

Google

bustas Frångaren Wille. Tham 1841.

Je STAIM

CORPUS IURIS SUEO-GOTORUM ANTIQUI.

Volumen I.

Samling

Af

Sweriges Gamla Lagar,

PÅ

KONGL. MAJ:TS NÅDIGSTE BEFALLNING

UTGIFVEN AF

D. H. S. Collin och D. C. J. Schlyter.

FÖRSTA BANDET. WESTGÖTALAGEN.

STOCKHOLM, 1827, hos Z. HAEGGSTRÖM.

CODEX IURIS VESTROGOTICI,

CUM NOTIS CRITICIS, VARIIS LECTIONIBUS, GLOSSARIIS LOCUPLETISSIMIS AC INDICIBUS NOMINUM PROPRIORUM.

Mestgöta = Lagen,

UTGIFVEN

AF

D. H. S. Collin och D. C. J. Schlyter.

STOCKHOLM, 1827, hos Z. HARGGSTRÖM.

TILL

-

ing to the

Hans Majestät Konung CARL XIV JOHAN.

Det är genom EDERS KONGL. MARTS Nåd, som tillfälle blifvit oss beredt att odeladt upoffra vår tid och våra krafter åt det verk, hvaraf förstlingen nu i djupaste underdånighet nedlägges inför EDERS MARTS Thron. EDERS MARTS visa omvårdnad har äfven

sträckt sig dertill, att, så vidt möjligt varit, förskaffa oss kännedom om de till vårt arbete hörande handskrifter, samt att läta samla dem på ett ställe, der de af oss kunde jämnföras med en noggrannhet, som annars, äfven med den bästa vilja å vår sida, ej varit möjlig. Om derför Eders Mas:r af detta prof skulle Nådigst finna att vi utfört det oss anförtrodda värf på ett sätt, som motsvarade de billiga fordringar, hvartill Edens Maj:r af oss var berättigad; om, såsom vi våga hoppas, Fäderneslandets Lagfarenhet, Historia och Språkkunskap i en framtid få skörda några frukter af våra mödor, så är det Eders Mai:r, som äran derför tillhör. För vår del önska vi blott, att vi måtte få ostörde använda våra äterstående dagar på fullbordandet af detta och andra härmed beslägtade, äfven angelägna, vetenskapliga arbeten, för hvilka vi sökt förvärfva erforderlig skicklighet. Vi våga i detta afseende med så mycket säkrare tillförsigt hoppas allt hvad på Eders Mas: Ts Nådiga försorg ankommer, som en öm omvårdnad om befrämjandet af den högre bildning menniskan vinner genom vetenskap och konst, är en af de egenskaper, som aldrig saknas hos en vis Regent, och som omkring Thronen sprida en oförgänglig, ej, likt flärdens irrbloss, i sanningens dager förbleknande glans. Det allvarliga och uplysta interesse, hvarmed Eders MAIIT och Dess Höge Herr Son täckas omfatta allt, som står i sammanhang med den allmänna bildningen, är oss alltför väl bekant, att vi icke skulle,

lika med hvarje rättskaffens vetenskapsidkare, med sann tillfredsställelse och de gladaste förhoppningar arbeta i vårt kall, i det vi med djupaste undersätliga vördnad, nit och trohet framhärde, Stormägtigste, Allernådigste Konung!

Eders Kongl. Maj:ts

underdånigste och tropligtigste undersåter H. S. COLLIN. C. J. SCHLYTER.

SUBSCRIBENTEB.

(† Död sedan subscriptionen skedde.)

SVERIGE OCH NORRIGE.

HANS MAJESTÄT KONUNGEN. HANS KONGL. HÖGHET KRON-PRINSEN.

Stockholm,

- Adlerbeth, J. Friherre, Expeditions-Sekreterare.
- Adlerbrant, Th. HofRätts-Råd.
- Alexandersson, A. Ph. Mag.
- Almqvist, J. M.

1.

- Arwidsson, A. I. Ph. Mag., E. O. Amanuens vid Kongl. Bibliotheket.
- Askenbeck, A. J. Notarie.
- Bagge, J. H. Registrator.
- Bahrholtz, C. G. HolRätts-Sekreterare.
- Bennet, W. Friherre, President, R. o. C. K. M. O. m. m. ¥
- Bergenschöld, E. J. Justitie-Canceller, R. N. O.
- Bergius, O. E. Förste Expeditions-Sekreterare.
- Bergman, J. W. Protokolls-Sekreterare.
- Bergstedt, E. Stats-Sekreterare, R. N.O.
- Bergström, F. S. Curator ad litem.
- Bergström, F. Assessor.
- Berndes, J. B. Protokolls-Sekreterare.
- Beskow, B. v. Kammarherre m. m.
- Beskow, H. Copist.
- Bibliotheket, Kongl.
- Billberg, G. J. KammarRätts-Råd, R. N. O., L. V. A.
- Billbergh, J. P. af, vice President, Förste Depart. Chef i K. Gen. Tullstyrelsen, R. N. O., C. D. D. O. (2 ex.)
- Biom, I. R. Justitie-Rad, C. N. O., En af de 18 i Sv. A. ¥
- Borelius, J. N. vice Advokat-Fiskal.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

Brandel, G. Kammarherre, Envoyé, ' m. m.

Branting, G. Gymnastik-Lürare.

Broberg, A. Grosshandlare.

- Brogren, C. Notarie.
- Carell, A.
- Carlander, C. M. D., Assessor, R. K. C. XIII. o. N. O., L. V. A.
- Casström, S. N. Commerce-Rad, R. N. O. Chierlin, C. A.
- CommerceCollegium, Kongl. Maj:ts och Rikets.
- Cralius, A. G. Lagman, Assessor. *
- Danckwardt, M. G. Stats-Sekreterare, R. N. O.
- Davey, U. U. Kongl. Fransk v. Consul. Ehrenheim, I. L. v. vice President, R. N. O.

Eklund, J. F.

- Ekmarck, L. A. Protokolls-Sekreterare.
- Engeström, H. Exc. Grefve L. v. Stats-Minister för Utrikes Ärenderna, R. o. C. K. M. O. m. m. ¥
- Evelius, J. Justitie-Rad, R. N. O.
- Fersen, A. v. Grefve.
- Fleming, Friherre, Kammarherre.
- Florell, J. G. Assessor.
- Franzén, F. M. Th. D., Professor, Kyrkoherde, L. N. O., En af de 18 i Sv. A., L. V. A.
- Fryxell, A. Ph. Mag.
- Frödelius, N. vice President, R. N. O.
- Fahræus, J. F. Förste Expeditions-Sekreterare.

Fägersten, L. O. Kammar-Råd, R. N. O. Gahn af Colquhoun, C. P. General-

Major, C. Ś. O. St. K. **‡** Girola, H. S.

Grandelius, A. F. Haradshöfding.

Subscr. *

- Gråstéen, C. G. vice President, R. N. O.
- Gyllenborg, H. Exc. Grefve F. J. U. D., Justitie Stats-Minister, R. o. C. K. M. O.
- Gyllenhaal, L. H. Kammarherre, Assessor.
- Götiska Förbundet.
- Hadorph, D. Expeditions-Sekreterare, R. N. O.
- Hagberg, C. P. Th. D., Öfver-Hofpredikant, Professor, Kyrkoherde, En af de 18 i Sv. A., L. N. O.
- Hallencreutz, S. E. Förste Expeditions-Sekreterare.
- Hartmansdorff, A. v. Cancelli-Råd, R. N. O. m. m.
- Hauffman, G. A. Häradshöfding.
- Hedberg, C. S. Aktuarie.
- Hedrén, J. J. Th. D., Öfver-Hofpredikant, Kyrkoherde, R. K. C. XIII. O., L. N. O.
- Hernblom, P. vice Advokat-Fiskal.
- Hjerta, G. Öfverste-Lieutenant, R. S. O.
- Hollertz, J. M. Copist.
- Jerström, J. E. HofRätts-Notarie.
- Johansson, J.
- Isberg, C. E. Justitie-Rad.
- KammarRätt, Kongl. Maj:ts och Rikets.
- Klintberg, C. af, President, C. N. O. Kolmodin, C. N. W.
- KrigsCollegium, Kongl. Maj:ts och Rikets.
- KrigsHofRätten, Kongl.
- Lagergren, P. I. HofRätts-Fiskal.
- Lagerlöf, A. H. Proto-Notarie.
- Lalér, C. H. Lagman, Magistrats-Sekreterare.
- Landgren, S. C. HofRätts-Råd.
- Lefrén, J. P. General-Adjutant, Öfverste, R. S. O. m. m.
- Levin, C. A. vice President, R. N. O. Lilliebiörn, K. J. Notarie.
- Lindeberg, P. I.
- Lindien, P. H.

Ling, P. H. Professor, Föreståndare för Gymnastiska Central-Institutet. Livijn, C. KrigsHofRätts-Råd.

Lorich, F. J. Expeditions-Sekreterare.

- Lovén, L. J. Protokolls-Sekreterare.
- Lönnerberg, R.
- Malmborg, H. G. Häradshöfding.
- Mannerstam, J. Justitie-Rad, R. N. O. *

Moberg, J. S. HofRätts-Fiskal.

- Monthén, C. F.
- Munthe, S. A. Expeditions-Sekreterare.
- Myhrman, O. Advokat-Fiskal.
- Möller, A. E. O. Cancellist.
- Möllerstén, I. C. Proto-Notarie.
- Mörner, H. Exc. Grefve A. G. En af Rikets Herrar, Stats-Råd, R. o. C. K. M. O., En af de 18 i Sv. A., L. V. A.
- Nordblad, E. G. KammarRätts-Råd. ¥
- Nordenfalk, J. Förste Expeditions-Sekreterare.
- Noreus, S. Justitie-Råd, C. N. O. 拌
- Nyblæus, G. HofRätts-Råd.
- Nyström, Th. Sekreterare.
- Osængius, A. G. KammarRätts-Råd, R. N. O.
- Peterson, J. H. Justitie-Rad, C. N. O. Pfeffer, C. H.
- Philipsen, L. M. M. D., Professor.
- Poignant, P. N. Förste Expeditions-Sekreterare, R. N. O.
- Poppius, G. J. U. D., President, C. N. O., L. V. A.
- Prinzencreutz, A. R. v. Expeditions-Sekreterare, R. N. O.
- Regnér, A. Protokolls-Sekreterare.
- Richert, J. G. Förste Expeditions-Sekreterare, Häradshöfding, Ledamot i K. Lag-Comitéen, R. N. O.
- Ridderstolpe, G. Friherre, Hof-Marskalk.
- Robson, C. M. af, Bergs-Råd, R. N. O.
- Rosbeck, M. M. Lagman, Assessor.
- Rosén, E. G. v. Justitie-Råd, R. N. O. Rosenblad, B. Kammarherre, Legations-Sekreterare.

- Rothoff, B. Revisions-Sekreterare.
- Schéele, G. A. v. Krigs-Fiskal.
- Schierbeck, G. A. KammarRätts-Råd.
- Schinkel, J. F. v. Kammarherre.
- Schyberg, S. G. Cancellist.
- Schöne, G. HofRätts-Råd, R. N. O.
- Sjökrona, A. U. Cancellist.
- Sköldberg, P. A. HofRätts-Råd.
- Sommerhjelm, H. Exc. M. L. Norsk Stats-Minister, R. o. C. K. M. O., R. **D**. **D**. **O**.
- Stahl, A. v. Kammarjunkare, Cancellist.
- Stael von Holstein, O. W. Friherre, Kammarjunkare, Assessor.
- Strokirch, H. A. v. Friherre, J. U. D., President, C. N. O. *
- Strömfelt, H. F. Justitie-Råd, C. N. O.
- Suchtelen, P. van, Grefve, Kejserlig Rysk Minister, General, m. m. (2 ex.)
- Sutthoff, C. Advokat-Fiskal.
- Sydow, A. R. v. Lands-Sekreterare, R. **N.** 0.
- Sydow, J. H. v. Assessor.
- Sylvander, J. President, C. N. O.
- Themptander, S. J. U. D., Justitie-Råd, **R.** N. O.
- Thomée, G. H. Expeditions-Sekreterare. *
- Thulin, J. C. Cancellist.
- Tibell, G. W. af, President, C. S. O. St. K.
- Torén, M. Justitie-Råd, C. N. O. ¥
- Troil, F. v. Cancellist.
- Ufsparre, G. Expeditions-Sekreterare, R. N. O.
- Ullrich (genom A. Fryxell, Ph. Mag.). Wallin, J. O. Th. D., Ordens-Biskop,
- Pastor Primarius, C. N. O., En af de 18 i Sv. A., L. V. A.
- Wallmark, P. A. Cancelli-Råd, Kongl. Bibliothekarie.
- Wennberg, J. O. Commerce-Rad.
- Wetterstedt, H. Exc. Grefre G. af,
  - Stats-Minister för Utrikes Ärender-

na, R. o. C. K. M. O., En af de 18 i Sv. A. m. m.

Wiborg, A. Bokhandlare. (3 ex.)

Widegren, G. Stats-Kommissarie, R. N. O. 7

Winckler, Thavide Notarie.

- Wirsen, G. F. Grefve, Stats-Råd, f. d. President, R. o. C. K. M. O., En af
- de 18 i Sv. A. m. m.
- Wretman, J. Assessor.

Wahlberg, G. D. Protokolls-Sekreterare. Zander, J. G. Advokat-Fiskal.

- Zellen, N. W.af, Protokolls-Sekreterare.
- Zenius, O. Commerce-Rad, R. N. O.
- Ahman, A. Revisor.

Örbom, C. J. Justitie-Rad, C. N., O.

Borås.

Danielsson, A. Directeur vid R. St. Lane-Contor i Göteborg.

Calmar.

Bergström, Häradshöfding.

Bibliothek, Kongl. Gymnasii.

- Stiftets.
- Engelfelt, C. U. Stads-Notarie.
- Faxe, A. G. Häradshöfding.

Lundberg, S. vice Haradshöfding.

Trägårdh, J. Lagman, Häradshöfding.

Wittbom, P. F. HofRätts-Auskultant.

Carlskrona.

Brunberg, G. A. Juris Studiosus. Hagerman, J. Amiralitets-Kamererare. Henschen, L. W. Juris Studiosus. Läsesällskapet. Magistraten.

Carlshamn.

Ekstrand, S. P. Juris Studiosus. Lindqvist, F. Juris Studiosus.

Carlstads Stift.

Bibliothek, Kongl. Gymnasii i Carlstad.

Bystedt, J. Adjunkt.

Elfvendahl, P. Kontrakts-Prost.

Holmstedt, J. Brukspatron.

Kihlgren, N. Ph. Mag., Comminister. Lagerlöf, E. Th. D., Kontrakts-Prost,

L. N. O.

Stenbäck, J. Kyrkoherde.

Christiania.

Berg, Justitiarius.

Bergh, General-Auditeur.

Collet, P. Assessor i Högsta Rälten, R. N. O.

Debes, J. P. Assessor i Högsta Rätten, R. N. O.

Holst, P. C. Stats-Rad, C. N. O.

Lange, Professor.

Mandix, J. Assessor i Högsta Rätten, R. N. O.

Steenbuch, H. Professor.

Sörenssen, Advokat.

Christianstad.

Bergencreutz, G. F. HofRätts-Råd, R. N. O.

Berg von Linde, J. HofRätts-Råd.

Ehrenborgh, C. W. Friherre, President, C. N. O.

Helleday, A. vice Haradshöfding.

Hessle, C. L. Assessor.

Hofrätt, Kongl. Maj:ts och Rikets, öfver Skåne och Bleking.

Swedenborg, C. Häradshöfding.

Schmidt, C. Assessor.

Weydling, J. P. HofRätts-Fiskal.

Falun.

Becker, G. Häradshöfding. Bergsten, C: A. Fallström, C. J. Öfver-Auditeur. Kröningsswärd, C. G. Häradshöfding. Lorichs, P. D. Landshöfding, R. S. O. Morell, J. P. Ph. Mag., J. U. Cand. Munktell, J. J. Bergs-Råd. Nordin, J. Lands-Contorist. Noreus, J. J. U. D., Lagman, C. V. O., R. N. O.

Pihl, A. Bergshauptman, R. N. O.

Sefström, N. G. M. D., Professor, L. V. A.

Westlinger, A. vice Borgmästare. Westlinger, D. P. Lands-Kamererare. Akerman, P. Protokolls-Sekreterare.

Gefle.

Berglind, S. Ph. Mag. Söderhjelm, G. A.

Grenna.

Hjertström, C. G. Häradshöfding.

Göteborg.

Bolinder, A. W. Tull-Fiskal. Borelius, L. Stads-Fiskal. Brusewitz, E. E. Lagman, Justitie-Borgmästare, R. K. C. XIII. o. N. O. Dahlberg, J. A. Förste Öfverskult. Dahl, D. Handlande. Damberg, N. P. Ombudsman. Eggertz, F. Magistrats-Sekreterare. Eiserman, J. vice Haradshöfding och Kämnär. Ekman, S. Stads-Notarie: Ekman, G. H. Commerce-Rad. Ekström, S. Lagman, Politi-Borgmästare, R. N. O. Engelblom, C. Engström, E. Lands-Sekreterare. Fundahn, S. Lands-Kamererare. Fahræus, O. I. Tull-Distrikt-Chef. Greiffe, J. C. Politi-Fiskal. Hedenbergh, G. Notarie. Hennig, G. F. Handlande. Holmgren, C. F. Stads-Notarie. Holmgren, O. H. Läns-Bokhållare. Högfeldt, I. A. Rådman. Krook, J. A. vice Haradshöfding Lichtenberg, L. Handlande. Nordqvist, S. L. Rådman.

Nordström, L. Notarie.

Olsson, J. L. vice Krono-Upbörds-Casseur.

Orrberg, A. Auditeur.

Palm, J. Lagman.

Risberg Olson, J. Handlande.

Stenberg, P. Lagman.

Stahl, E. F. Auditeur.

Thomée, A. R. Häradshöfding.

Vallentin, W. I. Grosshandlare.

Wingard, C. F. af, Th. D., Biskop, C. N. O.

Wahlstedt, J. Handlande.

Göteborgs Stift.

Broman, A. J. Th. Lic., Regiments-Pastor, Consist. Notarie.

Browall, C. P. Ph. Mag., Kyrkoherde.

Börgesson, L. S. M. Adjunkt.

Dahlin, B. Kyrkoherde.

Mjöberg, P. Kyrkoberde.

Rahnberg, A. S. M. Adjunkt.

Stjernstam, L. Lagman, Häradshöfding. Thorbiörnsson, L. Apologist, Consist. - 'Amanuens. (20 ex.)

Halmstad.

Cassel, S. T. Häradshöfding. Fischerström, N. J. Lands-Kamererare. Gillberg, B. O. Lands-Sekreterare. Olsson, A. vice Häradshöfding. Pyhlsson, J. N. HofRätts-Auskultant. Stockenberg, D. F. Landt-Räntmästare.

HudikswalL

Skol-Bibliotheket.

Jönköping.

Backman, J. H. Assessor.

Crusenstolpe, C. D. HofR. Auskultant.

Göta HofRatt, Kongl. Maj:ts och Rikets.

Leijonhufvud, S. A. Friherre, Presi-

dent, R. N. O.

Lösvenadler, L. Lagman, Lands-Sekreterare. Posse, H. Exc. Grefve A. E. En af Rikets Herrar, President, R. o. C. K. M. O. *
Wingenblixt, E. G.

Wijkmark, O. E. E. O. Notarie.

Laholm.

Corin, M. F. Borgmästare.

Lidköping.

Arvidsson, C. G. Borgmästare.

Linköping.

Bibliothek, Kongl. Gymnasii.

Hamilton, G. W. Grefve, J. U. D., f. d.

Justitie-Råd, Landshöfding, C. N. O.

Hoffstedt, C. G. Studerande.

Petersson, P. G. Regiments-Auditeur.

Stenhammar, C. Lector och Prost.

Wallenberg, M. Th. D., Biskop, C. N. O. Wiger, I. F. Studerande.

Linköpings Stift.

Aspling, S. Kyrkoherde.

Calen, D. Kontrakts-Prost.

Carlström, C. Comminister. -

Castman, N. L. Kyrkoherde.

Funck, F. Friherre, Lagman.

Lund.

Bennet, G. Friherre, Studerande.

Bennet, K. Friherre, Capiten.

Berg, J. P. Studerande.

Berling, C. F. Akad. Räntmästare, R. V. O.

Bibliothek, Kongl. Akademiens.

— Skånska Nationens.

Billström, L. Studerande.

Bring, E. S. J. U. Cand., Professor. (2 ex.)

Bäckström, J. Borgmästare.

Christensson, J. E. Studerande.

Claëson, N. Studerande. Ehrenborgh, G.

- Faxe, J. Akad. Docens, E. O. vice Bibliothekarie. *
- Faxe, W. Th. D., Biskop, Pro-Canceller, C. N. O.
- Flinck, W. Studerande.
- Gleerup, C. W. K. Bokhandlare. (20 ex.)
- Greiff', C. v. Capiten.
- Grähs, N. F. vice Auditeur, Akad. Bokhållare.
- Gyllenkrook, A. G. Friherre, Hof-Marskalk.
- Holmbergson, J. J. U. D., Professor. Hylander, S. E. O. Akad. Adjunkt. ¥
- Kahl, A. Akad. Adjunkt.
- Lidfong E Drofonger V
- Lidfors, E. Professor. *
- Lindfors, A. O. Professor.
- Montén, G. A. Studerande.
- Montén, L. F. Studerande.
- Möller Allesson, C. M. Studerande.
- Nordberg, N. M. Studerande.
- Ryberg, C. G. Studerande.
- Rydberg, S. E. O. Akad. Adjunkt.
- Schrevelius, F. Ph. Mag., Akad. Docens.
- Smith, E. Studerande.
- Steijern, J. v. Studerande.
- Strussenfeldt, A.
- Söderberg, G.
- Söllscher, J. Studerande.
- Tollstorp, G. Th. Studerande.
- Trolle, A. Major.
- Aberg, A. Studerande.

Lunds Stift.

Bildstein, J. v. Professor, Prost.

- Hammar, O. Kontrakts-Prost.
- Horster, J. Borgmästare i Sölvisborg.
- Landergren, N. K. Hofpredikant, Prost.
- Munck af Rosenschöld, D. Professor, Prost.
- Nordström, L. T. Prost.
- Palm, J. J. Akad. Sekreterare, Consist. Notarie.
- Palm, L. A. Th. D., Kontrakts-Prost, L. N. O. ¥

- Psilander, N. C. K. Hofpredikant, Prost.
- Sommar, J. Th. D., Prost.
- Stjernblad, A. Friherre.
- Wahlin, C. L. K. Hofpredikant, Prost.

Malmö.

Bager, E. Handlande.

Bager, L. J. Handlande.

- Barck, G. Handlande.
- Barfoth, Öfver-Auditeur, Rådman.
- Bibliothek, Malmö Högre Lärdoms-Skolas.

Borg, J. Haradshöfding.

Clairfelt, M. General-Adjutant, C. S. O. m. m.

- Collin, M. E. Conrector.
- Follin, F. Kyrkoherde.

Gullander, A. P. Kontrakts-Prost.

- Kiellunder, G. Lagman.
- Kjellström, M. Apothekare.
- Klinteberg, W. af, Friherre, President, Landshöfding, C. N. O.

Knutsson, J. Auditeur, Rådman.

- Krok, P. Assessor.
- Mulmborg, J. vice Magistrats-Sekreterare.

Qvensel, E. Kamererare.

Mariestad.

Richert, G. B. Häradshöfding.

Nyköping.

Engeström, G. Lands-Sekreterare. Stengvist, F.

Skara Stift.

Almqvist, H. Lagman. Bibliothek, Kongl. Gymnasii i Skara. Helén, G. Ph. Mag., K. Hofpredikant, Kyrkoherde. Högman, B. M. Comminister.

Knös, C. J. Th. D., Domprost, L. N. O.

Mellin, J. F. Ph. Mag., Prost.

Skôfde. Engeström, J. F. M. v. Studerande. Fant, C. Akad. Docens. Hagander, J. Häradshöfding. Floderus, U. Studerande. Strängnäs Stift. Forselius, C. A. Studerande. Forselius, P. O. Studerande. Bibliothek, Kongl. Gymnasii i Sträng-Frese, C. O. de, Studerande. näs. Geijer, E. G. Professor, Ordens-Histo-Hedenström, C. Jägmästare. riograph, En af de 18 i Sv. A. *Jäders* Kyrka. Gumælius, G. W. E. O. Akad. Adjunkt, Jædrén, J. Kontrakts-Prost. E. O. Bibliotheks-Amanuens. Lagergren, A. Assessor. Haak, J. H. J. U. L., Akad. Sekreterare. Arman, C. P. K. Hofpredikant, Prost. Hallberg, D. J. C. Studerande. Hamilton, H. Friherre, Kammarherre. Strömstad. Höijer, J. O. Professor. Hegardt, J. Borgmästare. Hörnstein, C. C. Studerande. Järta, H. f. d. Landshöfding, C. N. O., Söderköping. En af de 18 i Sv. A. Cederborg, S. M. T. Borgmästare. Lindblad, J. C. J. U. Lic. Löfdahl, S. A. Studerande. Trondhjem. Löwen, A. Grefve, Studerande. Trampe, A. F. Grefve. Metzén, K. J. Studerande. Nicander, K. A. Ph. Mag. Uddevalla. Nieroth, C. Kammarjunkare. Bagge, M. Grosshandlare. Palmblad, W. F. E. O. Akad. Adjunkt. Rabenius, L. G. J. U. D., Professor, R. Upsala. N. O. Afzelius, P. v. M. D., Ch. M., Pro-Rosenstein, C. v. Th. D., Ärke-Biskop, fessor, K. M:ts Förste Archiater, R. Pro-Canceller, C. N. O., R. K. C. N. O., L. V. A. XIII. O., En af de 18 i Sv. A. Annerstedt, R. Studerande. Schröder, J, H. Akad. Docens, E. O. Aurivillius, C. E. Akad. Docens, E. O. vice Bibliothekarie. Bibliotheks-Amanuens. Selggren, J. Studerande. Bergfalk, P. E. Studerande. *Steijern, H. v*. Studerande. Bibliothek, Kongl. Akademiens. Stånggren, G. Studerande. Småländska Nationens. Tauvon, O. A. Studerande. Södermanlands och Neri-Wahlberg, P. F. Med. Phil. Cand. Wahrendorff, H. G. v. Studerande. kes Nations. Östgöta Nations. Winbom, J. Th. D., Prim. Th. Profes-Bogeman, A. Sson, Studerande. sor, Domprost, L. N. O. * Boman, L. Zetterström, C. M. D., Professor, R. Cassel, F. Studerande. N. O., L. V. A. Delander, J. Studerande. Ekman, P: W. Studerande. Upsala Ärke-Stift. Ekmarck, J. U. Ph. Mag. Agrell, E. Kontrakts-Prost.

Almqvist, C. J. Ph. Mag. Kyrkoherde. Berg, L. O. Ph. Mag. Hospitals-Syslo-

man. Björkman, O. Kontrakts-Prost.

Dalin, J. vice Pastor.

Frænell, A. Ph. Mag., Prost.

Rydberg, C. P. Ph. Mag., Prost.

Sefström, A. G. Comminister.

Sundwall, A. Kyrkoherde.

Utterström, -L. U. Rector Scholae.

Wenersborg.

Knoch, A. Häradshöfding.
Richert, N. C. Häradshöfding, Lands-Sekreterare.
Sandberg, A. P. Häradshöfding.
Strömberg, C. A. Lands-Sekreterare.

Westerwik.

Havton, E. R. Dykeri-Kommissarie.

Westerås Stift.

Alin, J. Häradshöfding, R. V. O.
Alin, L. Häradshöfding.
Broberg, L. Th. Cand., Kontrakts-Prost, K. Hofpredikant.
Callerholm, N. Lagman, R. N. O.
Humlén, E. Kyrkoherde.
Koersner, G. Krono-Befallningsman.
Kumlenius, E. Kontrakts-Prost.
Lönegren, P. S. Ph. Mag., Kyrkoherde.
Netzel, A. Prost.
Tägtström, E. Collega Scholae.
Westman, C. F. Auskultant.
Åkerman, F. E. O. Cancellist.

Wexiö Stift.

Andersson, A. vice Pastor. Bibliothek, Kongl. Gymnasii i Wexiö. Hamilton, M. Grefve. Mörner, L. Friherre, Th. D., Biskop, C. N. O. Norlin, B. vice Kontrakts-Prost, Re-

ctor Scholae.

Wisby.

Hambræus, L. J. U. D., Lands-Sekreterare.

Wisby Stift.

Laurin, J. Ph. Th. D., Prost.

Östersund.

Nyblæus, N. F. Tull-Distrikt-Chef, R. V. O.

UTRIKES ORTER.

Berlin.

Dehn, J. B. S. K. Svensk och Norsk General-Consul, R. N. o. V. O. Nauckska Bokhandeln. Homeyer, G. J. U. D. Trautwein, Bokhandlare.

Bonn.

Universitets-Bibliotheket.

Braunschweig.

Skol-Bokhandeln.

Cassel.

Musei Bibliothek.

Darmstadt.

Hof-Bibliotheket, Storhertigliga Hessiska.

Dorpat.

Universitets-Bibliotheket.

Frankfurt am Main.

Stads-Bibliotheket, genom Jægerska Bokhandeln.

Thomas, Doctor, Borgmüstare, Senator.

Giessen.

Ferber, Bokhandlare.

Greifswald.

Barkow, A. J. U. D., Professor. Mauritius, Bokhandlare. Schildener, C. J. U. D., Professor, Akad. Bibliothekarie, R. Wal. O. Universitets-Bibliotheket.

Göttingen,

Denerlich, Bokhandlare.

Helsingfors.

Afzelius, A. E. Falck, A. H. Finkenberg, A. Hising, C. H. Kothen, G. v. Senatens, Kejserliga, för Finland, Justitie-Departement. — Oeconomie Dito. Stichæus, J. F. Refer. Sekreterare i Kejserl. Finska Senaten, R. S:t Annæ O. 2. Cl. o. S:t Wl. O. 4. Cl. Walheim, J.

Kiel.

Falck, Professor. Universitets-Bibliotheket.

Königsberg. Universitets-Bibliotheket.

Köpenhamn.

Brummer, Bokhandlare.

Christensen, C. J. Cand.

Engelstoft, L. Etats-Råd, Professor.

Hansen, P. J. Cand.

Höpp, J. C. Etats-Rad.

Jacobsen, W. J. Cand.

Kolderup Rosenvinge, J. L. A. J. U. D., Professor. Larson I. E. Delitically "stir

Larsen, J. E. Politifullmägtig. Lassen, E. Assessor i Högsta Rätten.

Mounier, C. J. Cand.

Paulsen, K. J. Lic.

Schlegel, I. F. W. Confer. Råd, Professor.

Thorlacius, B. Etats-Råd, Professor. Timm, F. U. Studerande. Umgaard, I. F. J. Cand. Werlauf, E. C. Justitie-Råd, Professor. Örsted, A. S. Etats-Råd, Cancelli-Deput.

Leipzig.

Brockhaus, F. A. Bokhandlare.

Lübeck.

Cropp, Öfver-Appellations-Råd.

Marburg.

Universitets-Bibliotheket.

Münster.

Spiegel, F. Grefve, K. Preussiskt verkl. Geheime-Råd, Dom-Dechant.

París.

Pardessus, I. M. Professor, m. m.

Pesth.

Horvat, S. Intendent öfver Ungerska National-Museum.

Petersburg.

Bibliotheket, Kejserl. publika, genom Olenine, Stats-Sekreterare.

Comitéen för Finlands angelägenheter. Krug, Ph. Ledamot af Wetensk. Akad. Lag-Commissionen, genom Speransky,

Geheime-Rad.

Rehbinder, Friherre, Stats-Sekreterare. Romanzoff, Grefve, Riks-Canceller.

Rosenkampf, Friherre, verkl. Stats-Råd.

Posen.

Italinski, v. Grefve.

Rostock.

Schröter, H. v. J. U. D., Professor. Universitets-Bibliotbeket.

Stralsund.

Trinius, W. Bokhandlare. (3 ex.)

Subscr. **

Stuttgard.

Metzler, Bokhandlare.

Tübingen.

Osiander, Bokhandlare.

Wasa.

Alan, G. A. HofRätts-Sekreterare.

Asp, C. H. Assessor.

Ervast, H. vice President, R. S:t Annæ O. 2. Cl.

Forsman, W. Häradshöfding.

Forssell, C. H. Assessor.

Gottsman, J. F. vice Advokat-Fiskal.

Grönblad, J. J. Lands-Sekreterare.

Hammarström, M. Assessor.

Hjelt, E. A. HofRätts-Notarie.

HofRätt, Kejserl. Wasa. (2 ex.)

Holmberg, J. G. HofRätts-Råd.

Järnefelt, C. F. HofRätts-Notarie.

Järnefelt, O. vice Lands-Kamererare.

Krabbe, C. A. HofRätts-Råd, R. S:t Annæ O. 2. Cl.

Krabbe, G. E. HofRätts-Råd.

Magistraten.

Molander, J. F. HofRätts-Notarie.

Monselius, D. HofRätts-Råd.

Rehbinder, O. R. Friherre, Assessor.

Roschier, E. G. Advokat-Fiskal.

Roschier, O. M. Proto-Notarie.

- Rotkirch, C. F. President, R. S:t Annæ O. 1. Cl.
- Sadelin, P. U. F. Ph. Mag., Collega Scholae.

Sinius, B. HofRätts-Auskultant.

- Snellman, H. Th. D., Professor, Kontrakts-Prost, R. S:t Wl. O. 4. Cl.
- Stenhagen, C. E. O. HofRätts-Fiskal.

Sölfverarm, G. J. Häradshöfding, Lieu-

tenant.

Ticcander, J. HofRätts-Cancellist.

Westzynthius, H. B. Assessor.

Wärnhjelm, H. Landshöfding, R. S:t Annæ O. 2. Cl.

Zidén, H. G. Ph. Mag., HofR. Aktuar². Æjmelé, C. M. D., Slotts-Läkare.

Zürich.

Stads-Bibliotheket.

Åbo.

Böcker, C. C. Professor, Förste Sekreterare i Kejserl. Finska Hushållnings-Sällskapet.

Chydenius, A. J. J. Cand.

Costiander, G. J. HofRätts-Aktuarie.

Edelheim, P. Ph. Mag., J. Cand.

Ekelund, C. E. Ph. Mag., J. Cand.

Eneberg, E. G. J. U. D.

Fieandt, C. A. v. HofRätts-Auskultant.

Hjertman, C. R. Ph. Mag., J. U. Cand.

Homén, L. Ph. Mag., HofR. Auskultant.

Idestam, G. Ph. Mag., HofR. Cancellist.

- Lagus, W. G. J. U. D., Professor. (2 ex.)
- Lindebäck, F. W. Ph. Mag.
- Molander, T. HofRätts-Notarie.

Myreen, D. J. U. D., Professor.

Nordström, I. I. Ph. Mag.

Pippingsköld, J. J. J. Cand.

Pomell, E. J. vice President.

Rancken, M. E. Häradshöfding.

Simelius, A. G. Ph. Mag.

Sylvander, E. U. Ph. Mag., E. O. Hof-Rätts-Fiskal.

Universitets-Bibliotheket.

Wegelius, A. W. Ph. Mag.

Wegelius, G.

Willebrand, v. President, m. m. (2 ex.) Winter, Assessor.

PRAEFATIO.

I. De codicibus Iuris Vestrogotici manuscriptis.

r. Inter codices Iuris Vestrogotici manuscriptos primum locum tenet codex membranaceus in Regia Bibliotheca Stockholmiensi, signatus B. 59. Hio antea pertinuit ad collectionem codicum manuscriptorum Collegii Antiquitatum, quae anno 1780 Bibliothecae Regiae cessit 1). In catalogo antiquioris Archivi Antiquitatum hic codex notatus fuit numero 8 ²). Continet, praeter unum folium ex alio quodam codice, in fine huius voluminis insutum, 76 folia, $7\frac{1}{2}$ pollices Svec. alta et 6 poll. lata; habet tegumentum terginum, cui figurae prelo sunt impressae. In interiore latere teguminis scriptum est:

FÖRETAL.

I. Om handskrifterna af West. götalagen.

1. Första rummet bland handskrifterna af Westgötalagen intager en pergamentscodex å Kongl. Bibliotheket i Stockholm, signerad B. 59. Den tillhör det forna Antiquitets-Archivets samling af handskrifter, hvilken derifrån år 1780 kom till Kongl. Bibliotheket ³). I det äldre Antiquitets-Collegii katalog var denna codex uptagen under N:0 8³). Den innehåller, utom ett särskildt i slutet inhäftadt blad, 76 blad af 7¹/₄ Svenska tums höjd och 6 tums bredd, och är bunden i brunt skinnband med inpressade figurer. På inre sidan af permen är skrifvet:

"N 8. Efter detta exemplar har Sahl. Stiernhielm låtit publicera Wäßgötha lagen. I. P." (Peringskjöld)

et infra:

och nedanföre:

"Ombunden medh Collegij kostnadt in Febr. 1687. Joh. Had." (Hadorph).

Corp. Jur. Ant. Sv. G., Vol. I.

- 1) De till denna samling hörande handskrifter af Svenska Lagar, äro i katalogen uptagna under litt. B. och hafva sin plats i Kongl. Bibliothekets nedersta Galleri, skåpet 26.
- 2) Troligen är det denna handskrift, som omtalas uti det i Celsii Monum. polit. eccles. ex arch. Palmskiöld. p. 9, 10, införda brefvet till Thure Jönsson (Roos), dat. Dominica Invocavit 1526, och som K. Carl IX i bref till Lindorm Ribbing

¹⁾ Codices manuscripti in bac collectione, qui Ius Sveo-Goticum spectant, in catalogo inveniuntur sub litt. B; locumque babent in ima porticu Regiae Bibliothecae, armario 26.

²⁾ Hic codex idem, ut videtur, est, de quo agit epistola ad Thuronem Johannis (Roos), data Dominica Inyocavit 1526, quae legitur apud Celsium, Monum. polit. eccles. ex arch. Palmskiöld. p. 9, 10, quemque R. Carolus IX in litteris ad Lind-

Hoc volumine continentur:

a) Iuris Vestrogotici codex antiquior, hic typis descriptus pagg. 3-74. Hic codex primitus singularis fuit liber, qui continuit 48 folia, quorum secundum est abscissum 3), ideoque ultimum nunc est ordine quadragesimum septimum. Scriptura incipit folio primo verso, et finitur folio 43 recto. Foliis, quae in fine scripturae vacua reliquit scriba, additamenta scripsit eadem manus, quae sequentibus foliis, 48 etc. adiecit adnotationes 4). Quatuor folia membranacea ubique sunt unum intra altera posita; quisque eiusmodi fasciculus in fine habet custodem, quem vocant ⁵). Prima pagina fol. 1, pariter ac altera pagina fol. 47, primitus involucri usum praebuit, quo factum est ut tritu et sordibus sint denigratae. In ima parte primae paginae, sordibus abrasis, scripsit rec. man. saec. XVI: Wästgötha laghen. Hunc codicem manibus frequenter fuisse versatum, inde apparet, quod margo foliorum, praesertim in principio, tritu est laceratus, quo, prioribus duobus foliis, litterae et vocabula aliquot perierunt ^o). Etsi hic Iuris VG. codex sine dubio est compositus in principio saeculi XIII, et quidem, ut verisimile videtur, a Legifero Äskil 7), hoc tamen exemplar, quod etiam continet statutum Episcopi Bryniulfi de anno 1281, nequit

orm Ribbing d. 20 Nov. 1607 scriptis, sibi ab eo missum esse memorat.

- 3) Cfr. not. 10. pag. 3.
- 4) Cfr. not. 19. pag. 287.
- 5, Cfr. not. 32. pag. 12.
- 6) Gfr. nott. 7-9, 16, 17, 25, 26. pag. 3-5.
- 7) Cfr. O. Rabenius, Diss. de antiquis IVestro-Gothiae Legiferis, p. 64.

Detta band innehåller:

a) Den äldre codex af Westgötalagen, hvilken här finnes aftryckt sid. 3 -74. Denna har ursprungligen utgjort en bok för sig sjelf, hvilken innehallit 48 blad, af hvilka det andra är bortskuret 3), och det sista således numera ür det 47:de. Skriften börjas på andra sidan af 1:sta bladet, och slutas på första sidan af 43:dje bladet. På de bladen, som i slutet blifvit lemnade rena, äro tillägg skrifna af samma hand, som gjort de på de efteråt inhäftade bladen, 48 o. f., befintliga antekningar 4). Fyra pergamentsblad äro öfverallt lagda inuti hvarandra; vid slutet af hvart lägg, som således innehåller 8 blad, finnes en så kallad custod ⁵). Första sidan af 1:sta bladet har, likasom 2:dra sidan af det 47:de, ursprungligen tjenat till omslag, och genom nötning och smuts blifvit nästan svart. Nederst på första sidan är, på ett renskrapadt ställe, af nyare hand i 16:de århundradet skrifvet: Wästgötha laghen. Att denna codex varit mycket begagnad, synes deraf, att kanten af bladen, i synnerhet i början, blifvit förnött, hvarigenom, på de två första bladen, flera bokstäfver och ord gått förlorade 6). Ehuru denna codex af Westgötalagen utan tvifvel är författad i början af 13:de århundradet, och sannolikt af Lagmannen Ä[kil⁷], så kan dock denna hand-

d. 20 Nov. 1607 säger att han från honom fått sig tillsänd.

- 3) Ifr. not. 10. sid. 3.
- 4) Jfr. not. 19. sid. 287.
- 5) Ifr. not. 32., sid. 12.
- 6) Jfr. nott. 7-9,76, 17, 25, 26. sid. 3-5.
- 7) Jfr. O. Rabenius, Diss. de antiq. Westro-Gothiae Legiferis, sid. 64.

esse scriptum ante dictum annum, certo tamen nec multo post illum annum est exaratum *). Hie ubique occurrit p, non eius loco th; d et d promiscue; pro maher, mans etc. saepe Runa Maper (Ψ) ⁹). Ceterum de scriptura huius codicis consulatur Tab. Libri hic non sunt divisi in Capita; in principio ornantur litteris initialibus maioribus, alternatim rubris aut caeruleis, rubrisque titulis. Pari modo Cap. 3. KkB. a praecedentibus est distinctum 10). In principio aliquot Librorum II) litteram initialem proxime seguitur littera maiuscula ordinaria. In textu litterae maiusculae, et aliquot locis quoque litterae communes in principio vocabulorum, inprimis b, notantur rubris lineolis. In textu, excepto initio Librorum, uno tantum loco occurrit littera rubra, sc. D in v. Danæ holmber fol. 40. Emendationes aliquot locis sunt factae, partim propria scribae manu, et quidem. interdum punctis litteris mendosis subiectis 12), partim ab iis, qui scripserunt ista additamenta, de quibus infra sub litt. c) mentio fit. Hae rec. manus, aliaeve eiusdem fere aevi, quoque adiecerunt adnotationes in margine, quae respiciunt ea, quae continet textus ¹³); quarum eae, quae momenti çuiusdam esse yisae sunt, suo quae-

skrift, som äfven innehåller Biskop Brynjulfs stadga af år 1281, ej varaskrifven före detta år, men den är säkert icke heller skrifven långt derefter ⁸). Här brukas ständigt þ, ej i dess ställe th; d och & om växla; i stället för maber, mans etc. brukas ofta runan Maper ⁹). Hvad för öfrigt skriftens beskuffenhet angår, hänvisa vi till Tab. I. Här finnes ingen indelning i Flockar. I början af Balkarne äro större, omväxlande röda eller blå begynnelsebokstäfver, samt Balkarnes titlar med röda bokstäfver. På samma sätt är 3. Fl. KkB. utmärkt från det föregående 10). I början af några Balkar ¹¹) följer näst efter den stora begynnelsebokstafven, ännu en stor bokstaf af vanliga slaget. Inuti tex**ten** äro de stora bokstäfverne, och på **några ställen äfven små bokstäfver i** början af orden, i synnerhet þ, märkte med röda streck; men blott en röd bokstaf finnes inuti texten, neml. D i Danæ holmber fol. 40. Rättelser äro på några ställen gjorda, dels egenhändigt, stundom med punkter under bokstäfver, som ej skola läsas 12), dels af dem som skrifvit de tillägg, hvilka ne-danföre under c) omtalas. Af samma, eller andra med dem nära samtidiga, sednare händer finnas ock antekningar i kanten, som ha afseende på textens

- 8) N. R. Brocman quoque censuit hunc codicem esse scriptum circa annum 1290. Rabenius, l. c. pag. 11.
- 9) Cfr. not. 45. pag. 14.
- 10) Vocabulum Uerder igitur rectius cum maiori U impressum fuisset.
- Etiam in Orb. et GB. ubi hoc in textu impresso indicari debuisset, pariter ac in RetiB. et VK.
- 12) Vide ex. c. not. 47. pag. 7.

- 8) N. R. Brocman ansåg äfven denna codex vara skrifven omkring år 1290. Rabenius, l. c. sid. 11.
- 9) Ifr. not. 45. sid. 14.
- 10) Rätteligen borde derför ordet Uerder varit fryckt med större U.
- 11) Äfven i Orb. och GB. der detta bort i den tryckta texten utmärkas på samma sätt som i RetlB. och VK.
- 12) Se t. ex. not. 47. sid. 7.

que loco sunt observatae 14); et titulos Iordpi- et piuwa bolkær in summo margine illorum foliorum, quae continent hos Libros. Quibusdam ceterorum foliorum titulos Librorum inscripserunt manus multo recentiores. In margine praeterea aliquot locis leguntur adnotationes saec. XVII factae; de quibus id tantum mentione dignum videtur, quod initia capitum in editione Stiernhielmii, hic, etsi non ubique, sunt indicata, non solum notis numeralibus in margine scriptis, verum quoque signis, uncis parenthesium similibus, quorum aliqua sunt erasa. — Orthographia huius codicis satis quidem apparet legentibus textum a nobis editum; attamen sequentes observationes, ut speramus, non erunt inntiles:

a et æ saepe alterum alterius loco occurrit, ex. c.

innehall 13), och hvaraf de, som fun nits vara af någon vigt, blifvit på sina ställen anmärkta 14); samt titlarne Jordþa- och Þiuwa bolkær i öfre kanten af de blad, som innehålla dessa Balkar. På en del af de öfriga bladen äro Balkarnes titlar skrifne af ännu sednare händer. Äfven finnas i kanten på några ställen antekningar af 17:de århundradet; hvaraf blott förtjenar anmärkas att här, ehuru ej öfverallt, Flockarne i Stjernhjelms uplaga üro utmärkta ej blott med siffror i kanten, utan ock medelst märken, lika parenthestecken, i sjelfva texten; af hvilka somliga åter blifvit utskrapade. — Hvad stafsättet i denna codex beträffar, kan det tillräckligen inhämtas af vår tryckta text; dock torde följande anmärkningar härom ej vara onyttiga: a och æ brukas ofta i stället för hvarandra, t. ex.

husla, ola, vighia, huslæ, olæ, vighiæ etc. biscupær, bocarlær, konongær etc. pro biscupar etc. akki, allæ, allær, an, aptir, ar, baræ, garæ, hanni, haræb, map, suariæ, variæ, varpær, pan, par, pral etc. pro ækki etc. æ, bænæ, fræ, fæ, grænnar, gærþ, mæ, skæþæ, svæ, sændær, sær, væþæ, þæ, ællir, etc. pro a, banæ etc.

uno eodemque vocabulo, ex. c.

a, æ, e, immo i alterne occurrunt in Afven förekomma a, æ, e, och till och med it stället för hvarandra i samma ord, t. ex.

fialver, fialvær, fialvar; faker, fakær, fakar; maper, mapær, mapar; niper, nipær, nipsr; tylptar, tylptær, tylpter; kallar, kallær, kaller; taker, takær,

- 13) Ex. c. in principio fol. 7, et altera pagina fol. 17: "Nota totam istam collumpnam;" in principio fol. 20: "Nota víque ad rætllöfo balk;" fol. 24 ad Cap. 2. JB. "Wm iorpa fastar" fol. 25. ad S. 1. ibid.
- "wm arffpa iord;" ad S. z. "Illis hiept iord," et s. p.
- 14) Vide not. 7. pag. 10; not. 41. p. 13; not. 70. p. 16; nol. 6. p. 24; not. 1. p. 36; not. 37. p. 40; nott. 21, 24. p. 45; not. 22. p. 57; nott. 1, 2, p. 61; not. 27. p. 74.
- 13) T. ex. wid början af fol. 7, och på 2:dra sidan af fol. 17: "Note totam istam collampnam;" i början af fol. 20: "Nota víque ad rætllöso balk;" fol. 2.4, vid Fl. 2. JB: "Wm iorp1 fasta;" fol. 25, vid §. 1. ibid. "wm ærffpa iord;" vid §. 2. "Illis kiopt iord," o. s. v.
- 14) Se not. 7. sid. 10; not. 41. s. 13; not. 70. s. 16; not. 6. s. 24; not. 1. s. 36; not. 37. s. 40; nott. 21, 24. s. 45; not. 22. s. 57; nott. 1, 2. s. 61; not. 27. s. 74.

hærep, haræd, hareð; standa, standæ, standi; sændi, pingi, pro sændæ v. fænda etc. varpær, værper, uerder; tuænni, tuenni, tuanni; prænni, prenni, pranni; bæræ, beræ, baræ; ækki, ecki, akki, ikki; æn, en, an; ær, er, ar; map, mep, map; pæt, pet, pat; vægh, vegh, uagh. c och k omväxla med hvarandra, t. ex. c et k promiscue occurrunt, ex. c. krister, cristna; oc, ok; scal, skal; skil, scill; crussiur, scruper, slict, tacæ etc. ch för k, t. ex. ch pro k, ex. c. marcher, klokchor, tacher, föchia, chöpær, etc. d, & och p, t. ex. d, ð et þ, ex. c. hæræd, hæræð, hæræp; hovod, hovop; iord, iorð, iorp; nider, niper; vid. vib; da, driðiu, driðiungær, dræl, dræskulli etc. pro þa etc. alþra, bonhe, falper, fulper, gialpa, halpæ, hænpær, huarpax, lanpe, sanpær, vinpær, poma, por, popæ etc. pro aldra etc. dþ för þ: d pro p: findþær, iordþær, skyldþinæ, þridþi. e et æ: e och æ: ellær, hegnæ, tveggiæ, firiger, her, fteper, verper, etc. pro æller etc. bolæ, botæ, gonongæ, læde, mæra, væt, æn, pro bole etc. é för e eller æ: é pro e vel æ: biscopér, ér, folké, hém, kirkiugærþér, prest, tylftér ép, þés etc. f, p, fp et pf: f, p, fp och pf: aptær, aftær, afptar; giftis, gyptis, gipftær; mungiptri, mundgypftæ; toft, topt, topfto; tylft, tylpt, tylfpt. f pro v: för v: farit (? Md. 2.), orpiufæ. g et gh: g och gh: eig, eigh; lag, lagh; dag, dagh; sigite, sighiæ; etc. g et h: g och h: suggæ pro huggæ; hvarhhin, lahum, marhæ, ortokær, vihit, pro hvarghin etc. g pro k: g för k: gonong, ligvægh.

h additur vel omittitur in principio h tillägges eller utelemnas i början af vocabuli: ord:

takar; hugger, huggir, hugger, huggar; utan, uten, uten; hærab, hæræb.

harf, herft, hakær, haltæræ, halldræhælghunnæ, hællær, hæn, pro arf, ærft etc. ugs pro hugs; alt pro halft; an v. æn pro han; ælt pro helt v. ær helt. i och y omväxla: i et γ alterne usurpantur: kyrkia, kirkia, kirkya; brity, fillir, fins, fkildir, tilptær ep, unit, pro bryti etc. y, byvper, bypia, byorn, byscuper, eftyr, gyuæ, gyptis, myulnu, skyal, sytær, sypan, tyaldræ etc. pro i, biuper etc. iu, yu et y; io et ö: iu, yu och y; io och ö: kiurky pro kyrkiu; fkyuld pro fkyld; byþæ pro biuþæ; þyft pro þiuft; fakfiokionum pro fakfökionum. n framför g uteslutes eller förvandlas n ante g omittitur aut mutatur in g: till g: falucopogs, konogge, panniggum, skanugs, pro faluköpungs etc. o et *u* promiscue occurrunt: o och u omväxla: biscoper, biscuper; huggæ, hoggæ; holl, hull; huru, horo; hvspreo, hospreo; kum, com; olouandis, olowandiff; open, vpen; fon, fun; etc. o et ö: o och ö: bonder, botæ, domæ, dor, kopt, lopær, moþærni, oræ, oxæ byrpi, fokiæ etc. pro bönder etc. bö, löföm, mötæ, fystör, vangömslö, öleng, ör, öxa, pro bo etc. p, pc, för k: p, pc, pro k: fopn, fopcn, pro fokn. q et k promiscue ante u: q och k omväxla framför u: kuikkæn, quikum; kuaper, quæþæ; kuighu, quighuna; etc. u och v: u et v: uatn, uid, uili, gruæ, halui, sialuer, sua, vuighz, vgild, vmfærp, vp, baklyvfum, byvper, niv, fyv, eghv, hvn etc. w och v: w et v: wardæ, warum, wigyæ, swa, twar, værþa, varu, vighia etc. w för vu eller uv: w pro vu vel uv: awnd, halw, wlti, wrpin, wrpu, piwær, ælliw, pro avund etc. x för ks, gs: x pro ks, gs: tax pro taks; dax, lax, vixl, pro dags etc. 'x, efter g, för s: x, post g, pro s: dugx, attungx, pro dags, attungs.

VI

z, sz, zs, pro ps:

garz, garfz, garzslip, gardsliz, gusz, dözsdæghi, razbænd, raszbana, uaszbo, pro garps etc.

z pro s:

z för s:

z, sz, zs, för þs:

almænnisz, attungz, lægz, manz, mansz, vægzs, pro almænniss (rectius almænnigs v. almænnings) etc.

z pro p: annæz, bezas, garz, hemfylghz, hæræz, vuighz, zy, pro annæp (v. annat) etc.

b in fine vocabuli omittitur:

gar, bolgar, daghor, hemfylgh, pro garp etc.

æ pro i:

æ för i:

gonongæ, fearfölængh, mannæ, pro konongi etc.

Litterae duplicantur:

Bokstäfver fördublas:

b i slutet af ord utelemnas:

faar (a fara), gaarsz, mæær (mihi), naat (nox), naam, reet (a riba), pyy; pænninggæ, slickt, takkær, scill, præll, barnni, synnia, farr, surr, sværriæ, slerre, forrepe, manss, pings etc.

Litterae simplices pro duplicibus: Enkla bokstäfver för dubla:

eki, hænær, manin, tvæni, præni etc. pro ekki eto.

Litterae transponuntur:

Bokstäfver omflyttas:

galman, brity, huls, kirkinæ, vilx, typltar, æng, enæng, pera, pro lagman etc.

Cum duae vocales, vel duae inter se similes consonantes v. syllabae in duobus vocabulis colliduntur, altera interdum omittitur: Da två vokaler eller lika konsonanter eller stafvelser i två ord sammanstöta, uteslutes stundom endera af dem:

Atvist pro A atvist, Md. 3: 3. han (a) aptær, Md. 2. pa (a), BB. 7; AB. 4: pr; JB. 2: pr; 9: pr; M. 2. bab(i) i, AB. 4: 1. barnæ (a), AB. 4: 2. (a) abal kono barn, AB. 23. (a) akargærbi, JB. 13: 2. suat pro sua at, KB. 12: 2. eigh (a) ok, KB. 15: pr. a (a) ækki, GB. 4: 3. min(næ) æn, SB. 5. etc. o(s) skil, JB. 15: pr. a(t) dughurbi, Md. 1: 3. a(t) priðiæ salæ, pB. 8: 1. köpt(s) ba, pB. 12. per (ær), KB. 12: 2. mabær (ær), SB. 3: pr. lok (ok), JB. 7: 3. scap(æ) pær, FS. 5: 1. afæssi pro af ofæssi, RB. 12. ælt pro ær helt, pl. not. 6.

Hunc codicem in notis nostris litt. A. insignivimus.

b) Iu eodem volumine, foll. 59-66, inveniuntur adnotationes eae, quae fusiuntur verbis: "Explicit liber laurencii quem scripsit lydekinus," quas-

Denna codex är i noterna utmärkt med bokstafven A.

b) I samma band, foll. 59-66, äro inhäftade antekningar, hvilka slutas med orden: "Explicit liber laurencii quem fcripfit lydekinus," och här äro

que hic exhibuimus pag. 257-281 cum titulo: Lydekini excerpta et adnotationes. Hae adnotationes, scriptae, ni fallimur, circa annum 1300, ea ratione, ut comparatione facta facile apparet 15), ortae sunt, quod scriba ante oculos habens utrumque Iuris VG. codicem, antiquiorem et recentiorem. ex hoc transscripsit ea, quae in illo non inveniebantur. Hoc de Capp. 65 prioribus fere omnino valet. Post ea sequentur aliae adnotationes, maximam partem e fontibus nobis incognitis haustae. Codicem, quem secutus est Lydekinus, passim difficilem lectu fuisse, ex lacunis ab eo factis concludere licet ¹^o). Ipsius quoque scriptura in marginibus foliorum partim extrita est. partim cultri iniuria mutilata. Lydekinus semper utitur litt. b, ac, pro v. maper, saepe Runa illius nominis. Litterae i. litteris numeralibus et vocibus abbreviatis adponit punctum; alias vero illius loco utitur lineola (vide Tab. IV). Litteras errato scriptas aut subiectis punctis vel lineolis notavit, aut quatuor punctis inclusit \$7). Quod ad orthographiam attinet, omissis tam istis multis, quae, Lydekino propria, lapsui calami tribuenda videntur, quam solita alternatione quarundam litterarum, ex. c. a et æ, e et a, *i* et γ etc. sequentia tantum nobis liceat observare:

a aliquot locis occurrit pro o v. ö, et contra:

tryckta sid. 257-281 med titel: Lvdekini excerpter och antekningar. Dessa antekninga**r,** hvilka troligen äro skri**f**na omkring år 1300, hafva, såsom man genom jämnförelse lätt kan finna ¹⁵). upkommit på det sätt, att någon som haft framför sig både den äldre och yngre codex af Westgötalagen, genomgått dem båda, och ur den sednare afskrifvit sådana stycken, som ej funnos i den förra. Detta är i allmänhet förhallandet med de 65 första Capitlen. Derefter folja andra antekningar, hvilka till största delen äro tagna ur nu obekanta källor. Att den codex Lydekinus haft för sig, på sina ställen varit svårläst, kan man sluta af de luckor han här och der lemnat ¹⁶). Hans egen skrift är ock på några ställen i kanterna dels genom nötning utplånad, dels genom saxens åverkan stympad. Lydekinus brukar öfverallt þ, och för ordet maber ofta runan af samma namn. I stället för punkt brukar han ett litet streck, utom vid i. siffror och förkortade ord (se Tab. IV). Örätt skrifna bokstäfver har han utmärkt genom derunder satta punkter eller dragna streck, eller på det sätt, att han inneslutit ett misskrifvet ord inom fyra punkter 17). Hvad hans stafsätt beträffar, vilja vi, utan att uppehalla oss vid de många besynnerligheter, som troligen aro skriffel, eller vid de vanliga omväxlingarne, t. ex. af a och æ, e och æ, i och y o. s. y. blott anmärka följande:

a och o eller ö omväxla på några ställen:

- 15) Praesertim hoc evidenter apparet III. 40. Cfr. not, 38, ibid.
- 16) Vide not. 74. pag. 97; not. 3. p. 222; nott. 12, 18. p. 258. etc.
- 17) Vide not. 83. pag. 272.

- 15) Tydligast visar sig detta vid III. 40. Jfr. not. 38. på samma ställe.
- 16) Se not. 74. sid. 97; not. 3. s. 222; nott. 12, 18. s. 258. etc.
- 17) Se not. 85. sid. 272.

artogh, öram, ökær. c pro g, et g pro c v. k. c för g, och g för c eller k: ic (pro ig v. eig), wæcnæ, hwlgin, legmanni. d et p alterne occurrunt: d och þ omväxla: diænestu, drænger, dy, dæm, pagh, potter, por, bonpæ, prenger etc. d et t: d och t: tolfdæ, ad, hant, lant, kyt (pro kid). e aliquoties occurrit: é förekommer några gånger: þéssu, pénningæ. e et o alterne occurrunt: e och o omväxla: apleior (pro aploior v. aploior), enæggiæpem, met (II. Add. 2:14. not. 66.), phalocopens (pro - köpongs), papo hware (pro pa po hwaro), peth waro, pelæ, gærnongh, iorponæ, logoprængi, malfeghandonom, nempdone, pianosto man. f pro v: för v: fyxl (pro vixl), frangæ, hufuzmanni. aeg, aog, æeg, æog, pro ægg; eog pro aeg, aog, æeg, æog, för ægg; eog för ægg, eg, ogg; ieg, iog, pro igg, ig; ægg, eg, ogg; ieg, iog, för igg, ig; jig pro ygg: yig för ygg: baegiæ, laoger, læegiæ, læoger, twæogiæ, leogiæ, leogoprænger, heoger, liegiæ, siegiæ, liogiæ, tuiogæ, tryigiæ. h pro g: h för g: byrhæren, laghilth. i pro a: i för a: giui, manni, tiki, tiiundi. *i* pro *e*, et contra: i för e, och tvärtom: ellir, si, pi, pir, herpingi. ^{ll} pro *ld*: ll för ld: allenwihu, fælle, fællen, giallæ, gullith, haller, scullen, skyllæn, skyllere. m pro n: m för n: fræmzimæ, fældem, miþer, nempdæmam. P pro k: p för k: Spiftæ. Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I. B

	X.
rn pro m:	rn för m:
twern, þærn.	
f pro h:	f för h:
fargsaþe, findrædagh, færæ t.	
th pro t:	th <i>för</i> t:
bofloth, cristith, hæmulæth, orthoghær, thipa köp etc.	
y pro 0:	y för o:
byæ, byrhæren (pro borgharen).	
z pro <i>þ</i> , et contra:	z för þ, och tvärtom:
hæræz, garþliþi.	
• - · ·	Enkla bokstäfver för dubla, ochtvärtom:
ati, lanshærens, mani, manum, mine,	, fæng illum, laghfaggu, fynnia, tylfttum.
Littera omittitur, tam in medio voca- bulo:	Bokstäfver utestutas, dels inne uti or- den:
forne(n)ghæ fæ, garne(n)gæ, kono(n, hwin(f)ku.	)x, læ(n)ggær, ma(n)z, nok(r)æ, off(r)e,
quam in fine:	dels í slutet deraf:
innæ(n), ma(n), elle(r), huþftryk(e han(s), konong(s), hælz(t), tomp(t),	er), hænd(er), örtogh(er), fiarþung(s), nemp(þ), fuær(þ), treægar(þ).
quod interdum fit propter collisionem litterarum similiter sonantium:	hvartill orsaken stundom ligger i lik- Ijudande bokstäfvers sammanstötande:
hwar(t) þærræ, III. 57. flic(t) (?) hoor, 121. fw(a) vanför, 80.	pæn, 73. vill(0) oc, 112. twæfal(lo)
Litterae transponuntur:	Bokstäfver omflyttas:
eignti, flaz, framseng, gærnneg, ma læ vært, wærki.	n lagh (pro laghman), fynet, fcon, fcal-
Lydekini adnotationes litt. C. in- signivimus. Specimen eius scripturae damus Tab. IV.	Lydekini antekningar citeras här i noterna med bokstafven C. Prof af hans stil lemnas Tab. IV.
c) Tam quibusdam locis in margine codicis primum commemorati, quam ad calcem illius, foll. 43—58, ac post excerpta Lydekini, foll. 66—74. scri- ptae sunt illae adnotationes partim iu- ridici, partim historici argumenti, quas	c) Så väl på några ställen i kanten af den förstnämnda codex, som efter dess slut, foll. 43–58, och efter Ly- de kini excerpter, foll.66–74, finnas de antekningar af dels juridiskt dels historiskt innehåll, som här äro tryck-

Digitized by Google

in quarta sectione exhibuimus, p. 285 -341, sub titulo: Incerti auctoris variae adnotationes. Quaedam harum adnotationum, scil. IV. 3-5, 7, 8, 17, scriptae quidem sunt alia manu 18), eaque paullo recentiore, quam ceterae; sed hi duo scribae, teste stilo, tam coaevi fuerunt, quaeque alter eorum hic scripsit, tam exigua sunt, ut non necessarium duxerimus dictas sex adnotatiunculas, a ceteris separatas, ad propriam referre sectionem. Harum adnotatiuncularum scriptor fuit monachus quidam ordinis S. Iohannis Hierosolymitani, ut ex ultima earum (IV. 17.) patet. Ceterae adnotationes sunt exaratae circa annum 1325 a sacerdote quodam in paroecia Vidhem (nunc Vedum) et territorio Laske, ut ex IV. 13. fin. certo concludere videmur. His quoque, maxima ex parte, manibus factae sunt tam emendationes illae in textu cod. A, quam adnotationes in margine eiusdem, quarum mentio supra est facta. Specimen scripturae illius, qui maximam partem harum adnotationum exaravit, exhibet Tab. V. Alterius manus apparet in margine cod. A. Tab. I. De istius orthographia observamus: p ubique occurrit; & saepe; Runa maper aliquoties; pro terminationibus a, ar, er in textu Sveo-Gotico fere ubique æ, ær; w pro v; dh v. db in medio vocabulo pro b, ex. c.

ta i IV:de afdelningen, sid. 285-341; med titeln: Atskilliga antekningar af okänd författare. Några af dessa antekningar, neml. IV. 3-5, 7, 8, 17, äro väl af en annan, något sednare hand 18), än de öfriga; men dessa båda författare hafva dock, enligt hvad stilen intygar, varit så samtidige, och det som den ene af dem här anteknat är så obetydligt, att vi ej ansett nödigt att af nyss anförda sex sind antekningar göra en särskild afdel-Den som skrifvit sistnämnda ning. untekningar, har varit en munk af Johannis af Jerusalem orden, såsom af den sista af dem (IV. 17.) är tyd-De öfriga antekningarne äro ligt. skrifna omkring år 1325 af en prest i Vidhems (nu Vedums) socken i Laske härad; enligt hvad af IV. 13. i slutet tyckes kunna med visshet slutas. Af dessa samma händer äro ock till största delen så väl de rättelser i texten af cod. A, som de anmärkningar i kanten deraf, hvilka ofvanföre äro omtalade. Tab. V visar prof af dens stil, som skrifvit de flesta af dessa antekningar. Af den andres stil torde det prof vara tillräckligt, som finnes i kanten af cod. A. Tab. I. I afseende på den förres stafsätt anmärkes: þ brukas öfverallt; & ganska ofta; runan maher på några ställen; för ändelserna a, ar, er, i Svenska texten nästan öfverallt æ, ær; w för v; Sh eller dp inuti orden för b, t. ex.

bathi, tappætlu, vsithi, ingæstædpi, modpor, modpærni, rishoff the, widpær etc.

h pro gh v. k:

hælbir, hælbu, fylhþy, mærhtti.

h för gh eller k:

18) Af denna hand äro ock de antekningar, ' som nämnas not. 70. sid. 16; not. 24. s. 45; not. 2. s. 61.

Digitized by Google

1

¹⁸⁾ Hac manu quoque scriptae sunt eae adnotationes, quarum mentio fit not. 70. pag. 16; not. 24. p. 45; not. 2. p. 61.

th för t:

y för iu:

h additur in principio vocabulorum:

h tillägges i början af ord:

haf, hallær, hos, hænglum.

th pro t:

giörth, mykith, ranith, fæth, skath.

у pro iu:

bygs, kyrkynæ, tyghu.

Litterae saepe duplicantur:

Bokstäfver fördublas ofta:

afflær, fornæmmif, attær, bötte, liff, ædllum, forredhum, lass, grippin, vtt, skippæn etc.

Litterae eliduntur:

Bokstäfver uteslutas:

fræn(d)lingær, hu(d)ftryki, wal(d)föræ, dræn(g)ſkapp, fiærðhun(g)ſ, ha(l)fthundræð, to(l)fte, aftmu(n)ðær, almænni(n)gi, giftni(n)gh, kono(n)gh, pænni(n)g, sæwirdni(n)gh.

praecipue ubi litterae similiter sonantes in duobus vocabulis concurrunt:

i synnerhet då likljudande bokstäfver i tvenne ord summanstöta:

manzfin(s) fak, IV. 12. han(s) fun, 14:13. han(s) sial, 15:12. sacerdo(s) feminata, 21:94. skamp(t) pær, 14:10. lifwini (i), 15:4. inpens(o) officio, 21:93. hyggiu (u)laghæ (?), 14:11. byrð(i) a, 14:13. fandær (ær), 19:1. mæðhæns pro mæðhæn hans, 15:5.

Pars harum adnotationum, quas litt. D. insignivimus, in margine fol. A, ut supra diximus, scripta est. Hoc valet de octo prioribus capitibus sectionis IV, et de adnotationibus nott. 5 et 13 pag. 285, 286 memoratis. Quinque capita proxime sequentia (IV. 9—13.), una cum adnotatione quae convenit cum II. Add. 11:16. et Add. 5:pr. ¹⁹), scripta sunt ultimis foliis dicti codicis. Finis adnotationis IV. 13. scriptus fuit ultima illius codicis pagina (fol. 47.), quae, pariter ac prima, olim involucri usum praebuit, quo factum est

Dessa antekningar, hvilka vi utmärkt genom bokstafven D, äro, såsom förut är nämndt, till en del skrifna i kanten af cod. A. Detta gäller om de atta första styckena af IV:de afdelningen, samt om de nott. 5 och 13 sid. 285, 286 omnämnda antekningar. De följande fem stycken (IV. 9–13.) samt en antekning som öfverensstämmer med II. Add. 11: 16. och Add. 5: pr. ¹⁹), äro skrifna på de sista rena bladen af nämnde codex. Slutet af antekningen IV. 13. har varit skrifvet på sista sidan af samma codex (fol. 47.), hvilken, likasom den första, fordom har tjenat till omslag; och denna omsländighet har bidragit

19) Cfr. not. 64. pag. 292.

19) Jfr. nol. 64. sid. 292.

ut scriptura deleta ²⁰) non omnino possit restitui. Undecim folia (48-58) sequentia continent adnotationes 14-18, tractatum de criminibus violati iurisiurandi Regii, e quo varietates adnotavimus ad II. Add. 7²¹), et statutum Regis Magni, IV. 19. Sequitur porro fol. 59-65, et in principio fol. 66, opus Lydekini supra descriptum ²²), ubi unicam adnotatiunculam adiecit eadem manus, quae scripsit IV. 3. etc. ²³); et deinde, fol. 66, adnotatio IV. 20, atque, altera eiusdem fo-In pagina, aenigmata quaedam, sic incipientia: ¶. Interrogaciones. ¶. Magi-*Jter ad di/cipulum* etc. et vocabula Launa Suethice versa, quae, etsi nonnulla sunt detrita, veteris nostrae linguae gratia hic afferri merentur:

dertill, att den utplånade skriften 29) ej numera kan fullkomligt återställas. Derefter äro elfva blad (foll. 48— 58) inhäftade, hvilka innehålla antekningarne 14-18, stycket om edsöresmål, hvarur varianter äro anmärkta vid II. Add. 7²¹), samt Konung Magni stadga, IV. 19. Dernäst följer, foll. 59–65 och i början af fol. 66, Lydekini of van beskrifna arbete 32), hvarvid äfven finnes en anmärkning af samma hand som skrifvit IV. 3. etc. 33). Efter Lydekini excerpter följer fol. 66 antekningen IV. 20, samt, på andra sidan of samma blad, några gåtor, som börjas: ¶. Interrogaciones. ¶. Magifter ad difcipulum etc. och derefter några på Svenska öfversatta Latinska ord, kvilka, ehuru några af de Latinska orden äro utnötta, för språkets skull förtjena att här anmärkas:

De följande åtta bladen (67-74)

innehålla den Latinska upsatsen IV.

21, hvari skrifvaren utmärkt vissa

afdelningar derigenom, att han emel-

lan capp. 63 och 64, 88 och 89, 90

och 91 lemnat ungefär en rads mellan-

rum. Efter siutet häraf följa foll. 74

-76 åter några antekningar af främ-

mande innehåll, af hvilka den betyd-

Cuplearum (?) brötaragraff; lituparida (?) grifllikaka; pronuba genfæriæ; paranimphus brudmadpær; buterula kirnæ; buterulus pyril; cuna wagga; cauterium iarmark; segnif lattær; cuneus væggi; • • nattrokær; • • vatlli.

Sequentia octo folia (67-74) continent tractatum Latinum IV. 21, quem in sectiones quodam modo divisit scriba, cum inter capp. 63 et 64, 88 et 89, 90 et 91, unius fere lineae interstitium fecerit. Post haec denique foll. 74-76 sequuntur adnotationes quaedam huc non pertinentes, quarum maxima, tres paginas replens, habet titulum: Hec est recta confessio, et incipit: ¶ Confiteor tibi pater domine celi et terre

ligaste, som uptager tre sidor, har öfverskriften: Hec eft recta confeffio, och begynnes: ¶ Confiteor tibi pater 20) Jfr. not. 10. sid. 295. 21) Jfr. not. 8. sid. 310.

- 20) Cfr. not. 10. pag. 295. 21) Cfr. not. 8. pag. 310.
- 22) Cfr. not. 7. pag. 316.
- 23) Cfr. not. 10. pag. 257.

22) Jfr. not. 7. sid. 316. 23) Jfr. not. 10. sid. 257.

etc. Ultima pagina, praeter alia, quo- do que continet vocabula quaedam Latina sia Suethice explicata: La

domine celi et terre etc. På sista sidan finnas ibland annat åter några Latinska på Svenska öfversatta ord:

gespær hikkær nyufær wæmiær snærkær Ocito singulto fternuto naufeo fterto gapær hoftær rapær swælghær tyuggende spyrh Glucio westigans (lege: manducans) hio tuffio rupto (lege: ructo) womoque marrsuin langa ø ¢ • pyr/kær Delphin murenula corda gimellus alecque gyæddæ ftokfifk ſtyriæ laki lucius et strumuluf (v. strinnuluf) rumbus lamia (?) gyus aghborre flundræ nors craba Penula perha symul * * fkripa gubio cancer

d) Huic volumini in fine adnexum est folium membranaceum, olim pertinens ad quendam codicem in 4:0, qui continuit aut integrum Iuris VG. codicem recentiorem, aut saltem capita quaedam ex illo codice, scripta stilo coarctato at distincto, medio, ut videtur, saeculo XIV. Ille codex, ad quem hoc folium pertinuit, dissectus est, ni fallimur, a bibliopego, qui membranas tegumentis aliorum librorum agglutinavit. Hoc saltem folium circumsecatum et glutine litum tali usui inservivit. Hoc fragmentum, quod in notis litt. E. insignivimus, incipit verbis: bork æller bryter pors etc. II. Add. 4: 5, et deinde habet Add. 5: pr, 1. et Add. 6. Post haec alia, vix vero recentior manus addidit priora 18 Capita tractatus IV. 21, usque ad verba: vel filiam filii sui, cap. 18. Ultimae quatuor lineae tam negligenter sunt scriptae, ut verisimile sit scribam, taedio captum, scripturam tantum ad calcem paginae perducere voluisse, antequam desineret.

2. Codex membranaceus in Regia Bibliotheca Stockholmiensi, sign. B. 58, secundum inter Iuris VG. codices ma-

d) Slutligen är i detta band inhäftadt ett pergamentsblad som hört till en codex i 4:0, hvilken innehållit antingen hela Westgötalagens nyare codex, eller atminstone några dit hörande stycken, skrifna med tät men redig stil, som det synes omkring medlet af 14:de århundradet. Den bok hvartill detta blad hört, har troligen blifvit söndertagen af en bokbindare, som behöft bladen för att Timma dem på permar. Atminstone . har detta i kanterna kringskurna och med lim bestrukna blad varit till sådant bruk användt. Detta fragment, som vi i noterna utmärkt genom bokstafven E, begynnes med oraen: botk æller bryter pors etc. II. Add. 4: 5; hvarpå följer Add. 5: pr, 1. och Add. 6. Derefter har en annan, ej märkbart yngre hand tillagt början af IV. 21, till och med orden: vel filiam filii fui, i 18:de Cap. De fyra sista raderna häraf äro ganska vårdslöst skrifna, så att skrifvaren synes hafva ledsnat, och derför stadnat så snart han hunnit att sluta sidan.

2. En pergamentscodex à Kongl. Bibliotheket i Stockholm, sign. B. 58, är, näst den ofvan beskrifna, den

nuscriptos locum meretur; continet enim, etsi, proh dolor! non omnino integer, maiorem partem recentioris illius Iuris libri, quem exhibet sectio II huius operis, sub titulo: Iuris Vestrogotici codex recentior. Hoc volumen continet 124 folia membranacea, praeter unum folium scripturae vacuum in principio, et nonnulla folia maximam partem abscissa. Decem pollices altum est, et $7\frac{1}{2}$ poll. latum ²⁴); tegumentum terginum, in quo figurae prelo sunt impressae, simile omnino est illi, quo munitus est codex supra descriptus, unde concludere possumus hunc codicem eodem tempore quo illum esse compactum, sc. a. 1687²⁵), cum non pridem e privato dominio ad pristinum Collegium Antiquitatum transiisset ³⁶). In interiori parte tegumenti scriptum est "N 10", qua nota hic codex in catalogo Collegii Antiquitatum insignitus erat. Folio chartaceo in principio voluminis saec. XVII scriptus est conspectus eorum, quae in hoc codice continentur. Folio membranaceo in initio voluminis, quod vacuum reliquit scriba, a. 1722 est adnotatum:

märkvärdigaste handskrift af Westgötalagen, emedan den, ehuru ty värr ej alldeles fullständig, dock innehåller större delen af den sednare bearbetning af denna Lag, som här är tryckt i II:dra afdelningen, under titel: Den yngre codex af Westgötalagen. Detta band innehåller 124 pergamentsblad, oberäknade ett af skrifvaren obegagnadt blad i början, och några till största delen bortskurna blad. Dess höjd är 10 tum, och bredd 74 tum ²⁴); skinnbandet, hvari figurer äro inpressade, är alldeles likt det, hvarmed förut beskrifna codex ür försedd, och har derför utan tvifvel denna codex blifvit ombunden på samma gång som den andra, neml. år 1687²⁵), då den ej längesedan hade ur enskild ego kommit till Antiquitets-Collegium ²⁶). På inre sidan af permen är skrifvet "N 10", hvilket var denna boks nummer i Antiquitets-Collegii katalog. På ett derefter följande pappersblad är en innehållsförtekning skrifven i 17:de århundradet. Det af skrifvaren obegagnade pergamentsbladet i början innehåller denna år 1722 gjorda antekning:

- " 1. Westgöthe lagen.
- 2. Biärköä Rättär.
- 1 Denne Westgöthelag sason fullkomligare än Stiernhielms edition, ärnade
- 24) Si conferatur cum codice chartaceo, hic codex igitur est in 4:0 maiori, non vero "forma fere octonaria", ut refert Bring, Cod. Iur. Vestrog. p. 3. not. b.
- 25) Bring refert l. c. in hoc tegumento figuras "more maiorum" esse pictas, quod veritate non nititur.
- 26) "Codex . . . nuper inter privatos repertus" hic dicitur in Catalogo Librorum, qui in Hist. et Antiq. sub imperio Caroli XI Publicati sunt, Stockholmiae, 1690, p. 16.
- 24) Således, om den jämnföres med en papperscodex, i stor 4.0, och ej "forma fere octonaria," såsom Bring berättar. Codex lur. Vestrog. sid. 3. not. b.
- 25) Bring berättar på anf. st. att på detta bandet figurer "more maiorum" äro målade, hvilket äfven är ogrundadt.
- 26) "Codex . . . nuper inter privatos repertus" heter det om denna handskrift i Catalogus Librorum, qui in Hist. et Antiq. sub imperio Caroli XI publicati sunt, Stockholm, 1690, sid. 16.

Hadorphius upläggia, som ses af Catalogo de anno 1690. 27) och sins ännu 1722 denna V-Glag med Vennæsii hand afskriswen sub num. 2. 28). 2 Denne Biasköarattz explr has:r Hadorph fölgt i sin edition vide præf."

Altera eiusdem folii pagina Danus quidam, qui hunc codicem saec. XVI possedit, scripsit: "Westre Götlandtz Swen/k Lough Baag" etc. et infra, manus paullo recentior: "Jtem Bierke ret eller Kiobsted ret". In principio voluminis posita sunt sedecim folia membranacea (foll. 80-104), quae ad finem codicis Iuris VG. pertinent; etenim continent finem additamentorum huic codici adiectorum. In superiori margine primi horum foliorum scripsit Danus supra memoratus: "Swen/k Loug Baag." Sequentur deinde quatuor folia chartacea scripturae vacua, et post haec ipse Iuris VG. textus, etsi orbatus initio, sc. Libris de Iure Ecclesiastico et de vulneratione, una cum novem prioribus Capp. et initio decimi Capitis Libri de vulneratione fortuita. Cum in hoc codice quivis foliorum fasciculus contineat octo folia, recentior vero Liber de Iure Ecclesiastico ex aliis codicibus sit cognitus, et e cod. A. fere iudicari possit, guanta fuerint quae de Libris de vulnerationibus sunt deperdita, inde pa-. tet tres fasciculos, ideoque folia 24 priora periisse ²⁹), quod fortasse inde factum est, quod aliquis exemit Librum de Iure Ecclesiastico, manuscripto cuidam codici Iuris Magnæani illum inserturus. Hic Iuris VG. codex, e quo specimina quaedam damus

27) Scil. catalogo impresso, not. praeced. cit.

- 28) Nunc B. 61. in Reg. Biblioth. Stockholmiensi.
- 29) Cfr. not. 1. pag. 113.

På andra sidan af samma blad har en Dansk, som i 16:de århundradet innehaft denna codex, skrifvit: "Westre Götlandtz Swenfk Lough Baag" etc. samt nedanföre, en något yngre hand: "Jtem Bierke ret eller Klöbsted ret". Främst i boken äro inbundna 16 pergamentsblad (foll 89-104), som rätteligen skulle hafva sin plats i slutet af Westgötalagen, emedan de innehålla slutet af de dit hörande tilläggen. I öfre kanten af det första af dessa blad har nämnde Dansk åter skrifvit: "Swenfk Loug Baag". Derpå följa 4 rena pappersblad, och efter dessa kommer sjelfva Westgötalagens text, hvaraf dock början, nemligen hela Kyrkooch Såramåls-Balken samt de 9 första och början af 10:de Cap. af Balken om vådasår, fattas. Som denna codex i allmänhet har åtta blad i hvart lägg, och man af andra handskrifter känner vidlöftigheten, af den nyare Kyrko-Balken, samt af cod. A. kan ungefärligen sluta till huru mycket rum det förlorade af Såra-Balkarne har uptagit, så befinnes det att tre sådana lägg, och således de 24 första bladen gått förlorade 29), hvilket möjligtvis skett af den anledning, att Kyrko-Balken blifvit uttagen för att sammanhäftas med någon handskrift af K. Magni Erikssons Landslag. Ifrågavarande handskrift, hvaraf Tabb.

27) D. ä. den i föregående not anförda tryckta katalog.

28) Nu B. 61. på Kongl. Bibliotheket i Stockholm.
29) Jfr. not. 1. sid. 113.

Tabb. II et III, aetate non videtur superare medium saeculum XIV (Brocman quoque illum ponit circa a. 1360); at illud Iuris VG. corpus, quod hic continetur, sine dubio coaevum fere est Codici Iuris Uplandici, i. e. exeunte saec. XIII compositum ³⁰). Libri hic divisi sunt in Capita, exceptis iis, qui de delictis orbotæ mal, nipings værk et firnæ værk dictis agunt, et kar, med undantag af styckena om Libro qui hic inscribitur Mölno bal-Quisque Liber in principio orker. natur rubrica ³¹) et indice argumenti Capitum; ipse textus incipit littera initiali alternatim rubra vel caerulea. Initia Capitum non indicantur nova linea, sed tantum notis numeralibus Bomanis, minio pictis. Tituli Librorum quoque plerisque locis rubris litteris in summa sugina sunt exarati, ut ex. c. frip altero folio, altero bolker scriptum sit 32). Ad calcem Librorum quorundam, reliqua pagina, etsi lineis regula ductis, scripturae est vacua. Ad calcem Libri Vt giærþæ bolker, fol. 75, eadem manus adiecit additamenta, rubricis carentia, at litteris initialibus alterne rubris caeru-

II, III innehalla prof, synes väl icke vara äldre än från medlet af 14:de århundradet (Brocman sätter den äfven omkring år 1360); men den bearbetning af Westgötalagen den innehåller, är dock utan tvifvel i det närmaste samtidig med Uplandslagen, d. ä. från slutet af 13:de århundradet ³°). Balkarne äro här indelte i Flocorbotæ mal, niþings værk och firnæ værk, samt den här så kallade Mölne Bulken. I början af hvar Balk finnes dess rubrik ^{3 1}) jämte förtekning på Flockarnes innehåll, hvarefter texten börjas med om växlande röda eller blå begynnelsebokstäfver. Flockarnes början utmärkes ej genom ny rad, utan blott genom deras ordningsnummer med röda Romerska siffror. Bulkarnes titlar äro ock på de flesta ställena skrifne med röda bokstäfver öfverst på sidorna, så att t. ex. friþ står på ena bladet och bolker på det andra ³²). Vid slutet af Balkarne är på en del ställen det öfriga af sidan lemnadt tomt, med undantag af de updragna linierna. Efter Utgærþa-Balkens slut, fol. 75, följa af samma hand tilläggen, utan några rubriker, endast med om växlande

- 30) Excerpta Lydekini circa a. 1300, ut videtur, facta, quaeque de decimis capitalibus bic sanciuntur, statuto Episcopi Bryniulfi manifesto recentiora (cfr. III. 22.), alias rationes ut taceamus, evidenter, ni fallimur, terminant spatium inter annos 1281 et 1300.
- 31) Liber Retlofæ bolker tamen caret rubrica, pariter ac ea, quae de nipings- et firnæ værk agunt. Vide not. 7. pag. 119. not. 1. p. 149.
- 32) Cfr. not. 1. pag. 113.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

- 30) Lydekini excerpter, som synas vara gjorda omkring år 1300, samt hvad här stadgas om hufvudtionden, hvilket tydligen är yngre än Biskop Brynjulfs förordning (jfr. III. 22.), tyckes — andra skäl att förtiga — tydligen utmärka tiden emellan åren 1281 och 1300.
- 31) Rätlösa-Balken saknar dock rubrik, likasom styckena om niþings- och firnæ værk. Se not. 7. sid. 119. not. t. s. 149.

32) Ifr. not. 1. sid. 113.

leisve ornata 33). Post Add. 6. sequitur additamentum, quod convenit cum I. Pl. et VK., quare ea tantum quae differunt, ad hos locos sunt adnotata 34). Post Add. 7: 22. fol. 87 in textum irrepserant duae adnotationes (Add. 7: 23, 24.), quae sine dubio scriptae fuerunt in summo aut infimo margine illius codicis, quem secutus est scriba. Sermonis serie sic interrupta, nova adnotatio, cum I. CB. Continuatio conveniens, addita est. interrupti tractatus de criminibus violati iurisiurandi regii, littera initiali grandiori rubraque in novo folio incipit; quo, deficiente vero codicis initio, factum est, ut 16 illa folia (8c-104), quae hanc continuationem et additamenta porro sequentia continent, in initio huius voluminis sint posita 35). Quae his 16 foliis scripta sunt, differunt quidem paullulum, si orthographiam respexeris, a praecedentibus; id quod interiecto cuidam temporis intervallo tribuendum esse videtur; haec tamen omnia eadem manu esse exarata, eadem omnino litterarum forma prorsus indubium reddit. Ultima quoque Capita Add. 7. ex eodem codice esse transscripta ac praecedentia, inde liquet, quod scriba, sine dubio oblitus quod adnotationes marginales supra memoratas, Add. 7: 23, 24, iam antea transscripsisset, eas iterum, idque, ut videtur, cum ad calcem sequentis paginae in

- 34) Cfr. not. 94. pag. 229.
- 35) Cfr. nott. 55, 61. pag. 237.

röda eller blå begynnelsebokstäfver 33). Efter 6:te tillägget, följer ett tillägg som svurar emot 1. pl. och VK., hvarför endast olikheterna vid dessa ställen äro anmärkta ³⁴). Efter Adda 7: 22, fol. 87, hafva blifvit i texten införda tvenne antekningar (Add. 7: 23, 24.), som utan tvifvel varit skrifna i ofre eller nedre kanten af den codex skrifvaren följt, och då sammanhanget med det föregående sålunda blifvit afbrutet, har ett nytt tillägg, öfverensstämmande med I. CB. derefter influtit. Fortsättningen af den afbrutna afhandlingen om edsoresmål har sedermera blifvit begynd på ett nytt blad och med stor rod bokstaf, och detta, jämte den omständighet, att handskriftens verkliga början saknades, har utan tvifvel gifvit anledning dertill, att de 16 blad (foll. 89—104) som innehålla denna fortsättning jämte de derefter följande tilläggen, blif vit insatta i början af denna bok ³⁵). Det som på dessa 16 blad är skrifvet, är väl till stafsättet något olikt det föregående, hvilket synes härröra deraf, att någon tid förlidit innan detta blifvit skrifvet; men stilens fullkomligu likhet visar alldeles otvifvelaktigt att detta är skrifvet af samma hand som det öfriga af denna handskrift. Att afven slutet af Add. 7. är afskrifvet från samma codex som borjan deraf, är klart deraf, att skrifvaren, som säkerligen glömt att han redan afskrifvit de nyss omtalia antek-

- 33) Endast Add. 11. börjas med en svart bokstaf, och ej med en mulad, såsom Bring berättar. Lika ogrundad är hans upgift att hela ordet Fæstir i början af Add. 8. skulle vara skrifvet med större bokstäfver. 34) Jfr. not. 94. sid. 229.
- 35) Jfr. nott. 55, 61. sid. 237.

³³⁾ Solum Add. 11. incipit littera nigra, non autem colorata, ut refert Bring. Nec verius est quod dicit integram vocem Fxflir in principio Add. 8. grandioribus litteris esse scriptam.

archetypo venisset, exscripsit, nihil morans quod eas in mediam periodum intruderet 35). Foliis 105-123 continetur Codex Iuris Urbici, Bierköæ Rættær inscriptus, quem Hadorph in publicain lucem edidit; ac fol, 124 fragmentum epistolae Latine scriptae, quae incipit: "Pater reverende et domine scribimus vobis aliqua statuta regia edita in parlamento regis per feptem dies iam continues (lege continuos) in villa telghianensi habito" elc. utrumque eadem manu qua Codex. luris VG. exaratum. Cum in hac epistola sermo sit de comitiis Telgensibus a. 1345 habitis, inde apparet hunc codicem esse scriptum circa diclum annum.

Danus supra memoratus in margine multas adiecit adnotationes, quibus partim indicavit argumentum textus, partim obsoletiora vocabula suo modo explicavit. Tales glossas etiam quibusdam locis inter lineas scripsit. Ne quis credat momenti cuiusdam esse cognoscere istas glossas, quarum certe non omnes sunt absonae, nonnullas speciminis loco hic exhibebimus:

ningarne i kanten, Add. 7: 23, 24, än en gång, troligen då han kommit till slutet af följande sida i originalet, afskrifvit dem, utan att bekymra sig deröfver, att han införde dem midt i en mening ³⁰). Foll. 105—123 innehålla den af Hadorph utgifna Biärköa Rätten, samt fol. 124 ett stycke af ett Latinskt bref, som börjas: "Pater reverende etidomine fcribimus vobis aliqua ftatuta regia edita in parlamento regis per feptem dies iam continues (läs continuos) in villa telghianenfi habito" etc. allt af samma hand som Westgötalagen. Som sistnämnda bref angår mötet i Telge år 1345, så bevisar det att denna handskrift ür skrifven omkring nämnde år.

Den of van omtalte Dansken har i kanten gjort en mängd antekningar, hvari han dels anmärkt textens innehåll, dels, på sitt vis, förklarat gåmla och mindre vanliga ord. Sådana ordförklaringar har. han äfven på några ställen skrifvit emellan raderna. På det ingen må tro att det vore af någon vigt att känna dessa ordförklaringar, hvaraf visserligen icke alla äro oriktiga, vilja vi såsom prof här meddela några af dem:

DrB. 1. vighi, Slecht; væghande, Slect eller frende. Ibid. 8. halbend, halff gallend; razbend, rafsende gallen. Ibid. 15. ænfkæn, embizmand. AB. 31. fiunættingh, Slechting. GB. 11. annoghre, vden flechten. RB. 1. higat, legat. PB. 18. faar ater griper fpilter æller fprængder, farer nogen epther tyff griber flar eller fprenger ham. Ibid. 48. enningæ lagh, utlandz loug; orpiufuæ, viderlig tiuff: Ibid. 51. garz ok grindæ, gallg och gren. Ibid. 52. annættuægiæ, wuidendes eller vden hans vidfkaff. Ibid. 58. kononge, kuinde. Add. 3: pr. fyrnæuærk, ildebrandt. Ibid. §. 5. legger maper man meb enægiæbum kniui, om mand beligger fig med anden mandz kuinde. Add. 7: 25. byltughæ, Laug dage. Add. 9: 1. olæfli, offrighed. Add. 11: 9. iaflik, obenbar. Add. 13: pr. epom, eyendom.

36) Cfr. not. 99. pag. 239.

36) Jfr. not. 99. sid. 239.

Quod ad orthographiam huius co- dicis attinet, missa frequenti alterna- tione litt. a et a , e et a , i et γ , o et o etc. lapsibusque calami haud pau- cis, sequentia praecipue observanda vi- dentur: ee aliquot locis occurrit pro a :	I afseende på stafsättet i denna hand- skrift må, med förbigående af de ofta förekommande omväxlingarne af a och æ, e och æ, i och y, o och ö, m. m. och det icke ringa antalet af skriffel, följande i synnerhet anmärkas: ee förekommer några gånger för æ:
heel, leegs, warpee, peer.	
fu in medio vocabulo pro v:	fu inuti ord för v:
arfui, hafuer, siælfuer, piufuær.	X
gk, ghk, kg, pro k vel gh:	gk, ghk, kg, <i>för</i> k eller gh:
holgkin, fagker, ængkæ, likgir, sikgi	
h pro g v. gh:	h för g eller gh:
borhabe, burhit, dræhit, fribhelhan,	huarhin, husfruhæ, morhongiæf, örtuher.
iæ pro æ:	iæ för æ:
giæriæ, fiæliæ, fiætiæ.	. •
m pro n, et contra:	m för n, och tvärtom:
næmpdæmannim, siunættimg, soknæn	næm, dönæ, enon, kumnin, nokron etc.
th pro t:	th för t:
bruth, fylsweth, fakth, thors (pro to	orfs).
<i>w</i> pro <i>vu:</i>	w för vu:
arwm, awnd, laghwnnin, stuwr, wl	lit, wlti, wrpin.
Litterae omittantur:	Bokstäfver utelemnas:
thor(f)s, tyl(f)tom, gan(g)s, ho(g fræ(n)dæ, iamlæ(n)gæ, ma(n)z, bo my(r)þer, fa(r)ghær, wa(r)þer, fy(læn(f)kan, æn(f)ker, hul(t), kööp(t) hu(þ)ftrykæ etc.	in, hærazhö(f) β inge, o(f)efli, fiæl(f)t,) β tæ, β pren(g)der, β in(g)s, e(n)daghæ, $a(r)\beta$ er, fiæ(r)mir, ga(r) β er, mi(r) β er, a(r)ft, ma(r)kauæghær (?), dan(f)kan, vt- , β kil(t), abyr(β), agiær(β), f a(β)ghær,
presentim collisis similibus litteris vel	i synnerhet då lika bokstäfver eller staf-

præsertim collisis similibus litteris vel i synnerhet då lika bokstäf ver eller stafsyllabis in duobus vocabulis: velser i sårskilda ord sammanträffa:

(a) akræ giærþi, JB. 29. (a) anuærkdaghi, FornB. ind. 15. þa (a), FornB. 6. ftanð(a) a, O. 1: 14. a (a)þru, FornB. 48. a (a)kre, UB. 21. lægi(æ) æller, UB. 24. ær(f) fyoll, Add. 11: 19. þiuffins (pro þiufs fins), pB. 32. fök(t) til, DrB. 7. all(t) tuægilt, Add. 5: 1. vppenbar(t) þet (?), Add. 3: 4.

all(t) pry, Add. 11:2. per (ær), Add. 2:14. iæmpskillær (ær), Add. 11:7. maper (ær), ibid. §. 19. ok (o)klandæt, ibid. §. 1.

Vocales duplicantur:

Vokaler fördublas:

aa, aar, baarn, faar, gaas, laan, naam, een, geet, leef, peer, griis, boo, boort, broor, room, fyuurum, kööp.

Litterae transponuntur:

Bokstäfver omflyttas:

anögpom, börter tak, engh, fagn, getir, huanr, klöftorp, liflazt, fkilt, fwriæ (pro swæri), vangh, vant, pengsbane, pigns, örtohger, æmmikyt.

Hunc codicem in notis litt. B. insignivimus.

3. Codex membranaceus in Regia Bibliotheca Stockholmiensi, sign. B. 6, continet Codicem Iuris Communis Regis Magni, Erici Filii (hic non tantum proprio Libro KyrkB., verum etiam Libris BygnB. et pingB. destitutum), una cum Libris nonnullis et minoribus quibusdam capitibus e-recentiori Codice Iuris VG. Codex hic, tergino tegumento (in quo impressus est numerus annalis 1590), cum orichalceis laminis et fibulis, munitus, praeter folia quaedam chartacea in principio et fine, habet 102 folia membranacea, 107 poll. alta, et 77 poll. lata; scriptus est, ut videtur, saeculo XIV ad finem vergente, nitida manu, cuius specimen dat Tab. VI. p et th hic promiscue occurrunt, hoc tamen frequentius; infinitivi etc. fere ubique terminantur in a, non in æ, ut in codicibus antea commemoratis. Capita ubique (exceptis Libris FornB. et UtgB.) incipiunt in nova linea, litteis initialibus alternatim rubris viridibasve; argumentum eorum rec. man. saec. XVI in margine est adnotatum. Pallidam scripturam aliquot locis nignori alramento renovavit rec. manus, quae nonnulla vocabula adulteravit 37.).

³⁷⁾ Cfr. noit. 31, 42, 45. pag. 83. etc.

Denna handskrift är i noterna beteknad med bokstafven B.

3. En pergamentscodex à Kongl. Bibliotheket i Stockholm, sign. B.6, innehåller Konung Magni Erikssons Landslag (som här saknar ej blott egen Kyrk-B., utan äfven BygnB. och pingB.), jämte några Balkar och smärre stycken af Westgötulagen enligt dess nyare redaktion. Denna i skinnband (hvarpå är tryckt årtalet 1590) med mässingsbeslag och spännen inbundna handskrift innehåller, utom några rena pappersblad i början och slutet, 402 pergamentsblad of 104 tums hojd och 74 t. bredd; är skrifven, som det synes, i sednare hälften af 14:de århundradet, med vacker stil, hvaraf prof finnes Tab. VI. þoch th förekomma här om hvarandra, dock det sednare oftast; a brukas nästan beständigt i ändelser af infinitiver m. m. och ej æ, såsom i de förut beskrifna handskrifterna. Alla Flockar (utom i FornB. och UtgB.) börjas på ny rad med omväxlande röda eller gröna begynnelsebokstäfver; deras innehåll är af sednare hand i 16:de århundradet i kanten anteknadt. Den bleka skriften är på några ställen af sednure hand med svarture bläck updragen, hvurvid flera ord blif vit ändrade ³⁷). En annan hand, som ej

37) Jfr. nott. 31, 42, 45. sid. 83. etc.

Alia manus, saeculo XIV vix recentior, hic adiecit praefationem ceterasque adnotationes infra commemorandas, et rubricas quasdam 38). Manus paullo recentior ad calcem Libri Iorthæ balkær in Codice Magnaeano (fol. 39) adiecit additamentum de successione hereditaria; eadem, ut videtur, manus ad calcem Cap. 26. KkB. pigmento violaceo scripsit: Iung fru Maria hielp, et, in fine codicis, litteris, ut dicust, monachalibus et violaceo pigmento: Anno. MCDXXXI completus. Partim in interiori parte tegumenti, partim primo folio membranaceo nomina dominorum huius codicis ab a. 1596 sunt exarata; quarum adnotationum hae sunt novissimae, primo folio scriptae: "Factus Iohannis Peringeri [Peringskjöld Anno 1677. mense Januar," et: "Postmodum Titulo Emptionis Factus Regii Archivi Antiquitatum Anno 1721. mense Novembri." Altera pagina primi folii rec. illa manus, quae primum est memorata, scripsit praefationem hic pag. 77 impressam. Eadem manus in imo margine fol. 2 adnotavit: Hwilkin skrok withni etc. (IV. 4.). Folia 2-11 continent Librum de Iure Ecclesiastico ex recentiori Codice Iuris VG., quem Librum, cum in cod. B. desideretur, secundum hunc codicem edidimus. Fol. 12 rec. man. scriptae sunt illae adnotationes, quarum mentio fit nott. 1, 27. pag. 74, et not. 80. pag. 272. Fol. 13 incipit Codex Magnaeanus a Libro de Iure Regio. Fol. 40, inter Libros de bonis immobilibus et de hereditatibus, rec. man. addidit nar-

38) Vide not. 1. pag. 78; not. 84. p. 81; pott. 58, 65. p. 84; not. 37. p. 102; not. 94. p. 110.

synes vara yngre än från slutet af 14:de århundradet, har här tillagt ett företal m. fl. antekningar som nedanföre skola omtalas, samt några rubriker ³⁸). En ännu sednare hand har vid slutet af Jorda Balken i Magni Erikssons Landslag (fol. 39) skrifvit ett tillägg angående arf; samma hand, som det synes, har vid slutet af Fl. 26. KkB. med violet bläck skrifvit: Iungfru Maria hielp, samt vid slutet af denna handskrift, med munkstil och violet bläck: Anno. MCDXXXI completus. Dels innantill på permarne, dels på första pergamentsbladet äro denna handskrifts egare ifrån år 1596 anteknade. De sednaste antekningarne äro dessa på första bladet: "Factus Iohannis Peringeri [Peringskjöld] Anno 1677. mense Januar," samt: "Poftmodum Titulo Emptionis Factus Regii Archivi Antiquitatum Anno 1721. menfe Novembri." På andra sidan af 1:sta bladet är af förstnämnda sednare hand skrifvet det företal, som här finnes tryckt sid. 77. Samma hand har i nedre kanten fol. 2. anteknat: Hwilkin fkrak withni etc. (IV. 4.). Foll. 2-11 innehålla den yngre Kyrko-Balken af WGL. hvilken här är tryckt efter denna handskrift, emedan den saknas i Cod. B. Fol. 1s innehåller af sednare hand de nott. 1, 27. sid. 74, samt not. 80. sid. 272. omtalta antekningar. Fol. 13 begynnes Magni Erikssons Landslag med Konungs-Balken. Fol. 40, emcllan Jorda- och Ärfda-Balkarne, är af sednare hand skrifven berät-

38) Se' not. 1. sid. 78; not. 84. s. 81; not. 58, 65. s. 84; not. 37. s. 102; not. 94. s. 110.

rationem de conventu Danaholmensi (I. CB.) et, cum illa cohaerentem, limitum Vestrogotiae indicem (IV. 10.), etsi non integrum ³⁹). Folia 50-62, inter Libros Högmæles- et Manhælghis balker inscriptos, continent capita ex lure VG. et quidem primum fol. 50 rec. man. scripta excerpta e Libro Jorpa bolker et Capite de molinis, cum antiquiori Iuris VG. Codice maxime convenientia, et incipientia verbis: Ut *Jkiftur. oc garthær* etc., I. JB. 7: 2. Postea sequentur, eadem manu exarati quae Librum de Iure Ecclesiastico et Codicem Magnaeanum scripsit, Libri Iuris VG. recentioris FornB. et UtgB. una cum Add. 2-6. et fragmento Libri RetlB., Capp. 17-25, 28. continente, at hic non in Capita diviso. Fol. 71, post Librum Ep/öres balker, rec. man. addidit caput de pinglot.

Hic codex, una cum adnotationibus rec. man. (eadem sc. quae praefationem scripsit) additis et ad Ius VG. pertinentibus, in notis nostris litt. G. insignitur.

4. Codex membranaceus in Regia Bibliotheca Stockholmiensi, sign. B. 10, habet 108 folia membranacea, $9\frac{3}{4}$ poll. alta, $7\frac{1}{4}$ poll. lata, tegumento tergino cum laminis orichalceis munita. Foll. 6-92 continent Codicem luris Communis Magnaeanum, scriptum vergente ad finem saeculo XIV, at in principio truncum; abest enim maior pars indicis Capitum Libri Kunungs balker, et totus ille Liber de Iure Ecelesiastico, quem primitus, sine dubio, habuit hic codex. Foll. 93-95 continent principium Libri Kunungs bal-

telsen om mötet på Danaholmen (I. CB.) och, i sammanhang dermed, förtekningen på Westergötlands gränsorter (1V. 10.), hvilken sednare dock ej är fulländud ³⁹). Foll. 50–62, emellan Högmäles- och Manhälgis-Balkarne, innehålla stycken som höra till WGL., neml. först fol. 50, af sednare hand, antekningar ur JordaB. och ur stycket om qvarnar, hvilka mest öfverensstämma med WGL:s äldre redaktion, och begynnas med orden: Ut fkiftur. oc garthær etc., I. JB. 7: 2. Derefter följer, af samma hand som skrifvit KkB. och Magni Erikssons Landslag, FornB. och UtyB. af den yngre WGL., samt Add. 2-6. och ett stycke af RätlB. neml. Fl. 17-25, 28, hvilket ej är indeladt i Flockar. Fol. 71, efter Epsöres-Balken, är af sednare hand tillagdt stycket om binglot.

Denna handskrift med de der af sednare hand (neml. alla af den samma som skrifvit företalet) skrifna, till WGL. hörande antekningar, är här i noterna citerad genom bokstafven G.

4. En pergamentscodex à Kongl. Bibliotheket i Stockholm, sign. B. 10, har 108 pergamentsblad af g_4^3 tums höjd, $7\frac{1}{4}$ t. bredd, bundna i skinnband med mässingsbeslag. Foll. 6—92 innehålla K. Magni Erik s.sons Landslag, skrifven i sednare hälften af 14:de århundradet, men defekt i början, emedan större delen af förtekningen öfver Flockarne i Konungs-Balken, och hela den Kyrko-Balk, som troligen från början hört till denna handskrift, är borta. Foll. 93—95 innehålla början af Ko-

³9) Cfr. not. 32. pag. 288.

39) Ifr. not. 32, sid. 288.

ker nuper memorati, ex alio codice, eoque, ni fallimur, paullo recentiore. Foll. 1-5 et 96-108 (ex quibus foll. 5 et 105 tantum continent adnotationes saec. XV et XVI scriptas), olim pertinuerunt ad tertium quoddam volumen, quod aut integrum Ius VG. aut quaedam illius capita complexum est. Scriptura huius codicis valde similis est ei, qua exaratus est cod. G. supra commemoratus, amboque codices sine dubio sunt coaetanei, etsi is, de quo nunc loquimur, paullo antiquior esse eam ob caussam videri possit, quod *p* hic multo frequentius occurrit quam th. Foll. 1-4 continent fragmentum Libri de Iure Ecclesiastico Vestrogotorum, a verbis pikizdagha dagh in Cap. 52. 40) usque ad finem Libri. In summo margine fol. 1 adnotatum est: "Fragmentum af Kyrkio-Balcken i wester-Giotelagen Joh. Had." (Hadorph). Capita hic incipiunt litteris initialibus rubris aut caeruleis, non vero in novis lineis, exceptis duobus ultimis Capitibus, quae habent proprias rubricas et litteras initiales insignis magnitudinis. Foliis 96-108 leguntur capita de communibus silvis etc. (IV. 11.), de pinglot, et de ecclesiis Vestrogotiae; deinde, sub rubrica: hær figher af landamærum, ultima pars relationis de conventu Danaholmensi (I. CB.), et index limitum Vestrogotiae (IV. 10.), qui tantum littera initiali maiori rubraque ac nova linea ab illa separatur ⁴i); porro edictum R. Magni, hic secundum cod. D. editum (IV. 19.); caput: Legher maper man til at dræpa etc. (LV. 9. et

- 40) Cfr. not. 67. pag. 99.
- 41) Cfr. not. 1. pag. 67.

nungs-Balken i samma Lag, tagen ur en annan, som det synes, något yngre handskrift. Foll. 1-5 samt 96-108 (hvaraf foll. 5 och 105 blott innehålla antekningar från 15:de och 16:de årh.), äro åter tagna ur en tredje codex, som innehållit antingen hela WGL. eller åtminstone stycken deraf. Stilen i denna codex liknar ganska mycket den näst förut beskrifna cod. G, med hvilken den utan tvifvel är samtidig, ehuru den kunde synas vara något äldre derför, att þ hür mycket oftare förekommer än th. Foll. 1-4 innehålla en del af Kyrko-Balken i WGL. från orden pikizdagha dagh i Fl. 52. 40) till Balkens slut. I öfre kanten af fol. 1. är anteknadt: "Fragmentum af Kyrkio-Balcken i wefterGiotelagen Joh. Had." (Hadorph). *Flockarne börjas här med* röda eller blå begynnelsebokstäfver, men ej på ny rad, undantagande de två sista Flockarne, som hafva egna rubriker och större begynnelsebokstäfver än de föregående. Foll. 96-108 innehålla styckena om allmännings skogar etc. (IV.11.), om pinglot, och Westergötlands kyrkor; derefter, under rubrik: hær figher af landamærum, slutet af berättelsen om mötet på Danaholmen (I. CB.), samt förtekningen på Westergötlands gränsorter (IV. 10.), hvilken sednare endast genom en stor röd begynnelsebokstaf och ny rad är skiljd från den förra ⁴¹); vidare K. Magni stadga, hvilken här efter cod. D. är tryckt (IV. 19.); stycket: Legher maber man til at dræpa m. m. (IV. 9. och not. 29. ibid.); Bifkop Brynjulfs förordning, och

40) Jfr. not. 67. sid. 99. 41) Jfr. not. 1. sid. 67.

not. 29. ibid.), statutum Episcopi Bryniulfi, et denique, ultimis fokiis, quae forsan, testibus et atramento et forma litterarum, ad alium quendam codicem pertinuerunt, aliud R. Magni edictum, statutum Skenningense vulgo appellatum, et ab Hadorph ex hoc codice editum ⁴²). — Folia huius codicis ad Ius VG. pertinentia, hic significantur litt. H.

5. Codex membranaceus in Bibliotheca Reg. Academiae Upsaliensis, sign. N:0 20 in catalogo codicum manuscriptorum Iuris Suecani, continet Codicem Iuris Communis Magnaeanum, una cum quibusdam Libris minoribusque capitibus Iuris VG. Hic codex, tegumento tergino compactus, habet, praeter duo folia in principio, quae olim fuerunt conglutinata, 136 folia membranacea 73 poll. alta et 53 poll. Tam litterarum forma, cuius lata. specimen exhibet Tab. VIII, quam series regum Sueciae fol. 34 manu paullo recentiori scripta, et ad R. Carolum Canuti Filium pertingens, saec. vero XVI usque ad R. Iohannem III continuata, demonstrat hunc codicem saeculo XV dimidium spatium nondum emenso esse exaratum. hic frequentius occurrit quam th; ok plerumque ita est abbreviatum, ut spegiem referat litterarum oc connexarum ⁴³). Tituli Librorum in supe-

- 42) Hoc ordine est primum inter edicta ad calcem Codicis Biærköa rætter impressa. De eius actate legatur commentatio Illustrissimi G. V. a Tibell, Iduna, vol. 10.
  n. 341. seq.
- 43) Ita factum est ut hanc abbreviationem non ante not. 4. pag. 173. observaverimus.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

slutligen på de sista bladen, hvilka möjligtvis hört till en annan handskrift, emedan både stilen och bläcket äro något olika, en annan, af Hadorphefter denna handskrift utgifven förordning af K. Magnus, eller den så kallade Skenninge Stadga ⁴²). – De i denna codex befintliga, till WGL. hörande blad, äro här utmärkta genom bokstafven H.

5. En pergamentscodex à Kongl. Akademi-Bibliotheket i Upsala, uptagen-under N:0 20 i den öfver Bibliothekets handskrifter af Svenska Lagar uprättade särskilda katalog, innehåller K. Magni Erikssons Landslag, samt några Balkar och mindre stycken af WGL. Denna i skinnband bundna codex har, utom två blad i början, hvilka varit sammanlimmade, 136 pergamentsblad af $7\frac{3}{4}$ tums höjd och $5\frac{3}{4}$ t. bredd. Både stilen, hvaraf prof finnes Tab. VIII, och en fol. 34 af en något yngre hand skrifven Svensk konungalängd, som går till Carl Knutsson, men af sednare händer är fullföljd till Johan III, visa att denna handskrift är från förra hälften af 15:de århundradet. p förekommer här oftare än th; ok är här oftast skrifvet förkortadt, så att det merendels liknar ett sammanbundet oc 43). Balkarnes

- (42) Denna är den första i ordningen af de efter Biärköa-Rätten tryckta gamla Stadgar. Om dess ålder se Hr. Presidenten m. m. G. W. af Tibells upsats i Iduna, 10. h. sid. 341. o. f.
- 43) Detta är anledningen dertill, att vi ej kommit att iakttaga denna förkortning förr än i not. 4. sid. 178.

Skattm:s hr Sten Bielkes med weftgöt Bifkopars Rimchrönika ^{\$1}). Post finitum Librum Iuris Ecclesiastici incipit Codex Christophorianus fol. 14 a Libro Konungs balker. Fol. 113 legitur index communium silvarum etc. in Vestrogotia (IV. 11.). — Hic codex, quem litt. L. insignivimus, id habet memorabile, quod Liber Iuris Ecclesiastici hic non ex eodem antiquiori codice originem ducit, e quo ceteri omnes codices, hunc Librum, e Iure VG. recentiori, continentes, emanarunt ^{\$2}).

7. Codex membranaceus, e Bibliotheca Illustrissimi Baronis I. G. Sack in Bergshammar prope Strängnäs, continens Ius Commune Magnaeanum, una cum Libro de Iure Ecclesiastico e Cod. Iuris VG. Hoc volumen, tegumento tergino, cum laminis orichalceis, munitum, habet, praeter unum folium in principio, quod olim tegumento fuit agglutinatum, 127 folia membranacea, 71 poll. alta et 51 poll. lata. Scriptum est, nt videtur, vergente ad finem saec. XV. Capita ornantur litteris initialibus rubris; Librorum tituli in summo margine minio sunt picti. Foll. 1-12 continent dictum Librum de Iure Ecclesiastico; fol. 12 a Libro Konungs balker incipit Codex Magnaeanus.

51) Chronicon Episcoporum Scarensium auctore Episcopo Bryniulfo III, legitar in fine huius codicis foll. 120-125. Editam est, idque sine dabio ex hoc codice, etsi gravia quaedam errats contrarium probare alicui videantur, ab E. Benze-lio in Monum. Hist. Vct. Eccles. Sveogoth. p. 72-80.
52) Vide ex. c. not. 73. pag. 84; not. 26. p.

52) Vide ex. c. not. 73. pag. 84; not. 26. p. 87; not. 88. p. 93; not. 8. p. 104. Cfr. schema cognationis codicum manuscr. Tab. III. Skattm:s hr Sten Bielkes med weltgöt Bifkopars Rimchrönika ⁵¹). Efter KkB:s slut begynnes Christoffers Landslag fol. 14 med Konungs-Balken. Fol. 113 finnes förtekningen på allmänningsskogar etc. i Westergötland (IV. 11.). – Denna handskrift, hvilken vi utmärkt genom bokstafven L, är i det afseendet märkvärdig, att KyrkB. här härstammar ifrån en annan handskrift än den, som ligger till grund för alla de öfriga handskrifterna af WGL:s yngre Kyrko-Balk ⁵²).

7. En pergamentscodex innehållande K. Magni Erikssons Landslag med Kyrko-Balk of WGL ; horande till Herr Baron J. G. Sacks boksamling på Bergshammar vid Strängnäs. Denna i skinnband med mässingsbeslag bundna handskrift har, utom ett blad i borjan, som varit fastlimmadt vid permen, 127 pergamentsblad af 71 tums hojd och 54 t. bredd. Den synes vara skrifven i sednare hälften af 15:de arhundradet. Flockarne hafva röda begynnelsebokstäfver; Balkarnes titlar äro med rödt bläck skrifne öfver sidorna. Foll. 1—12 innehålla WGL:s Kyrko-Balk; fol. 12 begynnes Magni Erikssons Landslag med Konungs-Balken.

51) Biskop Brynjulf den 3.djes rimkrönika öfver Skara Biskopar finnes i slutet af denna handskrift fol. 120-125. Den är, utan tvifvel efter denna handskrift, ehuru flera betydande fel kunde synas vitna deremot, utgifven af E. Benzelius i Monum. Hist. Vet. Eccl. Sveogoth. sid. 72-80.

52) Se t. ex. not. 73. sid. 84; not. 26. s. 87; not. 88. s. 93; not. 8. s. 104. Jfr. slägt= taflan öfver handskrifterna, Tab. III.

Scripturam huius codicis, quem in notis nostris appellavimus M, exhibet Tab. VIII.

i

8. Codex membranaceus in Bibliotheca Reg. Gymnasii Lincopensis, continens Ius Commune Maguaeanum, una cum fragmento Libri de Iure Ecclesiastico e Cod. Iuris VG. Hic codex tegumento tergino compactus, nunc habet 127 folia membranacea, 81 poll. alta et 6 poll. lata. Cum in quovis fasciculo sint decem folia, verisimile est decem folia in principio esse deperdita. Quae de Iure Ecclesiastico Vestrogotorum, prioribus tribus foliis adhuc superstitibus scripta, nunc restant, incipiunt verbis: them fom han thet vtlente, Cap. 65 53). Foll. 4-119 continent Konungs balker cete-Libros Codicis Magnaeani. rosque Postea sequuntur additamenta quaedam eadem manu qua praecedentia scripta, et quidem fol. 124 index communium silvarum etc. in Vestrogotia (IV. 11.), ac porro, cum rubrica: Isti funt terminj Inter Sweciam et Daciam, adulterata narratio de conventu Danaholmensi et index finium Vestrogotiae, qui saltum facit ex Dufn (prope lacum Vettern) in "ö/tra haff" Mællan blekungs ok More." Scriptus est, ni fallimur, saec. XV ad finem vergente; Capita ornantur litteris initialibus rubris, cum caeruleis, excepto initio voluminis, alternantibus. Tituli Librorum in summo margine minio sunt picti. — Specimen scripturae huius codicis, a nobis N. appellati, damus Tab. VI.

9. Codex chartaceus in 4:0, cum tegumento membranaceo, ex libris BiDenna handskrift hafva vi i noterna kallut M; prof af stilen finnes Tab. VIII.

8. En pergamentscodex à Linköpings Gymnasii Bibliothek, innehâllande K. Magni Erikssons Landslag, samt ett fragment af Kyrko-Balken i WGL. Denna i skinnband med mässingsbeslag bundna handskrift har numera 127 pergamentsblad, af 81 tums höjd och 61 t. bredd. Som hvart lägg innehåller 10 blad, så åro troligen 10 blad i början förlorade. Det som de nu i behåll varande 3 första bladen innehålla af WGL:s Kyrko-Balk, begynnes med orden: them fom han thet vilente, i Fl. 65 53). Foll. 4—119 innehålla Konungs-Balken och de öfriga Balkarne af Magni Erikssons Landslag. Derpå följa några tillägg af samma hand, hvaribland fol. 124 förtekningen på allmänningsskogar m. m. i Westergötland (IV. 11.), och derefter, med rubrik: Isti funt terminj Inter Sweciam et Daciam, den förfalskade berättelsen om mötet på Danaholmen och förtekningen på Westergötlands gränsorter, hvilken sednare gör ett språng från Dufn (vid Wettern) "I öftra haff Mællan blekungs ok More." Denna handskrift synes vura från sednare hälften af 15:de århundradet; Flockarne hafva röda begynnelsebokstäfver, hvilka, utom i början af boken, omväxla med blå. Balkarnes titlar äro med röda bokstäfver skrifna öfverst på sidorna. - Prof af stilen i denna handskrift, som vi kallat N, finnes Tab. VI.

9. En papperscodex i 4:0, pergamentsband, tillhörande Kongl. Akudemiska

53) Ifr. not. 7. 'sid. 104.

⁵³⁾ Cfr. not. 7. Pag. 104.

bliothecae Reg. Academiae Upsaliensis, et sign. N:o 36 in catalogo codicum illius Bibliothecae manuscriptorum, qui olim coenobiorum fuerunt, ab E. Benzelio conscripto. Hic codex, medio, ut videtur, saec. XV diversis manibus scriptus, ac frequentibus abbreviationibus lectu difficilis, habet 224 folia, praeter duo folia membranacea ex antiquiori quodam codice, alterum in principium, alterum in finem huius voluminis translatum, quorum primum habet hanc adnotationem in superiori margine minio scriptam: "liber erici iohannis nati in ludofia." Intus in tegumento praecipua capita huius voluminis antiqua manu sunt indicata, sc. "de penitenciis — Notule brynniulphi scarensis — Statuta generalia scarensis ecclesie — Gesta trium regum." Quae hic memorantur statuta generalia etc. inveniuntur foll. 92-99, cum titulo: Statuta generalia dicta kirkiobalker, cui manus paullo recentior addidit: ecclesie scarensis; eundemque, praeter additamenta nonnulla, quae partim in notis nostris observavimus, partim textui, cursivis typis impressa, inseruimus, continent Latinum tractatum ad Ius VG. pertinentem, verbisque: De quolibet genere anone etc. incipientem, quem secundum cod. D. edidimus (IV. 21.). Hic ornatur littera initiali magna rubraque. Argumenlum textus eadem manus in margine indicavit. Post Cap. 88 integra fere pagina scripturae est vacua 54). Cap. 107 et seq. pinguioribus litteris quam praecedentia, attamen eadem, ut videtur, manu, sunt exarata. — Hunc codicem litt. O. insignivimus. Scripturae specimina continet Tab. VII.

Bibliotheket i Upsala, och uptagen under N:0 36 i den af E. Benzelius uprättade katalog öfver en del af Bibliothekets kloster-handskrifter. Denna. efter utseendet, i medlet af 15:de århundradet af flera händer skrifna, och genom en mängd förkortningar svårlästa codex har 224 blad, utom ett ur en äldre handskrift taget pergamentsblud i början och ett i slutet, af hvilka det förra har denna i öfre kanten med rodt bläck skrifna antekning: "liber erici iohannis nati in ludofia." På inre sidan af permen är af gammal hand anteknadt, såsom det vigtigaste af denna handskrifts innehåll: "de penitenciis — Notule brynniulphi fcarenfis — Stàtuta generalia fcarenfis ecclefie — Gefta trium regum." De här nämnda statuta generalia etc., hvilka finnas foll. 92—99 med öfverskrift: Statuta generalia dicta kirkiobalker, hvartill en något yngre hand tillagt: ecclefie fcarenfis, äro, utom några tillägg, hvilka vi dels i noterna anmarkt, dels i texten med cursif stil infört, den samma till WGL. hörande Latinska upsats: De quoiibet genere anone etc., hvilken vi ur cod. D. meddelat (IV. 21.). Den begynnes här med en stor röd bokstaf. Textens innehåll är af samma hand i kanten anmärkt. Efter Cap. 88 är nästun en sida lemnad ren ^{\$4}). Cap. 107 o. f. äro skrifna med gröfre stil an de föregående, men dock, som det synes, af samma hand. — Denna handskrift hafva vi utmärkt genom bokstafven O. Prof af stilen ses Tab. VII.

54) Jfr. not. 63. sid. 335.

54) Cfr. not. 63. pag. 335.

10. Codex membranaceus ex Bibliotheca Reg. Academiae Upsaliensis, sign. N:o 18 in catalogo codicum Iuris Suecani manuscriptorum, habet 77 folia, 87 poll. alta et 57 poll. lata, tergino tegumento munitus est, continetque Ius Commune Magnaeanum, exaratum, ut docet adnotatio fol. 65 minio scripta, per manum achonis johannis scolaris lundensis dyocesis. biærby anno domini Mocccolxxxo quar-Codex Magnaeanus incipit a Lito. bro Konungs balker, cuius primum Caput principiumque secundi periit; in medio codice etiam aliquot locis desunt folia. Ultimus Liber, de Iure Ecclesiastico, finitur fol. 64. Foll. 65 -76 continent recentiores adnotationes ante medium saec. XV scriptas, inter quas, regulas iudicum hic e cod. D. editas (IV. 12.) 55); foll. 74-76 vero tractatum cum rubrica: hær börias konungx vtskyller af ærliko oc godho landhe væstergötlandh, hic, pag. 345-347, appendicis loco ex hoc codice editum. In ima parte praecedentis paginae minio scriptum est:

10. En pergamentscodex, tillhörig Kongl. Akademiens Bibliothek i Upsala, och uptagen under N:0 18 i katalogen öfver hundskrifterna af Svenska Lagar. Denna codex, som har 77 blad af $8\frac{1}{4}$ tums höjd och $5\frac{3}{4}$ t. bredd, och är bunden i skinnband, innehåller K. Magni Erikssons Landslug, skrifven, enligt antekning med rödt bläck fol. 65, per manum achonis johannis fcolaris lundenfis dyocefis. biærby anno domini M°ccc°lxxx°quarto. Magni Erikssons Landslag börjas med Konungs-Balken, hvaraf 1:sta och en del af 2:dra Cap. är borta; inuti är den ock på några ställen defekt; den slutas fol. 64 med Kyrko-Balken. Foll. 65-76 innehålla sednare antekningar från förra hälften af 15:de århundradet, hvaribland de efter cod. D. här tryckta domurereglor (IV. 12.) \$5), samt foll. 74-76 den efter denna handskrift såsom bihang här sid. 345-347 tryckta upsatsen med rubrik: hær börias konungx vtfkyller af ærliko oc godho landhe væftergötlandh. Nederst på föregående sidan är med rödt bläck skrifvet:

"Sequitur de nobili lege de partibus væfgocie que est terra nobilissima"

et in imo summoque margine duarum paginarum proxime sequentium:

"Ærlıkith landh wæftergötlandh," "goth landh wæftergötlandh," "wææl krifthit landh wæftergötlandh."

Hic tractatus ornatur litt. initiali magna rubraque. In fine minio scriplum est: AMEN finis adest vere, et infra leguntur duo versus Latini, in quibus nomen suum, Petrum, praedicat scriba. Specimen scripturae, qua samt i nedre och öfre kanterna af de två näst derefter följande sidorna:

Denna upsats begynnes med stor röd bokstaf, och vid slutet deraf är med rödt bläck tillagdt: AMEN finis adeft vere, och nedanföre två Latinska versar, der skrifvaren låter veta att hun

55) Några af de olikheter denna handskrift innehåller, äro anmärkta på anf. st. nøtt. 34, 36, 41, 50, 51.

⁵⁵⁾ Variantia quaedam ex hoc cod. attulimus l. c. nott. 34, 36, 41, 50, 51.

exaratus est dictus tractatus, exhibet Tab. VI.

11. Duo folia membranacea, e codice quodam deperdito, pertinentia ad Bibliothecam Reg. Academiae Upsaliensis, ubi inventa sunt in alius cuiusdam voluminis tegumento, cui agglutinata fuerunt. Codex ille deperditus, medio, ut videtur, saeculo XIV scriptus, sine dubio continuit integrum Alterum horum Ius VG. recentius. foliorum, 8[‡] poll. altum et 6 poll., excepto superiori angulo abscisso, latum, continet partem Libri II. Arvæ Bolker ab ind. 7. usque ad verba: en hon ær hauande, Cap. 4; cum vero margo folii circumcirca sit resectus, ne illa quidem sunt integra. Alterum folium, illo paullo minus, priori pagina, ubi pressior est scriptura, aliaque, ut videtur, manu exarata, incipit verbis al peffi, II. RätlB. 9, posteriori vero pagina finitur verbis *sticel mykit*, Cap. 26. Cum superior, ac fere dimidia pars huius folii sit abscissa, et scriptura posterioris paginae fere extrita, in Capp. 9-15 et 18-21 dispersa tantum vocabula restant. Haec fragmenta codicis eximii, sine dubio, pretii, in notis appellavimus F.

12. Codex membranaceus in Regia Bibliotheca Stockholmiensi, sign. B. 56, continens Ius Vestmannicum, scriptum, ni fallimur, circa initium saec. XIV; habet 177 folia membranacea 5½ poll. alta et 4 poll. lata, tegumento tergino cum fibulis munita. Duobus ultimis foliis, ad calcem Iuris Vestmannici, minutiori scriptura et forte alia manu, adnotata sunt capita quaedam liuris VG. sc. I. RB. 1-3. et LR. heter Petrus. — Prof af stilen i nämnda upsats finnes Tab. VI.

11. Två blad af en pergamentscodex, tillhöriga Kongl. Akademiska Bibliotheket i Upsala, der de blifvit funna fastlimmade på permen af en annan gammal bok. Denna codex, hvilken synes hafva varit skrifven omkring medlet af 14:de århundradet, har troligen innehållit hela den nyare codex af WGL. Det ena af dessa blad, som har $8\frac{1}{4}$ tums höjd och 6 t. bredd utom det ena öfre hörnet som är afskuret, innehaller en del af II. Arva-Balken från ind. 7. till och med orden: en hon ær hauande, i Fl. 4, dock ej fullständigt, emedan bladet på alla kanter blifvit kringskuret. Det andra bladet, som är nagot mindre, börjas på ena sidan, hvilken är skrifven med tätare stil och troligen af annan hand, med orden al peffi, II. RätlB. 9, och slutas på *den andra med orden* ftiæl mykit, *Fl*. Som större delen af detta bladets **26**. öfre hälft är borta, och skriften på 2:a sidan är nästan utnött, finnes af Fl. 9—15 och 18—21 blott strödda ord i behåll. Dessa lemningar af en handskrift, som utan tvifvel varit af utmärkt värde, hafva vi i noterna kallat F.

h

12. En pergamentscodex à Kongl. Bibliotheket i Stockholm, sign. B. 56, innehållande Westmannalagen, skrifven troligen i början af 14:de århundradet. Denna codex har 177 pergamentsblad af 5½ tums höjd och 4 t. bredd, är bunden i skinnband med spännen. På de två sista bladen, efter WML:s slut, äro, med finare stil och möjligen af en annan hand, anteknade några stycken af WGL. neml. I. RP. 1-3. och LR. I noterna till dessa ställen hafva vi

In notis ad illos locos hunc codicem litt. I. insignivimus.

13. Codex chartaceus et membranaceus in 4:0, in Reg. Bibliotheca Stockholmiensi, sign. D. 26, scriptusque medio saec. XV; habet 16 folia in tegmen membranaceum insuta et chronicon Suecanum continentia, quod pertingit ad R. Carolum Canuti Filium; posteaque historiolam Daniae, quae finitur cum narratione de conventu Danaholmensi (I. CB.). In tegumento est adnotatum: Gammell Swenfk Crönika lefreret i Richzens Cantzelij aff Johanne Bureo Anno. 1619 56). In notis ad dictam narrationem appellavimus hunc codicem P.

14. Codex chartaceus, in 4:0 oblongo et tergino tegumento, pertinens ad Reg. Bibliothecam Stockholmiensem, sign. D. 4, scriptus saec. XV ad finem vergente. In folio membranaceo in principio voluminis posito, ipse scriba addidit indicem argumenti sic incipientem:

"I thæffe book finner man margh * * æwentyr fwa fom ær förft Aff herra iwan oc herra gaffwian Item aff hertigh fredrik (rec. man. mut. in hendrik) aff normandi" etc.

Post has narrationes versibus expressas dimidiumque volumen excedentes, sequentur varia, quae soluta oratione sunt composita, et inter haec,

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

beteknat denna handskrift med bokstafven I.

13. En pappers- och pergamentscodex i 4:0 å Kongl. Bibliotheket i Stockholm, sign. D. 26, skrifven i medlet af 15:de århundradet, har 16 i pergamentsomslag inhäftade blad, som innehålla en Svensk krönika, hvilken slutas med K. Carl Knutsson, och derefter en Dansk historia, som slutas med berättelsen om mötet på Danaholmen (I. CB.). På omslaget är skrifvet: Gammell Swenfk Crönika lefreret i Richzens Cantzelij aff Johanne Bureo Anno. 1619 56). I noterna till nämnda berättelse hafva vi kallat denna handskrift P.

14. En papperscodex i lång 4:0 och skinnband, tillhörig Kongl. Bibliotheket i Stockholm, sign. D. 4, skrifven i sednare hälften af 15:de århundradet. På ett pergamentsblad i början är af samma hand skrifven en innehållsförtekning, som börjas sålunda:

Efter dessa och andra rimmade berättelser, som uptaga öfver hälften af boken, följa prosaiska upsatser, hvaribland, fol. g XXXI; berättelsen om mö-

56) I Scriptores Rer. Suec. T. I. sect. 1. sid. 239. säges att en annan handskrift af denna chrönika funnes i samma Bibliothek, sign. D. 3: men der hade ock bort nämnas att denna handskrift slutas med K. Carl Knutssons historia, och har intet af det som derefter i ofvannämnda handskrift följer; således icke heller berättelsen om mötet på Danaholmen.

⁵⁶⁾ In Vol. I. Scriptorum Rer. Suec. sect. 1. pag. 239. disitur aliud exemplar huius chronici in eadem Bibliotheca occurrere in cod. D. 3; at non reticendum fuisset quod illud exemplar subsistit in historia R. Caroli Canuti Filii, et ignorat omnia, quae post illam in codice supra memorato occurrunt, ideoque et narrationem de conventu Danaholmensi.

fol. g XXXI, narratio de conventu Danaholmensi (I. CB.) ac, cum illa connexus, index limitum Vestrogotiae (IV. 10.), et, fol. h I, index silvarum etc. communium in Vestrogotia (IV. 11.) eademque series Regum Sueciae, quam habet cod. D. (IV. 15.). Nos insignivimus hunc codicem litt. Q.

15. Codex membranaceus in Reg. Bibliotheca Stockholmiensi, 123 poll. altus, 71 poll. latus, sign. A. 17, tegumento membranaceo munitus, vulgo dictus Liber Ecclesiae Upsaliensis, continet a. 1344 ordinatam collectionem diplomatum exscriptorum, quae spectant sedem Archi-Episcopalem, templum cathedrale et dioecesin Upsaliensem. Praeter alia, quae ad proprium huius libri argumentum non pertinent, duobus prioribus ex octo foliis notis numeralibus destitutis, at inter foll. XXIV et XXV positis, sub titulo: "Hii reges criftiani et hoc ordine rexerant in fwecia quo ponuntur," Latine, pariter ac cetera, quae hoc volumen continet, scripta est series Regum Sueciae, quam hic edidimus, eam ob caussam, quod maximam partem est versio illius, quam habet cod. D. (IV. 15.), etsi hic est continuata usque ad R. Magnum Erici Filium, et porro, recentiori manu, ad R. Ericum Pomeranum 57). Hac continuatione circa a. 1400, ut videtur, scripta, paullo recentiores sunt ceterae adnotationes in notis nostris commemoratae 58).

16. Ex multis recentioribus codicibus, ubi regulae iudicum, 'e cod. D. hic editae (IV. 12.), inveniuntur, etsi ma-

- 57) Cfr. not. x pag. 304.
- 58) Cfr. nott. c, f, g, h, i, σ, p, s, u.

tet på Danaholmen (I. CB.) och, i sammunhang dermed, förtekningen på Westergötlands gränsorter (IV. 10.), samt, fol. h I, förtekningen på Westergötlands allmänningar (IV. 11.) och samma Svenska konungalängd som finnes i cod. D. (IV. 15.). Vi hafva kallat denna handskrift Q.

15. En pergamentscodex af 123 tums höjd, 71/2 t. bredd, å Kongl. Bibliotheket i Stockholm, sign. A. 17, bunden i pergamentsband, innehållande den så kallade Liber Ecclesiae Upsaliensis, hvilken blifvit inrättad år 1344, såsom ett diplomatarium för Upsala Ärkebiskopssäte, domkyrka och stift. Ibland andra egentligen icke till bokens ämne hörande antekningar, finnes här, på de två första af 8 onummererade blad emellan foll. XXIV och XXV, under titel: "Hii reges criftiani et hoc ordine rexerant in fwecia quo ponuntur," en, likasom det öfriga i denna bok, på Latin skrifven konungalängd, hvilken vi här meddelat af den orsak, att den till största delen är en öfversättning af den, som finnes i cod. D. (IV. 15.), ehuru den här är fortsatt till K. Magnus Eriksson, och af sednare hand till K. Erik af Pomern 57). Något yngre än sistnämnda, troligen omkring år 1400 skrifna tillägg, äro de öfriga i noterna omtalade tilläggen ⁵⁸).

16. Af de många nyare handskrifter, der de efter cod. D. hür tryckta domarereglorna (IV. 12.) förekomma, mer

57) Ifr. not. x sid. 304. 58) Sc nott. c, f, g, h, i, o, p, s, u.

gis minusve variatae, hic sufficiat, praeter codicem Upsaliensem N:0 18, supra pag. XXXI memoratum, nominare sequentes, e quibus nonnulla in notis nostris adnotavimus:

a) Codex chartaceus in 4:0, in Reg. Bibliotheca Stockholmiensi, sign. B. 47, continens Ius Urbicum, medio saeculo XV scriptum. Ultimis foliis, inter alias adnotationes ab ipso codicis scriptore factas, leguntur regulae iudicum e Iure VG. — Variantia quaedam ex hoc codice attulimus nott. 7, 10, 12, 15, 17-19, 22-24, 30, 32, 33, 41, 42, 46, 48, 51, 53.

b) Codex chartaceus in 4:0, in eadem Bibliotheca, sign. B. 17, continens Ius Commune Magnaeanum, medio saec. XV scriptum, habet in principio Librum de Iure Ecclesiastico e Iure Sudermannico, post quem sequuntur, rec. man. ineunte saec. XVI additae, memoratae regulae, e quibus variantia nonnulla citantur nott. 43, 50.

c) Codex chartaceus in folio, in Bibliotheca Reg. Academiae Upsaliensis, sign. N:o 38 (vel N:o 968 in catalogo collectionis Nordinianae), continens Ius Commune Christophorianum, saec. XVI ad finem vergente exaratum. Regulae, de quibus loquimur, una cum regulis ab Olao Petri conscriptis etc., in principio voluminis leguntur. Ex hoe codice nonnulla attulimus nott. 9, 42.

d) Codex chartaceus in fol., ex Bibliotheca Generosissimi Comitis M. Brahe in praedio Uplandico Skokloster, continens Ius Commune Christophorianum, scriptum medio saec. XVI. In principio leguntur dictae regulae,

eller mindre förändrade, torde det vara nog att, utom den ofvanföre sid. XXXI omtalade Upsala-codex N:0 18, här nämna följande, ur hvilka några olikheter i noterna äro anmärkta:

a) En papperscodex i 4:0 å Kongl. Bibliotheket i Stockholm, sign. B. 47, innehållande Stadslagen, skrifven i medlet af 15:de århundradet. På de sista bladen finnas, ibland andra antekningar af samma hand, äfven WGL:s domarereglor. Några olikheter hafva vi ur denna codex anfört i nott. 7, 10, 12, 15, 17–19, 22–24, 30, 32, 33, 41, 42, 46, 48, 50, 51, 53.

b) En papperscodex i 4:0 å samma Bibliothek, sign. B. 17, innehållande K. Magni Erikssons Landslag, skrifven i medlet af 15:de århundradet. I början finnes Kyrko-Balken af Södermannalagen, hvarefter följa, af sednare hand i början af 16:de århundradet tillagda, ifrågavarande domarereglor, ur hvilka vi anfört några olikheter nott. 43, 50.

c) En papperscodex i fol. å Kongl. Akademiska Bibliotheket i Upsala, under N:0 38 (eller N:0 968 i katalogen öfver den Nordinska samlingen), innehållande K. Chri stoffers Landslag, skrifven i sednare hälften af 16:de århundradet. WGL:s domarereglor finnas här i början, jämte Otai Petri domarereglor m. m. Ur denna codex hafva vi anfört några olikheter nott. 9, 42.

d) En papperscodex i fol. tillhörig Herr Öfver-HofStallmästaren och Commendeuren Grefve M. Brahes boksamling på Skokloster i Upland, innehållande K. Christoffers Landslag, skrifven i medlet af 16:de århundradet. I början finnas WGL:s domare-

ab ipso codicis scriptore exaratae, praeter multa, quae addidit rec. manus. Variantia quaedam ex hoc codice afferuntur nott. 22, 23, 41, 50, 53.

17. Ex compluribus codicibus, qui continent narrationem de conventu Danaholmensi (I. CB.), una cum indice limitum Vestrogotiae (IV. 10.), utramque adulteratam, quique hic nullum respectum meruerunt, eos tantum nominabimus, qui, runis exarati, a nobis uno loco, ubi de vera vocabuli lectione sermo est, citantur ⁵⁹):

· a) Codex membranaceus (11 poll. altus, 73 poll. latus) in Reg. Bibliotheca Stockholmiensi, sign. C. 14, continens Ius Borgarthingense, scriptum saec. XV. Altera folii 100 pagina, quam scriptor codicis vacuam reliquit, runis exarata sunt quaedam de terminis inter Norvegiam et Russiam, ac postea narratio supra memorata. Hanc narrationem edidit Örnhiälm, Historia Sv. Goth. Ecclesiastica, p. 604, 606; integra vero haec scriptura runica exhibetur in tabula ad E. I. Biörneri Cogitationes de Orthographia Linguae Svio Gothicae, pag. 60.

b) Codex membranaceas in S:o, in Bibliotheca Universitatis Hafniensis, sub N:o 28 collectionis Arnae-Magnaeanae. Hunc codicem, totum runis exaratum, descripsit P. Kofod Aneher in Historia Iuris Danici, Cap. 6. Narrationem, de qua sermo est, quaeque in fine voluminis legitur, ex hoc codice edidit O. Worm, Regum reglor m. m. af samma hand som skrifvit lagboken, jämte en mängd antekningar af sednare hand. Några olikheter äro ur denna handskrift anmärkta nott. 22, 23, 41, 50, 53.

17. Ibland de många handskrifter, som innehålla berättelsen om mötet på Danaholmen (I. CB.) samt förtekningen på Westergôtlands gränsorter (IV. 10.) mer eller mindre förfalskade, och hvilka vi ej ansett här förtjena någon upmärksamhet, vilja vi blott nämna de med runor skrifna, hvilka vi, i afseende på rätta läsarten af ett ord, på ett ställe åberopat ^{\$9}):

a) En pergamentscodex (11 tum hög, 73 t. bred) å Kongl. Bibliotheket i Stockholm, sign. C. 14, innehållande Borgarpingslagen, skrifven i 15:de århundradet. På 2:a sidan af fol. 100, hvilken lagbokens skrifvare lemnat ledig, finnes, med runor skrifvet, först ett stycke angående gränsen emellan Norrige och Ryssland, och derefter ifrågavarande berättelse. Den sistnämnda finnes tryckt i Örnhjälms Historia Sv. Goth. Ecclesiastica, sid. 604, 606; samt hela denna runeskrift, på en planche till E. J. Björners Cogitationes de Orthographia Linguae Sviø Gothicae. sid. 60.

b) En pergamentscodex i 8:0 å Universitets-Bibliotheket i Köpenhamn, under N:0 28 i Arne-Magneanska samlingen. Denna codex, som är hel och hållen skrifven med runor, är beskrifven af P. Kofod Ancher i dess Lov-Historie, 6. Cap. Den hår ifrågavarande upsats, hvilken finnes i slutet af denna handskrift, är utgifven af O. Worm, Regum Daniae series

59) Vide not. 5. pag. 67.

59) Se not. 5. sid. 67.

Daniae series duplex et limitum inter Daniam et Sueciam descriptio, Hafnjae, 1642, fol. p. 28-31.

c) Codex chartaceus in 4:0, in Reg. Bibliotheca Stockholmiensi, sign. B. 81, continens Ius Scanicum, lingua Danica recentiori, saeculoque XVI exaratum. Ad calcem Iuris Scanici sequitur scriptura runica tribus foliis, posteaque *Rigens Rett* aliaque additamenta.

48. In codice chartaceo in fol., quem satis descripsimus not. 1. pag. 77, invenitur illa praefatio ad Ius VG. quam e cod. G. edidimus.

Quo evidentius appareat mutua illorum codicum nunc descriptorum ratio, qui continent textum Iuris VG. antiquioris vel recentioris, vel partem aliquam illius textus, hanc rationem, prout ex iis, in quibus inter se conveniunt aut differunt codices, iudicare potuimus, schemate quodam cognationis, Tab. III, exprimere tentavimus.

Restat ut mentionem faciamus de apographis codicum adhuc exstantium.

1. Codex chartaceus in fol., in Reg. Bibliotheca Stockholmiensi, ubi adservatur inter collectiones quas reliquit N. R. Brocman (* 1770), quondam Adsessor Archivi Antiquitatum; sign. N:0 166; olim vero fuit inter libros I. Th. A. Burei; continet Ius Commune Christophorianum, et postea, ultimis octo foliis, fragmenta Iuris VG., e cod. K. supra memorato, exscripta. Duo priora horum foliorum sunt avulsa; si hoc apographum primitus habuerit omnia, quae continent 30 priora folia autographi, 7 aut 8 folia anduplex et limitum inter Daniam et Sueciam descriptio, Hafniae, 1642, fol. sid. 28-31.

c) En papperscodex i 4:0 å Kongl. Bibliotheket i Stockholm, sign. B. 81, innehållande Skånelagen på nyare Danska, skrifven i 16:de århundradet. Efter Skånelagens slut följer runeskriften på 3 blad, och derefter Rigens Rett m. fl. tillägg.

18) Uti en papperscodex i fol., hvilken tillräckligen är beskrifven i not. 1. sid. 77, finnes det företal, som vi här enligt cod. G. meddelat.

För att göra förhållandet emellan de nu beskrifna codices, som innehålla WGL:s text eller någon del deraf, enligt dess äldre eller yngre redaktion, så mycket mer åskådligt, hafva vi sökt att genom ett slags stamtafla, Tab. III, framställa deras slägtskap så som vi af deras inbördes öfverensstämmelser eller olikheter tyckt oss kunna sluta dertill.

Det återstår nu att omtala de handskrifter, som äro afskrifna efter ännu i behåll varande codices.

1. En papperscodex i fol., tillhörig Kongl. Bibliotheket i Stockholm, der den finnes ibland framlidne Assessorn i Antiqvitets-Archivet N. R. Brocmans († 1770) efterlemnade samlingar, teknad med N:0 166. Denna handskrift, som tillhört J. Th. A. Bureus, innehåller K. Christoffers Landslag, och derefter, på de 8 sista bladen, stycken af WGL. afskrifna efter den ofvan beskrifna cod. K. De tvenne första af dessa blad äro lösa, och, så vida denna afskrift innehållit allt hvad som finnes på de 30 första bladen i

tecedentia perierunt. Folium Cap. 8 -25. UtgB continens quoque periit. Quae nunc restant, incipiunt a Cap. 10. BygnB. (hic II. JB. 32.): Biggar maan a. famarchw etc. post quae sequuntur eadem quae in autographo; deest tamen hic caput de praediis Upsaliensibus: Vap oc Okol etc, in fine tractatus de molendinis, qui hic, propria rubrica destitutus, cohaeret cum Libro Bygninga balker. Hoc apographum scriptum esse videtur circa finem saec. XV; stile compresso, at Tituli Librorum et crasso rudique. litterae initiales Capitum minio sunt exarata. Nullibi necessarium duximus in notis nostris citare hoc apographum negligenter scriptum, quod orthographiam autographi non curat.

2. Apographum in fol. antiquissimi codicis B. 59, quod, ut adnotavit Hadorph, scribendum curavit Antiquarius Regni Laur. Bure (* 1665). Hoc apographum, quod adservatur in Reg. Bibliotheca Stockholmiensi, sign. B. 62, tantum continet cod. A. (Ius VG. antiquius) et partem additamentorum (cod. D.), scil. IV. 10, 11, 14 -16, 19. - Huius apographi, a nobis Bur. (Bureani) appellati, apographum invenitur in Bibliotheca, quam in praedio Sudermannico Torp reliquit Generosissimus Baro Shering Rosenhane, nunc vero possidet Illius Affinis, Mareschallus Aulae ac Commendator Nobilissimus Iohn lennings.

3. Apographum in 4:0 eiusdem codicis B. 59, in Reg. Bibliotheca Stockholmiensi, sign. B. 60. Hoc apographum, saec. XVII, ut videtur, scriptum, in manibus habuit Stiern-, har varit begagnad af Stjernhjelm, hielm, qui aliquot locis in margine

originalet, hafva 7 eller 8 föregående blad gått förlorade. Ett blad som innehållit Fl. 8-25. UtgB. är äfven borta. Det som nu är qvar, börjas med 10. Fl. BygnB. (Juär II. JB. 32.): Biggar maan .a. fæmarchw etc. hvarefter följer det samma som i originalet; dock saknas här det som angår Upsala ödes gods: Vap oc Ökol etc. i slutet af stycket vm möllor, hvilket här, utan särskild rubrik, sammanhänger med BygnB. Denna handskrift synes vara från slutet af 15:de århundradet; stilen är tät, men grof och ful. Bulkarnes titlar och Flockarnes begynnelsebokstäfver äro skrifna med rödt bläck. Vi hafva ingenstädes i noterna ansett nödigt citera denna vårdslöst gjorda afskrift, som i afseende på stafsättet alldeles icke rättar sig efter originalet.

2. En afskrift i fol. af den äldsta codex B. 59, hvilken enligt Hadorphs antekning, Riks-Antiquarien Lars Bure († 1665) låtit göra. Denna afskrift, hvilken finnes på Kongl. Bibliotheket i Stockholm, sign. B. 62, innehåller blott cod. A. (WGL:s äldre codex), och en del af tilläggen (cod. D.), neml. IV. 10, 11, 14-16, 19. Vi hafva kallat denna afskrift Bur. (Bureanus). — En afskrift af denna afskrift finnes på Torp i Södermanland, i framl. Stats-Sekreteraren Friherre Shering Rosenhanes efterlemnade Bibliothek, nu tilhörigt hans Svåger, Herr Hof-Marskalken och Commendeuren John Jennings.

3. En afskrift i 4:0 af samma cod. B. 59, & Kongl. Bibliotheket i Stockholm, sign. B. 60. Denna afskrift, som synes vara gjord i 17:de årh. som på några ställen i kanten gjort

adnotatiunculas adiecit ⁶⁶). Continet antiquiorem Iuris VG. codicem, posteaque partem additamentorum (cod. D.) et Lydekini excerptorum (cod. C.). In fine legitur index argumenti. Appellavimus hoc apographum 60. — In fine voluminis adsutae sunt tres plagulae, quae pertinuerunt ad aliud apographum ex nunc memorato transscriptum.

4. Apographum in fol. eiusdem codicis B. 59. in Bibliotheca Reg. Acad. Upsaliensis, sub N:o 3 in catalogo codicum Iuris Suecani manuscriptorum. Quoque saec. XVII, ut videtur, scriptum. In primo folio legitur nomen Gabriel Oxenstiern Gabrielson 1660, intusque in tegumento, Nils Risell (Iuris Publici Professor Upsaliensis Inveniuntur hic, servato ¥ 1789) autographi ordine, integri codices A, D. et C, exceptis IV. 4, 5, 7, 17 et 21. Hoc apographum appellavimus Ups. (Upsaliense).

5. Apographum in 4:0 eiusdem codicis, ex Bibliotheca Generosissimi Comitis M. Brahe in Skokloster; scriptum, ni fallimur, circa finem saec. XVI. Continet cod. A. et partem additamentorum (cod. D.), nou vero Lydekini adnotationes (cod. C.). Litt. Sk. (Skokloster) insignivimus hoc apographum.

6. Apographum in fol. codicis B. 58, in Reg. Bibliotheca Stockholmiensi, sigu. B. 61. Hoc apographum, teste Peringskiöld, ab Erico Vennaesio, Actuario Collegii Antiquitatum (mortuo a. 1684), scriptum, idem est,

60) Cfr. not. 2. pag. 42.

små anmärkningar ⁶). Den innehåller WGL:s äldre codex, och derefter en del af tilläggen (cod. D.) och af Ly de kini antekningar (cod. C.). I slutet finnes ett register öfver innehållet. Vi hafva kallat denna afskrift 60. — Efteråt i samma band äro inhäftade 3 ark, utgörande ett fragment af en afskrift af denna afskrift.

4. En afskrift i fol., äfven af cod. B. 59, å Kongl. Akademiska Bibliotheket i Upsala, under N:0 3 i katalogen öfver handskrifter af Svenska Lagar. Denna afskrift synes äfven vara gjord i 17:de årh. På första bladet läses namnet Gabriel Oxenftiern Gabrielfon 1660, och på inre sidan af permen: Nils Risell (Iuris Publici Professor i Upsala, † 1789). Här finnas codd. A, D. och C. i den ordning de i originalet förekomma, fullständigt, med undantag af IV. 4, 5, 7, 17 och 21. Denna afskrift kallas i noterna Ups. (Upsaliensis).

5. En afskrift i 4:0 af samma codex, hörande till Herr Öfver-HofStallmästaren m. m. Grefve M. Brahes Bibliothek på Skokloster. Denna troligen vid slutet af 16:de århundradet gjorda afskrift, hvilken innehåller cod. A. och en del af tilläggen (cod. D.), men intet af Lydekini antekningar (cod. C.), hafva vi beteknat med Sk. (Skokloster).

6. En afskrift i fol. af cod. B. 58, tillhörig Kongl. Bibliotheket i Stockholm, sign. B. 61. Denna afskrift är, enligt Peringskjölds antekning, gjord af Aktuarien i Antiqvitets-Collegium Erik Vennæsius († 1684),

60) Jfr. not. 2. sid. 42.

de quo agit adnotatio illa, quae in autographo legitur ⁶¹). Cum in autographo, ut antea dictum est, pars additamentorum in principio voluminis sit posita, Vennaesius hunc perturbatum ordinem, non a se animadversum, in apographum suum propagavit ⁶²). Litt. Vn. in notis nostris insignivimus Vennaesium eiusque apographum. Hoc exscripsit D. Iohannes Holmbergson, Professor Iuris apud Lundenses Celeberrimus, perturbationem nuper memoratam neque Ipse animadvertens nec emendans; quod eam ob caussam observamus, quod partem apographi D:ris Holmbergson edidit Cel. Professor E. S. Bring.

7. Inter collectiones a N. R. Brocman relictas, et nunc in Regia Bibliotheca Stockholmiensi adservatas, invenitur impressum Iuris VG. a Stiernhielm editi exemplar, in cuius margine Brocman multas adiecit adnotationes, praecipue e manuscriptis codicibus ab Ipso collatis, scil. codd. Stockholm. B. 59. (A. etc.), B. 58. (B.), Upsal. N:0 20. (K.), huiusque codicis apographo supra (pag. XXXVII) memorato, quod in Ipsius dominio erat. Exstant praeterea singulares schedae, in quibus ex dictis codicibus, apographo excepto, exscripsit varia, quac, ob nimiam prolixitatem, non potuit adnotare in margine impressi codicis. Haec apographa et adnotationes significavimus litt. Br. (Brocman).

8. Fasciculus aliquot plagularum chartacearum in 4:0, sign. D. 29. b. 9. in

- 61) Vide pag. XVI supra.
- 62) Cfr. not. 62. pag. 237.

och är den samma som i den å originalet gjorda antekning omtalas ⁶¹). Som i originalet, enligt hvad förut är omförmäldt, en del af tilläggen äro bundna i början af boken, så har Vennæsius, utan att gifva akt härpå. fortplantat denna oordning på sin afskrift 62). Med bokstäfverna Vn. hafva vi i noterna beteknat Vennæsius och hans afskrift. Denna afskrift har åter Juris Professorn i Lund Herr Doctor Johan Holmbergson afskrifvit, utan att nyssnämnda oordning af Honom blif vit anmärkt eller rättad; hvilket vi nämna af den anledning, att Hr. Dr. Holmbergsons afskrift blifvit till en del utgifven af Herr Professor E. S. Bring.

7. Ibland N. R. Brocmansefterlemnade, på Kongl. Bibliotheket i Stockholm förvarade samlingar finnes ett tryckt exemplar af WGL., Stjernhjelms edition, hvari Brocman i kanterna gjort en mängd antekningar, i synnerhet ur de handskrifter han jämnfört, neml. codd. Stockholm. B. 59 (A. etc.), B. 58 (B.), Upsal. N:0 20 (K.); samt den förut (sid. XXXVII) omtalta, honom tillhöriga afskrift af sistnämnde codex. Ur dessa handskrifter**, un**dantag**ande sist a**nförda afskrift, har han ock på lösa blad, som äf ven äro i behåll, afskrifvit åtskilliga stycken, som varit vidlöftigare ün att han kunnat antekna dem i kanten af det tryckta exemplaret. Dessa afskrifter och antekningar haf va vi citerat medelst bokstäfverna Br. (Brocman).

8. Ett häfte af några pappersark i 4:0, sign. D. 29. b. 9. på Kongl. Bi-

61) Se ofvanföre sid. XVI. 62) Jfr. not. 62. sid. 237.

Regia Bibliotheca Stockholmiensi, continet, inter alia apographa historici argumenti saec. XVI exarata, initium seriei Regum Sueciae (IV. 15.), usque ad nonum Regem Ingonem iuniorem, e cod. A. 17. (vide p. XXXIV supra) haud incuriose transscriptum.

9. In codice chartaceo in 8:0, quem olim possedit Iac. Istmen (Reenhielm), postea fratres Salan, nunc vero Bibliotheca Reg. Academiae Upsaliensis, praeter historiam Thorsteni Vikingsson etc. legitur apographum adnotationum historicarum de christianis Sueciae Regibus et de Legiferis Episcopisque Vestrogotiae (IV. 14—16.), ab Islando Iona Rugman e cod. B. 59. a. 1663 Stockholmiae transscriptum. Ultimo folio huius libri legitur adnotatio a D:re E. M. Fant, olim Professore Upsaliensi, scripta, ubi dicitur haec Regum series non convenire cum illa, quam ad calcem Iuris VG. edidit Stiernhielm, sed cum illa, quam habet cod. D. 4. (Q.); quod veritati quidem contrarium est, at non mirum, cum saepe perversa sint quae narrat Fant.

Iam recensis manuscriptis Iuris VG. codicibus, qui, adhuc exstantes, ad nostram notitiam pervenerunt, tentabímus decidere quaestionem, an Lundius, qui, in notis ad Loccenii versionem Iuris VG. aliisque locis, memorat complures eiusmodi codices ab Ipso collatos, revera habuerit tales codices, qui, in ingenti incendio, quo a. 1702 corruit urbs Upsalae, vel

bliotheket i Stockholm, innehåller åtskilliga i 16:de århundradet gjorda afskrifter af historiska upsatser, och deribland början af den Latinska komungalängden (IV. 15.), till och med den nionde Konungen Inge den yngre, temligen noggrannt afskrifven ur cod. A. 17. (se ofvanf. sid. XXXIV).

9. Uti en fordom Jac. Istmen (Reenhjelm) och sedermera Bröderna Salan, nu Kongl. Akademiska Bibliotheket i Upsala tillhörig papperscodex i 8:0, innehållande Þorstein Vikingissons Saga m. m., finnes en af Isländaren Jonas Rugman år 1663 ur cod. B. 59. i Stockholm gjord afskrift af de historiska antekningarne om Sveriges christne Konungar, samt Westergötlands Lagmän och Biskopar (1V. 14—16.). På sista bladet i denna bok har framl. Professorn i Upsala Dr. E. M. Fant anteknat att den här afskrifna konungalängden öfverensstämmer ej med den af Stjernhjelm efter WGL. utgifna, utan med den som finnes i handskriften D. 4. (cod. Q.); en falsk upgift, öfver hvilken man ej kan förundra sig, enär en dylik förvirring i Fants antekningar är ganska vanlig.

Sedan vi nu omtalat de handskrifter af WGL. som ännu äro i behåll, och kommit till vår kunskap, skola vi söka att besvara den frågan, huruvida Lundius, hvilken i anmärkningarne till Loccenii öfversättning af WGL. och på andra ställen omtalar flera af honom jämnförda handskrifter af WGL., verkligen egt några sådana, som i den Upsala stad år 1702 öfvergångna stora brand, eller på annat sätt kunnat

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

F

aliter perierint. Ex dictis notis, in quibus Lundius, ut in praefatione sua dicit, collatis omnibus manuscriptis codicibus, supplevit aliquot locos, quos Stiernhielm, subsidiis manuscriptorum codicum destitutus, reliquerat, iudicare possumus an habuerit alios quam hodie exstantes codices, et, si ita sit, quales ii fuerint. Ex quibusdam notis patet eum novisse et. certis saltem locis, contulisse quosdam codices in Archivo Antiquitatum, iam in Regia Bibliotheca Stockholmiensi adservatos ⁶³). Uno loco (pag. 96) commemorat quinque codices, quos ei comparaverat Sparfvenfeld, non tamen indicans utrum hi universi, an unus tantum, quem illo loco citat, continerent Ius VG. Ex his codicibus aliquoties citat unum, quem appellat "vetustissimum omnium," "optimum et antiquissimum" 64), at fere omnes hi citati loci ^{o5}) inveniuntur in codicibus Iuris Communis Magnaeano aut Christophoriano; unde sequitur, aut hunc codicem "omnium vetustissimum," si loci a Lundio citati textui illius fuerint inserti, quod non est verisimile, medio saec. XIV fuisse recentiorem, in quo casu Lundius de aetate codicum iudicare non potuit; aut illos locos in margine tantum fuisse adnotatos, etsi illud a Lundio reticetur; aut denique, quod nobis verisimillimum videtur, haec. ceteraque eius excerpta e codicibus, exceptis iis, quae e codicibus

63) L. c. pag. 8, 33, 36, 101, 104, 115, 145.

- 64) Pag. 100, 110, 118, 119, 120.
- 65) Exemplum attulimus in glossario nostro N. Ældari.

gå förlorade. Af nyssnämnda anmärk-

ningar, der Lundius, enligt företalet, sedan alla handskrifter blifvit jämnförda, tillagt några af Stjernhjelm, i brist på handskrifter, förbigångna ställen, kan man bedöma om han haft några andra 'än de ännu i behåll varande handskrifter, och, i sådant fall, hurudana de varit. Åtskilliga anmärkningar visa att han känt, och, åtminstone vid vissa tillfällen, rådfrågat några af de i Antiqvitets-Archivet, nu å Kongl. Bibliotheket i Stockholm befintliga handskrifter 63). På ett ställe (sid. 96) omtalar han fem handskrifter, hvilka Sparfwenfeld skaffut honom, utan att likväl upgifva om alla fem, eller blott en som der citeras, innehöllo WGL. En af dessa handskrifter, hvilken han kallar "den aldra äldsta," "den bästa och äldsta," anför han på flera ställen ⁶⁴), och nästan alla dessa citationer 65) äro tagna ur K. Magni Erikssons eller Christoffers Landslag, hvaraf följer att antingen denna så kallade aldra äldste codex, så vida de af Lundius anförda ställen der varit intagna i sjelfva texten, hvilket ej är troligt, varit yngre än från medlet af 14:de århundradet, i hvilket fall Lundius alldeles icke kunnat bedöma handskrifters ålder — eller ock att nämnda ställen endast varit i kanten anteknade, fastän sådant blifvit af Lundius förtegadt, eller ock, hvilket synes oss mest troligt, att dessa och alla hans öfriga citationer ur handskrifter, undantagande

- 63) På anf. st. sid. 8, 33, 36, 101, 104, 115, 145.
- 64) Sid. 100, 110, 118, 119, 120. 65) Ett prof deraf är anfördt i vårt glossarium, ordet Ældari.

Archivi Antiquitatum citata sunt, prorsus esse commentitia. Hanc opinionem non auderemus edicere, nisi cetera quae citat, manifesta continerent commenta. Ex. c. pag. 13, ubi ad 2. KonB. (hic I. RB. 2.) narrat "alios codices addere quae cap. 1. S. 1. ThingmB. [hic I. RB. 3.] cernuntur inserta, se verum auctoritatem hic et alias etiam membranarum veterum pariter cum Stiernhielmio atque Loccenio . . . sequi." Sive ignoraverit Lundius quemnam codicem secutus esset Stiernhielm, sive consulto celare voluerit mutationes a Stiernhielm factas, haec ementitus est; ipse enim ille codex, quem Stiernhielm habuit, unus est ex istis "ahis codicibus;" et certissimum est nullam veterem Iuris VG. codicem manuscriptum habuisse Librum *Þingma*la balker inscriptum, vel generatim easdem continuisse mutationes et rerum traiectiones, quas Stiernhielmio facere placuit. Aeque palam sunt commentitia, quae ad 13: 1. RätlB. (hic I. RB. 11: pr.) affert, ubi Stiernhielm habet: Far them eigh apter etc. Hic versionem Loccenii: "si cum non recuperarit" ita emendat Lundius: "si recuperet," additque: "sic enim meliores, et ipsius etiam tabularii Regii sive Archivi scripti codices, quamvis aliter legatur in edito cura Stiernhielmii." Ultima haec falsa sunt; neque enim codex, quem Stiernhielm secutus est, nec alius quisquam hoc loco habet v. eigh. Sic porro ad 15: 2. ThingB. (hic III. 63.) narrat, loco verborum: pær næst .IIII. penningæ — örnæwingæ, "alios et in hoc etiam meliores codices sic habere: . . . dein duos nummulos ct duos

le

de förstnämnda Antiqvitets-Archivets; äro rent af diktade. Denna förmodan skulle vi ej våga ytra, om ej hans öfriga citationer innehöllo uppenbara osanningar. T. ex. sid. 13, der han vid 2. KonB. (här I. RB. 2.) säger att "andra handskrifter" tillägga det som finnes i 1:1. ThingB. (här I. RB. 3.), men att han, lika med Stjernhjelm och Loccenius, der och på andra ställen följer "auctoritatem membranarum veterum." Ehvad nu Lundius icke vetat hvilken handskrift Stjernhjelm följt, eller han upsåtligen velat dölja de af Stjernhjelm gjorda förändringar, så är detta en uppenbar osanning, enär just den handskrift Stjernhjelm haft, är en af de så kallade "andra handskrifter," och det är lika så säkert att aldrig någon gammal handskrift af WGL. haft någon pingmala Balk, som att i allmänhet uti ingen sådan handskrift kunnat tillfälligtvis finnas samma omflyttningar och förändringar, som det sedermera föll Stjernhjelm in att företaga. En lika uppenbart falsk citation har han vid 13:1. RätlB. (här I. RB. 11: pr.), der Stjernhjelm har: Far them eigh apter etc. Här rättar Lundius Loccenii öfversättning: "si eum non recuperarit" till "si recuperet," och tillägger att "bättre" handskrifter, och äfven Antiqvitets-Archivets, äro så lydande, ehuru der läses annorlunda i den af Stjernhjelm utgifna. Det sista ür alldeles osannt, ty den af Stjernhjelm följda handskrift har på detta ställe lika litet ordet eigh som någon annan. Likaså vid 15:2. ThingB. (här III. 63.), der han berättar att, i stället för orden: þær næft .IIII. penningæ — örnæwingæ, andra, och i den delen bättre handskrifter

trientes, hoc est duodeviginti nummulos, vel unum nummum eiusdem valoris, aquilae ala signatum;" quae tamen verba, ut cetera pleraque ab eo citata, propria eorum lingua afferre ei haud arrisit. Hic patet Lundium credidisse duas ortugas et duos nummulos effecisse duodeviginti nummulos, quorum itaque (ut in Suecorum provinciis) octo continuisset quaevis Credidit igitur textum esse orluga. corruptum, eumque commentitia citatione emendare voluit. At ignorantia hic eum prodidit; non enim notum ei fuit sedecim Goticos nummulos effecisse unam ortugam, ideoque duodeviginti nummulos iustum esse dimidium duarum ortugarum et quatuor nummulorum, quos in proxime praecedentibus definit textus. Id boni afferunt manifesta haec commenta, quod ex iis certo iudicare licet, quod alias non nisi summa cum veri specie coniicere possemus, cetera pleraque ab illo citata aeque falsa esse, ex. c. cum narrat quomodo "manu exarati codices, ex iisque optimi quique et antiquissimi constanter legunt," vel quid "alii codices mss." vel "optimi quique codices mss. habent" talibus locis, qui tantum inveniuntur in Lydekiniadnotationibus ""), quas, procul omni dubio, in nullo alio manuscripto codice vidit, nisi forte in apographo quodam harum adnotationum recentioribus temporibus facto. Duo tantum sitata, utrumque nullius momenti, possent quidem vera esse, alterum ad regulas iudicum (IV. 12.), ad edictum R. Magni (IV. 19.) alterum, quae duo capita praeterea inveniri potue-

66) Vide pag. 52, 59, 61, 65, 113. etc.

hafva "dein duos nummulos et duos trientes, hoc est duodeviginti nummulos, vel unum nummum eiusdem valoris, aquilae ala signatum;" hvilken citation, likasom de flesta andra, han dock ej funnit för godt att meddela på originalspråket. Här finner man att han trott att 2 örtuger och 2 penningar utgjorde 18 penningar, af hvilka sednare således 8 (såsom i de Svenska landskapen) skulle gått på en örtug. Han har derför trott något fel vara i texten, och velat rätta detta medelst en diktad citation. Men hans okunnighet har här förrådt honom, ty han hur beklagligen ej vetat att 16 Götiska penningar gingo på en örtug, och att således 18 penningar voro jämnt hälften af de i texten näst förut bestämda 4 penningar och 2 örtuger. Det är rätt väl att man genom dessa uppenbara osanningar är berättigad att med visshet sluta, hvad man annars endast med en hög grad af sannolikhet kunde förmoda, att de flesta af hans öfriga citationer äro lika falska, t.ex. der han omtalar huru "manu exarati codices, ex iisque optimi quique et antiquissimi constanter legunt," eller hvad "alii codices mss." eller "optimi quique codices mss. habent" på sådana ställen, som endast finnas i Lydekini antekningar ⁶⁶), hvilka han ganska säkert icke sett i någon annan. handskrift, om ej i någon i sednare tider gjord afskrift af dessa antekningar. Endast två högst obetydliga citationer kunde möjligen vara riktiga; neml. en vid domarereglorna (IV. 12.), och den andra vid K. Magni stadga (IV. 19.), hvilka båda stycken dessutom kunna

66) Se sid. 52, 59, 61, 65, 113. etc.

runt in codicibus de ipso Iure VG. nihil continentibus; cum vero haec citata, pariter ac cetera pleraque, Latine tautum versa exstent, hinc iam, alias rationes ut taceamus, verisimile est haec quoque citata esse commentitia.

Ex allatis constare credimus: Lundium vera nonnulla citasse e codicibus in Regia Bibliotheca Stockholmiensi hodieque exstantibus; ceterorum vero eius citatorum plurima plus minusve palam esse commentitia, et perpauca tantum, quae praeterea ad ipsum Ius VG. non pertineant, ut nullius momenti, ita incerta quoque esse. Haec igitur citata non probant Lundium manuscriptos aliquos Iuris VG. codices nunc deperditos habuisse, sed contrariae potius sententiae fidem faciunt; etiamsi vero tales habuerit, haud magni pretii esse potuerunt, cum specimina quae attulit ex illo codice, quem omnium esse antiquissimum credidit, ex Iure Communi Magnaeano vel Christophoriano ibi inserta fuissent. Haec demonstrare necessarium duximus, ne quis ex iis, quae Lundius de suis optimis et antiquissimis codicibus iactat, inducatur ad credendum quod tales codices eximii pretii revera habuerit, Iurisque VG. species longe alia fuisset, si hodie exstitissent "veteres membranae" illae, quas venditabat Lundius ⁶⁷).

funnits i handskrifter, som ej innehållit ett ord af sjelfva WGL.; men då dessa citationer, likasom de flesta andra, blott i Latinsk öfversättning äro meddelade, så är det, andra skäl att förtiga, redan häraf troligt att äfven dessa äro diktade.

Resultatet häraf är: att Lundius hämtat några riktiga citationer ur de i Kongl. Bibliothcket i Stockholm ännu i behåll varande handskrifter; att, af hans öfriga citationer, de flesta äro mer eller mindre uppenbart falska, och endast några få, som dessutom ej höra till sjelfva WGL., äro lika osäkra som obetydliga. Saledes bevisa dessa citationer ej att Lundius haft. några numera förlorade handskrifter af WGL., utan göra fastmer motsatsen sannolik; och om han ock haft några, . är det ej troligt att de varit af synnerligt värde, enär de profbitar han anför ur den handskrift han ansett som den aldra äldsta, skulle varit der inflickade ur K. Magni Erikssons eller Christoffers Landslag. Vi hafva ansett det vara af vigt attådagalägga detta, på det ingen måtte, af hvad Lundius talar om sina "optimi" och "antiquissimi codices," förledas att tro att han verkligen egt några sådana, som varit af synnerlig vigt, och att WGL. skulle sett helt annorlunda ut, om de "veteres membranae," af hvilka Lundius berömde sig, ännu varit i behåll ⁶⁷).

⁶⁷⁾ Nos non primi sumus — de quo nobis gratulamur — qui cogimur commemorare pravum Lundii morem, quo, commenta de manuscriptis codicibus iactando, suis dictis et placitis fidem conciliare nixus est. Eiusdem generis exemplum attulit Fant, Script. Rer. Svec. T. I. sect. 1. pag. 239.

⁶⁷⁾ Vi äro lyckligtvis ej de förste, som nödgats omtala Lundii osed, att med osanna upgister angående handskrister bestyrka sina meningar och påståenden. Ett exempel af samma slag har Fant ansört i Script. Rer. Svec. T. 1. sect. 1. sid. 239.

II. De prioribus Iuris Vestrogo- II. Om Westgötalagens äldre tici editionibus. editioner.

 Wäft-Götha Laghbook, Vppå Den Stormechtigste, Höghborne Furstes och Herres, Herr Carl then Ellosses, Sweriges, Göthes och Wändes Konungs.
 Befalning Vthaff ett off-gammalt MS.^{to} som sins in Archivo Regni, medh flijt vthskrifwin, och i wisse Balkar, Flockar och S.S. samman-fattat Aff Georg Stiernhielm, Kon. M.^{tz} KrijgsRådh. Cum Gratia et Privilegio S.^a R.^a M.^{tis} Sveciæ. Första gången tryckt och vplagdt vthi Stockholm, Aff Ignatio Meurer. Åhr 1663. In fol. 112 pagg. cum praef. 2 pagg.

Stiernhielm duos habuit manuscriptos codices, scilicet cod. Stockholm. B. 59, et cod. Ups. N:0 20 (cod. K.), qui eo tempore, ut in praefatione sua refert Stiernhielm, adservabatur in bibliotheca illustris cuiusdam viri Stockholmiensis, sc. Regni Mareschalli, Comitis Gabrielis Oxenstierna 68). Ante oculos igitur habuit: 1) Iuris VG. codicem antiquiorem, qualem unicus adhuc exstans manuscriptus codex illum continet; 2) de Iure VG. recentiori, eos Libros eaque additamenta, quae habet cod. K; 3) Lydekini adnotationes, et 4) adnotationes in cod. B. 59. rec. manu scriptas (cod. D.). Hanc antiquiorum recentiorumque rerum copiam confundere studuit in unum corpus, quod pro suo libito in Libros, Capita et 🕥 disposuit. Ita finxit Libros, quos omnes ignorant manuscripti codices; titulos Capitum ipse composuit. Praeterea permulta mutavit, addidit et omisit, prout ipsi bonum est visum, ingentem illam turbam vitiorum ut taceamus, quae falsae lectioni tribui potest ⁶⁹), ut adeo iure nostro statuere possimus nullum

- 68) Vide pag. XXVII supra.
- 69) Huc pertinet eius Ardär Bolkär (vide not.
  1. pag. 23.), eldebuter (not. 62. p. 185.) etc.

Stjernhjelm har haft två handskrifter, neml. cod. Stockholm. B. 59, och cod. Ups. N:0 20 (cod. K.), hvilken sednare, enligt Stjernhjelms upgift, då tillhörde en förnäm Herre i Stockholm. neml. RiksMarskalken Grefve Gabriel Oxenstjerna 68): Han har således haft för sig: 1) Westgötalagens äldre codex, så fullständig som den enda ännu i behall varande handskriften innehåller den; 2) af WGL:s yngre codex, de Balkar och tillägg som finnas i cod. K; 3) Lydekini antekningar, samt 4) de i cod. B. 59. af sednare hand gjorda antekningar (cod. D.). Dessa äldre och yngre materialier har han sökt att sammansmälta till ett helt, hvilket han efter eget behag fördelat i vissa Balkar, Flockar och SS. På detta sätt har han tillskapat Balkar, som ej finnas i någon handskrift; Flockarnes titlar har han sjelf författat. Dessutom har han ändrat, tillagt och uteslutit hvad honom synts nödigt, oberäknad den nästan oräkneliga skara af fel, som kan tillskrifvas oriktig innanläsning os), så att man väl kan påstå att al-

68) Se ofvanf. sid. XXVII. 69) Hit hör hans Ardär Bolkär (se not. 1. sid. 23.), eldebuter (not. 62. s. 185.) etc.

umquam Iuris Codicem magis barbara perversaque ratione esse editum. Etsi Tabulae nostrae pag. 577 seq. satis ostendunt quomodo opus suum consarcinaverit Stiernhielm, hic afferamus nonnulla specimina earum mutationum, quibus Ius VG. reficere se autumavit vir alias meritissimus.

pæn vngfti af mæpernæ oc fkifti. III. 73. Kollum fkal ærvi fkiptæ. fundær i tu. halft a fæpærni. ok halft a mopærni. æn bapir æru iamnfkyldir. I. AB. 3:1. bo a iorpo hans. I. AB. 18: pr.

han ær faker at trænni fextanörtoghum. I. JB. 19: 1. ær prigiæ marka fak hete pre oc æru tuær. II. JB. 45. Cfr. I. FB. 8; II. U. 18. Chöpær man fæ af falby. vrakær hem vlowandifz grannum þa fkal niþær guggæ fum ftæþær. I. FB. 5. Köper mather fæ af fottaby. ok vræker hem vlouandes grannum meþ viti finu. kære nokor a han. vræki bort at faklöfo. vil han ey bort vræka: huggi þa fiæluer nither at faklöfo. II. UB. 12. (sec. cod. K.). Far þem aptær. I. RB. 11: pr.

sum ffyr war faght. IV. 18:4. böte. (adde III.) niu. marker. enæ biscupi etc. III. 111.

Unica, in hoc Stiernhielmii opere, res, quae non omnis pretii est vacua, est glossarium calci operis pag. 100-112 adiectum, quod, etsi mancum mendisque laborans, testatur auctoris peritiam linguarum pro suo aevo insignem.

2. Latina editionis Stiernhielmianae versio prodiit sub titulo: drig någon Lag blifvit på ett mera barbariskt och förvändt sätt utgifven. Ehuru Tabellerna sid. 577 o. f. i det hela tillräckligen visa huru Stjernhjelm hopflickat sitt arbete, vilja vi här gifva några exempel af de förmenta förbättringar, hvarmed denne annars förtjente man riktat WGL.

then vngfti, halfft aff Fädherni, halfft af Mödherni, än badhir äru iamskyldir, ok skiffti. Stj. ArfB. 2:5.

ok bor Landbo a iorde hans. Stj. ArfB. 17: pr.

Han är faker at thränni fextan örtogher. Hete thre ok äro twa. Stj. BygdB. 2: 4. Cfr. Stj. FornB. 3: 1.

Köper Madher Fä af Sotta By, ok wräker hemulowandes Grannum medh witi finu, kärir nokor a han, wräki bort at faklöfo. Wil han ey bort wräka, huggi tha fiälwer nidher fum ftäd är at faklöfo. Stj. RätlB. 9: pr, 1.

Far them eigh apter. Stj. RatlB. 13:1.

fum aptir *f kils*. Stj. ThiuwB. 2: pr. böte niu Marker, i thre löte, ena Bifkupi etc. Stj. ThingB. 17: 3.

Det enda, som i detta Stjernhjelms arbete har någon grad af duglighet, är den i slutet sid. 100–112 bifogade "Orde-List," hvilken, ehuru ofullständig och felaktig den är, dock vitnar om författarens för sin tid utmärkta språkkunskap.

2. En Latinsköfversättning af Stjernhjelms uplaga är tryckt med titel: Legum W. Gothicarum in Svionia Liber, quem e Gothico in Latinum convertit Johannes Loccenius, uberioribus notis ac animadversionibus illustravit Carolus Lundius, edidit autem Olavus Rudbeckius. Upsalis, sine anno, 148 pagg. in folio.

Warmholtz ") statuit hunc librum a. 1691 esse impressum; Schildener contra 71), citans praefationem ad Ius Uplandicum una cum Loccenii versione Latina ab O. Rudbeck a. 1700 editum, credit illum a. 1692 esse editum. • Uterque hac in re fallitur. Ex dicta praefatione id tantum constat, huius operis impressionem a. 1602 esse inceptam. Neque prolegomena ad Bullam Agapeti 72), etsi illa a. 1702 impressa sint, comprobant librum, de quo loquimur, iam decimo ante anno fuisse editum; illo enim loco id solum dicit Lundius, se tunc, ideoque antequam impressio esset incepta, "cogitasse codicem adiicere vernaculum." Cum vero in notis ad versionem Iuris VG. pag. 99 commemorentur mors ac sollemnia funeris Reginae Udalricae Eleonorae, atque haec celebrata sint die 28 Novembris a. 1693, inde evidenter sequitur, hoc opus non ante annum nuperrime dictum prodiisse. Exemplaria impressa maximam partem flammis, ut ferunt, consumta sunt in ingenti incendio, quo d. 16 Maji a. 1702 vastata est urbs Upsalae. Modicum tamen illud censendum est damnum; haec enim versio aeque neg-

70) Biblioth. Hist. Sveo-Goth. XIV. p. 7.

71) Bemcrkungen zu Hn. J. Grimm's Abhandlung: Literatur der altnordischen Gesetze, Greifsw. 1818, pag. 20.

7?) C. Lundii Notae ac Observationes in Literas Rom. Pontificis Agapeti II de pracrogativa atque eminentia Regis Upsalensis sive Svioniae. Upsaliae, 1703.

Warmholtz 70) utsätter 1691 såsom detta verks tryckningsår; Schildener ¹¹) åter, beropande sig på företalet till den år 1700, jämte Loccenii Latinska öfversättning, af O. Rudbeck utgifna Uplandslagen, tror att det utkommit år 1692. Intetdera af dessa årtal är riktigt. Af nämnda företal synes blott att tryckningen blifvit begynd år 1692. Likaså bevisar icke företalet till Agapeti Bulla 72), om ock detta företal blifvit tryckt år 1702, att ifrågavarande verk utkommit tio år förut, ty der nämnes blott att Lundius då, och således innan tryckningen var börjad, ämnat bifoga WGL:s original-text. Men i noterna till WGL:s öfversättning sid. 99 omtalas Drottning Ulrica Eleonoras död och begrafning, och som den sednare skedde den 28 November 1693, så är detta ett afgörande bevis att detta verk ej före sistnämnda år utkommit. Största delen af de tryckta exemplaren deraf, skall hafva blifvit lagornas rof vid Upsala brand den 16 Maj 1702. Dermed är dock ej mycket förloradt, ty denna öfversättning är lika vårdslöst författad

- 70) Biblioth. Hist. Sveo-Goth. XIV. sid. 7.
- 71) Bemerkungen zu Hn. J. Grimm's Abbandlung: Literatur der altnordischen Gesetze, Greifsw. 1818, sid. 20.
- 72) C. Lundii Notae ac Observationes in Literas Rom. Pontificis Agapeti II de praerogativa atque eminentia Regis Upsalensis sive Svioniae. Upsaliae, 1703.

ligenter est facta ac ceterae Loccenii versiones, quae in universum non nisi ei aliquatenus possunt esse utiles, qui iusto iudicio eas metiri callet, iisque minime opus habet. Lundii prolegomena` (14 paginae) et calci (pag. 76—148) additae notae, pariter ac cetera eius scripta, vasta doctrinae mole sunt referta, at ipsam rem tam parum illustrant, ut, qui ea perlegeret, olcum et operam perderet. Maioris momenti sunt eius notae ad Loccenii versionem, quibus haec multis locis emendatur. — Secundum hanc versionem a Lundio emendatam, edictum Episcopi Bryniulfi denuo est impressum in libro ab H. Spegel edito: Skriftelige bevis hörande till Svenska Kyrckio-Historien eller Biskops-Chrönikan, Ups. 1716, p. 146 **—1**48.

som Loccenii öfriga öfversättningar, hvilka i allmänhet endast kunna med någon nytta begagnas af den, som förstår att bedöma dem, och minst behöfver dem. Lundii inledning (14 sidor) och efteråt (sid. 76—148) tillagda anmärkningar äro, såsom vanligt, späckade med mycken lärdom, men så föga uplysande för sjelfva ämnet, att deras genomläsning ej ersätter den tid och belönar det tålamod som dertill erfordras. Af mera värde äro hans anmärkningar vid Loccenii öfversättning, hvarigenom denna på många ställen blifvit rättad. — Efter denna ofversättning med Lundii rättelser, är Biskop Brynjulfs stadga å nyo tryckt bland H. Spegels Skriftelige bevis hörande till Svenska Kyrckio-Historien eller Biskops-Chrönikan, Ups. 1716, sid. 146—148.

3. Codex Juris Vestrogothici, ex vetusto Bibliothecæ Regiæ Holmiensis manuscripto, multum a Stjernhjelmiano discrepante, transscriptus; quem consent. Ampliss. Philos. Ord. Lund. Latine versum exhibent Præses Ebbe Samuel Bring, Phil. Doct. Hist. Litt. Doc. et Respondentes, Gustaf Acharius etc. Partt. I—XXI, Lundæ, MDCCCXII—MDCCCXXII, Litteris Berlingianis, 174 pagg. in 4:0.

Manuscriptus ille codex, quem in hoc titulo commemorat Celeberrimus Bring, iam Philosophiae Professor Lundensis, idem est quem nos cod. B. appellamus, scilicet cod. Stockholm. B. 58. Iam Hadorph ex hoc codice edere Ius VG. meditatus est ⁷³). Ultimo prioris saeculi decennio eundem exscribendum curavit Nob. P. Tham Dagsnesensis, et hoc apographum, quod in relicta eius bibliotheca desidera-

Den handskrift, numera Philosophiæ Professorn i Lund, Hr. Bring i denna titel omtalar, är den af oss så kallade cod. B, eller B. 58. å Kongl. Bibliotheket i Stockholm. Efter denna handskrift ämnade redan Hadorph utgifva WGL.⁷³). På 1790-talet lät framl. Hof-Intendenten Pehr Tham till Dagsnäs afskrifva samma codex, och denna afskrift, hvilken ej fanns i hans efterlemnade boksamling, var, så-

-73) Vide pag. XV, XVI supra.

73) Se ofvanföre sid. XV, XVI.

G

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

batur, idem, ut certo scimus, est manuscriptus Iuris VG. codex, cuius notitia ad Consultissimum D:rem C. Schildener, Professorem Gryphisvaldensem, pervenit 74). Postea apographum huius codicis a Vennaesio factum, transscripsit Consult. Dr. I. Holmbergson, cuius apographum demum Cel. Bring, forma dissertationum-academicarum, singulas plagas continentium, typis vulgandum suscepit. Plagulae a. 1818 impressae, 158 paginas continentes, tunc communi titulo instructae sunt, et dicatae Consult. D:ri G. Hugoni, in Academia Georgia Augusta Antecessori celeberrimo, qui hic dicitur "Iure Consultorum nostrae aetatis facile princeps." Hic titulus, hactenus rarissimus, ita sonat:

som vi med fullkomlig visshet känna. den handskrift af WGL. hvarom Hr. Professorn Dr. Carl Schildener i Greifswald erhållit kunskap 74). Sedermera afskref Hr. Professorn Dr. J. Holmbergson Vennæsii afskrift af denna codex, och denna Hr. Dr. Holmbergsons afskrift är det som Hr. Bring företagit sig att i form af Akademiska Disputationer arkvis af trycket utgifva. Hittills är dock blott en tredjedel af detta verk utgifven. De år 1818 utkomna ark, utgörande 158 sidor, blef vo da försedda med ett gemensamt titelblad, och dedicerade till Professorn i Göttingen, Hof-Rådet G. Hugo, som här kallas "Iure Consultorum nostrae aetatis facile princeps." Detta titelblad, som hittills är högst sällsynt, lyder så:

Codex Juris Vestrogothici ex vetusto Bibliothecæ Regiæ Holmiensis manuscripto transscriptus, quem Latine vertit notisque illustravit Ebbe Samuel Bring, Phil. Doct. Juris Utr. Candid. in Jure Criminali Rom. et Regn. Septentr. Adjunctus E. O. Pars I. Lundæ, MDCCCXVIII, Literis Berlingianis.

Haec editio incipit, pariter ac apographum Vennaesii, ab additamentis in initio voluminis autographum continentis positis (Add. 7: 25. etc.), post quae sequentur fragmentum Libri af vabæ sarunt, quaeque porro habet ipse textus Iuris, usque ad verba: pa fkal pen yn-(fti), Cap. 8. ArfB. Alternae paginae continent textum et versionem Latinam, cum notis utrique adnexis. Quod ad hunc textum adtinet, observandum est. fallax Vennaesii apographum proprium eius fundamentum esse. Apographum Celeberrimi Holmbergson cum autographo collatum quidem fuit, quo quae-

Denna edition börjar, likasom Vennasii afskrift, med de i original-handskriften främst i boken inbundna tilläggen (Add. 7: 25. etc.), hvarefter följer fragmentet af Balken af vapæ farum och det öfriga af sjelfva Lagens text, till och med orden: pa fkal pen yn-(fti), i 8. Fl. Arf B. På hvarannan sida är tryckt texten och en Latinsk öfversättning, och vid hvardera äro noter bifogade. Hvad den här tryckta texten beträffar, så är att märka, att det egentligen är Vennæsii opålitliga afskrift som derför ligger till grund. Herr Dr. Holmbergsons afskrift har väl blifvit jämnförd med o-

74) Se Dess förut anförda Bemerkungen sts. sid. 18.

⁷⁴⁾ Vide Eius Bemerkungen etc. antea cit. pag. 18.

dam errata sunt emendata; at contra multa nova errata non sunt observata, immo nonnulla in ipsa collatione sunt addita. Haec exemplis quibusdam firmare liceat. Pro N, II. DrB. 3, Vennaesius tribus locis legit A, 75) et pro Niu, cap. 10. ibid., A III, etsi litt. N multis locis in hoc odice occurrit. Pro E huar, AB. 1, habet Huär; pro fære, Add. 8, fiere; pro fyst, Add. 9: pr, syst, etc. Cel. Holmbergson omittit v. han (pore vitæ), VS. 14; nampn, O. 2: pr; fkal botæ, Dr. 27; taki (sin lagha lot), Add. 11: 16; fum (han aa halder), Add. 12:1; addit marker post III, Dr. 32; han post fallir, Add. 7: 26. Post v. hwat peer æru, Add. 11: 16, inserit v. börn, in autographo ad tabulam consanguinitatis, eodem folio scriptam, pertinentem 76). Pro biper, O. 1: 13, legit viper; pro haft ær, Add. 9: 2, haftär; pro köper, Add. 11: 5, köp; pro tacnum, Add. 13: 1, tvenum, et s. p. Haec omnia multaque alia errata in editionem Cel. Bring transierunt, vitiis typographicis aucta. Quod Cel. Bring non necessarium duxit inquirere, an fidum esset apographum ab ipso edendum, id mirum non est, cum ne tunc quidem, cum locum in apographo obscurum offendisset, operae pretium duxerit quaerere, quid haberet autographum ⁷⁷). Si itaque Stiernhielmii editio insigne est documentum imperiosi arbitrii editoris, omni iure statuere possumus edi-

- 75) Cfr. not. 19. pag. 122.
- 76) Vide not. 57. pag. 247.
- 77) Ut Add. 9: pr, ubi dicere non potuit utrum in apographo legendum esset thi sum an thisum.

riginal-handskriften, hvarvid några fel blisvit rättade, men deremot hasva en mängd nya ej blifvit anmärkta, och nagra vid sjelfva collationeringen tillkommit. Vi vilja anföra några exempel till bevis härpå. I stället för N, II. DrB. 3, läser Vennæsius på 3 ställen A 75), och för Niu, ibid. 10, A 111, ehuru bokstafven N på många ställen förekommer i denna handskrift. For E huar, AB. 1, har hun Huar; för fære, Add. 8, fiere; för fyft, Add. g: pr, fyft, o. s. v. Hr. Holmbergson utelemnar ordet han (pore vitæ etc.), VS. 14; likaså nampn, O. 2: pr; fkal bötæ, Dr. 27; taki (fin lagha lot), Add. 11: 16; fum (han aa halder), Add. 12: 1; tillägger marker efter III, Dr. 32; han efter fællir, Add. 7: 26. Efter orden hwat peer æru, Add. 11: 16, insätter han börn, som i originalet hör till den på samma blad skrifna slägttaflan 76). För biber, O. 1: 13, läser han viþer; för haft ær, Add. 9: 2, haftär; for köper, Add. 11: 5, köp; för tacnum, Add. 13: 1, tvenum, o. s. v. Alla dessa och många flera fel stå qvar i Hr. Brings tryckta uplaga, tillokta med ett antal tryckfel. Att Hr. Bring ej aktat nödigt att försäkra sig om riktigheten af den afskrift, han ämnade af trycket utgifva, kan ej förvåna, då han icke ens der denna afskrift var otydlig, gjort sig besvär att efterfråga huru der stod i originalet 77). Man kan således med fullt skäl säga, att om Stjernhjelms uplaga utmärker sig genom utgifvarens egenmägtiga för-

75) Jfr. not. 19. sid. 122.

- 76) Se not. 57. sid. 247.
- 77) Sâsom Add. 9: pr, der han ej kunde afgöra antingen afskriften hade thi sum eller thisum.

tionem Cel. Bring aeque insignem testari incuriam et commoditatem, quam ad tale opus perficiendum sufficere credidit editor. — Versio Latina, quam adiecit Cel. Bring, vix melior exspectari potuit ab eo, qui neque ipsius argumenti, nec veteris nostrae linguae peritia satis instructus fuit, quique, ut ex multis locis evidens est, hac etiam in re tam incuriose egit, ut ne perlegisset quidem hunc Iuris codicem, antequam illum vertendum edendumque susciperet ⁷

Praeter editiones Iuris VG. iam memoratas, de duabus aliis editionibus cogitatum est, vel saltem sermo factus. Hadorph enim in animo habuit edere Ius VG. e cod. B, quae editio memoratur inter "opera, quae vel iam pridem vel nuper parata erant," in Catalogo Librorum, qui in Historia et Antiquitatibus sub imperio Caroli XI publicati sunt, Stockh. 1690, p. 16⁷⁹).

78) Ipse iam vereri coepit Cel. Bring ne versio sua erratis scateat, affert vero, in sui excusationem, neminem satis peritum ei adfuisse, a quo consilia petere potuisset (Diss. de vet. Sv. et Goth. praecip. quae rempubl. spectant, instit. Lundae, 1824, p. 78). At sive peritus consiliarius revera defuerit Cel. Bring, - etsi ipse antea fassus est Cel. Holmbergson obscuriores locos illustrasse — sive eiusmodi consiliario non vacaverit vel necessarium visum fuerit in favorem Cel. Bring tale huius codicis studium suscipere, quale opus esset, si versio, quantum fieri posset, a mendis immunis, praeberetur, id non excusat Cel. Bring, qui non debuisset, alienis consiliis subsidiisque fretus, accedere ad opus, cui se non esse parem, facile intelligere potuisset.

farande, så är Hr. Brings lika utmärkt genom den liknöjdhet och den beqvämlighet, hvarmed han trott att ett sådant verk kunde utföras. — 'Hvad den af Hr. Bring bifogade Latinska öfversättningen angår, är den så god den kunde väntas af en öfversättare, som saknade tillräcklig kännedom så väl af ämnet som af vårt gamla språk, och som äfven i detta afseende tagit saken så beqvämt, att han, såsom af många ställen kunde bevisas, icke ens genomläst denna Lag, innan han företog sig att öfversätta och trycka den ⁷⁸).

Utom dessa nu omförmälda uplagor af WGL. hafva två särskilda uplagor varit tillämnade, eller åtminstone omtalade. Hadorph ämnade neml. att utgifva WGL. efter cod. B, och detta verk upräknas bland de arbeten, som redan voro färdiga till tryckning, i den år 1690 i Stockholm tryckta Catalogus Librorum, qui in Historia et Antiquitatibus sub imperio Caroli XI

78) Hr. Bring har numera sjelf begynt ana att hans öfversättning öfverflödar af oriktigheter, men han anser sig vara ursäktad dermed, alt han ej haft tillgång till någon kunnig rådgifvare (Diss. de vet. Sv. et Goth. praecip. quae rempubl. spectant, instit. Lund, 1824, sid. 78). Men ehvad Hr. Bring verkligen varit i saknad af en kunnig rådgifvare – ehuru han sjelf förr erkänt att Hr. Dr. Holmbergson för honom förklarat mörkare ställen — eller en dylik rådgifvare ej haft tillfälle eller ansett sig förpligtad att för Hr. Brings skull företaga ett sådant studium af denna Lag, som fordrades för att deraf lemna en, så vidt möjligt vore, felfri öfversättning, så är detta ingen ursäkt för Hr. Bring, som i alla fall ej bort, i förlitunde på andras råd och hjelp, befatta sig med ett arbete, hvilket han lätt kunnat finna att han ej var vuxen.

Lundius quoque pluries verba fecit de editione Iuris VG. ab ipso parata. In prolegomenis ad Ius Uplandicum supra (pag. XLVIII) memoratis, dicit "brevi secuturum esse Gotica lingua edendum ipsum illum codicem, desperatis ante locis recte suppletis, guae subsidiis manu exaratorum librorum plurium destitutus defectusque Gener. Stiernhielmius relinquere maluerat intacta, quam incerta, Themide irata, substituere." Idem de Lundio eodem fere tempore narrat Ionas N. Salanus in epistola ad G. Hickesium *°). In principio prolegomenorum ad Bullam Agapeti ⁸¹) dicit se, Loccenii versionem editurum, "cogitasse simul codicem adiicere vernaculum," at, "ob spem sibi factam de nonnullis aliis subsidiis instrumentisque," differendum existimasse; illa spe se non excidisse, quum in lucem tandem prolata essent "vetustatis quaedam inlustria monumenta,"

- 79) Cfr. pag. XVI supra. Secundum Schildener (Bemerkungen etc. supra citt. p. 16. not.) narrat Dreyer in Biblioth. Iuris Suio-Goth. p. 198, ubi citantur I. Moller i Hypomnem. ad Schefferi Svec. liter. p. 437, Iohannem Axehielum parasse editionem Iuris VG. Hac tamen in re sine dubio errat sive Cel. Schildener, sive Dreyer, cuius opus non vidimus; Moller saltem 1. c. non loquitur de Atehielm, sed de Hadorph.
- 80) Hickesii Thesaurus Linguar. Vett. Septentr. Vol. 2. (vel rectins, Antiquae Literat. Septentr. liber alter) p. 316.
- 81) Titulus (vide not. 72. pag. XLVIII supra) habet annum 1703, at ipsum opus iam a. 1702 impressum fuit, si verum est, quod ferunt, maximam partem exemplarium in incendio Upsaliensi hoc anno esse consumtam. Ista prolegomena eadem sunt, de quibus loquitur Schildener, l. c. P. 15.

publicati sunt, sid. 16 79). Lundius förmälte äfvenledes vid flera tillfällen huruledes han var sinnad att utgifva WGL. I det förut (sid. XLVIII) omtalta företalet till Uplandslagen säger han att han innan kort ämnade utgifva WGL. på original-språket, sedan han först tillagt några ställen som Stjernhjelm, i brist af handskrifter, förbigatt. Det samma berättar om honom, vid samma tid, Jonas N. Salan i bref till G. Hickesius 8°). I början af företalet till Agapeti Bulla ⁸²) säger han att han, då Loccenii öfversättning utgafs, äfven hade ämnat bifoga sjelfva WGL:s text, men han dröjde dermed, emedan han hoppades erhålla några då än förborgude "subsidia instrumentaque;" detta hopp hade icke heller slagit felt, eme-dan han numera updagat "vetustatis quaedam inlustria monumenta, "hvilka

- 79) Jfr. of vanf. sid. XVI. Enligt Schildeners upgift (of van anf. Bemerkungen ctc. s. 16. not.) berättar Dreyer i Biblioth. Iuris Suio-Goth. s. 198, med åberopande af I. Molleri Hypomnem. ad Schefferi Svec. liter. s. 437, att Johan Axehjelm ämnat utgifva WGL. Utan twifvel ligger häri ctt mistag, antingen af Hr. Schildener, eller af Dreyer, hvars verk vi ej sett; åtminstone talar Moller på anf. st. ej om Axehjelm, utan om Hadorph.
- 80) Hickesii Thesaurus Linguar. Vett. Septentr. 2. B. (eller rätlare, Antiquae Literat. Septentr. liber alter) sid. 316.
- 81) Titeln (se ofvanf. not. 72. sid. XLVIII) har årtalet 1703, men sjelfva arbetet måste vara tryckt år 1702, emedan de flesta exemplaren skola brunnit up vid den stora eldsvådan i Upsala sistnämnda år. Nämnda företal är den af Schildener på anf. g. s. 15 omtalta skrift.

quae non potuit quin publici iuris faceret. In fine horum prolegomenorum, quae praeterea tantum spectant litem de principatu inter Sueciam et Daniam, **c**ui certamini finem faceret fictitia Bulla Agapeti, nonnulla occurrunt, e quibus concludi posset hoc scriptum, quod certo non nisi eum in finem compositum est, ut praefatio esset ad dictam Bullam, inter memorata "inlustria monumenta" sine dubio illustrissimum, esse praefationem ad editionem Iuris VG. cum notis Lundii. In Dissertatione de iustitia et iure Sueonum, Upsalis a. 1703 Lundio Praeside edita, nomine Respondentis I. Herlin iactatur "editionem codicis legum VG. novam sub prelo ferventem, nonnullis suppletis lacunis, propediem, opera Consult. Praesidis, haud sine summo applausu, cum orbe litterato communicatum iri." Nobis vero, his omnibus praetermissis, omnino est persuasum, istam Iuris VG. editionem a Lundio tam saepe iactatam, at numquam consummatam, de qua ne unum quidem verbum occurrit in prolegomenis ad Loccenii versionem, numquam sub prelo fuisse, immo, ne serio quidem de ea esse cogitatum. In antecedentibus (pag. XLII seq.) ostendimus Lundium non nisi levissima quaedam, immo fere nihil, in notis ad Loccenii versionem hausisse e manuscriptis codicibus in Archivo Antiquitatum adservatis, etsi ipsi cognitis, at contra fictitiis citatis Latine versis non pepercisse. Tali- bus subsidiis munitus accedere ad ipsum textum Iuris VG. edendum, id certe ipsi Lundio nimis lubricum visum est, nec ei in mentem venire potuit.,

۲

han ej borde droja att gora allmäntbekanta. Vid slutet af detta företal, som för öfrigt blott angår rangstriden emellan Sverige och Danmark, hvilken genom den diktade Agapeti Bulla skulle afgöras, förekomina uttryck, hvaraf man skulle sluta att denna skrift, hvilken visserligen aldrig varit ämnad till annat än ett företa**l** till Agapeti Bulla, utan tvifvel det märkvärdigaste af de omtalta "inlustria monumenta," vore en inledning till en edition af IVGL. med Lundii Uti en i Upsala år anmärkninga**r.** 1703 utgifven Dissertation de iustitia et iure Sueonum, Mter Lundius Respondenten J. Herlin berätta, att en ny uplaga af WGL., der några luckor voro fylda, skulle, genom Praesidis försorg, innan kort, med största bifall, varda åt den lärda verlden meddelad. Detta allt oaktadt äro vi fullt öfvertygade att denna af Lundius så ofta omtalade, men dock aldrig utkomna edition af WGL., hvarom han ej nämner ett ord i företalet till Loccenii öfversättning, aldrig varit under tryckning eller ens på allvar tillämnad. Vi haf va i det föregående (sid. XLII o. f.) visat, huru högst obetydligt, ja nästan alls ickenhan för noterna till Loccenii öfversättning hade begagnat de i Antiquitets-Archivet varande handskrifter af WGL. hvilka han dock kände, och att han deremot var ganska frikostig med falska citater i Latinsk öfversättning. Att på det sättet utrustad företaga utgifvandet af sjelfva WGL:s text, det hade till och med för en Lundius varit alltför betänkligt, och kunde visst icke falla honom in.

Minora tantum capita quaedam, ad Ius VG. pertinentia, praeter editiones supra recensas, e manuscriptis codicibus sunt edita:

1. Narratio de conventu Danaholmensi (I. CB.) e cod. P, occurrit in opusculo a I. Messenio edito: Twa de af J. Messenius utgifna: Twa Sma Små Gamble Sweriges och Göthes Chrönikor etc. Stockholmiae, 1615, ac denuo impresso Stockh. 1643, 8:0. Alterum horum chronicorum id est, quod continet dictus codex, etsi a Messenio, ut ipse in titulo dicit, est diligenter perlustratum ("flijteligan öffuer [edd"), i. e., prout ipsi placuit, refectum atque ex aliis fontibus auctum ^{\$2}). Caput de conventu Danaholmensi, quod in fine manuscripti codicis legitur, hic post historiam R. Emundi, cap. 23. pag. 55 (in rec. edit. pag. 47) insertum est; post illud vero intrusum est chronicon Danicum in eodem codice scriptum. Sequentia exempla mutationum a Messenio factarum afferre liceat: *Emun*der in Odmunder mutatur; siælande in Finlande; wrangxnæs in Weftergöf*näs; dela* in *luttar;* post *skane* additur: och Grijmithom, et s. p. – Hoc chronicon ex eodem manuscripto codice denuo editum est inter Scriptores Rer. Svec. Med. Ævi, T. I. Upsalis, 1818, fol. sect. 1. pag. 240-250, cum titulo: Then Gamble Swen*fke Crönica*, ubi non Messenii quidem more "perlustratum" est; attamen hic quoque paucae illae lineae, ubi de conventu Danaholmensi agitur (p. 250), scatent turba mendorum, quorum maxima inde orta sunt, quod

\$2) Cfr. C. G. Warmholtz, Biblioth. Hist. Sveo-G. V. p. 26.

Endast några smärre, till WGL hörande stycken, äro, utom of vannämnda editioner, efter handskrifter utgifna:

1. Berättelsen om mötet på Danaholmen (1. CB.) enligt cod. P, finnes i Gamble Sweriges och Göthes Chrönikor etc. Stockholm, 1615; å nyo tryckta Stockh. 1643, 8:0. Den ena af dessa chronikor är den, som finnes i nämnda handskrift, ehuru den blifvit af Messenius, sasom han sjelf på titelbladet säger, "flijteligan öffuerfedd," d. ä. efter eget behag förbättrad och ur andra, källor tillokt ⁸²). Stycket om mötet på Danaholmen, hvilket i handskriften finnes i slutet, är här inflickadt straxt efter Emund slemes historia, cap. 23. sid. 55 (i sednare uplagan sid. 47), och näst derefter har Messenius inpassat den i handskriften förekommande Danska chrönika. Såsom prof på Messenii förbättringar må anföras, att han gör Æmunder till Odmunder, fiælande till Fiulande, wrangxnæs till Weftergöfnäs, dela till luttar; efter skane tillägger han: och Grijmithom, o. s. v. – Denna chrönika är efter handskriften å nyo trycht bland Scriptores Rer. Svec. Med. Ævi, T. I. Upsala, 1818, fol. sect. 1. sid. 240-250, under titel: Then Gamble Swenfke Crönica; visserligen utan att der på Messenii sält vara "öfversedd;" dock äfven här hvimla de få raderna om mötet på Danaholmen (p. 250) af en mängd fel, of hvilka de betydligaste härrora deruf, att de, ehuru tydliga, forkortningsteknen

82) Ifr. C. G. Warmholtz, Biblioth. Hist. Sveo-G. V. s. 26.

signa abbreviationum, etsi distincta, aut male lecta aut plane praetermissa sint. Sic, ut in hac vitiorum caterva maximum dicamus, heic occurrit vocabulum unicuique certe incognitum: "hramoth", quamvis distincte scriptum est herramoth, litteris er abbreviatis. Sic konunger mutatur in Konung; öftragötlande in Ostgötlande; finalandum in smalanden; tolle tote in Tolletote etc.

a. Historiam Legiferorum Vestrogotiae (IV. 14.) e cod. D, secundum apographum a Brocman factum, una cum versione Loccenii et suis observationibus edidit O. Rabenius in Diss. de antiquis Westro-Gothiæ Legiferis, Upsalis, 1769, 4:0. Haec editio, ut solent apographa Brocmanni, haud parum fidelis est, nec tamen mendorum vacua.

3. Postquam Ihre in Diss. Vetustus Catalogus Regum Svio-Gothicorum, Ups. 1752—1755, ex editione Iuris VG. Stiernhielmiana inseruerat historiam Regum Sueciae Christianorum (IV. 15.), una cum Loccenii versione suisque notis criticis, eumque A. v. Stiernman in libro suo: Tal om de lärda vetenskapers tillstånd i Svearike under hedendoms och påfvedöms tiden, p. 80, merito carpserat, quod illam Regum' seriem ex editione Stiernhielmiana, manuscripto codice non collato, ediderat, quam reprehensionem variis tergiversationibus avertere conatus est Ihre in epistola: Bref, innehallande bihang till ett nyligen utkommet Tal etc. Upsalis, 1759, ^r litteris N. P. R. subsignata, hac caussa factum est, ut illa Regum series e manuscripto codice ederetur in libello: Brefväxling emellan tvänne vän-

blifvit dels orätt lästa, dels alldeles förbisedda. Så finnes här, för att bland denna svärm af fel nämna det besynnerligaste, ett, förmodligen för hvar och en obekant ord "hramoth," ehuru i handskriften tydligen står herramoth, med förkortningstecken för bokstäfverna er. Så är konunger gjordt till Konung; öltragötlande till Ostgötlande; fmalandum till smalanden; tolle tote till Tolletote, o. s. v.

2. Historien om Westergötlands Lagmän (IV. 14.) är efter en af Brocman gjord afskrift af cod. D. utgifven, jämte Loccenii öfversättning och egna anmärkningar, af O. Rabenius i Diss. de antiquis Westro-Gothiae Legiferis, Upsala, 1769, 4:0. Denna edition är, likasom Brocmans afskrifter i allmänhet, temligen noggrann, dock ej felfri.

3. Sedan Ihre, uti en i Upsala, 17**55** —1755 utgif ven Diss. Vetustus Catalogus Regum Svio-Gothicorum, ur Stjernhjelms edition af WGL. aftryckt, historien om Sveriges Christne Konungar (IV. 15.) jämte Loccenii öfversättning och egna kritiska anmärkningar, och af A. A. v. Stjernmanidess Tal om de lärda vetenskapers tillstånd i Svearike etc. sid. 80, blifvit rättvist tadlad derför, att han utgifvit denna konungalängd efter Stjernhjelms edition, utan att jämnföra den af Stjernhjelm följda handskriften, och Ihre sökt med åtskilliga undflykter värja sig mot detta klander i ett med bokstäfverna N. P. R. underteknadt Bref, innehållande Bihang till ett nyligen utkommet Tal etc. Upsala, 1759, gaf detta anledning dertill, att nämnda konungalängd blef efter handskriften utgifven i Brefväxling emellan tyänne yänner etc. Stockholm,

ner angående ett nyligen i Upsala utkommet Bihang, innehållande anmärkningar öfver . . . A. A. v. Stjernmans tal etc. Stockholmiae, 1759, 8:0 p. 32 -11. Additur testimonium C. R. Berch de convenientia cum codice manuscripto. Nec tamen haec editio a mendis est pura. Nomen editoris, hic litt. J. C. B. insigniti, dicitur fuisse C. I. Strand 83). Dupliciter denique, e codd. D. et Q, secundum apographa a Nordin facta, cum praefatione et notis E. M. Fant, edita est haec Regum series inter Scriptores Rer. Svec. Med. Ævi, Tom. I. sect. 1. p. 7—13. In hac quoque editione multa offenduntur menda.

4. Latinam versionem et continuationem Regum seriei nuper memoratae, e cod. Bibl. Stockholm. A. 17. a nobis editam, antea ex eodem codice edidit E. Benzelius in Monumentis historicis veteribus Ecclesiae Sveogothicae, Upsalis, 1709, 4:0 pag. 69-71. Alia vitia ut taceamus, id praecipue in hac editione est vituperandum, quod Benzelius textui tacens inseruit adnotationes in codice manuscripto rec. manu inter lineas scriptas, et, ante omnia, quod cum hac Christianorum Regum serie connexuit fragmentum alius Regum seriei, de ethnicis Regibus, longe post in eodem codice rec. manu additum ⁸⁴). Gravia ista men-

3

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

1759, 8:0 sid. 32-44. Efterdt följer ett betyg af Cancelli-Radet C. R. Berch, om likheten med handskriften. Det oaktadt är icke heller denna edition Utgifvaren, som underteknat felfri. sig J. C. B, skall hafva varit Expeditions-Sekreteraren C. J. Strand⁸³). Slutligen är denna konungalängd tvefaldt, neml. ur cod. D. och cod. Q, efter Nordins afskrifter, med företal och anmärkningar af E. M. Fant, utgifven bland Scriptores Rer. Svec. Med. Ævi, Tom. I. sect. 1. sid. 7-13. Äfven denna edition har många fel.

4. Den af oss, efter cod. Bibl. Stockh. A. 17, utgifna Latinska öfversättning och fortsättning af nyssnämnda konungalängd är förut utgifven efter samma handskrift af E. Benzelius i Monumenta historica vetera Ecclesiae Sveogothicae, Upsala, 1709, 4:0 sid. 69 —71. Andra fel att förtiga, är emot denna edition i synnerhet det att påminna, att Benzelius utan anmärkning i texten uptagit de i handskriften af sednare hand emellan raderna gjorda tillägg, och, framför allt, att han i sammanhang med denna Christna konungalängd bragt ett långt efteråt i samma handskrift af sednare hand tillagdt stycke af en annan konungalängd angående de hedniske Konungarne ⁸⁴). Dessa betydliga fel

83) Om denna strid har Fant lemnat förvirrade upgifter i Script. Rer. Svec. T. 7. sect. 1. sid. 13. not. d.

84) Detta stycke, som har öfverskriften: Hit fuerunt reges pagani in Swecia, är ett ut-

⁸³⁾ De hac pugna confuse loquitur Fant, Script. Rer. Svec. T. 1. sect. 1. p. 13. not. d.

⁸⁴⁾ Hoc fragmentum, quod inscribitur: Hii fuerunt reges pagani in fwecia, excerptum

da repetuntur in T. I. Scriptorum Rerum Svec. Med. Ævi, sect. 1. pag. 15, 16, ubi haec series denuo est edita, etsi a Nordin cum manuscripto codice collata erat. — Hanc quoque Regum seriem, ex editione Benzelii, inseruit Ihre Diss. nuper citatae, Vet. Catal. etc. pag. 34-38.

5. Edictum Regis Magni (IV. 19.) et caput: Legher madpær man til at dræpæ etc. (IV. 9.) edidit I. Hadorph inter gambla Stadgar, ad calcem codicis Biærköa Rætter, Stockholmiae, 1687; illud e cod. D, hoc, cui affinxit titulum: "Konung Magni Ladulås Stadga Åhr 1284," e cod. H.

editione.

Postquam AUGUSTISSIMO REGI placuerat nos iubere illam edere collectionem antiqui Iuris Sveo-Gotici Codicum, cuius volumen primum nunc in publicam lucem prodit, primum nobis curae erat. omnes, si fieri posset, eius generis codices manuscriptos investigare, unumque in locum congerere. Quem in finem, nobis submisse rogantibus, litteris die 26 Martii 1823 clementer circummissis, Regi placuit iubere, omnes tales codices manuscriptos, in Bibliothecis Academiarum Gymnasiorumque ac in archivis Capitulorum, templorum et iudiciorum adservatos, mox ad Regiam Bibliothecam Stockholmiensem mitti. Privatos quoque talium codicum dominos, iubente

aro uprepade i Scriptores Rerum Svec. Med. Ævi, T. I. sect. 1. sid. 15, 16, der denna konungalängd å nyo är tryckt, ehuru den af Nordin blifvit jämnförd med handskriften. — Äfven denna konungalängd har, efter Benzelii edition, blifvit aftryckt af Ihre i nyss anförda Diss. Vet. Catal. etc. sid. 34-38.

5. Konung Magni stadga (IV. 19.) och stycket: Legher madhær man til at dræpæ etc. (IV. 9.) äro af J. Hadorph utgifna bland gambla Stadgar, efter Biarköa Rätten, Stockholm 1687; den förra efter cod. D, den sednare, hvilken han ger titeln: "Konung Magni Ladulas Stadga Åhr 1284," efter cod. H.

III. De hac Iuris Vestrogotici III. Om närvarande edition af Westgötalagen.

Då KONGL. MAJ:T täckts åt oss i Nåder updraga utgifvandet af den samling af Sveriges gamla Lagar, hvaraf Forsta Bandet nu lemnas i Allmänhetens händer, var det vår första omsorg att vinna en, så vidt möjligt var, fullständig kännedom om alla i behåll varande handskrifter af dessa Lagar, och att få dessa handskrifter samlade på ett ställe. Till befrämjande af detta ändamål täcktes Kongl. Maj:t, på vår underdåniga hemställun, genom utfärdade Nådiga Circulair-bref af den 26 Mars 1823, förordna, att alla i Akademi- och Gymnasii-Bibliothekerna, samt Domcapitlens, kyrkornas och domstolarnes archiver befintliga handskrifter af nämn-

drag ur den konungalängd, som är tryckt bland Script. Rer. Svec. sid. 2-5.

est ex illa Regum serie, quae legitur inter Script. Rer. Svec. p. 2-5.

Rege, publicis edictis rogarunt Praefecti Regii, vellent codices suos Bibliothecae nuperrime dictae commodare. Quae praeterea a nobis privatim eundem in finem potuerunt fieri, ea non sunt neglecta. Haec omnia non frustra esse facta, testatur collectio manuscriptorum codicum ad Ius VG. pertinentium hodieque in Bibliotheca Regia Stockholmiensi adservatorum ⁶⁵), in prima huius praefationis parte descripta. Nullus alius codex huc pertinens ad nostram notitiam pervenit; nihil, quod cuiusdam momenti sit, oculis nostris se subduxisse speramus.

finnas på Kongl. Bibliotheket härstädes. Inga andra hit hörande handskrifter hafva kommit till vår kunskap, och vi våga hoppas att ingen ting af betydenhet undgått vår upmärksamhet.

Hos omnes codices examinantes, vidimus in iis contineri sequentia diversa capita, unum ab alteris accurate separanda:

1. Antiquior, ante medium saeculum XIII in praesenti sua forma compositus Iuris VG. Codex, qualem eum, in Libro de Iure Ecclesiastico paullo mancum, exhibet codex versus finem eiusdem saeculi manu exaratus, una cum additamentis quibusdam eadem manu scriptis. Hunc continet prima pars huius editionis, cum titulo: Iuris Vestrogotici Codex antiquior.

2. Recentior, in fine saeculi XIII, ni fallimur, compositus Iuris VG. Codex, cuius Libri Kirkiu bolker, af furamalum et pars Libri af vapæ farum in codice alias plenissimo, medio saec.

da slag borde genast till Kongl. Bibliotheket härstädes insändas, äfvensom enskilde egare af sådana handskrifter blifvit, på Kongl. Maj:ts Nådiga befallning, af Konungens Befallningshaf vande, genom utfärdade allmänna kungörelser, upmanade att till sistnämnda Bibliothek till låns insända sina handskrifter. Dessutom hafva vi ej försummat hvad på vårt enskilda. bemödande för samma ündamål kunnat ankomma. Att dessa anstalter ej varit fruktlösa, vísar den i första afdelningen af detta företal beskrifna samling af till Westgötalagen hörande handskrifter, hvilka alla ⁸⁵) nu

Vid granskningen af alla dessa handskrifter af WGL. hafva de befunnits innehålla följande olika stycken, som noga måste ifrån hvarandra åtskiljas: 1. En äldre, i förra hälften af 13:de århundradet, i sin närvarande form, författad codex af WGL. sådan den, i KyrkB. något defekt, finnes i en handskrift från slutet af samma årh., med några af samma hund gjorda tillägg. Demna codex utgör första afdelningen af denna edition, med titel: den äldre Codex af Westgötalagen.

2. En yngre, troligen i slutet af 13:de århundradet författad codex af WGL., hvaraf, i den fullständigaste handskriften (från medlet af 14:de årh.), KyrkB., Balken af faramalum, och en del

85) Endast med undantag af den på Torp befintliga afskrift af en annan afskrift (se ofvanf. sid. XXXVIII); hvilken vi ansett vara tillräckligt att på stället jämnföra.

⁸⁵⁾ Excepto apographo alius apographi in Torp adservato (cfr. pag. XXXVIII supra), quod isto loco perlustrare suffecit.

XIV scripto, desunt; at Librum de Iure Ecclesiastico alii habent manuscripti codices. Hunc codicem, et additamenta ad illum pertinentia, exhibet secunda pars huius voluminis, cui titulus: Iuris Vestrogotici Codex recentior.

3. In eodem volumine, quod continet codicem antiquiorem supra dictum, locum obtinuerunt Lydekini excerpta et ad notationes, quac, cum isto codice non cohaerentia, hic propriam partem, tertiam nempe, efficiunt.

4. Adnotationes in eodem codice rec. manu scriptae non magis cum ceteris confundi potuerunt, ideoque hic in quartam operis partem congesta sunt, cum titulo: Incerti auctoris variae adnotationes.

5. Tractatum de reditibus Regis e Vestrogotia hic appendicis loco adiecimus.

Ad illas quinque partes omnia, quae codices Iuris VG. manuscripti continent, referri potuerunt. De quacumque parte nonnulla monere liceat.

1. Iuris Vestrogotici Codex antiquior hic editus est ex unico codice manuscripto superstite, sc. cod. A. (B. 59. in Bibliotheca Regia Stockholmiensi). Lacuna in Libro Kirkiu bolker inde orta, quod unum folium in manuscripto codice periit ⁸⁶), ex nullo igitur alio codice compleri potuit. Cum hic codex ignoret divisionem Librorum in Capita et_§§, nos talem divisionem fecimus, ut quisque locus facile citari et inveniri possit. Hanc divisionem facientes rerum tan-

af Balken af vapæ farum är borta; men KyrkB. finnes i andra handskrifter. Denna codex, med dertill hörande tillägg, utgör här andra afdelningen, med titel: den yngreCodex af Westgötalagen.

3. I samma band som innehåller förstnämnde äldre codex, äro inbundna Lydekini excerpter och antekningar, hvilka ej stå i sammanhang med nämnde codex, och derför här utgöra en särskild afdelning, neml. den tredje.

4. De i samma handskrift af sednare hand gjorda antekningar kunde icke heller sammanblandas med det öfriga, och äro derför här sammanstälda i fjerde åfdelningen, under titel: åts killiga antekningar af okänd författare.

5. En upsats angående Konungens ingälder af Westergötland, hvilken här är såsom bihang meddelad.

Till dessa fem afdelningar har allt hvad IVGL:s handskrifter innehålla, kunnat hänföras. Vi vilja nu meddela några anmärkningar angående hvardera af dessa afdelningar.

1. Den äldre Codex af Westgötalagen är här tryckt efter den enda hundskrift deraf som finnes, eller cod. A. (B. 59. på Kongl. Bibliotheket i Stockholm). Den lucka, som i Kyrko-Balken upkommit derigenom, att ett blad i handskriften är borta ⁸⁶), har således ej ur någon annan handskrift kunnat fyllas. Som i denna handskrift ej finnes någon indelning i Flockar och SS, hafva vi här gjort en sådan indelning, på det att hvart ställe måtte kunna med lätthet citeras

86) Vide not. 10. pag. 3.

86) Se not. 10. sid. 3.

tum nexum respeximus, non vero illam divisionem, quam habet recentior Lectorem itaque monemus, codex. ne, hac divisione a nobis facta nisus, de rerum nexu iudicet; illa enim id tantum ostendit, quid nos de hoc Adnotatiunculas nexu iudicaverimus. in margine codicis manuscripti rec. man. factas, quae respiciunt illa quae in textu dicuntur, non vero nisi cum illo connexae, sensum praebent, suo quasque loco in notas retulimus; ceteras reservavimus ad quartam huius voluminis partem, reliquas recentiores adnotationes continentem. Codices narrationem de conventu Danaholmensi (I. CB.) quodam modo adulteratam exhibentes, non curavimus; runicos tantum uno loco citavimus 87).

och igenfinnas. Vid denna indelning hafva vi blott gjort afseende på innehållet, och ej på den indelning, som finnes i den yngre codex. Vi få derför erinra Läsaren att ej från denna af oss gjorda indelning göra några slutsatser i afseende på sammanhanget, emedan den blott bevisar huru vi bedömt detta sammanhang. De i kanten af handskriften af sednare hand gjorda smärre antekningar, som hafva afseende på textens innehåll, och endast i sammanhang dermed hafva någon betydelse, äro hvar på sitt ställe i noterna anmärkta; de öfriga äro sparade till fjerde afdelningen, der de förekomma i sammanhang med de öfriga sednare antekningarne. — Vid berättelsen om mötet på Danaholmen (CB.) ha vi lemnat de handskrifter, der den-

na berättelse på ett eller annat sätt förfalskad förekommer, utan allt afseende. Endast rune-codices ha vi på ett ställe citerat ^{\$7}).

2. Iuris. Vestrogotici Codex recentior.

Praefatio in cod. G. rec. manu scripta invenitur ⁸⁸). Secundum eundem codicem impressus est Liber de Iure Ecclesiastico, qui in cod. B. deest. Prolixa Capita 72 et 73, in §§ divisimus. Fragmentum Libri *af vaþæ farum*, quaeque porro in hac parte sequuntur, e cod. B. edita sunt, ita tamen, ut additamenta a bibliopego in initio 2. Den yngre Codex af Westgötalagen.

Företalet är taget ur cod. G, der det af sednare hand är tillagdt ⁸⁸). Efter samma handskrift är Kyrko-Balken tryckt, af den orsak, att den saknas i cod. B. 72. och 73. Flockarne hafva vi, i anseende till deras längd, indelat i SS. Fragmentet af Balken af vaþæ farum, och allt det följande i denna afdelning, är tryckt efter cod. B, dock så, att de tillägg som bokbin-

⁸⁷⁾ Cfr. pag. XXXVI supra. Adulterationem illius narrationis, pariter ac indicis limitum Vestrogotiae cum illa perversum in modum connexi, in opinatam gloriam nostrae patriae factam, continet Bulla Agapeti II misere ficta, et a Lundio in lucem prolata (vide not. 72. pag. XLVIII).

⁸⁸⁾ Cfr. pag. XXII supra.

⁸⁷⁾ Jfr. ofvanf. sid. XXXVI. En till förment ära för vårt fädernesland gjord förfalskning af denna berättelse och den på ett förvändt sätt i sammanhang dermed bragta förtekningen på Westergötlands gränsorter, innehåller den groft diktade och af Lundius i ljuset framhafda Ag apeti II:s Bulla (se not. 72. sid. XLVIII).
88) Se ofvanf. sid. XXII.

voluminis posita, a nobis ad iustum locum in fine codicis sint translata ⁸⁹). Initium Libri nuperrime dicti, pariter ac Liber af faramalum, in nullo, proh dolor! manuscripto codice invenitur. Tria capita quae sequuntur post rubricam orbotæ mal, inter se distinximus notis numeralibus Arabicis, prioraque duo in §§ divisimus. Additamenta, quibus hanc rubricam addidimus, quoque notis Arabicis insignivimus; 2:um, 3:m, 4:m, 5:m, 6:m, 9:m, 11:m, 12:m et 13:m in 🕥 divisimus; 7:m vero, quod integrum repræsentat Librum de criminibus violati iurisiurandi Regii, divisimus in Capita. De his divisionibus, quarum necessitas unicuique patet, idem monendum est, quod ad primam partem de eadem re est dictum. Duo additamenta, quorum alterum convenit cum I. pl. et VK., cum I. CB. alterum 90), hic omisimus, varietatibus tantum ad dictos locos adnotatis.

.3. Lydekini excerpta et adnotationes.

Hae adnotationes inveniuntur tantum in cod. C. (cod. Bibl. Stockholm. B. 59. foll. 59-66). Eas divisimus in Capita, notis Arabicis signata, qua in re plerumque respeximus illa signa (III), quae ipse adposuit scriba. Supra (pag. VIII) observavimus partem harum adnotationum e Iuris VG. Codice recentiori esse excerptam. Pars talium locorum tam accurate convenit

- 89) Cfr. pag. XVIII supra, et nott. 61, 62. pag. 237.
- 90) Cfr. not. 94. pag. 229; not. 61. p. 237.

daren satt främst i boken, af oss blifvit förvista till sin rätta plats i slutet ³⁹). Början af sistnämnde Balk, äfvensom hela Balken af faramalum, har, ty värr, ef funnits i någon handskrift. De tre stycken som följa efter rubriken orbotæ mal, hafva vi utmärkt från hvarandra genom Arabiska siffror, och de två första af dem hafva vi indelat i SS. Tilläggen, vid hvilkas början vi tilsatt rubriken Additamenta, hafva vi äfven utmärkt genom Arabiska siffror; det 2:a, 3:e, 4:e, 5:e, 6:e, 9:e, 11:e, 12:e och 13:e hafva vi indelat i SS; det 7:e deremot, hvilket kan anses såsom en Edsöres-Balk, hafva vi indelat i Flockar. Ι afseende på dessa indeiningar, hvilkas nödvändighet vi hoppas att hvarje Läsare skall inse, få vi erinra det samma som vid första afdelningen derom är sagdt. Två tillägg som öfverensstämma det ena med I. pl. och VK., det andra med I. CB. 90), äro här uteslutna, och endast olikheterna vid nämnda ställen anmärkta.

3. Lydekini excerpter och antekningar.

Dessa antekningar finnas blott i cod. C. (foll. 59-66 i cod. Bibl. Stockh. B. 59.). Vi hafva afdelat dem i Flockar, utmärkta med Arabiska siffror; och vid denna indelning på de flesta ställen rättat oss efter de tecken (¶¶) som finnas i handskriften. Vi hafva ofvanföre sid. VIII anmärkt att dessa antekningar till en del utgöras af ställen, tagna ur WGL:s yngre codex. En del af dessa ställen äro så öfver-

90) Jfr. not. 94. sid. 229; not. 61. sid. 237.

⁸⁹⁾ Jfr. ofvanf. sid. XVIII, och nott. 61, 62. sid. 237.

com illis dicti codicis locis, e quibus hi excerpti sunt, ut inutile suisset idem bis imprimere. Eiusmodi itaque locos (ex. c. III. 3, 4, 7-10. etc.) hic omisimus, ubique tamen indicantes congruentem locum in secunda parte, ubi varietates sunt adnotatae.

4. Incertí auctorís varíae adnotationes.

Hae sunt adnotationes, quas in cod. B. 59. addidit rec. manus 91). 0mnes, si excipias IV. 17 92), hic eundem ordinem. notis numeralibus designatum, servant, quo in manuscripto codice occurrunt. Nonnullas, cum locis in secunda parte convenientes, hic omisimus, re tamen suis locis indicata 93). Manuscriptos codices, qui continent indicem limitum Vestrogotiae (IV. 10.) adulteratum et cum narratione de conventu Danaholmensi connezum, praetermisimus 94). Ex multis illis recentioribus codicibus, in quibus regulae iudicum (IV. 12.), interdum perquam variatae, occurrunt ⁹⁵), non nisi quasdam varietates maioris momenti, textui illustrando inservientes. afferre necessarium duximus. Iuxta seriem Regum Sueciae Christianorum (IV. 15.) quoque exhibuimus veterem Latinam versionem, quae in Libro Ecclesiae Upsaliensis 96) legitur;

- 91) Vide pag. X seq. supra.
- 92) Cfr. not. 74. pag. 303. Huic adnotationi locum post historiam Episcoporum Scarensium adsignare, tanto minus religioni habuimus, cum illa recentius et alia manu quam haec, sit scripta.
- 93) Vide nott. 5, 13. pag. 285, 286; not. 64. p. 292; not. 8. p. 310.
- 94) Cfr. pag. XXXVI supra.
- 95) Cfr. pag. XXXIV seq. supra.

ensstämmande med de ställen i nämnde codex, hvurifrån de äro hämtade. att det varit onödigt att trycka det samma två gånger. Sådana stycken (t.ex. III. 3, 4, 7—10. etc.) hafva vi derför här uteslutit, men likväl på hvart ställe hänvist till det motsvarande stället i 2:a afdelningen, der olikheterna i noterna äro anmärkta.

4. Atskilliga antekningar af okänd förfuttare.

Dessa äro de antekningar, som af sednare hand aro skrifna i cod. B. 59 ⁹¹). De äro alla, med undantag af IV. 17 92), här tryckta och med ordningsnummer utmärkta efter den ordning, hvari de i handskriften förekom-Några af dem, hvilka öfverensma. stämma med ställen i 2:dra afdelningen, äro här utelemnade, hvilket dock på behöriga orter blifvit anmärkt ⁹³). De handskrifter, hvari förtekningen på Westergötlands gränsorter (IV. 10.) förekommer förfalskad och bragt i sammanhang med berättelsen om mötet på Danaholmen, hafva vi lemnat utan upmärksamhet 94). Ur en mängd nyare handskrifter, der domarereglorna (IV. 12.) till en del mycket förändrade, förekomma 95), hafva vi ej ansett nödigt anmärka andra olikheter, än några väsendtliga, som kunna tjena till textens uplysning. Vid historien om Sveriges Christne Konungar (IV. 15.) hafva vi äfven låtit trycka den gam-

- 91) Se ofvanf. sid. X o. f. 92) Jfr. not. 74. sid. 303. Vi ha funnit det så mycket mindre betänkligt att flytta denna antekning efter historien om Skara Biskopar, som den är skrifven sednare och af annan hand än denna.
- 93) Se nott. 5, 13. sid. 285, 286; not. 64. sid. 292: not. 8. sid. 310.
- 94) Jfr. ofvanf. sid. XXXVI.
- 95) Jfr. ofvanf. sid. XXXIV o. f.

et quamvis huic versioni adnexa est continuatio usque ad tempus R. Erici Pomerani, hanc tamen continuationem a praecedentibus non esse divellendam censuimus. Adnotationes 9, 11, 18 et 20 divisimus in particulas convenienter signis **II** in manuscripto codice. Edictum R. Magni (IV. 19.) secundum rerum, quas continet, differentiam, in 🚫 divisimus. In Latino tractatu IV. 21. sectiones fecimus ubi scriba, sive vocabulo Item, sive spatio quodam scripturae vacuo (ut Capp. 89, 91, 99) sive signo ¶(ut Cap. 18), sive his omnibus coniunctis (ut Cap. 64), ipse indicavit transitum ad novam materiam. ac praeterea nonnullis locis, ubi argumentum id postulavit (Capp. 48, 49, 68). Quae addit cod. O, cum maiora fuerunt quam ut in notis tantum indicari potuerint, ex. c. omnia ultima triginta Capita, iis in textu locum dedimus, etsi cursivis, ut dicunt, typis insignitis, ut primo obtutu dignosci possint ab iis, quae habet cod. D.

uptagit i texten, men utmärkt dem genom cursif stil, på det Läsaren må kunna vid första ögonkastet skilja dem från det, som är taget ur cod. D.

5. Appendix: konungx vtfkyller af ærliko oc godho landhe væftergötlandh (de reditibus Regis e Vestrogotia, honesta bonaque terra).

Hunc tractatum e cod. Upsal. N:0 18 ⁹⁷) edidimus, nec in ullo alio invenimus. Illum in particulas divisimus, ducibus signis II, quae habet manuscriptus codex.

Sic reddita ratione singularum textus partium, nonnulla in universum observabimus:

- 96) Cfr. pag. XXXIV supra.
- 97) Cfr. pag. XXXI supra.

la Latinska öfversättning, som finnes i den så kallade Liber Ecclesiae Upsaliensis 96), och ehuru vid denna öfversättning blifvit fogad en fortsättning till K. Eriks af Pomern tid, hafva vi ej ansett detta tillägg böra skiljas från det föregående. I antekningarne 9, 11, 18 och 20 hafva vi gjort afdelningar efter teknen ¶¶ i handskriften, likasom i K. Magni stadga (1V. 19.) efter de der förekommande huf-I den Latinska upsatsen vudämnen. IV. 21. hafva vi gjort afdelningar på de ställen, der skrifvaren, antingen genom ett Item, eller genom ett i handskriften lemnadt öppet rum (såsom vid Capp. 89, 91, 99), eller genom teknet ¶ (såsom vid Cap. 18), eller på alla tre sätten (såsom vid Cap. 64), sjelf utmärkt öfvergången till ett nytt ämne. cch dessutom på några få ställen, der ämnet kräfde en sådan afdelning (Capp. 48, 49, 68). De tillägg som finnas i cod. O, och äro betydligare än att de kunnat endast anföras i noterna, t. ex. hela de 30 sista Capitlen, hafva vi

5. Tillägget: konungx vtfkyller af ærliko oc godho landhe væftergötlandh.

Detta är taget ur cod. Upsal. N:0 18 ⁹⁷), och finnes ej i någon annan, oss bekant handskrift. Den här gjorda indelning är föranledd af teknen ¶¶ i handskriften.

Efter denna redogörelse för de särskilda delarne af texten, få vi tillägga följande allmänna anmärkningar:

96) Jfr. ofvanf. sid. XXXIV. 97) Ifr. ofvanf. sid. XXXI.

1. Maxima, quanta potuimus, diligentia secuti sumus manuscriptos codices, tam in interpunctione quam in orthographia; ut adeo ex. c. numquam maiorem litteram in principio ⁹⁸) vel punctum in fine periodi ⁹⁹) posuerimus, nisi ubi codex manuscriptus ita haberet. Quae in manuscriptus ita haberet. Quae in manuscriptis codicibus mutata, dubia vel alioquin notatu digna fuerunt, ea ubique in notis fideliter indicavimus. Quae rec. man. sunt mutata vel addita, non nisi ubi haec indubitate fuerunt recta et necessaria, textui inseruimus, re tamen in notis indicata.

2. Litteras vel voces, in manuscriptis codicibus non plene expressas, sed tantam abbreviationis notis indicatas (exceptis litt. m et n lineola significatis), cursivis typis insignivimus. In notis contra, ubi citata verba cursivis typis sunt impressa, abbreviatas litteras typis antiqua dictis distinximus; integra vero vocabula abbreviata, quae ibi occurrunt, ne cum Latinis verbis typis an tiqua impressis confunderentur, non typis antiqua, sed cursivis distentis sunt Pari modo distinguuntur insignita. verba in textu vel notis occurrentia, quae rubro pigmento sunt exarata. ---

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

1. Vi hafva med den största oss möjliga noggrannhet följt hundskrifterna, både i afseende på stafsätt och interpunction, så att vi t. ex. aldrig satt stor bokstaf i början af en mening 98), eller punkt i slutet deraf 99), der det ej så fanns i handskriften. Allt hvad i handskrifterna funnits ändradt, tvetydigt, eller eljest anmärkningsvärdt, är i noterna troget tillkännagif vet. Endast sådana af sednare hund i handskrifterna gjorda ändringar och tillägg, som äro otvifvelaktigt riktiga och nödvändiga, äro i texten uptagna, med anmärkning i noterna om förhållandet. 2. Bokstäfver eller ord, som i handskrifterna ej äro fullt utskrifna, utan blott med förkortningstecken utmärkta, äro (med undantag af det med ett streck beteknade m och n) här tryckta med cursifstil. I noterna deremot, der de citerade orden äro tryckta med cursifstil, äro de abbrevierade bokstäfverna utmärkta genom antiqua; men då hela ord förkortade der förekomma, äro de, till skilnad från den med antiqua-stil tryckta Latinen, ej tryckta med antiqua, utan med spärrad cursif-stil. På samma sätt äro de i text och noter förekommande ord, som aro skrifna med rödt bläck, utmärkta. — Vi

98) Undantagande i början af II. KkB. 7 och 39, hvilka Cap. i cod. G. sammanhänga med de nästföregående. Deremot har ordet stempnudaghær, II. UB. 26, i cod. B. stort S, af den anledning att Cap. der börjas med detta ord.

99) De punkter som finnas i handskriften t. ex. vid orden þa och þingi, I. SB. 1 (se Tab. I), tjena endast att skilja texten från den bredvid stående rubriken, och måsts derför af oss uteslutas.

Digitized by GOOGLE

⁹⁸⁾ Exceptis principiis Capp. II. KkB. 7 et 39, quae Capita in cod. G. cum proxime antecedentibus cohaerent. Contra v. fiempnudaghær, II. UB. 26, in cod. B, ubi Caput ab b. v. incipit, habet S maiusculum.

⁹⁹⁾ Puncta, quae scriba apposuit ex. c. vv. pa et pingi, I. SB. i (vide Tab. I), quaeque id tantum spectant, ut textus a rubrica iuxtim scripta separetur, a nobis omittenda fuerunt.

Vix opus est demonstrare quantum sit utile et necessarium ita insignire litteras a scriba non expressas, quae, ut a lectore, convenienter signis earum loco scriptis, iuste adiici possint, peculiarem postulant scientiam; quamobrem optamus speramosque fore ut alii hoc exemplum sequantur. — In Latinis vocabulis talis abbreviatarum litterarum distinctio et superflua et nimís longa nobis visa est.

3. Ubi plures manuscripti codices collati sunt, omnes observavimus varietates, etiam in orthographia, ubi id operae pretium fuit. Si cui videbimur multas varietates nullius momenti attulisse, ei respondemus neque nos nec Lectorem posse certis finibus determinare quid hac in re nullius vel cuiusdam sit momenti; quod enim minimum videtur, id quadam ratione momentum adferre potest. Qui exigua multa a nobis adnotata videt, is potius laetetur, quod confidere potest nos nihil, quod afferri oportuisset, temere reticuisse.

4. Ibi tantum, ubi mendosus omnino fuit codex, quem in textu secuti sumus, quae alii codices meliora habuerunt, in textum retulimus, re tamen in notis indicata. Omissa verba ex aliis codicibus textui restituentes, usi sumus orthographia alias in textu usitata; in notis tamen, ubi necessarium visum est, indicavimus orthographiam istius codicis, e quo mutuata sunt illa verba ²⁰⁰).

tro oss ej behöfva ådagalägga nyttan och nödvändigheten deraf, att de bokstäfver, som i handskriften ej äro utskrifna, utan fordra en särskild kännedom hos läsaren för att, i enlighet med de i deras ställe skrifna tecken, riktigt tilläggas, på sådant sätt utmärkas; och vi önska och hoppas att detta exempel måtte vinna efterföljd. – I Latinska ord hafva vi ansett ett sådant utmärkande af förkortade bokstäfver vara både onödigt och alltför

vidlöftigt. 3) Der flera handskrifter varit att jämnföra, hafva vi anmärkt alla der förekommande olikheter, äfven i afseende på stafsättet, då sådant varit anmärkningsvärdt. Skulle någon Läsare tycka att vi anfört en mängd olikheter som ej äro af någon vigt, så svara vi, att hvarken vi eller Läsaren kunna bestämma gränsen för hvad som i detta afseende är af vigt eller ej, emedan äfven det som synes obetydligast, kan i något hänseende vara af vigt. Den som finner en mängd obetydliga olikheter unmärkta, må fastmer glädja sig åt den vissheten, att ingen ting af betydenhet blifvit af ose sjelfklokt förtegadt.

4. Endust i de fall, der den i texten följda handskrift varit afgjordt oriktig, hafva riktigare läsarter blifvit ur andra handskrifter i texten uptagna, naturligtvis med anmärkning om förhållandet. Då utelemnade ord blifvit ur andra handskrifter i texten uptagna, har dervid det stafsätt blifvit iakttaget, som för öfrigt i texten förekommer; dock har, der sådant funnits nödigt, i noten blifvit anmärkt huru de i texten uptagna orden skrifvas i den handskrift, hvarur de äro lånta 109).

100) Vide ex. c. not. 26. pag. 83; not. 26. p. 87; not. 8. p. 104. 100) Se t. ex. not. 26. sid. 83; not. 26. s. 87; not. 8. s. 104. 5. Notae numerales in margine textus positae, indicant folia in illo codice manuscripto, quem sequitur textus. Sic ex. c. adnotatio IV. 1. scripta est in margine fol. 15; IV. 9, 10. Iol. 43, ad calcem cod. A.

6. Notae numerales a textu ad notas delegantes plerumque respiciunt vocem notam numeralem proxime antecedentem; ubi vero nota numeralis prope sequentem vocem posita est, signumque parentheseos autecedit notam numeralem (ex. c. not. 8. pag. 3), nota pertinet ad sequentem vocem. In universum, ubi perspicuitas aliaeve caussae (ex. c. not. 2. pag. 69) exceptiones non postularunt, notae numerales illo modo sunt positae, ubi unum tantum vocabulum respicit nota; hoc vero modo quoties ad plura pertinet. Nos non fugit signa parentheseos diverse posita offendere posse oculos nondum adsuetos; attamen, ubi perspicuitas id postulat, non morose curanda est externa species.

7. Ut, quantum fieri posset, connecterentur principales textus partes, unaquaque pagina sub textu propriis notis indicavimus locos convenientes in ceteris partibus. Rarissime indicavimus locos parallelos in eadem parte, ut ex. c. ad I. Md. 8.

De glossariis etc. calci operis adiectis denique nonnulla monebimus.

1. Glossarium nostrum ad textum Sveo-Goticum conscribentibus, id praesertim nobis propositum fuit, ut, omnibus locis allatis, ubi rariores voces et locutiones offenduntur, praecipuisque, ut nobis visum est, locis, ubi usitatiora vocabula occurrunt, non so-

5. De i kanten af texten stående siffror utmärka bladen i den handskrift, hvarefter texten är tryckt. Så finnes t. ex. antekningen IV. 1. i Sinten af fol. 15; IV. 9, 10. fol. 43, efter slutet af cod. A.

6. De siffror som hänvisa från texten till noterna ha merendels ufseende på ordet näst framför siffran; men då siffran står närmast det följande ordet, och parenthesteknet står framför siffran (t. ex. vid not. 8. sid. 3), hörer noten till det följande ordet. allmänhet, och så ofta ej tydligheten eller andra orsaker (se t. ex. not. 2. sid. 69) gifvit anledning till undantag, är siffran stäld på förra sättet der noten angår blott ett ord, men på det sednare der den har afseende på flera. Vi finna väl att de olika stälda parenthesteknen kunna stöta ett ovant öga; men vi måste härvid göra mera afseende på tydligheten, än på en öfverdrifven grannlagenhet för det yt-`**re u**tseende**t.**

7. För att, så mycket möjligt var, sammanbinda de särskilda afdelningurne af texten, hafva vi näst under texten på hvar sida tillsatt hänvisningar till motsvarande ställen i de andra afdelningarne. Endast på några få ställen hafva vi tillagt hänvisningar till parallelställen inom samma afdelning, t. ex. vid I, Md. 8.

Slutligen så vi, angående de efter textens slut följande glossarier m. m. meddela några anmärkningar.

1. Ändamålet med vårt Svenska glossarium är hufvudsakligen att, genom anförande af alla de ställen, der hvarje mindre vanligt ord och talesätt förekommer, och de, efter vårt omdöme, förnämsta af de ställen, der vanligare ord förekomma, sätta ej blott

lum Iuris VG. lectores, sed etiam linguarum scrutatores in genere, facile possint invenire quodcumque vocabulum, et inquirere quamnam quovis loco habeat significationem. Omnibus antiqui nostri Iuris codicibus cum eiusmodi glossariis editis, haec glossaria una efficient promtuarium, cuius momentum, non tantum in studio Iuris patrii, verum etiam in universa philologia, unusquisque perspicere potest, praesertim qui ipse expertus est quam incertis gradibus in campo philologico vagetur is, qui eiusmodi subsidiis destituitur. — Praeterea interpretatione Suecana et Latina cuique vocabulo addita, Lectoribus in prisca lingua minus peritis, quantum hoc tempore potuimus — cum fas non fuerit, integris versionibus elaborandis, opus nostrum iam satis vastum, in immensam molem diffundere — adiumentum praestitimus ad textum explicandum. Quod ut sic effici potuisset, ut nos optassemus, multo longius tempus opus fuisset, quam quod nobis suppetrit. Perbene igitur scimus nos hac in re multos errores evitare non potuisse, quamobrem Lectores, si opus esset, moneremus ne caecam fidem nostris interpretationibus adderent; altamen credere audemus glossarium nostrum, quantumvis imperfectum, hoc quoque respectu utilitatem aliquam scientiae esse allaturum. — Ut, quantum fieri, posset, omnem prolixitatem evitaremus, non nisi parcissime aliorum'auctorum scripta citavimus, vel controversías movimus; interpretationes tamen Stiernhielmii, Loccenii, Ihrei aliorumque, ubi eas lucem aliquam afferre iudicavimus, ob raritatem operum horum auctorum adiecimus. A prolixioribus disquisitioni-

Westgötalagens läsare, utan ock språkforskaren i allmänhet, i tillfälle att genast med lätthet igenfinna hvart ord, och undersöka dess betydelse på hvart Da alla vara gamla Lagar ställe. hunnit blifva utgifna med sådana glossarier, komma dessa glossarier tillsammans att utgöra ett repertorium, hvars vigt, ej blott för studium af våra Lagar, utan ock för språkforskningen i allmänhet, bör kunna inses af hvar och en, och i synnerhet af den, som sjelf crfarit huru osäker man, i brist på sådana hjelpredor, vandrar på Philologiens fält. — Derjämte har vår afsigt, varit att, genom de vid hvart ord bifogade Svenska och Latinska öfversättningar, lemna de i det äldre språket mindre kunnige Läsare allt det bitråde vi nu — då vi hvarken kunnat eller bort, genom utarbetande af fullständiga öfversättningar, gifva vårt, ändå nog vidlöftiga arbete en omätlig utsträckning — förmått åstadkomma till textens förklaring. Hade detta skolat ske på ett sådunt sätt som vi önskat att kunna göra det, så hade en vida längre tid till detta arbete erfordrats, än vi kunnat derpå använda. Vi veta derför ganska väl att vi i detta ofseende ej kunnat undvika att begå många fel, och vi skulle, om det behöfdes, erinra våra Läsare, att de ingalunda böra blindt lita på riktigheten af våra öfversättningar och förklaringar; men vi våga dock tro, att vårt glossarium, oaktadt all dess ofulikomligl:et, äfven i detta afseende ej skall blifva utan nytta för vetenskapen. — För att i möjligaste måtto undvika vidlöftighet, haf va vi högst sparsamt anfört andra författares arbeten, eller inlatit oss i tvister; Stjernhjelms, Loccenii, Ihres m. fl. tolkningar

bus etymologicis prorsus abstinuimus. Vocabula provincialia adhuc usitata nobisque cognita interdum attulimus, partim ex Ihrei Svenska Dialect-Lexicon et Hofii Dialecto Vestrogotica. Quae in prisca nostra lingua tanti momenti sunt allitterationes ¹⁰¹), vel conjunctiones vocabulorum aut a vocalibus aut ab iisdem consonantibus litteris incipientium (ex. c. i ordum ok athavum, bönder ok bokurlar), eas ubique observavimus. Vocabula opposita, exemplum egregii Lexicographi ¹⁰²) secuti, nota) (insignivimus. In orthographia veterum vocum Sueo-Goticarum uniformitatem quandam observavimus, neque ad illam nos adstringere, potuimus, quam textus quovis loco habet; guamobrem, ut inveniantur vocabula, saepe attendendae sunt litterae alternare solentes, ex. c. a et æ, e et a, i et γ, d et p, ds et z, etc. Nominibus, quorum genus non certo novimus, apposuimus signum interrogationis. — Quae posthac in hoc tentamine emendanda vel illustranda invenerimus, ea in ultimo huius operis volumine dabimus.

hafva vi dock, så ofta vi ansett dem vara uplysande, anfört, i anseende till sällsyntheten af dessa författares verk. Från vidlöftiga etymologiska undersökningar hafva vi alldeles afhållit oss. Ännu brukliga, oss bekanta provinsord hafva vi, der vi funnit sådant tjena till uplysning, anfört, till en del ur Ihres Svenska Dialect-Lexicon och Hofs Dialectus Vestrogotica. De i vårt äldre språk så vigtiga allitterationer 101), eller sammanställningar af ord, som begynnas antingen med vokaler eller med lika konsonanter (t. ex. i ordum ok athavum. bönder ok bokarlar), hafva vi öfverallt anmärkt. Motsatta begrepp hafva vi, efter en utmärkt Lexicographs exempel 102), beteknat med)(. I afseende på stafningen af de gamla orden hafva vi sökt iakttaga en viss likformighet, och ej kunnat binda oss vid den, som i texten på hvart ställe förekommer. För att igenfinna orden måste man derför ofta tänka på de bokstäfver som vanligen omväxla, t. ex. a och æ, e och æ, i och y, d och p, ds och z, o. s. v. Vid de nomina, hvilkas genus vi ej med säkerhet känt.

hafva vi satt frågetecken. – Hvad vi framdeles kunna finna att rätta eller uplysa i detta försök, ämna vi att meddela i sista bandet af detta verk.

2. Glossarium ad Latinitatem medii aevi, etsi exiguum, aliquam forte utilitatem afferre potest. Suecanam vocabulorum explicationem hic superfluam esse duximus. Interpre2. Glossarium öfver medeltidens Latin torde, ehuru inskränkt, ej vara utan all nytta. Vi hafva ansett Svensk öfversättning af orden här vara öfverflödig. De förklaringar som

101) Redan Stjernhjelm (Ordelist till FVGL. v. löf ok lök) anmärkte att allitterationer ganska ofta förekomma i våra gamla Lagar.

102) Herr Professorn A. O. Lindfors's, i Fullständigt Svenskt och Latinskt Lexicon, Lund, 1815, 1824.

¹⁰¹⁾ Iam Stiernhielm (in glossario ad lus VG. v. löf ok lök) observavit frequentem allitterationum usum in antiquis nostris Legibus.

¹⁰²) A. O. Lindfors, Professoris Lundensis celeberrimi, in eximit opere: Fullständigt Svenskt och Latinskt Lexicon, Lundae, 1815, 1824.

tationes signis citationis notatas, mutuati sumus e du Fresnei Glossario ad Scriptores mediae et infimae Latinitatis.

3. In indice nominum locorum omnia exposuimus, quae, praesertim ex collectione chartarum geographicarum et geometricarum, antiquiorum recentiorumque in Regio Tabulario Geometrico adservata, discere nobis contigit de situ hodiernoque nomine locorum in Iure VG. nominatorum. Quaedam hausimus ex opere Lindskogii, Beskrifning öfver Skara Stift, aliisque cognitis fontibus. Quae de priscis finibus Daliae attulimus, ea maximam partem, quaeque de antiquis, iam abolitis territoriorum Vermelandicorum nominibus coniecimus, ea omnino debemus scrutatori eruditissimo, A. Lignell, Praeposito territoriali in Vermelandia, cui gratissimam mentem hoc loco palam significare nobis liceat. Pares gratias agimus viro in Vestrogotia nato, I. G. Richert, Secretario primario et Equiti Regio, qui nobis benigne communicavit quae Ipsi de quibusdam Vestrogotiae locis cognita fuerunt. At haec cum dicimus, multo minus reticere possumus longe. maiora, quae nos, pariter ac scientia quam colimus, debemus viro nuperrime laudato, in litterarum studiis ac publicis civitatis muneribus aeque eximio, cuius strenuae curae id honori est ducendum, quod Ille efficacia sua primus opus, quod nobis est mandatum, promovit.

4. In indice nominum hominum intra summe brevitatis fines nos cohibuimus. De hominibus hic nominatis ex aliis fontibus colligere et afferre memorabilia, id extra fines huius operis positum est.

äro utmärkta med citationstecken, äro lånta ur du Fresne's Glossarium ad Scriptores mediae et infimae Latinitatis.

3. Uti förtekningen på ställens namn hafva vi meddelat alla de uplysningar det lyckats oss att, i synnerhet ur den i Kongl. Landtmäteri-Contoret befintliga samling af äldre och nyare geographiska och geometriska chartor, vinna angâende de i WGL. nämnda orters läge och nuvarande namn. Några upgifter hafva vi hämtat ur Lindskogs Beskrifning öfver Skara Stift, och andra bekanta källor. De uplysningar vi meddelat om Dalslands forna gränsor, grunda sig hufvudsaklizen, och våra hypotheser om de forna, nu försvunna häradena i Wärmeland, helt och hallet på de underrättelser en kunnig forskare, Herr Kontrakts-Prosten A. Lignell i Wärmeland benüget meddelat oss, och för hvilka vi få offentligen förklara vår tacksamhet, likasom för de uplysningar angående åtskilliga orter i Westergötland, hvilka vi erhållit af en infödd Westgöte, Herr Förste Expeditions-Sekreteraren och Riddaren J. G. Richert. Men då vi nämna detta, kunna vi ännu mindre förtiga den vida större förbindelse, hvari vi och vår vetenskap stå till sistbemälte lika utmärkte Vetenskapsidkare och Ämbetsman, hvars nitfulla omtanka äran tillhör att först hafva på ett verksamt sätt föranledt det verk, som oss blifvit anförtrodt.

4. Uti förtekningen påpersoners namn hafva vi ansett oss böra inskränka oss till den största korthet. Att om de här nämnde personer, ur andra källor upsöka och meddela underrättelser, har legat utom gränsen för vart arbete.

5. Tabula, quae a Stiernhielmii editione Iuris VG. ad nostram delegat, praesertim necessaria est, si quis hic quaerat locos Iuris VG. in multis antiquioribus et recentioribus scriptis ex editione Stiernhielmiana citatos. Tabula contra, quae ab hac editione delegat ad Stiernhielmianam, necessaria est, si quis ex. c. consulere velit versionem Loccenii.

6. In tabulis lithographicis calci additis specimina dedimus codicum manuscriptorum et notarum abbreviationum ibi occurrentium, ambiguos quosdam locos simul exhibentes. Nobis quidem proposueramus integra alphabeta ex praecipuis codicibus depingere; cum vero hoc, si ea, qua oporteret, oura fieret, heic nimis prolixum fuisset, ab illo proposito recedendum fuit, quantumvis optandum est ut aliquis, cui scientia et otium suppetat, opus tanti momenti ad rem patriae diplomaticam suscipiat.

His praemissis, opus nostrum in manus tuas, benevole Lector, damus. Iudicium tuum tranquillo animo exspectamus. Severum sit, at iustum et aequum. Nolumus dissimulare nobis, haud minus quam alii cuicumque, cognitum esse quid in hoc opere sit bonum aut mancum. Quod Ius VG., si totam constructionem dispersi illius apparatus spectes, non aliter tractandum fuit, quam hoc a nobis factum est, id certo perspicimus. Tantam diligentiam esse adhibitam, ut neque de soriptura a nobis male lecta, nec de 5. Tabellen som hänvisar från Stjernhjelms edition af WGL. till denna, är i synnerhet nödvändig för att här kunna igenfinna de i många äldre och nyare skrifter efter Stjernhjelms edition citerade ställen af WGL. Hänvisningarne från denna edition till Stjernhjelms äro deremot nödvändiga, i händelse t. ex. någon skulle vilja rådfråga Loccenii öfversättning.

6. Uti de efteråt bifogade, i sten tryckta Tabellerna hafva vi lemnat prof af handskrifternas utseende, och de der förekommande förkortningstecken; äfvensom vi der framstält några tvetydiga ställen. Vi hade väl ämnat att ur de förnämsta handskrifterna meddela fullständiga alphabeter; men då vi funno att detta, om det skulle utföras med vederbörlig noggrannhet, här blifvit alltför vidlöftigt, måste vi öfvergifva denna föresats, ehuru mycket det vore att önska att någon, som dertill hade skicklighet och tillfälle, åtoge sig ett för Füderneslandets Diplomatik så vigtigt arbete.

Och härmed lemna vi nu detta verk i den benägna Allmänhetens händer. Vi vänta med lugn denna Domstols utslag. Må det blifva strängt, men rättvist och billigt. Vi vilja icke dölja att vi känna, lika väl som någon annan, detta arbetes både förtjenster Att Westgötalagen, i och brister. afseende på hela upställningen af dess spridda materialier, ej kunnat eller bort behandlas annorlunda än vigjort det, inse vi med fullkomlig visshet. Att en sådan noggrannhet blifvit iakttagen, att Läsaren ej behöfver frukta hvarken för oriktig läsning i handvitiis typographicis 103) cogitare Lectori opus sit, id ipsi optime scimus, optamus vero ut unicuique hac de re persuasum sit; quamobrem, si quis eiusmodi mendum alicubi latere suspicetur, ei, si illam suspicionem nobiscum communicare voluerit, responsum, ad persuadendum, ut speramus, sufficiens libentissimi dabimus. Si dubitationes vel calumniae, consulto vel inscitia prolatae, non possint quin exoriantur 104), optandum est ut hoc fiat dum nos illas possu-

- 103) Quod aliquot locis, foliis sub prelo sudantibus, ex. c. punctum quoddam disparuit, aut litt. f vel ö speciem litt. f vel o accepit (ex. c. in gloss. v. Sörgata, ubi v. föpagata in quibusdam exemplaribus legi potest fopagata), vel quod v. bort, not. 76. pag. 19t, miro casu, ex multis exemplaribus disparuit, baec, quae avertere non fuit in nostra potestate, non tribuendø sunt errori typographico, nec nobis imputanda. Neque semper nomina propria certo omnino legi possunt, ut ex. e. litt. n non legatur u. Sic pro haflöfa, IK. MB. 8. not. 47, errato lectum est huflöfa.
- 104) Quid? si quis aliquando, codices manuscriptos, quos nos secuti sumus, inspiciens, sive male legat, sive prorsus nequeat legere tales obscuros locos, quos, non sine ingenti difficultate, attamen explorate omnino legere nobis contigit, sibi ipse nomen paraturus, insimulet nos perperam legisse, immo finxisse ubi legere non potuímus! Eiusmodi terrens exemplum praebuit Celeb. Ihre in opusculo: Bref till Lagerbring, rörande then Isländska Edda etc. ubi affert specimina quaedam multorum istorum mendorum, quae in Edda a Göransson edita se invenisse narrat. Hodie testatur Raskii editio Eddae Snorraeanae, Stockh. 1818, haec omnia, quibus Ihre insimulat Göransson, esse falsa, et hunc, locis ab Ihre citatis, reete omnino legisse. Idem affirmavit vir egregius nobisque amicissimus, cuius prae--maturam mortem numquam non dolebi-

skrifterna eller för tryckfel ¹⁰³), det kan ingen bättre veta än vi sjelfve, men vi önska att hvar och en måtte vara derom öfvertygad; och vi upmana derför den, som på något ställe finner anledning att mistänka något dylikt fel, att gifva oss en sådan förmodan tillkänna, då vi hoppas kunna lemna tillfredsställande och öfvertygande svar. Skola tvifvelsmål eller kan hända af upsåt eller oförstånd frambragta osanningar i detta hänseende yppas ¹⁰⁴), så är det att ön-

- 103) Att på några ställen under tryckningen t. ex. en punkt blifvit osynlig, eller ett f eller ö kommit att se ut som f eller o (t. ex. i gloss. v. Sörgata, der ordet föpagata i en del exemplar ser ut som fopagata), eller att, genom en besynnerlig händelse, hula ordet bort, not. 76. sid. 191, ur många exemplar försvunnit, sådant, hvilket vi omöjligen kunnat förekomma, bör ej anses som tryckfel och tillräknas oss. Likaså är det icke alltid möjligt att ansvara derför, att nomina propria blifvit rätt lästa, så att ej t. ex. ett n kan hafva blifvit läst som u. Så har haftöfa, II. MB. 8. not. 47, orätt blifvit läst som huftöfa.
- 104) Hvem vet om det ej t. ex. en gång skulle kunna falla någon in, som vid påseende af de af oss följda handskrifterna antingen orätt läser, eller alldeles icke kan läsa sådana olydliga ställen, som blifvit af oss med mycken svårighet, men dock med fullkomlig visshet lästa, att, för att göra sig sjelf märkvärdig, beskylla oss för att hafva läst orätt, eller till och med diktat der vi ej kunnat läsa! Ett dylikt varnande exempel har den berömde Ihre lemnat i sitt Bref till Lagerbring, rörande then Isländska Edda etc. der han anför några prof af de många fel han säger sig hafva funnit i Göranssons edition af Eddan. Numera vitnar Rasks edition of Snorra-Edda, Stockh. 1818, att alla dessa Ihres beskyllningar mot Göransson äro falska, och att Göransson på de af Ihre an-förda ställen läst alldeles rätt. Detsamma intygade vår oförgätlige, numera beklagli-

mus refutare; non quod nostra fama nobis tantae curae est, sed quoniam maximi momenti est, non solum quod eiusmodi opus summa religione faclum est, sed etiam quod lector plene confidere potest diligentiae ab editore adhibitae. Si ea respexeris, de quibus iam diximus, nullam animadversionem veremur. Quae hic forte ostendi poterunt vitia, quaeque praecipue posterorum erit detegere, ea consistunt in singulis erratis in notis nostris, glossariis etc., nihilque faciunt ad rem principalem, fidem nempe ipsi textui habendam. Attamen rogamus velint Lectores periti reique amantes nobiscum communicare quae-

ska att det måtte ske medan vi äro i tillfälle att vederlägga dem; icke för det att vår egen ära ligger oss så ömt om hjertat, men derför, att brukbarheten af ett sådant verk som detta, beror ej blott derpd, att det är gjordt med största noggrannhet, utan ock derpå, att den som begagnar det, kan fullt lita på denna noggrannhet. I de nu anförda afseenden veta vi att vi ej hafva någon grundad anmärkning att befara. De verkliga fel, som här kunna komma att adagaläggas, och hvilka det egentligen tillhör efterveriden att uptäcka, bestå i enskilda mistag i våra noter, glossarier m. m. och hafva alldeles intet inflytande på

hufvudsaken, som är sjelfva textens pålitlighet. Vi anhålla icke desto mindre att få del af de påminnelser, hvartill kunnige och för saken nitälskande Läsare i hvad afseende som-hälst finna anledning, och vi skola med tacksamhet emottaga hvarje, äfven den

mus, Mag. Sv. Hylander, in Academia Lundensi Adiunctus E. O., qui observationes Ihreanas cum ipso codice Upsaliensi a Göransson edito, conferendo, hac de re tanto certiorem se fecerat. At contra, ut retulit Hylander, Ihrei observationes omnino quadrant in apogra-phum a Rugman, Islando, ex dicto codice transscriptum. Ubi igitur Ihre editionem Göranssonii cum isto apo-Brapho non convenire viderat, ibi audacter incuriae insimulavit Göransson, nihil pensi habens quaerere, anne errasset Rugman! Officium humanitatis esse duximus hanc maculam abstergere a memoria Göranssonii, etsi eius opus nullo respectu exemplum praebet. Si quando, fato functis, idem nobis quod Göransson acciderit, quod nos opera-. que nostra calumniis obnoxii erimus, tunc quoque, sic speramus, aliquis existet, iustitiae amans, qui, veritatem in medium proferendo, ultimos nobis reddet honores.

gen bortgångne vän, E. O. Akad. Adjunkten Sv. Hylander, som genom jämnförande af Ihres anmärkningar med sjelfva den af Göransson följda Upsala-handskriften, ännu säkrare derom öfvertygat sig. Men deremot inträffade, enligt Hylanders berättelse, Ihres anmärkningar fullkomligt på en af Isländaren Rugman gjord afskrift af nämnda handskrift. Der således Ihre i denna afskrift funnit olikheter med Göranssons edition, der beskylde han djerft Göransson för vårdslöshet, utan att hafva öfvertygat sig om ej felet lag hos Rugman! Vi hafva ansett som en mensklad etspligt att ej försaka detta tillfälle att göra rättvisa åt Göranssons minne, churu hans arbete visserli-, gen i intet afseende är något mönster. Skulle på vår döda mull samma öde träffa oss som Göransson, att vi och våra arbeten blifva sanningslöst smädade, så skall äfven då, hoppas vi, upstå någon rättvisans vän, som genom sanningens framdragande skall bevisa oss den sista äretjensten.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

K

cumque in nostro opere vituperanda censent, gratique accipiemus omnem, vel levissimam correctionem. Si quis optaverit ut in continuatione huius operis rationem eius aliqua ex parte mutemus, ad tale desiderium, quantum ipsorum nostrum iudicium permiserit, nos accommodabimus. — Utinam hoc opus acceptum fuerit ab iis, qui callent amantque maiorum nostrorum leges et linguam! Utinam excitet et promoveat ardentius illius iuris linguaeque studium, quam quod hactenus in nostra patría comparuit! Sic suavissimum praemium impensae operae reportabimus, laetique ac indefessi pergemus longam arduamque viam, quae adhuc emetienda nobis restat.

Stockholmiae die III Maii MDCCCXXVII.

Editores.

obetydligaste rättelse. Skulle nagon önska att vi i fortsättningen af detta verk i någon del ändrade vår nu följda plan, så skola vi äfven på en sådan önskan fästa allt det afseende, som med vår öfvertygelse står att förena. - Måtte vi nu snart erfara att detta verk blir med välvilja emottaget af dem, som känna och älska våra förfäders Lagar och språk, och att det väcker och befrämjar ett allvarligare och grundligare lag- och språkstudium än det, som hittills försports i vårt Fädernesland! Då skola vi njuta den ljufvaste tillfredsställelse för vår nedlagda moda; då skola vi med glädje gå vidare, och ej tröttna på den långa och svåra bana, som vi ännu hafva att genomvandra.

Stockholm den 3 Maj 1827.

Utgifvarne.

LXXV

EXPLICATIO LITTERARUM, QUIBUS CODICES MANUSCRIPTI ETC. SIGNIFICANTUR.

- A. Codex Bibliothecae Regiae Stockholmiensis B. 59. foll. 1-43 (vide supra pag. II).
- B. Cod. eiusdem Bibl. B, 58. (vide pag. XIV).
- C. Lydekini excerpta et adnotationes in dicto cod. B. 59. foll. 59-66 (vide pag. VII).
- D. Incerti auctoris adnotationes in eodem cod. B. 59. (vide pag. X).
- E. Fragmentum alius codicis, insertum eidem cod. B. 59. (vide pag. XIV).
- F. Duo folia membranacea e codice deperdito, ad Bibl. Acad. Upsal. pertinentia (vide pag. XXXII).
- G. Cod. Bibl. Reg. Stockholm. B. 6. (vide pag. XXI).
- H. Cod. eiusd. Bibl. B. 10. (vide pag. XXIII).
- I. Additamentum in cod. Iuris Vestmannici, Bibl. Reg. Stockholm. B. 56. (víde pag. XXXII).
- K. Cod. Bibl. Acad. Upsal. N:o 20 (vide pag. XXV).
- L. Cod. Bibl. Reg. Stockholm. B. 35. (vide pag. XXVII).
- M. Cod. Bibl. Illustrissimi Lib. Baronis I. G. Sack in Bergshammar (vide pag. XXVIII).
- N. Cod. Bibl. Gymn. Lincop. (vide pag. XXIX).
- O. Cod. Bibl. Acad. Upsal. Catal. Benzel. N:o 36 (vide pag. XXIX).
- P. Cod. Bibl. Reg. Stockholm. D. 26. (vide pag. XXXIII).
- Q. Cod. Bibl. Reg. Stockholm. D. 4. (vide pag. XXXIII).
- Rec. Recentiores codd., ubi regulae iudiciales (IV. 12.) descriptae exstant (vide pag. XXXIV).
- De runicis codicibus, qui continent narrationem de conventu Danaholmensi (I. CB.) cum indice limitum Vestrogotiae (IV. 10.) connexam, vide pag. XXXVI.

Br. I. R. Brocmanni schedae manuscriptae (vide pag. XL).

Bur. Apographum a L. Bure factum, in Bibl. Reg. Stockholm. B. 62. (vide pag. XXXVIII).

LXXVI

Sk. Apographum ex Bibl. Gener. Comitis M. Brahe in Skokloster Cvide pag. XXXIX).

Stiernhielm, in editione sua Iuris Vestrogotici (vide pag. XLVI).
Vn. Vennaesii apographum, in Bibl. Reg. Stockholm. B. 61. (vide pag. XXXIX).
Ups. Apographum in Bibl. Acad. Upsal. N:o 3 (vide pag. XXXIX).
60. Apographum in Bibl. Reg. Stockholm. B. 60. (vide pag. XXXVIII).

Praeterea in Glossariis et Indicibus nominum propriorum citantur:

Bg. E. S. Bring, Codex Iuris Vestrogothici (vide pag. XLIX).

BH. Biörn Haldorsen, Lexicon Islandico-Latino-Danicum.

[Ih. Ioh. Ihre, Glossarium Suiogothicum, aliaque opera suis quaeque locis nominata.

Locc. Loccenius, Iuris Vestrogotici versio Latina (vide pag. XLVIII), et Lexicon Iuris Sueo-Gothici.

Lund. Lundius, notae ad versionem Loccenii.

Ver. O. Verelius, Index Linguae veteris Scytho-Scandicae.

LXXVII

CONSPECTUS OPERIS.

I. Iuris Vestrogotici Codex	Piufua bolker (PB.) pag. 159.
Antiquior pag. 1.	Iorbæ balkær (JB.)
Kinkiy hollow (KBG))	Mölno balker (MB.) 192.
Kirkiu bolkær (KB.°)) 3.	Fornæmis balker (FornB.) 194
Af mandrapi (Md.) 10.	Vt giærþæ bolker (UB.) 212.
Åf færæ malum bolkar (SB.) . 17.	Additamenta (Add.) 222.
Af vapæ farum (VS.) 19.	· · · · ·
Bardaghæ bolkær (BB.) 20.	III. Lydekini excerpta et
Orbotæ mal (0.)	adnotationes 255.
Gintar holker (GB)	
Giptar bolker (GB.)	IV. Incerti Auctoris variae
Jordhan bolkan (IB)	adnotationes 283.
Iordpær bolkær (JB.)	V. Appendix. Konungx vt-
Huru myulnu ſkal gæræ (M.) . 51. Divug bollkar (DB)	fkyller af ærliko oc godho landhe væftergötlandh 345.
piuuæ bollkær (pB.) 53. Fornæmix fakir (FS.) 61.	landhe væstergötlandh 345.
Fornamic holkon (FB)	Glossaria et Indices nomi-
Fornamix bolkær (FB.) : 63.	
Lecara çætar (LR.) 67. Conongs bolkær (CB.)	num propriorum 349.
Hand himmed at the definition of the second second	1. Glossarium, continens anti-
Bilouns hermiofs (tabua (P.)) 69.	qua vocabula Sveo-Gotica . 351.
Biscups bryniofs stapue (Br.) . 70. Westgöta Kyrkior (VK.)	2. Glossarium, continens voca-
	bula medii aevi Latinitatis 5/17.
II. Iuris Vestrogotici Codex	3. Index nominum propriorum
Recentior	locorum
Denatoria (D	4. Index nominum propriorum
Kirkyubalker (KB.)	hominum
Af vapæ farum bolkær. (VS.) . 113.	Tabula, quae indicat locos editio-
Frip balkær (FrB.)	nis Stiernhielmianae, huic edi-
Orbotæ mal (0.)	
Dræpare bolkær (DrB.)	Tabula, quae indicat locos huius
Aruæ bolkær (AB.)	editionis, Stiernhielmianae e-
Giptæ bolker (GB)	
Retlosue bolker (RB.) 149.	
	Addenda et emendanda 589.
	_

*) In glossariis et indicibus nominum propriorum litt. B. compendii caussa est o-

missa, excepto I. FB. quod a FS. distinguendum fuit, et CB. .

•

JURIS VESTROGOTICI CODEX ANTIQUIOR.

I.

DEN ÄLDRE CODEX

30000~0

1?

WESTGÓTA-LAGEN.

• . . •

•

. Kirkiu Bolkær.1)

I.

Her byriarz²) laghbok væfgöta.

Krifter ær fyrft i laghum warum þa ær criftna³) var oc allir criftnir konongær. böndær oc allir bocarlær bifcupær oc allir boclærðir mæn. Varþær barn til kirkiu boret oc beþiz criftnu.⁴) þa fcal faþir ok moðer faguðfæþur oc guðmoþor oc falt oc uatn. þæt fcal bæræ til kirkiu þa fcal a préft kallæ han fkal a kirkiu bole boæ. barn fcal brymfignæ firi utan kirkiu. dyr. Siþen fcal font wigyæ. prefter⁵) barn döpæ. oc gudfaþir a haldæ. gudmoþer til namns fygiæ. prefter fcal byuþe hufu⁶) lengi faþir oc moþer fculu vardvetæ. Hændir þæt fot a vegh oc ma igh til kyrkiu coma. Þa fcal gudfaþir döpæ⁷) oc gudmoþer a haldæ. i vatn. æn uatn. ær (⁸til i namn faþurs oc funer oc andæs helagha⁹) þa fcal þét .j. kyrkiu. gard gravæ oc arf ^{a æ aro})

² ² ² ¹) ræ æn gengyærd þerra brinder vp. Byfcupi fcal gengyærd geræ 2 twar næter oc til quels hins þridia. med tolf mannum. fialuer han hin þrættandi. oc han drikki myod oc allir klerkar hans.

2.

 $1 \equiv II. KkB. 1.$

2 = II. KkB. 4; IV. 21: 8.

- 1) Cum liber de Ecclesiis in cod. A. non habeat propriam rubricam, hanc e cod. H. mutuati sumus.
- 2) Haec vox ambigua. Apogr. Ups. habet byriär. Getera byrias.
- 3) Bur. Ups. et RASK (Anvisn. till Isländskan, Stockh. 1818, p. 5) legunt crifinæ.
- Hic, ut videtur, primum scriptum fuit criftin, quod tamen ipse scriba emendavit. Bur. Br. et R▲sk (l. not. 3. c.) legunt criftini.
- 5) Man. rec. inser. skal.
- 6) Lege: huru.

7) Infima pars marginis primi folii, crebro Codicis usu, ita fuit lacerata, ut litterae *pæ*, quaeque in proxime sequentibus verbis

cursivis typis sunt impressae, simul perierint. 8) Cfr. not. 7. praeced. Bur. et Br. omitt. *til.*

- 9) Cfr. not. 7.
- 10) Verba: oc arf sunt erasa, et in omnibus apographis omissa. Sequens folium, quod sine dubio a v. taka incepit, est abscissum. Lacuna inde exorta, ex II. KkB. 1-4 completur.
- Cfr. not. 10. praeced. Inter ræ et æn scriptum fuit vocabulum quoddam (forsan ær), postea deletum.

T

I. Kirkiu B. 3.

3. Af kyrkiu ræt.¹²)

Uerder maper i. kyrkiu dræpin þet ær niþings værk. Þa er kyrkia al vuighz.¹³) Er þet firi tiu vitrum¹⁴) þa scal gyuæ byscupe þrer marker firir vilx¹⁵) oc natter gengerd. En a tiu vittrum. er. at þer hovodtiundabo. oc uilia kyrkiu vighiæ letæ þa sculu þer. houodtiundæ.

4.

Landbor sculu eigh. houodtiundæ gæræ mer en enu sinni. vten þer ulli. eller at þer falli .i. houod syndir.

5.

Værper altæræ ften lös. Þa fcal prefter byfcup uid væræ. eller hettæ uid finum þrim marcum þa fculu bönder ginæ byfcupi þrer mærcher firi altæræ vixls oc natter gengerö. Oc firi¹⁶) kyrkiu gærö allen. þrer mærcher. firi $f^{\circ \circ_1 \tau}$ kyrkiu gærd. tolf öra. oc firi ftapul tolf öra. Cruffzur oc klokchor.¹⁸) calka oc meffufat. Þa fcal byfcuper vighia firi tyundæ. þen. er bonder ginæ hanum oc börn fermæ.

6.

Taker kyrkia. at fyrnaff. ftandæ ftulpær. liggia fillir er helt dyrni. oc

3 = II. KkB. 5; IV. 21:54, 9.4 = II. KkB. 6; IV. 21:106.

- 12) Br. legit ran. Forsan ita habuit archetypon, quod secutus est scriptor noster. Rectius tamen drap, ut habet Cod. G. Vide not. ad II. KkB. 5.
- Pro vuighp. A rec. man. mutatum in vuighd.
- 14) vitnum primum scriptum fuisse videtur; incertum an ab ipso scriba emeadatum.
- 15) Pro vixl.
- "16) Ultima littera huius vocis i, in folii mar-

5 = II. KkB. 8; IV. 21:8, 51.6 = II. KkB. 9.

gine scripta, periit, eodem modo quo verba quaedam fol. 1. scripta. Cfr. not. 7. pag. 3.

- 17) Vox quaedam, a *fun* vel *fum*, ut videtur, incipiens, in ipso folii angulo scripta, ita mutilata fuit, ut ne coniiciendo quidem eam restituere possimus. Omnia apographa et Stj. habent *fundrug*, quod tamen vix probari posse videtur.
- 18) Proklokkor. l'omissum ipse addidit scriba. Stj. et omnia apogr. legunt klokthor.

J. Kirkiu B. 6.

feftiband ligger kamber. hell.¹⁹) haltæræ²⁰) ften. oc altare haui kikya²³) vixl finæ famu. þo at hana höte en þeffi æru all²³) hel.

7.

Uerdher kyrkia brutin oc mæffu fat ftolen. Þet er niþingfværk. Þat er niv marcha fak. kyrky. fwa hæreþe. fva konogge. S. 1. Varþer in gangit at opnom dorom. Þa fcal prefter. gialdæ²³) fkaþa apter þen fum kyrkia fik til þes er þrer marcher. æru. oc eigh þy meræ at fkaþi fe mere gör. S. 2. Er grauit vndir fyll.²⁴) þa fkal ecki prefter værþæ. S. 3. Spyrs vp fcaþi. þa a prefti böta þrer marcher. þagher kyrkia *ha*uir²³) fit alt.

8. .

Brender up kirkya þa fkal prefter²⁶) böta. Þrer markær. prefter fkal wardæ framlyvfum. oc þen baklyvfum er tænder. §. 1. Brender .i. kirkiu. 3 fcruþer af framlyvfum. gialdi prefter apter hvat fum varþ²⁷) er til þés þrer mærchær æru. eigh þy meræ at mere fe fkaþi gör. §. 2. Skil þem .a. bondæ oc preft*i.*²⁸) kaller prefter. bondi²⁹) tende. oc bonde kuaþer³⁰) ne vid. byvþer firir fik tylftér éþ. at han tændi. eigh. þa er han hauir fvoret. þa fkal prefter bötæ.

7 = II. KkB. H − 13; IV. 21: 48.

- 19) Omnia apogr. et Stj. legunt heller. Lineolam enim transversam vel apostrophum, quo in hoc Cod. ornatur duplex *U*, crediderunt esse notam abbreviatae syllabae er.
- 20) Pro aliæræ. Litt. h deleta; sine dubio a rec. manu.
- 21) Lege kirkyz. Ita quoque a rec. manu emendatum.
- 22) 60. Ups. et Stj. legunt allir. Cfr. not. 191
- 23) Hic, ut videtur, scriptum fuit gialoe; a sec. forsan manu emendatum.
- 24) Bur. Sk. et Stj. legunt fyller. Cfr. not. 10.
- 25) Ita sine dubio hic fuit scriptum (Cfr. II. KkB. 13); litterae ha vero perierunt

8 = II. KkB. +4, 15; IV. 21: 49.

(Cfr. not. 16. pag. 4). Quidam, huno locum male intelligens, delevit litteram r in vocabulo mox antecedenti *pagher*. Br. legit: *paghe kyrkia*... tur; Ups. tago Kyrkia åtur; et sic fere ceteri omnes.

- 26) Litterae pr, in angulo folii lacerato scriptae, nunc non exstant.
- 27) Pro vær **þ**.
- 28) Br. et omnia apogr. legunt prefier; at eodem abbreviationis signo omnium casuum terminationes indicantur; in nominativo vero haec vox hic posita esse nequit.
- 29) Lege: bonda
- 30) Pro kuæfer.

9.

Bær prester messufat hém oc glatass. per³¹) skal prester pem apter gialdæ sum per varu. værð. med suornum epe at per varu eigh bætri.

10,

Hængir klocka i. kyrkiu falder .i. hovod mannæ. böte fopn firi. niv marchum kirkiudroten iardeghendi en bana far.³²) §. 1. Falder klockæ rummi nider .i. hovoþ manni. böti fopcn marchum. þrim en han far banæ af. §. 2. Falder .i. hovod prefti æller klocchæræ varþi fær fialvar. §. 3. Brefter klockæ firi þem. þa ér hvn vgild. §. 4. En annar maþar felli. kloccho niþer bræfter hvn viþer er hun værri en þrer marcher böte fum hun ær værö. oc iki mære. en þrer marcher. þo at hun fe bættri.

II.

Scill fopn³³) valdi per fum flere æru

12,

Værder marder³⁴) .i. kyrkiugardhi. dræpin ællær fargheþer.³⁵) gialde bifcupe þrer marcher. þa fkal eighi tiþir uetæ. fyr æn³⁶) hauir bifcups lof til. num han hætti uid finum þrim marchum. Bifcuper fkal viþ fopn mælæ. æn þær viþer þen vihit³⁷) uan. S. 1. Værþer maþer luftin .i. kyrkiugarþi. æller .i. har takin (³⁸þa fkal eigh prefter mæffu fæghia fyr æn han hauir bifcups lof til ællar hans lænfprefts böte bifcupi tolf öra. Æn þer mali. til

9 = II. KkB. 16; IV. 21: 50. 10 = II. KkB. 17 - 20; IV. 21: 52.

- 31) Adde: *pa*.
- 32) Haec videntur esse corrupta. Ex II. KkB. 17. illustrantur.
- 33) Man. rec. add. a.
- 34) Lege: mader.
- 35) harghe per primum suit scriptum.
- 36) Man. rec. add. han.

11 = II. KkB. 21; IV. 21: 53.12 = II. KkB. 22, 25; IV. 21: 9, 11, 54.

37) Pro vigit v. vighit. Bur. et Br. legunt vfhit.

38) Ordo verborum turbatus ita est restituendus: böte bifcupi tolf öra. Þa fkal eigh prefter — lænfprefts. (adde: Bifcuper fkal viþ fopn mælæ.) æn þer mali ete.

I. Kirkiu B. 12.

þæs ær friþ bröt. §. 2. Dylia fopnær³⁹) mæn kalla eigh friþ brutin þa fkal biscups lenfprefter fe af fopnar mannum tylptar eþ biþia fær fva gud holl oc uatum finum at þer eigh fridbrut giöt⁴°) fuat⁴¹) bifcuper a fak. af.

13.

kirkiu gard fkal fcipæ bolæ mælli flict a bol at gærhe. fum annat. Liggær kirkiugardær alþer open. þet er. þriggia marcha fac. þet a bifcopér.⁴²) 4 Ligger þridiunger vpen. þæt ér fiax oræ fak. þæt .a. bifcopær. fiþan a. hæræd firi balka han⁴³) atta örthoghor. Oc e fkal kiurkiugarþær gilder varæ. baþi vinter oc fomar.

I4.

Barn þorf kriftnu maþer huls.⁴⁴) fyrra fcal barn criftna æn man huflæ. þorf maþer oling. ok annar hufl. þa fkal fyrræ man huflæ æn⁴⁵) olæ. §. 1. Barn far eigh kriftnu maþer eigh hufl. ællér öleng. ær prefter forfallalös. þa ær han fæker at marchum⁴⁶) þrim. viþ bifcup oc þrim marchum vid fakföchenden. §. 2. Forfal prefts æru æn bifcuper hauir hanum buþ fænt oc ær bortfarin för. Annur æn han fiukær ligher. Þridiæ æn han þigiændæ mæffu fighir. Fyardæ æn han ær i. fokn farin fiukum. at hialpæ. §. 3. Vr fkal mæffufatum faræ ok fivkum hialpæ. æn han fivngær æigh þighianda mæffu. §. 4. Skil⁴⁷) þæm a bonda ok preft kallær bondi han forfallalöfan. þa fcal han væriæ fik a mote mæder fiax preftum. at han laghæ forfall fæk.

I5.

Prester scal bondæ ola oc bonda kono. bonda svn oc dottor hans alstæ

$1^3 = II. KkB. 26; IV. 21: 12:$ $1^4 = II. KkB. 27 - 29; IV. 21: 62, 61.$

- 39) Rec. man. mut. in foknær.
- 40) Rec. man. mut. in giör po. Potius tamen videtur esse legendum: per ær eigh fridbrut giört. Cfr. II. KkB. 25.

42) Hic sine dubio est addendum: Liggær haluær open. Þet ær tolf öræ fak. Þet a bifcopær. Cfr. II. KkB. 26. 15 = II. KkB. 30 - 34; IV. 21: 63.

- 43) Man. rec. emend. ad huarn.
- 44) Pro hufl. Cfr. not. 49. pag. 8.
- 45) Loco v. æn antea scriptum suit porf.
- 46) Omnia apographa habent marcher. Cfr. not. 28. pag. 5.
- 47) Scikil hic scriptum; at, punctis litteris ci subjectis, scriba indicavit eas non esse legendas.

⁴¹⁾ Pro: fua at.

I. Kirkiu B. 15.

barn firi. tyunda fin. æn firi hiona⁴⁸) huart er olia feal giui öra tva ok fva firi alla þa mæn eigh göra tyundæ fin ok öri firi lægher. ftaþ allum frælfum mannum. þem huls⁴⁹) taca. ok ortogh firi natuaku. Eigh mæra þit fleræ vaki. Eigh⁵⁰) ok flera vaka num prefter uili. æller bondi uili. oc þy at þrer nætær liggi. lik inni.⁵¹) Vill han⁵²) lengær læta inni liggia giui örtogh⁵³) naat huaria. §. 1. Gæfter dör at bonda taki öris mun æf fatum hans. oc giui prefti firi lægherftad oc örtogh at natvaku. præfter ær fkyldugher⁵⁴) geft at hufla fum bondæ. §. 2. Dör ftafkarl. þa a prefter pik ok fereppu ok⁵⁵) læghærftad. §. 3. Sitær bifcuper innan foknæ far bondi buþ hanum, biþær ola fik. þa ær han fkyldugher han at ola. haui half mark firir.

16,

5 Ganger prester .i. sokn annars prests ber .i. bok ok stol ok læs iuir solké. þa ær han sakar.⁵⁶) at marchum. þrim. gialdi tols öræ. biscupi. ok tols öræ presti.

17.

A æri scal tyundæ scipta. tacher prester. sva sum kiurkiæ ær til vigp. sipan scal sciptæ .i. prer lötæ. En a biscopær. Annan a kiurkia. Pridia væslirmæn. S. 1. prester a kuikkæn⁵⁷) tyundæ allan. ok offær þet til cruszu sotæ kombær .a. langasreadaghi.

18.

Bonde. dör .i. fokn. ok uill. annærstagd læghærstað hauæ. Þa skal prester

16 = II. KkB. 35; IV. 21: 13, 60. 18 = II. KkB. 49; IV. 91: 58. 17 = II. KkB. 36, 40.

- 48) hans additum, at, sine dubio ab ipso scriba, lineola inductum.
- 49) Cfr. not. 44. pag. 7.
- 50) Verbum a sequentis vocalis caussa hic omissum esse videtur.
- 51) Locus hic subobscurus ex II. KkB. 31. illustratur.
- 52) huan scriptum, at u deletum.
- 53) Man. rec. add. firi.
- 54) fky.dugher primum scriptum, at l ab ipso scriba add.
- 55) Lege: at. Cfr. II. KkB. 33.
- 56) Rec. man. mut. in fakar.
- 57) Secundum k est deletum a quodam, ut

8

I. Kirkiu B. 18.

lik hans uighia ok til gardfliz fylghia eighi længræ num han uili. Þa fkal han halvæn læghærftad hauæ. ok haluæn þén prefter uiþ liki takær.

Æn prefti vill. gipt gyuæ. Þet ær tvar fkæppur. ællær örtugh pænningæ,

20.

19.

A maper bol .i. by. aþrum ok far. affædhum.⁵⁸) þa fkal han tyundæ lucæ⁵⁹) prefti ok kiurkiu fum bol ligger. ok kirkiugarþi. varþæ. S. 1. Sar man enka aker til byiar. þa fkal. præftins tiundæ lætæ aftær ftandæ. allæn, ællar bort. flytia.⁶⁰) S. 2. Bor bondi a odmarkær. föki.⁶¹) þingæt kirkiu ær hanum. þykkir næft varæ. æn han vill. fva. S. 3. Eighi ma landboæ⁶²) nöghæ at föchia or kirkiu by til annarrær kirkiu,

21.

Æn vaþa bloð comber .i. kirkiugard. þa íkal torvu íkæræ mæð bloþi oc kaftæ ur kirkiugærði. ok kirkiugærþér ær ækki, víkir. þy hældær.

22.

Præfter ma ængin man fra kiurkiu vrakæ. num þen bifcopær havir forboþét. vrækæ. böndær fridlöfæn man. æn þer uilia. Orfaker ær prefter vm þat.

19 = II. KkB. 43?20 = II. KkB. 44, 45; IV. 21: 64.

videtur, qui credidit hic esse legendum kiurkæn. Sic quoque legit Sk.

58) Primum afhædhum, ut videtur, scriptum. Incertum an ab ipso scriba emendatum.
59) Omnia apographa et Stj. legunt lutä.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

21 = II. KkB. 46.22 = II. KkB. 47.

60) Sensus huius loci illustratur ex IV. 21: 64.

61) fökir scriptum, at r deletum.

9

2.

Digitized by GOOGLE

⁶²⁾ lanboæ primum scriptum, at d ab ipso scriba additum.

Af mandrapi.

Uærþær maþer dræpin ok af daghum takin. Þa fkal uighi a þingi lyfæ oc frafal¹) aruingiæ figiæ. ok .a. adru. En a²) þridia eftyr mælæ ællær ær mal hans fpilt. Þa fkal væghændi til þings faræ ok vtæn vider þing ftandi³) mæn til þings gære. griþær at bezas.⁴) þings mæn fkulu hanum loua þings gangu han fkal uider þy banorþi gangæ. §. 1. Þa fkal arui banæ næmnæ 6 þæt ær. vald hans at giua þem banorð (⁵ær han vill. æn væghænder aru⁵) marghir til.⁷) þæn fkal. mæþ barni bænæ næmpna. þy ær fkyldaftér a fæþærni. Hauir kona barn .i. knæ. Þa fkal hun banæ næmpnæ. Þa fkal haldfbenö næmpnæ ok atuiftær mæn. þer fkulu fæm varæ ok en raþfbani. §. 2. Þa fkal ændaghæ hem dömæ þæn fum allir mæn göræs afatir a þingi. þa fkal a ænghæ⁸) þingshamna⁹) vittni bæræ lætæ. Iak var¹⁰) þa a þingi ok vir¹¹) mæn fiax. Sua (¹²kum dombær a mal þit. at þu fkuldi hær¹³) ftandæ .i. dagh. ok ritæ.¹⁴) a hændær hanum banorð mæþ tvænni tylptum. Sva fe¹⁵) mær gud hull. ok uattum minum at fva kum dombær .a. mal þit fum iak bær nu vitni til þa fkal arui fværriæ. Sva fe mær guð

1: pr = II. DrB. 1.S. 1 = II. DrB. 1 - 3.

- 1) Incertum utrum hoc rectius, an *forfal*, quod habet II. DrB. 1; utrumque enim est obscurum.
- 2) pa scriptum, at p deletum.
- 3) Pro stande v. standæ.
- 4) Pro be pas.
- 5) Primum an har scriptum; forsan a rec. man. emend.
- 6) Rec. man. in æru mutatum.
- Rec. man. in superiori folii margine adnot. takifyærdhungs næmpd af þæn hoon wil.
- 8) Lege: ændaghæ v. endaghæ.
- y) s et m deleta; h in b mutatum. Stj. et omnia apographa habent thing bana. Sed

S. 2 **= II**. DrB. 3.

pingsmanna sine dubio legendum. Cfr. II. DrB. 3; I. Mand. 3; SarB. 1; BardB. 1: pr.

- 10) var man. rec. add.
- 11) vir man. rec. add.
- 12) kumbær scriptum; dom a rec. man. supra lineam additum. Bur. Sk. et Stj. legunt kumber dom; Ups. om. dom; Br. kum domber.
- 13.) Ita a rec. manu emend. Antea *pwt*, ut videtur, fuit scriptum. Sk. legit thät; Bur. et Ups. hät; Stj. här.
- 14) Lege vite. Sic Bur. Cfr. I. SarB. 1; BardB. 1: pr.
- 15) se man. rec. add.

I. Af mandrapi. 1.

hol ok uattum minum. at bu bart .a. han od ok æg. ok. bu ær fændær bani hans. ok fua1 o) gaf iak þær namni til a þingi. Þa skal arui firi adræ tylft gangæ ok famulund fværiæ. Tolf mæn fkulu .i. tylft ftanda ok et munhaf skal eptir tylpt huæria væræ. Þyy munhaf skulu æptir. tylptær ep. hvænn.17) væræ gup18) hylla at fær ok at19) græmya. S. 3. Da fkal arui til fægnarþings fara lætæ dömæ fic af þingi ok uita meþ vmítaþumannum.20) Bibia fva fær gub hull. ok uattum finum. at han uan hat alt a endaghæ til fridær hans fum lagh til fæghiæ. Þa fkal han a bing ganga afptar latæ döma fridlöfæn han firi arva ok æptimælændæ. ok vgildan ha fkal han frih flyiæ. ætæ hema a daghur þi.21) a fægnær þingi ok i. fkoghæ at natvær þi. Liggiæ uið tolf marchær hæraðs hyfþingæ æn han fitær kuær ok værdhar han eigh ok fyuratighi mærkær hærabi. ok brer mærkar bæn ætær mæb hanum. ok drikkær ok hauir mot mæd hanum hætæ22) prer ok æru tvar fextan örtoghor .i. pridiungh. huærn ællær num han læti bötær biuha æti han nathorh at faklöfu. S. 4. Viliæ her bötær takæ. ha fkal bötæ niu markær arvæböt. 7 oc tolf markær ættærbot. Sæx mærkær fkal arui böta. fex mærkær fkal ættin böta. prer a fædrærnni²³) ok prer a mödærni. Þa skal hin skyldasti öra tols. þa þér ær næft öra fæx. Þa þer ær næft. öra brer. þæn bær ær næft half fæmtu örtöghr. §. 5. Sva fkulu allir bötæ. ok fkulu fva alli taka. a huar halw minna til fættæ mans. Bot fkal fkipta til fættæ mans. Iamnfkildir allir þa skal slit kolder takæ sum koldr. Sæx mærkær skal arvi taka afættærbot. ok fex. mærchær skal ættin takæ. Þrer a sæðerni. ok þrer a möþærni.

S. 3 = II. DrB. 3, 4.S. 4 = II. DrB. 5 - 7.

- S. 5 = II. DrB. 7.
- 16) fua bis scriptum, altero vero loco deletum.
- 17) Pars ultimae litterae n est deleta, eum, ut videtur, in finem ut hic legatur hværn. Sk. et Ups. habent hväm; Bur. et Stj. hwäriu.
- 18) ci v. ti, ut videtur, hic fuit scriptum. Forsan ab ipso scriba emendatum.
- 19) at deletum; a rec. man. egh add. Ups.
- et Stj. habent eigh; Sk. är. Bur. pro at græmya habet: Helagre Möya; male.
- 20) Bur. legit Winftadum Mannum; Sk. et Stj. winftadumannum.
- 21) Pro g primum fuit scriptum r; ab ipso scriba, ut videtur, emend.
- 22) Stj. et omnia apogr. habent hättä. Vide Tab. I.
- 23) Lege: fæðærnni.

Scal maher ætlæddan²⁴) man. aptær bötæ. þæn annöþoghær havir farit²⁵) han aptær²⁶) bötæ mæþ niu marchum arvæ bot. ok fex. mærkum ættærbot. fva fum ættæþæn man. firi vtæn halvæ ættær bot. firir. þy at ætt hans ær half þrælær. ok frælsgiwar.²⁷)

3.

Æn hall bana uil fökia ællær atuiftær mén. Þa fkal þing uifa ok talu a bingi. wetæ ok pem²⁸) lata endaghæ döma. Þa fkal þingfmannæ, vittni a endaghæ latæ. beræ. ok fva a huarium ændaghæ. Þa fkal þings mannæ vittni fyrft latæ baræ.29) fiþan fkal arvi. fvarjæ. Sua fe mær gud hull. ok uattum minum. at pu hælt hanum undir od: ok æg. ok fva gaf iac per namni til. a þingi. S. 1. Atviftær manni. fkal þing uifa ok fva fværia a hænder hanum. Bisia fua fær gud holl ok uattum finum at þu vært a yighuælli maþ vraffviliæ ok fua gaf iak þær næmpni til a þingi. §. 2. Rafzbana skal bing uisa vm sak ba bu kallar han sannæn at væræ at han ræd han hælræþum. han skal uita firir a endaghæ mæð tylpt at fæþerni ok halua at möherni. Falff. han at bahum ha fkal han böta haluæ fæmtu mark. falff. han at tylpt böte prer mark. falff. han at halvri böte tolf öra. §. 3. Nu fkal halff bani bötæ halui fæmtu mærk. pær .a. akki³⁰) konongær 8 fak .a. eigh a razbænd. ok eigh a halff. bænd. (31Atvift a fakfökæ32) örtogh ok oræ fæm. fva. a konongær fva. a hæræd. S. 4. Mæþ þingi fkal hælghis bot ok³³) tacæ ok eigh. næmæ til.

2 = II. DrB. 7.

- 24) ætlænddan scriptum, at primum n deletum.
- 25) varit sine dubio legendum.

$3 \equiv II. DrB. \delta.$

- 28) Sine dubio legendum hem. Cfr. II. DrB. 8; I. Mand. 1: 2.
- 29) Pro bæræ.
- 30) Pro ækki.
- 31) Praepositio a hic subintelligitur. Cfr. not. 26 supra.
- 32) Sic in custode (ut dicunt) est scriptum. Textus vero sequentis folii habet fukfolæ.
- 33) Lege ut.

²⁶⁾ aptær deletum, at rec. man. seculo XVII, ut videtur, restitutum. Fortasse credidit aliquis, loco huius vocis, deficiens verbum *fkal* v. a esse legendum. At verbum a hic, ut saepe alias, ante sequentem vocalem est omissum. Cfr. ex. c. not. 50 p. 8.
27) fræsgiwar primum scriptum, at l pro-

pria scribae manu, ni fallimur, additum.

prel³⁴) drapér man. ættæþen.³⁵) han ma eigh. heta þés³⁶) bani. Bonde fkal³⁷) böta aruæ. bot ok ættar bot.³⁸) eigh friþ flyia. num han uili. eigh böta.

5.

Dræpær maþar fvænfkan man. eller fmalenfkæn innan konongfrikis. man^{3 o}) eigh. væftgöfkan böte firi atta örtogher. ok þrettan markær. ok ænga ætar bot. §. 1. Niu markær. a kononger a mandrapi ok fva allir mæn. §. 2. Dræpar kona man. þa fkal mælæ. a man. þén fkyldæftæ. han fkal botum varþæ ællær⁴⁰) frid flyia. §. 3. Dræpar maþær danfkan man. allæ noræn man böte niv markum.⁴¹) §. 4. Dræpær maþær vtlænfkan man. eigh. ma frid flyia. or landi finu. oc .j. æth. hans. §. 5. Dræpær maþær vtlænfkæn preft. böte fæ⁴²) mykit firi fum hærlænfkan man. Præftær fkal .i. bondalaghum væræ. §. 6. Varþær fuþærman dræpin allær ænfkær maþær. þa fkal böta firi marchum fiurum.⁴³) þem fakinæ fökir. ok tvar. marchar konongi. bondæ hvar gaf. þer af aþrum fin. ræt. §. 7. Dræpær maþær þrél manff. böte firi markum þrem. num han uiti han fiughurræ markæ værdan. þa fkal han fva bötæ ængin a. þær fak⁴⁴) a vtæn fakfökæn.

$4 \equiv II. DrB. g.$

- 34) Primum prer scriptum.
- 35) Hic, ut videtur, fuit scriptum æstæpen;
   f vero est deletum. Stj. et Bur. legunt ättadhen; Sk. attädhen; Ups. a täden.
- 36) Forte legendum pcgns, ut habet II. DrB. 9.
- 37) Hic fuit additum fkal bani; at haec verba sunt deleta. Pro bani forsan legendum fuit bapi.
- 38) aftar bot hic, ut videtur, fuit scriptum, at f deletum est (Cfr. not. 35), ciusque loco t manu rec. sec. XVII. scriptum. Stj. et omnia apogr. habent ättarbot.
- 39) Bur. et Ups. habent mæn; Stj. et Sk. men. Male.
- 40) *wllær* deletum, ciusque loco *eih* manu, sine dubio, rec. scriptum. Sk. et Ups.
   h. v. omittunt; Bur. ok Kona cigi; Stj. cigh.

5 = II. DrB. 10, 11, 13, 12, 14 - 16.

- 41) Rec. man. in marg. adnot: hærad koningin eig; et infra alia man: fwa konongi fwa hæradhi. Posteriorem hanc adnotationem Stj. male inseruit inter vv. böte et fæ §. 5. Stj. MandB. 9: 3.
- (42) Pro fa v. fua. De verbis a Stj. hic textui suo insertis, vide not. proxime praccedentem.
- 43) Super v. *furum* rec. sine dubio manus lineolam delendi animo duxit. Aucta nempe fuit haec mulcta. Cfr. II. DrB. 15.
- 44) Hic primum, ut videtur, fuit scriptum faka. Litterae aka vero deletae fucrunt; postea quidam sequenti vocabulo a addidit litt. k, quae, una cum superstiti littera init. praeced. voc. f, efficerent v. fak. Iterum sec. demum XVII. restitutae sunt litterae ak.

Dræpær mapær man varþær han fipen dræpin a fotum hanum liggi a værkum finum. böti huarti konongi allær hæræþi.

7.

Dræpær galin man man⁴⁵) löpær or bandum bötæ han aptær mæd niv markum.

8.

Takær maþær alt fæman⁴°) þiuf oc þiuft. hauir ftolet til tvæggiæ oræ. ællær þrem⁴7) örum. meræ. bindi handær (⁴⁸a bak ok föri fva til þingff. lati tva mæn bæræ vittni a hænder hanum. at æn⁴°) ær þiwær at þyft þeræ. ok uiti æptir mæþ tylptær⁵°) eþe. lati fiþæn dömæ. vgildæn han til vgf⁵t) ok til hangæ. til torf ok til tyæru. vgildæn firi arvæ ok æptir mælændæ. Værþær maþær ftolen fæér fins (⁵² far eptir ftandær þiuvær mötæ gitær eighi finu nait fyr æn han dræpær han. þa fkal döþum fak giuæ döma vgildæn han a þingi.

9.

Far *maþær* hem at manni. væittar⁵³) hanum hemfokn. dræpær han af⁵⁴) 9 fær⁵⁵) a hyrnuftokkæ finum giui döþum fak dömi vgildæn han a þingi.

- 6 = II. DrB. 17.7 = II. DrB. 18.
- 45) Stj. et omnia apogr. habent madher; male, nam antiqua littera maper (Ψ) non nominativus tantum, sed ceteri quoque casus indicantur. Vide Tab. I.
- 46) Pro faman.
- 47) Lege tvem.
- 48) Loco vv. a bak oh föri fva antea scriptum fuit: hanum at han ær.
- (49) Pro an v. han. h a rec. man. add.

8 = II. DrB. 19. Cfr. I. piB. 3: pr.<math>g = II. DrB. 20.

- 50) Primum typtær scriptum, at l ab ipso scriba add.
- 51) Pro hugf.
- 52) Loco vv. far eptir fiandær antea scriptum fuit: nait fyr æn han.
- 53) Primum vættar scriptum, at i ab ipso scriba add.
- 54) Primum as scriptum; forte a rec. manu emend.
- 55) hon hic additum, at, ab ipso scriba, ut videtur, lineola inductum.

Digitized by Google

Gærs maþær löfvittingær⁶) liggær a fkoghum ok rænir. dræpær maþær man af fær. giui döþum fak dömi vgildæn han. a þingi.

II.

Dræpær maþær man. i fiangu hos kono finni. ællær annarftad laglika maþ vittnum takin taki. bulftær oc blæiur. föri til þings lati fea blod ok bænö. giui döþum fak. ok uittni mæd tuanni.⁵⁷)tylftum. næmdar mans uittnum ok (⁵⁸hæraffhöfþingæ. ok læggi fiþan vgildæn han a þingi.

12.

Haldær maþær a uakni. finu löpær maþær a. far af banæ. böti firi niv markum. §. 1. Fællir maþær træ a man far af bana böti firi niv markum. §. 2. Skiutær man vp a lopt kombær niþ i. hovoþ manni far af. bana. böta⁵⁹) firi niv markum.

13.

Dræpær. man man⁶⁰) i. ölftuvu. þær fkulu banæ fa ællær bötæ firi markum. niv. S. 1. Þær æru. þry öl. ær iammykit. fkal bötæ at. Þral fum þiængn. Æit.⁶¹) ær brullöp annat giftæröl. þridiæ⁶²) ær ærvitöl.⁶³)

14.

Værbær mahær vtæn garzslip. dræpin. ha skulu grænnæ⁶⁴) bötæ siri.

- n = II. DrB. 21. n = II. DrB. 23.n = II. DrB. 23, 25, 26.
- 56) löfvirkinger, ni fallimur, legendum. Cfr. II. DrB. 21.
- 57) Omnia apographa habent manni.
- 58) Legendum, ut videtur: hæraffhöfpingi höfpi epin. ok læggi etc. Cfr. II. DrB. 22.
  59) Pro bötæ v. böte.
- 60) Apographa habent madher. Cfr. not. 45. pag. 14.

- 13 = II. DrB. 24, 27.14 = II. DrB. 28 - 31.
- 61) Hie primum Ær, ut videtur, fuit scriptum; Bur. legit Ätt; Ups. et Sk. Än.
- 62) *Friadice* hic scriptum; at scriba ipse indicavit a non esse legendum. Cfr. not. 47. pag. 7.
- 47. pag. 7. 63) Forte legendum ærvisöl v. ærvizöl.
- 64) Pro grænnær v. grannær.

Dræpær maþær man varþær han fipen dræpin a fotum hanum liggi a værkum finum. böti huarti konongi allær hæræþi.

7.

Dræpær galin man *man⁴⁵*) löpær or bandum bötæ han aptær mæd niv markum.

8.

Takær maþær alt fæman⁴^o) þiuf oc þiuft. hauir ftolet til tvæggiæ oræ. ællær þrem⁴⁷) örum. meræ. bindi handær (⁴⁸a bak ok föri fva til þingff. lati tva mæn bæræ vittni a hænder hanum. at æn⁴⁹) ær þiwær at þyft þeræ. ok uiti æptir mæþ tylptær⁵) eþe. lati fiþæn dömæ. vgildæn han til vgf⁵) ok til hangæ. til torf ok til tyæru. vgildæn firi arvæ ok æptir mælændæ. Værþær maþær ftolen fæér fins (⁵² far eptir ftandær þiuvær mötæ gitær eighi finu nait fyr æn han dræpær han. Þa fkal döþum fak giuæ döma vgildæn han a þingi.

9.

Far *maþær* hem at manni. væittar⁵³) hanum hemfokn. dræpær han af⁵⁴) 9 fær⁵⁵) a hyrnuftokkæ finum giui döþum fak dömi vgildæn han a þingi.

- 6 = II. DrB. 17.7 = II. DrB. 18.
- (45) Stj. et omnia apogr. habent madher; male, nam antiqua littera maper (Ψ) non nominativus tantum, sed ceteri quoque casus indicantur. Vide Tab. I.
- 46) Pro faman.
- 47) Lege tvem.
- 43) Loco vv. a bak oh föri fva antea scriptum fuit: hanum at han ær.
- 49) Pro an v. han. h a rec. man. add.

8 = 11. DrB. 19. Cfr. I. piB. 3: pr. 9 = 11. DrB. 20.

- 50) Primum typtær scriptum, at l ab ipso scriba add.
- 51) Pro hugf.
- 52) Loco vv. far eptir flandær antea scriptum fuit: nait fyr æn han.
- 53) Primum vættar scriptum, at i ab ipso scriba add.
- 54) Primum as scriptum; forte a rec. manu emend.
- 55) hon hic additum, at, ab ipso scriba, ut videtur, lineola inductum.

Digitized by Google

Gærs maþær löfvittingær⁶) liggær a fkoghum ok rænir. dræpær maþær man af fær. giui döþum fak dömi vgildæn han. a þingi.

II.

Dræpær maþær man. i fiangu hos kono finni. ællær annarftad laglika maþ vittnum takin taki. bulftær oc blæiur. föri til þings lati fea blod ok bænð. giui döþum fak. ok uittni mæd tuanni.⁵⁷)tylftum. næmdar mans uittnum ok (⁵⁸hæraffhöfþingæ. ok læggi fiþan vgildæn han a þingi.

12.

Haldær maþær a uakni. finu löpær maþær a. far af banæ. böti firi niv markum. §. 1. Fællir maþær træ a man far af bana böti firi niv markum. §. 2. Skiutær man vp a lopt kombær niþ i. hovoþ manni far af. bana. böta⁵⁰) firi niv markum.

13.

Dræpær. man man⁶⁰) i. ölftuvu. þær fkulu banæ faællær bötæ firi markum. niv. S. 1. Þær æru. þry öl. ær iammykit. fkal bötæ at. Þral fum þiængn. Æit.⁶¹) ær brullöp annat giftæröl. þridiæ⁶²) ær ærvitöl.⁶³)

14.

Værþær mahær vtæn garzslip. dræpin. þa skulu grænnæ⁶⁴) bötæ siri.

- n = II. DrB. 21. n = II. DrB. 22.n = II. DrB. 23, 25, 26.
- 56) löfvirkinger, ni fallimur, legendum. Cfr. II. DrB. 21.
- 57) Omnia apographa habent manni.
- 58) Legendum, ut videtur: hæraffhöfpingi höfpi epin. ok læggi etc. Cír. II. DrB. 22.
  59) Pro bötæ v. böte.
- **60)** Apographa habent madher. Cfr. not. **45.** pag. 14.

- 13 = II. DrB. 24, 27. 14 = II. DrB. 28 - 31.
- δ1) Hic primum Ær, ut videtur, fuit scriptum; Bur. legit Ätt; Ups. et Sk. Än.
- 62) *Briadiæ* hic scriptum; at scriba ipse indicavit a non esse legendum. Cfr. not. 47. pag. 7.
- 63) Forte legendum ærvisöl v. ærvizöl.
- 64) Pro grænnær v. grannær.

I. Af mandrapi. 14.

niv marchum. ællær banæ. fæ. þær fkal bænæ til þings. föræ hanum griþær æftæ til þingf ok fra. han fkal viþ banorþi ganga æghi fiþæn friþ dax ok nattær til fkogs. §. 1. Værþer maþær dræpin. þriggiæ by markum.⁶⁵) kallær huar þærræ fik eig .i. mark. æghæ. þa fkulu þer. værriæ fik mæþ. tvenni tylptum. Værþær enhvar full. þa fkal þen aptær bötæ. Værþæ þær allir fulir. þa fkulu þer allir aptær bötæ.⁶⁵) niu markum. ællær ok banæn fa fiþen fkulu. þer allir marku mælli fin fkiptæ. §. 2. Værþær boræn a mark a byrd ma fe bloð ok bænd hinnugh fum dræpit var. þa fkal. þen böta fum. þa mark .a. §. 3. Værþær maþær dræpin .a. aldra götæ marku vita mæn eigh banæ. til giui fak. þem. by (⁶⁷þer næftæ.⁶⁸) Vill han igh uiþ banorþæ gangæ. þa giui fak. þem by þær ær næft. han fkal væriæ fik mæð. tvem tylptum fva fkal ok hin. þriði fik væriæ. þa þer æru allir -værdir.⁶⁹) þa fkal hæræþ bötæ. þét næft ær. ok þingæt fökær fang. þæt fkal bötæ niv markum. ællær banæ fa.

I5.

Faldær maþær vndir mylnohivl. fær. þær banæ af. böte þrim markum.
þæn ær. mylnu .a. §. 1. Faldér maþær i. brun. ællær diki. allær af. fifkigardi. far bana af bötæ firi þrim markum. þen ær .a. §. 2. Gangær maþær
10 a. biorn fpiut. ællær ok ælgfpiut. far bana af. böte fyri markum III. þæn ær .a.⁷⁰) §. 3. Refir maþær træ. vp. (^{7 I}fælder niþar. far maþær banæ af. böti. firi. markum III. þæn up refti. §. 4. Stangær. þiur huggær runi. bitær. hundær far af. bænæ böte. firi III. markum.

 $15 = II. Dr B. 3_2, 3_3, 3_5 - 3_9.$

65) Legendum, ni fallimur, býa mællum. Cfr. Il. DrB. 29.

63) Legendum, ut videtur, næst ær.

69) Pro vardir.

70) Huc sine dubio referenda, quae in superiori folii margine a rec. man. sunt adnotata: vtæn han laghlica lyft hawær. Stj. haec textui inseruit.

71) Pro: falder ni pær.

Digitized by Google

⁶⁶⁾ Hic addidit: Wer Dæ Dær allir fulir, at ipse, sine dubio, delevit scriba.

⁶⁷⁾ Loco vv. per — banor pæ alia quaedam antea fuerunt scripta.

pætta ær af særæ malum bolkar.

I.

Uærþær maþær a manni far. Þa fkal farum lyfa a þingi þy fyrftæ. væt²) sigh hvat hældr æptir mælir quikum ællær döþom. ok a adru þingi. æn .a. þriðiæ æptir mælæ. ællær. ær mal hans fpilt. Þa fkal han far fynæ. Þa fkulu þingfmæn vittni vm bæræ. æn þét ær fulfæri. Þorf viþ fpik ok fpiær. lin ok lækirfgæf. Þa ær þæt. fulfæri. Þa fkal þem²) latæ. dömæ endaghæ ok vitæ .a. hændær hanum. mæd tvem tylptum. ok. þriðiæ³) þingfmannæ vittni. byþia fva fær gud hol ok vattum finum at han ær fandær maþær⁴) hans ok fva gaf iak þar⁵) næmni til a þingi. Þa fkal þæn. ær farghaþi laghæ buþ firi fær hauæ. IX. markær a fægnærþingi. bötær fram bæræ. ok tækkiumæn^o) kræfiæ. Þa fkal han fik frid löfæ⁷) dömæ bötæ. viþ hæræþ. IX. markær ok fva uiþ konong. Er han fændær at fak.⁸) þa fkal hæræþ hanum vt. dömæ ællar fkal han friþ fly.

2.

Værdær fkrokfak⁹) giuin faræ mal. Þa fkal a Þingi. næmd gæræ. tryggiæ mannæ af fiarþungi þæs at fværiæ at han ær eigh fændær faræmaþæs hans ok eigh var maþ vræfviliæ. a vighualli.

3.

Innæn konongrikiff *maþær* iamgildær at farum fum hærlænfkær *maþær*. §. 1. Danfki ok norin æghu bötær a farum fum hærlænfkær *maþær*.

4.

Huggar mapær hand af man. bötæ niv markær. firi far. ok. III. markær

ł

- 6) Omnia apogr. habent täkkinmän.
- 7) Sine dubio legendum: *i frid latæ.* Cfr. I. BardB. 1: 1.
- 8) Hic locus mutilatus esse videtur. Sensus ex I. BardB. 1: 2. aliquatenus illustratur.
  9) Primum fkorkfak scriptum.

¹⁾ Pro vet.

²⁾ Cfr. not. 28. pag. 12.

³⁾ priggiæ, ut videtur, legendum.

⁴⁾ Forte legendum faræmaþær. Cfr. Cap. II.

⁵⁾ Pro pær.

I. Af færæ malum B. 4.

firi læft. §. 1. Huggær maþær þumulfingær. af manni¹⁰) bötæ. IX. markær firi fær ok tolf öræ. firi læft. Firi. þæn þær. neft. IX. markær firi fær ok fæx. öræ. firi læft. Firi længftæ fingær. IX. markær firi far. ok (¹¹half mark firi læft. Firi. þæn. þær. ær næft. IX. markær firi fær. ok tva. öræ firi læft. Firi litlæn fingær. IX. markær firi fær. ok. oræ firi læft. §. 2. Huggér næfær af. manni. bötæ. þræa markær firi læft. ok. IX. markær firi fær. §. 3. Huggær öghæ. vr höfþi. manni. bötæ. III. markær firi ögha. ok. IX. markær firi fær. §. 4. Huggær maþær har.¹²) af manni bötæ. III. markær firi læft. ok. IX. markær firi far. §. 5. Lyftær. tendær: vr höfþi.¹³) læftir mal. hans. bötæ. III. markær firi læft. ok. IX. markær firi far. §. 6. Gældir. man. IX. markær firi læft. ok. IX. firi. far. §. 7. Huggær. tær af. manni. fva fkal firir tær.¹⁴) fum firi fingræ. §. 8. Læftir fkulu til iamlangæ ftandæ. þa fkal a fea æn læft ær¹⁵) ok læftær bot vt takæ. Slikt fkal væþæ læft væ-

ræ fum uilia. læft.

5.

Værþær fuþær maþær ællær ænfkær maþær far. þeir. æghu. at botum örtogh min æn ælliw. oræ.¹⁶) ok konongær örtogh ok. öra fem. ok fva frælfgui.¹⁷) bondæ hvar. gaf þær aþrum af fin ræt.

6.

præl. far far. botæ *mapær* firi. mark. ækki æghu fleri mæn fak a. æn fakfölæ.⁷⁸) §. 1. Vétir fræfgiui¹⁷) far ællær þrell. mans ætbornum manni þa fkal han fökiæ til ugils. vil han hældær bötær takæ æn. værk a uinnæ. bötæ. hanum firi. m*arkum*. III.

10) Stj. 60. et Sk. legunt madher. Cfr. not. 45. pag. 14.

- 12) Forte legendum höra v. öra.
- 13) Lege höf pi.

- 14) Adde bötæ.
- Hic, ut videtur, addidit: allar lifter, at ipse, sine dubio, delevit scriba.
- 16) Pro oræ antea fuit scriptum markær.
- 17) Lege fræligiui.
- 18) Lege fakfokæ.

¹¹⁾ Loco vv. half — pær antea scriptum fuits öre firi læft. Firi þæn þær ær næft

af vaþæ sarum.

I.

Uærþær maþær gönum læghær allær færghæþar gulfæ mælli at vaþa bötæ firi. III. markum þær fum .i. kum. ok. þrim. þer fum. vr. com. §. 1. Værdær maþær huggin .i. houod. ma feiæ hinnu. kallæ baþi uaþa. bötæ firi markum. III. §. 2. Mötes æg ok læggær. bote firi tolf öræ. §. 3. Læggær maþær gönom uaþuæ manff böte firi fæx. öræ. þær fum i kom. ok. VI. þær fum .v. com. §. 4. Far maþær uaþæ fær ('ytyr hvarhhin.²) þæt æru. VI örær æn væþa far. ær. Værþær eigh uaþæ far. num baþir uili.

2.

Slikt fkal vngum bötæ firi uaþa far fum gamblum. Slikt fkal firi kono far bötæ fum karmans. Slict fkal kona bötæ fum takæ. S. 1. Vætir barn barnni. far. þæt ma eigh annætt.³) hetæ æn uaþi. þæt fkal flicæ vaþæ. böt takæ fum tald ær. fiax öræ. S. 2. Dræpær barn. barn bötæ firi. IX. markum.

3.

præl far væþæ far ma eighi firi bonda byærghas liggær attæ daghæ. Þa fkal bötæ örtogh. liggær han fextan dagha. böte⁴) tvar örtoghær. liggær han fiura dagha ok tyughu. Þa böte öræ. Þy at han længær liggi. far ikki meræ firi þæt. §. 1. Lækis gæf. fkal firi latæ. þæt æru. Þrir örær ikki meræ. num han Þoræ fværiæ mæd tylptær eþé at han gaf half mark. §. 2. Mætæ fkal þrælf læftir fua myklu fum han ær. værri. fua myklu fkal minna⁵) bötæ ok⁶) firi fralfgiuæ.

3 = II. VS. 10, 11.

 Verba: ytyr — væþa far omissa, scriba ipse in inferiori folii margine addidit.
 Pro hvarghin.

- 5) minna aut delendum, aut manni (i. e. domino servi) legendum videtur. Cfr. II. VS. 11.
- 6) famulund, ut videtur, addendum. Cfr. II. l. c.

Digitized by GOOGLE

³⁾ Primum annæn scriptum.

⁴⁾ mark hic addidit, at duplici lineola, nigra et rubra, ipse induxit scriba.

Æn ætborin man fa vaþæ. skenu þarf hvarti uiþ spik ællær sper. Þa a han iamnæber eb mæb fættærgærb. Sva fe mær gud holl. oc vattum minum. at ('iak gaf pær flikæ fak fum. pu giuær nu mær. pa uildi iæc fli-12 kum rætti. vna fum⁸) nu föræ. iak. þær fram.

5.

Sarghar hundær ællær annar fænæþer. Þa skal bötæ öræ tva. firi sar ok öra brea firi kiurfgæf.?) num han boré uitæ til half. mark mæb tylptær eþe.

pættæ ær bardaghæ.")

I.

Uærþær maþær barþær oc friþir a brutin. Þa skal han saku latæ lysæ.i. garþ hans ok fyunættingh latæ göræ at fundæ daghi. fcal fyunættingh haldæ sanna siunættings gyarþ mæd þem. an þer uilia. Þa skal latæ bæræ afynæ uittni. at fomi hans uar fkærdær ok manhælghi hans brutit. Annær skal skærscutæ vittni uetæ. Þa skal þing uisæ aldra götæ. Þa skal þem²) letæ³) endaghæ dömæ þingfmannæ uittni lætæ bæræ vittnæ a héndær hanum bardaghæ maþ tvenni tylptum. Þa fkulu hörængiær æptir gangæ tvænni tylptum. pa skal læghæ vnd4) firi fær. hauæ æn han vil frip sin hægnæ. fiardungs næmd æn han ær. lughin⁵) fakar. S. 1. Æn læghæ bötær vill biuþæ þæt

'4 = II. VS. 12. 5 = II. VS. 14.

f = II. FrB. f.

- 9) Lekiurfgæf, ut videtur, legendum. Litt. læ quoque a rec. man. additae.
- 1) bolkær sine dubio hic addidisset scriba, nisi nimis angustus locus rubricae fuisset relictus.
- 2) Cfr. not. 28. p. 12.
- 3) Pro lieta v. lata.
- 4) Lege bud. Cfr. S. 1. h. Cap; I. SarB. 1.
- 5) Br. legit lughm; at lineola super litt. i saepe abest.

Digitized by Google

⁷⁾ Legendum videtur: gaf iak v. æn iak gaf. 8) þu giuar hic addidit, at ipse delevit scriba.

æru atta örtoghær ok fæm mærkær. Örtogh min æn ælliw öræ. Þa a. haræp fva .a. konongær. A fægnær þingi. fkal han laghæ buþ firi fær haua latæ þöma^o) fik (⁷i. friþ æptir. §. 2. Vill. han eigh bötær biuþa þa fkal fakfökæ latæ dömæ fic af þingi mæþ vmítaþu mannum.⁶) vitæ. Þæs at han inti alt a endæghæ til friþær hans. Þæt ær lag fighiæ. latæ fiþæn dömæ han fridlöfæn af þingi.

2.

Bær maþær ænskan man ællær sundriskæn bötæ firi saksökæ örtugh min æn. siu öræ. ok. IIII. örtoghor konongær.⁹) §. 1. Slikæ samu æru srælsgiuæ bötær ok. siax örer. æru þrals æn barþær ær.

3.

Diungær¹⁰) maghændæ *maþær* ouormaghæ böte firi öræ. tvæ. Slikt fkal ovormaghi bötæ fum takæ. §. 1. Bæriæff. ovormagha tver. far annar værræ af bötæ firi öræ tuæ.

Lyftær bondæ kono finæ .i. ölbénk. bötæ hænni. III. markær. lyftær han hanæ i kiurkiu bötæ hænnæ. III. markær. læggi aptær til bos taki, or huat þem fkil hælþér hughær allær hæl.

4.

5.

Far mapær uapæ hug. værpær (**huarti blat ællær blopukt. pæt kallær fuartæ flagh. a. eki. ræt .a.

s = II. FrB. s, 3.3 = II. FrB. 4, 5.

- 7) Stj. 60. et Sk. legunt v/rid. Litt. i nempe hic, ut sacpe alias, cum sequenti puncto est connexa, unde similitudo cnm litt. v exorta est.
- 8) Bur. et Stj. legunt vinstadhu mannum. Cfr. not. 20. pag. 11.

4 = II. FrB. 6 - 8.5 = II. FrB. g.

9) Lege konongi.

- 10) Stj. Sk. Ups. et 60. perperam legunt Oiungär.
- 11) Loco vv. huarti ællær alia quaedam antea fuerunt scripta.

⁶⁾ Pro döma.

Varpær manni²²) vrang banæ fak giuin. Þa fkal hæræpshöfpingi væriæ han med tvenni tylptum. næmdær mannæ af hæræpi.

7.

13 Ær fridær manf u böttær.¹³) þa fkal bofkipti kræfiæ ok fkildir¹⁴) lucæ ængin meræ. æn til þrigiæ markæ. Þa fkal konæ takæ þridiungh fin. ok. III. markær at hindradax. gæf. Þa¹⁵) arvi takæ þæt alt¹⁶) fum æptir ær. fiþan fkal þén lot æptir ær fkiptæ .i. þry. takar en lot fakfökæn. annæn konongær þriþiæ haræp.

8.

Kona firigær manni. fællir hana lukt²⁷) hærafznæmd. Þa fkal hun haua griþ til fkogf. dax ok nattær. Þa fkal latæ dömæ hanæ. vgill. firi arva. ok eptimælændæ ok dræpæ þær næft.

9•

Far maþær farr liggær. i længi gangær i mælli. ok dör i þérri giuær arui fak þem ær fargæþi ok kallær han banæ væræ. Þa fkal han væria fik mæþ luctri hæræffnæmd æn han dör innan nath ok iamlangæ. gangær þær iuir. Þa böti ængtæ fallf han at fak bötæ manin aptær.

6 = II. FrB. 10.

7 = II. FrB. 11.

- 8 = II. FrB. 19.9 = II. FrB. 13.
- 12) Stj. et omnia apogr. habent madher. Cfr. not. 45. pag. 14.

13) Incertum an hic scriptum fuerit ut böttær; littera tamen quaedam, ut videtur, hic est deleta. II. FrB. 11. habet ut bötter.
14) Pro fkyldir v. fkuldir.

- 15) Verbum a subintelligitur. Cfr. not. 26. pag. 12.
- 16) Pro alft v. halft. Cfr. II. FrB. 11; PiB. 9; IV, 18: 10. 17) Pro k antea fuit scriptum t.

23

Orbotce mal.¹)

Dræpær maþær man i kirkiu. Þæt ær niþingfværk. orbötæ mal.²) §. 1. Dræpær maþær man i³) þingi. Þær⁴) ær niþingfvark. §. 2. Gangær maþær a griþ oc göræ fæt. hæmnir maþær þiuff. hæmnir maþær ræpfingær a þingi mæþ farum ællær meþ drape allar mæþ brænnu. Þæt ær niþingfværk firigiort landi ok löffum öræ.⁵) §. 3. Hugger maþær baþær hændær⁶) af manni. Dræpær maþær fouen man. Þæt ær niþinfværk. §. 4. Þæt ær niþingfværk at bæræ fculd⁷) iuir þangbréccu hæriær a fit eigh¹) land firir giort iord lanfuift⁹) ok löfum örum. §. 5. Bindær maþær man i fkoghæ viþ træ. Þæt ér niþingfværk. §. 6. Skytær maþær in at lyuræ ok dræpær¹⁰) man. Dræpær .i. löghu. ællær i. baftughu. dræpær. Þa han nöte þarwa finæ. Stingir vt bæþin öghun. a manni. Skiær tungu ör¹¹) höfþi manni. Hoggær af baþa fötær af manni. Dræpær maþær kono. Þæt ær ⁶niþingfværk alt. hun .a. e¹²) friþ til mot ok til mæffu aldrigh æru fva mykil¹³) uigh i¹⁴) mælhum mannæ. §. 7. Dræpær maþær lönær droten fin. Þæt ær niþingfværk. §. 8. Dræ-

- Orb. pr. = II. Orb. 1: 3. $\mathfrak{S}. 1 = II. Orb. 1: 4.$ $\mathfrak{S}. 2 = II. Orb. 1: 2, 11.$ $\mathfrak{S}. 3 = II. Orb. 2: 8, 2.$ $\mathfrak{S}. 4 = II. Orb. 1: 8.$
- 1) Rubrica sequentis libri de hereditatibus: pættæ ær. arf þær bolkær. hic est scripta, at quidam, incertum an ipse scriba, erratum animadvertens, illam lineola nigra induxit. Deleto f in v. arf þær, Stj. legit Ardär Bolkär. Sic quoque apographa, practer Bur. quod vitiosam illam rubricam recte omittit. Nos vero, cum rubrica hic necessaria esset, illam mutuati sumus, quam habet Cod. B. (Cfr. II. Orb.) Hoc eo tutiores facere potuimus, cum v. orhötæ mal, in textu occurrens, sine dubio ex antiquioris codicis rubrica a nostro scriptore textui errato fuerit inserta. Cfr. not. 2. sequentem.
- 2) V. orbötæ mal sine dubio in antiquiori codice, quem secutus est scriba, fuit rubrica huius Capitis, at illius errore textui inserta. Stj. quoque hoc intellexisse videtar, cum h. v. omiserit. Cfr. not. 1. praeced.

S. 5 = II. Orb. 2: 12. S. 6 = II. Orb. 2: 2, 4, 3, 10, 11, 8, 5. S. 7 = II. Orb. 1: pr.S. 8 = II. Orb. 2: 1.

- 3) a, ut videtur, legendum.
- 4) Lege pæt.
- 5) Lege örum. Cfr. S. 4.
- 6) Prima syllaba h. v. han errato bis est scripta, nempe in fine prioris, ct in principio sequentis paginae.
- 7) Pro fciuld v. fciold. Man. rec. sec. XVI. in superiori folii margine scriptum: fkold.
- 8) Lege eight.
- 9) lanuift primum scriptum, at f ab ipso scriba add.
- 10) Litt..d omiss. rec. ut videtur, man. add. 11) Pro or.
- 12) e omissum ipse scriba addidit.
- 13) Inter *i* et *l* littera *t*, ut videtur, fuit scripta, at deleta est.
- 14) Cum v. i a praecedenti uigh parum distet, Stj. et omnia apogr. logupt wight.

I. Orbotæ mal.

pær maþær man i ölbenk mæþ knivi. fitir vm knif ok kötfticki. mæþ hanum þæt ær niþingfværk. §.9. Huggær man bu manf niþær gærs at goruarghær. þæt ær niþingfværk. §.10. Lopær maþær a harfkip¹⁵) ok gyærs bunkabitær.¹⁶) maþær ftandær a halfi ok a höfþi ok hæriær man.¹⁷) þæt ær niþingfværk.

Þætta ær arfþær bolkær.

I.

Svn ær faburs arvi. Ær eig fvn. þa ær dottær. Ær eig dottær. þa ær fa-14 þir.¹) Ær eig.²) faþir þa ær moþer.³) þa ær broþer. Ær eig broþér. þa er. fyftir. Ær eig fyftir. þa æru funærbörn.⁴) Ær eig funærbörn þa ær dottor börn. Ær eig dottor börn. þa æru broþor börn. Ær eig broþorbörn. Þa æru fyftör börn. Ær eig. fyftor börn. þa ær faþurfaþir.⁵) Ær moþor moþær. ok faþur broþær. Þa takar moþor moþer. ok faþur broþer gangær fra.⁶)

2.

Mopir takar fyna arf. til enge fun dör. Þa gange doter til ok taki flit fum mopir af ærvi. §. 1. Havir mopir tua collæ dör enge fun. af aþrum coll. Þa fkvlu⁷) dötær til gangæ ær vm faþur æru maþ hanum fkiptæ viþ moþor finæ ærvi. taki flickt huarin fum annur.

> f = II. AB. f.g = II. AB. g.

S. 10 = II. Orb. 1: 10.

- 17) Bur. legit manni; 60. Sk. et Stj. madher. Cfr. not. 45. pag. 14.
- 1) Hic addidit: pa ær moher, at ipse, sine dubio, delevit scriba.
- 2) Litterae quaedam hic additae, at deletae.
- 3) Adde: *Ær eig moper*.
- 4) funærbrörn hic scriptum; primum vero r

in brörn non esse legendum, subjecto puncto est indicatum.

- 5) Hic, ut videtur, est addendum: Ær eig fapur fapir. þa ær moþor fapir. Cfr. II. AB. 1.
- 6) In superiori folii margine rec. manu est adnotatum: Non natus nec naciturus tamen hereditabitur propter infortunium quod mulier interficitur infantulo viuo in fe portanti (Sic).
- 7) Skalu primum fuit scriptum.

¹⁵⁾ Pro hærfkip.

¹⁶⁾ bunkabrütær v. bunkabrytær, ut videtur, legendum. Cfr. II. Orb. 1: 10; Add. 5: pr.

I. Arfpær B. 3.

3.

Mopor fabir. ok fabur moher. her æru iamnærvi. Mohorbroher ok fabur fyftir. her æru iamnærve. Dottor *fun* ok fvnædottir. her æru iamnærvi. Syftur *fun* ok brohor dottir. her æru iamnærvi. S. 1. Kollum fkal ærvi fkiptæ. fundær i tu. halft a fæhærni. ok halft a mohærni. æn bahir æru iamnfkyldir.

4.

Sitær konæ i bo dör bonde kallæff havandæ. varæ. hon fkal i bo fittia tyughu ukur. þa fkal a feæ æn hun ær havande.⁸) þa fkal bo fkiptæ fkal hun a bolæ fittiæ. til fardaghæ næftu. Ær bonde döþer firi fardagha. þa⁹) hun af faræ. havir hun fat. þa nyute þes¹⁰) far hun barn far criftændom. þa huir¹¹) hun ærv hægnæt. §. 1. Bondæ a fun kona ær maþ barni dighær þa fkulu þer baþ¹²) i bo fittiæ. §. 2. Kona giftiff bort fræ barnum¹³) finum. eghu barn ambut ællær þræll. þa ma þem firi bo fætiæ. þa mughu fæþærnis frænþer fkiptæ or barnæ lot. Faþur broþir barnæ mæli mælæ. ok foftræ fkal firi bo fitiæ. Moþer fkal raþæ arkær. lyklum ok lætæ fkyldir takæ. ok fkyldir lukæ. Ær moþorfaþir. til þa fkal raþa ok eig faþur broþer. Ær faþurfaþir til þa fkal han raþæ. ok eig modorfaþir. Eigh gitær moþor uiþær bo fkilt num folftra¹⁴) fe til. firi at fættiæ. Moþir fkal til faræ. þryfvar a iamlangæ bos at vittiæ. æn bryti firi fitir.

5.

Mabær far fær abalkono gætær uib barn dör fv. fær abra gætær vib

3 = 11. AB. 3. 4 = 11. AB. 4 - 6.

- 8) Adde: ær hun eig havande. Cfr. II. AB. 4.
- 9) Pro: pa a. Cfr. not. 26. pag. 12.
  10) havir fait hic additum, at, ab ipso scriba, ut videtur, duabus lineolis inductum.
- Ille, sine dubio, scribere voluit: ær hun bavir fait (cfr. 41. AB. 4), cum vero vv. ær hun omisisset, maluit cetera, ut superflua, delere, quam omissa inserere.

11) Lege hauir.

 $5 \equiv II. AB. 7.$

- 13) brarnum scriptum, at primum r non esa se legendum subjecto puncto est indicatum.
- 14) Lege fosira y. fosiri.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

¹²⁾ Rec. ut videtur, man. in bapi mut. Sed bap i pro bapi i sine dubio est scriptum. Cfr. not. 9. supra.

I. Arfpær B. 5.

barn. far hina þriðiu. þör.¹⁵) bondé. þa en¹⁶) konæ er livændi. Þa fkal af takæ. hemfylgh finæ alt þét ær vnöt ær. hun ællær hænær börn. Þa fkal hin ælfti koldær bofkipti. kræfiæ. takær af þriþiung af bono. Þa takar hin 15 annær koldær fit mæþærni ok læggær aptær til fkiptis fiðæn takær han af fin þriþiung. hvat. þæt ær hældær konæ ællær hin yngfti. kolder. Þa fkal þæt aptær til lægiæ.¹⁷) takær fiþan af fin þriþiung. Þa fkal af allum hindradaxgæf lucæ.¹⁸) Tax eig fæ til. Þa fkal flikt enum af uatæ. fum aþrum.

6.

Gyptis kona aþrum manni gyptis þridia fin. dör konæ a barn .i. hæfkæp. þa fkal þen yngfti. koldær arf takæ. löfæ öræ alla ok iord þa ær köpt .i. garþi. §. 1. Gyptis konæ far eig börn .i. efftu giftu. þa giftis hun allum barnum finum aptær til alfs.²⁹)

7.

En²°) bonde gyptir dotur finæ mæþ mund ok mæþ mælæ. fkal vitæ mæþ tvænni tylptum. en þem fkil .a. at hun var fva gyft. fum lægh figiæ. ok þy æghu. barn ærf at lægmæli.

. **8.**

Gangær mæþr³) fran kono finni mungiptri i fiang annarrar kono aflar barn. þæt ér horbarn. takær eig. at lægmæli fæþærni fit. S. 1. Mæle þær frændær bondæ eptir han döþæn vid kono hans mundgypftæ at han²) atti eig barn. þættæ. þæn fkal barn²) æghæ ær huærriæ nat liggær hoff. ok

6 = II. AB. 8, 9.7 = II. AB. 10.

- 16) Pro an.
- 17) ligiæ primum fuit scriptum.
- 18) Sic sine dubio legendum (cfr. II. AB. 7.), quamvis pars altera litterae u est omissa, ita ut legi possit licæ v. litæ. Stj. et omnie apogr. legunt litä.

- L

19) Lege arfs. Cfr. II. AB. 9.

8 == 11. AB. 11. 12.

- 20) Pro Æn.
- 21) Pro mapær.
- 22) huan scriptum, at u deletum.
- 23) brarn scriptum, at primum r non esse legendum consueto modo est indicatum.

≥6 -

¹⁵⁾ Pro dör.

gyptær ær til mæb lagmælum. §. 2. Kona .a. flokifrillu²⁴) fon. ok annan abalkono fon. per fkulu bapir hænnær arf takæ. flikt hvar fum annar.25) §. 3. Lægz maher vib. kono giatær vib barn. pæt ær abalkono barn. æn han fæftir hana fiben ok far mæþ laghum. far han hana fibæn mæþ mund. ok mæþ mæli. gætær ok barn. þæt ær aþalkonobarn. skiutær þa kono af handum. fær. ma eig. bo hænni. mæþ guff rætti. ftiælf fiþæn ok aflær barn. þæt ær frillu barn. takær mæþærni. ok eig fæþærni.

9.

Giuær mabær fik i kloftær. han fkal fæ fkiptæ viþ aruæ finæ. taki han en lot. ok annan fkal arvi taka. fva marghir. ærvær æru i fva margha lyti fkal fkiptæ. giuiff han mæþ finum lot in. Dör han i kloftré. Þa ær klofter hans arui. §. 1. Vill han or faræ firi iamlangadægh. þæt ær vald hans. Ær han ena nat ok iamlangæ. Þa ma han eig or faræ. ok énglins mans arftakæ. ok. ikki²⁶) fkulu frændær hans værkum værþæ.

10.

A dözfdæghi ma ikki fra aruæ giuæ at lagmæli. num arvi. quædær fialvær ia vibr. sva sigiæ. lærbir mæn at eig ma ne uid kvæbæ mæb gusz ræt. 16

II.

Dræpær mapær man wil hava arf hans. han fkal iki arvi hans væræ. Sighir han at han drap han mæþ vaþæ værki. han fkal væria fik mæþ luktri hæræfz namd.27) Varþær han varþær han fkal arf takæ. Fals han at laghum þa fkal annær þær arf takæ. þæn dræpæ²⁸) ær fkyldeftær.

11 = II. AB. 14; Add. 11: 13. 9 = II. AB. 13.

24) Stj. et omnia apogr. habent *floki frillu*. Male. Cfr. tamen Stj. Ordelift v. Floki.

25) Stj. et omnia apogr. hic textui inserunt

duo illa additamenta in superiori margine

huius et sequentis folii rec. man. scripta,

quae infra exhibebimus, IV. 1, 2. Bur. tamen om. secundum additamentum.

26) Pro kk antea scriptum fuit U. Stj. 60. et Sk. legunt aldri. Cfr. Tab. L.

- 27) Pro næmd
- 28) Lege: pæm dræpna.

Digitized by Google

Far mabær af landi fætær brytiæ firi bo. fighir at han fkal. gangæ til roms. ha skal bryti bo varha til iamlangæ. sihan skal arvi varhæ.29) ok iki bryti længer num arvi uili. §. 1. Far maþær af. landi. fytær hufpreæ i bo. havir³⁰) i knæ ok annat i kvipi. far criftindom vændir han hæl ok nakkæ at hemkynnum^{3 1}) ok stighær fotum af fostær landi. Dær skulu arvær væræ. er fkyldafti. uaru hanum þa han heman for en han kombær eig aftær til hemkynnæ. §. 2. Ingfinff manff arv takær (32hæn mæn i girklandi fitær.

13.

Ligia mæn tver fiuker babir i eno hufi. ær huar³³) annars arvi. liuir annar sua længi æstir annan. at han vib husli takar. ha ær han hans arvi. (5. 1. Dor³⁴) mahær i by. annar i. ahrum by bahir a eno dögri. faræ mæn i mote fighir. hvar aþrum þöþæ³⁵) þerræ hvarghi þerræ ær annærs arvi. (6. 2. Brannæ³⁶) mæn tver inni. baþir fænþær hvarghi þerra ar annars arvi. §. 3. Drukknæ tuer babir a enu fkipi. hvarghi pærra ær annars arve. §. 4. Skilias mæn hemæ. far annar a fkip allær til fkgf.³⁷) dör hin ær hemæ var ok ben findbær döben³⁸) ær heman for. ok vet eigh a hvat dögre ær han do. hvarghi þerræ ær annars arvi.

14.

Dör mabær anskær i landi ær eigh pæn skyldesti hos. pa skal

12 = II. AB. 15, 16. 13 = II. AB. 16.

14 = II. AB. 17, 18.

- 29) Litterae quaedam, forte til, hic additae, at deletae sunt.
- 30) Adde barn. Cfr. II. AB. 16; I. Mand. 1: 1.
- 31) Stj. Bur. et Ups. legunt hemkyunum; at litt. n saepe ut u scripta est, et contra.
- 32) Mutatum quidem ad parn man; cum vero incertum sit, an hoc ab ipso scriba sit factum, alio autem loco, II. AB. 16, legatur han mæn, illi emendationi fidem ad- 38) Pro döpæn v. döpan.

dere non ausi sumus, sed rem lectoris iudicio relinquimus. Stj. et omnia apogr. legunt thän man.

33) hvarghi sine dubio legendum.

34) Pro dör.

- 35) Pro döpæ.
- 36) Pro Briennæ.
- 37) Lege flogf.

I. Arfpær B. 14.

harf³^o) hans ftandæ til iamlangæ. ær eigh þa arvi komen. þa fkal konongær arf takæ bifcupær æn preftær ær. S. 1. Dör þydifkær maþær ær egh barn til. þa fkal konongær arf takæ⁴⁰) byfkopær æn preftær ær. þæt kallær danæ ærf. S. 2. Dör maþær na egh arvæ hans. þa ér konongær. arvi hans

15. .

Sva ær an kona firiger ftiupbarni finu. vill finum barnum arf vnnæ. væri fik mæp hærærf⁴²) næmd falz hvn þa hauir hvn firigiort fær ok friþi finum. Vill egh fun hænnar latæ hanæ frid flya. þa fkal han frændum bötæ fum þer uiliæ ær eghu þem allær taki hanæ þær⁴²) han⁴³) fa.

16.

Sipan ær hion tu komæ faman takkær annat þerræ arf. förer. i bo læx til brytftokff. far iki giald firi þæt fum liuær a þæt fvm arf tok. þæt fum af födis æghu þæt bæþi. §. 1. Stop hors i fkoghum gangæ all. þy fyl. fum 17 af föþæs æghv þer baþi. §. 2. Tækær⁴⁴) maþær bo at arvi. ma eigh brity⁴⁵) firi væræ ællær drghiæ⁴⁶) fkulu. baþi hion avaxt aghæ. Zy⁴⁷) biþær maþær fær kono þærræ ær til arff⁴⁸) ftandér. þy gipftær bondæ þæm manni. dottor finæ ær til arff ftandær. at þer viliæ baþi afvæxt æghæ.

17.

Farr bryti firi bo mans.⁴°) han ær mifkunnær maþær bonþæ þæs ær bo .a. riþær i ok rændær or. far iki vtan tylptær ep. firi at han havir alt or bo. þæt ær han atti. §. 1. Bonþe kallær han havæ lön⁵⁰) bo bæggiæ þerræ

15 = II. AB. 19. 16 = II. AB. 20, 21.

- 39) Pro arf. 40) pan a, ut videtur, hic additum, at deletum est.
- 41) Lege hæræhf.
- 42) Litt. pomiss. ipse, ut videtur, add. scriba.
- 43) hana sine dubio legendum.

44) Pro Takær.

- 48) Lege arff.
  49) Ups. et Sk. legunt madher. Cfr. not. 45.
  pag. 14.
- 50) Lege lönt. Cfr. II. AB. 22.

17 = II. AB. 22.

45) Pro bryti.

47) Pro py.

46) Lege deghiae.

I. Arfpær B. 17.

ok bort fkutit. þa fkal uitæ firi mæþ tylptær eþi. at han havir alt fram laght. han mæ eigh. þiuvær at hetæ. þat ær handfalt⁵¹) fa.⁵²)

18.

Dör bondæ hufpreæ livir. bo a iorþo hans dör firi fardaghæ. þa fkal hun til finna iorð faræ ok halft viþ landboæ. bö⁵³) fit havæ. han a at vitæ til arffæftu⁵⁴) ok eigh længær. Kona takær þriðiung .i. bo ok þrer mærkær af hans lot fiþen tymber ok myllu reþe. þæt fkal alt fkiptæ fva fum bo. §. 1. Skyldir⁵⁵) fkulu baþir lucæ. ok baþi kræfiæ flikt huart fum i. bo a hvat⁵⁶) þær fyr görær. wrþu æn þer famæn komo allær fiþæn vtæn mandrap eit. §. 2. Saræ bötær ok bardagha bötær mutur ok vingævæ agho þer baþi lukæ ok fva takæ.

19.

Farr annær broper köpfærpum ok annar hemæ i afku fitær baþir aghu þer iammykit af arvi.

20.

Inlaght fæ værþær bort ftolet. ok bondæ fæ mæþ gialdi iki firi. fkal uitæ mæd tylptær eþe. at hans fæ var mæþ ftolet.

21.

Havir faþir hemfylghz⁵⁷) gört fvni finum falþer faþir fra. þa fkal aptær til fkiptif bæra viþ þæn fum vgiptær ær. hanum fkal flikan famu lot af gæræ fum þæn hafþi þem⁵⁸) til bos fum giptær ær. fva fkulu dötær fum fynir

18 = II. AB. 25, 26.19 = II. AB. 27.

- 51) Litt. d omiss. ipse scriba add.
- 52) fæ legendum videtur.

53) Pro bo.

- 54) Lege arffæstu.
- 55) Litt. / omiss. ipse add. scriba.

 $20 \equiv II. AB. 29.$ $21 \equiv II. AB. 30.$

- 56) hvat deletum quidem est, at sine dubio a quodam, qui hunc locum non intellexit. Stj. et omnia apogr. om. h. v.
- 57) Pro hemfylghp.
- 58) Lege hem-

fkiptæ æn þer æru arvær hauir af iorþv falt þan ær giptær ær. þæt fkal i hanf lot ftandæ þa ær⁵⁹) fkiptæ. §. 1. Dör fun giptær af garþi. a eig barn ok aru þer fkild at faþir ok moþer at bo finu þa fkal faþir. arf takæ. ok eig modér. Faþir fkal iord latæ hem fylghia moþir ma iki iorþ giua fran rættum fkæptarva. §. 2. Dör fun. a barn æptir fik. ær hanum hem giuit a boli iorþ. þæt æghu barn vitu til ok eig til flerræ. ær eghi num et bol. þa far eigh vitu til þæs. Æru tvar. ftuwur ok toptergarþær i malli.⁶⁰) þa æru 18 þæt tu bol. kallær til enkæ akærff.⁶¹) æller⁶²) enka éng. þar a iki. uitu til num þæn uili ær han kallær þem⁶³) giuæ. §. 3. Skuldum fkal fkiptæ fvm bo. Æ. þingi fkal viþ halff örum takæ ok fva fram fækæ.⁶⁴)

22.

Vill maßær man or annörghom⁶⁵) ftad löfæ. han fkal fiunætting firi. pan göræ ær han havir. handamælli. byuþæ þem tva öræ gullz. ællær tvar mærkær vægnær vittni til latæ bæræ a fivnættingi. at han ær. hanum fua fkiuldær at $an^{\sigma\sigma}$) a $at^{\sigma\tau}$) löfæ han mæd laghmæli ok uitæ mæþ tylptær epi. Siþæn far eigh vart num han kalli barn fit væræ. Haldær han æptir fægnær þing. þa hætti viþ finum. IX. markum.

23.

Æt leper mapær (^{se}apal kono barn allær vipgangit a pingi. þa takær. pæt arf hans ok eigh hin han ætleddhe. Er fun til ællær dottir. fapir ællær moper. broper allær fyftir. þa far ækki pæn af arvi ær^{og}) ætledde. Er ingin þerræ til þa fkall þæn takæ ær ætledde.

22 = II. AB. 31.

23 = II. AB. 32.

- 59) Adde per.
- 60) Pro mælli.
- 61) Litterae *ff* sunt deletae.
- 62) til, ut videtur, hic additum at deletum est.
- 63) Lege hem.
- 64) fæliæ, ut videtur, legendum. Litt. liæ in margine add. rec. man. Cfr. tamen I. GB. 9: 1.
- 65) Lege annöpghom.
- 66) Pro han. h rec. man. add.
- 67) alt scriptum, at l deletum.
- 68) Pro a apal kono barn. Cfr. not. 26. pag. 12.
- 69) allær, ut videtur, hic fuit scriptum, litt. all vero sunt deletae.

Dör landboe firi fardaghæ. þa æru tver löter loll⁷) af bolæ hans.⁷) Dör kona hans. þa ær þriþiungær lös af bolæ hans. Er rughi fait a bole. þa fkal þæn ær bol a gialda arwumn.⁷) iammarghar fkæppur fum a ær fait. S. 1. Dör lanærdroten þa fkal lanboe kuar fitia til fæftæ hans ær int ællær arvæ lukæ hanum til gef. finæ.

25.

Dör frælfgiui kalla þer ær han æghu til tuæggiæ lotæ⁷³) giptan væræ. þa fkulu þer gialdæ kono hans mark. at hindradagx gief. æn þer þoræ vitæ han⁷⁴) tvæggiæ lotæ giptan.

Giptar bolker

I.

Konongær vil fær kono bipia. Ær þæt vtæn konongrikiz. þa fkal mæn finæ latæ faræ. ok ærændi fit vrakæ ok fæft takæ. þa fkal konongær brudfærþ gen gæræ. þa fkal konongær gen fara ok giua tolf mærkær gulz allær tvæ byæ at væþium fætiæ.

2.

Bondæ fon vil fær kono bydiæ. han fkal hin fkyldæftæ at hittæ. ok bön finæ byriæ. han²) fæftnæþær ftæmnu leggæ a hænni fkal til fæ fighiæ næmnæ

24 = II. AB. 33, 34. **25** = II. AB. 35. 1 = II. GB. 1. 2 = II. GB. 2; KkB. 52; IV. 21: 22.

- 70) Lege löfir. Scriptum, ut videtur, fuit boll; prima tantum littera est emendata. Bur. legit boll; Ups. bol; Stj. lös.
- 71) Bur. hic, cetera vero apogr. post periodum proxime sequentem, textui inserunt additamentam in inferiori folii margine rec. man. scriptum, fyrste fardaghær etc. Vide IV. 3.

72) Lege arwum v. arwumin, vel potius arvænum.

- 73) han, ni fallimur, hic additum, at deletum est.
- 74) Adde til.
- 1) Adde a v. Skal Stj. Handfästnädär. Male,

31

I. Giptar B. 2.

iord æn til ær. ok alt þæt giuæ vill. þrear markær fkal lagha vingæf. uaræ. þaghar firi fæft ær fkilt ok handum faman takit. þa ær tilgævær allær²) intær. æn vingævær eigh fyr æn þer komæ bæþi a en bulftær ok vndir ena bleo. §. 1. Af fæftæ ruf a bifcopær. III. markær.

3.

Værþær fæfti konæ manff takin .a. IX. markær þæn fkyldaftæ ok fva fæftimaþær. ok fva konongær ok fva ællir. mæn. boe hæne aldrigh. þer fkulu friþær hans eghæ uald. kome aldrigh i friþ. fyr. æn þer uiliæ ær fak fökiæ.

4.

Far frælfgiui ættaþæ kono. þa ær mark uin gæf. ok mark hindradaxgæf. barn þerræ fkolu ætboren væræ. §. 1. huarn ftaþ hindradaxgæf. (³ær. þa ær þriþiungf. fkipti a fæ þerræ ær eigh hindradax gæf givin. þa fkal hvn up takæ. þriðiung ok. III. markær. §. 2. Far frælfgiui. foftro. giffs eigh vin gæf ællær hindradax gæf. þa giptis. hun til hælfningf. §. 3. Vill þræll fa hufkono giui tva öræ til þem ær hana a. (⁴ækki kiæpfir i barnum.

5.

Giuær maþær manni fak. at han havir lighæt hos hufkono hans. þa fkal firi gangæ tilptær eþ. ællær bötæ. VI. öræ. §. 1. Havir konæ hor giort ok givær bondæ kono finni fak. þa væri fik. mæþ fiv mannum af næmdinni. Værdær hun varþ böte hænni. III. markær. þem fkal aptær til bos lagiæ. ægæ hun þem huat þem fkil hæl ællær hughær. Verþer hun eigh varþ. þa fkal hun gangæ fræ bo ok boflöt .i. hvarþax⁶) clæþum finum.

3 = II. GB. 2.4 = II. GB. 3.

it: barn per.

5

5 = II. GB. 4,6.

3) Loco vv. ær. þa ær antea scriptum fu-

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

5) Pro hvardax.

5.

²⁾ ællær scriptum, at a in æ mut.

⁴⁾ Verbum a hic subintelligitur. Cfr. not. 26. pag. 12.

Fæstir maþær ænkiu ok flytær hem ok lægs hos ok aslær⁵) hanni barn par a ængin sak .a. Værþær. barn siþæn söt. öl ær gjört. þæt ær aþalkono barn. þy hetir singin sæst⁷) ænkia. S. 1. Fæstir maþær mö. gær viþ lönþær læghær han ær. sakær at. sex markum uid sapur hænnær. S. 2. Ligær maþær uid kono ok sæstir hana siþæn mælir vingæs þa ær læghær böt. S. 3. Liggær viþ sralsæ fostro bötæ tols öræ. siri ambut VI. öræ. siri ætborna kono. sex markær þen barn .a. vid⁸) ambut. han skal varþæ hanni. til þæs ær hun gitær kuærn draghit. ok ko molkæt. Dör hun as barni bötæ han. III. markær. S. 4. En löpæ kono læghær skal. væria mæþ tilptar eþe. baþe ætbornær⁹) annöþogher.

7.

Talf frænfim mællin hionæ tveggiæ. þa fkal a þingi tæliæ. ok bifcupf lof til fa. at væriæ¹⁰) mæþ tvanni tylptum biþiæ fva fær guþ hull. ok vattum finum at frændfim¹¹) vkur ær fva fkyuld fum nu¹²) havir. iak taltt. þy ma iak eigh boa hanni. at gufz rætti. Givær bondé fær fialvær fak. kallar fik fva fkyldæ kono hava at finni kono at han ma eigh bo hænni at gufz rætti. þa fulli þæt mæþ tvænni tylptum. værþær han fælþær þa fkal 20 han botæ¹³) hænni.

8.

Liggær mapær hos dottor finni. pæt mal skal af landi bort skiptæ14)

6 = II. GB. 7 - 11; Add. 12. 7 = II. GB. 14.

7) Omnia apogr. legunt fingin fäfi; Stj. Sångiufäfl. Prima enim littera h. v. est ambigua. Cfr. Tab. I. II. GB. 7. et Add. 12:2. habent fangen fæft.

8) vid deletum, forte ab eodem, qui delevit v. hvat I. AB. 18: 1. Cfr. not. 56. pag. 30. 8 = II. KkB. 52; Orb. 3; GB. 15; IV. 21: 18, 17, 4.

9) Adde ok.

- 10) fueriæ, ut videtur, legendum. Cfr. II. GB. 14.
- 11) Litt. d omiss. ipse add. scriba.
- 12) Loco v. nu antea hau v. han scriptum fuit.
- 13) Lege boæ. Cfr. II. GB. 14.
- 14) fkriptæ, ut videtur, legendum. Cfr. IL. Orb. 3; GB. 15.

Digitized by Google

⁶⁾ Lege aflær.

ok til roms. Egho faþghar tver ena kono. Egho bröþær tver ena kono. Eghv bröþvngær tvær enæ kono. Eghu fyftrungær tver ena kono. Egho moþghur tva en man. Egho fyftær tua en man. Egho fyftrungur ællær bröþvngor tvar en man. þæt ær firnærværk. §. 1. Myrþir kona barn fit. Dræpær fvn faþur fin. Ellær faþir fon fin. Allær broþir broþor fin. Ellær bröþrungær broþrung fin. Allær fyftrungi fyftrung fin. Allær faþur faþur fin. Allær moþer faþur fin. Allær fvnarfun fin. Allær dottorfvn fin. Allær broþorfon fin. Allær fyfturfvn fin. Allæm flikum malum fkal af landi fkiptæ¹⁵) mæþ brevi til pavæns i rom þer fkulu af pavanum bref takæ. ok aptær til byfcups föræ latæ han fea huilkæ mifkun þer fingu. bifcuper fkal pem bref fa firi tyundæ fin. §. 2. Af allum firnaruærkum. a bifkupær. þrer markær. Þer fum fkriptæ. brut gæræ. þer eghu bifcupi. III. markær.

9.

Svnnudaghin þæn ær næft ær æptir martenf mæffu dagh. at qvældi þa æru mungætf tiþir lagh taknær. §. 1. Hæptir³) bonde fæfti kono manfz þa fkal bruþmæn til gæræ. a mungatf tiþæ daghi. tva mæn til garfz. gæræ. griþær at beþæs. þa fkal hvar þerræ aþrum grid fækæ.¹⁷) i gard ok or. þa fkal klæþi miætæ ok fiþæn firi gipt fkiliæ. §. 2. Sva ær firi gipt at fkiliæ. þaghær þer kumæ baþi a en bulftær ok vnþir ena bleo. þa a hvn þridiungh i bo. ok. III. markær at hindradax gæf. af hans lot. §. 3. Svn han hanum finæ fæftikono a þrim laghæ ölftæmpnum. þa ær han fakar at. IX. markum viþ fakfokiæ. ok fua viþ konong ok fva viþ allæ mæn. §. 4. Sva fkal bonde byudæ fæftikono. at laghum at þrim ölftæmnum fva fum. beþæs §. 5. þæt ær laghæ forfal manz ok kono at þer fiuk æru ællær bruþ vaþir inni

9 = II. GB. 15. fin; 16.

sensus suadet, et II. GB. 16. testatur. Sij. et omnia apogr. legunt Häptir.

¹⁷⁾ fæliæ, ni fallimur, legendum. Cfr. not. 64. pag. 31. Stj. habet fällä.

¹⁵⁾ Cfr. not. 14. praeced.

 ¹⁶⁾ Pro litt. init. H scriptum est N, at H supra lineam addidit rec. ut videtur, manus. Hæptir esse legendum, practerea et

brænbær. bær18) ær forfal bæggiæ. berræ æn biufnæbær ællær bofran havir iuir gangit. Æn han latær þing. vifæ. þa fkal tva mæn a þingi. lata forfal bæræ. Vill. han eigh at þy litæ. þa fkal a endaghæ mæþ.") tylptær ebe, ok tuænni vittnum bibia sva fær gub holl, ok vat finni, at han fæk laghæ forfæll. ok þy ma iak eigh giptæ þær hanæ. §.6. Vill han væriæ 21 firi hanum. þa fkal firi gangæ mæþ tvænni tylptum biþiæ fva fær guþ holl ok uattum finum. at frænsim perræ ær sva skylb at ber mughv eigh bo mæþ gufz rætti. ællær fiffkapær. §. 7. Kvæþær han ne viþ kallæff eigh fæft havæ þa fkal han firi ganga mæþ tvannum tylptum. biþiæ fva fær guþ holl ok vattum finum at han fæsti hana eigh sva sum lagh sighiæ i landi þæssu.

pættæ ær retlofæ bolkær.")

I.

Sveær egho konong at²) taka ok fva vrækæ. han fkal mæp giflum ovan fara ok i. öftrægötland. þa fkal han fændi³) mæn hingæt⁴) til aldragöta þingf. þa fkal laghmaþær giflæ fkiptæ. tua funnan af landi. ok tua norþæn af lanpe. fipan fkal apra fiuræ mæn af landi gæræ med þem. þer fkulu til iunæbækær. motæ^s) faræ. Öftgöta gifla⁶) fkulu þingat fylgiæ ok vittni bæræ at han ær fya (7inlændær fum lægh þerræ. figiæ. þa fkal albragötæ.

1 = II. RB. 1.

eam sine dubio ineptam iudicans, nec aliam ullam, satis aptam, in promtu habens, omnem rubricam hoc loco omisit. Cfr. not. ad II. RB. rubr. - Rec. man. in marg. adnot: Hær sighær aff horo konogh oc bifkup skal takæ.

3) Profænde v. fændæ. Cfr. tamen not. 4. seq.

- 5) I. i gen.

¹⁸⁾ Lege pæt.

¹⁹⁾ Litt. m errato bis est scripta, in fine nempe superioris, et initio sequentis lineae. Ups. legit in mäd.

¹⁾ Hanc rubricam, quamvis errore guodam hoc loco primum scripta fuisse videatur. cum ad tria priora Capita huius Libri minime sit accommodata, (cfr. quae ad Rubr. Orbotæ mal sunt adnotata), in antiquiore tamen codice, quem secutus est soriba, iam huic libro inscriptam fuisse, 6) I. gyflær. inde apparet, quod scriptor codicis B, 7) I. i lender per fum lagh fighia.

²⁾ I. om. at.

⁴⁾ I. hængat giæra.

37

bing i^o) gen hanum næmnæ þa han til þingf^o) kombær þa fkal han (¹°fic allum götom trolekæn fværiæ at han fkal eigh ræt lægh a landi varu¹¹) brytæ. þa fkal lagmaþær han fyrft til konungf dömæ ok12) fiben abrir. þer. ær¹³) han bibar.¹⁴) §. 1. Konongær skal ba brim mannum frib giuæ bem ær eig hava niþingfværk giort.

2.

En bifcup skal taka. ha skal konongær allandæ¹⁵) at spyriæ huarn her uiliæ hava han fkal bonþæ fyn væræ. þa fkal¹⁶) konongær hanum ftaf i hand fæliæ¹⁷) ok (¹⁸gullfingrini fiþan fkal han i kirkiu lepæ. ok i bifkupf ftol fættiæ. þa ær¹⁹) fulkomen til valdær²⁰) vten uixlt.²¹)

3.

Bondæ fun skal lagmaber væræ. by skulu allir bonder ualdæ mæb gusz miskvn. §. 1. konongær skal næmd firi sik²²) sætiæ ok lagmaper a pingi.²³) §. 2. pæt hetir. e aldragötæ ping ær laghmaper ær .a. pær ma folk. ætlepæ. ok fættum lyfæ.

4.

Takær maþær bo manfz vp at vfældu. þæt ær þrénni. IX. marka fak. a. IX. markær fakföki ok giald firi. bo. fit mæp fuornum epe. IX. markær (²⁴konongær ok. IX. markær allir. mæn. §. 1. Huggær mapær hus vp manff

2 = II. RB. 2. 3 = II. RB. 3.

4 = II. RB. 4, 5.

- 8) I. om. i.
- 9) I. om. ping f.
- 10) I. allum götum edh trolika swæriæ.
- 11) I. pera.
- 12) I. om. ok.
- 13) I. fum. 14) I. bipir.
- Br. allandä; Bur. all Landä. Cod. I. habet alla landa. Cfr. II. RB. 2. 16; L. a.

17) A. mutatum in *fætiæ*, forte a rec. man. I. fatia.

- 18) I. fingrini.
- 19) I. add. han.
- 20) I. vals. 21) I. vixl.
- 22) I. om. fik.
- 15) Stj. et Ups. legunt allaudä; Sk. 60. et 23) Pro pingæ (verb. infin.), ut videtur. Cfr. II. RB. 3. I. pinghe.
  - 24) Loco vv. konongær ok. IX. antea scrin ptum fuit faksöka.

at vfoktu. pæt ær. prenni IX. markær. a. IX. markær fakfökæ. ok fva konongær ok fva allir mæn.

5.

Kallær mapær man bykkiuhuælp har²⁵)ær. þæt fighir. han þu kop hæn. Iak fkyrfkutæ þy at þu kallæþe²⁶) mik vkuæþinf orþ. þæt ær fextanörtoghæ fak i hvan lot. han fkal hanum þing uifæ at²⁷) fkyrfkutæ vitt-22 ni latæ bæræ at endagha ok vitæ mæh tylptær ehe. bibi fva fær gub holl. ok vattum finum at hu kallahe mik. vkuæhins orh. ok hu æft fandær at fak perri. ær iak giuar pær Sva fkal vkuæpins orp fökiæ ok firnær orp. S. I. Kallær mapær annæn frælfgivæ. pæn ætboren ær ællær figir iak. fa at pu rant en firi enom ok hafpi spyut a baki., pæt ær vkuapins orp. prænni sextanortoghæ fak. §. 2. Iak fa at mahær farþ þik hvar ær þæt. þu kob han. Iak fkyrfkutæ þy at þu kallæþe mik vkvaþinf orþ. ok firnær orþ. þæt ær fexstanortoghæ fak. i hvan pripiung. S. 3. Iak fa at bu atti pin viliæ. vip ko.28) ællar mæræ. þæt ær firnær orþ. þrannifaxtanörtogæ fak. þæt fkal fökia a hændær hanum. kumbær eigh ne viþ. §. 4. Iac fa at þv atti moþor pina. pæt ær firnær orp. ok prennifextanortoghæ fak ok kombær eigh ne vip. §. 5. Pættæ aru vkvæþins orþ kono. Iak fa at þu reet a quiggrindu löfharæþ. ok i trolf ham þa alt var iamrift nat ok daghér. kallar hanækunna firigæræ kono ællær. ko. pæt ær. vkuapins ord. kallær kono hortutu. pæt ær vkuapins ord. kallar kono haua at fapur fin ællær ftrukit hava barn fit fra fær allær hava myrt fit barn. þættæ æru firnær orþ. §. 6. All þaffi fynda mal fkal fyrft uib præft fin talæ ok eigh brabæ vp mæp awnd ællær vrez uiliæ num han fæki fik at þrim markum. hete þrer ok æru tuar.

6.

Rænir mapær man handran. þa skal han væriæ. sik mæþ tols manna

5 = II. RB. 6 - g.

6 = II. RB. 12.

26) fkallæhe scriptum, at f deletum.

27) Lege ok.28) kono scriptum, at no deletum.

1

å

į

Ľ,

²⁵⁾ Lege huar.

epe ok tvæggiæ mannæ vittnum. af pem tolf ok fipan i tylft ftandæ. Falz han at böte præni fæxtanortoghær.

7.

En mapær krævær man fkuld²⁹) þa fkal han a grænnæ hans kallæ latæ þem uid væræ ok höræ at han kræuær han fkuld. þa mæ han næmæ han fiþæn æn han vill. A han fkyld at kræfiæ. þa ma han fökiæ han til fum lægh fighiæ. ok éþ fin a ouan æn þem fkil vm at han a hanum eig meræ at gialdæ. Kuæþær hin ne viþ kallær fik eig. æghæ hanum. fkyld at gialdæ. þa fkal han fuæriæ mæþ tolf mannum at han a eig hanum fkyld at gialdæ ællær gæf at lönæ. Bær han þryt viþ böte þrænni faxtanörtoghær ok fkyldpinæ. §. 1. Naam fkal löfæ mæþ fkuld mæþ tylptær eþe.

8.

Dræpær maþær hors ællær nöt firi manni. vetir feær fölengh. þæ fkal han fiunætting firi hanum giæræ latæ ok fynær. vittni a hændær latæ baræ biþi fva fær guþ holl at iak fa at þu drapt fæ hans ok vete hanum fearfö-23 længh. Syþan fkal han firi tylpt gangæ. biþiæ fva fær guþ holl. ok vatt finni. at þv uete mær fearfölingh ok þv drapt fæ mit. ok þu æft fandær at fak þerre. fiþæn fkal han aptær gialdæ. mæþ. fvornom eþe. ok .a. ovan þrænni faxtanörtoghær. Er eig a fynar vittni. til væri fik mæþ tolf mannum. Æn þæt fæ ær dræpit. ær tueggiæ öræ ær vært. ællær tvem örum. bættræ. þæt ær full fearföling. Æn þæt ær værræ æn tver örær. þa fkal þæt tvægildi. atær gialdæ fua huart. fum vært ær. §. 1. Værþær dræpit hors ællær nöt a byar marku. annærf byær. vet eig hvar drap. þa fkal han fiunætting giaræ firi enum þerra ok haldæ firi allum. ok vittni latæ bæræ a fivnættingi. at þæt fik þær fiorlæfting. a marku þerræ af handæuarkum. mannæ ok þy æghu. þer þæt. mæþ laghum aptar bötæ.

7 = II. RB. 16. 8 = II. RB. 17, 18.

29) Litt. 1. omiss. ipse add. scriba.

Digitized by Google

Dræpær fæ annat ok bær hirþinge vittni. gialdi helt firi mæb fvornum ebe ok taki han bæt dræpnæ ællær nyti hold ok hvp taki halfgildi. Dæt ær atti af bem fum drap.⁹⁰) I bæffu male ær hirbingi fulber vittnifmabær hvæt³¹) hældær. han ær³²) frælf allær præl. Syns hanum giald þa fkal fiunattingf. til giaræ. lætæ bæræ afynær uittni. þa fkal ræbæ wætti ok kræfiæ bokær³³) fyns hanum rætmæli. þa fkal fkyrfkutæ. Biþi fva fær gud holl. at fæ bit drap mit fæ. mæb fynær uittni. ok fya gaf iak bær fak til. Far han eigh fokn fræmt mæb laghæ uittnum. ba fkal bæn ær fak ær givin. væriæ. fik mæþ tolf mannum. biþiæ fær fva guþ hol. at eigh drap mit fæ. bit fæ. ok³⁴) iak eigh fanddær at bæ fak. by giuær mæ. (§. 1. Faldær. fæ .i. mans handæværki. i brun all³⁵) diki. ællær. annur þylik værk ok far bær banæ af. þa íkal bötæ. VI. öræ firi hæft. half mark. firi oxæ ok fua firi ko. ok hors. Sva skal bæt fökiæ ok væriæ. sua sum sæ havi sæ dræpit. §. 2. Flögher fæ i gærþi fva at ængin æltir far banæ af liggi vgilt. Æn flögher or gærþi gialdi hin aptær. gærþ .a. Æltir nokor or gærþi fa þær banæ af. ær til afynæ vittni gialde bæn fum a ælti fya fum mælt ær æn i diki laghi döt. samælep fokiæ ok væriæ. §. 3. Æn mapær læstir hæst. æl-24 lær³⁶) halataghl ok ftingær vt öghæ gialdi öræ.³⁷) ællær væri fic mæþ tylptær ebe.

IO.

All. Jlan fkulu hel hem flyties pem fum læpi38) firi vtæn al genmæli.

g = II. RB. 20 - 24.

10 = II. RB. 25.

- ad II. RB. 20. adnotantur.
- 31) Pro hvat.
- 32) hældær hic additum, at deletum est.
- 33) bötær sine dubio legendum. Cfr. II. RB. 20.
- 34) Adde: by ær.
- 35) Lege allær.
- 30) Sensus huius loci illustratur ex iis, quae 36) Verba quaedam hic sine dubio sunt omissa. Cfr. II. RB. 24.
  - 37) Rec. man. v. öræ lineola induxit, et in margine addidit: halfgildi fum þet fæ ær værth.
  - 38) Rec. man. sec. XVII. supra litt. æ addidit signum abbreviati n, ut legeretur lænpi. Male.

II.

Löpær dræll³⁹) bort allær ambut fra lawarbi finum ok gör nokon fkaba. dræpær. stial allær rænir. eig skal lauarbær. skæbæ gialba num han aptær fa hion fit.⁴⁰) Far bem aptær böte afgærbir berræ sum lagh figiæ én afynær vittni æru til ællær þiufnæþær i handum takin ær eigh þæt til. væri mæb nekuabum sum lægh fighia. S. 1. Lanar mabær manni bræl sin syari hin fakum ær uib lani havir takit. e mæbæn han ær i hans varbnæbe.

12.

pæn fum leghir af bondæ hæft. ællær öxa.41) allær. ko. han fkal varpæ firi vangömflö. pæt ær piuuær. vatn. dyi. klavi ok annur pylik. §. 1. Firi farf. fæ. afæfli.⁴²) þæt ær. biorn. allær. quefæ.⁴³) firi varghi. fkal uarpæ sum firi. wangömslö. æn eig far aslæstir as. pæt ær. sex öræ firi hæst. halfmark firi oxa ok hors far han aflæftir gialdi iki firi vargh.

13.

Læggær mabær manni fæ fit in til gætflu. þa ma þæt fæ eigh tapas af pem uip takar hwærtti mæp ftyld ællær mæp rani num bondæ. pæs fæ ær uiþr takær allær koftær værþa maþ taknir aftær fkal han gialdæ. Laggi fram bæt han uill. ok mab tylptær eb at han fæk eig meræ hans. fæ at gætflu æn han havir nu fram laghat.

11 = II. RB. 26, 27.12 = II. RB. 28. Cfr. I. FornB. 6. 13 = II. RB. 29.

39) Pro præll v. præl. Rec. man. mut. in 42) af ofæfli, ut videtur, legendum. Cfr. II. træl. RB. 28.

1.

40) Lege fin. 41) Pro oxa.

43) Quaedam sine dubio hic sunt omissa. Cfr. I. FornB. 6: 1; II. UtgB. 13.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

6

Iordþær bolkær.

I.

Fæm æru fang iorpær. Et ær arvær. Annæt ær. hemgæf funær. pripiæ ær hemfylgö. dottor. Fiærþæ ær köp. Fæmtæ ær fkötning.

2.

Köpe fkal taka at^r) pæs hænde ær iord fæl umfærd²) at varpæ. ok han tua af hændi³) værþi at værþæ. þer allir fkulu takæ i hand baþvm pem pa ær ok köpfæftum bundit. Ryvi mæp. III. markum pæn ryuæ uill. Comber eigh köpruui uid fin farit ær. ba⁴) funætting garæ firi bem fvm vmfærþ værþær ok allum þem ær iorþ æghu i by⁵) fkal gangæ um akræ. ok ængiær. ok sua aptær a topt sibæn. Illiz ba ennor staber. ba skal ben yariæ ær iorþ fæl æn fyr illiz æn umfærþ kombær .a. Illiz fiþæn þa fkal þæn varþæ^a) fum köpir. Attæ skulu opolsæftir varæ. niunde styrisfæstær. Siu nattæ gamall fkal fiunattingær. varæ. Sa fkal iorp. væriæ. ær .a. map tuænni tylptum. ok tuænni vittnum skal iorp væriæ. Siunætting fkal uifæ 25 hem manni ær köpæ varþæþæ æn annættvægiæ quæls værþ ællær vmfærþ firi hanum. Siunattingh fkal firi hanum halpæ por han uitæ firi mæp tylptær eþe at han eigh köpe. værþaþe. þa ær han uarþær. falz han böta.⁷) III. markær firi köpruf. S. 1. Illiz arftakin iorþ hana skal væriæ. mæþ ærspær vittnum. Tver mæn fkulu vittni bæræ ok i tylpt ftandæ. Sva fkal uittni bæræ. Bær iak. þæs uittni ok uir mæn tver at þu tokt iorþ þæffæ at ar-

1 = II. JB. 1.

42

s = II. JB. 1 - 3.

- 3) Sine dubio legendum: af þæs hændi ær köpir. Cfr. l. not. 1. cit.
- 4) Pro pa a. Cfr. not. 26. pag. 12.
- 5) Adde pa.
- 6) variæ, ni fallimur, legendum.
- 7) Pro bötæ v. böte.

¹⁾ Lege tua af. Cfr. II. JB. 1.

²⁾ Stj. hic et ubique pro umfærd perperam legit winfärd. Non tamen in Codice, hoc vel ullo alio loco, h. v. rec. man. in winfärd est mutata, ut refert Baixo, Cod. Jur. Veftrog. pag. 4. not. d. Sed in apogr. 60, quo usus est Stj., eiusmodi adnotatio, illius manu, hoc loco in margine est facta.

I. Iordpær B. 2.

vi. at viltu⁸) mæþ vittni borno binþum⁹) uit flikt fvm lagh fighiæ. þa fkal han firi tylpt ganga at biþiæ²⁰) fvæ guþ holl ok uattum finum. at iac tok iorþ þæffæ at arvi ok at viltu. ok iac a ok þu ikki vættæ .i. §. 2. Illiz iorþ at þem köpt havir. þa fkal han værnæ mæþ tuanni tylptum ok tuanni vittnum. biþi fva fær guþ holl. ok uattum finum at iak köptæ iorþ. þæffæ maþ fæft ok mæþ vmfærþ at viltu. ok fva fvm lagh fighiæ ok iak. a ok þv iki vætæ i. þa fkal firi. aþræ tylpt gangæ ok fværiæ famalund. köpæ vittni fkal latæ bæræ. i tylfpt hvarri. tvæggia mannæ.

3.

Æn fæliæ uill iorþ finæ þa fkal biuþæ arvæ finum fiunatting fkal firi arva gæræ. ok fva biuþa hanum iorþ¹¹) at köpæ. Siþæn fkal þing uifæ ok manæþær ftæmnu fkulu þingmæn þem gæræ. Combær han til at köpæ iorþ a manæþær ftæmnu. þæt ær vald. kombær han eigh. þa fkal han til þingf faræ læti þöma fær at fæliæ þem mæft biuþær værþ firi. Sva fkal konæ lagh byþæ¹²) fum karmaþar. §. 1. Eig fkal a flæt faræ núm¹³) vili hvat þæt ær maþær ællær konæ æn i bo fitær. §. 2. Eig ma maþær af kono finni iorþ köpæ mæþ lagmæli. þæt kallær. væggiær köp. Köpe bonde iorþ i iorþ æn han. vill. §. 3. Sa fvm iorþ fæl fialuær fkal han. köpfæftum. bindæ. ok uiþ vmfærþ uæræ.¹⁴) hvat þæt ær hældér kona ællær barn. ællær maþær. a þingi fkal owormaghæ köpæ lyfæ. §. 4. Maþær köpe mæþ lö-

3 = 11. JB. 4,5,7,8; Add. 11:5, 11.

- 8) Ita, non vero uiltu scriptum est, ut persnasum sibi habuit Baing, I.c. p. 32. n. 32.
- 9) Ups. Sk. 60. et Br. legunt biudum; quod tamen parum nobis curae fuisset, nisi haec vox in Cod. B. (II. JB. 2.) magis, quam hoc loco, anceps fuisset. Cum ex forma litterarum n et u nihil certi statuere liceat, lectores ipsi iudicent, utra lectio sensui magis conveniat. Quod in v. binpum litt. p pro d sit scripta, id neminem moveat, cum eiusmodi exempla minime sint rara. Vide Praef.
  10) Adde far.
- 11) Litt. i omiss. ipse add. scriba.
- 12) Pro biupæ.
- 13) Post v. num una littera vel duae, ut videtur, sunt deletae. V. arvi vero hic non fuisse scriptam, vel loci angustia testatur. Cfr. II. JB. 5. Hanc autem v. male addidit rec. quaedam man. sec. XIV, non eadem tamen, quae ceteras plerasque additiones in hoc codice scripsit. Cfr. Præf. Stj. habet Arwi; Bur. ficifwa; Ups. köpt; Sk. tylpt. 60. om. h. v.
- 14) Loco v. uæræ aliae qvaedam litterae antea fuerunt scriptae.

43

I. Iordpær B. 3.

fom örom ok uill aptar fæliæ vid löföm örom han fkal þem lægbiudæ ær han köptæ af. han fkal fua firi iorþ lukæ fum þa ær til buþit. Vill han i iord fkiptæ. þa fkal han (¹⁵lag eigh biuþæ.

4.

Konæ fæl iorþ finæ ællær maþær laggær eig .i. bo. köpir fæ iorþ aþræ. þæt ær þæs þerræ ær iorþæ wærþi. atti. S. 1. Köpir maþær iorþo finni 26 gær agærþ till. mæþ fæ. bæggiæ þerræ. þaghær. bo. fkiptis. þa fkal fva marhæ¹⁶) oræ. aptær til fkiptis læggiæ fum agærþ. var. S. 2. Skil a hion tu. ær iorþ mæþ löfom örom köpt kallæf annat eigh eghæ. þæt. a vitu baþvm þem uil uitæ til egho. S. 3. Værþær iorþ farin fiþæn hion tv komæ famæn þa ær hun bæggiæ þerræ.¹⁷)

5.

Bifkupær a vitu firi kononge. ok lændær maþær firi bifcupi. ok bonde firi allum. pem.²⁸) Egho böndær by. ok annan lændir. mæn fkil pem æ pa æghu bönper uitu ok eigh lændir mæn. (²⁹bya perræ mælli. Boæ bönpær i by mæþ lendum manni. eig mughu per uitu miftæ. þy hældær.

6.

Vill maßær iorp at væpium takæ på fkal. vmfærp til peræ²⁰) fkiliæ hanum fua iorp til vapia fum lagh til fighia. Löfær han innæn priggia vintra. þa ær eigh iorp foruæpiæ ftandær hun prea vinter ællær prim længær.

4 = II. JB. 9 - 11.5 = II. JB. 13. 6 = II. JB. 14.

15) Pro: cigh lagbiupæ.

- 18) Ups. bic textui inserit additamentum in not. 17. praeced. commemoratum.
- 19) Loco vv. by a perræ mælli, antea scriptum fuit: *fkil pem a pa æghu*.
- 20) Sine dubio legendum repæ (cfr. II. JB. 14.) v. geræ.

¹⁶⁾ Pro marghæ.

¹⁷⁾ Sk. et 60. hic textui inserunt additamentum in margine rec. man. scriptum, Giær mapær etc. quod cum II. JB. 12. convenit, iis exceptis, quae ad illum locum adnotantur.

pa ær forvæpia.22) §. 1. Læggær mapær annvr. væp. gull ællær filvær. þa fkal han gæræ fiunatting firi hanum ok halþa at löfæ uæþ fit ok kuld²²) kræfiæ. Han skal skyld lucæ ep sin eptir at skuld ær eig mere æn nu ar fram lagh. Vil eig fkyld lukæ ok eig lagh gangæ. ha fkal vahium halhæ ok til pingf föræ latæ dömæ fær at fæliæ.

7.

Köpir mahær bol æru af köptir. akrær fkil hem a²³) han eig vitu num til ennær fkipt.²⁴) þa fkal fær firi gangé. ær bol. a mæp tvem tylptum. ok bibi fva fær gub holl ok uattum finum at fkipt þæffi var aldrigh farin af bole béssu mæb fæst ællær mæb vmfærb ok eig afhænd sum lagh sighiæ. S. 14 Kallær annær. fik hauæ herft²⁵) fkipt ok annar copt. fa a vitu ær ærft kallæs havæ. S. 2. Kallær annar vtfkipt eghæ ok annar a bol. fa a uitu ær bol a. Vtfkiptir ok garþær. þær fkulu all til toptær at lagmæli. §. 3. Hauir mahær topt i by ok oræff land ok fex laffa æng. þa a han uitu til vtfkiptæ (² attundæ löter attungz til löf ok lok²) vndir viþær. A mapær eig (28meræ firi en atundær löt attungx (29far iki uitæt a han.

8.

Attungum fkal by byggiæ. Fiurir væghær fkulu af by rinnæ. (3°Lip ok garþa ok bror fkal attungum. fkiptæ.

g.

Hittis at kirkiugærþær ok toptærgarþar. (31 þa fokn gærþæ. ok eig

7 = II. JB. 15 - 17, 19. 8 = II. JB. 20.

g = II. JB. 2t.

21) Rec. man. in marg. adnot: taki po han fkyld fidan dager ær uthi, at ipsa haec lineola induxit. - Bur. hic textui inserit additamentum illud, de quo in not. 17. mentio est facta.

ť

- 22) Lege fkuld.
- 23) Adde pa a.
- 24) Rec. man. in marg. add. pen bol a.
- 25) Pro erft v. ærft.

- 26) Sequentia sine dubio sunt corrupta vel mutilata. Cfr. II. JB. 19.
- 27) G. add. oc.
- 28) G. om. meræ firi en.
- 29) G. pro far han habet: pa.a. hans (lege han) aig widu till fkoks.
- 30) G. om. Lip *fkiptæ*. 31) Pro *pa a.* Cfr. not. 26. p. 12. G. pa ager sokn at giærpa etc.

Digitized by Google

I. Iordpær B. g.

top³²) Hittis a³³) akær ok topt. (³⁴fa fkal gærþæ ær topt .a. §. 1. Gar-27 þær fkal ftandæ mælli topt ok akræ lukttær a hælghaþorfþagh. Halfgærþi mællin toptæ. tvæggiæ. han fkal³⁵) e. gildær væræ. æn hvarghin böte firi utæn annær kærir a annæn.

10.

Tialdru. ftenæ. fkal³) tua i iorþ grawæ.³⁷) þriþiæ a læggiæ. þer fkulu vitni beræ³) ar³) i iorþ liggiæ. S. 1. hus fkal fva nær tyaldru. fættiæ at ftuþer⁴) rum ær mællum ok opfædrup.

11.

Flytær annar⁴¹) maþær hus fin af topfto ok yrkir⁴²) toft. þa hetir⁴³) hakær⁴⁴) ok eig toft. Sökiæ íkal garþ af hændi fær (⁴⁵þæn ær mælli war toftæ gildæn ok eig vgildæn.

12.

Rændær væghær toftæ mælli. han fkal fiu alnnæ brepær varæ. A maþær wægh iuir toft mans. han fkal þæn. vægh hanum af læggiæ. fum han uill. eig i dæk⁴ σ) ællær y⁴⁷) dy. ællær i fiall vp. Halvæn vægh fkal huar þerræ. mælli. toftæ. læggiæ. S. 1. (⁴⁸Ligwægh fkal til kirkiu læggiæ. eigh ma lik iuir toft mans faræ olouandis num⁴⁹) han fe fakær at. þrænni fex-

10 = II. JB. 22.11 = II. JB. 23. 12 = II. JB. 24 - 26.

- 32) Lege topt. G. tomp.
- , 33) G. at.
- 34) G. þa fkal þen giærþa fum. tomp æger. folgilder a hælgaþorfdag Garþer mellum tompta fkal gildær ware. oc böte æig. vtan hvvær kæri annan.
- 35) A. ligiæ, ut videtur, hic additum, at deletum est.
- 36) G. fkulu. Male.
- 37) G. add. oc.
- 38) G. add. oc. Male.
- 39) Pro ær.

- 40) G. stupa.
- 41) G. om. annar.
- 42) G. faar.
- 43) A. Rec. man. add. pæt. G. hete pæt.
- 44) Pro akær. G. ager.
- 45) A. pæt primum scriptum fuit; incertum an ab ipso scriba emendatum. G. om. pæn — toftæ.
- 46) Stj. Sk. Bur. et 60. legunt dak. G. bak.
- 47) Pro i. G. om. h. v.
- 48) Pro Likwagh. G. om. Ligwagh laggia.
- 49) G. vtan.

46

tanortoghom. S. 2, Græfwæghær fkal til byær liggiæ. fa⁵⁰) fkal prannifæxtanortoghor bötæ (⁵¹ær vp yrkir.

13.

Far mahær a akær fin ællær. æng finæ at boæ. þa fkal han fialwær fik vtgærþæ. A mabær gard firi hanum. þa fkal han fökiæ up han mæb finnæ ting. ok tolf mannæ ebe ok uittni latæ bæræ at garbær bænni ftændær firi toft hans fua at han ma eig utuæghum næ.52) Kastér han eig garb vp firi fiunættingf dagh böte. prennefaxtanortohær.53) ok hinn taki up garþæptir. pingf domæ ok lati⁵⁴) domæ fær garp. at varpvetæ e mæpæn toft hans vindær. S. I. Flytær af bygds) finæ. þa fkal han fokiæ garþ af handum fær fua fum fyr a latæ dömæ hanum gildæn gard ok eig vgildæn. §. 2. Hufær maßær i akærgærbi. bær sum abrir grannæ æghu iorb kring vm56) ba ma han eig bær boæ mæb lagmæli. ber fkulu hanum funætting gæræ ok in haldæ. vitni latæ bæræ at han bor akargærbis?) ok gær klöftrop iuir akær ok æng. by ma han eig at lægmæli. hær boæ. ba fkal bing uifæ latæ hem 58) dömæ endaghæ vittnæ mæþ tuanni tylptum. latæ dömæ af garþ a fægnær pingi. brytæ af ok eig brænnæ.59) §. 3. Bröpær skiptæ iorb finni. husær annær ut a akær ællær æng a grafiæþri. liggær 60) teghær viþ tegh. han .a. iamna vitu uib bæn i by bor. §. 4. Byggir han ") ut a mark byær gærbi 28 um kring fik fialuær. (62Byggir a fa63) marku gærbir um kring fik .a.

13 = II. JB. 27 - 33.

- 50) A. Rec. man. mut. in *pæn.* Stj. legit then, St. tha. Ups. et 60. ta. — G. bæn.
- Sk. tha, Ups. et 60. ta. G. pan. 51) G. fum up bryter; om. sequentia, usque ad finem §. 2. Cap. XIII.
- 52) Pro na.
- 53) ortohær pro ortoghær.
- 54) taki, ut videtur, hic antea scriptum fu-_____it; incertum an ab ipso scriba emendatum.
- 55) Rec. man. supra h. v. add. litt. nig, ut legeretur bygnigd v. bygnig. Bur. legit "aya bygd.
- 56) han, ni fallimur, hic additum, at dele-

- 57) Pro a akærgærhi. Cfr. not. 26. pag. 12.
- 58) Pars litterae h, forte a rec. man., est deleta, ut legatur *pem.* Sic Stj. et omnia apogr. Cfr. not. 28. p. 12.
- 59) Sk. hie textui inserit additamentum in margine ree. man. scriptum: hulkin fkrokwithe etc. Vide IV. 4.
- 60) G. oc.
  - 61) G. Bigge man.
  - 62) A. Verbæ Byggir fik sunt lineola inducta, forte ab ipso scriba, at errato, ut videtur. Cfr. II. JB. 31, 32. G. om. Byggir længær.
    63) Lege fæ.

III. vitter. ællær. III. vittrum længær a⁶⁴) oxæ byrpi⁶⁵) til fkogff. til vndir vibær (⁶⁶ok til fængans⁶⁷) ængyn a vitu innæn gard hanum ok han ingæ utæn garþ til almannigs þæt kallar holmfköp⁶⁸) han ma eig i bælgh bindæ.^o) Viliæ grannær intaku takæ firi hanum. þa fkulu þer hanum gatu læggiæ til almænnigf fiv famnæ⁷⁰) brebæ. (⁷¹ber fkulu garbæ gærbæ ær iorþ egho ut til almænnigf.

14.

Eig mæ⁷²) takæ intaku. (⁷³num alli uili þer ær eghu attundæ lot af attungi. Þaghar in ær takit. Þa skal sa valdæ opolskipti ær uill. gæræ siunættingf firi ens garþi ok haldæ. firi allum þem iorþ æghu i by. þa fkal bing uise ok lata. hem⁷⁴) endaghæ dömæ. bingsmænna vittni. a endaghæ latæ bæræ ok sværiæ æptir at sva kom dombær. a mal hans a pingi at han Skuldi hær ftandæ i dagh ok repæ iorþ i attungi.75) fiben .i. attungæ. ær repæt. þa fkal þing fighia ok lötæ a fægnær þingi. æn eigh uill fyr. Siþæn lata dömæ sua attungi hvarium sum lotær sal mæp pings uittni sua skulu allir fin i mællin fkipæ bæþi gard ok iorp, en eig uiliæ. ællær.

15.

En man⁷⁶) kallar fik aghæ a⁷⁷) fær marku.⁷⁸) ær eig garþær vm kvæpæ⁷⁹) grænnar ne vid. (⁸⁰kallæ allæ. þem egha. þa æghv þer vitu (⁸¹ær allum þem uilliæ uitæ til egnær. væria med tvænni tylptum ok tvænni

15 = II. JB. 34 - 36.

- 64) G. oc hawi. Male.
- 65) G. öxabyrp.
- 66) G. om. ok bindæ.
- 67) Lege færgangs v. fæargangs.
- 68) In antiquiori cod. quem secutus est scriba, forte scriptum fuit holmstop (pro holmstopt, cfr. not. 32. pag. 46.), quod ille male legit holmscop. Cfr. II. JB. 32.
- 69) Br. et omnia apogr. legunt biudä. Cfr. not. 9. pag. 43.
- 70) G. faghna.
- g1) G. om. per almænnigf.

- 72) G. ma.
- 73) G. vtan allir wilia. þe fum æghande æru;
- om. quae in hoc Cap. sequuntur.
- 74) Rec. forsan man. mutatum in pem. Sic Stj. et omnia apogr. Cfr. not. 58. p. 47.
- 75) Pro attungæ.
- 76) G. Æn nokor.
- 77) G. af.
- 78) G. add. oc.
- 79) G. sigiæ. 80) G. om. kallæ egha.
- 81) G. mep tuænne tyltum. oc afynamannum Skil a thorp etc.

48

^{14 =} II. JB. 33.

uittnum. bibiæ fua fær gup holl. ok uattum finum at iord pæffi. ær o⁴²) fkil vm ær almænnigær. aldræ grænnæ. ok eig enæng pin. S. I. Skil a porp ok by (83vm almænnig. þa a byr vitu ok eig porp.84) Half tylft. (85af fæftu. fkal i by. uæræ æn gitær fik uitæt til fullbyær.85) Tver⁸⁷) iorþærghændi.⁸8) i tylft hvarri fkulu vittni. bæræ æn han ær höghæ byr. ok af hepnu bygdær. þa fkulu tver iarþeghændi af þem eig baru⁸⁹) uittni hvar firi finni tylft gangæ biþi fua fær gud holl ok uattum finum. at byr. þænni havir varit fullbyr bæþi i heþnu ok kriftnu. ok þy a han iamnæ vitu viþ by pin^o) at laghmale. A. en mapær allæn by ær kiurkiæ .i. ok half^o) boændæ mannæ. þa ma uitæ han til fulz byær. 29

16.

Skil mæn vm marker fkial byæ mælli. þa fkulu þer fkyal fe fin i mællin. ganga huar byr i fit mærki ær han kallær i. perra fkal hvarghum⁹²) innæn garz. kallæ pær fum ftandit havir prea vætær?3) ok pim.?4) længær. þær a byr uitu firir. þer fkulu faman gangæ. ok vittni. latæ bæræ .i. ftad pæn fum han kallær .i. Værpær annær vittnum. fipæri. fa fkal vitu.95) orþ æghæ. hava baþi iammargh uittni. þa fkal hæræþ a fyn til næmnæ af þingi fæmbér a fynær mannum a þa fkal þem lagh dömæ ær afyn vittnær mæp. fæms hem eig a. ha fkal lanz a fyn næmnæ ok löfæ mælli. herræ. S. 1. Skil a land ok hæræp. land fkal uitu (90 eghæ ok pe hæræz97) fkulu98) ui-

16 = II. JB. 37, 38.

- 82) Pro of. Litt. f, quam hic addidit rec. g1) Adde tylft. Cfr. II. JB. 36. man., collisis vv. of fkil, est omissa.
- 83) G. om. vm almænnig.
- 84) G. add. till almenning.
- 85) at, ut videtur, legendum. Cfr. II. JB. 36. G. om. af fæstu.
- 86) G. om. sequentia, usque ad finem §. 2. Cap. XVII.
- 87) Bur. Sk. 60. et Br. legunt trer. Male.
- 88) Lege iorþæghændi.
- 89) Mutatum in bara. Male.
- 90) hin, ut videtur, legendum.
  - Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

- 92) Primum harghum scriptum; v ab ipso scriba additum. Potest etiam legi hvar= ghinn.
- 93) nætær primum fuit scriptum.
- 94) Lege prim.
- 95) Man. rec. add. til. Male.
- 96) Verba: cghæ hæræd vitu, omissa, ipsē scriba in inferiori folii margine addidit. 97) Pro hæræþ.
- 98) fkulu omiss. ipse addidit scriba.
  - 7.

I. Iordpær B. 16.

tu eghæ. ær eig fökiæ fang til. fkal væriæ mæp tvænni tylptum næmdæ. mannæ. §. 2. Skil⁹⁹) a hæræd oc by þa. a hæræd vitu.

17.

Vill by takæ in mark finæ gen byær mark annærri. þer fkulu gard gærþæ ær in uiliæ takæ. ok föki fiþæn haluæn fær af handum gilldén ok eig vgildæn. §. 1. Vill maþær træþi up taka þa fkal han garz¹⁰⁰) gærþæ. ær up uil taka. föke fiþæn fær. af hande gildæn ok eig vgildæn. Træþir maþær enka akær gærþi fialvær um kring. §. 2. Vil maþær fæ löt finæ hégnæ. þa fkal han garþ mælli fæ lötæ gæræ eigh ma han ællær intakæ. num han fe faker at þrænni faxtænörtoghum. ok hetir græffpæri¹ fa byr ær fua gærid. §. 3. (²Rændær vatn mælli tuæggiæ markæ gærþi hvar at finu oðælli ok mötæs i miþri uatnras.

18.

A maßær enkæ fkipt i by. aþrum. þer æghu vitu. ær i by. boæ hurur mykil hun fkal uaræ. hun hetir uitulös iorþ an hun ær eig rend ok ftend. eig mæ þy at hvaru allæ bort uitæ at lagnmæli.³)

19.

Æn tyaldrur uil flytiæ æn vranct kallar liggiæ. þa fkal funatting til gæræ. ok þing nifæ ok endaghæ latæ hem dömæ. þor væriæ mæþ tuænni tylptum. fa ær vid han delir. at tyaldræ. þæffi liggær ræt ok vræt eighi.

17 = II. JB. 39 - 42.18 = II. JB. 43. 19 = II. JB. 44, 45; KkB. 63.

3) Lege laghmæli.

99) Sik primum fuit scriptum. 200) Pro garp.

- Mutatum in græffpari, forte a rec. man.
   G. Rindar wath byæ mællum. giærþer hwær fin ægholoth oc mötis miþ ftrömis Om. sequentia, usque ad finem pr. C. XIX.
- 4) Posterior pars periodi et hic et II. JB. 44. desideratur, nisi fortasse sequentia: Hvar fum bryter etc. huc sint referenda.

9

ì

50

51

§. 1. Hvar fum brytær vp ren ok ften han hetir (³i aþrum mannum ormyliæ (⁵han ær faker at trænni⁷) fextanörtogh*um*.

20.

Slar mapær æng mans cumbær hin at ær a han fkal taka uipi quift bitæ baft a⁸) ok fætiæ fua i þet ær laghæ forbud ma eigh vndæan⁹) takæ num han fækti fik at þrænni fextan örtoghum. þér fkal hö a æng ladæ¹⁰) til þes ær þer æru fattir.

Huru myulnu skal gæræ¹)

Uill maþær²) mylnu gæræ han ma eig fua gæræ at topt annærs manff 30 spillis³) eig akri. eig æng eig væghum mannæ. eig forta grannæ. ok eig mylnu þerre ær för⁴) var gör eig fifki uærkum. §. 1. fifkigarþ ma ok eig fua gæræ at þem ælþri fifkigarþi fpillir. Eig ma fifkiæ .i. ftæmmum manff an-

20 = II. JB. 45.

- 6) G. böte. prænne fextan örtok. Om. sequentia, sed add. Brænder mölla up. giældi pen attir fum lekt hawi hwfit mep fornum ethe Cfr. IV. 5.
- 7) lvænni scriptum, at v in r mutatum. Le-"ge prænni.
- 8) af sine dubio legendum. Cfr. II. JB. 45.
- 9) Lege vndæn v. vndan.
- 10) lagdæ scriptum, at g non esse legendum, subjecto puncto est indicatum.
- G. ex hoc Capite has habet excerptiones: Wil man möllo bygia ther eyg war för. ok agher æig bægia wagna lanz. þa aghar han in taka twa löter af watne. oc ey mer Wil man möllo göra. han ma. ey. fwa bygia. at tomp anars manz fpillis. eig akre. æller æng. ey. wægh for manna. oc eig forta granna ok möllo fum för war gör. oc eyg. fifkiu wærk. Ok eyg ma fifki garp

fiva bygiæs. at andrum fpilli fum för war gör Ok eig ma man fifkiæ i. ftemme. annærs. æller i. diki. Bygger man Möllo .a. æng finni. ligger granna almennigh. i geen annan wæg. ok ager annar by. þafkal han landfæftu köpa af þem. iorþ agha. i by. Watn fkal eig wændæ. af fornæ fari. andum (lege andrum) till anmarka. vtam (lege vtan) fum för war Quibus rec. man. sec. XVI. add. Dele men vm mölloftæth. gilli (lege liggi) till æthz witu oc afynæ manna nu fa the baþe iæmpnæ wittu tha liggi thet till lanz afyn.

- 2) Signum abbreviatae vocis mapær, omissum, at ab ipso scriba additum, deletum est, eiusque demum loco man rec. manu scriptum.
- 3) Lege spillir.
- 4) a hic additum, non esse legendum, subiecto puncto scriba indicavit.

⁵⁾ G. om. i abrum mannum.

1. Huru myulnu skal gæræ.

nar (5æn þæn ær .a. eigh i diki. annar manff. S. 2. Mylnu ftaber6) ligær öhe. hrea uettær allær prim vættrum længær æru fang af roten. ha') fa wald at takæ ær uill. Sighir fua þén ær mylnuftaþ atti. at fang æru eigh*) al af roten viti mæb tvænni tylftum at ftiborb. ftobu ok ftulpær. ok dræ-(kulli⁹) la ok holagh. Æ a mabær myulnuftab. mæbæn. be fang æru. all vroten. Sa mapær a mylnu stad. ær fyrst gær uærk a hvat. þæt ær hældæ¹⁰) a aldra götæ æng. ællær alþra grænnæ. §. 3. Delæ mæn vm mylnu ftad kallær huar fik eghæ. på fkal afyn til næmnæ. pen fkal lagh fa vittnum uærþær fiþæri havæ baþir iammargh vitni. þa fkal lanz afyn næmnæ til ok skiliæ mælli. perræ. §. 4. Gær mapær mylnu i almænnifz vattni a annar mabær eing annænuagh þa skal þridiungær löss faræ af vattni æn tua löte ma han stæmnæ. eig iuir a land num han fa landfæstu¹¹) mæb fæst ok vmfærþ laghæ. §.5. Takæ¹²) grænnær almænnig in firi mylnu dörom. þa fkal han fær uæghær kræfiæ. þer fkulu hanum uægh læggiæ. Gaar¹³) mabær bæt¹⁴) eig laghfkiptæ bær iorbo lyutær annær firi mylnu dorom. ba ær mylnæ hans vnit. §. 6. Maber gær myulnu. a æng finni liggær grænnæ almænnigær i gen annanuagh. a byr annær. þa fkal han landfæftu köpæ af pem ær pær a iord i by. S. 7. Vatn skal eigh vændæ af fornu fari. aprum manni til andmarkæ apruvis æn fyr hauir runnit. §. 8. Iorp ma eigh at mutu takæ.¹⁵)

- \$. 2 = II. MB. \$. 2. \$. 3 = II. MB. \$. 3. \$. 4 = II. MB. \$. 4.
- 5) Sine dubio legendum: num pæn vili ær a. Cfr. II. MB. §. 1.
- 6) Litt. pe omiss. ipse add. scriba.
- 7) Pro pa a. Cfr. not. 26. p. 12.
- 8) eigh omissum rec. man. add.
- 9) Rec. man. mut. in præskuffi.
- 10) Lege hældær.

- S.5 = II. MB. S.5. S.6 = II. MB. S.6.S.7 = II. MB. S.7.
- 11) Litt. d omiss. ipse add. scriba.
- 12) Litt. init. T deleta est.
- 13) Pro Gar.
- 14) pær, ut videtur, primum suit scriptum.
- 15) Sk. et 60. hic textui inserunt additamentum in inferiori folii margine rec. manu scriptum: Skær watn etc. Vide IV. 5.

Digitized by Google

52

1.

Uiuær maþær manni þiufs fak firir hæft ællær annæn grip ok fas aptær gripær fpiltær allær. fprængdær. gialdæ aptær mæþ fuornom eþe. æn falz at ok fullær þiufs bötær.

2.

Stiælæ tuer faþghær værþæ taknir mæþ hænge faþir vppi. ok fun æn maghændi. maþær ær. §. 1. Gangær at ftialæ bryti. ok þræl. bryti fkal vp-31 pi hængiæ.¹) ok eigh dræl.

3.

Takær mapær piuf fin ok piuft mæp bindi piuf a bak ok lepe til pingf. mæp tua vittnifmæn pa ær vittnæ a pinge. han fannæn piuf væræ. map tolf mannum. af pingi gangæ. pæs at fværiæ at han ær fuldær piuér. py ær han varpær lif fit latæ. Sipæn fkal han dömæ til hogf ok til hangæ. til draps ok til döpæ. til torff ok til tiæru. vgildæn firi arvæ ok 'æftimælændæ. fva firi kiurky. fum firi gonungæ.²) §. 1. Værpær piuuær takin a vægh ok eigh af pem ær firi ftyld ær wrpin. þa fkal han piuf hem mæp fær lædæ³) ok bud fændæ pem fvm piuvær pær⁴) ær. Havir han hans fannæn piuf fingit. taki mark firi piuf. ok tva öræ firi piuft. En pæn fum ftolen ær kallær piuft eigh uæræ finæ. ok eigh piuf haui pæn fum i handum hauir piuf til pings. dömiff pæpæn til konongfgarz bonde fkilf vip piuf faklös a pingi. §. 2. Takær mapær piuf annærs manff a væg ok eig. fin. latær löfæn at lag-löfo pa kallæ mæn pæn lottakæræ⁵) uæræ piufnæpær.

- і = II. рВ. 18. 2 = II. рВ. 19, 21.
- 1) Litt. i omiss. ipse add. scriba.

3) Pro ledæ.

- 3 = II. pB. 24 28. Cfr. I. Mand. 8.
- 4) piuvæþær, ut videtur, legendum.

5) Sic legendum, quamvis litt. a et k non satis cohaerent. lottækæræ forte fuit scriptum.

²⁾ Pro konungi.

4.

Sva ær i lahum⁶) talt at þrir æru þiuuær. En ær. þæn ær ftial ok takar. Annær raþær i hænþar þivfi. Þriþi takar uiþr. þær æru allir ena lund fakir. §. 1. Þrear ærv þiufs vitulöfor. En æn i handi takar. Annur æn or hufi draghær. Þriþiæ æn leþeff til gaarsz ok grinþær gitær hvarghin fik orþiufæ giort. §. 2. Þrer æru þiufs vitur. En at iak ftal eigh fæ pit ok eigh þyftis iak .a. Annur at iak ræþ eig fæ þit i hanþær. þiuvi. Þriþiæ at iak ær eigh viþertaku. þiuvær þin ok væri fik fum faghæt ær.

5.

Værper mapær stolen vrækær fiæt æptir fællir .i. kæsti. fyrst skal by letæ. A grænnæ fkal kallæ. þer fkulu mæþ gangæ. Leber eigh fiæt or by. þa skal ransfakæ. Eig mughv grænnær ranzfak syniæ. Grænnær skulu i garþ gangæ þæs fyrft ær næft ær grun a han fkal rum kallæ ok beþez ranfak. Bonpe fkal eig ranffak fyniæ æn han ær fialuær hemæ. han fkal vpp latæ 32 fin muistær hus þæt ær kornskyæmmæ ok matskammæ ok symnskæmmæ?) þy pru æru inuiftar hus. En annur hus bæpi laba ok nöthus bæt heter vthus. po at las se firi. S. I. Nu skal bonde hus vpp lætæ. Nu skal bonde pæn fins hauir mift ok annar mæb hanum ingangæ bæn ær ber troæ babir. Bapir fkulu per iuirlöfir uæræ (*ok löfgiurpir. ok barföttir bundit brökær uip knæ. ok fua ingangæ. Þer fkulu letæ i þem hvfum hittir fit inni vndir las ok lykki. ær þet hult halmi. þæ ær fa þiuuær at. þa fkal þiuf takæ þem faklöft firi þy. at han ær fanþær þiuuær ok hvarghin gitær han þerre fak mæþ laghum rundit. Vill han uiþ gangæ at han ær fandær þiuvær. þa fkal bondin vald eghæ fa ær fak giuær at takæ bötær firi fkapæ fin. ok eighit aptær ok a þæt fum lagh fighiæ. Þa ma bonde uiþ han fættæs at faklöfo þo eigh fyr an firir hærafzhöfpingæ. utæn han far burghæn firir. böte fak finæ

4 = II. *pB*. 29.

5 = II. pB. 30, 32, 33.

- 6) Pro laghum.
- 7) syumskammæ quoque legi potest.

 Verba: ok — knæ. omissa, in inferiori folii margine ipse addidit scriba.

Digitized by Google

I. piuuæ B. 5.

nip land ok gonong⁹) fum lagh fighiæ. Vill han eigh uipar gangæ. þa fkal piuf a bak bindæ ok til pingfz föræ eigh ma fyr löfæn latæ num vip liggi furatighi mærkær. Takar mapær bundin piuf mæp rani. af manni. han fkal fkirfkutæ firi næftu manni ok i næftæ by. at han ær piuff fins ræntær ok py ær hin fakær at. XL. markum. §. 2. Nu æn hittir i luctu allær læftu kari. ark ællær kiftu pær havir hufprea lykil til pa ær hvfprea piuuær. Vill eigh bonde laghbötæ pa fkal hvspreo takæ. ok a¹⁰) bak bindæ til pingf föræ firi allær götæ ællær firi hæræp. Vill pa bonde löfæ hofpreo finæ mæp laghum rættum. pa fkal kono löfæ latæ firi py at konæ ær ovormaghi hvn a eigh hug ok eigh hangæ utæn firi trolfkap.

6.

Far bonde æftir finv fins¹¹) hanum ranfzfak. þa fkal han mæp vittnum beþæz firi þy at han ma eigh hanum fyniæ ranfzfak þa han ær fialvær hemæ. fyns hanum ranzfak þa dragher han þiuffku a fik. þa fkal fkirfkutæ firi grannum at nu ær ranzfak fvnd. Þa kallær bonde han þiuf fin. þy at] han fundi ranzfak. Nu kuaþær han ne viþ. þa fkal fa fighiæ til finum hæræfzhöfþingæ han fkal þing til namnæ¹²) ok næmd fætiæ ok at fpyria hvi han ranzfak fundi. en kallar fik eigh þiuf han ær fakær at þranni fæxtanörtoghom. S. 1. Nu ær þæt böt at ranzfak. fundi. Nu ftandær fak open fu at 33 han ær þiuvær kallaþær. han fkal væriæ fik mæp tvæni tylptum ok. IIII^{or.13}) mannæ forræþe. falz han böte fum lagh fighiæ.

Nu ær vtuiftær hvs. giuær hin fak ær fins hauir mift. (*4pu kom pær at. pu havir ualdit ællær hion pin ær pu at male at mælæ. pa fa bonde

7-

6 = II. pB. 34.

- 9) Pro konong.
- 10) a omiss. ipse add. scriba.
- 11) Pro fyns.
- 2) Pro næmnæ

- 7 = II. pB. 35, 37.
- 13) Id est quatuor, pro fiura.
- 14) by kom bat bar etc. ut videtur, legendum. Cfr. II. pB. 35.

I. piuuæ B. 7.

bundin vip vitu fuæri mæp tuenni tylftum ok. IIII^{or.13}) mannæ forrepe. at pet kum pær hvarti mæp uitu ællær valdi minu ællær perræ iak a mæle at mælæ. pæt ær abryrp¹⁵) ok eig wlti iak piufnæpe pem. S. 1. Vitir bonde bondæ at han abyrd upp a han bar væri fik mæp tuænni tylptum.

8.

Hittir maþær grip fin. þa fkal han tak firi bezaff."") bonde fkal eig tak fynia num han fakær fe. þa fkal bonde til takæ bipiæ man kuarfætu firi þiuf ftolet þa fkal fiunatting firi þem garæ ær i tak gik ok haldæ firi þem hæft havir i handum. §. 1. þiuftolet") fkal leþæ til þriþia falæ a þriðiæ falæ fkal fit löfæ ællær fværiæ mæþ tylptær eþe ok tuæggia manna vittnum at þæt uar hemæ föt op") þær drak ok diþi myolk ok") moþor fpinæ ok iac a. ok þv ikki i. **Þor**") eigh þæs fværiæ. þa fkal hin til gangæ ær fit havir kænt. ok fværiæ mæþ tylptær eþe ok tvænni vittnum at þænni gripær uar fra mær ftolen ok huarghi fankændi iak fyr æn hær iak a ok þu iki.

9.

Hittir mapær grip fin a farnum vægh. þa fkal hin i handum hauir brötær tak firir fa af bofaftum mannum vm fyv nætær til hus ok til hems. Þa fkal hin æptir fara ær fit hauir kænt. þa fkal kuarfætu tak firi beþæff af bolfaftum manni. takfætær han firi rani þa fkal löfæ þær fum ftaþit ær num fylfwat²

- 8 = II. pB. 39.
- 15) Lege abyrb.
  16) Pro behaff.
  17) Lege hiuf fiolet.
  18) Lege ok.
  19) Lege or,

9 = II. pB. 40, 41.

20) Inter *por* et *eigh* litterae quaedam forsan fuerunt scriptae, quarum tamen nullum vestigium apparet.

21) fylfwat primum scriptum; a rec. forsan man. emend.

I. Piuuæ B. g.

ær eigh tak laglika gangit. (22 þa ær han fakær at tvænni23) fæxtanörtoghum, ællær væri fik mæþ tylptær eþe. ok tvægiæ manna vittní.

10.

En mahær kænnir grip fin i annærf mans handum kallær fa fik at lane havær²⁴) takit ær i handum havir. þa skal æstir sara ær sik kællær²⁵) eighæ ok tak firi bepæs af pem ar i handum hauir. han ma eigh fynnia num han fæki fik takfætær han firi raan þær fkal löfæ ær ftæþær ællær vær- 34 iæ firi hemæföt. fyunatting skal firi gæræ at lösæ mæb laghæ vittnum. æn eigh vindær hin lagha uærn firi.

II.

pry æru laghæ tak. et ær brötar tak til hus ok til hemf. Annæz²⁶) ær kuarfætu tak mæþ þem fæmbær. a babum. þriþiæ ær fkiælæ tak firi land ok galman²⁷) pet ma eigh bonde aprum fyniæ num han fæki fik.

12.

Takfætær maþær grip fin kallær hin i handum hauir fik hauæ köpt af vtlænfkum manni. ok ær vin innæn lanz. þa fkal han fyunatting firi hanum gæræ. ær i handum hauir grip. han fkal finum falæ bud fa. kumbær han til uil vinnæ firi. hemæ föt. per a han vitu til. Kumbær han eigh. þa fkal han uita til fins mæþ tylptær eþe ok tvæggiæ mannæ vittnum. §. 1. Æru babir utlænzkir. per uid hauæ köpt²⁸) ha skulu per fiughurra²⁹) natta stæm-

 $10 \equiv II. \ \bar{p}B.\ \bar{42},\ \bar{41}.$ n = II. pB. 43.

22) Rec. man. lineola induxit verba ba --ællær, sequentia vero ita mutavit: væri fik mæþ II tylptær eþe. ok IIII manna vittni; atque in margine addidit verba: ælla böte fulla þiufs böter III IX markær, quae nunc fere extrita sunt. 23) prænni sine dubio legendum.

 $12 = II. \ pB. 44, 45.$

- 25) Pro kallær.
  - 26) Pro Annap v. Annat.

27) Pro lagman.

- 28) Pro köpts v. köpz; s enim, sequentis p caussa, quod fere ut z sonuit, est omissum. Cfr. not. 82. pag. 49. 29) Lege fiughurtan. Cfr. II. pB. 44.

24) Lege havæ.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

8,

nv gæræ kumi þa allir til þæs landæmærkiz ar þæm ær næft. Sali ok vin. ok bæn i hændi havir. ok bæn ær illir. bær fkal væriæ firi hemæ föt ællær laghvm löfæ. S. 2. Köpæff per vid annar i varu landi. ok annar hinvagh kiægglu. ællær i danmark. þa fkal manæþær ftæmnu til gæræ ok lebiff til landæmærkiz. ok giers annattuigiæ löfis fum lagh fighia ællær væri ben i handum hauir. Py lik lagh ok ræt fum vtlænfkir man³⁰) göra os. þylikæn uilium uir þem göræ.

13.

Tapær maþær grip fin köpir aptær ok kænnir eigh þa, kænniff viþ fipæn. þa fkal hans vin vid uaræ flyti hinum grip ær hanum faldi. Ok illi pæn grip ær firi uar guldin. ok lepe fiben til pripia falæ ber fkal fylf wath firi gangæ. ællær löfæ mæh laghum. En varir landa kænnæ fin grip i abru landi. ællær utlænfkir mæn i uaru landi þa fkal fyunattingh til gæræ. ok löfæ grip fin mæp prim mannum æn fkal pæn væriæ³¹) ær grip illir. Annær hans landi mæp hanum. Pribi af by landi ær havir grip fin i kænt. Löft fkal hin latæ ær i handum havir mæp þæffi uitu. num væriæ uili map tylptær epe. at i hanff gardi per var pænni gripær hemæ föder. ok pv at³²) han ok þu iki i. þor han eigh³³) þet fuæriæ. Þa fkal hin til uita map35 prim mannum at han a pæn grip ok pu iki. Lepe til pripiæ manfz ællær höte fum lagh fighia.

14.

Hittir man grip fin34) i bivfs haptum ællær altir35) biuf af. ha fkal han lyfæ fum lagh fighiæ ok gieræ fik orpiuvæ. Kombær hin aptir³⁶) ær

13 = II. p.B. 46, 47.

- 30) Pro mæn.
- 31) væræ sine dubio legendum. Cfr. II. pB. 47.
- 32) t deletum est, sine dubio a quodam, cui cognitum non fuit at esse 2. pers. praes. ind. a v. ægha. Sed pro pv at legendum 36) aptær primum scriptum. videtur: py a iak. Cfr. II. 1. c.
- 33) Litt. eig extritae sunt, at rec. man. sec. XVII. restitutae.
- 34) Lege mans. Cfr. II. pB. 48.
  - 35) Pro æltir.

14 = II. pB. 48, 49.

kannir fit þa fkal han til gængæ³⁷) mæþ tylptær eþe ok tuæggiæ manna vittnum biþi fva fær guþ hollæn ok uattum finum at iak hitti þennæ grip i þiuff handum. ællær ælti iak þiuf af. þy æm iæk verþer vnnitigiæ³⁸) laghæ. ok lyfti firi fyrftæ motf manni ok næftæ by. ok þriþiæ þingi. þy æm iak uarþær orþiuuá at varæ. þa fkal hin til gangæ ær grip fin hauir kænt ok fværiæ at gripær far var fran mæær ftolen ok huarghi fankiændi iak fyr ær³⁰) hær ok iak a ok þu iki. Þa fkal þen löft hauir⁴⁰) grip fin luca tva öræ firi hæft at vnningia laghum æn han fteþer han vtan haraz ok öre en han innan hæræz löfir ok eigh þy meræ at flere fe an en maþær a.

15.

Varþær hyrfæ ftolen ok ær eigh i fol. uærþær i fol fiþæn annær far at köpæ. Hittir hin fit at ftæþiæ han fkal takfætiæ ok fyunatting til gæræ ok löfæ fit mæþ laghum æn eigh gangær fyls uat firir hin fkal fyl hauæ ær föt hauir hema.⁴¹)

16.

Stiæll⁴²) maþær þræl manz allær ambut löpær bort faar hin æptir ær a far fit eighit aptær ok leper aptær a hand hanum ær han þiuf kallær til garþ ok til grinder mæþ vittnum. þæt⁴³) at han gitær eigh þiuffak rundit mæþ laghum rættum hanum fkal bötæ firi þa þiuffak atta örtoghor min æn fiurar markær. fua konongi ok fua allum mannum.

17.

Stæþær maþær þræl fin ællær ambut kallær fra fæ ftolet uæræ allær rantakit. þa fkal han takfætiæ. þa fkal fyunatting firi þem gæræ fum i tak

15 = II. pB. 50.16 = II. pB. 51. 17 = II. pB. 52.

- 38) vnningiæ sine dubio legendum.
- 39) Lege æn.
- 40) Rec. man. add. firi. Male.

 41) a fere extritum, at rec. man. restitutum.
 42) i extritum est, eiusque loco deformis quaedam littera, e fere similis, rec. man. scripta.
 43) pam forte legendum. Cfr. II. pB. 51.

³⁷⁾ Pro gangæ.

I. piuuæ B. 17.

gæk taki fkal þæn uaræ viþ fiunatting ar i handum hauir. Sa a vittni⁴⁴) ær i handum hauir æn uittni fæff. Vittni firi hemæ föt mæþ tylptær epe. ok tvæggiæ mannæ vittnum. Biþi fua fær guö holl. ok uattum finum at iak födde han hemæ i hufum ok hæfkæp þer diþi ok drak miolk af moþor fpina. þær uar i klæpum uafþær⁴⁵) ok i uaggu lagþer. Þy a iak han ok þu iki. falz han. þa fkal hin fit hauir takfæt fuæriæ mæþ tylptar epe ok tuæg-36 giæ mannæ uittnum at þanni maþær allær. konæ uar fra mær ftolen ællær rantær. ok huarghi þa rætkændi iak han fyr æn hær iak a ok þu iki i.

18. *

Takær maþær þræll allær. ambut a löpftighum. þa fkal lyfæ fum lagh fighia hin fkal lucæ firi vnningiæ lagh tua öræ innan lanz half mark utæn lanz. Vinni til fum lagh ær.

19.

præl ok ambut þem. fkal vingæ. Bonde ær til vinordz biþin⁴°) þæff ær fæl ok hins ær köpir. þa fkal fa vingæ ær til uinordz ær biþin. Bonde fkal værþe fa ær fæl. þræl ok ambut. þem ær köpir bæþi ny ok naþær⁴⁷) þar næftu firi brote. æn firi griþum allæn aldær. §. 1. Þy fkal uin takæ til alþræ köpæ at han fkal orþiuua⁴⁸) gæra um al köp. Vil hin han þiuf kallæ. þa fkal uin vittnæ ok þer tver famæn mæþ tylptær eþe. at iak köpti grip þænnæ. mæþ vin ok mæþ vittni. fva fum lagh varu. ok þy ualt iak eigh fak þerre. þu giuær mær. §. 2. Horff ok nöt hof fæ ok hornfæ. fkapat klæþi ok fkiept uakn. þem fkal köpæ ok fæliæ mæþ vin ok vittni. §. 3. Dikur fwærþ ok ofkapaþ klæþi ok alt þæt i boþom liggær. ok þæt a torghe

 $19 = II. \ pB. \ 54 - 57.$

- 44) vitu, ut videtur, legendum. Cfr. II. p.B. 52. 48) Stj. et omnia apogr. legunt ordinna; at
- 45) Stj. et omnia apographa legunt nafdär.
- 46) Forte addendum: af bæggiæ handum. Cfr.

 48) Stj. et omnia apogr. legunt ordinnæ, at litt. n et u saepe inter se esse similes, antea observavimus (vide not. 31. pag. 28; n. 9. p. 43.). Cfr. H. pB. 55.

47) Pro næpær.

II. pB. 54.

I. piuuæ B. 19.

köpeff vtæn boþær fva fum i. Illir ennor⁴) þy. þa fkal han haua tuæggiæ mannæ uittni ok tylptær ep. þæff. at fværiæ at han köpte torghköpe rættu ok þy ær han eigh þiuuær at.⁵⁰)

Þatta ær fornæmix sakir.

I.

IVLarghær æru fornæmiz fakir. En ær þæffi. at takær maþær öknöte. manz. a löt uti o louandifz ok akær mæþ allær riþær. þa ær han fakær at þrænni faxtanörtoghum.

2.

Huggær maþær ek þa fum aldin bær olowændiff. þa ær han fakar at fex örom. Huggær. han þrear ællær þrim flerra. þa ar þæt þrænni faxtanörtogha fak.¹) Huggir vndir uiþu þa ær þæt atta örtogho fak. vtan fkoghær fe lagaþer i hæræz ræpft. þa böte. þrænni fæxtan örtoghær. S. 1. Möter maþær manni hauir fang læft. klandær firi hanum. kallær fin væræ. bepiff til ftumf at faræ. þa fkal han fylghiæ. ær han fandær at fak böte atta örtoghær fakfökæ enum firir vndiruiþ ok fax öræ firir aldinuid fyn han til ftumf at faræ. þa ær þæt rætlöfæ. S. 2. Takar maþær man i fkoghi finum. þræl ællær. legho man. taki af hanum öxfe ællær öknöte. þæt ær fiærme ær.²) 37 Takær maþær viþ ftuf bondæ ællær bondæ fun. þa a fa fang ær eghur .a.

1 = II. FornB. 2.

2 = II. FornB. 7, 3 - 6, 14.

nom allær böte III XVI örtughær.

- 50) Apographa hic textui inserunt additamentum in margine rec. manu scriptum, quod cum II. PB. 58. convenit, iis exceptis, quae ad illum locum adnotantur.
- Rec. man. verba ællær et þa ar fak lineola induxit, alia vero, tam inter lineas quam in margine, addidit, ut legere-

tur: Huggær han II XII öræ þrear III markær þrim flerra III IX markær. Cfr. quae, eadem manu in margine sequentis folii 37. adnotata, infra leguntur, IV. 7.
2) Rec. man. in marg. add. före heem til fin ok giui wt at fyrftu krasvom mæþ svit-

⁴⁹⁾ Rec. man. add. af.

I. Fornæmix fakir. 2.

taki af hanum fang at faklöfu. föke han fydæn vm fkoghær hug æn han uil. §. 3. Akær *maþær* gönom fkogh *manz.* bræftær axful manz. ællær andurftang huggi at faklöfu bæþi.

3.

Takar maþær a (³andrum dæghi hæft ællær. oxfæ. wang allær flæþæ fkip ftiornfaft molkær. ko manz. all þe æru full fornæmi fkal bötæ firi fax öræ. öre firi ekiu. tua firi tagbændu half mark firi fiværingf bat. örtogh firi riuu. firi tuar. tvar örtoghær firi þreær allær þrim fleræ. þæt ær fult fornæmi fax öræ.

4.

Akær maþær iuir æng uflægnæ. allær ivir akar fiþæn vp ær runnit. böte örtogh firi huart hiul. Akær annut finni böte þrænni fextanörtoghor. þy at þa hetir förgatæ.

5.

Takar maþær garþ manz gialdi firi þrænni faxtanörtoghor. Takar maþær fang manz huggin i fkoghi ællær annærftaþ. gialdi þranni faxtanörtoghær æn han falz at. §. 1. Þæn fum förir fin gar⁴) af akrum fyr æn burghit ær gialdi aptær allæn þæn fcaþ.⁵) þær gangær gönum ok a ovan þrænni faxtanörtoghor þem enum fkaþæn far eigh conong*i*. eigh allum mannum. §. 2. Brytær maþær annarf garþ far bonde fkaþæ gönom gialdi hin ær bröt atta örtoghær hællær⁵) hin ær garþ a. æn han findær eigh hin ær bröt. §. 3. Löpær fæ innangærþiz at helum garþi þæn fum fæ a læggi fram flikt fum

3 = II. FornB. 15. 4 = II. FornB. 16.

5 = II. FornB. 17 - 22.

- 5) Lege fcapæ. Omnia apogr. legunt fladh.
- 6) Pro ællær.

Digitized by Google

³⁾ Sine dubio legendum anuærk dæghi. Cfr. 1 II. FornB. 15. in indice Capp. In antiquiori cod. forsan fuit scriptum anuær dæghi, et a nostro scriptore male lectum annær dæghi.

⁴⁾ Pro garp.

I. Fornæmix fakir. 5.

han uill ok fuæri æptir. mæþ enepe finum æn minni ær fkapi gör æn til akærlaff. Kallær annær væræ meræ æn akærlaff. þa gialdi atær akærlaff ok eigh mera þy at meri fe fkapi gör.

6.

Takær maþær akar nam fra kono ællær manni gialdi þrænni faxtanörtoghær. allær væri fik mæþ tylptær eþe. Akar nam fkal æltæ fra manni ok eigh takæ. §. 1. Hittir maþær grip manfz a akri lyfi fum aþrum þiufnæþ. gangær uid fum a löfe fum annæt akarnam. §. 2. Latær⁷) maþær hæft i tiuþær a akær manfz ællær æng böte þrænni faxtanörtoghær. ællær uari fik mæþ tylptær eþe. §. 3. Haldær maþær fæ fit i friþgerþi annarræ mannæ mæþ hund ok mæþ hirþæ. III. ællær. III. flerre.⁶) þa væri fik mæþ tylptær eþe. þa æn han falz. þa böte þranni fæxtanörtoghær. §. 4. Latær maþær grip fin i tiuþær vm dagh ok uarþær lös liggær a hældæ allær fiætur gangær i a-38 kær manfz ok uarþær intakin. þa löfe mæþ eneþe finum.⁹)

Fornamix bolker.

I.

Utgarpær allir ok lip fkulu uæræ firi. ok gild vm hælgha porfdagh. Liggær lid ugilt pæt ær fax öræ fak. öre firi enkæ gap a utgardhum. attæ ortoghær firi bolgar.")

6 = 11. FornB. 24 - 29.

- 7) Tatær v. Tacær primum est scriptum, at T in L mut. forte a rec. man. Cfr. II. FornB. 26.
- 8) Quaedam hic videntur errato esse omissa, nisi forte verba: III. ællær. III. flerre ex adnotatione marginali in textum irrepserint. Cfr. II. FornB. 28; Add. 4: 1.
- 9 Bur. hic textui inserit tria illa addita-

1 = II. UtgB. 1 - 3.

menta in inferiori margine foll. 36. et 37. rec. man. scripta, quae infra exhibebimus, IV. 6 — 8. Ups. vero primum et tertium tantum habet (IV. 6. et 8.); Sk. et 60. tertium solum.

1) Pro bolgarp; r deletum. Forte credidit aliquis bolka esse logendum. Cfr. II. UtgB. 5.

1

63

2.

Væltær heftær. rotær fvin a akri vprunnum. bote firir flickt korn fum a ær fat. fkæppv firir huariæ þriðiu valtran ællær þriðiu rotæn.

3.

Sitær græffæti i by mansz a hvarti i garþum allær lidum eigh eng ok eigh akær. þa a han eigh mæþ laghum utængarz at hawæ nokot þæt ær kuikændif ær num han fæki fik at þrænnifaxtanörthoghum.

4.

Eig a tiupærfæ i gærþi at gangæ ulowandiff num han fæki fik vip allæ grannæ at attaörtoghum. S. 1. Præftær a mep laghum en hæft i garþi at havæ firi þy. at han fkal i fokn riþæ æn braþlikæ kumæ buþ bondæ at huflæ allær oliæ.

5.

Chöpær man fæ af falby. vrakær hem vlowaudifz grannum þa fkal niþær²) guggæ³) fum ftæþær.

6.

Fopær fæ ok leghu fæ tækkiu⁴) fæ ok nam fæ. þy fkal warþæ firi aldri vangömflu. fult ok klaui. byargh ok bro. vatn ok dy. varghi ok þiuvi. þæffi æru al wangömflæ. þem fkal al aptær bötæ mæþ typltar⁵) eþe. §.¹. Firi ofævli fkal eigh warþæ. þæffi æru ofævli afikkiæ. eldær. raan byorn. ftingær ok ftarui.⁶)

2 = II. UtgB. 7. 3 = II. UtgB. 8. 4 = II. UtgB. 9, 11. 5 = II. UtgB. 12. 6 = II. UtgB. 13. Cfr. I. RetlB. 12.

ţ

- 2) Br. et apographa legunt *uipær*. Male. Cfr. not. 48. pag. 60.
- 3) Pro huggæ.
- 4) Sk. Bur. et 60. legunt täkkin; Ups. takin. Male. Gfr. not. 48. pag. 60.
- 5) Lege tylptar.
- 6) Potest quoque legi flarm (sic Stj. Sk. Bur, et 60.), flarni (sic Ups.), fcarm, fcarni vel fcarui. Vide Tab. I. Cum litt. fc in hoc cod. interdum ita sint scriptae, ut a ft dis-

Digitized by Google

7.

Hittir mabær koppo fund a annærf manfz éng fæmbær þem .a. þa a halft fa ær ftok hitti ok halft fa ær aghu a. Skil pem a pa a far uitu ær æng a fuæriæ map tylptær ebe ok tuæggiæ mannæ vittum?) at ftok bænnæ þu klandær mærkti iak fyrræ. þy a iak ok þv eigh. S. 1. Dæn a hæræ ær hændir þæn a ræf ær refer. þæn a vargh ær vinþær þæn a biorn ær betir hæn a ælgh ær fællir. hæn a otær ær or a takær. §. 2. Hittir hæn koppofund ær. a lægha lot i fkoghe haui allæn koppofund eghi ma huggæ ek nip vtæn grannæ lof. §. 3. Hittir mapær hökæ a fkoghi finum allær a almanningi bindær værpplæ vm fötær eig ma annær bort takæ num han fæki fik at þrænni fæxtanörtoghum.

8.

Flar mabær enæ ek aldinbæræ i fkoghe manff. þæt ær fæx öra fak hæn⁸) han kombær eigh. dulum vib. Flar mapær preæ. allær. III. flere bæt ær. þrænni faxtanörtoghæ fak. Flar vndirviþv til laf. viþær þæt ær. fax ö-39 Flar han. III. laff allær. III. flerre böte prannifæxtanörtoghær. ræ fak. Kyæpær mabær ne vib ba skal hanum uisa siunatting, væri sik mæb tolf mannum

9.

Brænnir maþær hö manff a æng vti. þæt ær rætlöfæ. Þa fkal fökiæ til map fivnattingi hin fkal variæ fik mæp tylptar epe. ok tvæggiæ mannæ vittnum. at iak brændi eigh hö pit ok eigh ær iak fanbær at fak perre pu gi-

g = II. UtgB. 21? 22.7 = II. UtgB. 14 - 16.8 = II. UtgB. 17 - 20; IV. 7.

cerni nequeant, (cfr. ex. c. not. 5. p. 62.), et codices G. et K. hanc vocem a fk incipiant, nobis visum fuisset fcarui hoc lo- 7) Lege vittnum. co esse legendum, nisi cod. B. ubi litt. 8) Pro an. h deletum.

st et sc non possunt confundi, habuisset siarui. Vide II. UtgB. 13. ibique notata.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

9:

I. Fornamix B. g.

uær mær. §. 1. fva ær vm al þy mal annur æn brænnir mylnu ællær v⁹) fifkigarþ. rifgarþ. bro ællær fang manff huggin i fkoghe. þæt ær alt rætlöfæ. þæt fkal alt aftær gialdæ mæþ fuornom eþe. at þæt var eigh bætræ ok ouan a þranifaxtanörtoghær.

10.

Takæ diur fæ fran hirþingiæ far eigh aflæftir aftær hætti viþ fva mykli leghu fum han fkuldi hauæ firi þæt fæ far han aflæftir aftær vari faklös. S. 1. Liggær fæ i dyæ döt. þa fkal hirþingi ftaf fin hos ftingæ hat fin vndir hovoþ læggiæ. allær. kapu. allær. ris. vnþir brytæ. þær fkulu vittni bæræ at vangömflæ hans gek eigh at.

II.

Laghæ stæmnudaghær æru tver. Paskær ok mikyalsmæsse. §. 1. Fæstir maþær leghoman ær eigh gangin a wist hans. þa ær þæt vitæ hans mæþ tylptær eþe. ok tvæggiæ mannæ uittnum at iak fæssis eigh mæþ þær ok ængin staþvæ giorþi iak uið. þik. þor han eigh þæt suæriæ. luki vp sva myklæ legho sum hanum var mælt. Gangær han a uist hans ætær nætorp¹⁰) ok daghor¹¹) þa kombær han eigh laghum uiþ. luki up su myklæ legho¹²) sum hanum uar mælt. ok böte þrannifaxtanörtoghær ovan a. Hvar haldær sin bonde hauir lagkklandæt¹³) sin legho man. böte þranni saxtanörtoghær. §. 2. Hætti bondi fliku samu viþær æn an¹⁴) vrakær bröt legho man as hæskap ok as uist finni. Gæri huemledær sik vreþæn.

10 = II. UtgB. 23, 24.

9) v non legendum videtur. 10) Pro natorp. 11) Pro daghorp. 11 = II. UtgB. 26 - 28, 29. fin.

12) Litt. le fere sunt extritae.

13) Lege laghklandæt.

14) Pro han.

pattæ ær¹) lecara rætar.¹)

Uarþær lekæri barþær þæt (³fkal e vgilt uaræ. Varþær lekari fargaþær þen fum mæþ gighu gangar allær mæþ fiþlu far (⁴allær bambu. þa fkal kuighu taka otamæ ok flytiæ up a (⁵bæfing. þa fkal alt har af roppo rakæ. ok fiþæn fmyria. þa fkal hanum fa fko⁶) nyfmurþæ. þa fkal lekærin takæ quighuna vm roppo.⁷) mæþær fkal til huggæ mæþ huaffi gefl. Gitær han⁸) haldit. þa fkal han hauæ þæn goþa grip. ok niutæ⁹) fum hundær græff. Gitær han eigh haldit.¹⁰) havi ok þole þæt fum han fek fkama¹¹) ok fkaþæ¹²) biði alþrigh halldær¹³) ræt¹⁴) æn hufkonæ¹⁵) hudftrukin. E. a variændi 40 vitu ok¹⁶) fkyldæfti arf at¹⁷) takæ.

pættæ ær conongs bolkær¹)

Emundær flemæ var²) conongær i vpfalum ok fven tiugufkiæg³) i dan mark.⁴) þer fattu riftir⁵) mællir (^ofverikis ok danmark. þa (⁷næmdus af fweriki. cakaldi⁸) af tindæ landi.⁹) Botn¹⁰) af fiærðrundæ landi.¹¹) Ga-

- 2) Pro rættær; ultimum r fere extritum.
- 3) I. ær e ogilt.far hwarte fri (lege firi) eigh lagh oc æigh fæ. Warder etc.
- 4) I. om. allær bambu.
- 5) I. a basingh alt skal har etc.
- 6) I. *fcoa*.
- 7) I. halan.
- 8) A. n fere extritum.
- 9) I. nyti.
- 10) I. add. pa.
- 11) A. Litt. kam fere extritas, rec. man. restituit. I. fcam.
- 12) I. add. oc.
- 13) Pro hælldær.
- 14) I. add. a fær.
- 15) I. ambat.
- 16) I. add. hin.
- 17) I. om. at.
- 1) B. G. P. Q. om. rubricam. H. habet rubricam: hær figher af landamærum; sed de ipso textu finem tantum: Danæ holmber ær

fkiptir etc. post quem continua serie sequitur index limitum Vestrogotiae (lV.10.).
2) Q. add. thridhi criftni.

- 3) Q. add. war konung.
- 4) A. litt. *i d* fere extritae, rec. man. sunt mutatae in *D*.
- 5) Stj. 60. Sk. et Bur. legunt riftir. Cfr. Tab. I. Codd. Runici habent riftir. B. Q. ramærki. G. ryfter ok ramerki. P. rifter och raa.
- 6) B. danmark ok fwærikis.
- 7) B. nemdis. Q. næmpdo the tolff fom rifta ftena. fkullo fætia mællan rikin förft cakalde etc.
- 8) Stj. 60. et Sk. legunt Takaldi. B. ravaldær. P. ragwald. G. raglande. Cfr. not. 7.
- 9) B. G. P. Q. tiundæ lande.
- 10) A. Ita scriptum fuisse videtur. Rec. man. mut. in botil. Ups. Bur. et Stj. legunt Botil. Sk. Bötis. 60. Botu. - G. Q. Botn. B. bote. P. both.
- 11) B. Q. fiæprundæ lande. G. fiapriunda lende. P. fiædrunge lande.

¹⁾ r fere extritum est.

fi¹²) af væftmannæ landi. Grimaldi af öftrægötlandi. Nænnir¹³) af fma-Thorsten af væstrægiötlandi. (14Tolle (15 af iutlandi. Toti ok tolandum. ki af iutlandi. Gymkil¹⁶) af fialandi. Dan¹⁷) af fkani. (18Grimitun af hallandi. (19 per tolf fættu fæx stenæ mællir rikiænnæ. Fyrsti²⁰) sten a²¹) funtry afi.²²) Annær²³) i danæbæc. pridbi²⁴) kinnæ²⁵) sten. Fiardi²⁶) i uracinæfi.27) Fæmti²⁸) hvitæ²⁹) ften. Sætti³⁰) brimfæ³¹) ften. mællir blecongf.³²) ok möre. Danæ³³) holmbær (³⁴ær fkiptær i bre (³⁵löte. A en lot vpfalæ conongær. Annæn (36a dana conongær.37) pridbiæ (38lot a noregf³⁹) conongær. (⁴⁰da ær⁴¹) stæmnæ þerræ vær. þa hælt danæ conongær i⁴²) befzle vpfalæ conongfz. (⁴³Æn noræn conongær⁴⁴) i⁴⁵) iftæd⁴⁶) hans.47)

- 12) B. Gaffe. Q. gafa.
- 13) B. Næmnir. P. Nampnir. Q. nænnar. G. pro Nænnir - væstrægiötlandi habet lacunam.
- 14) B. pro Tolle toki habet: af danmark tylli oc tyki.
- 15) G. P. om. af iutlandi.
- 16) B. Q. Gimkil. G. Gunkil.
- 17) Q. nan v. uan, rec. man. mut. in nænnar.
- 18) B. om. Grimitun. P. om. Grimitun af hallandi.
- 19) B. pa fættu peer fex etc. G. pa fattu the tolf. fax etc.
- 20) B. fyftæ. G. Q. förfta.
- 21) P. j
- 22) B. siutru asi. Q. snwtroaas.
- 23) B. Q. annæn.
- 24) Q. thridhia.
- 25) B. krimæ.
- 26) B. fiærþe. Q. fiærdha. 27) B. wrækfnæs. P. wrangxnæs.
- 28) B. femte. Q. fæmpta.
- 29) B. G. hwiti.
- 30) B. fette. Q. fiatta.

- 31) B. P. Q. brymf.w.
- 32) A. bleconfg f scriptum, at punctum primo f subiectum.
- 33) A. litt. D rubra. P. Fana (miniatoris errore).
- 34) Q. Skiptis tha.
- 35) A. löte errato bis est scriptum, in fine prioris et initio sequentis lineae. P. dela. en deel vpfala etc. Q. dela. en deel atte opfala etc.
- 36) B. P. om. a. G. lot .a. Q. deel danmarkx etc.
- 37) Q. add. oc.
- 38) P. om. lot a. Q. deel, om. a.
- 39) B. H. noren. G. norin.
- 40) P. Tha ther war herramoth.
- 41) B. G. Q. om. ær.
- 42) B. G. om. i.
- 43) B. G. oc. Q. P. oc norghis.
- 44) Q. add. hiolt.
- 45) P. on. i.
- 46) B. istape. G. ystathæ. P. istadh.
- 47) B. add. et cetera. P. add. nar han fiegh pa fin heft. G. H. Q. hic addunt indicem limitum Vestrogotiae (IV. 10.).

Digitized by GOOGLE

horo ping lot fkal fkiptæ.")

Hær²) fighær³) horo ping lot skal skiptæ bo⁴) mællum a aldræmannæ pingi. Vaöfbo. (⁵pæt (⁶ær helt bo. takar flit?) madær fum. madær. Kin-Valla?) haræd oc kakind. halft bo. takar tua löte da hareð halft.⁸) bo. ualla haræp oc ("opridiungin (""cakin. ("Gudems bo. gudemf haræd ok frökinfhæræp.¹³) halft. bo. takar fæmtungin¹⁴) frokinfhæræd²³) ok fiura löte. gudemf15) hæræd. Vilfkæhæræd16) afhæræd. ok mark. (17 hæt ær halft¹⁸) bo. takar marc fæmtungin oc fisæn fkiptis i tu mællir uilfkæhæræd.19) oc afhæræd. Lung bo fkal fkiptæ²⁰) driðiungum. En þridiungin²¹) ær alfhæræd (²²ok barcnahæræd ok lafkæhæræd. (²³taka tuæ löte. barcnahæræd oc pre löte. alfhæræd ok lafkæhæræd. Annær pridiungær. ær giæfini ok24) vidounhæræd.25) oc ballæbygo.26) takar (27fæmtungin vidunhæræd.28) ok ballæbygö. oc fiura löte giæsini siðan takar sæmtungin ballæbygd²⁶) uis vidunhæræd.²⁹) pridi pridiungær (30af lung bo. ær colanfhæræd. (31 oc all vtlandin. tuer löter 32) ær coland fhæræd. oc pridiungær 33)

1) A. v. fkiptæ omissam a scriba, qui ni- 15) H. gudhems. mis angustum locum rubricae reliquerat (cfr. not. 1. p. 20.), nos, tam ex sequenti textu, quam ex rubr. in cod. H. supplevimus. H. hær figher horo bing (adde lot) fcal fciptæ bo mællum. B. G. om. rubr. G. rec. man. sec. XVII. in superiori folii margine adnotavit: Huru general böther på ett Ting skohla dehlas till hwart och ett häradt effter fom det ftort är.

- 2) B. om. Hær þingi.
- 3) G. add. af.
- 4) G. boa.
- 5) B. om. pæt.
- 6) B. G. H. sic. A. pro ær helt habet ælt.
- 7) B. G. H. flikt.
- 8) B. hic, et G. quoque in sequentibus, pro halft habent half.
- q) B. wællæ.
- 10) B. G. pripiungh.
- 11) B. G. H. kakino.
- 12) H. Gudhems. G. om. Gudems bo.
- 13) B. frökings hæræð.
- 14) B. femtunger.

- 16) B. wifkæhæræö.
- 17) **E. G. om.** pæt ær. H. om. pæt.
- 18) B. half.
- 19) B. uiskæhæræð.
- 20) B. Skiptæs.
- 21) B. G. H. pripiunger.
- 22) B. laskæhæræð oc barknæ hæræð.
- 23) B. H. taker. G. om. taka lushahærad.
- 24) B. om. ok.
- 25) B. wibundhered. H. widundahærad. G. wibændahæret.
- 26) B. H. ballæbygh.
- 27) B. femtungen ballæbygh. oc fiuræ loti giæfinæ oc wibunhæræð. fiban etc. G. om. fæmtungin — ballæbygð. oc.
- 28) H. widundahærad.
- 29) B. vidhundæhærzd. H. widundæhærad. G. withændahæret.
- 30) B. om. af lung bo.
- 31) H. om. oc colandshæræd.
- 32) B. loti.
  - 33) B. add. ar all.

Digitized by Google

I. Horo ping lot fkal fkiptæ.

vt landin. (³⁴Nu byriæs afbo fkanungfhæræd halft bo. afuhæræd.³⁵) viftæhæræd oc nordal³⁶) halft bo. takær nordal³⁶) attundæ lot. fiðan takar tua löte³²) afuhæræd. ok driðiungin. uiftahæræd. hær³⁷) taka fcanungf bor³⁸) dalbo. lot. firi at per³⁹) fculu crakæ ok flacæ.⁴⁰) mariu kirkiu i fkarum. 41 (³⁴Nu byriæs holæfio bo. allir⁴¹) oc biarkæhæræd. halft. bo. floðnæhæræd.⁴²) oc viniæhæræd.⁴³) halft bo. (³⁴Nu byriæs fkalandæ bo. tuer löter. qualni⁴⁴) ok priðiungær.⁴⁵) væbohæræd oc alt⁴⁶) fyndal.⁴⁷) (³⁴Nu byriæs uartoptæ bo. vartoptæ⁴⁸) hæræd halft bo. reðuægh. ok kind halft bo. takær hwært. perræ halft. Fyrft fkiptæ. pry bo. vip fæm bo. vartoptæ⁴⁸) bo.⁴⁹) guðems bo. ok lung bo. (⁵⁰pe pry. taka⁵¹) halft. við hin fæm.⁵²)

Biscups bryniofs stapue")

Bryniuluær (²mæd guð naðum fkara bifcupær fændir allum þem mannum ær. þættæ bref fe guðs quædiu oc faðurlicæ blæfcent.³) þæt fkulu allir mæn uitæ at um þa miffæmiu ær röres mællum lecmanna oc clærkæ i varu bifcupfdöme iuir kirkiunnær frælfi at⁴) min hærræ conong magnuf mæd uærs capituli raði. fkipaði. þæffæ leð. þær⁵) iuir

- 34) B. H. om. Nu byriæs.
- 35) G. H. add. ok.
- 36) B. norddall.
- 37) B. H. par.
- 38) B. G. bo.
- 3y) B. pö.
- 40) Stj. Sk. Ups. et 60. legunt flatä. B.
  G. H. flakæ.
- 41) H. Alir.
- 42) B. G. flonnæhæræð.
- 43) B. winnahæræð.
- 44) B. qualdne.
- 45) H. pridiungin.
- 46) B. om. alt.
- 47) B. fun dall. G. H. fundal.

- 48) B. warptoptæ. H. wardtoptæ.
- 49) G. add. ok.
- 50) B. pö pri. G. om. h. vv.
- 51) G. add. ee.
- 52) G. add. boon. wazbo. kyndabo. aafbo. hulafio bo. ok fkalanbo. In cod. B. cum hoc capite immediate cohaeret index ille ecclesiarum Vestrogotiac, quem cod. A. demum post constitutionem Episcopi Brynulphi exhibet. Vide pag. 74. infra.
- 1) A. om. rubr. Hanc e cod. H. mutuati sumus.
- 2) H. Skara biscuper meh guz nadhum.
- 3) H. blæfzæn.
- 4) H. pæt.
- 5) H. om. pær.

I. Biscups bryniofs stapue.

pæn⁶) korn tiunde⁷) oc af aldrahanda fryct ær vægzf⁸) ok af quic fæ. 1. fkal fullilicæ utgiæræs. Vitis þæt nocor?) man at han fitær quar vm allæn tindæn¹⁰) annættuæggiæ bifcupfins¹¹) ællær præftins. ællær kirkiunnar. allær. fpitalfins væri fic mæd fiu næmdæ mannum. falf han at þy. þæ böte fakfokiæn¹²) faxtan örtoghær oc ut tindæn.¹³) æn nocor¹⁴) vitis at han haldær atær. nocon lot af tindanum. annættuæggiæ af bifcupfins allær¹⁵) preftins. allær.15) kirkiunær. allær.15) fpitalfins (16 allær. prouæstærgist.17) allær. falucopogf fkiæppu. þa uari fic mæd (18fic oc finum næftæ grannæ oc finum næmdærmanni falf han at þy. þa böte facfokiænum atta örtoghær oc pæt mæd af tiundanum ær han atær hælt.") Ok pæffæ famu uærn20) vndir ftandum uir væræ gildæ um aldræhandæ tiundæ vtæn bæn loten fatökræ mannæ ær böndir fkulu inni haldæ oc vaflum²¹) mannum giuæ. Ær oc fva at ingin loter af allum tindænum ær ut guldin firi pafcha aftan. þæ giældi allum fakfiokionum²²) enæ faxtanörthoghær oc ut allan tindan.

Vm houos tindæ ær fua fkipæt. at huilkin man fum²³) æruir æftir fa-3. our fin allær modor. helt bo. (24 han fkal giæræ hovod tindæ æftir dridiu25) fæd. (^{2 o}æruæ mangir famæn et helt bo. oc uiliæ bo famæn þa fiti vm þry ær²⁷) ok giæri. Þa hovoð tindæ. uil nokor (²⁸þerræ bort faræ innæn þem prim arum. pa giæri houog tindæ. paghær ær fkiptis af (29 finum pænning-

1 = II. KkB. 37; III. 5, 6; IV. 21: 2. 2 = II. KkB. 72.

- 7) H. sic. A. copitinda.
- 8) H. wax.
- q) H. nokon.
- 10) H. tiundæ.
- II) H. bifcups.
- 12) H. fakfökiænum.
- 13) H. tiundanum. Male.
- 14) H. han.
- 15) H. add. af.
- 16) H. om. allar fkiappu. Cfr. not. 19. infra.
- primo f subjectum.
- 18) H. om. fic oc.

- 19) H. add. oc famælund oc. æn ater halder prouastær gift. æller faluköpungs skiappu wæri fik. Čfr. not. 16. supra.
- 20) H. add. pa.
- 21) H. wæslum.
- 22) H. fakfökiænum.
- 23) H. om. fum.
- 24) H. pa Skal han.
- 25) H. pridiu.
- 26) H. æru aruær slere til. en egn. oc wiliæ allir bo etc.
- 27) H. aar.
- 17) A. fprouæstærgist scriptum, at punctum 28) H. bort mæt sinum pænningum i þe þry aar.
  - 29) H. fin lot.

⁶⁾ H. At pan.

I. Biscups bryniofs stapue.

gun. yilia pær³°) allir fkiliæs at. þa giæri fir æn fkiptis hovoð tindæ. fua vngær fum gamal. utæn mö giæri igh fyr æn³1) giftis.³2) Æruir. man lö-42 fkæ pænninggæ. (³³þa giæri houoð tindæ. þaghær (³⁴ær han æruir. ok eigh optari af þem³5) panniggum.³°) utan kirkiæ uighis æptir þæt tiu ar. Oc þæt undirftandum uir mæð þem mannum fum³7) iorð eghændæ æru oc eigh³⁸) mæð lanbom fum uið þænnæ tindæ haldæs eigh firi kirkiu vigfl. Quinman fkal eigh houoð tindæ³°) fyr æn hun giptif (^{4°}oc carman eigh fyr æn ær fæmtan ara gamal. Far maþær fic laghlicæ cono þær fkulu giæræ houoð tindæ aftir þriðiu fæð. af þém pænniggum.³°) ær þær þa hauæ. Ærvæ þær aftir faður ællær.⁴1) moðor. þa luki fua houoð tindæ. fum fyr ær fagt.

3. Huilkin mæn⁴²) fum farghær man⁴³) ællær. dræpær i⁴⁴) þæmmæ famfunpum. I fkarum vm fkiærðorfdag⁴⁵) um præfta möt.⁴⁶) um varra fru föðflu dag. allær i faluköpungi. um botulfs mæffu. ællær pancrafz⁴⁷) mæffu. ællær. i fködwe um ælinær⁴⁸) mæffu. ællær a rættum kirkiu uæg. huat þæt ær hældær i hemfærð allær. bort færð. allær. a þæn dag ær kirkinæ⁴⁹) ær (⁵⁰uigð a i kirkiu by. þa böte bifcupi. X. markær, Huar fum farghær ællær. drapær i kirkiugærði af folfco finni. böte bifcopi. III. markær. Giær han þæt i kirkiu böte bifcupi. IX. markær oc uærði aldrigh inlændær fyr æn bifcupær bidær firi hanum ok æptir þæt. þæ⁹) bö-

3 = II. KkB. 52, 22; IV. 21: 11.

- 31) H. add. hon.
- 32) H. add. fwa ſkal howodtiunda göra ſum ſakt ær. vian af bac arſ. bær ſkal ingti giæra af. Skil þem a kallær þæt minna væra. gangi tolf manna ed. oc tuænni uithni. Af allu ſkal howodtiundæ giæra. vian af bondans mæþalklæþum. oc huſſrunna mæþalklæþum. korn. o (lege oc) hö oc inuið. oc al wilði hors.
- H. pa giöre paghær howodtiunda. ær. han hauir ær.ft.
- 34) A. Verba ær han fere extrita; rec. man. sunt mutata in annan.
- 35) A. *bem* fere extritum, rec. man. mut. in *pan*.

- 36) H. pænningum.
- 37) H. om. fum.
- 38) H. om. eigh. Male.

39) H. add. göra.

- 40) H. ællær karman fyr æn han ær etc.
- 41) H. oc.

42) Pro man. H. mader.

- 43) H. om. man.
- 44) H. sic. A. om. i.
- 45) H. fkærbors dagh. ællær.
- 46) H. præfta mot. ellær.
- 47) A. z deletum.
- 48) H. ælino.
- 49) Pro kirkiæn. H. kirkiæ.
- 50) H. vigh. om. a.
- 51) H. om. pa.

³⁰⁾ H. add. oc.

te æn bifcupi. XX. markær. Oc⁵²) pæffæ bön oc bot⁵³) uilium vir at giömes i pæffum tuem næftu fallum.

4. Vm þa mæn ær hælghæ daghæ brytæ ær fua fkipæt at huar fum⁵) byargf vm pafka dag ællær hælghæ þors dagh. pikifdaghæ dagh. iulædægh. attundæ dagh. tolftæ dag. nokon varræ fru dag. nocon apoftlæ⁵) mæffu dag. mið fumærs dagh. fancta laurinfzær⁵) dag. fanctæ michiæf⁵) dag halldræhælghunnæ⁵) dag. þa böte atta örtoghær bifcupi af þæt myntt ær. þa gangær.

5. Syndær giftær madær mæð löfkre kono böte bifcupi. XII. öre. Syndær giftær man mæð annærs manf cono böte byfcupi. IX. markær. Firi frænfcimæ fpiæl mællum fyfkinæ. ællær. fyftrungæ. böte.⁵⁹) IX. markær. mællum þriðiæ manf ællær. fiarðæ. böte. XII. öre. Hvær fum fyndær amot natturrinni. böte bifcupi. IX. markær.

G. Mæð^o) canuncæ. raði. uilium uir faftæ giæræ. þæffæ fkipilfi ok mæð þem frælflec ær kirkiæn^o¹) hafði firi os. oc^o²) þær til ær uart infighli ok uærf capituli infiglli fore þættæ bref fat. (^oActum. anno domini. M^o. CC^o. LXXX°. primo.

 $4 = II. KkB. 5_2; III. 18; IV. 21: 37. 5 = II. KkB. 5_2; III. 121; IV. 21: 16, 40, 17, 18.$

- 52) H. om. Oc.
- 53) H. add. pa.
- 54) H. om. fum.
- 55) H. apostlo.
- 56) H. lafuirzfa.
- 57) H. mikials.
- 58) H. aldra hælghona.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

- 59) H. add. bifcupi.
- 60) H. add. warra.
- 61) H. kirkiæ.
- 62) H. om. oc.
- 63) H. Oc þætta war giort oc fkipæt oc flaðuæt þusand arum oc tu hundrad arum attatighi aar. oc æn eet ar æstir wars hærra södsto tima.

10.

Westgöta Kyrkior1)

IN²) uafzbo³) æru prer kirkiur ok (⁴fæmtighi. (⁵Vallæ hæraði tolf. Skanugf⁶) hæræþi. þrer ok tiughu. Cakind fæmtan. Guðemfharæþ.⁷) fem ok Vartoptæ⁹) haræð fiu ok fyritighi. Redwægh.10) fiurær ok tiughu.⁸) Vilfkæ¹¹) hæræð. tolf. Frökinf haræð. fiu. tiughv. Afhæraði fiutan. Mohæræþi tolf.¹²) Kind (¹³niu. oc þrætighi. Mark fiurær ok tiughu. Viðundæhæræði. atta. Bællabygð.¹⁴) III.¹⁵) Giæfini prer ok tiughu. Kindahæræði. atta oc16) tiughu. Qualni fiu oc tiughu. Alfharæði. IIII. Barknæhæræði. fæmtan. Viftæhæræði. (17 tiu. (18 Afuhærædi ælliuu. 19) Viniæhæræði.²⁰) tiu. Flodnæhæræði.²¹) fæm. (²²Byarkahæræði. fæm. Lafkæhæræði. atta. Colænshæræði fiurar oc tiughu. Vætluhæraði.23) fæm. Alum24) tiu.²⁵) Sæwudæl²⁶) furær. Afkemfhæræði. fæm. Hifing tvar kirkiur.²⁷)

- 1) Hanc rubricam in cod. A. addidit rec. man. sec. XVI. In cod. B. hic index immediate cohaeret cum Capite de Dinglot. Cfr. not. 52. pag. 70. Cod. G. ubi idem index latine scriptus exstat, habet rubricam: Numerus ecclesiarum terre Wefgocie. 2) B. H. I.
- 3) A. f detritum, rec. man. mut. in l.
- 4) A. fæmtighi fere extritum, rec. man. restituit. B. G. H. eundem numerum habent.
- 5) B. H. hic et in sequentibus ubique repetunt praepositionem I.
- 6) B. G. H. fkanungs.
- 7) H. gubhems hæradhi. 8) G. XX:ti. VII.
- 9) B. varptoptæ. H. wardtop.
- 10) B. Ripuægh.
- II) B. vifka.
- 11) G. XIII.
- 13) H. enne minna æn firitighi.
- 14) B. ballabygh.
- 15) A. IIII. ut videtur, hic scriptum fuit. G. tres. B. IIII. H. furar.
- r6) H. sic. A. om, oc. B. G. XX VIII.
- 17) B. XX.
- 18) H. om. Afuh prædi tiu.
- 19) G. XII.
- 20) B. vinchæræð.

- 21) H. B. G. flonnahæradi.
- 22) H. biærkuhæradhi. G. om. Byarkahæræði. fæm.
- 23) B. vætllæhæræð.
- 24) G. Alir. 25) B. V. H. fam.
- 26) B. H. fawudal. G. Sawdal.
- 27) H. om. kirkiur. A. rec. man. in marg. adnot. scilicet eccle fiarum quinque centenarie IX VIII ecclefic minorum vicariorum (?). Ultimum verbum tam detritum est, ut non certo possit legi. Br. coniicit: quatuor, quod tamen sensum non praebet. -G. ladd. Summa ecclefiarum in vefgocia. D. XC. V. ecclefic; et porro, cum rubrica:

Numerus ecclefiarum in Warmelandia et daall.

In iurferfhærad. VII. ccclefie. Gilbyærgæharad. VII. Sunzharad, III. Nasharad. IIII:or. Slotboohwrad. IIII:or. Gromsharad. I. et adhue. VIII:o. ruftici de wirmilfkogh in gilbærgæhærad. Frikuhærad. IIII:or. Eluahærad. III. adhuc due ecclefie dicte vlpær. öö. Ekes hærad. IIII:or. Frifkdal IIII:or. Washarad. V. Wifneem. III. Nordal, IX. Norpmarcum, IX. pufbohærad. VIII:o. ecclefie.

Digitized by Google

¥3

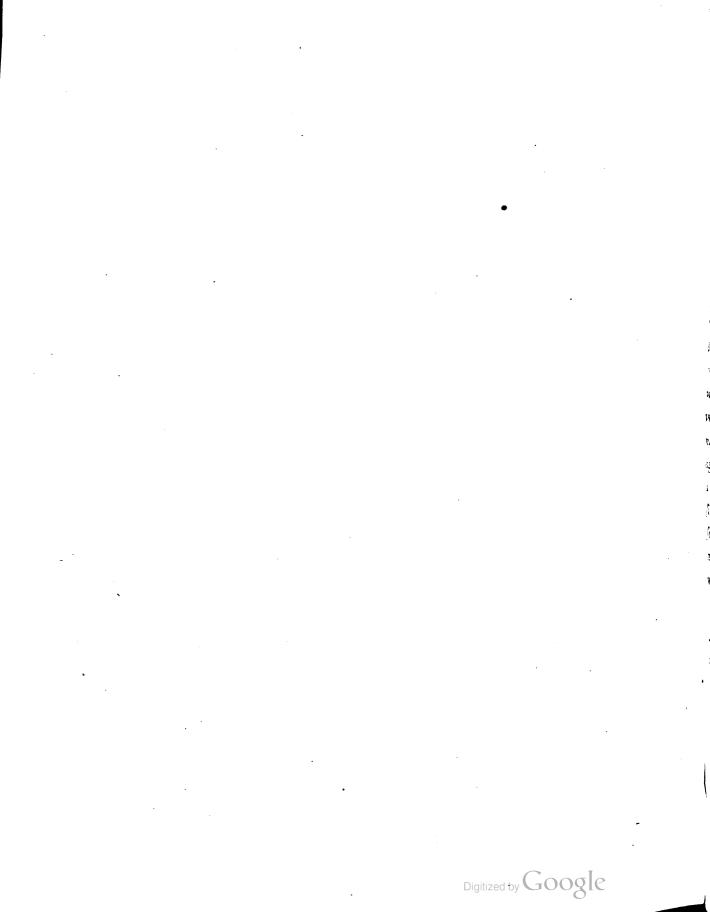
II. JURIS VESTROGOTICI CODEX RECENTIOR.

DEN YNGRE CODEX

AF.

WĘSTGŎTA-LAGEN.

Gudh siælfuer se mep laghsagu laghum ok laghbook wæsgöta. ok late pem r swa laghum skipta. at hwar nyude pes han agher mep frip ok broporlike stemio sijn .i. mellum. lagh æru skipap rætuisum ok spacum ("til fridar ok wrangwifom ok ofpakum til reddugha. oc ræfft. mæß liflat. æller penningæ böte. æftir þy som bruth æru till. Hwi scal nokor lif latæ. æller penningæ bötæ firi bruth. Þy at hældar scal ylder.²) oc wrangviis warþa bætre oc gober. (3 eig onder. Æn æig firi giri fkyld oc rikdom. Þy agher hwer cristin man firi napelik brut. napalik böter takæ. Wee ær pem domaræ firi nokra handa wild. fkypap lagh oo stap fast4) wændir vrætlikæ till falz. eller wærnær meb klokscaph. æller valde sino. Han ma wæl heta laghaspiæll, oc siælæ wahe. oc æig rethwis domare. hæn nekar guhi oc gör han sik wrehlaman. hen vræt witne bær firi dom. oc eig withnær hæt fanaftæ han Oc ma han heta ransman oc falsare. (^si bland gopom. oc eig sanweet. nindæman. Þy at i allum malom ftyris domber æftir withnum. þer witni aghæ firiganga. (^{$\circ$} fiwa ær oc han meb ebe finum nokot fiwær af⁷) andrum a moot by han fannare weet. oc by mughu wrang witnifman. oc be amoot finnæ fannind fwæriæ firi gufi oc mannum wæl ("likas þe þæm companum fom **biwa**⁹) faman stiæla. oc ransmen saman röwæ eig æræ be bætre Wæl ær þem gob lagh liufyr. oc i. fcript comber. be æru fwa fum. mwr ær (10iwir hws firi winum.¹¹) oc fwa æru þe wærn. firi wifum¹²) mannum¹³)

- 1) Verba til ofpakum, quae cod. G. om. 6) C. Skar. om Så är att Hann etc. Male. ex Codice chart. Gymnasii Skarensis, sec. XVI. scripto, Jus municipale, atque commune Christophorianum, continenti, et hac praefatione ornato, restituimus.
- 2) Cod. Skar. ilder.
- 3) C. Skar. ("an onder) Ock ey etc.
- 4) C. Skar. stadgatth.
- 5) C. Skar. ock ey haffwa famware medh godom ock fanningz mannom.
- 7) C. Skar. om. af.
- 8) C. Skar. licknas; om. pe.
- 9) Pro piuva.
- 10) C. Skar. om. iwir hws.
- 11) Pro uvinum. C. Skar. owinum.
- 12) Pro uvifum. C. Skar. owifom.
- 13) C. Skar. add. eller oftyrlikom witnom mannom.

Her byrias uæfgözsk lagh först kirkyubalker.")

2 I.2) Tim barn fkal kriftna3) **/** m bönd*er* uilia kirkyu göra⁴) II. III. Vm biscuper bryter stæmpnu dagh⁵) uither bönder IIII. Vm bönder bryta uid bifcup ftæmpnu dagh V. Vm mather uærther⁶) i kirkyu⁷) dræpin VI. Vm landboa houothtinda⁸) VII. Vm°) almænnix (1°landboa VIII. Vm altara ften uærther lös¹¹) IX. Um⁹) kirkia taker at fyrnas¹²) X. Um⁹) kirkia ökes XI. Um kirkia uærther brutin (¹³oc ur¹⁴) ftolet XII. Um ingans¹⁵) at öpnom dorom XIII. Um⁹) grafs under kirkyu fyl¹⁶) XIIII. Um kirkia up brænder XV. Um⁹) mæffufat inne brænna¹⁷) XVI. Um præfter bær mæffufat hem XVII. Vm klocka falder i kirkyu nither ("soc mather faar bana aff XVIII. (19Vm klocka (20falder rumi. nither XIX. Vm klocka falder i houoth præfti²¹) ælla klockara XX. Vm annar fælli klocko nither oc brifter hun²)

 Hanc rubricam e cod. K. mutuati sumus. L. M. om. rubr. In cod. G. rec. man. add. rubr. Har byrias kyrkiunna rathar.

- 3) L. M. crifnæs.
- 4) M. byge.
- 5) M. ftempnc.
- 6) L. om. uærther.
- 7) M. kirkegard. Male.
- 8) L. howdh tiendhæ. M. hoffwodh thighende.
- 9) K. Nv um. 10) M. hoffwodtigende eller landbo,

- 11) M. loff.
- 12) M. fornas.
- 13) M. eller fiwlen.
- 14) L. wth.
- 15) M. ingangx. L. ingangh. K. the in ganga.
- 16) M. fyld.
- 17) M. brenner.
- 18) M. on. oc aff.
- 19) M. om. Vm nither.
- 20) Lege rumi falder. K. L. pro rumi habent wte. Male.
- 21) M. preft. L. prefthens.
- 22) M. om. dun.

²⁾ G. Litt. numerales in margine add. rec. man. Magnam partem extritae sunt.

XXI. Vm fokn fkil um præft

XXII. Vm mather²³) uærther i kirkvugarthe dræpin ælla farghather²⁴)

XXIII. (²⁵Vm mather vil i kirkyu ligiæ

XXIIII. Um kirky gifs nokot ælla præfti

XXV. (²^oUm mather uærther i kirkyugarthe drapin²⁷)

XXVI. Um⁹) kirkyugarth

XXVII. Um barn thorf kriftnu. mather²⁸) hufl ælla olnengh

XXVIII. (29Um barn far ey kriftindom mather ey hufl ælla olneng

XXIX. Um (³°kalla præft forfallalöfan uæra

XXX. (³¹Um huat præfter a³²) fore olnengh

XXXI. Um huat præfter a³³) fore lægher ftath

XXXII. Um gæfter dör at bonda

XXXIII. Um stafkarl dör at bonda

XXXIIII. Um (34 bither bonde bifcup olia innan fokna fik.

XXXV. Um præfter (35bær (36bok oc ftool (37innan fokn annars38) præft XXXVI. Um (³⁹huru tinda fkal fkipta oc aflatha

XXXVII. Um hua⁴°) fiter iuer kyndylfmæffu dagh mæth allum tinda.⁴¹) XXXVIII. Um hua⁴²) fiter quar til pafcha bathe mæth tiunda (⁴³ok mæth fæct XXXIX. Um⁹) prouafta gift oc faluköpunx fkæppu

XL. Um⁹) quictinda⁴⁴) oc offer.⁴⁵) vm⁴⁶) langafredagh XLI. Um⁹) mafkuz⁴⁷) fredagh

- 23) M. man.
- 24) K. L. faar.
- 25) K. L. sic. G. om. Vm ligiæ. M. pro kirkyu habet kyrkegard. Male.
- 26) L. om. Um drapin.
- 27) Lege luftin.
- 28) M. crisino widh.
- 29) Titulum Capitis XXVIII. in omnibus codicibus omissum, ex ipso Capitis textu restituere necesse fuit.
- 30) M. bonde kaller etc. K. præft kallas. L. presther kalles forfallæ löös wara.
- 31) M. om. Um olnengh.
- 32) L. argher.
- 33) L. M. ægher.
- .34) K. L. M. bonde bidther bifkup (M. om. biskup) oliæ sik innan soknar.

35) K. L. M. sic, G. bethes. Cfr. textum Cap. XXXV.

- 36) L. bokaftoll, K. om. oc. M. pro oc had bet cller.
- 37) L. innæn annars fokn. M. i annars fogn.
- 38) K. annan.
  - 39) M. tighende fkipthe etc. L. hwrw tyendh -Skall Skiptæs och afflathes.
- 40) L. hwar fom. M. nagher. K. No huar fum:
- 41) M. medh tighendhe. L meth allo.
- 42) L. noken. M. nakor. K. Nv um nokor.
- 43) L. om. ok mæth fæct. K. M. om. mæth;
- 44) L. qwiktyendh. M. qwietighende. 45) M. add. til korfet.
- 46) L. M. sic. G. oc a. K. om. praepos
- 47) L. M. matskuts.

II. Kirkyu B.

XLII. Um bonde dör i fokn oc uil i annare⁴⁸) ligia. XLIII. Um tithaköp49) fkal göra50) XLIIII. Um mather fa⁵) bool aff fæthom⁵) ælla enka aker XLV. Um bonde bor⁵³) a öthmarkum⁵⁴) XLVI. Um uatha blooth komber i kirkyu garth XLVII. Um forbuthather mather uræker fokn fra mæffu XLVIII. Um⁹) mather gör fkriptabroot XLIX. Um⁹) mather ganger lagh a them dagh⁵⁵) ey ær ethfört⁵⁶) L. (⁵⁷Um mather bryter kirkmæffu⁵⁸) frith 1 LI. Um⁹) mather⁵⁹) bryter iula frith ælla pafcha.⁶⁰) LII. Um⁶¹) bifcups ræt (⁵²at gamblum laghum 3 LIII. Um (⁶³famuigilfe ælla inlezlo (⁶⁴æptir barn LIIII. Um⁹) offordagha LV. Um⁹) huat præfter a.^{σ 5}) at vtfærtha dagh^{σ 5}) LVI. (⁶⁷Um mather bryter rætta faftodagha LVII. (⁵⁸Um mather uither figher frillu fina⁵⁹) vm pafcha dagh LVIII. Um⁹) openbart hoor LIX. Um ⁹) hyonalagh banz mall. oc tæftament LX. Um⁹) mather uil gifua fore fiæl fina LXI. Um kirkia dele'') uither kirkyu ælla præft LXII. Um præster bryter nokot a kirkyubole boande⁷¹) LXIIL Um byar bygning. fkal præfter i bonda laghum uæra 48) M. j andra fokn. L. annarfiadz. 59) M. man. 49) L. tydhæköp. M. thionda kiöp. K. L. M. 60) M. add. friid. L. om. alla pafeha.

- add. huru thæt.
- 50) L. M. göræs.
- 51) K. L. M. faar.
- 52) K. affæthom. L. aff fædhom. M. a fedhom.
- 53) G. Incertum est utrum dör primum sit scriptum, et in bor mutatum, an contra. At bor legendum esse, non est dubium. K. L. sic. M. dör.
- 54) K. L. M. ödmarkum.
- 55) K. sic. G. M. om. dagh. L. M. add. fom. 68) L. om. Um dagh. K. Nv um etc. 56) L. edhæ.
- 57) L. Nv um. M. om. Um frith.
- 58) K. kirmæffu.

- 61) K. L. add. mather bryter.
- 62) L. om. at laghum.
- 63) K. famuig fl. M. famwiglx. L. famwigelfo och indlefoo.
- 64) M. add. penninghe; om. æptir barn.
- 65) L. M. egher.
- 66) K. L. M. sic. G. dagha.
- 67) Titulum Cap. LVI. in cod. G. omissum, ex K. L. M. supplevimus. K. Nv um etc.
- 69) K. finne. M. fine.
- 70) K. L. M. deler.
- 71) K. L. M. sic. G. boænda.

II. Kirkyu B.

LXIIII. Um præster bryter nokot oc ær ey a kirkyu bole LXV. Um kirkyuuærianda.⁷²) oc kirkyu pænninga LXVI. Um præftins hioon bryta nokot a kirkyu bole⁷³) LXVII. Um nokor⁷⁴) uil kirkyu iorth fælia LXVIII. Um (75 mather uil buz iorth fina ater löfa aff kirkyu -LXIX. Huru⁷⁶) præfter a⁷⁷) hyonalagh⁷⁸) lyfa⁷⁹) LXX. Um⁹) mather ægher bifkupi ælla præfti nokot⁸⁰) giælda LXXI. Um⁹) nokor forbuthar^{\$1}) utan bifcups⁸²) breff LXXII, LXXIII. (83Um hofuothtinda oc præfta arff

L84)

Grifter ær först i laghum uarum. tha⁸⁵) ær kristna uaar.⁸⁶) **Uarther** barn boret till kirkyu.⁸⁷) oc bethes kriftnu. tha fkal father oc mother. guthfathur oc guthmothor til fa oc falt. tha fkall barn til kirkyu bæra⁶⁸) oc a præft kalla. han fkal a kirkyubole boa. barn fkal brimfigna⁸⁹) for⁹⁰) utan kirkyu dör. fithan fkal⁹¹) font uia.⁹²) oc præfter fkal barn döpa og

I = I. KkB.1.

- 72) M. kyrkedrocnare (lege kyrkedrotnar).
- 73) M. prestabole.
- 74) K. L. mather. M. man.
- 75) M. man wil landziord etc. om. aff kirkyu. G. Pro fina ater scriptum est ater fi-Ma, at iustum verborum ordinem additis signis indicavit scriba.
- 76) L. Vm hurw. K. Nv huru. M. Vm, om. huru.
- 77) L. M. egher.
- 78) K. M. add. at.
- 79) L add. ath tre fönedaghom.
- 80) K. add. at.
- 81) K. L. værther forbuthater.
- 82) K. bif kupfens.
- 83) K. No um. M. hunc titulum recte in duos seiungit: Vm hoffwdtigende; Vm presta arff. Qua tamen in re, contra antiquiorum codicum auctoritatem, illum sequi non potuimus, quamvis ipse textus, 91) M. add. han.

Corp. Jur. Ant. Sv, G. Vol. I.

qui his de rebus agit, re vera in duo Capita est divisus.

- 84) G. Scriba hic reliquit duarum linearum spatium scripturae vacuum; eum tamen in eo fuisse ut aliquid hoc loco adderet, testatur litt. init. H, quam viridi colore hic pinxit. Rec. manus, eadem quae praefationem (pag. 77. supra) et alia quaedam addidit, de quibus vide Praef. nostram, rubricae loco bic scripsit: aftir guz föpilfæ tyma. ha bukis (forte legendum brukis) þæssi laghin.huru böndar sculu sik kirkiu byggæ.
- 85) L. Jaa. M. ock fa.
- 86) M. war rec. man. sec. XVI. mut. in ware
- 87) L. kirkiodöræ.
- 88) L. bæræs.
- 89) L. brymfignæs. M, brymfignadz.
- go) M. om. for.
- 92) K. L. M. vigiæ.

a ti

II. Kirkyu B. I.

guthfather oc guthmother a halda oc (93 til nampn figiæ. præfter fkall biuda huru længe father oc mothor (94 fkal uarthueta. Hænder 95) foot a uægh oc ma⁹⁶) ey til kirkyu koma. tha fkal (⁹⁷döpa i natne. i nampn fathurs oc⁹⁸) fons. ok thæs⁹⁹) hælgha anda. (100pa fkal thæt i kirkyu garth graf-Komber liuande barn fram tha fkal thæt brimfigna oc ua^r) oc arff taka. kriftna. oc optare ey döpa. Hænder barn²) fyukdomber oc ær kona³) een inne. þa fkal hun döpa thæt⁴) oc thy⁵) nampn gifua tho⁶) fkal (7thæt thy huaro i kirkyu garth grafua (8oc arff taka. Uærther barn brimfignat oc ey döpt. tha skal bæt ey i kirkyu garth grafua. oc ey arff taka.

II.

Uilia bönder kyrkyu göra. tha fkal bifkups lof til bithia.⁹) han fkal lof-Nu ær kirkia gör.¹⁰) þa fkal fkötninga¹¹) til göra halfmarka land. oc. ua. XX. laffa¹²) æng. oc aattunda¹³) loot attungs til vfkipte.¹⁴) oc fyughur huus. (15 ftuuv. bakhærbærghi. nöthuus oc lathu. them fkulu16) bönder up göra oc præfter uppe halda fithan. Mæffufat oc¹⁷) til fa. oc¹⁸) kalk ok¹⁹) korporale oc¹⁸) mæffuhakul. ftool²⁰) oc²¹) handlijn. oc¹⁸) mæffufærk oc²¹) linda ok houothlijn þem íkulu bönder til fa. oc fithan kirkia fiælf uppe halda. them (22fkal bifkuper uigia. tha fkal (23til bifkups fara. oc ftæmpnu dagh uith han göra naar (24kirkyu fkal uigia. tha fkal bifkuper mæn fi-

- 93) M. nampn giffwa.
- 94) L. Skullu wardwetha barnenoo. M. Skule
- barne worwetha.

- **96**) M. kan.
- 97) M. thet döpes j try nampn j wathne, fadhers etc.
- **68**) K. M. om. oc.
- 99) L. then.
- 100) M. Oc thet etc.
- L. graffues.
   M. barne. L. barnæ.
- 3) M. qwinna.
- 4) M. add. j thry nampn.
- 5) M. the.
- 6) K. L. M. pa.
- 7) M. oc thet j kyrkegordh etc. K. pæt po at huaro etc. L. thet togh ath hwario etc.
- 8) L. om. oc grafua. Male.
- 9) L. add. ath. M. add. oc.

- 10) M. giord.
- 11) L. Jkötningh.
- 12) L. laff.
- 13) L. attungha.
- 14) L. wtskipte. M. byfkipthe.
- 15) K. hærberghe. ftuwu nötos etc. L. herberghæ ftwffuæ nöthus och ladhæ. M. skemma (rec. man. lineola inductum) ftwffwa ladha ok nöthws.
- 16) L. *fkall*.
- 17) M. oc meffafath. L. om. oc.
- 18) K. L. M. om. oc.
- 10) M. om. ok.
- 20) L. stolam.
- 21) L. M. om. oc.
- 22) K. om. fkal bifkuper.
- 23) L. M. sic. G. bifkuper til fara. K. bifkup vid vara.
- 24) K. L. sic. G. kirkia. M. kyrkia Skal wighias.

82

⁹⁵⁾ M. add. barne.

II. Kirkyu B. II.

na uifa. at²⁵) taka hofuothtinda (²⁶af allum th**g**m mannum ey hafua giort 4 hofuothtinda i them. X. uintrum. en houothtinda fkal fkipta i thre lyte²⁷) en loten²⁸) a²⁹) bifcuper.³⁰) annan kirkian.³¹) thrithia præften

III.

Halder³²) bifkuper ey dagh³³) at bondom. þa fkal han³⁴) böta fiex marker. forfal hans æru thæffi.³⁵) æn kononger hauer hanom buth fænt. annur³⁶) æn ærchebifcuper hauer hanom buth fænt. Thrithia æn han fyuker ligger.³⁷) þa fkal han (³⁴i dögreno förfta oc daghinom næfta foknenne buth fa. oc figia þem. at han forfal hauer.³⁹) (⁴⁰oc þy ma han eygh ftæmpnu dagh halda. (⁴¹Illæ bönder at hanom⁴²) at han þem⁴³) thaghar ey buth (⁴⁴fik. þa fkal ftallare þæt⁴⁵) uita mæth tylftar ethe. bithia⁴⁶) fik fua guth hollan⁴⁷) oc⁴⁸) uattum finum. at han them thagar buth fænde tha⁴⁹) han buth fek⁵⁰)

IIII.

Halda⁵¹) bönder ey at bifkupe ftæmpnu dagh. böte hanom thre mark. For-

- IIII = I. KkB. 2; IV. 21: 8.
- 25) L. M. och.
- 26) L. sic (aff allæ the mannom ey haffue giorth howdtyendh). G. K. M. om. af — hofuothtinda. Cfr. Cap. LXXII. 5. 4. infra.
- 27) K. löte. M. lwthe.
- 28) L. om. loten.
- 29) K. L. M. ægher.
- 30) M. bifcopen. oc.
- 31) G. Rec. man. quae praesertim in dimidia fere parte primae paginae fol. 4. pallidam scripturam nigriori atramento renovavit, verba quaedam male legens, mutavit kirkian in kijkian. — L. M. add. och.
- 32) M. Kallar. Male.
- 33) L. M. ftæmpnædagh.
- 34) M. bifcoper.
- 35) K. L. M. om. thæffi.

- 36) M. annat.
- 37) M. er.
- 38) M. före dyghrene a daghenom etc. L. j dygneno etc.
- 39) L. add. fanghet.
- 40) M. om. oc halda.
- 41) L. M. Skyllæ böndher, om. at.
- 42) G. Rec. man. mutatum in honom. Cfr. not. 31. supra. M. bifcopi.
- 43) G. Mut. in tem. Cfr. not. 31.
- 44) L. fændhæ, tha han forfall fik thaa fkall han ftallare hans etc.
- 45) G. Mut. in thet. Cfr. not. 31.
- 46) **L.** bedhy.
- 47) K. hool. L. M. hwll.
- 48) M. at. Male.
- 49) K. ær. L. nar. M. ther, om. han.
- 50) L. add. at han forfall fik.
- 51) M. Kalle. Male.

II. Kirkyu B. IIII.

fal thera ær⁵³) æn gengænth⁵³) up brænder.⁵⁴) ælla lanz hærra⁵⁵) hæner them⁵⁵) buth fænt land at uæriæ. Bifkupi fkal gengærth göra vm tua næter oc til quæls thripia daghin mæth tolff mannum oc fiælfuer han thrættande.⁵⁷)

V.58)

Uærther mather⁵⁹) i kirkyu dræpin. thæt ær nithinxsuærk tha ær (⁶°hun all vfkijr. oc kirkyugarther (⁶I famulund. tha fkal gifua bifkupe thre⁶) mark fore fkirfl. oc natta⁶) gengærth oc ey houothtinda⁶

VI.55)

Landboar fkula⁶⁶) ey optare houothtinda (⁶⁷göra wt. meer æn entima⁶⁸) vtan the uilia. ælla the falla⁶⁹) i houoth⁷⁰) fynd (^{7 z}i thy are kirkia uighis a.⁷²)

VII.

(⁷³The fum boa a⁷⁴) almænnixs⁷⁵) iorth oc⁷⁵) taker fun æpti fathur. the heta bönder oc ey lanboa.⁷⁷)

V = I. KkB. 3; IV. 21: 54, 9.V = I. KkB. 4; IV. 21: 106.

- 52) L. æro.
- 53) L. M. add. therræ.
- 54) M. op brend.
- 55) L. add. therræ.
- 56) M. om. them.
- 57) K. M. add. oc kaplan hans driki myod mep hanom. L. add. och han drickio myödh och kapellan hans meth hannum.
- 58) G. Rubricam: om kirkiu drap hic addidit rec. man. (cfr. not. 84. pag. 81.)
- 59) L. man.
- 60) L. kirkio. M. ofkir kirka oc etc.
- 61) M. oc.
- 62) M. III. rec. man. mut. in VI.
- **63) K. nattar.**
- 64) L. add. göræ.
- 65) G. Rubricam: vm kirkyu landboar add. rec. man. (cfr. not. 84. pag. 81.)

- VII = IV. 21: 106.
- 66) K. L. Skulu. M. Skule.
- 67) K. wt göra æn etc. L. M. om. wt meer.
- 68) L. eth fynnæ.
- 69) K. falli. L. faller.
- 70) G. Mut. in houdth. Cfr. not. 31. pag. 83.
- 71) M. e the.
- 72) L. Mr om. a.
- 73) Hoc caput in codd. G. K. M. cohaeret cum praecedenti VI:0; at cod. L. quem hic secuti sumus, hic recte incipit novum Caput. Cfr. ind. Capitum.
- 74) 🚛. om. a.
- 75) G. Mut. in almanners. Cfr. not. 31. pag. 83.
- 76) M. om. oc.
- 77) K. landboa. L. landboer. M. landboers

Digitized by Google

· VIII.

Uærther altara ften lös. tha fkal⁷⁸) præfter bifkup⁷⁹) uith uara. vil han bifcupe ey til figia. (⁸⁰tha hætte uith finom thrim markum. tha fkulu bönder gifua bifcupi thre mark. oc natta gengærth fore altara uigfl.8x) kalka oc mæffufat them⁸²) fkal bifkuper uigia fore tiunda (*3pæn ær bönder göra⁸⁴) hanom⁸⁵) oc folk færma.

IX.

Taker kirkia at fyrnas.⁸⁶) ftanda ftolpa oc⁸⁷) ligia fyllar oc⁸⁸) helt dyrne træ oc fæftiband. ligger camber heel. oc⁸⁹) altare hafui kirkia uighfl fina. æn (⁹°tho at hana böte. æn thæffi⁹¹) æra⁹²) all⁹³) hell.

X.

Ökis kirkia oc mera ær thæt nya. æn thæt forna. þa fkal kirkia uigias.

XI.

Uærther kirkia brutin oc mæffufat wt94) ftolen. þæt ær nithinxuærk oc⁵⁵) niu marka fak kirkyu fiælfue oc fua hæraþe oc fua kononge. Uarther han fangen i kirkyu ælla annarstath mæth (⁹⁶thy the stalo aff kirkyunne. tha late lijf⁹⁷) fore.

VIII = I. KkB. 5; IV. 21:8,51. IX = I. KkB. 6.

X = IV. 21: 44.XI = I. KkB. 7: pr.

- 78) M. agher.
- 79) M. bifcope. L. bifcopy.
- 80) L. hettom; om. tha.
- 81) L. add. ffor allan kirkiogardh III marker for halffuen XII öræ for tvidingh VI Vræ æn han wgillir liggher.
- 82) M. om. them.
- 83) L. them, om. ær. M. them fom.
- 84) L. giffuæ. 85) M. om. hanom.
- 86) M. förnas.
- 87) K. L. M. om. oc.
- 88) Lege ær. L. M. om. h. v.

- 8₉) K. L. M. sic. G. om. oc.
- 90) L. tha ath hon bothes. M. tho haffwe bota; male.
- q1) G. Rec. man. mut. in *fhaffi*. Cfr. not. 31. pag. 83.
- 92) K. L. M. sic. G. om. ara.
- 93) M. til.
- 94) L. om. wt.
- 95) L. j thet ær.
- 96) K. L. kirkyunna hyuft. late etc. M. kyrkionna thing lathe etc. G. thy rec. man. mut. in thet. Cfr. not. 31. pag. 83.
- 97) L. add. fyth.

XII.

Værther in ganget at ypnom dorom. þa fkal præfter giælda fkatha ater bæn ær⁹⁸) kirkia fek.⁹⁹) til thæs ær¹⁰⁰) pre marker æro.¹) fithan fkal han ey þy mera (2giælda at fkaþi fe mere gör

XIII.

Ær grauit undir fyl. þy fkal præfter ey uartha. fpyrs (3up fithan oc faar kirkia sijt ater. thaghar hun4) hauer5) alt sijt ater. taki sina6) thre mark ('præster aff thyuue

XIIII.

Brænder up kirkia. tha fkal præfter böta thre marker præfter fkal uartha⁹) framlyufum. oc pæn baklyufum (°ær tænder.

XV.

5 Brænna mæssufat inne (1°aff framlyusum i kirkyu giælde præster ater huart¹¹) fum uært ær (¹²til thæs ær¹³) þre mark æru. (¹⁴ey thy mera. at mere fkathi fe gör Skil¹⁵) a¹⁶) bonda oc præft. kaller¹⁷) præfter bonda tænda.¹⁸) figher¹⁹) bonde ney uither.²⁰) byuthi fore fik tylftar (²¹eth.

XII = I. KkB. 7: 1; IV. 21: 48. XIII = I. KkB. 7: 2, 3; IV. 21: 48.

98) L. om. ær. K. þæt, om. ær. M. them fom. 11) K. add. þæt.

- 99) M. om. fek.
- 100) L. ath. M. om. h. v. 1) M. om. æro.
- 2) M. at fkade at fe mera giör.
- 3) M. fiden fkade far etc. L. op fkadhi faar etc.
- 4) L. Tha kirkio
- 5) M. om. hauer. Male.
- 6) L. tha.
- 7) M. ather prefiher op aff tiwffwe.
- 8) L. M. wordhæ.
- 9) K. ater. Male. M. fom. L. fom optandher.
- 10) K. L. M. j kirkyu af framlyusum.

- XIIII = 1. KkB. 8: pr; IV. 21: 49. XV = I. KkB. 8: 1, 2; IV. 21: 49.
- 12) M. ther til.
- 13) K. L. M. om. ær.
- 14) L. och ey meer en tha ath etc.
- 15) G. K. M. qui initium sequentis Capitis XVI. omittunt, hic novum Caput incipiunt; at in cod. L. ubi sequens Caput integrum exstat, haec cum antecedentibus recte cohaerent. Cfr. not. 26, pag. 87.
- 16) M. om. a.
- 17) L. M. sic. K. kalla. G. bither.
- 18) K. L. tænt haua.
- 19) K. L. M. quædther.
- 20) K. L. M. om. uither. M. add. for fick.
- 21) M. om. eth.

II. Kirkyu B. XV.

(*2Bithi fik fua (23g. h. o. v. f. at han tænde ey. oc ey ær han fander at fak there.²⁴) thaghar²⁵) han hauer fuoret tha fkal præster böta

XVI.

(2°Bær præfter mæffufat hem oc glatas ther tha fkal præfter them ater giælda mæth fornom ethe at be uaro ey bætre

XVII.

Hænger klocka i kirkiu. falder hun nither oc i houop manne.27) faar 28) bana aff. böte (2° fore fokn. IX. marker aruanum³⁰) oc³¹) iortheganda³²) giælde flict mather fum man.³³) landboa giælde³⁴) fore fina hufbönder. oc stande i thera fkyld. oc giælde incti fore (35 vtan han dör aff.

XVIII.

Falder klocka rummi³⁶) nither i houoth manni. böte fokn fore III³⁷) marker. (³⁸arfuanom enom æn han dör aff

XIX.

Falder klocka i houoth præfti. ælla klockara. tha uarthe³⁹) fik fiaifuer. (⁴⁰brifter hun fore them. tha⁴¹) uæri vgild⁴²)

XVI = I. KkB. 9; IV. 21: 50. XVII = I. KkB. 10: pr.

- 22) M. Oc bide.
- 23) K. L. gud hollan. oc vattum finum. M. gwd hwl oc warffru at etc. male.
- 24) L. add. och ey tændhæ han.
- 25) M. tha.
- 26) L. sic (Bær prefiher meffofath heem och glathæs ther tha fkall presther). G. K. M. haec om. et sequentia: them ater giæl-da etc. cum fine praeced. Capitis XV. per voc. oc perperam coniungunt. Cfr. ind. Capitum, et not. 15. pag. 86.
- 27) K. add. oc.
- 28) L. add. han.
- 29) K. L. M. fokn fore.
- 30) K. L. M. add. enom.

31) L. om. oc.

32) K. add. man. L. add. men och. M. iordgongomen; male. 33) L. madher.

XIX = I. KkB. 10: 2, 3; IV. 21: 52.

- 34) K. giælden.
- 35) M. om han dor ey aff.

XVIII = I. KkB. 10: 1.

- 36) K. rommi. L. Rummæ klockæ. M. om. rummi.
- 37) M. IX.
- 38) K. L. M. æn han faar bana aff. aruanom enom.

.

- 39) L. M. wordhæ.
- 40) M. brifte, om. hun.
- 41) M. om. tha.
- 42) L. M. wgilth,

XX.

(⁴³Fællir annar man klocko nither. oc⁴⁴) bræfter hun uither. ær hun uærre æn thre mark. böte fum hun uærth ær æn⁴⁵) eki⁴⁶) mera (⁴⁷tho at klocka bætre ær.48)*

XXI.

Skil fokn vm præft.49) rathe50) pe fum flere æra. ok bifkuper gifui kirkyu tha⁵¹) ute æra thre⁵²) vikur.⁵³)

XXII.

Wærther mather i kirkyugarþe⁵⁴) dræpin ælla farghather. göre fokn⁵⁵) natta⁵⁶) gengærþ. oc þæn⁵⁷) gærningena gyorthe giælde ater foknamannum⁵⁸) fult fore koften oc a pre⁵⁹) marker. oc fkal biscuper forbutha.⁶⁰) $ee^{\sigma 1}$ til han^{σ_2}) ræt gör ok præfter (^{σ_3}fyunge oc i kirkyu inne. iorthe oc ey i kirkyugarthe för æn han fkijr ær

XXIII.

Hua⁶⁴) inne⁶⁵) uill ligia i kirkyu.⁶⁶) gifui hænni pre mark oc præftinum⁶⁷) fijn læghorftath oc fpöre ey lænfpræftin⁶⁸) at

XX = I. KkB. 10: 4.XXI = I. KkB. 11; IV. 21: 53, 10.

XXII = I. KkB. 12: pr; Bryn. 3; IV. 21: 9, 11, 54. XXIII = IV. 21: 55.

- 43) In codd. K. M. hoc caput cum praecedenti cohaeret, quamvis in indice capitum ab illo separatur.
- 44) M. om. oc.
- 45) K. om. æn.
- 46) K. M. ey.
- 47) M. een tho. L. an III. marker kirkionæ tha ath hwn fee bæthræ.
- 48) K. L. M. fe.
- 49) K. præster.
- 50) M. wolle.
- 51) K. L. M. thaghar.
- 52) M. IX.
- 53) G. Rec. man. mut. in vikun.
- 54) G. garpe omissum, at, forte ab ipso 67) M. preste. scriba, additum.
- 55) L. add. bifcopi.

56) K. nattar.

- 57) L. add. fom.
- 58) L. foknenne.
- 59) M. III. rec. man. mut. in VI.
- 60) K. L. add. til.
- 61) M. a.
- 62) L. add. foknenne.
- 63) L. fiwnghe oc liik iordhæ j kirkionnæ inne och ey etc. Recte. K. fyunge i kirkyu inne. jorpe cy etc. Male. M. siwngge j kyrke inne oc iorde, oc ey etc.
- 64) K. L. M. Huar.
- 65) M. om. inne.
- 66) L. kirkionnæ.
- 65) L. lænspresther. M. bifcope.

XXIIII.

(^o Alt thæt kirkyu⁷⁰) gifs hafui kirkian. oc præfter⁷¹) thæt hanom gifs. huat hæt ær hælder⁷²) iorth ælla löfe pænninga.⁷³)

XXV.

Uærther mather luftin⁷⁴) i kirkyugarþe ælla i⁷⁵) haar takin. þæt ær fribbrot böte bifkupi tolf öra.⁷⁶) oc præfter fyunge at faklöfo. Dylia⁷⁷) foknamæn calla⁷⁸) ey frith brutin uæra. þa fkal bifkups lænf præfter⁷⁹) fe aff foknamannum tylftar eth. oc⁸⁰) bithia fik fua guth (⁸¹hollan oc uatum finum. at bær ær ey (82 frither brutin. (83 fua at bær a biscuper84) fak a.

XXVI.

Kirkyugarther fkal ee gilder uæra. bathe⁸⁵) uinter ok fommar. (^{8 o}kirkyugarb fkal fkipta bola⁸⁷) mællum. oc bool⁸⁸) flict⁸⁹) fum annat (⁹⁰Ligger kirkyugarber alder open. thæt ær (⁹¹thrigia marka fak. ligger halfuer

XXVI = I. KkB. 13; IV. 21: 12. XXIIII = IV. 21: 57.XXV = I. KkB. 12: 1, 2; IV. 21: 11, 54.

- 69) M. hoc Caput demum post verba at faklöfo Capitis in textu sequentis habet. Cfr. not. 77. infra.
- 70) L. kirkionne. M. kyrkian.
- 71) M. L. presten.
- 72) L. M. eller.
- 73) L. löfæræ.
- 74) K. M. sic. G. L. dræpin. Scriptor codicis K. supra v. lustin addidit drapin, illam tamen non delens; quo, ut videtur, tantum significare voluit, se manifestum hoc erratum in codice quodam invenisse.
- 75) M. om. i. G. add. kir, at punctis subiectis scriba indicavit, has litteras non esse legendas.
- 76) L. örtugher. Male.
- 77) G. M. hic male novum incipiunt Caput. Cfr. ind. capitum. In cod. G. is, qui litteram initialem vocis Dylia viridi colore 91) M. XII öra fak oc henne ægher bifcopen pinxit, loco litterae D, quam hic apponen-

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

dam consueto modo indicaverat scriba; errato addidit U, ita ut hic legatur Uylia, M. Uilia; male.

- 78) L. sighia.
- 79) M. lenfman.
- 80) L. om. oc.
- 81) M. hwl oc warffru at etc. Male.
- 82) L. frydbruth giorth.
- 83) L. faa ath bifcoper agher fak aff. M. oc biscoper egher ey fak aff.
- 84) K. add. ey.
- 85) L. add. om. M. om. bathe.
- 86) L. kirkiogardher fkall fkiptas etc. M. 96 han fkal etc.
- 87) L. bolom; male. M. boolftada.
- 88) Adde a. M. add. tagi. L. add. egher.
- 89) L. add. ath göræ.
- 90) M. hic novum incipit Caput.
- en siden egher hærad etc.

12.

II. Kirkyu B. XXVI.

open thæt ær tolföra fak. ligger thrithiunger öpen thæt ær fiex öra fak. (⁹²thætta a bifcuper. æn fithan a⁹³) hærath fore bolka huar⁹⁴).VIIL örtogher

XXVII.

(⁹⁵Nv um barn þorf kriftno⁹⁶) oc mather hufl. (⁹⁷förra fkal barn kriftna æn man⁹⁸) hufla. þorf mather⁹⁹) hufl oc annar olnengh. (¹⁰⁰förra fkal man hufla æn olia.

XXVIIL

('Kan barn fa ey kriftindom.') mather ey hufl ælla olneng. ær præfter forfalla lös böte uith bifkup fak fina. oc facfökianum³) thre marker. 6 Forfal æru præftens fyughur. hætta ær eet. æn bifcuper hauer hanom buth fænt oc ær han för bort farin.⁴) Annat æn han fyuker ær. Pripia vm⁵) han ær i fokn farin fyukum at hiælpa. ('Fiærtha æn ('han thigiandamæffu figher. V mæffofatum fkal præfter fara fyukum at hiælpa. æn⁸) han⁹) ey (1°figher thigiandamæffu

XXIX.

Skil them a (¹¹præft oc bonda. kalla bonde (¹²præft forfallalöfan. þa

XXVII = I. KkB. 14: pr; IV. 21: 62. XXIX = I. KkB, 14: 4; IV. 21: 61. fin. XXVIII=1. KkB.14:1-3; IV.21:61.

- 92) L. thet cgher.
- 93) L. egher.
- 94) M. hwan; recte. L. hwæri.
- 95) K. L. om. Nv um. M. om. Nv.
- 96) M. crifmo widher.
- 97) M. tha fkal för.
- 98) K. L. mather. Male.
- 99) M. man.
- 100) M. ta fkal för. L. deceptus a praecedente voce olnengh, om. quae in hoc Cap. sequuntur, una cum initio Cap. XXVIII. Cfr. not. 1. seq.
- 1) K. Faar barn. M. Um barn far. L. om. Kan - olneng; sequentia cohaerent cum praecedente Capite. Cfr. not. 100. praeced. 12) M. a prest forfullalofun wara, tha etc.

- 2) M. add. oc.
- 3) M. fakfökiarenom.
- 4) L. rydhen. M. add. en han bud far.
- 5) K. L. æn.
- 6) K. ok an han fyunger ey pigianda maffo. ella fkal præfter v meffufatum fara etc.
- 7) L. han fiwngher thyandhe meffo, wr etc.
- M. tionda (male) meffo fiwngher wr etc.
- 8) M. vm.
- 9) K. om. han.
- 10) K. mæssu syunger pigiænds. L. siwngher ty and he meffo. M. tionda meffo fivnger.
- 11) L. presihen och bondhen kaller bondhen presthen etc.

Digitized by Google

II. Kirkyu B. XXIX.

fkal præfter uæria fik a mote¹³) mæth fiex (¹⁴præftum. (¹⁵b. f. f. g. h. oc. v. f. at han fik laghaforfal

XXX.

Præfter a³⁶) bonda at¹⁷) olia oc (¹⁸honda fun. ok bonda kono.¹⁹) bonda dottor the ælftu fore tiunda fijn oc fore²⁰) altara. (²¹æn fore hiena huart (²²ær olia fkal gifui tua öra.²³) ok fua fore alla the²⁴) mæn²⁵) ey göra tiunda

XXXI.

Præfter a²⁵) öre at leghorftath. fore alla mæn oc²⁷) örtogh at natuaku.²⁸) ey mera (²⁹tho at flere uakis æn ena³⁰) vtan præfter uili oc bonde. (³¹ey a præfter mera at natuaku æn ena³²) örtogh. (³³po at thre næter lik inne ligger ligger længer inne. gifui örtogh fore huaria nat

XXXII.

(³⁴Um gæster³⁵) dör at bonda. taki öre³⁶) mun aff fatum hans. oc gif-

XXX, XXXI = I. KhB. 15: pr.

XXXII = 1. KkB. 15: 1; IV. 21: 63.

- 13) M. om. a mote.
- 14) L. prefihæ.
- 15) K. bidthi fik fua g. etc. L. Bedhy fik fwa gudh hullan och wathom fynom. M. bidia feg fa gwd hwl oc warffru at etc. male.
- 16) L. M. egher.
- 17) M. om. at.
- 18) K. L. bondans huffru (L. huftru) oc fon hans oc dotter etc.
- 19) M. add. oc.
- 20) L. om. fore.
- 21) M. Siden för hwart hion.
- 22) M. ther. L. ther olyæs.
- 23) M. add. penninga.

- 24) L. M. om. the.
- 25) L. add. fom.
- 26) L. M. agher.
- 27) K. L. M. sic. G. om. oc.
- 28) L. naathwaken.
- 29) L. an tha, om. at. M. en tho at.
- 30) Addendum, ut videtur: ey Skal oc flera uaka æn ena. Cfr. I. KkB. 15: pr.
- n 31) L. Ee egher meræ etc. male. M. Ey cger.
  - 32) K. L. om. ena.
  - 33) L. thaa. M. om. po örtogh.
  - 34) M. Dör gesther.
  - 35) K. L. M. sic. G. præster. Cfr. ind. Capp.
  - 36) K. L. öres.

Digitized by Google

ui præfti at³⁷) leghorftap oc örtogh at natuaku. Præfter ær fkyldugher gæft at hufla³⁶) fum bonda

XXXIII.

Dör stafkarl. tha a³⁹) præster pik⁴⁰) ok skræppu (⁴¹at lægherstath.⁴²)

XXXIIII.

Sitter bifkuper innan foknar.43) faar bonde hanum buth. oc bither olia fik, han fkal olia han⁴⁴) oc hafui fore halfmark

XXXV.

Ganger præfter i annars fokn. oc^{45}) bær i bok ok ftool oc læs⁴⁶) iuer folke. þa ær han fæker⁴⁷) at thrim markum. böte præftinum. XII. öra oc fua hiscupi.48)

XXXVI.

Aff akre skal tiunda göra oc⁴) skipta oc aflatha.⁵⁰) taker⁵¹) præster fum kirkia ær uigh⁵²) til.⁵³) fiþan f.kal f.kipta (54i thre lyte, taki⁵⁵) en kirkia annan⁵⁶) biscuper. thrithia⁵⁷) skal skipta⁵⁸) i tu. een loot til spitalfins. oc annan hafui bonde hema mæth⁵⁹) fik fatöka manna loot. (⁶⁰.1ff

XXXIII = I. KkB. 15: 2; IV. 21: 63. fin. XXXV = I. KkB. 16; IV. 21: 13, 60. XXXIIII = I. KkB. 15: 3.XXXVI = I. KkB.17: pr; III.1,5; IV.

- 37) L. om. at. Male.
- 38) L. add. fa.
- 39) L. cgher. M. agher.
- 40) L. pygh.
- 41) M. hans före legerstad.
- 42) G. add. oc örtogh at nat uaku. at haec ipse lineola induxit scriba.
- 43) K. fokna.
- 44) L. hanum.
- 45) L. om. oc.
- 46) G. bis habet verba oc læs.
- 47) L. M. faker.
  48) L. bifcopenom et cetera.
- 49) L. om. göra oc. M. add. tiunda.

21: 1.66.

- 50) L. affladhe. M. aff ladhw.
- 51) K. L. taki.
- 52) Pro uight v. uight; p v. th sequentis t caussa est omissum. Cfr. not. 28. pag. 57. K. vigb. L. wigdh.
- 53) M. add. tridiung.
- 54) L. om. i. M. at trem.
- 55) K. taker.
- 56) K. M. sic. G. L. annar.
- 57) K. pridthi. Male.
- 58) L. Rec. man. mut. in *fkiptas*.
- 59) M. om. mæth.
- 60) M. hic novum incipit Caput.

II. Kirkyu B. XXXVI.

alt^{σ}) pæt korn man fa^{σ}) til iorth.^{σ}) fkal tiunda (^{σ} aff. ee hua thær. a. oc ey lather tiunda aff oc fkil han^{σ}) aat böte thrænne fiextan örtogher. (^{σ}Aff allt^{σ}) thæt korn man fa^{σ}) til iorth^{σ}) fkal tiunda aff. ee huat pæt ær hælder bonde ælla leghoman. oc alt korn fkal (^{σ} fkilia aat. fær huete oc⁷°) fær⁷ rugh. fær⁷ byugh oc⁷ fær⁷ hafra. ok⁷ til kirkyu föra. Alli⁷^{σ}) mæn fkulu tiunda göra. fua (⁷ klærka fum lekmæn. vtan præftin aff finu kirkyu bole. ælla böte fum fkils.

XXXVII.

Siter mather⁷⁸) quar iuer⁷⁹) kyndilfmæffu dagh⁸⁰) vm⁸¹) allan tinda. bifkups. præftins. kirkyunnar. ælla fpitals korn vm nokot þætta mall⁸²) gifs hanom fak fore.⁸³) uæri fik mæth finum⁸⁴) næmdamanne. (⁸⁵falzs han aat. böte fiextan örtogher (⁸⁶fakfokianum (⁸⁷infampnum. (⁸⁸Gifs manne fak at (⁸⁹han hauer minna⁹⁰) gyort at nocrom⁹¹) loot æn han aatte. ælla prouafta⁹²) gift. ælla falufkæppu. væri fik mæth finum næmdamanni oc fik fialfuum oc⁹³) finum næfta granna. fals han aat.⁹⁴) böte. VIII. örtogher fakfökianum⁹⁵) oc þæt han ater hiolt aff tiundanum.

XXXVII = I. Bryn. 1; III. 5, 6; IV. 21: 2.

- 62) L. M. Juar.
- 63) M. iorden.
- 64) K. e huar pæt a etc. L. aff, ec hwar thet egher, hwar fom ey ladher aff thyendhe och etc. M. oc hwat thet er lather etc.
- 65) K. L. M. om. han.
- 66) L. om. allt.
- 67) K. L. M. faar.
- 68) M. iordene.
- 69) L. fkyllia, rec. man. mut. in fkyllias.
   M. fkilias, om. at.
- 70) K. M. om. oc.
- 71) L. Swa.
- 72) L. och.
- 73) M. om. oc.
- 74) K. L. om. fær.
- 75) K. L. om. ok.
- 76) K. Allir.
- 77) L. klerker fom kekman (sic).
- 78) L. man.

79) L. M. sic (offuer). K. vm, ab ipso scriba mut. in iner. Stj. tamen legit vm. G. vm.

- 80) L. om. dagh.
- 81) K. L. M. sic. G. iuer.
- 82) L. om. mall.
- 83) L. om. fore.
- 84) M. om. finum.
- 85) L. fielz. M. fels at ede.
- 86) M. fakfökiærenom.
- 87) K. M. enom.
- 88) G. K. M. hic novum incipiunt Caput; at L. sequentia cum praecedentibus recte connectit. Cfr. ind. Capp.

89) L. haffue, om. han.

- 90) **M.** om. *minna*.
- 91) L. add. theffom.
- 92) M. pasca. Male.
- 93) M. meth.
- 94) M. add. ede.
- 95) M. ſakſökiarenom.

⁶¹⁾ L. hwerth.

XXXVIII.

(°^oSiter han quar til pafka. bathe um tiundan^o⁷) oc (°⁸fua vm fæcte-7 na.⁹^o) væri tha i forbuthi¹^o) thær til han hauer alt¹) ræt gyort²) vm bathe.

XXXIX.

(³Ee huar. VIII. fkæpna tiunde ær byug reet.⁴) göre fkæppu byug (⁵prouaftanom. oc fua falufkæppu.⁶) Ær fyu fkæpna tiunde. þa (⁷taki prouafter ena fkæppu byug oc fira pænninga til faluköpungs. ælla fkæppu⁸) hafra. aff (⁹loot fatöka manna þæt¹°) bonden hauer inne mæth fik. (¹¹Ee huar minna ær æn fyu (¹²fkæpna tiunde. tha gifui prouafte ok til faluköpongs. huarium thera fira pænninga ælla fkæppu hafra (¹³huat bonden¹⁴) uil hælder.¹⁵) æn incti¹⁶) aff fatökra manna (¹⁷loot fum bonden hauer inne mæth fik.¹⁸)

XXXVIII = III. 7; IV. 21: 2. fin, 67. XXXIX = III. 3, 4.

- 96) L. hic recte novum incipit Caput; G. K. M. vero haec connectunt cum praeced. Cap. Cfr. ind. Capp.
- 97) C. tiundæ, rec. man. mut. in tiunde. K. M. tiunda.
- 98) C. M. om. fua vm.
- 99) C. fakynæ.
- 100) L. add. ee.
- 1) C. L. om. alt.
- 2) L. add. fore fik.
- M. hic recte incipit novum Cap.; in codd.
   G. K. L. autem hoc Caput cum praecedenti male cohaeret. Cfr. ind. Capp. et not. 96. supra. C. M. om. Ee.
- 4) L. M. biwgreeth. C. biugræt ær, t rec. man. mut. in æ.
- 5) C. prouafic oc adra (litt. ra, in extrema folii parte scriptae, perierunt) til phalocöpens.
- 6) K. faluköpungs. L. fallæköpingz. M. falokiopunge. Cfr. not. 5.
- 7) C. K. iaker æn prouester scæppu. L. taker æn prouasthæ skeppo. M. taker prouaster skeppo.

- 8) K. L. M. sic. C. scappu. G. fkapp.
- 9) C. pem lötenom fum bonden (rec. man. mut. in b. den) hauer inni met sic af fatöcræ manæ loth. ¶ (4.) hwar etc.
- 10) K. L. M. pær.
- G. K. chic novum incipiunt Caput; L. M. vero sequentia recte connectunt cum praecedentibus. C. L. om. Ee.
- 12) C. scæppur þa etc.
- 13) C. af pem loth bondin hauer inni met fik.
- 14) M. L. bonde.
- 15) M. eller. Male.
- 16) L. om. incti. Male.
- 17) L. M. sic. G. K. them bonden etc. om. loot.
- 18) K. sequentia usque ad verba koft hans in Cap. XLIII. demum post Cap. XLV. inserit. Verba: Faar mather etc. in Cap. XLIII. cum hoc Cap. cohaerent. M. quoque verba illa ex fine Cap. XLIII. hic addit, servato praeterea eodem Capitum ordine, quem habent G. L. et textus noster.

II. Kirkyu B. XL.

Præfter a²⁹) quikan tiunda²⁰) allan. oc offer thæt²¹) til cruzufot²²) komber. a²³) langafredagh.

XLI.

(²⁴Incte a²⁵) præfter aff them almofom (²⁶a altara koma (²⁷vm mafkus dagh

XLII.

(²⁸Um bonde dör i fokn oc uil i annare²⁹) ligia. þa fkal præfter hans lik uigia oc til garz lijth fylia. oc³^o) ey længra utan han³^I) uili. þa fkal præfter allan fijn ræt vp hafua.³²) bathe fore olneng (³³oc (³⁴fua fore læghorftaþ oc natuaku. oc³³) gifui them præfti han (³⁵til faar fua mykit han uil. ælla thorff han ey iortha han³⁵) vtan han uili præftin³⁷)

XLIII.

(³⁸Æn tithaköp fkal gifua löfka³⁹) man. (⁴°gifui fira pænninga fuenfka.⁴¹) ær han⁴²) gifter⁴³) gifue örtogh. ey þy mera at hion fe flere

XL = I. KkB. 17: 1. XLII = I. KkB. 18; IV. 21: 58. XLIII = I. KkB. 19? III. 1; IV. 21:65.

- 19) K. L. M. ægher.
- 20) K. quictiunda.
- 21) L. ther.
- 22) L. cryze fothæ. M. korffet.
- 23) M. om.
- 24) K. L. M. sic. G. *Ængin*. In cod. K. hoc Caput cum praeced. cohaeret, quamvis in indice Capp. ab illo seiungitur.
- 25) L. ægher. M. ager.
- 26) M. fom komber a altare.
- 27) L. a matskutzfreyædagh. M. a matskots fredagh.
- 28) M. Dör bonde j Sokna etc.
- 29) M. annars; male. L. andhre fokn.

- 30) K. L. M. om, oc.
- 31) L. om. han.
- 32) L. oppæbæra.
- 33) M. om oc.
- 34) L. om. fua fore.
- 35) M. wil fara til swa etc.
- 36) L. honom.
- 37) K. præfteren, L. M. om, h. v.
- 38) M. Then tionda kiöp.
- 39) K. L. M. löfker.
- 40) K. L. VIII. om. gifui.
- 41) K. L. M. om. *fuenfka*.
- 42) K. L. M. om. han.
- 43) L. add. man.

30) K. L 31) L. 0

II. Kirkyu B. XLIII.

a⁴⁴) koft hans. (⁴⁵Faar mather⁴⁵) akerlas alla handa korn. göre tiunda. faar⁴⁷) ey fult akerlas göre tiþaköp.⁴⁸)

XLIIII.

Ægher⁴⁹) mather bool i adrum by. oc (⁵⁰faar (⁵¹affæthom. (⁵²pær fkal luka tiunda⁵³) præfti. oc kirkyu fum bool ligger. oc kirkygarthe uarthueta.⁵⁴) Saar mather enka aker til byar. þa fkal han præftins tiunda (⁵⁵kata ater ftanda. oc allan (⁵⁶ælla bort föra.

XLV.

(⁵⁷Boor bonde i⁵⁸) ödmarkum.⁵⁹) föke⁶⁰) thijt til kirkyu⁶¹) hanom þykker næft uæra. ey ma⁶²) lanboa nöþa⁶³) at fökia wr kirkyu by. oc til annara kirkyu.⁶⁴)

XLVÍ.

(^{c5}Komber uatha bloth i kirkyu garth. þa ær han^{c5}) ey þy hælder^{c7}) víkijr

1

XLIIII = I. KkB. 20: pr, 1; IV. 21: 64. XLVI = I. KkB. 21. XLV = I. KkB. 20: 2, 3.

- 44) L. add. paa.
- (45) Quae in hoc Cap. sequentur: Faar tipaköp, in codd. K. M. cohaerent cum Cap.
  XXXIX. Cfr. not. 18. pag. 94. K. vero huic Capiti adnectit Cap. XLVI. Komber uatha bloth etc.
- 46) L. man till. M. bonde.
- 47) K. fa.
- 48) M. tionda kiöp.
- 49) K. A. M. Sar.
- 50) M. far.
- 51) L. aff fædhom. M. aff fedom.
- 52) L. tha fkall han ther. M. tha fkal han lika tionda; male. K. pær fkal han luca etc.
- 53) L. add. bodhe.
- 54) M. worda hwete. Male.
- 55) L. ather fæthiæ.
- 56) M. annan lata bortfora. Recte.

- 57) M. Dör madher. Male. In cod. K.' hoc Cap. cum praeced. cohaeret.
- 58) L. M. a.
- 59) L. M. sic. K. ödmarku. G. wtmarkum. Cfr. ind. Capp.
- 60) K. L. sic. G. föker. M. före.
- 61) L. add. fom.
- 62) L. add. man.
- 63) Forte legendum nöpga. K. M. nödgha. L. nöghæ.
- 64) In cod. K. hic sequentur Capp. XL XLII. et initium Cap. XLIII. usque ad verba kost hans. Cfr. not. 18. pag. 94, not. 45. supra, et seq. not. 65.
- 65) In cod. K. hoc Cap. cohaeret cum initio Cap. XI.III. Cfr. nott. 45, 64. supra.

Digitized by Google

- 66) L. kirkiogardh.
- 67) L. add. aff.

96

XLVII.

Præfter ma ingin v^o⁸) kirkyu uræka vtan þæn^o⁹) bif kuper hauer forbuthat. (⁷°Uærther mather⁷¹) aff⁷²) næmd fælder. oc⁷³) forbuthather aff bifkups (⁷⁴umbuz manne. (⁷⁵vræker fore pryzfku fkyld fokn fran mæffu. böte fore förfta dagh⁷⁶) thre mark.⁷⁷) Vræker⁷⁸) annan dagh.⁷⁹) böte (*°mark bifkupi (*roc fua kononge oc fua*2) hærathe. Uræker thrithia (⁸³dagh. böte nio mark foknenne. oc. IX kononge. ok IX hærathe

XLVIII.

(84Huilkin mather⁸⁵) gaar i kirkyu (80openbarlika (87forbuthaper oc laghlika ær fælder. oc æter köt oc bryter faftudagha.88) fum han hauer openbarlika takit.89) pæt ær fkripta brot vtan han hafui90) pæs loff til fum vald⁹¹) hauer a⁹²) bifkups uæghna.

XLIX.

Huilkin mather⁹³) etha ganger i aduent.⁹⁴) ok innan (⁹³attunda dagh

XLVII = I. KkB. 22; III. 8; IV. 21: 3. XLIX = III. 10; IV. 21: 5. XLVIII = III. 9; IV. 21: 4.

- 68) K. L. M. fra.
- 69) M. om. pæn.
- 70) L. hic novum incipit Cap.
- 71) C. add. laglicæ.
- 72) C. M. a.
- 73) C. om. oc.
- 74) C. litt. vm tantum habet, at inter eas et sequentem vocem lacunam unius fere pollicis.
- 75) M. oc wardher för trysko skul sokn fran meffo wreken böte etc.
- 76) C. add. bifcupi.
- 77) C. v, mark, quae in extrema folii parte sine dubio fuit scripta, est omnino detrita. L. add. bifcopi och swa konnunghæ och fwa hæradhæ; om. vero quae in hoc 91) K. L. C. valdet. Cap. sequuntur.
- 78) M. om. Vræker.
- 79) K. om. dagh.

- 80) M. VI marker.
- 81) M. om. oc fua. C. apra konongi etc.
- 82) K. om. fua.
- 83) C. böte bifcupi (male) nuj (lege niu) marker scon. (pro socn) sua konog oc sua hæraþe.
- 84) M. om. hoc Caput.
- 85) K. L. man. L. add. fom.
- 86) C. forwnnin oc openbarlike forbupæper,
- oc eper etc. L. lagwnnen och etc. ut C.
- 87) K. sic. G. oc forbutherar. Cfr. not. 86.
- 88) L. add. the.
- 89) C. wid takyt. L. widhertaketh.
- 90) K. hauer. L. haffdhe. C. vv. han hafus sunt detritae.
- 92) C. af.
- 93) K. L. man.
- 94) L. aduentu. M. aduento.
- 95) M, otte daga,

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

Digitized by Google

¥3.

II. Kirkyu B. XLIX.

æptir tolfta dagh iula. ælla innan⁹⁵) nio vikna⁹⁷) faftu. ælla i pafka hælgh.⁹⁸) ælla (⁹⁹adra dagha. þa¹⁰⁰) ey ær eth gænct¹) a. böte threnne fiextan örtogher. (²ena bifkupi. andra³) kononge. þrithia⁴) hærathe. (⁵ok kallas⁵) afflagha ethar. oc ey meenethar

L.

8 Bryter mather⁷) kirkmæffu frith a kirkmæffu[•]) dagh.⁹) fran þy förft¹^o) daghas oc til¹¹) daghfulghit ær innan foknamærkis.¹²) böte bifkupe thre¹³) marker

LI.

Bryter mather?) iulafrith. fraa¹⁴) iula aptne ok (¹¹til (¹⁵attunda dags æptir tolfta¹⁶) dagh.¹⁷) ælla pafkafriþ fra klocna othenfdagh. oc til¹¹) pafka dagh¹⁸) at quælde. böte bifcupi (¹⁹tolff öra. (²⁰oc tolff²¹) hærathe

LII.

Thætta ægher²⁹) bifkuper at³³) gamblum laghum.²⁴) værper maper i

L = III. 11; IV. 21: 7.LI = III. 12; IV. 21: 6.

- 96) C. K. L. i. M. om. h. v.
- 97) C. vcnæ.
- 98) K. hælgp. M. helgd.
- 99) L. edhæ thee daghæ ey etc. male. C. ap i æ (lege apræ) þa dagha eig etc. 100) K. þc. M. ther.
- 1) C. ep gangin.
- 2) M. tagher ena biscop adra konnung oc tridic etc.
- 3) C. swa.
- 4) G. L. oc swa.
- 5) C. om. ok meenethar. L. och thet kalles etc.
- 6) K. kallar. M. add. then eder.
- 7) L. man.
- 8) K. kirmæffo: M. kyrmeffo.
- 9) L. daghom.
- io) L. om. förft.

 $LII \implies I. GB. 8, 2:1; Bryn. 3 - 5; III.$ 13 - 19, 121, 76; IV. 21: 11, 4, 16,40, 17, 18, 22, 23, 34, 37.

- 11) L. intill.
- 12) L. add. tha.
- 13) M. III rec. man. mut. in VI.
  14) G. Litt. r omiss. ipse add. scriba.
- 15) K. C. M. sic. G. om. attunda dags aptir. L. pro aptir habet eller; male.
- 16) M. trettendæ.
- 17) M. add. iwla. L. add. jwlæ och.
- 18) M. om. dagh.
- 19) K. XII. mut. in VI. M. verba tolf harathe deleta, eorumque loco scriptum: IX mark,
- 20) C. om. oc tolff hærathe.
- 21) L. fwa.
- 22) C. a.
- 23) C. K. L. M. sic. G. aff. Cfr. ind. Capp. ' L. add. worom.
- 24) C. add. varum.

II. Kirkyu B. LII.

kirkyu dræpin. thær a²⁵) bifkuper. IX. mark fore. Uærper maber²⁶) i kirkyu faar. (27 ha a bif kuper pre28) mark.29) (30 fore all31) banzmall32) thre mark. Hua³³) fkripta brot gör böte bifcupi³⁴) thre³⁸) marker. fore tuæfalt hoor³⁵) pre²⁸) mark. fore enfalt hoor.³⁶) XII.³⁷) öra. Fore fræncimma³⁸) fpial. a thrithia man.³⁹) ælla fiærpa.⁴⁰) XII.⁴¹) öra.⁴²) ær þæt fkyldare. böte⁴³) pre⁴⁴) mark. oc fua (⁴⁵fore all annur fyrnuuærk.⁴⁵) oc gange til room.47) Skilias hion tu aat.48) ælla ryua fæst.49) fore fræncima50) böten babe bifcupi thre²⁸) marker (⁵¹Skilias pe⁵²) fore guzciua lagh. böte thæn fum (53fæfte. (54ællar gifte. böte bifcupi thre marker Gifter maber dottor.55) ælla (56 frænkono (57 nöthga. (58 oc fkilias the59) aat. böte bifkupi thre28) mark (°°thæn rætter giftomaper ær. æn han gifter.") Fore. XII. manna eth⁶²) ægher⁶³) bif kuper thre mark. (⁶⁴fua oc fore tuænne tylfter oc ey mera. Huaas) fum bryter hælghas) dagha. pafka dagh hælghathorfdagh. (^{o7}pingizdagha dagh. mizfummars dagh. fancta lafrinzfa^{o8})

- 25) L. M. egher.
- 26) C. L. om. maper.
- 27) L. ther egher. M. ther agher.
  28) M. III rec. man. mut. in VI.
- 29) L. add. fore.
- 30) M. om. fore mark. 31) L. om. all. C. hyart.

- 32) C. add. *a bifcuper.* 33) L. M. C. *Hwar*.
- 34) L. om. bifcupi.
- 35) L. add. böthæ bifcopi.
- 36) C. om. hoor.
- 37) M. XII rec. man. mut. in XVIII.
- 38) M. frendfemia.
- 39) L. manna.
- 40) K. add. man. C. add. a bifcuper.
- 41) L. X.
- 42) M. öræ rec. man. mut. in mark.
  43) C. add. bifcupi.
- 44) M. III rec. man. mut. in XL.
- 45) L. aller, om. fore.
  46) M. fyrnawerk. L. fyrnæwærk. C. firnæ-
- 47) C. add. oc giui bifcups caplane di (i. e. dimidiam pro half, cfr. III. 24.) mark firi bref.
- 48) Č. om. aat..
- 49) L. fæsthæ. M. fasto; male.

50) C. frenzfim. L. frændhfæmmio. M. frendfemio. G. K. M. add. fpiæl.

- 51) L. om. Skilias marker. M. haec habet post periodum in textu sequentem: Gifter maper etc. Cfr. not. 60. infra.
  52) C. om. he. M. add. at.
  53) C. gipti bifcupi etc.

- 54) M. om. allar gifte. böte.

- 55) C. add. finæ.
  56) M. frencko. L. frenka fyno.
  57) C. nödghæ. L. M. nödhogha.
- 58) C. böte pen fum retter giftær mader (adde ær) en þer skiliæs at. III. marker en han giftir. firi XII. etc. 59) L. add. fydhæn.
- 60) M. om. thæn gifter; hic vero sequitur periodus in textu praecedens: Skilias the - marker. Cfr. not. 51. supra. 61) L. giffthæ. 62) C. eper. 63) C. K. a.

- 64) C. L. M. oc fwa.
- 65) L. Hwar. M. Ho.
- 66) K. helghu. L. M. helgho.
  67) Hic incipit fragmentum iuris eccles. VGot. in cod. H. H. K. pikizdagha. L. Pinginfdagha. M. piginfdaga.
- 68) H. laurinza. L. Sancti laurencii.

II. Kirkyu B. LII.

dagh. (⁶⁹hælghuna mæffo dagh. ælla⁷^o) uarra fru dagha.⁷¹) fancta mikiæls⁷²) dagh iula dagh. aattunda dagh. tolfta⁷³) dagh. kirkmæffu⁷⁴) daghapoftlamæffu dagha.⁷⁵) þe fum⁷⁶) fafta⁷⁷) oc forhælgþ ær fore. oc alla fyndagha.⁷⁸) huilkin fum (⁷⁹biærgs ftoran uærknath nokon. a nocrom thæna dagh. böte bifkupi. (⁸^oVIII. örtogher ælla uæri fik mæth tolff manna ethe. Hiælpe hö oc⁸¹) korne⁸²) at faklöfo æptir (⁸³mithaptan. (⁸⁴Huar fum bryter frith i fkarum⁸⁵) vm⁸⁶) fkærdagh.⁸⁷) böte bifkupe III. mark. ælla uæri fik fum lagh figiæ.

LIII.

(⁸⁸Hua fum gör fulla gengærþ gifui præfti tua örtogher⁸⁹) fore inlezlu⁹⁰) lyuus. (⁹¹oc uixla lyus. oc ofre⁹²) incte vtan⁹³) hun⁹⁴) vili.⁹⁵) Hua⁹⁶) minna gör æn fulla gengærth.⁹⁷) gifui örtogh fore huart. huarte (⁹⁸lyuf ælla pænninga. agher⁹⁹) bonde præfti fore inlezlu⁹⁰) æptir gift. utan bonde vili,

LIII = III. 90; IV. 91: 69.

- 69) H. hælghuna dagh. M. alle helgona dag. K. om. h. v.
- 70) Lege alla. L. allan. H. eller; male. K. M. om. h. v.
- **71)** H. K. L. dagh.
- 72) L. Sancti Michaelis.
- **73) M. trettanda.**
- 74) K. kirmæffu. L. kirkiomæffo. M. kyndermeffo; male.
- 75) L. M. dagh. Male.
- 76) H. K. M. om. fum.
- 77) H. K. L. M. sic. G. add. ar.
- 78) H. funnudagha. K. fundagha. L. föndagh. M. fondaga.
- 79) H. K. L. biærgher. M. bers flora bordh daga a naken etc. male.
- 80) M. VIII örtogher rec. man. mut. in III marker.
- 81) M. om. oc.
- 82) L. add. om köfth.
- 83) K. L. midian aptan.

- 84) K. Hua. M. Hwor. L. hic novum incipit Cap.
- 85) C. add. sialwum.
- 86) K. a.
- 87) C. L. fkerporzdagh.
- 88) H. L. M. Hvar. In cod. L. hoc Cap. cum fine praecedentis cohaeret. Cfr. not. 84. supra.
- 89) M. add. preste.
- 90) M. inledzno.
- 91) M. om. oc uixla lyus.
- 92) M. offer.
- 93) H. vm.
- 94) M. han.
- 95) L. add. Sydher ær j wfgölhalandhæ pwndhæ ofth for jnlezffo.

Digitized by GOOGLE

- 96) H. L. Hwar. M. har.
- 97) L. gerdh.
- 98) L. offer eller lyws egher etc.
- 99) H. K. a.

LIIII.

A¹⁰⁰) thæffum¹) daghum a²) bonde oc huffru³) ofra.⁴) pafka dagh. kirkmæffo dagh, varafru dagh pæn förfta^s) vm höften. förfta fiala dagh^s) æptir mikialfmæffu dagh.") hælghunamæffu dagh.") fialamæffu dagh?) ("othær æptir. iula dagh¹¹) kyndylfmæffu dagh.

LV.

At wtfaru¹²) dagh fkal præfter hafua örtogh fore fiælamæffo oc altaralæghi. (13 oc fua at fyunda dagh. oc (14 fua at þrætiundæ¹⁵) dagh.

LVI.

Æter bonde huijt vm fafto. ælla nokon thæn dagh fum byuz (16til fafto aff kirkyu. vtan prang böte halfmark bifkupi.¹⁷) oc¹⁸) fafti annan fore. ælla uæri fik mæth finum næmdamanne oc finum næfta granna.

LVII.

Hwa¹⁹) fum ligger i löfkalæghi openbarlika. oc uitherfiger²⁰) frillu finne²¹) a pafka dagh fore præfti oc fokna mannum. (²²fyndær ater mæth

LIIII = III. 21; IV. 21: 70. LV = III. 21; IV. 21: 71.

- 100) L. M. om. A.
- 1) H. pæmma.
- 2) M. egher. L. fkall.
- 3) L. huftru. H. K. add. at.
- 4) L. add. och a altare legghia.
  5) H. förre.
- 6) L. M. fiælmæffodugh. M. add. om höftem (sic).
- 7) M. om. dagh. H. add. a.
- 8) L. Allæ helghona dagh. H. add. ok a.
- 9) K. om. fialamæffu dagh.
- 10) L. effther helghomæffo dagh. M. ther neft epter.
- 11) H. K. L. sic. G. dagk.
- 12) M. vtferdo.
- 13) L. fwa och a. M. om. oc.

LVI = III. 24; IV. 21: 38.LVII = III. 25; IV. 21: 39.

- 14) L. M. om. fua at.
- 15) H. sic. G. K. L. M. thrættanda.
- 16) L. ath fasthæ i kirkionne. M. quoque pro kirkyu habet kyrkonne.
- 17) L. bifcopenom.
- 18) G. add. bö, sed punctis his litteris subiectis indicavit scriba eas non esse legendas.
- 19) H. K. L. M. C. Hvar.
- 20) L. wigher figher. Male.
- 21) H. fina. 22) H. K. M. sic. L. Syndher han. G. fyn
  - dæra. Primum fortasse hic scriptum fuit fynda, quod addito abbreviationis signo emendare voluit scriba. C. oc taker atter æftir pafchær etc.

II. Kirkyu B. LVII.

hænne. æptir pafka.²³) böte bifkupi thre marker. (²⁴Dyl han. væri fik mæth tolff mannum.²⁵)

LVIII.

9 Huilkin man²⁵) gör openbart hoor. taker horkono hem til fijn. ok²⁷) lægger (²⁸innan fiængh fina. ælla uærther inne takin mæth hænne. þær ma bifkupf foknare²⁹) fak gifua (^{3°}til. han³¹) uæri fik mæth fiærthungs (³²næmdenne (³³ælla böte fum (³⁴fauct ær

LIX.

Bifkuper fkal döma vm klærka³⁵) hyonalagh. (³⁶banzmaal oc tæftament.

LX.37)

Uil mather³⁸) fore fina fiæl gifua. þa ma han gifua hell oc vfyuker. een helan houothloot mæth tuægiæ ælla thrigia manna uitnum. fua mykin³⁹) loot [(⁴⁰manne bær til. oc halfuan⁴¹) æn⁴²) fyuker ær.⁴³) Ær þæt⁴⁴) alt quindi.⁴⁵) gifui fua mykit fum⁴⁶) enna thera (⁴⁷bær til. (⁴⁸huat (⁴⁹thæt æra flere ælla færre.

LVIII = III. 26; IV. 21: 40.LIX = III. 27; IV. 21: 41.

- 23) H. pascar.
- 24) C. eller dyle met. XII. mannumi
- 25) L. mannæ edh.
- 26) C. maper. K. L. M. add. fum.
- 27) C. L. om. ok.
- 28) C. innæ fiæng fik.
- 29) M. fiökiare honom.
- 30) M. om. til. han.
- 31) C. pæn.
- 32) K. L. næmd.
- 33) C. om. ælla ær.
- 34) H. fak; male. K. L. fakt. M. fakt ær deletum, eiusque loco rec. man. scriptum IX marker.

2

- 35) C. L. om. klærka.
- 36) C. oc vm testament.

LX = III. 28; IV. 21: 56.

- 37) G. Rubricam vm fiælæ gift add. rec. man.
- 38) L. man.
- 39) K. L. mykit. Male.
- 40) M. fom man bör til.
- 41) L. haffux; male. M. add. lot.
- 42) L. add. han.
- 43) M. om, ær. L. liggher.
- 44) H. pær.
- 45) H. M. sic. K. L. quinnur. G. tiunde.
- 46) L. loth.
- 47) L. hörer. M. bör, om. til.
- 48) M. hwa.
- 49) M. the. H. per æru. K. pe æra helder flere etc. L. thee heller æru etc.

LXI.

Skil⁵⁰) tua (⁵kirkyu (⁵um nokot⁵³) thingh fijn i mællum. ælla oc⁵⁴) præft ok kirkyu. vm kirkyu goz. pær ær bifkuper domare iuer⁵⁵) oc fua iuer⁵⁵) kirkyufkulder

LXII.

Allt pæt⁵⁷) præfter bryter boande a kirkyubole.⁵⁸) böte bifkupe bathe (⁵⁹hæraz ræt oc konongs.⁶⁰) vtan byar bygninga.⁶¹)

LXIII.

I⁶²) byar bygningh⁶³) fkal præfter i bonda laghum⁶⁴) uæra. þæt ær lijth.⁶⁵) garthar⁶⁶) broar. (⁶⁷i hald feaar oc⁶⁸) aflator.⁶⁹) aplöior⁷⁰) tiældrobroot⁷¹) akernaam.⁷²) fore⁷³) thæffi maall fkal (⁷⁴næmdaman præft uæriæ. ælla fælla. falz han⁷⁵) til thrænni fiextan örtoger.⁷⁶) taki (⁷⁷bifkuper konongs ræt. falz til⁷⁸) minna. taki alt⁷⁹) hærazhöfpingen. (⁸⁰Fore tiældro broot⁸¹) böte thrænne fiextan örtogher

LXI = III. 29; IV. 21: 41. LXII = III. 30, 105; IV. 21: 31, 72. LXIII= I. JB. 19:1; III. 65; IV. 21: 33.

- 50) M. Dela.
- 51) C. H. L. M. kyrkiur.
- 52) C. at fini mellin etc.
- 53) L. nokor.
- 54) C. om. oc. M. om. ælla oc.
- 55) C. om. iuer.
- 56) H. L. add. alla. C. vm aller.
- 57) C. H. K. L. M. sic. G. om. pert.
- 58) C. add. pa.
- 59) C. konongs ræt oc hæræz viæn etc. L. konningz ræth och hærædz ræth. M. kyrkio reth oc hæradz reth.
- 60) G. add. oc, at h. v. non esse legendam, subjectis punctis est indicatum.
- 61) C. M. bygning. H. L. byghningær. C. add. bor han etc. cfr. Cap. LXIV.
- 62) L. Um.
- 63) C. by gninghum.
- 64) L. lagh.

- 65) M. ligh. Male.
  - 66) C. add. oc.
  - 67) L. j halfaer. Male.
  - 68) C. H. K. L. M. om. oc.
  - 69) C. aflator. M. aflettor.
  - 70) H. a plögior. M. opplöghior.
  - 71) C. tiælrubyrð.
  - 72) L. akerwam. M. aker mam v. man, Utrumque male.
  - 73) C. L. add. al.
  - 74) L. næmpdamannæn prefthen wæry.
  - 75) C. an. H. K. L. M. pat.
  - 76) C. sol. (i. e. solidos).
  - 77) C. L. M. sic. H. K. om. bifkuper. G. kononger ræt fijn.
  - 78) C. H. K. L. sic. G. om. til. M. thet.
  - 79) M. tcd. H. K. alt pæt.
  - 80) C. om. Fore örtogher.
  - 81) L. tiælenbrwth. M. tielbrut.

II. Kirkyu B. LXIIII.

LXIIII.⁸²)

(^{\$ 3}Boor han a annare^{\$ 4}) iorth. böte bifkupi konongfræt^{\$ 5}) oc hærathe fin ræt

LXV.

Twer skulu kirkiudrotna⁸⁶) uæra oc thrithi (⁸⁷præstin (⁸⁸ther skulu cen⁸⁹) tima a areno⁹⁰) rekna firi aldri (⁹¹foknænne. (⁹²fore pafka.⁹³) ok fkuldir⁹⁴) kræfiæ. hua⁹⁵) fum ey hauer⁹⁶) guldit vm⁹⁷) pafka dagh mifti thiænisto.⁹⁸) eer ey bonde siælfuer i garthe. forbuthi them sum nyklana⁹⁹) bær. Ingin ma længre dagh¹⁰⁰) gifua oc¹) pant fore fætiæ. Læna²) præfter ok kirkyudrotnar kirkyupænninga vtan foknenna³) rath. giældi⁴) fiælfuir ater kirkyunne. oc5) kræui (⁶per ater aff (⁷pem per læntu. (⁸Lænar all

LXIIII = III. 30, 105; IV. 21: 31.

LXV = III. 31; IV. 21: 82, 67, 83, 84, 14, **4**3.

- 1) C. L. add. eig. M. wtan; male. 2) K. C. Lanar. M. Lenar. H. Lana. coniungit. Cfr. not. 61. pag. 103. L. Cum lit-3) L. M. C. foknamannæ. 4) H. giældir. 5) C. per.
  - 6) H. sic. G. han ater aff pem han lænte. C. pem per lento. K. pet aler af pem pær wt lænto. L. the aff thöm fom thy lænthæ. M. them ater fom the lenthe, Cfr. not. 7. seq.
  - 7) Fragmentum iuris eccles. VG. in cod. N. hic incipit, verbis: them fom han thet vtlente.
  - 8) Verba Lænar læntu in codd. G. H. K. M. N. omissa, restituimus ex cod. L. (llænar all fokn och qwædher all iaa widher giellæ ather kirkio och kræffuæ thee aff them thy lantha). C. qui haec quoque, etsi paullum mutata, habet (cfr. nott. 9 - 11. seq., testatur illa non in cod. L. primum esse addita, sed errato esse omissa a scriptore illius apographi, a quo ceteri hodie exstantes codices originem ducunt (cfr. Praef.), qui sine dubio deceptus est a verbis finalibus huius et praecedentis periodi: aff pem per læntu.

82) G. Rubricam: vm preftin add. rec. man. 83) M. Giör; male. C. hoc Cap. cum C. LXII. tera rubra initialis B sit omissa, primum o in oor rec. man. est mutatum in b, ita ut hoc Cap. male cohaereat cum praecedenti.

- 84) L. M. annars. Male.
- 85) L. fyn ræth. Male.
- 86) H. C. K. L. kirkiudrotnær. M. kirkio domara; male.
- 87) C. L. M. prester.
- 88) M. tha fkulo the.
- 89) L. ena.
- 90) C. are.
- §1) H. C. K. L. M. fokn.
- 92) L. kirkiopenningæ och etc.
- 93) C. paschær. H. pascær.
- 94) C. L. fkulu. Male.
- 95) C. H. L. M. hwar.
- 96) L. om. hauer.
- 97) C. firi. K. om. h. v.
- 98) C. L. add. fina.
- 99) K. C. L. M. nykla.
- 100) K. add. fore.

II. Kirkyu B. LXV.

fokn oc⁹) quæther all¹⁰) ia uither giældi (¹¹ater kirkyu oc kræui þer aff pem þer læntu. Taker præfter laan aff kirkyu. (¹²giælde ater fore pafka.¹³) ælla böte bifkupi thre mark.¹⁴) Ingin¹⁵) ma (¹⁶taka kirkyunykla¹⁷) ælla pænninga vtan (¹⁸mæth alla foknenna rathe. huar¹⁹) þæt gör böte thrænne fiextan örtogher. ena²⁰) bifkupi (²¹adra kononge (²²thrithia hærathe. Vilia ey kirkiuuærianda²³) rækna fore pafka.²⁴) væri i forbuþi vm pafka.²⁵)

LXVI.

(²⁶Alt thæt præftens hion bryta boande²⁷) aa²⁸) kirkyubole. böte bifkupi konongfræt (²⁹oc hærathe fijn ræt

LXVIL

Ey ma kirkyu³°) iorth fæliæ ælla fkipta³¹) vtan bifkups loff oc præftins oc foknamanna³²) viliæ. vtan þa³³) fum³⁴) gifs til kirkyu³⁵) bygningh (³⁶hana fkulu foknamæn. fæliæ (³⁷æn kirkia thorf bygning uith.³⁹)

LXVI = IV. 21: 32.

LXVII = 111. 31; IV. 21: 46.

- 9) C. om. oc.
- io) C. aller.
- 11) C. al focn atær eig kræui af þem etc. Male.
- 12) L. gieller ey ather fore paskædagh böthe etc.
- 13) H. C. M. pafcær. Cfr. not. 12.
- 14) L. add. fore.
- 15) K. enga. Male.
- 16) C. kyrkiu nyclum eller kyrkiu pænningum radæ. N. hafua.
- 17) H. K. L. M. N. sic. Cfr. not. 16. G. kirkyrutinda.
- 18) C. aldra focn. L. foknamanne.
- 19) K. N. hua. C. add fum.
- 20) L. enar.
- 21) L. andhrar hæradhi och tridhiæ konnunghæ. N. andra hæradhe Thridia konunge.
- 22) C. oc pripiu.
- 23) H. C. K. M. N. kirkiudrotnær. L. kirkiodrotwar.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Pol. I.

- 24) H. pafcær. M. add. kirkio gield.
- 25) II. paseær. C. om. vm paska, add. vero:
- Eig ma etc. cfr. Cap. LXVII.
- 26) In cod. G. hoc Cap. cum praecedenti male cohaeret. Cfr. ind. Capp.
- 27) L. om. boande.
- 28) M. j.
- 29) K. N. om. oc ræt.
- 30) N. kyrkia. Male.
- 31) C. spiftæ. N. bytha.
- 32) K. Joknamannanna.
- 33) G. fua primum scriptum, at supra litt. u scriba ipse addidit p. L. N. thee. C. M. pat.
- 34) C. om. fum.
- 35) M. kyrkionna.
- 36) H. K. sic. M. N. hona. G. hafua. L. ho nom mwa. C. þa moghu.
- 37) C. L. om. an uith.
- 38) N. om. uith.

LXVIII.

(³⁹The iorth fum gifs fore mans fiæl til kirkiu. hun ær (⁴°ey buziorth (⁴¹længer æn vti ær nat ok iæmlangee.

LXIX.

(⁴²Uil man hionalagh⁴³) binda thæt fkal præfter lyufa⁴⁴) thre⁴⁵) hælghu dagha i kirkyudorom.⁴⁶) (⁴⁷ælla böte bifkupe thre marker.

LXX.

Hua⁴⁸) fum præfti (⁴⁹a giælda nokot ælla bifkupi at kirkyunna ræt.⁵⁰) hauer han ey guldit þa han ær⁵¹) thrim⁵²) finnum minter til. þær⁵³)
10 ma bifkuper forbuþa til oc ey fökiæ til.⁵⁴) Sigher mather⁵⁵) fik ey ræt-lika⁵⁶) fældan⁵⁷) uæra fore bifkups fak. hafui dagh til förfta lanzthings.⁵⁸) vil han kalla⁵⁹) fik vndir⁶⁰) högre⁶¹) domara. hafui thær til manatha dagh. hafui⁶²) han ey tha ordelt fik þa ma bifkuper forbutha⁶³)

LXXI.

Ængin præfter ælla lænfman ma forbutha⁶) vtan bifkups breff. (⁶⁵forbuthar han vfkællika. uæri fua længe (⁶⁶i forbuthi fum bonden uar.

LXVIII = III. 31. fin; IV. 21: 47. LXIX = III. 33; IV. 21: 24.

- 39) C. pa iorp gifs etc.
- 40) N. for budz iordh æn etc. Male.
- 41) C. fipen ar vie nat etc.
- 42) N. hoc Cap. connectit cum praecedenti.
- 43) M. add. by ghia ella.
- 44) H. K. M. N. add. vm. C. add. per fum conæ ær feft.
- 45) L. IIII. Male.
- 46) L. add. ther konno ær fæsih.
- 47) C. om. ælla marker.
- 48) H. L. M. Hvar.
- 49) M. ægher. K. a at. L. ægher ath. N. æger nakot at gælda ella ok bifcope etc,
- 50) L. om. ræt.
- 51) M. om. ær.
- 52) L. Crennw.
- 53) L. M. tha.

$LXX = III. 3_2; IV. 21: 42.$ $LXXI = III. 3_2; IV. 21: 63.$

- 54) L. M. om. til.
- 55) N. man.
- 56) H. ræklika. Male.
- **57) L.** fallen.
- 58) K. L. M. N. lanzping.
- 59) Forte legendum dela. Cfr. III. 32.
- 60) N. til.
- 61) L. handh. Male.
- 62) H. K. L. M. N. hauir.
- 63) M. add. honom.
- 64) H. K. L. sic. G. M. N. forbyutha. M. add. annan.
- 65) L. forbudhadher hanum. Male. N. forbiudha han. Forbiudz han etc. Male.
- 66) N. then j forbudhi fom honum förbödh fom etc.

Digitized by Google

106

LXXII. "7)

Houothtinde⁶⁸) æptir gift fkal ingin man⁶⁹) luka⁷⁰) meer. vtan⁷¹) thæn⁷²) incte (⁷³hafpe æptir fathur ælla⁷⁴) mothor Giftis⁷⁵) ælla falder⁷⁶) i houothfynd. the⁷⁷) fum openbara fkript⁷⁸) kræuer þa fkal thæn⁷⁹) fami giælda houoptinda innan thrætiunda⁸⁰) daghen⁸¹) fithan⁸²) hans bröllöpe⁸³) hauer uærit. (84 ælla han ær fælder. ælla85) hauer uitherganget the fynd. §. 1. Ee ⁸⁶) hua⁸⁷) fum ærfue⁸⁸) fathur ælla mothor⁸⁹) ·löfa⁹⁰) pænninga. huat thæt ær hælder⁹¹) mather ælla⁹²) kona. maghande man⁹³) ælla ouormaghi.⁹⁴) þa fkal han⁹⁵) giælda houoþtinda innan. XXX.⁹⁶) daghin.⁹⁷) æptir fathurs alla⁹⁸) mothor döthradagh⁹⁹) aff them¹⁰⁰) pænningum fum ('han hauer æptir them. oc²) ingum adrum³) Thæn⁴) fum löner ælla un-

LXXII = I. Bryn. 2. pr = IV. 21: 99.

- 67) H. habet rubr. Howodptiunda. K. rubr. 85) M. add. han. vm houodtinda.
- 68) H. hic et ubique habet Houoptiundæ. K. VM houodtinda. N. UM howdh tyanda.
- 69) L. M. N. om. man.
- 70) K. N. gielda.
- 71) G. v. vtan non esse legendam, punctis quidem subjectis indicavit scriba; at eum hac in re errasse, et sensus loci et ceteri codices testantur. M. en (pro æn).
- 72) H. K. N. fum. L. M. add. fom.
- 73) H. K. M. N. ærfpe. L. tok epther fadher eller modher ath arff.
- 74) M. oc.
- 75) M. add. han.
- 76) N. add. han.
- 77) K. N. pen. L. om. h. v.
- 78) H. add. porf uidper eller.
- 79) L. thennæ.
- 80) L. XIII. M. trettende. Male.
- 81) H. L. dagh.
- 82) N. *æpter thet.*
- 83) K. bröllöp, L. brulopp. M. brodllope. N. brölöp.
- 84) L. hæller. N. han faldher ella han hawir etc.

- S. 1 = IV. 21: 100, 102.
- 86) L. Æn. M. A.
- 87) H. K. M. hvar.
- 88) H. K. M. N. ærwir. L. ærffuer epther.
- 89) M. add. ella. Male.
- 90) H. löfka.
- 91) M. om. hælder.
- 92) N. om. ælla.
- 93) H. K. madther. L. mogandhe madher.
- 94) H. oghormaghi.
- q5) N. hwar.
- 96) L. XIII. Male.
- 97) N. dagha.
- q8) M. oc.
- 99) H. M. dödpærdagh. K. döpansdagh. L. dötzdagh. N. döansdagh.
- 100) M. om. them.
- 1) H. K. M. N. sic. G. hauer them. etc. L. han ærffuer epther fadher eller modher och etc.
- 2) M. add. aff.
- 3) N. add. pæningom.
- 4) H. K. M. an han. L. En hwar. N. En them.

dan fkyuter nokot aff them pænningum.⁵) han ægher (⁶at (⁷tiunda aff. ælla fkipter⁸) the⁹) pænninga ælla bort före.¹⁰) för æn tiunde ær aff gör.^{1,1}) hætti uither .XVI. örtoghum fakfökiandanom.¹²) fua kononge¹³) oc¹⁴) hærathe. oc ater thæt (¹⁵han undan dro¹⁶) aff tiundanum. (¹⁷Aff them¹⁸) allum löfom pænningum¹⁹) fkal houothtinda göra.²⁰) vtan aff korne.²¹) fore²²) þy (²³at thær tiundas huart aar aff. §. 2. Giftir mather²⁴) fon ælla dottor. oc gifuer hemgiæfua.²⁵) dör²⁶) father ællar mother fithan. göre²⁷) fua mykin loot at²⁸) houothtinda aff thy²⁹) hanom uar³⁰) hemgiuit fum (³¹huart þera thæt³²) wgift ær³³) oc göre thær³⁴) houothtinda³⁵) arfuin³⁶) falder. (³⁷ælla före³⁸) ater mæth fuornom ethe oc göre³⁹) all⁴⁰) faman.⁴¹ Gifuer (⁴²mather (⁴³frillu barnom finom goz.⁴⁴) göre fua (⁴⁵the barn houothtinda fum (⁴⁶laglik barn. §. 3. Nu æn vtanlanz (⁴⁷ælla vtan (⁴⁸bifkups-

S. 2 = III. 23; IV. 21: 101, 110.

- 5) K. penningomen.
- 6) M. om. at.
- 7) K. om. tiunda aff. N. han fkal ey fkipta the pæninga æller aff föra för æn tyunde ær aff gjör hwa thet gör hætte etc. Male.
- 8) K. han fkipte.
- 9) H. pa.
- 10) L. förer. M. fendher.
- 11) M. giord.
- K. Jakfökiænum. H. fakfökianum enom.
   L. fakfödenom; male. M. fakfökiandom oc.
   N. fakökianom (sic) ok.
- 13) H. konongenom.
- 14) H. K. L. M. add. fua.
- 15) N. fom han aff drogh etc.
- 16) H. M. N. drogh. L. fköth.
- 17) M. Oc aff. N. hic novum incipit Cap.
- 18) L. N. om. them.
- 19) L. add. fom han ærffuer.
- 20) M. N. giöras.
- 21) L. kornenno.
- 22) L. om. fore.
- 23) K. M. om. at. L. ath aff thet thiendhas hwart aar.
- 24) N. man. M. nokor.
- 25) H. C. heemgiæuar. K. hemgiæfuer meþ. M. L. hemgaffwor. N. hemgifter meth.
  26) N. döe.

- S.3 = IV. 21: 103.
- 27) M. gör. N. giffuc.
- 28) M. aff. H. K. af in at mutatum. C. L. i.
- 29) N. add. ther.
- 30) N. om. uar.
- 31) N. thet hwartt therra vigift etc. Male.
- 32) C. om. thæt. H. K. M. pær. L. fom.
- 33) M. ara.
- 34) N. thet ær.
- 35) H. M. houodhtiundæn. C. L. M. add. fum.
- 36) C. H. ærfþen.
- 37) C. om. ælla faman.
- 38) N. add. af gelle. Male.
- 39) H. K. gören. N. add. vt.
- 40) N. alt.
- 41) M. add. hoffwdtiondan vt.
- 42) M. moder; male. N. man.
- 43) M. frillobarne fino.
- 44) L. add. dör fudhæren. C. add. pör fapir fiden.
- 45) H. py. C. hans py barn.
- 46) H. laghgipt; male. C. annur laghlic barn.N. the ther laghlek barn æru.
- 47) K. ellan. L. madher eller och æn wthan etc.
- 48) L. sic. H. bifcupsdömeet dömes. G. K. N. bifkupsdömet. M. bifcop döme.

Digitized by Google

II. Kirkyu B. LXXII.

dömes (49 mather huar han50) hælft boren ær. pæn ey.51) galt houothtinda a^s) fino lande^s) hauer boet iamp^s) thry aar i varo bifkupfdöme. thaghar⁵⁵) iampn⁵⁶) thry⁵⁷) aar æru⁵⁸) wt⁵⁹) lithin. þa fkal han⁶⁰) göra Sua oc æn⁶¹) nokor wtlænsker⁶²) far bort aff biskupsdöbouothtinda. meno.^{σ_3}) för æn thry aar æro wtlithin.^{σ_4}) oc^{σ_5}) komber ater i geen oc duæls fua længe. at^{oo}) bathe thæt han^{o7}) för uar æn han bort foor. oc fua fiban han ater kom. oc⁶⁸) ful æro thry aar. ba⁶⁹) fkal han⁷⁰) houobtinda göra. §. 4. (7^{II} allum þæmma fallum fkal ængin optari houoþtiunda göra¹²) æn entima⁷³) aff þem famu pænningum. vtan kirkia uighis. Þa fkulu alli vtan landboa. göra houothtinda. the74) ey hafua gyort houothtiunda i tiiu (75 yintrum. §. 5. Ærfua börnen⁷⁶) æptir fathur ælla mothor till fulla fiex marka, tha fkal huart bera göra fina. XXX. pænninga. ærfua the minna æn til⁷⁷) fiex mark.⁷⁸) luki⁷⁹) all ena⁸⁰) thrætighi pænninga. huat be æra⁸¹) flere^{\$2}) ælla færre.^{\$3}) oc them^{\$4}) fkal (^{\$5}ingin göra vtan entima, Ok (⁸⁶hua

S. 4 = IV. 21: 105.

- . S. 5 = IV. 21: 108.
- (49) M. om. mather. N. om. mather bi- 71) H. K. L. M. N. sic. G. om. I göra. fkupfdöme.
- 50) L. fom. 51) H. L. M. ikki. K. ekkc.
- 52) L. M. j. 53) M. bifcops döme. L. M. add. och,
- 54) H. K. M. iæm. L. iampn.
- 55) M. N. Tha.
- 56) H iæm. K. iam. M. iempn. L. gefthan. N. om. h. v.
- 57) M. tw.
- 58) M. om. æru.
- 5g) N. vm.
- 60) L. om. han.
- 6() L. ær; male. N. vm.
- 62) L. add. madher.
- 63) L. M. N. sic. G. H. K. add. an.
- 64) L. wtganghen. N. om lidhin.
- 65) M. om. oc.
- 66) H. K. L. M. N. sic. G. om. at.
- 67) N. om. han.
- 68) oc, ut videtur, non est legendum.
- 69) M. Thy.
- 70) M. om. han.

- N. hic novum incipit Cap.
- . 72) L. om. göra.
- 73) N. een thiidh.
- 74) H. K. L. M. N. per.
- 75) H. vinter. L. winthræ. M. aar. N. winter ok haua tho ærft fadher ok modher etc. male.
- 76) K. börn. L. barn. M. barnen.
- 77) N. om. til.
- 78) II. marka.
- 79) H. lukin. L. luka. K. N. gielde. M. giffwi.
- 80) N. om. ena.
- 81) K. æro helder. N. heller æru.
- 82) L. add. barn.
- 83) N. verba: æller ferre ab ipso scriba sunt lineola inducta. Male.
- 84) L. om. them. M. then. N. thet.
- 85) K. engüra vtan etc. Male. L. enghen off-
- thaven göra. 86) H. K. L. hvar. M. thoghor hoffwdtionde giörs förft eic. N. hwar taker howdhtyunda fförst etc. male.

II. Kirkyu B. LXXII.

paghær⁸⁷) (⁸⁸houothtiunda gör⁸⁹) förft tha fkall them⁹⁰) wt göra. Ok⁹⁷) fkal⁹²) bifkuper (⁹³oc præfter iamt fijn .ij. mællum fkipta.

11

LXXIII.94)

Præfta arff⁹⁵) fkal fua⁹⁶) fkiptas. Dör præfter tha (⁹⁷fkall rætter arfue taka arff hans. tho⁹⁸) fua. at⁹⁹) dö¹⁰⁰) han (¹thæt aar²) han fkal bifkups³) gengærth göra. þa fkall (⁴arue alt goz taka. bathe⁵) fæthena.⁶) huat hun (⁷ær hælder a akrum vte fkoren ælla⁸) vfkoren. ælla⁸) in borghin. ok bifkupe⁹) gengærth göra. oc præftins (¹⁰fkulder luka. oc thæt¹¹) up bæra fum præftin (¹²hauer aflat för æn¹³) han dör¹⁴) Æn alt¹⁵) thæt fithan falder ær¹⁶) præftin ær¹⁷) döther. thæt taki thæn præfter¹⁸) æpti¹⁹) komber. oc (²⁰incte fkal aff kirkyubole föra²¹) för æn bifkups²²) gengærp ær aff gör.²³) Uil ey arfue bifkupi gengærth göra. tha ma han²⁴) forbutha til.²⁵) (²⁶Nv kan præfter dö (²⁷a þæt ar bifkuper fkal ey gengærþ hafua.

LXXIII: pr = IV. 21: 89, 90.

- 87) G. add. förft. L. add. han.
- 83) K. L. houodtiundar förft etc.
- 89) H. om. gör.
- 90) M. han.
- gi) L. add. them.
- 92) N. om. *fkal.*
- §3) M. prester them iempt etc.
- 94) G. rubricam: Vm præftæ arff. huru fkall fkiptas add. rec. man. H. K. rubr. vm præfta arf.
- 95) L. arffwir.
- 96) M. om. fua.
- 97) N. aghir. L. fkullu ræthæ arffuæ.
- 98) L. M. Tha.
- 99) M. om. at.
- 100) H. K. L. M. N. dör.
- 1) L. then. N. tha fkal etc.
- 2) H. add. thær. K. add. pa.
- 3) H. K. L. N. bifcupi.
- 4) L. arffwin alth godzeth etc. N. arfue hans alt etc.
- 5) N. alla.
- 6) M. add. oc.
- 7) M. Skyllar j akrom etc. Male.
- 8) N. add. ok.

- 9) L. bifcops. N. bifcopenum.
- 10) K. N. giæld gielda.
- 11) M. om. thæt.
- 12) N. hafde aflant (sic).
- 13) H. K. L. om. an.
- 14) L. M. N. doo.
- 15) M. om. alt.
- 16) L. ath. M. tha. N. om. h. v.
- 17) L. om. ær.
- 18) M. add. ther. N. add. fom.
- 19) L. add. han.
- 20) K. H. M. N. sic. G. ingin. L. fkall er aff etc.
- 21) L. om. föra. M. föras.
- 22) M. bifcop.
- 23) H. M. N. giord.
- 24) L. M. N. bifcoper.
- 25) M. om. til. N. add. han wil gengerdh göra.
- 26) N. Æn prester döör a thet aar honu (lege honum) bör ey biscope gengærdh halda ella haua tha etc.
- 27) H. K. L. N. sic. G. pro a pæt ar habet oc. M. thet er.

Digitized by Google

tha taki alt gozet arfuin.²⁸) §. 1. (²⁹æn (³⁰vm tiunda uar³¹) fua³²) fkipat³³) at alder thæn tiunde fum³⁴) vte ftander. antigia³⁵) a³⁶) akrum ælla i fokn³⁷) vti. taki thæn præster³⁸) sum³⁹) æptir komber. æn alder thæn⁴⁰) lathin⁴¹) ær.⁴²) mæth præftins korne.⁴³) han⁴⁴) fkal³⁸) arfuin hafua. §. 2. Nu dör præftin fithan uinterrugher⁴⁵) ær father. vm höften tha fkal bæn præftir⁴⁶) æptir⁴⁷) komber rughin hafua. oc gifui arfuanom⁴⁸) frölön fore. §. 3. Nu kan fua uæra.⁴⁹) at præfter taker nocot fore fik⁵⁰) æptir annan præft. thæt inuæntarium kallas. giælder præfter ey thæt⁵¹) mæthan⁵²) han liuer. (53 ba giælde hans arfua⁵⁴) bæt. oc thær⁵⁵) köpes iorth mæth vnder præftins borth.56) S. 4. Nu ær fua ftathgat57) vm hö (58 æptir præftin döthan. at⁵⁹) alt thæt in⁶⁰) ær burghit. ælla i ftak ær komet. thæt a⁶¹) alt præftins arfua.⁶²) æn wflægna ængia⁶³) fkal thæn præftir haua.⁶⁴) æptir komber §. 5. (^{os}Nu kan fua uæra at præfter hauer lanboa undir kirkyu

- S. 1 = IV. 21: 91.
- S. 2 = IV. 21: 94.
- $S. 3 \equiv IV. 21: 95.$

- S. 4 = IV. 21: 94.. S. 5 = IV. 21: 92.
- 28) L. add. och göre bifcopi enghæ gengerdh. 49) II. vardtha.
- 29) M. Nw.
- 30) K. H. sic. G. tiunda ær fum fkipat uar 51) L. N. add. ather. at etc. Cfr. nott. 31 - 33.
- 31) M. ware. N. ær.
- 32) L. N. om. fua.
- 33) M. fkifft.
- 34) H. K. ær. M. N. ther. L. om. h. v.
- 35) L. om. antigia.
- 36) M. j.
- 37) N. add. hans.
- 38) L. add. allan.
- 39) H. om. fum.
- 40) L. allan then fom.
- 41) N. L. ladhin. M. laden.
- 42) N. add. eller.
- 43) K. N. add ftander.
- 44) N. honum.
- 45) L. winther ruff.
- 46) L. M. N. add. fom.
- 47) H. K. M. N. sic. G. om. aptir. L. apter 64) L. add. fom. N. add. ther. ham (lege hanum).
- 48) M. arffwmmen,

- 50) M. add. oc.
- 52) L. men.
- 53) N. giælle tha ater arfwa hans thet han fore fik tok Ok ther etc.
- 54) H. aruær.
- 55) L. om. thær.
- 56) H. K. L. bordh. M. N. bool.
- 57) H. M. ftaduat. G. H. add. at. Cfr. not. 59. infra.
- 58) N. prestins thes dödha etc.
- 59) L. sic. K. M. N. om. at; G. H. vero h. v. male inserunt post v. ftathgat supra. Cfr. not. 57.
- 60) L. innæ.
- 61) K. L. N. ægher. M. agher.
- 62) H. K. N. arui. M. arffwar, L. arffwin, om. prastins. 63) H. L. M. N. ængiær.

- 65) L. habet §. hanc de colonis post §. in textu sequentem. Cfr. not. 71. pag. 112.

٠., •

II. Kirkyu B. LXXIII.

fina. hauer han nokot uptakit^{oo}) aff fkyldenne för (^{o7}æn (^{o8}han do. hafui arfuin thæt. æn alt (oothætt vtakit ær. taki (oothæn præfter æptir komber. §. 6. (7¹Nu dö⁷²) præfter fore pafka dagh. tha⁷³) alt thæt han⁷⁴) hauer up takit aff pænningum hafui arfuin thæt.75) alt76) thæt vtakit ær hafui77) thæn præftir⁷⁸) æptir komber. (⁷⁹Æn dör præftir fiban han⁸⁰) hauer thiænift (⁸ rgifuit a⁸ 2) pafka dagh. (⁸ ba taki arfui fua⁸ 4) thæt uti ftander. fum thæt up ær takit.85) S. 7. Nu kan thæt86) fua uæra. at præster far fra kirkyu finne⁶⁷) oc til andra⁸⁸) kirkyu mæth bifkups lofue.⁸⁹) ha fkal han⁹⁰) hafua allan thæn tiunda (⁹¹fum han hauer up takit oc i handom⁹²) hauer. æn alder⁹³) thæn vtakin ær. taki thæn præftir⁹⁴ æptir komber. (⁹⁵oc famu lund⁹⁶) fkal uæra vm pafka pænninga. Æn⁹⁷) kan fua⁹⁸) uæra at han⁹⁹) taker (100 tiundan thær han til faar. ba late up allan thæn¹) han (2 fraan faar. ee huat han ær hælder3) up takin ælla4) ey. ok fæthena fkal (5han (^onytia (⁷ee huart han faar. (⁸Æn fkipta tue⁹) kirkium. tha hafui huar

- S. 6 = IV. 21: 93.
- 66) M. opbarit. N. vpburith.
- 67) L. om. æn.
- 68) H. K. M. N. sic. L. pro do habet dör. G. arfuin do. hafui han thætarfuin.æn etc.
- 6q) N. vtakit hafsvi then etc.
- 70) L. prafihen fom apther etc.
- 71) L. hanc §. habet ante §. in textu praecedentem. Cfr. not. 65. pag. 111.
- 72) H. K. L. M. N. dör.
- 73) M. N. om. tha.
- 74) L. om. han.
- 75) K. verba: an alt that vtakit that 98) M. thet. bis habet.
- 76) L. ath. M. Oc alt.
- 77) N. taki.
- 78) L. om. præftir. N. add. fom.
- 79) M. dör then prefter etc.
- So) N. om. han.
- 81) N. fina giort.
- 82) L. om. a. N. vm.
- 83) M. fa taki arffive thet etc.
- 84) N. add. wel.
- 85) L. borith. N. vpburit ær.
- 86) H. K. L. M. om. thæt.

 $S. 7 \equiv IV. 21: 96, 97.$

- 87) M. om. finne.
- 88) H. K. annæra. M. annars.
- 89) L. orloffwa.
- 90) N. om. han.
- 91) L. om. fum. N. fydan hafuer; male.
- 92) N. add. takit.
- 93) H. K. L. allæn.
- 94) L. om. prastir. N. add. fom.
- 95) L. om. oc pænninga. M. N. om. oc.
- 96) M. Sammwled.
- 97) L. Nw.
- 99) G. bis habet v. han.
- 100) L. thiendh. N. ther allan tyundan fom han etc.
- 1) H. K. N. pær.
- 2) M. N. frafoor. L. haffilhe fran fareth.
- 3) M. eller.
- 4) N. add. ok.
- 5) L. om. han.
- 6) L. M. niwthæ.
- 7) H. K. M. om. ee. N. ther han til fluar. 8) L. Nw. M. Nw en twe fkifftha.
- 9) H. K. tuer. L. add. præsthær.

II. Kirkyu B. LXXIII.

fæth fina.¹°) æn vm tiunda ftande fua fum (¹the hafua up boret. ælla fum the (¹2ftæthia (¹3fijn .i. mællum tha thee¹) fkipta.¹5)

Af vapæ farum bolkær.")

(X.)

•••••) byærghæs. ligger han attæ Saghæ. þa fkal bötæ örtugh. ligger han fæxtan Saghæ. böte tua örtugher. ligger fyuræ Sagha ok tiughu. böte öræ firi. ok þo at han længer ligger fa ikki meræ firi. lækis giæf fkal han lukæ. þet ær tuer örær ikki meræ num han þore fuæriæ þæt meþ tolf mannum. at han gaf halfmark.

XI.

Mætæ fkal præls læftir. fwa miklo fum han ær feiær³) værri. ok⁴) fva mykit fkal böte ok famulunö fræls giuæ.

Far ætboren man vaþæ fkeno. þarf viþ huarte fpik æller fpiær. þa aghu vinir þerræ þem fatta at göræ. ok fæx öræ fram lægiæs ok iampnaþæ

X = I. VS. 3: pr, 1.XI = I. VS. 3: 2.

10) L. om. fina.

- 11) L. thaa haffuer hwar therra opboreth. N. hwar thera hawir tha vpburith.
- 12) L. Stadgaa.
- 13) N. fino mællan.
- 14) M. add. kyrkiom.
- 15) N. add. ANEN, ac infra, rubris litteris: Hær lyktas kyrkio balken Et Cetera.
- 1) Cum, XXIV prioribus foliis codicis B. perditis (cfr. Praef.), initium libri de vulneribus fortuitis perierit, fragmentum hu-

ius libri nunc exstans non habet aliam rubricam quam v. bolkær supra primam pag. fol. 1. scriptam. Verba Af vaþæ farum, quae, nisi forte hic liber vulnerationem tam voluntariam quam fortuitam comprehenderit, sine dubio fuerunt inscripta ultimo foliorum nunc deperdito-

- rum, e cod. A. supplevimus. 2) Quae in principio huius Capitis desiderantur, ex I. VS. 3: pr. supplentur.
- 3) V. feiær omissam ipse add. scriba.
- 4) ok non legendum videtur.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

15.

Digitized by Google

XII.

XII = I. VS. 4.

epa hanum gangas. b. f. s. g. h. ok. v. f.⁵) æn iak gaui þer flikæ fak fum þu giuir nu mik. þa vilði iak litæ at þolikum ræt fum nv förir iak þik fræm.

XIIL

Vaþæ eþ ma gangæ æ a þolikum Sagh man vil ok viþ þorf.

XIIII.

Sarghar hunder man æller annar fænæper böte tug öræ. ok æ lækis giæf. tue öræ num han pore vitæ til half mark. at han gaf fuæ. þa böte ok half mark. ok fva firi hemæ fötd dyur. æn þo at þön varu förræ villdh.

2

114

Hær byriæs frip balkær D, mep flokom.

I. vm maher varher barher ok friher abrutin.
II. vm fuher maher barher varher æller ænker.
III. vm frælfgiui varher barher æller þræl.
III. vm maghanðæ man bær oghormaghæ.
V. vm bærriæs tuer oghmaghæ.²)
VI. vm bonðe flar kono finæ .j. ölbænk..
VII. vm bonðe flar 3) kono finæ j kirkiu..
VIII. vm bonðe flar kono finæ a torghe.
IX. vm maher far fvartæ flagh..
X. vm manni gifs vrang banæ fak..
XI. vm friher manz ær vt böter..
XII. vm konæ firi gör manni..
XIII. vm maher far far ok ligger .i. lengi⁴) ok ganger i mællum.

XIII = IV. 21: 5.

5) Cfr. not. 15. pag. 91.

n) Sequentis folii rubrica habet bolkær.

XIIII = I. VS. 5.

3) flal primum fuit scriptum.

4) Vn. legit *legi*; male, *n* enimi est consuetes modo abbreviatum.

Digitized by Google

^{»),} Lege oghormaghæ.

XIIII vm broher raher fyftor finni æller bröher. XV. vm bonðe raher hirþingiæ finum.

Uarper maper barper ok friper a brutin. ær pæt fkiærfkutat. ok by boret fynys blat ok blopokt. væri fik mep fiu mannum af næmpöinnæ. ær eig by boret ok eig fkirfkotæt. væri fik mep tuenni tylftom. ok pet fkal næmpöæmannim⁵) vitæ hvat pæt var hælder by boret (^sæller fkirfkutæt. æn laghæ böter vil biupæ. pæt ær attæ örtugher ok fæm marker. ene örtugh minnæ æn ælliuo öræ. a kononger ok fwa hæræp. ok fökæ hwar fin ræt mep fiunættingi.⁷)

II.

Warper super maper baper) æller ænker. böte siri pem sum sak söker. ene örtugh minnæ æn siu öræ. kononge siurær örtugher.

III.

Sliku famu æru frælzgiuæ?) böter ok þræls böter æru fæx öræ.

IIII.

(¹⁰Slikt fkal oghormaghi bötæ fum takæ. ok flikt taki fum böte.

v.

Bærghiæs tuær oghormaghær annar faar værræ¹¹) af. böte firi tua öræ

I = I. BardB. 1. II = I. BardB. 2: pr. III = I. BardB. 2: 1.

5) Lege næmpöæmannin. Vn. legit nämpdä-

- 6) Lege: ok fkirfkutæt æller eig. æn etc.
- 7) Vn. legit fin nättingi.
- 8) Pro barper.

IIII = *I*. *BardB*. 3: pr. *V* = *I*. *BardB*. 3: 1.

i- 9) Litt. z omiss. ipse add. scriba.

 Quaedam sine dubio hic sunt omissa. Cfr. ind. Capp. et I. BardB. 3: pr.

11) vænræ scriptum, at n scalpro mutatum in r.

Digitized by GOOGLE

II. Frip B. VI.

J Lifter¹²) maber kono finæ .i. ölbænk. böte firi pre marker.

VII.

Lyfter han hanæ i kirkyu. böte firi pre marker.

· VIII.

Lyfter han hana a torghe. böte hænne pre marker. per preær marker fkal ater til boos leggiæ. taki vr hun æller hænnær arui. huat pem fkil hælder heel æller hughi.

IX.

Far maher vaha hug. varher huarte blat æller blohugher.¹³) pæt kallær fuartæ flagh a ikki ræt æ.

X.

Warper manni vrang banæ fak giuin. þa fkal hærazhöpinge hans væriæ han mep tuænni tylftom næmpöæmannæ af hæræpe

XI.

Ær friþer manz ut bötter. þa fkal bofkipti kræuiæ. ok fkylöer lukæ ingum meræ æn til þrigiæ marka. þa fkal konæ takæ þriþing fin af. ok þre marker at hinörædaghs giaf. þa fkal arui taka halft þet æptir ær. þa fkal þæn halftning fum æptir ær .j. þri fkiptæ. taker en lot fakföki annan kononger. þriþiæ hæræþ. æn eig var ezöret brutit.

VI - VIII = I. BardB. 4. IX = I. BardB. 5.

12) Pro Lysier.

13) Lege blobugt.

Digitized by Google

II. Frip B. XII.

XII.

Konæ firi giær manni. fællir hana luct hæræznæmpöin. þa fkal hun frip hauæ til fkoghs. öghs ok nater. þa fkal hanæ vgilöæ öömæ firi aruum ok æptir mælænöum. öræpi þær fum naa. fiþan.

XIII.

Far maper far. likgir¹⁴) .i. længi. ganger i mællum ok öör i þerre. giui arui þem fak fum farghaþi. kallær han bana varæ. þa fkal han værriæ fik mep lucte hæraznempöinni. æn han öör innan nat ok iamlængæ. falz han ater.¹⁵) böte ater mannin ok gangi til fkriptæ fum fköteft. ganger iuir nat ok iamlægæ.¹⁶) þa fvari ingu fori fiþan.

XIIII.

Sitiæ fyzkini .i. bo faman æptir faþer Soþæn. far broþer raþæ fyftur finni. æller broþer oghormaghæ væri fæklöft.

XV.

Raper bonöe hirpingiæ finum. fva at eig ær leftir æller lyter af. ok ær eig blat æller blophugt. væri faklöft. hupftriker ok han væri ok faklöft.

orbotæ mal.")

I.

Dræpir man fin rættæ hærræ fum han hauir tro giuit. þet ær orbotæ mal. han hauir firi giort landæ ok löfum örum allum. han ær vnden fagher

XII = I. BardB. 8. XIII = I. BardB. 9. XIIII = III. 56.

14) Lege liggir.

15) Lege at.

16) Lege iamlængæ.

XV = III. 54.r: pr = I. Orb. S. 7.

1) Haec rubrica tantum in superiori folii margine est scripta, cadem tamen manu qua ipse textus.

4

II. Orbotæ mal. 1.

brigiæ konongæ stæmpnum. S. 1. Brennir maber man inni. het ær orbotæ mal. S. 2. Gar a grip ok göræ fæt. þet ær orbotæ mal. S. 3. Dræper maber .i. kirkyu. bet ær orbotæ mal. §. 4. Dræper maber a binge. bet ær orbotæ mal. kallær bræþæ vitni at laghum varum. §. 5. Miþir²) maþer man faklöfan for pæningæ Ikylö. bæt ær orbotæ mal. §. 6. Giær maber manni hemfokn. bet ær orbotæ mal. ok allir ber hanum fylghiæ. er huar houozman firi fik. ok per fan aldrigh frip. for æn pæn biper for pem sum peer haua brutit vip. §. 7. Taker maher kono meh vald. het ær orbotæ mal. §. 8. Bær maber skiols juir bengbrækku. ok hærriæ sit lans, bæt ær orbotæ mal. ok sua allum bem hanum fylghiæ bær til. §. 9. Hæmnir maber a annan. æn ben sum giærhe³) giorhe. het ær orbotæ mal. §. 10. Löper maher a hær fkip giörs bunkkæ brytæri. ok rænir man fæiær fins. þet ær orbotæ mal. §. 11. Hæmnis maber hiufs æller rættæ refftæ. het ær orbotæ mal. §. 12. Taker maber legho til at Sræpæ man (*æller faghær fullum farum. bet ær orbotæ mal. ok pæn fum legho gaf. fvari allum vandræpum firi. fwa fum fiæluer giort hafbi. §. 13. All þæssi mal æru ezöre konongs. losæ sik huar af fkoghe viþ konong meb firitighi markum. þaghær han biþer firi hanum fum han hauir brutit vip. Firi all heffi mal skal boo skiptæ. taker huffru æ förft fin⁵) pripiung ok pre marker æn hun ær vbrutlik. ok fipan taki æn lot malfeghan Sin. annan kononger ok þripiæ hæraþe. §. 14. Löper ma-5 her a tompt fum giært ær vm. ok hus ftand a.") het ær hemfriher. ær eig

- $\begin{array}{l} & \$ \cdot 2 = I. \ Orb. \ \$ \cdot 2; \ IV \cdot 19: 2. \\ & \$ \cdot 3 = I. \ Orb. \ pr; \ IV \cdot 19: 2. \\ & \$ \cdot 4 = I. \ Orb. \ \$ \cdot 1; \ IV \cdot 19: 2. \\ & \$ \cdot \$ \cdot \$ = I. \ Orb. \ \$ \cdot 1; \ IV \cdot 19: 2. \\ & \$ \cdot \$ = I. \ Orb. \ \$ \cdot \$. \end{cases}$
- 2) Pro mirbir v. myrbir. Danus ille, qui hunc codicem quondam possedit, cuiusque interpretationes alias plerumque sunt infelices (cfr. Praef.), supra h. v. scripsit myrder.

..

3) Lege giærp v. giærpona.

- $\begin{array}{l} \text{(S. 9)} = IV. 19: 2. \\ \text{(S. 10)} = I. Orb. \text{(S. 10)} \\ \text{(S. 11)} = I. Orb. \text{(S. 2)} \\ \text{(S. 12)} = III. 109; IV. 9: 1. \\ \text{(S. 13)} = IV. 19: 2. \end{array}$
- 4) Forte legendum: ok dræper æller faghær (pro farghær).
- 5) lot af hic addidit, at ipse, sine dubio, delevit scriba.
- 6) Pro ftanda a. Cfr. not. 12. pag. 25.

II. Orbotæ mal. 1.

hus a tompt. þa ær eig hemfriþer brutin. ær eig garþer vm. ok komber þo .i. hus in. pæt ær hemfriher. §. 15. Legger lensmaher almennigs giæld æller ben fum lænit a. at vfelou æller faklöfo. haui firi giort lænum finum.

2.7)

Thæt ær niþings værk at Sræpæ faþur æller moþer fun æller Sotter brober æller fyftur. ma eig innan lanz bötæ. bæri niþings nampn vtan lanz ok böte fynð finæ. §. 1. Þet ær niþings værk at Sræpæ man .i. ölbenk. §. 2. Det ær niþings værk at fkiutæ in at liuræ ok öræpæ man fwa fowen. §. 3. pet ær niþings værk Sræpæ man .i. kirkyu^s) æller ee huar han nöter þarua finnæ. §. 4. pet ær nifings værk at Træpæ man a fundæ. §. 5. pæt ær niþings værk at Sræpæ kono. §. 6. Þet ær niþings værk at brytæ kirkyu. §. 7. pet ær niþings værk at giælðæ man. §. 8. pet ær niþings værk at huggæ af manni babæ hender ok föter. æller ok hand ok fot. §.9. Þet ær nipings værk at for gjoræ kono æller manni. §. 10. pet ær nipings værk at stingæ vt bapin öghon a manni. §. 11. Pet ær nipings værk at skæræ af tungu af manni. §. 12. Pet ær niþings værk at binðæ man .i. fkoghe viþ 6 træ firi froste æller flughum. §. 13. Pet ær nibings værk at benbæriæ man til banæ. §. 14. pet ær niþings værk at Sræpæ oghormaghæ mep viliæ værkum. S. 15. Det ær niþings værk at öyungæ faþur æller mober. S. 16. Firi all peffi nipings værk fkal bötæ fæx finnum. IX. marker. æller væri fik meh fiærhungs nempöinni.

- S: 15 = IV. 9: 2; 19: 4. 2: S. 1 = I. Orb. S. 8. S. 2 = I. Orb. S.S. 6, 3. §§. 3—5 = I. Orb. §. 6.
- 7) Rubrica Nithings Vark, quam BRING. (Cod. Jur. VG. p. 104.) hoc loco habet, in apographo quidem Vn., non vero in ipso Codice invenitur. Unicuique tamen 8) Pro kirkyu, ni fallimur, legendum est patet, rubricam orbotæ mal, primo horum uium Capitum inscriptam (cfr. not. 1. pag.
- S. 8 = I. Orb. SS. 3, 6. \$\$. 10, 11 = I. Orb. \$.6. S. 12 = I. Orb. S. 5.
  - 117.), ad illud tantum pertinere; quamvis scriba rubricas nipings værk et firnæ
  - baftughu. Cfr. I. Orb. 5.6. et Il. Orb. 1:3.

•] •

.

3.

Thæt ær firnæ værk at aghæ likamæns luftæ viþ moþer finæ æller öotter finæ æller fyfter finæ æller öottor öottor finni. æller funæquærn fynnæ. æller fyftor öottor fynæ. æller faþur moþer finæ. faþur fyfter finæ. moþer fyftur finæ. broþerquærn fina. broþer öottor finæ. bröþlungö finæ. fyftlungö finæ. æller aghæ bröþlungær tuer. enæ kono. æller bröþlungær tuer en man. æller fyfter tuer en man. æller fpillir maþer fær viþ hors æller nöt. Peffu mall æru all fyrnæværk ok banz mall. þem fkal allum af lanöum fkriptæ ok til room. ok fkal bötæ þrenni. IX. marker af allum fyrnæuærkum.

7

Hær byriæs dræpare¹) bolkær meh flokum.

I. vm maher varher dræpin ok af daghum takin.

II. vm barn ær eig fiælft²) til æptir mælæ fört.

III. vm maber frib böte man.3)

IIII. vm Sræpæræ ligger a wiber ftokhyrno.

V. vm aruabot.⁴)

VI. vm ættærbot.

VII. vm aruabot⁵) fkal fkiptæ.

VIII. vm giuær fak firi halbanæ.

IX. vm prel Sræper ættapan man.

X. vm innan rikis maþer varþer öræpin ok eig væfgöfker XI. vm konæ öræper man.

3 = I. GB. 8; IV. 21: 18.

- 6) ættapan man antea hic fuit scriptum.
- 3) Haec videntur esse corrupta.

) attapan man antea nic fuit scripta-

¹⁾ In rubricis paginarum varie scribitur: 4) ættærbot, ut videtur, antea hic fuit scridræparæ, drapæræ, draparæ, drapara, dræpara, dræparæ. 5) Lege ættærbot.

²⁾ Lege fiælft.

XII. vm Srap vtan rikis manz. XIII. vm maher Sræper Sanfkan æller noren. XIIII. vm mæher Sræper preft vtlænkan.") XV vm suberman ænskan⁸) alzsman ymumæn⁹) varbæ öræpnæ. XVI. vm maber Sræper bræl. XVII. vm maber Sræper man a Sræp.10) XVIII. vm galin man Sræper man. XIX. vm maher far ei hiuf fin för æn han Sræper han. XX. vm Sræper maher man af fær a hyrnustoke finum. XXI. vm maþer görs löfuirkinger. XXII. ym maber Sræper man .i. fiængo hos kono finnæ. XXIII. vm maher halder a wapni finu löper maher.") XXIIII. vm maher Graper man .i. ölftuuu. XXV. vm maper felle træ niper a man far bana af. XXVI. vm maher fkiuter vp a lopt ok far maher bana af. XXVII. vm maher varher Sræpin .i. æruis öl. XXVIII. vm maher varher vtan garhzlih Græpin. XXIX. vm maher varher Sræpin hrigiæ byær mællin. XXX. vm maber bær abyrp a mark manz. XXXI. vm maher varher öræpin a alöræ götæ mark. XXXII. vm maher falder vnöir mölno hiul far bana af. XXXIII. vm maber falder .i. brun far bana af. XXXIIII. vm maber falder af fpangu far bana af. XXXV. vm maper falder af fifke garpe far bana af. XXXVI. vm maber ganger a biorn fpiut far bana af. XXXVII. vm maber ganger a ælgstokt far bana af. XXXVIII. vm maber refer træ vp far bana af. XXXIX vm hefter lyfter man far bana af.

£6.

8

⁷⁾ Pro vtlænfkan.

⁸⁾ Lege anfker.

not. 4. pag. 114. 10) Pro drap.

⁹⁾ Pro ymuman. Vn. legit ymunnä, male. Cfr. 11) Adde a. Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

XL. vm vt rikis maþer öræper man. XLI. vm maþer nöghar til fva at han vp læter kono finæ.

Uarper maper öræpin ok af öaghum takin. þa fkal vighi lyfæ. ok forfal¹²) æruingiæ figiæ ok a aöro pinge. æn a pripia pinge. fkal han æptir mælæ. ok lyfæ ok næmpnæ ællæ¹³) þa ær a vigh valle varo ok fak giuer allær næmpnæ þa ær han vil. þa fkal væghanöe til pings fara. vtan vip ping ftanöæ. ok mæn til pings göræ griper at bepas. pings mæn fkulu hanum pingango louæ. han fkal vip banæ orpe gangæ. þa fkal arui bana nempnæ. þæt ær valö hans at giuæ þem banorp ær han vil. æn manger æru væghanöa til. ok þæn han förft fak giuir gange ekke þær af.

II.

(¹⁴Hauer konæ barn .i. knæ. þa íkal þen íkylöæíte með barneno a feþerne nempne giuæ æn eig er barn fialft til. æptir mælæ fört. ok væri gilt þet han gör.

III.

pa fkal halfbænð¹⁵) næmpnæ ok (¹⁵ater uiftæ mæn. þör fkulu fæm varæ ok en razbanæ. þa fkal endaghæ hem öomæ. þer fum allir mæn giæræs afatir vm a þinge. þa fkal a edaghæ¹⁷) þings mannæ vitne latæ bæræ. Iak (¹⁸var a þinge ok vir fæx mæn. fva kom öomber a mal þit, N¹⁹) at

I = I. Mand. 1: pr, 1. II = I. Mand. 1: 1. 12) Cfr. not. 1. pag. 10. 13) Pro allæ. 14) Haec videntur esse corrupta. Cfr. I.

- Mand. 1: 1.
- 15) Pro halbænð v. haldbænð.
- 16) Lege atuista.
- 17) Lege endaghæ.
- Loco v. var aliae quaedam litterae antea fuerunt scriptae. Sequens a omissum, ipse add. scriba.

III = I. Mand. 1: 1 - 3.

19) Vn. perperam legit *A*. Nobis vix verisimile videtur, hanc litteram, tribus locis occurrentem, significare illas formulae iurisiurandi partes, ubi is, qui iurantibus verba praeiret, aliquantulum cessare debuit, ut iurantes possent ea, quae dixisset, recitare (cfr. BRING, C. J. VG. not. 72, 73, 75. pag. 124.). Forsitan in antiquiori codice, quem scriba secutus est, hic scriptum fuit Nota, consueto mode

122

pu fkulče stanče hær i čagh. N.¹⁹) ok vinnæ a hænčer hanum. N.¹⁹) bana orp meß tuenni tölstom swa. se. m. g. h. ok. u. m.²⁰) at swa kom čomber a pit mal. sum nu bær iak vitni til. þa skal arui swæriæ. s. s. m. g. h.²¹) u. m. at þu röt hanum oč ok æg. ok þu æst sančer bani hans. ok swa gas 9 iak þer nempne til a þinge. þa skal arui siri aþre tölst gangæ²²) ok samulunč swæriæ. Tols mæn alz skulu .j. tylst stančæ. et munhast skal æptir huariæ tylst varæ. Siþan skal arui til segnær þings saræ latæ ta te sömæ ska as pinge. ok swæriæ meß vmstaþu mannum. b. s. g. h. ok. v. s.²³) at han van alt þet a eðaghæ¹⁷) til stansæ. ær lagh sighiæ.

IIII.²⁴)

Sipan fkal han a pinge gangæ. Latæ öömæ han friplöfan. ok vgilöan firi aruæ ok æptir mælænöæ. þa fkal hin frip flyæ. æti hemæ at öaghurþe a fegnær pinge. ok .i. fkoghe at natorþe. ligiæ viþ tolf marker hærazhöfpingiænom æn han fiter quar. ok han wræker han eig. ok. XL. marker hæraþeno. ok. III. marker manni huarium fum æter ok öriker með hanum. æller mot ok famuift hauir með hanum. æller num han late böter biuþæ. þa æti han natorþ ok öaghur²⁵) at faklöfo. biuþer han eig böter ok famuiftas han með nokrom manni. böte þen fum han famuiftas með. III. marker. hete þre æru tuar.

v.

Wiliæ per böter takæ. pa fkal bötæ niu marker aruabot. ok tolf marker ættærbot.

IIII = I. Mand. 1: 3.

V = I. Mand. 1: 4.

.abbreviatum. An forte his tribus locis nomina actoris et rei edicere, diemque condictum nominare debuerint iurantes, lectorum iudicio permittimus.

20) I. e. fwa fe mær guð hul ok nattum minum. Cfr. L. Mand. 1: 2.

- 21) Adde ok. Cfr. not. 20. praeced.
- 22) Loco v. gangæ antea, ut videtur, scriptum fuit ftandæ.
- 23) Cfr. not. 15. pag. 91.
- 24) In codice scriptum est III.

25) Pro daghurp.

VI.

Sæx marker skal arue af ættærbot takæ.25) ok sæx marker ætin.

VII.

Dre marker a fæherne ok hrc a möherne. ok taki ingin ættærftubi vtan en timæ. æn bo at han flere mæn Sræpi æn en. ha skal bæn skilsafte bötæ tolf öræ. ha hen her ær næft fæx öræ. hen hær ær neft hre öræ. hen pær²⁷)ær neft halfemte örtugh.²⁸) pen pær ær neft fiuræ pæningæ ok tuar örtugher. swa skulu allir bötæ, ok swa skulu allir takæ. ee huar haluo minnæ til fættæ manz. Bröper faman fök²⁹) til ætt erbot allir firi eno garzlipi. böten allir tolf öræ. fökes huar herræ fin ftah. böte huar herræ tolf öræ 10 Bröhræ fynir fökis huar fin ftab. böte huar faman föktir. böte allir VI30) öræ. æru at fkilð böte huart þerræ æmmykit. þer neft halfemto ortugh. þer neft fiuræ pæningæ^{3 t}) æller en örnæuingæ. Syftræ fyni faman. fökter. böte (3²huar herræ fæx öræ. atfkilðir böte huar herræ æmmykit. Syftrungæ brörn³³) faman fökt böte pre öræ. at fkild böte huar perre æmmykit. per neft halfemto örtugh. fwa ee huar halwu minnæ. fwa a möperne fum a færperne³⁴) til fættæ manz. Slikt fkal kolðer takæ fum annar. ok fkilt³⁵) kolder bötæ fum annar. Prefter fkal eig takæ ættærftupa. ok eig vt göræ. Sæx marker skal arui takæ af ættærbot.36) ok sæx marker ætin. pre a se-

VI = I. Mand. 1: 4.

VII = I. Mand. 1: 4, 5; 2; III. 63.

- 26) Lege bötæ. Cfr. I. Mand. 1:4.
- 27) pæn scriptum, at n scalpro mutatum in *r.*
- 28) Loco v. örtugh antea fuit scriptum mark.
- 29) Pro fökt (cfr. not. 52. pag. 92.); rectius ∫öktir.
- 30) Pro VI antea scriptum fuit pre; ab ipso scriba, ut videtur, mutatum. Ex III. 63. satis patet hic esse lacunam, ita supplendam: böte allir VF öræ. bröplungæ börn saman sökt böte all pre öræ. æru at fkild etc; minime vero superflua esse ver-

ba: æru at fkild - æmmykit, ut voluit BRING, C. J. VG. p. 133. not. k.

- 31) Adde: ok tuar örtugher. þer neft atirtan pæningæ. Cfr. III. 63. Nec hanc lacunam, quantumvis perspicuam, vidit BRING, 1. c. not. 1.
- 32) Pro huar perræ lege allir. Cfr. III. 63. 33) Lege börn.
- 34) Lege fæherne.
- 35) Lege flikt.
- 36) takæ addidit, at ipse rubra lineola induxit scriba.

124

II. Dræpare B. VII.

perne. ok pre a moherne. Æn ætledæn man skal ater bötæ (37 hen ær anögher hauir varit. han skal ater bötæ meh niu markum aruabot. ok sæx markum ættærbot. han heter fkunkufalz maber ær præl hauir varit. Samulep frælzgiuæ. han skal allum botum ater botæ swa sum frælsan man. firi vtan haluæ ættærbot. firi þy at æt hans hælf38) æru þrælar ok frælfgiuær.

VIII.

Æn halfbana³) vil fökiæ æller atuiftær man. þa fkal þing vifa.⁴) ok atalo a binge vetæ. ok endaghæ lata. hem dömæ. þa fkal þings mannæ vitne fyrft⁴¹) bæræ lata. Siþan fkal arui fwæriæ. f. s. m. g. h. ok. v. m.⁴²) at hu eft hanum fwa fkilder. at hu at hettæ nempni bæræ. ok fwa gaf iak nempni bik a bingæ. atuistarmani skal bing visæ. ok endaghæ hem lata 8ömæ. fiban fkal han fwæriæ a hender hanum fwa fum a halbanæ. ok fwa gaf iak per nempni til a pinge. Razbanæ fkal ping vifa. vm fak pa ær pu giuir hanum. ok pu kallær han fannan at vara. at han ræp han hælrapum. pa fkal han vita firi a endaghæ mep tylft a fæperne ok halfre tylft i t a möperne. falz han at bapum. böte halfemte mark. falz han at tylft. böte. III. marker. falz han at halfre. böte tolf öræ. pær a kononger ikki fak a. Falz razbani⁴³) han böte halfemte mark. eig a kononger fak af halbend æller razbenð. af atuiftæ manni a fakföke örtugh ok fem öræ. ok fwa a kononger ok fwa hæratp. Mep pinge fkal manhæliæs bot vt taka. ok eig næmæ til.

IX.

prel Sræper man ættaban. han ma eig hetæ bengfbane. bonde fkal fak bötæ. baþe arua bot ok ættærbot. en eig friþ flyæ num han uili eig bötæ.

VIII = I. Mand. 3.

IX = I. Mand. 4.

37) Loco verborum ben - Skal ater, antea 40) Voc. visa omiss. ipse add. scriba. fuit scriptum: mcp niu markum aruabot. 41) Litt. r omiss. ipse add. scriba. ok fæx markum ættærbot.

38) **Pro** half.

39) Pro halbana v. haldbana.

42) Cfr. not. 20. pag. 123. 43) Lege halbani. Cfr. L Mand. 3:3.

Digitized by GOOGLE

X.

Warper innan konongs rikis man Sræpin. ok eig wæfgöfker. böte firi atta örtugher ok þrættan marker. ok eig ættærbot. ok taki eig ættærftuþi. Niu⁴⁴) marker aghu alle mæn af mandrape. ok IX marker kononger

XI.

Dræper konæ man. þa fkal mælæ a mannen þen fkylöæfter ær hænnir. han fkal botom wærþæ æller friþ flyæ. ær eig faþer til fon æller broþer. þa taki þen fkilöæftæ.⁴⁵) þy taker broþer vingiæf. at han fkal före moþer æller fyftor fakum fvaræ. ok lanö flyæ æn fva komber til.

XII.

Firi Srap vtan rikismanz ma eig friþ flyæ or finu softerlande ok .i. æt hins dræpnæ

XIII.

Dræper maher dankan⁴^o) man böte niu marker. Dræper norenen böte firi niu marker.

XIIII.

Dræper maber vt rikis preft.⁴⁷) æmmykit firi præft fum hærlenfkan man. æn þo at han vt lænfkær fe.

XV.

Dræper maþer fuþerman æller ænfkæn alzman. ok ymuman. böte niu marker þem fak föke. tuar kononge. bonde gaf hvar þer aþrum fin ræt af alzmanni ok ymu.

X = I. Mand. 5: pr, 1. XI = I. Mand. 5: 2; III. 56. XII = I. Mand. 5: 4. XIII = I. Mand. 5: 3. XIIII = I. Mand. 5: 5. XV = I. Mand. 5: 6.

44) Vn. perperam legit *A* III. Cfr. not. 19. 46) Pro danfkan.
pag. 123. 47) prefti scriptum, at i deletum.
45) vingiæf, ut videtur, addendum. Cfr. II. GB. 2.

Digitized by Google

XVI.

F Dræper maper præl manz. böte firi pre marker. num han pore fwæriæ han fughræ markæ værpan varæ. på böte fwa. pær a huarte fak a bonðe æller bryti vtan fak föke en.

XVII.

Draper maper man. ok varper fipan han öræpin a fotom hans a fama vighualli ok i famu ftunö. liggi a værkum finum pær a eig ræt a. eig karl ok eig kononger.

XVIII.

Dræper galin maþer man. löper vr bandum. böte han ater me**þ** niu markum.

XIX.

Taker maper alt faman piuf ok piuft hauir ftulit til half mark æller meræ. binöæ henöer a bak ok föræ fua til pings. læte tua mæn vitnæ bæræ a henöer hanum. at han ær fander at piuft perre. ok viti æptir mep tylftar epe. bipi (⁴^gfik. f. s. g. h. ok. v. f. at han ftal til fulöræ piuft. ok han ær fanöer at fak perre. late fipan öömæ (⁴⁹vgilöan han firi aruæ til thors⁵⁰) ok tiæru ok æptir mælanöæ. fva firi kirkyu fum kononge. Warper maper ftulin fæiar fins. ok far æptir. ftanöer piufuer .i. mote. giter hin eig finu nat fyr han öræper han. þa fkal ööpum fak giuæ. ok latæ vgildan dömæ⁵¹) a pingæ.

XX.

Far maber hem at manni. ok vetær hanum hemfokn. dræper han he-

XVI = I. Mand. 5: 7. XVII = I. Mand. 6. XVIII = I. Mand. 7.

XIX = I. Mand. 8, Cfr. II. piB. 24. XX = I. Mand. 9.

48) Sive fik, sive alterum sequentium f s est superfluum. Cfr. not, 15. pag. 91.

49) Ordo verborum hic est turbatus. Lege: 51) V. dömæ omissam ipse add. scriba. han til thors ok tiæru vgildan firi aruæ ok

æptir mælandæ etc. Cfr. I, Mand. 8. 50) Pro thorfs v. torfs.

II. Dræpare B. XX.

mæ af fik a hyrnuftokke finum. gini ok Söpum fak ok late Sömæ vgilsan fiþan a þinge.

XXI.

Giærs maper löfuirkinger. ligger i. Skoghum. giors grimu maper. dræper maper han af sær, giui dopum sak ok late öömæ vgildan a pinge.

XXII.

Dræper maper man .i. fiængo hos kono finni æller annar ftap laglikæ mep vitnum takin. före til pings. ok læti fe blop⁵²) bæn. giui Söpum fak. ok viti mep tuenni tylftom nempöæmannæ. ok hærazhöpinge hofpe epin. lati Sömæ vgildan fipan.

XXIII.

Halder maper a vapne finu. löper maper a. far bana af. böte firi nin marker. pær a ingin fak a flere en fak föke.

XXIIII.

Dræper maper man .i. ölftuwu^{\$3}) per skulu banæ sa æller niu marker bötæ.^{\$4})

13

XXV.

Fællir maper træ niper a man. far banæ af. böte firi niu marker.

XXI = I. Mand. 10. XXII = I. Mand. 11. XXIII = I. Mand. 12: pr.

- 52) Adde ok. Cfr. Cap. XXX. infra, et I. Mand. 11.
- 53) Loco v. ölftuwu aliud quoddam vocabulum antea fuit scriptum.
- 54) Hoc Caput post C. XXVI. sequi debu-

isset, tamen ante verba *flikt maher* etc. in fine illius Cap., ea enim sine dubio huc pertinent. Quae in Cap. XXVII. statuuntur, quoque respiciunt ea, quae in hoc Gap. sunt dicta. Cfr. I. Manel. 13.

XXIIII = I. Mand. 13: pr.

XXV = I. Mand. 12: 1.

(28.

XXVI.

Skiuter maher vp a lopt. Romber niher ok .i. houoh manni. far far.ss) han bana af. böte firi. IX. marker. (^{so}flikt maher fum maher ok eig kona.

XXVII.

Pön æru þry öll fum æmmikyt fkal bötæ þrel fum aghu⁵⁷) æn dræ. pir⁵⁸) værþer. et ær æruis öll. annat ær brölöp. þriþiæ ær giptar öll.

XXVIII.

Warper vtan gæpslip Sræpin. þa fkulu grannar. bötæ niu marker. æller bana fa. þer fkulu bana til þings föræ. ok hanum friþ beþæs til ok fra. han fkal viþer bana orþe gange. æghi fiþan öags friþ ok natær til fkogs.

XXIX.

Warper maper öræpin prigiæ byær mellin. ok kallær hwar perre fik eig på mark⁵⁹) agha. på fkulu per værria fik mep tuenni tylftom. Falöer nokor perræ at. på fkal pen ater bötæ. Fallær per allir æller væriæs allir. på böten alle mannin ater. mep. IX. markum. Sipan fkulu per allir. på mark mellin fin fkiptæ.

XXX.

Warper abyrp boren a mark manz. ok ma fe blop ok bæn hinnugh fum Fræpin var. þa fkal þæn bötæ mark a.

XXXI.

Warber maber dræpin a aldræ götæ mark. vitæ mæn eig bana til. giul

XXVI = 1. Mand. 12: 2.	XXIX = I. Mand. 14: 1.
XXVII = I. Mand. 13: 1.	XXX = 1. Mand. 14: 9.
XXVIII = I. Mand. 14: pr.	XXXI = I. Mand. 14: 3.

55) far non est legendum.

Mand. 13: 1. 58) Lege dræpin.

⁵⁶) Verba *flikt — kona* pertinent ad Cap.
XXIV. Cfr. not. 54. pag. 128.
⁵⁷) Sine dubio legendum *piæghn.* Cfr. I.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

59) mafk v. maik, ut videtur, his antea fuit scriptum.

17.

II. Dræpare B. XXXI.

fak by bem næstæ. vil han eig bana orbe viber gangæ. Þa skal han væriæ fik mep tuenni tylftom. Þa fkal þem by fak giuæ þer ligger neft. Þa fkal pæn by væriæ ok fik meb tylftom. Swa fkal pen pripiæ byr væriæ ok fik. fipan per æru allir varper. þa skal þet hærætb per ligger nest. ok bingat föker fang ok fiær gant⁶°) han ater bötæ meb. IX. markum. æller bana fa.

XXXII.

Falder maher vndir mölno hiul. far bana af. böte firi. III.^{ot}) hen ær a.

XXXIII.

Falder maher i brun far bana af. böte firi. III. marker hen ær a.

XXXIIII.

14 Falder maher af spango far bana af. böte firi. III. marker.

XXXV.

Falðer maþer af fifke garþe. ok far bana af. böte firi III. marker þen fum a.

XXXVI.

Gangen⁶²) maber a biorn spiut. far bana af. böte firi. III. marker pen ær a.

XXXVII.

Ganger a ælghftokt far bana af. böte firi. III. marker pen ær a.

XXXVIII.

Refer maber træ vp ok falver niper i houop manni. far bana af. böte firi. III marker pen ær a. ok vp refte.

XXXVI, XXXVII = I. Mand. 15: 2. XXXVIII = I. Mand. 15: 3.

Digitized by Google

60) Lege gang. 61) Adde marker. 62) Lege Ganger.

130

XXXIX.

Lyfter hæfter ftanger piur hugger runi. biter hunder. far bana af. böte firi. III. marker. ok fwa firi annur hemæföö diur. æn þo at pön vilö haua uærit.

XL.

Wm löfkæ mæn vt rikis gangæ hem at manni ok öræpæ æller farghær han. æller hans kono æller hans hion firi at han fyn þem nokot þet þe beþæs. þa fkulu þe mæn þylikæ giærningæ göræ fangæs at faklöfo. ok gömæs til þes hæræznæmpö .i. þy hæræþi fum giærningin var gör innan. vær þem æller fællir. (⁶³þer firi þa⁶⁴) fak. þa fkulu þe lif lata ok eig biltoghe læggiæs.

·XLI.

Huilkin man fum ganger hem at manni. ok hugger han æller flar æller nöghær han til mep nokrom valzuærkum fva at han later vp hanum kono finæ til at han miffirmæ henne. þa þen þylikæ gerningæ gör fkal fangas at faklöfo ok gömæs til þes hæræznemð. i þy hæraþe fum (σs giærnin ær giorþæs innan. vær han æller fællir. fellis han firi þa fak. þa fkal han lif latæ. ok eig biltugher lægiæs.

Hær byriæs aruæ bolkær mep flokom.

I. vm moher taker fonar arf^x)
II. vm moher hafuer tua collæ.
III. vm huru collom fkal arf fkiptæ.

XXXIX = 1. Mand. 15: 4.

- 63) Lege fællas per etc.
- 64) Pro pa antea fuit scriptum fa.
- 65) Lege giærningin giorpæs etc.
- Titulus primi Capitis est mendosus, nam ea, de quibus hic dicitur, non in prime sed secundo Capite inveniuntur.

a 5

IIII. vm konæ fitir i bo ok öör bonde. V. vm bonde a fun ok konæ ær meb barne digher. VI. vm ænkiæ giptez ok giæz eig barnæ fæpernis frændum at. VII. vm maber far fær adalkono. VIII. vm konæ giftez annat finni. IX. vm konæ giptez far eig barn. X. vm bonde gipter Sottor finæ meh muns ok malæ. XI. vm maber ganger fran kono finni laghgiptri. XII. vm konæ agher frillu fun oc annan aðalkono fun. XIII. vm maber giuir fik i klofter. XIIII. ym maber Sræper man vil haua arf hans. XV. ym måber far af landæ ok fitir bryti^{*}) i bo. XVI. ym maber far af lande fitir huffru i bo. XVII. vm ænfker maber öör æller bibifker.3) XVIII. ym maber öör wet ingin aruæ hans. XIX. vm konæ firi giær ftyp barnom fynum firi arf. XX. vm hion tu comæ faman före annat arf⁴) i bo. XXI. vm bak arf maber taker.⁵) XXII. vm bryti sitir siti bo manz han ær miskunnæ maber hans. XXIII. vm bryti fitir i bo manz köpe⁶) iorb æller görfimar. XXIIII. vm bryti fitir i bo ægher ingti i köpe iorþ æller gör⁷) XXV. vm bonde öör ok huffru liuir bor a iorp hans. XXVI. ym man giuer frillu barnum finum iorb. frædæ.*) XXVII. vm broher far at köpfærhum ok annar hemæ fitir. XXVIII. vm bondæ fun dör vgipter vr garbe hans. XXIX. vm inlægt fæ varper bort ftolit. XXX. vm faber hauer giort hemfylgo fyni finum. XXXI. vm maber vil man or annöhoghum Som löfæ.

- 6) F. köpir.
- 7) Lege görsimar. F. h. v. est absoissa.
- 8) Lege: frændæ æller fvene. F. sie, ut videtur, habuit, at v. fvene est abscissa

²⁾ F. sic. B. brytri.

³⁾ F. pypisker.

⁴⁾ Loco v. arf antea fuit scriptum j bö.

⁵⁾ Cfr. quae ad huius Cap. textum adnotantur.

XXXII. vm maþer ætleper þrel ællr ambut. XXXIII. vm lanboe öör firi fardaghæ. XXXIIII. vm landroten öör firi farðaghæ. XXXV. vm fræfgiui⁹) öör.

Svn ok dotter æru faþurs aruar. taki fun tua lote ok dotter pripiung. ær eig fun æller dotter. þa taki (*°faþer ok moþer. faþer tua lote ok moþer pripiungh. ær eig faþer. æller moþer. þa (**æru bröper ok fyfter. taker broþer tua lote ok fifter**) pripiungh. ær eig broper (**æller fyfter til. þa taki (**funa börn ok dottor börn. funæ börn tua lote ok dottor börn pripiung. ær eig funa born æller dottor börn. þa (** taka broper börn ok**) fyfter börn. broper bærn*7) tua löte oc fyfter börn pripiung. æru**8) eig bröper börn æller fyfter börn. þa (** taka broper faþir. taker faþur faþir tua lote ok moþor faþir pripiung. ær moþor moþer. ok faþur broper. þa taker moþer moþer ok faþur broper gar fran. E huar fta*ö delæs uiþer maþer af manni ok**) konæ af kono vt komin (** ok æru iæmpn kymium gange ee maþer til tuigiæ lotæ ok konæ til priþiungs.

II.

Moher taker funar arf til enge fun öör. þa gangæ dotter til ok takæ²) fliet af²) arfui fum moher Hauer moher tua colla. öör enge fun .i. adrum colle. þa fkulu þa²) dötter til gangæ ær vm faþur æru með hanum. ok fkiptæ arfui við moher finæ. taki flikt huarin þerre fum annur.

I = I. AB. i; III. 34, 35.

 $II \equiv I. AB. 2.$

- 11) C. taki broher tua etc.
- 12) B. v. fifter omissam, ipse addidit scriba.
- 13) C. oc fystir ba etc.
- 14) C. om. juna börn ok dottor börn.
- 15) C. taki, om. broper börn ok fyster börn,
- 16) F. aller.
- **7**) C. börn. F. brön.

- 18) C. ar.
- 19) C. taki fapur fapir oc fipæn fum för avaro lagh ¶ (35) Nav e havar delæz ele. 20) C. F. sic. B. om. ok.
- 21) C. aru be iam fcyld gange man ete.
- 22) F. takar.
- 23) B. af omiss. ipse add. scriba.
- 24) B. pa omiss. ipse scriba addidit.

16

Digitized by Google

⁹⁾ F. frælfgiui. Recte.

ró) C. F. om. faber ok moher.

II. Aruæ B. III.

III.

Moher faher ok fahur moher. het ær iampn aruæ. Moher broher ok faber fyster het ær iampn aruæ.25) Dottor fun ok funa dotter. het ær iampn aruæ. Syfter fun ok brober Sotter. bet ær iampn aruæ. Collom fkal arf fkiptæ fynder i tu. halft a fæherni ok halft a möherni. en her æru baher iamfkylder hanum. ok fin i mellum ufkilder. pet ær fwa at vnderftandæ. at dör man ok²⁶) hauer eig börnæ aruæ. æru²⁷) æptir a fæherni ok möherni frendir fin (28.i. mellin vfkilder. æru annan wægh margher. oc an-17 nan vægh en. swa mikit taker pæn en sum allir hinir. æn per æru hanum allir iamfkilder. Bröhræ fynir æller dötter. æru annanftah flere ok annanftab færre. taker²⁹) flict en fum annar. maber³⁰) manz lot. ok konæ kono lot. ok fystræ börn famulep. ok fkiptæs³¹) æptir mantali.³³)

IIII.

Syter konæ i bo ok öör bonde. kallæs hon hauande varæ. hun fkal i bo sitiæ til fræstningæ tiughu vikur. þa skal a se en hon ær hauande. ær hon eig hauande. på skal skiptæ. ok giælde hon ater allen pæn kost hun nötte men hun .i. bo fat. meh fornum ebe af finum pæningum. hun fkal a bolæ fitiæ til fardaghæ neftu. ær bonde döber firi fardagha. fiter hun meh fkrukke vm fardaghæ. ær ftempno Sagh firi fagher. þa fkal hon af faræ. hauer hun faat. pa niutæ pæs ær hun hauer faat. ikki far hun meræ af bole vtan hun haui barn. far þæt skristin 80m.33) þa hauer hun arf egnat.34)

III = I. AB. 3; III. 36.

IIII = I. AB. 4: pr.

- 25) F. sic. B. om. Moher broher iampn 29) C. taky. aruæ.
- 26) C. om. ok.
- 27) F. om. æru.
- 28) C. mælli scylder, om. æru annan wægh - dötter; add. quidem: æru annæn wæghin margher oc annæn, at haec lineola induxit scriba.
- 30) C. man.
- 31) C. fchipte.
- 32) C. man mantali.
  - 33) Lege kriftindom.
  - 34) Pro hegnat.

ä

Bonde a fun conæ ær mep barne digher. ha fkulu he bahin i bo fitiæ.

VI.

Giptis ænkiæ giæz eig barnæ fæþernis frændum at. þa fkal þæn fkyldefti fæþernis frænče til riþa ok feæ horo barnæ pæningæ. faræ. biuþer moþer bæft til fælægh. þa ær hon næft firi þy at hun ær barnæ arui. vil hun eig³⁵) fva göra. þa ær þæn næft ær bæft biuþer til. meþ fæþernis frænčæ raþe. eig ma fra moþer takæ mæþan han³⁶) vgipt fitir. vtan hennæ brut hittis. ok hun mifhæghæ barnæ goz. faþur broþer³⁷) fkal barnz male mælæ. Moþer fkal raþæ archæ niclum ok takæ fkylče ok lukæ. ær moþer faþur til. þa fkal han raþa ok eig faþur bročer. ær faþur faþir til þa fkal han raþa. ok eig moþer faþer. Moþer fkal riþa þrifuar a iamlangænom boos at vittiæ. æn bryti fitir firi.

VII.

Maper far fær aðalcono gæter viþ barn öör þy. far aðræ gæter viþ barn dör þy. þa far han þriþiu. þa öör bonðe. þa en³⁸) konæ ær liuaude. 18 þa fkal hun af takæ hemfylgh finæ. alt þæt vnöt ær hun æller hennær börn. þa fkal hin ælzti colðer bofkipte kræuiæ. ok taker af fin þriþiung af bo. taker hin annar kolðer fit möperni. ok læggær ater til fkiptis. fiþæn taker han af fin þriþiungh huat þet ær helðer.³⁹) æller hin yngfti colðer. þa fkal ater lægiæ ok taker fiþan af fin þriþiungh. þa fkal allum (⁴⁰hinðræðægs giæf af lukæ. takx eig fæ til. þa fkal flict enum afat⁴¹) fum andrum.

V = I. AB. 4: 1.VI = I. AB. 4: 2. VII = I. AB. 5.

35) eig omus. ipse add. scriba.

36) Lege hun.

- 37) broher bis est scriptum, sed altero loco deletum.
- **\$8)** Pro æn.

39) Adde konæ.
40) Pro hindræ fuit scriptum hindrægs, at litt. gs sunt deletae.
41) afatæ sine dubio legendum.

VIII.

Giptæs konæ adrum manni. giptis pripiæ finni. Dör kona a barn .i. hæfkap. på fkal pen ynfti⁴²) colder arf takæ. löföræ allæ. ok iorp på pe köpt hauæ i garpe. ok fva ælmænninæ⁴³) iorp alla på hon giptis til. ok giælöe yngfti colder. fkulder ællær⁴⁴) pör görar varo i æfftu giptunni.

IX.

Giptis konæ far eig barn i æfftu giptu. þa giptis hun allum ater til arfs börnum finum. funum æn fyni æru.

X.

Æn bonde giptir dottor mep⁴⁵) mund ok mep malæ. börn hennær mughu eig horbörn hetæ. Ikil pem a. pa Ikal bilkupær at vitnum letæ. vm hionælagh. "ok laghmaper vm arf dömæ.

XI.

Ganger maper fran kono finni laghgiptri. ok i fiæng annarræ kono aflæ barn. þet ær hor barn. tiker eig at læghmæli faþerni fit. Mælæ þet frænöer bonöa æptir han ööpan. viþ kono hans laghgipti. at han atti eig barn þettæ. þen fkal barn agha huaria nat hos ligger. ok giptir ær til mep laghmælum.

XII.

Conæ aghar frillu fun oc annan adalcono fun. per fkulu bapir hænnær arf taka. flict huar fum annar. huat pet æru hælder fynir ællør dötter. lægs maþer við kono. giæder⁴⁶) við barn. þet ær frillu barn. fæftir han fiðan

VIII = I. AB. 6: pr. Cfr. III. 73. IX = I. AB. 6: 1.X = I. AB. 7.

XI = I. AB.8: pr, 1.XII = I. AB.8: 2, 3.

42) Pro yngfii.
43) Pro almænningz:
44) Pro allær.

45) Loco v. mep antea fuit scriptum finæ. 46) Pro giæter.

II. Aruæ B. XII.

mep laghum. þa ær þet adalkono barn. þy at þaghar han bættræþi kononæ. 19 þa bættræþi han ok barnnit. fkiuter þa konæ af handum fær. ma eig boo mep henni at guz rætti. ftyæls til fiþan. ok aflar barn. þet ær frillu barn. þör fan ingti af arue. vtan möþerni fit num þet ena adalkono barnit.

XIII.

Giuer maper fik i klofter. han fkal fæ fkiptæ.⁴⁷) giuis han mep finum lot. Dör han i kloftre. pa ær klofter aruæ hans. Wil or fara firi iamlangæ Sagh. pet ær vald hans. ær han enæ nat⁴⁸) ok iamplangæ. pa ma han eig or faræ. ok ingfins manz arf takæ. ok eig fkulu frænder hans wærkum hans værpæ.

XIIII.

Dræper maþer man. vil haua arf hans, han fkal eig arue hans varæ. Sigher han at han drap han meþ vaþa værki. þet fkal luct hæræz nempdin væriæ æller fællæ. Warper han eig varþer, þa fkal han arf taka. ær fkyldæfter ær þem dræpnæ.

XV.

Far maher af lande. ok fætir brytiæ firi bo. figher at han fkal fara til roms. þa fkal bryti firi bo raþæ til iamplangæ. fiþan fkal arue raþæ eig bryti længer num arui vili.

XVI.

Far maper af lande. fitir huffruæ .i. bo. hauer barn .i. knæ ok i quipi. far pet kriftindom. vænder han hæl ok nakkæ af⁴⁹) hemkinnum. ok

$$XIII = I. AB. 9.$$
 $XV = I. AB. 19: pr.$
 $XIIII = I. AB. 11.$
 $XVI = I. AB. 19: pr.$

47) Hic sine dubio est lacuna. Cfr. I. AB. 48) V. nat omissam, ipse add. scriba. 9: pr. 49) Lege at.

Corp. Jur. Ant. Sv, G. Vol. I.

18.

II. Aruæ B. XVI.

ftigher fotom af fofterlande. þör fkulu aruar vara ær þa varo han heman for. hanum fkyldafter æn han komber eig ater til hemkinnæ. Ingfins manz arf taker han mæn han i greklande fitir. ok ingin hans arue annar ær æn þen þa var. ær han heman for. Ligiæ tuer mæn fiuker baþir .i. eno hufe. huarghin þerræ ær annars arui. æn þer döiæ baþir. liuer annar fva lenge æptir annan. at han mate viþ hufle takæ. þa ær han arui hans. æn þyt han eig talat giti æller hufl takit. þa ær han arui hans. Dör maþer i by ok annar 20 i aþrum. baþir a eno öggre. faras mæn i mote. figher huar andrum ööpa þerræ. huarghin þerræ ær annar⁵⁰) arui. Brænnæ tuer mæn inni baþir i eno hufi fender. huarghin ær annars arui. Fallar tuer mæn bæþe i enne orefto. huarghin þerræ ær annars arui. Skiliæs mæn⁵¹) hemæ at hemkinnum. far annar a fkip æller til fkoghs. dör hin ær hemæ var. ok hittis hin annar döþer ær bort for. wet eig a huat öögre ær öo. huarghin þerra ær annars arui.

XVII.

Dör ænfkir æller þiþifker⁵²) hær i lande. ær eig þen fkildafti hos. þæ fkal arf hans ftandæ til iamplangæ. ær eig þa arui komin. þa fkal kononger arf takæ. bifkuper en prefter ær.

XVIII.

Dör maher wet ingin aruæ hans. þa ær kononger arui hans. figher þen fua ær han öo at. at han vet van til arua hans. þa fkal fæ i takum ftanöæ at lænfto⁵³) nat ok iamplangæ. ær eig aruæ komen þa. þa fkal kononger arf takæ ok giætæ til þes ær þen fkildafti komber.

XVII = I. AB. 14: pr, 1.

```
XVIII = I. AB. 14: 2.
```

50) Lege annars. 51) at hic additum, at deletum est. 52) Pro pypifker.

53) Pro længfto.

XIX.

Konæ firi giær ftypbarnum finum. vil barnum finum arf vnnæ. fæller hana luct hæræz nenpöin.⁵⁴) þa hauir hun firi giort friþi finum. giui henni friþ dax ok nattar til fkogs. wil eig hennæ fun hanæ friþ latæ flyæ. þa fkal han frærdom⁵⁵) bötæ. fwa mykit fum þer haua vilia. æller takin þer hana þer fum þær nar hænni.

XX.

Sipan hion tu komæ baþin faman. taker annat þerræ arf. förer til bo. legs til bruftoghs far ikki giælð firi. þet fum lefes a ok vburghit ær. þet ær þes þerræ fum arf tok. en⁵⁶) af föþes agho þe baþi. ma huarghit⁵⁷) anöru calf ala. ftoþhors i fkoghe gangæ. all þy fyll fum af föþes agho þön baþen.

XXL

Taker maper bo at (³⁸bak arf. (⁵⁹orkær eig bryti firi at haloæ ok deiæ. på fkulu bapin hion auaxt haua. py biper maper fær pærre kono. ær til arfs ftander. py giptir bonde ottor finæ manni pem ær til ærf ftander 21 at pö viliæ bapin auaxt aghæ pen a aflas.

XXII.

Sitir bryti firi bo manz. han ær mifkunnæ maþer bonðæ þes ær bo a. riþer i garþ ok rinder vr far ikki merræ firi num tylftar eþ. at han hauer alt þet vr bo ær han atti. bonde kallær haua lönt bo bægiæ þerræ ok fkutit burt. þa fkal han vita firi með tylftar eþe. at han hauer alt fram laght.

XIX = I. AB. 15.XX = I. AB. 16: pr, 1.

- 55) Lege frændom.
- , 56) Adde per.
- 57) huarghin primum scriptum, at n in t mutatum.

XXI = I. AB. 16: 2.XXII = I. AB. 17.

58) Pro bak arf sine dubio legendum est arui. Cfr. I. AB. 16: 2.

59) ok ær primum scriptum, at super litt. o ipse, ut videtur, scriba addidit r. Legendum igitur: orkær eig brytiæ firi at haldæ ok (v. æller) deiu.

⁵⁴⁾ Lege nempoin.

han ma eig þiufuer hetæ at handfalu fæ. Hittis nokot inni mep hanum fipan hete þiufuer firi böte lagha böte ok eig lif late.

XXIII.

Sitir bryti i bo (⁶°manz köpe iorþæller görfimar með bo bægiæ þerræ. aghe fva mykit i þy fum⁶1) han köper fum han (⁶2aa i bono. Löner han þy þa þe fkiptæ. þa (⁶3haui firi giort finum lot.

XXIIII.

Sitir bryti firi bo manz⁶⁴) agher ingti i bono.⁶⁵) köper iorþæller görfimær.⁶⁶) aghe þet bonden fum goþzit agher.⁶⁷) lægger han lön a⁶⁸) hete þiufuer firi.

XXV.

Dör bonde huffru liver bor a iorp hans. Sör firi vtarstu fardaghæ. pa skal hon til finnæ iorp fara. ok halst vip landboa sin haua. han a vitu til ars fæstu ok eig længer. ok samuluns en huffru sör ok bonde liver.

XXVI.

Giuer maper frillu barni finu eyngh æller frændæ æller fvene. far pet barn æptir fik þa haui þa iorþ. far eig barn. þa gange þit hun ater fum hun var vt af giuin, vtan þet fe giort með andrum forfkælum. witnum æller brewom. konæ taker þriþiungh i bo ok þre marker af hans lott fiþan tymber ok möllno reþe. þa fkal alt fkiptæ fum bo. Skulder fkulu þe baþe hukæ ok baþe kræfiæ. huart þerræ flict fum i bo a. huat þer varu för gö-

XXIII = 111. 37. XXIIII = 111. 38. XXV = 1. AB. 18: pr.

XXVI = I. AB. 18: pr. fin, 1, 2; III. 110; IV. 9: 2. not.

- 60) C. coper iord eller apra gæssimær etc.
- 61) C. om. fum.
- 62) C. ægher .i. bo.
- 63) C. hasver han forgiört fin lot .i. bo.
- 64) C. om. manz.

65) **C.** bo. 66) C. gær*fimær.* 67) C. a.

68) C. om. a.

II. Aruæ B. XXVI.

rar⁶⁹) æn þe faman komo æller fiþan. vtan man drap et. Saræ böter ok barþadaghæ⁷⁰) böter. ok vingiæfuær agho þe baþi at takæ ok lukæ af finum 22 bo pæningum æller af köpe iorþum. æn eig af hænnær ærfþer iorþ.

XXVII.

Far annar broper köpfærpum ok annar hemæ⁷") .i. afko fitir. bape agho per æmmikit af arui. fwa ok en man fætter fun fin til bokar. ok annar biærgs firi boo. pen far ekki py mærræ⁷") firi fit arwipi ok hins fræmlaghu

XXVIII.

Dör fun manz ogipter vr garþe ok faþirin boter vt firi han til hundræþæ markæ (⁷³ok annar aflar til hundraþæ markæ. þet fkal faþirin mæþan han ær liuande alt ater bötæ fum lagh fighiæ. ok fiþan taki⁷⁴) halft huar þerræ af arfue.

XXIX.

Inlaght fæ warper burt stulit. rent⁷⁵) æller brent ok bonoæ fæ mep. giæloe ikki firi. han skal vitæ mep tylstar epe. at hans sæ var mep stulit.

XXX.

Hauer faber hemfylgh giort fyni finum. falder faber fra. þa fkal ater til fkiptis bæræ viþ þen fum vgiptir ær. hanum fkal flikan fama lot af garþe göræ fum han hafþe hem til boos ær giptir ær. fwa fkulu dötter fkiptæ fum fynir æn þer æru aruar. hauer þæn af iorþo falt ær gipter ær. þet fkal ftandæ i hans lot. þa ær þer fkiptæ. Dör fun gipter or garþi a eig

XXVII = I. AB. 19.XXIX = I. AB. 20.

X.Y.X = I. AB. 21.

69) göran scriptum, at n in r mutatum.

70) Lege bardaghæ.

- 71) fitir hic add. at lineola induxit scriba. 74) tiki primum fuit scriptum.
- 72) Pro merræ v. meræ,

 73) Verba ok — fapirin omissa, in inferiori folii margine addidit scriba.
 74) tiki primum fuit scrintum.

• 75) Pro rant.

börn. æru þe fkilð at boo finu. faþer ok moper. þa fkal faþer arf taka. ok babin löfæ pæningæ. faþer skal iorþ latæ hem sylgiæ."") moher ma eig iorþ giuæ fran rattum'') fkaparuæ. Dör fun a barn æptir fik. ær hanum hem giuit abole iorpar pær aghu börn vitu til pes. (78 ok eig til flere. ær eig num et bol. pa fa eig til pes. æru tuar stuwr ok tompgar per??) .i. mellum. þa æru tu bol. kallar til enkæ akers æller enkæ engh. þer far ekki vitu til num han vili. han kallar hem giuze. Skuldum fkal fkiptæ fum bo. a bingæ skal vib halz örum takæ. ok swa sram sæliæ. ok pem .i. hanð fa fum han vil. huat han ær helder fkilder æller vfkylder.

XXXL

Wil maber man or anögpom. Som löfæ. þa fkal fiunættingh giæræ firi þem 23 ær handæ mellum hauer.⁶⁰) ok biupe pem tua oræ gulz æller tuar marker væghnær.81) ok latæ vitni til bæræ a finættingæ82) at han ær hanum fua fkylöer at han a at löfæ han. at lagmæli. ping fkal vifæ ok biupæ fæ a binge ok swa a endaghæ. ok vita æptir með tuenni tylftom. at han ær hanum fua fkylder at (*3a löfæ han laghmæli. Siþan faar han eig vart han num han kalli barn fit varæ. halde han hanum æptir fæghnær þing. þa hætte viþ finum niu markum fakfokiæ fwa kononge ok fwa hæræþe.

XXXIL

Ætleper man prel æller ambut. ok taker i æt meß fik a pinge. þa taker han arf haus. æn eig er fun til æller Sotter. faþer æller moþer. broþer æller fyftur. ær nokot þerræ til ok ætleð.84) þa taker þet arf. ær ingti perra til. pa taker pen arf ætlede.

XXXI == I. AB. 22.

XXXII = I. AB. 23.

- 76) Loco v. frigie antea fuit scriptum domæ. 80) Voc. hauer omiss. ipse add. scriba.
- 77) Pro rættum.
- 78) Verba: ok pes omissa, in inferiori 82) Lege fiuncettingæ. folti margine add. scriba.
- 79) Lege tompgarper.

- 81) væghnæn primum fuit scriptum.
- 83) Lege: han a at löfæ han at laghmæli.
- 84) ætleder quoque legi potest.

XXXIII.

Dör lanboe firi fardaghæ. þa⁸⁵) æru tuer löter löfer af bole hans. ær rughi fat a bole. þa fkal þen ær bol a giælöæ aruænum æmmanger fkiæpur fum ær a fat. Dör konæ þa ær þriþiunger lös af bole.

XXXIIII.

Dör landroten. þa fkal lanboe quar fitiæ til fæfta⁸⁶) hans ær int. æller (⁶⁷ater lukæ til giæf finæ.

XXXV.

Dör frælfgiui callæ þer ær han agho han varæ giptan til tuigiæ lota. þa fkulu þe giælðe cono hans mark at hindrædax giæf af finum lot. æn þer þora vita han til tuigiæ lotæ.

Hær byriæs giptæ bolker meb flokum.

I. vm kononger vil fær kono bypiæ.
II. vm bonöæ fun vil fer kono bipiæ.
III. vm ætboren man fær frælfgiui¹) fæfter.
IIII. vm bonde giuer manni fak at han hauer hufcono hans.²)
V. vm konæ hauer hor giort ok ær hun fan at.
VI. vm man giuer kono finne hor fak.
VII. vm maper fæfte ænkiu ok flyter hem.
VIII. vm maper fæfte mö giör vip legher firi bröllöp
IX. vm maper ligger vip löfkæ cono.

XXXIII = I. AB. 24: pr.XXXIIII = I. AB. 24: 1.

85) Loco v. pa antea fuit scriptum tuer.

87) aater scriptum est, at primum a dele-

86) fans primum fuit scriptum.

tum. Lege: arui lukæ hanum til giæf finæ Cfr. I. AB. 24: 1.
1) Lege frælfgiuu.
2) Adde lægræt. 24

X. vm maber liger meh frælfe foftro. XI. vm anogth foftræ bær nyclæ bončæ. XII. vm maber vil leghers bot ut fokiæ. XIII. ym (³hauande cono man abyrghe manni. XIIII. vm frænzim deles⁴) hionæ mællum. XV vm konæ miber barn fit. XVI. vm bonde hæftir fæftir cono manz.⁵)

Kononger vil fær kono bipiæ. ær þet vtanrikis. þa fkal han mæn finæ lata fara ærænde fit at wrækæ ok fæft takæ. þa fkal kononger .i. gen riþa ok mund giua tolf marker gulz æller tua byær at væhium fætiæ.

II.

Bondæ fun vil fær kono bibiæ. han fkal hin fkyldæfte at hittæ ok bön finæ byriæ. ok fæstnæbæ stæmpnu lægiæ. a hænni skal til fæjær sæghiæ. næmpnæ iorþ æn til ær. næmpnæ man. næmpnæ quicfæ. bet ær giuæ uil. næmpnæ ligiændæ fæ æn til ær. Thaghær firi fæft^o) ær fkilt. ok handum ær famat⁷) takit. þa æru til giæuær ællær*) intar. æn vingiaf fkal lukin varæ a giptær quælde. þa þe koma baþin vnder enæ ble. alt bet fum gips at hindrædax a fæftnæþa ftempnu ok lyfis a giptær quelde. þet ær alt fult fangh iorbær. æn vm færb komber a. annantingiæ a hindrædaghinum æller 25 för. ok eig annath fyr æn ber koma babin a en bulfter æller a⁹) enæ ble. Skiliæs þe at fiban firi nokræ fallæ fakir. haui hon morghinn giæf finæ. æn eig varur¹⁰) forfkyæl firi gior. æller ær hun eig laghfangen. Ær eig fon

I = I. GB. 1.

II = I. GB. 2: pr; 3; III. 67, 129.

- 3) Lege: man abyrghe hauande cono manni. 6) V. fast omissam, ipse addidit scriba-
- 4) Lege tæls.

- 7) Lege faman. 8) Pro allær.
- 5) Adde: XVII. vm konæ löper bort fran bonðæ.
  - XVIII. vm maper gör lægher ok dör vfotter.
- 9) vnder, ut videtur, legendum.
- 10) Lege: varu annur.

II. Giptæ B. II.

faper æller broper. på taki arwi wingiæf. Waper fæste kona manz takin. på a IX. marker pen skilöasti. ok¹¹) fæsti maper. ok swa kononger. ok swa allir mæn. ok boe mep henni aldrigh. per skulu sripar hans agha wald. komy alörigh i srip syr æn pe viliæ ær sak sökiæ.

III.

Biper ætboren¹³) man fær frælzgiwu fæfter han hanæ. ok fær mep lashum. þa fkal mark vingiæf varæ. Far frælzgiui ætiæpæ¹³) kono. þa ær mark wingiæf. ok mark hinöræðax giæf. börn þerræ fkulu ætboren varæ. Hwarn ftap fum hinöræðax giæf gips.¹⁴) þa ær þriþiungs fkipte a bo þerræ. ok eig þrea marker mep. Far frælzgiui foftro giægs¹⁵) eig vingiæf ok hinöræðax giæf þa giptis hon til hælfnings. gifs vingiæf. þa giptis hun til þriþiungs. ok hindrædax giæf af hans lot. vil þræl hufkono fa. giui tua öræ til fiængh hennær þem þer hana a. ikki a kiæffir i barnom.

IIII.

Giuer bonde manni fak at^{'r s}) hufkuno hans lægræt. ok hanum fkam giort. quæper han ne viper. þa fkal han gangæ firi mep tylftæ epe. þor han eig fwæriæ. þa fkal han böte fæx öræ.

V.

Hauer¹⁷) konæ hor giort. ok ær hon fan at fak perræ. Þa fkal leþa hanæ til þrifcullæ kippæ af henni mantul ok fkæræ af hænni bakfkyurtu. ok fkiutæ fua vt vm öör fran boos lot finum.

III = I. GB. 4.

$IIII = I. \ GB. 5: pr.$

- 12) Loco v. ætboren antea fuit scriptum maher.
- 13) ættæþæ sine dubio legendum.

15) giærs vel gifs sine dubio legendum.
16) Adde: han hauer. Cfr. ind. Capp. et L GB. 5: pr.

17) Haua primum fuit scriptum.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

19.

¹¹⁾ Adde Swa.

¹⁴⁾ Pro gifs.

VI.

Giuer maper kono finnæ hor fak. þa fkal hun væriæ fik mep fiu mannum af næmpöinne. varþer hon varþ. böte henni. III. marker. þem fkal ater til bos lægiæ. taki vt hun æller hænnær arue huat þem fkil æller¹⁸) 26 heel æller hugher. Warþr hun eig varþ. þa fkal hon gangæ fran boos lut finum .i. huar öax klæpum.

VII.

Feftæ maper enkiu ok flyter hem. lægs hos aflar henni barn. pær a ingin fak a æn þo at han bryti hus æpti hænni. fin æller hænnæ. Warper barn fipan föt ær öl ær giort. þa ær þet aðalcono barn. þy heter fangen fæft enkiæ.

VIII.

Fefter maher mö gior viþ legher. þa ær han faker at fæx markum viþ faþer hænnæ

IX.

Ligger maher viþ löfkæ kono. ok fæfter hana fihan. ok mælir vingiæf þa ær legher böt.

X.

Ligger maber viper frælfæ foftro. afla mep henne barn. böte tolf öræ.

XI.

Æn annöpof²) folkræ bær niclæ bondæns. liggær maper meh henni. böte. III. marker. firi ambut. fæx öræ. Firi ætbörnna²) kono. VI. marker.

VI = I. GB. 5: t.	IX = I. GB. 6: 2. Cfr. II. Add. 12: 2.
VII = I. G.B. 6: pr. Cfr. II. Add. 12:2.	X = I. GB. 6: 3. Cfr. II. Add. 12: 2.
VIII = I. GB. 6: 1. Cfr. II. Add. 12: 2.	XI = I. GB. 6: 3, 4. Cfr. II. Add. 12:2.

18) hælder legendum videtur.

20) Pro ætborna.

19) Lege annöpog.

Digitized by Google

En ambut fkal varpæ. pen ær barn a viper. per til hon giter kuern dræghit ok ko molkat. Sör hon af barne. böte. III. marker. enlöpræ cono legher fkal væriæ mep tylftæ epe. bape ætbornæ ok annoghre.

XII.

Wil²¹) maþer²) læghers bot vt fökiæ. þa fkal (²³han til hærazþins æller til fiærþungs þings fara. ok lata fær endagha hem dömæ. at fökiæ han meþ (²⁴fiu mannum. þa han föker a endagha. þa væri fik hin meþ (²⁵tolf mannæ eþe. ok fiu mæn af næmpdinne æptir. æller böte lægher bot.²⁶) Giör han eig ræt (²⁷innan förfta lanzþings. fiþan han er fökter antingiæ meþ botom æller laghum. læggiæ lagmaþer han friþlofan mællan æluær ok tiuiþar ee til han ræt gior.

XIII.

Abyrgher man hauande kono manni. pem ær a vip hana barn. öör hun af barne. böte. VI. marker firi lægher ok firi ööp. III. marker.

XIIII.

Tæls frænzimi hionæ tuægiæ mællum. þa fkal a þingæ teliæ ok bifcups lof til fa at fwæriæ mep tuenne tylftom bipiæ (²⁸fær. f. s. g. h. oc v. f. 27 at frænzim ocur ær fwa fkylö fum nu hauer iak talt. þy ma iak eig bo mep henni at guz rette. (²⁹Giuer maper fik fiæluer fak. kallar fik fwa fkylöæ kono haua. at han ma eig bo mep henne³⁰) at guz rette. þor han eig vip ganga. þa fkal han væriæ fik mep tuenne tylftom. Warper han varper. þa fkal han fkiliæs vip kono. falz han at þa fkal han bo mep henni.

XII = III.64. Cfr. II. Add. 12: 1.

XIIII = I. GB. 7.

21) Wip primum fuit scriptum.

- 23) C. til hæræzpingh faræ eller lanzpingh oc etc.
- 24) C. XII. mæn.
- 25) C. XII. ep.
- 26) C. laghæ böte.

- 27) C. hwarte met laghum eller botom innæn prypæ lanzpingh. på scal lagman han friplöfen leogiæ mellin etc.
- 28) Cfr. not. 48. p. 127.
- 29) Loco vv. Giver fiæluer antea fuit scriptum: por han eig vip ganga.
- 30) Loco v. henne antea fuit scriptum guz h.

Digitized by Google

²²⁾ C. man.

XV.

Myper³¹) konæ barn fit öraper fun fapur fin. æller faper fun fin. broper bropor fin. bröpunger bröpungæ fin. fyftrunger fyftrungh. fapurbropor fin. moporbroper fin. fapurfaper fin. æller funæ fun fin. æller dottor fun. æller fyftur fun fin. æller broper fun fin. allum flikum malum fkal af lanöe fkriptæ. mep breue til pauans i rom. per fkulu af pauanom bref takæ. ok til bifcups fara. ok latæ fe hwilkæ mifcun pe per fingo. bifcuper fkal pem bref fa for tiundæ fin. pet ær quepiæ konongs ok bifcups ok aldræ wæfgötæ. at flict mal fkal alt til rom fkriua. Sinno öagh pen fum neft ær æptir martins meffu dagh at quelöæ. pa æru mungaz tiper allar laghktaknær.

XVI.

Hæftir bonöe feftir kono manz. þa fkal bruþmæn til giæræ a bröplöpes daghi. tua men til garþs at göræ griþ at heþæs. þa fkal þem adrum griþ giuæ i garþ ok ur. þa fkal kleþe mætæ. fiþan firi gipt fkiliæ. Swa ær firi gipt at fkiliæ. þaghar þer comæ baþin a en bolfter ok vnöer enæ ble. þa a hon þriþiungh .t. bo ok. III. marker af hans lot at hindrædax giaf. Syn han hanum finæ fæfte kono at þrim ölftempnom. þa ær han fæker at. IX. markum uiþ fakfökiæ ok fva viþ konongh ok fua viþ hæræþ. Swa fkal honöe biuþa fæfte kono at laghum fum beþæs at þrim ölftemp-28 num. þæt ær laghæ forfal manz æller cono. æn fiuk æru. æller (³ æn bruþ warþer inni brænö. æller en þiufnæþer æller boos ran³) ær iver ganget. en han þing later vifæ. þa fkal tua mæn a þingæ lagha forfal lata bæræ. later han fer hem³) enöaghæ öömæ. ok vil eig at þy litæ. þa fkal han a endagh meþ tylftar eþe ok tuem vitnum b. f. s. g. h. oc. v. f.³) at hæn fik lagha forfal. ok þy matte han eig giptæ hana. nu vil han væriæ hana færi hanum. þa fkal han firi bifcupe meþ þem fkyldaftæ tæliæ at frænzim

XV = I. GB. 8:1; g: pr.

XVI = 1. GB. 9: 1 - 7.

31) Pro myrper. Cfr. not. 2. pag. 118.

33) V. ran omissam, ipse scriba addidit.

34) pæm, ut videtur, primum fuit scriptum; 35) Gfr. not. 15. pag. 91.

³²⁾ Lege: brup wapir inni brændær. Ck. I. GB. 9: 5.

IL. Giptæ B. XVI.

perræ ær fwa fkylö. at per mogho eig bo faman at guz rætte. ok figher han ne uip hana eig fæft haua. þa fkal bifcuper þet mep vitnum letæ

XVII.

Löper konæ bort fran bonöæ.³⁶) taki bondæn göz alt. Wræker bonöæ hanæ. böte bonden. III. IX. marker i pre ftapi.

XVIII.

Gör maher lægher. ok öör han vfotter. þa ma het fökia til þriþiæ aruæ oc eig længer³⁷) þa öyliæ, böte. vt. VI. marker. ok het fkal vt fökiæ ræter kono malfmaher ok eig annar. ok haui han tua löte. ok hun þriþiung æ botom. Æro flere kononne iamfkyld. taki þen fak foker. dör konan for en lægher ær böt tiki hænnæ arui hænna lot. Gvþ giui os þe giptæ mal. var horræ gömæ varæ fyæl.

Retlofæ bolker.")

I. vm huru konongh fkal væliæ.

II. vm bifcup fkal takæ.

III. ym huru laghman fkal takæ.

IIII. vm maper taker bo manz at vfel80²)

V. vm maber hugger hus manz vp at vfæktæ.³)

VI. vm maber callar man vquæbins orb.

VII. vm maber callar ættaban man frælfginæ. .

XVII = III. 56. fin.

- 36) Loco v. bondæ antea fuit scriptum manni.
- 37) Quaedam sine dubio hie sunt omissa.
- F) Hanc rubricam e cod. A. mutuati sumus. Etenim B. nullam hoc loco habet rubricam; cuius rei caussa nos quidem non fugit (cfr. not. 1. ad I. RB. rubr.), cum vero rubrica hic esset necessaria, illa, quam

babet antiquissimus codex, licet minus apta, potius servanda visa est, quam alia quaevis eligenda.

2) Loco vv. at ufeloo antea fuit scriptum: up at ufætto.

3) Lege vfækto.

149

Digitized by Google

II. Retlofæ B.

VIII. vm maper figher man haua fæ æller hors æller nöt IX. vm vquæpins orp kono.

X. vm konæ firi giær ko æller cono bo æller bondæ. 29 XI. vm kona far mep wipfkiplum.

XII. vm maber ræni man handrani.

XIII. vm maher værher ræntir meh fullum walzuerkum.

XIIII. vm maher ranir⁴) man a vægh klæha finnæ.

XV. vm maher bryter hus manz vreher.

XVI. vm maber kræwer fkulð af manni.

XVII. (⁵vm maher dæper⁶) nöt ællr hors firi manni

XVIII. vm maher dræper nöt æller hors a byar mark annars

XIX. vm fæ wæber dræpit⁷) fa⁸) a (⁹in iorb.

XX. vm fæ öræper annars manz fæ.

XXI. vm fæ öör i manz hand værkum.

XXII. vm fæ flögher fælft i giærbero) ok far bana af.

XXIII. vm maber æltir fæ vr giærbe¹¹) ok far bana af.

XXIIII. vm fæ warber læft.

XXV. vm maber taker lan at lane.

XXVI. vm prel æller ambut löper brut.

XXVII. vm lær manni hrel fin.

XXVIII. vm maber leghe heft æller ukfæ æller ko af manni.

XXIX. vm maber legger fæ fit in til giæzlu at annars.

XXX. vm maber wil swene æller frændæ iorb giua.

- 4) V. ranir omissam ipse addidit scriba.
- 5) Titulum Cap. XVII. omisit, at in margine addidit scriba; quo tamen factum est, ut series numerorum sequentium titulorum sit turbata.
- 7) dræpin primum fuit scriptum.
- 8) fa non est legendum.
- 9) en iorp sine dubio legendum.
- 10) Loco v. giærhe antea fuit scriptum garhe.
- 11) Pro i primum a scriptum.

6) Lege dræper.

Swear agho konongh at taka ok fwa at wrækæ. han fkal mep giflum owan fara ok .i. öftræ götlanð. þa fkal han fænðæ mæn finæ. higat gioræ til alðræ götæ þings. þa fkal laghmaþer giflæ fkipa. tua funnan af lande. ok tua norþan af lanðe. fiþan fkal aðræ fiura mæn af lanðe giöræ. mep þem fkulu til iuna bæckar i gen riþa. öfgötæ giflæ fkulu þingat fylgiæ ok witnæ bæræ at han ær fua walðer fum lagh figiæ. þa Tkal alðræ götæ þing .i. gen hannum nempnæ. þa ær han til þings komber. þa fkal han ep¹²) allum götum trolekan fwæriæ. at han fkal eig ræt a lanðe varo brytæ. þa fkal laghmaþer han fyrft til konongs öömæ. fiþan aðræ þe han biþer til. kononger han fkal þa þrim mannum friþ giuæ. þem fum eig haua gört niþings værk.

II.

Æn bifcup fkal takæ. þa fkal kononger alla lanða at fpiriæ. hwen þe haua viliæ. han fkal bondæ fun varæ. þa fkal kononger hanum ftaf i hand fa oc gul fingrine. fiþan fkal han i kirkiu leþæ ok a bifcups ftol fætiæ. þa ær han til comen wals vtan til wixll.

III.

Bonöæ fun fkal laghmaþer varæ. þy fkulu alle bönder¹³) raþa meþ guz mifcunö. kononger fkal nempö firi fik fætiæ. ok laghmaþer a þingæ. þæt hete ee alöræ götæ þing ær laghmaþer ær a. þer ma folk ætleþæ ok fættum lyfæ. æn buþkafle ær firi gangen. (¹⁴Ingen man ma hus manz brænnæ vtan han kafnæ vargher hete. han hauir firi giort lande ok löfum örum.

I = I. RB. 1.II = I. RB. 3.

III = I. RB. 3.

30

Digitized by Google

¹²⁾ fik sine dubio legendum. Cfr. I. RB. 1: pr.

 ¹³⁾ bönden scriptum, at ultimum n scalpro motatum in r.

¹⁴⁾ Quae in hoc Cap. sequentur, ad Cap.

V. pertinere videntur. In antiquiori codice, quem secutus est scriba, haec sine dubio fuerunt in margine adnotata.

II. Retlofæ B. IIII.

IIII.

Taker maper bo manz up.¹⁵) pet ær. III. niu marka fak a IX. marker fakfökin ok ater giælð firi bo fit mep fornum epe. ok kononger a. IX. marker. ok fua hærape.

Hugger maper hus manz up at vföktu. pet er IIL IX. marka fak. a IX. marker fakfökin ok ater giælð firi fkapan. oc. IX. marker kononger. oc fwa allir mæn.

V.

VI.

Callær maþer man bikiuhuælp. huar ær þet figher han. þu faghi hin. iak fkiærfkote þet at þu callar mik vquæþingz orþ. þa ær þæt þrigiæ marka fak. hete. III. ok æru tuar. fæxtæn örtugher .i. huarn lot. þæn þet vitis væri fik mep¹⁶) tolf mannæ eþe ok tuem vitnum. fva fkal all vquæþins orþ fökiæ oc firnæ orþ.

VII.

Callær maþer man frælzgiuæ þæn ær ætboren ær. þet ær vquæþins erþ. III. marka fak. hete þre oc æru tuar.

VIII.

Iak fa at maper hafpi viliæ fin mep faar. huar ær pet. pu fagpi han. iak fkiærfkote py at pu callar mik vquæpins orp oc fyrnær orp. pet ær prigiæ markæ fak. hete pre oc æru tuar. Iak fa at pu atte viliæ pin vip 31 ko æller hors. pet ær fyrnær orp pet ær. III. marka fak. hete pre oc æru

IIII = I. RB. 4: pr. V = I. RB. 4: 1.V I = I. RB. 5: pr. VII = I. RB. 5: 1.VIII = I. RB. 5: 3, 4.

15) Adde: at vfeloo. Cfr. ind. Capp. et I. 16) meb bis est scriptum, in fine nempe RB. 4: pr. praecedentis, et initio sequentis lineae.

tuar. æller væri fik mep tolf manna epe. Iak fa at þu atte moþer þinæg ; þet ær þrigiæ m*arka* fak. hete. III. oc æru tuar.

IX.

Þæffi æru vquæpins orþ cono. iak fa at þu reft a quipgrinöe oc löfharep oc löfgiurþ i trolzham. þa ær alt var æmrikt nat ok dagher. þet ær vquæpins orþ. Callar cono hortughu. þet ær vquæpins orþ. Callar hana haua at faþur fin. þet ær vquæpins orþ oc fyrnæ orþ. Calla hana kunnæ firi giæræ ko æller bo. þet ær vquæpins orþ. Callar hana haua myrt barn fit. þet ær fyrnæ orþ. all þeffi fyndæ mal fkal fyrft vip preft talæ oc eig bregþa vp mep awnd oc illum yiliæ. num han fæki fik at þrim markum. hete III. oc æru tuar.

X.

Firi giær cona ko æller (¹⁷bo. cono æller bonde. warper hun takin vip. giælöe lif fit firi. pet ligger til hæraznempdinne. falz hun at. pa böte. HI. IX. marker. ok pær a bifcuper pre marker af at konongs ræt.

XI.

Far konæ meþ wiþfkiplum. böte þrenni fæxtan ortugher enar bifcupe: ok tuar hæraþe oc kononge.

XII.

Maper rænir man.¹⁸) oc ær eig blat æller blopokt. æller fan afynir vitni til. þa fkal væriæ fik mep tolf mannæ epe. ok tuer mæn fkulu vitni bæræ. ok ater .i. tölft ftanöæ. falz han at. pet ær prigiæ marka fak. hete pre oc æru tuar. fæxtan örtuher i huarn pripiung.

IX = I. RB. 5: 5, 6. XII = I. RB. 6.X, XI = IV. 21: 21.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

20.

¹⁷⁾ Melius: cono. bo æller etc. Cfr. ind. Capp. 18) Adde handrani. Cfr. ind. Capp. et I. RB. 6. et II. Add. 5: pr.

XIII.

Warber maber rænter mep fullum walzuerkum oc fynis acomer a hanum æller æn fann afynar vitni æru til. þa væri fik meb fiærbungbungs¹⁹) nempöinni. æller böte prenni IX. marker.

XIIII.

Rænir maber man a vægh vti clæbæ finnær. gar viber. (²⁰böte. III. marker hete pre ok æru tuar. callar fik agha oc giter eig vart. gar eig ui-32 her. varher sihan openbart. hæt ær hrenni nio marka sak æn han salz at.

XV.

Brytir maper hus manz wreper. pa skal han vitæ firi mep tylstæ epe æller böte. III. marker. hete pre oc æru tuar. taker han nokot bort, giæl Se ater skaþan oc a þrenni nio marker.

XVI.

Kræuer maher skuls af manni. ha skal han a granna hans callæ. ok lata bem viber vara. ok höræ at han kræuer skuls sinæ. ba ma han sökiæ han²¹) fiban æn han vill. a han fkuld at kræuiæ. Þa fkal han fiunætting til latæ giæra. ok haldæ firi hanum til fkuld finnæ. þa fkal fkuld fram lægiæ. oc eh fin ouan a. æn hem fkil vm at han a hanum eig meræ at giældæ. quæber hin ne vib. ok22) kallar fik eig agha hanum skuld at giældæ. pa skal han suæria mep tols mannum oc tuegiæ mannæ vitnum. at han a hanum eig skuld at giælðæ æller giæs at lönæ. bær han pryt vip. lati pa ut dömæ fiþan fkuldenæ oc a þre marker. hete. III. oc æru²³) tuar. Huar fum adrum a skuls at grældæ. ee huat het ær hælzt. ær eig han sialuer a fino goz. giæri funettingh firi hans brytiæ.24) löfer eig han25) fkuldena

ſ

XVI = I. RB. 7: pr; III. 39.

19) Lege fiærbungs. Primum fiærbungdsgs, 22) F. om. ok. ut videtur, fuit scriptum.

21) F. om. han.

- 23) Loco v. æru antea fuit scriptum tuar.
- 25) F. pen.

 $XV \equiv III.$ 78.

²⁰⁾ Loco vv. böte — hete antea fuit scri- 24) F. briptiæ. ptum: sipan openbart.

II. Retlofæ B. XVI.

fum a²⁶) giælöæ innan manæþæ dagh. æller ganger lagh firi mep tolf mannæ eþe ok tuægiæ mannæ vitnum. þa vari bryti friþ los. ok fwa þæn²⁷) brytin æptir han comber ee til fkuldin ær²⁸) lukin.²⁹) vtan han haui lagha forfall. ok viti forfall fin meh tolf mannæ epe.

XVII.

Dræper maher hors æller nöt firi manni ok vetær hanum fæiærfölengh.³°) þa fkal han³') fiunettingh³') firi hanum giæræ³³) oc vitni a hænder hanum bæræ latæ mep maghandæ manni. æru³⁴) afynær vitni til. fwæri in til hans mep tolf mannum. oc pen ftan 8æ i epenom fum vitnæpi. b. f. s. g. h.³⁵) oc. v. f. at þu vete³⁶) mær³⁷) fæarfölengh oc þu drapt fæ 33 mit. ok pu est sænder at sak perre. sipan skal han ater giældæ mep fornom ebe. oc ouan.38) III. marker. hete bre oc æru tuar. æru eig afynær vitni til. þa³⁹) væri fik mep tolf mannum. þen ær⁴⁰) fakin ær giuin. bær han pryt vip. þa böte fum lagh figia. æn þæt fæ ær dræpit fum tuegiæ öræ ær vært. æller meræ. þæt ær allt⁴¹) fæiærfölengh. (⁴²Wm þæt fæ ær dræpit ær værræ ær æn tuer öræ. þa fkal þæt tuægiloæ ater hwart fum vært ær. eig ær föher föiærfölengh.43) eig geet eig44) lamb. eig gris.45) eig 'gaas. æller Syli meh tolf mannæ ebe.

XVIII.

Wærper dræpit nöt æller hors manz. a byær marku⁴⁶) annars byar.⁴⁷) vet eigh huar⁴⁸) Srap. ha skal siunættimg⁴⁹) giæræ firi enom herræ. ok

XVII = I. RB. 8: pr.

XVIII	=	I.	RB.	8 :	1.

26)	F.	add.	at.
-----	----	------	-----

- 27) F. om. pæn.
- 28) B. æn primum fuit scriptum.
- 29) F. guldin.
- 30) G. feafölgning. F. föiærföling.
  31) G. K. om. han.
- 32) G. hic et ubique habet synætting. K. sy-
- næting.
- 33) G. gæta. Male.
- 34) B. eig hic additum, at deletum est.
- 35) G. K. F. sic. B. om. h. Cfr. not. 15. p. g.
- 36) F. vætte.
- 37) G. K. mik.

- 38) G. K. a. F. a ouæn.
- 39) G. K. om. pa.
- 40) G. fum.
- 41) G. K. add. ful.
- 42) K. G. Nv æn þæt fæ værþer dræpit. fum værra etc.
- 43) G. feafölinger. K. fearfölinger.
- 44) K. ella.
- 45) G. K. add. ok.
- 46) G. markum. Male.
- 47) K. byars.
- 48) G. hua.
- 49) Lege fiunætting. Cfr. not. 32. supra.

haldæ⁵⁰) firi allum oc vitni lata bæræ a funettinge at (⁵¹bet fik ber fæiærlæstir a marku herre af hanverkum mannæ. ok by aghu her bæt⁵²) fæ ater (53meb laghum at bötæ. fipan skal saksöke firi tilst54) gangæ. vitæ a hender bem at bet fik bær fearleftir af hanverkum⁵⁵) manna. a byar marku berræ. ba skulu þe giæld fram lægiæ. allir bofastir mæn meb fornom ebe. at bæt var eig fæiær⁵⁶) bætræ. ok ouan.⁵⁷) III. marker. hete bre oc æru tuar. viliæ þer eig ræt giæræ. þa⁵⁸) böte fum lagh fighiæ.

XIX.

Warper fæ dræpit a en iorp⁵⁹) viti a hender pem ær⁶⁰) iorp a.

XX.

Dræper fæ annat fæ. bæri hirþingi vitni. oc giælde helt firi meh fornom ebe. ok (^o haui han bæt dræpnæ. æller nyti huld oc huöh. ok taki halfgildi ben ær atte af bem⁶²) ær drap. ok fva æn hunder byter⁶³) fæ. I beffu male ær hirpinge fulder vitnis man. huat han ær helðer 64) fræls 34 æller anöpogher.⁶⁵) fyns hanum giæld. Þa fkal funettingh til goræ.⁶⁶) ok latæ bæræ afynær vitni. þa fkal reþæ vætti ok kræfiæ böter. Syns hanum retmæli.⁶⁷) þa skal skirskotæ⁶⁸) ok sværiæ a hender hanum mep tols mannum oc⁶⁹) meh afynær vitni.⁷⁰) b. f. s. g. h. oc. v. f.⁷¹) at fæ bit drap mit fæ.⁷²) ok fva gaf iak þer⁷³) fak til. far han eig fökn⁷⁴) fræmdæ mep lagha vitnum. þa (75 þen fum fakin ær giuin. væri fik mep tolf mannum. at

XX = I. RB. g. pr.

50) G. K. add. in.

- 63) G. K. biter. 51) K. G. fek fearlæstur. (G. fearlæsti) a pc- 64) G. K. om. helder. ra mark. af handuærkum etc. 65) G. K. ey.
- 52) K. G. sic. B. pær.
- 53) G. K. böta mæþ laghum. fiþan etc.
- 54) K. tylft. G. tyft; male.
- 55) G. K. handuærkum.
- 56) G. K. om. fæiær.
- 57) G. K. a.
- 58) G. om. pa.
- 59) K. G. add. manz. ellar træbi.
- 60) G. om. ær.
- 61) G. K. han hafui.
- 62) K. G. add. pæt a. Recte.

- 65) G. K. ey. 66) G. K. göra. 67) G. ræt mæle. 68) G. K. fkærfkuta. 6a) G. K. om. oc. 70) K. vitnum. 71) Cfr. not. 15. pag. Q1. 72) G. K. om. fæ. 73) K. G. pik. 74) G. K. fokn.
- 75) K. G. f kal pæn ær fakin ær giuin. væriæ etc.

Digitized by Google

eig drap fæ mit þit fæ. ok þy ær iak eig fanðer at fak þerræ ær þu giuer mik.

XXI.

Falder fæ innan⁷⁶) manz handæ værki⁷⁷) .i. dyki⁷⁸) i brun. æller i annur polik⁷⁹) værk ok faar bana af. pa fkal vt latæ dömæ. VI. öræ firi heft. halfmark firi okfæ. ok fvæ firi hors. ok (⁸⁰fva firi ko. fva⁸) fkal pæt bapi fökiæ ok væriæ fum fyr (⁸²var fakt.

XXII.

Vm⁸³) fæ flögher .i. giærþi fva at ingin æltir.⁸⁴) liggi vgilt. Æn vn (⁸⁵giærþi flogher far bana af. giælde þen ater⁸⁶) garþ a.

XXIII.

Æltir⁸⁷) vr giærþi⁸⁸) faar banæ af. ær⁸⁹) til afynær vitni. giælde þen fum⁹⁰) a ælti.⁹¹) fva fum melt ær. VI. öræ firi heft.⁹²) half mark firi (⁹³ko. oc fva firi hors. oc fva okfæ. æru eig a fynær vitni til. væri fik mep tolf mannæ epe.

XXIIII.

Æn⁹⁴) leftir heft æller⁹⁵) okfa æller ko. hugger af horn æller rumpu æller ftinger öghæ vt. giælde half gildi firi. æller væri fik mep tolf mannæ eþe.

XXI = I. RB. 9: 1.XXII, XXIII = I. RB. 9: 2.

- 86) G. add. fum. K. add. pær. F. add. ær.
- 87) G. K. Æltis.
- 88) G. K. add. oc.
- 89) K. G. add. pær.
- 90) G. K. om. fum.
- 91) K. sic. G. hælti. B. a. æfte.

XXIIII = I. RB. g: 3.

- 92) G. add. oc.
- 93) G. oxa fum för ær fauct. æru ey etc. K.
- oxa. fua fore ko. oc fua fore hoors. ære ey etc.
- 94) G. add. man.
- 95) G. K. om. aller,

- 76) G. K. i.
- 77) B. værkæ primum fuit scriptum.
- 78) K. G. diki.
- 79) K. G. polikin.
- 80) G. om. fva firi.
- 81) B. fva bis scriptum est, at altero loco lineola inductum.
- 82) G. K. ær fauct.
- 83) G. K. F. Æn.
- 84) Verba: far bana af, quae in textu infra leguntur, hic potius sunt addenda.
- 85) K. G. flöghir gærþe oc faar etc.

II. Retlofæ B. XXV.

XXV.

All lan skulu hem flytiæs. þem ær læþi for⁹⁶) vtan all gen mæli.

XXVI.

(97 Loper bræl bort æller ambut fran lauarþæ finum. oc gör nokon fkabæ. dræper man ftyæl mykit æller litit. æller rænir. eig fkal lauarþi fkaba giældæ num han hion sin ater fa. faar han bem ater. ha böte af giærb berre. æptir þy fum lagh figiæ. æn afynær vitni ær til. æller þiufnæþer i handum taks. æn eig ær þet til. þa væri fik með nequæþum fum lagh figiæ.

XXVII.

35 (⁹⁷Lær maber manni brel fin. fvari hin fakum ær viber lane taker ee mæþan han er .i. hans verflu.

XXVIII.

pen sum legher af manni heft oksæ æller ko. han skal warpæ firi wangömflo. pet ær piufnep.98) vatn. Sy. clæui. ok annur pylik.99) firi fars legho fæ af ofæfli.¹⁰⁰) þæt ær biorn æller quefæ.¹) firi varghi. fcal fva varþa fum firi vangömflo. æn (2eig faar aflæftir af. bet ær. VI. öræ firi3) heft half mark firi okfa. ok fva firi ko oc (4fva firi hors. faar han aflæftir⁵) af. giældi ingti firi vargh.

XXIX.

Lægger (^omaper adrum fæ fit til giæzlu. pa ma pet fæ eig tapæs af pem ær viþ taker (⁷annattingiæ meh ftylð æller meh rani. num bondæ fæ æller

XXV = I. RB. 10.XXVI = I. RB. 11: pr. XXVII = I. RB. 11: 1. XXVIII= I. RB. 12. Cfr. II. UtgB. 13. XXIX = I. RB. 13.

- 96) G. K. om. for.
- 97) G. K. om. Capp. XXVI et XXVII.
- 98) K. G. pyuuer.
- **9**9) K. G. polik.
- 100) G. K. ofuælli. 1) Cfr. not. 43. pag. 41.

- 2) G. han faar eygh afflæsti aff; om. cetera.
- 3) K. sic (fore). B. om. firi.
- 4) K. om. fva firi.
  5) K. aflæfti.
- 6) K. man fæ fit in til gömo.
- 7) K. antigiæ styld ella raan vtan bonda etc.

Digitized by Google

II. Retlofæ B. XXIX.

cofter pes⁸) vip taker varpæ mep taknir. wærper pet eig mep takit. pa fkal han ater (⁹lægiæ fram pet han vil. ok¹⁰) mep tylftar ep. at han fik eig meræ hanz fæ til giæzlo¹¹) æn¹²) han haver nu fram laght.

XXX.

Wil man finum fwene æller frænöæ. (¹³ællr huen han vil iorþ giua. giui af¹⁴) köpo iorþum.¹⁵) ok þa¹⁶) han hauir fangit .i. herre¹⁷) þiænift æn eig af fæþerni æller moþerni ællr (¹⁸arftakin iorþ num¹⁹) arfui vili.²⁰)

Hær byriæs piufua bolker mep flokkom.

L vm maper giuer manni piuffak oc er ei i handum takit.

II. vm þiuft ær i handum takin.

III. vm fullæ þiuft.

IIII. vm maper fanger man firi piufs fak oc er eig fander at

V. vm maper stiæl til half mark æller meræ.

VI. vm flere piufuer ftiæl¹) faman enæ piuft.

VII. vm maber later fullan þyf til löfnær.

VIII vm þiufs lagha böte.

IX. vm maper stiæl oc far vndan mep oc fangas fyr en han comber hem X. vm maper stiæl giælde æ skapan ater mep sornom epe.

XI. vm huffru bær þiuffak mep bondæ.

XXX, cfr. 11. JB. 46.

- 9) giælda. læggi, ut videtur, legendum.
- 10) K. om. ok.
- 11) K. giælda. Male.
- 12) K. sic. B. ær.
- 13) K. iord giua ella nocrom adrum. giui etc.
- 14) B. Loco v. af antea fuit scriptum köpo. 15) K. iord.
- 16) K. pe.
- 17) K. hærra.
- 18) K. af arstakne (sic).
- 19) K. vtan.

20) K. hic add. tria Capita: XLIII. Hva fum fkrokuitni bær etc. Vide IV. 4. XLIIII. Alli þe fum ærua af manna ælf (lege alf) wt comne æro. þa taki man tuælöte oc kona þridiung. Ok æno alli þe fum ærua af kono wt komne. taki famolund. oc i allum arwm þa gange kona til arfs oc taki fin laghaloot. ær ey fon father ella brother. þa taki arve vingæf (Cfr. II. Add. 11: 16; GB. 2; III. 129.) XLV. Förfte fardagher etc. Vide IV. 3.
1) Lege fliælæ.

⁸⁾ K. add. ær.

XII. vm huffru ftiæl oc bonde bær fak firi. XIII. vm man ftiæl minnæ æn til tua öræ. 36 XIIII vm ftafkarl ftiæl. XV. vm man stiæl fæ þet minnæ ær æn tua öræ vært.²) XVI. vm man ftiæl fæ þet meræ ær æn tua öræ vert. XVII. vm huru bonde fkal þiuf fin gömæ. XVIII. vm griper faas ater fpilter æller fprender. XIX. vm faber ok fun ftiælæ faman. XX. vm bonde ok prel ftiælæ faman. XXI vm bryti æller annar fræls man oc þræl ftiælæ faman XXII. ym præl ftiæl enfammin.3) XXIII. vm præl stiæl til prigiæ markæ. XXIIII. vm maher taker hiuf fin oc hiuft mep. XXV. vm maber taker annars manz biuf. XXVI. vm maher taker annars manz hiuf oc later löfæn4) XXVII. vm pen fum stolin ær callar sik eig pius aghæ.4) XXVIII. vm lottækaræ þiufnaz.4) XXIX. vm þiufs vitur oc vitulöfö.4) XXX. vm maber varber stolin vræker fiæt æptir. XXXI. vm annan man flæpir þiufue en ben ftolin var. XXXII. vm maber rænir þiuf af manni. XXXIII. vm biuft hittis meh huffru. **XXXIIII vm ranfak fyns⁵**)

male separata, in unum sunt congerenda; et contra, Caput XXIX in duo dividendum. Ita igitur legendum:

XXVI. vm pen fum fiolin ær callar fik eig piuf aghæ. (In textu Capp. XXVI et XXVII.) XXVII. vm maper taker annars manz piuf oc later löfæn. (Cap. XXVIII.)

XXVIII. vm lottakaræ þiufnaz. (Ssva ær - enælunð fakir. Cap. XXIX.)

XXIX. vm piufs vitur oc vitulöfor. (pre æru piufs vitulös etc. Cap. XXIX.)

5) Titulum Cap. XXXIIII. omissum, ipse addidit scriba.

²⁾ Titulum Cap. XV. in Codice omissum, hic restituere, et seriem numerorum sequentium titulorum, usque ad Cap. XXXI. turbatam, corrigere, neccsse fuit. A Capite vero XXXII, scriba, errorem apprehendens, ipse justum Capitum numerum restituit.

³⁾ Pro i antea fuit scriptum a.

⁴⁾ Titulos Capp. XXVI — XXIX cum ipso textu horum Capitum non convenire, unusquisque videt. Etenim utrinque error apparet. In indice nempe tituli Capp. XXVI et XXVII inter se sunt commutati. In textu vero Capp. XXVI et XXVII,

XXXV. vm vt viftæ hus. XXXVI vm bryti æller legho fven ftiælæ oc i bondens hus bæræ. XXXVII vm æn bonde vitir annan abyrp. XXXVIII. vm maber vitir man vm biuft. XXXIX. vm maber hittir grip fin biufftolin oc bebez tak firi. XL. vm maber hittir grip fin a farnom vegh biufftolin. XLI vm maber takfætter firi ran. XLII vm maber kiænnir grip fin i annars manz handum. XLIII vm lagha tak. XLIIII vm maher takfæter grip fin af vtlænzkum köpten. XLV. vm varir men oc hinuægh kiæglu mæn köpes viþ. XLVI vm maher tapær grip oc^o) köper ater oc kiænnir eig. XLVII vm varir men kiænnæ grip fin i adru landæ XLVIII vm maber hittir grip fin⁷) i biufs handum æller ælter af. XLIX. vm maher callar grip æi lagh lyftan varæ. L. vm hors warper ftolit oc ær eig i folæ. LI. vm maber stiæl bræl manz æller ambut. LII. vm maher stæher bræl sin ran takin. LIII. vm maher taker præl æller ambut i*) löpftighum. LIIII. vm maher ftiæl⁹) þræl fin æller ambut. LV. vm lagha vin oc köpæ vin. LVI. vm köp hornfæ ok hoffæ.*°) LVII. vm torgh cöp. LVIII. vm agnæbaku oc fullæn görþiuf.

6) Loco v. oc antea fuit scriptum fin.

7) Lege manz.

8) Lege a.

9) Lege *fæl*.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

 10) Inter vv. ok et hoffæ, o scriptum at deletum est. Scriba sine dubio in eo fuit, ut v. ok iterum scriberet.

37

Digitized by GOOGLE

21.

Giuer maher manni hiuffak. ok ær eig i handum takit ok eig or hufum dræhit æller laghlike leet a han. væri fik með tuenni tylftom. ok tuenni forehum. ok fwæri huar væti fins leftum.

Π.

Æn¹¹) i¹²) handum takit vr hufum dræhit æller laghæ lezl¹³) a. þaghar ær han vitulös. þet agho fiu men af nempdinni fværiæ. at þet ær eig i handum takit eig vr hufum drahit æller laghlekæ leet a han. for þy a han eig vitulös at varæ. þa væri fik meþ tuenni tyltom. oc tuenni foreþum ok fværi fva fum fakt ær. Nempdæman a at væriæ þiuf æller fællæ. vær han han. þa ær han værþer.¹⁴) fæller han han. þa ær han fælder. vil han huarte göræ. þa fværi at han vet han huarte fannan æller vfannan. ok þy a han fynæ værn væri fik fiþan meþ tuenni tylftom ok tuenni foreþum. hvar fum ftiæl til tuægiæ öræ æller meræ. væri fik meþ flikum laghum fum ær fakt.

III.

Full piuft pet ær half mark. eig ma for minnæ hængiæ æller ftokkæ æn for tua oræ. ok til half mark fkal bötæ fullæ piuf böter. ok eig hængiæ æller ftokkæ æller ftyuæ. Half fætte ortugh. þet ær huinzkæ ok alt niþer fra.¹⁵)

IIII.

Witer maper manni piuffak. ok fanger han oc baftær han oc binder 38 han. æller ftokkær han. ok giter han eig at þy fannan giort. böte. XL. marker. attæ ortugher oc þrættan marker mals eghandænum. ok fva hæraþe oc fva kononge. æller væri fik mep fiærþungs nr ..po

I = IV. 18: 1. II 🚍 IV. 18: 1, 2, 4.

- 13) lezn, ut videtur, legendum.
- 14) væber primum est scriptum, at r omissum ab ipso scriba additum.
  15) Primum faa scriptum.

ŝ

III = IV. 18:3,5.

¹¹⁾ Lege Ær. 12) Primum h scriptum.

ftial maper til half mark æller meræ. ok varper i handum takit æller vr hufum dræghit. æller laghlikæ leet a man. gange aldrigh¹⁶) til löfn vtan til¹⁷) liflazt.¹⁸)

VI.

Stiælæ flere þiufuær faman æn¹⁹) til enæ fullær þiuft. ok varþær allir fender fangnir viþ. hengi allir. allir þer fum eig²⁰) i handum takit. væri fik með tuænni tylftom. æller bote fullær þiufs böter.

VII.

Hwar fum later fullan piuf til löfnær. hætti vip finum prenni nio markum. Eig ma lif lata firi pet fum til laghæ legs. vtan böte fum lagh fighiæ.

VIII.

Fuller piufsböter æru. XI.²¹) marker. atta örtughum minnæ æn fiura marker .i. hwarn rættin.

IX.

Stiæl maper far vndan mep. ok varper han fangin mep py fir æn han komber hem. pa böte firi finæ pæningæ oc eig finnæ huffruhu. bo hans fkal fkiptæ. æn kona hans ær faklös. kona fkal föft af taca²²) fin pripiung. fipan fkal bondans lut .i. tu fkiptæ. taki²³) halft arui hans. ok halft fkiptis i pry taki en lot malfeighandin förft oc annan kononger oc pripiæ hæræp.

V = III. 145; IV. 18:5. VI = III. 145; IV. 18: 7.VII = III. 145; IV. 18: 8, 6.

- 16) Litt. i omiss. ipse add. scriba.
- 17) Loco v. til antea fuit scriptum lif.
- 18) Pro liflatz.
- 19) æn non est legendum.
- 20) Adde ær.

VIII = IV. 18:6.IX = IV. 18:9, 10.

- 21) XX. primum est scriptum, nec satis distincte emendatum. At XI. esse legendum, sequentia comprobant.
- 22) V. taca omissam ipse addidit scriba. 23) tiki primum fuit scriptum.

X.

I allum þiuftom baþi i huinzku²⁴) oc adrum giælde ater malfeghandænum forft fkaþa giælð fit. af allu víkiptu. þer ær ingin malfeghande vtæn þen ene han grip*er meþ* finu. kiænnæ flere men fit inni m*eþ* þem fum gripin værþ*e*r. þa taki hwar fit vt þet han kiænnir. vitni til m*eþ* fornon²⁵) eþe.

XI.

Nv bær huffru þiufs fak með bonde finum. væri fik með tuænni tylftom ok tuænni foreþom næftæ mannæ. b. f. s. g. h. oc. v. f.²⁶) at hun eig 39 ftal oc eig ftulit nöte með finu viti æller viliæ. ok fværiæ huar fins leftum. falz hon at. þa böte fum lagh fighiæ. taks ut vr þem hufum ær hun a fri at fwaræ. þa ær hun vitulös.

XII. '

Nv ftiæl huffru ok bonde bær fak firi. væri fik fum fyr ær fakt. ær hon fan at fakinni. þa böte han lagha böte firi hana. eig ma kono fran bondæ takæ æn han biuþer firi hanæ laghæ böter.

XIII.

Stiæl maper minnæ æn tua öræ. pet ær huinzkæ. væri fik mep XIIII. mannum. ok fværi hvar fins leftum. falz han at. böte prenni fæxtan örtugher .i. pre ftapi. orkar han eig fva bötæ. hete huin oc mifte hup oc öron.

XIIII.

Stiæl fatöker maþer leef æller fullan mals mat. þen rætter almofo maþer ær. ok eig orkær at æruoþæ fik til föþo. væri faklöft. ftiæl eig optære

X = IV. 18: 11, 12.

XI = IV. 18:13.

24) huinku primum fuit scriptum. 25) Lege fornom.

26) Cfr. not. 15. pag. 91.

Digitized by Google

fva æn þrim finnum at Tak löfo. ftiæl han optare. væri (27huin ok mifte huþ ok³⁸) ören.

XV.

Stiæl maber föb æller geet æller annur bilikin29) fænæb. bet minnæ ær vært. æn tuæ öræ. böte prenni fæxtan örtugher .i. pre ftabi.

XVI.

Stiæl bet fæ er tua öræ er vært æller meræ at enne stild. böte fullæ biufsböter. oc hete gör piufuer.

XVII.

I allum þiuftum fkal bonden faklös vara. at han gömer fin þiuf. æn bo at han eig³⁰) för. æn han dræper han æller faghær. væri pet vgilt en han faar han meh fulore hiuft. Eig ma hiuf hengiæ æller huftrykæ³¹) vtan han ær dömder a þinge meb herezhöfpinge lofue. vil eig hærezhöfbinge bing haua. Þa före han til hans garz. æller til þes hans vmbuþ hauir .i. hæræþyno. oc late þær löfen han at faklöfö. ok abyrghe hanum han þær. vil han eig viþ þiufue takæ æller þing haua. fvari fliku firi fum bonden fkulde fvara. pre nætær skal bonoæ piuf gömæ. fir æn han ma sva han bort and-40 væghþæ fum nu ær fakt.

XVIII.

Faar³²) ater griper spilter æller sprængder. gælde ater meh suornom epe.³³) at grip*er* hans ær eig værri fæiær nu æn han var. þa ær han myfti hans ok ouan fullar biufs böter.

XVIII = I. pB. 1.

27) Loco, vv. huin ok antea fuit scriptum 31) Pro hubstrykæ. huinzkæ.

- 29) Pro pylikin; pilikit antea fuit scriptum. 30) Addendum, ut videtur: giter finu nat.
  - Cfr. II. DrB. 19.

- 32) Lege Faas.

²⁸⁾ V. ok bis est scripta.

³³⁾ Quaedam aut hic omissa, aut in sequentibus corrupta esse videntur. Forte addendum: num han porc suæriæ meh tolf mannæ eþe.

XIX.

Stiælæ tuer fagher³⁴) ok varþæ takni mep. hengi baþir æn fun ær maghan öæ man.

XX.

Ganger at ftiælæ bonöæ fun maghandæ man oc bryti hengi baþir. Ganger at ftiælæ eghanöæ þræls oc þrel. henge eghandæ oc eig þræl.

XXI.

Stiæl briti oc þræl. æller þræl ftiæl með adrum frælfum manni. þer fkulu hængiæ oc eig þræl. aghe bonden valð fum þrel ægher at löfæ með III. markum. ok giælde ater fkaþan æller giui vt þrellin³⁵) æn eig orkar þen frælfi at löfæ fum han ftal með.

XXII.

Stiæl prel enfammin henge up prælin æller löfe pen ær agher for pre marker .j. pre ftapi.

XXIII.

Stiæl prel til pre marker. giælde bonde. ftiæl minnæ giælde oc ater. ftiæl meræ en. III. marker. giælde eig þy meræ at meræ fe ftolet.

XXIIII.

Taker maper piuf fin oc piuft meß. binde piuft a bak ok lepe til pings oc tua vitnis men. þa ær vtnæ³⁶) a þingæ fannan þiuf varæ meß tolf mannum a þinge þes gangæ at fwæriæ. at han ær fulder þiufuer. þy ær han værþer fit lif at latæ. fiþan fkal han dönæ³⁷) til hogs³⁸) oc til hangæ til

XIX = I. pB. 2: pr. XXI = I. pB. 2: 1.

XXIIII = I. pB. 3: pr. Cfr. II. DrB.19.

³⁴⁾ Pro fabgher.

³⁷⁾ Lege dömæ.

³⁵⁾ Loco v. prellin antea fuit scriptum giui. 38) Rec. man. mut. in högs.

³⁶⁾ Lege vitnæ.

Digitized by Google

167

dræps oc til döpæ til torfs oc til tiæru. vgildan firi arfuæ oc æptir mælændæ. fwa firi kirkyu fum kononge.

XXV.

Wæper piusuer takin a wegh. ok eig af pem ær firi stilð ær wrpin. þa skal han pius hem mep sik lepæ. ok bup sændæ pem ær stolir³⁹) var. oc taki tua öræ siri pius æn ater sar. hauer han sannan pius hans sangit. oc piust mep. taki hals mark siri pius oc piust. piusuer liggi sum mælt ær. æ 41 vgilðer a uerkum sinum.

XXVI.

Æn pen sum stolin er callar piust eig sinæ vara. eig piust⁴) siri pet takin varæ.⁴¹)

XXVII.

(⁴²Hauir þen i handum hauir þiuf til þings öömes þæþan oc til konongs garz. fwa þy huaru at konongs bryti giælöe hanum er þiuf hauir takit flik vnningæ lagh fum hin fkulde giuæ er þiuf atte oc han giæri af þiufui flikt han vil. bonde fkils viþ þiuf fæklöfo⁴³) a þinge.

XXVIII.

Taker maper a veghe annars manz piuf oc eig fin. later löfan at faklöfo.⁴⁴) þa calla men þa lot takaræ varæ þiufnæþær.

XXV, XXVI, XXVII = I. pB. 3: 1. XXVIII = I. pB. 3: 2.

contineat protasin periodi, C. XXVII. vero apodosin. Cfr. I. pB. 3: 1. et not. 4. pag. 160.

³a) Lege flolin.

⁴⁰⁾ piuf sine dubio legendum. Cfr. I. pB. 3: 1.

⁽¹⁾ Apodosis huius periodi in Cap. XXVII. legitur. Cfr. not. proxime sequentem.

⁴²⁾ Lege haui. Cum hoc Caput a praecedenti male sit separatum, verborum series ita est interrupta, ut Cap. XXVI.

⁴³⁾ Aut faklös, aut at faklöfo legendum.

⁴⁴⁾ laghlöfo, ut videtur, legendum. Cfr. I. pB. 3: 2.

II. piufua B. XXIX.

XXIX.

Swa ær .i. laghum talt at þry æru þiufuer. æn ær þen⁴⁵) ftiæl. annar þen ær raþer i hender þiufui. þriþi þen ær viþ taker. þeer æru allir enælunð fakir. (⁴⁶pre æru þiufs vitulös.⁴⁷) et en i handum taker. annat æn vr hufum drægher. þriþiæ æn han leþes til garþs oc grinder. giter hwarghin fik orþiufua giort. þreær æru þiufs vitur. et at iak ftal eig oc eig þiuftes iak at þy. annat at iak ræþ eig fæ þet i hender þiufue oc eig galt þu min at. at þu mifti þet. þriþiæ at iak ær eig viþ taku þiufuer þin. ok eig fænitte iak fæ þit. æller coftæ þinæ. væri fik fum fakt ær.

XXX.

Warper maper ftolin wrækir⁴⁸) fiæt æptir. fællir .i. kiæfli.⁴⁹) förft fkal by lætæ.⁵⁰) a grannæ fkal callæ. þer fkulu með gangæ. leþer han eig fiæt vr by. þa fkal ranfakæ lætæ. eig mogho grannær ranzakan fyniæ. grannar fkulu i garþ gangæ. þes föft meft ær grun a. han⁵¹) fkal rum callæ ok beþaz⁵²) ranzfak. bonde fkal eig ranzfak fyniæ æn han ær fiæluer hemæ. han fkal hus vp lætæ fin. in viftæ hus. þet ær kornherberghi. mather-42 bærghi. æn ænnur⁵³) hus. laþæ nöthus ok ftaller. þer hete ut hus æn þo at laas fe fore. Nv fkal bonde laas vp latæ. þa fkal bonde þen fins hauer mift oc annar með hanum in⁵⁴) gangæ. þen ær þer tro a baþir þer fkulu iuir löfer varæ ok löfgiurþer ok barföter. bundit brökær við knæ. ok fwa in gangæ. þeer fkulu letæ. hittir fit inni vndir laas oc nicly. ær þet hul⁵⁵) halmi. þæ ær han þiufuer at. þa fkal þiuf taka þet⁵⁶) at faklöfo. firi þý at han ær fander þiufuer. ok huarghin giter han þerre fak rundit með la-

XXIX = I. pB. 4.

XXX = I. pB. 5: pr, 1.

- 45) Loco v. pen antea fuit scriptum stiæl.
- 46) Hic, secundum indicem Capitum, novum Caput incipere debuisset. Cfr. not. 4. pag. 160.
- 47) vitulöfor sine dubio legendum. Cfr. I. pB. 4: 1.
- 48) Loco litt. wr antea fuit scriptum fi.
- 49) kiæfti, ut videtur, legendum.

- 50) Pro letæ.
- 51) Loco v. han antea fuit scriptum pa.
- 52) beza antea scriptum fuit.
- 53) Pro annur.
- 54) V. in omissam ipse add. scriba.
- 55) hult sine dubio legendum.
- 56) pem, ut videtur, legendum. Cfr. I. PB. 5: 1.

ghum. wil han viper gangæ fak perre. på fkal bonde vald aghæ pen ær fak giuer at takæ böter firi fkapa fin. ok fit eghit ater. oc a ouan pet fum lagh figiæ. på må bonden fættæs vip han oppenbarlikæ at faklöfo. po eig för en firi hærazhofpingiænum. vtan han fa borghan firi. böte fak finæ vip hæræt oc konongh fum lagh fighia. wil han eig vip gangæ. på fkal piuft a bak bindæ oc⁵⁷) pings föræ. eig må löfan latæ. num viper ligge. IX. marker kononge oc fua hærape.

XXXI.

Slæppir annar maþer þiufue æn þen fum ftildenæ atte. böte þrenni nio marker. enær malfheghanðænum fum þiufitinæ⁵⁸) atti. fwa hæraþi ok fwa kononge.

XXXII.

Taker maper bundin piuf af manni mep rani. han skal skirskotæ firi næstæ manni ær hanum möte oc i næstæ by. mep perræ vitnum ma han sighiæ at han ær piussins⁵⁹) ræntir.⁶⁰) oc py ær han eig sagker⁶¹) at. XL, markum.

XXXIII.

Nv æn hittir i luctu æller leftu kari ark æller kiftu. þer fum huffrughæ hauer niclæ til. þa ær huffruhæ þiufuer. Wil eig bonde lagha böte biuþæ. þa fkal huffruhu takæ oc bindæ. ok til þings föræ. firi allæ götæ oc⁶²) hæraþ. vil þa bonde löfæ huffru finæ meþ lagha rættum. þa fkal kono löfæ 43 latæ þy at konæ ær ovormaghi. hun er eig huggande oc eig hængiænde. vtan firi trolfkap. vil eig bonde löfæ hanæ. þa mifti hudh oc öron.

XXXII = I. pB. 5: 1. fin.

57) Adde til.

58) Lege piuftinæ.

59) Pro piufs fins.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

XXXIII = I. pB. 5: 2.

60) rantit primum scriptum fuit.

61) Pro faker.

62) æller, ut videtur, legendum. Cfr. I. pB. 5: 2.

. 32.

II. piufua B. XXXIIII.

XXXIIII.

(⁶³Syns hanum ranzfakan. þa drægher han þiuffku a fik. þa fkal bonde þen ær fins hauer mift fkirfkotæ þet firi grannum. þa tiki með fik nempöæmannin oc grannæ æn nempöæmannin er hemæ. ok læti vp fiælfuer dör huariæ leð han giter at faklöfo. ok ranzfaki æptir finu með vitnum. er eig bonde hemæ. þa lætæ huffruhæ huf vp. hittir han nokot fit þer inni. þa væri huffruhæ fwa faft þiufuer at fum bonde.

XXXV.

Nv $er^{\sigma 4}$) vtuiftæ hus. giuer hin fak ær fins hauer mift. at þy $com^{\sigma 3}$) þer at þu hauer wllit æller hion þin. ær þu at male at mælæ. þa er þæn bonde bundin viþ vitu. fwæri með tuenni tylftom oc tuenni foreþum. at þet com eig þer með minu viti æller valde. æller þerræ iak a male at mælæ. þet ær abyrþ oc eig wlti iak i þiufnæþi þem.

XXXVI.

Hauer man brytiæ æller repofuen ftiælæ þer oc bæræ in i bondens hus. Þa fwari fiælfuer. oc bonden haui værn firi fik.

XXXVII.

Witir bonde annan at han bar abyrp a han. væri fik mep tuenni tylftom oc tuenni vitnum

XXXVIII.

Witir maber man firi þiuf æller flere. væri fik fum lagh fighiæ. æller böte laghæ böte.

XXXIIII = I. pB. 6: pr. XXXV = I. pB. 7: pr.

XXXVII = I. pB. 7: 1.

170

÷.,

⁶³⁾ In principio huius Capitis quaedam, si- 64) V. er omissam ipse addidit scriba. ne dubio, scribae incuria sunt praeter- 65) pet, ut videtur, addendum. missa, Gfr. I. pB. 6: pr.

XXXIX.

Hittir maher grip fin. ha fkal tak firi behæs. oc bonde fkal eig tak fvnia. num han fe faker. pa a bonde men til at "") takæ. bibiæ guarfatu tak firi biufftolit, ba fkal funettingh til giæræ firi bem i tak gek, oc haloæ firi hanum grip hauer .i. handum. piufftolit fkal lebæ til pripia falæ. at bribiæ fælæ fkal fit löfæ. vtan lanz æn innan lanz ma han lebæ fua mangæ han giter innan manaba dagh. hauer eig ba let. hete siælfuer biusuer firi. æller id num fylfwæl⁶⁷) firi gange med tylftar ebe oc tuegiæ manuæ vitnum, fyæri at ber^{os}) var hemæ föt oc ber dibi oc miolk drak af mobor fpinæ. ok iak a^o^o) oc bu ikki uetæ i. bor han eig fuæriæ bet. ba fkal han til gangæ ær fit hauer kiænt. meb tylftær ebe oc tuægiæ70) mannæ vitnum. fværiæ at griper benni var fran mær ftolin oc huarhin⁷¹) fæknæþe⁷²) iak fyr æn hær. iak a hu ikki vættæ .i.

XL.

Hittir maber grip fin a farnum vægh. Þa skal han sum i handum hauer börter⁷³) tak firi fa af bofaftum manni fiunætæ tak til hus oc hems. þa fkal hin æptir fara ær fin grip hauer kiænt. þa fkal grip öghlyfæ þen i tak gik firi. þaghar griper ær frammi. Þa fkal quarfatu tak firi beþas af bofaftum manni.

XLI.

Tak fætter maber firi raan. ba fkal löfæ ber fum ftabit ær æller num fylfuæt firi gange fiunættingh fkal (74 þæn giæræ er .i. tak gek firi. löfæ

 $XXXIX \equiv I. pB. 8.$ $XL = I. \ pB. q.$

bipiæ. quarfatu tak etc.

bipiæ ad sequens nomen quarfatu tak est

referendum. Ita igitur legendum: til takæ

- XLI = I. pB. 9, 10.
- 66) at sine dubio non est legendum; neque 69) ia scriptum, at i deletum.
  - enim, ut credidisse videtur scriba, v. ta-70) Loco litt. uæ antea fuit scriptum æg. kæ (gen. a taki) est verbum, nec verbum
    - 71) Pro huarghin.
    - 72) Lege fankændi. Cfr. Cap. XLIX. infra, et I. ÞB. 8: 1.
    - 73) Pro bröter.
    - 74) Lege: firi þem giæræ er .i. tak ge**k.** löfæ etc. Cfr. Cap. **XX**XIX. supra.

- 67) Lege fylfwæt.
- 68) Lege pet.

II. piufua B. XLI.

mep lagha vitnum. æn ei vitnöer⁷⁵) hin lagha værn firi tuem ma ater fighiæ⁷⁶) mep lagha forfallum. æn hin pripia fkal halöæ firi þem er grip hauir i handum. taki fkal grip frammi hauæ. Comber griper fram. þa er tak gengit fum lagh fighiæ. (⁷⁷Comber eig gr~~ip~~er fram. þa er eig tak gangit fum lagh figiæ þa ær han faker at þrim markum. hete þre oc æru tuar. æller væri fik mep tylftar eþe oc tuægiæ manna vitnum.

XLII.

Maþer kiænne grip fin. i handum annars manz. callar þen i handum hauer fik at lanæ hauæ takit. þa fkal laan föræ hem oc fiunættæ taki firi varþee. hin fkal tak firi beþæs er agha callas. af þem er .i. handum hauer. tak ma eig fyniæ. num han fæki fik. bofafter man fkal i tak gangæ firi grip. þen han illir quærfætu taki.

XLIII.

45 pry æru laghæ tak. et er bröter tak til hus ok hems. annat er quarfatu tak. pripiæ er fkiælæ tak. firi lanð oc laghman. pæt ma eig bonde fyniæ adrum num han faki fik at prim m*arkum*. hete pre oc æru tuar.

XLIIII.⁷⁸)

Tak fætter man grip fin. caller hin er .j. handum hauer fik köpt haua af utlænfkum manni. oc ær vin innan lanz. þa fkal han fiunættingh giæræ firi hanum ær grip .i. handum hauer. han fkal finum fælæ buþ fa. comber han til oc vil vinnæ firi hæmæ föt. þer a han vitu til. comber han eig til. þa faar han eig vitu. þa fkal han vita meþ tylftar eþe oc tuem vitnum. æru bæþir utlænzkir. þer viþ haua köpz. af nærikiu af öftrægötlanðe æller af fmalanðum. þa fkulu þeer fiurtan nættæ ftempnu giæræ. kumi þer allir til

XLII = I. pB. 10. XLIII = I. pB. 11.

$XLIIII = I. \ pB. 12: pr, 1.$

76) Pro g antea fuit scriptum æ.

feriori folii margine ipse addidit scriba. 78) Sic legendum, quamvis scriptum est XLIII.

⁷⁵⁾ Lege vinder.

⁷⁷⁾ Verba: Comber - sigia omissa, in in-

pes landæ mæris fum þem næft ær. fæli oc vin. oc þæn i handum hauær. oc þen er illir. þær fkal væriæ firi hemæ föt

XLV.

Köpæs tuer viþ annar i varu lande oc annar hinuegh kiæglu æller hinuegh colmarþæller⁷⁹) noreghe æller .i. danmark. þa fkal manæþæ ftempno til giæræ. oc lepis til landæmæris. ok göres þær annattuægiæ löfæ fum lagh fighiæ æller væri hin ær i handum hauer oc göri þem þilikan ræt fum þeer giæræ herlenzkum mannum.

XLVI.

Tapær⁸⁰) maþer hæft fin oc köper ater oc kiænnir eig. ok kiænis viþer fiþan. þa fkal vin viþer vara. flyti hanum hæft ær hanum falöæ. ok illi þen grip ær firi var guldin. oc leþe fiþan til þriþiæ falæ. þer fkal fyls weth firi gangæ. æller löfæ meþ laghum. ok leþe fum fyr ær fakt.

XLVII.

Æn varir men æller lænder kiænnæ grip fin .i. adru landi. þa fkal prenætting til giæræ. ok löfæ grip fin meß þrim mannum. een fkal þæn varæ ær grip illir. annar hans lande meß hanum. þriþi af þy lande fum han hauer grip fin kiænt .i. löft fkal hin latæ fum .i. handum hauer. meß þeffi 46 vitnum. num væriæ vil firi hemæ föt meß tylftar eße. ok meß tuegiæ mannæ vitnum. fwæriæ at i hans garþi var griper þæn hemæ föder. ok þy a iak han oc þu ikki .i. þor eig han þæt fwæriæ. þa fkal hin vita meß þrim mannum at han a grip þæn. ok hin ikki .i. ok leße fum lagh fighiæ. æller böte fum lagh fighiæ.

XLVIII.

Hittir maber grip manz .i. biufs haftum. æller æltir biuf af. ba fkal han

XLV = I. \$\phi B. 12: 2. XLVI, XLVII = I. p. B. 13.

XLVIII = I. pB. 14.

79) Adde i.

80) Taker primum fuit scriptum.

II. piufua B. XLVIII.

löfæ⁸¹) fum lagh fighiæ. ok göre fik fwa orþiufuæ. Comber hin æptir ær a ok kiænnir fit eighit. beþes han vnningæ lagh. þa fkal han til gangæ mep tylftær eþe ok tuenni vittnum. b. f. s. g.⁸²) oc. v. f. at iak hitti grip .i. þiufs haftum. æller iak æltir⁸³) þiuf af. ok þy ær iak værþer vnningæ lagh. ok iak lyfti firi förftæ motz manni ok .i. næftæ by. ok a þriþiæ þingi. þy ær iak værþer orþiufuæ at varæ.

XLIX.

Skil pem a hin ær grip hins hauir hit.⁸⁴) kallær hin ær .i. handum hauer eig lyft haua fum lagh fighiæ. þa fkal han fwæriæ mep tolf mannæ epe oc tuem vitnum at han lyfti grip pem fum lagh fighiæ. þy ær han eig værper þiufver hetæ. þa fkal hin gangæ til ær fin hauer kiænt. mep tolf mannum oc tuenni vitnum at griper penne var fran mær ftolin. ok huarghin fænkiændi⁸⁵) iak fyr ær⁸⁶) hær. iak a þu ikki .i. þa fkal pen luka ær löft hauer grip fin. tua öræ firi hæft. at vnningæ laghum. æn han ftæper han vtan hæræz. ok öre æn innan hæræz löfer. ok (⁸⁷þy flere at meræ fe æn en man a.

.L.

Waper hors ftolit oc⁸) eig i folæ. varper fipan i folæ ær annar faar at köpæ. hittir hin fit at ftæpiæ. han fkal takfætiæ ok fiunættingh til giæriæ⁸) at löfæ fit mep laghum. æn hin ganger eig fyl vet firi. hin fkal fyll hauæ ær föt hauer hemæ.

LI.

47 Stiæl maper prel manz aller ambut loper bort. faar hin æptir ær a. faar fit eghit ater oc leper ater i hand hanum. ær han piuf callar til garz ok

 $XLIX = I. \ pB. 14.$ $L = I. \ pB. 15.$

- 84) Sine dubio legendum: hin ær grip a. 85) Pro *fankiændi*.
- 86) Lege æn.

LI = I. pB. 16.

- 87) Lege: eig py meræ at flere fe etc. Cfr.
  - I. 10B. 14.
- 88) Adde ær.
- 89) Lege giæræ.

 $⁸_1$) Lege ly fa.

⁸²⁾ Adde h. Cfr. not. 15. p. 91.

⁸³⁾ Lege ælti.

II. piufua B. LI.

grindæ mep vitnum þem at han getir⁹) þerræ þiuffak rundit mep laghum rættum. hanum fkal bötæ firi þa þiuffak attæ örtughum minnæ æn fiurar marker. ok fwa kononge oc fwa hæraþe.

LII.

Stæþer maþer þrel fin æller ambut callar fran fer annættuægiæ ftolit varæ æller rantakit. þa fkal han takfætiæ. ok bolfafter maþer .i. tak gangæ. bonde ma eig adrum tak fyniæ. num han fæki fik .i. laghum mannæ. fiþan takfat ær .i. quarfatu tak. þa fkal⁹¹) han tua mæn til vifæ. latæ göræ fiunættingh firi þem er .i. tak gek. taki fkal þen viþ varæ ær .i. hanðum hauer. þa fkal fiunættingh haldæ. oc til mælæ. þen a vitu .i. handum hauir. æn vitni faas. vitni firi hemæ föt meþ tylftær ep oc tuem vitnum. b. f. s. g.⁹²) oc. vattium⁹³) finum. at iak föde hemæ i hufum. oc hæfcæpi. þer diþi oc drak miolk ok⁹⁴) moþer fpinæ. þær var⁹⁵) han i klæpum vafþer ok i. vaggu laghþer. þy a iak oc þu ikki .i. falz hanum vitni. þa fkal hin comæ ær fit hauer takfæt meþ tylftær eþe. ok tuer men vitni bæra ok fwæri at þenni maþer æller áconæ var fran⁹⁶) mær ftolin æller ræntir. ok huarghin faknædi⁹⁷) iak för æn hær. iak a þu ikki i.

LIII.

Takær maþer þræl æller ambut a löpftighum. þa fkal lyfæ fum lagh fighiæ. hin fkal luka vnningæ lagh. tua öræ innan lanz. oc half mark vtan lanz. flict ær vitæ til þes fkipæþ þen grip at löfæ fwa fum for ær fakt. i adrum þolikum malum.

LIIII.

Prel oc ambut pem fkal vingæ. bonde ær til vinorps bipin af bæggiæ

LII = I. pB. 17. LIII = I. pB. 18.

LIIII = I. pB. 19: pr.

- 91) Pro f antea scriptum fuit h.
- 92) Adde h. Cfr. not. 15. pag. 91.
- 93) Lege vattum.

- 94) Lege or.
- 95) Vn. legit bar.
- 96) Pro r antea fuit scriptum a.
- 97) Lege fankændi. Cfr. not. 72. pag. 171.

⁹⁰⁾ Pro giter. Adde eig.

II. piufua B. LIIII.

handum þes ær fæl oc hins ær köper. þen fkal vingæ ær til ær biþin. bon-48 de fkal varþæ. þen ær fæl þrel æller ambut þem ær köper baþi ær ny ær oc næþar þör neftu firi bruti.

LV.

Py fkal vin taka til alöræ köpæ at han fkal orþiufuæ göræ vm all köp. vil hin han þiuf kallæ. þa fkal vin vitnæ. ok þeer faman með tylftær eþe at iak köpte grip þennæ með vin oc vitne fwa fum lagh fighiæ. oc þy valder eig iak .i. fak þerre ær þu giuer mær.

LVI.

Hors ok not skal mep vin oc vitni bapi sæliæ ok köpæ skoren klæpi oc skiæpt vapn. hossæ oc horn sæ skal mep vin oc vitni köpæ.

LVII.

Wſkoren klæpe ok öykur ſwærþ oc alt þet .i. boþom ligger oc a torghe cöpes. vtan boþer ſwa ſum .i. Illir nokor man (⁹⁸innan by þet ær han köper a torghe æller i boþom. þa ſkal han haua tuegiæ mannæ vitni ok tylftar eþ. at han köpte torgh köpæ rættu. ok þy ær han eig þiufuer at.

LVIII.

(^o^oTver æru ondeftu þiuuær. fulder gurþiufuer oc agnabakæ. æn agnæbaku¹^o) far annattuægiæ meþ klylf¹) æller vaghin. ok vil fwa ökiæ laþæ fin meþ ftolo²) korne. warþer maþer takin meþ flikum ftyldum. hengi up han. huat þet ær helder minnæ æller meræ. (³böte firi fullær þiufs böter.

LV = I. pB. 19: 1.LVI = I. pB. 19: 2.

98) Verba innan by sine dubio non sunt legenda. Ex verbis ennor by I. pB. 19:3. scribae errore exorta videntur.

99) Ex huius Capitis principio et fine excerpta sunt, quae in margine cod. A. fol. 36. rec. man. (D.) adnotavit (cfr. not. 50. pag. 61.): ¶ Twer æru þyuwær öndefter. Anbankæ. oc fullær gorþyuwær. ¶ Takær $LVII = I. \ pB. 19: 3.$ LVIII = IV. 21: 88.

præstær pyuff etc. ut in fine huius Cap. Cfr. nott. 8 – 14. pag. 177.

100) agnæbakæ, ut videtur, legendum. 1) Lege klyf.

2) Lege flolno.

 Verba: böte — böter ad sequentem periodum pertinere, at scribae errore hic addita esse videntur. Cfr. not. 5. pag. 177.

Witis manni het oc ær eigh .i. handum takit. æller vr hufum dræghit æller lagha lezn a kumnin.⁴) pa væri fik mep tuenni tylftom ok tuenni forepum oc fwæri hwar fins leftum.5) Stiæl maber grip pæn fum annar agher i meb hanum ok varber fangin mæher. Nv vsember hem a. figher hen fik alt agha fum ftiæl. hin figher fik agha halft æller pripiungh æller fva mikit fum fkiæliki figia hin aghæ fum ftolin var. Nv ær hin vitulös fvm ftal firi. by at han ma eig ftiælæ til viforþ æller rænæ. ok þy ær han vitulös. Nv fkulu bör fkubæ. æn bæt ær til half mark æller half mark meræ. ær bæt til half mark. æller half mark mæræ.⁶) þa henge vp han. Nv fkal þen fum 49 Söm⁷) föræ skiælikæ hanum tols mannæ ep pes at gangæ. at hauer swa stolit at han a lif lata ok vgilder ligiæ. Nv fkal pen Som före dömæ han ogildæn firi arfuum ok æpti mælændum. fwa firi karle fum firi kononge. Taker prester biuf pa gömæ han ok sende lænzmanni bup. ok sa hanum i hen-Ser. ha a lænsmaher?) af hanum böter takæ. swa böter sum han hauer stolit til. ok giælde ater malfeghan 8æ°) fkapa fin. ok pem han hauer brutit 1°) viper. æn fwa vinnæs pæningæ at. ok eig ("Ilif latæ. hauer han eig pæningæ at bötæ. þa fkal lænfmaþer latæ hudftrikæ han. ok fwa löfan latæ. ok eig hengihiæ¹²) æn¹³) prester hauer fangat han. Sænder prester lænsmanni bub biuf at takæ. oc comber han eig innan bre daghæ oc bre nætter. oc takær þiuf þa ær prefter faklös."4)

Hær byriæs iorþæ balkær¹) meþ flokom,

I. vm lagha fang iorþær. II. vm_maþer illir arftaknæ iorþ. III. vm maþer illir köpo iorþ.

- 4) Lege kummin v. kommin.
- 5) Hic addendum videtur: æller böte firi fullær piufs böter. Cfr. not. 3. pag. 176.
- 6) Pro meræ.
- 7) Pro dom.
- 8) D. lænfman.
  9) D. malfeghændænum.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

- 10) D. byttit. Male.
- 11) D. lati liff sit.
- 12) Lege henghiæ. D. hængiæ.
- 13) **D.** mædþen.
- 14) D. add. at han lætær pyuf löfæn.
- 1) In rubricis paginarum scribitur bolker.

23.

Digitized by Google.

IIII. vm maher vil iorh finæ fæliæ æller konæ.

V. vm a²) flat fara.

VI. vm maher æller kona fæl iorh finæ firi hrangæ fkyld³) VII. vm vægiæ köp.

VIII. vm maher köpe iorh meh lösom öröm oc vil samulund siæliæ

IX. vm maher æller konæ fæl iorh finæ leegs eig verb til boo.

X. vm bonče cöpe iorp i iorp giær til fæ bæggiæ perræ.

50 XI. vm köpe iorp æn hion tu fkiliæs at.

XII. vm kononger sköter manni iorb firi cost fin.

XIII. vm vitu mællin konongs oc bifcops oc bondæ.

XIIII. vm væþfættæ iorþ oc annur væþ gull æller filuer.

XV.⁴) vm köper fær bol æru akrær af köpter.

XVI. vm maper callar fik fkipt haus arft oc annar cöpt.

XVII. vm delez at bool oc vt fkipter.

XVIII. vm (⁵fkiptir oc garþar fkulu til tompt ligiæ.

XIX. vm attanto lut attangs oc lagha tompt.

XX. vm attungum fkal by byggiæ all bys laghæ.)

XXI. vm kirkiu garp oc tompt garp oc adra garpa.

- 3) Litt. l omiss. ipse add. scriba.
- 4) Hic in cod. K. incipit index XXII priorum Capitum libri bygninga balker inscripti (cfr. Praef.); quem indicem, etsi ipsa Capita cum illo non exacte conveniunt, hic integrum exhibere necesse fuit:
  - Hær byrias bygninga balker meþ flockum

I Um mather köper bool. ok æro akra aff falde

- II Um huru laghatomt skal væra
- III Um mather vil tiældru stena lægiæ

IIII Um mather vil fik vægh lægiæ

V Um græsuægher til byar ligger

VI Um mather flyter bygning a ker (pro a aker; cfr. not. 6. pag. 118.) fin.

VII Um maper hyfir a akergærpe ok bönder ægha kringh vm

WIII Vm. bröher Skipta iord. hyfir annar 5) Lege vtskiptir. - Cfr. not. 50. pag. 184. a akrum ella ængh

IX Um mather byggir a fear markum. pry aar ælla prim arom længer

X Um mather vil intaku taka XI Um mather kallar fik (æghæ sine dubio est addendum) egho enskipta a searmarku XII Um skil a porp ok by vin almænning XIII Um man skil vm marka skæl XIIII Um skil a land ok hæraþ vm vitu XV Um skil a hærad ok by XVI Um maher vil fælöt in taka XVII Um rinder vatnraas mellum byar XVIII Um mather a enka skipt i by adrum XIX Um mather vil tiældro flytaæ kallar vranga ligiæ XX Um mather bryter reen ok steen vp XXI Um mather flaar ængli annars mans

XXII Um mather vil finum fuene ella frænda iord giua. Sequitur deinde ipse textus: Köper ma-

ther fik bool etc. Cfr. Capp. XV. et seq. infra.

6) Utrum corrupta sint verba all bys lagha, an vocabulum quoddam hic sit omissum, ipsi iudicent lectores.

²⁾ a fere deletum est.

XXII. vm tiældru ftenæ oc vpfadrup. XXIII. vm maher flyter huf fin af tompt oc yrkir tompt. XXIIII. vm vægh tomptæ mellin. XXV. vm vægh iuir tompt manz. XXVI. vm likh vægh oc græs vægh. XXVII. vm maber far a aker fin æller ængh at boæ XXVIII. vm maher vil famu bygö ater af flytiæ. XXIX. vm maher gör klöftorh⁷) iuir aker manz. XXX. vm bröher skiptæ iorh sinnæ oc husær annar a garhs iæhri XXXI. vm maher bygger a*) byiar marku. XXXII. vm maber bygger a fæ marku. XXXIII. vm maher vil in taku takæ. XXXIIII. vm maher callar fik fæ mark aghæ. XXXV. vm fkil a porp oc by vm almenningh. XXXVI vm bys vitu till full byær. XXXVII. vm markæ fkiæl byiæ mellum. XXXVIII. vm fkyl a land oc hæræt æller by oc hæræþ. XXXIX. vm by vill mark intakæ gen byær mark adræ. XL. vm man vill træþe vp takæ æller enkæ aker. XLI. vm maber vil fæ löt hagnæ. XLII. vm vatn rinder byær mellin. XLIII. vm vitulöfæ iorþ. XLIIII. vm callar tiældru vrarngæ⁹) ligiæ. XLV vm ormylio oc æn maþer flar æng manz. XLVI. vm maper vil fuene æller frændæ finum iorp giuæ.

Fæm æru fangh iorþar. eet ær arf. annat ær hem giæf funar. þriþiæ hemfylgh dottor. fyarþæ ær köp. fæmtæ ær fkötningh. köpæ fkal takæ tua af

I = I. JB. 1, 9: pr.

8) Verba bygger a bis sunt scripta.

9) Lege vrangæ.

Digitized by Google

⁷⁾ Pro klöftrop.

II. Iorpæ B. I.

pes hende. ær fkal¹⁰) vmfærþ at varþæ. oc¹¹) tua af þes ær köper. verþi oc¹²) varþæ. þer allir fkulu taka i hender þem baþom. þa ær köpfæftum bundit. Ryue meþ þrim markum þen ær vil. komber eig köprufue viþ fiþan en¹³) farin ær. þa fkal fiunættingh goræ firi þem ær vmfærþ varþæþi. oc allum þem ær¹⁴) iorþeighande æru i by. þa fkal gangæ vm akræ ok ængiær oc fua ater a tompt fiþan. illis þa nokrom ftaþ. þa fkal þen varþiæ¹⁵) iorþ fæl en fyr illis æn vmfærþ comber a. illis fiþan. þa fkal þen varþia. (¹⁶fum köpte. Atta fkulu öþælfaftir¹⁷) varæ oc niunde ftyrifaftir. fiunattæ gamal fkal huar fiunættingher varæ. þen fkal iorþ verþiæ er a meþ tyuænni¹⁸) tylftom oc tuænni vitnum. fiunættingh fkal vifæ þem ær cöpe varþaþi. æn annattuægiæ. quæls værþ æller vmfærþ. a funættings daghi fkal fiunættingh halde firi hanum. þor han vitæ firi meþ tylftar eþe at han eig cöpe varþaþe. þa ær han varþer. falz han at böte. III. marker firi þen æn¹⁹) ryuer þem han gör köp ruf viþ.

II.

Illir maßer arf taknæ iorp. þa fkal han værpiæ meß ærfpær vitnum. tuer men fkulu vitni bæræ. ok i tylft ftanöæ. fwa fkal vitni bæra. bær iak þes vitni. ok vir tolf²⁰) men at þu tokt iorp þeffæ at arfue. at viltu meß vitni borno. binþum²¹) vit flikt til fum lagh fighiæ. þa fkal han tylft firi²²) ganga. b. f. s. g. h. oc. v. f.²³) at iak tok²⁴) iorþ þeffæ at arfue oc viltu

II = I. JB. 2: 1.

- 10) Lege fiel.
- 11) Adde han.
- 12) Lege at.
- 13) iorpen, ut videtur, legendum, Cfr. Cap. III. in fine, et C. XI.
- 14) ei (initium v. eighande) addidit, at ipse delevit scriba.
- 15) varpæ, ut videtur, primum fuit scriptum.
- 16) Loco vv. fum gamal antea fuit scriptum: pen fkal iorp varpiæ er a mep tuænni tylfum oc tuænni vitnum fiunættingh.

- 17) Pro opælfaftir.
- 18) Lege tuænni.
- 19) Lege ær.
- 20) Lege tuer. Cfr. I. JB. 2: 1.
- 21) Vn. legit biuhum. Cfr. not. g. pag. 43. Hanc vocem in antiquiori codice, quem secutus est scriba, fuisse ambiguam, eumque legisse biuhum, ex addito vocabulo til coniicere licet.
- 22) Lege: firi tylft.
- 23) Cfr. not. 15. pag. 91.
- 24) Loco v. tok antea fuit scriptum cöpte.

II. Iorpæ B. II. 181

mep vitni borno. iak a oc þu ikki vættæ .i. þa fkal firi adræ tylft gangæ ok famulunö fwæriæ. 52

III.

Illir iorp af²⁵) pem cöpt hauir. pa fkal pen væriæ mep tuænni tylftom oc tuænni vitnum. b. f. s. g. h. oc. v. f.²³) at iak cöpte iorp peffæ mep fæft oc vmfærp oc²⁶) viltu fwa fum lagh fighiæ oc iak a oc pu ikki vætti .i. pa fkal firi aðra tylft gangæ oc famulunð fwæriæ fum fyr var fakt. köpæ vitni fkal latæ bæræ. firi hvariæ tylft tuægiæ iorpeghanðæ mannæ innan byar oc vtan attungs. Köpes men iorpum uiper. paghær annur ær farin. þa æru baþær farnær.

IIII.

Æn fiæliæ vil finæ iorp. þa fkal funættingh firi aruæ giæræ. oc biuþæ hanum a þinge iorþ at köpæ oc manæþa ftæmpnu til legiæ. comber han til a manæþa ftempno iorþ at cöpæ. þæt er vell.²⁷) komber han eig. þa fæli fiþan þem ær han vil oc meft biuþer værþ firi. þaghær enon²⁸) er buþit. þa ær allum. fwa fkal kona laghbiuþæ. fum karmaþer.

v.

Eigh fkal a flat fara num vili huat pet ær helder maper æller cona en i bo fiter. Wil maper æller konæ a flat fara. biupi finum arfuom meß laghmanz loui. æller hærazhöfpingæ fwa fum aðræ iorp. wil arfuer eig vib takæ hanum a manæpæ ftempnu. þa taki þen fum vil oc han vil föpa. eig ma kona iorp fæliæ. vtan henni vræki hunger til æller klæpæ löfæ æller annur prang.

VI.

Parf maher æller kona siælia jorh sina til söho æller klæhæ. sæli ee

III = I. JB. 2: 2. IIII = I. JB. 3: pr. V = I. JB. 3: 1.

27) Lege vall v. vald. 28) Lege enom.

²⁵⁾ at, ut videtur, legendum.

²⁶⁾ Lega at.

II. Iorpæ B. VI.

bonden finæ iorp²⁹) til tuægiæ lota oc hennær til pripiungs. ægher bonde eig iorp. fæli af hennar iorp til prigiæ marka vm aret. oc eig meræ.

VIL

Eig a maper af cono finnæ iorp cöpæ at laghum. pæt kallar vægiæ cöp. köpe bonde iorp i iorp vm han vil. pet ær valö hans mep hennær næftæ 53 frænöæ rape. pen fum iorp fæl. fiælfuer fkal han cöpfaftum binöæ. ok vip vm færp vara. huat pet ær helder barn æller konæ. a pinge fkal oghormagha cöpæ lyfæ.

VIIL

Maper cöper iorp mep lösom örum. oc vil ater sæliæ firi lösæ öræ. þa skal han þem lagh biuþa ær han cöpte þa iorþ af. han skal swa siri iorþ lukæ sum þa ær buþit til. vil han³⁰) iorþ skiptæ. þa skal han eig lagh biuþæ.

IX.

Konæ fæl iorþ finæ æller man legger³) i bo. cöper fær aðræ iorþ. þet ær þes þerræ er³) iorþauerþet atte. fkil þem at hæl æller hughi. alt þet vburghit ær væri þes þerræ iorþ atte.

Х.

Köper maher iorho finnæ. giær agiærh meh fæ bægiæ herræ. haghar bo herræ fkiptis. þa fkal fwa mangæ öræ ater luka fum agiær³³) var ok til fkiptis lægiæ.

VII = I. JB. 3. 2, 3.VIII = I. JB. 3. 4.

IX = I. JB. 4: pr.X = I. JB. 4: 1.

- 29) Loco v. iorh antea fuit scriptum tuæ.
- 30) i, ut videtur, addendum.
- 32) V. er omissam ipse add. scriba. 33) Pro agiærp.
- 31) Adde eig. Cfr. ind. Capp. et I. JB. 4: pr.

Digitized by Google

XI.

Skil pem a hion tu. er iorp meß löfum örum köpt callas annat eig aghæ. pet perræ a vitu ær bapum pem vil vitæ til egnær meß tuenni tylftom oc tuem vitnum bapom pem til eignær. Warper iorp farin fipan hion tu comæ faman. på ær hon bægiæ perræ.

XII.

(³⁴Giær maper i gen kononge. ſköter³⁵) kononger hanum iorþ firi. iþræs kononger fyr æn han comber at öorum. þæ³⁶) ær hans³⁷) valö at takæ ater ſkötningh æn han vil. comber annar foter iuir þreſkullæ. Þa ær ſkötningh meþ laghum fangin.

XIII.

Biscuper a vitu firi kononge. æn lender maper firi biscupe. æn bonde firi allum pem. agho bönder by oc annan lender man. skil pem a. agho bönder vitu. oc³⁸) lænder mæn byiæ perræ i mellin. æn lænder maper callær sik bondæ. oc bonde callar han lænden varæ. viti mep tylstær epe. at han ær bonde. oc eig ær han lender at laghum varum. num saper hans ær lender. Boa bönder i by mep lændum mænnum. eig moghu per vitu mistæ þy at helder at þer lender æru

XIIII.

Maper vil iorfr at væpium taka. på fkal fæft til repæ. atta opolfaftæ oc niun Sæ ftyrifaften fkiliæ hanum fwa iorp til væpiæ fum lagh fighiæ. löfærhan iorp innan pre vintir. på ær iorp eig forvæpiæ. ftander iorp pre vinter oc prim lenger. på ær iorp foruæpiæ. legger maper annur væp annættuægiæ gull æller filuer. på fkal giæræ fiunættingh firi hanum at löfæ væp fin. på

XI = I. JB. 4: 2, 3. XIIII = I. JB. 6.XIII = I. JB. 5. ١

³⁴⁾ Cum hoc Capite conveniunt, quae in 36) D. pa. marg. cod. A. fol. 26. rec. man. (D.) sunt 37) D. sic. B. han. adnotata. Cfr. not. 17. pag. 44.
38) Adde eig. Cfr. I. JB. 5. 35) D. skötte.

II. Iorbæ B. XIIII.

fkal fiunættingh haldæ oc fkuld kræuiæ. (39 vil han luka fkulð oc eb fin æptir at fkuldin var eig meræ en nu ær fram lagt. vil han eig fkulð lukæ oc eig lagh fram föræ. Þa fkal væþium halðæ oc til þings föræ. oc þer værbæ lætæ oc mætæ. oc fæliæ fiban. oc taki af fkuls finæ. löper nokot iuir at. ba fa bet ater bem fum atte.

XV.

Köper maber (⁴°fær boll. oc æru akrær af falder. fkil bem a. (⁴¹ba a han⁴²) eig vitu num til ennar fkipt. ba fkal (⁴³firi gangæ ben ær bool a meb tuænni tylftom. oc valde hin (44 helghum dome. b. f. s. g. h. oc. v. f.45) at fkipt heffi var aldrigh fald fra bole heffu meh fæft æller vmfærh. oc aldrigh af hen 845) fum lagh fighiæ.

XVI.

Callar annar fik ærft hauæ fkipt oc annar köpt. ben a vitu ærft callas⁴⁷) haua.

XVII.

Callar annar fik vtfkipt⁴⁸) aghæ. oc annar bool (⁴⁹pæn a vitu bool a. (⁵°ytfkipter oc garber ber⁵¹) fkulu all⁵²) til tomptæ at læghmæli.⁵³)

XVIII.

Lagha tompt fkal tiughu alnæ langh varæ. oc tiu⁵⁴) alnæ bræb.⁵⁵)

XV = I. JB. 7: pr. XVI = I. JB. 7: 1.

XV11 = I. JB. 7: 2.

- 39) Legendum, ut videtur: pa skal han, vel han ſkal.
- 40) K. fik bool.
- 41) K. ok han ey vitu a. vtan til enna etc. 50) Quae in hoc Cap. sequuntur, secundum Male.
- 2) B. v hic additum, at deletum est.
- 43) K. pæn fore ganga bool etc.
- 44) K. meþ guddome. Male. 45) Cfr. not. 15. pag. 91.
- 46) K. afhænde.

- 47) K. kallar.
- 48) K. v(kipt.
- 49) K. sic. B. om. pæn bool.
- indicem Capp. pertinent ad sequens Cap.
- 51) K. om. ber. 52) K. sic (aal). B. alt.
- 53) K. laghmale.
- 54) K. XX.
- 55) K. bred.

XIX.

Hauer maper lagha tompt $i^{5\sigma}$) by öres land. oc fæx laffa ængh. oc attundæ lot attungs. fipan i lipum oc i brom oc i^{57}) garpum. oc i^{57}) allum by ar bygningum. pa a han vitu til vtfkiptæ. oc til fkogs. oc til lagha hugs.⁵⁸) fwa fum hans egho loter bær til. a^{59}) han minnæ. pa a han eig vitu til fkogs. vtan til löf⁶⁰) oc loc oc vndir vipu. hugge kaftlægge⁶¹) af 55 vndir vipu til eldebrandæ.⁶²) fwa fum hans⁶³) ægho loter ber til. oc taki fin lot huar⁶⁴) ligger. bapi i vndir vipu oc aldin vipu by⁶⁵) niber ær fallin.

XX.

Attungum fkal by bygiæ fiughuræ^{σσ}) vægnæ fkulu væghær af by rænnæ. lip oc garþær oc (^{σ7}broor fkulu attungum bygiæs.

XXI.

Hittis at⁶) kirkiugaþer⁶) oc tomptæ garþer. þa fkal fokn giærþæ. oc eig tompt. hittis at⁶) aker oc tompt. (⁷°þæn fkal giærþæ fum tompt a, garþer fkal ftandæ mellin tomptæ oc akrægiærþes luktir a hælghæ þors öagh. halfgarþer⁷) mellin tomptæ tuægiæ. (⁷^shan æ gilöer fkal varæ. baþe vintir oc fomar. oc huarhin⁷) þerræ böte þo at vgilder liggi. vtan (⁷⁴annar þerræ kæræ a annan.

XXII.

Tiældru stenæ⁷⁵) skal tua i iorþ graua oc⁷⁶) þriþia a leggiæ. Þer sku-

XIX = I. JB. 7: 3. XX = I. JB. 8.	XXI = I. JB. g. $XXII = I. JB. 10.$
 56) K. til. 57) K. om. i. 58) K. sic. B. husf. 59) K. agher. 60) K. löfs. 61) K. hugga ok kaftlapa. 62) K. eldebrand, quod Stj. perperam legit eldebuter. 63) K. om. hans. 64) K. add. han. 65) K. pc. 	 66) K. fira. 67) K. bro fkal. 68) K. a. 69) K. kirkyugarber. 70) K. ba fkal bæn. 71) K. halfgærbe. 72) K. fkal ee gilder væra. 73) K. huarghin. 74) K. annan kære. 75) K. sic. B. Tiældru stenu stenæ. 76) K. om. oc.
Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.	24.

lu vitni bæræ .i. iorþ liggiæ. hus fkal fwa nær tiælöru fætiæ at ftulpæ rum ær mellin oc vpfæ drup.

XXIII.

Flyter⁷⁷) maber hus fin af tompt. oc yrkir tompt fiban. ba heter bet aker fiban. oc eig tompt. fökiæ skal garb af hende sær mep lagha sokn. ben mellin var tomptæ gilden oc eig vgilden.

XXIIII.

Rinder vægher tomptæ mellin. han fkal fu alnæ bræþer⁷⁸) varæ.

XXV.

A79) maber vægh iuir tompt manz. þa (80skal hanum ben vægh af lægiæ fum han vil. eig .i. Siokn. oc⁸¹) eig i Sy oc eig a fiæll vp. haluen skal hwar perre mellin tomptæ læggiæ.

XXVI.

Lik vægh fkal til kirkiu læggiæ. eig ma lik iuir manz tompt bæræ vlouančis. num^{\$2}) han fe faker at. III. markum. hete. III. oc æru tuar. Græs vægher fkal til byar ligiæ. pen (83fkal bötæ. III. marker ær vp yrkir. hete pre oc æru tuar.

XXVII.

Far maher a aker fin æller ængh finæ⁸⁴) at⁸⁵) boæ. ha fkal han 56 fik fiæluer vt giærþæ. a maþer garþ firi hanum. þa fkal han fökiæ⁸⁶) vp mep fiunættings⁸⁷) giærp oc tolf mannæ epe. oc vitni latæ bæræ. tuænni a

XXIII = I. JB. 11.	
XXIIII, XXV = I.	JB. 12: pr.

- 77) K. Flytter.
- 78) K. breper.
- 79) K. Gör; miniatoris errore. 80) K. a thæn vægh etc.
- 81) K. om. oc.
- 82) K. vtan.

- XXVI = I. JB. 12: 1, 2.XXVII = I. JB. 13: pr.
- 83) K. böte.
- 84) K. om. finæ.
- 85) K. sic. B. om. at.
- 86) K. add. han.
- 87) Cfr. not. 32. pag. 155.

Digitized by Google

II. Iorpæ B. XXVII.

fiunættinge. at garþer þenni ftander firi tompt hans. fwa⁸⁸) at han ma eig vt væghum na. kafter han vp innan fiunættings Sagh. væri faklös.⁸⁹) böte prenni fæxtan örtugher fiban Somber comber a (°°hans mal. af binge.

XXVIII.

Flyter maher af bygho fini.91) ha fkal han fökiæ garb af handum fær mep fiunættings giærp famulund fum han fökte fyr a.92) latæ dömæ93) han gildan oc eig vgilðæn.

XXIX.

Hufar⁹⁴) maber⁹⁵) akræ giærþi. þær fum adrir grannar agho iorþ kringh vm han. þær ma han eig bo⁹⁶) a. at laghmæli.⁹⁷) oc⁹⁸) klöf trop giæræ iuir akre (°°þerre oc ængiær. þy ma han eig þær bo at laghmæli.º') þa fkal hanum þingh¹⁰⁰) vifa. oc talu giæræ¹) a þinge. hem latæ endaghæ dömæ vinna mep tuænni²) tylftom. lati bingh fighiæ oc dömæ af garb a fæghnær binge. brytæ af oc eig brænnæ.

XXX.

Bröher fkiptæ iorh finnæ. hufar3) annar vt a aker æller engh a garhs iadhri.⁴) ligger tegher vip tegh. han⁵) a iæmpna vitu vip (⁶han ær i by boor.

XXVIII = I. JB. 13: 1.XXIX = I. JB. 13: 2.

XXX = I. JB. 13: 3.

- 88) B. Loco v. Swa antea scriptum fuit at h. 97) K. laghmale.
- 89) K. add. ælla.
- 90) K. om. hans mal.
- 91) K. finne. Sed fina legendum est. 92) K. hoc loco recte, B. vero inter vv. fyr
- et a, habet punctum.
- 93) K. sic. B. add. doma.
- 94) K. Hyfer.
- 95) K. add. a. Cfr. not. 26. pag. 12.
- 96) K. boa.

- 98) K. add. ey. 99) K. pera ælla æng. 100) K. om. pingh. 1) K. atalu veta. 2) K. tuem. 3) K. hy fir.
- 4) K. garzlipi. Male. 5) K. sic. B. hana.
- 6) K, hin, om. ær.

XXXI

Bygger han vt a byær mark. giærþi vm kringh fik fiælfuer.") a han (^etompt i by. ha a^o) han vitu til vt fkiptæ.

XXXII.

Bygger maber a fæ marko. oc hauer boet a bry aar oc brim lenger. oc a öxæ byrhe til fkoghs. til vnöir vihu. oc til fæer gangös.") Ingin a vitu innan garþs hanum. oc han inga vtan garþs¹¹) til almennigs. þæt callar holms tompt. han ma eig i bælgh binöæ.

XXXIII.

. Wiliæ grannæ in taku taka firi hanum. Þa fkulu þer hanum gatu læ-57 ghiæ til almennings fiu famnæ breþæ. þer fkulu garþæ giærþæ. ær*3) iorþ agho vt til almennings. eig ma intaku takæ (*3num æller þer viliæ fum agho. attundæ lot attungs. þaghær in ær takit. þa skal þæn14) valdæ opolfkipte¹⁵) fum vil. (¹⁶giæri til funættingh firi ens garbi iorb eghandæ manz. oc¹⁷) haloæ for allum pem ær iorp agho i by. pa skal pingh visæ. oc hem¹) lætæ öömæ endaghæ. oc lætæ a endaghæ¹) bings mænnæ vitne bæræ. oc fwæriæ æptir at fwa com Somber a maal hans a pinge. at han fkulde her standæ i dagh. oc repæ20) iorp pessæ. skogh. iorp æller garpæ .i. attungæ. æn fiþan attungum ær (**repet. þa skal þingh sikghiæ. oc lotæ a seghnær²²) pinge æn eig vil för. sipan lætæ öömæ (²³a pingæ huarium fwa fvm loter falder til meß bings vitnum. fua²⁴) fkulu allir fin i mellum fkiptæ. baþe (25fkogh. oc iorþ. oc garþ en eigh uiliæ allir.26)

XXXI, XXXII = I. JB. 13: 4.

- y) B. filælfuer scriptum, at primum / dele- 17) K. add. in. tum.
- 8) K. om. tompt han.
- 9) B. aa scriptum, at primum a deletum.
- **10)** K. fear gangs.

185

- 11) K. sic (garz). B. gargs.
- 12) K. fum.
- 13) K. vtan alli pe. 14) K. han.
- 15) K. othalf kipte.
- 16) K. göra til Lynætings,

- 18) K. pem. Male.
- 19) K. endaghum.
- 20) K. sic. B. repæ.
- 21) K. repat. pa fkal figiæ etc.

XXXIII = I. JB. 13: 4; 14.

- 22) K. *(æghna.*
- 23) K. fua a pinge huarium fum loter bat til. ella fæl til etc.
- 24) K. sic. B. pa.
- 25) K. iord fkogh ok gard etc.
- **26)** Lege *æller*.

XXXIIII.

Æn maber callær fik aghæ egho a fæ marko.27) ær eig (28garb vm. quæbæ grænnær ne viþ. oc callæ allæ²⁹) þem aghæ ba aghæ ber vitu. bær allum bem vitnæ viliæ til egnær.³⁰) væriæ meh tuænni tylftom oc tuenni vitnum. b. f. s. g. h.3 1) oc v. f. at iorp peffi32) oos fkil vm ær almenninger aloræ grannæ oc eig en engh³³) bin.

XXXV

Skil porp oc by vm almenninghæ. pa a byr vitu (^{\$4}oc eig porp.

XXXVI.

Half tylft at fæstu skal .i. by boæ. æn han giter vitit fik til³⁶) ful byær. tuer iorþeghan ar mæn fkulu vitni bæræ. i huarri tylft. at han ær höghæ^{3 o}) byr. oc af hebno byghder. ba fkulu tuer iorþeghanoæ mæn (³⁷af pem. eig baru³⁸) vitni huar firi³⁹) finæ tylft gangæ. b. f. s. g.⁴⁰) h. oc. v. f. at byr penni hauir varit fulbyr. babe .i. hebno oc criftno. oc by a han iæmnæ vitu viþ by hin at (⁴¹laghmæle a en man allan byn. ær kirkiæ i 58 oc half tylft boænda mannæ. ha ma han vitæ han til ful byær.42)

XXXVII.

Skil man⁴³) vm markæ fkiæl (⁴⁴.i. byæ mællum, þa fkulu þer fkiæl fiæ-

XXXIIII = I. JB. 15: pr.XXXV, XXXVI = I. JB. 15: 1. XXXVII = I. JB. 16: pr.

- 37) K. fearmarkum.
- 28) K. garber vm ok sigiæ granna vid. Male.
- 29) K. om. allæ.
- 30) K. eynar.
- 31) K. sic. B. om. h. Cfr. not. 15. pag. 91. 40) K. sic. B. pro g habet s. Cfr. not. 15.
- 33) B. Pro engh antea fuit scriptum eg. K. 41) K. lagmale. Agher etc.
  cen enha. cen egha.
- 34) K. fore porpe.
- 35) K. om. til.

- 36) K. höxter. Male.
- 37) K. pær ey etc.
- 38) K. sic (baro). B. bar.
- 3g) K. sic (fore). B. om. firi.
- 42) K. fulby.
- 43) Pro mæn.
- 44) K. bya i mællum.

tiæ⁴⁵) fin .i. mellum. gange huartuægiæ⁴⁶) byr i fit⁴⁷) meçkæ þer han callar i þerræ fkal huarghin adrum innan garþs callæ. þæt⁴⁸) fum ftandit hauir⁴⁹) þre vinter. oc þrim lenger. þær a by vitu firi. þer fkulu famán gangæ. oc vitnæ⁵⁰) latæ bæræ .i. ftaþ þen han callær .i. Warþer annar at vitnum fiþari. þen fkal viz orþ hauæ. haua þer⁵¹) baþir æm margh⁵²) vitni. þa fkal til þings fara. oc afyn til nempnæ. Sember⁵³) afynæ mannum a þa fkal þem lagh öömæ fum hæraz afyn vitnir⁵⁴) meþ. Sæms⁵⁵) þem eig a. þa fkal lanz afyn mellin þerre⁵⁶) löfæ. oc ftande⁵⁷) fiþan fum hon giær

XXXVIII.

Skil a land oc hærat. land fkal vitu agha. oc þe hæræþ fkulu vitu haua fum eig fökiæ fangh⁵⁸) til. meþ tuenni tylftom nempdæmannæ.⁵⁹) valde (^{so}þer helghumdome er eþ fkulu fe. Skil a hæræþ oc by. þa a hæræþ vitu oc byr eigh.

XXXIX

Wil byr takæ in mark finæ. gen byær marku^σ¹) annarre. þer fkulu garþ giærþæ ær in viliæ takæ. fökæ fiþan fær^σ²) af^σ³) henðe halfuan gilden. oc eig vgilðæn.

XL.

(⁶⁴Træher maher enkæ aker giærhi⁶⁵) fiælfuer vm kringh fik. vil ma-

XXXVIII = I. JB. 16: 1, 2. XXXIX = I. JB. 17: pr.

XL = 1. JB. 17: 1.

(5) K. fætiæ; fea vero sine dubio legendum. Cfr. I. JB. 16: pr.

46) K. huartigiæ.

- 47) K. fik. Male.
- 48) K. pær.
- 49) K. add. i.
- 50) K. vitni.
- 51) K. om. per.
- 52) K. æm mangh.
- 53) B. Semben scriptum est, at n scalpro mutatum in r.
- 54) K. vitnar.
- 55) K. fæmber.

- 56) K. pera.
- 57) K. Standa.
- 58) K. om. fangh.
- 59) K. nemder.
- 60) K. pæn hælghudome.
- 6_1) K. mark.
- 62) K. sic. B. per. 63) K. om. af.
- 64) K. hoc Cap. ita habet: Uil mather træpe – vgildan. Taker maper enka aker in. gærpe fiæluer vm kring.
- 65) B. giæpi primum fuit scriptum.

Digitized by Google

II. Iorpæ B. XL.

per 66) træpi vp taka. þa skal han garþ giærþæ. oc sökæ sipan ser as hænde halfuen gilden oc eig ogilden.

XLI.

Wil maher fæ löt finæ hæghnæ. ha fkal han garh mællin fæ löter) giærþæ.⁶⁸) eig ma han æller intakæ. num⁶⁹) fe fæker (⁷°til þre marker. hete. pre. oc æru tuar. oc hete græspari pen byr'1) sua gör

XLİI

Rinder vant⁷²) mellin markæ tuægiæ. gange huar at⁷³) fino opale. oc 59 mötes i (⁷⁴miþri vant ræs.

XLIII

A maher enkæ fkipt i by adrum. her agho vitu ær75) i by boa huru mikin hun fkal waræ. (^{7 s}hun ær vitulös iorþ æn hun ær eig reno oc fteno. eig ma þy at huaru ællæ⁷⁷) bort vita. at lagh mæli.

XLIIII.

Æn (⁷⁸tiæloru vil flytiæ oc callar vranct⁷⁹) ligiæ. þa skal siunettingh til lætæ giæræ. oc pinng vifæ. oc endaghæ (*olatæ hem domæ. por pen væriæ ær^s') viþ han deler með tueni tylftom oc tueni vitnum. at tiældræ þeffi ligger ræt oc eighe wrang.82)

XLI = I. JB. 17: 2. XLII = I. JB. 17: 3.

XLIII = I. JB. 18.XLIIII = I. JB. 19: pr.

- 66) B. mper antea scriptum fuit.
- 67) Lege fæ lötæ.
- 68) K. göra.
- 69) K. vtan han.
- 70) K. at prim markum.
- 71) K. add. ær.
- 72) K. vatn.
- 73) K. a.
- 74) K. midthi vatnraas.

- 75) K. om. ær.
- 76) K. heter vitulös iord. ey po ma alla. vita at lagmale. ær hon ey rend ok stend.
- 77) Pro alla. Cfr. not. 76. praeced.
- 78) K. mather vil tiældro flytiæ.
- 79) K. sic. B. vrangh. 80) K. pem lata döma. Male.
- 81) K. om. ær.
- 82) Cfr. not. 4. pag. 50.

XLV.

Bryter maher⁸³) vp ren oc ften. han heter vrmyliæ⁸⁴) .i. aðrum mannum. ær þrigiæ marka fak hete þre oc æru tuær. Slar maher⁸³) engh annars⁸⁵) mans. comber hin⁸⁶) til er a. þa fkal han takæ viþi quift. oc bitæ baft af. oc fætiæ fwa⁸⁷) i.. oc vari hin⁸⁶) viþ. með tuenni vitnum. þet ær laghæ forbuh. ma eig vndan taka (⁸⁸num han fe faker at þrim markum. hete þre. oc æru tuar. þær fkal hö a engh laþæ. til þes ær⁸⁹) þe æru fatir⁹⁰) vm þæt.

XLVI.

Vil man⁹¹) finum fwene æller frænöæ. æller huen⁹²) han vil iorþ giuæ. þa ma han giuæ af köpe iorþum⁹³) þriþiungin. oc⁹⁴) þe han hauer aflat⁹⁵) innan⁹⁶) hærræ þiænæft. æn eig af fæþerni æller möþerni. æller arftaknæ⁹⁷) iorþ. vtan arfui vili. æn helmningh⁹⁸) af allum lös⁹⁹) örum ma han giuæ æn¹⁰⁰) fiuker ligger. oc ællæ¹⁰¹) æn han hell ær. fwa konæ fum maþer. (²⁰²Vil man illæ iorþ. þæt fkal göræs firi kötfunnudagh. æller ær illæn vgilö.

Mölno balker¹)

Maper vil mölno²) giæræ. han ma hanæ eigh fua giæræ at tompt annars manz fpillir. eig akræ manz. eig engh. eig³) væghum mannæ. eig forta⁴)

XLV = I. JB. 19: 1; 20. RB. 30. XLVI = III. 52, 108, 141; Cfr. II. MB. pr = I. M. pr.

83) K. man.
84) K. örmyliæ.
85) K. om. annars.
86) K. han.
87) K. om. fwa.
88) K. vtan han ær fæker etc.
89) K. at.
90) K. faatter.
91) K. mather.
92) K. hem.
93) K. köpo iord.
94) K. add. af.
95) K. sic. B. affæt.

- 96) K. *i*.
- 97) K. aftakne. Male.
- 98) K. hælfningen.
- 99) K. löfom.
- 100) K. vm.
- 101) Pro alla. K. allan.
- 102) K. om. Vil— vgilo; sequentur vero Capita ad librum Retlofæ Bolker pertinentia. Cfr. Praef.
- 1) K. habet rubricam: vm möllor.
- 2) K. Um mather vil fik möllo.
- 3) K. ælla.
- 4) K. sic. B. forfæ, Cfr. I. M. pr.

Digitized by Google

grannæ. eig mölno perre⁵) ær för var gör.⁶) eig fiskigarpum. §. 1. Fiski garb 60 ma eig swa giæra. at hinum ælori siskigarpi') spillir. Igh ma siskiæ innæn ftæmmu manz (⁸annars. num ben vili⁹) fum a. eig i Syki¹⁰) annars manz.11) (. 2. (12 Mölnoftaber ligger öhe. pre vinter oc13) prim lenger. æru fang af roten. þa a þæn¹⁴) valö at taka ær vil. figher þen fwa ær mölno ftap atti. at fang æru eig af rotin. viti meh tuenni tylftom at ftiborp ftop. oc (¹⁵ftolper oc prefkulle laæ. oc holagh. ee¹⁶) a maper mölnoftap mæþan þeffi fang æru oroten. þen²⁷) a mölnoftaþ ær¹⁸) förft gör værk a. huat þet ær heller aldræ götæ egn¹) æller aloræ²⁰) grannæ. vtan grannanir forbupæ hanum. pa fæmi²) mep grannomen. æller före af værkin. bigger²²) han fiban forbubit²³) comber a. böte prænni fæxtan örtugher. oc bryti vp værkin. §. 3. Delæ mæn vm mölnoftap callær²⁴) huar fik agha. þa fkal hæræz²⁵) afyn²⁶) til²⁷) nempnæ. fæmber afynæ mannum a. þa. fkal pem lagh dömæ fum afyn vitnær mep. Sæmber pem eig a. pa fkal afyn til nempnæ af landeno.28) oc væri þet fult ær29) hun gör. S. 4. Giær maþer mölno i almenninghs vatni.³⁰) a annar man egnh annan vægh i gen. þa fkal pripiunger³¹) lös löpæ af vatni. (³²æn tua löte ma han stempnæ.³³) eig iuir a land. num³⁴) han fa lanfæstu³⁵) meh fæst oc vmfærh. §. 5. Takæ³⁶)

- S.1 = I. M. S.1.S. 2 = I. M. S. 2.S. 3 = I. M. S. 3.
- 5) K. pe. 6) K. add. ok.
- 7) K. om. fifkigarpi. 8) K. vtan þæn etc.
- 9) K. sic. B. om. vili.
- 10) K. diki.
- 11) K. om. manz.
- 12) K. Ligger möllostaber.
- 13) K. ella.
- 14) K. han.
- 15) K. stulpe. præskulle la etc.
- 16) K. Er; miniatoris errore.
- 17) K. add. mather.
- 18) K. fum.
- 19) K. iord.
- 20) K. om. aldræ.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

- S. 4 = I. M. S. 4.S.5 = I. M.S.5.
- 21) K. add. fik. 22) K. Bygger. 23) K. forbuthin. 24) K. kalla. 25) K. hærad. 26) B. a omissum ipse add. scriba. 27) K. add. kalla. oc. 28) B. landenæ antea fuit scriptum. 29) K. om. ær.
  - 30) K. vatnom.
  - 31) K. pridiungen.
  - 32) K. ok tuælöte.
  - 33) K. ftæmma. ok.
  - 34) K. vtan.
  - 35) K. landfæsto.
  - 36) K. Taki.

Digitized by GOOGLE

grannær in almænningh firi mölnövorum. þa skal han (37 ser vægh kræuiæ. per skulu hanum vegh læghiæ. gær³⁸) han bes eig (³⁹laghskiptæ be iorb Kuter annar maþer firi mölno Sorom hans. Þa ær mölnæ (⁴⁰vnit. §.6. maþer giær mölno a engh finni. ligger grannæ almenninger annan vægh igen. a byr 61 annar. þa fkal han lanfæftu³⁵) cöpæ af þem ær þær a iorþ i by. §. 7. Vatn ma⁴¹) eigh vændæ af fornæ fari adrum manni til anmarkæ annurlund⁴²) æn för hauir varit. Skiær vatn fik fialft⁴³) vt iuir aker æller engh æller tompt annar⁴⁴) manz. aghi pen (⁴⁵pa vatn ær fyr atti iorpenæ fum (^{4 o}vt ær fkoren. §. 8. (^{4 7}Vap. oc Ökol. Vartoptær. Gudhem. Lungho. Holæfio. Afar oc fkalander. Þer æru allir vpfala öper. þem ma aldrigh vetæ. pem atti. ee pen sami konunger ær ræp landum.

Hær byriæs fornæmis balker?) meb flokum.

I vm maher taker heft manz æller hors at²) vlouandis.³) II vm maher taker öknöte⁴) manz vlouandis.

S.6 = I. M. S.6.

- 37) K. fik vægha. 38) K. Gaar. Male.
- 39) K. för æn laghfkipt ær iord.
- 40) K. hans vnyt.
- 41) K. fkal.
- 42) K. sic. B. om. annurlund.
- 43) B. fiaft primum fuit scriptum.
- 44) K. annars.
- 45) K. watnet för aatte etc.
- 46) B. Pro vt ær, antea scriptum fuit: ær fko.
- 47) K. haec ita habet: Uaad ok ökol. vardtopta ok gudhem. lungh ok holæsiæ afar ok skalanda. pe varo aal upfalaötha. pem matte aldrigh sköta ellar veta, pem aatte pæn kononger landom ræpe. - In codice chartaceo Regiae Bibliothecae Holmiensis, signato B. 38, Jus commune Christophorianum continenti, scriptoque anno 4) K. ök.

S. 7 = I. M. S. 7; IV. 5.

MDLXXXVIII, alia manu anno MDXC est adnotatum: Wpfala öde I Wästergiötland skriffuit aff een gambull Lagbook. I Wafboo Wadh I Walleharadt Okell I gudhens häradt Gudhem I Skanishäradt Liungh och hustösa I (nomen territorii est omissum) Afserra På Kullen Skalunda De wore Till Vpfala öde the Matte aldrigh skötha eller uetha, dem åtte den konungh Landit åtte.

- 1) B. Rubricae paginarum habent bolker. excepto fol. 66, ubi scriptum est balker. K. hic habet faker; in rubricis vero paginarum duobus prioribus locis fakir, quatuor autem sequentibus balker.
- 2) G. K. om. at.
- 3) G. vlandes. Male.

III (⁵vm maber klander (⁶læs manz firi hanum. IIII vm⁷) fyn adrum til ftufs at faræ. V. (⁸vm maber taker⁹) i fkoghe finum prel æller leghoman VI vm¹⁰) taker vib ftuf bondæ æller bondæ¹¹) fun. VII vm fkogher ær i hæræz ræfft takin

VIII vm maher hugger i fcoghe manz vnöir vihu¹³) minnæ (¹³æn til fæx leffæ¹⁴)

IX (15vm maher hugger i fcoghe manz¹⁶) vnoir vihu meh valz værkum¹⁷) X vm¹⁸) ftorþahugh.

XI vm¹⁹) maher hugger fcogh (²⁰up tiældræ i²¹) mellum

XII vm¹⁹) hug i (²²byar fkoghæ manz²³) vfkiptum.

XIII vm maher hugger i fkoghe²⁴) a (²⁵minnæ æn en lagha lot i

XIIII vm (2⁶hugh æn maher aker gönom fkogh manz.

XV vm maper taker anuærk manz anuærkdaghi.27)

XVI vm maher aker iuir engh manz²⁸) æller aker vprunnin²⁹)

XVII vm maper taker garp manz vp.

XVIII vm maher taker huggin fangh manz i fkoghe.

XIX vm maher före³) garh fin af akrum för æn burhit³) ær

- XX vm mahr brytir annars garh oc ganger³²) fæ gönom.
- 5) G. Nv um. B. ita habet:
- III vm maper klander
- IIII vm maper klander læs etc; quo errore factum est, ut series sequentium litterarum numeralium sit turbata. Scriba, demum cum, ipso textu scripto, in eo esset ut Capiti VII minio apponeret litteras numerales, errorem, ut videtur, animadvertit, nam pro VII scripsit VIII, et 22) G. biærghfkoghe. Male. sic in sequentibus, ut ipsa Capita indici 23) manz, ut videtur, non est legendum. responderent.
- 6) G. K. las fore manne.
- 7) K. add. mather. G. Nv um han. 8) G. Nv um. K. om. vm leghoman.
- 9) G. add. annar.
- 10) K. add. mather. G. Nv um man.
- 11) G. hans.
- 12) G. anderuithu. Male.
- 13) G. K. sic. B. om. an til.
- 14) G. K. laffa.

- 15) K. om. vm valz værkum.
- 16) G. om. manz.
- 17) G. add. til siex lassa.
- 18) G. K. Nv um.
- 19) G. Nv um.
- 20) B. loco vv. up mollum antea fuit scriptum: manz vfkiptu... (?)
- 21) G. K. om. i.
- 24) K. add. ok.
- 25) G. K. eigh lagha hug i hanom
- 26) G. K. sic. B. huger maper gonom etc.
- 27) Pro a anuærkdaghi. Cfr. not. 26. pag.
- 12. G. K. a anuardaghi.
- 28) G. K. om. mans.
- 29) K. bis habet vv, Um vprunnen.
- 30) G. K. förer.
- 31) G. K. burghit,
- 32) G. K. gaar.

62

XXI vm fæ ingiærþis löper at helum garþe.33) XXII vm maher callær fkaha mere varæ³⁴) æn aker las. XXIII vm hirþinge brytir garþ oc far i friþgiærþi. XXIIII ym maber taker (³⁵aker naam fran manni (³⁶æller cono. XXV vm maber hittir grip manz i akre. XXVI vm maper³⁷) later heft æller annan grip i tiuper i aker³⁸) XXVII vm maber³⁷) halder³⁹) fæ fit i annaræ⁴⁰) fribgiærbi. XXVIII vm (⁴¹prim gifs fak æller flerum. XXIX vm maber^{\$7}) later heft fin⁴²) i tiuber oc vaber⁴³) lös XXX ym maber³⁷) taker in fæ manz i friþ giærþi. XXXI vm bool ligger i by öþe oc giuir grannum fak firi. XXXII vm þeffæ⁴⁴) væghæ æn vgilder lighiæ. XXXIII vm fkoghæ brenno.45) XXXIIII (⁴⁶vm mæn³⁷) brennæ col i fkoghe XXXV vm maher⁴⁷) taker in fæ⁴⁸) at garhælöfo. XXXVI vm ligger hufæ lös tompt i by. XXXVII vm⁴⁹) all malæ ruf XXXVIII vm⁴) bool öpzlo XXXIX vm bonde deler⁵⁰) fik vnöir lanz bingh XL vm maber fiter quar vm gengiærb XLI vm maber fiter quar vm almenningx öræ. XLII vm nempöæmaher fylgher eig gengiærh finni. XLIII vm⁵¹) huru margh⁵²) ping fkulu vara vm aret XLIIII (53 vm maher flar aldin vihu54) a lanz almenningge55)

- 33) K. G. garpom.
- 34) G. K. om. varæ.
- 35) G. man fra etc. Male.
- 36) K. om. æller cono.
- 37) G. man.
- 38) G. add. mans. K. tyuther vlouandes.
- 39) G. K. sic. B. helder. Cfr. textum Capitis.
- 40) G, annars.
- 41) K. G. mather giver prim faak. ælla prim 52) G. K. mangh. flere.
- 42) G. K. om. fin. 43) K. G. værþer,

- 44) K. almanna.
- 45) G. K. brænnur.
- 46) K. om. vm *fkoghe*.
- 47) K. man.
- 48) G. K. add. mans. 49) K. Nv um.
- 50) G. dele.
- 51) G. Nv.
- 53) G. Nv um man.
- 54) G. alinuithu.
- 55) G. add. ælla. K. add. ella hæras

XLV vm^{5°}) ræt fkiæppæ fkal varæ (⁵⁷oc rætter bifmare
XLVI vm⁵⁸) varghæ garþ oc vargha næt.
XLVII vm⁵⁸) maþer ær fökter oc ftanðer⁵⁹) með reþo vetti
XLVII vm maþer ftæmpnir man til lanzþins⁶⁰) oc comber eig
XLIX vm maþer flar baft æller bork⁶¹) bryter⁶²) pors æller⁶³) quæfti⁶⁴)
i annars fkoghe
L vm⁵⁸) annær bær ftikæmæz⁶⁵) æn þiæniftu mæn
63
LI vm⁵⁸) lanboe förer eig fkulð⁶⁶) hem firi iulæ aptæn.

 $Margher^{\sigma_7}$ æru fornæmis fakir. æn at þeffe byriæs þær. huilkin man fum taker heft æller hors manz vlouanöis at fkiæmmæ^{σ_1}) lep finæ mep. oc varþer fkiælikæ^{σ_2}) þær takin mep æller vitnum at ledær.⁷⁰) þa böte⁷¹) fullær þiufs böter. oc lati eig lif (⁷²firi þa fak.

Π

Taker maper (⁷³öknöte manz a löt vti⁷⁴) vlouandis. aker mep æller riper. pa ær han faker at prim markum. (⁷⁵hete pre oc æru tuar.

III.

Möter maher manni, hauir fangh læft. klænder'') firi hanum figher fin

I = IV. 6.II = I. FS. 1.

- 56) G. Nv huru. K. Nv um huru.
- 57) G. K. ælla bismare.
- 58) G. Nv um.
- 59) K. add. fore.
- 60) K. lanz pings. G. lans thing.
- 61) G. K. bark.
- 62) G. K. sic. B. om. bryter.
- 63) G. K. sic (ælla). B. om. h. v.
- 64) G. quæste. K. quasta.
- 65) G. K. flekomæz.
- 66) G. K. lanzfky ld.
- 67) G. K. om. Margher pær,

III = I. FS. 2: 1.

- 68) G. Skæma. K. Stunta.
- 69) Vox *fkiælikæ* bic superflua, demum post v. vitnum legenda videtur. Cfr. Cap. 1X. infra.
- 70) G. K. ledder.
- 71) G. K. add. fore.
- 72) K. G. sit fore be fak.
- 73) K. oxa ella hors. hæft a löt etc.
- 74) G. ute.
- 75) K. om. hete tuar.
- 76) G. K. klandar.

Digitized by Google

107

varæ. bepes til ftufs at faræ. þa fkal han fylghiæ. ær han fander at fak þere. böte þrenni fæxtan örtugher firi (⁷⁷vnöir viþu oc fwa aldin viþu.

IIII.

Syn han hanum til ftufs at faræ. þa ær þet rætlöfæ. þa fylghi han hænum til förftæ motz⁷⁸) æller⁷⁹) förftæ byiær.⁸⁰) oc fkiærfkote. at han vil⁸¹) eig til ftufs faræ. (⁸² þa æn han fyn hanum böte III. fæxtan örtugher. æller uæri fik mep tolf mannæ epe. oc þet⁸³) fkal fwa væriæ oc fökiæ. fum fyr ær fakt. (⁸⁴ falz han at rætlöfo.⁸⁵) þa fkal hanæ fwa⁸⁶) ut taka fum allær aðrar.

V

(⁸⁷Taker maper man⁸⁸) i fkoghe finum. prel æller legho man. taki af hanom öxe æller öknöte. þæt fum fiæmir örægher⁸⁹) at faklöfo.

VI

Taker (⁹°viþ ftuf bonöæ æller bonöæ fun.[•] þa⁹¹) han fangh ær⁹²) eghn a. taki af hanum fangh⁹³) at faklöfö. föke han fiþan vm fkoghæ hugh æn han vil. (⁹⁴Wm all maal⁹⁵) iuir fkoghæ hugh. fkal fwa væriæ fum (⁹⁶fakt ær nu.

IIII = I. FS. 2: 1. fin.

V, VI = I. FS. 2: 2.

- 77) G. K. aldenuithu. oc fua fore underuipu.
- 78) G. K. moot.
- 79) G. add. til.
- 80) G. K. by.
- 81) G. K. uili.
- 82) G. K. sic. B. om. pa hanum.
- 83) G. K. om. pet.
- 84) K. hic male incipit novum Cap.
- 85) G. K. sic. B. rætlöfe.
- 86) G. K. om. fwa.
- 87) K. om. hoc Cap.
- 88) G. om. man.

- 89) G. fiarmeer ær.
- 90) K. mather i *fkoghe finum. bonda ælla* bonda fun vidther fuuf. þa etc.
- 91) Pro pa a. Cfr. not. 26. pag. 12. G. K. add. a.
- 92) K. om. ær.
- 93) K. om. fangh.
- 94) Quae in hoc Cap. sequentur: Wm nu,
- ad Cap. XI. pertinere videntur.
- 95) G. K. sic. B. add. .i.
- 96) G. K. nu ær fauct.

VII.97)

(98Vtan fkogher takis innan hæræzræfft. taks han innan hæræzræfft. hulkin fiþan hugger innan⁹⁹) hanum vlouanðis. böte firi¹⁰⁰) þrenni fæxtan ortugher.

VIII.

('Hugger maber vndir vibu i ('fkoghe annars manz. bær fum han a') 64 ingti i et læs⁴) tu æller þri. böte. III. fæxtan örtugher. oc ater fkaþan með fornom epe.

IX.

Hugger maper⁵) vndir vipu fæx læf⁴) æller flere. oc aker hem all fender meh fullum valzuerkum.⁶) böte') IX. marker. pre innan huarn rættin.⁸) æller væri fik mep tilftar⁹) ebe. æn han varber eig (¹⁰takin vib æller mep vitnum skiælekæ leder oc¹¹) böte ee skapan ater.

X

Hugger maber i skoghe manz. gör storpahug. oc kastlæger¹²) sæx las æller flere. böte firi¹³) þrenni. IX. marker.

XI.

Hugger maper oc¹¹) vp fcogh¹⁴) tiældræ¹⁵) mællum. böte oc fwa.¹⁶)

VII = I. FS. s. pr.

- 97) B. hic pro VII habet VIII, et sic quo- 6) G. ualuærkum. que in sequentibus IX pro VIII etc. Cfr. not. 5. pag. 195.
- 98) G. Taxs skogher innan etc. In principio huius Capitis quaedam omissa esse videntur. Cfr. I. FS. 2: pr.
- 99) K. i.
- 100) G. K. om. firi.
- 1) K. Hoc Cap. cobaeret cum praecedenti.
- 2) K. G. annars skoghe, pær etc.
- 3) K. ægher.
- 4) G. K. las.
- 5) G. K. sic. B. add. a.

- - 7) G. K. add. fore.
  - 8) G. K. ræt.
  - 9) G. K. tylftar.
  - 10) G. K. skællika mæth uitnum ledder. alla takin uith.
  - 11) K. om. oc.
  - 12) G. kastlægger.
  - 13) G. K. om. firi,
  - 14) K. Skogha.
  - 15) G. K. tiældru.
  - 16) K. om. fwa.

II. Fornæmis B. XI.

fwa fcal¹⁷) bötæ baþe firi aldin viþu oc vndir viþu fum (¹⁸fakt ær. Alt þet man. hugger minnæ æn (¹⁹til fæx laffæ oc værþer eig takin viþ.²⁰) æller²¹) vitnum laghlikæ ledær.²²) væri fik mep tolf mannæ epe. æller böte fum fakt²³) ær. hugger fæx las æller meræ. væri fik mep fiu mannum af nempdinnæ. æller böte fum lagh fighiæ.

XII.

peer byær ær²⁴) fkogha²⁵) agho faman. vfkiptæ²⁶) fin i mællum. pö²⁷) pær agho i²⁸) huggi at faklöfo. ee mæpan pem fember a. (²⁹Sæmber pem eig a. pa aghe pæn valö at fökiæ til fkiptis ær³⁰) fkiptæ vil. oc eig³¹) pen ær öpæ vil. mep fiunættinge huat pæt helöer ær aldin fcogher æller vnöir vipur.³²)

XIII.

Igh ma þen man i fcoghe huggæ vlouandis ær³³) minnæ hauir æn attundæ lot attungs. oc lagha tompt. vtan han faker fe at þrenni fæxtan ortughum,

XIIII

Aker maþer³⁴) gönom fcogh manz. bræfter³⁵) axul æller andur ftangh. huggi at faklöfo baþi

XV.

Taker³⁶) maper³⁷) heft æller oxfæ vangh³⁸) æller flæpa. fkip ftyri-

XIII1 = I. FS. s: 3.

- 17) G. add. oc.
- 18) G. K. nu ær fauct.
- 19) G. K. fiex las.
- 20) B. Pro vip antea fuit scriptum mep.
- 21) G. K. add. mæth.
- 22) G. K. ledder.
- 23) K. G. sic. B. fak.
- 24) G. fum.
- 25) G. K. fkogh. 26) G. K. at ufkipto.
- 27) K. G. pe fum.
- 28) G. K. innan.

- $XV \equiv I. FS. 3.$
- 29) G. K. om. Samber a.
- 30) G. K. fum.
- 31) G. K. sic. B. om. eig.
- 32) K. G. vndiruiþa.
- 33) K. G. pær.
- 34) G. man.
- 35) G. K. brifter.
- 36) K. Aaker; miniatoris errore.
- 37) Adde: a anuærkdaghi. Cfr. ind. Capp. et I. FS, 3.

€.5

38) G. K. om. vangh.

faft.39) ökee.40) molker ko manz. þeffi maal æru41) all42) full rætlöfæ. pær⁴³) fkal bötæ⁴⁴) firi prenni fæxtan örtugher i pre ftapi.⁴⁵) æller væri fik meß tolf mannæ ehe. firi riwflu⁴⁶) örtugh firi tuar.⁴⁷) tuar örtugher. fi-65 ri prear. æller prim flere. böte fæx öræ.

XVI

(43 Aker maher iuir engh manz æller⁴⁹) aker sihan vp ær runnin.⁵⁰) böte firi hiul huart örtugh. aker aðru finni. böte famulunð. (⁵¹þa æru atta örtögher. aker pripiæ finni. þa ær þet32) full rætlöfæ. böte prenni fæxtan örtugher i bress) stapi. (54firi by bet hetæ ha förgata.

XVII.

Taker maber 55) garb manz vp. 56) böte. III. fæxtan örtugher i bre ftaþi.57)

XVIII

Taker maher (58 manz huggin fangh i fcoghe. æller annar ftap. böte. III. fæxtan örtugher .i. pre ftapi.") æller væri fik mep tylftar epe

XIX.

(⁶°Maper förer garþ fin af akrum för æn burghit er. giælde (⁶ ater al4

XVI = I. FS. 4.XVII = I. FS. 5: pr.

- 39) G. firi faft. K. forefaft.
- 40) G. ökfe. K. öxe.
- 41) K. sic. G. ær. B. om. h. v.
- 42) G. om. all.
- 43) G. om. pær. K. ok.
- 44) G. bötas.
- 45) K. löte.
- 46) G. riuu. K. ena riw.
- 47) G. K. add. böte.
- 48) K. Litt. init. A omisit miniator, atramento vero addidit rec. man.; quo tamen factum est, ut hoc Cap. cum praecedenti cohaereat.
- 49) G. K. add. iuer.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

XVIII = I. FS. 5: pr; III. 149. XIX = I. FS. 5: 1.

- 50) K. runnet.
- 51) G. K. om. pa örtögher.
- 52) G. K. om. pet.
- 53) G. thrænne.
- 55) G. add. man. Male.
- 56) G. K. sic. B. om. vp. Cfr. ind. Capp.
- 57) K. löte.
- 58) K. huggin fang i fkoghe manz.
- 59) G. ftathi rec. man. mut. in fcipthi. K. til præſkiptis.
- 60) G. Um mather före. K. Före mather.
- 61) G. allan skathan ater thæn thær gönom gik. K. ater skathan allan. pær gönom gik.

26.

54) K. py at pæt.

II. Fornæmis B. XIX.

lan ben skaba ben bær fæks gönom. oc aa ouan.62) III. sæxtan örtugher (⁶³i pre stapi.

XX.

Bryter maber⁶⁴) annars garp. (⁶⁵ganger fæ gönom oc gör bonöæ fcaþa. böte (^{oc}hin ær bröt attæ örtugher oc ater fcaþan. æller hin^{o7}) garþ a. æn⁶⁸) eig hittis ben (⁶⁹ær garb brot.

XXI.

('°Löper fæ ingiærþis at helom garþe. þen fum fæ a leggi fram'') flikt⁷²) han vil. oc fuæri⁷³) mep en epe finnum. æn minni ær fkapi gör. æn til ak*e*r las.

XXII.

Skil pem a callar annar aker las oc annar minnæ. læggi fram pen⁷⁴) minnæ callar flikt⁷⁵) han vil. oc fuæri æptir mep tylftar ebe. at eig ær mere skapi gör. (7 callar annar meræ æn aker las. (7 pa suæri mep tols manna epe at han fek fkapa til aker las. pa giælde hin ater⁷⁸) eig py meræ en aker las.⁷⁹) at mere fe fkabi gör.

XXIII.

Brytir hirpinge garp. oc far i frip giærpi mannæ mep fiælfræpi⁸⁰) finu. þa syli bonsen mep tolf mannæ epe. at han böp hanum eig pæt. fipan böte hirþingi⁸^t) oc eig bonden.

XX = I. FS. 5: 2.XXI, XXII = I. FS. 5: 3.

- 62) G. K. om. ouan.
- 63) K. G. til præskiptis.
- 64) G. man.
- 65) K. gaar. G. fua at fæ gaar gönom.
- 66) K. pæn fum. G. hin thær.
- 67) K. G. pæn.
- 68) G. K. vm. 69) G. K. bröt; om. ær garp.
- 70) K. connectit hoc Cap. cum antecedenti. So) G. fiælfrathe.
- 71) G. K. framt.

- 72) K. add. fum.
- 73) G. K. sic. B. fivriæ.

XXIII = III. 41.

- 74) G. sic. B. om. pen. K. ær.
- 75) K. add. ær.
- 76) K. hic incipit novum Cap.
- 77) G. K. sic. B. om. pa til aker las.
- 78) G. K. om. ater.
- 79) K. G. add. py.
- 81) K. G. hirpingin.

Digitized by Google

XXIIII.

Taker mahr aker nam fran manni. æller kono. (82 han a at böte fæxtan örtugher. i pre ftapi.83) æller væri fik mep tylftar epe. aker nam fkal æltæ fran manni oc eig takæ.

XXV.

Hittir maher grip^{\$4}) manz i akri. lysi sum abrum hiusnæh.^{\$5}) ganger pen viþ ær^s) a. löfe fum annat aker nam. 66

XXVI.

Later man heft i tiuper. æller annan grip⁸⁷) i aker manz æller engh. pet ær. III. marka fak. hete pre oc æru tuar. æller væri fik mep (88tylftar eþe

XXVII.

(*⁹Halder maber fæ fit i frib giærbi annara mannæ. en æller flere $mep^{\circ\circ}$) hund oc hirþæ.⁹¹) þa ær han faker at fæxtan örtughum .j. þre ftapi. æller væri fik mep tylftær epe.

XXVIII.

(⁹²Giuer (⁹³man fak prim mannum. æller prim flere. pet liggi til⁹⁴) nempdinnær. giuir færum fak. þa væri fik mep tolf mannæ epe. oc famulund vm friþ löfæ⁹⁵) mannæ famuift.

XXIIII = I. FS. 6: pr. XXV = I. FS. 6: 1.

- 83) K. lyti. G. til thræfkiptis.
- 84) G. grips, rec. man. mut. in gripo. 85) K. G. pyufnape.
- 86) G. thær.
- 87) G. K. sic. B. gript.
- 85) K. om. sequentia usque ad verba tolf mannæ epe in Cap. XXVIII. Cfr. nott. 89, 92. infra.

XXVI = I. FS. 6: 2.XXVII, XXVIII = I. FS. 6: 3.

- 89) K. om. totum hoc Cap. Cfr. not. 88. praeced.
- 90) G. sic. B. om. mep.
- 91) G. hirdth.
- 92) K. om. Giuer mep. Cfr. not. 88. supra.
- 93) G. mather manne fak. prim ælla etc. Male.
- 94) B. h hic additum, at deletum est.
- 95) G. frillöfa, et sic ubique.

⁸²⁾ G. K. om. han a at.

XXIX.

Later⁹⁶) maper grip fin⁹⁷) i tiuper vm dagh. oc vaper⁹⁸) lös. ligger fætur a æller hælöæ. oc ganger i akr manz. varper i perre bonöæ griper intakin. på fcal löfæ meß enepe finum. læggi fram fwa mykit han vil. oc fwæri a ouan meß enepe finum. ee huat dagh pet er. oc væri faklös.⁹⁹) haldir hin¹⁰⁰) fiþan ær¹) intok. hætti viþ. III. fæxtan örtughum.

XXX.

Taker maper in fæ manz j fripgiærpi finu.") hors æller nöt fænöir³) buþ eghandanum.⁴) comber han⁵) innan folæ fætris⁶) fit at löfæ. löfe⁷) meß enepe finum. oc⁸) læggi fram fwa mykit han vil. komber han eig⁹) til.¹⁰) (¹¹pa hin fum intok. kallæ¹²) til finæ grannæ at finæ¹³) fcaþa fin. (¹⁴oc at þet ær vfpilt oc vfprænt¹⁵) oc lati fwa ut. oc eghande fe faker at.¹⁶) III. fæxtan ortughum oc ater¹⁷) fkaþan¹⁸) meß fornom eþe. (¹⁹Nv faar han hanum²⁰) eig buþ af.²¹) þa²²) lati²³) vt innan folæ fætris (²⁴meß grannæ vitnum oc lati fynæ. at þet ær vfpilt oc (²⁵vbart oc vfpiælt oc vfprænt. oc læti fynæ fcaþa fin. fiþan (²⁶þa kærir til eghandis.²⁷) leggi fram ¶va mykit han vil. oc²⁸) meß tolf mannæ eþe. at mere var eig²⁹) fcaþi

XXIX = I. FS. 6: 4; III. 40.

- 96) K. Tater; miniatoris errore.
- 97) G. K. om. fin.
- 98) K. G. værper.
- 99) C. G. K. add. fipæn.
- 100) G. K. han.
- 1) C. om ær. K. G. pær.
- 2) G. K. om. finu.
- 3) C. fændi.
- 4) G. K. oghanda.
- 5) C. add. *til.*
- 6) G. folafæters. K. i folafæters.
- 7) G. K. om. löfe. Male.
- 8) C. om. oc.
- 9) K. G. add. pa.
- 10) C. om. til.
- 11) G. til hans fum etc.
- 12) K. C. kalli. G. taki.
- 13) C. G. K. Synce.

- XXX = III. 40.
- 14) C. om. oc v fprænt.
- 15) G. ufprænct. K. ælla vfprænct.
- r6) C. G. K. sic. B. on. at.
- 17) G. ate giælde.
- 18) C. Scapæ.
- 19) C. om. Nv. K. his incipit novum Capi
- 20) C. om. hanum.
- 21) G. K. om. af.
- 22) C. om. pa.
- 23) C. K. add. po. G. add. pa (lege po).
- 24) C. oc calli til granna oc se at rfpilter ær oc vbarþer oc rfprangdr oc late fyna fcaþæ etc.
- 25) G. K. usprænct oc vbart. ok late etc.
- 26) C. han. G. K. han kære.
- 27) C. K. eghandæns. G. eghandan.
- 28) G. K. om. oc.
- 29) C. om. eig. Male.

gör æn nu ær fram laght. Skil þem a figher³°) fik eig buþ haua (³fangit. þa dyli meþ tolf manna eþe.

XXXI.

Ligger öhe bool³²) i by. giuir (³³hæn (³⁴fak fum bool a þrim æller 67 þrim flere. at þer haua hus hans brent. æller tymber³⁵) bort (³⁶fört oc takit. þet (³⁷liggi til fiu mannæ af nempöinni. giuir færrum³⁸) fak (³⁹æn þrim. væri huar⁴⁰) fik með tolf mannæ ehe.^{4x})

XXXII.

Firi þeffæ væghæ. (*²fkal bonde laghæ böte hötæ æn vgilder liggiæ. þæt æru landz væghæ. æller⁴³) kirkiu væghær. quærnæuæghær. æn⁴⁴) makauæghær.⁴⁵) oc⁴⁵) makabroor⁴⁷) (⁴⁸liggiæ til byær. þet eig æru almennæ⁴⁹) uæghær. æller (⁵⁰almennings (⁵¹broor. (⁵²oc æru þön⁵³) vgild. væri faklös.⁵⁴) vtan nokor kiærir⁵⁵) af (⁵⁶grannomen. þa böte firi öræ oc taki vp fiæluer grannæner.

XXXI = III. 42.

XXXII = III. 43.

- 30) G. K. add. hin.
- 31) C. fingit fwæri met XII. manna epe at han eig bub fik.
- 32) C. bol öpe.
- 33) G. K. han.
- 34) C. bolæ (lege bol a) fac firi prim etc.
- 35) C. G. K. timber.
- 36) C. om. fört oc.
- 37) C. lieger til nempdinc.
- 38) C. G. sic. B. *flerum*. K. *flerom* primum scriptum est, at, punctis h. v. subjectis, *færrum* in margine addidit scriba.
- 39) C. om. an prim.
- 40) B. Loco v. huar antes fuit scriptum fik. C. om. huar.
- (1) C. add. oc .II. manna withnum.
- 42) C. böte bonpe laghæ bote lanzwægh etc.
- 43) G. K. pro æller habent allmanna uægher. C. almannæwægh kyrkiu wægh quærnæ vægh etc.

44) G. K. om. æn. Cfr. not. 45. seq.

- 45) G. K. marka uægher; recte, ut videtur; sed C. quoque habet Enmakæ wægh, vel potius Enniakæ wægh (pro Æn makæ wægh). Cfr. not. 47. infra.
- 46) G. K. ælla.
- 47) G. K. marka bror; sed C. makæ broær. Cfr. not. 45. supra.
- 48) C. om. liggiæ til byær.
- 49) C. G. K. almænnix.
- 50) C. om. almennings. G. K. almanna.
- 51) G. bro.
- 52) C. liegiæ vgiller etc.
- 53) G. K. the.
- 54) G. C. K. faklöft,
- 55) G. K. kære. C. kiæri æfur.
- 56) C. grannum þa böte öre oc taki fialwer grannær.

XXXIII

Vitiz manni fkoghæ brennæ.⁵⁷) (⁵⁸brennir han til tiughu laffæ. (⁵⁹æller tymber fkogh⁶⁰) til tiughu laffæ. firi huart þettæ. böte þrenni. nio marker. æller væri fik meþ (⁶¹fiærþungs nempdinni. brennir han⁶²) minnæ. böte þrenni fæxtan örtugher. æller væri fik meþ tolf (⁶³mannæ eþe

XXXIIII.

(⁶⁴Brænnæ mæn⁶⁵) kol i fcoghe flere faman (⁶⁶æn en. oc æru⁶⁷) fkilder at⁶⁸) vm maal oc (⁶⁹matu. værþer elder lös. oc brennir⁷⁰) til⁷¹) fullæ brenno fum (⁷²fyr var fakt. vari huar houopz maper⁷³) firi fik. oc böte hvar⁷⁴) þerræ. III. nio m*arker*. æller væri fik meþ (⁷⁵fiærþungs nempdinni

XXXV.

Taker maper in fæ (⁷ manz at garpalöfo. böte prenni fæxtan örtugher. æller væri fik mep fiu mannum af nempdinni.

XXXVI.

Ligger hufæ lös⁷⁷) tompt i by. oc æru akrær oc engiær allir af falder.⁷⁸) oc gærþær lighiæ ater til tompt. þa taki huar þerræ fum iorþenæ

- 57) G. add. ok.
- 58) C. at han hawer brænt til etc. G. K. brænni han ey til etc; male.
- 59) C. om. æller þettæ. Legendum videtur: annattuægiæ aldinuiþu æller undiruiþu æller tymber (kogh etc. Cfr. II. Add. 3: 1.
- 60) G. K. timberf kogha.
- 61) C. fiu nempdæmannum.
- 62) C. om. han.
- 63) C. mannum. brænnæ etc. Vide Cap. XXXIV.
- 64) K. Hoc Cap. cum praeced. cohaeret.
- 65) K. man.
- 66) B. Pro an antea fuit scriptum en. C. om. an en. oc.

- 67) G. K. om. æru.
- 68) C. om. at.
- 69) G. K. mætte. C. metti oc wærder etc.
- 70) C. brænnif. G. K. brænni.
- 71) C. sic. G. K. om. til. B. allæ. Cfr. II. Add. 3: 2.
- 72) C. wart fact böte hwar for fik .III. IX. marker (pro IX marker antea fuit scriptum XVI. örtogh) eller etc.
- 73) G. houozman. K. forman.
- 74) B. Loco litt. v antea fuit scriptum a.
- 75) C. fiu man af nempdænæ.
- 76) K. G. a gardlöfo; om. manz.
- 77) G. K. huuflös.
- 78) K. G. fraan falder.

haua köpt fwa mykit baþe⁷⁹) af tomptinne oc garþommen. fum han hau*er* fangit innan iorþinni. æptir nat oc iamlangæ. viliæ þer garþanæ eig gildæ giæræ. Þa böte fum lagh fighiæ.

XXXVII.

Firi all mala ruf. fcal tolf mannæ eper gangaz mep tuenni vitnum. oc vitni⁸⁰) ater .i. epe⁸¹) ftanöæ. æller böte. III. fæxtan örtugher.

XXXVIII.

Siter maþer⁸²) a annars iorþ oc far. oc göper finæ iorþ. taker viþ go-68 pum hufum oc röter niþer. oc fum brennir han oc böter⁸³) ingin. oc ingin gor⁸⁴) han viþ. þet⁸⁵) ær all⁸⁶) ful bolözlæ. (⁸⁷þær þet vitis manni. böte III. fæxtan örtugher. æller væri fik meþ fiu mannum af nempdinni.

XXXIX.

Deler⁸⁸) bonde fik vndir lanzpingh. figher fik eig (⁸⁹laghlikæ fælden væræ. ordeler⁹⁰) han fik (⁹¹i þy næftæ lanzpingæ væri faklös. giter (⁹²han fik eig æn þa ordelt. haui æn þa manæþæ dagh at delæ fik vndir höftæ⁹³) domaræ. giter han fik eig æn þa⁹⁴) ordelt. böte fak fina.⁹⁵) vil han eig æn þa ræt göræ. þa⁹⁶) fökæ han.⁹⁷)

XXXVII = 111. 49. XXXVIII = 111. 50; IV. 8. fin.

$XXXIX \equiv III. 51.$

- 79) G. K. om. bape.
- 80) K. G. vitnin.
- 81) K. G. epenom.
- 82) K. man.
- 83) G. K. bætrar.
- 84) G. K. gör.
- 85) G. thær.
- 86) all aut superfluum, aut alt legendum videtur. G. K. om. h. v.
- 87) G. alt thæt pær uites etc. K. vitis manne pæt. böte etc.
- 88) G. Dele.

- 89) G. K. lughfældan. C. lagh fællen.
- 90) C. ordelæ.
- 91) K. G. innan næfta lanzping. C. innen næftu pry lanzpingh.
- 92) C. fik eig pa etc.
- 93) C. högstæ. G. K. höxta.
- 94) K. G. pær.
- 95) C. G. K. sic. B. om. fina. C. add. oc wæri faclös firi focninne.
- 96) C. om. pa.
- 97) G. *föken*.

XL.

Siter maper⁹⁸) quar vm gengiærþ æptir þre ftemnudagha. oc⁹⁹) huar²⁰⁰) fiurtannatæ.¹) göre²) vt gengiærþinæ³) oc a III. öræ. oc (⁴ingin annar. vil han eig⁵) þa ræt göræ. þa nempni hærazhöfþingi þingh⁶) hem til hans.⁷) oc (⁸taki vt gengiærþinæ. oc a þre öræ. oc eig meræ. þær a ingin fak a. vtan þæn⁹) gengiærþina²⁰) a.

XLI.

Siter man¹¹) vm almennigx¹²) ören¹³) quar iuir martens meffu (¹⁴dagh. giælde vt almennigx¹²) ören oc a en öræ.

XLII.

Fylgher eig nempdæmaprin¹⁵) finnæ¹⁶) gengiærp oc almenpnigs¹⁷) öre innan forftæ endaghom.¹⁸) böte tua öræ pem¹⁹) gengiærpinæ a. æller²⁰) viti forfall fin mep tolf mannæ epe.

XLIII.

Wm aret sculu tu refsingæ pingh varæ. oc tu hærazpingh. comber eig

XL = III.55; V. s.XLI = III.55. fin; V. 3. XLII = 111. 57; V.3. XLIII = 111. 57.

98) K. man.

- 99) C. om. oc. G. K. fore.
- 100) B. Prior sequentis vocis syllaba fur primum loco v. huar est scripta, postea vero in margine addita.
- 1) C. fiugurtannattæ. B. dagh addidit, at lineola induxit scriba. G. K. add. dagh.
- 2) C. G. K. sic. B. giæra.
- 3) C. gengiarþ.
- 4) B. ingim primum fuit scriptum. G. K. om. oc ingin annar. C. loco vv. ingin annar habet: pem agher pen vp takæ gengiarb a. Legendum igitur videtur: pem agher pen vp takæ gengiærp a oc ingin annar.
- 5) G. C. K. add. an.

- 6) C. om. pingh.
- 7) K. om. hans.
- 8) C. late takæ vt gengiarþ.
- 9) C. om. *þæn*.
- 10) C. G. K. gengærp.
- 11) G. K. mather.
- 12) B. almenninx primum frit scriptum.
- 13) G. K. C. öre.
- 14) C. göre vt almenninx ore oc annæn vp a.
- 15) G. næfndamather.
- 16) G. K. fum. Male.
- 17) G. K. almænnix.
- 18) G. K. endagha.
- 19) K. *fum*.
- 20) G. K. om. æller.

II. Fornæmis B. XLIII.

nempdæmaprim²) til perræ. böte attæ ortugher. Eig fculu oc flere pingh varæ²) a eno are. vtan lanz herræ bub. æller laghmaz.²)

XLIIII.

Flar man²⁴) aldinuipu a lanz almenningge. æller hæraz almenningi.²⁵) varper takin vip. þa þen han taker vip. taki af hanum öxæ. oc clæpe oc alt þet han far mep at faklöfo. oc haui fiæluer. kan han oc²⁶) fla han nokon dynt væri oc faklöft. (²⁷kiærir (²⁸han oc æn fipan til hans²⁹) a þinge oc 69 falz han at. böte þrenni fæxtan örtugher. oc væri þen mals eghendin³⁰) fum han tok vip.

XLV.

(^{3 I}En ræt fkiæppæ. oc rættær bifmari. fcal vm alt landit varæ. oc^{3 2}) huar^{3 3}) þem hauir eig ræt^{3 4}) fiþan han ær laghvarþer^{3 5}) af foghotæ^{3 6}) ællr hæræzhöpingæ.^{3 7}) böte attæ örtugher.

XLVI.

Allir per i (³⁸væftræ götlande bo (³⁹fwa at ingin fe vndan takin. fculu bygia⁴⁰) varghagarþæ. þær fum til ær fallit. æller (⁴¹haua varghænæt.⁴²) þeer⁴³) fum eig haua fcoghæ. oc⁴⁴) þæt fcal hærazhöþingi⁴⁵) fco-

XLIIII, XLV = III. 58.

XLVI = III. 60.

- 21) Lege nempdæmaþrin. G. næmda mather. K. næmdaman.
- 22) K. om. varæ.
- 23) Pro laghmanz. G. laghmans ær. K. laghmancens.
- 24) G. K. mather.
- 25) G. om. almenningi.
- 26) G. K. add. fa at.
- 27) G. Kære.
- 28) G. K. æn han til hans fipan.
- 29) B. Voc. hans omiss. ipse add. scriba.
- 30) G. K. malfeghande.
- 31) K. Rætter bifmare. ok ræt fkæppa.
- 32) G. K. om. oc.

33) G. hua.

- 34) G. K. rætta.
- 35) G. add. til. K. laguarather thær til.
- 36) G. foghata.
- 37) G. K. hærazhöfþinga.
- 38) C. landeno.
- 39) C. om. *fwa takin*.
- 40) G. K. sic. C. hawa. B. vp.
- 41) C. per fum eig hawæ fcoghæ hawi war ghæ næt. oc pet etc.
- 42) C. G. K. sic. B. vaghænæt.
- 43) K. om. peer.
- 44) G. om. oc.
- 45) G. K. hærazhöfpinge. G. hærazhöfpingen.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

27.

Digitized by Google

II. Fornæmis B. XLVI.

ba. oc (⁴⁶ber sculu vrækæ a lagha stempnudaghum. (⁴⁷stempnudaghær ærn beffir. fyrste⁴⁸) fiærbe dagh pafkæ. annar⁴⁹) fiærbe dagh⁵⁰) pikizdaghæ⁵¹ pribi ær⁵) annar dagh mychialsmeffu⁵) dagh.⁵⁴ fiærbe⁵⁵ femte dagh iulæ. huar⁵⁶) eig (⁵⁷vræker a (⁵⁶pemmæ stempnudaghum. (⁵⁹bonde æller bryti. böte öre. legho maber⁶⁰) æller innizmaber⁶¹) örtugh. oc⁶²) huar⁶³) eig hauir næt æller garþæ bygdæ. böte tua öræ. (⁶⁴oc haui bönderne⁶⁵) fiælfuer. oc⁶⁶) i huarri fcallæwræt⁶⁷) fculu tuer men varæ (⁶⁸fum (⁶⁹at gömæ þem mannum fum eig göræ ræt. oc70) fökiæ þem. þolæ71) ber foknenæ. (72böte. III. fæxtan örtugher: oc73) væri þæn malfeghandin74) fum föker. oc pæs⁷⁵) i mellin. ee⁷⁶) huarn timæ⁷⁷) peffir⁷⁸) tuer kræfiæ⁷⁹) pem til. pa vrækin per⁸⁰) æller⁸¹) böten fum (⁸²lagh fighiæ.

XLVII.

Ær maber fökter.83) stander firi sinum garbe meh repo væti.84) vil eig malfeghandin æller lænfmannin⁸⁵) ftauæ hanom. ftaui nempdæmabrin.⁸⁴)

XLVII = III. 61.

- (46) C. wærki, om. per sculu.
  - 47) C. G. K. lagha flempnudagher. K. hic in- 67) G. K. fkaluræt. C. fcallæ wart.
  - cipit novum Cap.
  - 48) G. K. om. fyrstc. 49) K. add. ær.
  - 50) K. dagha.

  - 51) G. pingez dagha. C. pencoster. K. om. h. v.
  - 52) C. om. ær.
  - 53) C. mikaelis.
  - 54) daghæ legendum videtur. C. G. K. om. h. v.
  - 55) G. K. add. ær.
  - 56) G. K. Hua. C. add. fum.
  - 57) G. K. sic. B. wæker. C. wærker .i. pænnæ etc.
  - 58) K. G. pæffum daghum.

  - 60) C. legoman.
  - 61) K. innis man, C. innifina; male,
  - 62) C. om. oc.
  - 63) G. K. hua.
  - 64) C. om. oc fiælfuer.
  - 65) G. K. sic. B. bonderene.

- 66) G. K. om. oc.
- 68) G. K. om. fum. C. per.
- 60) K. göma at. G. uacta at.
- 70) C. G. K. sic. B. add. eig.
- 71) C. pelæ. At e pro o aliquoties habet
- Lydekinus. Cfr. not. 89. pag. 211.
- 72) C. om. böte oc.
- 73) K. om. oc.
- 74) C. malfeigende.
- 75) C. G. K. sic. B. peffi.
- 76) G. om. ee.
- 77) G. add. fum.
- 78) C. pe.
- 79) K. quæriæ. Male.
- 80) C. G. K. om. per.
- 59) C. G. K. böte bonde eller bryte. öre etc. 81) C. G. K. sic. B. allir. (cum addito puo
  - cto). 82) C. fakt ær.
  - 83) C. man fotter. G. K. add. ok.
  - 84) C. G. K. watti.
  - 85) C. lænsman.
  - 86) C. nempdemaper.

70

æller ee huar⁸⁷) vill at faklöfo.⁸⁸) vil oc ingin ftaua hanom. fwæri þot⁸⁹) huaru. oc væri faklös.

XLVIII.

Stempnir⁹°) maþer manni tu⁹¹) lanz þingh með yitnum. oc comber han⁹²) eig til. a þru⁹³) þerræ (⁹⁴at fuaræ fak finni.⁹⁵) þa a⁹⁵) laghmaþer han friþlöfæn⁹⁷) læggiæ. mellin æluer oc tiuiþæ.⁹⁸) ee⁹⁹) þær¹°°) til han til¹) fuara komber. famulund²) oc þen fum³) ftempnir æn han comber eig til. Ingin döme yuir annan. fyr æn han (⁴ær lagh callæþer til fuaræ.

XLIX.

(⁵Flær maher baft æller börk.⁶) bryter pors. æller quæfti⁷) i hem fcoghe⁸) han a ingti .i. bötc. þrenni fæxtan örtugher.

۲°)

Holgkin¹°) leghomaper möllæri. (¹ almennigx bonde¹²) æller bondæ fun vgipter vr garpi bær ftikæmez.¹³) per eig æru piæniftu men. ællør .i. vandræpum. böten.¹⁴) III. fextan örtugher.

$XLVIII = III. 6_2, 53.$ XLIX = III. 148.

- 87) G. hua. C. G. K. add. fum.
- 88) C. faclösæ.
- 89) C. peth (cfr. not. 71. p. 210.). K. G. po at.
- 90) G. K. Stæmpni.
- 91) C. sic. B. G. K. til.
- 92) C. om. han.
- 93) Pro a abru. Sic C. G. K. at adru. Cfr. not. 6. pag. 118, et not. 4. p. 178.
- 94) C. om. at finni.
- 95) B. finæ antea fuit scriptum.
- 96) C. ma.
- 97) G. K. add. at.
- 98) C. G. K. tiwip.
- 99) G. C. K. sic. B. oc.
- 100) C. G. om. pær.
- 1) C. om. til.
- 2) G. famuleth.
- 3) C. om. fum.
- 4) G. laglika kalla han til fuara. K. ær laglika kallather etc.

L = III. 147.

- 5) C. G. K. Flar man.
- 6) G. hic om. börk; cfr. not. 8. seq. K. bark. C. om. æller börk.
- 7) K. quasta. G. quæste. ælla flaar bark.
- 8) C. add. fum.
- 9) B. Litteras numerales huic Cap. inscriptas (*LI* nempe, cfr. not. 5. pag. 195, et not. 97. p. 199.) omisit scriba, addidit vero rec. man. G. om. totum hoc Cap. quamvis titulum eius in indice Capp. habet. K. connectit hoc Cap. cum praecedenti.
- 10) K. Huilkin.
- 11) K. ella almænninxs bonde, bonda fon etc.
- 12) K. sic. B. bönder.
- 13) K. stekomæz.
- 14) K. böte.

Förer eig lanboen hem iorpeghandænum land fkild¹⁵) finæ. æller hans (1^sviffum vmbuz manni. nat firi iulæ aptan. væri tuæfkylder.

Hær byriæs (¹vt giærþæ bolker (²meþ flokom.

I vm lip vgilt ligger. II. vm ængkæ³) gap a vt garþum. III. vm⁴) bolgarber⁵) vgilder ligger. IIII. vm gap vgilt") ligger alt aret. V. vm bolkæ?) tiældru⁸) mellin. VI. vm alt boolbrygpi. VII. vm valtran oc rotan a akre vp runnum.") VIII. vm (1°fæ græffætæ. IX. vm maper tiubræ a fino vlouandis. X. vm (11maper (12eng manz æller bys almenningh tiuprær XI. vm tiuper heft præftens. XII. vm maher köper fæ af falz by.13) XIII. vm legho fæ. tækiu fæ. oc nam fæ. XIIII. vm copo fund.¹⁴) XV. vm vehe værk. XVL vm hökæ fund. XVII. vm maper flar enæ ek aldinbæru. 5) LI = III. 138.

- 15) G. K. landskyld. 16) G. K. uiffu buthi. 1) G. K. wigartha balker. 2) G. om. mep flokom. **3)** G. enka. K. enga. 4) G. Nv um. 5) G. K. sic. B. bolgarp. 6) Lege opit. 7) G. K. balka.
- 8) K. tiældra.

- 9) G. sic. K. oprunnen B. fabum.
- 10) K. græfæta fæ. 11) G. K. mather (K. man) tyuthra (pro lyuthra a, cfr. not. 26. pag. 12.) ængh manz ælla byrs (K. bys) almænnixs. Male.
- 12) Lege a eng. Cfr. tamen not. 50. pag. 5.
- 13) G. K. falby. 14) G. köpafund. K. köpfund.
- 15) K. aldinbæra

XVIII. vm maþer flar þrer æller þrim flere.
XIX. vm maþer flar las af vndir viþu.
XX. vm¹⁶) flar þry læs¹⁷) æller þrim flere.
XXI. vm¹⁸) viliæ brænno.
XXII. vm¹⁹) vaþæ branno.²⁰)
XXIII. vm dyur taker fæ fran hirþingæ.
XXIIII. vm fæ ligger i dy döt.
XXV. vm bonde (²¹luker leghomanni fæþi
XXVI. vm lagha ftempnu dagha.²²)
XXVII. vm²³) feftir²⁴) leghoman oc gar a²⁵) vift hans
XXVII. vm nockædrumb²⁷) oc ældæræ.

.L 28)

Ut garper allir (² oc lip fkulu gild væræ vm helghæ pors dagh. (³ oliggir lip vgilt. pæt ær fæx öræ fak.

п.

Ore³¹) firi enkæ³²) gap a vt garpum.

III.

Firi bolgarp.33) attæ örtugher æn vgilder ligger.

I - III = I. FornB. 1.

- 16) G. add. mather. K. Nv um mather.
- 17) G. K. las.
- 18) G. sic. B. om. vm. K. Nv vm.
- 19) K. Nv um.
- 20) G. K. brænnu.
- 21) K. lukar manne legho i fæf.
- 22) G. K. dagh. Male.
- 23) G. K. add. man.
- 24) G. fæsti.
- 25) G. aff. Male.

- 26) G. K. klandar.
- 27) K. nockadrumd.
- 28) K. hic iterum habet rubricam: Har byrias wtgarthabalker meh floccum.
- 29) G. K. sic. B. fkulu oc lip.
- 30) G. K. hic male incipiant Cap. IL
- 31) G. K. öre.
- 32) G. enga.
- 33) G. K. sic. B. bolgarper.

213

IIII.

Ligger gap alt aret opit. böte firi attæ ortugher æn þryter³⁴) ær a. oc vil eig giærþa.

v.

(35Oc fwa firi bolkæ huarn.35) æn tiældræ mællum ligger open.

VI

Ligger alt bolfbrygpi³⁷) vgilt bapi a varpingum oc hoftpingum³⁸) firi prifku³⁰) æller vangömo fkyld.⁴⁰) böte firi huart ping prenni fæxtan örtugher. kumber hin firi helghæ pors dagh. fum pet agher. at giærþæ garþæ finæ⁴¹) væri faklös. kumber han eigh. þa flan grannanne⁴²) engh hans. oc varpuetin⁴³) garþum hans. oc þen fum garþ agher⁴⁴) en⁴⁵) vgilder liggir. oc ær ingum anuarþæþer⁴⁰) at varpuetæ. þa böte han þre marker þit fum garþær hans liggiæ. oc fya all garþa viti.⁴⁷) oc allir þer fum garþ giærþæ. væri þer malfegænder at. boor þen innan⁴⁸) adru hæraþi. æller lande. þa ma þæn enæ⁴⁹) man næmæ⁵⁰) til fak finnæ. oc eig ma⁵¹) næmæ i flerum fakum. oc (⁵²nam þet fcal ftan⁵æ þre nættir innan þy hæraþe. oc þen⁵³) fum nempde fcal biuþa hanum ater⁵⁴) löfæ. vil han eig ater löfæ. þa före þet hem⁵⁵) at faklöfo. Far han æptir hanom fum nempder ær. oc innir⁵⁶) han i þy hæraþi fum namit var takit .i. þa ma han æltæ þet fra hanum oc

- 34) K. G. sic. B. bryter.
- 35) B. Loco huius Capitis, initium sequentis antea fuit scriptum. G. K. connectunt hoc Cap. cum praecedenti-
- 36) G. sic. K. huar. B. huanr.
- 37) G. K. bolbrygpe.
- 38) G. K. höftpingum.
- 39) K. G. pryfku fkuld.
- 40) G. K. ∫kuld.
- 41) G. K. add. pa.
- 42) G. K. grannar.
- 43) G. K. uarpuete.
- 44) K. a.

- 45) G. æn, ab ipso scriba mutatum in pæn.
- 46) G. K. anduarþaþer.
- 47) K. garpauipi.
- 48) G. K. i.
- 49) K. een.
- 50) G. næfna. K. næmna.
- 51) G. K. om. ma.
- 52) K. G. pæt naam.
- 53) B. Voc. pen omissam ipse add. scriba.
- 54) K. add. at.
- 55) G. K. sic. B. om. hem. K. add. ator; male.
- 56) G. inne.

II. Vt giærþæ B. VI.

eig rænæ. Taker han þet fiþan þet⁵⁷) vian lanz æller hæraþ⁵⁸) comber.⁵⁹) þa faker⁶⁸) han fik at þrenni fæxtan örtughum i. þre ftaþi⁶¹)

VII.

Waltrer⁶²) hefter. roter⁶³) fuin a (⁶⁴aker vprunnin. böte firi fkiæpu 72 corn flikt fum a var fat.⁶⁵) firi huariæ þriþiu (⁶⁶valtren æller roten.

VIII.

Siter (⁶⁷greffæti (⁶⁸i by manz. a⁶⁹) huatti⁷⁰) i garþum æller i.⁷¹) liþum eig ængh eig⁷²) aker. þa a han eig með laghum vtan garz at haua. eig ko. eig foo. eig buk. eig get. eig föþ. (⁷³eig fuin. eig griis. eig⁷²) gaas. num⁷⁴) han fe faker at (⁷⁵þrim markum. fæxtan örtugher .i. huarn þriþiungin.⁷⁶) oc föke fum fyr ær fakt.

IX.

Igh a tiuper fæ i giarpi⁷⁷) at gangæ (⁷⁸a fino allum grannum vlouandis. num⁷⁹) han (⁸⁰fæki fik vip hæræp at atta ortughum æn nokor kiæræ⁸¹) iuir⁸²) han.

X.

Tiuprer⁸³) man a annars manz engh æller (⁸⁴almenninge aldra mannæ

VII = I. FornB. 2. VIII = I. FornB. 3. IX = I. FornB. 4: pr.

57) G. om. pet.

- 58) G. K. hæraz.
- 59) G. domber. Male.
- 60) G. K. fieker.
- 61) K. G. ftmpi. 62) G. K. Valtra.
- 63) G. K. rotar.
- 64) G. K. akre up runnum.
- 65) G. K. faet.
- 66) G. K. ualtran ælla rotan.
- 67) G. græffætti. K. græfæti.
- 68) G. K. om. i by.
- 69) G. orn. a.
- 70) G. K. huarte.
- 71) G. K. om. i.

- 72) G. K. ælla.
- 73) G. K. om. eig fuin.
- 74) G. K. vtan.
- 75) G. K. sic. B. prinni fæxtan örtughum .i. huarn etc.
- 76) G. K. prithiung.
- 77) B. garpi primum fuit scriptum; i omis-
- sum ipse add. scriba. K. G. ingærpes.
- 78) G. finum, om. a. Male.
- 79) G. utan.
- 80) G. K. fakis with etc.
- 81) K. kærer.
- 82) G. K. a.
- 83) G. Tyuthra. K. Tyudrar.
- 84) G. K. i almænni.

II. Vt giærþæ B. X.

ingiærpis. (85 oc kiærir nokor a han. böte. III. fæxtan örtugher. i pre ftapi.85) æller væri fik meh nempdinni. lip (87 oc broor oc garþær oc allir byær friþir. þet liggir⁸⁸) til nempdinnæ.

XI.

Prester a mep laghum en heft i (⁸⁹garþi at haua. þy at han scal i sokn riþæ æn han braþlika buþ far.º°) bondæ at huflæ æller oliæ. haui a finu oc eig a annars. num^{or}) han fa lof til.

XII.

Köper maher fæ af falz by⁹²) oc vræker hem vlouandis grannum meh finu⁹³) viti. kiærir⁹⁴) nokor a han vræki bort at faklofo.⁹⁵) vil han eig bort vrækæ. huggi þa fialfuer niþer at faklöfo. vil han eig niþer huggæ oc eig bort vrækæ. þa huggi⁹⁶) þæn niþer ær⁹⁷) naar⁹⁸) at faklöfo. oc hin böte⁹⁹) pre marker. enæ¹⁰⁰) kononge. oc enæ¹⁰⁰) hærape. oc (¹⁰⁰enæ (¹hanum a han kyærir.

XIII.

(²Foper fæ oc³) legho fæ tækiu fæ. oc⁴) naam fæ. þæt fcal akt i enom laghum vara. py fcal varpæ firi (sallum vangömflom. fiults) oc clæui.7) byarg oc broo. vatn. oc dy. vargher. oc piufuer. (⁸peffi æru all vangömflæ. pem scal ater bötæ meh tolf mannæ ehe. siri oesli?) scal eig var-

XI = I. FornB. 4: 1. XII = I. FornB. 5.

85) G. K. kære, om. oc.

- 86) K. ftæpi.
- 87) G. K. om. oc broor.
- 88) G. K. add. alt.
- 89) K. G. gærþe haua.
- go) K. fa. G. add. aff.
- q1) K. vtan. G. vm; male.
- 92) K. fottaby.
- 93) B. *finni* primum fuit scriptum.
  94) G. K. kære.
- 95) G. K. faklöfo.
- 96) K. *fla*.
- 97) G. K. fum.

98) G. na.

XIII=I. FornB.6. Cfr. II. RetlB. 28.

- 99) G. K. add. fulla.
- 100) G. K. om. enæ.
- 1) K. pen fum a kærer. G. akærandenum.
- 2) K. Föther mather leghofæ etc. Male.
- 3) G. om. oc.
- 4) K. om. oc.
- 5) G. alli vangömo.
- 6) G. fylt. K. fult.
- 7) G. K. klæua.
- 8) G. om. þeffi vangömflæ.
- 9) K. ofæfle. G. ofuælli.

pa. (10 afikiæ elder.") ran. biorn. ftingi. oc ftarui.") peffi æru all oefli.)

XIIII.

Hitter¹³) köpo fund a¹⁴) annars manz egnh¹⁵) æller almenningi. fighi 73 til (1°i by pem fum han vil. oc (1'segnh (17agher. oc haui halft pen fum 18) ftok hittir.¹⁹) oc halft ben fum²⁰) til ær fakt. Hittir maber a (²¹finni egnh. haui²²) fiælfuer. hittir²³) pen fum²⁴) lagha lot hauir j fcoghenom.²⁵) haui fwa mikit af trænu fum bin liggiæ innan. oc ftande tret i hans lot. oc hugge eig tret niber vlouandis. vtan han giælde annat firi. Skil bem a. ba a ben vitu fum²⁶) egnh²⁷) a. fuæri mep tylftær ebe oc tuenni²⁸) vitnum at stokker henni er²⁹) hu klandar.³⁰) ha merkti iak firræ. hy a iak oc hu (^{3 r}ikki vættæ .i.

XV.

(32 pen a hæra er33) hendir. hen ræf ær33) refer. hen vargh34) er vinder. pen biorn er³⁵) binder. pen ælgh er³⁶) fællir. pen a oter vr a drægher.

XIIII = I. FornB. 7: pr, 9.

XV = I. FornB. 7: 1.

10) G. asikyu raan byorn elder stinger etc.	23) G. hitte.
K. afækyu ella raan byorn flynger etc.	24) G. K. om. <i>fum.</i>
11) B. Loco litt. Id antea fuit scriptum de.	25) G. K. <i>fkoghe</i> .
12) G. K. fkarui. Cfr. not. 6. pag. 64.	26) G. om. fum. K. er.
13) G. K. add. mather.	27) K. æng.
14) G. K. i.	28) G. K. tuem.
15) G. K. ængh.	29) G. K. om. er.
16) K. G. pem i by fum etc.	30) G. K. sic. B. klalder.
17) K. ok æng aker, Male.	31) G. incte i. K. æncte i.
18) K. om. fum. G. ær.	32) K. connectit hoc Cap. cum antecedenti.
19) G. hitte.	33) G. K. <i>fum</i> .
20) G. K. ær.	34) G. K. uægh. Male.
21) G. K. fino eghno.	35) G. fum.
22) G. K. add. alt.	36) G. om. er.
Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.	28.

Digitized by Google.

XVI.

Hitter maber hökæ i fkoghe finum æller almenningi. binder værplu³⁷) vm föter. eig ma annar siban³⁸) bort takæ. num³⁹) han (⁴⁰fæki sik at prenni⁴") fæxtan örtughum. i pre stapi.⁴")

XVII.

Flar maber (43ek aldin bæræ i scoghe annars manz. pet er sæx öræ fak en han comber eig dulum vip.

XVIII.

Flar maber pre44) eker45) æller prim flere. pet er prigiæ markæ fak. hete pre oc æru tuar.

XIX.

Flar vndir viþu til las niþær.40) þet er fæx öræ fak.

XX.

Flar han pry las æller prim⁴⁷) flere. pet er. III. marka fak. hete pre⁴⁴) oc æru tuar. (⁴⁹quæþer han ne viþ. þa scal hanum siunetting vifæ. oc væri fikso) meh tolf mannum æller böte fum faktsi) ær.

XXI.

Brennir⁵²) maber hö manz æller korn (⁵³a kre (⁵⁴vti. æller fiki garb.

 $XIX, XX \equiv I.$ Forn B. 8. XVI = I. FornB. 7: 3. XVII, XVIII = 1. FornB. 8; IK. 7. XXI = I. FornB. 9?

- 37) G. K. sic. B. vrærplu.
- 38) G. K. om. fipan.
- 39) G. K. vtan.
- 40) K. ær fæker at.
- 41) G. K. om. prenni.
- 42) K. ftæpi.
- 44) K. prim. Male.
- 45) G. K. om. eker.
- 46) G. K. ar.

- 47) B. Loco litt. pr antea, ut videtur, scriptum fuit æl.
- 48) G. K. sic. B. om. pre.
- 49) K. Sigher han ney. pa etc.
- 50) G. K. om. fik.
- 51) K. G. sic. B. fak.
- 52) G. Brænne.
- 43) G. K. ena ek aldenbæru i skoghe manz. 53) Pro a akre. Sie G. K. Cfr. not. 93. pag. 211.
  - 54) G. K. ute fifkegarth etc. Lege vti. aller ongh. æller fifki garp. æller mölao etc.

II. Vt giærþæ B. XXI.

æller engh. æller mölno mep valzuerkum. böte prenni. nio. marker oc ater fcahan. æller væri fik⁵⁵) meh fiærhungs nempdinni.⁵⁶) orker⁵⁷) han eig at⁵⁸) bötæ. ha fly⁵⁹) frih fin.⁶⁰) (^{s1}brennir han het minnæ ær.⁶²) böte prenni fæxtan örtugher.⁶³) oc ater fcaban. æller væri fik med tylftær epe.

XXII.

Brennir maber hö manz a engh vti⁶⁴) meh vabæ. bæt ær rætlöfæ. ba 74 feal fiunetting latæ göræ. þa væri han⁶⁵) fik mep tylftær epe. oc tuenni⁶⁶) vitnum. at han brende⁶⁷) eig hans hö. oc ingæ rætlöfo giorbe han hanum. oc by ær han eig fander at fak perre (⁶⁸ær hin vitir hanum. oc eig com bet af hans handæuerkum. æller meb hans viliæ. falz han at. þa⁶⁹) böte prenni fæxtan örtugher oc ater scaban.⁷⁰) swa er vm all (⁷¹annur polik maal. (⁷²æn man brennir meß vabæ mölno⁷³) æller⁷⁴) fifki garb. rifgarb.⁷⁵) broo manz. huggin fang i fcoghe. pet er alt rætlofæ.⁷⁶) huat pet ær (⁷⁷helder fot æller vfot. het fcal ater bötæ meb fornom ehe at hæt var eig meb viliæ verkum. oc eig⁷⁸) var þæt bætræ. oc (⁷⁹a ouan. III. marker. hete pre oc æru tuar.

XXIII.

Takæ⁸⁰) dyur fæ fran hirþingæ faar eig aflæftir ater hetti viþ fua myka

XXII = I. Forn B. q.

XXIII = I. FornB. 10: pr.

- 55) G. K. sic. B. om. fik.
- 56) K. næmd.
- 57) G. orka. K. orkar.
- 58) G. om. at.

- 59) G. K. flye.
  60) G. K. add. fore.
  61) K. G. Brænni hæt etc. 62) G. K. sic. B. om. ær.
- 63) G. add. fore.
- 64) K. vte.
- 65) G. K. om. han.
- 66) · G. K. tuem.
- 67) K. brænnir. Male.
- 68) G. fum thu giver hanom etc. K. ær hu 79) G. K. ouan a. giuer etc.

- 69) G. K. om. pa.
- 70) G. K. add. oc.
- 71) K. G. polikin maal annur.
- 72) G. K. hic incipiunt novum Caput: Brannir mather mæth etc.
- 73) K. möllor.
- 74) G. K. om. æller.
- 75) K. G. sic. B. rifgap.
- 76) G. rætlöfe. K. rætlöfa.
- 77) G. K. föct ælla uföct.
- 78) G. K. sic. B. om. eig.

80) G. K. Taker.

II. Vt giærþæ B. XXIII.

li*1) legho sum han sculde siri bet sæ haua. taka*2) nöt æller söt*3) far han aflæftir⁸⁴) af. væri faklös.

XXIIII.

Ligger fæ i dy döt. þa scal hirþinge staf sin hos stingæ. hat sin vndir houop (*5lægi æller capo æller ris vndir*6) brytæ. per fculu vitni bæræ. at vangömflæ hans gek⁸⁷) eig at

XXV.

Mælir bonde leghomanni fæpi. hætise) viþ prenni fæxtan örtughum. oc leghomannin myfti⁸⁰) fæþinæ.⁹⁰) ær þet bryti æller landboe.⁹¹) taki (*2ee iorpeghandin fæbinæ. 23)

XXVI.

Lagha^{\$4}) ftempnudaghær æru tuer.^{\$5}) pafchær oc mikiælfmellæ. ("fæstir maher") legho man. oc ær eig gangin a vist hans. þa er het vitæ hans með tylftær eðe oc tuenni⁹⁸) vitnum at iak fæftis eig með þer.⁹⁹) oc ingin stapuæ giorpe (""" mep per. por han eig fværiæ. lukæ") vp") sua

XXIIII = I. FornB. 10: 1. $XXV \equiv III. 57.$ fin.

- 81) G. K. mykle.
- 82) G. K. taker.
- 83) K. G. föp.
- 84) G. afflæste. K. aflæsti.
- 85) Pro lægiæ æller. Sic G. K. Cfr. not. 6. pag. 118.
- 86) K. G. add. houop.
- 87) K. add. per.
- 88) G. K. hætte.
- 80) G. K. miste.
- 90) K. G. sic. B. fæpiæ. G. K. add. oc taki ater bonden siælfuer.
- 91) G. K. sic. B. bonde.
- 92) G. K. iortheghande, om. ee.
- 93) G. K. sic. B. add. at lagha; cui errori 1) G. luki. K. giælde. id occasionem sine dubio praebuit, quod 2) G. K. om. vp.

v. at in fine Cap. XXIV, et v. lagha in

XXVI=1. FornB. 11: pr, 1.

- principio Cap. XXVI, nondum inserto Cap. XXV, quod in antiquiori codice desideratur, confines forerunt. Cfr. I. FornB-10: 1; 11: pr. et not. 94. seq.
- 94) G. K. sic. B. hic om. v. Lagha, eam ad finem antecedentis Cap. male transferens. Cfr. not. g3. praeced-
- 95) G. add. um aret.
- 96) G. K. hic incipiunt novum Cap.
- 97) K. man.
- 98) G. K. tuem.
- 99) K. G. pik.
- 100) G. K. iæk uith thik.

320

miklæ legho fum hanum var melt. oc bonde famulund³) æn⁴) han vræker han.⁵)

XXVII.

("Ganger han a vift hans. æter natorþ oc daghurþ. þa comber han") eig dulum") viþ. löper han bort. þa⁹) luki¹⁰) op fua miklæ legho fum ha-75 num var melt. oc a¹¹) þrenni fæxtan ortugher. hetti bonde fliku¹²) famæ viþ æn han vræker legho man af (¹³hæfcap oc af vift finni.

XXVIII.

Legher nokor man legho man æller drængh.¹⁴) huar¹⁵) han halder fiþan laghakland comber a han. böte þrenni fæxtan örtugher.

XXIX.

Siter maher æller konæ. oc giærs nokkædrumber³⁶) her eig giæræ feat æller feulö. oc¹⁷) viliæ eig legho gangæ þa men þoruo¹⁸) herræ viher. huar¹⁹) fum þem halder fiþan þer æru laghlikæ krafþir.²⁰) hetti viþ þrenni fæxtan örtughum. æller væri fik með fiu mannum af nempdinni. (²¹Warþæ fkiællikir²²) ældæræ barþir. þer fa aldrigh helder²³) ræt a fik²⁴) æn huþftrukin hus konæ. kan man bittæ fkiælikæn²³) ældæræ. kalli til finæ

XXVII = I. FornB. 11: 1, 2. Cap. XXIX. in fine. XXVIII = I. FornB. 11: 1. fin. Cfr. XXIX = 1V. 20: 1 - 3.

- 3) G. famulep.
- 4) G. K. mm.
- 5) G. K. sic. B. om. han.
- 6) G. K. connectunt hoc Cap. cum praceedenti, Cfr. not, 96. pag. 220.
- 7) G. om. han.
- 8) G. K. laghum.
- 9) G. K. om. pa.
- 10) K. gielde. 11) G. K. sic. B. om. a.
- 12) G. K. flict.
- 13) G. K. om. hæfcap oc af.
- 14) B. drægh primum fuit scriptum.
- 15) G. hua.

- 16) G. nocra dumbrær.
- 17) G. K. om. oc.
- B) K. sic. B. parf. G. man porf.
- 19) G. K. hna.
- 20) G. K. krafp.
- 21) G. K. recte quidem hic novum incipiunt Cap; quos tamen, contra auctoritatem indicis Capp. in omnibus codicibus, hac in re sequi non ausi sumus.
- 22) B. fkiælki primum fuit scriptum.
- 23) G. K. mere.
- 24) G. fær.
  - 25) G. K. ∫kællikæ

grannæ. oc taki²⁶) han oc före til (²⁷hærazhöpingiæns. æller pes i hans ftab (28er fatter. fiban bubi29) ber bing. oc höre30) fkiæl hans.31) ær han yskæliker. þa late huþstrikæ han at saclöso. (32Göri huem leber sik vreban. legher nokor maber fik han fiban. æller halder han fiban lagha kland comber a han. hætti viþer. III. XVI. örtughum.

(Additamenta.)¹) I.

Taker lagmaper²) mutu firi dom fin.³) giui konongi mutu. oc myfti⁴) laghmanzdöme fit. taker hærazhöpingi mutu. giui konongi mutu. oc myfti⁴) hærazmanna mall⁵) fit. takær lænfmaber⁶) mutu. giui konongi mutu. oc myfti⁴) læn fit. taker nempdæmaþer mutu. ('taki kononger mutu oc hin böte XL. marker. fua (^epiænistæ man sum bonde. (^ooe swa nempdæman. huil-

1 = III. 5g.

- **26) K.** takin.
- 27) G. K. hærazhöfpingans. ælla til thæs etc.
- 28) G. K. fiter.
- 29) K. G. buhin.
- 30) G. K. hören.
- 31) K. G. add. ær han skælliker þa nyute pæs. Eadem verba in cod. B. rec. manus sec. XVII. in margine addidit. Lacuna, quam hoc loco habet B, sine dubio iam in antiquioribus codicibus exstitit, eamque varie, neuter vero, nobis indicibus, feliciter, explerant auctor illius adnotationis, quam infra exhibebinus, IV. 20: 2, et scriptor illius codicis, quem secuti sunt G. et K. Etenim, ni valde fallimur, non post v. hans, sed post v. vskæliker verba quaedam sunt omissa, ideoque legendum est: ær han vskæliker. þa ... (niuti þæs, vel væri faklös.) ær han skæliker. Þa late hubstrika etc.
- uil lether fik urethan, om. vero cetera.

Verba: Göri - vrepan, ad finem Cap. XXVII. pertinent (cfr. I. FornB. 11: 2.), cetera autem: legher — örtughum eadem fere sunt quae continet Cap. XXVIII. Haec sine dubio in antiquiori quodam codice fuerunt in margine adnotata, postea vero hoc loco perperam textui inserta.

- 1) Cum nullam hoc loco rubricam habeat cod. B. nobis necesse fuit hanc addere.
- 2) C. man lagh (lege laghman).
- 3) C. om. fin, attamen intervallum aliquantum habet inter vv. dom et giui.
- 4) C. mifti.
- 5) C. mal.
- 6) C. lænzman.
- 7) C. sic. B. giui konongi mutu. oc hin fum gnf. böte etc.
- 8) C. pianestomaper oc bonpe fum nemppemaper giui .XL. marker firi mutunæ. hwil (lege hwilkin) man etc.
- 32) K. om, sequentia. G. habet: göre huen 9) Verba: oc fwa nempdæman non legenda videntur.

II. Addit. 1.

kin man han giter at by fannan giort. at han tok mutu."") ba taki han. (¹¹VIII. örtugher. oc XIII. marker af. XL. markum.

2.12)

Allir tolf mannæ eþar. þer meþ vitnum gangas fua at tuer vitni bæræ. oc ater (13innan ehe standæ. her mughu eig ater gangæ. §. 1. Igh ma 76 (14brel. oghormaghi. æller friþlös man innan laghum ftandæ. ftander nokor perræ (15.i. epum. vari af lagha eper. S. 2. allær tuenni tylftær sculu standæ oc eig ater gangæ. vtan adrer tuenni tylftær gangæ i^{r o}) gen. vm fama malit. þa liggi þæt til fiu mannæ af nempdinni. §. 3. (*'Suær man barn af handum fær. (*8 þa liggi til fiu mannæ af nempdinni. §. 4. hem föþo epær. han¹⁹) fkal oc liggiæ til fiu mannæ af nempdinni. oc han gangis firi ingti vtan²⁰) pet a föte ganger. §. 5. Suær maper epe²¹) a mot nempdinni oc þy²²) hon fællir. þet fcal oc til fiu mannæ af nempdinnæ ligiæ. §.6. Giæld guldit²³) fæ mep vin²⁴) oc vitni. oc fuær ater af hanum fipan. pet ligger²⁵) oc til fiu mannæ af nempdinni.²⁶) §. 7. vær maber²⁷) fik for þiuf fak oc hittis meh hanum fiban. bet scal28) oc til fiu mannæ af nempdinni ligiæ. §. 8. Vær maþer fik firi fak. oc böter²⁹) fiþan viþ fak giua.³⁰) þet liggi oc til fiu mannæ af nempdinni. §. 9. Peffi eper fculu allir ater³¹)

s: pr, SS. 1, 2 = III. 48. S.3 = HI. 46.

- 10) C. mutuna.
- 11) C. vp af .XL. markum hem hin böte fcal .VIII. örtogher oc .XIII. marker.
- 12) G. K. habent rubricam: Vm tolfmanna
- etha.
- 13) G. K. i ethenum.
- 14) G. K. ouormaghi ællar þræl.
- 15) G. K. innan epe.
- 46) G. om. i.
- 17) G. om. hanc S. 18) K. pæt ligge ok til etc.
- 19) G. K. om. han.
- 20) K. add fore.

- \$. 4 = III. 46, 49.\$.\$. 5, 7 9 = III. 46.
- 21) G. K. eth.
- 22) K. pe.
- 23) G. Giæld oc guldit. Male.
- 24) G. uin, rec. man. mut. in niu. Cfr. not. 31. pag. 83.
- 25) G. ligge.
- 26) B. nempdinnæ primum fait scriptum.
- 27) K. man.
- 28) K. ligger. Male; nam liggiæ in fine periodi sequitur.
- 29) G. böte.
- 30) K. G. sic. B. fak gium.
- 31) K. G. sic. B. om. ater. Cfr. III. 46.

223

II. Addit. 9.

gangæ.32) æller nempd firi ftandæ.33) huar34) flere ebe legger til nempdinnæ æn helfæ. hetti vib brenni fæxtan ortughum. S. 10. Söker maber man³⁵) til fculo finnæ. oc kiænnes36) babir fculdinæ37) huru mykil38) hon ær. legger hin³⁹) fram (⁴°fua mikit han vil.⁴¹) oc fuær a⁴²) meb tolf mannum. at fuluirpi ær. (43 hin figher ne vib. före til hæraz pingh. oc læti per matæ æn fuluirbi ær. fember bem eig ber. före til lanz pingh. fighiæ ber 44) mættens men eig fuluirþi varæ. leggi (45 til þet46) fat ær. oc laghmaþer47) dömæ eben vp.48) §. 11. Giælder maber sculd sinæ meh tuægiæ æller49) prigiæ mannæ vitnum. oc hin kræuer siban guldit ær.50) ganger han firi sik 77 tolf mannæ ep meh famu vitnum. at alt ær guldit, pen eper scal standæ oc eig ater gangæ. ganger hin geneh⁵¹) mote. ha scal laghmaher hen eh vp dömæ. oc hin firre⁵²) scal quar standæ. §. 12. Firi huinzku.⁵³) gangef fyurtan mannæ epær.⁵⁴) firi raþafak dræps.⁵⁵) atertan mannæ epær tylft a fæperni. oc half⁵⁶) a möherni. huar innan fættæ⁵⁷) manz. §. 13. (⁵⁸Kallær maber⁵⁹) annan prel. væri fik mep atertan mannæ epe.⁶⁰) huar innan (^sIfættæ manz. oc þa han hauir fik vart. þa bote^s) hin fum^s) þrel cal-

S. 10 = III. 47.

- 32) K. ga.
- 33) K. fla.
- 34) G. Hua.
- 35) C. om. man. G. manni, rec. man. mut. 48) C. om. vp. Male. in manne.
- 36) G. K. kænnas.
- 37) C. sic. G. K. om. fculdinæ. B. quoque om. h. v. at ipse, ut videtur, scriba addidit fculdin supra lineam inter vv. mykil et hon. Sine dubio b. v. in antiquiori codice, a quo originem ducunt B. G. et K, fuit omissa, at a scriba in margine addita.
- 38) C. G. K. mykin. B. Voc. fculdin omissam hic add. scriba. Cfr. not. 37. praeced.
- 39) G. K. om. hin.
- 40) C. om. fua vil.
- 41) G. K. add. fipan; in G. rec. man. mutatum in *filua*. Cfr. not. 31. pag. 83. 42) C. G. K. om. a.
- 43) G. K. om. hin fuluirpi vara.
- 44) C. pæ. B. add. eig.

- 45) G. pæs, om. til. Male.
- 46) C add. a.
- 47) C. lagman. K. laghmannen.
- 49) G. om. æller. Male.
- 50) G. K. add. pa. 51) K. i geen eed. G. K. add. i.
- 52) G. K. förre.
- 53) B. huinku, ut videtur, primum fuit scriptum.
- 54) G. ethe.
- 55) G. draps. K. ratha faks draap.
- 56) G. sic. B. halt. K. halft.
- 57) G. K. fiætta.
- 58) K. om. sequentia.
- 59) G. man.
- 60) G. om. epe; add. vero: tylft a fæthærne ok halft a möthærne.
- 61) G. siætta man,
- 62) G. böte.
- 63) G add. han.

225

læpi. III. marker. hete pre oc æru tuar. S. 14. (64Warper nemp865) vfkiælikæ gangen. æller ganger hæraznempö amot^{oo}) annare.^{o7}) þa fkal laghmaber⁶⁸) nempnæ tolf skiælikæ mæn⁶⁶) af landino a lanz pinge. at⁶⁹) scoba huat bær ær fant vm. oc (70ba ber fællæ. oc suæriæ æptir. hanæ scal laghmaber'1) vp dömæ. ee'2) per en ('3nempo ær fælo per'4) annur varb et e conuerfo. oc i by'5) hæræbe fcal nempo gangæ fvm iorb ligger. æller⁷⁶) giærning görs.

3.77)

All⁷⁸) fulfæri. abyr.⁷⁹) fyrnæuærk. all niþings uærk. liggi⁸⁰) til luctræ⁸¹) fiærbungs nempdinnæ. §. 1. (82 scoghæ brænnur. æn man hugger 83) til tiughu laffæ annattuægiæ⁸⁴) aldil uiþu.⁸⁵) æller a tymber fcoghe æller a⁸⁵) vndir vibu. hulkit eet af bemmæ⁸⁷) man brænnir⁸⁸) til tiughu laffæ. væri fik firi⁸⁹) meh fiærhungs nempdinni. §. 2. Brennæ men kol i scoghe flere⁹⁰) faman æn en. oc æru feildir at⁹¹) vm maal oc metti. Warper elder lös. oc brærnir⁹²) til fullæ brænnu fum (⁹³nu ær fakt. bær ær huar houoz

S. 14 = III. 77.

- 64) G. om. seguentia.
- 65) C. hæræznempdæ.
- 66) C. met; nisi forte vv. mot et mæn eodem modo quo v. met abbreviaverit Lydekinus. Cfr. III. 74. in fine.
- 67) C. add. hæræznempd.
- 68) C. lagman.
- 69) C. om. at.
- 70) C. pi fum per falle etc.
- 71) C. lagman; at prior h. v. syllaba, in extrema folii parte scripta, ita extrita est, ut vestigium tantum litt. la appareat.
- 72) C. om. ee.
- 73) C. nempdin er fall.
- 74) Pro per ær. Sie C. Cfr. not. 40. pag. 7.
- 75) C. ut videtur, om. py; Litt. i hæ autem, in extrema folii parte scriptae, fere 92) Lege brænnir. G. brænni. sunt extritae.
- 76) C. add. pær.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

- 77) G. habet rubricam: Vm fyrnauærk.
- 78) G. sic. B. add. full.
- 79) G. abyrth. 80) G. ligiæ.
- 81) G. lucta.
- 82) G. æn skogha etc.
- 83) brænnir esse legendum, ex sequentibus apparet. Cfr. II. FornB. 33.
- 84) G. add. a.
- 85) G. aldinuithu.
- 86) G. aff.
- 87) G. thaffum.
- 88) G. brænni.
- 8g) G. om. firi.
- 90) G. add. mæn.
- 91) G. om. at.
- 93) G. fauct ær.

maþer⁹⁴) firi fik (⁹⁵meþ fiærþungs nempdinni vær huar fik. §. 3. (⁹⁶Rænir maþer man hand rani meþ fullum valzuerkum. oc fynæs acomor a hanum. væri fik meþ fiærþungs nempdinni.⁹⁷) §. 4. (⁹⁸Rænir maþer (⁹⁹man olæþæ finnæ a vægh. callær¹⁰⁰) fik aghæ. oc giter eig vart. ganger eig viþ. oc varþer fiþan vppenbar.¹) þet liggi til fiærþungs nempdinnæ. §. 5. Leg-78 ger maþer man meþ enægiæþum kniui.²) væri fik meþ fiærþungs nempö. §. 6. (³Storþæ hugh oc æn fcogher hugs vp tiældru mellum. þet liggi til fiærþungs nempdinnæ.⁹⁷) §. 7. (⁴Sarghær maþer kono. æller flar⁵) fua at hun föþer döt barn af. þet liggi til fiærþungs nempdinnæ.

4.)

Siter maper quar vm allan tiundæ æller meß nokrom⁷) lot. af tiundanum iuir⁸) kindilmeffu⁹) dagh. þet liggi til fiu mannæ af nempdinnæ. §. 1. Allær byiær bygninger. þet ær liþ gaþær.¹⁰) broor. tiældrubruth. aplöghior.¹¹) ayrkiur. aflatur i. hald fæiær.¹²) æn þrim gifs fak æller þrim flere. aker næm.¹³) taker in fæ at¹⁴) garþlöfo. all þeffi maal liggiæ til fiu mannæ af nempdinni. §. 2. manhelghi¹⁵) æn þet ær fkiærfkotat oc byborit oc finis¹⁶) blat oc blopught. þet liggi til fiu mannæ af nemp⁸inni.¹⁷) §. 3. Agher man¹⁸) öþe bool i by. oc giuer þen fak fum¹⁹) bool a þrim æller þrim flere. at þer haua hus hans brænt æller timber bort borit.²⁰) þet lig-

- 94) G. houoz man.
- 95) G. væri huar sik mæth siærthungs næmd.
- 96) G. Ræni. Hanc S. habet post S. in textu sequentem.
- 97) G. næmd.
- 98) Cfr. not. 96. supra.
- 99) G. manz klæther a uægh etc.
- 100) G. kalkar. Male.
- 1) G. openbart.
- 2) G. om. kniui.
- G. Skogha hugh tiældra mællum. of fortha hugh. thæt etc. Haec sequentur post §. 7.
   Cfr. not. 3. supra-
- 5) G. *flaa*.
- 6) G. K. habent rubricam: Vm fyu manna etha.

- 7) G. K. sic; add. helom. B. nokron.
- 8) G. K. vm.
- 9) G. K. kyndilfmæffu.
- 10) K. G. garþar.
- 11) G. K. aplötor.
- 12) G. K. fear. B. p hic additum at deletum est.
- 13) G. K. akernaam.
- 14) G. K. a.
- 15) G. K. Manælghi.
- 16) G. K. *Synes*.
- 17) B. add. Manhelghi en het ær fkiærfkotit oc byboret.
- 18) G. K. mather.
- 19) G. K. om. fum.
- 20) G. K. fort.

gi til fiu mannæ af nempdinnæ:²¹) §. 4. Witiz manni bool öpzlæ. (²²pet liggi til fiu manna af nempdinni. §. 5. Vipfkipli. giuer maper kono finnæ hor fak. hugger maper innan fcoghe manz.²³) fæx las. æller meræ. (²⁴æller huar fum halder²⁵) leghodrængh²⁶) manz. fipan (²⁷lagh klað comber a han. huar nokædrumb halder fipan²⁸) ær laghlikæ krafper.²⁹) Flar maper baft æller bork³⁰) æller³¹) bryter pors æller quæfti³²) innan³³) þem fcoghe fum³⁴) han a ingti .i. all þeffi mall liggiæ til fiu mannæ af nempdinni.³⁵)

5.35)

Hemfriher oc³⁷) quinnæfriher. kirkiufriher.³⁸) oc³⁷) þingfriher. ftempnofriper. morþ. hempnir³⁹) þiufs dræper landroten⁴⁰) fin. gar a grih⁴¹) oc göræ fæt. hempnir æptir rættæ ræffingær.⁴²) hempnir⁴³) a annan man⁴⁴) en þen giærningenæ⁴⁵) giorþe. bær fkiolö iuir þengbrækko.⁴⁶) Giærs maþer⁴⁷) bunkæ brytari. taker man⁴⁸) legho til at öræpæ man.⁴⁹) Firi giær (⁵⁰kona co 79 æller kono bo æller bondæ. þeffi mall æru all orbotæ maal. oc þer liggiæ (⁵¹til luctræ hæraz nempdinnæ. §. 1. Stempnir⁵²) maþer (⁵³hem þingh at

- 21) G. næmd.
- 22) G. K. om. pet nempdinni.
- 23) G. K. sic. B. maz.
- 24) G. K. hua, om. æller.
- 25) B. Loco litt. ha antea fuit scriptum le.
- 26) G. legho; male. K. leghoman.
- 27) Lege lagh kland. G. laghklandath ær. Hua etc. K. han laghklandaþer ær. Flaar mather baft etc.
- 28) G. add. han.
- 29) G. klandather. Male. Cfr. II. UtgB. 29.
- 30) K. bark. G. om. h. v.
- 31) G. K. om. æller.
- 32) G. quæste. K. quasta.
- 33) G. i. K. a.
- 34) G. K. om. fum.
- 35) E. næmpð.
- 36) E. habet titulum: Vm by maal til hærez næmpdinæ ligiæ. G. rubr. Vm orbotamall.
- 37) D. G. om. oc.

- 38) G. sic. B. kiikiufriper.
- 39) G. hæmpnis.
- 40) D. lanz droten.
- 41) G. D. gruth.
- 42) D. ræsingh. G. ræsstir.
- 43) G. add. mather.
- 44) D. E. G. om. man.
- 45) D. giærd. E. giærþinæ.
- 46) G. thængbrinku.
- 47) D. om. maper.
- 48) G. mather. D. om. h. v.
- 49) G. annan.
- 50) D. bondæ. kono. koo. ællar boo manz. pæffi æru alli orbota mal; om. cetera. G. kona kono.ælla kona bonda finum. pæffi ete.
- 51) G. all til lucta etc.
- 52) E. næmpnir. G. Næmpni.
- 53) G. thingh hem. E. quoque sine dubio habuit ping hem, at v. hem, abscisso folii margine, periit.

II. Addit. 5.

manni bem laghwnnin ær (54at adrum ræflingæ bings lutum.55) böte56) ut botenæ. oc 'a.57) III. marker at pritinum.58) ftander bonde gen meh vapnum⁵⁹) oc valzuerkum. oc vil eig hus vp lata. æller böter fram⁶⁰) biuþæ. þa fcal bondæ haldæ mæn⁶¹) vplaz.⁶²) gör han nokræ giærning a (⁶³nokron manni. ba er bet all⁶⁴) tuægilt. oc alt vgilt bet⁶⁵) han faar.⁶⁶) huat het ær helder far bardaghi æller bani.⁶⁷) §. 2. Warher man æller konæ fangin meh troldom mifti lif fit. gifo⁶⁸) fak til. böte brenni. IX. marker æn falz at. taker biskuper pre marker af konongs ræt. Wærper takin mep vipfkipplum. böte. III. XVI. örtugher. oc bi/kuper taki. enæ. XVI. örtugher æn han falz at. §. 3. Wæþæ eþ oc þiufs eþa. oc eþæ firi akerfkaþæ. pem ma gangæ faklöft vm hælghæ daghæ oc faftobaghæ.

6.°°)

m rættæræ er fua fkipat. rættæri fkal⁷⁰) i huarium by (⁷¹varæ. oc feal annattuægiæ væghfarandæ manni koft⁷²) fæliæ. æller til annars rættæ. wil eig hen fæliæ fum⁷³) man varher rættir til. ha böte hre marker. enæ kononge. adræ pem væghfarende ær. pripiu fkal .i. tu fkiptæ. taki hærat fæxtan örtugher. oc atta örtugher rættærin. oc fiþan fkal rættærin hanum koft fæliæ. æller til annars rættæ han. vil han huarti fæliæ æller rættæ væghfa-

5: S. 2 = IV. 21: 21. S. 3 = IV. 21: 5.

 $6 \equiv IV. 19:1.$

- infra.
- 55) Potest etiam legi lucum. G. lotom. Cfr. 66) E. add. huat part ar. not. 67. infra. E. lukum.
- 56) G. pa böte alla.
- 57) G. om. a. E. quoque h. v. omis'sse videtur. Cfr. not. 53. pag. 227.
- 58) E. prytinum. G. thryzskunne.
- 59) G. uaknum.
- 60) G. add. at.
- 61) E. G. mæþan.
- 2) G. up hefes.
- 63) Lege nokrom. G. E. nokon man.

- 54) G. hic om. at lutum. Cfr. not. 67. 64) Pro alt. Sic E. G. Cfr. not. 29. pag. 124. 65) E. pær.

  - 67) G. hic add. verba supra omissa: at adrum things lotom, Cfr. not. 54. E. G. om. sequentia.
  - 68) Lege gifs.
  - 69) E. habet titulum: Rættæræ balke. G. rubr. Vm rættara.
  - 70) G. om. fkal.
  - 71) G. om. varæ. oc feal.
  - 72) G. add. at.
  - 73) G. om. fum.

ran & man.⁷⁴) böte fæx marker. (⁷⁵tua kononge. oc tua hæræbe. oc tua wæghfærændæ manni. eig fcal meræ (^{7 o}til ens rettæ æn tua men fender. oc tua hestæ.⁷⁷) oc köpæ sua hö sum alt annat. S. 1. huar hæræzhöspingi scal innan⁷⁸).finu hæræpi rættæræ fkipæ. pen bondom fember vm. æller böte 80 hæræzhöfpingi. III. marker. huar⁷⁹) fum eig vil rættæræ væræ. æller rættæræ takæ. æptir hæræzhöfþings⁸⁰) fkipan. bötæ attæ örtugher. §. 2. Nv kan bem fkiliæ a rættæræn.⁸¹) oc væghfærandæ mannin.⁸²) oc ben han var rættær til. figher væghfarændæ mannin⁶²) at rættærin villi⁸³) eig rættæ han. oc eig⁸⁴) fæliæ hanom koft. æller giuir⁸⁵) han pem fak ær han var rættær til. at han vilde⁸³) eig hanum koft fæliæ. þa fkal fiærþungs (⁶⁶nempdin bem væriæ æller fællæ. fua vift fum væghfærændæ man. lyfti firi grannum æller vitrum mannum af hæræpino. på han boort for at han fik af (⁶⁷huarghum (⁸⁸þerræ koft at köpæ. §. 3. Nv þer fum⁸⁹) fæliæ fkulu væghfaranöæ mannum koft. þer íkulu fæliæ fum almennings köp ær i landino. vtan nokor vili hæmolikæ fæliæ. þen timæ⁹⁰) ingin væþer⁹¹) rætter til hans. þa ma þen fæliæ fum dyræft giter han. þo huaro fua at eigh fe of mikin mun a. §. 4. Nv kan fua varpæ. at nokor taker et æller annat⁹²) pet sum mikit ær vært vtan bondans⁹³) viliæ. þa böte firi þre marker. «næ kononge. aþræ hæraþi. þriþiu þem vræt var giort.94)

- 74) G. manne.
- 75) G. taki tua kononger oc tua hærath ok tua uægfarande mæn.
- 76) G. fænder til ens mane rætta æn tua mæn ok etc.
- 77) E. æstæ.
- 78) G. i.
- 79) G. Hua.
- 80) G. hans.
- 81) E. sic. G. rættaran. B. rættærin.
- 82) G. man.
- 83) G. uil. Male.
- 84) G. om. eig-
- 85) B. giuin primum fuit sociptum.

- 86) G. næmd þem antigia uæria etc.
- 87) B. Loco v. huarghum antea fuit scriptum hanum.
- 88) G. koft köpa, om. sequentia.
- 89) E. om. fum.
- go) E. sic. B. om. timæ.
- 91) E. værher.
- 92) E. add. nokot.
- 93) E. sic. B. bondæn.
- 94) B. Additamentum hic, in fine fol. So. et folio 81, sequens, continet capita de *pinglot*, et de ecclesiis Vestrogotiae, quae iam supra e cod. A. attulimus. Cfr. not. 52. pag. 70, not. 1. p. 74.

Digitized by Google

7.*)

S2 Ripær man²) hem at manni³) þes viliæ⁴) at han vil bonden æller nokot hans hionæ æller nokon⁵) þen .i. hans garþ giæft hauær. æller hans garþ föker⁶) .i. þrangum. þaghær han .i. garþen comber fcaþa at göræ dræper. æller⁷) flar. æller hugger fullum farum. æller flar fkeno. æller gör blopuite. allir þer þær æru mep⁸) .i. flok oc farunötæ. þer haua brutit ezöret.

2. Rindir maper at annars ("tompt fran vuinum finum. hin fum æptir far kafter æller fkyuter æptir han¹⁰) fua. at han far (¹¹döp af. æller blopuiti. æller fulfæri.¹²) fipan han comber a hans¹³) tompt. fum han til hiælpæ¹⁴) föker. æller garp hans. på hauer han oc allir per mep hanum varo¹⁵) brutit ezöret. Nv taker (¹⁶pet hin fum fore löper. för en han comber a hans¹³) tompt pær¹⁷) han flyr til. æller i hans garp. på (¹⁸haua per eig brutit ezöret.

3. (¹⁹Nv riþæ þe hem at manni. oc (²⁰en þo at þe vildu fcaþa göræ. oc gitæ²¹) eig. þa en (²³þö fla eig til bloz. oc hugge oc eig dræpæ. þa ær ezöret meþ litlo brutit. Brytæ þer hus æller fkenæ. æller fkiuuæ manni. æller fkiutæ. oc comber eig blopuiti innæn. þa böte. III. marker. æller dy-

7 = IV. 19: s.

- 1) D. habet titulum: All pæfft mal æru konongs Ezöre. 14)
- 2) D. maper.
- 3) D. adprum.
- 4) D. wiliændis.
- 5) D. annæn.
- 6) D. sic. B. fökia.
- 7) D. om. æller.
- 8) D. om. mep.
- 9) D. gardhi firi vuinum finum. oc hin æptir. caftær etc.
- 10) D. hanum.
- 11) D. alf dödp. ællær fulzæri. ællær blodwiti. siþæn etc.
- 12) B. add. æller.

- 13) D. hins.
- 14) D. hiappæ.
- 15) D. ærw.
- 16) D. hin þær. æpptir löppær. þæn firi löppær etc.
- 17) D. ær.
- 18) D. hawir han.
- 19) D. Ridpær maspær hem etc.
- 20) D. vil skadpa etc.
- 21) D. gittær.
- 22) D. han slar eigh. til bloz. oc eigh huggær han. oc eigh dræppær Þa ær höt mæð litllu böth. Bryttær hans hus ællær ſkener. ællær skyuwær man ællær skyuttær etc.

230

li meh tolf mæn.²³) oc gange eig (²⁴tolf mannæ eb. för æh (²⁵nempdin hauer fore ezöreno vart.

(2°Ny kan maber ben hemfokn gör. warbæ barber æller dræpin. æller λ. faar blobuiti. (27 æller far. þet ær alt vgilt ær 28) han 29) faar .i. hemfokn. 30) Nv (³ kunnu före faræ. ok viliæ flyæ. alt bet ber fa .i. garbe æller³ a tomptene.³³) bet ær alt vgilt. Nv æn ber aghæs viber .i. garzlibi.³⁴) oc fallæ föter innan oc houop vtan a bem hemfokn giorpe. væri vgilder. Fallæ föter vtan oc houop innæn. væri gilder.35) þy at (36 þæþæn fiol houop 83 fum föter stopo.

Nv kan bæn löpæ or finum garbe³⁷) ær ber ribu hem at. (³⁸dræper 5. flar æller hugger. fiban per como or hans garpi. böte æptir³⁹) lanzlaghum. far han far æller varber dræpin. fiban han com or finum garbi. ba böte (*oper æptir lanzlaghum pæt giorpo.

Nv far ben far⁴¹) hemfokn giorbe⁴²) æller varber dræpin.⁴³) oc gior-.6. pe ingin scapa. pa væri vgilt pet han fik. oc huarte han flyr (44eig frip. .eig hans bo fkiptis.

Nv hittis⁴⁵) men i garþi fattir oc fkiliæs⁴⁶) vfattir. (⁴⁷þær ær eig brutit ezöret. ytan han ganger⁴⁸) or garbe fiban han varber vreber⁴⁹) oc

- 24) D. .XII. eð.
- 25) D. mabhær hawir war (lege wart) fik 38) D. dræpæ. sla. ællær huggæ. fore ezöreth.
- 26) D. Gör mað þær hemfokn. oc .i. þy. han giær hemfoknena. wærdpær saar. ællær dræppin etc.
- 27) D. om. æller far.
- 28) D. om. ær.
- 29) B. Loco v. han antea fuit scriptum faar. 43) D. add. han.
- 30) D. hemfoknenne.
- 31) D. kan han firi farte. oc wil flyæ. alt pæt han faar etc.
- 32) D. sic. B. ællea.
- 33) D. tompt.
- 34) B. garbi primum fuit scriptum.
- 35) B. vgilder scriptum, at v deletum. D. add. firi.

- 36) D. þæ þæn fæl fum etc.
- 37) D. add. pa.
- 39) D. om. *aptir*.
- 40) D. pæn æptir laghum pæt görpe.
- 41) D. add. ær.
- 42) B. Sic primum recte fuit scriptum; mutatum vero ab ipso scriba in gierpo. D. görþe.
- 44) D. oc eigh hans etc.
- 45) D. hittaz.
- 46) D. add. at.
- 47) D. per hawa.
- 48) D. gangi.
- 49) B. Loco v. vreper aliud quoddam vocabulum antea fuit scriptum.

²³⁾ D. mannum.

II. Addit. 7: 7.

hæmtær fik hiælp oc⁵⁰) vapn.⁵¹) oc ganger fua ater .i. garpin⁵²) hugger (⁵³flar æller dræper. pa hauer han oc allir pe (⁵⁴mep hanum væro brutit ezöret.

8. Ny a ben i frib bibiæ hufit ægher oc hemæt, oc ben a (55 bofkipti oc fwa bötrenæ fum farin fik. Nv hauer annar (5°bönænæ. en arwi manzcins fum dræpit fik. þa skal han biþiæ fore hanum fum husit agher. oc sua brat han hauer fore hanum bibit. oc han hauer (57 böt vib konongen. ha ftempne fiban draparænum⁵⁸) annat bing. oc (⁵⁹vinni han fua fum i drapamalum⁶°) fkils. oc fari þo friþlös firi hans aruum. þer til han⁶*) hau*er* böt viper pem. fipan han hauer böt viper aruanæ. 62) wari faklös bape fore kononge oc hæræþe. fore þerre⁶³) friþlöfönne. þy at han hafþi förre böt viþ konongen. Nv en (⁶⁴han ær lanboe hem fokn göres til. æller (⁶⁵hauer lænt hus æller legt. far han æller nokot hans hionæ. 66) far. (67 drap skeno æller blopuiti. pa a han bapi bofkipti oc faræbeter⁶⁸) oc frip bipiæ. Nv æn an-

84 nar⁶⁹) man far þæn lanboens garþ föker. far. fkeno. (⁷°bloþuiti. æller varper dræpin. þa a han bofkipti. oc böter fum (7*farit fik. æller drapet. oe pen (⁷²bipi .i. friþ fum iorþeghænden er. oc eig lanboen.⁷³) vtan iorþeghændin göre gyærningenæ.74) æller han vifæ75) þit fkaþæ at göræ. þa biþi landboen⁷³) i friþ.

9. (⁷ Nv hemnis man a fæt mall. oc böt. han hauer brutit ezeret.⁷⁷) ba fkal nempden het vita huat helder annar fkilnæher com herre mellum æller eig.

- 53) D. sic. B. æller flar. oc dræper.
- 54) D. hanum fylghæ.
- 55) D. böttær oc bofkipti ær farit fek.
- 56) D. bön æn arwær manz hins drapit etc.
- 57) D. konongi böt. pa etc.
- 58) D. sic. B. draparæn, 59) D. withi a han etc.
- 60) B. drapamlum primum fuit scriptum.
- 61) D. om. han. 62) D. add. pa.
- 63) D. pe.

- 64) D. pæn ær lanboe. ær hemfokn etc.
- 66) D. hinæ. Male.
- 67) D. ællær. drapp. ællær skeno etc.
- 68) **D.** faræbot.
- 69) D. sic. B. ænnan.
- 70) D. ællær drap. þa etc.
- 71) D. faar ællær drapp fek.
- 72) D. bidiæ .i. frip. ær iorsheghendin etc.
- 73) D. lanboe.
- 74) D. giardpina.
- 75) D. wisti.
- 76) D. Hwar hæmnif a fæt oc bot. hawir etc.
- 77) D. ezöreth.

. :

⁵⁰⁾ D. *allar*.

⁵¹⁾ B. vapp, ut videtur, primum fuit scri- 65) D. leght huus. ællær lanth. ffar etc. ptum.

⁵²⁾ D. garð.

10. Nv ma man⁷⁸) eig hemnæs æptir böter feftær. vtan han bryter⁷⁹) ezöret. vtan (⁸⁰pe æru eig borghaþær. oc fua fe fore fkilt⁸¹) at. (⁸²bötes eig innan þæn dagh er þör lagþo. þa matto þö⁸³) hemnæs. en varþæ bötrenæ⁸⁴) borghæþær. þa fkal (⁸⁵bötrenæ af borgharænum kræfiæ oc eig hemnæs. (⁸⁵hemnes han fiþan böter æru borghaþær. þa briter han ezöret. Nv en nokot er böt af botom. þa mughu þe eig hemnes.

11. Nv ma man⁸⁷) eig hemnes a annan en (⁸ ^g</sup>giærþin giörþe. hemnir han (⁸ ^gfua. þa bryter han ezöret. þa fkal (⁹ ^bhæraznempdin wita huat helðer han hemdes a þen fama fum giærþinæ giorþe. æller a annan. giorþe þen fami eig giærþinæ a han. þa fkulu þe þet witæ. huat heller com annar fkilnæþer (⁹ ¹ þerræ mellin. æller han hemdis a han. en han hemdes a han. þa hauer han brutit ezöret.

12. (⁹²Nv taker man kono meß wald. han hauer brutit ezöret. fynis a (⁹³kono a clæpom hennær. æller a manninom þem kono⁹⁴) ref. æller op oc akallan. þet fkal hæraznempö vitæ. huat (⁹⁵þær er fant vm. Nv bryz han viþer hanæ oc giter eig fin wiliæ fræmt. fliter clæpi henner. höres op oc akallan. þa hauer han brutit ezöret.

13. (⁹⁶Nv fiter maper firi aprum a pings wægh. æller kirkiu wagh. oc vil dræpæ farghæ æller bæriæ fir en han comber til pings æller kirkiu. dræ-85 pær hugger æller flar. blopuiti. þa hauer han brutit ezöret. Nv comber

- 79) D. bryti.
- 80) D. paar fee eigh etc.
- 81) D. sic. B. fkil
- 82) D. bötten eigh i. þæn ftemnu dagh oc innæn han. þer laghþu etc. Male.
- 83) D. per.
- 84) D. bötær.
- 85) D. bötær borgæræ kræffwiæ.
- 86) D. sequentia mutato verborum ordine sic habet: Nu æn nokot — hæmnæs. Hemnis nokor fiben bölær æru borghæbær. þa hawæ þer brutit ezöret.
- 87) D. maþær.
- 88) D. pæn ær giærpinæ.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

89) D. a annæn. þa hawir han brutit ezöreth.

- 90) D. hæræz næmpö witæ. hwat hællær þæn fami sum han hæmdif .a. gördþe giærdþinæ .a. hin. ællær annar gördþenæ. þa æn eigh görþe þæn fami giærdþinæ a hin. þa.
- skulu per etc. 91) D. pem .i. mællum. ællær han hamdnif
- hins. hamdif han .a. annæn. þa. hawir etc. 92) D. Takær maþær etc.
- 93) D. manni. ællær .a. hanf klæðþum. þæt konæ reff. ællær fynif a kono nokor akomæ. oopp ællær akallæn etc.
- 94) Lege konæ. Cfr. not. 93. praeced.
- 95) D. þæt ær fat.
- 96) D. om. Nv per er eig brutit ezőret.
  - 30.

⁷⁸⁾ D. madpær.

ſkiælnæþer mannæ mællin a þinghwægh æller a kirkiuwægh. oc eig af langre auunö. far annar drap af andrum. þer er eig brutit ezöret. Siter maþer fore adrum a þingwægh æller a kirkiuwægh. (⁹⁷oc en þo at han vildi ſcaþa gioræ. oc giter eig. þa er ſköt höter meþ litlo böter. (⁹⁸Nv hugger klæþe æller vapn annars. ſkiuter æller ſkiuwer a þingwægh æller kirkiuwægh oc comber eig bloþuiti .i.⁹⁹) þa dyli meþ tolf mannum. æller böte. III. marker.

14. Nv¹⁰⁰) Sræper maþer annan. hugger æller flar blopuiti a þingi æller i kirkiu fiælfri. þa er¹) brutit ezöret. vtan þet fe (²meþ vaþæ. þy at þær ægho allir friþ haua.

15. Nv a man³) friþ hem til fin af þingi oc fran⁴) kirkiu. huar fum gör (⁵gerningh a han för en han comber hem til fin. þa hauer han brutit ezöret. Nv¹⁰⁰) riþer maþer til pænings (⁶öl för en han hem comber æller annar ftaþ fyr en hem. fitia hans vuini fore hanum. dræpæ æller farghæ. þa haua þer eig brutit ezöret.

16. ('Nv æltir man annan af þingi.⁸) æller af þings ftempnu æller af andræ ftempno. þær man fkal eþa fea æller gangæ. þær brytir þen fum ælter ezöret. en þo at engin acomæ comber a han. þy at engin þorþe fökiæ æller fæctæ före hözlom. þet fkal hæraz nempdin witæ. huat helder han flypi þrængder æller fiælfuiliændis. æller hin ælti⁹) han af þingftempnonne.¹⁰) Nv a han friþ heman fran fin. oc til ftempno. oc fua ater hem til fin. dræ-

- 97) D. Æn þö at han gitti eigh skæþæ gört oc wili þö. þa ær höt mæð litlw böt.
- 98) D. Huggær madþær klæþi etc.
- 99) D. innæn.
- 100) D. om. Nv.
- 1) D. add. pær.
- 2) D. aff wadpæ. firi by at etc.
- 3) D. mapær. 4) D. om. fran.
- 5) D. nokræ giærningh til hans.
- 6) D. öls. sittiæ hans wuinir firi hanum. fyr æn han combær, wiliæ han dræppæ etc.
- 7) D. Æltir madþær man aff þing stæmpnu.

allær annarri stæmpnu ællær af laghæ til mælum. þær bryttær han sum ælti ezöret. æn þö at þær come ingin akomæ .a. han. þy at þær þorðþe engin sæctæ ællær sökiæ sore hözlom. Nu skal þæt hæræznæmpð wittæ. hwat han slupi etc.

- 8) Pro pingi forte legendum lagha til mælum. Cfr. not. 7. praeced.
- q) D. sic. B. ælter.
- D. bing flæmpnu ællær com annar skiælnædbær perræ mællin. oc eigh a ping flæmnunne.

234

II. Addit. 7: 16.

per (¹¹man han æller flar blopuiti æller farghær¹²) a wæghan¹³) til ftempno æller fran. pær fore at han ftempde æller fiunætting giorpe. æller epa fa. æller gangæ. Firi þeffe fiughur mall. þa hafuer han brutit ezoret. Nv 86 fitiæ þer a wægh firi hanum. oc gita eig dræpit. farghat æller flæghit bloduiti. þa ær hötter fköt bötter

17. Nv¹⁴) leper maper man til ftoks oc hugger af hender æller föter. þa hauæ (¹⁵allir þe þer meþ waro brutit ezoret. (¹⁶komber þet i vapnæ fkiptæ þerre i¹⁷) mellin. þa er eig ezöret brutit.

18. Nv hemnæs maþer¹⁸) a konongs öom. dræper (¹⁹æller hugger fulzære æller flær æller hemnes a man þær fore at han witnæþe amot²⁰) hanom fore²¹) konongs dome. æller hemnis²²) a han fiþan hauer²³) fak²⁴) fæt æller fit fæþerne laghlikæ wart firi hanum. hempnis han þær firi. þa hauer han oc allir þer meþ hanum waro brutit ezöret. þa viti (²⁵hæraznempöin. huat helder han hæmndis²⁵) þes.²⁷) æller com annar fkiælnæþer þerræ mellin.

19. Nv²⁸) riþer maþer hem at adrum oc (²⁹waldförer han or finum garþe (³°þa en þy at eig hus bryter. æller gör engum bloþuiti .i. garþinum. þaghær han comber or garþinum. binder han fullum bandum. dræper hugger (³ fullum farum. æller ftokkær. þa hauer han brutit ezöret.³²) vtan þet fe kononngs domber. æller annars þes buþ fum³³) konongs öom hauer. æl-

11) D. mapær han. farghær. allær. slaar. tez blodwiti .a. wæghinum. til syunættingx. allær. ffra fyunættingh. bær han firi han ftæmpdi wildi oc syunættinggæ haldæ. þa hawir han brutit ezöreth. Nu fittiæ þer foor hanum. oc gittæ hwarti dræpit han. ællær farghæt. ællær flæghit han bloduiti. þæ ær höt skyöt böth.

- B. faghær primum est scriptum, at r omissum ipse add. scriba.
- 13) wæghinum, ut videtur, legendum.
- 14) D. om. Nv.
- 15) D. per allir mæþ etc.
- 16) D. Nu combær a wappnæskippti.
- 17) D. om. *i.*
- 18) D. om. maper.

- 19) D. slar. huggær fulzæri ællær hæmnif etc.
- 20) D. mote.
- 21) D. sic. B. .i.
- 22) D. hæmdif. Male.
- 23) D. han hafpi.
- 24) D. sic. B. fakt.
- 25) D. pæt hæræz næmpð.
- 26) D. sic. B. hemnis. 27) D. om. pes.
- 28) D. om. Nv.
- 29) D. förer han mæp wald or etc.
- 30) D. Æn þö at han eygh hus bryti. ællær göre etc.
- 31) D. fulzæri ællær stingær. þa etc.
- 32) D. sic (ezöreth). B. ezörer.
- 33) D. ær.

ler lepes oc³⁴) a han fander piufnæper. æller taks or hufum hans mep ranfak fander³⁵) piufnæper.

20. Nv æru³⁶) þeffe mall (³⁷fum för varo faghö konongs ezöre. huar³⁸) þem bryter horo³⁹) marghir þer æro alz⁴⁰) faman. þa haua þe (⁴¹allir for-wærkæt þy þör agho. vtan iorþenæ. oc biltughæ⁴²) vara iuir alt rikit. (⁴³þerræ goz fkal fkiptæs .i. þre lote. en lot (⁴⁴malfeghanöæ. annan konongi oc þriþiæ hæraþi. Nv forwærkæ þer eig þerræ⁴⁵) barnæ lot. oc eig þerræ⁴⁵) huffru lot. oc engfis⁴⁶) þes lot .i. bo a með þem. vtan þerre lot 87 enfammæ. þy at engin a annars lot at⁴⁷) forwærkæ. for þy at huar fcal finæ fak enfammæn⁴⁸) bötæ.

21. Huar⁴⁹) fum þem halder æller föþer meræ en et mal. æller hiælper þem til nokot ilt at göræ. æller weter þem nokræ forwift fiþan þer warþæ⁵⁰) biltugher. böte. XL. marker. (⁵¹æller dyli mep. XII. men at han gaf eig biltughum manni daghur æller natorp. oc han vifti eig at han biltugher var. Hauir han haldit han. þet fcal hæræznemp 5^{52}) witæ. wæriæ æller fællæ han þet ær. XL. marka fak. en firi natorp oc daghur. böte. III. marker. æller dyli mep tolf men. æn kirkiu fokn æller fiærpungs hæræt. æller oc alt hæræt hauer famuiftas mep hanum. böte fum fagt ær.

22. Ny aghu per biltughi wæræ. pær til pen biper for pem er per brutu

34) D. om. oc.

- **3**6) D. add. al.
- 37) D. om. fum faght.
- 38) D. add. fum.
- 39) **D.** E. horo.
- 40) D. om. alz.
- 41) D. forgörth allir. allu þy þer æghæ þa utæn etc.
- 42) D. billughir.
- 43) D. oc perræ goz. per. æghu pæt skal etc.
- 44) D. sic. B. malfeghandin. annan konongin. pripiæ hærapæt.
- 45) D. finnæ.
- 46) D. einngxfins.
- 47) D. om. at,
- 48) D. om. enfammæn.
- 49) D. Nu hvoar.

50) D. wurbu.

51) D. kiænnis þæt. at han hawir giuit biltughum manni naturþ æller daghurþ. þa dyli mæþ. XII. mannum. at han gaff eigh biltughum manni. ællær han visti eig at war biltughær. oc kiænnis fæt hanum. at han hawir haldith han. þa skal eingin sokn þær æptir gangæ. þæt skal standæ til hæræznæmpð. hvat hun wil hællær sællæ han ællær væriæ. oc hwar sum samwist hawir mæþ hanum ællær mæþ þem. ællær giwær þem daghorþ ællær naturþ. þa böte .III. marker. ællær dyli mæþ tylstær eþe. Nu æn kyrkyu sokn. ællær siardþungæ hæræþ. ællær oc alt hærædþit. hawir samsund mæþ srillösum manni. Dyli. ællær böte æptir þy framlehef skilf for frillöse mæn.

52) B. Loco litt. nem antea fuit scriptum höp.

³⁵⁾ D. fulker.

wider æller hans arfwær. æller (⁵³den hufit a oc hemet. daghær han bider firi pem. pa skal kononger pem frip giuæ. (54oc per giui kononge. XL. marker. pet ær hans en fak.

23. (55 pet er. XL. marka fak at fæliæ frælfan man. pet er. (56 XL. marka fak. at dræpa fribhelhan⁵⁷) man. Firi all nibings wærk. vtan bet⁵⁸) man fkal rymæ firi. III. IX. marker (⁵⁹firi giærb. oc. III. IX. marker firi niþings værk. taker. II. IX. marker fak föke. oc. II. IX. marker kononger oc. II. IX. marker haræb.

All ezöre skal sua skiptæ. först skal hussru lot af göræ oc. III. marker 24. æn hun^o) ær vbrutlik. fiþan fcal .i. þry fkiptæ. taker en lot malfeghandi annan hæræþ oc þriþiæ kononger.⁶¹)

(⁶²Nv fkal iuir⁶³) all epzöre hæræz næmpö (⁶⁴af þy hæraþe fum 89 25. gyærþen war gör.") wita hwat þær ær fant vm. Nv fkal hæraz höfþingi beem a bingi byltughæ leggiæ. ok alla beem vp tæliæ. fighær hærazhöfpinge (oofik egh peem vita vp tæliæ. pa fkal annan dagh vndir taka. ok pæt fannastæ letæ.⁶⁷) siþan skal han a⁶⁸) þem dagh till (⁶⁹sara ær takin ær siri

- 53) D. annar pæn fum husit oc hemet .a. sum fyr war skill. þaghær etc.
- 54) D. þa ſkulu þer löfæ wiþ. konongh. mæþ .XL. markum etc.
- 55) D. om. pet pripiæ kononger (Capp. 23. et 24.). Haec in antiquiori codice, quem secutus est sc iba, fuisse in margine adnotata, ab eo vero textui inserta, vel inde apparet, quod eadem adnotatio alio quoque loco, nempe Cap. 29. infra, in media periodo, inepte satis est inserta.
- Cfr. not. 99. pag. 239. 56) B. Loco vv. XL. marka fak antea fuit scriptum hans enfak.
- 57) B. Altero loco, ubi haec adnotatio textui est inserta (efr. not. 55. supra), h. v. scribitur fridhelghæn.
- 58) B. Altero loco (cfr. not. 57.) pe.
- 59) Altero loco sic. Hoc autem loco: Firi giærp oc. III. IX. marker. Firi nipings værk taker etc.
- 60) B. Altero loco om. hun.
- 61) B. Hic sequitur, in fine fol. 87. et folio 60) D. ar takin. fore nempo a pingi ly (a, 90) 88, narratio de conventu Danaholmensi

(cfr. I. ConB.), litteris paullo minoribus, at eadem manu qua cetera, exarata. Sic vero interrupto sermone de criminibus violati regii iuramenti, continuationem elusdem argumenti, littera initiali maiori rubraque ornatam, in novo folio incepit scriba. Illa continuatio, quaeque porro sequuntur additamenta, bibliopegi errore in initio voluminis sunt posita.

- 62) Vn. hie apographum, et BRING editionem suam incipiunt; de cuius rei caussa cfr. not. 61. praeced. et Praef. D. haec recte connectit cum antecedentibus. Cfr. not. 55. supra.
- 63) D. um.
- 64) D. vitæ, hwat þær ær fat vm. þy hæræz næmð. af þy hærædþinu ær. fum giærdþin war görð .i. Nu etc. 65) B. Voc. gör omiss. ipse add. scriba.
- 66) D. vitæ pem. eyg vpp at tæliæ.
- 67) D. add. oc.
- 68) D. sic. B. om. a.
- pem upp tæliæ etc.

II. Addit. 7: 25.

nempd a þingi vp tæliæ. ok þee han þa vp tæll⁷⁰) fkulu byltughir wara. ok eig dyliæ. Nv ma han eig eep pær firi ganga Eig. XII. manna eep. (^{7 r}eig twætyltæn eep. eig þrætyltan eep. hwar eþ þær firi gangær. þa böte (^{7 2}firi vlagh fum fkils.

26. Ny ma eig þæn fkaþan fik witnæ fökiæ æller ftæfnæ⁷³) vp a þæn fkaþan gyorþe fyr æn næmpdin hawær wært æller fælt (74firi eþzöreno. vtan han fkal⁷⁵) fara till þings. ok vpenbara (⁷⁶þæt þæt⁷⁷) malet. ok fiþan fkal⁷⁸) malet ftandæ quart till (⁷⁹hæraznempdinnæ. gans⁸⁰) nokrum vitnum a fyr. þa æru þeen vgilö.81) Nv en næmpdin fællir. þa ma (82han eig firræ fökiæ þy at han ær byltughær. Nv æn næmpdin wær han⁸³) firi eþzöreno. þa ma han fiþan fökyæ. hwat þæt var⁸) hælder drap⁸⁵) faar blopviti æller skenæ. swa ("ok pæn gyærpena giorpe") sipan næmpdin hauer vart han firi eþzöreno. dyli meþ eþe æptir lanz laghum.

27. Ny (88 all pe maall fum kononx epzöre æru fkulu flitaz mep luctri hæraz næmpdinne. ok hærazhöfpingi hofpe epen fyæluer.

Nv ma een man hemfokn göræ. ok eþzere brytæ. æn fyrræ⁸⁹) matte 28. eig en man hemfokn göræ (°°æller eþzöre brytæ. æn eþzöret gafs.

Nv ma eig konæ eþzöre brytæ.⁹¹) þy at hon ma eig byltughæ⁹³) fa-20. Nv ma eig⁹³) owormaghe. epzöre brytæ. kæris þæt til hans. þa fkal ræ.

- 70) D. add. per.
- 71) D. oc eigh. twætyltæbæn eb. oc eig brætylftæþæn eþ. hwar sum þær eþ sore etc.
- 72) D. pæn fore wlagh, om. fum skils.
- 73) D. ftæmpnæ.
- 74) D. om. firi epzöreno.
- 75) D. sic. B. vili.
- 76) Lege pær. D. om. pær pæt.
- 77) Vn. legit pär. Cfr. BRING, Cod. Jur. VG. p. 10. not. 4. At haec vox minime est lectu difficilis.
- . 78) D. add. pæt.
- 79) D. konong fræfft.
  80) Pro gangs. D. Gangær pær.
  81) D. vlagh.
- ær eig biltughær.

- 83) D. om. han.
- 84) D. ær.
- 85) D. sic. B. om. drap.
- 86) D. ma han oc giarpinæ ezöreno. mæþ ebe dyliæ æptir laghmalum oc lanzlaghum.

.

- 87) D. sic (görþe). B. gior.
- 88) D. þæffi al mal æru ezöre. oc þer skulu flitæs mæþ konongs ræfft. Nu ma en man etc.
- 89) D. fyr pa.
- 90) D. om. æller brytæ; add. vero ffyr.
- g1) D. bryt. fore.
- 92) D. biltugh.
- 82) D. hin. eyg fyrræ han fökiæ. þy at hin 93) D. eig omissum, at rec. man. additum.

Digitized by Google

(94næmd swæriæ han varæ femtan æaræ⁹⁵) gamblan. Nv ma þræl eig eb- oo zöre brytæ. by at han⁹⁶) ma eig byltugha⁹⁷) faræ. vare bæt fwa at han matte byltughær faræ. þa bruti han giærnæ eþzöret. þær til at han matte byltughær wæræ. Nv æn han (⁹⁸kan eþzöret brytæ. þa⁹⁹) fkal þæn þrælin a. bötæ attæ örtughær ok. XIII. marker. ba æn bonden wil eig bötæ firi han a¹⁰⁰) fyuurum laghæ þingum. ok (¹a fyurum laghæ ftefnum. þa fkal prælin vp hengiæ wiber (*garz lich. fum han aa.

30. Sættæs mæn vm orþæ3) skipti. saar nokor þærræ af andrum siþæn dræapp⁴) far æller skeno. æller blopuiti pær ær eig brutit epzöret.

31. Pettæ lyfti ok konong byrghir. at huilkin man flar til blamæ⁵) æller till bloz æller dræper fin hufbondæ. hwat han ær helder leghuman æller trogiuin man. þa hauær han brutit eþöret.^o)

8.

Fæftir nokor konð æller mö manne. þæn fum eig ær rættær giptær man. böte. III marker firi fæftningæ raan. þeem fum fæftninga male rænter ær. eig ma ingin fæftæ æller giua vtan hænnær ia æller viliæ. eig ma ok ænkiu fæstæ æller firi gipt hennær skiliæ. vtan rættær gistar man. æller bæn hans lof hafuer fanget. hwar fum fæftir mö æller ænkiu. æller firi gipt fkil. vtan ræt giftærmanz iaa ok viliæ. þa böte firi gift. XL. marker ok III. marker og

- 94) D. næmpdin swæria. at han war eigh 2) pes addendum videtur. D. bondænf garz .XV. aræ gamal.
- 95) Pro aaræ v. aræ.
- **q6**) **D.** om. han.
- 97) D. biltughær.
- 98) D. brytær ezöret.
- 99) B. hic iterum, verborum seriem penitus interrumpens, inserit adnotationem illam in margine antiquioris codicis factam: pæt er. XL. marker fak — prypiæ kononger, quae supra legitur, Capp. 23, 24. pag. 237. Cfr. not. 55. ibd. Post illa v. pa iterum est scripta.

1) D. fyurum syunætlingium. pa etc.

- liþ þæffamæ þrællin .a. om. cetera
- 3) iorpæ scriptum est, at i deletum. Vn. legit jorbä; at Br. orbæ.
- 4) Pro drap.
- 5) Vn. et Br. legunt blanä; BRING autem refert autographum habere blamä vel blawä (Cod. J. VG. p. 16. not. 12.). At neque ambigua est v. blamæ, nec cum n vel w umquam confundi potest litt. m. De cetero non dubium est quin h. v. recte sit scripta, etsi quoque IHRE eam, alio loco occurrentem, suspectam habuit et male interpretatus est. Glosfar. Sv. G. v. Blema. 6) Lege epzöret.

¹⁰⁰⁾ D. innæn.

firi fæst rættom giptær manne. sum¹) faber ær gistær man dottor sinnæ. æn han liuande ær. ær eig faber till. þa fkal þæn ælfte oc fkildæfte maber a fæþærne giftær malum raþæ. æn han hittis innan fæmtæ man. þæn fkilder ær kononne. ær ingin innan fæmtæ man kononne fkylder a fæþærnit ok hittis fkyldære a möpærnit. þa fkal han giftær malum raþæ.2) at fkuldæ fæmte maþer giftær malum raþæ. þa matte han baþe kono byþiæ oc firi gift skiliæ. hauær konæ bropær3) æller bröllongæ. æller frænder flere æller fære.4) þe fum firi giftær malom agho raþa. fum fyr ær fakth. þa fkal ee pæn ælfti af pem skildæstu giftær malum rapa. oc vingiæs taka. Eig ma owormaghi giftær malum raþæ. æller vingiæf takæ. æn þo at han fkyldæfter fe. ok arf taki. æru funder kollæ broper³) kono giftær mæn þa fkal ee pæn⁵) ælzíti broþer aa fæþærnit giftær malom raþa. hwat han ær hælder fynderkollæ æller famkollæ. Giptæs frælfgiuæ rape pæn fkyldafte af^o) peem hana .i. æt tok mep fik giftærmalum hænnær. æn eig liuær pæn fami .i. æt tok hana. giptis ambot rabe bæn giptærmalom fum hana aghær

9.

Um nokor will annan til fwar ftefnæ. Ingin æghær dömæ vtan fwar af rættom swarandæ. vtæn vm særlik mall. sum liuslikæ standæ wt skriwin i laghbook warre. Ny hwar fwm wil annan til fwar ftemnæ. þa ftemni han aa pingi æller aa allhelghum daghe firi fokn. pa ær laghftemt. komber ftæmder till swar. winne bæn bærræ ræt hawær. ok lagh mep haldæ. komber eig laghstemder till swar aa fystæ lanz þingi. adru æller þridiu. hawær þæn stæm-92 di. pinx mannæ vitu. perræ pa aa lanz pinge waro. at han war a allum prim pingum mep atalu finni. ba aghær laghman vtan fwar fældan dömæ. fum lagh fighiæ. at allu bi7) fum atalæn ok akallan fyst stod a bingi. ok han

- 6) at, ut videtur, legendum.
- 7) Pro py.

¹⁾ Verba quaedam hic videntur esse omissa. Forte legendum: fum fyr ær fakt.

²⁾ by hic esse addendum, recte observat BRING l. c. p. 18. not. 15.

³⁾ Pro bröper.

⁴⁾ V. fære paullulum quidem est trita, at-

tamen satis apparet non esse scriptum fiere, ut Vn. legit. 5) Loco v. pæn antea fuit scriptum ælfti.

stemdis æn laghlikæ stemt war. ok atalæn sum fyr ær fakt. ok stande bæn domber fwa fkilder⁸) fum fwarande fiælwer wib vare. ær eig bæn ftemdi meß aa talu finne a allum brim bingum. ha ær onyt stemnæ hans. S. 1. sighær nokor fik eig laghlikæ stemdæn waræ æller laghlikæ forfal swa at han gat eig til fwaræ komit. bæra binx mæn viaflik witni. æller ok foknæmæm?) be a alhelghum daghe at kirkiu varo. ha ær laghftemt. bæræ be witne ok po iaslik witizo) meh tylstær ebe. ok twægiæ bolfastæ mannæ witnum. be ba a pingi waro. æller ok at kirkiu. at han stemdi laghlikæ þa. þa ær ok laghftemt. bæra þings mæn. ok foknæmæn. iaflik witne. ok ymiflik. ok gita¹¹) eig eb gangit. ba ær eig laghftemt. Ny ægher at laghaftemnum lagha forfall firi ftandæ æn þe til æru. fyftæ æn han fiuker ligger. fwa at han giter eig til swara komit. annat ær hærfærb land at wæriæ. bribia æn kononger hauer hanum bodh fænt. fyærþæ æn han vtanrikis ær. hwar fum giter forfall fik af peffum. mep tylftær epe. wæri pæt faklöft firi ftemnu fkuldi eig stemder til swars komæ. på fingi eig spakmænni ræt. af widpærlikum. ok æn fiper af ofæfli fino. §. 2. Wil nokor annæn til fwar ftemnæ. annattwæggiæ til fiærþunx þings. æller hæraz þing. þa ftemni hanum firi ræffingæ þing. wm hoft æller¹²) ær maper ftemdær til fwar vm varping. ok komber eig fyr luctær pinget haft ær.23) wæri friplös wibær alt hærabæt til han til fwara komber. ftemnis ok nokrom firi hoft þing. væri lagh famu. §. 3. Engin ftem- 93 Sær aghær ok a nokrom þingum til fwar komæ. vtæn aa lanz þingi æller wærþingum æller höftþingum (14fum fyr ær fakt.

10.

Allær byær bygningær lip garpar broor tyældrubruth aa yrkiur aa flator yhalö fiær¹⁵) akærnaam. In takit fæ a garþælöfo. fkal næmdamaþer iuir alt

8) gilder, ut videtur, legendum.

- 10) witni primum fuit scriptum.
- 11) giter, vel giter hin, ut videtur, legendum.
- 12) var. sine dubio addendum.

- 14) Loco vv. fum fakt alia quaedam antea fuerunt scripta, quae nunc legi non possunt.
- 15) Pro ihald fæiær.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

31.

⁹⁾ Lege soknæmæn.

¹³⁾ Sic recte scriptum est, non vero haftær. Cfr. BRING, C. J. VG. p. 26. not. 23.

fit fkiri fram fighiæ. i fram fægn finni. ok wæriæ æller fellæ. eig agher oc han nokræ flere fakær fræm fighiæ. vtan han vili ællighis all annur kiæro maal. pe til næmö aghu at liggiæ. fkulu wæriæs æller fællæs. pær giærb giorbis. hwat bæt ligger till fyærbunxnæms æller hæræb.16) brytær oc nokor be bruth fum han agher mep laghum wizorp haua.¹⁷) fic at haua. taki vitni bær han bröt. ok væri firi finum garbi. beem han ba i bobe æller lenxtæ wæræ hans var. æn han eig boændis ær. pær skal ok han firi all brut böte. kononge ok hæræþe. naar ok hwar hanum fak gifs.

II.

Uiliæ mæn lotæ ok laghfkiptæ fin i mellin. Þa fkal endagh til takaz. ok iampkyrnis mannum bub fændæ. þer fkulu þeræ i mellin iampnæ. ok howoh lote læggiæ. ok hwar fins leftum æptir fwæriæ. at heer eig rættære vita æller iampnære kunnu þerræ mellin skiptæ. siban skal lot i læggiæ. ok gub domare waræ. nyute hwær bæs hanum lotær til faldær. eig mughu howop loter ryuuæs fipan fwa giort ær. fkil peem aa fipan. haui pæn wald ok vizor plaghfangit wil witæ mep twænni tyltom ok twænni witnum iampkyrnis mannæ. be vib varo. ba ber laghfkiptu fin i mellum¹⁸) bibi. f. s. g. h. ok. v. f.¹⁹) at han fik mep lot ok lagha fkipti. ok by aghær iak. ok bu 94 eig. S. 1. ær nokor þerræ mifhaldin i fkipti finu. ok talar aa innan næftu pry aar. ha skulu æn iæmpkyrnis mæn hæt herræ i mellin iæmpnæ mep vizorbom. oc eig howob loter atær ganga. mæbæn lagha loter i kom. talaz eig æ innæn þry ær þe næfto fiþæn þeer fkiptu fin i mellin. aghe þa hwar fum fangit hauer. ok wæri með twænni tyltom ok tweni vitnum. at han fik meb lot ok lagha fkipti. ok fibæn hæft ok hæfbæt. bry ær æller brim længer. oilt ok klandæt²⁰) fum lagh fighiæ. ok þy aghær iak ok þu eig. §. 2.

11: $pr_{1,2} = III. 142.$

19) Cfr. not. 15. pag. 91.

17) Pro haua, ut videtur, firi est legendum. 20) klandæt pro oklandæt praecedentis v. ok caussa scriptum videtur. Cfr. not. 74. p. 225.

¹⁶⁾ Pro hæræz.

¹⁸⁾ mellin antea fuit scriptum.

Ny kunnu heer arf fin i mællin fkiptæ meh fæmiu. ok eig meh lot ok lagha fkipti.²¹) ftander bæt all²²) pry aar ok prim længer o kyært. ok vtan lagha atalu perræ mellum. wære laghfangen hwarium fin lotær fum han meb fæmiu i fkipti fik. Talær nokor þerræ laghlikæ aa innæn næfto þry aar wæri fkipti berræ i mællum ogilt. ok bæri hwar berræ ater fwa mykit. oc fwa got fum han fik i fkipti finu meh fornom ehe. hwat hæt ær iorb æller löfæ pæningæ. §. 3. (23 Faar nokor i fkipti fino o hemolt iorb æller löfe pæningæ. ok giter eig med laghum wart. bæt skal aldræ berræ skabi waræ. fum faman fkyptu. ok eig hans ens famins pæt i fkipti fik. ee huro lengi fkipti (24 ftander. hawær pry aar æller prim lenger. vtan nokors perræ loter fe fræmlepis ærf fallin fyr æn atalæpis. ftande þa hanum firi ærfpæ vitu fæþærnis æller möþernis. §. 4. (25 Takær maber æller kouæ ærf þæn manböter fylghir. æru pen ofkyld. peem dræpnæ. take pem²⁶) arf fum mep laghum aghær at hawæ. ok manbötrænæ gangæ ater i æt bæs dræpnæ. þeem fum hanum ær skyldæster. hwat þaar varo fyrræ festær æller ofestær. ok 95 (²⁷ællær æterböter finæ. þy at eig ma ofkyldær man böter æruæ firi fkyldæn. Nv hwar fum annan dræpper. dör fyr æn han böt hauær. þæn fkal botum wærþæ draparans arf taker. til þæs böt ær. hwat þæt ær konæ æller maber. ee i huro marghær ærfpir þæt kombær. hwat han ok minnæ æruær

- 23) Loco vv. Faar fino antea fuit scriptum: ok giter eig laghum wart.
- 24) Lege standit hawær. pry etc.
- 25) Quae haec §. continet, sine dubio, quodam scribae errato hic sunt inserta. Eadem infra, §. 17, iusto loco leguntur.
- 26) Lege *pen*.
- 27) Loco vv. ællær æterböter finæ §. 17. infra habet: ater bötrænæ finær. In antiquiori codice sine dubio hoc loco fuerunt verba quaedam obscure scripta, quae, sensum eorum non intelligens, diversis modis hic et §. 17. legit scriba. Utrum verba ællær æterböter finæ ita possint expli-

cari: praeterea habeto ille occisi cognatus, ad quem, mortuo occisi herede, mulcta homicidii transit, portionem mulctae ættærbot dictae antea sibi debitam; an ællær pro allær sit scriptum, ita ut sensus sit, illam mulctae ættærbot dictae partem, quae occisi heredi cesserit, hoc mortuo, integram ad proximum superstitum occisi cognatorum transire, non vero inter eum et remotiores cognatos esse dividendam; an pro ællær æterböter sinæ legendum sit swa jæterböter, ita ut sensus fortasse possit esse, id quod de mulcta homicidii hic sanciatur, in omnibus casibus valere, sive mulcta ættærbot penderetur, sive non (cfr. §. 19. infra); an alio quodam modo haec sint emendanda, lectorum iudicio submittimus.

²¹⁾ *Skiptæ* antea fuit scriptum.

²²⁾ all pro alt, sequentis b caussa, scriptum esse videtur. Cfr. not. 29. pag. 124.

II. Addit. 11.

æller meræ. §. 5. Wil maber æller konæ arftaknæ opolz iord finæ fæliæ. opol watn æller opol watn wærk. pe ok ærftakin æro. pa fkal pen fæliæ wil. arfwm finum laghbyupæ a lanzpingi hæræp.28) æller fyærpunx. paghar enom af arwm laghbuhit ær. þa er allum þem. hwat aruær æru flere æller færre. fynætting fkal firi aruæ goræ flikum han vil. ok eig in haldæ oræt laghlikæ bypiæ han til þings komæ. af þingi manæþæ dagh til læggiæ. at köpæ arftaknæ opol iorp vatn ok opol vatn wærk. fum eghande fæliæ wil. ællir²⁹) æruær þe (³⁰a manæþæ dagh komæ. löfe hwar ærfþæ lot. komæ eig ællir²⁹) löfe arue pem³¹) fum komber ok wæri hans. komber ingin perræ a manæþædagh til taknum. ok löfir fum a þingi mætænz ord a kom. þa fæli fiban pem han vil. ok wæri gillt pem köper. pæn laghbiuper ok iorp wil fæliæ. Skal mætanz orþ a þingi fram fighæ. Eig ma han af nokrom minnæ takæ. æn fwa fum mætanz orþ af þingi a kom. æn arui wil löfæ. 6.6. Ny æn arui fighær þæn for minnæ köpt haua. fum köpte æn a þingi mætit war. ok hin for minnæ falt hauæ fum fældi. æller ok þæn falde. fighir fik for minnæ falt hawa. þa hwat helder ær. aghe þæn walč ok wærn³²) oc wizorp meh köpe festi oc vmfærp fangit hauær. wæriæ meh twænni tyl-96 tom oc twænni witnum. twem pem varpæpe wærpeno. ok twem pem wip varo ær værp vt galz. b. f. s. g. h.33) ok. vattum finum. at han fik pa iorp vatn æller vatnwærp³⁴) mep fæft ok vm færp fore fæ ok fullæ öræ. æptir py fyft mætit war a þingi. ok eig for minnæ. gitær han lagh gangit. ftande fum giort ær. gitær han eig. þa fkal arui löfæ þæn vill. af næftæ lanzþingi manæþæ dagh taka. (35 halvæ iorþ köpæ. löfæ mep fornom epe for fwa wærp fum finz mep fkiællikum witnum. at hin vt galt fum köpte. löfær han eig fum fakt ær. þa komber han eig fiþan löfnom wiþær. vtan aghe þæn

S.5 = I. JB.3: pr.

- 28) Pro hæræz.
- 29) Pro allir.
- 30) Loco litt. a m antes fuit scriptum ma.
- 31) Lege pen.
- 32) Loco v. wærn antea fuit scriptum wizorp.
- 33) Cfr. not. 15. pag. gr.
- 34) Lege vatnwærk.
- 35) arvæ iorp, ut videtur, legendum. In antiquieri codice forte scriptum fuit harvæ iorp. Cfr. not. 39, pag. 29,

Digitized by Google

köpt hauær. §. 7. köper nokor iorb watn æller watn wærk. ok ær eig lagh bubit. bæn fum löfæ aghær. löfe innæn þry aar förræ lagha hæfb a kombær. fore fwa wærb fum annar köpte. lofær eig bæn löfæ aghær innan bry aar. aghe bæn fum köpte. by at han ba mep laghum fangit hauær. vtæn þæn löfæ atte haue lagha forfal. þættæ at han vtan kononx riki ær. fwa at ingin inrikis (^{3 c}iæmpfkillær. at löfa. þo innæn næfto þry aar. fiþæn han in kombær. löfer eig iamfkildær þæn inrikis ær a lagha ftempnudagh. þa faar han eig vitu til ater at löfæ. fibæn han in komber. löfær bæn ok iamfkikdær ær oc37) inrikis. þa aghær þæn vitu. vtanrikis ær atær at löfæ ærfþæ lot fin af hanum innæn manæþædagh af lanzþingi til taknum æptir þy fum ærfpæloter var ha iorh ater löftes a³⁸) ho at hun var fræmlehis i ærf fal-§. 8. Swa fkal kono ok owormagha laghbyuþa fum maghandæ manne. lin. löfer eig konæ æller owormaghæ mals man a manæþæ ftempnu fum fyr var fakt. þa ma eig owormaghe ater lofæ. fiþan han til maghandæ aar komber. vtæn þæn vili fum köpte æller aruær hans. §. 9. Sigher maber arftaknæ 0- 97 poliorp vatn ællr vatnwærk eig laghbupin varæ. pæt liggær til pings mannæ vitnæ. bæra þings mæn iaflik vitni. ok ymflik. þa æghær þæn værn oc wizorp. sik kallæ³⁹) laghbupit haua. æller aruæ hans. æn han döpær ær. at fwæriæ meh. XII mannæ ehe. oc twem bolfaftæ mannæ vitnum. ha a hingi varo han laghböp. b. f. s. g. h. oc. v. f.40) oc helghædomæ han a halder. ok twem. XII. mannum at laghböp iorp a pingi. fum lagh fighiæ. fipæn ftande sum giort ær. §. 10. Wil nokor flat faræs. þa skal a þingi laghbiuþæs aruum finum hwat⁴¹) peer æru flere æller færre. fwa fum fyr var fakt. vm iorp arftaknæ. ængin ma fik ok enom af arfwm flatfara. æn allir a manæpædagh til komæ. ok byupær hwar fik til. at föpæ ok klæpæ æptir ærfpæ lot finum. S. 11. hwar fum fkiptir opol iorp i iorp oc giuær pæningæ till.

S. 11 = I. JB. 3: 4; III. 135.

- 37) V. ec omiss. ipse add. scriba.
- 39) Lege kallær.
- 40) Cfr. not. 15. pag. 91.
- 41) Loco v. hwat antea fuit scriptum peer.

³⁶⁾ Sine dubio legendum: *iæmpfkillær ær. lö-* 38) æ aut superfluum, aut æn legendum vife po etc. Verbum ær antecedentium litt. detur.

ær caussa est omissum. Cfr. not. 74. pag. 225.

II. Addit. 11.

æru wærþhöræ til gifnir. bætri æn iorþ. þa fkal laghbiuþæ fum fyr ær fakt. ær wærb minnæ. ba fkal eig laghbiubæ. löfer ok nokor laghfeld brut fin mep iorp. ha fkal eig laghbiuha. wil oc hæn fum iorh köpt hauer. æller bighat köpæ iorþ i iorþ. þa⁴²) fkal eig laghbiuþa þeem fum han af kopte. æller þa fwa fum arue arftaknæ iorþ arfwm finum fum fyr ær fakt. Nv æn bæn fum iorb göpt43) hauer firi löfæ öræ æller oc bighat. vil fæliæ firi löfæ öræ. þa fkal han laghbiuþa þeem fum hanum falde æller gaf. vndan takne fiælægift fum ingum fkal laghbiubæs. morhongiæf⁴⁴) ok hemgiæf fkal laghbiubæs arwm. ok eig þeem fum gaf. þy at þet ær fult fagn⁴⁵) iorþær fum lagh ok laghbok fighir. fkiptær nokor iorp arftaknæ i iorp adræ. vil ater fæliæ þe han firi tok. Þa fkal han hanæ laghbiuþæ arfwm finum. Þy at pæt ær þa arftakin iorþ han firi arfþæ iorþ finæ tok. ær köpt iorþ fkipt 08 æller giuin. fkipt i adræ iorp. þa fkal þe firi toks. eig længer laghbiubæs. fwa fkal opol iorp watn ok opolwatnwærk artakin⁴⁶) kööp⁴³) æller giuin (⁴⁷laghbiuþær (⁴⁸fum fyr ær fakt. fwa ok almænninx iorþ. æn þo at hon ær af⁴⁹) meb vin ok vitni vingæn⁵⁰) fum löföræ. Hauer kirkiæ æller kloter⁵¹) iorb laghlikæ fanget meh giæf. hanæ fkal eig laghbiuba. æn fæliæ vil. hauær kirkiæ æller klofter iorp kopt. ok vil ater fæliæ for löfæ öræ. pa fkal kirkiæ þa iorþ laghbiuþa fum bonde. §. 12. Giuær maþær æller konæ iorh bort æller löfæ pæningæ. hæt fum lagh fighiæ vtan arwæns ia ok viliæ. væri gilt mæn han liuær fum gaf ok eig længer. æn arwæn atalær innæn bry aar æptir han doban. æro flere aruær til æn en. ok haua fumi iaa fit til giuit. ftande i lot hans iaa fit til gaf. ok peem ne faghpe ma pæt eig vndan gangæ. Þy at ingin aghær annærs bort at giuæ. vtan hans iaa ok viliæ. §. 13. Dræper maber man til ærfs meb viliæ wærkum. han fkal eig

S. 13 = I. AB. 11.

42) eig hic additum, at deletum est.

44) Pro morghongiæf.45) Pro fang.

- 46) Pro arftakin.
- 47) Lege laghbiubæs.
- '48; Loco vv. fum almænninx antea fuit 51) Lege ktofter.

scriptum: meh vin ok vitni vingæn sum lofæ.

- 49) Cum nomen, quod respicit v. af, sit omissum, etiam h. v. est superflua.
- 50) Pro fingæn v. fangin, nisi forte vingæþ legendum.

246

⁴³⁾ Pro köpt.

aruæ hans varæ. fighær han at han drap han mep vapæ wærki. ok eig mep viliæ. þæt fkal lukt hæraz næmp8 i þy hæraþe giærningen var giör. vita hwat han drap han mep vapæ æller viliæ. ok hæraz hofpinge hofpe epen. ok fipæn fwæri hwar vætte fins leftom. dræper han mep wabæ. þa fkal han arf takæ. drap han mep viliæ. pas2) skal pæn arf taka skyldæster ær pem dræpnæ. fum eig drapp ok aldrigh⁵³) fik mep viliæ til arfs drap. §. 14. Dræper maþer man meþ viliæ æller kono. barnum finum til arfs æptir moper perra döpæ. pa fkulu po barnen arf taka. ok po pen fkildafte möpærnis frænde. vndir finni gömo hauæ. til þe maghande æru. ok til fkiæls komin. ok dottær a giptærmal ganger. ok eig fapærin fum drapp. Nv æn nokor af Deem fizskinum dör barnlöft. faþirin liuande. Þa ærui þerræ fizskini hwart 99 annat. fighir faþirin þæt með vaþæ giort haua. ok eig með viliæ. æller oc annær fkilnæþær þerræ mellum. ok eig han til arfs drapp. þa fkal hæraz nempd af þy hæraþe giærningen var gior innan. vita hwat þæt var með vaþæ æller viliæ. æller annær fkilnæþær kom þerræ mellum. oc hæraz höfpingin hofpe epen. ok fipan fwæri hwar vætin fins leftom. var pæt mep viliæ. mifti arf fin fum fyr ær fakt. var þæt mep vaþæ æller andrum fkilnape. pa fkal (54hon æller han eig arf mista. Dræper kona man mep viliæ⁵⁵) finum til arfs. vari lagh famu. §. 15. Dræper maher kono finæ til arfs. eig ma hon þy heldær arf fin miftæ. vtan hon fe i raþum meþ bondæ finum.56) æller eig ok hæraz höfpingin hofpe epen. ok fipan fwæri hwar vætti fins leftom. falz hon at. takæ eig pæn arf. pæt fkulu börn perræ takæ æn þe til æru. æru eig born til. taki þæn fkyldæftæ æptir þy fum lagh fighiæ. §. 16. (57 peffum lundum fkal arui fkiptæz. iampnfkildæ mællum

52) Huic voci ipse quidem scriba, supra lineam, addidit n, ut legeretur *pæn*; quod tamen errato esse factum, neminem fugit.

- 55) barnum addendum videtur.
- 56) Adde: þæt skal hæraz nempd af þy hæraþe giærningen var gjör innan. vita hwat hon var i raþum meþ bondæ sinum.

57) Tabulam consanguinitatis, quam sequentinm illustrandorum gratia hic addidit scriba, accurate depingendam duximus. Vide Tab. III. Quae haec 5. continet, D. ita habet, ut, omissis verbis: *Peffum lundum - fwa at* in principio, scriba inceperit a verbis: Nu ær man aff mannæ alff vt komen etc. et demum post verba: i ættær træno, addiderit illa, quae textus noster in principio habet: æru allir per fum ærwæ etc. Huc quuque pertinet Cap. XLIV. BygnB. in cod. Ka Cfr. not. 20. pag. 159.

⁵³⁾ pæn, ut videtur, addendum.

⁵⁴⁾ Verba hon æller sequentia quidem: Dræper kona — famu respiciunt, attamen hoc loco inepta videntur.

II. Addit. 11.

fwa at (58 allir æro beer fum ærua. af 59) mannæ alf vt komnir. ha take maber⁶⁰) twa lote. ok kona pribyung. æru oc allir heer sum æruæ. af kono alfor) vt kommer, taki famulund. ok i allum ærfpum. þa (o2taki konæ arf. ok taki⁶³) fin lagha lot. (⁶⁴æptir by fum fkils. Ny ær⁶⁵) maber⁶⁰) af mannæ alf vt komin. ok annar af kono alf. taki þæn twa loti. af manni 100 kom ok hin pripiung. ær maber⁶⁰) af kono alf vt komen, ok kona af manne.66) þa takær fwa mykit kona fum maber. ær maber60) af (67 mannæ alf oc⁶⁸) konæ af kono alf.⁶⁹) þa (⁷⁰taki fyuræ⁷¹) loti han ok hon fæmtung.⁷²) Ny (⁷³æn konæ ær af kono alf vt komin. ok annur af (⁷⁴mannæ. þa taki hon twa löte⁷⁵) af (⁷⁶manni kom ok hin bribiung. fwa fkulu ællir⁷⁷) arf fkiptæ. hwat þeer æru⁷⁸) flere æller færre iampfkildir fin i mellum. taki fwa hwart (7º vp vib annat fum nu ær fakt. ok fkiptis80) æptir (8¹mantali. (8²ok gange aldre arfwer i kollæ fkipti. vtan þeer vari⁸³) fin i mellin ofkilder. ok (84hanum iampfkilder beem Söhæ. ha taki fwa85) mykit een fum flere. hwat bæt ær hældær konæ æller maber. Nv (8°æn twee dælæ vm arf kallær annær fik (87nærme waræ arfue. þa taki þæn þerræ fum fyrræ⁸⁸) ær at tali i ættær træno.⁸⁹) §. 17. (⁹°Takær maþer ællær konæ. ærf þæn fum manböter fylger. æru þeen ofkilð þeem dræppnæ.

- 58) D. æru allir þer etc.
- 59) D. a. Male.
- 60) D. man.
- 61) B. bis habet verba kono alf. D. om. alf.
- 62) D. gangi konæ til arfs.
- 63) B. Loco v. taki antea fuit scriptum py; ab ipso scriba, ut videtur, emendatum.
- 64) D. om. aptir fkils; add. vero: ar igh fun. fadhir ællær brodher. taki arwi vingiæff. Cfr. II. GB. 2; III. 129.
- . 65) D. sic. B. æi.
- 66) D. mannæ alff.
- 67) D. manni vi komen. oc etc.
- 68) B. Loco v. oc antea fuit scriptum vt.
- 69) D. om. alf.
- 70) D. taker han fyuræ löte. oc hun etc.
- 71) D. sic. B. firi. Si, ut coniicere licet, antiquior codex, quem secutus est scriba, pro fæmtung habuerit fiærbung (cfr. not. 72. seq.), id sine dubio scribae in animum induxit fiuræ vel firæ, ut forte scriptum fuit, esse vitiosum, et in praepos. firi mu-

tandum. At vero, si fiærbung recte sit scriptum, pro firi legendum est pre.

- 72) D. sic. B. fiærpung. Cfr. not. 71. praeced.
- 73) D. ær konæ aff etc. 74) D. mannæ alff. taki etc.
- 75) D. sic. B. lati.
- 76) D. mana alf vt kom.
- 77) D. allir.
- 78) D. add. hæller.
- 79) D. fin .i. mællin huart vid annæt etc.
- 80) D. skipti.
- 81) D. quoque sic habet, quamvis 60. et Stj. perperam legunt marktali.
- 82) D. Nu gangi aldrigh arff etc.
- 83) D. æru.
- 84) D. pem dödpæ iæm fkyuldir.
  85) B. Voc. fwa omiss. ipse add. scriba.
- 86) D. takæ tuer delæ etc.
- 87) D. nærmer væræ at ærwæ.
- 88) D. nærmer.
- 89) D. hic add. æru allir per etc. Cfr. not. 57. pag. 247.
- 90) Cfr. 5. 4. supra pag. 243. et not. 25. ibid.

II. Addit. 11.

taki bæn 'arf fum meh laghum aghær at havæ. ok manbötær gange ater i æt þæs dræpnæ. þem fum hanum ær fkylldaft. hwat þaar varo fyr feftær æller ofefter. ok (⁹¹ater bötrænæ finær. þy at eig ma ofkilder manböter arfuæ fyri fkildæn. Ny hwar fum annan Brap. ok dör fyr han böt hauær. þæn fkal botom varþa draparans arf taker til þæs böt ær. hwat þæt ær konæ æller man. ee i huro marghær ærfpir þæt komber.92) hwat han æruir meræ æller minnæ. þy at æller laghe dræpin ogilder i botom. Swa skal ee hwar perra bötæ fum arf taka konor fum mæn. hwat pæt ær hælder kollæfkipti. æller iampfkilder fin i mellum. S. 18. Gangær þæn arfui i kollæfkipti manböter fylghiæ. ær i kolle hwarium alt kunu alf.93) fkipti fwa manbö- 101 te fum arue. ær maper i kolle adhrum æller bapom een æller flere. takin pe allir manbötær wp. ok konor gangen fran. æru ok mæn⁹⁴) 'kollom bapom. annæn vægh flere. oc annæn vægh færre. fkipti fwa manböte fin i mellin fum arue. Nv æn manböter varo fyr fefter. oc borghæþær. æn arf i kollæ fkipti fyoll. þa fkiptin all faman manbötær fum ærfue. konor fum mæn. §. 19. Nv kunnu þæt alt konor vara arf taka. þen manböter fylghia. æru þar iampfkildær þem dræpnæ. oc fwa fin i mellum. þa fkiptin fwa · manböte fum arue. hwat ha varo helder fester æller ofester. hy at holande ær quinmaher æptir fahur broher. æller annan fin skildæn manbötær mistæ. þa maþer⁹⁵) iamfkildær þem. æn eig at maþer vfkildære. manbötrenæ vpp taka skulde. Nv æn baþe konor oc mæn iamskilder fin i mellin. oc⁹⁶) swa þeem dræpnæ kunnu arf taka þæn fum manböte fylghir. þa fkipti all famæn arfe fum lagh fighiæ. ok mænninir taki manbötrænæ. oc konor gange fran. æn þaar eru ofeftær oc oborghaþar. þa ær97) fyoll. Nv æn bötær

- 91) Pro: ater bötrænæ legendum videtur æ- 9. terbötrænæ. Cfr. not. 27. pag. 243. 9
  92) Loco v. komber antea gaar fuit scriptum. 9
- 92) Loco v. komber antea gaar fuit scriptům.
  93) Pro kunu alf legendum quidem videtur kunur; neutiquam vero pro: ær i kolle hwarium alt kunu alf, legatur: är i kolle huarium äller adhrum alt kunur, ut perperam suadet BRINO, C. J. VG. pag. 60. not. 51.

94) Adde *i*.

- 95) Pro maher ær. Cfr. not. 36. pag. 245.
- 96) V. oc omiss. ipse add. scriba.
- 97) ær ante sequens f pro ærf scriptum est; nisi forte ær fyoll pro ær ærf fyoll sit scriptum, ita ut v. ærf a circumstantibus vocabulis penitus sit absorpta. Cfr. not. 95. supra, et not. 22. pag. 243.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

32

varo fyr⁹⁸) fæftær ok borghapar. på fkiptin peen all faman manböter fum arfe. fwa konor fum mæn. fwa oc manböter fum eig fylghir ættænböter. fwa fum æru þeffen mall. halder man a wapne finu. löp*er* annar aa. faar bana af. ok annur þylik. æller æn maþer fællir⁹⁹) vndir mölnohyul. ok far bana af. æller annur þylik. þy at æptir þylik. maal aghær eig hemd gangæ.

12.

m læghær æller læghære böter. hefpær maper 100) löfkæ kono. aflær eig baarn mep henni. wæri faklöft at pæningæ botum. þy at ingin ma fak giua firi læghær fyr æn barn ær til komit. ok föt af mopor liui liuandæ æl-102 ler döt. þa ma fak giuæ firi læghær þem fum barn a viþ hanæ. ok eig adrum. fore löfkæ kono ma fak giuæ firi læghær. ok eig firi giptæ. Far gipt konæ barn. pæn skal barn aghæ gipter ær til mep laghum. eig ma optare fama manne mep famu kono fak giuæ. æn en¹) timæ. æn þo at hon flere barn far. eig ma læghær barn bötær firi2) fiælt3) fik vp takæ. eig ok moperem⁴) firi fyæluæ⁵) finæ fynö. pem fkal rættær giptær man vp taka. æller ærfe hans. æn giptær man fyr dör hwat þa⁶) var⁷) æller eig. eig ma . læghær bötær i flere ærfper gangæ. vtæn i förfto ærf fum nu ær fakt. vtan han fe borghapar. §. 1. wil nokor af adrum læghær bot vt fökiæ rætlika. þa fkal han til bigns⁸) fara. lanzbing æller fyærbungs bing. æller hæraz bing. af laghmanne æller hæraz höfþingiæ endaghæ beþæs. at fökyæ han mep fyu mannum læghær bot vt at kræviæ. wil pæn fak giuær læghær barn dyliæ. dyli mep toll?) manne ebe. vitne löfom a endagh till taknom. biby fik oc

12 = I. GB. 6. Cfr. II. GB. 7 - 12.

- 93) V. fyr omiss. ipse add. scriba.
- 99) Pro fallir.
- deleta.
- 1) V. en omiss. ipse addidit scriba.
- 2) firi bis est scriptum.
- 3) Pro fiælft.

- 4) Lege moheren.
- 5) Lege (yæluæ.
- 100) Litt. p bis est scripta, at priori loco 6) a primum est scriptum, at p ipse, ut videtur, addidit scriba.
  - 7) varu borghapær legendum videtur.
  - 8) Pro pings.
  - 9) Lege tolf.

bem tolf mannum. f. g. h.¹⁰) oc helgadomæ fum han aa halder. at han ær eig faber at barnæ by hanum vitis. bæn eber fkal liggiæ till fiærbungs nempö. hær han bor. wil nempö hæn eb gildæn göra. ha fkal hon") fwæriæ. bibia fik ok beem fyu mannum af nempö. h. f. g.12) ok helghæ dom hon^{II}) a halder. at han foor a rettom endagh meb lagha munhaue. reen oc eig¹³) men. siban skal bæn eber standæ. ok eig ater gangæ. Fellir nempd eb bæn. böte bæn barn dulde fum lagh fighiæ. innæn neftæ lanz ping. æptir þæt han feldis. æller leggi laghmaber han friþlöfæn. mellin æluær ok tiuiþæ. ee til han ræt giör. §. 2. Þettæ æru lagha böter. firi læghær firi fræls ættæþæ kono. fex m*arker*. ok þem taki þæn þa var giptær maber barn fyft til kom. æller arui hans. eig ma oc læghærböte .i. flere ærfþe gangæ. vtæn þem¹⁴) fe borhaþe.¹⁵) Firi fræfgiuu.¹⁶) XII. öræ ret- 103 tom giptær manne. peem¹⁷) fum hana tok. i æt meb fik. æn eig liuer pæn fami hanæ i æt tok firi ambut. fex öræ þeem hanæ aghær. bær hon nyklæ eghandæs böte III marker pæn læghær gjörpe. feftir maper mö. ok gör viper læghær fyr hon ær gipt. ok af garbe gör. böte rettom giptær manne laghæ böte. fæftir maber ænkiu oc flytær hem. ok aflær mep henni barn. pær a engin fak aa. æn po at han hus bryti æptir henni. fin æller hennær. varper barn fyr föt æn öll ær giort. pæt ær adalkono barn. ok eig frilu barn. ok by hetær fangin fæft ænkiæ. læghræ man kono. ok feftær hanæ fyr han ær lagh fældir firi læghær. þa ær læghær bööt, ok barn þerræ adalkono barn. hwat hon fyr fæftis æller fibæn. by at baghar han bætræbe kononæ. ba bætræþe han oc barnen.

13.

L allum þeem eþom fum vitni ok foreþæ agho firi gangæ. Þa fkulu þæs¹⁸) fyft vitni bæræ. fwa ater i eþe ftandæ. i twænni tylftom fkulu fyri mæn

- 13) V. eig ouniss. ipse add. scriba.
- 14) Lege pær.

- 15) Pro borghape.
- 16) Lege frælfgiuu.

17) Addendum, ut videtur, *fkyldafter ær* pem. Cfr. II. Add. 8. fin.

18) per, ut videtur, legendum.

Digitized by Google

¹⁰⁾ Cfr. not. 15. pag. 91.

¹¹⁾ han sine dubio legendum.

¹²⁾ Rectius: f. g. h. Cfr. not. nuper cit.

II. Addit. 13.

ok tiughu vara. ok eig flere. i tolft¹⁹) mannæ ebe tolf mæn. ok ingin ebær ökis at mantale meh vitnum æller forehum. hwat ehom hæt hæstz20) æru. S. 1. allir tolf mannæ eber. ok twænni tylftir fum laghlikæ gangazs meb vitnum wizorbum munhavi ok dome til tacnum. fkulu ftandæ oc eig ater gangæ. vtan bee ebær fum laghlikæ agho till nemo liggiæ. ok færlik meb fkript lyfir laghboc var. þa gange þæn eber ater fum nempo fellir laghlikæ. ok bæn ftandæ hon gildæn gör. Nv vm twe delæ. hwat mal bæt ær. aghær annar wizorþ haua. ok gangær lagh ok eþ a lagha endaghe meþ do-104 me dömdom. annær þerræ agher eig vizorp. ok gangær po lagh. oc ep mep²¹) hinum. bæt heter löpis eber. ba fkal han laghmaber vpp dömæ æller hærazhofpingi. Engin ma i eþe standæ æller nempð. þæn i banni ær byltughir mæn æller friþlöfer. þræll æller owormaghe. eig ma konæ i ebom standæ æller vitni bæræ. vtæn vm bæt barn fyr döpis æn bæt till kirkiu kom. wm bæt ær konæ fulder vitnifmaber fum karmaber. hwat barn fik döpilse æller eig i ytarstæ timæ manz æller kono æn dobföker²²) swa brablikæ kom til. at eig giter karmaber til komit. fullar nokor eb fin at mantali meh hem. hæt ær falz eher fafti ok bötin allir he i ehe stoho. vndan tacnum bem eig i ebe standæ mughu. sum fyr æru nemdir. §. 2. af allum twenni tylftom. ok tolf mannæ epom. fum laghlikæ ater gangæ. aghær kononger enæ mark pæningæ af hwarium iftaþæ manni. ok bifkuper. III. marker af howozmanne. at kononx rætte. eig meræ hwat bæt ær helder tolf mannæ eper. æller twenni tylfter. þy at i engom epom ær howozman vtan en. eig i twenni tylftom. æller nokrom ebom. howozman aghær iftabu man fram fighiæ. æn per eig viper gangæ fiæluær. æller böte flikæ for hwar pera. Nv æn þæn dyl iftaþu man kallzæs²³) varæ. dyli me**p** tolf mannæ epe fwa

 $\mathcal{S}. \mathbf{1} \equiv II\mathbf{4} \mathbf{48}.$

S. 2 = 111. 76; IV. 21: 34, 354

19) tylft primum est scriptum, at y in o 23) kallæzs vel kallæs legendum videtur; nimutatum. Lege tolf. si aut kallzæs pro kallpæs sit scriptum,

3) kallæzs vel kallæs legendum videtur; nisi aut kallæs pro kallþæs sit scriptum, aut kallæþæs legendum, ut Br. conficit. Si in antiquiori codice scriptum fuerit kallæþæs, litt. æþ abbreviatis, nota abbreviationis a nostro scriptore cum litt. 3 facile potuit permisceri.

²⁰⁾ Lege hælft.

²¹⁾ mot, ut videtur, legendum. Cfr. not. 66. pag. 225.

²²⁾ dopfötter, ni fallimur, prichum fuit scriptum.

at howozmannen vitni bæri. æller nokor af þem i eþe ftoþo. oc viþ hafwær gangit. Wil nokor legho hion fin i eþe ftandæ latæ. fefte²⁴) læghoman ok bonde bote firi han fum lagh fighia. Gangær nokor man eþæ aa þem daghum æller timum. eig ær eþfört a. böte howozmænnen.²⁵) III. fextan örtohger enæ kononge aþra bifkupi þriþiæ hæraþe. et cetera. Skipum þeffum eþom fwa. at waart famvit ok fyæl matte eig for ga. þæt gyri²⁵) var fru fancta maria. AmeN.

24) Lege faste.

25) Pro howozmannen.

26) Legendum, at videtur, gyvi (pro givi).

Digitized by Google

III.

LYDEKINI

EXCERPTA ET ADNOTATIONES.

LYDEKINI

EXCERPTER OCH ANTEKNINGAR.

٠.

•

ι.

-

Digitized by Google

Liundæ fcal afl²) ladæ oc (³f kiliæ at biog vm fik. rugh vm fik oc haff-59 ra vm fik oc hwete vm fik oc af allo kornnæ fcal giörez thiunde. fua leghemader fum bundæ. huar bryter nokot aff péssu böte prenni fextan artogher. far maper aker laf korns. fkall tiiundi.4) far han minnæ giöre thiba köp⁵) het scal sua giöra. k.⁶) lösca maher giöre attæ penningæ. (⁷ær han gipter giuæ artogh oc eig þy mæræ at barn fi flere

¶ Allir þir men fum fa ak*er*laf vm ara þer fkal tiundæ giöre. oc fcotpenningæ lucæ. giör han tydæ köp. þa fkal han eg giöre þem. eig fkulu leghædrengar pem giöre. hwa⁸) fum a (⁹at giöræ fkot oc giör eighe. bötæ attæ orthoghær. oc þem takir herezhöfþingin¹⁰)

aff cristnu bolk

¶¶ Vide II. KirkB. 39. ibique notata. 3, 4.

¶ allir mæn sculu korn tiundæ giöræ fua klerkæ fum lecmen.² vtæn 5.

 $1 \equiv II. KkB. 36, 43; IV. 21: 1.65.$

5 = I. Bryn. 1; II. KkB. 36. fin, 37; IV. 21:66.9.

- 2) V. aff omissam in margine supra lineam addidit Lydekinus. Nunc fere deleta est.
- 3) Cum pallida scriptura haud paucorum verborum, praesertim in principio horum excerptorum, a rec. man. saec. XVI. nigriori atramento sit renovata, quod tamen interdum perperam est factum, necesse fuit distentis litteris insignire ea verba, in quibus non tam distincta pristinae scripturae vestigia apparent, ut inde indicari possit, an recte legerit ille renovator. V. *fkiliæ* ab eo est mutata in *hæliæ*. Br. legit *fæliæ*. At *fkiliæ* hic fuisse scriptum, vix est dubium. Cfr. II. KkB. 36.

- 5) Ita hic recte scriptum fuisse videtur; a renovatore vero mutatum in thipi t'öre. Ups. legit tridhi före; Br. thibi före.
- 6) Legendum, ut videtur, kona oc.
- 7) Ita procul dubio hic fuit scriptum. Cfr. II. KkB. 43; IV. 21: 65. A renovatore perperam lectum: an han aptir giua will oc etc.
- 8) Mutatum in hina. Cfr. not. 3. supra.
- 9) Ita sine dubio fuit scriptum; mutatum vero in: ar giöræ fkal.
- 10) Rec. manus, eadem quae in cod. A. nonnulla adnotavit (vide IV. 3 - 5, 7, 8.), hic addidit: oc halua malfeganda.
- 11) Rec. man. mutatum in lecthen.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

E

Digitized by Google

¹⁾ Rec. man. saec. XVI. addidit rubricam: 4) Pro tiunde vel tiunda. Extract ur Westg. Lagen nyare.

prester af finnu kirkubole eller böte sum **12) siter mader guar vm allen tiundæ vm kyndilsmeffu.¹³) bi/cups presteft¹⁴) kirkiu eller spitals: eller vm nokon ben loth gifs hanum¹⁵) sac for bet væri fik met fiu mæn af nempdinne eller böte .XVI. artoger sacföckiandæ. oc vt tiunden.

6. ¶ gifs mani fak at han giðre mine an han ati ænnættinghæ bi/cupi. presti. kyrkiu. spitali. proueste eller til phalocopung væri sik met sinum nempdær manni oc sær foknum¹⁶) oc sinom neftæ grannæ. giter eig wært fik gialde¹⁷) vp bet af * *18) ær (¹⁹a. fak oc böte atta örthtogh pem fakynæ giuer.

¶ Vide II. KirkB. 38. 7.

¶ wærder maþer etc. Vide II. KirkB. 47. 8.

¶ Vide II. KirkB. 48. q.

¶ Vide II. KirkB. 49. 10.

¶. bryter maßer kirkmelfu fridh böte III marker. kirmæffu friþer ær TI. framþy daghas oc til daghfulghit ær kyrmæffudaghen

¶ Vide II. KirkB. 51. 12.

13. ¶ pettæ a. biscuper - .III. marker.

14. ¶ hwar fcriptæ brot — .III. marker.

15. ¶ firi twæfalt hor — firi bref.

- **16**. ¶ skiliæs hion — .III. marker.
- 17. ¶ giptir maher eig meer. Vide II. KirkB. 52.

6 = I. Bryn. 1; II. KkB. 37; IV. 21: 2. 11 = I. Bryn. 3; II. KkB. 50; IV. 21:7.

15) Rec. man. mutatum in han.

- 18) Lacuna unius pollicis hic facta, per tiundanum expleatur.

19) Pro a fak, ut videtur, legendum aler hiolt, vel han ater huolt. Cfr. II. KkB. 37.

Digitized by Google

¹²⁾ Lacuna duorum pollicum hoc loco est 16) Lege fialuum. facta, quamvis solum v. *fkils* desiderari 17) a omiss. ipse add. Lydekinus. videtur.

¹³⁾ kyndils fere detritum, in ko mutavit rec. manus.

¹⁴⁾ Lege prests.

18. ¶ hwar fum helghædaghæ bryter pafchædagh hælghæ þors dagh pinkyzdagh midfumarsdagh laurencij (²°ællæ varæ fru dagh michaelis omnium fanctorum natiuitatis circumcifionis epiphanie domini kyrcmeffu dagh oc allæ apoftolæ daghæ fum for hælgþ oc faftæ ær firi allæ funnudaghæ hwar fum biærgs nocon thwæræ wercnæd a nocrom þeffum daghum böte b*ifcupi*.VIII. artoger elle dyle met .XII. mannum. biærgi in korn oc hö vm höft æftir midiæn aftæn at faclöfo

19. ¶ hwar fum frid bryter .i. skarum etc. Vide II. KirkB. 52. in fine.

20. ¶ hwar fum gör fullæ gengiærþ giui .II. örtogh prefti firi vixlæ lius oc inlezlo lius æftir barn oc offe²¹) en hun vill. hwar eig gör²²) fullæ gengiarþ giui artogh firi fyxl²³) oc fo in lezlo. hwarte lius eller penningæ a bonde prefti firi inlezlo æftir giftu vtæn bonde will

21. I a peffum (²⁴dagh so fkal bonde ofræ oc huffru oc a altæræ leogiæ pafchæ dedicationis affumpfionis et purificationis beate virginis. omnium fanctorum die animarum proxima michaelis in commemoratione animarum. iulæ dagh. a. vt færdæ dagh þa fcal bonde prefti²⁵) giuæ örtogh firi fialæ meffu oc a altæra leogiæ oc²⁶) fo firi fyundedag oc fwa firi XXX III.²⁷)

22. ¶ vm howod tiundæ fcal ftande fum (²⁸fyrmær æ. war ftat .i. fcarum oc þettæ legiæ. til.

23. ¶ Vide II. KirkB. 72: 2.

24. I æter bonde hwit .i. faftu vtæn præng eller nocon pen faftudagh fum

18 = I. Bryn. 4; II. KkB. 52; IV. 21: 21 = II. KkB. 54, 55; IV. 21: 70, 71.37. 24 = II. KkB. 56; IV. 21: 38.20 = II. KkB. 53; IV. 21: 69.

20) Lege: allæ varæ fru daghæ.

- 22) göre scriptum est, at e non esse legendum, subjecto puncto est indicatum.
- 23) Pro vixl.
- 24) Lege daghum Skal etc.
- 25) perefii scriptum est, at punctum primo e subjectum.
- 26) Rec. man. mut. in ar.
- 27) III non est legendum. In codice, e quo excerpsit Lydekinus, forsan fuit scriptum XXX^{ma} (pro trigefima), at pro ma male lectum III.
- 23) Ita sine dubio hic fuit scriptum; at renovator h. v. mutavit in fromær. Sequens æ fere ut ft est scriptum.

²¹⁾ Lege ofre.

III. 24.

buden ær at fastæ böte. di.²⁹) mark bifcupi firi hwarn oc fasti annæn firi. eller wæri fik met nempdimani oc nestæ grænna finom.

25. ¶ Vide II. KirkB. 57.

26. ¶ Vide II. KirkB. 58.

60 27. ¶ Vide II. KirkB. 59.

28. I wil maper for finæ fiæl giuæ hell oc vfiuker þa ma han giuæ en lelæn³⁰) huwuþloth swa mykin³¹) loth fum³³) manni bær til ær þæt alt quindi fum eruir giui fwa mykin loth sum ennæ þerræ bær til hwat þer aru fleræ eller færra haluen æn han fiuker lieger oc eig mæræ

29. ¶ Vide II. KirkB. 61.

30. ¶ Vide II. KirkB. 62, 64.

31. ¶ Vide II. KirkB. 65, 67, 68.

32. I hwar fum biscupi eller prefti aer giældæ ad kyrkiunæ ræt hawer han eig gullit þa ma biscuper forbuþa til þa han ær þryfwar³³) mintir til oc ic fökiæ. Engn prefter eller læns man. ma forbuþæ vtæn³⁴) biscups bref forbuþær han víkiallicæ se fwa længe .i. forbuþe fum bonden var. figær man fik eig retlikæ fældem³⁵) firi biscups sac. haui dagh til fyrftæ lanzthing. wil delæ fic vndi högere domæræ haui manaþadag. ær eig da ordelth þa ma biscuper forbuþæ

33. ¶ Vide II. KirkB. 69.

28 = II. KkB. 60; IV. 21: 56.

29) Pro half (dimidiam). Cfr. II. KkB. 56; IV. 21: 38, et not. 47. pag. 99.

33) prussvar primum est scriptum; at pun-

ctum litt. u subjectum, et y supra lineam additum.

32 = II. KkB. 70, 71; IV. 21:68, 42.

- 34) Loco litt. æ alia quaedam litt. antea fuit scripta, qua primum in æ mutata, postea vero subiecto puncto sublata, litt. æ supra lineam addidit Lydekinus.
- 35) Lege fælden vel fældan.

³⁰⁾ Lege helæn.

³¹⁾ mykit primum fuit scriptum.

³²⁾ ennæ bic additum est, at subiectis punctis sublatum.

af ærfþæ bolc.

- 34. Sun oc dotter för waro lagh
- 35. ¶ Nw e hwar delæz etc. Vide II. AruæB. 1.
- 36. ¶ Dör man hawer eig bornæ æruæ etc. Vide II. AruæB. 3.

af rætlöfo bolc.36)

37. Vide II. AruæB. 23.

38. ¶ Vide II. **A**ruæB. 24.

39. ¶ hwar fum³⁷) a aprum fcul's at giallæ. e hwar pæt ær hælzt ær eig han fialwer i finu goz föke hans brytiæ gialder han eig fialwer fum fcullenæ aghær innæn manædædagh æftir fiunættingin in halden eller ganger lagh firi þa wæri bryti hans fryþlös oc fwa þæn æftir comber til fcullen ær guldin vtæn þæn haui laghæ forfal fkil þem vm forfal wæri forfal fin met .XII. mannæ eþæ oc twæogiæ mannæ witnum.

af fornæmom vm tiuperfæ additio³⁸)

40. I hwat dagh bæt ær etc. Vide II. FornB. 29. in fine; 30.

41. ¶ bryter herpingi garþ oc far .i. friþgærþi met enræþi finu dyli bonde. met .XII. mannæ eþ at han bröþ³⁹) eig fiþæn bötæ herpingi firi rætlö-6n fö eller wære fik met .VII.⁴⁰) mannum af nempdinne. taker maþer in fæ mans⁴¹) a gardlöfö böte firi .III. XVI. örtogh

42. ¶ Vide II. FornB. 31.

- 39 = II. RetlB. 16.
- 36) Codex ille, e quo excerpsit Lydekinus, videtur habuisse duo Capita hic proxime sequentia, XXVVII et XXXVIII, in libro qui inscriptus fuit Rætlöfo bolker, quamvis ea in cod. B. inveniuntur in libro de Hereditatibus; nisi fortasse titulus: af rætlöfo bolc, ad Cap. XXXIX. tantum pertinens, quodam Lydekini errore hoc loco sit scriptus.
- 37) V. fum omissam ipse add. Lydekinus.

41 = II. FornB. 23, 35.

- 38) Verha: vm tiuperfæ additio respiciunt Cap. XL. proxime sequens, ubi ea tantum ex II. FornB. 29. sunt adnotata, quae in antiquiori codice, I. FS. 6: 4. non inveniuntur.
- 39) Lege böp.
- 40) XII scriptum est, sed scalpro mutatum in VII.
- 41) V. mans, in ipso folii angulo scripta, fee re extrita est.

43. ¶ Vide II. FornB. 32.

44. ¶ Vide II. FornB. 33, 34.

45. ¶ ligger hufalös tomp i. by acræ oc ængiær fran falt oc gardæ ater til tomp liegiæ þa taki hwar þærræ iorð hawer cöpt fwa⁴²) mykit af tomptenne oc garþenom fum þer hæwæ fingit af iorðenæ æftir nat oc iamlanghæ fiegiæ þer ne wið⁴³) garþenom⁴⁴) þa⁴⁵) böte fwa fum lagh fiegiæ.

46. ¶ Thæffi eþær liogiæ⁴⁶) .a. fiumæn af nempdine twæförez eþer. swær man barn⁴⁷) af handom fik. hemföþo eþer. swær maþer eþ .a. mot nempdine þem hun laglica⁴⁸) ^{* *}.⁴⁹) wær maþer sik⁵⁰) for þiuf fac oc hittiz fiþæn met hanum. wær maþer fik for fac oc böter fiþæn viþ faclöckiæ.⁵¹) þeffi eþer fculu allir ater gangæ. eller nempd firi gangæ.⁵²) hwar fum leoger flere eþæ til nempd böte .III. XVI. örtogh.

47. ¶ Vide II. Add. 2: 10.

48. ¶ Allir .XII. mannæ eper fculu met withnum gangæz. twe mæn withni bæræ oc fwa ater .i. epe ftanþæ þer mughu eig ater gangæ. eig ma ovormaghi þrel elle friþlöfman⁵³) .i. epe ftanþæ. ftar nocor þer⁵⁴) .i. epenom. wæri af laghæ eper. aller twenni⁵⁵) tylfter. met withnum oc hærazdom gangnær fculu ftandæ oc eig ater gangæ vtan⁵⁶) aþra twenni gangæ moth samæ malet þa liegi þæt til .VII. mannæ af nempdinæ

- 45 = II. Forn B. 36. 46 = II. Add. 2: 3 - 5, 7 - 9.
- 42) Litt. a omiss. ipse addidit Lydekinus.
- (43) wibr scriptum est, at r subjecto puncto sublatum.
- 44) Ita sine dubio fuit scriptum, at litt. ar, in extrema folii parte scriptae, sunt extritae.
- 45) pæ scriptum est, at scalpro mutatum in pa.
  - 46) Litt. o est extrita.
  - 47) Litt. n fere extrita est.
  - 48) Litt. ca sunt extritae.

48 = II. Add. 2: pr, 1, 2; 13: 1.

- 49) Lacuna aliquot litterarum hic est facta. Legendum, ut videtur, pen vel oc py hun laglica fæller. Cfr. II. Add. 2: 5.
- 50) Litt. i omiss. ipse add. Lydekinus.
- 51) Lege fakfökiæ.
- 52) Litt. an sunt extrilae.
- 53) Litt. p est extrita.
- 54) Lege perræ.
- 55) Litt. wen extritae.
- 56) Litt. n extrita.

III. 49.

40. ¶ firis7) all malæruf gange .XII. mannæ eper met withnum oc eig nempd eller böte .III. XVI. örtogh. Hemföpo eper gange for ængti vtæn þæt a föte gangher.

¶ firi bol özlö bötez firi⁵⁸) .XVI. örtogher. þæt ær bol özlæ fiter 50. maper .a. annars ioro far oc⁵⁹) göder finæ ioro oc eig bondens taker gup⁶⁰) hus oc röter oc fum brænnir bætrær engin⁶¹) oc engin wip gör þæt ær ful bol özlæ.

51. ¶ Vide II. FornB. 39.

52. I wil maper nocrom giua ioro giui⁶²) prigpiung⁶³) af copo ioro met vmfærþ oc hælfmingin af löfom öram⁶⁴) han hawer aflæt en fiuker lieger. oc eig fæþerne eller mæþerne vtan arui wili

¶ Engin döme vm nocon vtæn han se laghkalþer til swæræ. 5) 53.

Raper bonde hirpingiæ finum swa eig wærper læster eller lytir wæri 54. faclöft huþftryk $^{\sigma\sigma}$) han wæri oc faclöft

¶57) Vide II. FornB. 40, 41. 55.

¶ Sitiæ fyzkini .i. bo flar⁶) edbre⁶⁹) brober yngri brobor eller fy-56. ftur fina vgiftæ wæri faclöf firi. Thy taker broper wingæf at fcal for moper eller fyftir lant flyæ oc facum fwaræ en fwa bert⁷⁰) til. Löper huf-

49 = II. FornB. 37; Add. 2: 4. 50 = II. FornB. 38; IV. 8. fin. $5_2 \equiv II. JB. 46. Cfr. III. 108.$

53 = II. FornB. 48. fin. 54 = II. FrB. 15. 56 = II. FrB. 14; DrB. 11. fin; GB. 17.

- 57) Litt. ri extritae.
- 58) III sine dubio legendum. Cfr. II. FornB. 38; IV. 8. fin.
- 59) H. v. quae sine dubio in extrema folii parte fuit scripta, prorsus extrita est.
- 60) g hic additum est, at subjecto puncto sublatum.
- 61) Litt. gin sunt extritae.
- 62) giuæi scriptum est, at litt. æ subjecto 69) Lege elpre. puncto sublata.
- 63) Lege pripiung.
- 64) Lege örom.
- 65) Pro swaræ.
- 66) Lege hubfiryker.
- 67) Totum fere hoc signum, in margine scriptum, est abscissum.
- 68) falar scriptum est, at punctum primo a subjectum.

  - 70) Lege bær.

fru bort fra bonþæ taki bonde goz alt. wraker hana bort böte prenne. **.71) marker innen preæ ftabi

57. ¶ Tu fculu reffingæ þingh wæræ wm ar. annæt vm höft oc annæt vm war oc et hæræzping æfti hwar⁷²) þærræ. Comber eig nempdæmæn⁷³) til þæffu böte .VIII. örtogher. eig fculu flere þingh wæræ a eno are. vtæn hærræ buþ eller lagmanz. Fylger eig nempdæmam⁷³) finni laghæ gengærþ oc almenninx öre at fyrftæ endag þa böte .VIII. örtogher eller witi forfal fin met .XII. mannæ eþe. Mæler bonde logoþrængi⁷⁴) fæþi at lægho böte III⁷⁵) XVI. örtogher hawi ænæ kononger enæ hæræþ oc enæ þen iordænæ .a. oc legoþrenger mifti fæþenæ oc hawi þen hanæ fum iordenæ agher.

58. I Flar man allen wipu a lanzalmenninge eller hæraz wærper takin wip mifti pæt han met far oc böte .III. XVI. örtogher en han flaz⁷⁶) firi a pinge En ræt fkæppæ oc en rætter bifmare fcal gange vm alt lanð. hwar fum eig hawer pem ræt fipæn han ær lagwæræper til af foghatæ eller hæræzhöfpingia böte .VIII. örtogher⁷⁷)

59. ¶ Vide II. Add. 1.

60. ¶ Vide II. FornB. 46.

6261. ¶ Vide II. FornB. 47.

62. ¶ ftæmnir — han comber eig til. Vide II. FornB. 48.

63. ¶ Bröper famæn föcter til ættær both allir firi eno garþliþi böte allir .XII. öræ.⁷⁸) bröþræ fynir famen föcter böte allir .VI. öræ. fökæz hwar

57 = II. FornB. 43, 42; UtgB. 25; 58 = II. FornB. 44, 45. V. 3. · 63 = II. DrB. 7.

- 71) Lacunam hoc loco fecit Lydekinus. Adde niu. Cfr. II. GB. 17.
- 72) Pro hwart. Cfr. not. 22. pag. 243.
- 73) Lege nempdæman.
- 74) Lege legoprængi vel legodrængi.
- 75) III omiss. in margine add. Lydekinus. Primum vero I est abscissum.
- 76) Lege falz. 77) oc. XIII. marker
- 77) oc .XIII. marker addidit, at ipse, sine dubio, delevit Lydekinus. Cfr. II. FornB. 45.
- 78) Adde: fökez hwar perra fin stap böte hwar perra .XII. öræ. Cfr. II. DrB. 7.

berra finz stab böte hwar bærre .VI. öræ. bröperlongæ barn samæn soc79) böte al .III. öræ. fcyld^e) at. hwar .III. öræ. pær næft halffemtæ örtogh. pær næft .IIII. penningæ oc twa örtogh. pær næft atertan penningæ eller en örnæwingæ. fyftræ fynir famen föcter böte allir .VI. öræ. oc fkylber at höte hwar hærræ iam mykit^{s 1}) har næft halffemtæ örtogh. oc fwa e. hwar haluu minnæ. fwa a fæþerni fum mæþerni til fætæ manz

64. ¶ Vide II. GiptæB. 12.

¶ Vide II. KirkB. 63. 65.

66. ¶ (⁸²Pena violencium⁸³) emunitatem ecclesiasticam est duplex communicatio⁸⁴) hominis fiue mulieris. Nam violator⁸⁵) eft (⁸⁶communicandus (87 videlicet e XVII. q. IIII. nullus88) et ut fiquis deinceps89) eo faluo qui comºo) aliter facrilegus est excommunicatus ipso iure vt incendarius ecclefie et effractor⁹¹) vt .XI. q.⁹²) III canonica⁹³) .XVII. q IIII. omnes ecclesie⁹⁴) intra⁹⁵) de raptoribus in literis⁹⁶) intra⁹⁵) de sententia conquesti⁹⁷) alij antem facrilegi qui alio modo ecclesias violant seu pecunias⁹⁸)

66, cfr. IV. 21: 78.

- 79) Lege fot vel foct.
- 80) Pro feild.
- 81) Adde: systrungæ börn samen söct böte al .III. öræ. skild at böte hwart þerræ iam mykit. Cfr. II. DrB. 7.
- 82) Cfr. Tab. IV, ubi totum hoc Cap. depictum est.
- 83) Ultimae litterae h. v. obscurae quidem sunt; ita tamen esse scriptum, non dubium est. Br. legit violencie contra. Alio loco violentes pro violantes habet cod. O, IV. 21: 37.
- 84) Lege excommunicatio.
- 85) Vel violuns. Inferior folii angulus ita est laceratus, ut de h. v., praeter integras litt. vi, pars tantum litterarum ol restet. Br. legit vir. Ups. vt.
- 86) Lege excommunicandus.
- 87) Forte legendum: vt c. XVII. etc.
- Decreto Gratiani.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

89) I. e. can. Si quis deinceps (22) ibidem. 90) Ita hic scriptum esse videtur. Litterae quaedam sine dubio perierunt (cfr. not. 85. supra). Forte legendum communicat (scilicet cum excommunicando).

- 91) Litt. or non exstant. Cfr. not. 85. supra. 92) qui scriptum est, at litt. ui deletae.
- 93) I. e. can. Canonica (107) c. 11. qu. 3.
- 94) I. e. can. Omnes ecclesiae (5) c. 17. qu. 4.
- 95) Nota quaedam abbreviationis, libros Decretalium significans, a Lydekino autem non intellecta, in codice, e quo ille excerpsit, sine dubio hoc loco fuit scripta.
- 96) I. e. c. In literis (5) X. de raptoribus (V. 17).
- 97) I. e. c. Conquesti (22) X. de sententia excommunicationis (V. 39). De vv. fententia conquesti litterae sen . . questi tantum exstant. Cfr. not. 85. supra.
- 88) I. e. can. Nullus (19) c. 17. qu. 4. in 08) Ita sine dubio legendum, quamvis, secundum consuetum abbreviandi modum,

vel res * 299) rapiunt violenter vel bona ipforum 100) vfurpant et per hoc facrilegium in currunt non funt cum ipfo iure excommunicati vt .s.") de foro competenti. conquestus²)

67. ¶ Far rætter eghende fær iors af handom hwat hat ær helder giæf eller cöp. þat ær fult fang iordær e hwat han stanþer a sialwi iorden eller annærftab þa han far. gitir eig fialwer eghanbe wib wærit feter abrum i. hant met bref eller fullum vitnum þa ær þæt gilt fwa fum han fialwer wib waræ. (³Forer maber uingru⁴) eller engin⁵) forneghæ fæ bæt ær annat habghær bæt ar .i. hanber fingit oc hennær arwæ^o) aftir henni. alt bæt fum gifs at hindrædax giæf oc lyfis a giftær quældi. bæt ær fult fang iorbær æn vmfærþ komber a. findrædagh⁷) eller fyr⁸) oc eig annæt för en be komæ vndir enæ bleo. ('skilias at fipæn haui hun morghengæf. en eig eru anut forskial firi gör.

68. I Tax dagher mannæ mellin oc ganger annær .i. borghen firi daghin hwært nokæ gærnneng göræ¹⁰) þæt malit innæn daghin þa þen garnegæ¹¹) gör rymi land en byrhæren¹³) böte .III. niu marker. þa þæn gærnneg gökre¹³) wærder in lænder. göre borgheræn skapælösen innæ manap af pæn dagh han in kom eller döme lagman han friþlöfæn a lanzþingh vm allæ lagfæghu þær til han ræt gör. Nu giuer annær maþer dagh en rætter malf-

67 = II. GB. s.

- 99) Vocabulum quoddam, forte ipfarum, in ipso folii angulo scriptum, periit. Cfr. not. 85. pag. 265.
- 100) Lege ipfarum.
- 1) Cfr. not. 95. pag. 265.
- 2) I. e. c. Conquestus (16) X. de foro competenti (II. 2).
- 3) Asterisco hoc loco indicavit Lydekinus ea ad hoc Cap. pertinere, quae in fine Cap. LXIX. sint addita. Cfr. not. 9. infra, et not. 16. pag. 267. Ista autem non hic, sed in fine huius Cap. esse inserenda, neminem fugit.
- 4) uingæu vel uingæf sine dubio legendum. 13) Lege görpe.

- peras vel paras est scriptum. Ups. et Br. 5) V. engin aut superflua aut corrupta videtur. Forte nokot vel annat legendum.
  - 6) æft hie additum est, at lineola sub h. litt. ducta.
  - 7) Lege hindrædagh.
  - 8) engin forneghæ fæ. hic addidit, at lineola induxit Lydekinus.
  - 9) Verba skilias gör, hoc loco omissa, in fine Cap. LXIX. addidit Lydekinus, asteriscis tamen indicans ea ad hoc Cap. esse referenda. Cfr. not. 3. supra, et not. 16. pag. 267.
  - 10) Lege gör a.
  - 11) Pro gærneng.
  - 12) Pro byrghæren vel borghæren.

legunt parochias.

maþer vbiþin. oc görs nokor gærnengh a þæt mal innæn þæn dagh. þa rymi þen daghen gaf. oc þæn böte laghe böte fum gærþine görþe. Wil maþer aþrum vmbuþ i hant fætiæ dagh at giuæ af finæ wæcnæ¹⁺). i. lagmalum fwa fum ær drap eller faræ mall. þat fcal han göre a lanzþingh hæræzþingh fiarþiunxþingh eller met vpnum brewum fkiallicræ mannæ. eller ær þæt eig laghgilt.

69. I giuer retter malfeghændæ dagh oc gör fiden gærnongh a hans wegnæ innæn dagh a famæ malet fwen eller frændi hans. rymi baþe þæn dagh gaf oc^{15}) fwa þæn gærnneng görþe¹⁶)

70. ¶ enghin man ma fangæ bofastæn man for nocra¹⁷) gærneng oc sætiæ .i. nocor haftisi.¹⁸) vtæn mordaræ þiuuæ röuaræ oc biltughæ mæn.

71. Nw fkal engin fkiut takæ af nocrom olouenþæs vtæn han hawi lans hærens bref til. gör þet nocor wærþer fanghen wiþ. þa före han til næftu by. oc vinni han. met .XII. mannum oc hange¹⁹) vp fiþen at faclöfo

72. ¶²⁰) Röuær man sins hærræ goz oc wærþer fanghin wiþ færfkæ gærneng late lif fith. wærþer han eig fanghin wiþ wæri fik met ⁰⁰²¹) hæræznemp²²) eller²³) böte firi tiughi marker in .III. ftadhi oc gialdi fyrft malfeghandenom ^{**}l²⁴) firi fkadhæ fin

73. I hawer conæ flere collæ tæki flict coller fum coller flict²⁵) pæn æl-

71 = IV. 19:4.

- 14) Pro wægnæ.
- 15) Lacerato folii margine, v. oc fere periit.
- Hic addita sunt verba skilias gör ad Cap. LXVII. pertinentia. Cfr. nott. 3, 9. pag. 266.
- 17) Litt. r omiss. ipse add. Lydekinus.
- 18) haftilfi, ut videtur, legendum.
- 19) Stj. legit hängis; Ups. hängs; 60. hängz; Br. hængx.
- 20) Vestigium huius signi, in margine scripti, vix restat.

73, cfr. II. AB.8.

21) Lacuna hoc loco est facta, vocabulo luctri, ut videtur, explenda.

22) Lege nempd.

- 23) Litt. el, in parte folii lacerata scriptae, nunc non exstant. Cfr. not. 85. pag. 265.
- 24) Ultima tantum haec mutilati cuiusdam vocabuli littera exstat. Forsan scriptum fuit *full* (pro *fult*).
- 25) flic, pro flict (cfr. not. 22. pag. 243.), sine dubio primum fuit scriptum, at litt. t supra lineam ipse addidit Lydekinus. Lacerato folio, nunc tantum litt. t exstat.

III. 7**3**.

fti fum bæn vngsti af mæbernæ oc skisti æstir mantale (**babi iord oc löfæ öræ oc gialdi aller fkuldir famæn. maper mans lot oc conæ27)

63 74. I taker maber dom a warbingum ar28) wæriæ finæ iorb. met .II. XII²⁹) þa þæn mote wil fwæriæ hwar han boor hælz hawi fworeth firi höfthbing han eller hans wift vmbuz man æn han ær vtan laghæ forfal. fipæn pæ hawæ sworeth bapæ pa liggi pæt til siu mæn af nempdine. pæn wæriæ eller fellæ hun will. oc þæn fum fyrræ wærbe awærke iorbonæ met hæræzhöfpingæ dome. fwar hin fipan a mote oc windir delo. tha hin fum fyrræ warþæ giui vm³°) hinum fum þelo³¹) wan swa myclæ fkyld met grannæ witnum fum iorpen matti fkyldæ³²) met³³) hun .i. delonne war.

75. I lægger hæræzhöfpinge þæt til nempdinæ. eig agher til nempd legiæ böte .VI. marker .i. prea ftapi. en malfheghendæ. annæn lagmani pripia³⁴)

76. I Biuher hæræznempd fic til fialuilliande at wæriæ nokot mal ha ma eig hæræzhöfpingi þem fragangæ. ganger þe nempd ater þa böte hun hwar nempdæmaber .III. marker. oc bær taker biscuper af .III. marker. kusker hæræzhöfpingi nempdænæ at wæriæ nokot mal oc finz þæt met fullum witnum. þa böte hæræfhöfþingi³⁵).XII. marker. oc. bær³⁶) a bi/cuper af .III. marker. aff allum atergangx epom a bifcuper .III. marker. aff hufuzmanni kononger enæ mark. af hwarum iftadhæ manni.37) wife maber lægoman fin .i. ep böte bonden oc leoghæprenger fasti. (380c famuled a biscu-

- 26) De vv. babi iord litt. ba . . rd tantum 32) Desecto folii margine, litt. l periit. exstant; ceterae una cum angulo folii sunt abscissae.
- 27) Adde conu lot. Difficile est indicatu, utrum haec a scriba fuerint omissa, an in folio quodam nunc deperdito scripta. Inter foll. 62. et 63. nempe unum folium widetur esse abscissum. Nullum tamen scripturae vestigium apparet in lacinia illius folii adhuc superstiti.
- 28) Lege at.
- 29) I. e. tylftum.
- 30) vt forte legendum.
- 31) Pro dela.

- 33) Potest forsan legi man. Cfr. not. 66. pag. 225.
- 34) konongi forte hie additum fuit, at cum margine folii abscissum est.
- 35) Ultima litt. i est abscissa.
- 36) Lege pær.
- 37) Huc sunt referenda verba: oc famuled etc. post periodum proxime sequentem addita. Cfr. not. 38. seq.
- 38) Verba oc ifiadhæ manni supra omissa et hic inserta, cum periodo: aff allum istadhæ manni sunt connectenda. Cfr. not. 37. praeced.

268

^{76 =} II. KkB. 52; Add. 13: 2; IV. 21: 34, 35.

per af twenni³⁹) tylftyr .III. marker af hufuzmanni oc kononger mark af hwarum iftadhæ manni. wil nempdæmaþer þæt wæriæ han fælle⁴⁰) fyrræ vel e conuerfo' wæri fic. met .XII. mannæ ep oc tweggiæ mannæ witnum. oc þe .i. ep ftanþe oc gange laghen a þinge³⁹)

77. ¶ Engin pianosto man ma nempdaman wæræ vtæn þæt se baþe met bondænæ oc hæræzhöspingæ⁴¹) wiliæ. hwar sik drænger⁴²) til at wæræ nempdæman a mot hæræzhöspingæ oc bondom⁴³) böte²⁹). III. XVI. örtogh oc misty nempdinæ. enæ konongi. ena hæræz⁴⁴) oc enæ bondonom. warper⁴⁵) hæræznempdæ etc. Vide II. Add: 2: 14.

78. ¶ Bryter maper hus mans oc taker engti bort böte .III. marker. taker han nokot bort böte .III. niu marker oc gialdi alt ater þæt pröuæz til hans at han borttok⁴⁶) eller wæræ fic met fiaþurnx⁴⁷)

79. ¶ Slar maþer huggær eller dræper eller bryter aþruuifu⁴⁸) in cöpftaþ wærþer fangin innæn tasmarkænæ böté konong ræt i cöpftaþ.⁴⁹) hæraz ræt þær han bor. wærþer han eig fangin böte baþæ rættenæ⁵⁰) þær han bor oc .e. malfeghendæ fin ræt. vtæn þæt fe þiuft minnæ en til hafmark⁵³) böte bynum konong ræt oc hemæ baþæ hæraz ræt oc konong ræt

80. J Falz maher a pingi for fac oc ær malfeghendæn fw⁵²) vanför eller por eig fokiæ fialwer fic⁵³) ræt.⁴⁴) vt. oc biþer han hæræzhöf*þingæ* göræ fic ræt þa fcal hæræzhöf*þingi* hanum dagh giuæ til annærs þings gör han⁵⁵)

78 = II. RetlB. 15.

- 39) Ultima litt. h. v. est abscissa.
- 40) Pro fælde.
- 41) Pars litt h (pro höfpingw) est abscissa.
- 42) Pro prænger.
- 43) Rec. man. mut. in bonder.
- 44) Forte legendum hæræzhöfpingæ.
- 45) Litt. per sunt abscissae.
- 46) Litt. tok sunt extritae.
- 47) fiarpunx nempd sine dubio legendum.
- 48) Litt. ru sunt extritae.
- 49) Litt. cöp in angulo folij scriptae, sunt abscissae.
- 50) Ita scriptum fuisse videtur; at de ultimis duabus litteris pars tantum litt. n exstat. Cfr. not. 49. praeced. Stj. et Go. legunt rättä; Ups. rät.
- 51) Lege halfmark.
- 52) fw pro fwa forsan sequentium litt. va eaussa est scriptum. Cfr. not. 20. pag. 242. 53) fin primum scriptum est.
- 54) pa fcal addidit, at lineolam sub h. vy. duxit Lydekinus,
- 55) Adde eig.

vel res """) rapiunt violenter vel bona ipforum"") vfurpant et per hoc facrilegium in currunt non funt cum ipfo iure excommunicati vt .s.¹) de foro competenti. conquestus²)

67. ¶ Far rætter eghende fær ioro af handom hwat hat ær helder giæf eller cöp. hat ær fult fang iordær e hwat han stanher a sialwi iorden eller annærftab þa han far. gitir eig fialwer eghanþe wiþ wærit feter abrum i. hant met bref eller fullum vitnum ba ær bæt gilt swa sum han sialwer wib waræ. (³Forer maper uingru⁴) eller engin⁵) forneghæ fæ bæt ær annat habghær bæt ar .i. hanber fingit oc hennær arwæ⁶) aftir henni. alt bæt fum gifs at hindrædax giæf oc lyfis a giftær quældi. bæt ær fult fang iorbær æn vmfærb komber a. findrædagh⁷) eller fyr⁸) oc eig annæt för en pe komæ vndir enæ bleo. (°skilias at fipæn haui hun morghengæf. en eig eru anut forskial firi gör.

68. ¶ Tax dagher mannæ mellin oc ganger annær .i. borghen firi daghin hwært nokæ gærnneng göræ¹⁰) þæt malit innæn daghin þa þen garnegæ¹¹) gör rymi land en byrhæren¹⁹) böte .III. niu marker. þa þæn gærnneg gökre¹³) wærder in lænder. göre borgheræn skapælösæn innæ manap af pæn dagh han in kom eller döme lagman han friþlöfæn a lanzþingh vm allæ lagfæghu þær til han ræt gör. Nu giuer annær maber dagh en rætter malf-

67 = II. GB. s.

- 99) Vocabulum quoddam, forte ipfarum, in ipso folii angulo scriptum, periit. Cfr. not. 85. pag. 265.
- 100) Lege ipfarum.
- 1) Cfr. not. 95. pag. 265.
- 2) I. e. c. Conquestus (16) X. de foro competenti (II. 2).
- 3) Asterisco hoc loco indicavit Lydekinus ea ad hoc Cap. pertinere, quae in fine Cap. LXIX. sint addita. Cfr. not. 9. infra, et not. 16. pag. 267. Ista autem non hic. sed in fine huius Cap. esse inserenda, neminem fugit.
- 4) uingæu vel uingæf sine dubio legendum.

- detur. Forte nokot vel annat legendum.
- 6) æft hic additum est, at lineola sub h. litt. ducta.
- 7) Lege hindrædagh.
- 8) engin forneghæ fæ. hic addidit, at lineola induxit Lydekinus.
- 9) Verba skilias gör, hoc loco omissa, in fine Cap. LXIX. addidit Lydekinus, asteriscis tamen indicans ea ad hoc Capesse referenda. Cfr. not. 3. supra, et not. 16. pag. 267.
- 10) Lege gör a.
- 11) Pro gærneng.
- 12) Pro byrghæren vel borghæren.
- 13) Lege görpe.

peras vel paras est scriptum. Ups. et Br. 5) V. engin aut superflua aut corrupta vilegunt parochias.

maper vbipin. oc görs nokor gærnengh a þæt mal innæn þæn dagh. þa rymi þen daghen gaf. oc þæn böte laghe böte fum gærþine görþe. Wil maþer aþrum vmbuþ i hant fætiæ dagh at giuæ af finæ wæcnæ¹⁴) .i. lagmalum fwa fum ær drap eller faræ mall. þat fcal han göre a lanzþingh hæræzþingh fiarþiunxþingh eller met vpnum brewum fkiallicræ mannæ. eller ær þæt eig laghgilt.

69. I giuer retter malfeghændæ dagh oc gör fiden gærnongh a hans wegnæ innæn dagh a famæ malet fwen eller frændi hans. rymi baþe þæn dagh gaf oc^{15}) fwa þæn gærnneng görþe¹⁶)

70. ¶ enghin man ma fangæ bofaftæn man for nocra¹⁷) gærneng oc fætiæ .i. nocor haftifi.¹⁸) vtæn mordaræ þiuuæ röuaræ oc biltughæ mæn.

71. Nw fkal engin fkiut takæ af nocrom olouenþæs vtæn han hawi lans hærens bref til. gör þet nocor wærþer fanghen wiþ. þa före han til næftu by. oc vinni han. met .XII. mannum oc hange¹⁹) vp fiþen at faclöfo

72. ¶²⁰) Röuær man sins hærræ goz oc wærþer fanghin wiþ færfkæ gærneng late lif fith. wærþer han eig fanghin wiþ wæri fik met ^{°°21}) hæræznemp²²) eller²³) böte firi tiughi marker in .III. ftadhi oc gialdi fyrft malfeghandenom ^{*°}l²⁴) firi fkadhæ fin

73. I hawer conæ flere collæ tæki flict coller fum coller flict²⁵) pæn æl-

71 = IV. 19:4.

- 14) Pro wægnæ.
- 15) Lacerato folii margine, v. oc fere periit.
- Hic addita sunt verba skilias gör ad Cap. LXVII. pertinentia. Cfr. nott. 3, 9. pag. 266.
- 17) Litt. r omiss. ipse add. Lydekinus.
- 18) haftilfi, ut videtur, legendum.
- Stj. legit hängis; Ups. hängs; 60. hängz;
   Br. hængx.
- 20) Vestigium huius signi, in margine scripti, vix restat.

73, cfr. II. AB.8.

21) Lacuna hoc loco est facta, vocabulo *luctri*, ut videtur, explenda.

22) Lege nempd.

- 23) Litt. el, in parte folii lacerata scriptae, nunc non exstant. Cfr. not. 85. pag. 265.
- 24) Ultima tantum haec mutilati cuiusdam vocabuli littera exstat. Forsan scriptum fuit *full* (pro *fult*).
- 25) *flic*, pro *flict* (cfr. not. 22. pag. 243.), sine dubio primum fuit scriptum, at litt. *t* supra lineam ipse addidit Lydekinus. Lacerato folio, nunc tantum litt. *t* exstat.

malfeghendæ ræt þa læegi hæræzhöfpingi han friþlöfæn iui færæt^{5 o}) til han rat⁵⁷) gör

81. I hwlgin iarnblæfære onth iarn fæl. böte .III. XVI. örtoger oc hawer han eig særlect mark böte oc .III. XVI. örtogher

82. ¶ Gær maper aflator eller ayrkiu⁵⁸) wilpir giuir vt at fyrftæ kæro wæri faclös

83. ¶ En bondæ fun vgiftir^{\$9}) af garþe oc takit hwarte faberne eller möberne bryter ezöræ eig ma⁶⁰) firi faber hans fkyflæ. vtæn han fum gærberte^{GI}) görbe flyi land. bryter han annur laghæ bruth böte fabir firi han laghæ böte

84. I Wærber maher faar oc fætiz fialuer met tryigiæ⁶²) manni⁶³) witni. oc dör af famu farum aruin liti at⁶⁴) be bot fum hin fialuer tok. krauer aruin abra bot wæri fic bæn fargsabe⁶⁵) met .XII.⁶⁶) ebe oc tuiogæ mannæ witnum af pem fum wip waro pa han fætte oc böte wip hin.

85. Bindir maher stabwæ met manni oc leogiæ wiher læghe met witnum eller vpnum breuum bæn fum bæt bryter gialdi vt wiperleghet oc a .III. XVI örtogher

86. Gör nempdæman frangæ⁶⁷) framfaghu böte .III. marker oc þær taki malfæghendi enæ af. apra kononger oc pripia hærap. nu figher bonden eig fik rætlikæ fællen wæræ nempdæman figher fic rætlika fælt hafha haui pen pærra witzorp mæræ far af grannum til withnis met .XII. mannæ epe

87. Ganger maper a aker. eller æng manz vm war eller höft met vrezviliæ.

- 58) S'c Br. quoque legit; Ups. et 60. vero 63) Lege mannæ. ayrkin. u enim hic, ut alias interdum, ut 64) Litt. t fere extrita est. n est scriptum.
- 59) Primum i, abscisso folii margine, per- 66) mannæ addendum, nisi forte XII pro iit.
- 60) Pars litt. m est abscissa.
- 61) Lege gærþene.

- 62) tryrgræ scriptum, at litt. rr sealpro mutatae in i i. Pro tryggiæ.

- 65) Lege farghape.
- tylftær sit scriptum. Cfr. not. 25. pag. 147, not. 29. p. 268.
- 67) Lege vrangæ.

⁵⁶⁾ Lege hæræt.

⁵⁷⁾ Pro ræt.

hogger slar eller dræper wari alt vgilt þæt han faar oc þæt twegilt bonden faar oc hans hion firi⁶⁸) allum þem þær a faac a. fkil þem vm vrezviliæ liggi þæt til fiarþunx nempdenæ.⁶⁹) lagher vtlænzker man in lænzken man⁷⁰) vp a fæt mal oc böt alt þæt⁶⁹) han faar wæri vgilt oc þæt liggi til hæræz nempd hwat han laghæ han⁶⁹) eller com annar fkialnaþer þerræ mellum.

88. Far bryti fra bondæ fiþæn in⁷¹) ær burghit vm höften eller giui bonde hanum orlof ær brytin faclös oc haller⁷²) bonden hans penningum fiþen böte .III. marker malfeghændæ oc fwa konongi oc fwa⁷¹) hæræþi oc vt penningæna. Far brytin fra bondæ vtæn rættan ftæmpnu⁷³) dagh vtæn bondæ wiliæ hættæ wiþ fliku famu.

89. ¶ Wifar maper fin fuen $huggæ^{74}$) eller fla eller takæ vhemmolth fwari þen fum gör oc tali til þæn fum $hanum^{75}$) böd. wil han dyliæ dyli met XII. mannum. Eig ma hæræzhöfþingi biuþæ a bondæ⁷⁶) eller preft coft eller haftæfoþer⁷⁷) þa han þinger eller þæffi mellum vtæn cöpe fik coft giæ-64 fter han bondæ eller preft met valð giui þem fult firi fin coft oc a .III. niu marker. enæ malfeghændi. aþræ lagman þriþiæ konongher.

90. ¶ Hwar fum ganger bort fra finni kyrkiu vm pafchæ dagh þan fum a at giældæ bifcupi. kyr*kiu* eller prefti oc taker þianefto .i. annærre kyrkiu böte mark bifcupi aþræ⁷⁸) hæra*þi* þriþiæ konongi.

91. ¶ egher prester legmanni sculd at giællæ han scal .a. prestastampnu kræssiæ han. lænsprøster scal hanum manæþæ dagh leggiæ gör han eig þa ræt oc siungir han siþæn. bote biscupi .III. marker. oc enæ af þem taki malse-

 $90 \equiv IV. 21: 30.$

- $g_1 = IV. 21: 36.$
- 68) Desecto folii margine, litt. f periit.
- 69) Pars primae litt. h. v. est abscissa. 70) manni scriptum est, at lineola sub litt. ni ducta.
- 71) Prima litt. h. v. est abscissa.
- 72) Litterae haltera pars abscissa est, altera extrita.
- 73) De litt. p idem valet quod in nota 72. praeced. est dictum.
- 74) Litt. hu sunt abscissae.
- 75) Litt. ha, una cum parte litt. n, sunt abscissae.
- 76) Litt. dæ sunt abscissae.
- 77) Pro hæstæfoper.
- 78) hra (pro hæra) hic additum est, at lineola sub has litt. ducta, emendatione frustra tentata.

ghændæ oc swa mykit giui malseghændi af sipnum⁷⁹) pripiung sum biseuper af hwarum finum loot

¶ (⁸°hwar fum niþir fællir dax wærki .i. kyrkiu garþ ftåpul eller Q2. klonsnæ⁸¹) hus gerneng böte öre firi oc twa öræ firi accer⁸²) en quær fitær. ma kyrkiudrotnæ fokiæ til at v dömdo

¶ Hwar fum röuær nocorfmaz⁸³) goz vt af kyrkiu eller kyrkiu garbi g3. böte III. niu marker oc ater þæt han röuær oc wæri .i. banni. Dör i banni liogi vtæn kyrkiugarþ. Er man i banni nath oc iamlangæ for þryzku fcyld. þa fkal konox fuær iui han gangæ oc hogi utæn kyrkiugarþ.

94. ¶ gör man fræmzimæ⁸⁴) spial hor oc scriptæ brot alt met enne cono taki finflæftum fcrift firi hwar þærræ oc böte famuleþ finflæftum.

95. I hwar fum eig will wigiæs wib finæ frillu eller vib hanæ fkiliæs fipæn han ær þryfwar mintir til. þa ma prefter hanum fynniæ þiænefto til han gör annettiggiæ. wil eig prester pærn⁸⁵) forbupæ bote biscupi .III. marker.

96. I gör man nocræ be fac fum biscuper a ræt .a. oc wægis lönlekæ vnpæn. viþ biscups vmbuzmanni oc falz opænbarlicæ fibæn for famu fakenæ böte laghæ böte oc taki openbarlikæ fcript. swa böte löfkæ conæ fum man firi frænzimæ fpial oc fcriptabrot.85)

97. latter prester firi pænningæ at bipiæ firi bondæ fial til iamlangæ oc dör

- $g_2 = IV. 21:81.$ $9^3 = IV. 21: 78, 79.$ 94 = IV. 21: 28.
- 79) Lege *finum*. 80) Quae hoc Cap. continet, ita habet cod. G: Hwa sum sælle daxwærki niper for kyrkiu. vtan forfal böte twa öra for klyf. ok öre for laas. ok swa for daxwærki. Nu komber æyg þæn sum næsder ær. þa fkal kyrkiu wærgi meb soknamannum hanum fikia. göra meh twem vm quældin. oc halda in. vm morghonen meh prem. 81) Lege klocnæ.
- $q5 \equiv IV. 21: 25.$ 96 = IV. 21: 29, 27.97 = IV. 21: 76, 85.
- 82) acu vel aku, ut videtur, legendum. Ups. legit acter; Br. atter; 60. et Stj. ater.
- 83) Pro nocorf manz.
- 84) Lege frænzimæ.
- 85) Lege pæm. prærn scriptum est, at primum r quatuor punctis inclusum.
- 86) spcrptabrot scriptum; at punctum primo p subiecit, et i omiss. add. Lydekinus.

III. 97.

prefter firi iamlangæ þaþo hware æru pænningæ annaþer. agher ouormaghi kyrkiu fculd at giælþæ forbuþi þem fum panningæ þærræ hauer .i. hanþom hwat þæt ær hælder malfman bryti eller lanboe þerræ.

98. Sitær maper a frælfis bole clærker eller legman oc faar apra iorp vtæn vip. ær mere pe iorp han faar vtæn wip göre fullæ gengiarp. ær frælfis⁸⁷) iorpen mere göre engti af. aru pær iamnær göre halft.

99. ¶ærwir maþer nokon⁸⁸) vtæn bifcupfosmet⁸⁹) oc förer hijt hem göre pær eig houoptiundæ af. af allum pem pænningum bonden .a. þa han dör oc eig æru wingaper eller fangner fyr han dör pær fcal houoptiunpæ göræ af.

100. ¶ Giuir maper cono finni garþ til hindrædax iæff met allum pænningum þæm þær .i. æru⁹°) dör bonden þa haui huffrun garþen met fwa marghum pænningum fum i waro garþenom⁹¹) þa han war henni giuin. ær mere göz fiþæn .i. fört. fkipti þet⁹²) huffrun oc bonþæns aruæ æftir lanz laghum

101. I giuir maper vhemmolth goz for e^{92}) finæ fial oc giter eig hæmulæth. giældi arwin fwa mykit fum þet goz æ r^{92}) wært en han gaf eig meræ en han mate met laghum giuæ

102. ¶ lamb oc kyt före bonden p*re*ſt*i* hem vm mizumær. vtæn bonde vili læggær⁹³) hemæ hawæ. oc kalf oc gris niu nættæ

 $98 \equiv IV. 21: 77; V. 2.$ $99 \equiv IV. 21: 104, 107.$ 101 = IV. 21: 59.102 = IV. 21: 75.

- 87) Litt. fræ fere sunt extritae.
- 88) Litt. no fere extritae.
- 89) Lege bifcupfdömet.
- yo) Ita sine dubio hic fuit scriptum, at h.v. penitus extrita est.

91) Lacerato folii margine, litt. ar, una cum parte litt. g, perierunt.

92) Ultima littera h. v. periit. Cfr. not. 91. praeced.

93) Pro længær.

35.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

103. I hæfpær man guþmoper finæ eller guþdotor eller guþfyftir finæ eller guþziwæ finæ böte biscupi .III. marker eller dyli met .XII. mannum.

104. I hion tu pe fum fæst æru oc wiliæ eig wigiæs pæt perræ py walder misti pianosto vm paschær per til pe wigiæs

105. ¶ af þy prefter dyakn eller fubdiakn bryter a kyrkiu goz bo⁹⁴) hæræz oc konongs ræt bifcupi. bryter annarftap böte bifcupi konons ræt oc hæradæ fin ræt. af allum aþrum clerrum⁹⁵) taky lanzdomæræ baþæ rætti oc (⁹⁶slercer fkal clarcer (⁹⁷fwa ezöre fum aþru

106. ¶ Gör man fik malfman vfkylra cono oc figher fik hænni fkyllæn wæræ. figher nocor ne gæn⁹⁸) winni fik til met .XII. mannæ epe at han er hanni swa fkyller at han ma hennæ⁹⁹) malfman wæræ. ær hun vt lænzk oc hawer eig hær frænder tiki flikæn malfman hun will

107. ¶ kiærer maher a annæn vm hæt he waro fyr fate vm. witi met XII. mannum oc twem¹⁰⁰) af hem withnum sum wih waro at hær fætoz

108. ¶ Wil maper nocrom iorp giuæ giui pripiung af köpo iorp met vmfærp oc pe han hawer aflat oc eig ærfpæ iorp vtæn arui vili. oc hælfning af löfom örom en fiuker liggær oc allæ en hæl er fwa conæ fum man¹)

109. ¶ gifs manni fac at han legh*er* man til at dræpæ eller farghæ wæri fic met hæræznempd. þæn fum lægonæ gaf. swari fum han sialwær gört hafþi oc legho oxe liggi vgilder

103 = IV. 21: 19. 104 = IV. 21: 26, 74. 105 = II. KkB.62,64; IV. 21: 31, 72, 33.

- 95) Lege clercum.
- 96) Legendum, ut videtur: clercer fkal clarc wæriæ eller fællæ fwa firi ezöre fum aþru. Cfr. IV. 21: 33.

108 = II. JB. 46. Cfr. III. 52.109 = II. Orb. 1: 12; IV. 9: 1.

98) Verba: *fiva ezöre fum apru*, ad Cap. CV. pertinentia, hic, intra asteriscos, sunt addita. Cfr. not. 97. praeced.

- 99) Litt. næ omiss. ipse add. Lydekinus.
- 100) twern scriptum est, at scalpro emendatum.

1) Huc sunt referenda, quae Cap. CX- infra continet, quaeque hoc loco errato, ut videtur, sunt omissa.

274

⁹⁴⁾ Lege böte.

⁹⁷⁾ Verba fwa — abru hic omissa, post verba ne gæn in Cap. CVI. addidit Lydekinus, asteriscis indicans illa huc esse referenda. Cfr. not. 98. seq.

110. I (²Dör bæn fum giuin ær polic iorp. vtæn barn pa fcal iorpen ater gangæ til bæn fum hun gik vt af eller han3) aruæ vtæn bet fe gört met abrum fkialum breuum eller withnum

¶ (4biltugher ligger .i. kyrkiu garþ ¶5) Fangær maþer biltugæn 111. man fipæn han comber vtæn kononx riki oc wald förer han ater in i rikit böte .XL. marker in brea ftabi. hwar han dræper innæn bem fangilffum. fafti oc böte han ater i gen oc han liggi i kyrkiugarþe. hwar biltughæ mæn eller piuuæ later iarpe i kyrkiugarpe böte.7) niu. marker. enæ bifcupi apræ hærapi oc pripia malfeghændæ. hulkin timæ maper fangær piuf met fulli piuft. late winna han met .XII. mannum oc döme oc hænge vp fipæn. hwat pæt ær hælder vm faftu⁸) hælæct eller fynct⁹)

¶¹⁰) Delæ mæn vm iorb hulkælund hun ær hælzt til comen. oc ær 112. hin innæn lanz¹¹) oc laghfaggu¹²) fum a kiærer oc hawir holt at hin hæfpape prim arum eller¹³) prim lægger¹⁴) at (¹⁵vilt oc vclandapo pa¹⁶) han wip wizorp commen fum hæspæt¹⁷) hawer vtæn hun se læth. ær han vtæn lanz comber in oc kyarer eig .i. næftu¹⁸) pry aar han in comber hawi wizorb bæn .i. hanbom hawer. swa oc ouormaghi¹⁹) bigher han bry aar fipæn maghande ær mifti oc wizorþ

10 = II. AB. 26.

- 2) Cfr. not. 1. praeced.
- 3) Lege hans.
- 4) Verba: biltugher kyrkiu garp, una cum praeced. signo ¶, videntur ut titulus huius Cap., ipso textu iam scripto, esse addita. Hic in nova linea incipit, illa sunt scripta in fine praecedentis lineae, tamque angusto loco, ut v. garp excedat lineam marginalem. Sensus eorum sine dubio hic est: Casus, in quo exsul in coemeterio est sepeliendus. Quod nisi ita esset, haec cum sequentibus aperte pugnarent. Sie hae de re Stj. quoque iudicasse videtur, cum haec verba omiserit. Vide eius edit. 17: 1. ThgB.
- 5) Totum fere hoc signum, in margine scriptum, est abscissum.
- 6) Ita hic scriptum fuisse videtur. Extri-

tis primis litteris, rec. man. mut. litt. a in æ.

- 7) III sine dubio addendum.
- 8) Litt. fast fere extritae sunt.
- 9) Pro fycnt.
  - 10) Hoc signum, quod sine dubio in margine fuit scriptum, est abscissum.
  - 11) Litt. lan extritae.
  - 12) laghfæggu scriptum est, at æ scalpro mutatum in a.
  - 13) V. eller extrita.
  - 14) Pro længer.
  - 15) Pro vilto oc. Cfr. not. 85. pag. 220.
  - 16) Adde ær.
  - 17) Litt. bæ, lacerato folii margine, perierunt; t autem fere extritum est.
  - 18) Litt. æst fere extritae sunt, n vero periit. Cfr. not. 17. praeced.
  - 19) Litt. m periit.

113. ¶ Rænær²⁰) man alt bols brypi af manni böte III. niu marker. ræ-65 ner enkæ ökær²¹) eller encæ eng böte .III. XVI. örtogher. Engin ma ikurnæ takæ i byafkogh. eig a²²) hæræz almenning. eig a lanz almenning længer æn fra dyonifij. oc til annunciationis hwar þæt gör fyr eller fibæn böte .III. XVI. örtogher

114. ¶ Hulkin vt lænzker man þæn eig ær hær bofafter eller legoman met abrum nytiær nokot af.lanzalmenningum. warber takin wib. taky af hanum pæt han far met at faclöso oc hawi pæn pæt taker

115. I legher man fkip warpe by swa fum abru by man legher.²³) flæppir maher huinsku biuui böte engti firi

116. ¶ taker maper in til fin gengiarp eller almennizöre vtæn rættæn vmbuzman oc leoger eig lön a böte .III. XVI. örtogher oc eig fcal man fangæ han oc eig i fangelfe fætiæ. legger lön a hete piuuer firi oc böte æfti py fum gengiærb wirbis til hwat heller til huuinzku eller til fullet²⁴) biuft oc böte piufs böter oc hænge eig.²⁵) flæppir maper hwinku kiuui²⁶) fwari engu firi. hwar fum bönþer göra bifcupi gengiærb ***?)

117. ¶ Æn flere²⁸) byiær æghu fryogiærp²⁹) fæmæn. halder man a finu oc finnæ grannæ .i. by byæ³⁰) met hanum wari faclös en engin kiærer a af hans grannum kiæræ vt biemæn.³¹) at han hawer halpet iuir ramerki oc vt a pærræ. wæri fik met .VII. mæn af næmpdine eller böte .III. XVI. örtogher. kiær er³²) met alpræ pærræ sæmiu hawi allir en malfeghændæ ræt. Nu kiærer en oc eig flere hawi pæn malfeghændæ rættæn enfæmin pær til at han fæki sinæ grannæ. Later maper stanbæ enkæ aker eller æng vsko-

- 24) fuller vel fullæ legendum videtur.
- 25) Litt. i omiss. ipse add. Lydekinus.

- 20) Litt, R, una cum praeced. signo I, per- 27) Lacuna integrae fere lineae hic est facta.
  - 28) kyrær additum est, at lineola sub has litt. ducta.
  - 29) frypgiærp vel fripgiærpi sine dubio legendum.
  - 30) boæ legendum videtur.
  - 31) Pro vtbyæmæn.
  - 32) Lege kiærer.

iit.

²¹⁾ Lege akær.

²²⁾ a fere extritum.

²³⁾ flæ hic additum, at lineola sub has litteras, lapsu calami deformatas, ducta est.

²⁶⁾ Lege hwinfku piuui. Littera quaedam hic addita, at inducta est.

ren elder vflæghnæ fiunattum aftir at allir mæn hawæ in burghit læte ba .i. fæ at faclöfo.

118. I sitær bonde quar vm skiutæ giard þa fyrstu herræ ribæ vm land \$\$\$33)

Ognær bot taki vp enfæmin arwin oc eignti³⁴) ætten vtæn arwi 110. wili giuæ hænnæ af.35)

¶ biltugum manni ma engin dagh giuæ fiþæn han ær vt foren vtæn 120. malfeghendi³⁶) han ma fiunattæ dagh hanum giuæ oc böte engin firi han af pem fum famwiftæz met hanum fyr en han ær lyftir biltughir a lanzþingh

121. ¶ aff enfallo öre³⁷) a kononger .XII. öræ oc biscuper .XII. öræ. aff (38 twæfal hoor agher biscuper .III. marker af kononx ræt. oc. fex. kononger oc niu. marker hæræp oc niu marker malfeghænde.

122. For alt kononxs ezöre fcal fkiræ fiarþung nempd firi hæraz nempd oc fipæn39) hæræzhöfpinge swæriæ enfæmin firi hæræz nempdene eller pæn i. Itad hans ær

123. ¶ ftial maper æpli or treægar annars. örter⁴) bönor rouor kal eller⁴¹) lökæ böte .III. XVI. örtogher. bryter nokot fryct træ i. treagar böte .III. marker⁴²) i. pre stapi eller wæri sik met .XIIII. mannum.

124. ¶ Samwistæz man met friplösom⁴⁸) manni þa a þæn malfeghændæ rætten af hanum fum hin warb friblöf firi

121 = I. Bryn. 5; II. KkB. 52; IV. 21: 16, 40.

36) Litt. di, abscisso folii margine, perierunt.

38) Pro twæfallo hoor. Cfr. not. 20. pag. 242.

- 39) Litt. n est abscissa.
- 40) ærter legendum videtur.
- 41) Litt. er, folii margine lacerato, perierunt.
- 42) Ita sine dubio hic fuit scriptum; at incertum tantum vestigium litterae m nunc exstat. Cfr. not. 41. praeced.

43) Litt. f, in angulo folii scripta, periit.

277

³³⁾ Lacuna dimidiae lineae.

³⁴⁾ Pro eingti vel engti.

³⁵⁾ Forte aliquid hic addere voluit Lydekinus, nam integram fere lineam scripturae vacuam reliquit.

³⁷⁾ Lege hor.

III. 125.

125. Engin ma riuuæ vp kyrkiugarb oc hus i fætiæ vtæn bifcups orlof oc focnæmænnæ wiliæ oc rabe44) be fum flere æru.

126. 7 Taker man ennæ nattæ fober korn eller hö a garbe vti böte .III. XVI örtogher oc fult for pæt han tok en han wærper takin wip

127. ¶ hwar fum föker mere firi enæ fac æn pre flunættingæ þæt heter offocn pæn fum fwa föker böte .III. XVI. örtogher

128. ¶ .I. hwarpiu hærape scal en ping ftaper wæræ (⁴⁵a vti .i. hwarium fiarbiung oc en ber hæraz bing fcal wæræ

129. ¶ær eig fabir fun eller bröper taki arwer vingiæf

¶ Siter grænd quar oc hawer eig nempdæman oc gör eig framfængu 130. a fiarbungx bing eller hærazbing be nefto böte al grænden .III. marker. gör en framfeng af grannum wari alli faclöfer

131. ¶ æltir broper bort fyftur finæ fræn bofloth finum böte. niu. marker i pre stapizoc henni ater bosloth fin

¶⁴⁶) Myrher conæ barn fith hehet eller criftith. wærher fangin wih **1**32. mifti lif fith. witiz hun pæt wæris met hæraz nempdone oc böte .XL. marker æn hun fælz at .i. þrea ftaþi oc⁴⁷) konongs ræt taki bifcuper .III. marker oc be conæ misti arf sit

¶⁴⁶) Gör man presti nocræ akomo þa han hawer guzlikamæ böte la-**1**33. ghæ böte fwa fum akomo ær til. oc iuir laghæ böte. böte III⁴⁸) niu marker enæ bifcupi abre hærapi oc pripia malfeghandonom

125 = IV. 21:80.		132 = IV. 21: 20.
129 = II. GB. 2; RetlB. 30.	not. 20;	133 = IV. 21: 73.
Add. 11: 16. not. 64.		

⁴⁴⁾ V. rahe fere extrita est; rec. man. mut. 46) Hoc signum, quod sine dubio in marin he.

47) Adde af.

48) III omiss. ipse, ut videtur, add. Lydekinus.

⁴⁵⁾ Verba a vii superflua aut corrupta esse videntur.

gine fuit scriptum, est abscissum.

III. 134.

I fitiæ fyfkini .i. bo ærft⁴⁹) fabur elle mobor far nokot berra at dræ-134. pæ⁵⁰) ellder nocræ höghæ gærning göræ böte af finum enpenningum⁵¹) firi oc⁵²) finnæ fyzkinæ⁵³)

135. ¶ Skiftir maher iorh .i. iorh oc gör til penningæ ær mere iorhen en agerb ba fcal eig lagbiubæ. ær agerben mere eller oc iamn þa fkal lagbiuþæ

¶æru iamskylli⁵⁴) mæn sum arwæ stanber til oc sar en bærræ vtæn **136**. lanz dör ben be aghu at ærwæ. skifti bagær ber sum hemæ æru sin .i. mællin oc göre af hans loth swa gopæn⁵⁵) fum hwars perræ. oc fa .i. hænd⁵⁵) bem frender crabæ⁵⁷) oc hawi han i. handom til vti⁵⁸) .X. winter. ær han eig þa ater comen eller full wiffæ af hanum. fkifti hans loth þe fum þa æru skyllæster. comber han sipæn ater. giui hwar hanum swa mykit ater sum han vp bar af hans loth.

Gör maher hiorhæhog heoger⁵⁹) miher⁵⁰) firi mænni hry nöt eller 137. prym flere. böte .III. niu marker oc ater fkabæn met fwornom ebe eller wari fik met fiarbiung nempd ber fum han gör gærnengh.

138. ¶ Siter maher quar ym fcyld iuir iulæ aftæn wæri twæfkylder

I æn en deler vm obol iorb innæn gærbes^{o1}) wib allen byn. ffar 130. han eig wibin⁵²) innæ byær taki fær wibin .i. famu fokn

135 = II. Add. 11: 11.

138 = 11. FornB. 51.

- 49) Litt. r omiss. ipse add. Lydekinus. Ups. 60. et Stj. legunt äftir. Male.
- 50) Litt. dr fere extritae sunt.
- 51) Ita scriptum esse videtur. At folium hoc loco ita est maculatum, ut prima syllaba h. v. non certo possit legi. Ups. legit löfpänningum; 60. et Stj. pänningum. 52) Adde eig.
- 53) Primae litterae h.v. sunt extritae. Rec. man. mut. in ezkinæ.
- 54) Litt. iamfky pallidae quidem sunt, attamen haud difficiles lectu. y rec. man, 62) wiban primum est scriptum,

mut. in e. Ups. legit flere fkilli; 60. et Stj. vgifti alli; Br. vero recte.

- 55) Litt. o fere extrita, rec. man. est mutata in i. Ups. legit fidän.
- 56) Lege hander.
- 57) rapæ, ut videtur, legendum.
- 58) Adde æru.
- 59) Pro hogger vel hugger.
- 60) Lege niper.
  - 61) Pars litt. p, abscisso folii margine, periit.

¶ Til⁶³) iorþæ fkipti oc til kornfcyld oc til daxwærcæ ma man fö-140. kiæ baþe war oc höft

141. ¶ Wil⁶³) maper illæ iorþ þæt fkal göræ firi hözunnudagh⁶⁴) eller ær illæn vgil

142. Skifti (^{os}börn æftir fabur eller mobor eller annæn arf. comber eig loter .i. þa ær þæt eig laghilth⁶⁶) kiærer⁶⁷) nocor a fiþæn þa fkulu huuudlotene stanbæ quarri oc iamkyrnis mæn iamni⁶⁸) sibæn mellum bærræ si-66 gher nocor at eig com loter eller laghæ fkifti .i. viti. met .XII mannæ ebe oc .II.⁶⁹) withnum wib waro at bar com loter oc laghæ fkipti i.

143. ¶ ær alt .i. eno drape⁷⁰) maper oc conæ þa fcal ma⁷¹) til draps takæ oc eig cono.

144. ¶ (⁷²Engin ma nocot takæ ellder⁷³) vt giuæ af hæraz almenning vtæn als hæraz fæmiu⁷⁴) oc hærazhöfdingæ. kærer þær nokor a nempni til afyn af lanzþingi oc wari þæt gilt hun gör Engin ma nokot⁷⁵) lanzalmenningi intakæ vtæn alz lanz wilia oc lagmanz dom gör nokor hær imot böte firi fum firi annæt iorþæ ræn.

145. ¶ Stial man til half mark löfes aldrigh. ftialæ twer piuuær eller twem flere til fuldræ þiuft oc wærþæ allir fænder fangner hængi allir æn þer fum eig ær .i. handom takit. wæri fik m*et* .II. tylfttum hwar. eller böte fullæ piufs böter. hwlkin man later fullæn piuf til löfnær böte .III. niu marker.

141 = II. JB. 46. fin. 142 = 11. Add. 11: pr, 1, 2.

- 63) Litt. initialis h. v. una cum signo ¶, 69) Alterum I extritum est. lacerato folii margine, periit.
- 64) Litterae init. h scalprum, ut videtur, fuit adhibitum, sine dubio ut mutaretur in k.
- 65) Litt. n æ in vv. börn æftir non exstant. Cfr. not. 63. supra.
- 66) Pro laghgilth.
- 67) Litt. ki perierunt. Cfr. not. 63.
- 68) Litt. ni perierunt. Cfr. not. 63. Stj. et 60. legunt iamkä. Cfr. II. Add. 11: 1.

- 145 = II. piB. 5 7; IV. 18:5,7.
- 70) Rec. man. mut. in drapi.
- 71) Lege man.
- 72) Cfr. not. 3. pag. 257. Loco v. nocot aliud quoddam vocabulum a Lydekino scriptum fuisse videtur.
- 73) Litt. el rec. man. sunt mut. in æ.
- 74) Ita, ni fallimur, hic fuit scriptum. Rec. man. mut. in famti. Ups. legit famu; 60. et Stj. famtyckiu; Br. famtiki.
- 75) Pro nokot forte scriptum fuit oc af.

III. 146,

146. ¶ Sarghær maþer huffru finæ ful sari eller ben bryter böte hænni .XII. marker oc þær a engin annær ræt .a. hwar fum legger met enæggiæþem⁷⁶) kniui böte .III. niu marker. fwa firi far (⁷⁷fum oc fkeno firi drap

147. I bær leogoprænger almenninx bönper eller pærræ fynir. brytiær. myllærer eller⁷⁸) fantær ftikæmæz. böte .III. XVI. örtogher

148. ¶ Vide II. FornB. 49.

149. ¶ taker man fang manz .i. fkoghe. ellir brennir böte .III. XVI. örtogher

150. ¶ sæl man vhemulæ iorp böte .III. niu marker. sæl han annur ping vhemol böte .III. XVI. örtogher

151. I Legher man bofkap manz. falder fæ niper. gialdi ater half gildi. eller fa ater hold oc hup. Explicit liber laurencii⁷⁹) quem fcripfit lydekinus.

147 = II. FornB. 50.

149 = II. FornB. 18.

76) Pro enæggiabom. Cfr. not. 71. pag. 210. 77) Lege: oc skeno sum firi drap.

78) Pro eller forte legendum: per eig aru. Cfr. II. FornB. 50. 79) laurencii deletum est.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

36.

•

IV.

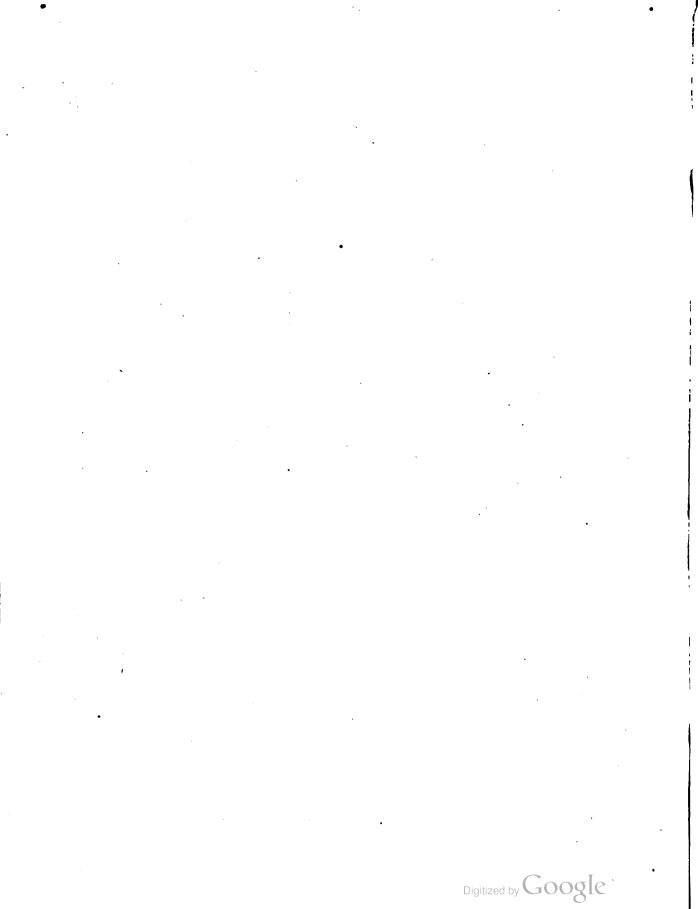
INCERTI AUCTORIS VARIAE ADNOTATIONES.

ATSKILLIGA ANTEKNINGAR

A F

OKÅND FÖRFATTARE.

Hawir bonden hialæghi widbær ambut finæ. swa at han afflær barn mæð 15 hænni. þa ær þæt frillubarn modþor .i. laghum warum. oc ingæftædþi anarstæð. ær nokot barn modþorennær frillubarn vtæn hær .i. þæssu mælinu.

2.¹)

Wærþær madhær vt fworen aff landi oc biltughær laghþær oc ftiælz atær 16 in .i. landit til finnær hufffru. oc aflær barn mæð hænni þæt barn heter rifhoffope .i. laghum warum. pæt barn takær mödpærni oc eig fæpærni.

3.*)

fyrste fardaghær³) tolste dagh iula. (⁴annan kyndilmæssu þridhi kiotsun- 18 nudagh. ytaríte vm midfaftu.⁵)

4**.**°)

hulkin⁷) fkrokwitne bær firi nokrom domara vm hwat maal pæt hælft 27 ær. fafte (⁸ok ftande vtan kirkio ok böte III marker. ena biskupe andra⁹) kononge¹⁰) pripia hærapi

- 1) Cfr. not. 25. pag. 27.
- 2) Cfr. not. 71. pag. 32. Cod. K. haec habet in ultimo Cap. libri qui inscribitur bygninga balker. Cfr. not. 20. pag. 159.
- 3) Pro fardaghær ær. Sic K. Cfr. not. 36. pag. 245.
- 4) K. annar vm kyndilmæffo. pridi vm kötfundagh. fiærþe vm midfafto ok þa ær ytarste fardagher.
- 5) Sequitur adnotatio in margine folii 26: Giær madþær .i. gen kononge etc. quag

convenit cum II. JB. 12. Cfr. ibi notata, et not. 17. pag. 44.

- 6) Cfr. not. 59. pag. 47. K. haec habet in Cap. XLIII. Bygninga B. Cfr. not. 20. pag. 159. 7) K. Hva *fum*.
- 8) D. Foramine hoc loco in membrana faeto, litt. k st in vv. ok stande perierunt. At G. K. haec verba integra habent.
- 9) De litt. ndra idem valet quod in not. 8. praeced. est dictum.

10) G. add. ok.

5.**)

- 30 Skær watn fik fiælft wt iuir akær ællær ængh ællær tompnt annars mans. æghi þæn watnit fom fyr atte iordhina (¹²Brender quærn wp giælde atær þæn legkt hawær quærnahufet mæð fwornom eþe¹³)
  - 6.¹⁴)
- 36 .a.¹⁵) pæffi ær höxftæ fornæmmif sak i. laghum. Takær madær hæft ællær horf vlofwændif attær. þa konongær ær fialwær .i. gardpi. þa böte .III. markær. oc .XII. öræ æn bi/kupær ær fialwær .i. garði. oc takær nokor or hanf garði. hæft ællær horf. vlofwendif. ællær oc¹⁶) bötte fore fullum. þyuff botum. oc eig til liff laz. VIII. folidos minus quam .4^{or}. marcas in .3. partef
  - 7·14)
- 37 a fiærdhungx ællær hæraz pinge fkal fkoghær i hæraz rafft takæz mæð alla þerra godwillia i fkoghe agha

flar man ek aldinbæru boti VI öræ XII firi II for III III markær flar flere bote III IX markær. fua for **17)

8.14)

. 37

Takær man til lans baftowo ællær kölno ok brendær wp. giælde atær

5 = II. MölnB. S. 7. 6 = II. FornB. 1.

- 11) Cfr. not. 15. pag. 52.
  - 12) Cfr. not. 6. pag. 51.
  - 13) Sequitur adnotatio in margine folii 36: Twer æru pyuwær öndester etc. ex II. piB. 58, de qua cfr. not. 99. ibid. et not. 50. pag. 61.
  - 14) Cfr. not. 9. pag. 63.

7 = I. FornB. 8; II. UtgB. 17, 18. 8 = II. FornB. 38; III. 50.

- 15) a est superfluum. Asterisco a scriba male lecto sine dubio originem debet.
- 16) Quaedam hic aut corrupta aut omissa esse videntur. Bur. om. ællær oc; Stj. credit lacunam esse post haec verba; Br. coniicit pro oc legendum esse oxe.

17) Folium hoc loco atramento ita est ma-

mæð fwornom epe. a III.¹⁵) XVI ortughær. ok eig þy mera at mere fe fkadhi gor. Wardær eelder lös firi lanboa giælde fyrfta hws ok eigh mera. vtan fækt

Firi boolozlo giælde atær fkadhan ok III¹⁸) XVI ortughær

9.19)

I. Legher²⁰) madþær man til at dræpæ man ællær sarghæ fullum sarum. 43 på skal þæn ær legho²¹) takær vgillær wæræ. Æn þæn ær legher²²) wæri fic mæð (²³luctri hæræznæmpð. falz han at. oc orkær igh wæriæ fic. þa scal han swaræ²⁴) swa mykit firi fum han görðe þæt fialwær. Annittæggiæ²⁵) böte swa mykit fum malfeghændi²⁶) quædþær fialwær ia²⁷) widþær. ællær hæmniz vp a han.

2. ¶. Læggær lænfman²⁸) almænninxgiald at vfældu mali ællær faklöfo. hawi firigört lænum finum.^{\$9})

10.T)

Hær²) byriæs danaholmber. Or.³) danaholme. oc .i. ftæmnu fund. Or. ftemnu fundi. oc .i. klyfiær.⁴) Or. klyfium.⁵) oc .i. slæt. as. Or slætafi. oc i

9 = II. Orb. 1: 12, 15; III. 109.

- 18) III omiss. ipse add. scriba.
- 19) Haec, quaeque, porro sequuntur adnotationes, ad calcem cod. A. sunt additae.
- 20) H. sic. D. Legler.
- 21) H. leghona.
- 22) H. leghe.
- 23) H. lucti hæraznæmdini.
- 24) H. Swæriæ. Male.
- 25) H. Annæggiæ. Male.
- 26) H. malseghanden.
- 27) H. om. ia.
- 28) H. lænsmadher.
- 29) H. add. Giuær madher frildo barne finu eghn. faar hæt arua ha taki. faar hæt

egh aruæ. Þa gangi hun ater þit fum hun war wt giuin. Cfr. II. |AB. 26; III. 110.

- 1) D. Rec. man. saec. XVI. add. titulum Westgöta Råmärken, quo deleto, eadem, ut videtur, manus scripsit rubricam Westgöta Landamären. In codd. G. H. Q. hic index limitum Vestrogotiae cohaeret cum narratione de conventu Danaholmensi. Cfr. not. 47. pag. 68.
- G. om. Hær danaholmber. H. Nv byriæs i danæ holm. Q. Ok hær byrtas landamære mællan halland oc wæftergötland, förft a danaholm etc.
- Q. hic et in sequentibus ubique pro Or habet aff.

4) D. klufiær primum fuit scriptum.

5) H. klifum.

colatum, ut verba quaedam hic scripta legi nequeant. Forsan scriba ipse, quae hic scripserat, ita oblitterare voluit.

(flacbæc. Or flacbæc. oc. i samfio. Or. samfio. oc .i. aldræmannæ bræccu. Or aldræmannæ bræccu. oc .i. (7duærghæruð. Or duærghæruð. oc .i. gnipæ⁸) Or. gnipæ.⁸) oc .i. (⁹ænnu. of. Or ænnu ofe. oc i. (¹⁰clintærmofæ Or clintær mofæ. oc .i. finuaf. Or finuafi. oc .i. diupædal. Or dyupæ dali ("roc i lygni. Or lygni oc .i. dyupædal. Or dyupædæli. oc .i. pægfluas. Or¹²) pægfluafi. oc .i. (13 örnæbiærgh. Or örnæbiærghi oc .i. ganærör. Or ganæröre oc i (14mæð alfnæs. Or mæð alfnæfi. oc i. uifulangi.15) Or. uifulangi. oc i. unæbiærgh. Or unæbiærghi oc .i. (1°iulas Or iulafi oc .i. scutruas. Or scutruafi oc .i.¹⁷) cloccobiærgh. Or cloccobærghi oc .i. (¹⁸miælkæ. Or miælkæ oc i mefe. Or mefe oc i. byur.¹⁹) Or byuri ö.²⁰) oc i specuof. Or specuofe. oo i (21aftæbiærgh. Or aftabiærghi. oc .i. (22ftræcu. Or ftracu oc i (²³hæftubughæ. Or hæftubughæ oc i danabæch Or danabæc oc i scatufio. Or scatu fio oc .i. (24botn. Or botnne. oc .i. ör fio. Or örfio oc i rabæc Or rabæc oc i konongæuæð. Or konongæuaði oc i (25 mioðyrtædal. Or mioðyrtædali. oc .i.²⁶) boc fio Or boc fio. oc i bokæ bæc²⁷) Or bokæbæk²⁷) oc 44.i. fygöis uic.28) ¶ (29Hær hittis at vart lanö oc firfuiö30) oc hallanö. ¶ (3¹nu or fygöis uic. oc .i. barn Or barn oc i öft fygöi.³²) Or öft fygöi. oc i. spaðæ³³) Or spaðæ. oc i (³⁴spaðæbon. Or fpadabonne oc i biærghfio. Or biærgfio oc i tolerfio. Or tolereffio³⁵) oc i. (^{3 o}faxio Or saxfio oc i

- 6) G. flagbek. Or. flagbæk etc.
- 7) G. duærgharyth. Or. duærgharythi etc. H. dyærghæ ruð. Or dyærgha ruði etc. Q. dwærgharydh aff dwærgharydh etc.
- 8) D. guipæ quoque legi potest. H. primo loco habet guipæ, altero gvipæ. Sed G. gnipa. Q. ambiguum.
- 9) G. enni oos. Or enni ofc etc.
- 10) G. klitter mosw. Or klitter mosa etc. H. 28) G. syghpis wip. elintærmofæ. Or elintærmofæ etc.
- 11) G. om. oc dyupædæli.
- 12) D. oc primum fuit scriptum.
- 13) G. H. hornabiærg. Or hornabyærgi etc.
- 14) G. H. mædalnæs. Or mædalnæsi etc.
- 15) G. H. vifulangh, Q. wifelang.
- 16) G. vll ans Or vll afi etc.
- 17) D. oc additum est, at subjectis punctis sublatum.
- 18) G. malkæ ok mefe etc.
- 19) G. H. byurö.

- 20) G. H. byurö. Q. biwr.
- 21) Q. afkabærgh aff afkabærgh etc.
  22) G. H. ftraku. Q. fkræku. aff fkræku etc.
- 23) G. hæstabugh ok i. danabæk etc.
- 24) G. bont. oc i. rabæk etc.
- 25) G. möþyrta dal. Or möþyrtadali etc.
- 26) D. i omiss. ipse addidit scriba. H. om.i.
- 27) G. Q. bökebek.
- 29) H. om. Hær halland. Q. Thetta ær ramærke mællan wæstergötland finuidh oc halland Förft aff fygdhis witk etc. Male.
- 30) G. finuipi.
- 31) G. Siban fran fyghbis wib etc.
- 32) G. öfterfygbis; om. sequentia.
- 33) H. (pædæ.
- 34) H. spadaboin Or spadaboin etc. Q. spadhabotn aff fpadhbotn etc. 35) H. tolers fyo. Q. tolerfio. 36) H. faxæ fyo. Or faxa fyo etc.

mæghinf fio. Or mæghinfio. oc i. skiærffio. Or skiærffio oc i. anæ ö. Or anni ö³⁷) oc i. maal Or mal oc .i. fændu Or fændu oc i fampfio Or sampfio oc i scuafio³⁸) Or scuafio³⁸) oc i³⁹) scuabæk.⁴⁰) Or fcuabæc⁴⁰) oc i ekebæc Or ekebæc oc i (⁴¹anæ niz Or anæ niz oc i uatu.⁴²) Or uatu⁴²) oc i ualfio. Or ualfio oc .i. rafio. Or rafio oc i račcalf. Or račcalfui oc i græni fal. Or græni fal⁴³) oc i scaptæmofæ. Or scaptæmofæ oc i⁴⁴) hiorofaf.45) Or hiordafi45) oc .i. nizær quild. Or nizærquild oc i hind of.47) Or hin &ær ofe.4*) oc i dumnæquild.49) Or dumnærquild oc i dumpnærmofæ. Or dumnærmofæ oc i dumn Or dumn. oc i uætur.

¶ (^{so}Nu byriæf a dali. I (stsurtubærgh. Or furtubiærghi oc i hiartturfnæf mofæ. Or hiartturfnæf mofæ oc i diupudal.⁵²) Or diupudal⁵²) oc i hælluuað Or helluuaði oc i foronæ fæmgreno. Or foronne fæmgreno oc i (5³uitrief fiælo. Or uitrief fielli, oc i. musren mio. Or musrenmio oc .i musren illu. Or mufren illu oc i tranumofæ. Or tranumofæ oc (54i tranuquifllir. Or tranuquifllum oc .i anætranu. Or anætranu.⁵⁵) oc i myclæmofæ. Or myclæmofæ oc i spetu. Or spetu oc i. (50öru. Or öru oc up at örf uatnni. oc fua i aggu. Or aggu oc. i hæðnu. Or hæðnu oc i (57 almftars liðum. Or almstars liðum. oc i næshyl. Or næshyl oc i hiarttæhouoð. Or hiættæhös-8658) oc i þyuðmaræ funð. Or þyudmaræ fundi59) oc sua i. uæni.

¶¶ (⁶⁰Nu. byriæf .i. (⁶¹putu holme. ¶¶ Or putuholme. oc i tyærnag-

- 37) H. anne ö. Q. anaö.
- 38) H. Skyæsyo. Q. sqwasio.
- 39) H. om. i.
- 40) H. fkyæbæc. Q. fqwabæk.
- 41) H. anæ nixi. Or anne nixi etc.
- 42) D. uatn quoque legi potest. Q. etiam ambiguum.
- 43) H. græni falli.
- 44) H. Q. sic. D. om. i.
- 45) D. Primum f a rec. man. quae pallidam scripturam renovavit, est mutatum in litteras quasdam lectu difficiles, forte rf v. el.
- 46) H. hiors afi. Q. hiordzaas.
- 47) H. hindær os.
- 48) Q. hindoos.
- 49) H. dumnær quild.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

- 50) H. om. Nu dali. Q. Hær byrias ramærke oc landamære a dal Först i surtobærgh etc.
- 51) H. fpyrtu byærgh. Or fpyrtubyærghi etc. 52) H. Q. dyupadal.
- 53) D. Rec. man. mut. in uitiref v. uttiref. H. vitrics fiæl. Or witrics fiælle etc.
- 54) H. tranu quillir. Or tranuquillum. oc anæ tranu etc.
- 55) H. anni tranu.
- 56) H. örö. oc vp örs watni etc.
- 57) Q. almstars lidha. H. alnitars lidir. Or alnitars lidum etc.
- 58) H. hiarta höfðe. Q. hiærtahofwodh.
- 59) H. fundum. oc. i wæni.
- 60) H. om. Nu putu holme.
- 61) Q. pituholm. aff pituholme etc.
  - 37.

Digitized by GOOGLE

læ.⁶²) Or tyærunæglæ.⁶³) oc i obnem⁶⁴) oc vp at obnem⁶⁴) ænlangum.⁶⁵) oc⁶⁶) i gračnæ.⁶⁷) Or gračnæ.⁶⁷) oc. sua .i. (⁶⁸harčæ marfličir. Haluær o'onemæ⁶⁹) fcoghær oc aloær thiifllafcoghær.⁷⁰) alt uæftæn anæ frö.⁷¹) bæt ær vp⁷²) um (⁷³clöuenæ þa hæff i uargf næfi. þa i fulæ bæc⁷⁴) firi mofæ oc fua i stenen dighræ. sum⁷⁵) liggær mællin mofænnæ. (⁷⁶oc sua i⁷⁷) hærbænc⁷⁸) fund. oc fua i cleær mofæ. oc sua i rofenæ. uid hiordfhus. oc (⁷⁹fua i lofnæs. oc fua i wæni.

11.¹)

- **II** (²almænnigf fcoghær. **II** Wrighuhæftær.³) hattaf.⁴) gufuliðir.⁵) **4**5 1. hafmærholt.⁶) ftranðuiðær.⁷) brun.⁸) giælæruiðær.⁹) lygnifuiðær.¹⁰) artufcoghær.¹¹) byrfuholt.¹²) fandæ holt. örfcoghær.¹³) rön.¹⁴) öftæruiðær.¹⁵) fynöæruiöær.16) eösuiöær.17) lærikyu scoghær. rifuiöær. (18uætllusiæl. (19ri-
  - 62) Q. tiærunaghla.63) H. tyærnaghla.

  - 64) Q. ödhnem.
  - 65) H. ændlangum. Q. ændelangom.
  - 66) H. Q. add. fua.
  - 67) H. grædnæ.
  - 68) H. hardamars lidir. Q. hardhamars lidha.
  - 69) H. ornems. Q. ödhnema.
  - 70) D. Alterum i omiss. ipse add. scriba. H. pyfla skogher.
  - 71) H. anafröo.
  - 72) H. om. vp.
  - 73) H. klöuana. Q. klewena. aff klewena oc i wargxnæs. aff wargxnæs oc i fulabæk. aff fulabæk oc i firimofa. aff firimofa oc i ftenen etc.
  - 74) H. fullabæc.
  - 75) H. om. fum.
  - 76) Q. aff stenin dighra oc i hærbæc sund. aff hærbæc fund oc i klear mofa. aff klear mofa oc i rofena widh hiordhhws. aff rosene oc i losnæs. aff löffnæs oc i wæne.
  - 77) H. sic. D. om. i.
  - 78) H. harbens.
  - 79) H. i löfnæs oc swa i vænir.
  - 1) D. Rec. man. saec. XVI. addidit rubricam Westgöta Almänningar. H. habet rubricam: vm almænings skogha. N. rubr. Al-

mennigx watn bærgh oc skogha et cetera; incipit vero a montibus; dein sequuntur silvae, lacus et amnes.

- 2) H. K. om. almænnig foghær. L. Q. Theffæ (Q. Thetta) æru almennings fcogha i weftergötlandh Förft wrighoheften etc. N. THetta æru almenningx ∫kogha.
- 3) N. wnringa hæster. L. add. Item, et sic in sequentibus fere ubique.
- 4) H. K. L. Hatteraas. N. Hafter aaf.
- 5) K. kufu lipir. N. om. h. v.
- 6) K. halmarholt. Q. om. h. v.
- 7) N. Srandær Widher (sic).
- 8) N. Brin.
- q) H. K. L. Q. Giælauiper.
- 10) N. lugins widher.
- 11) D. arcufcoghær quoque legi potest. L. ortufcogher. Q. arcufkogher.
- 12) L. Börffholth. N. brufin holt.
- 13) N. Orfkogher.
- 14) K. Röon. L. ron.
- 15) L. öftwidher.
- 16) H. Q. Sunder uiper. L. Sudherwidher.
- 17) N. Quider.
- 18) L. wetlasieldh. Q. wætlasiæl. N. Wætslufiæl.
- 19) L. N. om. ridung fuidær.

I.

Sungsuidær. (2°kuluscoghær. (21rodke. (22hildi. (23gryti. (24kili. (25ællæmyr. (2°alamar. (2⁷granbröth. ormæfcoghær. (2⁸clittæmóe. tranufcoghær stipi.²⁹) fkipinoæ. holt.³⁰) fueæmar.³¹) riflingi.³²) langa fkeode. affæualdær.33) norðfalæ. fynðærfalæ.34) öftærfalæ.

¶¶ (³⁵almænnigf biærgh. ¶.¶. Geremæbiærgh.³⁶) huarboæbiærgh.³⁷) 2. lenboabiærgh.³⁸) aldubiærgh.³⁹) myrfubiærgh.⁴⁰) haal.⁴¹) hundæbiærgh billingh.⁴²) kindculle.⁴³)

3. II. (⁴⁴almænnigf uatn. II scryutui.⁴⁵) brangiri.⁴⁶) tiðær.⁴⁷) lygni.⁴⁸) lyniendi.⁴⁹) afundi.⁵⁰) öcrer.⁵¹) langær. frifki. fæfiufior.⁵²) alti.⁵³) uandryudæ uatn.⁵⁴) miorf.⁵⁵) örfior. tolkær. þræhyrnnæ.⁵⁶) wæni.⁵⁷) wætur. loðne.⁵⁸) yftær⁵⁹) ymfi scaður.⁶⁰)

- 20) K. kolofkgh (sic).
- 21) L. Q. rodkehylde.
- 22) H. Hijlli. K. htfli. Cfr. not. 21. praeced.
- 23) N. artu. L. grithekyle.
- 24) Cfr. not. 23. praeced.
- 25) H. Ællimyr. K. ælimir. N. Alamyr. L. Alemyralmar.
- 26) Cfr. not. 25. praeced.
- 27) K. Granbret. L. granbrot. N. Grönbrör.
  28) N. Klintamo. H. K. L. om. clittæmoe stipi.
- 29) D. stipi primum in skipi, ut videtur, mutare voluit, deinde lineola induxit scriba. Ups. legit Skipi. Cet. apogr. et Stj. om. h. v. N. Q. quoque om. h. v. Cfr. not. 28. praced.
- 30) K. L. N. Skipwidhaholt. H. Skiprupaholt.
- 31) K. Swidhamar. N. Swehamar.
- 32) H. L. N. Riiflinger.
- 33) N. Axawal.
- 34) H. Q. Sunderfalæ. L. Sudherfala.
- 35) H. K. om. almænnigf biærgh; index montium cum praccedentibus cohaeret. N. Tetta æru almenningx bærgh. Q. Thetta æru almænningx bærgh i wæstergötlande. Först geremabærgh etc.
- 36) L. goremabergh.
- 37) D. hæruarboæbiærgh quoque legi potest. H. Hwærbobiærgh. Q. K. hwarffbobærgh. 38) K. lönbobyærgh. N. Q. Lena bærgh.
- 39) H. K. Allubyiærgh. N. Allo bærgh. L. Ol- 60) L. N. om. scaður. labærgh.

- 40) L. mörffobærgh.
- 41) N. add. oc.
- 42) H. K. L. N. Billinger.
- 43) D. kindculle deletum est. H. K. L. N. Q. om. h. v.
- 44) K. om. almænnigf uatn. H. habet rubricam: vm almænnings vatn. L. Almennings fiör. N. Thetta æru almenningx fyoa. Q. Thetta æru almænningx watn i wæstergötland Först skcrywtni etc.
- 45) D. y omiss. ipse add. scriba. H. Strukni. K. Stukni L. Strwknæ. N. strokne (primum ftorkne scriptum). Cfr. not. 44. praeced.
- 46) H. K. L. Brængir. N. om. h. v.
- 47) H. Tipir. N. om. h. v.
- 48) H. K. L. Lyghnir.
- 49) D. tyniendi primum est scriptum. H. Lönænde. K. lönindhi, ut videtur, sed h. v. et quae sequentur, fere extritae sunt. L. Linnændi. N. Linninde. Q. tyniende.
- 50) L. Asiwnde.
- 51) L. Öker. Q. öcre. N. om. b. v.
- 52) L. Siwfiör. N. fynnefior. Q. fafwufio. H. om. h. v.
- 53) H. Falti. N. althiid.
- 54) H. L. N. Wandripavatn.
- 55) H. Mior. L. Miör.
- 56) L. Treffler. N. Træflor.
- 57) H. L. Vænir.
- 58) L. N. Lodhenæ.
- 59) H. Yrft. N. L. irfter. Q. Ifker.

II (^{sr}almænnigf ær II liðæ. oc⁵²) tidæ. oc⁵³) noff.⁵⁴)

12,¹)

Hwar²) rætær domæri wil wæræ. han skal hawæ þriggiæ handæ nabir **4**6 aff gudbi. kunnæ skiæl mællum ræt oc wræt.3) ok williæ allt bæt ræt ær oc æncti annæt. ok gittæ rætin fulkomnæt. mæð huxæn ok mæð arwudbi. ok⁴) ordpænnæ⁵) framförelfe. ok giærnningginnæ fulkomelfe. Hwar²) fum rættæn dom skal vt giwæ. han skal höræ tiltalendæ ok^o) swarendæ ok witni. Nu skal han pröwæ þeffi þry. fyrft tiltalendæ. hwat þæt war man tiltaledbi. hwat han fik kiæræ kan. ællær?) han giær bæt mæð luft ællær mæð⁸) nöd. (⁹han skal ok pröwæ. hwat hanum ær gört. fore þy sumær fakir. æru höghre. ok fumær læghri. (10 ok .i. hwilikum ftad. þæt war hanum gört. fore þy. (11æn þyt giærninginær fe12) likær. þa (13ær bö fakin högre i andrum ftad. æn¹⁴) andrum. han fkal oc pröwæ¹⁵) mangi giærninginæ gördho. fore by at (1°giærningær. görærf ftundum mæð17) flerum. ok ftundum mæð¹⁷) færrum. han skal oc pröwæ¹⁸) þikllæ¹⁹) hanum ær þæt gört.20) fore by pær höre hardpæri plikt21) til. pær22) pikllæ23) görf. æn pæt entimæ görf. pæt skal ok pröwæs. huru pæt gört war. (24vm pæt war

- 61) H. N. om. almænnigfær. Q. Thetta æru 9) Rec. Så skal han och pröffua swaranden almænningx æær i wæstergötland Först tidha, lidha, oc nos.
- 62) H. L. N. Q. om. oc.
- 63) H. L. om. oc.
- 64) D. In altera pagina fol. 45. sequentur duae adnotationes: Nu ær man aff mannæ alff vt komen etc. et: hemfrid. kuinnæ frid etc. quarum illa convenit cum II. Add. 11: 16. haeo autem cum II. Add. 5: pr. Cfr. ibi notata.
- 1) K. habet rubricam: vm domara.
- 2) K. Hua.
- 3) K. vranct.
- 4) K. add. meb.
- 5) D. fulkomefe hic additum est, at lineola sub h. v. ducta.
- 6) K. om. ok.
- 7) Rec. oc huat.
- 8) K. om. mæð.

- och witne hans. och ingom them witnom troo fom för hade falfkt witnat. eller peninga tiltagit. Nw äre the fyre etc.
- 10) Rec. han fcal oc pröfua j huat stadh etc.
- 11) K. at an thot.
- 12) K. æro. Rec. fynas.
- 13) K. æro tho fakina etc.
- 14) K. add. i.
- 15) Rec. add. huru.
- 16) K. gærningana göras.
- 17) Rec. aff.
- 18) Rec. add. huru.
- 19) K. et Rec. opta.
- 20) K. et Rec. sic (gyort). D. göre.
- 21) K. et Rec. sic. D. pkikt.
- 22) Rec. thet.
- 23) K. optare. Rec. thidare.
- 24) K. sic. D. fore by at bet ær mæd etc. Rec. for thy fompt ær meth bradom ger-

gört mæð bradþum giærningum. han skal oc pröwæ .i. hwilikum timæ. bæt war gört. fore timænf fkuld ökef (25 manzfin fak. Nu ær faght huru tiltalendæ a^{2 σ}) pröwæf mæð flikum famu skiælum fkal (²⁷fuærende pröwf. ok witni bön²⁸) pry tiltalende. ok²⁹) fwarende. ok witni.³⁰) hwilikin ær tiltalædþi fwarædþi. ællær witnædþi. annæt ær þæt⁹¹) hwat han tiltaledbi. fwaredbi ællær witnædbi. pridiæ mæð hwem han tiltaledbi fwaredbi. ællær witnædpi. fiardpæ huru pikllæ³²) han tiltaledpi. fwarepi. ællær witnæpi. fæmtæ hwi han tiltaleþi fwæræþi ællær witnæþi. sættæ huru han tiltaledþi. fwærebi. ællær witnæbi.33) æptir (34 pem prim fkal han dömæ. Nu ær35) be fiughur domæren ma hindræ. eit ær kiærlek.36) anæt ær hat. pridiæ ær gawur. fiærdþæ ær ræzl. Mot þem³⁷) fyurum a³⁸) domærin ftandæ ok hawæ³⁹) ingin iurdrikiz⁴⁰) man⁴¹) fwa kiæræn. at han göre (⁴²þæt æi vtæn alt hindær. æn þö at han wari hans (43 faburf bani. alt iurbriki fkulči bu æi köpæ þær til. at þu fkuldi en vrætæn⁴⁴) dom vt giuæ. (⁴⁵fiærþæ ær ræzl. bu skalt ræt göræ. oc rædþef ingin. hwarrti a bit liff. ællær bit goz. vten gud en. þu domæri. (⁴⁶hyg at.⁴⁷) huru sköt iurþrikifkiærllekær. hat. ællær gawur. ællær (48 ræzl. (49 huru fköt. þæt ær ænt Gud hawir þic til domæræ fat. fore fit folk. ok⁵⁰) haff⁵¹) guz ræzl .i. allum þinum domum. þy at

ningom giort oc fompt meth wilia oc lengre foragt oc fompt meth wada han scal 40) K. et Rec. sic. D. iurikiz vel irrikiz, ut oc etc.

- 25) Pro manzfins fak. Sic K. Cfr. not. 82. pag. 49.
- 26) K. ægher.
- 27) K. suarande prouas ok vitnen.
- 28) D. pön fere extritum. K. the.
- 29) K. om. ok.
- 30) Rec. add. fculu meth fiw fkælum vt lætas Först ær.
- · 31) K. om. pæt.
  - 32) K. et Rec. opta.
  - 33) Rec. add. Siwnda j hwat tima han tiltalade swarade eller withade.
  - 34) K. theffum, Rec. taeffe try fkæl tiltalande Swarande oc vitnande ægher domaren döma. 35) K. æro.
  - 36) Rec. værlz kærleker.
  - 37) D. Lineola, qua indicari solet litt. m, hic extrita est. Stj. et Ups. legunt the, - K. theffum.
  - 38) h. ægher.

3g) K. haui.

- videtur, primum est scriptum; d supra lineam additum, et pars litt. u vel primi r extrita. Stj. et omnia apogr. legunt inrikiz. Male.
- 41) Rec. mænnifkio.
- 42) Rec. ther oract fore. Oc the domarin retta fcal tha göri thet vtan allt hat an tho etc. Al. orett j domenom. än tå at han wore hans Son eller Broder. Annat är. at han dömer vthan alt haat. än thå etc,
- 43) K. fathurbane. Rec. add. Thridia ar gaffvor.
- 44) K. vrangan.
- 45) D. Verba *fiærþæ ær ræzl* lineola induxit rec. manus.
- 46) Rec. thenk huru etc.
- 47) K. a.
- 48) Rec. wærldz rætzl sculo ændas.
- 49) K. om. huru fköt.
- 50) Rec. om ok.
- 51) K. thy f kalt thu haua. Rec. haff for thy.

IV. 19;

fwa faghpi gud. dömen æi.⁵²) þy. at .i. fkulin dömæf⁵³) þy at gud⁵⁴) han fkal dömæ. þæn (⁵⁵æncti ær lönt fore. vtæn bidiæ⁵⁶) þæn valdughæ domæræn. þær dom hawær .i. himiriki oc⁵⁷) iurdriki. ok .i. hælwiti. þæt⁵⁸) han giwi allum domarum. fwa at dömæ .i. iorþriki. at þer matu þær mæð þianæ fik.⁵⁹) himiriki. amen.

13.

47 ¶ Vidhemmæ fokn fkiptif .i. þre þridiungæ. hægguþorppæ. olafftorppæ oc honboræ Sidþæn fkiptif hægguþorppæ þridiungær .i. þre löte. innæn ingigærdþæ bol. fiuidþæbol.¹) oc fæx fætungxmannæ. fum æru. pulli.²) pikkæbol. guduaftær ræuær. hallæbol. bænæ .i. ællikærri. oc bændi³) fkallæffun. (⁴ifti idem tenentur habere lidh apud curiam sacerdotis. per .1. annum fætungxmæn. et per alium annum. fiærdhungxmæn. et per .3. annum olaffærwæþridiungh. fcilicet kazubol ion arnften kaffæbol et arnbiornæþorppær

¶ pridpi lotær ær fæmundæ bol. korfbol. kyrkubol. karlfbol. oc bærgxbol. sidpæn .a. pulli fiærdhungin aff hælmninginum .i. hidinzbole .i. vtfkiptum. pö aff gunnuræloth. oc igh aff fæmundæ loth. firi py at dotter faldi brodpore .i. by finzantæ fædpær. fiærdhungin aff hælmningginum.

¶ Olafftorppæ þridiungær fkiptif .i. þre löte. fyrftum. bændict magnuffun. bændict fcallæffun. bæni .i. ællikær oc magnus fkinnæri. annæn loten takæ þe fætungxmæn. fum vpp æru taldir .i. hægguþorppæ þridiugh.⁵)

("Item lidh apud curiam ödhers ("olafftorppær tenentur habere. quan-

- 54) D. Voc. gud omiss. ipse add. scriba.
- 55) K. engin ær lönter etc.

2) Br. legit Puffi.

- Br. legit Bændix; Ups. Bändis. Pars litterae x in fine h. v. addita quidem est. at tribus lineolis inducta. Lege bændict.
- 4) Quae hic et infra (cfr. not. 6.) latine sunt scripta, videntur esse adnotationes paullo recentiores. Eadem tamen manu qua cetera, haec sunt exarata.
- 5) Lege pridiungh.

7) V. olafftorppær omissam, supra v. tenentur addidit scriba. Br. legit: tenentur olafftorpper.

⁵²⁾ K. add. vræt.

⁵³⁾ Rec. add. Thy ma hwar en domare ræddelica (al. redeligen) döma.

⁵⁶⁾ D. Vox *bidia* bis est scripta, nempe in fine prioris, et initio sequentis lineae.

⁵⁷⁾ K. om. oc. 58) K. at.

⁵⁹⁾ K. fit.

¹⁾ Ups. legit afundabol; Br. afuiidpæbol. Male.

⁶⁾ Cfr. not. 4.

tum. (*ödler. laurencius dyakn. per quemlibet .3. annum et similiter gutti ræffwær femper ad medietatem ad nof omnes.

Anno domini Mº. CCC. XX. Vto. habuit ecclefia vidhem .XI. marcas cum .II. oris et cum parochianif^o) restabant .XIII. ore¹⁰)

14.1)

¶ Hær hittæs namn þørræ mannæ. ær wæltrægötlanz lagh göröþo oc 48 fram förðþo.

1. Fyrfti war lumbær. oc af hanum æru lumf lagh callæöp. fore by. at han fighs. hawæ huxæt. oc gört en mykin loth aff laghum warum. han war föðær .i. wangum. oc þær liggær han .i. enom collæ. fore þy at (²han war heSpen.

I. Annar war. Biorn kialki. han war haf³) mæðþalby. þær war han iorðbæöbær .i. enom collæ. fore þy hanum war eygh kunugh hælægh crifnæ. æn .a. pem famæ. collæ. ftandær clocnæ hus perræ nu .i. mædalby.

1. pridi war porer ræswær. af gökem.

9. Fyaröhi. war. Alli. han war födær .i. fighlislangem. oc han taldi lagh .a. lincornæ⁴) wallum. æn war wrangwif. oc ffore fins wrangleks fakir. ca-

- 9) FANT (Script. Rer. Svcc. Med. Aevi, Tom. 1. sect. 1. p. 7.) perperam legit pereantur.
- 10) Continuatio harum adnotationum, quae in altera pagina folii 47. scripta fuit, deleta est, illiusque loco alia quaedam rec. manu, saec. ut videtur XV, scripta. At recentiori hac scriptura quoque erasa, saec. demum XVI hic est adnotatum: S. Olofz krön. 61: pag. 7 lin. Madr er nefndr emundr af scaurum han var laughmadr i gautland vestra. De prima scriptura haec tantum fragmenta eruere nobis contigit:
  - * * * porppæ pridhiungær takæ hælmningin *** arnflen (?) fidþæn takæ pulli oc *** *** tenctur femper habere lidh. apud arn-

biornæborpp.

lidh apud haghas (?) tenentur habere per alium annum hægguþorppæ et alium annum bymæn (?) et lyngafæ (?) lidh tenentur habere olafstorppæ ællikiærær atque honborær.

- 1) Rec. man. saec. XVI. add. rubricam: Wæstræ Göta Laghmæn.
- 2) war han scriptum est, at iustus verborum ordo additis signis indicatus. Cfr. Tab. V.
- 3) Pro of.
- 4) 60. Ups. Sk. Stj. et Br. (cuius apographum secutus est O. RABENIUS in Diss. de Antiquis Westro-Gothin Legiseris) legust Lintornä

⁸⁾ Br. pro ödher. laurencius legit: ad heredes Laurencii. Male.

[¶] Honbora pridiungær skiptis i. tua löte ** olaffiorppær ***

ftæshi han .i. lagh war. marghæ wrætti. oc krokæ. oc ilh braghs. oc by war han kallæðþær. kringalli.

¶. Fæmti war. Tubbi stallæri. han war laghmaöhær. litlæ stunö. oc war grimbær. oc wrangwif. þa ftunð han war.

¶ Sætti war. Öndær aff æssungi.

¶. Syndi war. Wluar af Trælghu. han bolde bort wrækilfi swa at han badhi tappædhi wald oc laghmanz namn. fore finæ vfidhi. oc folfko.

I. Attundi. war. Dyrnir. han war föddær .i. wplandum.

¶. Niundi war Wluar hans fun.

9. Tyiunői, war. Afzur af Hæru. han taldi wæftgötæ lagh. al .a. enom Sagh. by. eno finni. oc aldrigh mer. fore by at han do (⁵skamp bær æptir.

¶. Æliupti war. Karlli. af Ezwæri. han æflti eygh egn ællær aloræ°) coftæ. swa mykit fum raflekær hanf oc hyarttæ hawefkæ. oc fnilli hans högðhe han til bæs wælz. han spurðþi æptir þem mannum spaklikæ. ær læghæ spiæl görðo .i. landi waru. han ræffti hwarium. æptir finni giærð. oc land futh fore ondom mannum frælfæöhi han. oc vdömum. hwaðæn aff war han fagh-, pær mæð. myldri ('hyggiu laghæ ftyræri. oc þy⁸) war han faghðær kuæmilikæ faðþir at foftærlanði.

I Tolfte war. Algutær hans fun. æptir han. mykilhughæþær maöþær oc girughær.

I. Nu firi þy at. Sitruggær⁹) han¹⁰) fun wildi eygh ættir sinf faðþurs dööpæ. þa byrð .a. fic bindæ. at wæstgötæ. formæli for þy at war vngær. oc eygh at fær gior æn .i. allæ löte. Oc þy tok Önöær aff grolandum. þrænttandi."1) widhær laghmanzdöme. rætwif man oc stadlikær. han taldi ræt lagh oc gömde þerræ .i. hwarn ftað.

5) Pro fkampt pær. Cfr. not. 22. pag. 243.

hyggiu laghæ pro hyggiu ulagha esse scriptum. Cfr. not. 53, pag. 218.

- 8) Verba oc by bis sunt scripta, nempe in fine prioris, et initio sequentis paginae.
- 9) 60. Sk. Stj. et Br. (l. not. 4. c.) legunt Gitruggär.
- 10) Pro hans. Cfr. not. 25. pag. 293.

⁶⁾ Forte legendum aðræ.

⁷⁾ IHRE (Diss. Vet. Catal. Reg. Svio-G. p. 77. not.) credit pro hyggiu laghæ esse le-gendum hugi ulaghæ; ad quam sententiam quoque accedit O. RABENIUS (Diss. not. 4. cit. p. 51.). Male. Si coniecturae hoc loco opus essent, potius dicendum esset 11) Lege prættandi.

IV. 14.

¶ Siöpæn' tok æptir han. Naghlli bröper hans. Fyghurtanöi. wið famæ walöi. han fylghöi fiðpum oc mæðfærpum broðporf fins. hafpi hoff .i. orðum at²) athawm allum. þyænædþi rætwifi oc laghlikæ wærn allum wæftgötum.

1. Æptir han. tok Sittrýggær¹³) alguz fun. Fæmtanði wið laghmanzdöme. þa fulkomen at walði. oc witi finu. mæð guðz tröft.

¶. Sexftandi. war. Allguttær hanf sun.

I Syutanöi war. Æſkil laghmaöpær. han spuröpi innurllikæ. oc lettæöpi all lums lagh. oc annarrær. at nytræ hæfö lanzfins for ælöri. Siöpæn han fan lanfzins lagh. þa huxædpi han þem mæö. myklli fnilli. oc fyalffins forfeo. han war marghæ wæghæ wæl ffallin till þæs walz. han hafði þa giæff. af guöpi. at han atti fnilli mykllæ. fore aðrum mannum. han hafði oc clærkdom ærlikæn. iæmth goöpom clærkum. oc iuir allæ lötte ftyrkti han wæftgötæ. oc þerræ hofdhengiæ. han war mangnufær fun. minnifkiolz aff bialbo. han war mykin maðþær for fic. til aldræ raðþæ oc rætræ. swa at war iuir allæ rikiffins höfföhengiæ. Swa fum han war mykin for fic til alðræ raðhæ. swa war oc han goðþær drængær till swærðh oc till alðræ takæ .i. ftrið. hwat ma iæk nu meræ af hanum sighiæ. vtæn þættæ. at fent föðþes annar flikær maðþær.

I. Atærtandi war göftawær laghmaðþær. spakær maðþær oc rætwif

I Nitanči war folke laghman. warſkær. oc milčær i. daghum finum. toko marghir hedpær¹⁴) af warum laghum. oc frillubörn gengu ffra ar-49 wi finum. I.¹⁵)

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

codice transscribens, qui nunc in nostris manibus est, hoc loco pro hedpær legit hedpner. Quatenus vero apographi auctoritas contra autographum valeat, dupondii possunt iudicare.

15) Hoc signum, et spatium quatuor fere linearum, quod scripturae vacuum reliquit scriba, indicare videntur, eum nomina recentiorum Legiferorum usque ad suum aevum hic addere sibi proposuisse.

¹²⁾ Lege oc.

^{13) 60.} Sk. Stj. et Br. legunt Gittryggär. Cfr. not. 9. pag. 296.

¹⁴⁾ RABENIUS refert quidem (l. c. p. 86.) se ab IHRE didicisse alios codices pro hedpær habere hediner. At, ni vehementer fallimur, isti "alii codices", quorum copiam habuit cel. IURE, non aliud sunt quam apographum RUGMANNI, qui, hanc historiam Legiferorum Vestrogotiae ex illo ipso

15.¹)

Olawær skotkonongær. war fyrfti. (²konongær sum criftin war .i. sweriki. han war döptær .i. (³kyældu þerræ wið hofæby liggær. oc heter byrghittæ. af⁴) sighfriði bifcupp. oc han (⁵skötte þaghær allæn byn till ftaffs oc ftols.

I. Annar konongær war. Æmunöær colbrænnæ. oc hæt⁶) þy colbrænnæ. at⁷) war riwar .i. ræfftum finum. at brænnæ hus mannæ.

I. pričhi war. Æmundær slemæ. (⁸py at war flifkær. oc eygh goöpær (⁹at pra .i. py mali han wildi ffræmmiæ. oc han (¹⁰göröhe skiæl mællin swerikis oc danmark. (¹¹swa fum fighx .i. landæmærum.

Hii reges cristiani et hoc ordine rexerant in swecia quo ponuntur

¶ Olauus fuit primus rex fwecie cristiane sidei imitator qui a beato figstrido episcopo magne sanctitatis viro in scute a) sito iuxta husaby baptismi sacramentum recepit. ac dej amore ductus memoratam villam predictam. ecclesie cristi cuius sidem receperat donacionis titulo vendicauit episcopi a fcribens dignitati. Huic successit in regno emundus wigariter dictus culbrenna. quia iudicauit in penam ipsorum transgressorum domos comburi Tercio loco regnauit emundus silema qui metas posuit inter sweciam et daciam

- 1) D. Rec. man. saec. XVI. add. rubricam: 7) Q. add. han. Chrifine Konungar i Swerike. 8) Q. han war flitzker etc.
- 2) Q. cristin konung i swerike.
- 3) Q. the kældo widh hufaby etc.
- 4) Q. add. fancto.
- 5) Q. gaff gænæft allan byyn til kirkiona.
- 6) D. Sic scriptum est, non hat. Cfr. Brefwäxling emellan twänne wänner etc. Stockholm 1759, p. 33. not. 10. — Q. add. fore.
- a) E. BENZELIUS (Monum. Eccles. SveoG. p. 69.), Nordin (Script. Rer. Svec. Med. Aevi T. 1. s. 1. p. 15.) et Br. legunt fonte. Ita legendum quidem, neutiquam vero scriptum est. Apographum huius historiae Regum

Sveçiae, quod in Bibl. Reg. Holm. asservatur, sign. D. 29. 9. b, quoque habet feute. Sine dubio credidit scriba h. v. 2b illo male lectam, esse nomen proprium loci cuiusdam.

9) D. Loco not. 6. cit. p. 34. not. 13. per-

ptum. - Q. pro at habet oc; male.

11) Q. om. swa — landæmærum.

10) Q. fætte ramærke.

peram dicitur athra hoc loco esse scri-

¶. Fyaropi. war hakun¹²) rööhe. han war föööær .i. lifwini.¹³) wiftæhærææði. þrættan wintær¹⁴) war han kononggær. oc liggær .i. lifwini. sum han boren¹⁵) war.

¶. Fæmti war. Stænkil konongær.¹⁰) han ællkædhi¹⁷) wæftgötæ. (¹⁸vm. fram allæ þe mæn .i. hans riki waru. oc han war goðhær skyttæri¹⁹) oc ftarkær. swa sum æn ftan dæ hans fkotmark²⁰) .i. lifwini. Callær eth konongsten. Annar21) standær wid konongs lidstolppæ. Pridhi .a. stanzbyærghi. oc .e. glæddus wæftgötær af hanum mæðhæns²²) liffdaghær waru.

¶. Sætti war. Ingi konongær.²³) han ftyrdhi sweriki mæ'o drænfkapp.²⁴) oc bröt aldrigh lagh. (25 py. talo waru oc takin .i. hwariu lanzfkappi.

¶. Syunči war. Halften konongær.²³) bročher Ingæ konongs.²⁶) hoffambær

Quarto loco regnauit haquinus ruffus oriundus in vesgocia in villa que dicitur humi b) in qua eciam sepulturam est adeptus Quinto loco regnauit stenkillus c) iste vesgotos plus aliis dilexit. et fuit peritus multum in arte sagittandi et robustus corpore Sexto loco regnauit Ingo acceptus et gratus omnibus qui cuilibet terre regni sui leges a prioribus institutas ac libertates integraliter referuauit nec eis in aliquo derogauit Septimo loco regnauit frater eius halftanus modeftus et beniuolus et equitatis cuftos de cuius obitu

- 12) D. halun, ut videtur, primum fuit scri- 18) Q. fore alla andra mæn fom i etc. ptum.
- 13) Pro lifwini i. Sic Q. Cfr. not. 15. pag. 275.
- 14) Q. aar.
- 15) Q. föd.
- 16) Q. om. konongær.
- 17) D. Litt. f omiss. posteaque inter litt. kæ errato additam, inter litt. Ik ponendam esse, demum, forte rec. manu, lineola est indicatum. Loco not. 6. cit. p. 35. male legitur ællzkædhi.
- 19) Q. Skytta.
- 20) Q. fkotmærke.
- 21) Lege annat.
- 22) Pro mædhæn hans. Sic Q. Cfr. not. 41. pag. 7; not. 52. p. 269.
  - 23) Q. om. konongær.
  - 24) Pro drængskap. Q. manheet.
  - 25) Q. the fom takin waro i etc.
  - 26) O. add. han war.
- b) Nomen liuini a scriba male fuisse lectum, in aprico est.
- c) Man. paullo rec. in marg. adnot. ftenkillus filius fororis olaui, alicubi ponitur

IJus (Benz. male legit VI.) et alibi IIIJus (Benz. legit VII.). Apogr. D. 29. not. a. cit. haec textui inserit.

oc goölynöær hwart (²⁷mal fore han²⁸) kom. þa war han bötændi at. fore by. wílæöhis íweriki. aff hans ffrafallum oc öööhæ.

¶.²) Atundi war. Philipus konongær. halftenf sun. oc³) nöt at faðhurs oc faðhurbroðhorf fins. (^{3 i}at þer foro wæl mæð sweriki. ingin matti oc hanum laghæ spiæl kyænnæ.

¶. Niunči war Ingi konongær.³²) bročher. Philipufær konongs. oc heter³³) æptir. Ingæ konongh. halftens konongf bröchær.³⁴) hanum war firi giort mæð ondom dryk .i. öftrægötllanči. oc fek. (³⁵aff þy banæ. Æn sweriki for .e. wæl mæčhæn þer frænlingær³⁶) rædhu.

1. Tiundi war (³⁷Rangwaldær konongær. baldær oc huxftor.³⁸) reð .a. karllæpitt at vgifllædhu. oc fore þa sæwirðnigh han giorðhe allum wæftgötom.

tota fwecia non modicum doluit Octauo loco regnauit filius eius philippus dilectus omnibus propter patrem et patruum suum nec in aliquo leges et libertates terre inuentus est minorasse Nono loco d) frater philippi ingo iunior Ingonis prioris scilicet patrui sui nomen sortitus regnum accepit qui postmodum in ofgocia wretis e) inpocionatus decessit. ipso siquidem ac aliis predecessors suis eiusdem parentele viuentibus status regni semper integer in nullo penitus vacillabat Decimo loco regnauit ragualdus f) magnanimus et corde tumens. hic quia contra leges vestgotorum ad carlaby vbi placitum tunc habuerunt ipsis irrequisitis accessors.

- 27) Q. thet maal fom fore honom kom tha bætradhe han oc fore thy wærradhes fwerike aff hans dödha.
- 28) D. Voc. han omiss. ipse, ut videtur, add. scriba.
- 29) Hoc signum bis est scriptum, in fine nempe prioris, et principio sequentis paginae.
- 30) Q. han.

31) Q. thy at the ftyrdho wal swerike.

- 32) Q. om. konongær.
- 33) Q. heet.
- 34) Q. brodher.
- 35) Q. ther aff.
- 36) Q. frændlinga.
- 37) Q. ragwal; om. konongar.
- 38) Q. add. han.

d) Apogr. D. 29. add. regnavit. e) Apogr. D. 29. veneno. f) Rec. man. supra lineam add. knaphöfdha.

þa (39fek han skiæmöær dööhæ. styrðhi þa goðhær laghmaðþær.40) wæftrægötllandi. oc lanz höffhengiær.41) oc waru þa allir tryggir landi finu.

1. Ælliufti war. Swærkir. konongær⁴²) gambli. han war cornubæ sun .i. öftrægötllandi. hans hæftæ fwen myrdi han43) iulæ otto. fum han fkuldi till kyrkyu faræ. oc han ær44) iorðæðhær .i. alwaftrum. oc han byriæðþi fyrft (⁴^soc ælfti han bæt cloftær. fum guð læti fial nu⁴^o) hans bæt nyutæ.

1. Tolfte war (⁴⁷Erekær konongær. han war vfini swa brat af Saghum takin. han giærðhi .e. goð ööme mæðæn han liffðhi. oc guð gaff hanum pær goðæ lön fore. Nu ær han48) sial .i. ro. mæð guðhi oc hans hænglum.⁴⁹) oc ben hans hwilæs .i. wpfalum. oc hawir pær teeth oc oppenbaræt margh faghær iærtingni mæd gudz nadhum.

¶. prættandi war. karll (⁵⁰konongær. swarkirf sun gamblæ. nöt fins goöpæ faðþurf till. nams. han ftyrðhi sweriki mæð fpækth oc goðwiliæ. oc han

dicantibus g) est accisus. Vndecimo loco regnauit swercherus senior filius **kornu**bi de ofgocia quem garcifer fuus interfecit in nocte natalis domini cum ad matutinas effet iturus. et fepulturam habuit in cenobio monachorum quod **dicitur** alwaftrum qui ipfum primus fundauit Duodecimo loco regnanit $\int an$ ctus ericus h) Decimotercio loco regnauit karolus filius swerkeri senioris qui interfecit magnum regem et occifus fuit in visingxöö et solebat XIIIIus

- **39)** Q. flogho bönder honom i hæl i gaafamosa ¶ Ællopte etc.
- 40) D. Litt. æ hic non, ut l. not. 6. c. p. 39. perperam dicitur, est omissa, sed terminatio ær consueto modo est abbreviata.
- (1) Lege höffhengiær. Loco nuper cit. male legitur höfthengiær.
- (2) Q. om. konongær.
- 43) Q. add. a.
- 44) Q. wardh.
- 45) Q. thet fama klofter etc.

46), Q. om. nu.

- 47) Q. fanctus ericus konung. han war flaghin i en striktlh widh opfala oc ther ligger han. oc gudh hafwer giort margh godh iærtekne fore hans skuld. oc han wan först finland til cristindoom ¶ Thrættande etc.
- 48) Pro hans. Cfr. not. 10. pag. 296.
- 49) Pro ænglum. Litt. h est deleta.
- 50) Q. gambla konung swærkers son. han styrdhe etc.
- g) Rec. man. in marg. adnot. a communita- h) Rec. man. in marg. adnot. uxor beati erite electus.

ci fuit criftina filia Ingonis junioris regia

Digitized by Google

tok aff Saghum magnus konongh fyurtandæ .i. (51 öræbro. (52 æn han sialwær fæl .i. wifingxf .ö. oc han liggær .i. alwaftrum (53hos fædþur finum. Æn sun swærkis⁵⁴) war boren⁵⁵) .i. danmark .i. kiltu. oc war ömblegh hans færð.

¶. Fæmtandi war knutær konongær. han wan sweriki mæð swærðhi. 50 oc⁵⁵) tok aff daghum. karll konongh. oc koll konongh. oc byrifleph konongh. oc (57 atti marghær oroftær wið sweriki. oc fek .i. allum fighær. oc haf-Shi mykith arwusi. fyr æn han fek sweriki mæs ro. Sispæn war han go-Shær konongær. ær58) han tok wispær (59waxæ. (60oc pre wintær oc tyghu war han konongær. oc^{o1}) læt fit liff .i. Erexbærghi .i. giæfini. oc han liggær .i. warnem.

Sexstandi war swarkir konongær. sniællær man oc godpær (⁶²drængær.

nominari. Quintodecimo loco regnauit K. i) qui per gladium regnum acquifiuit et interfecit karolum regem et burizlef regem et alluium k) regem et passus est multas guerras et tribulaciones ante regnum pacifice est adeptus et continue victoriam est fortitus tandem mortuus est in errosberch l) in vestgocia in claustro warnhem sepultus Sextodecimo loco regnauit swerche-

- 51) Q. Rec. man. saec. XVII. vel forte XVIII, 53) Q. om. hos finum. in aliud quoddam nomen mutare voluit 54) sun hans swærkir hic esse legendum, rev. örabro, id vero tam negligenter fecit, ut, quid scribere voluerit, etiamsi operae pretium esset, explorari non posset. Id tamen nos certo affirmare posse videmur, h. v. non esse mutatam in Öftraaros, ut refert von STJERNMAN (Tal om de lärda vettenskapers tillstånd i Svearike under hedendoms och påfvedöms tiden, p. 81. not.); quodque narrat Auctor libelli supra (not. 6. pag. 208.) cit., hanc mutationem litteris reliquae scripturae omnino similibus esse factam, et nigredinem tautum atramenti prodere recentiorem manum (p. 41. not. 58.), id merum est commentum.
- 52) Q. oc han fiælf do i etc.
- i) Rec. man. add. kanutus filius beati erici. k) Quoque legi potest allnium v. alluinum,

- cte, sine dubio, observavit IHRE, Diss. Catalog. Reg. Svio-G. p. 93.
- 55) Q. födder. Male.
- 56) Q. han.
- 57) Q. han hafdhe mykith örlögh medh fwerikis mannom oc wan iw altiidh figher. oc han hafdhe etc.
- 58) Q. tha.
- 59) IHRE (l. not. 54. c. p. 107.), cui applausit FANT (Script. Rer. Svec. T. I. S. I. p. 12. not. s), credidit pro waxæ legendum esse waræ.
- 60) Q. XXIII aar war etc.
- 61) Q. add. han.
- 62) Q. oc röntis etc.

non vero Alluum, ut legit NORDIN (l. not. a. cit. p. 16.). 1) Lege ericfberch.

röndes⁶³) finu riki wæl. æn folkongær (⁶⁴toko liff aff hanum. hans fialfs maghær göröhe hanum þæt .i. gyæftilren. oc .i. alwaftrum liggær han. oc ær hans .e. giættit. at goðþo.

I. Syutandi war Erekær⁶⁵) konongær. han flyddi (⁶⁶.i. noreghe. bre iæmlangæ. siðþæn wan han sweriki mæð swærði oc mæð sighær. oc war (⁶⁷fyu wintær konongær. oc war godþær. aar konongær. fore þy at .e. waru goð aar vm alt hans riki.68) mædbæn han liffdhi. han ftra doo .i. wifingxf .ö. oc liggær .i. warnem (⁶⁹hos bröðrom finum oc ffrændum.

¶. Attærtandi war. Ion. konongær fwærkirf sun. bærnfkær⁷⁰) at alori oc mykit godwiliæþær. þre wintær'') war han konongær. oc ftra do .i. wifingxf.ö. alt sweriki harmæðhi hans döðhæ. ('2mykit. at han skuldi eygh liwæ længær oc .i. alwafbrum liggær han. (73 oc .e. göme guð syal hans. 1.74)

rus iunior filius karoli regis sapiencia preditus et armis strennuus hunc interfecerunt fulcones affines eius in bello gestilreen et m) aluastum n) Decimoseptimo loco regnauit ericus o) qui fratribus suis interfectis p) hælgyarsaas a swerkero rege in norwegiam fugit q) et tandem regnum optinuit et VII annis regnauit in quibus per totum regnum magna fertilitas fuit hic wærnhem cum patre suo sepultus est Decimooctauo loco r) regnauit iohannes filius fwercheri iunioris htc bonus tribus annis regnauit et al-

- 63) D. Sic scriptum est, non röndis. Cfr. l. 71) Q. aar. not. 6. c. p. 42. not. 66.
- 64) Q. flogho honom i hææl i gæstilfreen mællan dala oc lena. oc han ligger i alwastrum ¶ Siwttande etc.
- 65) Q. Man. rec. add. arfæle.
- 66) Q. til norghe i thry aar Ok fidhæn etc.
- 67) Q. sidhæn siw aar konunger. oc han war
- etc. 68) Q. add. æ.
- 69) Q. om. hos ffrændum. 70) Q. barnsker.

Mº CC Vº.

- 72) Q. om. mykit længær.
- 73) Q. om. oc hans; add. vero: ¶ Nittande war konung erik læspe som aff honom fintz i the ny kronika; quibus demum rec., ut videtur, man. add. hær i thæsse same book. Eiusmodi recentiorem historiam in illo libro, et quidem foll. h XVI - i XXI, fuisse scriptam, ex indice adhuc superstiti constat; ista vero folia sunt abrepta.
- 74) Cfr. not. 15. pag. 297. Spatium sex circiter linearum scripturae vacuum hic re-
- m) Benz. et Nord. male legunt in.
- n) Adde. sepultus est.
- o) Rec. man. add. nepos benti erici.
- p) Rec. man. in marg. adnot. anno domini r) V. loco omiss. ipse add. scriba.
- q) fuit primum est scriptum; a rec. man. emend.

wastrum sepultus est cum patre suo post istum regnauit s) waldemarus et . frater eius dominus magnus rex feliciter t) cui successit byrgerus qui fratres suos interemit scilicet duces Ericum et valdemarum et postmodum a) vnanimiter electus fuit in regem sweuorum et norwegie magnus filius ducis erici v) predicti (x qui regnauit annis XLVI v) fed anno domini Mo CCC^o LXV° captus est per albertum magnopolensem et post VII annos liberatus. Post captinacionem Magni in discordia electus est dictus albertus qui regnum tenuit víque ad annum domini M^m CCC^m LXXXIX^m et ipfo anno captiuatus ob innumeras iniurias suecis z) illatas cooperante domina Margareta regina olim norwegie relicta haquini regis norwegie filij magni regis fuecie. Anno domini Mº CCCº XCV Iº electus est illustris princeps ericus filius ducis pomerannie in regem fuecie dacie et norwegie. nam quo ad matrem originem duxit a regibus omnjum trium regnorum.

16.¹)

I. Sighfriðær war fyrfti byfkupær sum hær com criftnu .a. han flor aff ænglandi. oc hingæt. oc mærhtti2) hær þre kyrkyustæðhi oc wighbi. þre kyrkyugaröhæ. En ær .i.3) friggiærone.4) Annær .i. gyrem. Pridi ær .i. agnistadhum. oc for sidhæn .i. wærænd. oc com hær cristnu .a. oc liff sit at rættum dööæ. oc .j. wæxyo hwilæf ben hans. Æn hælhir⁵) ænglær toko

1) Rec. man. saec. XVII. add. titulum illum

absurdum: Christnä Bifcupär i Swerike, quem Stj. in editione sua promulgavit. 2) Pro mærkti.

- 3) ær hic additum est, at solitis signis indicavit scriba, b. v. errato bis scriptam, ante praepositionem i esse legendam.
- 4) friggiæroue quoque legi potest.
- 5) Pro hælghir.

- t) Benz. legit feliciffimus.
- u) Rec. man. add. anno domini Mº CCC XIXº.

v) V erici omiss. ipse add. scriba. x) Sequentia addidit rec. manus.

z) fuecie quoque legi potest.

lictum est, ubi postea, sequenti historia Episcoporum Scarensium iam scripta, alia manus addidit adnotationem illam: Nouerint vniuersi etc. quam, ne interrumpatur series adnotationum historicarum, infra exhibebimus (vide IV. 17.).

s) Rec. man. add. ericus IIIus filius erici fecundi (Benz. et Nord. perperam legunt fancti; Br. Sed J. Poft.

y) In marg. add. Regnante M (i. e. Magno) electus fuit filius eius Ericus fed cito veneno interiit.

wið fial hans oc förðpo hanæ til paradif. oc ær þæn fæl. ær flikæ arwuöhis lön skal wp takæ fum han tok.

¶. Annar war vnni ærchibifcupær. han wighis .i. ænglanöi. oc fændis fwa hingat. þa wildi hær fwa noöhoght folk wið criftnu takæ. oc⁵) þer toko bifcupin. oc tyrfföhu till banæ. mæð ftenum. fidþæn tok guð wið fial hans. oc hælghir mæn.

 Pričhi war aftmučær bi/cupær. han fatti fyrft ftaff oc ftoll .i. skarum. oc hanum sköttef bolftačhir. hær aff almænnighi. vtæn prowæftu boll .a. mildu here. i. fkarum liggær han.

1. Fyarðþi war. ftenfindær bifcupær. lætllatær man oc godhær drængær. oc (⁷han gat fyrft comet fit bifcuffdöme till rættæ lyðnu. oc .i. fkarum liggær han.

¶. Fæmti war. Adalwaröær. gambli.

¶. Sætti war hin hælghi adalwaröpær vngi. han læth fyrft grawæ grunwal vndir fancta mariu kyrkyu .i. fkarum oc pær liggær han .i. guz friöhi oc hælghræ mannæ.

9. Syundi war. Rodolwardær. aldræ pæghuæ wærftær. þa waru .VII. boo till ftaffs oc ftols. oc hwart fit bo afllæt. aff pæmmæ .VII.⁸) bifcupum. oc .j. skarum liggær han.

1. Attunči war Rikulwær biscupær. han war ænfkær at ædllum. oc .j. skarum liggær han.

I. Niundi war hærwaröær bifcupær oc ænfkær han atti baöi kono oc börn .i. ænglandi. oc lopp fra þem oc hit till lanz. oc war hær bifcuppær. oc öcte hwartti ftaf ællær ftoll. han fankæöi gull oc sylwær. oc ftals swa hæöhæn oc attær .i. ænglanö till finnær kono oc till finnæ barnæ.

51

39.

200c

Digitized by

I. Tiundi war ftörbiorn biscupær. han öcte myok ftaff oc ftoll. oc han

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

⁶⁾ at legendum videtur. 7) gat han scriptum est, at iustus verborum 8) bo hic additum at deletum est.

IV. 16.

fullæðhi mykyt aff fancta mariu kyrkyu .i. skarum þer waru ffyrftu inföðer mæn. Adalwarðær vngi. oc ftorbiorn. i. fkarum liggær han.

I. Ælliuppti wær. öögrimbær biscupær. han war goöær maöær oc fniællær. þa war fanctæ mariæ kyrkyæ fulkomæö .i. hans öaghum. oc han wighöi hanæ til. fæm pænningæ bla. af hwarium bonöæ.⁹) fore þy at þa gek erpænningær .i. alt götllanöi. ællær fkuldi gialdæ fyu skiæppur hafræ. ællær. þrer bygs. oc i. fkarum liggær han.

¶. Tofte¹⁰) war bæn goöhe biscupær bændictær. flikær ward aldrigh till godgiærningæ. hwartti fyr ællær fishæn. han tok ælliuwu. bo. oc læt nitan. han tok hafthundræðii) lanbo. oc læt hundræð. han læt feriuæ fancta mariu kyrkyu korn. allæn. oc fyöri kowæn. oc göræ han allæn. han gaff till half mark gulz. at liftæ ben hoffoð tekn fum bær æru .i. scriwæð han læt oc boæ öbbönnen hælghæ. oc kowæn han standær nu .i. han læt oc giæræ taflunæ. fore höghæ altæræ. han læt bo baði scrinin. oc röctæði hælghu domæ .i. þem. han lot göræ handinæ hælhu¹²) oc bo hanæ. oc læggiæ .i. hanæ hælhu domæ. han lot göræ bokinæ bono. Mæo hans raohum com cantæbonæ till fkaræ. oc hanæ köpte han mæð finum panningum. Bibliam lot han köppæ .i. ænglanði. oc gaf mariu kyrkiu .i. skarum. han lot göræ fliær-Shunghin. af fancta pætærs kyrkyu .i. skarum aff finum koft. Flæftæ þe pænningæ sum koftæðpi fancta nicholauffæ kyrkyu .i. skarum. læt han till. oc han war perræ gilbroðær. han gaff fancta nicholaoufæ kyrkyu baðær clocconær. han gaf baðær clocconær til Erexbiærghs. han læt göræ kyrkynæ .i. götalum. oc bo hanæ. han læt göræ. kyrkiunæ .i. agniftaðhum. oc bo hanæ. han læt göræ kyrkiunæ .i. dimum oc bo hanæ. han læt göræ kyrkynæ .i. wighni oc bo hanæ. oc han wighpi hanæ. vtæn hwan pænnigh. hwar sum han for vm fit bifcupf döme. oc fa nokot affat pæs guði (13 skuldi. mæd þiænæ. þa halpp han mæd finum pænningum. mannillikæ oc ærllikæ. I. mædal wplandum gaf han badhi cloccor og bökær og scrud. han læt og

¹³⁾ mæð þianæ skuldi. mæð þiænæ. scriptum est, at solitis signis indicavit scriba v. skuldi ante verba mæð þiænæ errato repetita, esse legendam.

306

⁹⁾ bonæ primum fuit scriptum.

¹⁰⁾ Litt. f scalpro mutata in l. Pro tolfte. 11) Pro halfthundrad.

¹²⁾ hælyu primum fuit scriptum. Pro hælghu.

bror göræ. han læt göræ. bronæ i. ofee. Adpræ i. offruð. oc priðiu i. ffrawæðhi. Fyærðhu biæcnæbro.¹⁴) oc Fæmtu. wllærwis bro. han læt broæ twar raftir aff tiwidhi. oc enæ raft aff wæturfwidhi. oc enæ raft aff hökefafi. eigh tok han meræ æn. fæm pænningæ bla. aff hwarium bondæ ællær fæm skyæppur haffræ. ællær prer bygx. Æn ingin. man þæffæ hems. ffar hans goðgiærningær allær tallt. vtæn guð fyalwær. sum han ftyrðhi þær till. þy. hwaru leffðhe han æptir fic ffæ oc pænningæ. ftor filfkar oc margh¹⁵) ðyurfhorn. klæði oc grafkin swa margh sum tyghu hæftær gatu mæft droghet .i. goðho fore. Æn fylhþy¹⁶) þy fæm liffpunð sylff. þyt hwaru gaff han fatökom mænum sit bröð vfparllikæ. oc clæði baðhi. swa fum guð löne fyal hanf hallær¹⁷) finær godgiærningær. oc .i. mariu kyrkiu .i. skarum liggær han.

1. prættandi war bifcupær iærppulwær. han war föddær .j. hwærwi han com fyrftæ finni tyundæ aff bondom bifcupi. þa•fek han domæ til a þingi. fyrft þa þing haffðþis. oc hiolz widð afkubæk.

I. Fyurtandi war. Ion hyrnnæ warfkær man oc þærflikær allum mannum.

¶. Fæmtandi war wærnarðær mykin þægn gaff baðhi rikum oc fatökom.

¶ Sexftandi war b*ifcupær* bændikt vngi. han famnæðhi hærwapn brynn-52 iur. oc skyoldæ. oc skippæðhi swa ftafwi oc ftole. harðær oc braþær war han baðhi wið lekæ oc lærðæ. myok ödðes eghn badhi ftafs oc ftols .i. hans daghum. j. vppland*um* do han oc .j. warnemh liggær han.

¶. Syutandi war ftenar bifcupær. öftgözkær at æðlum. godwiliæðþær. man. Æn lærðir mæn. æghu (¹⁸goz biðiæ syal hans. fore þy at han ffrælfæðhi þem wæl. mæð allum ærllikum lottom. ¶.¹⁹)

14) biætnæbro quoque legi potest.

15) Sk. Bur. et Br. legunt mangh.

16) Pro fylghþy v. fylghþi.

17) Pro_. allær.

18) Forte legendum: gub bidiæ fore syal etc.
60. et Stj. pro goz habent gott; Sk. godh.
19) Spatium sex fere linearum scripturae vacuum hic relictum est. Cfr. not. 15.
pag. 297.

17**.')**

50 Nouerint vniuerfi quod dominuf papa. Cardinales. Archiepifcopi. et Epifcopi Relaxant omnibus benefactoribus domus fancti iohannis babtifte. vere penitentibus et confeffis .XX. IIII^{or}. carenaf. ac VII. partem peccancium de iniuncta eif penitencia Infuper particeps erunt. miffarum. oracionum. elemofinarum. ceterorum que beneficiorum que fiunt in domibus noftri ordinis vltra mare. feu citra mare. per mundum vniuerfum. procuratoref vero fideles confimilef indulgenciaf confequantur.

18.

521. ¶. Giwær madær manni þyufflak. ær eigh .i. handum takit. eyg or hufum dræghit. oc engin laghæ lezn .a. wæri fik mæð twæni tylftum. oc .II. forredhum. oc swæri hwar finlæftum. Ær .i. handum takit. or hufum dræghit. laghæ lezn .a. komen. wæri witulös. þæt fkal .VII. mæn aff næmpöinni. swæriæ. at þæt war eig .i. handum takit. eygh or hufum dræghit engin laghæ lezn .a. komen. oc þy .a. han eig witulöf at wæræ. Siðþæn wæri han fic fialwær mæð twæni tylfftum.

2. ¶. Næmpdæ madær .a. hwat han hældær wil þæt mal wæriæ ællær ffællæ. Wil han hwartti þæt. þa swæri en witulöfæn eð. biði swa fær guð hol. oc syu mænnum aff nempð. at han weth han hwartti þyuff ællær orðþyff. Siðþæn þa²) wæri fik fialwær. mæð twæni tylfftum. oc .II. forredhum. oc swæri hwar finlæftum. sum lagh sighiæ.

3. ¶. Fuldær þyuwffnæðþær.3) þæt ær .II. öræ. ællær .II. meræ.

s: 1 = II. pB. 1, 2.s = II. pB. 3. 3 = II. pB. 3.

- 1) Cfr. not. 74. pagg. 303, 304.
- 2) Loco litt. p primum scriptum fuit w.
- 3) pruwær primam fuit scriptum; at litt.

ær tribus lineolis circumscriptae sunt, et litt. fnæðþær illico additae. Cfr. Tab. V.

4. ¶ Hwar sum stiæl .II. öræ. ællær .II. örum. meræ. þa wæri sik mæð samu laghum. sum sfyr war saght.

5. ¶. ftiæl til halff mark. ællær *halff* mark meræ. Wærðær .i. hanðum.⁴) or hufum dræghit. ællær laghæ lezn .a. comen. þa hængin þær ffore. oc eig ma ffor minnæ hængiæ æn *halff* mark. Æghi malfeghænd*i* walð löfn at takæ ællær hængiæ.

6. ¶. Eigh ma liff latæ þaghær til laghæ lægs. vtæn böte fum lagh fighiæ .VIII. örtoghom minnæ æn .IIII^{or}. markær .i. þre ftaði.

7. ¶. ftiællæ flere famæn til halff mark ællær halff mark meræ oc wærþæ allir ffanghnir. þa hængi oc allir. Æn þe fum eyg ær .i. handum takit. þa wæri fic mæð .II. tylfftum. (*ællær böte .III. IX. markær.

8. ¶. hwar sum lætær fullæn þyuff lösæn. böte. ***) markær.

9. ¶. ftiæll maöhær combær eyg hem vndir laff oc lykki. wæröhær fyrræ fangin. þa gialdi finæ pænningæ fore. oc hufffru wæri faclöf þær aff.

10. ¶. Bo hans fkal swa fkiptæf. æn hans hufffru ær faklöf. þa fkal konæ hans takæ fkipti fit fum lagh fighiæ. Siðæn bondæns lot fkiptæ i. tu. hawi halft hans arwær. oc halft fkiptif i. þry. takær en lot malfeghænðin. annæn. hærææð. oc þriðiæ konongær.

11. ¶. I. allum þyufnæði baðþi .i. huinzku. oc allu. þa gialdi .e. malfeghændænum fyrft attær skaðæn mæð fornum eðþe aff víkiptu.

12. I. eig æru flere malfeghændær þær at. Æn þæn sum han far mæð finu. oc (7han wærðær grippin mæð. kyænnæ flere mæn sit þær inni mæð

 $4 = II. \ pB. 2. fin.$ $5 = II. \ pB. 5, 3; III. +45.$ $6 = II. \ pB. 7, 8.$ 7 = II. pB.6; III. 145. g, 10 = II. pB. 9.11, 12 = II. pB. 10.

quoque loco commemoratur, not. 22. pag. 57.

6) Lacuna hic est facta. Cfr. II. PB. 30. fin, 31.

7) wærðær han scriptum est, at instns verborum ordo solitis signis indicatus.

⁴⁾ Adde takit.

⁵⁾ Verba: *ællær böte .III. IX.* sunt defeta, forte a rec. man. Pro *III. IX. markær* Jegendum quidem videtur *XI. markær*, vel *fullæ piufsbötær* (Cfr. II. pB. 6, 8; III. 145.); attamen XXVII marcarum mulcta alio

bem ær grippin ær. þa winni til fins mæð .XII. mannæ eðþe. oc eig flere malfeghændær. Æn þæn fum mæd finu hawir takit.

13. ¶. Nu bær huffru fak. at hun ftal mæð bondæ finum. þa fkulu hænnær malfmæn per skyllæster æru. hanæ wæriæ mæð .II. tylstom. bidiæ fwa fær guð hol. at hun eig ftal. oc eig ftolet nöte.*)

19.¹)

Magnus swee konongær oc götæ mæd guz nadum. sændir allum bem 56 mannum ær þættæ breff fe oc horæ.2) gudz kwædiu oc finæ nad.3) Vir kyænnums þær vidþær. at aff þæt walð4) guð hawir hos5) .i. skippæt. hörer hos⁶) hæt at huxæ oc ftadwæ. ær guz vari heðhær. oc herræ mannæ bærwir sum?) rikit byggiæ.

En hær hawir wærit .i. wart riki en vfiöhær længi. at allir her mæn vm rikit faræ. aldrigh æru þer fwa rikir. at þer williæ eigh giftæ⁸) fatökræ mannæ hus. oc allæn fin coft hawæ vtæn pæningæ. oc nötæ þæt vp enæ littlæ ftunö. ær hin fatöke?) hawir længi??) arwuöhæt fore. Oc mæh py at aff slicum víið. combær babi oft mykil liffins wadbi. oc swa fiallinnær. pæ¹¹) hawm wir bæt sua skippæt. mæd sniælræ¹²) mannæ radbi. badi bifkuppæ. oc fwa annaræ ærllika mannæ. At allir wæghfarændæ mæn skulu sialwir fær¹³) koft radþæ. oc ingin fkal þær fkullughær wæræ till¹⁴) pem nokot¹⁵) at giwæ. Oc pær till at pættæ matti (¹⁶hældær haldæs. pa

13 = II. *pB.* 11.

10: 1 = II. Add. 6.

- 8) Sequitur foll. 53 55. et in principio fol. 56. cum titulo: All bæffi mal æru konongs Ezöre, tractatus de criminibus violati Regii iuramenti, qui convenit cum II. Add. 7. iis exceptis, quae ibi sunt adnotata.
- 1) H. habet rubricam: vm stabua komong magnofa.
- 2) Pro höræ. H. om. oc horæ.
- 3) H. om. nað.
- 4) H. add. ær.
- 5) D. Pro h primum scriptum est o. H. os. 16) H. haldæs swa myklu kælder.

- 6) H. os.
- 7) H. ær.
- 8) H. add. i.
- 9) D. fatöker primum fuit scriptum.
- 10) H. om. længi.
- 11) H. pa.
- 12) H. fnilra.
- 13) H. fæ.
- 14) D. wæræ hic additum est, at lineolis inductum. H. om. till.
- 15) H. add. wætta.

wilium wir at en mabær. fkippif til .i. hwarium by. bæn fæliæ fkal wæghfarendæ mannum. þæt þer wiðþær þurwu. ællær oc17) till annaræ mannæ rættæ. herræ hær hem far hæt her widhær huruu fore herræ pæningæ.18) En væghfarande¹⁹) man wærþær rættær til manz. oc wil þæn eigh ær han ær rættær til. hanum fæliæ þærwir finær. böte .III. markær .I.2°) konongi oc .I. væghfarændæ manni þem eigh fek finær þaruir.21) Æn. pridiæ fkipttif .i. twa löte. taki .XVI. örtoghær. hæræ8. oc .VIII. örtoghær rættærin. (²²Hwar hæræzhöfðenge skipi rætæræ .i. finu hæræði. ællær böte konongi .III. markær. Viliæ²³) eigh böndær wipær takæ. böte hwar .VIII. örtoghær. Rætti eigh meræ .a. en bondæ æn twa hæftæ. oc fæli baöpi höö oc korn oc allær finær pærwir for finæ pænningæ. Æn þa rættærin wil hwarti wæghfarændæ manni af finu fæliæ oc (24eig til annarf rættæ.25) mæð þy at han ær waldughæri æn annar. þa böte oc fwa mykllu meræ fore brut fin. oc wæri þæt fæx markær. (26II. konongi. II. hæræði. oc .II. wæghfarændæ. manni. Æn þa æn þer þrættæ sin .i. mællum. rættærin. (27 wæghfarendi mannin oc pæn fum (28til ær rættær, oc fighær hwar annæn eig hawæ ræth görth²⁹) adrum.³⁰) þa fætium wir (³¹þem allæ til fiærðhunf nemp's aff hæræðinu til wærn. mæþ (32 bem skiælum. at wæghfarændi mannin lyfti fore grannum. ællær for skiælicum mannum af hærædpinu. þa han 57 bort floor. at han fek eigh finær þarwir at köpæ .i. flikum. by. (33 for finæ

- 18) H. hic inserit ea, quae in textu infra sequuntur: Huar hæraz höpingi - atta örtogher. Cfr. not. 22.
- 19) H. sic. D. fæghfarændæ.
- 26) D. II. scriptum, at alterum I deletum est. H. twar; male.
- 21) H. sic. D. pæwir.
- 22) H. habet verba: Huar örtogher ante periodum in textu proxime antecedentem. Cfr. not. 18. supra. Sequentia vero ita habet: oc han skal oc wæghfarandi manni fa þaruir sinar. firi hans pænninga. Æn pa en rættarin etc.
- 23) H. wil.
- 24) D. til annarf rættæ eig. scriptum est, at iustus locus v. eig solitis signis indicatus. 33) H. om. for finæ pænningæ. H. om. eig.

- 25) H. add. pa.
- 26) H. twar marker kononge. oc tvar marker hæradþi oc tuar marker wæghfarandi manni.
- 27) H. oc waghfarandi maber.
- 28) H. wæghfarandi madper wardber rættir til. oc figher etc.
- 29) D. gördh primum fuit scriptum.
- 30) H. om. adrum.
- 31) H. rættaranum. oc fua þem ær wæghfarandi madher callas væra rættir til fiærdpungs nampd af harapi etc.
- 32) H. be fkiæl. an waghfarandi maper lyfti pæt laghlika. pa han bort for. annattuæggiæ firi grannum. ællær firi tryggum hæraz manni. at han fek etc.

¹⁷⁾ H. om. oc.

pænningæ. Æn þæt ær oc fwa ftundum. at mæn williæ off dyrt fit gooz sæliæ wæghfarændæ mannum. oc þy. wilium wir at wæghfarændæ manni³⁴) fælis finær þærwir. fwa fum almænnilik³⁵) köpp ær .i. landenu. oc þa æn nokor ær bæn. ær bæt wil hemulikæ takæ til fin. at köppæ bæt in. ær han hawir eig fialwær. oc han matti wæghfarændæ mannum vtt fæliæ. þa fæli han sum dyræft gitær han. swa þyt hwaru at fylghæ ma. Nu fore þy. at pæt ær ingti at sættiæ rættin. vtæn (36at han haldis æptir. þa wilium wir pæffæ waræ fkippæn swa wibær lagh feftæ. at hwar fum takær nokot wtæn pæff williæ fum .a. ha wilium wir. at hæn takis linlikæ. vtæn bardaghæ. 00 foref of. swa pyt hwaru. at han hawi dagh. vm fæx vkur. at bötæ .XL. markær fore ranith. bæt han giærbi. oc ba æn han böter37) eigh .XL. markær i. þem fæx vikum³⁸) þa wilium wir at han foref os. Þæffæ .XL. markær skulu skiptæs .i. pre löte. takær en lot konongær. annæn. hæræð. oc³⁹) bridiæ hæn fum ranit war wid gört. Wærdær hæt swa. at hæn fum rænt hawir flyr vndan. oc skiærf up buökafili. buöhæs hæræöinu. at takæ hæn man. hwar sum eig combær till böte .III. markær. Wærdar pæt oc swa at nokor skiær vp budkaflæ. vskiælikæ. oc39) faræ mæn æptir hans ordom wiliæ takæ man faklöfæn. böte .III. markær þæn vp skar. æn þyt hwaru at per fangæ eigh mannin. þa æn han wærðær fangin. oc faar han fibæn fiær-Sungs nemð for sik. at (⁴°han ær faklös. þa böte þæn ær buðkafllæ vp skar. ællær þæn fyrft förþe .XII. markær. taki .IIII. (**konongær. IIII^{or}. hæræð.42) oc .IIII.43) pæn44) vfkiælikæ warð45) takin. Æn pem allæ ær fulghdu af hæræðinu⁴^o) til at takæ han. þa gifwm wir faklöfæ. Flyr þæn⁴⁷) bort undæn (48 sum flik fak wærdær49) giuin. þa fcal hanum en rumæn dagh giwæ. til anfwaræ. at comæ. af bem daghi. fcal han hawæ manædæ

- 34) mannum quoque legi potest. Sic H.
- 35) H. almænnelikt.
- 36) H. om. at han.
- 37) H. böte.
- 38) H. vkum.
- 39) H. om. oc.
- 40) D. ær faklös han. scriptum est, at consueto modo emendatum.
- 41) H. marker kononger oc .IIII. etc.

- 42) H. sic. D. hæræði.
- 43) H. add. marker.
- 44) H. sic. D. pem.
- 45) H. war.
- 46) H. hæradþi.
- 47) D. han primum scripto at deleto, v. pæn supra lineam addidit scriba.
- 48) H. ar nokor flik etc.
- 49) D. Primum r omiss. ipse add. scriba.

fræft. at bötæ fwa mykith. fum fyr ær faght. æn han falz. ællær wæri fibæn vtlæghær. Wærdær oc fwa at nokor bæn ær fandær⁵⁰) at flikri gærningh. hörer nokrum hærræ til .i. landinu. oc⁵¹) haldær þæn hærræn hanum fibæn han far wart bref. at han fcal (⁵²þæn famæ •bort lætæ. ym fiughrtan nættær. böte .XL. markær. Ællær wæri fic mæd finum en ed. Æn þa æn nokor annar madþær⁵³) haldær hanum. æn þyt hwaru. at han eygh wart broff far. ha böte byt hwaru .XL. markær. Dæt wærdær oc swa oft. at pæn⁵⁴) fum giardinæ⁵⁵) gior. at han callær fik adpru nampni, æn han heter. oc flæppær swa vndæn. oc annar madpær⁵⁶) wærðær takin for han. pæn eygh til görðe. pæn sum⁵⁷) fwa wærðær takin. han skal wæriæ fic mæð .XII. mannum þem han war þa mæð. ær giarninggin fix görðse) wæræ. Far madær eigh födpo hwarti mæd bön (59ællær mæd pænninghum. ærw bær til witni. þa lofwm wir hanum at takæ fwa mykit. fum han ma fær fyrftum hiælppæ mæð. oc giældi swa mykit fore. fum (°oalmænnilik köpp ær .a. Mæð þy. at þæt ær oc wæl wærðhughut. at þer hawi meræ frælfi sum wærdughir^{o1}) æru. swa oc þer fum meræ ærwdæ for os. þa takum wir vndæn þæffi giftnigh.⁶²) fyrft allæ varæ⁶³) garðæ. swa bifkupæ. 58 oc riddæræ. oc fwenæ til wapn. fwa at per fkulu ingæ fkulo bæræ. pær til. æntiggiæ⁶⁴) giwæ ællær fæliæ. vtæn⁶⁵) þer fialwer wiliæ.⁶⁶)

Ellighær wilium wir oc þy mal ær war faðir skippæði rikinu til fræl-2. fis. oc til nadhæ. attær nyæ. oc festum hem mæd wart wald. oc warum ed-

2 = II. Add. 7; Orb. 1: 6, 13, 7, 3, 4, 2, 9.

- 50) Pro fandær ær. Sic H. Cfr. not. 3. pag. 60) H. almænnilikt ær köp a. **285**.
- 51) H. om. oc.
- 52) H. han bort etc.
- 53) H. om. madbær.
- 54) D. Loco litt. p antea scriptum est s.
- 55) H. gærningena.
- 56) H. man.
- 57) H. om. sum.
- 58) H. gör.
- 59) H. oc egh pænningum etc.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

- 61) H. wærdþughari.
- 62) H. giftning.
- 63) H. warpæ. Male.
- 64) H. annattvæggiæ.
- 65) H. um. Male.
- 66) H. hic perperam inserit verba: Uid pæffa væræ skipan — prouæst ioon, quae ad finem huius edicti pertinent. Cfr. nott. 96, 5. pag. 315.
  - 40.

313

Se. oc aldræ herræ (67 fræmftu mannæ .i. rikinu æru.68) Et ær bæt. at hwar fum huggær. allær dræppær nokon .i. (⁶⁹fit fialff hus. ællær annars manz hus.⁷⁰) ha skal alt hæt han .a. skiptæs .i. pre.⁷¹) lötte. takær en konongær. annæn hæræð. þriðiæ facfökie.72) oc þæn sum giærðinæ73) görde.74) fe vtlaghoær .e. til pæn bidær fore hanum. ær han hawir brutit wivær. oc böte os fivæn .XL. markær. Slikæ samu hæme sculu⁷⁵) allir per hawæ. (7 fum quindi walföræ. ællær dræppær. farghær .i. kyrkyu. kyrkyugaröhum. ællær .a. þingum. ællær (77gangær .a. gruð. oc göræ fæth. ællær takær⁷⁸) man fore annarf manz giærð. ællær huggær⁷⁹) lim af manni. oc at hæffi war fkipæn mati enæ lund hallæs iwir alt rikit. ha wilium wir. at hwar sum ffaar at giæræ (8° aff þæffum nokot nu æru vptalð. at han wærif annattwæggiæ mæð⁸¹) alori hæræoz næmpo. ællær fællis. oc hwar fum faar at göræ nokot (82af þæssum nv ærv vp talo. þa skal han alorigh frið ffa. fyr æn (83han þæn fami biðær fore hanum sum husit atti. ær giærningin ær giorð .i.

3. Ellighær mædær⁸⁴) þy at þæt ær wæl wærduct. at þer sum os fylghiæ frammarmer baöpi mæð raðhum oc hialpp. at þer hawi mere æru. þa giwm wir allæ waræ mæn. oc wars kyæræ broðþorf bændigs. oc allæ þerræ bryttiæ. oc lanbo. oc allæ þa .i.85) þerræ goz æru liðughæ. af allum86) konongflicum ræt. swa oc allæ ærkibifcupfins fwenæ oc allæ bifcupænnæ^{\$7}) swenæ. Wiir wilium oc at allir her mæn ær (88mæð örs hiænæ. at her hawi bæt famæ frælfi. hwem fum ber bianæ hælft.

- 69) H. fiæffins (lege fiælffins).
- 70) H. om. hus.
- 71) D. pry primum fuit scriptum. 72) H. fakfökiænum.
- 73) H. gærningenæ.
- 74) H. sic. D. add. oc.
- 75) H. add. oc.
- 76) H. ær waldföræ quindi. ællær dræpær. ællær farghær i kirkium. ællær .i. kirkiu gardhum etc.

- 78) H. takæ.
- 79 H. hugga.
- 80) H. nokot af þæffum fum nu etc.
- 81) H. sic. D. om. mat.
- 82) H. pætta fum nu ær vp talt.
- 83) H. pæn bidper etc.
- 84) H. mæþ.
- 85) H. om. i.
- 86) H. om. allum.
- 87) H. sic. D. bufcupænnæ.
- 88) H. örs hauæ. at peer havvin etc.

⁶⁷⁾ D. mannæ fræmfu scriptum, at solitis 77) H. ganga (pro ganga a, cfr. not. 26. p25. signis emendatum. 12.) gruð etc.

⁶⁸⁾ H. om. æru.

4. Wir hawm oc swa fkippæt. at ingin bæn. ær læn hawir. læggi nokor alagh .a. böndær. ællær þunggæ. swa wift⁸⁹) han vil eygh fin læn miftæ. vtæn þæt fe þerræ goðwili. Wir firibiuðum oc þæt at böndær giæri⁹⁰) eigh gengiærð. lænfmannum. vtæn þer fialwer wili. eigh hællær (⁹¹þa þingæs æn vtæn bingh. Wir wilium oc at ingin man taki sær fkyuth af bondom. vtæn han hawi wart breff pær til. hwar (⁹²ællighæs takær skyut af bondom. oc faar han nokræ acomo af eghændænum. Þa fe hun vgilð. oc wærdær han fangin. þa löfe fik. swa⁹³) fum eghændæns dombær ær til. oc þæs ær æmni ær⁹⁴) fangin ær. Læggium þy hær harðæ ræffit wiðær. at flæstir per swa takæ. (°5æru swa hærdis löser. at per vandæ eigh hwat bonden faar fit attær. ællær eigh. æn ber gittæ fyst mæd finær barwir oc syflur.

5. (°°Wið þæffæ waræ skippæn waru wiðær mangir ærllikir mæn. oc gawu bær ia til. oc sworo at ber sculou hanæ haldæ. oc stærkiæ⁹⁷) mæs alt þæt þer gatu. þær waru wiðær bifcupær. Iacuppær ærchibifcupær af vpfalum. Biscupp anundær af strængiænæs. Biscup kyætil af finlandi. Biscup afzur af wæxsio. þær waru oc⁹⁸) wið ridðærær. ffyrst war brodher. Bændictær. hærra vlwar karlfun. hærræ bændict⁹⁹) laghman. Magnus ionffun. Swantæpulkær. Vlwar hungerffun. 100) Anundær harals fun. 1) Knutær mattioffun. Rörikær alguzffun. Karl haralffun. Thorften hunwizffun. Bændict⁹⁹) Ionffun. Rangwaldær²) ræwær. Ranwaldær³) Ingæffun. Bryniulwær botillærffun.⁴) þær war oc wið hæræ pætær war kanceler. hærræ bændict⁹⁹) ærchidiakn af vpfalum. Prowæft (^sandref. oc Prowæft Ion. Nu þær till at

4 = II. Orb. 1: 15; III. 71.

- 90) H. giærin.
- 91) H. i ping tima. an vian pat. Uir etc.
- 92) H. ællær takær. faar han acomo nokra
- af eghandæ etc. 93) H. om. swa.
- 94) H. fum.
- 95) H. ær swa hærði löser. 96) Quae hic sequuntur: Wið Prowæst 5) H. andrös. oc swa prouæst ioon. Ellighær Ion, H. supra inserit. Cfr. not. 66. pag. 313.
- 97) H. flyrkiæ.
- 98) H. om. oc.
- 99) H. bændictær.
- 100) H. hulmgers fun.
- 1) H. sic. D. karlffun.
- 2) H. Raguældær.
- 3) H. Ragwaldær.

  - wilium wir etc. Cfr. not. 66. pag. 313.

⁸⁹⁾ H. add. fum.

pæssi mal ær wir hawm nu vp talt. mattu hawæ fullæ fæstu. þa lætum wir wart infighlli fore þættæ bref fættiæ. Oc war þættæ skippæt. oc scriwæt .i. alnu æptir wars hærræ fözllo Sagh.⁶) þusæn arum. oc tu hundræö. oc attatighi. oc fæm arum.⁷)

20.¹)

66 1. Sittær nokkædrumbær ællær nokkæ konæ williæ igh a legho gangæ. giær igh sæð eigh skath oc skuldir. kræffwær bonde han til legho manz ællær hanæ til leghokono. hwar þem hyfir (²fidþen ællær oc hallær þer æru krawder.³) hæti⁴) finum .III. XVI. örtogh*um*.

2. ¶. þær fum rættir ældærær æru. wærþæ þer bardþer⁵) fa aldrigh ræt a sær. hællær huzftrukin hufkonæ.

3. ¶. Ser madpær fulkomæn^o) ældæræ. calli til fic finæ grannæ. twa ællær pre. fum han vitnæ at væræ sannæn ældæræ. före han fidþæn finum hæræzhöfpingæ at faklöfo. oc han pröwe hans fkyal. sidþen skiæri hæræzhöfpingi þing vp. oc höre vitni hans. Ær han⁷) skiælikær⁸) wæri faklös. Ær han eigh faklös. þa huftryki han. oc fe þæn⁹) faklös ær han förþe.

4. ¶. laghmadþær æghær lanzkylð aff mohæræþ¹°) þæt ær fæm tyugh nöt hwær fiardþæ ar. ¶.¹¹)

20: 1 - 3 = II. UtgB. 29.

- 6) H. födzlo tima.
- 7) D. Sequentur foll. 59 65. et in principio fol. 66. Lydekini adnotationes, quas supra pagg. 257 — 281. exhibuimus.
- 1) Haec ad calcem excerptorum Lydekini (cfr. not. 7. praeced.) sunt adnotata.
- 2) ællær fidþen hallær primum est scriptum, at v. oc omiss. ipse addidit, verborumque ordinem solitis signis indicavit scriba.
- 3) Membrana hoc loco ita est perforata, ut de litt. awder fragmenta tantum exstent.
- V. hæti, in extrema folii parte scripta, extrita est; litt. hæ vero regovavit rec. man. Adde wið.

- 5) Litt. er sunt extritae.
- 6) Litt. æn extritae.
- 7) V. han extrita; a rec. man. renovata.
- 8) Cfr. not. 31. pag. 222.
- 9) Sic recte, ut videtur, legit 60. Verba fe pæn autem sunt extrita, et a rec. manmut. in eg.
- 10) Litt. hæræþ fere extritae, rec. man. mutsunt in häraz.
- 11) Hoc signum indicare videtur scribam quaedam hic addere sibi proposuisse. — Altera pagina fol. 66. continet adnotationes quasdam huc non pertinentes. Cfr. Pracf.

De quolibet genere anone debet decimari et qui non separauerit (2deci-67 1. mam totam de anona sua et posuerit per se. vel non separauerit quodlibet genus abinuicem.³) Emendat⁴) Episcopo .XVI. folidos. fimiliter Regi et⁵) prouincie.

Item si^o) non ('defert decimam ad Ecclesiam⁸) ante purificacionem. si 2. inpedituf fuerit fuper hoc. purget se cum .VII. nempdariif vel (°.XVI. folidos emendat.¹⁰) actori. tantum. (¹¹Si vero inpeditus fuerit (¹²qui non foluerit plene.¹³) purget fe cum (¹⁴fuo nempdario fe ipfo et fuo vicino vel emendat¹⁵) .VIII. folidos actori. tantum. cum fupplecione decime. Et fi non fatiffecerit in vtroque cafu¹⁶) ante pascha sit¹⁷) interdictus donec satisfecerit de vtroque (18Debet eciam scribi quantum quif decimauerit.19)

Item fi²⁰) quif legittime conuictuf et²¹) interdictus contumaciter depu-3. lerit²²) parochiam²³) de Ecclefia.²⁴) emendat Epifcopo .III. marcas. pro prima repulsione. Pro secunda vero²⁵) marcam.²⁶) aliam Regi. terciam pro-

1 = II. KkB. 36; III. 1. 5.6. 2 = I. Bryn. 1; II. KkB. 37, 38; III. 3 = II. KkB. 47.

- 1) O. hic habet titulum: Statuta generalia 12) E. O. quod non foluit. dicta kirkiobalker, cui alia forte manus addidit: ecclefie scarensis. In ligamento autem eiusdem codicis inscriptus est titulus: Statuta generalia fearenfis ecclefic.
- 2) E. decimas totas. O. decimam ab anona propria et reposuerit etc.
- 3) O. add. vt filigo fit per fe ordeum per fe 18) O. Item debet etc. et auena per se.
- 4) E. O. emendabit.
  5) O. fimiliter.
- 6) **O.** qui.
- 7) E. O. portaucrit decimas. 8) E. ecclefias.
- 9) E. cum XVI folidis.
- 10) E. emendet. O. emendabit. Et sic in se- 25) O. add. vnam. quentibus fere ubique.
- 11) O. Item Si vero quis inpeditus etc.

- 13) O. add. decimas.
- 14) O. vno nempdario cum fe ipfo et proximo vicino etc.
- 15) E. emendabit. O. foluet.
- 16) O. add. scilicet de supplecione et emenda.
- 17) O. add. tunc.
- 19) E. decimaueritz mutatum in decimabit. **O.** apportauerit.
- 20) E. O. sic. D. om. fi.
- 21) O. ucl.
- 22) E. O. repulerit.
- 23) O. parrochianos.
- 24) O. add. uel miffa.
- 26) O. add. epifcopo; recte. E. add. ecclefie; male. Cfr. II. KkB. 47.

Digitized by Google

uincie. Pro tercia vero²⁷) .IX. marcas Regi. IX. parochie.²⁸) et IX. prouincie.

4. Item si quis legittime conuictus²⁹) et³⁰) interdictus Ecclefiam intrauerit vel carnef commederit vel fregerit aliquem diem sibi iniunctum in penitencia pupplica.³¹) Emendat Epifcopo .III. marcas. et similiter pro quolibet (³²refiduo (³³quod dicitur fc*ri*ptæbrut.

5. Item si quis iurauerit .a. principio aduentus³⁴) vfque ad³⁵) octauam Epiphanie. vel³⁶) a³⁷) .LXX^{ma}. vfque ad dominicam³⁸) quafi modo geniti vel in feftiuif diebus vel ieiunandis.³⁹) Emendat Epifcopo .XVI. folidos. similiter Regi. et⁴⁰) prouincie. nifi cafualiter et non voluntarie quif ledatur. vel nifi⁴¹) redimere voluerit (⁴²per iuramentum. pecora fua que commederant⁴³) segetef alicuius. vel nifi quif conuincere velit⁴⁴) de furtu⁴⁵) aliquem.

6. Item siquis wlnerauerit aliquem .a. vigilia natiuitatis⁴^o) vfque ad octauam Epiphanie. vel .a. quarta. feria ante cenam domini. vfque ad noctem diei pafche. Emendat Epifcopo .XII. oras.

7. Item siquis wlnerauerit aliquem .a. fummo mane⁴⁷) víque ad noctem in die dedicacionis Ecclefie emendat Epifcopo .III. marcas.

8. Item pro confectacione Ecclefie⁴⁸) et altaris (⁴⁹simul (⁵⁰habebit epi-

 $4 = II. KkB. 48, 5_2; I. GB. 8: 2.$ $7 = I. Bryn. 3; II. KkB. 5_0; III. 11. 5 = II. KkB. 49; VS. 13; Add. 5: 3.$ 8 = I. KkB. 2, 5; II. KkB. 4, 8. $6 = II. KkB. 5_1.$

- 27) O. autem. E. add. repulcione.
- 28) O. parrochianis.
- 29) O. sic. D. E. om. conuictus.
- 30) O. uel.
- 31) E. O. publica.
- 32) E. refiduum.
  33) O. dicto wlgariter fcriptabruth.
- 34) O. add. domini.
- 35) E. O. sic. D. om. ad.
- 36) **O**. et.
- 37) E. om. a.
- 38) O. diem lune poft.
- 39) E. ieiunaturis.

- 40) D. et fere extritum est. O. add. fimiliter.
- 41) O. add. quis.
- 42) O. om. per iuramentum.
- 43) E. commedunt. O. comederunt.
- 44) E. voluerit.
- **4**5) E. furto.
- 46) E. O. add. domini.
- 47) D. Mut. in marie, forte ab ipso scriba. Male.
- 48) O. cimiterii. Cfr. not. 62. pag. 319.
- 49) E. fimiliter. Male.
- 50) O. debet episcopus habere.

scopus procuracionem duarum noccium (^{5 1} et talentum cere de parochianis et seruientes eius⁵²) .XIII. oras. cum folido (⁵³eciam de parochia.⁵⁴) et .VI. marcas denariorum de⁵⁵) Ecclesia. (⁵⁶Item dolia redimentur a clientibus pro XII oris swenis et tapetum et VIII vinas tele tenetur consecrans habere cum quo se cinget Pro confectacione⁵⁷) vero altaris⁵⁸) tantum procuracionem vnius noctif⁵⁹) et dimidium talentum cere (⁶⁰et famuli .XIII. 0ras cum folido de parochia.⁶¹) et .III. marcas de Ecclesia

Item pro reconfiliacione⁶²) procuracionem vnius noctis 9.

(^{o3}Item Episcopus libere dabit Ecclesiam post tres septimanas paro-10. chianif difcordantibus et⁶⁴) prefentantibus

Item siguis aliquem interfecerit in⁶⁵) Ecclefia. emendat epifcopo .IX. 11. marcas. et exulabit. donec Epifcopus intercefferit pro eo. qui habebit pro prece .XL. marcas. Si vero wlnerauerit^{oo}) tres marcas.^{o7}) (^{o8}Si autem⁶⁹) in cymiterio interfecerit vel⁷⁰) wlnerauerit. vel⁷¹) percufferit. XII. oras.

Item pro cymiterio non habenti sepem legittimam emendabunt paro-12. chiani episcopo. tres. marcas. pro medietate .XII. oras. pro tercia parte sex oras.

g = I. KkB. 3; II. KkB. 5, 22.10 = II. KkB. 21.

- 11 = I. Bryn. 3; KkB. 12: pr, 1; II. KkB. 52, 22, 25. 12 = I. KkB. 13; II. KkB. 26.
- 51) O. de parrochianis et vnum talentum cere 61) E. parochianis. et etc.
- 52) E. om. eius. O. eis.
- 53) O. om. eciam de parochia.
- 54) E. parochianis.
- 55) E. om. de.
- 56) Quae sequentur, cursivis typis impressa, habet O; om. vero D. E.
- 57) E. curacione. Male.
- 58) E. O. sic. D. altari.
- 59) E. add. Item epifcopus libere dabit, at linea sub h. vv. ducta est.
- 60) O. de parrochianis et feruientes XII oras denariorum cum folido et III marcas denariorum de ecclesia.

- 62) O. add. cimiterii tantum. Cfr. not. 48. pag. 318.
- ·63) O. om. hoc Cap.
- 64) non addendum videtur.
- 65) O. de primum scriptum est, 'at in supra lineam additum.
- 66) O. add. aliquem in ecclefia emendabit.
- 67) O. add. epifcopo.
- 68) O. om. Si oras.
- 69) E. vero.
- 70) E. om. vel.
- 71) E. om. vel. Pro vel legendum videtur: tres marcas. si vero. Cfr. I. KkB. 12; Bryn. 3; II. KkB. 22.

13. (7²Item si sacerdos non rogatus visitauerit infirmos in parochia?alterius facerdotis. emendat Epifcopo .XII. oras. et XII.73) oras. curato.

14. Item si sacerdos debitum quod tenetur Ecclesie non foluerit ante pafcha. emendat epifcopo. tref. marcas.

15. Item si quis percufferit clericum vel religiofum.⁷⁴) emendat epifcopo. tres marcas.

16. Item pro duplici adulterio. emendat episcopo .III. marcas.⁷⁵) pro simplici autem⁷⁶) .XII. oras.

17. Item siquis⁷⁷) cognouerit confanguineam suam in primo vel secundo gradu. emendat episcopo tres marcas. et similiter pro quolibet flirnærwærk.78) et visitet sedem apostolicam. Si⁷⁹) in tercio (⁸⁰et in quarto gradu⁸¹).XII. oras.

18. 1. hec autem que sequentur^{\$2}) dicuntur. ffinærwærk.^{\$3}) silicet cognofcere matrem vel filiam. vel⁸⁴) ftyppdottor. vel filiam filii fui.⁸⁵) vel filie sue. vel vxorem filii. vel matrem patris fui⁸⁶) seu⁸⁷) matris. vel sororem patris seu⁸⁷) matris. vel filiam fratuis sui⁸⁶) seu sororif. vel vxorem fratris fui.86) vel88) confobrinam fuam. vel88) duo confobrini vnam mulierem. vel⁸⁹) due confobrine vnum virum. vel commifceri brutis. In omnibus iftis

13 = I. KkB. 16; II. KkB. 35. Cfr. 17 = I. GB. 8: 2; Bryn. 5; II. KkB. IV. 21:60. 52. 14 = II. KkB. 65. 18 = I. GB. 8: pr, 2; Bryn. 5; II. KkB. 16 = I. Bryn. 5; II. KkB. 52; III. 121. 52; Orb. 3.

72) O. om. Item - tref. marcas (Capp. XIII, 81) O. add. emendabit episcopo. XIV.). Cfr. tamen Cap. LX. infra. 82) E. O. sic. D. secuntur; et additum, at 73) E. VII. Male. lineola inductum est. 74) O. add. aliquem. 83) Lege ffirnærwærk. E. fyrnæværk. 0. 75) O. add. Et. E. add. et fimiliter - apofyrnowerk fecundum leges wefgotas. fiolicam (vide Cap. XVII.), hase vero sunt 84) E. O. add. filiastram dictam. deleta. 76) E. O. om. autem. 85) Hactenus fragmentum E. 77) O. om. siquis. 86) O. om. fui. 78) O. fyrnowerk.

- 79) O. add. vero. 80) E. O. uel quarto.

- 87) O. uel.
- 88) O. feu.
- 89) O. et.

IV. 21: 18.

321

cafibus debent viri adire fedem apoftolicam. et tam viri quam mulieres.⁹⁰) emendant epifcopo. tres marcas de⁹¹) Iure Regio.

19. Item si quis congnouerit commatrem suam vel filiam spiritualem vel sororem.⁹²) vel (⁹³illam cuius filium vel filiam tenuerit in baptifmo vel confirmacione. emendat epifcopo tres marcas.

20. Item si mulier interficit infantem fuum fiue (°⁴baptizatum siue non. 68 emendat epifcopo. tres marcas de jure regio.

21. Item⁹⁵) si vir vel mulier (⁹⁶conuictus fuerit de maleficio. emendat epifcopo. (⁹⁷tres marcas (⁹⁸de iure regio. Si conuictus fuerit vel conuicta de widfkiplum⁹⁹) emendat²⁰⁰) epifcopo .XVI. solidos.

22. Item pro separacione matrimonii vel fponfaliorum (^rpropter confanguinitatem. vir et mulier ambo simul Epifcopo. emendant. tres marcas. quilibet²) .XII. oras. Pro separacione propter³) guziwlagh. emendet pater mulieris vel alius proximus qui (⁴dedit eam nuptui. Epifcopo tres marcas solus.

23. Item si pater dat (⁵filiam suam nuptui vel aliuf quilibet confanguineam suam invitam. emendat epifcopo tres marcas.

19 = III. 103. 20 = III. 132. 21 = II. RetlB. 10, 11; Add. 5: 2. 22 = I. GB. 2: 1; II. KkB. 52. 23 = II. KkB. 59.

- 90) O. add. et tam mulieres quam viri.
- **9**1) O. om. de.
- 92) O. add. spiritualem.
- 93) O. feminam cuius filiam tenuit etc.
- 94) O. fit baptizatus.
- 95) O. om. Item.
- 96) O. conuicti fuerunt de maleficio emendabunt etc.
- 97) O. sic. D. marcam. Cfr. II. RetlB. 10; Add. 5: 2.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

- 98) O. om. de iure regio.
- 99) O. widh f kipilföm.
- 100) O. emendabunt.
- 1) O. om. propter confanguinitatem.
- 2) O. add. eorum.
- 3) **O.** autem.
- 4) O. eam nuptui dat III etc.
- 5) O. inuitam filiam fuam nuptui vel quidibet alius confaguineus emendabit etc.

Digitized by Google

24. Item⁵) sacerdos benedicens fponfos⁷) non propofitis bannis ter prius in Ecclefia puplice. emendat epifcopo. tres marcas.

25. Item si⁸) ter monitus (⁹non wlt benedici cum concubina¹⁰) sua vel eam dimittere sacerdof poteft eum¹¹ interdicere. et (¹²si non fecerit emendat epifcopo. tres marcas.

26. Item coniuges. ter. moniti nollentes benedici .a. percepcione corporif chrifti^{x 3}) sufpendantur.

27. Item pro inceftu (14et refiduis. emendat mulier tantum eciam sicut vir.

28. Item siquis¹⁵) commiferit inceftum adulterium (¹⁶vel firnæwærk cum eadem muliere, emendat epifcopo¹⁷) fecundum cafum. ac fi peccaffet cum diuerfis

29. Item (¹⁸siquis inpofitus non tamen puplice conuictus pro aliqua caufa ad epifcopum (¹⁹pertinente dedit oculte monufcula²⁰) exactori Epifcopi et poftea conuictus fuerit. puplice pro eadem.²¹) emendat Epifcopo secundum cafum et recipiat²²) penitenciam puplicam.

30. Item si quis obligatus Episcopo. Ecclesie. sacerdoti (²³vel preposito abfentauerit se ab²⁴) ecclesia propria in die pasche maliciose recipiens corpus

24 = 11. KkB. 6g. 25 = 111. g5. 26 = 111. 104. Cfr. IV. 21: 74.27 = 111. g6.

28 = III. 94. 29 = III. 96.3v = III. 90.

O. sic. D. add. si.
 O. om. fponfos.
 O. add. quis.
 O. noluerit.
 O. sic. D. contumacia.
 O. sos.
 O. emendabunt; om. si non fecerit.
 O. add. in die pafce.
 O. uel refiduo dicto feriptabruth emenda-

- bit mulier foluta ficut vir.
- 15) O. om. siquis.

- 16) O. et scriptabruth cum etc. Male.
- 17) O. add. tantum.
- 18) O. fi inpetitus non etc.
- 19) O. pertinentem dederit etc. Male.
- 20) O. munuscula.
- 21) O. add. caufa.
- 22) **O.** recipiet.
- 23) O. prepofito uel ecclefie falacopensi abfentauerit etc.
- 24) **O.** de.

chrifti in aliena ecclefia emendat epifcopo. marcam. aliam Regi. terciam pronincie.

31. Item si præftbiter dyaconus vel subdyaconus inhabitantes bona Ecclefie (²⁵dereliquerint (²⁶in aliquo emendant epifcopo ius regium et eciam prouincie Si vero dereliquerint²⁷) extra bona Ecclefie. emendant epifcopo ius regium. et prouincie jus fuum²⁸) sed de omnibus aliis clericis inferiorum²⁹) ordinum recipiet dominus terre jus (³⁰Regium et prouincie.

32. Item familiares sacerdotum seu³¹) quicunque delinquentes³²) in curia ipforum.³³) emendant episcopo jus regium. eciam si contingat infringi iuramentum regium prouincie vero³⁴) jus sum.

33. Item clerici in omnibus caufis debent defendi vel conninci per clericos (³⁵non per laycos eciam³⁶) si contingat³⁷) infringi regium iuramentum.³⁹) preter byærbygningh. (³⁹sicut sunt. lyö. gardþær. broor. jhalö feær. aflatur. aplöior. tyalrubyrö.⁴⁰) pro iftis omnibus tantum nempdarius laycuf purgabit vel condempnabit clericum⁴¹) ficut laychos. (⁴²Et si clericuf pro iftis connictus fuerit ad trinof⁴³).XVI. folidos. Epifcopus recipiet jus regium. Si autem⁴⁴) minus totum recipiet prolocutor.

34. Item pro periurio .XII. (45 vel .XX. IIII^{or}. hominum seu eciam nemp-

 $3_1 = II. KkB. 6_2, 6_4; III. 105. Cfr. 33 = II. KkB. 63; III. 105. fin. IV. 21: 72. <math>3_4 = II. KkB. 5_2; Add. 13: 2; III. 76.$ $3_2 = II. KkB. 66.$

25) Lege deliquerint. O. deliquerit.

- 26) O. om. in dereliquerint.
- 27) Lege deliquerint.
- 28) O. sic. D. fuun v. fium. 29) O. sic. D. inferioribus.
- 30) O. fuum et eciam prouincia.
- 31) O. add. eciam alii.
- 32) D. derelinquentes scriptum, at litt. re 44) D. Sub v. autem lincolam duxit scriba, deletae. O. deliquerint. non statim addens. Quod errato factura
- 33) O. epifcoporum. Male.
- 34) O. autem.
- 35) O. om. non per laycos.
- 36) **U**. et.

- 37) O. sic. D. contigat.
- 38) O. add. dictum edzöre.
- 39) O. que funt lidh etc.
- 40) O. tiældrobruth.
- 41) **O.** clericos.
- 42) O. Item fi clericus conuictus etc.
- 43) O. ter.
- 44) D. Sub v. autem lincolam duxit scriba, non statim addens. Quod errato factura esse, non est dubium. O. om. utrumque horum vocabulorum.
- 45) O. hominum XXIIII feu eciam nempdene.

de si conuicta fuerit (⁴^eet eciam coacta per prolocutorem⁴⁷) prouincie tres marcas habebit epifcopus .a.⁴⁸) perfona principali.⁴⁹)

35. Item siquis mercenarium suum miferit ad iurandum in aliqua caufa. si reprobatum fuerit iuramentum emendabit epifcopo rufticus .III. marcas et mercenarius ieiunabit.⁵⁰)

36. (⁵¹Item si sacerdos non foluerit laycho debitum die affignata per officialem Epifcopi emendat epifcopo .III. marcas. De quibus recipiet actor .I. marcam. Et remittat⁵) tantum de illa quantum Epifcopus remittit de qualibet sua marca.

37. Item violantes⁵³) dies feftiuof. filicet. pafche. afcenfionif.⁵⁴) pentecoftes. Iohannis.⁵⁵) laurencii. omnes dief⁵⁶) beate virginif. michaelis. omnium fanctorum. natiuitatis.⁵⁷) circumcifionis.⁵⁸) ephiphanie.⁵⁹) dedicacionis. omnium apoftolorum habencium vigiliaf ieiunandas. seu dominicaf. Pro omnibus iftif emendant epifcopo .VIII. folidos. anonam tamen⁶⁰) et fenum licite (⁶¹plauftrabunt. poft mydiæn aptæn.

38. (^c²Item siquis commederit butirum in XL^{ma} uel in aliqua die que pronunciatur ieiunanda emendabit episcopo dimidiam marcam pro gualibet die et ieiunet aliam pro illa uel purget se iuramento nempdarii et proximi vicini sui

35 = II. Add. 13: 2; III. 76. 36 = III. 91.

37 = I. Bryn. 4; II. KkB. 59; III. 18. 38 = II. KkB. 56; III. 24.

- 46) O. om. et eciam coacta.
- 47) D. prolocucione primum fuit scriptum.
- **4**8) **O**. de.
- 49) O. add. qui dicitur höuitsfzman.
- 50) O. sic. D. ieunabit.
- 51) O. Si elericus non foluerit debitum etc.
- 52) O. sic. D. recipiet.
- 53) O. violentes.
- 54) O. sic. D. affenfionif.

- 55) O. add. baptific.
- 56) O. add. festiuos.
- 57) O. add. domini.
- 58) O. sic. D. circumsicionis.
- 59) Lege epiphanie. O. epyphanie; add. diem.
- 60) O. sic. D. tantum.
- 61) O. plaustrabit in autumpno post midhapton.
- 62) Hoc Caput habet O; om, yero D.

IV. 21:39.

39. Item⁵³) si quis tenens (⁵⁴concubinam puplice abiurauerit eam in die pasche et refumpserit postea. emendat episcopo tres marcas.

40. Item (⁶⁵qui puplice commiferit⁶⁶) adulterium tenendo (⁶⁷adulteram in lecto fecum. vel (⁶⁸si habuerit infantem vel captus fuerit cum ea. in vna⁶⁹) domo. emendat (⁷⁰pro simplici adulterio .XII. oras. pro duplici. tres marcas. vel purget se cum nempdariis quarte partis⁷¹) prouincie.

41. Item Episcopus debet iudicare de testamentif. matrimoniis.⁷²) clericis. cuiuscunque ordinnis. excommunicacione. debitis ecclesie. (⁷³bonis ecclesie. vel si littigauerint jnter se due Ecclesie et super spiritualibus causis quibuscunque.]

42. Item siquis dixerit fe (7⁴non iufte conuictum pro aliqua cauía ad Epifco-69 pum pertinente⁷⁵) habebit⁷⁶) inducias ad primum placitum. (⁷⁷quod dicitur lanzping. et fi⁷⁸) appellare voluerit. vlterius⁷⁹) ad dominum terre habeat (⁸⁰ad hoc vnum menfem. et si tunc⁸¹) innocens iudicatus non fuerit. poteft per Epifcopum interdici donec satiffecerit.

43. Item si quis (⁸ receperit (⁸ clauem vel denarios Ecclefie contra voluntatem parochianorum. emendat (⁸ Epifcopo. marcam. aliam Regi. terciam prouincie.

39 = II. KkB. 57. 40 = I. Bryn. 5; II. KkB. 52, 58; III. 42 = II. KkB. 70; III. 32. 43 = II. KkB. 65.

- 63) O. om. Item.
- 64) O. publice concubinam fuam et die pafee eam abiurauerit et etc.
- 65) O. fiquis; om. puplice.
- 66) O. sic. D. committerit. Br. legit committeret.
- 67) O. eam publice in etc.
- 68) O. infantem fuam cum ea habuerith uel fi captus etc.
- **6**9) **0**. endem.
- 70) O. epifcopo pro fimplici XII etc.
- 71) O. sic. D. parte.
- 72) O. sic. D. om. matrimoniis. Cfr. IL KkB. 59.
- 73) O. om. bonif ecclesie.

74) **O**. iniuste.

- 75) O. pertinentem. Male.
- 76) O. sic. D. hanc. In codice, quem secutus est scriba, sine dubio scriptum fuit habeat, consueto modo abbreviatum, scilicet hat cum lineola supra litt. a.

77) **O.** dictum.

- 78) O. sic. D. om. fi.
- 79) O. om. vlterius.
- 80) O. adhuc vnum etc.
- 81) O. om. tunc.
- 82) O. sic. D. reciperit.
- 83) O. claues ecclifie uel denarios contra etc.
  84) O. regi marcam aliam epifcopo 3am prouincie.

IV. 21: 44.

44. Item si augmentatur ecclesia de licencia episcopi. si augmentatum^{\$5}) fuerit maius quam opus (^{8 s}anticum. tunc ex nouo ecclesia consecrabitur.

45. Item (⁸⁷quando confecrata est Ecclesia.⁸⁸) ödhebol. nichil faciunt de procuracione episcopi. sed parochiani familiam⁸⁹) habentes.

46. Item nullus potest vendere vel permutare bona⁹⁰) ecclesie sine licencia Episcopi et voluntate sacerdotis et⁹¹) parochianorum. nisi illa⁹²) que data⁹³) suerint specialiter ad ornatum ecclesie. illa enim possunt vendi⁹⁴) per sacerdotem et parochianos (⁹⁵episcopo non quesito.

47. Item predia data⁹⁶) pro anima alicuius libere poffunt vendi. si heredes illa⁹²) non redimerint infra annum.

48. Si ffur apertis hoftiif intrat Ecclefiam et aliquid abstulerit sacerdos emendabit⁹⁷) Ecclefie .III. marcas et non plus. quantumcunque⁹⁸) sit furatum.⁹⁹) Si vero fodiendo subter bafeum¹⁰⁰) intrauerit non inputatur¹) facerdoti. Si vero²) furtum postea repertum suerit tunc fur emendat sacerdoti. tres marcas. cum ecclesie restitutum suerit (³quod amiserat.

49. Si⁴) Ecclefia deftruatur (^sper jncendium de candelis. que (^sfunt circa altare sacerdof emendat ecclefie tres marcas. Si vero²) de candelis que sunt in Ecclefia emendat qui incendit. (⁷tres marcas. Si indumenta comburrantur de framlyufum. emendabit⁹⁷) sacerdof ecclefie marcas .III. et

44 = II. KkB. 10. 46 = II. KkB. 67.47 = II. KkB. 68.

85) O. augmentum.

- 86) O. antiquum debet ecclesia a nouo confecrari.
- 87) O. si confectanda etc.
- 88) O. add. tunc colonie que dicuntur.
- 89) O. familias.
- 90) O. predia.
- 91) O. ac.
- 92) O. om. illa.
- 93) O. dicta. Male.
- 94) O. sic. D. venti.
- 95) O. om. episcopo non quesito.

48 = I. KkB. 7: 1-3; II. KkB. 19, 13. 49 = I. KkB. 8; II. KkB. 14, 15.

- 96) O. add. ecclefie.
  97) O. sic. D. om. emendabit.
  98) O. sic. D. quantumque.
- 99) **O.** furtum.
- 100) Lege basin. O. subtus basan v. basam.
- 1) O. inputandum eft.
- 2) **O.** autem.
- 3) O. totum quod amifit.
- 4) O. Item fi.
- 5) O. pro incendio. Male.
- 6) O. sic. D. extra alt ire; om. funt.
- 7) O. om. tres marcas.

non plus. Si (⁸vero contendunt inter se facerdos et laycus incendens. tunc laycus defendet se cum .XII. laycis. quo facto sacerdof emendat ecclefie tref marcas.

50. Item si sacerdof librof (⁹ecclefie vel indumenta ad domum fuam portauerit et ibi perdantur vel pereant quocunque modo sacerdof reftituat ecclesie totum. dampnum prestito¹⁰) iuramento quod amissa¹¹) meliora non fuerint¹²)

51. Item si¹³) sacerdos non denunciauerit episcopo quod lapis altaris motus vel fractus eft.¹⁴) emendat Episcopo (¹⁵III marcas.

52. (1°Item si cafu campane prestbiter vel campanarius (17mortuus suerit (18 nihil emendabitur propter hoc. (19 nec ipfi emendabunt si campanam fregerint.

53. Item si parochiani contendunt de sacerdote ille optineat in quem maior pars confenferit.²⁰) Preftbiter²¹) femper habitabit²²) in fundo esclefie.^{2,3})

54. Item si aliquis percussus fuerit in cymiterio absque²⁴) effusione sanguinis (25 prestbiter ibidem libere sepeliat et in Ecclesia celebret. Si vero in ecclesia aliquis²⁶) interfectus fuerit vel²⁷) ad²⁸) effusionem sanguinis per-

- 50 = I. KkB. 9; II. KkB. 16. 51 = I. KkB. 5; II. KkB. 8.
- 52 = I. KkB. 10: 2, 3; II. KkB. 19.
- 8) O. facerdos uel laycus contendunt inter fe incendens candelas defendet se XII laycorum iuramento quo facto etc.
- g) O. sic. D. om. ecclefie; pro vel habet et.
- 10) O. sic; add. vero fuper hoc. D. prestitif, at pars ultimae litt. f deleta est.
- 11) O. sic. D. admiffa.
- 12) O. fuerunt.
- 13) D. camppanarius hic additum est, at lineola sub h. v. ducta.
- 14) O. fit.
- 15) O. sic. D. marcam. Cfr. I. KkB. 5; II. 27) O. add. vfque. KLB. 8.
- 16) O. Si de casu etc.

53 = I. KkB. 11; II. KkB. 21. 54 = I. KkB. 12:1; 3, 12: pr; II. KkB. 25, 5, 22.

- 17) **O.** moriatur.
- 18) O. sic. D. nifi propter etc.
- 19) O. ipfi nihil emendabunt ete.
- 20) O. sic. D. concenfierit.
- 21) O. Item facerdos.
- 22) O: habitet.
- 23) O. om. ecclesie. Male,
- 24) **O**. sine.
- 25) O. facerdos ibi fecure celebret et fepiliat Si etc.
- 26) O. om. aliquis.
- 28) D. Voc. ad omiss. ipse add. scriba.

IV. 21: 54.

cuffus. non debet sepeliri in cymiterio²⁹) nec in ecclefia (³⁰ante reconciliacionem celebrari. (³¹Quia polluta ecclefia polluttur eciam et cimiterium fed polluto cimiterio non polluitur ecclefia Si vero cymiterium tantum modo pollutum³²) fuerit in Ecclefia nichilominus potefl³³) sepeliri.

55. Item³⁴) si quis voluerit in Ecclefia fepeliri dabit (³⁵ecclefie tres marcas ad ornatum. et sacerdoti omnia fua iura³⁶) jrrequifito epifcopo et eius officiali. (³⁷fed hoc in ecclefiis parrochialibus In ecclefia autem cathedrali requiri et habert⁸⁸) confensius canonicorum et eis dabitur secundum placitum eorum

56. Item fanus quilibet potest dare partem vnam capitalem tam de mobilibus quam immobilibus irrequisitis heredibus Insirmus autem potest dare dimidiam partem capitalem Pars autem capitalis sic intelligi debet quod siue vir siue mulier suerit qui legat tantum potest dare pro anima sua quantum heres masculus recipiet de hereditate post insur siue pater suerit heres siue silius siue frater siue alius consanguineus³⁹) et debet pars capitalis in hoc casu intelligi quantum femina heres existens recipit siue mater suerit siue silius siue alia remocior consuguinea vnde si vnicus suerit heres legari debet medietas omnium bonorum

57. (⁴°Item si quis dederit ecclefie vnicum agrum vel vnicum pratum pro sepultura (⁴¹vel aliomodo. Sacerdos ad vfus fuof habere debet. donec esclefia neceffe habuerit vendere pro reparacione fua et non vlterius. Si⁴²)

55 = II. KkB. 23. 56 = II. KkB. 60; III. 28.

- 29) O. ecclefia. Male.
- **30)** O. celebrari ante reconciliacionem ecclefie.
- 31) Quia polluitur ecclefia habet O; om. vero D.
- 32) O. sic. D. violatum.
- **33) O.** poterit.
- 34) O. Sed.
- 35) O. ad ornatum ecclefie III mareas.
- 36) O. add. et hoc potest fieri.

- 37) Quae sequentur, cursivis typis impres-
- sa, habet Ô; om. vero D.
- 38) Adde oportet.

57 = II. KkB. 24.

- 39) Quaedam hic esse omissa, neminem fugit. In sequentibus nempe fingitur omnes heredes esse feminas. Cfr. II. KkB. 60; UI. 28.
- 40) O. Nota fi vnicum dederit agrum ud pratum etc.
- (1) O. fua uel aliquo alio modo etc.
- 42) O. Item fi vero.

IV. 21: 57. 320

datur fundus vel dimidius sacerdoti⁴³) habeat ipfe. si datur⁴⁴) ecclefie habeat (⁴⁵ipfa. si datur vtrifque inter fe diuidant penfionem equaliter. Si⁴⁵) locari debet sacerdos eft proximior. si tantum uult dare ficut alius aliter locetur illi qui plus offert.

58. Item pro vnccione⁴⁷) et sepultura jn cymiterio. (⁴⁸sicut confueuit ab antiquo. hoc adiecto. quod si quis elegerit alibi sepulturam soluat⁴⁹) heres facerdoti ac si fepultuf effet secum. Illi autem ad quem funus transfertur. dabit⁵⁰) tantum ficut bene reputauerit se contentum aliter non fepeliat funus nifi⁵³) voluerit.

59. Item si quis dederit ecclesie Rem alienam soluat⁴⁹) heres quantum valet Res illa si defunctus non dedit plus quam⁵²) dare⁵³) potuit secundum leges.⁵⁴)

60. (⁵⁵Item fi facerdos non rogatus excommunicet⁵⁶) aliquod facerdotale officium in aliena parrochia abfque neceffitatis articulo emendabit epifcopo XII oras et XII curato

61. Item (⁵⁷preftbiter negligens tam baptizare infantem quam (⁵⁸inwngere infirmum requifitus emendat Episcopo. tres. marcas. et tres actori. nisi

 $58 = I. \ KkB. 18; \ II. \ KkB. 42.$ IV. 21: 13.59 = III. 101. $61 = I. \ KkB. 14: 1, 2, 4; \ II. \ KkB. 28.$ $60 = I. \ KkB. 16; \ II. \ KkB. 35. \ Cfr. 29.$

- **43**) **O.** sic. **D.** sacerdos.
- **4**4) **O.** vero.
- 45) O. ecclesia Si vero vtrisque diuidant etc.
- 46) O. add. vero.
- 47) O. inuecione v. inuencione; lege inunccione.
- O. tantum dari debet quantum dari confiveuit etc.
- **4**9) **O**. *foluet*.
- 50) **O**. dabitur.
- 51) O. add. ipfe.
- 52) O. uel. Male.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

53) D. voluit hic additum est, at lineola sub h. v. ducta.

- 54) O. add. patrie.
- 55) O. habet hoc Cap. D. vero om. Cfr. tamen Cap. XIII. supra.
- 56) exerceat, ut videtur, legendum.
- 57) O. fl prefbyter requifitus necligens tamen baptizare infantem fiue inwngere infirmum emendabit etc.
- 58) O. sic (cfr. not. 57. praeced.). D. iniungere firmum.

42.

Digitized by Google

IV. 21:61.

70 legittime fuerit inpeditus. Inpedimenta⁵⁹) sunt .IIIIor. Primum.⁶⁰) si vocatus fuerit^o¹) ad Episcopum. Secundum. si tunc (⁶²visitat alium infirmum. Tercium. si ipfe infirmus eft.⁶¹) Quartum si inceperat canonem. Si autem rusticus dicit (⁶³ ipsum non inpeditum. ipse (⁶⁴ sacerdos se cum sex sacerdotibus defendet.

62. Item si vnus petit baptismum et⁶⁵) alius corpus christi. (⁶⁶prius eft baptizandi.⁶⁷) Si autem vnus petit corpus chrifti et alter vngi prius dabitur corpus chrifti quam vncio

63. Item si hofpes moritur.⁶⁸) domesticus det⁶⁹) sacerdoti de Rebus (⁷⁰defuncti .IIII^{or}. solidos. (⁷^IPro paupere autem recipiet peram et baculum

64. (⁷². Item si quis⁷³) seminauerit fundum suum in aliena parochia habens aliud⁷⁴) domicilium soluet totas (⁷⁵decimas vbi predia sunt scita.⁷⁶) Si (77 vero vnicum agrum vel pratum ibi soluet decimas sacerdoti. omnes (⁷⁸autem decimas soluet.⁷⁹) soluet vbi habet domicilium.

Item si quis habuerit in tota⁸⁰) decima (⁸¹plaustratum. quod dici-**6**5. tur akærlas (82 faciat decimas. Si (83 minus habuerit soluet sacerdoti. tydhæ-

62 = I. KkB. 14: pr; II. KkB. 27. 64 = I. KkB. 20: pr, 1; II. KkB. 44. 63 = I. KkB. 15: 1, 2; II. KkB. 32, 33. 65 = II. KkB. 43; III. 1.

- 59) O. add. vero.
- 60) O. add. eft.
- 61) O. fit.
- 62) O. et ad alium etc. Male.
- 63) O. eum non legitime inpeditum etc.
- 64) O. defendet fe cum VI presbyteris.
- 65) O. om. et.
- 66) O. 3us inungi prius debet dari corpus christi quam vnctio prius baptismus quam corpus christi Item si hospes etc. (vide Cap. LXIII.).
- 67) Lege baptizandum.68) O. add. in domo alicuius.
- **69) 0.** *dabit.*
- 70) O. fuis oram et folidum fi vigilauerit.
- 71) Pro baculum habet O; D. autem om. 83) O. vero minus faciel facerdosi etc.

- 72) O. connectit sequentia cum praecedentibus.
- 73) O. om. quis.
- 74) O. ita. D. aliquod.
- 75) O. de quo vbi etc. Male.
- 76) Pro sita. O. fata.
- 77) O. autem semin ucrit vnicum agrum alibi soluet ibi decimas etc.
- 78) O. om. autem soluct. soluet; habet ver ro lacunam aliquot litterarum.
- 79) Lege ceteras v. alias.
- 80) D. parochia hic additum est, at lineola sub h. v. ducta.
- 81) O. vnum plaustrum dictum etc.
- 82) O. foluet decimas ecclefie.

köpp.84) Ita quod solutus vel soluta. soluet85) .VIII. denarios. Maritatus autem. ") solidum. siue pluref ("siue pauciores habuerint infantes.

Item sacerdos⁸⁸) decimabit de bonis patrimonilialibus⁸⁹) et non de **6**6. fundo ecclesie.

67. Item si quis non soluerit decimas⁹⁰) ante pascha vel alia (⁹¹debita .a. corpore christi die pasche suspendatur.

Si.92) quis sacerdos vel laycus interdixerit93) aliquem (94iniuste. et 68. absque trina amonicione sit interdictus tanto tempore. sicut ille fuit quem interdixit.

Item dabuntur sacerdoti in benediccione nubencium. pro candelis .IIII. 6g. solidi. (⁹⁵Et pro candelis post partum⁹⁵) .II. solidi. et offert⁹⁷) mulier quantum voluerit. (⁹⁸post nupcias mulier non tenetur offerre nifi voluerit.

Item⁹⁹) iftis diebus maritus et vxor tenetur offerre et¹⁰⁰) cybum in 70. altare ponere. silicet. Natiuitatis.1) Pasche Dedicacionis. Assumptionis. et2) Purificacionis. Omnium sanctorum. et²) die animarum. (³ jn Craftino. Die animarum post michaelis (⁴proximo. Octo sunt.

66 = II. KkB. 36. fin; III. 5. 67 = 14. KkB. 38, 65. 68 = II. KkB. 71; III. 32.

6q = II. KkB. 53; III. 20.70 = II. KkB. 54; III. 21.

- 84) O. add. et omnes (lege non) decimas.
- 85) O. dat facerdoti.
- 86) O. add. vnum.
- 87) O. habuerit infantes five non.
- 83) O. prefbyter.
- So) Lege patrimonialibus. O. paternis.
- 90) O. add. facerdoti.
- 91) O. iura fiue debita suspendatur a percepcione corporis christi die pasche.
- $\mathfrak{g}$) **0.** Item fi.
- **93**) **O.** sic. **D.** interdicetur.
- 94) O. fine litteris epifcopi et trina monicio- 4) O. om. proximo. Octo sunt.

ne ante pascha tanto tempore sit interdictus quanto ipfe fuit etc.

- o5) O. pro candela vero.
- 96) O. sic. D. om. partum.
- 97) O. offerat.
- q8) O. Item poft etc.
- 99) O. add. in.
- 100) O. add. debent.
- 1) O. add. domini.
- 2) O. om. et.
- 3) O. *et die* etc.

71. Item sacerdos pro funere debet habere. prima die. VII^{a. 5}) et XXX^{a. 5}) solidum et altærælæghi.

72. (©Item pre/byter delinguens quocunque modo et habitans in fundo ecclesie emendabit episcopo ius regium preter in VIII prenotatis que sunt byarbygning et cetera vt fupra')

73. Item si quis leserit sacerdotem portantem. corpus christi ad infirmos emendabit vltra legittimam emendam. Episcopo.⁸) tres marcas. tres Regi et tres lefo.

74. (° Item coniuges si contracto matrimonio noluerunt benedici suspendantur a percepcione corporis christi in die pasce Si autem alter noluerit *****)

75. ("Item agni. et Edy.") non debent portari sacerdoti ante") Iohannis baptiste. nec porcelli.¹⁴) nec¹⁵) vituli. ante quam fuerint .IX. noctium

76. Item si¹⁶) Curatus (¹⁷Recepta pecunia promiferit orare pro defuncto ad annum. licet ("^scuratus moriatur inffra annum tamen lucrata ("⁹eft pecunia.

77. Item si quis clericus vel laycus refidet²⁰) in prediis Ecclefie vel aliis liberis et (²¹tamen seminat alia predia que non sunt libera. Si libera sunt

74 = III. 104. Cfr. IV. 21: 26. 71 = II. KkB. 55; III. 21. 72 = II. KkB. 62; III. 105. Cfr. IV. 75 = III. 102. 76 = III. 97.21:31. $77 \equiv III. 98; V. 2.$ $7^3 = III. 133.$

- 5) O. add. die.
- 6) Hoc Caput habet Op om. vero D. Cfr. Cap. XXXI. supra.
- 7) Cfr. Cap. XXXIII. supra. 8) O. om. Epifcopo.
- g) Hoc Cap. habet O; om. vero D. Cfr. Cap. XXVI. supra.
- 10) O. om. finem huius Cap. et initium sequentis, male connectens ea, quae utrinque supersunt. Cfr. not. 11.
- 11) O. om. Item debent; sequentia vero connectit cum Cap. praeced. Cfr. not. 10.

- 12) Pro hedi.
- 13) O. add. festum.
- 14) O. sic. D. pocelli.
- 15) **O.** et.
- 16) D. Voc. si omiss. ipse add. scriba.
- 17) O. accepta pecunia promittit ets.
- 18) O. morietur; om. curatus.
- 19) O. pecunia existat.
- 20) O. sic. D. refidens.
- 21) O. non fumit alia predia que funt libera etc. Male.

maiora non facit²²) procuracionem. Regi. Si autem (²³non libera maiora fuerunt faciat plenam procuracionem. Si autem equalia fuerint²⁴) faciat dimidietatem²⁵)

78. Item si quis (²^σrapit aliquid in Ecclefia vel²⁷) cymiterio excommunicatus eft ipfo facto. et si non abfolutus moritur²⁸) careat Ecclefiaftica sepultura et reftituat possession quod abstulit et cum hoc emendat (²⁹regi .IX. marcas. prouincie .IX. Episcopo tres. quia jpse est tutor Ecclesie.

79. (³°Item si quis steterit ad³) annum in excommunicacione contumaciter (³²per Regis mandatum decolabitur et ecclesiastica sepultura careat. 71

80. (³°Item nullus poteft ponere domos in cymiterio abíque³) licencia Epifcopi et confenfu³) maioris partis parochianorum.

81. Item si quis non plauftrare vult neceffaria³⁵) pro fabrica ecclefie turris vel camppanum³⁶) emendet .II. oras. si quis³⁷) autem non fecerit daxwærki. cum ad hoc (³⁸vocatus ffuerit emendet. oram. et hoc poffunt tutoref ecclefie profequi absque omni iudicio.

82. Item debent esse duo tutores Ecclesie et tercius prestbiter et quilibet eorum habeat³⁹) vnam clauem. et ipsi debent nulli concedere (⁴⁰denarios ecclesie nisi cum consilio et voluntate parochianorum. quod si secerint red-

 $78 = III. \ 93, 66.$ $79 = III. \ 93.$ $80 = III. \ 125.$

- 22) **O.** faciat.
- 23) O. libera non funt maiora.
- 24) O. om. fuerint.
- 25) O. dimidiam procuracionem.
- 26) O. raperit bona alicuius.
- 27) O. add in.
- 28) O. moriatur.
- 29) O. IX marcas regi IX epifcopo quia etc. Cum v. prouincie ibi sit omissa, incertum est utrum sit legendum: IX prouincie IX epifcopo, an: IX prouincie III epifcopo. Hoc quidem convenit cum textu nostro; illud vero rectius videtur. Cfr. III. 93.

- $8_1 = III. \ g_2.$ $8_2 = II. \ KkB.65.$
- 30) O. habet Cap. LXXX. ante C. LXXIX.
- 31) O. per.
- 32) O. decolletur de mandato regis.
- 33) O. fine.
- 34) O. sic: D. concenfu.
- 35) O. om. neceffaria.
- 36) Lege camppanarii. O. campanarum.
- 37) O. om. quis.
- 38) O. nominatus fuerit dabit I oram.
- 3q) O. debet habere.
- 40) O. de decimis ecclefie fine confilio etc.

IV. 21: 82.

dant ipfi⁴^x) ecclesie quantum concesserunt. et fatisfaccionem recipiant. ab illo cui concefferunt. Ipfi (42 eciam debent computare denarios Ecclefie. quolibet anno. vno43) die ante pascha et debita exhigere. quod si non (44secerint careant corpore chrifti in die pafche.

Item⁴⁵) omnia debita ecclesie debent folui ante pascha in eque bonis 83. deniriif.46) sicut quifque (47 recepit. nec aliquid poteft recipi in pignus pro debitis ecclesie siue in prediis siue in aliis quibuscunque nec aliquis potest dare diem vltra pascha. et qui non soluerit ante pascha tunc careat corpore chrifti.

84. Item figuis habitans extra parochiam non foluerit debitum ecclefie ante pascha (48 interdicatur Portans claues curie que est in illa parochia

85. (⁴⁹Item si puppilli et orphani qui dicitur 'owormaghi non foluerit⁵⁰) debitum ecclesie ante pascha interdicatur bona illorum habens ad manus siue fit malfmadhær siue⁵¹) vilicus siue collonus.

Item si sacerdos dederit⁵²) alicui corpus chrifti qui non foluerat⁵³) 86. debitum ecclefie ante pafcha emendabit Epifcopo. tres marcas.

87. (54 Item facerdos non debet recipere castuppa nec dare

Item (55si sacerdos receperit furem debet eum committere exactori. 88.

83,84 = II. KkB.65. 85 = III. 97.

- 41) O. add. tantum.
- 42) O. et curatus debent etc.
- **4**3) **O.** vna.

•

- 44) O. focerit careat.
- 45) O. om. Item.
- 46) Lege denariif. O. om. h. v.
- 47) O. receperit nec aliquis potest recipere pingus (sic) etc.
- 48) O. tune debet interdici portans clauem 51) D. siue bis est scriptum. etc.
- 49) O. pupilli et orphani owirmagha fi non foluerit (mutatum in foluerint) debitum ante pafcha quod tenet ecclefie tunc debet interdici qui bona illorum inter manus habet

88 = II. piB. 58.

fiue legittimus tutor fuerit qui dicitur malfman five villicus five colonus.

- 50 D. acque ac O. habent v. foluerit ab ipsis scribis mutatam in foluerint. Male, nam h. v. ad idem subjectum est referenda ac sequens verbum interdicatur; voces pupilli et orphani autem non in nomin. plur. sed in genit. sing. sunt positae.
- 52) O. dat.
- 53) **O.** folue**r**it.
- 54) O. habet hoc Cap. D. vero om.
- 55) O. facerdos debet recipere furem et emittere eum exactori etc.

334

IV. 21: 88.

Oui si⁵⁶) vocatus per sacerdotem infra triduum non venerit potest (⁵⁷eum dimittere inpune Et fi⁵⁸) fur habet bona (⁵⁹emendat exactori et actori secundum leges et restituat⁶⁰) res furtiuas⁶¹) illi. Cuius erant. Si autem non habet bona (^o² exactor excoriat eum et non fuspendat ex quo sacerdos cepit eum.⁶³)

80. $De^{\sigma 4}$) hereditate sacerdotum taliter eft ftatutum quod heres sacerdotif recipiet omnia bona⁶⁵) ipfo defuncto. Ita tamen quod si moritur eo⁶⁶) anno⁶⁷) tempore seminandi finito. (⁵⁸quo Episcopus procurabit.⁶⁹) tunc heres recipiet bona mobilia et segetes siue collectas⁷⁰) siue non et Epifcopum procurabit et debita^{7 1}) soluet et legata. heres eciam recipiet^{7 2}) omnia que lucratus est sacerdos⁷³) ante mortem. que vero post mortem eius ceciderint⁷⁴) hec leuabit succeffor.

Item heres nichil defert⁷⁵) de fundo Ecclefie (⁷⁶ante quam episcopo **go.** de procuracione fuerit satisfactum. et si satisfacere noluerit interdicatur'') per Episcopum. Si (⁷⁸sacerdos moritur anno quo episcopus non⁷⁹) debet procurari (⁸^oheres recipiet segetef. et omnia alia bona.⁸^I)

De decimis (⁸²autem quando Episcopus non procurabit^{o9}) taliter est 72 **91.**

89, 90 = II. KkB. 73: pr.

- $g_1 = II. KkB. 73: 1.$
- 56) D. fit scriptum est, at t deletum.
- 57) O. om. eum dimittere.
- 58) O. sic. D. om. fi.
- 59) O. debet emendare leges patrie et reftituere etc.
- 60) D. Litt. tu omiss. ipso add. scriba.
- **61) 0.** furatas.
- 62) O. tunc exactor fuciet eum excoriari et non fuspendi quia facerdos etc.
- 63) O. inter hoc Cap. et sequens integram fere paginam habet scripturae vacuam.
- 64) O. Item de.
- 65) O. add. fua.
- 66) O. om. co.
- 67) O. `sic. D. om. anno.
- 6) Lege procurabitur.

- 70) O. collecte fuerunt.
- 71) O. sic. D. debitum.
- 72) O. add. bona.
- 73) O. om. sacerdos.
- 74) O. venerunt.
- 75) O. deferat.
- 76) O. priufquam.
- 77) O. interdicetur.
- 78) O. autem moritur eo anno etc.
- 79) O. om. non. Male.
- 80) O. taliter statutum est quod heres tune recipiet segetes et omnia bona et non procurabit episcopum De decimis etc. (vide Cap. XCI.).
- 81) D. Quaedam hic addita, at deleta sunt.
- 68) O. quod episcopus debet procurare. Male. 82) O. quum episcopus non debet procurari
  - et sic statutum est quod annone stantes in

ftatutum. quod ftantes in agris vel in parochia habeat^{\$3}) succeffor. Collectas vero in orreum^{\$4}) cum anona sacerdotis habeat^{\$5}) heres.

92. Item si (^{8 σ}habet colloniaf ad Ecclefiam suam. quidquid leuauerat de penfione ante mortem habeat heres. quidquid autem reftat habeat⁸⁷) succeffor

93. (^{\$}[§]Item si sacerdos moritur ante paſcha quidquid reciperat de denariis. qui dicuntur huſlgipht habeat heres quidquid autem reſtat habeat succeſſor. Si vero moritur poſt paſcha (^{\$ 9} inpens oſſicio paſchali. tunc⁹⁰) heres tam reſtancia quam leuata.

94. Item si (⁹^xsacerdo feminata siligine hyemali in autumpno⁹²) ante quam (⁹³seminatur in vere moriatur (⁹⁴solet succeffor heredibus⁹⁵) frölön et ipfe⁹^o) habeat siligenem seminatam.⁹⁷) Si vero poft seminacionem in vere moritur recipiet heres siligenem sicut alias segetef. Si vero sacerdos⁹⁸) moritur anno quo debet Epifcopum procurare parte fundi seminata per defunctum et partem seminat fucceffor. Si Equaliter (⁹⁹seminauerant equaliter epifcopum procurabunt Si vero (¹/₂°°non equaliter. qui plus feminauerit plus soluet. (¹Si autem facerdos moritur anno quo epifcopus debet procurari antequam aliquid seminauerit succeffor Epifcopum totaliter procurabit De fe-

 $g_2 = II. KkB. 73: 5.$ $g_3 = II. KkB. 73: 6.$

94 = II. KkB. 73: 2, 4.

agris siue in parrochiis debentur fuccessori Collectas autem etc.

- 83) D. Ita sine dubio legendum est, etsi, deletis ultimis h. v. litteris, nunc tantum restant litt. habe.
- 84) O. horrea.
- 85) O. debet habere.
- 86) O. facerdos habet colonos ad ecclefiam quidquid de penfione leuauerit ante mortem habebit heres etc.
- 87) O. add. ipfe.
- 88) O. om. hoc Caput.
- 89) Pro inpenso officio. Cfr. not. 15. pag. 275. 90) Adde habeat.
- 91) Pro sacerdos feminata. Sic O. Cfr. not. 25. pag. 293.

- 92) O. sic, sed add. et. D. atumpno.
- 93) O. feminauerit et antequam feminauerit in etc.
- 94) Lege soluct. O. tunc fucceffor dabit.
- 95) O. sic. D. herenti. Br. legit habenti.
- 96) O. fucceffor.
- 97) O. om. seminatam.
- 98) O. om. sacerdos.
- 99) O. feminauerint equaliter procurabit Si etc.
- 100) O. inequaliter.
- 1) O. Item fi facerdos anno quo debet epifcopum procurare antequam aliquid feminauerit et moritur tunc fuccceffor (sic) eum totaliter procurabit De feno taliter etc.

no autem taliter est statutum quod quidquid (²ante mortem sacerdotis allatum est jn orreum³) vel collectum in (⁴cumulos quod dicitur stak. vel salkastratum habeat heres. Prata vero non salkastrata habeat successor

95. Item fi⁵) sacerdos Recipit inuentarium et non soluit⁶) ante mortem tunc soluet heres et cum hoc ementur predia ad menfam sacerdotis.

96. Item si⁷) sacerdos de licencia epifcopi de vna Ecclefia tranfit ad⁸) aliam tunc habeat (⁹segetes et decimas et omnes obuenciones collectas et leuatas et succeffor non leuatas. hoc cauto¹⁰) quod si tranfiens recipit (¹decimas in Ecclefia ad quam tranfit relinquat eciam decimas in Ecclefia de qua tranfit collectas et non collectas.

97. Item si sacerdotes permutant adinuicem¹²) beneficia quilibet habeat¹³) fegetes fuas et de decimis quantum quilibet (¹⁴leuauerat vel sicut inter se conueniunt¹⁵)

98. Item si sacerdoí (¹⁶propter debitum fuum vel fponte de licencia epifcopi ante natale domini¹⁷) dimiferit Ecclefiam (¹⁸suam relinquat succeffori totam decimam. Si vero post natale habeat ipse medietatem (¹⁹decime et medietatem successor siue decima²⁰) collecta et apposita fuerit²¹) anone sacerdotis recedentif siue non.

96, 97 = II. KkB. 73: 7.

- 2) O. om. ante mortem sacerdotis.
- 3) O. horrea.
- 4) O. archuuos uel falcastratum etc.
- 5) O. sic. D. om. *fi*.
- 6) O. sic. D. soluet.
- 7) O. om. si.
- 8) O. in.
- 9) O. decimas fegetes et omnes alias obuenciones etc.
- 10) O. tanto. Male.
- 11) O. om. decimas eciam decimas.
- 12) O. sic. D. adinucem.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

- 13) O. habet.
- 14) O. leuauerit et ficut etc.
- 15) O. conueuenerunt (sic).
- 16) O. fponte uel propter debitum fuum de licencia etc.
- 17) O. om. domini.
- 18) O. relinquet; om. suam.
- 19) O. sic. D. om. decime et medietatem.
- 20) O. sic. D. de. c'; lege dec', i. e. decima, rite abbreviatum.
- 21) **O.** fuit.

43,

^{95 =} II. KkB. 73: 3.

73 99. De²²) decima capitali de communi confenfu²³) Epifcopi²⁴) cleri legiferi et laycorum taliter eft²⁵) ftatutum. quod nullus de cetero faciet²⁵) decimas capitales poft nupcias. nifi solus ille qui nichil recipit poft patrem vel matrem. talis enim cum vxorem duxerit infra .XXX. diem .a. die nupciarum decimabit talis (²⁷eciam nichil recipiens poft patrem vel matrem si lapfus fuerit in peccatum pro quo puplice penitebit. opreffione infancium excepta. infra .XXX. diem .a. die qua conuictus fuerit²⁸) decimabit.

100. Item qui hereditat patrem vel matrem. quia²⁹) propter plures hereditates non debet decimari infra .XXX. diem a³⁰) die obitus³¹) patris vel matris siue vir siue mulier (³²fuerit eciam infans vnius noctis decimaf soluet³³) capitales. et³⁴) de omnibus bonif que quis hereditauerit preter anonam decimabitur De bonif (³⁵autem annte hereditatem perceptam acquifitis nichil decimabitur.

101. Item³⁰) fi³⁷) pater dederit filio vel filie matrimonium (³ contrahenti denarios qui dicuntur hemgiæff et poftea moritur ipfe vel mater³⁹) talis filius vel filia tantum decimabit de bonif (⁴⁰ sibi datis quantum quilibet alius qui viuente patre matrimonium non contraxerit⁴¹) vel data sibi reportabit ad hereditatem diuidendam et preftito iuramento de plenaria reportacione omnes pariter decimabunt

102. Item si quis diuiferit⁴²) hereditatem vel aliquid de hereditate⁴³) oc-

99 = II. KkB. 72: pr.100 = II. KkB. 72: 1.

22) O. Item de.
23) O. sic. D. concenfu.
24) O. add. et.
25) O. fuit.
26) O. faciat.
27) O. vero fcilicet nihil etc.
28) O. add. uel confeffus.
29) O. et.
30) O. ad. Male.
31) O. sic. D. obito.
32) O. sic. D. om. fuerit eciam.
33) O. foluat.

101 = II. KkB. 72: 2. 102 = II. KkB. 72: 1.

- 34) **O.** om. et.
- 35) O. om. autem annte.
- 36) **O.** Ita.
- 37) O. sic. D. om. fi.
- 38) O. contrahendi denariosque dicuntur etc. Male.
- 39) O. add. tunc.
- 40) O. om. sibi datis.
- 41) O. contraxit.
- 42) O. dimiferit. Male.
- D. Litt. here bis sunt scriptae, in fine nempe praecedentis et initio sequentis paginae.

cultando subtraxerit vel bona de loco quo fuerint⁴⁴) die obitus patris vel matris ad alium locum transtulerit antequam decima capitalis soluta fuerit (45 trinas .XVI. solidos emendabit.

Item si quis dacus. noricus. (4^ovel alamannus. (4⁷sweus vel oftgotus. 103. vel alias vndique adueniens habitauerit in vestgocia per tres annos statim⁴⁸) illis finitis decimabit. (⁴⁹Sed pone talis alienigena⁵⁰) dolofe recedit⁵¹) de dyocefi ante (5²terminum (5³vt sic non soluat decimas capitales. et postea redit tunc quando complete habitauerit hic per trihennium computato adinuicem tempore quo fuerat ftatim decimabit

104. Item si quis hereditauerit⁵⁴) bona⁵⁵) in aliena dyocefi et tulerit huc de illis non decimabit.

Item nullus decimabit de eisdem denariis56) nisi semel. nisi Ecclesi-105. am contingat⁵⁷) confecrari tunc (⁵⁸duobus annis decimabunt qui non (⁵⁹decimauerant (^{oo}post patrem vel matrem in decem annis proximis^{or}) ante confectacionem Ecclefie Si (⁶²autem in X^{em} annis ante confectacionem ecclefie decimauerant⁶³) pro confectacione nichil soluant. si⁶⁴) longiuf tempus quam decennium^{os}) a tempore quo quis decimauerit^{oo}) lapfum fuerit tunc pro confecracione decimabit

- 103 = II. KkB. 72: 3. 104 = III. gg.
- 44) O. fuerunt.
- 45) Lege trinos. O. XVI folidos regi XVI prouincie et XVI actori emendabit.
- 46) O. almanicus; om. vel.
- 47) D. Ita scriptum fuisse videtur; rec. man. mut. in swens. O. fuenus uel vndecunque adueniens et habitauerit etc.
- 48) O. om. flatim.
- 49) O. Videlicet pene talis etc. Male.
- 50) O. sic, at aliegena primum scriptum. D. aliegena.
- 51) O. recefferit.
- 52) triennium legendum videtur.
- 53) D. Litt. t supra v est scripta, ut legi 64) O. add. vero. possit videlicet. O. om. vt - decimabit.
- 54) O. sic. D. hereditabit.
- 55)' O. om. bona.

56) O. decimis. Male.

105 = II. KkB. 72: 4.

- 57) O. contingit.
  - 58) O. omnes decimabunt etc.
  - 59) Sic legendum est, etsi D. habet dimauerant, O. vero decimamauerant.
  - 60) O. ante (lege post) obitum patris uel matris in etc.
  - 61) O. sic. D. proxima.
- 62) O. vero decimaucrant in decem annis proximis pro confectacione ecclefie nihil foluant.
- 63) O. sic (cfr. not. 62. praeced.). D. decimauerit.
- 65) O. decem num. Male.
- 66) O. sic. D. decimabit.

74 ro6. Item⁶⁷) colloni (⁶⁸non decimabunt nisi semel.⁶⁹) nisi lapsi suerint in peccatum pro quo debetur puplica penitencia⁷⁰) eo anno quo Ecclefia confecratur pro oppressione tamen infancium non decimabitur⁷) Qui autem inhabitant⁷²) predia communia in quibus filiuf succedit⁷³) patri licet vocentur almenningxkarlær decimabunt tamen⁷⁴) sicut⁷⁵) alii ruftici

107. Item de⁷⁶) omnibus que quis possidet die mortif (⁷⁷debet decimari nisi⁷⁸) soluta et tradita fuerint⁷⁹) alii ante mortem pro debitis vel alio modo vel asignnata alii per modum qui dicitur winghan^{so}) licet^s) sint in fundo

108. Item de (**denariis qui dicuntur prætinghi*3) pæningær taliter eft ftatutum. quod si infantes succedunt patri vel matri in plenif sex marcis⁶⁴) quilibet infans singulariter foluet⁸⁵) de parte fua illos denarios. Si vero in minori (8^ssuccefferunt foluant vnicos .XXX. denarios omnes fimul et debent folui (^{\$7}cum prima hereditate. quam quif recipit^{\$8}) et non debent folui nifi semel. Et (* pillos dividant inter se epifcopus et sacerdof equaliter. 90) Ecclefia autem ex91) illis nichil recipit.92)

109. Item si quis plures curias hereditauerit de omnibus illis faciat decimas capitales. Illi autem .XXX. denarii ex⁹³) illa (⁹⁴curia foluentur tantum in qua defunnctus refidenciam habuit⁹⁵) perfonalem.

- 106 = I. KkB. 4; II. KkB. 6, 7. 107 = III. 99.
- 67) O. om. Item.
- 68) O. sic. D. decimari non debent.
- 69) O. add. uel.
- 70) O. add. et.
- 71) O. sic. D. decimabit.
- 72) O. inhabitat.
- 73) O. sic. D. succeditur,
- 74) O. om. tamen. 75) O. add. et.
- 76) O. sic. D. om. de.
- 77) O. om. debet decimari.
- 78) O. sic. D. non.
- 79) O. sic. D. fuerit. 80) O. sic. D. vingiæff.
- 81) O. add. adhuc.

- 108 = II. KkB. 72: 5.
- 82) O. decimis que etc. Male.
- 83) Lege prætighi. O. trætiondha. Male.
- 84) O. sic, sed add. tunc. D. marcharum.
- 85) O. foluat.
- 86) O. fuccefferit foluat.
- 87) O. de propria hereditate etc. Male.
- 88) O. receperit.
- 89) O. alios debent inter fe dividere epifcopus etc. Male,
- 90) O. om. equaliter.
- 91) O. de.
- 92) O. recipiat.
- 93) O. pro.
- 94) O. sic. D. om. curia tantum.
- 95) O. facit.

Item si quis dederit filiis putatiuis bona mobilia de hiis96) decimabi-110. tur mortuo patre sicut de illis in quibus succedunt filii legittimi.

Item fi⁹⁷) data fuerit alicui euria cum bonis mobilibus de illis deci-IÌI. mabitur.98)

Nota de facramento confirmacionis quod fit vnum de maioribus racio- 98 112. no ministrantis quoniam non de minori episcopo et in⁹⁹) sacramento confertur gracia spiritus fancti sicut in baptismo digne recipienti et confirmandi debent effe fine mortali peccato et ieiunj

Item nullus potest confirmari nisi semel tantum 113.

Item quj voluerit sibi mutari nomen in confirmacione potest et non 114. aliter

Item vir tenebit virum et mulier mulierem et tenebit ad dexteram 115. manum flectando genua coram episcopo exprimendo nomen confirmacionis¹⁰⁰) (¹et fic eft prefens qui tenuit potest in confirmacione tenere²) Sed non potest pater filium nec mater filiam nec vitricus priuignum nec nouerca filiastram nec potest aliquis tenere virum silie sue nec aliqua silij suj vxorem Post vnccionem sinitam ab episcopo siat decens et munda ligatura super eam per manus facerdotum et post noctes III fut crismatis ablucio non per manus laycorum sed sacerdotum et nullus tenebit alium in confirmacione nisi prius fuerit confirmatus

116. Item nullus prefbyter benedicat nupcias prius benedictas quatenus nullus episcopus potest contra premissum articulum diffinire

 $_{110} \equiv II. \ KkB. \ 72: 2.$

- 96) O. illis.
- 97) O. sic. D. om. fi.
- 98) Hic desinit D. Sequentia add. O.

99) hoc addendum videtur. 100) confirmandi forsan legendum.

- 1) Haec sine dubio sunt corrupta. Forte legendum est: et cetera Qui prius (sc. in baptismo) tenuit etc.
- 2) nouerca filiafiram nec potest alius tenere hic additum, at linea inductum est.

IV. 21:61.

70 legittime fuerit inpeditus. Inpedimenta⁵⁰) sunt .IIII^{or}. Primum.⁶⁰) si vocatus fuerit⁵¹) ad Epifcopum. Secundum. si tunc (⁶²vifitat alium infirmum. Tercium. si ipfe infirmus eft.⁵¹) Quartum si inceperat canonem. Si autem rufticus dicit (⁶³jpfum non inpeditum. ipfe (⁶⁴sacerdos se cum sex sacerdotibus defendet.

62. Item si vnus petit baptismum et⁵⁵) alius corpus christi. (⁵⁶prius est baptizandi.⁵⁷) Si autem vnus petit corpus christi et alter vngi prius dabitur corpus christi quam vncio

63. Item si hofpes moritur.⁶⁸) domefticus det⁶⁹) sacerdoti de Rebus (⁷⁰defuncti .IIII^{or}. solidos. (⁷¹Pro paupere autem recipiet peram et baculum

64. (⁷².¶. Item si quis⁷³) seminauerit fundum suum in aliena parochia habens aliud⁷⁴) domicilium soluet totas (⁷⁵decimas vbi predia sunt scita.⁷⁵) Si (⁷⁷vero vnicum agrum vel pratum ibi soluet decimas sacerdoti. omnes (⁷⁸autem decimas soluet.⁷⁹) soluet vbi habet domicilium.

65. Item si quis habuerit in tota⁸⁰) decima (⁸¹plaustratum. quod dicitur akærlas (⁸²faciat decimas. Si (⁸³minus habuerit soluet sacerdoti. tydhæ-

 $6_2 = I. KkB. 14: pr; II. KkB. 27. 64 = I. KkB. 20: pr, 1; II. KkB. 44. 63 = I. KkB. 15: 1, 2; II. KkB. 32, 33. 65 = II. KkB. 43; III. 1.$

- 59) O. add. vero.
- 60) O. add. eft.
- **6**1) **O**. *fit*.
- 62) O. et ad alium etc. Male.
- 63) O. eum non legitime inpeditum etc.
- 64) O. defendet fe cum VI presbyteris.
- 65) O. om. et.
- 66) O. 3us inungi prius debet dari corpus chrifti quam vnctio prius baptifmus quam corpus chrifti Item fi hofpes etc. (vide Cap. LXIII.).
- 67) Lege baptizandum.
- 68) O. add. in domo alicuius.
- 69) **O**. dabit.
- 70) O. fuis oram et folidum fi vigilauerit.
- 71) Pro baculum habet O; D. autem om.

- 72) O. connectit sequentia cum praecedentibus.
- 73) O. om. quis.
- 74) O. ita. D. aliquod.
- 75) O. de quo vbi etc. Male.
- 76) Pro sita. O. fata.
- 77) O. autem femin ucrit vnicum agrum alibi foluet ibi decimas etc.
- 78) O. om. autem soluet. soluet; habet ver ro lacunam aliquot litterarum.
- 79) Lege ceteras v. alias.
- 80) D. parochia hic additum est, at lineola sub h. v. ducta.
- 81) O. vnum plauftrum dictum etc.
- 82) O. foluet decimas ecclefie.
- 83) O. vero minus faciel facerdoti etc.

IV. 21:65. 33 r

köpp.84) Ita quod solutus vel soluta. soluet85) .VIII. denarios. Maritatus autem. "") solidum. siue plures ("siue pauciores habuerint infantes.

66. Item sacerdos⁸⁸) decimabit de bonis patrimonilialibus⁸⁹) et non de fundo ecclefie.

67. Item si quis non soluerit decimas⁹⁰) ante pascha vel alia (⁹¹debita .a. corpore chrifti die pasche suspendatur.

Si.92) quis sacerdos vel laycus interdixerit93) aliquem (94 iniuste. et 68. absque trina amonicione sit interdictus tanto tempore. sicut ille fuit quem interdixit.

69. Item dabuntur sacerdoti in benediccione nubencium. pro candelis .IIII. solidi. (⁹⁵Et pro candelis post partum⁹⁶) .II. solidi. et offert⁹⁷) mulier quantum voluerit. (98 post nupcias mulier non tenetur offerre nisi voluerit.

70. Item⁹⁹) iftis diebus maritus et vxor tenetur offerre et¹⁰⁰) cybum in altare ponere. silicet. Natiuitatis.¹) Pasche Dedicacionis. Assumptionis. et²) Purificacionis. Omnium sanctorum. et²) die animarum. (³in Crastino. Die animarum post michaelis (⁴proximo. Octo sunt.

66 = II. KkB. 36. fin; III. 5. 67 = 11. KkB. 38, 65.68 = II. KkB. 71; III. 32.

6q = II. KkB. 53; III. 20.70 = II. KkB. 54; III. St.

84) O. add. et omnes (lege non) decimas.

- 87) O. habuerit infantes fine non.
- 83) O. profbyter.

Sq) Lege patrimonialibus. O. paternis.

- 90) O. add. facerdoti.
- 91) O. iura fiue debita fuspendatur a percepcione corporis chrifti die pasche.

 $(\mathbf{y})$ **0**. Item fi.

- **93**) **O.** sic. **D.** interdicetur.
- 94) O. fine litteris epifcopi et trina monicio- 4) O. om. proximo. Octo sunt.

ne ante pascha tanto tempore sit interdictus quanto ipfe fuit etc.

- 95) O. pro candela vero.
- 96) O. sic. D. om. partum.
- 97) **O.** offerat.
- 98) O. Item poft etc.
- 99) O. add. in.
- 100) O. add. debent.
- 1) O. add. domini.
- 2) O. om. et.
- 3) O. et die etc.

⁸⁵⁾ O. dat facerdoti.

⁸⁶⁾ O. add. vnum.

99117. Item inter dies fancti petri et mathie³) erunt ammodo duo dies in anno bifextili et tunc dicendum est petrum trum mathiam inde⁴)

118. Item nullus faciat inflaciones conficiendo corpus christi

119. Item nullus sepeliat raptores satisfaccione non premissa sub pena excommunicacionis

120. Item festum beate birgitte est festum terre quod est in crastino eskilli celebrandum et festum michaelis est duplex

121. Item kathedrales ecclesie habeant bona sua registrata et bona prebendarum suarum

122. Item fratres mendicantes non admittantur ad audiendas confessiones nisi prius docuerint se per prelatos dyocesanos et literas eorum admissas)

123. Item fiant placita generalia in qualibet prouincia propter excessus in quibus episcopi habent iudicare

124. Item iniungenda est equalis penitencia homicidis per totam prouinciam nec⁶) introducantur nisi peractis III carenis nec episcopi possunt dispensare cum homicidis in permutacione dierum

125. Item episcopi non intromittant se de hereditate presbyterorum

3) Mathei primum fuit scriptum.

Valentinus, Sigfridus, Iuliana, Petrus et Mathias, quorum ultimum, numeratis syllabis, incidit in diem vicesimum quartum. Cum vero, in annis bissextilibus, dies intercalaris incideret in diem XXIV:m, et festum Mathiae demum in XXV, allatum versiculum ad istos annos conformarunt, dicendo, pro petrum mathiam, aut: petrum mat mathiam, aut, secundum textum nostrum: petrum trum mathiam. Sic enim iterata syllaba significavit duplicatum diem (bissextum), et nomen Mathiae recte incidit in diem vicesimum quintum.

- 5) Lege admiffos.
- 6) interdicantur hic additum, at lineola inductum est.

342

⁴⁾ Ne quis credat hunc locum esse mendosum, nobis liceat sensum eius breviter explicare. Veteres habuerunt versiculos memoriales (*cisio-ianus* vulgo appellantur), nomina festorum immobilium in quaque mense ita continentes, ut, numeratis versiculorum syllabis, inveniretur dies, in quem festum quoddam incideret. Versiculi de festis mensis eFebruarii ita sonuerunt:

Bri pur blasus ag dor februo scolastica va ^{sig}

Iuli coniunge tunc petrum mathiam inde. Inveniuntur hic nomina: Brigitta, Purificatio, Blasius, Agatha, Dorothea, Scolastica,

126. Item decimabitur de melle et hummulo

127. Item Curati moneant vsurarios desistere ab vsuris sub pena dampnacionis eterne

128. Item confecrentur hostie quolibet mense consumptis prius confecratis

129. Item nullus recipiat pignus ex parte ecclesie nisi ad certum tempus

130. Item nullus conveniat in⁷) spoliatoribus

131. Item nullus presbyter debet respondere iudicio seculari

132. Item nullus legat vel scribat sentenciam sanguinis

133. Item orandum est in dominicis pro benefactoribus ecclesiarum

134. Item quilibet habeat statuta synodalia in ecclesia sua sub pena trium marcarum

135. Item nullus exigat pecuniam nisi peracto officio

136. Item nullus portabit crismale nisi fuerit infra sucros

137. Item nullus celebret corrupto vino

138. Item excommunicati per episcopum⁸) excommunicantur per omnes in dyocesi

139. Item pronuncientur omnes indulgencie XXX carenarum illis quj offerunt ad truncos ecclessie kathedralis

140. Item quilibet curatus reparet quolibet anno in fundo vnam notabilem domum fub pena trium marcarum

141. Item quilibet curatus scribat decimas cuiuscunque parrochianj suj et in octaua purissicacionis quilibet officialis in prouincia sua recipiat compu-

8) ex'ca additum, at lineolis inductum est.

⁷⁾ cum legendum videtur.

tum decimarum a curatis et postea veniant officiales ad episcopum faciendo sibi computum de premissis

Et fic eft finis statutorum fit laus et gloria christo

APPENDIX.

heer börias konungx vtskyller af ærliko oc godho landhe væstergötlandh 74

L hætta ærw laghlika oc rætta konungx vtskyller oc ingæl j væstergötlandhe opfalaödhe alt gammalt kronunna göz konungx enfak dulgha drap danaarff oc thridhingh aff allom faköres brwtom laghagingærdh oc almænnigxöre Nw agher laghagingærdh tæffom lundom vt kræfwias oc vtgöras Agher man til thre¹) mærka j quikom koftom oc örtugh fædh innan garz göre fulla gingærdh oc fullan almænnigxöre Saar han til örtugh korn æller mera oc agher æy til thre mark j qwikom koftom göre halffwa gingærdh oc halfwan almænningxöre Haffwer han oc til thre mark j qwikom koftom oc faar æy örtugh korn innan karz^{*}) göre halfwan gingærdh oc halfwan almænningxöre oc mætis³) fore mark geeth oc faar hwart för öre oxe oc fkiwth hwart for XII öra ær thet værre mætis fom thet ær værth til hæfter mætis fom han ær til Then fææ leght haffwer fkal fore thet gingærdh almænningxöre oc alla lagha vtfkyller göra oc alægna pæningha fiælffwer then fom fæ ægher Saar man bool aff fædhom hwat thet ær minne æller mera oc nöther thet alt a enom ariin göre æy vtan ena gingærdh æ hwar han ladhar thet hælzt Sithia flerre mæn a eno bole oc skildhe ath om maal oc mæthe göre hwar therra fina laghagingærdh then heelt fom heelt agher oc 75 then halft fom halft agher ara the famman om afk oc difk göre alle ena gingærdh

1) V. thre omiss. in marg. add. scriba. 2) Pro garz.

3) ko addendum videtur.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

Digitized by Google

44.

2. ¶ Skilias bofalaxmæn oc göra gingærdhena meth vitnom för æn the fkipta göre alle ena gængærdh göra the æy hona aff meth vitnom för æn the fkipta göre hwar therra fyna gingærdh Far man aff frælffe bole hwat tima aars thet hælzt ær vare vndherbwndhen ængha inno æller vtgærdh för æn almænninxöre vt gangha egher Far man aff ofrælffe iordh oc vndher frælffe göre ræt om alla vtlaghor fom för ærw a budhna æn han kom a frælfle iordh oc æy flerre Saar klærker æller lekman badhe frælfla iordh oc ofrælffa ær frælffe iordh mere vare al fræls ær frælffe iordh minne göre al vtgæl Arw the badha iæmpna göre halff vtgiæl Saar man af fædhom oc förir æy af göre gingærdh ther fom fædhen liggher förer han aff göre gingærdh ther han boor oc æy meer Arw mange fælagx til famman göre oc alle ena gingærdh Skipta the fædh a akre göre oc alle ena gingærdh oc fwa all abwdh til hælgha torfdagh fom fkotpæningha ægha göras Far man af frælffe bole före hælgha torfdagh vare lidhogher om alla vtfkyller til hælgha torfdagh Far han aff ofrælffo goze oc a frælft göre alla vtgærdher thil hælgha torfdagh Sither man a goze annars lanbo æller brythi bidher hufbondhe han ledughan fithia fore vtgærdhom oc abudhom fware hufbondhen hans bruthom æn han gither han æy ledhughan hallith meth ræt æller bön Sither bonde a frælfle goze oc gör æy vtgærdher aff fino fware fiælffwer oc æy hans hufbonde Æpter marthensmæsso dagh ma gingærdh abiwdhas oc siortannattha ftæmpnodagh til læggia fwa annan oc thridhia æn hon æy för wtkomber Sither noghor quar meth laghagingærdh æpter thre stæmpnodagha hwan fiortannatta longan göre vt gingærdhena oc a thre öra them fom hona agher vp bæra æy agha thær oc flerre fak a Sidhen thre ftæmpnodhaga ærw vt lidhne fom för ær fakt tha fkal hærazhöfdinghen meth tinghe gingærdh vt taka oc a tre öra for tryzkona swa fore halffwa gingærdh som for helasoc æy fökia æpter henne

3. ¶ Hwar næmpdoman ofwer fith fkire fkal a rættom ftæmpnodagh gingærdh oc almænninxöre fölghia tilth hon fkal intakas æller böte twa öra

2. Saar klærker etc. = III. 98; IV. 3. Hwar næmpdoman etc. = II. 21: 77. FornB. 42; III. 57. Sither noghor etc. = II. FornB. 40.

them gingærdh agher vp bæra æn han gither æy meth XII mæn vitith fan forfal fiin Næmpdhoman hwar ofwer fith fkire fkal vitha meth edhe finom hwat bonde fkal göra heelth æller halfth æller inthe fwa oc hwat han haffwer giorth fult æller æy Gör æy næmpdhoman rætta framfagho om gin- 76 gærdh æller almænningxöre æller lönir vndan halft æller heelt böte thre mark them gærdhena agher vptagha oc thet göres vth meth fækt ather ftodh taker han nokoth in til fik aff gingærdh æller almænninxöre æller nokoth annath vare thiwfwer fore æpter thy fom thet ær værth ær thet til fulla thiwft hænge Ær thet minne böte laghaböther æn han gither fik æy meth laghom varth Sither bonde qwar offwer marthenfmæffo meth almænningxöre a thinge krafdhom oc a andro fore tryzko fkul tha fkal almænningköre meth tinghe wt takas fom gingærdh aff them fom qwar fither Hwar fom faar afffædhom vndher frælft bool göre halfwa gingærdh oc æy meer Saar man vndher ofrærft⁴) bool göre hela gingærdh

Sither bonde etc. = II. FornB. 41.

4) Lege ofrælft.

GLOSSABIA

et

INDICES NOMINUM PROPRIORUM.

Glossarium, continens antiqua vocabula Sveo-Gotica.
 Glossarium, continens vocabula medii aevi latinitatis.
 Index nominum propriorum locorum.
 Index nominum propriorum hominum.

******

· · ·

i. GLOSSARIUM,

CONTINENS ANTIQUA VOCAEULA SVEO-GOTICA.

A.

A (a, I. A. 21: 3; II. Fr. 9; Add. 11: 1.), praep. 1) cum abl. på (ställe, tid eller sak): in, ἐπὶ (loco, tempore vel re). a akri, I. K. 17: pr. a vægh, I. K. 1. a kirkiu bole, ibid. a pingi, I. Md. 1: pr. a garpalöso, pro a garþalösi iorþ (ut a sino, II. U. 9.), II. Add. 10; III. 41. fum a (scil. boli vel akri) ær sait, I. A. 24: pr; FB. 2. a langafreadaghi, mungatstipa daghi, I. K. 17: 1; G. 9: 1. a eno dögri, I. A. 13: 1. a þæssum daghum, II. K. 54. a (barni, vakni etc.) halda, vide Halda. liggia a værkum ∫inum, vide Værk. a fæþerni, möþerni, I. Md. 1: 1, 4. pripiungs skipti a fæ, I. G. 4: 1. varpa a manni far, Cfr. adj. Sar. 2) c. abl. i: in, ev (loco etc.). a *[koghi*, I. Md. 10; FB. 7: 3. a varu, fino lande, I. R. 1: pr; II. K. 72: 3. æn a tiu vitrum ær at per etc. om det är tio år sedan de etc. si post annum decimum sit, quam etc. I. K. 3. ægha fak v. ræt a rapsbænd etc. I. Md. 3: 3. cfr. Rætter, Sak. ægha böter a sarum, d. ä. i såramål, in caussis de vulneratione. I. S. 3: 1. fkil mæn a (fak), vide Skilia. at flere se æn en maper a, d. ä. att flera hafva eganderätt till det stulna: quod plures sint rei furto sublatae domini.

I. p. 14. 3) c. acc. på: in, en (10cum etc.). fælla træ a man, I. Md. 12: 1. pripia (tialdru sten) a læggia, I. J. 10: pr. a bak binda, vide Bak. a hænder manni, vide Hand. a man kalla, vide Kalla. göra gærning a mal, vide Gærning. Cfr. Abyrp, Aplöghia, Aslata, Hæmna. 4) c. acc. i: in, er (locum etc.) *fkiuta up a lopt*, I. Md. 12: 2. 5) c. acc. till: ad. apter a topt, I. J. 2: pr. a ping ganga, I. Md. 1: 3. a bonda rætta, IV. 19: 1. liggia a ∫iu mæn af næmdine, alias liggia til siu etc., vide Næmd. a pripia man, d. ä. i tredje led: tertio cognationis gradu. II. K. 52. a III vitter, till och med tre år: (ad) tres annos, I. J. 13: 4. Cfr. Kæra, Mæla. 6) c. acc. emot: contra. löpa a (vakn), I. Md. 12: pr. grun ær a (man), I. p. 5: pr. göra gærð a man, II. Add. 7: 11. værper friper a (man) brutin, I. B. 1: pr. a (skipti etc.) tala, vide Tala. 7) c. abl. vid: iuxta. varþa dræpin a fotum manni, I. Md. 6; II. Dr. 17. dræpa man a hyrnustokke sinum, I. Md. 9; II. Dr. 20. Cfr. Liggia. 8) adverbialiter, derutöfver: insuper. ok a (sc. böti) pre marker, ok a pæt sum lagh fighia, etc. I. P. 5: 1; II. K. 22; R. 15; Forn. 40, 41; U. 27; Add. 5:

1; III. 85, 89; IV. 8; V. 2. a ovan v. ovan a, vide Ovan. ok fvær a mæp tolf mannum etc. II. Add. 2: 10. – Pro: a daghurpi, I. Md. 1: 3, et a pripia fala, I. p. 8: 1. at daghurpi et at p. f., ni fallimur, legendum est (cfr. not. 22. pag. 243.).

A (pl. ær), f. å: amnis, flumen. IV. 11: 4. Cfr. Almænnings a, Oter.

A, praes. ind. ab Ægha, quod vide. A, pro æ vel e, vide E.

Abiudha, v. a. pabjuda: edicere. a. gingærdh, utlaghor, V. 2.

Aboli, n. boningsställe: habitatio. I. A. 21: 2; II. A. 30.

Abudh, n. pl. egentligen, påbud i allmanhet; påbudna utskylder: proprie quaecumque iussa; tributa indicta, V. 2.

Abyrd (abyrp, abyr, abryrp), f. (a bæra), hemligt flyttande af en dräpen menniskas lik på annans mark, eller insmygande af tjufgods i en annans hus: occisi corporis in alienum solum, vel rei furtivae in alienam domum translatio clandestina. I. P. 7: pr; II. P. 35; Add. 3: pr. bæra a. a mark, I. Md. 14: 2; II. Dr. 30. bæra a. (up) a man, I. P. 7: 1; II. P. 37.

Abyrghia, v. a. öfverlemna till någons vård, eller lägga på någons ansvar: curam vel periculum rei ad aliquem deferre. a. havande kono manni, II. G. 13. a. þiuf hæraþshöfþinga, II. Þ. 17.

Adalkona, vide Apalkona.

Adra, Adru, Adrum, vide Annar. Advent,? adventet, tre till fyra veckors tid före jul: adventus (vide gloss. lat. h. v.). II. K. 49.

Aer, vide Ægha.

Af (aff; haf, IV. 14: 2.), praep. c. abl. 1) af: ab, de. brænder fkruper af framliufum, I. K. 8: 1. fa ba-

na af (klokko etc.), vide Bani. sæx marker af ætturbot, I. Md. 1:5. af fæstaruf, sirnarværkum etc. a biskuper pre marker etc. I. G. 2: 1; 8: 2; III. 76. gæra af manni, vide Gæra. bær af, af den orsaken, derföre: illam ob caussam. IV. 18: 9. hvadan af, af hvilken orsak: quamobrem. IV. 14: 11. 2) af, ibland: ex, inter. nokor af grannomen, II. Forn. 32. engin af hans grannum, III. 117. en af grannum, III. 130. engin af pem sum etc. III. 120. 3) från (ställe, tid eller sak): de, ex (loco, tempore vel re). falla af fiskigardi, I. Md. 15: 1. af (iorb) fara, I. A. 4: pr. etc. inkte af kirkiubole föra, II. K. 73: pr. föra garþ sin af akrum, I. FS. 5: 1. lösa fik af fkoghe, II. O. 1: 13. gipter etc. af garpe, vide Garper. leghoman af hæskap ok af vist sinni bröt vræka, I. FB. 11: 2. ælta þiuf af (gripi), I. p. 14. [kipt... farin af bole, I. J. 7: pr. pen sum iorp gik ut af, vide Ganga. þit fum hun (sc. iorþ) var ut af givin, II. A. 26. sværia nokot af andrum, II. Praef; Add. 2:6. af handum, vide Hand. dræpa man af sær, vide Dræpa. næmdarmæn af hæraþi, I. B. 6. af sveriki, tindalandi, mæpalby, ænglandi, etc. I. CB; IV. 14: 2; 16: 1. ærchibiskuper af upfalum, IV. 19: 5. af pem daghi, III. 68; IV. 19: 1. af hepnu, vide Hepna. lidugher af konungslikum ræt, IV. 19: 3. af daghum taka, vide Dagher. pær af, derifran: inde. II. Dr. 1. Cfr. Foter. 4) ur: ex. drikkia af mopor spina, II. **p.** 30. 5) om, angående: de. af kirkiuræt, mandrapi, etc. I. K. 3: rubr; Md. rubr. etc. full visfa af hanum, III. 136. far han hanum eig buh af, d. ä. derom: de ea re. II. Forn. 30. af hanum sighia, IV. 14: 17. som af honom fins i pe ny kronika, IV. 15:

18. not. 73. hær figher af horo etc.
I. R. rubr. not. 1; pl. not. 3. 6) på: in. af pingi, landspingi, I. Md. 1: 3;
B. 1: 2; J. 16: pr; p. 3: pr; II. Dr. 3; J. 27; Add. 11: 5-7; III. 144.
af fina væcna (pro vægna), III. 68.
7) adverbialiter, bort, undan: aliorsum, e medio. af fara, I. A. 4: pr. bygd fina af flytia, I. J. 13: 1; II. J. 28. före af værkin, II. M. 2. af taka, I. A. 5; II. A. 7. döma, bryta af garp, I. J. 13: 2; II. J. 29. Cfr. Af roten, Köpa, Sælia.

Afat, vide Fat.

Afata, v. n. fattas: deficere. Scribitur af uatæ, I. A. 5. afat, II. A. 7. Afgærþ, f. brott: delictum. I. R. 11:

pr; II. R. 26.

Afhænda, v. a. (ab af handam, wide Hand) afhända: alienare. I. J. 7: pr; II. J. 15.

Afla, v. a. 1) afla: procreare. I. A. 8: pr, 3; II. A. 11, 12. aflar hænni barn, I. G. 6: pr; II. G. 7. afla mæp kono barn, II. G. 10; Add. 12: pr, 2; IV. 1, 2. 2) förvärfva: adquirere. II. K. 73: pr; A. 21, 28; J. 46; III. 52, 408; IV. 16: 7.

Aflada (aflatha), v. a. lägga i särskild hög: seorsum struere v. in cumulum congerere. II. K. 36; III. 1. Cfr. Lada.

Aflagha, adj. indecl. olaga: non legitimus. a. eper, olaga ed: iuramentum irritum. II. K. 49; Add. 2: 1; III. 48.

Aflæftir, f. pl. qvarlefvor af ett af vilddjuren dödadt fäkreatur: reliquiae pecoris a feris laniati. I. R. 12: 1; FB. 10: pr; II. R. 28; U. 23. Stj. derivat h. v. a. fla, excoriare; Locc. a læfter, mutilatio; Ver. a liofta, percutere; Ih. "a *fletta*, frequentativo vocis *flå*, deglubere."

Af roten, adj. bortrutnad: putredine consumtus. I. M. 2; II. M. 2.

Affædhum (affæthom, aff fædhom), adv. särskildt, afsides: seorsum. H. v. occurrit tantum in formula fa (bol) a., beså ett hemman, som ligger i en annan by än den, der egaren bor: seminare fundum in alio pago situm. I. K. 20: pr; II. K. 44; V. 1-3.

After, Afptar, vide Apter. Afæfli, vide Ofæfli. Agha, f. vide Egha. Agha, Aghas, vide Ægha.

Agnabaka, m. den som stjäl säd ute på marken: qui segetes in agro furatur. II. p. 58. Scribitur anbankæ, not. 99. ibid. Locc. credit istos fures inde esse ita dictos, quod "segetem asportarent domum, et ibi per trituram ita excuterent aristas, ut solae ferme paleae (agnar) superessent, quibus in tergo furum colligatis (a bak bundín) ita in rei furtivae signum in iudicium ducebantur." Ver. derivat ab agn, et banka, tundere; Ih. vero, Locc. secutus, a bak, dorsum, aliam tamen denominationis caussam afferens; dum fur, inquit, "fruges dorso imponebat, vestigia furti paleae relinquebant."

Agærð (agiær), f. pågift, mellangift, fyllnad i penningar vid jordaskifte, då endera jorden är af mindre värde än den andra: supplementum pecuniarium, in permutatione fundorum additum fundo minori. I. J. 4: 1; II. J. 10; III. 135.

Aka, 1) v. n. åka: curru vehi. L. FS. 1, 2: 3; 4; II. Forn. 2, 14, 16. 2) v. a. föra (på vagn), köra: (curru) vehere. IL. Forn. 9.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

Digitized by Google

45.

Aka, f. lass: vehes. aku pro aceer, vocabulo sine dubio corrupto, legendum nobis videtur III. 92.

Akallan, f. 1) åkallan, anropande om hjelp: invocatio. II. Add. 7: 12. Cfr. Op. 2) tilltal, anklagelse: actio, accusatio. II. Add. 9: pr. Cfr. Atalan.

Aker (akr, II. Forn. 29. akar, I. FS. 4. hakær, I. J. 11. ökær, III. 113.), m. aker: ager. I. K. 17: pr; J. 7: pr; 9; FS. 5: 1; 6: 1, 4; FB. 2; II. K. 73: pr; V. 2. etc. a. ok v. æller æng, I. J. 2: pr; 13: pr, 2, 3; M. pr; FS. 4, 6: 2; FB. 3; II. M. 7; Forn. 36; III. 87; IV. 5. Cfr. Enka.

Akergærþi (akra giærþi), n. åkergärde: ager consaeptus. I. J. 13: 2; II. J. 21, 29.

Akerlafs, n. sädeslass: plaustrum frumento ex agris comportato repletum. I. FS. 5: 3; II. K. 43; Forn. 21, 22; III. 1, 2; IV. 21: 65.

Akernam (aker næm), n. en annans få, som man funnit på sin åker, och intagit: alienum pecus in agro captum. I. FS. 6: pr, 1; II. K. 63; Forn. 24, 25; Add. 4: 1; 10. Cfr. Nam, Namfæ.

Akerskapi, m. skada på åker, gjord af andras kreatur: damnum ab alieno pecore agro illatum. II. Add. 5: 3. collat. cum Forn. 20.

Akker, vide Aka.

Akoma, f. åkomma: laesio corpori illata, vulnus. II. R. 13; Add. 3: 3; 7: 13. not. 93; 16; III. 133; IV. 19: 4. Cfr. Koma.

Akærande, m. kärande: actor. II. U. 13. not. 1.

Ala, v. a. upföda, underhålla: alere. ma hvarghit andru kalf ala, proverb. ingendera skall föda kalf åt den andra: neuter alet alterius vitulum. II. A. 20.

Alagh, n. pl. pålaga: indictio. IV. 19: 4. Cfr. Alæghin.

Alder (alber; ællir, ællær, ællæ. ælla, pro allir etc. I. G. 3; II. K. 522 Dr. 1; A. 8; G. 2; J. 33, 43, 46; Add. 11: 5, 16; III. 18. hallær, IV. 16: 12. halldræ, I. Br. 4.), pron. 1) all: omnis. I. K. 1, 2; II. K. 73: 1, 7. etc. allir mæn, vide Maper. aldra göta egn, -mark, -ping, aldramanna ping, vide Egn etc. 2) hel: totus. kyrkia al, I. K. 3. kirkiugarber alber, 13. ibid. allan by, I. J. 15: 1. alla ([kipt], I. J. 18. allæn koppofund, I. FB. 7: 2. all fokn, II. K. 65. alt hæræb, II. Add. 7: 21. alt land, III. 58. alt götland, IV. 16:11. [kriva korn allan, göra han (sc. kovan) allan, IV. 16 12. etc.

Alder, m. tid, lifstid, ålder: aevum, aetas. allan alder, I. p. 19: pr. bærnfker at aldri, IV. 15: 18. Cfr. Bærnfker, For ældri.

Aldin, n. trädfrukt; förekommer här blott om ållon: fructus arborum; hie solum occurrit de glandibus. I. FS. 2: pr.

Aldinbær, adj. fruktbärande (träd): fructifera (arbor). ek a., I. FB. 8; II. U. 17; IV. 7.

Aldinfkogher, m. allonskog: silva glandaria. II. Forn. 13.

Aldinviper (aldil viper, allen viper), m. fruktbärande ek, eller tilläfventyrs fruktbärande träd i allmänhet: quercus glandifera, vel forte quaevis arbor fructifera. II. Forn. 44; III. 58.)(undirviper. I. FS. 2:1; II. JB. 19; Forn. 3, 11; Add. 3:1.

Aldrahanda, pron. indecl. allehanda: omnis generis. I. Br. 1. Scribitur alla handa, II. K. 43. Cfr. Hand.

Aldra hælghuna dagher (halldrahælghunnæ dagher), m. allhelgona dag; festum omnium sanctorum, dies primus Novembris. I. Br. 4; II. K. 52.

not. 69; 54. not. 8. Cfr. Hælghunamæsfu dagher.

Aldrigh (alþrigh), adv. aldrig: numquam. I. O. 6; G. 3; J. 7: pr; LR; Br. 3; etc. Scribitur aldre, II. Add. 11: 16. Alf (pro halvu a halva), f. hälft, sida: dimidia pars, latus. af manna, kunu alf utkomnir, födde af manssidan (såsom t. ex. broders eller farbroders barn) eller qvinnosidan (såsom systers eller fasters barn): geniti a virili latere (ut ex. c. fratris v. patrui liberi) vel a feminino (ut sororis v. amitae liberi). II. R. 30. not. 20; Add. 11: 16. Pro kunu alf, II. Add. 11: 18. legendum videtur kunur; cfr. not. 93. ibid.

Alf, I. A. 6: 1. vide Arver. Allandæ, vide Landi. Allen wiper, vide Aldinviper.

Allhelagher, adj. a. dagher, söndag eller annan större helgdag, i motsats mot de mindre helgdagarne, som ej hade fasta ok forhælgp: dies dominica, vel festum maioris ordinis, oppos. minoribus festis, quae non habebant vigilias ieiunandas. II. Add. 9: pr, 1. collat. c. II. K. 52; III. 18; IV. 21: 37. Allæ, Allær, conj. vide Æller.

Almanna (almennæ), adj. indecl. (ab allir mæn, cfr. Almænninger et Maper) allmän: communis. a. bro, vægher, vide Almænnings bro, Almænnings vægher.

Almofu, f. almosa: munusculum egeno datum. II. K. 41. Inde

Almoso. maper, m. tiggare: mendicus. II. D. 14.

Almænniliker, adj. allmän, vanlig: vulgaris. IV. 19:1.

Almænninger (almænniger, almanninger, almanniger, almenninger, almenniger; almenpniger, II. Forn. 42. ælmænninger, II. A. 8. almænni, II. U. 10. not. 84.), m. (ab allir mæn)

1) allmänhet, t. ex. en bys, ett härads eller landskaps innevånare: universitas hominum, ex. c. universi pagi cuiusdam, territorii v. provinciae incolae. - gs a, *fkogher* etc. i. q. aldra manna a, skogher etc. 2) i. q. almænnings skogher; a) en bys gemensamma skog och mark: pagi cu- ' jusdam silva et pascuum commune. I. J. 13:4; 15:1; M. 5; FB. 7:3; II. J. 32, 33, 35; M. 5; U. 14, 16; bys a., II. U. ind. 10. a. aldra granna, I. J. 15: pr; II. J. 34. granna a., I. M. 6; II. M. 6. a. aldra manna, II. U. 10. Cfr. Byafkogher. b) ett härads skog: silva territorii communis. hæraps a., II. Forn. 44; III. 58, 113, 144. c) hela landskapets skog: silva totius provinciae communis. lands a., II. Forn. 44; III. 58, 113, 114, 144. Ad ultimum hoc genus communium silvarum referenda videtur illa, de qua mentio fit IV. 16: 3. — Cfr. Almænnings [kogher.

Almænnings a, f. gemensam å: flumen commune. IV. 11: 4.

Almænnings biærgh, n. gemensamt berg: mons communis. IV. 11:2.

Almænnings bondi, m.)(þiæniftu mæn etc. II. Forn. 50; III. 147. i. q. bondi, quod vide.

Almænnings bro, f. allmän bro, bro som hör till en allmän väg: pons publica, v. ad publicam viam, almænnings vægher dictam, pertinens. X makabro, II. Forn. 32. Scribitur almanna bro, not. 50. ibid.

Almænnings giæld, n. allmän pålaga, skatt: publicum tributum. II. O. 1: 15; IV. 9: 2.

Almænnings iorþ, f. jord, hvartill egande rätten var allmän, men nytjerätten eller en ständig besittningsrätt uplåten åt enskild person: prædium publicum, cuius ususfructus vel dominium utile privato cuidam competiit. II. K. 7; A. 8; Add. 11: 11. Cfr. *Almænningskarl, - landboe*.

Almænningskarl, m. den som hade nytje- eller ständig besittningsrätt till en jord, hvartill dominium directum var allmänt: vir, qui habebat usumfructum vel dominium utile prædii publici. IV. 21: 106. coll. c. II. K. 7. Cfr. Almænnings iorp, - landboe.

Almænnings köp, n. allmänt, gångbart pris: pretium vulgare. II. Add. 6: 3.

Almænnings landboe, m. den som bodde på allmänningsjord, utan att hafva ständig besittningsrätt: colonus fundi publici. II. K. ind. 7. coll. c. textu Cap. Cfr. Almænnings ior p, - karl.

Almænnings fior, m. allmän sjö: sommunis lacus. IV. 11: 3. not. 44.

Almænnings Skogher, m. allmänning: silva communis. IV. 11: r.

Almænnings vætn, n. allmäu sjö eller å: communis lacus vel amnis. I. M. 4; II. M. 4; IV. 11: 3.

Almænnings vægher, m. allmän väg (som ej for en bys enskilda behof var anlagd): publica via (quae non unius tantum pagi utilitatis caussa erat munita),) (maka vægher, II. Forn. 32. not. 49. Scribitur almanna vægher, in textu, et not. 43. ibid.

Almænnings öre, m. en allmän skatt af ett eller ett halft öre af hvar skattskyldig gård: unius vel dimidiae orae tributum de unoquoque fundo tributario. II. Forn. 41, 42; III. 57, 116; V. 1-3. fulder a.)(halver, V. 1.

Ait pro halt v. halft, vide Halver. Altaralæghi, n. offer (af matvaror) som lägges på altaret: oblatio (cibariorum) altari imposita. II. K. 55;

IV. 21: 71. Cfr. Altare.

Altara sten (haltæræ sten), f. altarsten: mensa altaris. I. K. 5, 6; II. K. 8. Attare, m. 1) altare: ara. L. K. G. etc. a a. læggia, offra (matvaror till presterskapet), (cibaria sacerdotibus offerenda) altari imponere. II. K. 54. not. 4; HI. 21. Cfr. Attaralæghi, Ofra. höghe a., högaltare: altare principale. IV. 16: 12. 2) offer som lägges på altaret: stips quae altari imponitur. II. K. 30.

Alz, adv. inalles: omnibus consummatis. II. Dr. 3. alz faman, II. Add. 7: 20.

Alzman, m. II. Dr. 15. detta ord synes ursprungligen betyda öbo eller kustbebyggare i allmänhet (af *aland,* ö, kustland); här en innevånare af Östersjöns öar eller östliga kuster; h, v. si, ut Bg. recte iudicare nobis videtur, contracta sit ab alandsman, primitus comprehendit guoscumque insulares et maris accolas, hoc autem loco speciatim insularum et litorum orientalium maris Baltici incolas. Bg. credit quidem h. v. esse vertendam Aländning, Alandum, sed sensu latiori comprehendere non tantum incolas insulae Aland, sed etiam omnes Fennones et incolas ceterarum regionum, quae a parte orientali mari Baltico adiacent et hodie imperio Russico sunt subjectae (Cod. Jur. VG. p. 114. not. 62.). At aland, aeque ac faland, primitus non fuit nomen proprium, sed generatim significavit insulam vel oram maritimam, eodem modo quo öland significavit insulam,

Alæghin, adj. pålagd, påbjuden som skatt eller afgift: indictus, impositus. alægna pænningha, utomordentliga skatter eller afgifter: extraordinaria tributa,)(lagha utfkyller, V. 1. Cfr. Alagh.

Ambut (ambot, ambat), f. trälinn~~x~~ serva, ancilla. I. G. 6: 3; LR. not. 15; II. Add. 8, 12: 2; IV. 1.)(præl, L.

A. 4: 2; R. 11: pr; **P**. 16—18, 19: pr; **II.** A. 32; R. 26; **D**. 51—54.) (anböpog fostra, II. G. 11.

Amot, a mot, praep. emot: contra. Wide Mot.

An, pron. vide Han.

An, conj. vide Æn.

Anbanka, vide Agnabaka.

Andmarki, anmarki, m. förfång, skaa: detrimentum. I. M. not. 1; S. 7. ibid; II. M. 7.

Andurstang, f. (Fenn. antura), en stång, som fästes under slädmeden, prov. anderstång: pertica trahae susfixa. I. FS. 2: 3; II. Forn. 14.

Andvæglipa, v. a. synes betyda bortföra, lössläppa: significat, ut videtur, devehere vel dimittere, forte a wægher. II. p. 17.

Anna, v. a. förtjena, vinna egande rätten till en sak, så att den ej af förra egaren kan återfordras: mereri, dominium rei ita adquirere, nt a priori domino non possit revocari. II. G. 2; III. 67, 97.

Annanstap, vide Annarstap.

Annantingiæ, vide Annattvæggia.

Annanvagh (annan vægh), adv. 1) på andra sidau: trans (ex. c. fluvium). I. M. 4, 6; IL. M. 4, 6. 2) å eno, å andra sidau: ab altera parte. H. A. 2; Add. 11:18.

Annar, pron. (aprum v. adrum, dat. sing. m. I. K. 20: pr; II. Add. 7: 19. etc. vel dat. pl. I. J. 19: 1; II. K. 72: 1. andrum, II. A. 7, 16. apra, adra, acc. sing. f. K. Md. 1: 2; A. 5. v. acc. pl. m. I. R. 1: pr; II. R. 1. andræ, dat. sing. f. pro annare, H. Add. 7: 16. apru, adru, dat. sing. n. I. Md. 1: pr; p. 13. andru, II. A. 20. vel, minus recte, annut, annat (finni), I. FS. 4; H. A. ind. 8. aprir, adrir, nom. pl. m. I. R. 1: pr; II. J. 29. adrer, f. II. Add. 2: 2. annar pro annars, I. M.

1. annæz pro annæt, I. P. 11. ænnur pro annur, II. p. 30. anut, forte lapsu calami pro annur, III. 67.) 1) annan: alius, alter. L. K. 10: 4; 13, 14: pr; 16. etc. *flikt en, hvarin* v. hvar *fum* annar, I. A. 2: 1; 5, 8: 2; IL A. 3. *fi*ghir etc. hvar aprum etc. I. A. 13: 1; G. 9:1. cfr. Bondi. hvarghi perra ar annars arvi, I. A. 13: 1—4. flokifrillu son ok annar apalkono son, L.A. 8: 2. lysi (sc. rem inventam) sum aprum þiufnaþi, löfe fum annat akernam, E. FS. 6: 1. præl sliæl mæp adrum frælfum manni, IL Þ. 21. Cfr. Liuta. 2) den andre: secundus. I. K. 14: 2; 17: pr; Md. 1: pr; 13: 1; II. Add. 9: pr. etc. 3) endera: alteruter. I. A. 2: 1; 13: 4; J. 13: 3; 16: pr; FS. 5: 3; H. J. 3, 12; Add. 11: 16, 18. annat perra, idem. I. A. 16: pr. före annat arf i bo, om endera under äktenskapet tager arf: si alteruter (coniugum) in domum importet hereditatem. II. A. ind. 20. kallas annat, (endera: alteruter) eig egha, I. J. 4: >. Cfr. Fara. 4) annar — annar, den ene, den andre: alter — alter. I. A. 13: pr; 19; J. 7: 1, 2; 9: 1; P. 12: 2; II. Forn. 22; Add. 7: 13; 13: 1; III. 57; IV. 12.

Annarstaß (annarstad, anarstæd, annærstagd, annanstaß, annarstadz), adw. 1) annorstädes: alibi. I. K. 18; Md. 11; FS. 5: pr; II. K. ind. 42. not. 48; cap. 11; Dr. 22; Forn. 18; III. 67, 105; IV. 1. 2) till annat ställe: ad alium locum. II. Add. 7: 15. 3) å ena, å andra sidan: ab altera parte. II. A. 3.

Annattvæggia (annat tvæggiæ, annættvægiæ, annattvigiæ, annattæggiæ, annettiggiæ, antigia, æntiggiæ, annattingiæ, ænnættinghæ, annantingiæ, antingiæ), 1) pron. ettdera (af två): alterutrum. til han gor a., III. 95. 2) conj. antingen: sive. L J. 2: pr; **p**. 12: 2; Br. 1; II. K. 73: 1; G. 2, 12; R. 29; **p**. 45, 52, 58; J. 1, 14; Add. 3: 1; 6: pr; 9: 2; III. 6; IV. 9: 1; 19: 1, 2.

Annurlund, adv. annorlunda: aliter. II. M. 7. Cfr. Lund.

Annöhogher (anöhogher, anögher, anogther, anögher, annogher; annöhof pro -hog, II. G. 11. annörghom pro -hghom, I. A. 22.), adj. (Isl. annaud v. anaud, servitus), träl: servus, in servili statu.)(fræls, vide Fræls.)(ætledder, I. Md. 2; II. Dr. 7.)(ættaher, I. Md. 2.)(ætboren, I. G. 6: 4. a. domber, träldom: servitus. II. A. 31. a. ftaher, idem. I. A. 22. Cfr. Foftra.

Ansker, vide Ænsker.

Ansvar, n. gensvar, genmäle: responsio. IV. 19:1.

Antigia, antingiæ, vide Annattvæggia.

Anvarpa, andvarpa, v. a. öfverlemna, antvarda, anförtro: tradere, committere. II. U. 6.

Anværk, n. pl. 1) landtarbeten: opera rustica. Vide Anværkdagher. 2) kreatur och redskap hörande till landtbruket: iumenta aliaeque res ad opera rustica necessariae. II. Forn. ind. 15.

Anværkdagher, m. en dag, då våreller höstarbete är för händer: dies quo opus rusticum fit. II. Forn. ind. 15. Scribitur anuardagher, not. 27. ibid. Pro anværkdæghi perperam scriptum est andrum dæghi, I. FS. 3. Cfr. not. 3. ibid.

Anöpogher, anögher, vide Annöhogher.

Aplöghia, oplöia (opplöghia, II. K. 63. not. 70.), f. plöjning utöfver gränsskilnaden in på andras område: transgressus limitum in araudo. II. K. 63; Add. 4: 1; IV. 21: 33.

Apostla mæssu dagher, m. Apostladag: dies festus cuiusdam S. Apostolorum. I. Br. 4; II. K. 52.

Apostola dagher, m. i. q. apostla mæssu dagher, III. 18.

Aptan (aftæn), m. 1) afton: vespora. mider a., II. K. 52. not. 83; III. 18; IV. 21: 37. Cfr. Midaptan. 2) dagen före en högtidsdag: dies festum quoddam praecedens, vigilia. Cfr. Iula-, Paska aptan.

Apter (aptær, aptar, aftær, apftar), adv. 1) tillbaka: retro. a. a ping v. topt ganga, I. Md. 1:3; J. 2:pr. a. koma, I. A. 12: 1. a. til fkiptis læggia v. bæra, I. A. 5, 21: pr; J. 4: 1. cir. Bo. (bref) a. til biskups föra, I. G. 8: 1. a. fa, I. R. 11: pr; P. 1, 16; FB. 10: pr. a. köpa, I. p. 13. a. a hand manni lepa; I. p. 16. eight a. (taka), I. P. 5: 1. a. gialda, vide Gialda. man v. fæ a. böta, vide Böta. maper köpe ok vil a. fælia, I. J. 3:4 Þa giftis hun allum barnum finum a. til alfs (lege arfs), I. A. 6: 1. 2) qvar: residuus. a. standa, I. K. 20: 1. — In recentioribus codicibus h. v. scribitur ater; ex. c. II. A. 16; J. 1. etc. Clr. Ater.

Ar, n. 1) årsväxt, gröda: annona. god a., IV. 15: 17. 2) år: annus. II. K. 6, 65, 72: 1, 3; 73: pr. etc. um aret v. ar, quovis anno. II. J. 6; Forn. 43; III. 2 (ubi ara pro aret scriptum est), 57. æptir þæt tiu ar, tio år derefter: decem post annis. I. Br. 2. pufand arum etc. år 1000 etc.: anno millesimo etc. I. Br. 6. not. 63; IV. 19 5. ær, pl. pro ar, I. Br. 2; II. Add. 11: 1. æaræ, gen. pl. pro aræ, II. Add. 7: 29. Cfr. Maghandi.

Arf, n. arf: hereditas. Haec recentior forma vocis arver occurrit III. 132. Arf, m. vide Arver.

Arffallin (ærf fullin), adj. som gått i arf: qui hereditate ad alium dominum transiit. IL Add. 11:3.

Arftakin (ærftakin, artakin), adj. Brfd: hereditate acceptus. a. iorp, I. J. 2: 1; II. R. 30; J. 2, 46; Add. 11: 5, 9-11.

Arfpa iorp, Arfpar bolker, etc. vide Ærfp, Ærfpa iorp.

Arin, m. eldstad: focus. V. 1.

Ark, f. skrin: arcula. I. p. 5: 2; II. p. 33.

Arkar lykil, m. I. A. 4: 2, archæ nikil, II. A. 6. skrinsnyckel: clavis arculae.

Arkononger, m. goper a. en konung, under hvars regeringstid ständigt goda år inträffat, hvilket af de gamle tillskrefs konungen: rex, cujus imperii tempus fecundis annis est insignis; quam prosperitatem veteres regi acceptam retulisse, notissimum est. IV. 15: 17.

Ars fæsta (arffæsta), f. landbos rättighet att qvarsitta ett års tid på den arrenderade jorden: ius coloni in annum sedendi in praedio conducto. I. A. 18: pr; II. A. 25.

Arvabot (arvæböt), f. böter, som af dråpare erlades till den dräpnes arfvinge: mulcta, quam homicida pendebat heredi occisi. I. Md. 1: 4; 2, 4; II. Dr. 5, 7, 9. Cfr. Manböter, Ognarbot.

Arva iorþ, f. arfjord: fundus v. ager hereditarius. Ita sine dubio legendum pro halvæ iorþ, II. Add. 11: 6. Arver (ærver; in nominat. occurrit arf, II. K. 73: pr; A. 17; J. 1; Add. 11: 18. arvi, arvæ, II. Add. 11: 18; III. 136. harf pro arf, I. A. 14: pr. cfr. II. Add. 11: 6. not. 35.), m. 1) jord, fast egendom: bona immobilia.)(löfir pænningar, II. A. 30. 2) död persons qvarlåtenskap: bona defuncti relicta. dör maþer... þa ſkal a. hans etc. I. A. 14: pr. vil hava a. hans, I. A.

11. taka a. mans, I. A. 8: 2; 9: 1; 12: 2; 23; II. K. 73: pr; Add. 11: 4, 17. 3) arf: hereditas. I. J. 1; II. J. 1; Add. 11: 4, 14-17, 19. etc. arva bolker, II. A. rubr. taka bo v. iorp at arvi, I. A. 16: 2; J. 2: 1. fkipta arvi v. arf, I. A. 2:1; 3:1; II. Add. 11:16, 18, 19; III. 142. a. ganger i kolla [kipti, II. Add. 11: 16. nærme vara arve, ibid. i a. falla, arvin falder, vide Fal-Ia. til a. ſtanda, a. ſtander til mans, vide Standa. dræpa man sik, barnum finum, kono finni til arfs, II. Add. 11: 13—15. vil sinum barnum a. unna, I. A. 15. pa havir hon a. hægnat (egnat), hereditatem infanti scrvavit, L A. 4: pr; II. A. 4. pa giftis hun allum barnum finum apter til arfs, I. A. 6: 1 (ubi alfs male scriptum est); II. A. 9. gengu fra arvi sinum, förlorade sin arfsrätt (som de förr haft): amittebant ius suum hereditarium (quod antea habuerant), IV. 14: 19. Cfr. Arf, Bak-, Dana-, Presta-, Sunararver, Ærfþ.

Arver, m. arfvinge: heres. Cfr. Arvi.

Arvi (arfvi, arvæ, arfva, ærvi, ærfe; in nomin. occurrit arver, II. J. 5; Add. 7:8. not. 56; 22; 11:8; III. 129; IV. 18: 10.), m. arfvinge: heres. I. Md. 1: 1-5; 3: pr; B. 7, 9; A. 1, 9: pr. etc. a. ok æptir mælandi, allitt. vide Ugilder. börna arvar, vide Barn. *fokia (lægher) til pripia arva,* d. ä. till dess lägersmannens qvarlåtenskap tre gånger gått i arf, eller hans arfvinge dött och blifvit ärfd af en annan, och denne åter af en tredje: donec mortuo stupratoris herede huiusque herede, bona ad tertium heredem pervenerint. II. G. 18. — Cfr. Skap-, Skæptarvi.

Arvi (arfvi, arvæ), m. arf: hereditas. Vide Arver. Arvingi (ærvingi), m. arfvinge: heres. I. Md. 1: pr; II. Dr. 1.

Arvuda (ærvoþa), v. n. 1) egentligen, göra landtarbete: imprimis, opera rustica facere. II. p. 14. hin fatöki havir længi -pat, IV. 19: 1. 2) göra arbete eller tjenst i allmänhet: cuilibet negotio, ex. c. rei militari, operam dare. per fum mera a. for os, IV. 19: 1.

Arvudi, arvipi, n. (ab arver 1.) 1) egentligen landtarbete: proprie labor rusticus. II. A. 27. 2) arbete i allmänhet, bemödande medelst ytre handlingar: quivis labor, opera.)(huxan, IV. 12. 3) besvär, svårighet: negotium, molestia. IV. 15: 15.

Arvudis lön, f. arbetslön, belöning: praemium laboris. IV. 16: 1.

As, m. ås: iugum. Vide ind. nom. locc. vv. Hiordsas, Hælgiarsas, Hökesas etc. Terminatio os in vv. hindos, fpekuos, ænnuos, idem significare videtur. Afater, adj. ense: concors. göras afatir, öfverenskomma: consentire. I. Md. 1: 2; II. Dr. 3. Cfr. Satter.

Afikkia (afikiæ, afikyu, afækyu), f. aska: tonitrus, fulmen. I. FB. 6: 1; II. U. 13. Ita h. v. explicat Ih., qui suspicatur afikkiæ elder esse id quod nos afkeld (ignis fulmineus) dicimus, v. afikkia derivans "ab As, communi Deorum nomine, et ecka, transvectio, quum crediderit olim vulgus fatuum, Thorum, dum tonat, curru suo quatere Olympum." (Gl. Sv. G. v. Afka; Diss. Vet. Catal. Regg. Sv. G. p. 140. seq.). Stj. Locc. et Ver. vertunt "utan fak, extra culpam"; Br. "potius forte pestis v. morbus epidemicus, ut afyn pro fyn."

Afka, f. aska: cinis. hema i afku sitia. sitta hemma vid spisen: domestico soco adsidere,) köpfærpum fara, I. A. 19; II. A. 27. vara suman om afk (pro afko) ok difk, hafva samma spis och bord, vara i ett matlag: communi foco et mensa uti,) (*fkildir at* om mal ok mætte, V. 1. Quod in hæ formula dicitur a/k ok di/k, non vero arin ok di/k, id mirum non videbitur cui cognitum est, quantum, in connectendis vocabulis, similitudo quaedam soni apud veteres valuerit.

Aflata (aflæta), f. öfverskridande af rätta gränsen, vid hö- eller sädesbärgning, så att någon slår eller skäv inpå andras område: transgressus limitum in secando foeno vel metendis segetibus. II. K. 63; Add. 4: 1; 10; III. 82; IV. 21: 33.

Afyn, f. 1) åsyn: contuitus. Cfr. Afynar vitni. 2) syn: inspectatio iudicialis. hæraps v. lands afyn, I. J. 16: pr; M. 3; II. J. 37; M. 3; III. 144. Afynar mæn, afyna mæn, m. pl. synemän, förordnade att förrätta härads- eller landssyn: viri ad inspectandas res litigiosas nominati. I. J. 15: pr. not. 81; 16. pr; M. not. 1; II. J. 37; M. 3.

Afynar vitni (afyna -, afynir vitni), n. 1) åsynavitne: testis oculatus. I. R. 8: pr; 9: 2; 11: pr; II. R. 12, 13, 17, 20, 23, 26. 2) vitnesbörd af åsynavitne: testimonium eiusmodi testis. bæra a., I. B. 1: pr; R. 9: pr; II. R. 20. Cfr. Synar vitni.

At (ad, III. 32), praep. c. dat. 1) at, till: ad (locum). vænda hæl ok nakka at hemkynnum, vide Hemkynni. rinna at annars tompt, II. Add. 7: 2. ftæmna þing, riþa hem at manni, II. Add. 5: 1; 7: 1, 3, 5, 19. Cfr. Fara, Ganga. kumber hin at, si is adveniat. I. J. 20. fyr æn han komber at dorum, II. J. 12. at ganga, vide Ganga. Cfr. Hitta, Skilia. 2) at, för: ad. fapir at fosterlandi, IV. 14: 11. halda stæmnudagh at adrum, II. K. 3, 4. at fær gior, vide Gæra. at fæstu, læng-

Ito, vide Fair, Langer. nuta at annars, alienis (meritis) frui, vide Niuta. Cfr. Hylla, Illa, Lita, Saker, Spyria, Sæka. 3) på: in. at qvældi, I. G. 9: pr; IL K. 51. at fiunda daghi, endagha etc. I. B. 1: pr; R. 5: pr; II. K. 55; III. 57. pry öl, ær iummykit skul böta at etc. I. Md. 13: 1. at prim öl/tæmnum, I. G. 9: 4. at faperni, moperni, I. Md. 3: 2. 4) vid: iuxta, ad, etc. hema at hemkynnum, II. A. 16. at kirkiu, II. Add. 9: 1. gærþa at finu odælli, I. J. 17:3. up at örs vatni, odnem, IV. 10. at fyrstæ kæro, III. 82. at natværpi, L. Md. 1: 3. 5) hos: apud. dö at manni, I. K. 15: 1; II. A. 18. at pripia fala, IL p. 39. læggia fæ sit in til giæt*flu at annars* (proprie, in aliena domo; haec enim locutio est elliptica, non vero praep. at regit genitivum, ut quidam statuunt), II. R. ind. 29. 6) framför adjectiver och participier tjenar denna praep. att utmärka ett tillstånd, ungefärligen såsom de så kallade duo ablativi consequentiae i Latinska språket: adiectivis vel participiis praeposita, h. v. interdum indicat statum quendam, pariter fere ac duo ablativi consequentiae in lingua Latina. at opnom dorum, då dörrarne aro öpna: apertis foribus. I. K. 7:1. at helum garbi, I. FS. 5: 3. at ufældu mali, IV. 9: 2. at garþalöfo, (agro) non consaepto. II. Forn. 35. at uilto, lite non mota, vide Uilter. at faklöfo, sine culpa v. poena, vide Saklös. Cfr. Lughlös, Ugiflat. Huc quoque referenda videtur locutio adverbialis py at hvaro; cfr. Py. 7) genom: per. Skiuta in at liura, I. O. 6; II. O. 2: 2. at vapa, I. VS. 1: pr. taka bo at arvi, vide Arver 3. at konongs rætte, II. R. 10; Add. 13:2. 8) med: cum. at vitnum leta,

II. A. 10. at paesfe byrias paer (scil." fornæmis fakir), II. Forn. 1. 9) till, som, i egenskap af: ad, ut, loco v. nomine (rei) etc. *fkylda kono at finni kono hava,* hafva en beslägtad qvinna till (sin) hustru: uxorem sibi cognatam habere. I. G. 7. iorþ at væþium fætia v. taka, vide Væb. ægha at botum örtogh etc. I. S. 5. öre at unningia lughum, I. p. 14. at hovoptinda, II. K. 72: 2. at hindradugsgæf, I. B. 7. etc. at natvaku, lægherftaþ, I. K. . 15: 1; II. K. 31 — 33. at legho, III. 57. Cír. Lan, Muta. 10) till, i afseende på: ratione habita (rei). bærnfker at aldri, IV. 15: 18. Ikild at bo finu, vide Bo. at vitnum fipari, II.J. 37. minna at nokrom lot, 11, K. 37. iamgilder at farum, I. S. 3: pr. væri faklöft at pænninga botum, II. Add. 12: pr. gærs at (bu) gorvargher, I. O. 9. piuver at (piuft perre), I. Md. 8; A. 17: 1. etc. fander at fak, vide Sander. fællas at (tylft etc.), vide Fælla. at væstgöta formæli, IV. 14:13. 11) enligt: secundum. at laghum, vide Lagh. at gups rætti, I. G. 7; II. A. 12; G. 14, 16. at kirkiunna ræt, II. K. 70; III. 32. at laghmæli, vide Laghmæli. — At ulovandis occurrit quidem II. Forn. ind. 1. at v. at aut delenda, aut ater legenda nobis videtur; cfr. IV. 6. - Cfr. A, praep. in fine.

At, conj. 1) att: quod, ut. at mere fe skapi gör, at han tændi eigh, I. K. 8. at gömes, att de iakttagas: ut observentur. I. Br. 3. viti... at þer sætos, at þær kom loter etc. III. 107, 162. utan at þer salli etc. nisi cadant. 1. K. 4. æstir at allir mæn hava in burghit, III. 117. a tiu vitrum at etc. d. ä. sedan: postquam; cfr. A 2. 2) på det att: (eum in finem) ut. at þæssi var

rp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

46,

fkipan mati etc. IV. 19: 2. 3) att (framför infinitiver): nota infinitivi. at fyrnas, I. K. 6. at gærþe (pro gærþa), I. K. 13. ægha at gialda etc. vide Ægha. 4) för att, till att: ad (faciendum), ut (faciat) etc. griþ at beþas, pacem petitum v. petendi caussa. I. Md. 1: pr. *fukum at hialpa*, I. K. 14: 2. bo at vittia, I. A. 4: 2. *fkaþa at* göra, II. Add. 7: 1, 8. at lifta þen hovodtekn etc. IV. 16: 12. þæt ær fva at under ftandu, id sic est intelligendum, II. A. 3. *fva ær firi gipt at fkilia*, I. G. 9: 2.

At, 2. pers. sing. praes. ind. vel sup. ab ægha, quod vide.

Atala, v. a. åtala, klandra: litem movere, actionem intendere. II. Add. 11: 3, 12.

Atala (aa tala), f. åtal, klander, påstående: actio, petitio. a. veta, tilltala, framföra sin talan: actionem intendere. II. Dr. 8; J. 29. not. 1. vara a þingi mæþ a. finni, vara tillstädes på tinget, och der förkunna sitt käromål eller påstående: coram iudicio adesse, ibique petitionem suam pronuntiare. II. Add. 9: pr. utan lagha a., opåtaldt, oklandradt: non mota lite. II. Add. 11: 2. Cfr. Tala.

Atalan, f. i. q. atala. a. ok akallan, allitt. II. Add. 9: pr.

Ater (attær), adv. 1) tillbaka: retro. ftals a. i ængland, IV. 16: 9. a. föra, koma, II. K. 72: 2, 3. Cfr. Ater ganga, Löfa. 2) åter, å nyo: denuo, iterum. II. K. 57. a. nya, renovare, quasi iterum novum facere. IV. 19: 2. 3) qvar: residuus. a. i tylft ftanda, de testibus. II. R. 12. garpar liggia ater til tompt, vide Topt. Cfr. Hulda, Standa. — Antiquior huius v. forma est apter, quod cfr.

Ater ganga, v. n. 1) återgå: redire. II. A. 26; Add. 11: 4, 17; III, 110. 2) återgå, förklaras ogiltig: irritum fieri. II. Add. 2: pr, 9; 11: 1; 13: 2; III. 46, 76.)(*ftanda*, II. Add. 2: 2, 11; 12: 1; 13: 1; III. 48.

Atergangs eper, m. återgångsed, ed som förklaras ogild: iuramentum irritum. III. 76.

Ater giæld, n. betalning, ersättning: solutio, compensatio. II. R. 4, 5.

Ater giælda, v. a. vide Gialda.

Atertan, num. aderton: octodecim. II. Add. 2: 12, 13; III. 63.

Atertandi, attærtandi, num. adertonde: decimus octavus. IV. 14: 18; 15: 18.

Athavi, m? (a hava) sed: mos. i ordum ok -vum, allitt. IV. 14: 14.

Atskilder, adj. åtskiljd: separatus. II. Dr. 7. Cfr. Skilia.

Atta, num. åtta: octo. I. K. 13; Md. 5: pr; VS. 3: pr; B. 1: 1; J. 2: pr. etc. Attatighi, num. åttatio: octoginta. L. Br. 6. not. 63; IV. 10: 5.

Atti, imperf. ab ægha, quod vide. Attundi (atundi), num. åttonde: octavus. IV. 14: 8; 15: 8; 16: 8. a. dagher æptir tolfta dagh iula, tjugonde dag jul: octava epiphaniae, dies XIII Ianuarii. II. K. 49, 51. attundi dagher (sc. iula), nyårsdagen: dies circumcisionis. I. Br. 4; II. K. 52. attundi loter, en åttondedel: octava pars. I. Pl. Cfr. Attunger.

Attunger, m. en af de delar, hvari hvar by var indelad; men huruvida detta ord här, såsom annars, betyder åttondedel, och, i sådant fall, huruvida dessa åttingar stodo i bestämdt förhållande till sjelfva byn, eller till något annat helt, är ovisst: certa quaedam pars pagi; in partes enim attungar dictas divisus erat quivis pagus; an vero v. attunger hic, ut alias, significet octavam partem, ac, si ita sit, utruin ipse pagus, an alind quoddam esset totum illad, quod respicerent hae partes, dubium est. I. J. 8, 14; II. J. 3, 20, 33. attundi loter af -gi, I. J. 14, v. attundi loter -gs, I. J. 7:3; II. K. 2; J. 19, 33; Forn. 13, åttondedelen af en attunger: pars octava eiusmodi primariae partis, minime vero, ut credidit Ih., portio octava pascui communis totius villae. innan by ok utan a., II. J. 3.

Atvift, f. egentl. närvaro; äfven en mindre delaktighet i dråp: proprie praesentia; speciatim vero, remotior quaedam societas homicidii. I. Md. 3: 3. Vide Atviftar maper.

Atvistar maher (ater vistæ perperam pro atvistæ, II. Dr. 3.), m. en som varit med dråparen på vigvallen, och visat fiendskap eller vrede emot den dräpne, dock utan att med råd eller gerning hjelpa till sjelfva dråpet: homicidae socius, qui, occiso infestus, adfuit in loco caedis, non tamen ad ipsam caedem ope vel consilio adiuvans. I. Md. 1: 1; 3: pr, 1; II. Dr. 3, 8.

Avaxter (afvæxter), m. (a vaxa) afkastning: fructus. I. A. 16: 2; II. A. 21.

Avund, f. (ab unna) ovänskap, fiendskap: inimicitia. I. R. 5:6; II. R. 9; Add. 7:13.

Aværka, v. a. bruka (jorden): colere (terram). III. 74.

Àxul (axful), ? (bjul-) axel: axis. I. FS. 2: 3; II. Forn. 14.

Ayrkia, f. inkräktning på andras område vid plöjning eller annat åkerarbete: transgressus limitum in arando aliove rustico labore. II. Add. 4: 2; 10; III. 83. Cfr. Yrkia.

Apalkona (udalcona), f. äkta hustru: nxor legitima. I. A. 5; II. A. 7.

Apalkono barn, n. äkta barn: legitimus filius v. filia. I. A. 23; G. 6: pr; II. G. 7.) *frillu barn*, I. A. 8:3; II. A. 12; Add. 12: 2.

Apalkono fun, m. äkta son: filius legitimus.)(frillu fun, I. A. 8: 2; II. A. 12.

Apra, apru, aprum, vide Annar.

Apruvis (apruvifu), adv. annorlunda: aliter. I. M. 7; III. 79.

B.

Bak, n. rygg: tergum. pu haf pi fpiut a baki, du hade ett spjut efter dig, förföljdes af en beväpnad: alius, hasta armatus, te persequebatur. I. R. 5: 1. binda hænder a bak (piuvi), I. Md. 8; II. Dr. 19; piuf a bak binda, I. p. 3: pr; 5: 1, 2; binda piuft a bak, II. p. 24, 30; binda tjufvens händer, jämte tjufgodset, på hans rygg: manus furis et res furtivas tergo ipsius alligare.

Bak arver, m. bakarf (och sidoarf): successio cognatorum in linea adscendenti et collaterali. I. Br. 2. not, 32; II. A. 21.

Bakhærbærghi, n. bagarstuga: pistrina. II. K. 2; nisi hærbærghi tantum sit legendum. Vide not. 15. ibid.

Baklius, n. pl. ljus, som voro så stälda i kyrkan, att presten, då han var vänd mot altaret, hade dem bakom sig: candelae, in aede sacra ita collocatae, ut pone sacerdotem, ad aram conversum, essent.) (framlius, I. K. 8: pr; II. K. 14.

Bak/kiurta, f. bakstycke af en kjortel: pars postica pallae muliebris. IL G. 5.

Balder, adj. bald, djerf: audaz. IV, 15: 10.

Balker, bolker, m. (egentligen bjelke; äfven något sammauhängande, fortsatt, i allmänhet: proprie trabs, deinde res continua, v. continuatio rei; [cfr. BH. Lex. Isl. h. v.] inde, ni fallimur,) 1) fortsättning eller innebegrepp af sammanhängande ämnen, t. ex. kirkiu balker, etc.: continuatio eiusdem argumenti, v. series rerum inter se connexarum, ex. c. kirkiu b. ceterique tituli librorum iuris. 2) en sammanhängande eller fortsatt bristfällighet (på gärdsgårdar), troligen af en viss storlek: continuus defectus (in saepimentis), certae cuiusdam, ut videtur, magnitudinis. I. K. 13; II. K. 26; U. 5. In codicibus Iuris Norvegici id dicitur balkabrot, si saepes ultra decem orgyiarum (fadma) spatium diruatur.

Bamba, f. trumma: tympanum. I. LR. Bana orþ, vide Banorþ.

Bana fuk, f. dråpsak, anklagelse för dråp: actio v. accusatio homicidii. varper manni vrang b. givin, d. ä. om målseganden brister i bevisningen: si actor nequeat probare homicidii accusationem. I. B. 6; II. Fr. 10.

Band, n. band: vinculum. or -dum lopa, I. Md. 7; II. Dr. 18. binda man fullum -dum, II. Add. 7: 19. Cfr. Fæfliband.

Bani (bænæ pro banæ, I. Md. 1: 1; 14: pr; 15: 4.), m. 1) död, genom dråp eller olyckshändelse: nex, mors violenta vel fortuita. II. O. 2: 13; Add. 5: 1; IV. 16: 2. fa bana af (klokko, wakni, etc.), I. K. 10: pr, 1; Md. 12, 15; R. 9: 1, 2; II. K. 17, 18. not. 38; Dr. 23, 25, 26. 32-39; R. 21-23; Add. 11: 19; IV. 15: 9. 2) baneman: interfector. I. Md. 1: 1, 2; 4, 14: pr, 3; B. 9; II. Fr. 13; Dr. 1, 3, 28, 31; IV. 12. bana fa, framskaffa dråparen: interfectorem producere; vide Fa. Cír. Fapur-, Hald-, Raps-, Pengsbani.

Bann, n. större bann: excommunistio maior. II. Add. 13: 1; III. 93.

Banorh, bana orh, n. banemannens namngifvande, angifvelse för drap: denominatio interfectoris, accusatio homicidii. giva manni b. i.q. bana næmpna, nämna banemannen, anklaga någon för dråp: interfectorem nominare, accusare aliquem homicidii. I. Md. 1: 1; II. Dr. 1. vita (ritæ perperam est scriptum) v. vinna b. a hænder manni, bevisa en sådan angifvelse: eiusmodi accusationem probare. I. Md. 1:2; IL Dr. 3. viþ b. ganga v. b. viþer ganga, vidgå angifvelsen, bekänna dråpet: caedem a se patratam confiteri. L.Md. 1: pr; 14: pr, 3; II. Dr. 1, 28, 31. -Si posterior h. v. pars non sit v. orb, verbum, ut nobis verisimile videtur. sed tantum terminatio in lingua Islandica usitata (ex. c. eiginord, legord,) üt statuit RASK (Anvisn. till Isländskan, Stockh. 1818, p. 196.), h. v. vertenda est: dräpande, dråp; caedes, homicidium.

Banzmal, n. (a bann) brott som medförer bannlysning: caussa excommunicationis. II. K. 52, 59; O. 3.

Bara, vide Bæra.

Bardagha böter, f. pl. slagsmålsböter: mulcta percussionis. I. A.: 18: 2; II. A. 26.

Bardaghi (barþadaghi, perperam, H. A. 26.), m. (a bæria) slag, stryk: percussio, verber. I. B. 1: pr; II. Add. 5: 1; IV. 19: 1. bardagha (bolker), I. B. rubr. Barfötter, adj. barfota: nudis pedibus. I. P. 5: 1; II. P. 30.

Barn, n. (pl. barn, I. A. 4: 2; 7. etc. börn, I. K. 5; A. 1. etc. born, II. Add. 11: 15. brörn vero, II. Dr. 7. bærn, II. A. 1, et brön, ibid. not. 17. Lapsu calami.) 1) barn: infans. I. K. 1, 14: pr, 1; Md. 1: 1; VS. 2: 1, 2. etc. 2) barn, son eller dotter: filius v. filie. I. A. 4-6, 8: pr, 1, 3; G. 4: 3. etc. börna arvar, bröstarfvingar: liberi a-

Kique heredes in linea descendenti. II. A. 3. dö af barni, dö i barnsäng: puerperio occumbere. I. G. 6: 3; II. G. 11, 13. Cfr. Apalkono-, Bropor-, Dottor-, Frillu-, Hor-, Lægher-, Stiup², Sunar-, Systor-, Systra-, Pybarn, Inlefsla.

Basta, v. a. (a bast, philyra) binda med bastrep: fune e philyra confecto ligare. basta ok binda, allitt. II. D. 4.

Bastugha, bastova, f. badstuga: balneum. I. O. 6; IV. 8.

Bater, m. båt: cymba. Cfr. Siuærings bater.

Bapi (bape, bæpi; bodhe, II. K. 44. not. 53.), conj. både: et (..et). I. K. e3; G. 6: 4; J. 14, 15: 1; **p**. 5: pr; 19: pr; II. K. 42, 62. etc. fit bröd... ok klædi b. videtur esse scriptum pro: b. fit b. o. k., IV. 16: 12. Vocabulis allitterationis caussa connexis h. v. nonnumquam otiosa praeponitur. b. ftafs ok ftols, IV. 16: 16.

Bapir, (bapi, bapin, bæpir, bæpe), pron. båda: ambo. I. VS. 1: 1, 4; A. 5: 1; 16, 18: 1, 2; II. A. 16; D. 44. etc. bæggiæ (gen. pl.) perra, I. A. 17: 1; G. 9: 5. etc. bap i pro bapi i, I. A. 4: 1.

Benbæria, v. a. slå, så att ben krosses: ita ferire, ut ossa frangantur. II. O. 2:13.

Bera, vide Bæra.

Befzle, n. vel befzel, m. (Isl. bitill, m. beifli, n.) hetsel: frenum. I. CB. Beta, v. a. jaga: insectari, venari. I. FB. 7: 1. Cfr. Biorn.

Bepas (bezas, I. Md. 1: pr; P. 8: pr.), v. dep. 1) begära: petere. b. grip, ranfuk, tak, etc. I. K. 1; Md. 1: pr; G. 9: 1, 4; P. 5: pr; 6: pr; 8: pr; 9, 10: II. K. 1; Dr. 1, 28, 40; G. 16; P. 30, 39, 40, 42, 48; Add. 12: 1. 2) bedja: rogare. I. FS. 2: 1; II. Forn. 3. Biargh (biærgh), n. berg: mons. b. ok bro, allitt. I. FB. 6: pr; II. U. 13. Cfr. Almænnings biærgh, et ind. nom. locc. vv. Aldu-, Aftabiærgh etc.

Bikiuhvælper, vide Bykkiuhvælper. Biltugher (byltugher), adj. (a bil, intervallum locorum v. momentum temporis, et tog, iter, quasi peregre abiens) biltog, fridlös inom riket till dess förlikning med målseganden skett, och således på obestämd tid: proscriptus, securitatis intra regnum expers, donec compositio cum actore facta esset; non vero ad certum tempus proscriptus, ut Ver. et post eum Locc. et Ih. crediderunt. II. Add. 7: 21, 22, 25, 26; 13: 1; III. 70, 111, 120. b. læggias, II. Dr. 40, 41; Add. 7: 25; IV. 2. b. ly [as, III. 120. b. fara, II. Add. 7: 29. b. vara ivir alt rikit, ibid. 20. Cfr. Friþlös, Utlægher, Utfvoren.

Binda, v. a. r) binda: ligare. b. værpla um föter, I. FB. 7:3. b. man viþ træ, I. O. 5. b. man firi frofte æller flughum, II. O. 2: 12. bundit brökar viþ knæ, I. Þ. 5: 1. bundin þiu ver, I. p. 5: 1; II. p. 32. vip vitu bundin, d. ä. förbunden till: obligatus; vide Vita. Cfr. Bak, Band, Balta, Biorn, Bælgher, Byrdi, Underbunden. 2) afsluta: contrahere. hionalagh b., II. K. 69. b. *[tapva mæþ manni*, III. 3) stadfästa, bekräfta: confirma-85. re. köpfæftum b., vide Köpfæft. binpum vit flikt, detta bekräfta vi: haec nos affirmamus, I. J. 2: 1; II. J. 2; nisi biupum legendum sit, quod tamen sensum nobis non videtur praebere.

Biog, vide Biug.

Biorn, m. björn: ursus. I. R. 12: 1; FB. 6: 1; II. R. 28; U. 13. pæn a b. ær betir v. binder, allitt. I. FB. 7: 1; II. U. 15.

Biorn spiut, n. björnspjut, på sådant sätt utstäldt, att det afskjuter sig sjelf,

da djuret går förbi: hasta, ursorum interficiendorum caussa ita idoneo loco collocata, ut, fera transeunte, ipsa se siaculetur. I. Md. 15: 2; II. Dr. 36.

Biskuper (biskuper, biskoper, byskuper), m. biskop: episcopus. I. K. 2, 3, 5, 13; R. 2; J. 5; Br. pr, 1, 3—5; II. K. 52; IV. 16. etc. Cfr. Boklærder, Ærchibiskuper.

Bifkupsdöme (bifcufsdöme, IV. 16: 4. bifcupsosmet, perperam, III. 99.), n. biskopsstift: dioecesis. I. Br. pr; II. K. 72: 3; IV. 16: 12. utan bifkupsdömes maper, en man, född utom stiftet: vir extra dioecesin (Scarensem) natus. II. K. 72: 3.

Biskups stol, m. biskopsstol: sella episcopalis. I. R. 2; II. R. 2.

Bifinari, m. besmar: statera. II. Forn. 45; III. 58.

Biug (biog, byg), n. bjugg, korn: hordeum. II. K. 36, 39; III. 1; IV. (6: 11, 12.

Biug reet, II. K. 39. (biwgreeth, biugræt, not. 4. ibid.) synes vara participium af *biug repa*, tillreda, tröska säden (egentl. kornet), skilja den från halmen och agnarne: segetem (proprie hordeum) praeparare, triturare, grana a culmis paleisque secernere. hvar VIII skæpna tiunde ær byug reet, om tionden, tröskad, gör åtta skäppor: si decimae, trituratis segetibus, repleant octo modios. Cfr. Repa. — Stj. credit v. reet significare segetes; Locc. vero et Ver. statuunt biugreet idem esse ac biugvret, i. e. locus saeptus pro hordeo serendo. His adsensisse videtur Ih. (Gloss. vv. ret, vret), etsi dubitaverit, anne *reet* sit derivandum a reda, solvere, pendere, ut b. sit hordeo pensum.

Biuha (byuha, byuda), v. a. (imperf. böh, part. pass. buden) 1) er-

biuda: offerre. I. A. 22; G. o. 4; J. 3: pr; II U. 6. til b., I. J. 3: 4; IL J. 8. b. fik til at etc. II. Add. 11: 10; III. 76. biuper moher bast til fælægh, d. a. om hon erbjuder de bästa vilkor: si optimas offerat societatis conditiones. II. A. 6. iorb arva finum b., I. J. 3: pr; II. J. 4, 5. Cfr. Bupstorp, Laghbiuba. ep b., I. K. 8: 2; II. K. 15. böter b., I. Md. 1: 3; B. 1: 1, 2; II. Fr. 1; Dr. 4; D. 12, 33. böter fram b., II. Add. 5: 1. 2) befalla, påbjuda: iubere, indicere. I. K. 1; II. K. 1. b. manni, II. Forn. 23; III. 80. dagh til fastu v. fastudagh b., II. K. 56; IIL 24. b. a man kost æller hæstafoper, III. 89. Cfr. Abiudha, Firibiuda.

Bipia (bidia, bypia, bydia), v. a. 1) bedja: rogare, precari. I. K. 15:3; II. Add. 11:5; III. 80; IV. 12. fin: 16: 17. b. firi manni, I. Br. 3; II. O. 1:6, 13; Add. 7:8, 22; IV. 19:2. i friß b., II. Add. 7:8. friß b. occurrit ibid. at praep. i addenda videtur. b. fore mans sial, d. ä. hålla själamessa: missam pro defuncto celebrare. IIL 97. b. man til vinorps v. taka, vide Vinorp, Tak. aprir per han biper (til), I. R. 1: pr; II. R. 1. b. fær fva gup hollan etc. vide Vat, Vatter. bider husbonde han ledughan sitia fore utgærdum, d. ä. beder han den som har med beskattningen att göra, att landbon eller bryten må vara fri: si dominus precibus conciliet colono v. villico immunitatem, V. 2. Cfr. Ubipin. 2) begära: petere, expetere. bi/kupe lof b., II. K. 2. kono b., II. Add. 8. far kono b., I. A. 16: 2; G. 1, 2: pr; II. A. 21; G. 1-3. bidi aldrigh hælder ræt etc. I. LR.

Biærgha (part. burghin; burhit pro burghit, II. Forn. ind. 19.), v. a. inbärga, införa grödan i ladan: segetem foenumque in horrea invehere. I. FS. 5:

4; II. Forn. 19. *in b.*, II. K. 73: pr, **4;** III. 18, 88, 117. Cfr. Uburghin.

Biærghas, v. dep. arbetat laborare. I. VS. 3: pr; Br. 4; II. VS. 10. b. ftoran v. pværa værknap, II. K. 52; III. e8. b. firi bo, II. A. 27. Pro biærghs scribitur biærgher, II. K. 52. not. 79. guod mendosum esse videtur.

Blami, m. (a blar) blanad: livor. fla til. b. æller til blops, II. Add. 7: 31. Cfr. not. 5. ibid.

Blar, adj. mörk, blå: fusens, lividus. b. pænningar, IV. 16: 11, 12. kopparpenningar: nummi aerei. Ita quoque h. v. explicat Locc. Ih. vero (Gloss. v. blad) suspicatur pecuniae genus "ita dici pro *blaffert*, quod vetustum erat, nec hodie desitum nummorum genus in Germania, tres cruciatos valens, quodque Septentrioni olim non fuisse ignotum, testatur Guomundus Andrez, Lex. Isl. p. 31. Nisi forte pæninga bla respondeat Germanico blechpfening, hoc est nummo bracteato: ut enim hoc a blech, lamina, ita illud a folio non disparis formae." His autem coniecturis longe felicior Locc. versio nobis saltem videtur. Cír. Erpænninger. — blat ok blopugt, lividum et cruentum, II. Fr. 1; Add. 4:2. hvarti v. eig b. æller blopugt, I. B. 5; IL Fr. 9, 15; R. 12. Blea (blæia, ble), f. (Isl. blæa) la-

kan, sängtäcke: lodix. bulfter ok blæiur, I. Md. 11. koma bæpi a en bulfter ok undir ena b., d. ä. i en säng: si ambo, celebratis nuptiis, adscenderint torum. I. G. 2: pr; 9: 2; II. G. 16. koma bapin a en bulfter æller a ena b., II. G. 2. koma under ena b., II. G. 2; III. 67.

Blop, blod, n. blod: sanguis. I. K. 21. blop ok bænd, vide Bænd. fla til blops, i. q. fla blopviti,)(hugga, II. Add. 7: 3. Cfr. Blami, Vapa blop. Blopugher, sdj. blodig: cruentus blat ok blopugt, vide Blar.

Blobvite, n. 1) blodsutgjutelse: effusio sanguinis. komber eig b. innan, II. Add. 7: 3, 13. gör engum b., ibid. 19. 2) mindre sår, blodvite: vulnus levius.)(far, ibid. 4.)(far et fkona, ibid. 1, 8, 26, 30.)(fulfæri, ibid. 2. fla b.)(hugga, ibid. 13, 14.)(fargha, ibid. 16.

Blæscent (blæszæn), f. (Isl. blessæn) välsignelse: benedictio. I. Br. pr.

Bo (bu, I. O. g. bo, I. A. 18: pr.), n. 1) boskap, fäkreatur: pecora. hugga bu mans niper, I. O. 9. firigæra ko æller bo, II. R. 9, 10. firigæra bo æller bonda, II. Add. 5: pr. 2) egendom (lös och fast, i allmänhet), gård, hemman, med deri befintlig lös egendom: bona (generatim, mobilia et immobilia), praedium ubi aliquis habitat, una cum bonis mobilibus, quae ibi sunt. ærva heit bo, I. Br. 2. taka bo at arvi v. bakarf, I. A. 16:2; II. A. 21. *skild* at at bo finu, I. A. 21: 1. ganga fra bo ok boslöt, I. G. 5: 1. i bo sitia, I. A. 4: pr, 1; 12: 1; J. 3: 1; IIL 56, 134. etc. faman i bo sitia, II. Fr. 14. sætia man firi bo, vide Sætia. bryti fitir v. far firi bo etc. vide Bryti. bo varpa, I. A. 12: pr. bo *[kipta*, vide Skipta. *[kul*dum ∫kipta fum bo, I. A. 21:3. tymber etc. (sc. quae ad alterutrius coniugum praedium pertinent).../kipta fva fum bo, i. e. bona coniugum communia. I. A. 18: pr. i bo ægha (mæþ aprum), I. A. 18:1; II. A. 23, 24, 26; Add. 7: 20. ægha v. taka pripiung i v. af bo, I. A. 5, 18: pr; G. 9: 2. pripungs skipte a bo, II. G. 3. föra arf i v. til bo, I. A. 16: pr; II. A. 20. böter apter til bos læggia, I. B. 4; G. 5:1. læggiæ (iorþa værþ) i bo, I. J. 4: pr. hava (hemfylgþ) hem til bos, I. A. 21: pr; II. A. 30. bo mans at of ældu up taka, vide Up taka. 3) gård, hemman: prædium. I. A. 18: pr; IV. 16: 7, 12. biærghas firi bo, II. A. 27. 4) fögderi, ett eller flera härader, som synes hafva lydt under en på något af Upsala ödes gods boende konungens ämbetsman: præfectura, regio unam plurave territoria (hæraþ) continens, cui præfuisse videtur præfectus regius, in prædio, ut dicebatur, Upsaliensi habitans. I. pl. Cfr. Læn, et ind. nom. locc. v. Asbo, ceteraque harum regionum nomina.

Bo, m. (in compos.) bo, innevånare: incola. Vide Dalbor, Skanungsbor. Boa, bo (imperf. bobe, II. Add. 10. sup. boet, II. K. 72: 3; J. 32. part. boande, II. K. 63, 66.) 1) v. n. bo: habitare. a kirkiubole, a iorp, i by etc. boa, I. K. 1, 20: 2; A. 18: pr; J. 5, 13: pr, 2; 18; Br. 2. etc. byæ occurrit quidem III. 117. at boæ legendum nobis videtur. Cfr. Boande. 2) v. n. ho tillsammans (om makar): cohabitare (de coniugibus). per mugla eig bo (fuman), I. G. 9:6; II. G. 16. bo map kono, II. A. 12; G. 2, 14. 3) v. a. c. dat. lefva i äktenskap med (qvinna): (feminam) in matrimonio habere. ma eig bo hænni, boe hænni uldrigh etc. I. A. 8:3; G. 3, 7. 4) v. a. inreda, tillreda, reparera: instruere, adornare, reparare. han læt boa ödbönnen hælgha, badi skrinin; han lot göra handina hælghu ok bo hana; han læt göra kyrkuna i... ok bo hana, IV. 16: 12.

Boandi (boændis), adj. (part. a boa) i. q. bofaster, II. Add. 10. half tylst boanda manna, sex män som bo i byn (utan att vara jordegare): sex viri (in pago) habitantes (etsi propria praedia non habentes). I. J. 15: 1; II. J. 36.

Bofalagsmæn, m. pl. de som hafva gemensam hushållning: qui communem habent oeconomiam. V. 2. Cfs. Fælægh.

Bofafter, adj. bofast: fixam sedem v. habitationem habens. I. P. 9; IL. R. 18; P. 40, 42; III. 70, 114. Cfr. Bolfaster.

Bok, f. bok: liber. æn man fætter fun fin til bokar, d. ä. att blifva prest: si quis filium suum sacris ordinibus dicet. II. A. 27. Cfr. Boklærder. bok ok ftol, böne- eller handbok och prestkappa: liber ritualis et stola sacerdotalis. I. K. 16; II. K. 35. han lot göra bokina bono, IV. 16:12. cfr. Bono. — Cfr. Laghbok.

Bokarl, m. i. q. bofaster maßer. Cum vv. bönder ok bokarlar, I. K. 1. allitterationis caussa coniungantur, non necesse est contrariam ils tribuere significationem, ut fecit Ih., qui credidit bokarl esse eum, qui alterius villam colit.

Boklærder, adj. lärd, studerad: litteris doctus. biskupar ok allir boklærdir mæn, allitt. episcopi et omnes clerici. I. K. 1. Alias lærdir mæn; cfr. Lærder.

Bol, n. gård, landtgods: prædium. I. K. 13, 20: pr; A. 4: pr; 21: 2; 24: pr; J. 7: pr; II. K. 26, 44, 73: 3. not. 56; A. 4, 30, 33; J. 15; Forn. 31. et not. 32. ibid; Add. 4: 3; V: 1-3.)(utfkipt, I. J. 7: 2; II. J. 17. Cfr. Frælfis-, Kirkiu-, Prefia-, Provafiu-, Öpebol, et prædiorum nomina propria: Bærgs-, Hallabol etc. IV. 13.

Bolbrygpi, vide Bolsbrygpi.

Bolfaster, adj. i. q. bofaster. I. P. 9; II. P. 52; Add. 9: 1; 11: 9.

Bolgarper, m.) (utgarper, I. FB. 1; II. U. 3. bolgarper synes betyda det samma som toptargarper, eller gärds-

gard omkring tomterna i en by; uty*anper* deremot gärdsgård omkring byns egor; så vida ej ordet bolgarber skulle möjligtvis vara upkommet genom skriffel i stället för bolkar eller bolka: bolgar, ber nobis videtur esse i. g. toptargarper, saepimentum circa areas in pago; utgarper vero saepes circa agros; nisi forte pro bolgar et bolgarp II. citt. legendum sit bolkar v. bolka. Cfr. I. FB. 1. not. 1. Stj. verzit b. "gärdsgården som är omkring sjelfva odalbyn," utgarper vero "den gärdsgård som är kring om afgärda byn," quem secutus, Locc. vertit illud: "saepes praedialis vel pagi patrimonialis," hoc autem: "saepes circa seorsum separatum a veteri pagum." Lund. vero ita explicat v. utgarber: "saepes solum extra situm longius a villa cingens." Quae Ver. de his verbis habet, ambigua sunt; b. enim, quod idem ac bolsbryghi esse statuit, ita vertit: "bägnaden kring åker och äng wid byn: saepimenta circum pagum;" in v. utgard vero dicit: "utgård kringom utegorna, bolgård kring hemgården och äng, eller utkring bolbyn: villa extra fundum s. solum." Ib. de his vv. servat silentium.

Bolker, vide Balker.

Bolsbryghi (bolbryghe, bols bryhi), n. ett bol, en landtgård med allt hvad dertill hörer, i hus, egor, gärdsgårdar etc.: praedium, cum aedificiis, agris, saepimentis etc. ad illud pertinentibus.) (enka ökær (lege aker) eller enka æng, III. 113. ræna alt b. af manni, ibid., aliquem vi e possessione fundi eicere. ligger alt b. ugilt, d. ä. alla de gärdsgårdar, som höra till ett bol: si omnia saepimenta, ad praedium quoddam pertinentia, destructa

iaceant. II. U. 6. — Locc. vertit v. bols brypi, III. 113, quae apud Stj. scribitur bols bryti: "omnia domi fracta et concisa" (?); Lund. et CALONIUS (Diss. de prisco in patria serv. iure, §. 10. not.) "omnes fundi fructus;" Ver. "omnia pagi culta: hö och säd." Versio quam dedit Ih. "omnis supellex" aeque infelix videtur ac derivatio vocis quam affert, sc. a brate, quod dicit notare "variam supellectilem domesticam, proprie talem, quae in unum locum congesta est, et deinde in genere quamlibet collective sumtam." Origo h. v.! nobis latet; cum non, ut habet Stj., scripta sit bols bryti, a v. bryt/tokker procul dubio diversam omnino habet originem.

Bolstaper, m. boställe, gård: habitaculum, praedium. II. K. 26. not. 87; IV. 16: 3.

Bolöpfla (bolözla, boolozla), f. (ab öba) husröta och försämring af arrenderad jord, genom landbos vanskötsel: ruina praedii conductitii, coloni incuria effecta. II. Add. 4: 4; III. 50; IV. 8. full b., II. Forn. 38; III. 50.

Bondalagh, n. pl. böndernes eller folkets allmänna lag: commune indigenarum ius. *i - um vara*, I. Md. 5: 5; II. K. 63.

Bondi (bonpe, I. A. 17; R. 2; III. 100. bundæ, III. 1.), m. (contr. a boandi) 1) bonde, jordegare: vir proprium fundum habens. I. K. 5; A. 4: 1; 7; II. Add. 7: 1; III. 50, 87; IV. 16: 11, 12; 19: 1. etc. bonder ok bokarlar, allitt. vide Bokarl.)(landboe, I. A. 18: pr; II. K. 7; A. 25.)(bryti, vide Bryti.)(hirpingi, II. Fr. 15; Forn. 23; III. 41, 54.)(præl, I. Md. 4; VS. 3: pr; II. Dr. 9; **P.** 23.)(leghodrænger, III. 57, 76.)(leghomaper, I. FB.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

11: 1, 2; II. K. 36; Forn. 46; U. 25, 27; Add. 13: 2; III. 1; IV. 20: 1.)(gæster, I. K. 15:1; II. K. 32.) (pre-[ter, I. K. 8: 2; 14: 4. etc.) [lænder maper etc. I. J. 5; II. J. 13.) piænista man, II. Add. 1. cfr. Almænnings bondi. böndinir (sc. litigantes),)(hærapshöfpingin, III. 77. allir bönder (sc. i landinu), I. R. 3: pr; II. R. 3. bondi pro hærap,) bryti, vide Bryti. bonde hvar gaf þær af aþrum sin ræt, d. ä. bönderne (i häradet) hafva i den händelsen efterskänkt hvarandra böterna till häradet: territorii incolae convenerunt de mulcta territorio alias debita, in tali casu non exigenda. I. Md. 5:6; S. 5; II. Dr. 15. - bonda fun, I. K. 15: pr; G. 2: pr; R. 2, 3: pr; FS. 2: 2. etc. 2) (gift) man: maritus. mæþ b. sinum, II. p. 11; Add. 11:15.

Bono, han lot göra bokina bono, IV. 16: 12. bono synes antingen vara dat. defin. a 60, i hvilket fall den på anförda ställe nämnda boken torde varit en jordebok eller ett så kalladt registrum öfver biskopsstolens eller domkyrkans i Skara egendomar; eller ock kan det möjligen vara Latin, då bokin bono utan tvifvel varit ett missale eller breviarium, som hade fått detta namn deraf, att det börjades med ordet bono. — Bono potest esse sive dat. defin. a bo; quo in casu liber ille, cuius mentio l. c. fit, videtur fuisse index v. registrum, ut dicebant, praediorum sedis episcopalis vel templi Scarensis; sive dat. a Lat. bonus, quod si ita sit, bokin bono sine dubio fuit missale quoddam vel breviarium, quod a v. bono incepit, et inde ita fuit denominatum. Locc. citt. verba ita vertit: "fieri fecit ritualium librorum reconditorium." Cum vero bokina non sit genit. pl. sed accus. sing. Ih. vv.

bokina bono mutat in bokabonona, quod vertit: "ligatura librorum ritualium." At boka bonapin sine dubio legendum foret, si vera esset utracumque harum versionum.

Bo pænningar, m. pl. penningar och annan lös egendom som tillhör (makars gemensamma) bo: pecunia aliaque bona mobilia (coniugibus communia). II. A. 26.

Boren, adj. (part. pass. a bæra) 1) buren: portatus; vide Bæra. 2) född: natus. II. K. 72: 3; IV. 15: 4. Cfr. Ætborin.

Borgha (borhafe pro borghafe, II. Add. 12: 2.), v. a. gå i borgen för: fideiubere. b. böter, II. Add. 7: 10; 11: 18, 19; 12: pr, 2. Cfr. Oborgafer.

Borghan (burghæn), f. borgen: fideiussio. fa b., ställa borgen: satisdare. I. P. 5: 1; II. P. 30. ganga i b., III. 68.

Borghari (byrhære), m. löftesman: fideiussor. II. Add. 7: 10; III. 68.

Borker, börker (barker), m. (Isl. börkr), bark: cortex. II. Forn. 49; Add. 4: 5.

Bort færd, f. bortresa: abitus. i hemfærd æller b., I. Br. 3.

Bort vrækilfi, n. bortdrifning, afsättning (från ämbete): depulsio, reiectio. pola b., IV. 14: 7. Cfr. Pola.

Borb, n. bord: mensa. under prefiins b., till kyrkoherdens underhåll: ad mensam v. victum sacerdotis. II. K. 73: 3.

Bofkaper, m. boskap: pecudes. III. 151.

Bofkipti, n. 1) boskifte, egendoms delning: bonorum divisio. I. A. 5; II. A. 7. 2) i synnerbet egendomens delning då den genom brott var förverkad: præsertim illa bonorum divisio, quae fiebat, cum aliquis bona sua propter commissum crimen amitteret. I.

B. 7; II. Fr. 11. Cfr. Skipta, Skyfla. 3) målsegandens andel af den förbrutna egendomen: ea bonorum damnati portio, quae actori competebat. IL Add. 7: 8. Cfr. Skipti.

Bosloter (boslöter, boos luter), m. andel i gemensamt bo: portio (alicuius) de communibus bonis. I. G. 5: 1; II. G. 5, 6; IIL 131.

Bosran, n. rån eller plundring inom hus: rerum domesticarum depraedatio, rapina domestica. I. G. 9:5; II. G. 16.

Bot, f. bot, böter: mulcta. H. v. occurrit in sing. I. Md. 1:5; II. Add. 5: 1; III. 84. bön ok b., allitt. I. Br. 3; at frequentius in pl., I. Md. 1: 3, 4; S. 1, 3: 1. etc. lagha böter, I. B. 1: 1; II. Fr. 1; A. 22; G. 12. not. 26; p. ind. 8; cap. 12, 33, 38; Forn. 32; Add. 12: 2; III. 68, 83, 96, 133; V. 3. Böter, böte, sing. m. occurrit II. Add. 11: 4, 17-19; 12: pr, 2. - Cfr. Arva-, Hælghis-, Lægher-, Læstar-, Manhæliæs-, Ognar-, Sara-, Vapa-, Ættarbot, Bardagha-, Man-, Pænninga-, piufsböter, Rætter.

Botulfs mæsfa, f. Botulfs messa: festum Botulphi, dies XVII Iunii. I. Br. 3.

Bop, f. salubod: taberna institoria. I. p. 19:3; II. p. 57.

Brat, adv. (a braher), hastigt: repente. IV. 15: 12. fva brat, conj. så snart: cum primum. II. Add. 7: 8.

Brapa, v. n. (egentl. brådska, handla med häftighet eller obetänksamhet: proprie: festinare, inconsulte agere) b. up, utfara i förebråelser: acriter in alium invehi, v. facta ei obiicere. I. R. 5: 6. — Hoc verbum, quod ab Ih. cum v. brigda commiscetur, quoque a v. bregpa (q. cfr.) alienum, et a braber derivandum esse nobis videtur.

Braher, adj. 1) hastig, oöfverlagd: repentinus, non meditatus. mæh -um gærningum, IV. 12. 2) hastig till sinnes, häftig: praeceps animo, iracundus. IV. 16: 16.

Braplika, adv. hastigt: repente. L. FB: 4: 1; II. U. 11; Add. 13: 1.

Bref, n. 1) bref: epistola. I. G. 8: 1; II. K. 52. not. 47; G. 15. 2) skriftligt påbud, resolution: edictum, rescriptum. I. G. 8: 1; Br. pr, 6; II. K. 71; G. 15; III. 32, 71; IV. 19: pr, 1, 4, 5. 3) enskilde personers skriftliga förordnande eller betyg, t. ex. gåfvobref: litterae, privatorum decreta vel testificationes continentes, ex. c. litterae donationis. II. A. 26; III. 67, 110. met upnum -vum, III. 68, 85.

Bregha, v. a. (Isl. proprie mutare) b. up (Angl. upbraid, Dan. bebrejde) förebrå: obiicere. II. R. 9. Hoc verbum, etsi in imperf. habet bra (unde förebrå), a verbo braha (q. cfr.) diversum esse videtur.

Breher (bræher), adj. bred: latus. fiu alna etc. b., I. J. 12: pr; 13: 4; II. J. 18. etc.

Brimsigna (brymsigna), v. a. (a primo signo) primsigna, med korsteknet på panna och bröst tekna den som skulle döpas: signaculo crucis baptizandum in fronte et pectore signare, ut Iure Canonico praeceptum erat (cfr. c. 63. D. 4. de consecr.). I. K. 1; II. K. 1.

Brinna, v. n. (praes. brinder) brinna: ardere. up b., comburi. I. K. 2. Cfr. Brænna 2.

Bro, f. (egentl. anlagd väg [genom fyllning, stock- eller stenläggning o. d.]: proprie via munita; cfr. Broa) bro öfver vatten: via super aquam strata, pons. I. J. 8; FB. 6: pr; 9: 1; II. K. 63; J. 19, 20; U. 10, 13, 22; Add. 4: 1; 10; IV. 16: 12; 21: 33. Cfr. Almænnings-, Marka bro, et ind. nom. locc. vv. Biækna-, Ullærvis-, Öræbro.

Broa, v. a. anlägga väg: viam munire. IV. 16: 12.

Brot (brut), n. fallandesot (unde hodie dicitur: falla i brott, brottfall, brottfälling): epilepsia. Grave hoc corporis deliquium nobis videtur innui I. p. 19: pr; II. p. 54. STJERNHÖÖK quoque verba: firi brote vertit: "quod morbo sontico non laboraret" (De iure Sv. et G. vet. p. 210.). Neque igitur h. v., nobis iudicibus, significat delicta, nec generatim corporis vitia et pravas consuetudines. Cfr. tamen CA-LONIUS, Diss. de prisco in patria servorum iure, §. 16. not. BRING, Diss. de vet. Svec. et Got. praecipuis, quae rempubl. spectant, institutis, p. 54. seq.

Broper, m. broder: frater. I. A. 1. etc. Scribitur in nom. sing. bröper, II. A. 1; III. 129; IV. 14: 14. Cfr. Fapur-, Gil-, Moporbroper.

Broherqværn, f. brors hustru: fratris uxor. II. O. 3. Cfr. Qværn.

Broporbörn, n. pl. brorbarn: fratris liberi. I. A. 1; IL A. 1.

Bropor dottir, f. brordotter: fratris filia. I. A. 3: pr; II. O. 3.

Broporliker, adj. broderlig: fraternus. II. Praef.

Broporfon, m. brorson: fratris filius. I. G. 8: 1. Cfr. Bröpra fynir.

Brullöp (brößlöpe, bröllöpe, bröllöp, brölöp), n. bröllopp, gästabud som anstäldes af brudgummen på den dagen då bruden flyttade hem till honom: convivium nuptiale, eo die a sponso datum, quo nova nupta ad domicilium eius migrabat. I. Md. 13: 1; II. K. 72: pr; Dr. 27; G. ind. 8. Ita h. v. a giftaröl distinguenda videtur, non enim sponsalia, ut narrat Ih., umquam fuerunt appellata b., nec etymologia h. v. quam affert laudatus vir, nempe a lofva, spondere, probari posse videtur. Cfr. Brößlöpes dagher. Brunder, m. brunn: puteus. I. Md, 15: 1; R. 9: 1; II. Dr. 33; R. 21. Brustokker, vide Brytstokker.

Brut, n. (a bryta) 1) brytande: fræctio. Cfr. Tiældrubrut. 2) öfverträdande: violatio. Cfr. Frið-, Lagha-, Skriptabrut. 3) brott: delictum. II. Praef.; A. 6; Add. 10, 11: 11; IV. 19: 1; V. 2. Cfr. Saköre, Ubrutliker. — Ab h. v. diversa videtur v. brot, quam vide.

Bruh, f. brud: sponsa, vel nova nupta, ipso die nuptiali. De sponsa nondum nubenti occurrit quidem h. v. II. G. 16. an b. varper inni brand; at haec esse corrupta, in not. 32. ibid. est observatum. Cfr. Bruh vapir.

Brubfærd, f. (a fara) brudens högtidliga afhämtning till brudgummens hem: sponsae solemnis, cum comitatu, ad domum sponsi deductio. b. gen (konu) gæra, comitatum ad sponsam deducendam delegare. I. G. 1.

Bruhmæn, m. pl. män, som af brudgummen sändes för att hämta bruden hem till honom: viri, quos delegabat sponsus, ut sponsam ad domum eius deducerent. I. G. 9:1; II. G. 16.

Bruþ vaþir, f. pl. brudklädning: vestimenta sponsae nuptialia. I. G. 9: 5. Sic quoque legendum est II. G. 16. Cfr. Bruþ.

Brymfigna, vide Brimfigna.

Brynia, f. brynja, harnesk, pansar: thorax, lorica. IV. 16: 16.

Bryta, v. a. (briter pro bryter, II. Add. 7: 10. imperf. brot pro brot, II. Forn. 20. pl. brutu, II. Add. 7: 22.) 1) bryta, af -, sönder-, nedbryta: frangere, confringere, perfringere. ben b., III. 146. b. frykttræ, III. 123. b. ris, I. FB. 10: 1. b. pors æller qvæ/ti, II. Forn. 49; Add. 4: 5. b. garþ, I. FS. 5: 2; II. Forn. 20, 23. b. af gurþ, nedrifva bygnader: aedificia demoliri. I.

J. 13: 2; II, J. 29. b. up ren ok sten, L J. 19: 1. b. up værk (sc. opera molaria), II. M. 2. b. up vægh, I. J. 12: 2. not. 51. Cfr. Bunka brytari. 2) upbryta, bryta sig in i (hus): effringere. b. hus, II. G. 7; R. 15; Add. 7: 3, 19; 12: 2; III. 78. cfr. Æptir. b. kirkiu, I. K. 7: pr; II. K. 11; O. 2: 3) bryta, öfverträda, ej iakttaga: 6. violare, non servare. b. lagh v. ræt, L **R.** 1: pr; II. R. 1; IV. 15: 6. b. ftapva, III. 85. b. ftæmnudagh, II. K. ind. 3, 4. b. kælghadagha, fastudagha, I.Br. 4; II. K. ind. 56; cap. 48, 52; III. 18. b. kirkmæsfu-, iula-, paska-, hemfriþ, **II.** K. 50, 51; O. 1: 14; III. 11. Cfr. Friper. b. manhælghi mans, I. B. 1: pr. b. ep/öre, vide Epföre. hvar bryter mokot uf pæssu, d. ä. ej iakttager det som är stadgadt om tionden: qui non observat quae de decimis sunt statuta. III. 1 (ubi tamen lectio est dubia). 4) förbryta sig, begå brott: peccare, delinquere. II. K. 62, 66; Add. 7: 20; III. 79, 105. b. (lagha) brut, II. Add. 10; III. 83. b. vip man, II. O. 1: 6, 13; P. 58; Add. 7: 22; IV. 5) brytas, v. dep. brottas: lu-19: 3. ctari. b. viper kono, H. Add. 7: 12.

Bryti (brity, briti), m. (a brytia, distribuere, dispensare; vide Ver.) inspektor, förvaltare af en annans egendom: dispensator, procurator alienorum bonorum, villicus (ut vertitur IV. 21: 85.). I. A. 12: pr; II. A. 15; R. 16; III. 39.) (bondi, I. A. 17: pr; II. A. 22; Forn. 46; U. 25; III. 88, 147.) bonda fun, II. p. 20; III. 147.) deghia, I. A. 16:2; II. A. 21.) [landboe, II. U. 25; III. 97; IV. 19:3; V. 2.) (reposition, II. p. 36.) (præl, I. p. 2:1; II. p. 21. fatia b. firi bo, I. A. 12: pr; Il. A. 15. b. fitir firi bo mans, I. A. 4: 2; II. A. 6, 22, 24; vel i bo, II. A. 23; vel a gopse annars,

V. 2. b. far firi bo, I. A. 17: pr. — Cfr. CALONIUS, Diss. de prisco in patria servorum iure, §. 10. not. konongs bryti, i. q. lænsmaþer, præfectus v. vectigaliarius regius, qui habitabat in prædio regio, II. P. 27, unde bondi et bryti allitterationis caussa opponuntur, eodem sensu quo alias karl et kononger, II. Dr. 16. (cfr. Bg. Cod. J. VG. p. 145. not. z.). Cfr. Konongsgarper, Lænsmaþer.

Brytstokker (brustokker unde bruftoghs pro brustoks, II. A. 20.), m. hushållskassa: arca, ubi servatur pecunia domesticis usibus destinata. I. A. 16: pr; II. A. 20. a brytia, dispensare (cfr. Bryti), et ftokker, truncus, quoque cista pecuniaria. "Veteres" enim, ut recte monet Ih. (Gloss. v. stock), "arcarum loce cavatos arborum truncos multo ferro firmatos habuerunt, quibus divitias suas indiderunt, ut ita fures prohiberentur, una cum pecunia cistam auferre." Hodieque eiusdem generis arcae eleemosynariae (fattigstockar, fattigbössor) ubique inveniuntur. Primum h. v. membrum devivant Stj. Ver. et Lund. a *bryti*, Locc. a bryta, dividere, Ih. autem, hac in re infelicissimus, a brate. Cfr. Bolsbrygpi. — Hine illustratur locutio in Iure Scanico et Selandieo: thæt kombær a borth ok v. ællær a bruth stok, allitt. (hvad som kommer på bordet eller i kassan, d. ä. användes till föda eller hushållsutgifter: quod communi familiae victui vel sumtibus inservit), quam istorum Iuris Codicum interpretes non recte intellexerunt.

Brækka, f. backe, brink: clivus. Cfr. pangbrækka, et ind. nom. locc. v. Aldramanna brækka.

Brænna (brannæ, I. A. 13: 2.), 1) v. a. bränna: cremare. I. J. 13: 2; FB. 9; II. R. 3; Forn. 31, 33, 34, 38; Add. 3: 1, 2. etc. b. man inni, II. O. 1: 1. inni brænder, I. G. 9: 5; II. G. 16. b. kol, carbones coquere. II. Forn. 34; Add. 3: 2. rænt æller brænt, raptum aut combustum. II. A. 29. 2) v. n. brinna, upbrännas: flagrare, comburi. I. K. 8: 1. up b., I. K. 8: pr; J. 19: 1. not. 6; II. K. 4, 14; IV. 5, 8. inni b., I. A. 13: 2; II. K. 15; A. 16. Cfr. Brinna.

Brænna, f. brand: incendium. I. O. 2. full b., II. Forn. 34; Add. 3: 2. coll. c. Forn. 33; Add. 3: 1. Cfr. Skogha-, Vapa-, Vilia brænna.

Bræfta (brefta, brifta), v. n. brista, gå sönder: frangi. I. K. 10: 3, 4; FS. 2: 3; II. K. 19, 20; Forn. 14.

Bræþa vitni, n. så kallas det om någon dräper en annan på tinget, troligen i anledning af något särskildt, kanske förkortadt, dervid förekommande, nu obekant, rättegångs- eller bevisningssätt: hac appellatione insignitur homicidium coram iudicio patratum, idque, ni fallimur, ob specialem quendam, et forte summarium, in isto casu usitatum procedendi vel probandi modum, cuius ratio hodie ignoratur. II. O. 1: 4. Prior h. v. pars videtur esse gen. vocis bræpi (celeritas, ira, a braher). Ih. vertit v. breha vitni in Iure Uplandico occurrentem: "testis actionum quarumlibet sub animi fervore editarum" (Gloss. v. bræde).

Brökar, f. pl. byxor: feminalia. L. D. 5: 1; II. D. 30.

Bröllöp, vide Brullöp.

Bröt, adv. bort: foras. I. FB. 11: 2. Cfr. Burt.

Bröt, f. (Isl. braut) farväg: via munita; inde, ut recte observat Ih. (Gloss. v. tak),

Brötar tak (börter tak, II. p. 40.), n. borgen, som gafs då någon på landsvägen i en annans händer funnit en sak som blifvit honom frånstulen, och

bestod deri, att löftesmannen ansvarade derföre att den klandrade saken skulle sjunde dagen derefter framvisas vid dens hus och hem i hvars besittning den var, hvadan denna borgen äfven kallades siunætta tak til hus ok til hems: sponsio, qua is, qui rem suam furto sublatam apud alium in via publica invenerat, a sponsore delegabatur ad domicilium eius, qui rem possidebat, ubi, septimo post die, res erat exhibenda; unde haec sponsio quoque appellabatur *siunætta tak til hu*s ok til hems. I. p. 9, 11; II. p. 40, 43. Aliter, sed male, h. v. a Stj. Locc. et Ih. explicatur. Cfr. Siunætta tak.

Bröhlöpes dagher, m. den dagen di brölloppet af brudgummen anstäldes och bruden hämtades hem till honom: dies, quo convivium nuptiale, bruhlöp dictum, a sponso dabatur, et nova nupta ad domicilium eius migrabat. II. G. 16. Ita quoque legendum est I. G. 9: 1, ubi scriptum est mungats tipa dagher.

Bröhra fynir, m. pl. bröders söner, manliga bryllingar: fratrum filii, patrueles. II. Dr. 7; III. 63.

Bröhungi (bröllongi), commun. Bröhrunger (brohrunger, bröhunger, bröhlunger), m. Bröhunga (bröhlunga), f. brylling: patruelis. II. Add. 8.)(fyftrungi, I. G. 8: pr, 1; II. O. 3; G. 15. Cfr. Tab. III. bröherlonga barn, III. 63.

Bu, vide Bo.

Bukker, m. bock: caper. II. U. 8. Bulfter (bolfter), m. bolster: culcita. Cfr. Blea.

Bunki, m. skeppsdäck: stega, constratum navis; inde

Bunkabrytari (bunkabitær, I. O. 10.), m. den som bryter sig in under skeppsdäcket för att plundra, sjöröfvare: effractor navium, pirata. I. O. 10; II. O. 1: 10; Add. 5: pr.

Burghan, vide Borghan.

Burt, adv. bort: aliorsum, e medio. b. fkiuta, II. A. 22. b. ftulit, II. A. 29. Alias scribitur bort, ex. c. b. flytia, I. K. 20: 1. b. taka, I. FB. 7: 3; III. 78. Cfr. Bröt, Skiuta.

Buß (bud, bodh), n. (a biußa) 1) bud: nuntius. I. FB. 4: 1. fænda manni b., I. K. 14: 2; **p**. 3: 1; II. K. 3, 4; **p**. 58, etc. fa manni b., vide Fa. fa b., nuntium accipere. II. K. 3; Forn. 30; U. 11. 2) ombud: mandatarius. II. Forn. 51. not. 16. 3) befallning: mandatum. II. Forn. 43; Add. 7: 19; III. 57. cfr. Abudh. 4) tillbud, erbjudande: oblatio. lagha b. firi fær hava, erbjuda laga böter: legitimam mulctam offerre. I. S. 1; B. 1: 1. Huc quoque referendum est I. B. 1: pr. etsi pro bud ibi perperam est scriptum und. — Cfr. Biußa, Umbuß.

Bupa, v. a. (a bup 1.) 1) båda: denuntiare. bupas hærapinu at taka pæn man etc. IV. 19: 1. 2) upbåda, sammankalla: conciere, convocare. b. ping, II. U. 29.

Bupkafli, m. budkafle: tessera, qua sive ad iudicia olim convocabatur populus, sive alia ei indicabantur, quaeque ita formabatur, ut aut ex illius figura, aut ex signis ei incisis intelligi posset, quid faciendum esset. II. R. 3. b. up fkiæra, IV. 19: 1. b. föra, ibid.

Bupsiorp, f. förytrad jord, hvilken kan af förra egarens arfvinge igenlösas: fundus v. ager alienatus, quem redimere potest prioris domini heres. Talem significationem habet h. v. II. K. 68. coll. c. IV. 21: 47, etsi, sine dubio, proprie significat fundum v. agrum, quem, antequam alienetur, aut heredibus suis aut priori domino redimendum offerre debet dominus (vide II. Add. 11: 5-11.); ita vero non offertur eiusmodi fundus, de quo sermo est II. K. 68; vide II. Add. 11:11. Cfr. Biupa 1, Laghbiupa.

Bya, yide Boa.

Byar bygning, f. det som hörer till landtbruket, och grannarnes inbördes skyldigheter: quae ad culturam terrae, mutuaque vicinorum officia pertinent. II. K. 62, 63; J. 19; Add. 4: 1; 10; IV. 21: 33, 72.

Byar friher, m. fred mot oförrätter af grannarne, i det som hörer till landtbruket: securitas ab iniuriis vicinorum, in iis, quae ad culturam terrae pertinent. allir - pir, omnes casus, ubi de hac securitate, illiusve laesione agitur. II. U. 10. coll. c. Add. 4: 1.

Byar mark, f. bys gemensamma mark: pascuum pagi commune. I. R. 8: 1; J. 17: pr; II. R. 18; J. 31, 39. mark byar, idem. I. J. 13: 4. Occurrit quidem priggia by markum, I. Md. 14: r, sed hoc perperam esse scriptum, non est dubium. Cfr. not. 65. ibid.

Byar fkogher, m. en bys gemensamma skog: silva pagi communis. II. Forn. ind. 12; III. 113. Cfr. Almænninger s a).

By borin, adj. buren till by: ad pagum allatus. ær pæt fkiær/kutat ok • ret, d. ä. om den slagne gått med sina åkommor till by, och der tagit vitnen på de blånader eller blodviten han bekommit: si (verberatus) iverit ad pagum ut livores vel vulnera accepta monstraret, ibique antestatus sit. II. Fr. 1; Add. 4: 2.

Bygd, f. 1) det som är bygdt, bygnader: quae exstructa sunt, aedificia. I. J. 13: 1; II. J. 28. 2) bygd, bebygd ort: regio habitata. Vide ind. nom. locc. v. Ballabygd.

Byggia (bygia; bigger pro bygger, II. M. 2.), v. a. 1) bygga (hus, vattenverk etc.): exstruere (aedificia aliave opera). I. M. not. 1; II. M. 2. b. a fæ marku v. byar mark, I. J. 13: 4; II. J. 31, 32. byr... af hepnu bygder, I. J. 15: 1; II. J. 36. 2) inrätta, tillreda: struere, parare. b. varghagarpa, næt, II. Forn. 46. hionalagh b., II. K. 69. not. 43. 3) bestyra, fördela det som i afseende på landtbruket är gemensamt för grannarne i en by: disponere ea, quae in terra colenda ad communem vicinorum curam pertinent. by, lip, garpa, bror attungum b., I. J. 8; II. J. 20. Cfr. Byar bygning. 4) bebo: incolere. per fum rikit b., IV. 19: pr.

Bygning, f. 1) bygning, reparation: aedificatio, reparatio. æn kirkia porf b. wip, II. K. 67. Cfr. Kirkiu bygning. 2) landtbruk: cultura terrae. bygninga balker, II. J. ind. not. 4. Cfr. Byar bygning. 3) i. q. bygd 1, II. J. ind. not. 4: v1.

Bykkia, f. hynda, prov. böcka: canis femina; inde

Bykkiuhvælper, bikiuhvælper, m. hundhvalp (ett skällsord): catulus canis (convicii genus). L. R. 5: pr; II. R. 6.

Byr (by pro byr, I. J. 17: pr; II. Dr. 31; J. 37. byar, byær, byiar, byicer, gen. I. K. 20: 1; R. 8: 1; II. K. 44; Forn. 4. by, gen. pl. pro bya, I. Md. 14: 1. byiæ, II. J. ind. 37; cap. 13. byær, II. Dr. 29; J. ind. 42.), m. 1) landtgård: praedium. I. G. 1; J. 17: 2; FB. 3; II. G. 1; J. 41; U. 8. 2) by: pagus, e pluribus praediis constans. I. K. 20: pr; Md. 14: 3; A. 13: 1; R. 8: 1; J. 5, 7: 3; 8, 14, 16: pr; 18; M. 6. etc. X porp, I. J. 15: 1; II. J. 35.) (fokn, III. 139.) (hæraþ, I. J. 16: 2; II. J. 38. bys almanninger, II. U. ind. 10. cfr. Almanninger 9 a). a en maper allan byn, I. J. 15:1; II. J. 36. ∫a enka aker til byar, d. ä. som

ligger i en annan by: seminare agrum in alio pago situm. I. K. 20: 1; II. K. 44. iak lyfti firi ... næfta by, d. ä. dess innevånare: incolae pagi. L P. 14. I synnerhet beteknar byr de sammanhängande hustomterne i byn; praecipue h. v. denotat contiguas areas in pago. i by boa)(hufa a aker æller æng, I. J. 13: 3; II. J. 30. — Cfr. Attunger, Fal-, Full-, Högha-, Kirkiu-, Sottabyr, Leta, Lepa, Utbyamæn, et ind. nom. locc. vv. Hofabyr, Mædalbyr. 3) stad: urbs. III. 79. Huc quoque pertineret II. P. 57, nisi verba innan by procul dubio corrupta essent.

Byrd, f. (a bæra) bärande: portatio. Cír. A-, Tiældru-, Öxabyrp.

Byrdi, f. (a bæra) börda: onus. byrd (pro byrdi) a fik binda, IV. 14: 13.

Byria, v. a. börja: incipere. bön fina b., allitt. I. G. 2: pr; II. G. 2. han byriabi fyrft pæt klofter, d. ä. han grundlade: prima fundamenta illius coenobii iecit. IV. 15: 11. nu v. hær byrias etc. I. Pl; II. K. Fr. etc. rubr; Forn. 1; IV. 10. byriarz pro byrias, I. K. rubr.

Bækker, m. bäck: rivus. Vide ind. nom. locc. vv. Asku-, Danabækker etc.

Bæigher, m. (egentl. afdragen hud: proprie pellis) lädersäck: uter. *i b.* binda, allitt. d. ä. innestänga: includere. I. J. 13: 4; II. J. 32.

Bænd, bæn, ? (Isl. ben, vulnus) märken efter ett skedt dråp: vestigia caedis perpetratae. blod ok b., allitt. I. Md. 11, 14: 2; II. Dr. 22, 30. Ih. versio: "sanguis et vulnus," etsi forte cum proprio huius locutionis significatu conveniat, locis tamen ab Ipso citatis non satis est accommodata.

Bæra (beræ, I. K. 16; Md. 3: pr. etc. baræ, I. Md. 3: pr; R. 8: pr. imperf. bar, 2:a pers. bart, I. Md. 1: 2.

pl. baru, I. J. 15: 1. part. pass. borin), v. a. 1) bära: portare, ferre. I. K. 1, 9, 16. etc. han var borin . . . i kiltu, IV. 15:13. b. aldin, om träd: de arbore fructifera. I. FS. 2: pr. cfr. Aldinbær. b. a man od ok æg, I. Md. 1:2. böter fram b., I. S. 1. fuk b., om en anklagad: de reo. II. p. 12; IV. 18: 13. piuffak b., II. p. 11. fkuld b., vara skyldig: obligari, vide Skuld. Cfr. Abyrd, By borin, Nipinger, Up bæra, pangbrækka. 2) framföra, visa: proferre etc. vitni b., vide Vitni. forfal b., d. ä. bevisa: probare. I. G. 9:5; II. G. 16. b. pryt vip, visa tredska: contumaciam estendere, contumaciter agere, vide pryter. 3) föda, framföda: gignere, partum edere; vide Boren. 4) tillkomma: pertinere. fva mykin lot manne bær til, II. K. 60; III. 28. fva fum hans egho loter bær til, d. ä. så mycket som enligt hans egolott tillkommer honom: quantum pro rata parte ei competit. II. J. 19. fva fum loter bær til, II..J. 33. not. 23.

Bæria (praes. bær, part. pass. barper; baper, II. Fr. 2.), v. a. slå: verberare. I. B. 1: pr; 2; LR; II. Fr. ind. 3, 4; cap. 1, 2; U. 29; Add. 7: 4, 13; IV. 20: 2. — Bærias (bærghias), v. dep. slås: verberibus pugnare. I. B. 3: 1; II. Fr. 5. Cfr. Bardaghi, Benbæria, Ubarper.

Bærnsker, barnsker, adj. (a barn) barnslig: puerilis. b. at aldri, barnslig till åldren, d. ä. ung: aetate puer. IV. 15: 18.

Bæsinger (basinger), m? I. LR. synes betyda kulle: videtur significare collem. Isl. bæsingr huc non pertinet.

Bætra, v. a. 1) bättra: meliorem reddere, in meliorem statum evelere. paghar han - api konona pa - pi han ok barnit, II. A. 12; Add. 12: 3. 2) reparers: reficere. II. Forn. 38. not. 83; III. 50. Cfr. Böta 1.

Bætri, bættri, adj. comp. bättre: melior. I. K. 9, 10: 4; R. 8: pr; FB. 9: 1; II. Praef. etc. fæiar b., vide Fæ. Bæþi, Bæþir, vide Baþi, Baþir.

Bön, f. 1) begäran: rogatio, precis; IV. 19: 1; V. 2. särdeles frieri: speciatim proci petitio, cfr. Byria. 2) förbön för en som begått brott: deprecatio pro alio, qui crimen commisit. I. Br. 3; II. Add. 7:8.

Börker, vide Borker.

Börn, vide Barn.

Böta (bote, botæ, pro böte, I. S. 6: pr; VS. 1: 2. etc.), v. a. 1) bots, reparera: emendare, reparare. b. kirkiu, hus, I. K. 6; II. K. 9; Forn. 38. pa *var han bötandi at*, då skaffade han rätt, uprättelse (i saken): correctionem adhibuit. IV. 15:7 (ubi cod. Q. pro böta habet bætra). 2) ersätta: rependere. apter v. ater b., I. FB. 6: pr; II. A. 28; U. 13, 22. *fkapa ater b.*, II. Forn. 9. fæ apter b., I. R. 8: 1; II. R. 18. 3) försona sitt brott genom böter, böta: delictum mulcta expiare, mulctam solvere. böta, absolute, I. K. 8: 2; 10: 4; Md. 1: 5; 4, 6. etc. ma eig innan lands böta, II. O. 2: pr. b. prer marker etc. I. K. 7:3; 8: pr; 12: 1. etc. böta (firi, derföre: pro eo) niu etc. markum, I. K. 10: pr, 1; Md. 5: 3, 6, 7; 12. etc. b. vip konong, fakgiva etc. I. S. 1; p. 5: 1; II. K. 28; **p.** 30; Add. 2: 8; 7: 8; III. 46, 84. b. fak v. fynd (fina), I. p. 5:1; II. K. 28; O. 2: pr; Dr. 9; D. 30; Forn. 39. hvar skal fina sak ensamen b., II. Add. 7: 20. pa ær lægher v. for æn lægher ær bot, I. G. 6: 2; II. G. 9, 18; Add. 12:2. man (sc. dræpnan) ap-

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

48.

ter böta, I. Md. 2, 7, 14: 1; B. 9; II. Fr. 13; Dr. 7, 18, 29, 31. cfr. Gen. iammykit b., I. Md. 13: 1; II. Dr. 27. Cfr. Fasta, Höta, Laghböta, Sætta, Ubötter.

Calker, Caplan, Clerker, Colli, Coma, etc. vide in K.

Cantabona, f. (contr. ut videtur, a cantarabonaper; Isl. cantari, cantor, cantara-kápa, stola liturgica) biskopens. och den öfriga till messan hörande chorskruden: ornatus liturgicus episcopi ceterorumque clericorum. IV. 16: 12. Locc. quoque vertit: "omnis generis ornatus et vestimenta sacerdotalia," et Ih. "amictus sacerdotalis, sub missa usurpatus." His obstare guidem videtur quod h. v. cit. l. est fem. gen. bonaper vero est masc.; sed fieri potest, ut, contracto vocabulo, genus sit mutatum. — Fuerunt alias qui crediderint h. v. significare ingens illud instrumentum musicum, organum dictum, quod nostro tempore in sacris aedibus conspicitur. Vide ex. c. Sv. Bring, Diss. de Musica sacra, p. 31. et Eiusdem (LAGERBRING) Svea Rikes Historia, 2. D. p. 277. not. 3.

Canunker, m. kanik, ledamot i domcapitlet eller biskopens råd: canonicus, adsessor capituli vel consilii episcopalis. I. Br. 6. Cfr. gloss. Lat. v. Canonicus.

Capitulum, vide gloss. Lat.

Compan, m. kamrat, stallbroder: socius. II. Praef.

Copitinda, I. Br. 1. not. 7. vox sine dubio corrupta, ideoque textu eliminata, cum vera lectio corntinda v. korn tiunde ex alio codice restitui potuerit. Afferre tamen liceat, quod Stj. illam v. vertit "tiond af bistockar, honung och vax," et Locc. "decimae de apibus."

Crapæ, III. 136. vox lapsu calami, ni valde fallimur, deformata, pro qua rapæ est legendum, ut not. 57. ibid. est observatum.

Crus/a, f. kors: crux. I. K. 5.

Crussu foter, m. foten af det på altaret stälda korset: pes crucis super ara collocatae. offer pæt til c. komber, d. ä. som lägges på altaret: quod arae imponitur. I. K. 17:1; II. K. 40.

D.

Dagher, m. 1) dag: dies. I. B. 1: pr; II. K. 47, 49. etc.) (nat, I. R. 5: 5; II. R. 9; **D**. 58. friper v. grip dags ok nattar, ett dygns fred: pax diei et noctis. I. Md. 14: pr; B. 8; II. Fr. 12; Dr. 28; A. 19.) dögur, II. K. 3. um dagh, om dagen: interdiu. L FS. 6:4; II. Forn. 29. i dagh, hodie. L Md. 1: 2; J. 14. etc. Cfr. Endaghi, Aldra hælghuna-, Anværkdagher, etc. 2) dygn: dies civilis, dies cum nocte. I. VS. 3: pr; II. VS. 10. 3) bestämd, förelagd dag eller tid: dies praefinitus, spatium concessum. d. giva, förelägga dag, lemna anstånd: diem praefinire, spatium concedere. II. K. 65; III. 68. 69, 80, 120; IV. 19: 1. d. læggia, II. Add, 7: 10. d. (undir) taka, II. Add. 7: 25; III. 68. cfr. Taka. d. hava, hafva rådrum: spatium concessum habere. II. K. 70; III. 32; IV. 19: 1. d. halda, iakttaga den utsatta dagen, eller då fullgöra det som bör göras: servare diem constitutum, v. illo die facere id, quod fieri oportet. II. K. 3. Cfr. Stæmnudagher. d. ær uti, I. J. 6: pr. not. 21. manapa d., den dag då en manad förlidit, en manads tid: di-

378

C.

es quo mensis exit, spatium menstruum. a m. d., II. Add. 11:5, 10. innan m. d., II. R. 16; **p**. 39; Add. 11:7; III. 39. m. d. (til) læggia, II. Add. 11:5; III. 91. m. d. (til) taka, II. Add. 11:5-7. m. d. hava, II. K. 70; Forn. 39; III. 32. fiunatta d., III. 120. Cfr. Iamlangadagher, Rumer. 4) daghar, pl. lifsdagar, lifstid: tempus vivendi. *i hans v. finum daghum*, IV. 14:19; 16:11, 16. af d. taka, afdagataga: vitam alicui eripere, interficere. I. Md. 1: pr; II. Dr. 1; IV. 15: 12-14. Cfr. Lifdaghar.

ł

Daghfulghit, adj. n. dagens slut, då dagsljuset alldeles uphört: finis diei, ingruentibus nocturnis tenebris. til daghfulghit ær)(fran þy (först) daghas, II. K. 50; III. 11. Stj. derivat h. v. a fylla, implere; Ih. vero a fela, occultare; at vera radix vix alia potest esse quam v. fylghia, cui quoque inest implendi v. ad finem perducendi notio.

Daghurþer (daghur v. daghor pro daghurþ), m. (proprie daghvarþer, ab obsoleto verbo vara, edere, de quo cfr. Ih.) frukost, prov. davare: ientaculum. æta hema a (v. at) d. ok i ſkoghi at natværþi, I. Md. 1: 3; II. Dr. 4. natorþer ok d., I. FB. 11: 1; II. Dr. 4; U. 27; Add. 7: 21.

Dagsværki, n. dagsverke: opera diurna. III. 92, 140; IV. 21:81.

Dalbor, m. pl. innevånarne af Dalsland: Daliae incolae. dalbo pro dalboa, gen., I. pl.

Dana arver, m. danaarf, arf, som tillföll konungen eller, i visst fall, biskopen, efter utländsk man som dött här i landet, utan att lemna efter sig arfvingar: hereditas, quae ab extero homine, hic mortuo, relicta, nullo exstante herede, regi vel, in certo casu, episcopo cessit. I. A. 14: 1; V. 1. —

Utrum h. v. derivanda sit a Danir, Dani, ut olim vulgaris fuit opinio, an ab Isl. dáinn, mortuus, ut voluerunt Ver. aliique, nondum liquet. Quae contra priorem sententiam allata sunt argumenta, ea nobis saltem nullius momenti esse videntur. Conferri meretur Gallorum droit d'aubaine (ius albanagii), sive hoc vocabulum ortum sit a Scotis, qui olim appellati sunt Albani v. Albanici, "quibusque consuetudo peregrinandi paene in naturam versa erat" (cfr. du Fresne, Gloss. med. et inf. Latin. v. albani), sive ab Alamannis, ut credidit WACHTER (Gloss. Germ. v. albanagium). Cfr. tamen P. **K.** Anchers faml. jurid. Skrifter, udg. af Schlegel og Nyerup, 2. B. p. 396. not. 00). Neutiquam vero. dana, ut suspicatur Ih., contracta est a d'aubaine.

Danir, m. pl. Danskar: Dani. dana kononger, I. CB.

Dansker (dankan pro danskan, II. Dr. 13.), adj. Dansk: Danus. I. Md. 5: 3; S. 3: 1; II. Dr. 13.

Deghia, deia, f. förestånderska för en annans egendom: villica.)(bryti, I. A. 16: 2; II. A. 21. Hodieque Uplandi sic appellant ancillam primariam, cui pecudum cura est demandata.

Dela (dælæ, II. Add. 11: 16.), v. a. (egentl. dela: partiri) tvista: litigare. mæn v. tver d., I. M. 3; II. K. 61. not. 50; M. 3; Add. 11: 16; 13: 1; III. 112. d. viþ annan, I. J. 19: pr; II. K. ind. 61; J. 44; III. 139. d. fik undir landsping, v. undir högre v. högfta domara, d. ä. vädja, hänskjuta tvisten: appellare, litem appellando continuare. II. Forn. 39; III. 32. deles perperam est scriptum pro tæls, II. G. ind. 14. Cfr. Ordela. — Delas, v. dep. tvista inbördes: inter se litigare. d. viþer, II. A. 1. d. at, II. J. ind. 17. Dela (pela), f. tvist, rättegång: lis. vinna d., III. 74. i d. vara (de re litigiosa), ibid.

Dia (imperf. dipi), v. a. dia: mammam sugere. Cfr. Drikkia.

Diakn (dyakn), m. diaconus. III. 105; IV. 13. Cfr. Sub-, Ærchidiakn, et gloss. Lat. v. Dyaconus.

Digher, adj. tjock, stor: crassus, amplus. mæþ barni d., d. ä. hafvande: gravida. I. A. 4: 1; II. A. 5. Cfr. ind. nom. locc. v. Stenin dighri.

Diki (dyki), n. fiskdam: piscina. I. Md. 15:1; R. 9:1,2; M. 1; II. R. 21; M. 1.

Dikur (dykur), adj? d. fværp) fkiæpt vakn, I. p. 19:3; II. p. 57. svärdsklinga, eller svard som ännu ej blifvit försedt med fäste: lamina ensis, v. gladius nondum capulo munitus. Sic recte, ut videtur, Stj. Locc. vertit "nudi enses." Ver. autem, quem secutus est Lund., ita: "Decas vel manipulus gladiorum colligatorum. Quod de lamina una gladii exponit Stiernhielm eius significatus documentum vix proferet." Quod Ih., qui alias ad Stj:ii sententiam accedit, ambas has interpretationes conciliaturus, affert, nempe olim forte moris fuisse, ut laminae ensium semper per decades venum darentur (Gloss. v. deker), id nobis non verisimile videtur.

Diokn, ? idem, ut videtur, vocabulum ac dæk, grop: fossa. eig i diokn ok eig i dy, allitt. II. J. 25. Cfr. Dæk.

Difker, m. bord, disk: mensa. Cfr. Afka.

Diunga, v. a. slå (dänga, dunka): ferire, verberare. I. B. 3: pr; II. O. 2: 15. Cfr. Dynter.

Diur, n. vilddjur: fera.)(fæ, I. FB. 10: pr; II. U. 23. Cfr. Hema föder.

Diurshorn, n. ur- och bisonoxens horn, hvaraf fordom gjordes dryckeskärl: uri vel bisontis cornu, e quo vas potatorium confecerunt veteres. IV. 16: 12.

Domari, m. domare, den som dömer i en sak: iudex, generatim qui rem decidit; non enim certum quoddam munus hac v. indicatur. II. Praef; IV. 4, 12. Ita Deus appellatur, cum res sorte deciditur, II. Add. 11: pr; episcopus, II. K. 61. högre v. högfti domari, öfverdomare, under hvars pröfning en vid landstinget afdömd sak kunde dragas: supremus iudex ad quem, re in communi provinciae iudicio, *landsping* dicto, iudicata, appellabatur. II. K. 70; Forn. 39; III. 32. Cfr. Landsdomari.

Domber (döm pro dom, II. p. 58.), m. 1) tillstånd: status, conditio. Cfr. Annöpogher, Siukdomber. 2) dom: iudicium, sententia. hærapshöfpinga d., III. 74. laghmans d., III. 144. konongs d., II. Add. 7: 18, 19. viini bæra firi d., II. Praef. d. ftyris æptir vitnum, ibid. dom taka, III. 74. d. ut giva, IV. 12. taka mutu firi d. fin, II. Add. 1. d. ftande gilder, II. Add. 9: pr. fva kum d. a mal pit v. hans at etc. formula iuramenti. I. Md. 1: 2; J. 14; II. Dr. 3; J. 33. sipan d. komber a hans mal, II. J. 27. ganga ep map d. til taknom v. dömdom, II. Add. 13: 1. löfe fik fva fum eghandans d.ær til, d. ä. med så stor summa som egaren fordrar i lösen: tantam pecuniam pro libertate sua dato, quantam postulat dominus iumenti. IV. 19:4. Cfr. Domi, Hærapsdomber. 3) domsrätt. domarebefattning: iurisdictio. d. föra, II. p. 58. konongs d. hava, II. Add. 7:19. pæn d. havir i himiriki etc. IV. 12. fin.

Domi, m. dom: sententia iudicialis. pa fek han doma til a pingi, IV. 16: 13. Cfr. pings domi.

Dottir (dottær, doter), f. dotter: filia. I. K. 15: pr; A. 1, 2: pr; 16: 2; 23. etc. pl. dötær, I. A. 2: 1; 21: pr. dötter, II. A. 2, 3, 12. dotter, II. A. 2. Cfr. Bropor-, Gud-, Styp-, Suna-, Syftordottir.

Dottor börn, n. pl. dotterbarn: nepotes v. neptes ex filia. I. A. 1; II. A. 1.

Dottor dottir, f. dotterdotter: neptis ex filia. II. O. 3.

Dottor fun, m. dotterson: nepos ex filia. I. A. 3: pr; G. 8: 1. etc.

Dop/öker, m. dödens anfall eller förebud, dödskamp: impetus v. indicium appropinquantis mortis, agon morituri. II. Add. 13:1.

Dragha (praes. dragher v. drægher, impf. dro, n. part. pass. v. sup. draghit, dræghit, droghet [IV. 16:12.], drahit, v. dræhit, sed numquam in inf. dra-'ha, ut refert Ih.), v. a. draga: trahere, ex. c. currum v. vehem. II. Forn. 5; IV. 16:12. Cfr. Fiærmer. d. qværn, I. G. 6: 3; II. G. 11. d. oter ur a, II. U. 15. d. or husi v. husum, d. ä. vid ransakning finna tjufgods i någons förvar: res furtivas, facta inquisitione, in aedibus alicuius invenire. I. p. 4: 1; II. D. 1, 2, 5, 29, 58; IV. 18: 1, 5. coll. c. II. Add. 7: 19. fin. d. puiffku a fik, vide piufska. undan d., genom försnillning undanhålla: intervertere. II. K. 72: 1.

Drap, n. dråp: caedes, homicidium. I. O. 2; II. Dr. 12. Scribitur dræp, II. Dr. ind. 17; P. 24; Add. 2: 12; 7:8. dræapp, II. Add. 7: 30. æro alt i eno drape maper ok kona, d. ä. äro de delaktige i samma dråp: si homicidii socii sint vir et femina. III. 143. man til draps taka, d. ä. ställa mannen till ansvar för dråpet: virum homicidii reum facere. ibid. fa drap, vide Fa. döma til d. ok til döpa, allitt. döma till döden: ad mortem damnare. I. p. 3: pr; II. p. 24. Cfr. Dulgha-, Kirkiu-, Mandrap, Dræpa.

Drapamal, n. dråpmål, dråpsak: caussa, ubi de homicidio quaeritur. fva fum i drapamalum fkils, d. ä. i Dræpare-Balken: in libro de homicidiis. II. Add. 7: 8.

Drapari, dræpari, m. dråpare: homicida. II. Dr. ind. 4; Add. 7:8; 11: 4, 17. dræpare bolker, II. Dr. rubr.

Drikkia, v. a. dricka: bibere. I. K. 2; Md. 1:3; II. K. 4. not. 57; Dr. 4. han difi ok drak miolk or mofor fpina, allitt. I. P. 8:1; 17; II. P. 39, 52.

Drotin (pl. drotnar), m. herre: dominus. Cfr. Kirkiu-, Lanar-, Landsdrotin.

Drukkna, v. n. (a drukkin, aqua aliove liquore impletus) drunkna: in aqua casu perire. I. A. 13: 3; II. A. 16. Drykker, m. dryck: potus. onder d., förgift: venenum. IV. 15: 9.

Drænger, m. tjenare (konungs eller enskild persons, kanske i synnerhet krigsman): minister (regis aut privati, speciatim forte miles). leghomaper æller d., II. U. 28. Cfr. Leghodrænger. gober d., (egentligen en god tjenare, tapper stridsman; sedan i allmänhet) en kraftig, hjeltemodig man: (bonus minister, fortis miles; deinde generatim) vir strenuus. IV. 15: 16; 16: 4. g. d. till fværd etc. IV. 14: 17. Cfr. tamen Ih. Gloss. h. v., et Diss. Vet. Catal. Reg. Sv. G., p. 113. seq.

Dræng skaper (dræn skapper), m. manlighet, hjeltemod: virtus, strenuitas. IV. 15: 6.

Drap, vide Drap.

Dræpa, v. a. (impf. drap, 2. p. drapt, I. R. 8: pr; II. R. 17. draper pro dræper, I. Md. 4; Br. 3; II. Dr. ind. 24; cap. 17; G. 15. drapin pro dræpin, II. K. ind. 25 [ubi tamen luftin legendum]; dræpæ, vitiose, ut videtur, pro dræpnæ, I. A. 11.) dräpa: occidere. I. K. 3, 12: pr; Md. 5: pr, 2-7. etc. et de pecoribus occisis v. occidentibus, I. R. 8, 9: pr; II. R. 17-20. dræpin ok af daghum takin, allitt. I. Md. 1: pr; II. Dr. 1. d. man af fær, dräpa man ifrån sig, d. ä. för eget försvars skull: alterius impetum ipsius caede a se avertere, defensionis caussa alium occidere. I. Md. 9, 10; II. Dr. 20, 21. d. man a drap, dräpa en dråpare på färsk gerning: alium in homicidio, i. e. commisso ab illo homicidio. statim interficere. II. Dr. ind. 17. Cfr. Arver, Foter, Hinnugh.

Dræpari, vide Drapari.

Dræskulli, vide Preskulli.

Duler, m. (a dylia) svarandens eller den anklagades nekande inför rätta: infitiatio rei in iudicio. han komber eig dulum vip, han får ej dylia: ad infitiandum v. negatoriam probationem non admittitur. I. FB. 8; II. U. 17, 27. Cfr. Dylia.

Dulgha drap, n. (a dylia, occultare) dulgadråps böter, som erlades af byn, eller de närmaste byarne, eller hela häradet (egentligen sjelfva dråpet): mulcta homicidii, cuius auctor latet, pago, vel proximis pagis, vel toti territorio imposita (proprie ipsum homicidium). V. 1. Cfr. I. Md. 14; IL Dr. 28-31.

Dvælias, v. dep. dväljas, uppehålla sig: morari. II. K. 72: 3.

Dyi, dy, m? dy, gytja: limus. I. R. 12: pr; FB. 6: pr; 10: 1; II. R. 28; U. 13, 24. Cfr. Diokn, Dak.

Dylia (imperf. dulde, II. Add. 12: 1.), v. a. 1) neka, förneka: negare, infitiari. *lægher barn d.*, II. Add. 12: 1; sed plerumque h. v. ponitur absolute. dylia fopnar mæn, etc. I. K. 12: 2; II. K. 25, 57; G. 18; Add. 13: 2. 2) i synnerhet, inför domstolen med ed fria sig från käromålet: speciatim iuramento negatorio in iudicio se defendere. dyli mæp epe æptir lands laghum, II. Add. 7: 26. d. mæp tylftar epe, II. Add. 7: 21. not. 51. d. mæp tolf manna epe, II. R. 17; Forn. 23, 30; Add. 12: 1; 13: 2; III. 41. d. mæp tolf mæn v. mannum, II. K. 57. not. 24; Add. 7: 3, 13, 21; III. 18, 89, 103. per fkulu ... eig d., II. Add. 7: 25.

Dynter, m. (a diunga) slag, rapp, prov. dunt: ictus, plaga. II. Forn. 44.

Dyr, dör, n. pl. (dat. dorum) dörr: ianua. I. K. 7: 1; II. K. 12; G. 5; **p**. 34; J. 12. Cfr. Kirkiu dyr, Mylnodör.

Dyrne træ, n. i. q. dyrni. II. K. g. Dyrni, n. dörrpost: postis. Ita h. v. nobis videtur vertenda, I. K. 6. Stj. Locc. et Lund. vero vertunt: dörr: porta. Cfr. Dyrne træ.

Dæk, f. grop: scrobs, fossa. eig i dæk æller i dy, allitt. I. J. 12: pr. Cfr. Diokn. Stj. eumque secuti Locc. Ver. et Ih. crediderunt, ut videtur, vv. dæk et dy esse synonymas; sed dæk idem est ac Isl. dauck v. döck. "ef ross er rekit i dauck eda dy," si equus actus sit in fossam vel paludem, habet R. MAGNI LAGAB. Gulap. L. C. 35. LandsiB. ceterique Iuris Norvegici et Islandici Codices, quos ipse citat Ver.

Dögur, n. (dat. dögre) dygn: dies civilis, dies cum nocte. I. A. 13: 1, 4; II. K. 3; A. 16. In Lex. Isl. BH. v. dægur vertitur: "semissis diei naturalis nycthemerum: en Dags- eller en Nats-Tid, 0: 12 Timers Tid."

Doia, v. n. dö: mori. II. A. 16. praes. dör, I. K. 15: 1, 2; A. 6: pr; 14. etc. pör, I. A. 5. dor, I. A. 13: 1. imperf. do, I. A. 13: 4; IV. 14: 10; 16: 16. Cfr. Döper, Stra döa.

Döma (domæ, I. J. 13: pr; II. Dr. 3. pöma, I. B. 1: 1; J. 3: pr. dönæ, II.

D. 24.), v. a. 1) döma: iudicare. II. **K**. 59; A. 10; **Þ**. 17; Forn. 48; Add. 9: pr; III. 53, 111; IV. 12. pa f kal laghmaper han til konongs d., d. ä. förklara (den af Upsvearne valde och af de öfriga landskapen erkände) konungen vara laglig konung (äfven öfver Vestergötland): legifer pronuntiato regem (in ceteris regni partibus rite electum et acceptum) legitimum (quoque Vestrogotorum) esse regem. I. R. 1: pr; II. R. 1. d. puf til konongsgarps, I. p. 3: 1; II. p. 27. d. af garp, vide Af 7. lata d. fik af pingi, I. Md. 1:3; B. 1:2; II. Dr. 3. lati d. *fær at fælia*, skaffe sig dom, som berättigar honom att sälja: expetat (a iudice) sententiam, qua ius vendendi ei concedatur. I. J. 3: pr; 6: 1. lati d. fær garþ at varþveta, I. J. 13: pr. - Cfr. Drap, Endaghi, Friper, Friplös, Hug, Torf, Udömder, Ugilder, Lagh-, Up-, Ut döma. 2) tilldöma: adiudicare. lata d. sva attungi hvarium *fum* etc. I. J. 14; II. J. 33. lata d. hanum gildan garþ ok eig ugildan, låta döma den andre (som förut egt gärdsgården) skyldig att återtaga den, sedan den blifvit satt i godt stånd: saepem, rite exstructam, alteri (ad quemantea pertinuerat) adiudicandam curare. I. J. 13: 1; Cfr. II. J. 28, ubi haec verba sunt mutilata.

Döme, n. (Isl. dæmi) gerning, som tjenar till efterdöme: actio, quae exemplum praebet. IV. 15: 12. Cfr. Udöme.

Dör, vide Dyr.

Döper (doper, II. Fr. 14; Dr. 21; Add. 11:12. n. döt), adj. död: mortuus. I. S. 1; A. 4: pr; 8:1; R. 9: 2; FB. 10:1. etc. *pæn finder döpan*, om (man) finner den död: si eum inveniant mortuum. I. A. 13: 4. döpum fak giva, anklaga den döde; säges om dråpare, som bevisar att den dräpne begått ett sådant brott hvari han legat ogild: accusare mortuum; dicitur de interfectore, qui probat interfectum eiusmodi crimen commisisse, in quo impune occidi potuit. I. Md. 8-11; II. Dr. 19-22.

Döper, m. död: mors. II. G. 13; Add. 7: 2. Cfr. Döpi.

Döpi (dödi, pöpi), m. död: mors. I. A. 13: 1; II. A. 16; IV. 14: 13; 15: 7, 18; 16: 1. Cfr. Drap, Döper, Skiasmdar dödhi.

Döpradagher, m. i. q. döpsdagher. II. K. 72: 1. Scribitur dödpærdagher, döpansdagher, döansdagher, not. 99. ibid.

Döpsdagher, m. dödsdag: dies mortis. I. A. 10; IL K. 72: 1. not. 99.

E.

E (ee, æ; a, I. Md. 1: 5.), adv. alltid: semper. I. K. 13; O. 6; R. 3: 2; J. 9: 1; LR; II. VS. 14. etc. e mæpan, så länge (som): quamdiu. I. R. 11: 1; J. 13: pr; M. 2; II. Forn. 12. e til, ända till dess (att): donec, usque dum. II. K. 22; G. 12; R. 16; Add. 12: 1; IV. 19: 2. e pær til, idem. II. Forn. 48. e hvar (v. hva), hvilken som hälst: quicumque. II. K. 36; 72: 1; Dr. 7; Forn. 47; III. 39. e hvar ftaþ, hvarn tima, på hvad ställe eller tid som hälst: quocumque loco v. tempore. II. A. 1; Forn. 46. e hvat pæt ær hælft, II. R. 16. e hvat dagh þæt ær, 11. Forn. 29. e hvat ... hælder (... æl- · ler etc.), ehvad: sive. II. K. 36; 73: 7. e hvar, hvar som hälst: ubicumque. II. K. 39; O. 2: 3; A. 1. not. 19. e pær, idem. II. Add. 2: 14. e hvar... hælft, V. 1. e hvart, quoviscumque. II. K. 73: 7. e huru (marghir, længi), II. Add. 7: 20. not. 39; 11: 3, 4, 17. ea

polikum dagh man vil, hurudan som hälst: qualicumque die. II. VS. 13. — Lapsu calami æ forte scriptum est III. 22, ubi lectio praeterea est dubia. Vide not. 28. ibid.

Efsti, vide Æfsti.

Egh, vide Eigh.

Egha (ugha), f. (a verbo ægha) 1) eganderätt: dominium. vita manni til egho, bevisa någons eganderätt: dominium alicuius probare. I. J. 4: 2. 2) egor, mark som en viss person eger: ager, solum, quod quidam in dominio habet. I. FS. 2: 2; FB. 7: pr; II. J. 34. Cfr. Enegha.

Egha, v. a. vide Ægha.

Eghandi, m. egare: dominus rei. II. p. 20; Forn. 30; Add. 11: 5; 12: 2; III. 67; IV. 19: 4 Cfr. Iorp-, Malseghandi.

Eghi, Eghin, vide Eigh, Eighin.

Egho loter, m. den andel (i by) som tillhör en viss egare: rata pars (pagi) quae ad aliquem pertinet. I. J. 17:3. not. 2; II. J. 19.

Egn (eign, eing, eng, æng), f. 1) eganderätt: dominium. vita v. vitna manni til egnar, I. J. 15: pr; IL J. 11, 34. Cfr. Egha. 2) egor, jord som man eger: solum fundus quem aliquis habet. I. M. 4, 6; FB. 7: pr; II. A. 26; M. 4, 6; Forn. 6; U. 10, 14; IV. 9: 2. not. 20; 14: 11; 16: 16. aldra göta, aldra granna egn, I. M. 2; II. M. 2. Cfr. Enæng.

Egna, vide Hægna.

Eigh, adv. ej: non; varie scribitur: eigh, I. K. 4. etc. eig, I. Md. 14: 1. etc. wigh, I. K. 14: 3. wig, II. Praef. eygh, IV. 14: 11. etc. eyg, IV. 18: 1, 7, 9. ey, II. K. 1. etc. wi, IV. 12. wy, V 1-3. egh, I. A. 14: 1, 2. etc. eg, III. 2. igh, I. K. 1. etc. ic, III. 32. eighi, I. K. 12: pr; 18. etc. eghi, I. A. 21: 2; FB. 7: 2. eighe, II. J. 44; III. 2.

Eighin, eghin, adj. egen: proprius. (*fit*) eighit kiænna, apter fa v. taka, de re furto sublata, I. p. 5:1; 16; II. p. 30, 48, 51. hæria a fit eigh (lege eighit) land, I. O. 4.

Eki, vide Ækki.

Ekia, f. eka, ekstock: scapha e tranco querneo confecta. I. FS. 3.

Éldebrandar, m. pl. (egentl. eldbränder: titiones) eldebrand, bränsle: cremia. II. J. 19. Ex hoc vocabulo male lecto, Stj. confecit suum eldebuter. Vide l. c. not. 62.

Elder, m. eld: ignis. Vide Afikkia, Lös.

Elder, vide Æller.

Ellighær, vide Ællighær.

En (æn, I. P. 13; II. O. 1:13. etc. n. et; eit, I. A. 18:1; IV. 12. œit, I. Md. 13: 1. eth, IV. 15: 5. pl. enir), 1) num. en: unus. en man, IL Add. 7: 28. pu rant en firi enom, I. R. 5: 4. æit ær brullöp, I. Md. 13: 1. enar fæxtan ortogher, I. Br. 1; II. K. 49, 65; R. 11; Add. 5: 2; 13: 2; III. 57, 77. enar niu marker, II. p. 31; III. 89, 111, 133. enir prætighi pænningar, II. K. 72: 5. 2) adj. ensam: solus. mandrap eit, I. A. 18: 1; II. A. 26. fakföki en, I. FS. 2: 1; II. Dr. 16. pem enum skapan far, I. FS. 5: 1. kona en, II. K. 1. arvanom enom, II. K. 17. not. 30; 18. pæn en, II. A. 3. pæn ene, II. p. 10. pæn ena man, II. U. 6. pæt ena adalkono barnit, II. A. 12. gud en, IV. 12. 3) samma: idem. i eno husi, a eno dögri, skipi, I. A. 13: pr, 1, 3. i enom laghum vara, II. U. 13. Cfr. Enalund. 4) articulus indefinitus. þær ligger han v. var han iorþaþer i enom kolla, IV. 14: 1, 2.

En, conj. vide Æn.

Enalund (ena lund) adv. på samma sätt, lika: eodem modo, aeque. I. p. 4: pr; II. p. 29; IV. 19: 2. Cfr. Lund.

Endaghi (ændaghi; endagh, II. G. 16; III. 57. etc. edaghæ, II. Dr. 3. ænghæ, I. Md. 1: 2.), m. 1) en bestämd dag: status dies. II. Forn. 42; Add. 11: pr; III. 57. 2) i synnerhet en af domaren bestämd dag, då ett vid tinget anmäldt mål skulle enskildt emellan parterne, likväl på ett visst föreskrifvet sätt, och i närvaro af dertill på tinget förordnade personer, fullföljas: speciatim, dies a iudice constitutus, quo caussa ad iudicium delata, privatim inter actorem et reum, at ordine iure definito, et praesentibus viris a iudicio delegatis, erat agenda. I. Md. 1: 2, 3; 3: pr, 2; B. 1: 2; G. 9: 5; R. 5: pr; J. 14; II. Dr. 3,8; A. 31; G. 12, 16; J. 33; Add. 12: 1. lagha e., II. Add. 13: 1. e. hem (non pem, ut aliquot locis perperam est scriptum) döma v. lata döma, I. Md. 1:2; 3: pr; S. 1; B. 1: pr; J. 13: 2; 14, 19: pr; II. Dr. 3, 8; G. 12, 16; J. 29, 33, 44. af laghmanne æller hærapshöfpingia e. bepas, II. Add. 12: 1. Cfr. Sægnarþing.

En egha, f. i. q. enæng (enegn), quod vide. II. J. 34. not. 33.

Eneper, m. ed af käranden eller svaranden ensam: solius actoris vel rei iuramentum. fværi v. löfe v. væri fik mæp e. finum, I. FS. 5: 3; 6: 4; II. Forn. 21, 29, 30; IV. 19: 1.

Enfalder, adj. enkel: simplex. enfalt hor, vide Hor.

Eng, vide Egn, Æng.

Enge, adj. indecl. ende: unicus. e. fun, I. A. 2; II. A. 2. e. gap, II. U. ind. not. 3; cap. 2. not. 32. Cfr. Enka. Engin, vide Ingin.

Enhvar, pron. (Isl. einhver) någon: aliquis. I. Md. 14: 1.

En iorp, f. jord, som tillhör en enskild egare: solum, quod in privato

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

cuiusdam dominio est. X by ar mark, II. R. 19. In ind. ibid. scriptum est in iorp, quod mendosum quidem esse videtur, sed illo loco eundem fere sensum praebet.

Enka (ængkæ, II. U. ind. 2.), adj. indecl. (Isl. eink, singulare et solum quid. BH.) en enda, prov. enka, önka: unicus. e. aker v. æng, I. K. 20: 1; A. 21: 2; J. 17: 1; II. K. 44; A. 30; J. 40; III. 113, 117. e. fkipt, I. J. 18; II. J. ind. not. 4: xv111; cap. 43. e. gap, I. FB. 1; II. U. 2. Cfr. Enge.

Enlöper, adj. (a löpa, currere, quasi solus currens; Isl. einhleypr) ensam, ogift: solitarius, innuptus. e. kona, I. G. 6: 4; II. G. 11.

Ennor, pron. någon: aliquis. Ita h. v. uno tantum loco, I. P. 19:3, occurrens, nobis videtur vertenda. Cfr. Ennor staper.

Ennor staper, adv. någonstädes: alicubi. I. J. 2: pr. Loco h. v. II. J. 1. habet nokrom stap. Cfr. Ennor.

Enpænningar, m. pl. penningar och annan (lös) egendom som enskildt tillhör någon: pecunia aliaque bona (mobilia), quae privatim ad aliquem pertinent. III. 134 (ubi tamen lectio est dubia).

Enræpi, n. (a rap) eget råd eller godtfinnande: proprium consilium. III. 41. Cfr. Sialf ræpi.

Enfak, f. ensak: mulcta, quae uni tantum, ex. c. regi, ccdit. II. Add. 7: 22; V. 1.

Enfamin (enfæmin, gen. ens famins, gen. pl. enfamma; dat. infampnum, II. K. 37.), adj. ensam: solus. II. p. 22; Add. 7: 20; 11: 3; III. 117, 119, 122.

Enfkipter, adj. öfvergången från gemensam i enskild ego, (enskiftad): qui ex communi dominio ad privatum do-

49.

minum transiit. e. egha, II. J. ind. not. 4: x1.

Entima, adv. en gång: semel. II. K. 6, 72: 4, 5; IV. 12. Cfr. Timi.

Enæggiuper, adj. som blott har en ägg: (culter) qui unam tantum partem acutam habet. *e. kniver*, II. Add. 3: 5; III. 146.

Enæng, en engh (rectius enegn), f. jord, som tillhör en enskild egare: solum ad privatum dominum pertinens.)(almænninger aldra granna, I. J. 15: pr; II. J. 34.

Er, vide Ær.

Erpænninger, m. (Isl. eyrpeningr, ab eyr, Lappon. air, aes) kopparpenning, kopparmynt: nummus aereus. IV. 16: 11.

Eper (edde pro epe, IV. 19: 2.), m. ed: juramentum. I. R. 1: pr. not. 10; II. Praef; Add. 2: 5, 9, 11; 5: 3; 12: 1; 13; III. 46, 76. ep ganga, vide Ganga. mæþ svornum epe, vide Sværia. ef sin æptir, I. J. 6:1; II. J. 14. ep fin a ovan, I. R. 7: pr; II. R. 16. fiu manna e., II. Add. 4. not. 6. tolf manna e., I. J. 13: pr; II. K. 52; p. 58; J. 27; U. 13; Add. 7: 3, 25; 13: pr, 2; III. 106; IV. 18: 12. tolf manna e. ganges mæþ (tvænni) vitnum etc. II. Forn. 37; Add. 2: pr, 11; 13: 1; III. 48, 49. ganga tolf m. e. ok tvænni vitni, I. Br. 2. not. 32. mæp t. m. e. ok tvæggia manna vitnum, II. R. 16. mæþ t. m. e. vitnelöfom, II. Add. 12:1. Cfr. Dylia, Sværia, Vita, Væria. fiurtan manna e., II. Add. 2:12. atertan manna e., II. Add. 2: 12, 13. tvætylter, prætylter e., II. Add. 7: 25. i e. ftanda, svärja i tylftared: in iuramento duodenario iurare. II. Add. 2:1; 13: 1, 2; III. 48; i synnerhet om vitnen, som, sedan de först särskildt svurit (cfr. Foreper), stodo qvar i tylftareden och der svuro jämte de öfriga: speciatim

de testibus, qui, postquam iuramentum praevium, foreher dictum, dederant, in iuramento duodenario remanebant, i. e. una cum ceteris decem viris iurabant. II. R. 17; Forn. 37; Add. 2: pr; 13: pr; III. 48, 76. — Pro ep legendum videtur fik, II. R. 1. — Cfr. Aflagha-, Atergangs-, En-, Falz-, For-, Gen-, Hemföho-, Iamnahar-, Löpis-, Men-, Tvæföres-, Tylftar-, Vaha-, Piufseher, Biuha, Ehföre, Hofba, Næmd, Sea, Vitulös.

Epfört, adj. n. (a *föra*) då det är tillåtet att aflägga ed i rättegångsmåk (dies) quo iuramentum iudiciale dare licet. II. K. ind. 49.

Epgængt (eth gænct), adj. n. (a ganga) i. q. epfort. II. K. 49. Alius codex habet ep gangin (vide not. 1. ibid.), quod sine dubio est vitiosum.

Eps vita (æthz wita), f. bevisning genom (vitnens) ed: probatio per (testium) iuramentum. I. M. not. 1. coll. c. textu, §. 3.

Epföre (epzöre, ezöre, ezore, epzere, ezere, epore), n. (egentl. ed: iusiurandum, a *sværia*), 1) konungens och de förnämste mäns i landet ed att försvara den allmänna freden, hvilken ed först gafs af Birger JARL och Konung MA-GNUS, uti de i detta ämne utfärdade författningar: iusiurandum regis et regni primatum de pace publica servanda, a Duce Birgero et Rege Magno in editis ea de re constitutionibus primum datum (mæþ...varum eþe etc. IV. 19: 2.). IV. 21: 33. not. 38. Inde quoque dicitur konongs e. (vide infra). Antiquiora tempora respiciuntur cum dicitur: fyrra... æn eþföret gafs, II. Add. 7: 28. e. bryta, illud iuramentum v. pacem eo confirmatam violare. Il. Fr. 11; Add. 7: 1-3, 7, 9-19, 28-31; III. 83. 2) edsöresbrott, edsöresmål: crimen quo illud iusiurandum vi-

olatur, v. caussa, ubi de eiusmodi crimine agitur. II. Add. 7: 3, 25, 26; III. 105. konongs e., 11. O. 1: 13; II. Add. 7. not. 1. pag. 230; cap. 20, 27; III. 122. *fkipta e.*, d. ä. den förbrutna egendomen: bona damnati. II. Add. 7: 24.

Epfört, adj. n. (a fværia) i. q. epfört. II. Add. 13: 2.

Fa (fæ, I. Md. 14: pr; 15: pr; A. 5; II. G. 3. fa/s pro fas, praes. pass. L P. 17. fik, fek, fæk, imperf. I. K. 14: 4; G. 9: 5; LR; II. K. 3. etc. pl. fingu, I. G. 8: 1. fæks, imperf. pass. II. Forn. 19. fangin, fangit, part. pass. et sup.; scribitur fingit, I. p. 3:1; II. Forn. 30. not. 31; III. 45, 67. cfr. Fangen fælt. fan, 3:a p. pl. praes. conj. II. Ö. 1: 6; A. 12.), v. a. 1) få: accipere. i hænder fa, III. 67. fa fæ at gætflu, I. R. 13. pænningar vingaþer æller fangner, III. 99. fa ækki v. ingti af arvi, I. A. 23; II. A. 12. fa kriftnu, hufl, etc. I. K. 14: 1; A. 4: pr; 12: 1. fa giald, I. A. 16: pr. fa aflæstir af (fæ), I. R. 12: 1. fa bana, vide Bani 1. fa drap, II. Add. 7: 8, 13, 30. fa far, vaþa skenu, etc. I. **Š.** 6.: pr; VS. 3: pr; 4; **B.** 5, 9. etc. alt pæt per fa (sc. drap etc.), 11. Add. 7: 4. fa fkapa, I. K. 7: 1; FS. 5: 1, 2. etc. fa (fær apal-)kono, I. A. 5; G. 4: pr; Br. 2. fa kono mæþ laghum)(fæfta, I. A. 8:3; II. G. 3. fa kono mæþ mund etc. I. A. 8: 3. fa barn, I. A. 4: pr; 6: 1; II. A. 26; Add. 12: pr. fa lagha forfal, I. K. 14:4; G. 9:5. maper far eig piuf fin etc. si furem capere nequeat. II. Dr. ind. 19. par han (lege hana) fa, ubi eam capere possint. I. A. 15. an vitni fas, si testes adsint, I. p. 17. Cfr. Bub, Friper. 2)

förvärfva: adquirere. IL R. 30; J. 12; Forn. 36; Add. 11: 1, 6, 7, 11; III. 45. cfr. II. Add. 11:11. not. 50. — Cfr. Laghfangen. 3) fasttaga, fanga: capere, deprehendere. funn in biuf fa, I. p. 3: 1. pan fum han (sc. furem) far mæþ finu, IV. 18: 12. Cfr. Funga. 4) gifva, lemna: dare, tradere. bi/kuper skal pem bref fa, I. G. 8:1. fa hanum sko nysmurba, I. LR. fa manni i hand v. hænder (ftuf etc.), II. A. 30; R. 2; D. 58; III. 136. per per far þæt þer viþer þurvu, IV. 19:1. ater fa, reddere. II. J. 14. lagh fa, gå ed: iuramentum dare. I. M. 3. fa manni bub, d. ä. sända: nuntium mittere. I. K. 15: 3; **p**. 12: pr; II. K. 3, 34; **p**. 44; Forn. 30. 5) skaffa, framhafva: in medium promere, adferre, conciliare. fa gudfabur etc. I. K. 1. mæssufat etc. til fa, II. K. 2. bana fa, framskaffa dråparen: interfectorem exhibere. I. Md. 13: pr; 14: pr, 1, 3; II. Dr. 24, 28, 31. fa burghan, tak, ställa borgen: satisdare. I. p. 5: 1; 9; II. p. 30, 40. bifkups lof fa, I. G. 7. hold ok hup ater fa, III. 151. 6) framför en infinitivus beteknar fa att något sker händelsevis ante aliud verbum in infin. positum, h. v. indicat fortuitam actionem. far broper rapa fystur, händer det att broder slår syster: si forte frater verberet sororem. II. Fr. 14. kan han ok fa at fla han, II. Forn. 44. not. 26. annar far at köpa (hyrfu), I. p. 15. far nokot perra at dræpa etc. 111. 134. hvar fum far at gæra nokot af p.vs-*Jum,* IV. 19:2. 7) (framför ett supinum) kunna: (ante aliud verbum in supino positum) posse. siban far eiz vart, L. A. 22. far han eig fokn fræmt, I. R. 9: pr. (II. R. 20. pro fræmt habet fræmda). far iki vitæt a han, I. J. 7:3. ingin . . . far hans godgærningar allar talt, IV. 16: 12.

F.

Fadurliker, adj. (a fapir) faderlig: paternus. I. Br. pr.

Fagher, adj. vacker, herrlig: pulcher, praeclarus. f. iærtingni, IV. 15: 12.

Fagher, m. pl. vide Fapphar.

Fair, pron. pl. få: pauci. compar. færre, fære, II. K. 60; 72: 5; A. 3; Forn. 28, 31; Add. 8. etc. superl. fæftir, a quo in sing. occurrit at fæstu, åtminstone: minimum. I. J. 15: 1; II. J. 36.

Falbyr, falz byr, m. (a fall 2.) by, hvaräst smittosam sjukdom (bland boskapen) är gängse: pagus, ubi lues (pecuaria) grassatur. köpa fæ af f., allitt. I. FB. 5; II. U. 12.

Fall, n. 1) (a falla 1.) fall, händelse, inträffad omständighet: casus, eventus. I. Br. 3; II. K. 72: 4. firi nokra falla fakir, för några omständigheters, eller vissa orsakers skull: rerum quarundam caussa. II. G. 2. 2) (a falla 2.) död, pest: mors, lues letifera; cfr. Falbyr. 3) (a fælla, condemnare) sakfällande: condemnatio.)(værn, II. Praef. Cfr. Falz eper.

Falla (fælder pro falder, I. Md. 15: 3. fællir, II. Add. 11: 19. imperf. fæl, IV. 15: 13. etc. fal, I. J. 14 [nisi falder legendum]; fiol, II. Add. 7: 4. fyoll, II. Add. 11:18, 19.), v. n. 1) falla: cadere, decidere. I. K. 10: pr, 1, 2; Md. 15: pr, 1. ete. falder fæ niper, om kreaturet faller t. ex. i vatlen, så att det omkommer: si pecus cadendo, ex. c. in aquam, pereat. III. 151. f. i hovop fynd, I. K. 4; II. K. 6, 72: pr. 2) dö: mori. IV. 15: 13. Cfr. Fra falla. 3) fällas i rättegång, brista i bevisning etc.: caussa cadere, probatione deficere etc. 11. Dr. 29. Cfr. Fælla. 4) utfalla (om arf, inkomster etc.): venire (de hereditate, reditibus etc.). arver falder, II. K. 72: 2; Add. 11: 19. arver falder i kolla fkipti, II. Add. 11: 18. i arf falla, om jord: de fundo. II. Add. 11: 7. Cfr. Arffallin. alt pæt sipan falder, om prestinkomster: de reditibus sacerdotis. II. K. 73: pr. loter falder, I. J. 14; II. J. 33.

Fallin, adj. fallen, passande: aptus, idoneus. IV. 14:17. pær fum til (varghagarþa) ær fallit, der tjenliga platser finnas: ubi idonea sunt loca. II, Forn. 46.

Falfare, m. förfalskare, bedragare: falsarius, impostor. II. Praef.

Faluskæppa, f. i. q. faluköpongs skæppa (vide Skæppa). II. K. 37, 39. Falz byr, vide Falbyr.

Falz eper, m. (a fall 3.) ed som fälles eller förklaras ogild: iuramentum quod irritum renuntiatur. II. Add. 13: 1.

Fang (fagn, II. Add. 11:11.), n. (a fa) 1) laga fång: adquisitio, modus adquirendi. fang ior par, I. J. 1; II. J. 1. lagha f. iorpar, II. J. ind. 1. fult f. iorpar, II. G. 2; Add. 11:11; III. 67. 2) pl. bygnadsvirke, bransle o. d. som hämtas från skogen: materiatio, quae in silva caeditur, ad aedificandum vel alios usus. I. FS. 2: 1, 2; 5: pr; FB. 9: 1; II. Forn. 3, 6, 18; U. 22; III. 149. *fökia f. (til skogs)*, I. Md. 14:3; J. 16:1; II. J. 38. fökia f. ok fear gang (fiær gant perperam est scriptum), allitt. II. Dr. 31. 3) pl. trädvirke i en redan upförd bygnad: materia lignea aedificii iam exstructi. I. M. .3; II. M. 2.

Fanga (sup. fangat, part. pass. fangin), v. a. fanga, gripa: comprehendere, capere. II. K. 11; Dr. 40, 41; **p**. 4, 9, 58; III. 70, 79, 111, 116, 145. etc. varba fangin mæb troldom, II. Add. 5: 2. varba fangin vib (færfka gærning), II. **p**. 6; III. 71, 72, 132.

388.

Fangen fæst, singin fæst, adj. f. (a verbo fa, quod in part. pass. habet fangin v. fingin) så kallas trolofvad enka, som före brölloppet flyttat hem till fästemannen och af honom blifvit häfdad: sic appellatur vidua desponsata, quam sponsus ante nuptias domum deducit gravidamque facit (quasi quae ut sponsa in possessionem sponsi venit). I. G. 6: pr; II. G. 7; Add. 12: 2. Cfr. I. G. 6: pr. not. 7. -An forte potius dicendum sit fangen et fæst esse duo diversa vocabula, ut **ll. c.** ita explicari possint: *by hetir fæft* ænkia fangen (derför kallas trolofvad enka fången eller förvärfvad: ideo vidua desponsata appellatur adquisita v. accepta), ipsi iudicent lectores.

Fangilse, n. 1) fangenskap: captivitas. innan pem -sum, in ea captivitate. III. 111. 2) fängelse: carcer. III. 116.

Fangin, fangit, vide Fa, Fanga.

Fanti, m. (Ital. fante, abbrev. ab infante; proprie puer, unde prov. fänta, puella) tjenare som följer med sin husbonde i krig: satelles, famulus, qui in militia sequitur dominum. III. 147. Haec significatio, quam huic v. tribuit Ih. aliique, cit. I. minus accommodata videtur; at ille locus, ni fallimur, est corruptus, ut ibid. not. 78. est observatum.

Far, n. far: ovis. II. R. 8; V. 1.

Far, n. sätt, sed: mos, ratio (Isl. vita, mores. BH. at forme fari, antiquo more v. modo, MAGNI LAGAB. Gulap. L. C. 4, 14. LandvB. etc.). vænda vatn af fornu fari, d. ä. ifrån det sätt, hvarpå det förr lupit: mutare alveum fluminis. I. M. 7; H. M. 7.

Fara, v. n. 1) fara, gå: proficisci, ire. i fokn f., I. K. 14: 2. f. til roms, II. A. 15. f. a fkip æller til fkogs, I. A. 13: 4. af landi f., I. A. 12: pr. frip-

lös, biltugher f., II. Add. 7:8, 29. or (klostre) f., I. A. 9: 1. kopfærpum f., I. A. 19. f. hem at manni, I. Md. g. fore f. (löpa: currere), II. Add. 7:4. f. undan mæþ (þiuft), II. Þ. 9. f. i friþ gærþi manna, II. Forn. 23. f. mæþ viþſkiplum, II. R. 11. ur mæsfufatum f., ornatu liturgico se exuere. I. K. 14: 3. Cfr. Stumber, Stuver, Utfaru dagher, Væghfarandi. – Faras, dep. f. mæn *i mote,* fara män så att de mötas: si viri ita proficiscantur, ut sibi invicem obvient. II. A. 16. 2) löpa, rinna: currere, fluere (de aqua fluminis). I. M. 4. 3) flytta: migrare. I. A. 4: pr; 18: pr; II. K. 73: 7; III. 88; V. 2. f. a aker sin at boa, I. J. 13: pr. a flat f., vide Flat. bort f., I. Br. 2. 4) fara, handla: agere. per foro væl mæp sveriki, IV. 15:8. 5) befinna sig, vara: se habere, esse. væl f., IV. 15: 9. sea horo barna pæninga f., II. A. 6. far bryti firi bo mans, d. ä. förestår: si villicus praesit bomis alicuius, I. A. 17: pr; sermonem enim hoc loco non esse de villico bona disperdente, ut crediderunt Lund. et Ih. (Gloss. v. förfara), testatur II. A. 22, ubi pro far legitur fitir. far annar værra af (bardagha), om endera far värre, får mera skada af slagsmålet: si alteruter magis laedatur; I. B. 3: 1; II. Fr. 5. (nisi far h. ll. sit ab infin. fa). Posset quidem huc quoque referri: pæn annöpogher havir farit, I. Md. 2; at magis verisimile nobis videtur, pro *farit* legendum esse varit, ut habet II. Dr. 7.

Fara, v. a. öfverlåta eganderätten till förytrad jord medelst dervid brukliga formaliteter (troligen egentligen genom umfærd): dominium fundi alienati solemni ritu (proprie, ut videtur. traditione umfærd dicta) transferre. I. J. 2: pr; 7: pr; II. J. 1, 3. f. ser iord af hundum, III. 69. varper iork farin sipan hion tu koma saman, d. á. om jorden blir (genom umfærd) åt dem ösverlåten: si dominium fundi (solemni traditione) ad coninges transferatur etc. I. J. 4:3; II. J. 11.

Fardagher, m. (a fara 3.) fardag: dies demigrationis; dies anniversarius, legibus praefinitus, quo is, qui alienum fundum colit, demigrare debet. IV. 3. *til, firi - gha*, I. A. 4: pr; 18: pr; 24: pr; II. A. ind. 34; cap. 4, 25, 33.

Farin, adj. (väg) på hvilken resande fara: (via) a proficiscentibus trita. f. vægher, farväg: via publica. I. P. o; II. P. 40.

Farunöti, n. (Isl. föruneyti, a för, iter, et neyti, societas) resesällskap, följe: societas itineris, comitatus. II. Add. 7: 1. Cfr. Flokker.

Fast, adv. sast, säkert: firme. sva fast, äsvensä väl: aeque. II. p. 34.

Fasta, f. 1) fasta, sådan den på vis-\$4 tider och dagar iakttages i Romerska kyrkan: ieiunium, vel potius abstinentia illa a carne et aliis quibusdam cibi generibus, quae in ecclesia Romana certis temporibus et diebus observatur. p.en dagher fum biups til f., II. K. 56. 2) fastedag: dies eiusmodi ieiunii. III. 111. f. ok forhælgb, vide Forhælgþ. Cfr. Føftudagher. 3) den stora fastan före Päsk, hvilken egentligen begyntes onsdagen efter Fastlagssöndag, och varade i 40 dagar (då söndagårne ej räknas), men på visst sätt blifvit forlangd, så att den varade från söndagen Septongesima till Pask, hvarför den kallades nio vikna fufta: quadragesima, tempus ieiunii lestom Paschatis antecedens, quod proprie a feria quarta post dominicam Esto mihi incipiebat, et quadraginta dies (dominicis non numeratis) com-

plectebatur, at quodam modo extenspm fuit ad novem septimanarum spatium (a dominica Septuagesima ad Pascha) unde appellabatur nio vikna fasta, novem septimanarum ieiunium. II: K. 49. Cfr. Sv. BRING, Diss. de ieiuniis vet. Sv. Got. §. 3. æter bonde hvit um fastu, h. e. in quadragesima. II. K. 56; III. 24. Cfr. Midfasta, et gloss. Lat. v. Quadragesima.

Fasta (feste pro faste, II. Add. 13: 2.), v. n. fasta: ieiunare; 1) på allmänna fastedagar: communis ieiunii tempore. III. 24. 2) då det, såsom penitens, ålägges enskilda personer: cum ieiunium poenitentiae loco alicui indicitur. II. K. 56; Add. 13: 2; III. 24, 76; IV. 4. fasti ok böti, II. Add. 13: 1; III. 111.

Fafter, adj. fast: firmus. f. gæra, bekräfta: confirmare. I.Br. 6. Cfr. Stap., Stiorn-, Styrifafter.

Faftudagher, m. fastedag: dies ieiunii; 1) allmän: communis. II. Add. 5: 3; III. 24. bryta rætta -gha, II. K. ind. 56. 2) enskild: privatus. f. (viþ) taka, åtaga sig en såsom penitens ålagd fasta: ieiunium sibi iniunctum suscipere. II. K. 48. bryta f., ibid. Cfr. Fafta.

Fat, n. pl. kläder: vestimenta. I.K. 15: 1; II. K. 32. Cfr. Mæsfufat.

Fat (a fat, afat, affut), adj. n. det som fattas: quod deficit. pæt fat v. a fat ar, II. Add. 2: 10. han fa nokot affat, aliquid deficere videbat. IV. 16: 13. Sed II. A. 7. pro afat legendum est afata, nisi forte vara sit addeudum. Cfr. Afata.

Fatoker, adj. fattig: pauper. H. P. 14; IV. 16: 13, 15; 19: 1. fatökra manna loter, de fattigas andel (af tiondeu): portio (decimarum) pauperibus adsiguata. 1. Br. 1; 11. K. 36, 39. Fapghar (fagher), m. pl. (Isl. fedgar) fader och son: pater et filius. I. G. 8: pr; p. 2: pr; II. p. 19.

Fapir, m. (fædpur, dat. IV. 15:13.) fader: pater. I. K. 1; A. 1. etc. f. at fosterlandi, pater patriae. IV. 14:11. An huc referenda sit v. fædpær, IV. 13, iudicare non possumus, cum sensus istius loci nobis lateat. Cfr. Gudfapir.

Fapurbane, m. faders dråpare: patris (sui vel alieni) interfector. IV. 12. not. 43.

Fapur broher, m. farbroder: patruus. I. A. 1, 4: 2. etc.

Fapurfapir, m. farfar: avus paternus. I. A. 1; 4: 2; G. 8: 1. etc.

Fapur moher, f. farmor: avia paterna. I. A. 3: pr; II. O. 3. etc.

Fapur fyftir, f. faster: amita. I. A. 3: pr; II. O. 3.

Fearfoling, vide Faarfoling.

Ferma (forma), v. a. confirmera, meddela confirmation, ett af Catholikernes föregifua sacramenter: antea baptizato conferre confirmationem, fictitium ecclesiae Romanae sacramentum. börn f., I. K. 5. folk f., II. K. 8. Cfr. IV. 21: 112-115.

Feftir kona, vide Fæstikona.

Fiall (fiæll), n. fjäll, berg: mons. I. J. 12: pr; II. J. 25. Cfr. ind. nom. locc. vv. Vitries-, Vætlufiæld.

Fiardi, Fiarpunger, vide Fiærpi, Fiærpunger.

Fingin fact, vide Fangen fact.

Fingit, vide Fa.

Fingrini, vide Gullfingrini.

Finna, v. a. 1) finna: invenire. I. A. 13: 4; FS. 5: 2. etc. han fan landfins lagh, IV. 14: 17. 2) befinna: comperire. finnas mæß fkiælikum v. fullum vitnum, II. Add. 11: 6; III. 76.

Finzantæ, vocabulum obscurissimo loco, IV. 13, obvium, cuius significatio, vel an forte sit nomen proprium hominis locive, nobis latet.

Fiorlæsting, f. (Isl. fiörlöstr, a fiör, vita, et löstr, laesio, cfr. Læster) lifvets förlust genom våldsam behandling: laesio letalis, nex. I. R. 8:1. Cfr. Fæarlæstir.

Fir, vide Fyr.

Firi (firir, I. K. 3; 8:2. etc. fyri, II. Add. 11:17. fore, fori, II. K. 15, 17; Fr. 13. etc. for, II. p. 2, 22. etc. före, II. Dr. 11.), praep. c. dat. et acc. 1) framför (ställe): pro, ante (locum). f. mylnu dörum, I. M. 5. f. eno garpslipi, II. Dr. 7. firi mosa, framom mossen: ante paludem. IV. 10. a maper garþ f. hanum (i. e. f. toft hans), L J. 13: pr. garper pænni stander f. toft hans, ibid. intaku taka f. hanum, S. 4. ibid. f. vara, förestå: pracesse. I. A. 16: 2. fara, sitia, sætia man f. bo, vide Fara etc. forfall, næmd stander f. (mal), vide Standa. f. utan, utanför, utom, utan: extra, praeter, sine; 2) framför (i jämnförelvide Utan. se): prae (in comparatione). vitu ægha f. kononge etc. I. J. 5. u/kylder f. *fkyldan*, II. Add. 11: 4, 17. ægha fnilli f. adrum mannum, IV. 14:17. 3) inför: coram. f. tylft ganga, vide Tylft. f. hæraþshöfþinga, allar göta etc. I. p. 5: 1, 2. f. land ok laghman, I. p. 11. f. by, þingi, I. Þ. 14. f. præfti ok fokna mannum, II. R. 57. ugilder firi arva etc. vide Ugilder. An huc pertineat: *fkira fiærþungs næmd f. hæ*raps næmd, et sværia siri hæraps næmdene, III. 123, dubium nobis videtur. Cfr. Skira, Sværia. 4) före (tid): ante (tempus). f. fardagha, iumlangadagh, paska, puska aftan, paska dagh, I. A. 4: pr; 9:1; 18: pr; 24: pr; Br. 1; II. K. 65; 73:6. f. bröllöp, II. G. ind. 8. f. ræffinga þing, höftþing, II. Add. 9: 2; III. 74. f. tu vitrum, I.K.

3. f. os, före vår tid: ante nostrum tempus. I. Br. 6. 5) i stället för: pro, loco (alterius). annar varder takin f. han, IV. 10: 1. faste annan (dagh) f., II. K. 56. 6) för: pro. böta firi (gærþ etc.) niu markum etc. vide Böta. prer marker f. vixl, I. K. 3. öre firi ekiu etc. I. FS. 3. bonda etc. ola f. tiunda fin, I. K. 15: pr. löfa (þiuf) f. þre marker, II. p. 22. biups f. fik ep, I. K. 8: 2. ma eig f. bonda biærghas, I. VS. 3: pr. klanda (fang) firi manni, I. FS. 2: 1. pæn f. styld ær vurpin, vide Varþa. far han fiærþungs næmd f. sik, d. ä, på sin sida: si nemda pro eo stet. IV. 19:1. mykin maper f. sik, vide Rap. f. (fæst etc.) skilia, vide Fæst, Gift. vita f. (mal) map tylftar epe etc. I. Md. 3: 2; A. 17:1; J. 2: pr. etc. pær a byr vitu f., I. J. 16: pr. ganga f. mæþ tvænni tylftum etc. vide Ganga. f. pæt, derför: eam ob caussam. I. VS. 3: pr. firi py at, derför att, emedan: propterea quod, quoniam; vide *pan. firi at*, idem. I. pl; II. Dr. 40. 7) såsom: pro, ut. f. kiursgæf (lege lækisgæf), I. VS. 5. f. unningialagh, I. p. 18. 8) emot: contra. væria f. manni, I.G. 9:6. - Verba mera firi æn, I. J. 7: 3, nullum sensum praebere, ideoque delenda esse videntur. — Cfr. Firi gialda.

Firi, adj. indecl. i godt stånd: sartus tectus. f. ok gilder, I. FB. 1. Cfr. För.

Firi, Fira, Firitighi, vide Fiurir, Fiuratighi.

Firibiuda, v. a. förbjuda: vetare. IV. 19: 4. Cfr. Forbup.

Firi faras, v. dep. förfaras, förgås, omkomma: perire. I. R. 12:1; II. R. 28. Firi ganga, vide Ganga.

Firi gialda, v. a. orätt eller genom mistag betala: errato solvere. firi var guldin pro var firi guldin, I. D. 13; II. **p.** 46. (pariter ac lag eig biußa pro eig lagbiußa, I. J. 3: 4; up æru taldir pro æru uptaldir, IV. 13.); nisi forte firi pro firæ v. firra, antea, sit scriptum.

Firigæra (firir göra, for giora), v. a. c. dat. 1) förverka: crimen committendo perdere. II. O. 1: 15; A. 23; Add. 7: 20. not. 41; IV. 9: 2. f. landi (iorb etc.) ok lösum örum, I. O. 2, 4; II. O. 1: pr; R. 3. Cfr. Land. 2) förgöra genom förgift eller trolldom: veneficio interimere. I. B. 8; II. Fr. 12; O. 2: 9. f. ko æller bo, II. R. 9. f. ko æller kono, bo æller bonda, allitt. I. R. 5:5; II. R. 10; Add. 5: pr. f. mæp ondom dryk, IV. 15:9. Ambae hae significationes dant locum lusui verborum: æn kona firigær ftiupbarni finu... þa havir hun firigiort (fær ok) fripi finum, I. A. 15; II. A. 19.

Firnar orþ (firnæ-, fyrnær- v. fyrnæ orþ), n. smädelse, hvarigenom någon beskylles för vederstygglig gerning (firnarværk): convicium, quo horrendae actionis (firnarværk) aliquis insimulatur. I. R. 5: pr, 2-5; II. R. 6, 8, 9.

Firnarværk (firnærværk, firnæ værk finærværk, fyrnuværk), n. (Isl. fira, prodigium, res insolens; Moeso-Got. fairina, crimen; Alam. firina, Anglo-Sax. firen, idem) vederstygglig gerning; så benämnes blodskam, sodomi, och tilläfventyrs några andra grofva brott: actio horrenda; sic appellatur incestus, sodomia, et forte alia quaedam atrocia crimina. I. G. 8: pr, 2; II. K. 52; O. 3; Add. 3: pr; IV. 21: 17, 18, 28.

Firra, Firre, vide Fyrra, Fyrre.

Fiſkia, v. a. fiska: piscari. I. M. 1; II. M. 1.

Fiskigarper, m. stängsel som bygges i åar, för att fånga fisk: saepimentum, piscium capiendorum caussa in

Bumine exstructum. I. Md. 15: 1; M. 1; FB. 9: 1; II. Dr. 35; M. pr, 1; U. 21, 22.

Fifki værk, n. i. q. fifkigarper. L. M. pr.

Fiughur, vide Fiurir.

Fugurtan (fughrtan, fiurtan), num. fjorton: quatuordecim. II. Forn. 40; not. 1. ibid; Add. 2: 12; IV. 19: 1. Cfr. Stæmna, Fyghurtandi.

Fiuratighi, num. fyratio: quadraginta. I. Md. 1: 3; D. 5: 1. Scribitur fyritighi, I. VK. firitighi, I. VK. not. 13; II. O. 1: 13.

Fiurir, num. fyra: quatuor. I. J. 8. fyri, II. Add. 13: pr. fem. fiurar, I. VK. fiura, II. p. 8. n. fiughur, II. K. 28; IV. 12. gen. fiughurra v. fiughuræ, I. Md. 5: 7; p. 12: 1 (ubi fiughurtan legendum); II. J. 20. fiughræ, II. Dr. 16. dat. fiurum v. fyuurum, I. Md. 5: 6; II. Add. 7: 20; IV. 12. acc. m. fiura, I. VS. 3: pr; R. 1: pr. fira, II. K. 39, 43; sed firi, II. Add. 11: 16. not. 71, vitiosum videtur (etsi firitighi pro fiuratighi occurrit). f. fiurar, I. p. 16; II. Fr. 2. n. fiughur, II. K. 2; Add. 7: 16;

Fiurtan, Fiurtandi, vide Fiugurtan, Fyghurtandi.

Fipla, f. violin, prov. fela: pandura. I. LR. Cfr. Gigha.

Fiæmir, vide Fiærmer.

Fiær ganger, vide Fæarganger.

Fiærmer (fiærme, fiarmeer, fiæmir), adv. fjermare: remotius. f. vara v. dragha, säges om en dragare som är förespänd vid högra sidan: dicitur de iumento ad dextram vehiculo iuncto (quod remotius est ab auriga ad siuistram conte). I. FS. 2: 2; II. Forn. 5.

Fiærþi (fiardi, fyarþi, fyardhi, etc.), num. fjerde: quartus. I. K. 14: 2; J. 1;

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

CB; II. J. 1; Add. 9:1; IV. 12, 14:4; 20:4. etc.

Fiærpunger (fiarpunger, fiarpiunger), m. 1) fjerdedel: quadrans. II. Add. 11: 16. not. 72; IV. 16: 12. f. af hælmninginum, en åttondedel: octava pars. IV. 13. 2) fjerding, en af de fyra delar, hvari häraden voro indelade: quadrans territorii (hærap); in quadrantes enim divisa erant territoria. III. ±128. fiærpungs hærap, idem. II. Add. 7: 21. næmd. af f., I. S. 2. cfr. Fiærpungs næmd.

Fiærþungs mæn, m. pl. män, af hvilka hvardera eger en fjordedel t. ex. af ett landtgods: viri, quorum singuli quadrantem cuiusdam rei, ex. c. praedii, in dominio habent. IV. 13.

Fiærþungs næmd, f. nämnd af inom fjerdingen boende män: viri intra territorii quadrantem habitantes, ad caussam inquirendam nominati. I. Md. 1: 1. not. 7; B. 1: pr; II. Add. 6: 2; IV. 19: 1. *fkira f. n.*, III. 122. *liggia til f. n.*, II. Add. 3: 4, 6, -; 10, 12: 1; III. 87. *liggia til luktra f. n.*, II. Add. 3: pr. væria fik mæß f. n., II. K. 58; O. 2: 16; R. 13; P. 4; Forn. 33, 34; U. 21; Add. 3: 1-3, 5; III. 137; quibus sine dubio addendum est III. 78, ubi pro fiarþunx næmd perperam scriptum est fiaðurnx. Cfr. Fiærþunger.

Fiærþungs þing, n. fjerdings ting, som hölls inom och för hvar särskild fiærþunger: iudicium quadrantis territorii. cfr. III. 128.)(hæraþs þing, II. G. 12; Add. 9: 2; III. 130; IV. 7.)(lands et hæraþs þing, II. Add. 11: 5; 12: 1; III. 68.

Fiæt, n. fjät, steg, fotspår: passus, vestigium. Cir. Lepa, Vrækia.

Fiætur, m. fjätrar: compedes. I. FS. 6: 4; II. Forn. 29. Fla, v. a. flå: decorticare. I. FB. 8; II. Forn. 44, 49 (ubi *flær* pro *flar*); U. 17-20; Add. 4:5; III. 58; IV. 7.

Flaka, v. a. (a flaki, res plana et extensa, ut tabulamentum, crates, frustum glaciei; cfr. Ih. Gloss. et Dialect Lex. BH. Isl. Lex.) spåna, täcka med spån: scandulis tegere. f. kirkiu, I. pl. Spåna kyrkor est nomen sine dubio vetustum ludi cuiusdam puerilis; vide ZIERVOGEL, 30 afhandl. öm Svenska mynt och medailler, p. 199. Cfr. Kraka.

Flat, flæt, n. hus: domus. a f. fara, begifva sig i (en annans) hus, lemna sig och sin egendom i en annans våld, emot lifstids-underhåll: in (alienam) domum se recipere, "tradere se et sua bona alterius potestati et domui pro perpetuo victu," ut recte vertit Locc. I. J. 3: 1; II. J. 5. Cfr. Flatfara fik. Flatfara fik (aprum), v. rec. vel flat faras, v. dep. i. q. a flat fara; vide Flat. II. Add. 11: 10.

Flokker, floker; m. flock, samling: collectio, grex. 1) flock, sällskap: coetus hominum, caterva. vara i f. ok farunöte, allitt. II. Add. 7:1. 2) capitel: caput, titulus. II. Fr. etc. rubr. Dubitarunt quidem nonnulli, quos secutus est Ih., an a congerie hoc nomen capitulo inditum sit, cum id aptius conveniret integro titulo [rectius libro, bolker |, et crediderunt v. flokker eiusdem prosapiae esse ac flaki, tabula; iunctas enim tabulas, et alteras alteris superimpositas, trabem (balk) forma retulisse. Nobis vero longe verisimilius videtur, singula iuris capita, sive ore (sermone vel cantu) tradita et memoriae ope translata, sive litteris mandata, flokkar. (fasciculos, vel forte carmina, veµous) fuisse appellata, diu antequam in unum corpus redigerentur, certosque in libros (bolkar)

disponerentur. Cfr. O. RABENIUS, de fatis litter. iurid. in Suecia, Holmiae, 1772. p. 60. seq.

Flya, fly, v. n. et a. fly: fugere. II. Add. 7: 2, 4, 16; IV. 15: 17; 19: 1. frip v. land f., dicuntur ii, qui, commissi criminis vindictam vitaturi, in exsilium abeunt. Cfr. Friper, Land.

Flytia, v. a. 1) föra: ducere, ferre. I. K. 20: 1; G. 6: pr; R. 10; LR; II. G. 7; R. 25; Add. 12: 2. flyti hinum, restituito illi. I. P. 13; II. P. 46. 2) bortföra, flytta: de loco in alium movere, migrare. I. J. 11, 13: 1; 19: pr; II. J. 23, 28, 44. Cfr. Af 7.

Flöghia, v. n. flöja, hoppa öfver gärdsgårdar: saepimenta transsilire (de pecoribus). I. R. 9: 2; II. R. 22.

Foghoti, foghati, m. (a Lat. advocatus) (krono-) fogde: praefectus publicus. II. Forn. 45; III. 58.

Folgilder (rectius fulgilder), adj. i fullgodt stånd (om gärdsgård): rite exstructus (de saepe). I. J. 9: pr. not. 34.

Foli, fol, m. föl: pullus equinus. i f. vara, dicitur de gravida equa. I. p. 15; II. p. 50. Cfr. Fyl.

Folk, n. 1) folk: populus. IV. 12. 2) enskilda menniskor: singuli homines. I K. 16; R. 3: 2; II. K. 8, 35; R. 3; IV. 16: 2.

Folfka, f. (a fol, Gall. fol, fou, homo stolidus) 1) dårskap, oförstånd: stoliditas. IV. 14: 7. 2) vrede, hastighet: pracceps animus, ira, (secundum BH. stolida excandescentia). dræpa man af f. finni, d. ä. i vredesmod (ej af våda): alium iracundia sua, i. e. irato animo (non casu) interficere. I. Br. 3.

Fonter, m. (a Lat. fons) dopfunt: baptisterium. I. K. 1; II. K. 1.

Fora, f. fur: pinus silvestris LINN. Vide ind. nom. locc. v. Foran famgrena.

Foragt, n. öfverläggning: praemeditatio. IV. 12. not. 24.

Forbuß, n. (a firibiuda) 1) förbud: interdictum. II. M. 2. lagha f., I. J. 20; II. J. 45. 2) i synnerhet, förbud att begå den H. Nattvarden, mindre bann: Sacrae Coenae interdictio, excommunicatio minor. vara i f., II. K. 38, 65, 71; III. 32.

Forbuļa (part. forbuļaļer), v. a. c. dat. (a forbuļ) 1) göra förbud: interdícere. II. M. 2. 2) i synnerhet, sätta i förbud, eller mindre bann: Sacra Coena interdicere. I. K. 22; II. K. 22, 47, 48, 65, 71; III. 329 95, 97. f. til, II. K. 70, 73: pr; III. 32.

Fore, n. (a för, aptus) före, godt väglag: commoda viae conditio, cum facilis est vectura. *i godho f.*, IV. 16: 12.

Fore, praep. vide Firi.

Foreper (forreper, forræper), m. tvenne vitnens ed, hvilken i vissa fall föregick tylftareden: iuramentum praevium; duorum testium iuramentum, dodeoadis iusiurandum certis in casibus antecedens. II. Add. 13: pr. væria fik v. fværia mæp tvænni tylftum ok IIII. manna f., I. p. 6: 1; 7: pr, idem igitur significat ac væria etc. ok tvænni forepum, II. p. 1, 2, 11, 35, 58; IV. 18: 1, 2. Radix minime dubia est praep. fore, ante, non vero ea, quam affert Ih., h. v. male explicans.

Forfal, (forfæll, I. G. 9: 5.), n. förfall, hinder: impedimentum. I. K. 14: 2; II. K. 3, 4, 28; Forn. 42; III. 57, 92. not. 80; V. 3. lagha f., I. K. 14: 4; G. 9: 5; II. K. 29; G. 16; R. 16; **P**. 41; Add. 9: 1; 11: 7; III. 39, 74. f. bæra, vide Bæra. f. ftander firi, II. Add. 9: 1. Cfr. Frafal.

Forfallalös, adj. förfallolös, hinderslös: impedimentis vacuus. I. K. 14: 1, 4; II. K. 28, 29.

١

For ganga, v. n. förgås: perire; scribitur abbreviate for ga, metri caussa, in epilogo, II. Add. 13: 2.

For giora, vide Firigæra.

Forhælgþ, f. en helgd som iakttogs dagen före en del högtidsdagar: vigilia. þe (apoftlamæsfu daghar) fúm fafta ok f. ær fore, II. K. 52; III. 18. Cfr. gloss. Lat. v. Vigilia.

Forman, m. forman, hufvudman: princeps (in reatu). II. Forn. 34. not. 73.

Formæli, n. föremäle, befattning såsom förespråkare eller ordförande: verba pro aliis facientis negotium, patrocinium. IV. 14: 13.

Forn, adj. (a praep. fore, ut antiquus ab ante) gammal, som förr varit: antiquus. I. M. 7; II. K. 10; M. 7. Cfr. Fyrnas.

Fornas, vide Fyrnas.

Forneghæ fæ (rectius förninga fæ, a föra), n. skänker, som vid trolofning af fästemannen medföras åt fästeqvinnan: dona, in sponsaliis a sponso sponsae collata. III. 67.

Fornæmi, n. (a næma, capere) otillåtet bruk eller borttagande af en annans egendom, hvilket dock hvarken sker i hemlighet, såsom stöld, eller med vald, sasom ran: alienae rei illicita usurpatio v. ereptio, quae nec clam fit, ut furtum, nec vi, ut rapina. fult f., I. FS. 3. Cfr. MAGNI LAGAB. Isl. L. C. 7. PidfaB. Ereptio propriae rei, cuius usus alii concedi oportuit, inter caussas fornæmis fakir dictas quoque numerata fuisse videtur, IV. 6. Diversi casús, marghar fornæmis fakir, I. FS. 1; II. Forn. 1, quos hoc nomen latiori quodam vagoque sensu complexum esse videtur, inveniuntur in libris I. Fornæmix fakir et Fornamix bolker, II. Fornæmis bolker et Utgiær*ba bolker*; dubium enim non videtur

quin capita, quae in libris I. FB. et II. U. continentur, primitus ad praecedentes libros I. FS. et II. Forn. pertinuerint, at errato quodam ab illis fuerint divulsa. — af fornæmom, i. e. ex libro de huiusmodi rebus. III. 40. in titulo.

Forreper, vide Foreper.

Fors, m. fors, vattenfall: flumen declive, cataracta. Cfr. Forta.

Forfea, f. klokhet: prudentia. IV. 14: 17.

Forfkæl, n. pl. genom aftal bestämda vilkor eller stadganden: pactiones, statutae conditiones. IL A. 26; G. 2; III. 67. Cfr. Skilia.

Forta,? (a ta, via, prov. tå) en öppen plats i byn, emellan tomterna eller husen, och vägen: locus apertus in pago, inter areas v. domos, et viam. I. M. pr; II. M. pr. Loco h. v. cod. B. habet forfæ, id vero vitiosum esse, vel inde patet, quod, si de cataractis sermo esset, forfum (dat. pl.) essetlegendum. Cfr. Jydfke Lov, ed. P. K-ANCHER, I. 47, et pag. 313, 314.

Forvist, f. bistand, hjelp: praesidium, adiumentum. veta manni f., II. Add. 7: 21.

Forvunnin, adj. förvunnen: convictus. II. K. 48. not. 86.

Forværka, v. a. c. dat. förverka: crimen committendo perdere. II. Add. 7: 20. engin a annars lot at f. etc., solemuis iuris regula, ibid.

Forvæpia, adj. indecl. (a væp, pignus; Isl. forvedia, ius redimendi pignoris amittere) förstånden (pant), som ej mer kan lösas: (pignus) cuius dominium, debito non soluto, ad creditorem transiit. I. J. 6: pr; II. J. 14.

For aldri, adv. fordom, i forntiden: antiquis temporibus. Cfr. Hæfp.

Fofterland, m. det landskap der man är född: provincia, ubi aliquis est na-

tus. I. A. 12:1; II. Dr. 12; A. 16. Cfr. Fabir, Land.

Fostra (fosstra, perperam, I. A. 4: 2.), f. (egentl. fosterdotter: proprie alumna) hemmafödd trälinna, autingen hon blifvit frigifven eller ej: femina verna, sive in servitute manens, sive manumissa. I. A. 4: 2 (nisi forte fostræ illo loco sit scriptum pro fostre v. fostri, i. e. servus verna); G. 4: 2: II. G. 3. fræls f., I. G. 6: 3; II. G. 10. annopog f.)(ambut, II. G. 11.

Foter (pl. föter, I. O. 6; FB. 7: 3; II. O. 2: 8. etc.), m. fot: pes. annar f., alternter pedum. II. J. 12. pæt a föte ganger, d. ä. lefvande kreatur: animal vivum. II. Add. 2: 4; III. 49. ftigha fotum af fosterlandi, allitt. L A. 12: 1; II. A. 16. var på dræpin a fotum manni v. mans, d. ä. på samma ställe der den andre blifvit dräpen: iuxta (antea interfectum). I. Md. 6; II. Dr. 17. Cfr. Barfötter, Crussu foter.

Foper, n. foder: pabulum. enna natta f., ett dygns foder: diurnum pabulum. III. 126. Cfr. Hæstafoper.

Foher fæ, n. en annans kreatur, emottaget till utfodring: alienum pecus stabulo receptum. I. FB. 6: pr; II. U. 13.

Fra, fran (fræ, I. A. 4: 2; G. 5: 1. fræn, III. 131.) praep. c. dat. från (ställe, tid etc.): a, de, ex (loco, tempore etc.). vræka man, ganga etc. f. kirkiu, þingi, mæsfu, I. K. 22; Md. 14: pr; II. K. 47; III. 90. ganga f. kono finni, I. A. 8: pr. ganga v. ælta annan f. (bo ok) boslot, I. G. 5: 1; III. 131. ganga f. arvi, vide Ganga. taka akernam f. manni, I. FS. 6: pr. taka diur fæ f. hirþingia, I. FB. 10: pr. f. mær v. fær ftolin, I. P. 8: 1; 14, 17. giftas bort f. barnum finum, I. A. 4: 2. (iorþ) f. arvum giva, bortgifva (jord) undan arfvingarne, till deras förfång: (fundam

v. agrum) in frandem v. detrimentum heredum, alii donare. I. A. 10, 21; 1. halffætte örtugh...ok alt niper fra, ned (der-) ifrån, derunder: infra. II.
p. 3. f. iulaaptne, II. K. 51. f. dionyfii (sc. dagh), III. 113. f. by förft daghas, a primo diluculo. II. K. 50. Cfr. Stryka.

Frafal, n. pl. franfälle, död: decessus. IV, 15:7. Utrum necem quoque significet h. v. ubi dicitur: ba [kal vi**ghi a þ**ing**i l**yfa ok f. arvingia fighia, I. Md. 1: pr, an boc loco pro f. legendum sit forfal, ut habet II. Dr. 1, quod vix meliorem sensum praebere nobis videtur, an forte legendum sit: pa... ly fa æller ok forfal etc., lectorum indicio relinquimus. Illum locum ita vertit Locc. "caedes in iudicio publicabitur, et obitum eius heredes indicabunt;" hunc vero Bg. ita: "caedes publicator et quod accidit heredibus indicator." At non dubium est quin heredis interfecti fuerit factam caedem in iudicio manifestare. Cfr. I. S. 1.

Fra falla, v. n. dö, falla ifrån: mori, decedere. I. A. 21: pr; II. A. 30.

Fraganga, v. a. gå ifrån, skilja sig ifrån: reedere (ab aliquo), deserere. III. 76.

Frals, vide Frals.

Fram, adv. fram: in medium (ex. c. proferre), ad destinatum locum (venire). komber eig f., I. p. 9. komber livande barn f. (sc. til kirkiu), II. K. 1. Scribitur fræm, II. VS. 12. framt, II. Forn. 21. not. 71. Cfr. Fram föra etc. compos. infra. um f., framom, framför: prae; vide Um fram.

Fram, praep. från: ab, ex. framþy pro fram þy, III. 11. Cfr. Fræmlagha.

Fram föra, v. a. framföra: proferre. ræt f., framföra eller erlägga böter: mulctam (actori) afferre v. solvere. I. VS. 4; II. VS. 12. lagh f., göra lagarne kända (genom deras kungörande och användande): leges (promulgando et iudicando) cognitas facere. IV. 14: pr. Alias *lagh f.* quoque significat iuramentum iudiciale edere: gå ed. IL J. 14.

Framförelfe, f. framförande: prolatio. orpanna f., IV. 12.

Framlepes, fræmlepis, adv. (a lep) 1) framdeles: in posterum. II. Add. 7: 21. not. 51. 2) vidare, ytterligare: ulterius, porro. IL. Add. 11: 3, 7.

Framius, n. pl. ljus, som voro så stälda i kyrkan, att presten, då han stod vänd emot altaret, hade dem framför sig: candelae in aede sacra ita collocatae, ut sacerdos, ad aram conversus, eas ante oculos haberet. I. K. 8: 1; II. K. 15; IV. 21: 49.) bakius, I. K. 8: pr; II. K. 14.

Fram læggia, v. a. framlägga: promere, in medium afferre. I. A. 17: 1; R. 13; J. 6: 1; FS. 5: 3; II. VS. 12. etc.

Frammarmer, adv. (compar. a fram) längre fram, förut: prius, protinus. per *jum os fylghia f.*, d. ö. närmare: qui propius nos sequuntur v. nobis adsunt. IV. 19:3.

Frammi, adv. framme: praesto. II. D. 40, 41.

Framnit, adv. i. q. frammi v. fram. I. D. 9. Stj. Locc. Ver. et Ih. referunt h. v. ad fictum verbum framna, producere; sed verisimilius nobis videtur illam lapsui calami originem debere.

Framfagha, f. ytrande: enuntiatio. Speciatim h. v. occurrit de nemdarii pronuntiatione. III. 86; V. 3. Cfr. Fram fighia, Fram fægn.

Fram sighia (fræm sighia), v. a. upgisva, tillkännagisva: pronuntiare, indicare. f. mætans or p, II. Add. 11:5. f. istapu man, ibid. 13: a. f. byar bygningar, lip, etc. d. ä. ytra sig i sådana saker: de eiusmodi rebus pronuntiare (ut nemdarius). ibid. 10.

Fram sægn, f. (scribitur in acc. framfeng et franssængu, III. 130.) i. q. framsagha, II. Add. 10. göra f., neml. i sådana mål, hvari det tillhörde nämndemannen att meddela sitt ytrande: enuntiationem facere in ils rebus, quae ad nemdarium pertinebant. III. 130.

Fran, vide Fra.

Freadagher, fredagher, m. fredag: dies Veneris (Freise). Cfr. Langafreadagher, Matskuts fredagher.

Frider, vide Friper.

Frilla, f. frilla: concubina. II. K. 57; III. 95. Cfr. Slokifrilla.

Frillubarn, frildo barn, n. frillobarn: filius v. filia naturalis, a concubina natus natave. I. A. 8: 3; II. K. 72: 2; A. 12, 26; Add. 12: 2; IV. 1, 9: 2. not. 29; 14: 19.

Frillu fun, m. frilloson: filius naturalis. II. A. 12. Cfr. Slokifrillu fun.

Fripbrut, n. fredsbrott, brytande af allmän fred och säkerhet: violatio publicae pacis v. securitatis. I. K. 12:2; II. K. 25.

Friper, frider, m. 1) fred, lugn: pax, tranquillitas. II. Praef. gups f., IV. 16: 6. 2) allmän fred och säkerhet emot andras oförrätter, och särdeles emot deras hämd, emot hvilka någon förbrutit sig: publica securitas ab aliorum iniuriis, et speciatim a vindicta eorum, quos aliquis laesit. II. Add. 7: 14-16. Inde frip balker, liber de pu-. blica pace. II. Fr. rubr. frip bepas, II. Dr. 28. f. bryta, I. K. 12:1, 2; B. 1: pr; II. K. 25, 52; Fr. 1. cfr. Fripbrut. f. fin hægna, I. B. 1: pr. fik i f. lata · doma, I. S., (ubi tamen pro i f. la-- ta perperam est scriptum frid löfæ); B. 1: 1. fripar (mans) ægha vald, I. - G. 3; II. G. 2. firigæra f. finum, I. A. 15; II. A. 19. at han van v. inti

bæt alt a endagha til fribar hans (d. ä. för att göra den andre sin fred fö**r**lustig: ad pacem ab altero abiudicandam) fum lagh til fæghia, iurisiurandi formula. I. Md. 1: 3; B. 1: 2; II. Dr. 3. æghi sipan v. givi hænni f. dags ok nattar til skogs, I. Md. 14: pr; IL Fr. 12; Dr. 28; A. 19. f. flya, fly såsom fredlös: amissa securitate in exsilium abire. I. Md. 1:3; 4, 5:2,4; S. 1; A. 15; II. Dr. 4, 9, 11, 12; A. 19; U. 21; Add. 7:6. i f. bipia, vide Bipia 1. f. giva, I. R. 1: 1; II. R. 1; Add. 7: 22. f. fa, II. O. 1:6; IV. 19:2. i f. koma, I. G. 3; II. G. 2. ær f. mans u bötter v. utbötter, vide Ubötter. Verba: um maper frip böte man, II. Dr. ind. 3, nullum sensum praebere nobis videntur. — Cfr. Byar-, Hem-, Iula-, Kirkiu-, Kirkmæsfu-, Pafka-, Qvinna-, Stæmnu-, Þingfriþer, Mot.

Fripgærpi, n. fredadt gärde, der kreatur ej få insläppas: ager consaeptus, a quo arcenda sunt pecora. I. FS. 6: 3; II. Forn. 23, 27, 30; III. 41. Cfr. Fryogiærp.

Friphelagher, adj. (friphelhan pro friphelghan) åt hvilken särskild fred är lofvad: sanctus, cui peculiaris securitas est sponsa. II. Add. 7: 23. Cfr. Grip.

Friplös, (frillös, II. Forn. 28. not. 95; Add. 7: 21. not. 51.), adj. fredlös, så att den brottslige kan af den förolämpade eller af målsegaren saklöst dräpas: securitatis expers, adeo ut aliquis ab eo, quem laesit, vel ab actore impune possit occidi. I. K. 22; II. R. 16; Forn. 28; Add. 2:1; 13:1; III. 39, 48, 124. lata döma (man) f. (firi arva ok aptimælanda), I. Md. 1:3; B. 1:2; II. Dr. 4. læggia f. ivi hæraþ, III. 80. læggia f. mællan ælvar ok tiviþar, II. G. 12; Forn. 48; Add. 12:1. Cfr. Ælf. döma f. um alla lagfæghu, III. 68. f. fara, i. q. friþ flya, II. Add. 7:8. E-

398

xemplum quoque occurrit extensioris **publicae** securitatis privationis: væri *f. viper alt hærapet*, II. Add. 9: 2, nisi forte pro viper legendum sit ivir. — frid löfæ, perperam pro i frid latæ, I. S. 1.

Friplofa, f. fredlöshet: publicae seeuritatis privatio. II. Add. 7:8.

Fru, f. fru: domina. var f. fancta maria, II. Add. 13: 2. Cfr. Varfru, Vara fru dagher, Husfrugha.

Frycter, m. frukt, gröda: fructus. I. Br. 1.

Fryct træ, n. fruktträd: pomus. III. 123.

Fryogiærþ, III. 117. vocabulum, ni fallimur, a scriba sive male lectum, sive calami lapsu deformatum, pro quo logendum est *friþgiærþi*, quod vide. Ih. suspicatur h. v. ab Isl. *frió*, semen, posse derivari, ut adeo denotet arvum iam frumento consitum; quod non verisimile nobis videtur.

• Fræ, vide Fra.

Fræls (frals), adj. 1) fri: liber. I. K. 15: pr; II. Add. 7: 23.) (*præl*, I. R. 9: pr; II. **p**. 21.) (annöpogher, II. G. 10. coll. c. 11; R. 20.) (*frælsgivi*, II. Dr. 7. f. fostra, I. G. 6: 3; II. G. 10. f. ættap kona) (*frælsgiva*, II. Add. 12: 2. 2) skattfri, frälse (jord): immunis a vectigali. f. iordh, bol, godz,) (ofræls iordh etc. V. 2, 3.

Frælfa, v. a. (egentl. befria), skydda, betrygga: (proprie liberare), defendere, tueri. IV, 14:11; 16:17. Cfr. Frælfi.

Frælsgiva (fræsgiva), f. frigifven tralinna: liberta. II. G. 3; Add. 8.)(fræls_ætiap kona, II. Add. 12: 2. Cfr. Frælsgivi.

Frælsgivi (fralsgivi, fræsgivi; frælsgui, I. S. 5.), m. frigifven träl (antingen han var ättledd eller ej): libertus (sive in ingenuam familiam receptus erat, sive non). I. S. 5; A. 25; G. 4: pr, 2; II. A. 35; G. 3.) (*præl*, I. Md. 2; S. 6: 1; VS. 3: 2; B. 2: 1; II, VS. 11; Fr. 3; Dr. 7.) (*ætborin*, I. S. 6: 1; R. 5: 1; II. R. 7.) (*fræls*, II. Dr. 7. Cfr. Ætleder.

Frælji, n. 1) trygghet, lugn: otium, securitas. rikinu til f. ok til naþa, IV. 19: 2. Cfr. Frælfa. 2) frihet från skatt och annan tunga: immunitas a vectigali aliisque oneribus publicis. IV. 19: 1, 3. 3) förmånsrättigheter: insignia iura. kirkiunnar f., iura ecclesiae, non immunitas, ut vertit Locc. et Ih. quoque credidisse videtur, etsi Hic vertit: privilegia ecclesiastica. I. Br. pr. Cfr. Frælsleker.

Frælsis bol, n. frälsegods: prædium a publicis oneribus immune. III. 98.

Frælsis iorp, f. frälsejord: solum a publicis oneribus immune. III. 98.

Frælsleker, m. frihet, rättighet (som någon eger framför andra): ius (insigne, quo aliquis, prae aliis, fruitur). I. Br. 6. Cfr. Fræl/i.

Fræm, Fræmlepis, Fræm sighia, vide Fram etc.

Fræmia, v. a. främja, (med framgång) utföra: perficere, ad finem ex voto perducere. IV. 15: 3. far han eig fokn fræmt v. fræmda, I. R. 9: pr; II. R. 20. giter eig fin vilia fræmt, II. Add. 7: 12.

Fræmlagha, f. (a fram, ab, ex, quod cfr. et liggia) frånvaro: absentia. firi hins f. propterea quod alter absens est, et paterni praedii culturam non curat. II. A. 27.

Fræmfter, adj. superl. (a fram) främst, förnämst: princeps, summus. IV. 19: 2.

Fræn, vide Fra.

Frændi, m. frände, slägtinge: cognatus. I. A. 8: 1; 9: 1; 15; II. A. 3, 26; III. 106. etc. hos brödrom finum

ok - dum, apud fratres suos et (alios) cognatos. IV. 15: 17. Cfr. Fæperni, Möberni.

Frændkona (frænkona), f. franka, qvinlig slagtinge: cognata. dotter æller f. II. K. 52. Cfr. Frænka.

Frændlingi (frænlingi), m. i. q. frændi. IV. 15: g.

Frændfimi, frændfim (frænfim, frænzim, fræncimi, frænfcim), f. (a frændi et fæmia) frändskap, skyldskap: cognatio.)(fiffkaper, I. G. 9:6.)(gupfiva lagh, H. K. 52. tælia f., gradus consanguinitatis numerare. I. G. 7; II. G. 14. f. ukur ær fva fkyld fum nu havir iak talt etc. formula iurisiurandi, I. G. 7; II. G. 14. Cfr. I. G. 9:6; II. G. 16.

Frændfima fpiæl (v. fpial), n. blodskam, lägersmål i förbudna leder: incestus. I. Br. 5; II. K. 52; III. 94, 96. Ih. male vertit: adulterium cum consanguineo commissum.

Frændfæmia, f. i. q. *frændfimi*. II. K. 52. nott. 38, 50.

Frænka, f. II. K. 52. not. 56. contr. 2 frændkonu, quod vide.

Fræst, f. bestämd tid, anstånd: tempus praefinitum, dilatio. manada f., IV. 19: 1.

Fræftning, f. försök, undersökning: tentatio, inquisitio. *hun fkal i bo fitia* -ga, d. ä. för att utröna om hon är hafvande: ut exploretur an gravida sit. II. A. 4. Bg. h. v. cum v. *fræft* confundens, vertit: ei tempus dator etc.

Frölön, f. ersättning för utsäde, prov. frölön: sementis compensatio. II. K. 73: 2; IV. 21: 94.

Fulder (fulber, I. R. 9: pr.), adj. 1) full, fullkomlig, verklig: plenus, verus, in quo nihil deficit. ful pry ar, II. K. 72: 3. til fulla fiex marka, ibid. §. 5. ful visfa, III. 136. Cfr. Almænnings ore, Band, Bolöbsla, Brænna, Fann, Fornæmi, Fæarfoling, Fælta, Gengærþ, Gorþiuver, Mulsmater, Rætiöfa, Sar, Valdsværk, Vitni, Vitnismaber, Diufnaper, Diufs böter, Diuft, Daver, Öre, Folgilder. — Fult, n. absolute. full betalning, ersättning etc.: plena solutio, compensatio etc. giælde v. givi f. fore-kosten, II. K. 22; III. 89. ok (sc. gialde) f. for pæt han tok, III. 126. hvat han haver giort f. æller æy, d. ä. betalt så mycket som han bort: an tantum (vectigal) pependerit, quantum debuit, necne. V. 3. 2) fullkomligt gällande: ratus. væri pæt fult ær afyn gör, II. M. 3. 3) fald (i rättegång), sakfäld: convictus, qui (in iudicio) neguit se defendere. var per enhvar full, varpa per allir fulir, L. Md. 14: 1.

Fulkoma, v. a. fullkomna, fullbordat perficere, consummare. IV. 16: 11.

Fulkomelfe, f. fullbordande, verkställighet: perfectio, consummatio. gærninginna f., IV. 12.

Fulkomen, adj. (a fulkoma) 1) som alldeles kommit eller hunnit (till något), fullkomlig: qui rem plene adeptus est, perfectus. pa ær han f. til valds, d. ä. han har erhållit full rätt att förvalta ämbetet: potestatem plene adeptus est. I. R. 2. not. 20. Cfr. Vald. f. at valdi ok viti finu, hunnen till full kraft och förstånd: ad plenam aetatis et ingenii maturitatem provectus. IV. 14: 15. 2) rätt, verklig: plenus, verus. f. ældare, cfr. Skiæliker.

Fulkomna, v. a. (a fulkomen) i. q. fulkoma. IV. 12.

Fulla, v. a. 1) fylla: explere. f. ep fin at mantali, II. Add. 13:1. 2) fullborda: perficere, consummare. IV. 16: 10. 3) bevisa: probare. I. G. 7.

Fullbyr (gen. fulbyar v. fulz byar), m. full, verklig by: plenus v. verus

pagus.) (porp, I. J. 15: 1; II. J. 36. byr pænni havir varit f. bæpi i hepnu ok kriftnu etc. formula iurisiurandi, l. c. Fullilika, adv. fulleligen: plene. I. Br. 1.

Fulfæri (fulzære, ful fari), n. (a far) fullsår: plenum v. gravius vulnus. I. S. 1; II. Add. 3: pr; III. 146.)(blopvite, II. Add. 7: 2. hugga f.)(fla, II. Add. 7: 18. cfr. Sla. full far, vide in Sar.

Fulvirpi, n. (a værp) fullt värde: plenum pretium. *fvær*... at f. ær, d. ä. att den erbudna betalningen är i värde fullt svarande mot skulden: iurat pecuniam numeratam esse plenam compensationem mutuo acceptae. II, Add. 2: 10.

Funder, m. (a finna) 1) fynd: inwentio. Cfr. Hoka-, Koppofunder. 2) sammankomst: conventus. Cfr. Samfunder.

Fyghurtandi (fyurtandi), num. fjortonde: decimus quartus. IV. 14:14; 15: 44; 16: 14. Cfr. Fiugurtan.

Fyl, fyll, n. föl: pullus equinus. I. A. 16:1; P. 15; II. A. 20; P. 50. Cfr. Foli.

Fylghia (fylgha, fylia, fölghia; imperf. pl. fulghdu, IV. 19:1. fylhþy, pro fylghþi v. fylghþu, IV. 16:12.), v. a. c. dat. 1) följa, efterfölja: sequi. han -di fiþum broþors fins, IV. 14:14. 2) medfölja: sequi, comitari, etc. f. liki til garþsliþs, manni (til ftums, etc.), I. K. 18; R. 1: pr; FS. 2: 1; II. K. 42; O. 1: 6, 8; R. 1; II. Forn. 3, 4; Add. 7: 7. not. 54; IV. 19: 1. f. gengærþ, almænningsöre, följa med gengärden etc. till stället der den skulle lefvereras, hvilket álág nämndemannen: sistere se in loco ubi traderetur commeatus vel

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vel. I.

publicum vectigal, quod nemdario incumbebat. II. Forn. 42; III. 57; V. 3. arver fum manböter f., II. Add. 11: 4, 17—19. manböter fum eig f. ættarböter, §. 19. ibid. fylghþy þy fæm lifspund fylfs, IV. 16: 12. fva at f. ma, IV. 19: 1, locutio subobscura, cuius sensus alio loco clarius ita exprimitur: fva at eig fe of mikin mun a, II. Add. 6: 3. cfr. Muner. — Cfr. Daghfulghit, Frammarmer, Hem fylghia.

Fylsvat (fylsvæt, fyl vet; fylfvæt, II. p. 39.), f. (a fyl et vat) ed, hvarigenom den, hos hvilken en häst blifvit klandrad, intygar att den blifvit hos honom född och upfödd: iuramentum, quo aliquis adserit equum litigiosum domi suae esse natum et nutritum, vel secundum iurisiurandi formulam, at þæt var hema föt ok þær drak ok diþi miolk or moþor spina. f. firi ganga, I. P. 9, 13, 15; II. P. 39, 41, 46, 50. Cfr. I. p. 8. Stj. Locc. Ver. Ih. et P. K. Ancher (Jyd/ke Lov, p. 315. v. fyls witnæ) male vertunt: plenum testimonium. Cír. Hema föder, Hemföpo eper.

Fyr (fir, för, for), adv. (abbrev. a fyrra) 1) förr: prius. f. æn, förrän: antequam. I. K. 12: pr, 1; Md. 8; A. 18: 1; Br. 2; II. P. 9, 17; Add. 7: 13. etc. 2) förr, förut: antea. I. K. 14: 2; J. 13: 1; 14; M. pr, 7; P. 5: 1; Br. 2; II. P. 53. etc. 3) conj. förrän: antequam. II. Add. 9: 2; 11: 17; 12: 2; III. 99. Fyrmer, adv. förr, fordom: antea, olim. III. 22.

Fyrnar orp, Fyrnuværk, vide Firnar orp, Firnarværk.

Fyrnas, v. dep. (a forn) blifva gammal: veterascere. I. K. 6; II. K. 9. Scribitur fornas, förnas, II. K. ind. nct. 12; cap. 9. not. 86.

51.

Fyrra (förra, firra), adv. 1) förr: prins. I. K. 14: pr; FB. 7: pr; II. U. 14; Add. 7: 28; III. 74; IV. 18: 9. *b.en fum* f. ar at tali i ættar træno, d. ä. i närmare led beslägtad: propiore gradu cognatus. II. Add. 11: 16. 2) förr, förnt: antea. II. VS. 14: Add. 7: 26; 11: 4; III. 76. 3) conj. förrän: antequam. II. Add. 11: 7.

Fyrri (firre), adj. comp. förre: prior. II. Add. 2:11. superl. fyrfter (förfter, forfter; fyftæ pro fyrftæ, I. CB. not. 20; II. Add. 9: pr, 1.), 1) forst: primus. I. K. 1; S. 1; p. 14; CB; II. K. 3; Forn. 42. etc. fyrfta kus, neml. som brinner: domus primum flammis consumta. IV. 8. 2) förnämst: princeps. fyrftu hærra, III. 118.

Fyrft (forft), adv. (superl. a fyr) först: primum. I. M.I. 3: pr; R. 1: pr; 5: 6. etc. *p.es f.*, primum illius (villam intranto), I. **p**. 5: pr; II. **p**. 30. Scribitur fyft, II. Add. 9: pr; 11: 6; 12: 2; 13: pr. foft, II. **p**. 9, 30. forft, II. **p**. 10.

Fyrfter, vide Fyrri.

Fyrftum, adv. forst, till en början: primo. IV. 13, 19: 1.

Fyst, vide Fyrst.

Fie (fa, I. A. 17:1. gen. fwiær, feaar, ficer), n. 1) fä, fäkreatur: pecus. I. R. 8: pr; 9: pr, 1, 2; 12: 1; F. 5: 5: 3; 6: 3; FB. 5, 10; II. D. 16; U. ind. 8. coll. c. textu cap. etc.)(diur, vide Diur.) (pænningar, IV. 16: 13. Pro fæ, II. R. ind. 8, sine dubio-legendum est faar. - Cfr. Foper-, Hof-, Horn-, Legho-, Nam-, Tiuber-, Twekkinfæ, Ihald. 2) gods, saker (af hvarjehanda slag) som någon eger: bona, res (singulares) cuiuscumque generis ad aliquem pertinentes. ligiande fæ, liftös lösegendom: res mobiles, non sese moventes.) (ior b, man (i. e. præl) et qvikfæ, II. G. 2. iak

stal eig fæ bit etc. I. p. 4:2. ræna man fæiar fins, II. O. 1:10. læggia fæ sit in til gælslu, inlagt sæ, vide In læggia. giæld guldit fæ, II. Add. 2: 6. gær agæ þ til mæþ fæ bæggia þerra, I. J. 4:1. fore fit ok fulli oru, allitt. d. ä. för full betalning: pleno pretio soluto. II. Add. 11:6. til fæ fighia, d. ä. lofva skänker: dona promittere. I. G. 2: pr. biuha fæ, d. ä. lösen för träl: pretium (servi redimendi) offerre. II. A. 31. eig lagh ak eig fæ, hvarken ed eller böter: neque iuramentum nec mulcta. I. LR. not. 3. Cir. Forneghae fae, Handfalder, Handfalu fæ, Qvikfæ, Stolin. 3) egendom i allmänhet: bona (alicuius, nniversaliter). taks eig fæ til, I. A. 5. fæ fkipta, I. A. 9: pr. pripiungs fkipti a fæ perra, I. G. 4: 1. p. fkal fæ (den dödes qvarlåtenskap: bona defuncti relicta) i takum standa, II. A. 18. 4) värde: pretium. Haec significatio tantum occurrit in locatione faciar batri, værri, bättre, sämre i värde: pretio melior, vilior. II. VS. 11; R. 18; p. 18. Fæ, v. a. vide Fa.

Fearföling, (fearfolængh, fæiær fölen;h, föiærfölengh), f. (in Iure Norveg. fiárfæling, ab Isl. fela, occultare) egentl. fädöljande; så kallas det, om den som dräpt en annans häst eller nöt, antingen gömer den döda kroppen, eller nekar till gerningen: occultatio pecoris; ita appellatur eins delictum, qui, alieno armento occiso, sive occisum corpus occultat, sive factam infitiatur. veta (manni) f., I. R. 8: pr; II. R. 17. full f., ibid. Þa vete mær f. ok på drapt fæ mit, formula iurisiurandi, ibid.

Fæar ganger (færganger; fængans, lege færgans v. fæargans, pro fæargangs, I. J. 13: 4.), m. egentl. boskapens gång (på bete); boskapens be-

Cande på den gemensamma betesmarken: proprie, itus pecoris (in pascuo); **pastio** pecorum in compascuo agro. I. J. 23: 4; II. Dr. 31; J. 32. Cfr. Fang.

Exarlæftir, fæiærlæftir, m. pl. skada som tillskyndas boskap genom våldsom behandling: læssio pecoris. II. R. 18. Ita verti posset h. v. nisi procul dubio legendum esset fiorlæfting, quod vocabulum inscius quidam scriba a fæ deducendum autumavit.

Fædpær, vide Fupir.

Fælags, adv. (a fælægh) i bolag eller gemensamt bo: in societate v. communione honorum. V. 2.

Fælla (flaz pro falz, praes. pass. III. .58. fællen pro fældan, III. 86. fall pro fæld, II. Add. 2: 14. not. 73.), v. a. (a falla) 1) fälla, göra att något faller: demittere, deiicere, facere ut aliquid cadat. f. klocko niper, I. K. 10: 4. f. træ a man, I. Md. 12: 1. pan a æigh ær fællir, I. FB. 7: 1. Cfr. Kæfti. 2) sakfälla, förklara • skyldig: sontem, noxium pronuntiare. næmd fkal væria æller f., II. Dr. 40, 41; A. 14; Add. 6: 2; 7: 21, 26. næmdaman fkal v. æ. f., II. K. 63; p. 2; Add. 10; IV. 18: 2. pæt liggi til sin mæn af næmdine pæn v. æ. f. hun vil, III. 74. vil næmda- * ran fæmgrena. maper pæt væria han fælde fyrra, III. **96. næm**daman figher fik rætlika fælt hava, III. 86. f. næmd, II. Add. 2:14. f. ep, förklara ogild: irritum pronuntiare. II. Add. 12:1; 13:1. Cfr. Falz eper. fællir hana lukt hærapsnæmd, I. B. 8; II. Fr. 12; A. 19. *fværia ep a* mot næmdinni ok þy hon fællir, II. Add. 2: 5. falder af næmd, II. K. 47. laghlika v. rætlika fælder, II. K. 48, 70; Forn. 39; III. 86. fipan han ær fælder, II. K. 72: pr. doma man fældan, II. Add. c: pr. Cfr. Laghfælder. -Fællas, blifva sakfäld eller brista i bevisning: noxius pronuntiari v. pro-

batione deficere. fals han v. æn han fals (at tylft, fak, etc.), I. Md. 3: 2; B. 9; A. 15; R. 6; J. 2: pr; p. 1, 6: 1; 17; FS. 5: pr; 6: 3; Br. 1. etc. fals maper for fak, III. 80. fals han at laghum, d. ä. enligt lag: secundum leges. I. A. 11. fuls han at raellofo, IL Forn. 4. varper han fælder, 1. G. 7. fals han til prænni siextan örtogher. d. ä. i ett mål der så stora böter ega rum: si cadat tali caussa, pro qua tanta mulcta est solvenda. II. K. 63. fals hanum vitni, om vitnen fattas honom: si testes ei deficiant. II. p. 52. - Cír. Falla 3, Ufælder. 3) niper f., försumma (något som skall göras): negligere. dagsværki n. f., III. 92.

Fælægh, n. bolag, egendoms gemenskap: societas, communio bonorum. II. A. 6. Clr. Biuha, Bofalagsmæn.

Fælot, f. betesmark: pascuum. I. J. 17: 2; II. J. 41.

Fæ mark, fearmark (fær mark), f. gemensam betesmark: ager compascuus. I. J. 15: pr; II. J. 32, 34. Pro fæ marku I. J. 13: 4. perperam habet fa marku. ægha a f., vide Ægha. Cfr. Mark.

Fæmgrena, adj. femgrenig: quinque ramorum. Cfr. ind. nom. locc. v. Foran fæmgrena.

Fæmtan, num. femton: quindecim. I. Br. 2; VK; II. Add. 7: 29.

Fæmtandi, num. femtonde: decimus quintus. IV. 14: 15; 15: 15; 16: 15.

Fæmtighi, num. femtio: quinquaginta. I. VK.

Fæmtunger, m. femtedel: quinta pars. I. pl; II. Add. 11: 16.

Fænita? v. a. synes hetyda nytja eller dölja, så vida ej detta ord upkommit genom misskrifning: h. v. quae occurrit in formula iurisiurandi: iak ær eig vip taku piuver pin ok eig fænitte iak fæ pit æller kofta pina, II. p. 29, videtur habere utendi (forte a nyta) aut occultandi significationem, nisi forte corrupta sit.

Fænæper, m. fänad, fäkreatur: pecus. l. VS. 5; II. VS. 14; **D**. 15.

Færd, f. (a fara) förd, resa: iter. IV. 15: 14. Cfr. Bort-, Bruß-, Hem-, Hær-, Köp-, Mæd-, Um-, Utfærd. Færma, vide Ferma.

Fær mark, vide Fæ mark.

Færfker, adj. färsk: recens. viß f. gærning, in flagranti crimine. III. 72. Fæft (dat. fefti, forte lapsu calami, 11. Add. 11:6.), f. (egentl. stad-

fästelse: confirmatio, a *faster*, firmus) (a) fästning, trolofning: spousalia. II. Add. 8. f. taka, emottaga, ingå fästning (på en annans vägnar): desponsationem (alius nomine) accepture. I. G. 1; II. G. 1, firi fæst skilla, förrätta fästning: desponsare. I. G. 2: pr; II. G. 2. ryva fæst, II. K. 52. Cfr. Fæ-2) stadfästelse af jordaköp sta ruf. (och förpantning) med föreskrifna formaliteter: solemnis emtionis venditionis (vel pignerationis) de fundo contractae confirmatio (cfr. I. J. 2: pr; II. J. 1.). f. til repa, II. J. 14. mæp f. ok umfærd (lagha), I. M. 4; II. M. 4. mæþ köpe f. ok umfærd, II. Add. 11:6. Locutio f. ok umfærd occurrit in his iurisiurandi formulis: iak köpte ior p p.esfa mæþ f. ok mæþ u. at u iltu etc. I. J. 2: 2; II. J. 3. *fkipt pæsfi var al*drigh farin af v. fald fra bole þæsfu map f. aller map u. etc. I. J. 7: pr; II. J. 15. hun fik þa ior þ... mæþ f. ok u. fore for ok fulla öra etc. II. Add. 11:6. Clr. Opolfaster, Styrifaster, Köpfteft.

Fasta, f. r) fasthet, kraft: firmitas, vis. full f., IV. 19:5. 2) arrende: locatio conductio. I. A. 24: 1; II. A. 34. Ufr. Ars fasta.

Fasta, v. v. (a faster) 1) fästa, stadfasta: firmare, confirmare. Skipan viber lagh f., IV. 19:1. vir fæstum (by mal) mæp vart vald etc. §. 2. ibid. 2) fästa, trolosva (sig med): despondere (sibi). kono f., I. A. 8: 3; G. 6: pr, 1, 2; II. A. 52; G. 3, 7—9; Add. 12: 2. 3) fästa, trolosva (med en annan, om gistoman): despondere (alii, de sponsore). f. (kono manni), I. G. g: 7; II. K. 52; G. 16; Add. 8. 4) fästa (tjensthjon): conducere (servum mercenarium). f. leghoman, I. FB. 11: 1; II. U. ind. 27; cap. 26. iak fæstis eig mæp pær, I. FB. 11: 1; II. U. 26. 5) utfästa (böter): promittere (mulctam pendendam). Vide Fæster.

Fæsta ruf, n. (a ryva) trolofningsskilnad: separatio sponsaliorum, repudium. I. G. 2: 1. Cfr. Fæst 1.

Fæster, adj. (part. pass. a sæsta) 1) trolosvad: desponsatus. pær sum kona ær f., H. K. 69. not. 44, 46. hion tu sum f. æru, HI. 104. Cfr. Fangen sæst. 2) utsät (om böter): promissus (de mulcta). hæmnas æptir böter - ar, II. Add. 7: 10. hvut par (sc. böter) varo - ar æller ofæstar, H. Add. 11: 4, 17, 19. böter...-ar ok borghapar, §§. 18, 19. ibid.

Fæftiband, n. "väggband, den öfversta stocken på långväggen, som hopbinder hela huset: supremi duo trabes parietum longiorum, quibus totum aedificium firmatur et revincitur." Sic recte Ver. — Ih. vertit: "fastigium sive trabs suprema, quae in ipso culminc aedificium continet;" Locc. "subscudes ant fibulae parietum;" Lund. "firmamenta, quibus revinciuntur parietes." I. K. 6; II. K. 9.

Fusfikona (festir kona), f. fästeqvinna: sponsa. I. G. 3, 9: 1, 3, 4; II. G. 2, 16.

Fieftimaper, m. fästeman: sponsas. I. G. 3; 11. G. 2.

Fæstir, adj. superl. pl. vide Fair. Fæstinapar stæmna, fæstnæpæstæmpna, f. sammankomst till trolofnings förrättande: conventus, in quo celebrantur sponsalia. f. læggia, I. G. 2: pr; II. G. 2.

Fæftning, f. fästning, trolofvande: desponsatio; inde

Fæstninga mali, m. den gåfva (vingæst), som vid fästning af fästemannen lofvades åt qvinnans gistoman: donum, vingæst diæum, quod sponsus in sponsaliis pollicebatur sponsori. ræna man -la, sades om den som trolofvade utan att vara rätt gistoman: dicebatur de eo, qui seminam despondebat, quamvis non erat iustus sponsor. II. Add. 8.

Fæstninga ran, n. ingrepp i gistomans rättighet att trolosva: raptio iuris despondendi, desponsatio ab alio quam legitimo sponsore facta. II. Add. 8.

Fuperni (faperni, II. A. 11; III. 83.), n. (a fupir) 1) fäderne (slägt): paternum genus. I. Md. 1: 1; II. Dr. 2; Add. 8.)(moperni, I. Md. 1: 4 (ubi fædrærnni perperam scribitur), 5; 3: 2; A. 3: 1; II. Dr. 7; A. 3. etc. fæpernis frændi, I. A. 4: 2; II. A. 6. etc. 2) fädernearf: hereditas a patre relicta. I. A. 8: pr. 3; II. A. 11; R. 30; J. 46; Add. 7: 18; III. 52, 83; IV. 2. Cfr. Ærfþa vita.

Födflo dagher, m. födelsedag: dies natalis. IV. 19:5. Cfr. Varu fru födflu dagher.

Fodflo time, m. födelsetid: tempus nativitatis. I. Br. 6. not. 63; IV. 19:5. not. 6.

För, adj. skicklig, i stånd: habilis, par. Ch. Æptir mæli, Vanför, Firi.

For, Forra, Forst, vide Fyr etc.

Fora, v. n. 1) föra: vehere, ducere, ferre. f. piuf etc. til pings, I. Md. 8, 11, 14: pr. etc. han fores os, d. ä. till oss: ad nos. IV. 19: 1. före han finum hæraþshöfþinga, IV. 20: 3. f. buþkafla, IV. 19: 1. f. vingru (lege vingæf) etc. III. 67. Cfr. Fram-, Valdföra, Forneghæ fæ. 2) föra, utöfva: gerere. dom f., vide Domber 3. Cfr. Eþfört.

Förnas, vide Fyrnas.

Fopa, v. a. 1) föda, framföda: giguere, parere. f. döt barn, II. Add, 3: 7. föpas, födas: nasci. IV. 14: 17. pæt fum af föpis, I. A. 16: pr, 1; II. A. 20. barn ær v. varþer föt, I. G. 6: pr; II. Add. 12: pr, 2. han var föder v. födder j vangum etc. IV. 14: 1, 4, 8; 15: 4; 16: 13. 2) föda, upföda, underhålha: nutrire, alere. I. D. 15; II. D. 50; J. 5; U. 13. not. 2; Add. 7: 21; 11: 10. — Cfr. Hema, Hema föder, Inföder.

Föþa, f. föda: alimentum, victus. IL. D. 14; J. 6; IV. 19: 1.

Föpilfæ timi, m. i. q. födflo timi. II. K. 1. not. 84.

G.

Galin, adj. galen: furiosus, mente captus. I. Md. 7; II. Dr. 18.

Gamal, adj. gammal: vetus, antiquus, aetate provectus. I. Br. 2; V. 1. gamblan, acc. II. Add. 7: 29. gamblum, dat. pl. I. VS. 2: pr; II. K. 52. defin. gambli, IV. 15: 11, 13; 16: 5. fæmtan ara g., I. Br. 2; II. Add. 7: 29. Cfr. Sunættinger.

Ganga (gængæ, I. p. 14. imperf. gik, gek; gæk, I. p. 17. gar, praes. contracte pro ganger, H. K. 48; A. 1; R. 14. etc. gans pro gangs, praes. pass. II. K. ind. 12; Add. 7: 26. gengit pro gangit, II. p. 41.), 1) v. n. gå: ire.)(liggia, dö, I. B. 9. a föte g., vide Foter. g. i fokn annars prefts, a ping, i kirkiu, I. K. 16; Md. 1: 3; II. K. 48.

g. hem at manni, II. Dr. 40, 41. g. til roms, I. A. 13: pr. g. a biorn fpiut, I. Md. 15: 2. g. at Stuela, L P. 2: 1; II. **p.** 20. g. at fværia, I. **p**. 3: pr. g. til Tkripta, II. Fr. 13. g. a giptarmal, II. Add. 11:14. g. i borghan, i tak; tak ær gangit, vide Borghan, Tak. gange ekke per af, d. ä. ifrån det som han förnt har sagt: ne recedito ab accusatione primum facta. II. Dr. 1. til . (arfs) g., I. A. 2; II. R. 30. not. 20; Add. 11:16. not. 62. g. til tvigia lota, II. A. 1. til g. (ok fværia) mup tylftar ebs etc. I. p. 8: 1; 14. til 10/n etc. ganza, vide Lofn. fra (arvi, manbotum) ganza, I. A. 1; II. Ad I. 11: 18, 19; IV. 14:19. viper (banorpi) ganga, vidga, bekanna: confiteri. I. Md. 1: pr; 14: pr, 3. Clr. Viperganga. g. a grip v. grud ok göra siet, allitt. d. ä. hämnas, då fred blifvit lofvad eller förlikning gjord: securitate promissa vel compositione facta ulcisci. I. O. 2; II. O. 1: 2; Add. 5: pr; IV. 19: 2. bupkafle ær firi gangen, II. R. 3. fkapi ganger gönum (garþ), I. FS. 5:1. an þiufnaper æller bosran havir ivir (þem) gangit, I. G. 9:5. i ærfp g., om boter: de mulcta, II. Add. 12: pr, 2. arver ganger i kollafkipti, vide Kollafkipti. æptir þylik mal agher eig hæmd g., II. Add. 11: 19. i epom fum vitni ok forepa agho firi g., töregå: antecedere. II. Add. 13: pr. vangömfla hans gek eig at, d. ä. ej tillkom, egde rum: Aus incuria non accessit. I. FB. 10:1. ut g., utgå, utbetalas (om skatt): solvi, expendi (de tributo). V. 2. pæn fum iorp gik ut af, III. 110, i. q. fum hun var ut af givin, II. A. 26. -Cfr. Ater-, For-, Fra-, In-, Undanganga, Legha, Vift, Pings gunga. 2) vara gängber, i bruk (om mynt, vigt, matt): in usu esse (de moueta, pondere, mensura). L. Br. 4; III. 58; IV.

16: 11. 3) verkställas, ega rum (om vissa juridiska handlinger): agi, dari etc. (de quibusdam actibus indicialibus). eper ganger, III. 49. tvænni tylfter ganga, II. Add. 2: 2; III. 48. næmd ganger (firi), II. Add. 2: 14; III. 46. 49. vitni ganger firi, II. Prael. 4) v. a. göra, verkställa (dylika handlingar) facere (eiusmodi actus). ep g., IL K. 40; VS. 12, 13; P. 58; Form 37; Add. 2: pr, 4, 11, 12; 5: 3. etc. lagh g., vide Lagh. tylftar ep firi g., I. G. 5: pr. fylsvat firi g., vide Fylsvat. g. firi (d. ä. svärja: iurare) maß tylftar ebe, II. G. 4. firi g. map tvænni tylftum, I. G. 9:6, 7; J. 7: pr; II. J. 15. næmd varþer gangen, II. Add. 2:14. gangs nokrum vitnum a (mal), IL. Add. 7: 26. Cfr. Eþgængt.

Gap, n. gap, öpning, t. ex. på en gärdsgård: hiatus, apertura, ex. c. in saepimento. I. FB. 1; II. U. 2. g. ligger opit, II. U. 4.

Gara, vide Gæra.

Garpalös, vide Garplös.

Garþa viti, n. åtal eller böter för ogild gärdsgård: actio v. mulcta ob saepem non rite structam. II. U. 6. Cfr. Viti. Cod. K. habet garþaujþi (l. c. not. 47.), quod vitiosum videtur.

Garber (gærber; garz pro garb, I. J. 17:1. gar, I. FS. 5:1. garfz v. gaarsa pro garz, I. G. 9:1; $\tilde{p}$. 4:1. karz, V. 1.), m. 1) gärdsgård: saepes. I. R. 9: 2; J. 7: 2; 8, 9:1; 11, 13: pr, 1; 14, 15: pr; 16: pr; 17: 1, 2; FS. 5; FB. 3; II. K. 63; O. 1: 14; J. 19; Forn. 23, 36; U. 6, 10; Add. 4: 1; 10: IV. 21: 33. etc. Cfr. Bol-, Fifki-, Half-, Kirkiu-, Ris-, Toptar-, Utgarbar, Gærba, In-, Innangærbis, Innan, Kalla, Utan, Utangarbs. 2) inhägnad plats, t. ex. varggård: locus circumsaeptus, ex. e. luporum capiendorum caussa. II. Forn. 46. Cfr. Kirkiu-, Træa-, Varghagar,

per. 3) gard, bygnader, hus och hem: villa, aedificia (ubi aliquis habitat), domicilium. I. B. 1: pr; G. 9:1; p. 5: pr; H. K. 65; A. 23; G. 16; P. 17, 30; Add. 7: 1, 5, 7, 8, 19; IV. 6.) tompt, II. Add, 7: 2, 4. lefa til g. ok grindar, allitt. vide Lefa. gæra fiunætting firi g. mans, I. J. 14; II. J. 33. ftanda firi finum g. mæþ reþo vætti, II. Forn. 47. vieria firi finum g., II. Add. 10. gipter v. ogipter af v. or (sc. fupurs) gurpi, I. A. 21: 1; II. A. 28, 30; Form. 50; III. 83. gipt ok af g. gör, vide Gæra 4. lot af g. göra (jyni), II. A. 30. kopa iorp i g., I. A. 6: pr; II. A. 8. — Cír. Af 7, Hema föder, Konongsgarper. 4) gård, landtgård, hemman: praedium. III. 100. vara (sc. konongs), bifkupa etc. garpar, IV. 19:1.

Gaipi, n. vide Gærpi.

Garplos, ga bulos, adj. som är ntan gärdsgård: stepimento carens. taka in v. in takit fæ a v. at - fo, d. ä. på ohägnad mark: in agro non consaepto. II. Forn. 35; Add. 4: 1; 10; III. 41.

Gaips iadher, m. ren, kanten af åker eller äng utmed gärdsgården: margo agri vel prati, iuxta saepem. II. J. 30. Cod. K. perperam habet garzliß, not. 4. ibid. Sed utrum garßs iadhui sit legendum, an grasia pri, ut habet L. J. 13: 3. dubium videtur. Cfr. Grasiaßer Jaßer.

Garþvliþ (garþliþ), n. gårdsport: ostium areae, vel, ut vertit Ih., porta, rer quam in aream domus intratur. I. K. 18; Md. 14: pr; II. K. 42; Dr. 28; Add. 7: 4. 29. *firi eno g.*, d. ä. då de bo i samma hus: in una domo habitantes. II. Dr. 7; IH. 63. garzliþi perperam scriptum est pro garziaþri, II. J. 30. not. 4.

Gas, f. gas: anser. II. R. 17; U. 8. Gat, vide Gita. Gata, f. väg: via. I. J. 13:4; II. J. 33. Cír. Sörgata.

Gava, f. gáfva: donum. IV. 12. Cfr. Hemgava.

Gen, f. möte: occursus; inde i gen v. igen, 1) ut praep. c. dat. till mötes: obviam. I. R. 1: pr; II. R. 1. gæra (sc. gengærþ) i g. kononge, II. J. 12. cfr. Gengærþ. 2) adverhialiter, a) till mötes: obviam. i g. fara v. riþi, I. R. 1: pr. not. 5; II. G. 1; R. 1. b) emot: contra, exadversns. I. M. 6; II. M. 4, 6; Add. 2: 2. c) tillbaka: retro. koma ater i g., II. K. 72: 3. böte han ater i g., III. 111. cfr. Böta 3. Omissa praepositione i, v. gen procedente tempore induit speciem praepositionis. Cfr. v. seq. et Mot.

Gen, 1) praep. c. dat. (et acc.? II. J. ind. 39.) a) till mötes: obviam. I. R. 1: pr. not. 8. b) emot: exadversus. I. J. 17: pr; II. J. 39. 2) adv. 2) till mötes: obviam. I. G. 1. b) emot: contra. fighia ne g., III. 106. g. funda, göra motstånd: resistere. II. Add. 5: 1. Cfr. nomen Gen supra.

Geneper, m. ed som i rättegång af endera parten aflägges emot en å andra sidan aflagd ed, eller för att bestyrka motsatsen af hvad vederparten med sin ed bekräftat: insinrandum contrarium, quo alter litigantium repugnat iuramento ab altera parte in eadem caussa antea dato. II. Add. 2:11.

Gengærß (gengiarß, gengerd, gingærdh), f. (ab i gen gæra, vide Gen, Gæra 4.) 1) sammanskott af lifsmedel som skickades biskopen till mötes under hans resor: commeatus, qui episcopo obviam in itineribus eins vehebatur. I. K. 2; II. K. 4. nattar g., en dage föda: cibaria diurna. I. K. 3, 5; II. K. 5, 8, 22. Exactores regios, lansmæn, quoque talem commeatum aliquando poposcisse, colligi potest ex IV: 10: 4.

Cibaria, quae singuli sacerdotes certis in casibus debuerunt episcopo, quoque ita sunt appellata. II. K. 73: pr. bi*fkups g.*, ibid. 2) dylika sammanskott som ursprungligen äfven blifvit gjorda åt komungen under hans resor, hafva sedermera blifvit förvandlade till en årlig skatt: eiusmodi commeatus, qui primitus regi quoque, iter facienti, debitus est, procedente tempore in annuum vectigal est conversus. II. Forn. 40, 42; III. 116; V. 1-3. lagha g., III. 57; V. 1, 2. full g., II. K. 53; III. 20, 98; V. 1. hel g., V. 2, 3. half g., V. 1-3.

Genmæli, n. motsägelse, invändning: contradictio, exceptio. I. R. 10; II. R. 25.

Gera, vide Gæra.

Gefl, f. gissel, piska: flagrum. I. LR. Geftan, adv. (rectius genstan, superl. a gen, rectus) genast: mox, statim. II. K. 72: 3. not. 56.

Giald, giæld, n. 1) betalning, ersättning: solutio, compensatio. I. A. 16: pr; R. 4: pr; 9: pr; II. A. 20; R. 18, 20. Cfr. Ater giæld, Giæld guldin, Skaba giæld, Half-, Tvægildi. 2) skatt, pålaga: tributum. Cfr. Akmænnings giæld, Ingæld, Utgæld. 3) gäld, skuld: aes alienum, debitum. II. K. 65. not. 24; 73: pr. not. 10.

Gialda, giælda (gialþa, I. R. 11: pr. giælþæ, III. 97. gælda, II. p. 18. gialke, III. 39. giællæ, III. 91. imperf. galt; sup. guldit; part. pass. guldin), v. a. 1) erlägga, betala, ersätta: pendere, solvere, rependere. I. A. 20, 24: pr; 25; R. 9: 3; 12: 1; II. K. 12, 65, 70, 72: pr, 1, 3; 73: 3. etc. apter (ater) g., I. K. 7: 1; 8: 1; 9; R. 8: pr; 9: 2; 13; p. 1; FS. 5: 1, 3; FB. 9: 1. etc. fkaþa g., I. R. 11: pr. Cfr. Skaþa giæld. g. fult v. ludt firi (koft etc.), vide Fulder, Hel. g. lif fit firi, II. R. 10. ut g. (tiunda,

almænnings öra, etc.), I. Br. 1; II. Forn. 41; Add. 11:6; III. 85. up g., III. 6. pæn grip ær firi var guldin, vide Firi gialda. g. annars at, uwgälla en annans fel, blifva lidande genom en annans förvållande: per alienam culpam damnum accipere v. poenas luere. eig galt þu min at at þu mifti þæt, II. p. 29. Cfr. Halfgildi, Skuld. 2) böta: mulctam pendere. g. bifkupi þrer marker etc. I. K. 12: pr; 16; FS. 5: pr, 2; 6: pr; Br. 1; IV. 18: 9.

Giara, vide Gæra.

Gift, gipt, f. (a giva, egentl. galva: donum, cfr. Hem-, Sialagift.) 1) en afgift till presterskapet, hvilken synes vara den samma som annars kallas tibaköp: tributum, idem, ut videtur, quod alias *tipaköp* appellatur. I. K. 19. — Cfr. Hufl-, Provastargift. 2) den handling hvarigenom qviuna gifves någon till hustru, hvilken skall förrättas af den slägtinge, som af denna handling kallas giftarmaher, eller med hans tillåtelse: actus ille, quo sponsor, hinc giftarmaper dictus, vel eius mandatarius, feminam nuptui dat. II. Add. 8. firi g. (konu) ∫kilia, förrätta denna handling, bortgifta qvinna: feminam nuptui dare. I. G. g. 1, 2; II. G. 16; Add. 8. 3) giftermål, äktenskap: nuptiae, coniugium. æptir g., efter ingånget äktenskap: post celebratas nuptias. II. K. 53, 72: pr. giptar v. gipta bolker, giftermåls eller äktenskaps balk: liber de coniugiis. I, II. G. rubr.

Gifta, gipta (gipfta, gypta), v. 2. 1) bortgifta (qvinna), förrätta gift: (feminam) nuptui dare; in pass. giftas, blifva bortgift (om qvinna), gifta sig: nubere. I. A. 6, 7; Br. 2; II. K. 52; A. 6, 8, 9; G. 16; Add. 8, 12: 2. gifta (konu) v. giftas manni, I. A. 6: pr; 16: 2; G. 9: 5; II. A. 8, 21. g. met

mund ok mæp mæle v. male, I. A. 7; II. A. 10. cfr. Munder, Mundgipt. giftas bort fra barnum sinum, säges om enka som har barn, och ingår nytt gifte: dicitur de vidua, quae, liberos e priori matrimonio habens, ad secunda vota migrat. I. A. 4:2. 2) I vidsträcktare bemärkelse brukas detta ord äfven om mannen som gifter sig: latiorì sensu h. v. quoque usurpatur de viro, cui uxor adiungitur. II. K. 72: pr. giftir maper fon ælla dottor, ibid. S. 2. þæn (maþer) . . . gifter ær til (konu) mæð laghmælum v. laghum, I. A. 8: 1; II. A. 11; Add. 12: pr. Cfr. Gifter. 3) Emedan giftomannen, då han firi gift skilde, bestämde makarnes rättigheter i boet, så har äfven ordet gifta afseende på dessa rättigheter eller egendoms gemenskapen makarne emellan: cum sponsor in collocando determinaret rationem communionis bonorum inter coniuges, h. v. quoque respicit illam communionem. g. til tvæggia lota (de marito), I. A. 25; II. A. 35. g. til hælfnings (de uxore), I. G. 4: 2; II. G. 3. g. til pripiungs, II. G. 3. g. til almænnings ior þ, II. A. 8.

Gifta, gipta, f. gifte, äktenskap: nuptiae, coniugium. I. A. 6:1; II. A. 8, 9; III. 20.

Giftar mal (giptærmal, giptæ mal), n. (egentl. det tal som hölls af giftomannen vid qvinnas bortgiftande: solemnis formula collocandi a sponsore pronuntiata) 1) qvinnas bortgiftande, förrättandet af gift: feminae solemnis collocatio in matrimonium. - lum v. firi - lum (konu) rapa, hafva rättighet att, såsom giftoman, bortgifta qvinna: ius habere feminam in matrimonium collocandi. II. Add. 8. 2) giftermål, äktenskap: nuptiae, coniugium. II. G.

18. epilog. a g. ganga (de femina), II. Add. 11: 14.

Giftarmaþer (giptær man, giftomaþer), m. giftoman, qvinnans slägtinge hvilken det tillhör att förrätta gift: sponsor, cognatus feminae, cuius est eam in matrimonium collocare. II. K. 52; Add. 8, 12: pr, 2.

Giftar qvælder, giptær qvælder, m. den afton då äktenskap fullbordas genom gift: vespera, qua sponsa traditur in manum mariti nuptumque datur, ut recte vertit Lund.; non vero vespera desponsationis, ut crediderunt Locc. et Ver. II. G. 2; III. 67.

Giftarol (giptar öll), n. gästabud, som anstäldes på giftarqvällen: convivium nuptiale, eo die celebratum, quo sponsa nuptui dabatur; non vero convivium sponsalitium, ut vertunt Locc. et Bg. I. Md. 13:1; II. Dr. 27. Cfr. Brallöp.

Gifter, adj. (part. pass. a gifta) gift (man eller qvinna): matrimonio iunctus (vir vel femina). I. A. 21: pr, 1; Br. 5; II. K. 43. etc. g. kona) (löfk kona, II. Add. 12: pr. Cfr. Gifta, Garper 3, Lagh-, Mundgipt, Ugipter.

Gigha, f. violin: pandura. Diversum tamen a fipla hoc instrumentum musicum fuisse videtur. pæn fum mæp g. ganger æller mæp fiplu far, allitt. I. LR.

Gilbroper, m. gillbroder, ledamot af något af de fordom brukliga gillen: sodalitii socius; Cfr. Ih. Gloss. v. gilde. han var þerra g., d. ä. ledamot af S. Nicolai gille i Skara: socius communitatis S. Nicolai, quae Scaris olim viguit. IV. 16: 12.

Gilder, adj. 1) gällande, giltig: valens, ratus. II. Dr. 2; Add. 11: 5, 12; III. 67, quibus addendum videtur II.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

52.

Add. 9: pr, ubi *fkilder* scriptum est. væra g., gälla: valere. I. Br. 1; III. 144. ep gildan göra, II. Add. 12: 1; 13: 1. Cfr. Laghgilder. 2) i godt stånd (om gärdsgård etc.): idoneus, rite exstructus (de saepe etc.). I. K. 13; J. 9: 1; 11, 13: 1; 17: pr, 1; FB. 1; II. K. 26; J. 21, 23, 28, 39, 40; Forn. 36; U. 1. Cfr. Folgilder. 3) för hvilken skall bötas (om han blir dräpen): pro quo (si occidatur) mulcta penditur. II. Add. 7: 4. Cfr. Iam-, Tvæ-, Ugilder.

Gingærdh, vide Gengærf.

Gior, Giora, Giord, vide Gæra.

Gipt, Gipta, etc. vide Gift etc.

Giri, f. girighet: avaritia. II. Praef. Girugher, adj. girig: avarus. IV. 14: 12.

Gistar (gista), m. pl. gislan: obsides. I. R. 1: pr; II. R. 1. Cfr. Ugistat. Gista, vide Gæsta.

Gistning (gistnigh), f. gastning, gasters emottagande: hospitium, acceptio hospitum. IV. 19:1.

Gita (getir pro giter, II. p. 51. imperf. gat, pl. gatu, II. Add. 9:1; IV. 16:4; 19:5.), v. a. gitts, kunna, förmå: posse. g. nait, fkilt, qværn draghit, vitæt, etc. I. Md. 8; A. 4:2; G. 6:3; J. 15:1; p. 4:1; LR. etc. g. fak v. piuffak rundit, vide Rinna. mæp alt pæt per gatu, IV. 19:5. Pro giter (forfall fik af pæsfum etc.), II. Add. 9:1, legendum videtur vitær, nisi forte aliud quoddam vocabulum ibi sit omissum aut corruptum.

Giva (grvæ, I. K. 3, 19. gips pro gifs, H. G. 2, 3. giægs (uisi forte giærs legendum), H. G. 3. imperf. gaf; conj. gavi, H. VS. 12.), 1) gifva: dare. g. prer marker, tva öra etc. I. K. 3, 15: pr, 1. etc. g. gift, hindradags gæf, vingæf, I. K. 19; G. 4:1, 2. etc. han gaf half mark (sc. at kekisgæf), I. VS. 3: 1. g. manni fuk, banorþ, næmni, vi-

de Sak etc. g. man saklösan, lidughan, IV. 19: 1, 3. ut g. (præl etc.), II. **p**. 21; III. 82. g. kirkiu, d. ä. utnämna kyrkoherde: nominare curatum. II. K. 21. pæt gyvi (ut sine dubio legendum est pro gyri) var fru fancta maria, II. Add. 13: 2. — Cfr. Friper, Dagher, Hem giva. 2) skänka: donare. I. A. 10, 21: 1; G. 2: pr; II. K. 24; R. 30; J. 46; Add. 11:11. etc. iorp etc. bort g., II. Add. 11:12. g. fore fina v. mans fial, II. K. 60, 68; III. 28, 101. cfr. Sialagift. 3) i. q. gifta 1. fæsta æller g., II. Add. 8. 4) g. sik, begifva sig: se conferre. g. fik i kloster, I. A. 9: pr; II. A. 13. givis han, dep. pro givi han sik, ibid. 5) givas, gifvas, vara till: dari, exsistere. fyrra æn. epforet gafs, II. Add. 7: 28.

Giæf, vide Gæf.

Giæld, Giælda, vide Giald, Gialda, Gælda.

Giæld guldin, adj. lemnad i betalning: in solutum datus. g. fæ...ok fvær ater af hanum fiþan, om man med ed af en annan återfordrar det man förut lemnat honom i betalning: si quis res in solutum datas cum iuramento repetat. II. Add. 2:6.

Giæra, Giærd, etc. vide Gæra etc.

Glata, v. a. förderfva, förstöra: perdere, corrumpere. I. K. 9; II. K. 16.

Glædias (imperf. glæddis), v. dep. glädjas: laetari. IV. 15:5.

Godgærning, f. god gerning, välgerning: bona actio, beneficium. IV. 16: 13.

Godlynder, adj. (a lund) godlynt: comis. IV. 15: 7.

Godvili, m. 1) godhet, välvilja: benevolentia. IV. 15:13. 2) fri vilja, samtycke: liberum arbitrium, consensus. IV. 7, 19:4.

Godvilluder, adj. välvillig: benevolus. IV. 15: 18; 16: 17.

Gononger, vide Kononger. Gora, vide Gæra.

Gor, m. egentl. gorr, det som finnes i kreaturens tarmar: excrementum in ilibus pecorum; inde

Gorvargher, m. boskapsdråpare; så kallas den som hugger ned annans boskap: pecorum (alienorum) interfector. I. O. 9.

Gorpiuver (gör piufver, gurpiufver), m. boskapstjuf: abactor. II. p. 16. fulder g., den som stjäl boskap till två öres värde: qui abigit pecora, quorum pretium implet duas oras. II. p. 58.

Goper, goder (guper, III. 50.), adj. 1) god: bonus. I. LR; II. Praef; Forn. 38; Add. 11: 2; IV. 15: 12, 13, 15. etc. Cfr. Ar, Arkononger, Gæta. 2) rask, skicklig: fortis, habilis. g. laghmaper, IV. 15: 10. g. fkyttari, IV. 15: 5. g. clærker, IV. 14: 17. g. drænger, vide Drænger. 3) lätt: facilis. eig g. at pra, IV. 15: 3.

Gops, goz (göz, II. G. 17. etc.), n. 1) gods, egendom (i allmänhet, fast eller löst): bona (generatim, mobilia vel immobilia). II. K. 72: 2; 73: pr; A. 6, 24; G. 17; Add. 7: 20; III. 56, 72, 93, 100, 101; IV. 12, 19: 1. kirkiu g., II. K. 61. 2) jordagods, gård: praedium. II. R. 16; III. 39; IV. 19: 3; V. 2. fræl/t, ofræl/t g., V. 2. kirkiu g., III. 105. gammalt kronunna g., V. 1. — H. v. occurrit quidem IV. 16: 17, at ille locus corruptus esse videtur, ut not. 18. ibid. est observatum.

Granni (pl. grannar, grannæ, grænnær, grænnæ), m. granne; pl. innevånarne i en by eller grænd: vicinus; pl. incolae eiusdem pågi v. viciniae (grænd). I. Md. 14: pr; J. 13: 2, 4; 15: pr; M. pr, 5; **p**. 5: pr; 6: pr; FB. 4: pr; 7: 2; II. Forn. 32; U. 6; Add. 6; 2; III. 74, 86, 117; IV. 19: 1. etc. mæp finum næ/ta g., I. Br. 1; II. K. 37, 56; III. 6, 24. a -na (hans) kalla, v. fina -na til kalla, I. R. 7: pr; **D**. 5: pr; II. Forn. 30; U. 29; IV. 20: 3. en af -num)(al grænden, III. 130. cfr. Grænd. (aldra) -na almænninger, vide Almænninger 2 a). aldra -na egn (æng))(aldra göta egn, I. M. 2; II. M. 2. Cfr. Ulovandis.

Grasiæper, m. ren, den gräsbevuxna kanten af åker eller äng: herbosus agri vel prati margo. I. J. 13: 3, nisi forte garziæper legendum sit. Ih. vertit: "pratum aratro subactum." Cfr. Garps iadher, Jæper.

Grafkin, n. gråverk, ekorreskinn: pellis sciuri. IV. 16: 12.

Grava, v. a. 1) gräfva: fodere. I. K. 7: 2; II. K. 13. g. grunval, IV. 16: 6. 2) nedgräfva, äfven begrafva: defodere, sepelire. I. K. 1; J. 10: pr; II. K. 1; J. 22.

Gressæti, vide Græssæti.

Grimber, adj. grym, elak: crudelis, trux. IV. 14:5.

Grimu maper, m. (a grima, persona, larva) egentl. maskerad man; så kallas skogsröfvare: vir personatus; ita appellatur praedo silvaticus. II. Dr. 21.

Grinp, grind, f. grind: porta clathrata. Cfr. Lepa, Qviggrind.

Gripa (grippin pro gripin), v. a. gripa, fånga: comprehendere, capere. II. p. 10; IV. 18: 12.

Griper, m. 1) fäkreatur: pecus. I. p. 1, 8-10, 12: pr; 13, 14; FS. 6: 1, 4; LR; II. p. 18, 39-42, 44, 46-49; Forn. 25, 26, 29. 2) brukas äfven om träl: occurrit quoque de servo, II. p. 53. 3) och, som det synes, om hvad slags lösörepersedel som hälst: et de qualibet, ut videtur, re mobili. I. p. 19: 1; II. p. 55, 58.

Grip, f. 1) allmän fred och säkerhet: publica pax et securitas. varpa ... firi gripum, ansvara för den all-

männa säkerheten, neml. så vida den af den sålde trälen blifvit störd: praestare venditi servi delicta contra publicam securitatem. L. p. 19: pr. 2) i synnerhet, säkerhet, som utlofvas af den, emot hvilken någon förbrutit sig, eller af hvilken han annars befarar fiendtlighet: pax v. incolumitas, quam alicui pollicetur is, quem laesit, vel a quo alias metuit hostilem acceptionem. g. bepas, I. Md. 1: pr; G. 9:1; II. Dr. 1; G. 16. manni g. æ/ta, L. Md. 14: pr. g. fæka (fælia, ut videtur, legendum), I. G. 9: 1. g. giva, II. G. 16. hava g. til fkogs dags ok nattar, I. B. 8. ganga a g. ok göra *fæt*, allitt. I. O. 2; II. O. 1: 2; Add. 5: pr. cfr. Ganga 1. Cfr. Friber, Grud.

Grud, f. i. q. grip 2. ganga a g. ok göra fæt, II. Add. 5: pr. not. 41; IV. 19: 2. Cfr. Ganga 1.

Grun, f? (Isl. gruner, m.) mistanke: suspicio. I. **p**. 5: pr; II. **p**. 30.

Grunvalder, m. grundval: fundamentum. IV. 16:6.

Græmia (græmya), v. a. gräma, förtörna: iratum facere, offendere. I. Md. 1: 2. Cfr. Hylla.

Grænd, f. (a grænni) grannlag, inbegreppet af alla grannarne (i en eller flera byar): vicinia. III. 130. Eiusmodi vicinia, de qua l. c. sermo est, pro diversa pagorum amplitudine unum pluresve pagos complexa esse videtur. Cír. Grænni, Næmdarmaþer.

Græs, græfs, n. gräs: gramen. niuta, fam lunder g., proverb. d. ä. ej hafva någon nytta eller glädje af det man eger: rebus suis non frui nec gaudere posse. I. LR.

Græsspæri, græspari, m. (a græs et spara, parcere) grässparare, så kallas antingen den, som inhägnar sin betesmark, eller den, som utan att hafva med gärdsgård omgifvit densamma, der intager andras kreatur: parcus gräminis; ita appellatur, aut qui pascuum suum circumsaepit, aut qui in eo, nondum saepe munito, aliena pecora capit. Incertum enim est, utrum verba: hetir g. fa byr ær fva gærid, respiciant proxime antecedentia: eig ma han æller intaka etc., an illa quae antea sunt dicta: vil maßer — gæra. I.J. 17: 2; II. J. 41. Ih. deducit h. v. a fpærra, includere, quod nobis non vir detur verisimile.

Græsfæti, gresfæti, græsfætti, græ*fæti,* m. husman, inhyseshjon, som ej har del i byns egor: tugurii dominus v. incola, qui non est particeps agrorum fundi. I. FB. 3; II. U. 8. H. v. deduci quidem posset a græs et sitia, ut proprie significaret hominem, qui in gramine v. nuda humo sedet; cum vero in Iure Danico (ex. c. Jyd.L. I. 51.) occurrat garth fete eodem fere sensu ac græs/æti, (cfr. P. K. Anchers saml jurid. Skrifter, II. 512. seq. not.) verisimile nobis videtur h. v. per metathesin ortam esse a garpsæti, et significare hominem, qui in alieno fundo sedeat v. habitet, seu, ut dicitur II. cc. fiter i by mans. Exemplum similis omnino metatheseos praebet v. grasvel garþsiaþer.

Græsvægher, m. ängsväg, på hvilken höet inköres: via de prato ad pagum ducens, qua foenum devehitur. I. J. 12: 2; II. J. 26.

Gud, gub, m. Gud: Deus. mæb gud (pro guds) v. gubs nadum, I. Br. pr; IV. 15:12; 19: pr. ær gubs vart heber, som vore, eller lände till Guds ärz: quod glorize Dei inservire posset. IV. 19: pr. gubs rætter, vide Rætter. gubstikami, vide Likami. Cfr. Hulder, Qvæbia, Tröft, Vut, Vatter.

Guddottir, f. guddotter, qvinna som var döpt eller confirmerad eller hållen

till dopet eller confirmationen af en viss person, kallades dess g.: filia spiritualis; sic appellatur femina respectu eius, qui eam baptizavit vel confirmavit, vel in baptismo v. confirmatione tenuit. III. 103.

Gudfapir, m. gudfader, den som döpt eller confirmerat en viss person, eller hållit den vid dopet eller confirmationen: pater spiritualis, vir qui alii cuidam contulit baptismum v. confirmationem, eumve in baptismo v. confirmatione tenuit. I. K. 1; II. K. 1.

Gudmopir, f. gudmoder, som hållit någon vid dopet eller confirmationen: mater spiritualis, quae aliquem in baptismo v. confirmatione tenuit (etsi h. v. Latine vertitur: commater, IV. 21: 19; cfr. gloss. Lat. v. Commater). I. K. 1; II. K. 1; III. 103.

Gudfiva lagh (guzciva v. guziw lagh), n. pl. andlig skyldskap, som grundar sig derpå, att någon döpt eller confirmerat en annans barn eller hållit det till dopet eller confirmationen: cognatio spiritualis, inde exorta, quod aliquis alius filium vel filiam baptizavit v. confirmavit, vel in baptismo v. confirmatione tenuit. II. K. 52; IV. 21: 22. Cfr. Guddottir etc:

Gudsivi, comm. (a sivi, cognatio) man eller qvinna, med hvilken man är i så kallad andlig skyldskap (gudsiva lagh): cognatus spiritualis. gudmobor etc. æller (sc. andra) g. sina, III. 103, quod tamen ita Latine est redditum: "commatrem . . vel illam cuius filium vel filiam tenuerit in baptismo vel confirmatione," IV. 21: 19. Gudsyftir, f. gudfaders dotter, eller faders guddotter: soror spiritualis, i. e. filia patris spiritualis, v. patris filia spiritualis. III. 103.

Gulf, n. golf, vägg, eller annat som innesluter eller afskiljer särskilda rum; äfven mellangärdet och de andra fastare delar som omgifva magen och skilja den från den öfriga kroppen; således gulfa mælli, i magen eller veka lifvet: pavimentum, paries, vel alius generis dissaeptum; quoque diaphragma aliaeque firmiores corporis partes quae circumcludunt stomachum; inde gulfa mælli, in ventre. I. VS. 1: pr. Ver. quem fere secuti sunt Lund. et Ih., vertit gulf, "paries, exterior corporis pars quae intestina includit," et gulfa mælli "in concavitate ventris vel pectoris."

Gull, n. guld: aurum. I. J. 6: 1; II. J. 14; IV. 16: 9. Cfr. Mark, Öre.

Gullfingrini, n? gullring: annulus aureus. I. R. 2; II. R. 2. Scribitur fingrini, I. R. 2. not. 18.

Gurpiuver, vide Gorpiuver.

Gup, Gupdottir, etc. vide Gud etc. Gæf (giæf, giaf), f. (a giva) 1) gåfva (det som gifves): donum. IV. 14: 17. Cfr. Hem-, Hindradags-, Lakirs-, Morghon-, Til-, Vingæf. -Då skifte eller köp af lösegendom afslöts utan vin och vitne, skedde det, på sätt ÖGL. uplyser, under sken af ömsesidig gåfva, då den ene sades löna den andres gafva: cum permutatio vel emtio venditio rerum mobilium non praesentibus proxeneta et testibus contrahebatur, id, teste Iure Ostrogotico, fiebat sub specie mutuae donationis, ubi alter dicebatur remunerare (löna) alterius donum. Inde iurandi formula: at han a eig hanum ... g. at löna, I. R. 7: pr; II. R. 16. 2) gåfva (kontrakt): donatio. II. Add. 11: 11; III. 67.

Gælda (giælda), v. a. gilla, snöpa: castrare. I. S. 4: 6; II. O. 2: 7.

Gæra (gyæra, göra; giaræ, I. R. S: 1. geræ, I. K. 2. gieræ, I. **p**. 14. garæ, I. J. 2: pr; **p**. 8: pr. gioræ, II. R.

1. goræ, II. R. 20; J. 1. etc. giæriæ, II. p. 50. gaar, praes. pro gær, I. M. 5. gokre, male, pro imperf. görbe, III. 68. gördpenæ pro gördpe hanæ, II. Add. 7: 11. not. 90. part. pass. gör, I. G. 6: pr; M. pr; II. K. 2. etc. cfr. Gunga 1, Mere. gior, II. G. 2, 12; Add. `11:14; IV.14:13. gor, IV.8. görd, II. Add. 7: 25. not. 64; IV. 19: 1. giord, IV. 19: 2. n. giöt pro giört, I. K. 12: 2. f. pl. görar, I. A. 18:1; II. A. 8, 26. sup. garid, nisi gær legendum, I. J. 17: 2.), v. a. 1) göra: facere. g. mylnu, fiskigarþ, kirkiu, d. ä. bygga: exstruere. I. M. pr, 1, 4, 6; II. K. 2. hus up g., II. K. 2. lagh g., IV. 14: pr, 1. næmd g., I.S. 2. ræt g., vide Rætter. ingin (hus) gör han vib, II. Form 38. han gæri af þiuvi flikt han vil, II. p. 27. g. (sc. *fokn*) mæþ tvem (sc. foknamannum) um qvældin, d. ä. tillkännagifva att han följande dagen ämnar uttaga böterna: condicere muletam postridie solvendam. III. 92. not. 80. Cfr. Siunættinger, Stæmna, Stæmnudagher. at fær gör, för sig kommen, kommen till full stadga: ad plenam aetatis viriumque maturitatem provectus. IV. 14:13. (Isl. vel at fér gérr, virtute et viribus pollens. BH.). g. fik orpiuva, vide Orpiuva. g. sik malsman ufkyldra kono, III. 106. Cfr. Firigæra. 2) gæras, dep. göra sig (till), blifva: se facere, fieri. g. löfvirkinger, gorvargher etc. I. Md. 10; O. 9, 10; II. O. 1:10; Dr. 21; U. 29; Add. 5: pr. mæn göras asutir, komma öfverens (om): conveniunt (de). I. Md. 1: 2; II. Dr. 3. 3) gifva, erlägga; dare, pendere. g. gengærþ, tiunda, tiþaköp, þrætighi penninga, I. K. 2, 4, 15: pr; Br. 2; II. K. 2, 4, 8, 22, 36, 43, 72: 5. etc. g. hemfylgh funi finum, I. A. 21: pr. g. fkæppu biug provastanom, II. K. 39. fkotning til (kirkiu) g., II. K. 2. han ha-

vir minna giort etc. II. K. 37. fæ, pænninga til g., tillskjuta, tillägga: addere, supplere. II. J. ind. 10; III. 135. cfr. Agærp. lot af (garpe) g., afskilja någons lott (af egendom): partem bonorum ad aliquem pertinentem separare. I. A. 21: pr; II. A. 30; Add. 7: 24; III. 136. gengærþ af g., V. 2. g. ut, II. K. 6. cfr. Utgæra. 4) skicka: mittere. mæn til pings g., etc. I. Md. 1: pr; G. 9: 1; R. 1: pr. g. (sc. gengærþ) i gen kononge, II. J. 12. cfr. Gengærp. gipt ok af garpe gör, allitt. d. ä. som flyttat från fadrens hus till mannens: (sponsa) quae e paterna dome ad mariti domicilium migravit. IL Add. 12:2. Cfr. Brupfærd.

Gærd (gærþ, giærd, gyærþ, giardþ), f. (a gæra) 1) i sammans. görande: in compos. factio. Vide Siunættings-, Sættargærþ. 2) gerning; förekommer här blott om brott: actio; hic tantum de delictis occurrit. II. Add. 7:8. not. 74; 11, 25; 10; IV. 14: 11; 19: 2. firi g., för sjelfva gerningen: pro ipsa actione,) (firi nipings værk, II. Add. 7: 23. pæn gærþena giorþe v. gör, den brottslige: anctor criminis. II. Add. 7: 26; III. 68, 83 (ubi pro gærpena perperam est scriptum gærperte); IV. 19: 1,2. hæmna a annan æn þæn fum g. giorpe, II. O. 1: 9; Add. 5: pr. not. 45; 7:11. Cfr. Gærning 2, Afgærþ. 3) utskyld, gärd: tributum, vectigal. II. K. 53. not. 97; V. 3. Cfr. A-, Gen-, Skiuta-, Utgærd.

Gærning (giarning, gerneng, gærnongh; gærnneg, garnegæ, III. 68.), f. (a gæra) 1) görande: factio, confectio. kirkiu garþ ftapul æller klokna hus g., d. ä. bygning: exstructio, aedificatio. III. 92. 2) gerning, i synnerhet brott: actio, facinus (cfr. Gærd 2.). II. Dr. 40, 41; Add. 2: 14; 7: 8; 11: 13, 14; III. 70, 137; IV. 12, 19: 1,

2. -ginna fulkomelse, IV. 12. högh g., svårt brott: grave crimen. III. 134. nip færska g., vide Færsker. pæn g. giorpe, II. K. 22; III. 68, 69. hæmna a annan man æn pæn g. giorpe, II. Add. 5: pr. hvar sum gör g. a han, d. ä. dräper, sårar eller gör blodvite: qui eum occidit aut vulnerat. II. Add. 7: 15. gör han nokra g. a nokrom manni (vel rectius nokon man ut in not.), II. Add. 5: 1. hvart noka g. gör a pæt malit, d. ä. hvilken som hämnas: qui ulciscitur. III. 68. gör (son etc.) g. ... a sana malet, III. 69. Cfr. Godgærning.

Gærfimi, görfimi, f. dyrbarhet: res pretiosa. iorp æller - mar, allitt. II. A. 23, 24.

Gærþa, v. a. (a garþer 1.) gärda, bygga gärdsgård: saepire. I. K. 13; J. 9; pr; 17: 3; II. O. 1:14; J. 21; U. 4. garþ g., I. J. 13: 4; 17: pr, 1; II. J. 39 -41; U. 6. g. um kring (fik) fialver, I. J. 13: 4; 17: 1; II. J. 31, 40. Cfr. Utgærþa.

Gærþi (giærþi, giarþi, garþi), n. (a garþer) gärde: ager vel pratum consaeptum. I. R. 9: 2; FB. 4; II. R. 22, 23; U. 9, 11; III. 126. Cfr. Aker-, Friþgærþi.

Gæsta (giæsta, gista), v. a. gösta: hospitari. þæn...giæst (sup.) haver, II. Add. 7:1. g. mæs vald, III. 89. g. ... manna hus, IV. 19:1. g. i...hus, ibid. not. 8.

Gæster, m. gäst, främmande person: hospes.)(bondi, I. K. 15:1; II. K. 32.

Gæta (giæta), v. a. vårda: custodire. II. A. 18.

Gæta (praes. gæter, giater v. giæder), v. a. afla: procreare. g. barn viþ konu, I. A. 5; 8: 3; II. A. 7, 12. Gæta, v. a. c. gen. erinra sig, omtala: commemorare. ær hans e giætit at gopo, han ihågkommes eller omtalas ålltid till det bästa: semper honorifice commemoratur. IV. 15: 16.

Gætas, v. dep. c. dat. behaga: placere. giæts eig ... frændum at, behagar det ej slägtingarne, äro de ej nöjde dermed: si id cognatis non placeat, v. cum eorum consensu non fiat. II. A. 6.

Gætsla (giæzla), f. (a gæta) vård, förvar: custodia. I. R. 13; II. R. 29.

Göma, v. a. 1) förvara: custodire. II. Dr. 40, 41; **p**. 17, 58. 2) bevara: conservare. II. G. 18; IV. 15: 18. 3) iakttaga: observare. I. Br. 3. g. at mannum, II. Forn. 46. han gömde þerra (sc. lagha), IV. 14: 13.

Göma, f. förvar: custodia. II. R. 29. not. 6. undir finni g. hava, II. Add. 11: 14. Cfr. Vangöma.

Gönum, gönom, praep. c. acc. genom: per. I. VS. 1:3; FS. 2:3; 5:2; II. Forn. 14, 20. Cfr. *pær*.

Gönum lægher, adj. (a læggia) genomstungen: transfixus. I. VS. 1: pr.

Gör, göra, görd, vide Gæra.

Görsimi, vide Gærsimi.

Gör piuver, vide Gorpiuver.

Götar, m. pl. 1) Göter i allmänhet, Öst- och Vestgötar: Goti, Sveciae meridialis incolae. Cfr. Svear, Væftgötar, Öftgötar: 2) under benämningen allir götar inbegripas här blott Vestergötlands innevånare: allir götar hic tantum sunt Vestrogotiae incolae. I. R. 1: pr; II. R. 1. til pings föra firi alla g., d. ä. till aldragötating: ad iudicium commune Vestrogotorum. I. P. 5: 2; II. P. 33. Cfr. Egn, Mark, Ping. Göz, vide Goßs.

Gößa, göda, v. a. göda (jord): stercorave. II. Forn. 38; III. 50. Haft, vide Hapt.

Haftifi (rectius haftilfi), n. (a hæfta) häktelse, fängsligt förvar: carcer, vincula. III. 70.

Hafva, vide Hava.

Hulataghl, n. tagel, hästsvans: pilus caudae (equinae). I. R. 9:3. Cfr. Hali, Taghl.

Halbani, Halbend, vide Haldbani, Haldbænd.

Halda (halþa, I. J. 2: pr; 6: 1; III. 117. halla, III. 88; IV. 19: 2; 20: 1. imperf. hælt, I. Md. 3: pr; CB; Br. 1. hiolt, I. CB. not. 44; II. K. 37. pass. hights [hiolz], IV. 16:13.), v. a. c. acc. v. dat. 1) hålla: tenere. a (barni) h., I. K. 1. h. a vakni finu, I. Md. 12: pr; Add. 11:19. h. a hælghadome, II. Add. 11:9; 12:1. h. i befsle, I. CB. h. bonda mæn uplats, II. Add. 5: 1. h. manni undir od ok æg, I. Md. 3: pr. inne *h.,* behålla i sitt förvar: retinere, secum habere. I. Br. 1. ater h., qvarhålla: detinere. I. Br. 1; II. K. 37. fum vid þænna tinda haldas eig firi kirkiu vig/l, som ej tillhållas (att betala) denna tionde för kyrkinvigning: quinon obligantur ad (pendendas) has decimas pro templi consecratione. I. Br. 2. h. man ledughan, conciliare alicui immunitatem. V. 2. pæn lagh mæp h., is, cum quo faciunt, cui favent leges. II. Add. 9: pr. 2) hålla, förrätta: habere, celebrare. ping h., IV. 16: 13. 3) hålla i bet (kreatur): pascere (Moeso-Got. haldan, idem). h. fæ i friþgærþi, I. FS. 6:3; II. Forn. 27. h. a finu, ivir ramærki, III. 117. Cfr. Ihald. 4) hålla, jakttaga: servare, obsërvare. at pætta matti hælder haldas, rættin haldis, at var flapan mati enalund haldas, per fkuldu hana h., IV. 19: 1, 2, 5. h. dagh, ftæm-

mudagh, vide Dagher 3, Stæmnudagher. fianætting h. v. in h., vide Siunættinger. h. in (fokn) mæß prem (sc. foknamannum), III. 92. not. 80. cfr. Gæra 1. 5) qvarhålla: retinere. h. præl, leghoman, nokkadrumb, grip, I. A. 22; FB. 11: 1; II. A. 31; Forn. 29; U. 28, 29; Add. 4: 5; IV. 20: 1. halder þæn hærran hanum, IV. 19: 1. halder bonden hans pænningum, III. 88. Cfr. Væß. 6) underhålla: alere, sustentare. II. Add. 7: 21. brytia firi (bo) h., II. A. 21. Cfr. Uppe halda. 7) behandla: tractare. Vide Mishalda.

Haldbani (halbani, hall bani, halfbani, halfs bani), m. (a halda) dråpares medhjelpare, som vid dråpet hållit den dräpne: homicidii socius, qui, occidendum tenendo, interfectorem adiuvat. I. Md. 3: pr, 3; II. Dr. 8.

Haldbænd (halbend, halfbænd, haldsbend, halfs bænd), f? (a haldbani) 1) haldbanes handling eller delaktighet i dråp: crimen illius homicidii socii, qui haldbani dicitur. I. Md. 3: 3; II. Dr. 8. 2) med detta ord beteknas äfven den eller de personer, som på sådant sätt äro brottslige: h. v. quoque respicit eum eosve homines, qui ita homicidam adiuverunt. h. næmna, nämna den eller dem som äro skyldige till haldbænd: eiusmodi socium sociosve homicidii nominare. I. Md. 1:1; II. Dr. 3.

Hulds örar (halz örar, halfs örar), m. pl. (ab Isl. halld, custodia) inlagsfä som blifvit emottaget till vårdande under ovilkorlig ansvarighet: res alienae custodiae commissae, eaque lege a depositario acceptae, ut sine ulla exceptione restituantur. I. A. 21: 3; II. A. 30. Stj. quem fere secuti sunt Ver. Locc. et Ih., h. v. a hals, collum, deducens, vertit: "den skuld död man är skyldig till kronan för någon sin brott," vel,

et loquitur Ih., "mulcta qua vita redimitur." At non dubium est quin h. v. eadem sit ac v. halzfæ in Iure Scanico et Selandico Enici R. (III. 33.) occurrens, quam varie intellexerunt Iuris Danici interpretes, etsi nullo modo suspecta est explicatio, quam dedit ANDREAS SUNONIS (Legg. prov. Scan. XVI. 7.): "quicunqué recipiet ea conditione quaelibet conservanda, ut in eodem quicquid eis contigerit valore reddantur, quae deposita Holdsfæ [lege halzfæ] lingua patria nominantur" etc.

Halfgarper, m. gärdsgård emellan tvenne tomter (eller annan gärdsgård), hvaraf grannarne stängde hälften hvardera: saepes inter areas (v. agros), cuius dimidia pars ab utroque vicinorum struebatur. II. J. 21. Cfr. Halfgærpi.

Halfgildi, n. (a giald) ersättning af halfva värdet: dimidii pretii compensatio. giælda h., I. R. 9: 3. not. 37; II. R. 24; III. 151. taka h., I. R. 9: pr; II. R. 20.

Halfgærþi, m. i. q. halfgarþer. I. J. 9: 1; II. J. 21. not. 71.

Halfmark (hafmark, III. 79.), f. half mark: dimidia marca. I. R. 12: 1; II. K. 34, 56; VS. 10; R. 21. Scribitur divisin half mark, I. VS. 3: 1; 5; P. +8; FS. 3; II. VS. 14; Dr. 19. etc.

Halfmarka land, h. ett stycke åkerjord som utan tvifvel innehöll fyra öresland: ager, qui sine dubio quatuor öresland continuit. II. K. 2. Cfr. öres kand.

Halfthundræd. (hafthundræd), num; ett halft hundrade (50 eller 60): dimidia centuria (quinquaginta v. sexaginta). IV. 16: 13.

Helftninger, vide Hælfninger.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vel. L.

Hali, m. svans: cauda. I. LR. not. 7. Cfr. Halataghl.

Halmber, m. halm: stramentum. Cfr. Hylia.

Halfs bani, Halfs bænd, vide Haldbani, Haldbænd.

Halfs orar, vide Halds örar.

Halver, adj. half: dimidius. I. K. 18; Md. 2, 3: 2. etc. half fæmti, quatuor cum dimidio. I. Md. 1: 4; 3: 2, 3. etc. kalfemto, halfemte, pro half femto v. femte, II. Dr. 7, 8. half fætte, II. p. 3. hælf pro half, II. Dr. 7. haf, haft, vide Halfmark, Halfthundræd. alt pro halft, I. B. 7. halft bo, I. pl. halvu minna, dimidio minus, non tertia pars, ut, ANDREAE SUNONIS paraphrasin Iuris Scanici male intelligens, docet BRING (Diss. de vet. Sv. et Got. praecip. instit. p. 48. not. g.). I. Md. 1:5; II. Dr. 7; III. 63. halft pæt æptir ær, hälften af det som återstår: dimidia pars eorum quae restant. II. Fr. 11. ætt hans ær half þrælar ok frælsgivar, hans (den ättleddes) halfva slägt, neml. hans naturliga skyldemän, äro trälar och frigifne, (och endast den andra hälften, neml. ättledarens slägt, i hvilken han blifvit uptagen, består af friborne): dimidia pars eius (qui in familiam alicuius est receptus) generis, nempe naturales eius cognati, sunt servi et liberti, (altera vero pars, nempe ea familia, in quam receptus est, est ingenua). I. Md. 2; II. Dr. 7. Aliter, sed male, Locc. ceterique interpretes haec explicant. half tylft, vide Tylft.

Hamber, m. skepnad: forma. i trols ham, I. R. 5:5; II. R. 9.

Han, pron. han: ille. Scribitur an, I. A. 22; FB. 11: 2; II. K. 63. not. 75. hæn, I. R. 5: pr. æn, I. Md. 8. han mæß eße finum etc. den som: is qui.

II. Praef. — gen. hans; pa ær han milti hans. då han miste honom: quando eum perdebat. II. D. 18. til hans. emot honom: contra eum. II. Add. 7: 15. not. 5. cfr. Gæta. dat. hanum, I. Md. 1:3; 6; A. 21: pr. etc. acc. han, ex. c. ba fkal han (honom: eum) fökia, I. S. 6: 1. ær han havir, I. A. 22. hin han ætledde, ibid. 23. han (kal rum kalla, I. D. 5: pr. han fkal arvin hava, IL K. 73: 1. pan ene han griper, II. p. 10. pæn fum ... han vil föpa, 11. J. 5. pa skal han laghmaber up döma, II. Add. 13: 1. hvar han dræper. III. 111. fum han ftyrdi, IV. 16:12. pæn fum han far, IV. 18:12. ær hun förde, IV. 20: 3. föken, contr. pro föke han, II. Forn. 30. not. 07. — Fem. hun, quod vide.

Hand (hant, III. 67, 68. dat. hændi v. handi; pl. handær, hanper, pro hænder, I. Md. 8; III. 67. hand, III. 136.). f. band: manus. I. Md. 8; S. 4: pr; O. 3. etc. taka i hand manni, L.J. 2: pr. fa, ∫ælia, raþa i hand v. hænder manni. vide Fa 4, Sælia, Rapa. sælia (umbub) i hand manni, updraga, gifva ombud: mandare. III. 67, 68. i hænder fa, emottaga: accipere. III. 67. i handum hava, possidere. I. p. 3: 1; 8: pr; 9, 10, 12: pr, 2; 13, 17; II. K. 73: 7; II. **P.** 49; III. 97, 112, 136. *i hændi ha*va, idem. I. P. 12:1. handa mællum hava, idem. II. A. 31. Cfr. Handamælli. kænna v. hitta grip (fin) i annars mans v. i piufs handum, I. D. 10, 14; II. p. ind. 48; cap. 42. i handum taka (*piufnop*), I. R. 11: pr; II. R. 26; D. 1, 2, 5, 6, 29, 58; III. 145; IV. 18: 1, 5, 7. i handi taka, I. p. 4:1. af handum v. hændi fær, i. q. af fær, ifrån sig: a se. fkuuta kono af handum fær, förskjuta: repudiare uxorem. I. A. 8:3. Juceria barn af h. f., d. ä. svärja att man ej är far till barnet: iureiurando

negare se esse patrem infantis. II. Add. 2:3; III. 46. fökia garb af hændi v. handum fær. d. ä. frihet från skyldig. heten att underhålla gärdsgården: instituta actione petere immunitatem ab officio saepis struendae. I. J. 11, 13:1; 17: pr, 1. fara fær iord af handum, vide Fara. taka tva (mæn) af pæs fænde etc. i. q. af pem, L. J. 2: pr. bibin af bæggia handum, i. q. af babum, IL D. 54. a hænder manni, i. q. a man. Tokia a hænder manni (firnarorb), L R. 5:3. (va fum (han fökte) fyr a (sc. hænder (ær), I. J. 13:1; II. J. 28. vita, vitna, bæra vitni, vinna, sværia a hænder manni (banorb etc.), I. Md. r. 2; 3: 1; 8; S. 1; B. 1: pr; R. 8: pr; II. Dr. 3, 8, 19; R. 17-20. lepa (piuft) a hand manni, I. p. 16; II. p. 51 (ubi pro a scriptum est i). cfr. Lepa. - Handin hælgha, ett belgedomsskrin, som troligen till formen liknat en hand: theca sacrarum reliquiarum, quae sine dubio manus forma fuit figurata. IV. 16: 12. — Cfr. Bak, Saman, Afhænda.

Hand, ? slag: genus. Cfr. Aldra-, Nokra-, Priggiahanda.

Handamælli, adv. i händerna: in manibus. h. hava, besitta: possidere. I. A. 22. Cfr. Hand.

Handaværki (handværki, hanverki), n. 1) gerning, som verkställes med händerna: actio, quae manibus fit. af -kum manna, genoth menniskors gerningar eller vållande: hominum contrectatione v. violentia. I. R. 8: 1; II. R. 18. af hans -kum, II. U. 22. 2) ett med händer gjordt verk, t. ex. en brunn, en fiskdam: opus manu factum, ex. c. puteus vel piscina. I. R. 9:1; II. R. 21.

Handlin, n. handkläde: sudarium. II. K. 2.

Handran, n. rån, bvarigenom något med våld tages en annan ur händer-

na: rapina, qua aliquid alicui e manibus eripitur. *ræna man handran* v. - *ni*, I. R. 6; II. R. ind. 12; Add. 3: 3.

Handfalder, adj. (a *fælia*) öfverlemnad, anförtrodd: traditus, mandatus. *þæt ær handfalt fa*, det som han får åt sig anförtrodt: quod sibi mandatum accipit, I. A. 17: 1, nisi forte pro *fa* legendum sit *fæ*. Cfr. Handfalu fæ.

Handfalu fæ, n. öfverlemnadt eller anförtrodt gods: hona tradita vel mandata. II. A. 22. Cfr. Handfalder.

Handværki, vide Handaværki.

Hangi, m. (Isl. corpus humanum in patibulo suspensum) hängning: suspendium. H. v. occurrit in formula: til hugs ok til hanga (vide Hug), nisi forte dicendum sit v. hanga ibi esse v. n. hänga: pendere. Cfr. Hængia. Hanni, vide Hun.

Hapt, haft, n. band, boja: vinculum.

i piufs - tum, d. ä. bunden af tjufven:

a fure vinctus. I. p. 14; II. p. 48. Har, n. har: crinis, capillus. I. LR.

i h. taka, I. K. 12:1; II. K. 25. Cfr. I. S. 4:4. not. 12. Cfr. Lösharaþer.

Har, vide Hvar.

Harder, adj. hård, sträng: durus, rigidus. IV. 12, 16: 16; 19: 4.

Harma, v. a. sörja öfver: dolere. IV. 15: 18.

Har/kip, vide Hærfkip.

Harap, hared, vide Hærap.

Hava (hafha, III. 86. hæwæ, III. 45. hæft pro haft, II. Add. 11:1. imperf. haffi v. hafdi, I. A. 21: pr; R. 5: 1; Br. 6. etc.), 1) v. a. hafva: habere. I. K. 6, 7: 3; 12: pr, 1; 15: 3; 18. etc. i handum v. handamælli h., vide Hand, Handamælli. h. ok hæffa, allitt. II. Add. 11: 1. bifkuper fkal gengærf h., II. K. 73: pr. böta fva mykit fum per (sc. frændir) h. vilia, II. A. 19. havi fiælver, behålle (det han tagit från den andre eller hittat): ipse ha-

beto (id quod ab altero cepit vel invenit). II. Forn. 44; U. 14. pæn inkte hafpe æptir fapur etc. d. ä. ärfde: hereditate accipiebat. II. K. 72: pr. h. man kæran, IV. 12. pa han havir gupslikama, d. ä. bär: gestat. III. 133. h. vilia fin (map fæ), vide Vili. allan fin ræt up h., II. K. 42. 2) hålla: habere, celebrare. ping h., II. p. 17; IV. 16:13. 3) häfda: stuprare. h. fæ æller hors etc. II. R. ind. 8, nisi at (sup. ab ægha) sit addendum. 4) framhafva, fora: adducere, afferre. h. piuf til pings, I. p. 3: 1. grip frammi (framnit) h., I. p. 9; II. p. 41. 5) v. aux. hafva (gjort etc.): supino praepositum hoc verbum indicat praeteritum tempus. havir af iorpu falt, si quid de bonis immobilibus vendiderit. I. A. 21: pr. fast hava, spopondisse. I. G. 9: 7. hava at fabur fin, rem habuisse cum patre suo. I. R. 5: 5. pæn i hans garp gæst haver, qui in eius domum hospitio se recepit. II. Add. 7: 1.

Haveska, f. (Isl. hár, celsus) höghet: excelsitas. Cfr. Hiarta haveska.

Hel (hell, hæl), adj. 1) hel) (half etc: totus. en h. hovoploter, II. K. 60; III. 28. gialdi helt firi, ersätte fulla värdet: totum (occisi pecoris) pretium rependito. I. R. 9: pr; II. R. 20. 2) hel, oskadd, i godt stånd: integer, sartus teetus. I. K. 6; R. 10; FS. 5: 3; II. K. 9; Forn. 21. 3) frisk: sanus, vegetus. II. J. 46; III. 108. h. ok ufiuker, II. K. 60; III. 28.

Hel, n. vide Hæl.

Helagher (hælhir, hælhu, pro hælghir, hælghu, IV. 16: 1, 12.), adj. 1) helig: sanctus. I. K. 1; II. K. 1; IV. 14: 2; 16: 1, 6, 12. hælghir mæn, de aflidne helgonen: homines mortui, in sanctorum numerum relati. IV. 16: 2, 6. Cfr. Friphelagher. 2) helig)(söcken: festus. III. 111. Cfr. Allhelagher. Hem, n. 1) hem, boning: domus. husit ok hemet, allitt. II. Add. 7: 8, 22. Cfr. Brotar tak, Siunætta tak. 2) verld: mundus. ingin man pæssu hems, d. ä. i denna verlden: in hoc mundo. IV. 16: 12.

Hem, adv. hem: domum. I. K. 9; G. 6: pr; R. 10. etc. Cfr. Endaghi, Fara 1, Ganga 1.

Hema, adv. hemma: domi. I. Md. 1: 3; A. 13:4; D. 5: pr; 6: pr; 15; II. K. 36. etc. *iak födde han h. i hufum* ok hæfkæp etc. formula iuramenti, I. D. 17; II D. 52. Cfr. Afka.

Hema föder, adj. 1) hemmafödd: domi natus. fværia at þæt var hema föt, I. p. 8: 1; II. p. 39. væria v. fværia at i hans gardi þær var þænni griper h., I. p. 13; II. p. 47. væria v. vitna v. vinna firi hemaföt, svärja att kreaturet eller trälen, hvarom tvistas, är hemmafödd: iurare pecus v. servum litigiosum domi esse natum. I. p. 10, 12: pr, 1; 17; II. p. 44, 47, 52. Cfr. Fylsvat, Hemföho eher. 2) som hemma upfödes eller underhålles: qui domi alitur. hema föd diur, II. VS. 14; Dr. 39. Cfr. Diur.

Heman, adv. hemifrån: domo. I. A. 12: 1; 13: 4; II. A. 16; Add. 7: 16.

Hemfriper, m. hemfrid: pax v. securitas, qua quisque in domo sua fruitur. II. O. 1:14; Add. 5: pr. Cfr. Hem- • fokn.

Hemfylgd, hemfylgh (hemfylghz), f. hemföljd, 1) egentligen hvad af föräldrar gifves åt dotter vid hennes giftermål: proprie bona, quae filiae nubenti a parentibus dantur. I. A. 5; II. A. 7.)(hemgæf, I. J. 1; II. J. 1. 2) äfven hvad vid dylikt tillfälle gifves åt son: quoque ea, quae filio uxorem ducenti dantur. I. A. 21: pr; II. A. 30.

Hem fylghia, v. a. följa hem, säges om det som gilves såsom hemfylgd: domum sequi; dicitur de bonis, quae filiae vel filio coniugium ineunti a parentibus dantur. *iord lata h.*, gifva jord till bemföljd: fundum eiusmodi dono dare. I. A. 21:1; II. A. 30.

Hemfærd, f. hemresa: reditus domum. Cfr. Bort færd.

Hemföho eper, m. ed, hvarigenom den, hos hvilken en träl eller ett fåkreatur blifvit klandradt, intygar att trälen eller kreaturet är hemmafödt: iuramentum, quo aliquis adserit servum vel pecus, de quo lis sit mota, domi suze esse natum. H. Add. 2: 4; HI. 46, 49. Cfr. Hema föder, Fylsvas.

Hemgava, f. i. q. hemgæf. II. K. 72: 2. not. 25.

Hemgift, f. i. q. hemgæf. II. K. 722 2. not. 25.

Hem giva, v. a. gifva såsom hemgæf: dono hemgæf dicto dare. L A. 21: 2; II. K. 72: 2; A. 30.

Hemgæf, f. hemgift, 1) gods som af föräldrar gifves åt son vid hans giftermål: bona, quae a parentibus filio, uxorem ducenti, dantur.)(hemfylgd, I. J. 1; II. J. 1. 2) äfven hvad vid dylikt tillfälle gifves åt dotter: quae filiae nubenti dantur. II. K. 72:2; Add. 11:11; IV. 21:101. Cfr. Hemgava, Hemgift.

Hemkynni (hemkinni), n. pl. (Isl. heimkynni, a kynni, notitia) hemvist: domicilium. vænda hæl ok nakka at -num, koma apter til -na, I. A. 12:1; II. A. 16. hema at -num, II. A. 16.

Hemfokn, f. (a fökia) hemgång: securitatis domesticae violatio. veta v. gæra manni h., I. Md. 9; II. O. 1:6; Dr. 20; Add. 7:4,6,8,28. coll. c. II. Add. 7: 1-3. Cfr. Hemfriper.

Hemula, v. a. hemula, försvara förytrad jord, då den klandras: praedium alienatum defendere, v. eius evi-

Gionem, mota lite, avertere. III. 101. Cfr. Uhemol.

Hemulika (hæmolika), adv. enskildt, stirskildt: privatim, seorsum. II. Add. & 3; IV. 19:1.

Herra, vide Hærra.

Heipingi, vide Hirpingi.

Heta (hæta; imperf. hæt, IV. 15: 2.), v. n. heta, kallas: appellari. IV. 15: 1, g; 19: 1. h. vapi, fingin fæft, aldragöta ping, aker, vitulös ior p, etc. I. VS. 2: 1; G. 6: pr; R. 3: 2; J. 11, 18; p. 5: pr; FS. 4; Add. 13: 1; III. 127. h. pengsbani, piuver, græsspari, falfari, etc. I. Md. 4; A. 17: 1; J. 17: 2; II. Praef; K. 7; Dr. 7; A. 10; R. 3; p. 13; IV. 2, 15: 2. hete prer (marker) ok æru tvar, wide Mark.

Hetta, vide Hætta.

Heper (hedpær) ? toko marghir h. af marum laghum, IV. 14: 19. Locc. vertit: "multos calumniatores depulit legibus nostris;" RABENIUS vero, suadente, ut videtur, Ih. (cfr. l. c. not. 14.), haec ita interpretanda censet: "legisterium Vestrogoticum a paganismi reliquiis, quae adhue supererant, purgavit." Harum interpretationum neutra nobis vera videtur, praesertim cum vv. toko marghir vertenda videantur: multi capiebant, minime vero: capiebat multos. Quid autem hic significet v. heper (alias heder: honor, IV. 19: pr.), nos ignorare fatemur.

Hepin, adj. 1) hednisk, bedning: paganus. IV. 14: 1. 2) odöpt (om barn): non baptizatus (de infante). III. 132.

Hepna, f. hedendom, äfven den hedmiska tiden före Christendomens infö-rande: ethnicismus; quoque remotissima tempora, ante acceptam Christianam fidem. bæbi i h. ok kriftnu, I.J. 15: 1; II. J. 36. högha byr ok af h. bygder, allitt. ibid. Hialp (hiælp), f. hjelp: auxilium. II. Add. 7: 7; IV. 10: 3. *fokia (man) til* -pa, d. a. för att få hjelp: ut auxilium petat. II. Add. 7: 2.

Hialpa (hiælpa, imperf. halp, sup. hulpit), v. a. c. dat. hjelpa: opem ferre. II. Add. 7: 21; IV. 16: 12. fiukuma h., d. ä. meddela dem den H. Nattvarden eller yttersta smörjelsen: saeram coenam vel supremam unctionem aegrotis impertiri. I. K. 14: 2, 3; II. K. 28. h. fær, se expedire, sibi consulere. IV. 19: 1. h. hö ok korne, i. e. foenum segetesque colligere. II. K. 52. Hialæghi, n. (Isl. hiá, apud) sam-

lag, köttslig beblandelse: concubitus. IV. 1.

Hiarta, n. hjerta: cor, animus; inde Hiarta havefka, f. själsstorhet: magnanimitas. IV. 14:11.

Higat, vide Hingat.

Himiriki, n. himmelrike: coelorum regnum. IV. 13.

Hin (hinn, I. J. 13: pr.), pron. 1) den andre (Germ. jener): ille. I. R. 7: pr; J. 13: pr; P. 5: 1; 10, 18, 19: 1; FB. q: pr; II. A. 3, 27; G. 12. etc. byr hin, II. J. 36. 2) den (som): is (qui). h. ær, I. A. 13:4; R. 11:1; J. 20; P. 7: pr; 8: 1; 9, 14, 16, 19: pr; FS. 5: 2. etc. h. fum, II. Forn. 30; Add. 11:6. Haud raro abest part. relat. ær v. fum, ex. c. h. (den som: is qui) han atledde, I. A. 23. h. garp a, I. R. 9:2. h. i handum havir, I. p. g, 12: pr. h. fit havir takfæt, I. p. 17. 3) artie. defin. h. annar, pridi, prættandi, I. K. 2; Md. 14: 3; A. 5; H. A. 16; D. 41. h. fkyldasti, ælsti, etc. I. Md. 1:4; A. 5; G. 2: pr; LR. not. 16. hinum ældri, II. M. 1. hins dræpna, II. Dr. 12. etc.

Hindradagher, m. (pro hin annar dugher) dagen näst efter giftarqvällen: postridie nuptiarum. II. G. 2; III. 67 (ubi perperam est scriptum findrædagh pro hindrædagh). Cfr. Hindradagsgæf, Giftarqvæld.

Hindradagsgæf, f. morgongåfva, så kallad, emedan eganderätten dertill ej tillföll hustrun förr än de nygifte kommit bapi a en bulfter ok ena bleo; donum a sponso sponsae datum, ac ita appellatum quia dominium datorum bonorum non transiit ad uxorem antequam coniuges adscendissent torum. I. B. 7; A. 5, 25; G. 4: pr, 1, 2; 9: 2; II. Fr. 11; A. 7, 35; G. 3, 16; III. 67, 100. gips at hindradags, pro gifs at hindradags gæf, II. G. 2. Cfr. Morghongæf.

Hingat (higat, hangat), adv. hit: huc. I. R. 1: pr; II. R. 1; IV. 16: 1, 2.

Hinna, f. hinna: membrana. ma feia hinnu, om man kan se hinnan (som betäcker hjernan): si appareat membrana (cerebri, dura mater dicta). I. VS. 1:1.

Hinnugh, adv. (a hin vægh) dit, åt det hållet: illuc, versus illum locum. h. fum dræpit (partic.) v. dræpin var, åt det stället, der dråpet skedde: versus illum locum, ubi caedes est facta. I. Md. 14: 2; II. Dr. 30.

Hinvægh, hinvagh, praep. c. gen. på andra sidan om: trans. annar h. kiæglu v. kolmarþ, den andre (boende) på andra sidan om skogen Käglan eller Kolmården: alter trans silvam Käglan v. Kolmården (habitans). I. P. 12: 2; II. P. 45. inde: h. kiæglu mæn, män från andra sidan om Käglan: viri trans silvam Käglan habitantes. II. P. ind. 45.

Hion, n. pl. 1) h. tu v. bahi, fästman och fästeqvinna, eller man och hustru: sponsus et sponsa, seu maritus et uxor. I. A. 16: pr, 2; G. 7; J. 4: 2, 3; II. K. 52; A. 20, 21; G. 14; J. 11; III. 104. 2) tjensthjon, husfolk: servi, aliique homines ad domum pertinentes. I. K. 15: pr; R. 11: pr; P. 7: pr; IL K. 30, 43, 66; Dr. 40; R. 26; P. 35; Add. 7: 1, 8; III. 87. Cfr. Legho hion.

Hionalagh, n. hjonalag, äktenskap: coniugium. II. K. 59; A. 10. h. binda, byggia, liufa, II. K. 69. et not. 43. ibid.

Hiorpahug (hiorpæhog), n. (a hiord, grex) dråp å annans boskapshjord: caedes alienae gregis. III. 137.

Hirþi, m. herde: pastor. mæð hund ok mæð h., allitt. I. FS. 6: 3; II. Forn. 27. Scribitur hirdth, II. Forn. 27. not. 91.

Hirþingi (herþingi), m. i. q. hirþi. I. R. 9: pr; FB. 10; II. Fr. 15; R. 20; Forn. 23; U. 23, 24; III. 41, 54.

Hitta, v. a. 1) hitta, finna: invenire. I. p. 5: 1, 2; 8: pr; 9, 14; FS. 6: 1; II. A. 16, 22; P. 34; Forn. 20; Add. 2: 7. etc. h. koppofund, höka, I. FB. 🛧 pr, 2, 3; II. U. 14, 16. hittas, pass. finnas, vara till: inveniri, esse. II. A. 6; Add. 8; IV. 14:pr. 2) råka, träffa: offendere, convenire. hin skyldasta at h., I. G. 2: pr; II. G. 2. hittas (at), dep. råkas, stöta tillsammans: convenire, concurrere, collimitare. I. J. g: pr; II. J. 21; Add. 7: 7; IV. 10. hittis at kirkiugarper ok toptargarper, d. ä. om båda gärdsgårdarne träffa in på samma ställe: si saepes coemiterii et areae in unum locum incidant; nisi forte pro *toptargarper* legendum sit topt, i. e. si coemiterium et area collimitent. I. J. 9: pr; II. J. 21. 3) råka, af en händelse göra något: casu aliquid facere, (contingere). hittir hin fit at stapia, I. p. 15; II. p. 50.

Hiælp, Hiælpa, vide Hialp, Hialpa. Hof, n. hof, måtta, sedighet: modus, modestia. IV. 14: 14.

Hofdhengi, vide Höfpingi.

Hoffæ, n. (a hover, ungula) kreatur med hofvar: armentum solidis ungulis praeditum. h. ok hornfæ, allitt. L. D. 19: 2; II. D. 56.

Hoffamber, adj. sedig, återhållsam: modestus, temperans. IV. 15: 7.

Hofpa, v. a. (Isl. höfda, incipere) h. epin, förestafva eden: praeire verba iuramenti. II. Dr. 22; Add. 7: 27; 11: 13-15.

Hog, vide Hug.

Holagh, n. (a ho, alveus) träverket hvarpå vattenrännan i en qvarn hvilar: sublicium canali molari subiectum. I. M. 2; II. M. 2. Sic quoque h. v. explicant Stj. Locc. et Ih.

Hold, huld, n. hull, kött: caro. nyti h. ok hup, allitt. d. ä. behålle (egaren) det döda kreaturet: occisi pecoris corpus retineto (dominus). I. R. 9: pr; II. R. 20. fa ater h. ok hup, återställe (den som legt) etc.: reddito (conductor locatori) etc. III. 151.

"Holder, vide Hulder.

Holmber, m. 1) holme: insula. Vide ind. nom. locc. vv. Danaholmber, Putuholmber. 2) instängd, afskiljd plats: locus inclusus v. separatus; inde Holms tompt, f. nybygge, anlagdt på byns betesmark; så kalladt för sin enstaka belägenhet, och derför att egaren hade inga vitu utan garps, eller var afstängd från delaktighet i byns egor: area insularis; villa in communi pascuo exstructa ita dicebatur ob insularem situm, et quia dominus illius a communione pagi agrorum erat exclusus. II. J. 32. holmsköp, perperam sine dubio, est scriptum I. J. 13: 4. efr. not. 68. ibid.

Holt, n. liten skog, prov. hult: nemus. Cfr. Byrfuholt, aliaque silvarum nomina, IV. 11: 1.

Hor (öre, perperam, III. 121.), n. hor: adulterium. L. G. 5:1; II. K. 58; III. 94. enfalt, tvæfalt h., II. K. 52; III. 121. coll. c. I. Br. 5.

Horbarn, n. barn afladt i hor, och kanhända, i vidsträcktare bemärkelse, oäkta barn i allmänhet: liberi adulterini, ac forsan, sensu latiori, quoque spurii. I. A. 8: pr; II. A. 10, 11.

Horkona, f. qvinna som begått hor: adultera. II. K. 58.

Hornfæ, n. hornkreatur: pecus cornutum. Cfr. Hoffæ.

Horo, huro, huru, adv. 1) hurn, på hvad sätt: quomodo. I, R. rubr. not. 1; **p**l; II. K. ind. 36, 69; A. ind. 3; cap. 6; IV. 12. 2) huru (länge etc.): quam. h. længi, pikla, II. K. 1; Add. 11: 3; IV. 12. h. marghir, ehuru månge: quotcumque. II. Add. 7: 20. Cfr. E. Scribitur hufu, I. K. 1, quod propius quidem accedit ad Isl. hverfu s. hvesfu, ideoque antiquior esse forma videri potest; attamen, cum h. v. non nisi hoc unico loco ita scripta inveniatur, id potius lapsu calami factum nobis videtur.

Hors, n. 1) sto, prov. hors: equa. II. R. 8; **p**. 50.) (*hæfter*, I. R. 9:1; 12:1; II. R. 21, 23, 28; Forn. 1, 2. not. 73; IV. 6. 2) häst eller sto: equus aut equa.) (*not*, I. R. 8; **p**. 19:2; II. O. 3; R. ind. 8; capp. 17, 18; **p**. 56; Forn. 30. — Cfr. Hyrfu, Örs, Stophors, Vildi hors.

Hor fak, f. horsak, anklagelse för hor: caussa v. accusatio adulterii. giva kono finni h., II. G. 6; Add. 4:5.

Hortugha, vide Hortuta.

Hortuta, f. horkona: adultera, moecha. I. R. 5:5. Incertum est, an pro hortutu legendum sit hortucu, ita saltem legisse videtur scriptor cod. B. cum ille habeat hortughu, H. R. 9. Origo vocis latet; nobis tamen verisimile videtur tuta v. tyta olim significasse seminam, unde vargtytta, lupa. atque apud Dalekarlos, *tytta*, vetula (secundum Ver. avia, secundum Ih. in *Dial. Lex.*, amita, matertera, vel senex ancilla).

Hoft, Hoftping, vide Höft, Höftbing.

Hovop, hovod, n. hufvud: caput. I. **K.** 10: pr, 1, 2; Md. 12: 2; VS. 1: 1; FB. 10: 1; II. Dr. 38; Add. 7: 4. höfpi, dat. I. S. 4: 3, 5; O. 6. ftanda a halfi ek a höfpi ok hæria man, allitt. I. O. 10.

Hovoplin, n. presterlig hufvudbonad af linne: infula linea. II. K. 2.

Hovoploter (huvudloter), m. hufvudlott, en af de lotter, hvari ett arf först delas: portio hereditatis principalis. II. K. 60; Add. 11: pr, 1; III. 28, 142. Cfr. gloss. Lat. v. Capitalis pars.

Hovops maper (hufuzmaper), m. hufvudman: princeps; 1) i brott eller ansvarighet: in reatu. ær v. vari hvar h. firi fik, II. O. 1:6; Forn. 34; Add. 3: 2. Cfr. Forman. 2) i edgång: in iureiurando.)(iftapa man, II. Add. 13: 2; III. 76. Scribitur höuitffzman, IV. 21: 34. not. 49.

Hovop/ynd, f. synd, för hvilken skulle undergås uppenbar skrift: peccatum, quod publica poenitentia lui oportuit. I. K. 4; II. K. 6, 72: pr. coll. c. IV. 21: 99, 106.

Hovoß tekn (hoffod tekn), n. pl. synes betyda målade bilder, som funnos i Mariæ kyrka i Skara: ad verbum, insignia principalia; pictae quaedam, ut videtur, imagines, in templo Mariae Scarensi. IV. 16: 12. Locc. vertit "primarium velum"; Ih. (Gloss. v. let) "primariae imagines".

Hovoptiunda (hovod tinda), v. n. gifva hufvudtionde: pendere decimas capitales. I. K. 3; Br. 2 Cfr. Hovoptiundi. Hovoptiundi (hovothtinda pro hovothtiunda), m. hufvudtionde, tionde af lösegendom: decimae bonorum mobilium, decima capitalis (cfr. gloss. Lat. h. v.). I. K. 4; Br. 2; II. K. 2, 5, 6, 72; III. 22, 99.

Hvadan (hvadæn), adv. hvadan: unde. h. af, idem. IV. 14:11.

Hvar (hva, II. K. iud. 37, 38; cap. 23, 52; III. 2. etc. hvær, hver, I. Br. 5; II. Praef.), pron. hvar, hvarje: quisque. I. Md. 1:5; 5:6; J. 17:3. etc. n. hvart, I. A. 18:1; II. K. 72:2,5. hvært, I. pl; III. 68. dat. m. hvarium, I. Md. 3: pr; J. 14. etc. hvarum, III. 76, 91. f. hvarri, I. J. 2: 2; 15:1. n. hvaria, IV. 15:6. hvarpiu, III. 128. acc. m. hvarn, II. p. 8. hværn, I. Md. 1: 3. hvan, I. R. 5: pr, 2. hvænn, I. Md. : 2. han, I. K. 13. hvar, II. K. 26. f. hvaria, I. K. 15: pr; FB. 2. hværia, I. Md. 1:2. hværriæ, I. A. 8:1. n. hvart, I. K. 15: pr; R. 8: pr. n. pl. acc. hvær, IV. 20: 4. Pro hvat, I. K. 8:1. legendum videtur hvart. — h. perra, I. Md. 14: 1; G. 9:1; J. 12: pr; II. Dr. 7. etc. ærvi þerra siskini hvart annat, pro: hvart þerra siskini ærvi annat, II. Add. 11: 14. balka, hiona h., I. K. 13, 15: pr; II. U. 5. hvart pætta, II. Forn. 33. hvart, hvardera: uterque. I. A. 18:1. hvar pridi, I. FB. 2. hvær fiarpa ar, IV. 20: 4. pr at hvaro, vide pr. utan hvan pænning, utan all betalning: nulla pecunia (mercede) accepta. IV. 16: 12. h. (hvar och en: unusquisque) paghar hovoptiunda gör, II. K. 72:5. hvar) (annar, vide Annar 1. h. fum, hvilken, eho som: quicumque. I. Br. 3-5; II. K. 52, 53, 65, 70; R. 16; P. 2, 7. etc. hver, omissa part. rel. fum, idem. h. halder, I. FB. 11: 1. h. inne vil Rgia, II. K. 23. h. fk ipta brot gor, ibid. 52. h. pem havir etc. II. Forn. 45. h. han (eum) dræper, III. 111,

etc. hvært noka gærning gör, III. 68. e h., vide E.

Hvar (har, I. R. 5: pr.), pron. hvilken: quis. I. R. 5: 2; II. R. 6, 8. dat. m. hvem, IV. 19: 3. hven, male, II. R. 30; J. 46. acc. m. hvarn, I. R. 2. hven, II. R. 2. n. hvat, II. K. ind. 30, 31, 55. vet eig h. (hvem som) drap, I. R. 8: 1. hvat hælder ær, d. ä. i hvil-Ketdera fallet som hälst: in utrocumque casu. II. Add. 11: 6. hvat hælder ... æller, vide Hvat. hvat mal þæt ær, II. Add. 13: 1. a hvat dögre, I. A. 13: 4. æ hvat dagh þæt ær, II. Fogn. 29. hvat epom, mal, tima ars þæt hæl/t ær, II. Add. 13: pr; IV. 4; V: 2.

Hvar, adv. hvar: ubi. e h., vide E. k. ligger, ubicumque iaceat. II. J. 19. Hvardagher, m. hvardag: dies profestus; inde

Hvardags klæpi (hvarpax clæpi), n. pl. hvardagskläder: vestis quotidiana. I. G. 5: 1; II. G. 6.

Hvarghi, hvarghin (hvarhin; n. hvarghit, dat. hvarghum, acc. n. hvarti), pron. ingendera, prov. horgen: neuter, nullus. I. J. 9: 1; II. A. 20; D. 2. h. perra, I. A. 13; J. 16: pr; II. A. 16; J. 21, 37; Add. 6: 2. hvarti pæt, vide pæn. Cfr. Ala, Hvarti.

Hvarghi, hvarghin (hvarhhin, hvarhin), adv. 1) ingenstädes: nusquam. I. VS. 1:4; P. 8:1; 14,17; II. P. 39, 49,52. 2) ingalunda, på intet sätt: nullo modo, neutiquam. I. P. 4:1; 5:1; II. P. 29, 30.

Hvarin (rectius hvarein v. hvaren), pron. hvar och en: quisque. I. A. 2:1; II. A. 2.

Hvarti, (hværtti, I. R. 13. hvatti, II. U. 8.), conj. (proprie n. a pron. hvarghin; ex. c. far h. firi eig lugh ok eig fæ, I. LR. not. 3.) hvarken: neque.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

hvarti...æller, I. Md. 6; B. 5; **p**. 7: pr; FB. 3; II. K. 53; Add. 6: pr; III. 83; IV. 16: 12. etc. h...ok eig, II. Add. 7: 6; IV. 19: 1. Vocabulis allitterationis caussa connexis h. v. in propositione negativa (pariter ac babi in affirmativa) nonnumquam otiosa praeponitur; ex. c. h. fpik æller fper, I. VS. 4. h. ftaf æller ftol, IV. 16: 9.

Hvartvægia (hvartigia), pron. hvardera (af två): uterque. h. byr, II. J. 37.

Hvas, adj. hvass, skarp: acer, asper. h. gest, I. LR.

Hvat (hvæt, I. R. 9: pr.), conj. (proprie n. 2 pron. hvar; ex. c. hvat pem *fkil* [hælder] hæl æller hugher, hvilketdera som [hälst] åtskiljer dem ete.: utrumcumque eos separet etc. I. B. 4; G. 5: 1. etc.) ehvad, antingen: sive, ntrum. hvat...æller, I. A. 18: 1; J. 3: 1; II. K. 60; Add. 10. etc. hvat hælder...æller, I. S. 1; A. 5; R. 9: pr; J. 3: 3; M. 2; Br. 3. etc.

Hvemleder, hvem leper, vocabulum nobis incognitae significationis, occurrens in formula, vel, ut videtur, proverbio: gæri hvemleder fik vrepan, I. FB. 11: 2; II. U. 29.

Hug (ug, hog), n. hugg, huggning: caedes, caesio. II. Forn. ind. 12, 14. lagha hug, rättighet att hugga träd i bys allmänning: ius caedendi arbores in communi pagi silva. II. J. 19; Forn. ind. 13. not. 25 (nisi pro hug ibi legendum sit lot). döma til hugs ok til hanga, allitt. döma att halshuggas och att hängas, d. ä. till döden: ad obtruncationem vel suspendium damnare. I. Md. 8; p. 3: pr; II. p. 24. Varia poenarum genera in furto puniendo II. citt. esse allata, recte observat Locc., qui tamen verba: til hogs minus recte ver-

425

416

H.

Haft, vide Hapt.

Haftifi (rectius haftilfi), n. (a hæfta) häktelse, fängsligt förvar: carcer, vincula. III. 70.

Hafva, vide Hava.

Halataghl, n. tagel, hästsvans: pilus caudae (equinae). I. R. 9:3. Cfr. Hali, Taghl.

Halbani, Halbend, vide Haldbani, Maldbænd.

Halda (halþa, I. J. 2: pr; 6:1; III. 117. halla, III. 88; IV. 19:2; 20:1. imperf. hælt, I. Md. 3: pr; CB; Br. 1. hiolt, I. CB. not. 44; II. K. 37. pass. hights [hiolz], IV. 16: 13.), v. a. c. acc. v. dat. 1) hålla: tenere. a (barni) h., I. K. 1. h. a vakni finu, L. Md. 12: pr; Add. 11:19. h. a hælghadome, II. Add. 11:9; 12:1. h. i befsle, I. CB. h. bonda mæn uplats, II. Add. 5: 1. h. manni undir od ok æg, I. Md. 3: pr. inne h., behålla i sitt förvar: retinere, secum habere. I. Br. 1. ater h., qvarhalla: detinere. I. Br. 1; II. K. 37. fum vid þænna tinda haldas eig firi kirkiu vig/l, som ej tillhållas (att betala) denna tionde för kyrkinvigning: quinon obligantur ad (pendendas) has decimas pro templi consecratione. I. Br. 2. h. man ledughan, conciliare alicui immunitatem. V. 2. pæn lagh mæp h., is, cum quo faciunt, cui favent leges. II. Add. g: pr. 2) hålla, förrätta: habere, celebrare. *þing h.*, IV. 16: 13. 3) hålla i bet (kreatur): pascere (Moeso-Got. haldan, idem). h. fæ i friþsærþi, I. FS. 6:3; II. Forn. 27. h. a finu, ivir ramærki, III. 117. Cfr. Ihald. 4) hålla, jakttaga: servare, observare. at p.etta matti hælder hald**as, rættin** haldis, at var fkipan mati enalund haldas, per fkuldu hana h., IV. 19: 1, 2, 5. h. dagh, ftæmmudagh, vide Dagher 3, Stæmnudagher. fianætting h. v. in h., vide Siunættinger. h. in (fokn) mæþ þrem (sc. foknamannum), III. 92. not. 80. cfr. Gæra 1. 5) qvarhålla: retinere. h. þræl, leghoman, nokkadrumb, grip, I. A. 22; FB. 11:1; II. A. 31; Forn. 29; U. 28, 29; Add. 4: 5; IV. 20: 1. halder þæn hærran hanum, IV. 19: 1. halder bonden hans pænningum, III. 88. Cfr. Væþ. 6) underhålla: alere, sustentare. II. Add. 7: 21. brytia firi (bo) h., II. A. 21. Cfr. Uppe halda. 7) behandla: tractare. Vide Mishalda.

Huldbani (halbani, hall bani, halfbani, halfs bani), m. (a halda) dråpares medhjelpare, som vid dråpet hållit den dräpne: homicidii socius, qui, occidendum tenendo, interfectorem adiuvat. I. Md. 3: pr, 3; II. Dr. 8.

Haldbænd (halbend, halfbænd, haldsbend, halfs bænd), f? (a haldbani) 1) haldbanes handling eller delaktighet i dråp: crimen illius homicidii socii, qui haldbani dicitur. I. Md. 3: 3; II. Dr. 8. 2) med detta ord beteknas äfven den eller de personer, som på sådant sätt äro brottslige: h. v. quoque respicit eum eosve homines, qui ita homicidam adiuverunt. h. næmna, nämna den eller dem som äro skyldige till haldbænd: eiusmodi socium sociosve homicidii nominare. I. Md. 1:1; II. Dr. 3.

Halds örar (halz örar, halfs örar), m. pl. (ab Isl. halld, custodia) inlagsfä som blifvit emottaget till vårdande under ovilkorlig ansvarighet: res alienae custodiae commissae, eaque lege a depositario acceptae, ut sine ulla exceptione restituantur. I. A. 21: 3; II. A. 30. Stj. quem fere secuti sunt Ver. Locc. et Ih., h. v. a hals, collum, deducens, vertit: "den skuld död man är skyldig till kronan för någon sin brott," vel,

at loquitur Ih., "mulcta qua vita redimitar." At non dubium est quin h. v. eadem sit ac v. halzfæ in lure Scanico et Selandieo Enci R. (III. 33.) occurrens, quam varie intellexerunt Iuris Danici interpretes, etsi nullo modo suspecta est explicatio, quam dedit ANDREAS SUNONIS (Legg. prov. Scan. XVI. 7.): "quicunqué recipiet ea conditione quaelibet conservanda, ut in eodem quicquid eis contigerit valore reddantur, quae deposita Holdsfæ [lege halzfæ] lingua patria nominantur" etc.

Halfgarþer, m. gärdsgård emellan tvenne tomter (eller annan gärdsgård), hvaraf grannarne stängde hälften hvardera: saepes inter areas (v. agros), cuius dimidia pars ab utroque vicinorum struebatur. II. J. 21. Cfr. Halfgærþi.

Halfgildi, n. (a giald) ersättning af balfva värdet: dimidii pretii compensatio. giælda h., I. R. 9: 3. not. 37; II. R. 24; III. 151. taka h., I. R. 9: pr; II. R. 20.

Halfgærþi, m. i. q. halfgarþer. I. J. 9: 1; II. J. 21. not. 71.

Halfmark (hafmark, III. 79.), f. half mark: dimidia marca. I. R. 12: 1; II. K. 34, 56; VS. 10; R. 21. Scribitur divisim half mark, I. VS. 3: 1; 5; **P**. +8; FS. 3; II. VS. 14; Dr. 19. etc.

Halfmarka land, ^en. ett stycke åkerjord som utan tvifvel innehöll fyra öresland: ager, qui sine dubio quatuor öresland continuit. II. K. 2. Cfr. öres kund.

Halfthundræd (hafthundræd), num. ett halft hundrade (50 eller 60): dimidia centuria (quinquaginta v. sexaginta). IV. 16: 12.

Helftninger, vide Hælfninger.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Fel. L.

Hali, m. svans: cauda. I. LR. not. 7. Cfr. Halataghl.

Halmber, m. halm: stramentum. Cfr. Hylia.

Halfs bani, Halfs bænd, vide Haldbani, Haldbænd.

Halfs orar, vide Halds orar.

Halver, adj. half: dimidius. I. K. 18: Md. 2, 3: 2. etc. half fæmti, quatuor cum dimidio. I. Md. 1: 4; 3: 2, 3. etc. halfemto, halfemte, pro half femto v. femte, II. Dr. 7, 8. half fætte, II. P. 3. hælf pro half, II. Dr. 7. haf, haft, vide Halfmark, Hulftlundræd. alt pro halft, I. B. 7. halft bo, I. pl. halvu *minna*, dimidio minus, non tertia pars, ut, ANDREAE SUNONIS paraphrasin Iuris Scanici male intelligens, docet Brine (Diss. de vet. Sv. et Got. praecip. instit. p. 48. not. g.). I. Md. 1:5; II. Dr. 7; III. 63. halft pæt æptir ær, hälften af det som återstår: dimidia pars eorum quae restant. II. Fr. 11. ætt hans ær half prælar ok frælsgivar, hans (den ättleddes) halfva slägt, neml. hans naturliga skyldemän, äro trälar och frigifne, (och endast den andra hälften, neml. ättledarens slägt, i hvilken han blifvit uptagen, består af friborne): dimidia pars eius (qui in familiam alicuius est receptus) generis, nempe naturales eius cognati, sunt servi et liberti, (altera vero pars, nempo ea familia, in quam receptus est, est ingenua). I. Md. 2; II. Dr. 7. Aliter, sed male, Locc. ceterique interpretes haec explicant. half tylft, vide Tylft. Hamber, m. skepnad: forma. i trols

ham, I. R. 5:5; II. R. 9.

Han, pron. han: ille. Scribitur an, I. A. 22; FB. 11: 2; II. K. 63. not. 75. hæn, I. R. 5: pr. æn, I. Md. 8. han mæß eße finum etc. den som: is qui.

tit: "ad amputationem membrorum." Stj. vertit: "till hank och hängia: ad hamum sive uncum, et suspendium." hun a eig h. ok eig hanga, I. p. 5: 2. Cfr. Hugga 5, Hiorpa-, Skoghar-, Storpa-, Vapahug.

Hugga (guggæ, I. FB. 5. hogger pro hugger, I. O. 6; III. 87. heoger, III. 137.), v. a. 1) hugga: (securi, gladio etc.) caedere. h. hand etc. af manni, I. S. 4: pr, 1-4, 7; IV. 19: 2. h. af föter etc. (af manni), I.O.6; II. Add. 7:17. varþa huggin í hovoþ, I. VS. 1:1. h. up hus mans, d. ä. bryta up: effringere. I. R. 4: 1. h. up [kogh tiældra mællum, II. Forn. 11; Add. 3:6. cfr. Tiældra. nifer h. (bu mans, fæ, not, ek), I. O. 9; FB. 5, 7: 2; III. 137. hugga, absol., hugga träd i skogen: ligna in silva caedere. II. J. 19; Forn. 7, 10. etc. 2) hugga ned, fälla (trad): caedere (arbores). h. ek, undirvipu, I. FS. 2: pr; H. Forn. 8, 9. 3) tillhugga: materiam ligneam securi formare. h. axul, andurftang, I. FS. 2:3; II. Forn. 14. 4) sönderhugga: ictibus conscindere. h. klæße æller vapn annars, 11. Add. 7: 13. 5) halshugga: obtruncare. kona ær eig huggande ok eig hængiande, II. p. 33. cfr. Hug. 6) hugga fullsar: plenum vulnus infligere.)(fla, II. Dr. 41; Add. 7: 5, 7; III. 79, 87, 89.) dræpa, IV. 19: 2. Cir. Blop, Blopviti, Fulfæri, Sar. 7) slå: ferire. til h. mæp hvassi gest, I. LR. 8) bitas (om fargalt): mordere (de verre). I. Md. 15:4; H. Dr. 39.

Hugher, hughi, m. häg, sinne: animns. Cfr. Hæl, Reddughi.

Hugftor (huxftor), adj. högsint, högmodig: superbus, elatus. IV. 15:10.

Hvi, adv. bvi, hvarföre: cur. I. P. 6: pr; II. Praef; IV. 12.

Hvilas, v. dep. hvila sig: requieseese. IV. 15: 12; 16: 1. Hvilikin (hvilkin, hulkin, holgkin, hwlgin), pron. (ab obsol. hvi, Moeso-Got. hve, cui, et liker, similis) 1) hurudan: qualis. I. G. 8: 1; II. G. 15. 2) hvilken: quis. IV. 12. 3) hvilken som hälst: quicumque. I. Br. 2, 3; II. K. 48, 49, 52, 58; Dr. 41; Forn. 7, 50; Add. 3: 1; III. 81, 111, 114; IV. 4. – Cfr. Hulkalund.

Hvin, m. snattare: furunculus. II. p. 13, 14.

Hvinska (hvinzka), f. snatteri: furtum minus. II. p. 3, 10, 13; Add. 2: 12; III. 116; IV. 18: 11.

Hvinsku piuver (hwinku kuuer), m. i. q. hvin. III. 115, 116.

Hvit, n. (a hviter, albus) mjölkmat, smör: lacticinia, butyrum. II. K. 56; III. 24. coll. c. IV. 21: 38.

Huld, vide Hold.

Hulder, holder, adj. huld: propitius. bipi fva fær gup h., I. R. 8: pr; 9: pr; IV. 18: 2, 13. Cfr. Hylla, Vat, Vatter.

Hulder, part. pass. a hylia, q. vide. Hulkalund, adv. på hvad sätt (som

hälst): quo (cumque) modo. III. 112. Cfr. Lund.

Hulkin, vide Hvikin.

Hun, hon, pron. hon: illa. I. K. 10: 3, 4; A. 4: pr. etc. gen. hænnar, hænnær, hennær, I. A. 8: 2; 15; II. A. 7; J. 6. etc. hænær, I. A. 5. hennæ, II. A. 6, 19. etc. dat. hænni, I. B. 4; A. 8: 3. etc. hanni, I. G. 6: pr, 3; 7; III. 106. hænnæ, I. B. 4. hænnir, II. Dr. 11. hæne, I. G. 3. acc. hana, I. K. 6; B. 4; A. 8: 3; 15. etc. hona, V. 2. gördpenæ pro gördpe hunæ, II. Add. 7: 11. not. 90.

Hunder, m. hund: eanis. I. Md. 15: 4; VS. 5; II. R. 20. Cfr. Hirfi, Græs. Hundræd, num. hundrade: centum. IV. 16: 12. tu h., I. Br. 6. not. 63; IV. 19: 5. hundræhæ, gen. pl., II. A. 28. Cfr. Halftleindræd.

Hus, n. hus: domus. I. A. 13: pr; J. 10: 1; 11; P. 5: pr, 1; II. Praef; K. 2; O. 1: 14. etc. h. ok hem, allitt. vide Hem. h. ok hæfkaper, allitt. vide Hæfkaper. or husum taka (piufnap), II. Add. 7: 19. Cfr. Dragha, Invistar., Nöt-, Qværna-, Ut-, Utvistarhus.

Hufa, v. a. bygga hus: aedificia exstruere. I. J. 13: 2, 3; II. J. 29, 30. Cfr. Hyfa.

Hufulös, adj. obebygd, utan hus: aedium vacuus. h. tompt, II. Forn. 36; III. 45.

Husbonde, m. husbonde: dominus. 1) (landboe, bryti, II. K. 17; V. 2. 2) (leghoman æller trogivin man, II. Add. 7: 31.

Husfrugha, husfruha, husfrua, husfru, f. husmoder, bondes hustru: materfamilias. II. O. 1: 13; A. 16; Add. 7: 20, 24; III. 146; IV. 2, 18: 9.)(bonde, I. Br. 2. not. 32; II. K. 54; A. 25; **P**. 9, 11, 12, 33, 34; III. 21, 56, 100; IV. 18: 10, 13. Cfr. Husprea.

Huskona, f. 1) trälinna: serva. I. G. 5: pr; LR; II. G. 4; U. 29; IV. 20: 2. 2) träls hustru: uxor servi, contubernalis. I. G. 4: 3; II. G. 3.

Hussi (huls), n. (Isl. et Anglo-Sax. item; Moeso-Got. hunssi, sacrificium) den heliga Nattvarden: sacra coena. I. K. 14: pr, 1; II. K. 27, 28. h. taka, I. K. 15: pr. vip - li taka, I. A. 13: pr; II. A. 16.

Husla, v. a. meddela den heliga Nattvarden: sacram coenam impertire. I. K. 14: pr; 15: 1; FB. 4: 1; II. K. 27, 32; U. 11.

Hussian f. skriftpenningar: pecunia sacerdotibus data pro sacra coena impertienda. IV. 21:93.

Husprea (hosprea), f. (Isl. húfsfreya) i. q. husfrugha. I. A. 12:1; 18: pr; P. 5: 2.

Huxa, v. a. (a hugher) begrunda, uptanka: meditari, excogitare. IV. 14: 1, 17; 19: pr.

Huxan, f. eftertanke, begrundande: meditatio. IV. 12.

Hup, f. hud: cutis, pellis. mifta h., blifva hudstruken: flagellari. II. p. 13, 14, 33. Cfr. Hold.

Hubfiryka (hudftrika, huftryka), v. a. hudstryka: virgis caedere. I. LR; II. Fr. 15; **P.** 17, 58; U. 29; III. 54; IV. 20: 2, 3.

Hvælper, m. hvalp: catulus. Cfr. Bykkiuhvælper.

Hyggia, f. sinne: animus. IV. 14:11. Hyggia, v. a. tänka: cogitare. h. at, besinna: reputare. IV. 12.

Hylia, v. a. hölja, betäcka: tegere. hult halmi, betäckt med halm: stramento tectum. I. p. 5:1. hul pro hult, II. p. 30.

Hylla, v. a. (a hulder) göra huld: propitium reddere. guß hylla at fær ok at (vel forte eig legendum) græmia, göra Gud (eller bedja Gud vara) sig huld, eller vred (om man svär falskt): Deum sibi propitium vel (falsa iuranti) iratum precari. I. Md. 1: 2. Haec respiciunt iurisiurandi formulam: fva fe mær guß hulder ok vattum minum.

Hyrna, f. hörn: angulus. Cfr. Hyrnuftokker, Stokhyrna, et ind. nom. locc. v. præhyrna.

Hyrnuftokker, m. hörnstock, hörn af ett hus: trabs in angulo domus, parietes connectendi caussa, posita. I. Md. 9; II. Dr. 20. Cfr. Stokhyrna.

H) rfa, f. sto: equa. I. p. 15. Cfr. Hors.

Hyfa, v. a. 1) i. q. *hufa*. II. J. ind. not. 4: v11, v111; cap. 29. not. 94; 30. not. 3. 2) hysa, härbärgera: domo recipere. IV. 20: 1. Hædhan (hædhæn), adv. hädan: hinc. IV. 16:9.

Hæfta, vide Hæpta.

Hæfp, hæfd, f. (a hava) 1) bruk: usus. at nytræ h. landfins for ældri, IV. 14: 17, efter landets nyttiga bruk i forntiden: "iuxta utilem observantiam s. consuetudinem regionis suae ab antiquo," ut huius obscuri loci sensum recte, ni fallimur, exprimit WILDE (Sueciae Hist. Pragm. p. 307.), quem secutus est Ih. Locc. vero ita: "easque senio absterso in usum revocavit." Bur-MAN (om Province Lagarnes alder etc. Vitterh. Hist. och Antiq. Acad. Handl. 6. B. p. 226.) vertit: "för att uplifva sitt fäderneslands föråldrade lagar." 2) häfd, eganderättens förvärfvande genom besittning: usucapio. lagha h., II. Add. 11: 7.

Hæfþa, v. a. 1) häfda, besitta och bruka (jord): possidere et colere (fundum). III. 112. hæft (pro haft) ok hæfpat, allitt. II. Add. 11: 1. 2) häfda, lägra: stuprare. II. Add. 12: pr; III. 103.

Hægha, v. a. (forte a hag, saepes; cfr. Hægna. Germ. hegen) vårda: curare, tueri. Cfr. Mishægha.

Hægna (hagnæ), v. a. (a hag, saepes) i) inhägua, omgifva med gärdsgård: saepire. I. J. 17: 2; II. J. 41. 2) skydda, förvara: tueri. frið fin h., I. B. 1: pr. þa havir hun arf hægnat, d. ä. förvarat arfvet (åt barnet): hereditatem (infanti) servavit. I. A. 4: pr. Pro hægnat scriptum est egnat, II. A. 4. quod forte verti posset: tillegnat: appropriavit.

Hæl (heel), n. död: mors. hvat pem fkil h. æller hugher, ehvad döden eller äktenskapsskilnad uplôser äktenskapet: sive morte sive divortio separentur (coniuges). I. B. 4; G. 5: 1; II. Fr. 8; G. 6. *fkil pem at h. æller hu*ghi, idem. II. J. 9. Aliter, sed perperam, haec explicat Stj. quem secuti sunt Locc. Ver. et Ih. Cfr. tamen Locc. *Lex. Iuris* v. *hugde. fla i hæl*, slå ihjäl: occidere. IV. 15: 10. not. 39; 16. not. 64.

Hæl, m. hal: calx. Cfr. Hemkynni. Hæl, adj. vide Hel.

Hælda, f. (forte a halda) hålla, hilla, något som bindes vid kreaturens ben, för att hindra dem att flöja: compes, qua a saliendo cohibentur pecora. I. FS. 6:4; IL Forn. 20.

Hælda, v. a. hälla, hilla, sätta hælda på kreatur: compede vincire pecudem. II. Forn. ind. 27. not. 39, ubi tamen pro helder sine dubio legendum est halder.

Hælder (halldær, I. LR. hælper, I. B. 4. hældr, I. S. 1. hællær, heller, II. Add. 7: 11; IV. 19: 4. etc. æller, II. G. 6. hældæ, I. M. 2.), adv. comp. häldre: potius. *vil han h. böter tak*a æn etc. I. S. 6:1. hvat bonden vil h. II. K. 39. bipi v. fa aldrigh h. ræt æn etc. I. LR; II. U. 29. h. hup/trukin huskona, IV. 20: 2. eig h. þa þingas æn etc. IV. 19:4. at pætta matti h. haldas, IV. 19:1. hvat h. ær, vide Hvar. hvat h. (... æller), ehvad, antingen: sive, utrum; vide Hvat. pr h., derför, af den orsaken: eam ob caussam, ideo. I. K. 21; J. 5; IL K. 46; Add. 11:15. pr at h., idem. II. Praef; J. 13. --Hælft (hælz, III. 74. hæftz, II. Add. 13: pr.), superl. hälst: potissimum. hvar (pron.) h., hvilken som hälst: quicumque. III. 39; IV. 19:3. hvat (epom etc.) ...hælft, vide Hvar. hvar (adv.)...h., hvar som hälst: ubicumque. II. K. 72: 3; III. 74. hulkalund .. h., huru som hälst: quocumque modo. III. 112.

Halfninger (hælmninger, halfminger, halftninger), m. (a halver) halft: dimidium. I. G. 4: 2; II. Fr. 11; G. 3; J. 46; III. 52, 108; IV. 13.

Hælgh (hælgþ), f. helg, högtid: festum. Vide Forhælgþ, Pafkahælgh.

Hælgha daghar, m. pl. (a•helagher) helgdagar: dies festi. I. Br. 4; II. K. 52, 69; Add. 5:3; III. 18.

Hælgha þorsdagher, m. Christi himmelsfärds dag: dies adscensionis (cfr. gloss. Lat. h. v.). I. J. 9:1; FB. 1; Br. 4; II. K. 52; J. 21; U. 1,6; III. 18; V. 2.

Hælghidomber, m. helgedom; så kallades helgonens quarlefvor, hvilka förvarades i kyrkorna, och vid edgång vidrördes af dem som svuro: res sacra; ita appellabantur reliquiae sanctorum, quae in templis adservabantur, et ab iis, qui in iudicio iurabant, tangebantur. IV. 16:12. hælghum dome valda, vide Valda. bipia fva fær gup hul**l**an ok vattum sinum ok hælghadoma han a halder etc. formula iurisiurandi, in qua verba: ok hælghadoma (acc. pl.) ad praeced. v. gup sunt referenda, non vero ad verba: sær ok vattum finum, ut credidit Bg. (C. I. VG. p. 44. not ^(a)). II. Add. 11:9. Eadem fere formula, verborum ordine paullum mutato, occurrit II. Add. 12:1.

Hælghis bot, f. (a hælghi, pax, seouritas; cfr. Manhælgi) böter för brott emot allmän fred och säkerhet, t. ex. dråp: mulcta homicidii vel alio modo violatae publicae securitatis. I. Md. 3: 4, nisi pro hælghis forte legendum sit manhælghis. Cfr. Manhæliæs bot.

Hælghuna mæssu dagher, m. i. q. aldrahælghuna dagher. II. K. 52,54. Scribitur: hælghuna dagher, helghomæsso dagher, II. K. 52. not. 69; cap. 54. not. 10.

Hælmninger, vide Hælfninger.

Hælraþ, hælræþ, n. pl. råd eller andra ord eller gerningar hvarigenom man tillskyndar någon döden, utan att dock sjelf dräpa, eller vid dråpet vara bebjelplig: consilia aliave dicta vel facta, quibus aliquis alii necem parat, non tamen ipse caedem patrans, ad eamve auxilio adiuvans. *rapa man* -*pum*, I. Md. 3: 2; II. Dr. 8. Cfr. Ra*pa*, Rapsbani.

Hælviti, n. (a hæl et viti, poena) helvete: infernum, gehenna. IV. 12.

Hæmd, f. 1) hämnd: vindicta privata. II. Add. 11:19. 2) straff: poena. IV. 19:2.

Hæmna, v. a. vel hæmnas, v. dep. hämnas: ulcisci. h. piufs etc. (c. gen.), I. O. 2; II. O. 1: 11; Add. 5: pr; 7: 18. h. a man, II. O. 1: 9; Add. 5: pr; 7: 11, 18. h. up a man, IV. 9: 1. h. æptir böter fæstar, d. ä. sedan böter blifvit af den brottslige utfästa: mulcta a reo promissa. II. Add. 7: 10. h. a sæt mal ok böt, sedan saken blifvit förlikt och böter erlagda: compositione facta mulctaque soluta. II. Add. 7: 9. h. a konongs dom, d. ä. sedan konungen dömt i saken: caussa a rege iudicata. II. Add. 7: 18. Cfr. Ræfsing.

Hæmolika, vide Hemulika.

Hæn, vide Han.

Hænda, v. a. (a hand) taga med händerna, gripa: manu apprehendere. pæn a hæra ær hændir, allitt. I. FB. 7: 1: II. U. 15.

Hængia (hengihiæ, II. p. 58.), 1) v. a. uphänga: suspendere. II. p. 3, 17, 58; IV. 18: 5. up h., II. p. 22, 58; Add. 7: 29; III. 71, 111. Cfr. Hugga 5. 2) v. n. a) hänga: pendere. I. K. 10: pr; II. K. 17. b) hänga i galge: suspendi (in patibulo). II. p. 6, 19-21; III. 116, 145; IV. 16: 5, 7; V. 3. cfr. Uppi. — Cfr. Hangi.

Hæpta, hæfta, v. a. (a hapt) fasthålla, qvarhålla: retinere. I. G. 9: 1; II. G. 16.

Hæra**þ (hæræþ, hærad, hæræd)**, n. härad: territorium, plures pagos (byar) continens, cui unus praeerat iudex, hærapshöfpingi dictus. I. K. 13; Md. 1: 3; 3: 3; 6, 14: 3; S. 1; B. 6; II. Dr. 40, 41; D. 17; Add. 2: 14; 6: 1, 2; 7: 21, 25; 11: 13, 14; III. 128, 144; IV. 10: 1. etc.) (land, I. J. 16: 1; II. J. 38; U. 6.) byr, I. J. 16: 2; II. J. 38. fiærpungs h., vide Fiærpunger. firi h., inför häradets innevånare, d. ä. på häradstinget: coram incolis territorii (in conventu iudiciali). I. p. 5:2; II. p. 33. Nomina territoriorum in Vestrogotia enumerantur I. pl; VK. - Scribitur hærep, I. K. 7: pr. haræp, I. B. 1:1; 7. etc. haraz (gen.), I. D. 14. haræd, hared, I. pl; VK. hæræz, I. J. 16: 1. (sed pro hæræz, III. 77, videtur esse legendum hæræzhöfpingæ). hærath, harath, II. Dr. 8, 31. harat, haræt, II. p. 30; J. 38. etc. hærape, II. O. 1: 13; R. 4. *færæt*, male, III. 80. hæræþ, gen. pro hæræþs v. hæræz, I. J. 16: pr; H. Add. 10, 11: 5. - Cfr. Friblös, Innan, Rætter, Utan.

Hæraps almænninger, afyn, vide Almænninger 2 b), Afyn 2.

Hæraþsdomber, m. dom, gifven på häradstinget: sententia in iudicio territoriali lata. III. 48.

Hæraþshöfþingi (hæræþs-, hæraz-, hærafs-, hærafz-, hæræfz-, herezhöfpingi, hærazhofþingi, hæræzhöfdenge, hærazhöfdinge, hærads hyfþingi), m. häradshöfding: iudex territorialis, praeses haeradae. I. Md. 1: 3; 11; B. 6; P. 5: 1; 6: pr; IL K. 63; Dr. 4; P. 17, 30; J. 5; Forn. 40; Add. 6: 1; 7: 25, 27; 11: 13-15; 12: 1; 13: 1; III. 2, 58, 74-77, 80, 89, 122, 144; IV. 19: 1; 20: 3; V. 2. Scribitur hæraz- v. hæræzhöþingi, II. Fr. 10; Dr. 22; Forn. 45, 46; U. 29; Add. 1.

Hæraþsmanna mal, n. ordförande-befattning för häradsboarne; häradshöfdinge-ämbete: iudicis territorialis potestas v. iurisdictio. II. Add. 1.

Hærabsnæmd (hærædz-, hæraz-, hæræz-, hærafz-, hæræfsnæmd, -næmpd. -nempd, *nemd; kæræfz namd, I.A. 11. hærærs næmd, I. A. 15. hæræz nenpd, II. A. 19. hæræznemp, III. 72. hæræznempdæ, III. 77.), f. häradsnämnd: viri intra territorium habitantes, ad caussam inquirendam nominati. II. Add. 2: 14; III. 76, 122.) firer bungs ncemd, II. Add. 10. k. fkal vita hvat hælder...æller etc. v. hvat þærær fant um, II. Add. 7: 11, 12, 16, 18, 25; 11:14. pæt skal h. vita væria æller fælla han, II. Add. 7:21. han væris meh aldri h. æller fællis, IV. 19:2. til pres h. vær han æller fællir, II. Dr. 40. 41. væri fik v. væris mæph., I. A. 15; III. 109, 132. pæt ligger til h., II. R. 10; Add. 5. not. 36; 10; III. 87. pæt fkal ftanda (qvart) til h., II. Add. 7: 21. not. 51; 26. Cfr. Lukter.

Hæraþsræfft, f. häradsförbud eller fredlysning (angående skogsåverkan): interdictum territoriale v. in iudicio datum (ne arbores in aliena silva caedantur). læggia v. taka fkogh i h., I. FS. 2: pr; II. Forn. 7; IV. 7. Locc, vertit verba: utan fkogher fe lagaper i h., ita: "nisi silva in certas et mensuratas territorii partes divisa ac distincta sit;" Lund. vero recte, ut nobis videtur: "nisi silva sit interdicto territorialis iudicis prohibita, ut ne caedatur."

Hærapsping, n. häradsting: iudicium territoriale.)(fiærpungs ping, II. G. 12; Add. 9: 2; III. 128, 130; IV. 7.)(lands ping, II. Add. 2:10.)(fiærpungs ping et lands ping, II. Add. 11: 5; 12:1; III. 68.)(ræffinga ping, II. Forn. 43; III. 57.

Hærbærghi, n. 1) gästrum: cubieulum hospitale. II. K. 2. not. 15. 2) i allmänhet ett rum, der vissa saker förvaras: cella, ubi res cuiusvis generis

reponuntur. Cír. Bak-, Korn-, Mathærbærghi.

Hærdis lös, hærdi lös, adj. (Isl. hirdulaus, a hirda, servare) vårdslös, liknöjd: incuriosus, negligens. IV. 19:4.

Hærfærþ, f. härfärd: expeditio militaris. II. Add. 9: 1.

Hæri, m. hare: lepus. Cfr. Hænda.

Hæria, v. a. (a hær, exercitus) 1) föra krigshär, anfalla med krig: exercitum ducere, bello infestare. h. a land, I. O. 4. h. land, II. O. 1:8. 2) plundra: spoliare. h. man, I. O. 10.

Hærlænfker, adj. (ab adv. hær, hic, et land) inländsk, inom landet (Vestergötland) född eller boende: indigena, intra provinciam (Vestrogotiam) natus vel habitans. I. S. 3; II. D. 45.) utlænfker, I. Md. 5: 5; II. Dr. 14. Hærra (herræ; hæræ, IV. 19:5.), m.

herre: dominus; ita appellantur 1) Gnd: Deus. var h., I. Br. 6. not. 63; II. G. 18. fin; IV. 19:5. 2) konungen, riddare och de förnämste bland presterskapet: rex, equites, insigniorisque dignitatis clerici. L. Br. pr; IV. 19:5. fyrftu hærrar, III. 118. 3) landsherren, konungens högste ämbetsman inom landskapet: praetor provinciae. III. 57. coll. c. II. Forn. 43. Cfr. Lands hærra. 4) enskild herre eller husbonde (i krigstjenst): herus, dominus (snb quo aliquis militat). II. O. 1: pr; III. 72; IV. 19:1. hærra fiæni/t, II. R. 30; J. 46.

Hærramot, n. konungamöte: conventus regum. I. CB. not. 40.

Hærfkip (hurfkip), n. krigsskepp, kaparefartyg: navis bellica v. piratica. I. O. 10; II. O. 1: 10.

Hærvapn, n. pl. krigsvapen: arma militaria. IV. 16: 16.

Hæskaper (hæskæper), m. (forte a hia, apud; cfr. Hialæghi) familj, hus: familia. ægha barn i h., I. A. 6: pr; H. A. 8. hema i hufum ok h., allitt. I. p. 17; II. p. 52. vræka bröt leghoman af h. ok af vist finni, I. FB. 11: 2; II. U. 27. Stj., quem secuti sunt Ver. et Ih., derivat h. v. ab Isl. hiú, hion: famulitium, unde hiús kapr, hjonalag: coniugium.

Hæstafoper (hastæster), n. hästsoder: pabulum equarium. III. 89.

Hæstassen, m. stallmästare eller stalldräng: stabularius. IV. 15:11. Cfr. Ih. Diss. Catal. Reg. Sv. G., p. 81. seq.

Hæster (æstæ pro hæstæ, II. Add. 6: pr. not. 77.), m. 1) hast: equus v. equa. I. R. 9: 3; p. 1. etc.)(skiut, V. 1. sæn h. havir i handum, allitt. d. ä. det stulua: rem sublatam: I. p. 8: pr. Cfr. Tiuser hæster. 2) häst: equus,)(hors; vide Hors 1.

Hætta, v. a. äfventyra, våga, förloa ra: periclitari, perdere. h. viþ finum prim markum etc. d. ä. böta: mulctari. I. K. 5; 12: pr; A. 22; II. K. 8; 72: 1; A. 31; p. 7; Forn. 29; U. 25, 29; Add. 2: 9; IV. 20: 1. h. viþ fva mykli leghu etc. I. FB. 10: pr; II. U. 23. h. fliku famu viþer, I. FB. 11: 2; II. U. 27; III. 88.

Hævia, v. a. begynna: incipere. pa hæfs i vargs næsi, IV. 10.

Höfpingi (höffilhengi, hofdhengi, höffhengi), m. hölding, styresman: praelectus, primas. Cfr. Hærapshöfpingi. væ/tgötar ok perra -giar, d. ä. häradshöfdingar: iudices territoriales. IV. 14: 17. laghmaper ok lands -giar, landets höfdingar, d. ä. häradshöfdingarne: iudices territoriales. IV. 15: 10. rikifins -giar, de förnämste herrarne i riket: proceres regni. IV. 14: 17.

Wögha byr, m. gammal by, som ända från hedniska tiden varit bebygd: pagus vetustus, ab ethnicismo inde conditus, ut recte vertit Ih. högha byr ok af hefnu bygder, allitt. I. J. 15: 1; II. J. 36. Cod. K. pro högha male habet höxter; h. v. enim non ab adj. högher est derivanda, sed a högher, hög: tumulus, ut recte observavit Ih. (Gloss. vv. hedenhös, hög); cum mempe ethnicismi tempore in tumulis sepelirentur maiores nostri, inde factum est, ut, his aboliti ethnicismi monumentis tantum superstitibue, vv. högher et hebna idem fere significavetint. Cfr. ÖGL. h. v. et SkL. v. Högha man.

Högher, adj. 1) hög: altus. höghe altare, vide Altare. superl. höftæ, pro högftæ, II. Forn. 39. Cfr. Domari. 2) viglig, svår: gravis. höghre fak)(læghri, IV. 12. högh gærning, vide Gærning 2.

Höghia, v. a. (a högher) höja, uphöja: extollere, evehere. IV. 14: 11.

Höka'funder, m. fynd af hökar: inventio accipitrum, II. U. ind. 16; a

Hoker, m. hök, falk: accipiter, falco. I. FB. 7: 3; II. U. 16.

Höra (horæ, IV. 19: pr.), v. a. 1) höra: audire. h. vitni, etc. IV. 12, 20: 3. 2) tillhöra: pertinere (ad aliquem). h. nokrom hærra til, IV. 19: 1. hörer hos (pro os) þæt etc. IV. 19: pr.

Horængiar, m. pl. (a höra, audire) shörare, vitnen, som på *fægnarþinget* skulle intyga, att målseganden på endagen fullgjort sin bevisning emot den anklagade: auditores, testes, qui in iudicio adfirmarent actorem accusationem suam contra reum constituto die rite probasse. I. B. 1: pr. Cfr. Umftapumæn, et WEYLLE, Glossar. Iur. Dan. Norv. v. Lowhoringer.

Hoft (hoft, II. Add. 9: 2.), m. höst: suctummus. II. K. 54, 73: 2; III. 18, 7, 87, 88. fokia bahe var ok h., neml. på de tider om höst och vår, då utsökning i allmänhet ej fick ske: illo auctummali vernoque tempore, quo ex-

actiones iudiciales universe erant prohibitae. III. 140. Cfr. ÖGL. vv. Anfriher, Varfriher.

Höftping (hoftping), m. räfsinga-, fjerdings- och häradsting, som hölls om hösten: iudicium supremum, quadrantis et totius territorii, auctumnali tempore celebratum.) (varping, II. U. 6; Add. 9: 2, 3; III. 74. Cfr. III. 57.

Höt, n. hot: minae. II. Add. 7:3. not. 22; 13. not. 97; 16. not. 11. Cfr. Höta.

Höta, v. a. höta, hota: minari. ja ær sköt hötter mæß litlo bötter, þa æn hötter sköt bötter, den hötte är snart, eller med litet bött, d. ä. för hot bötes söga: parva mulcta penditur ei, qui minas tantum passus est. II. Add. 7: 13, 16.

Hötfl (hözl), f. hotelse: minae. II, Add. 7: 16.

Hözunnudagher, vide Kötfunnuda; gher.

I.

I (7, I. J. 12: pr.), praep. c. dat, et acc. i) i: in. varpa dræpin etc. i kirkiugarpi, I. K. 12: pr, 1. i ænglandi, IV. 16: 9. i advent, II. K. 49. falla i hovop/yndir, I. K. 4. ganga i kirkis (acc.), II. K. 48. i fiall up, I. J. 12: pr. læte på i (aker æller æng) fæ, III. 117. ilaghum, vide Lagh. kopa, fkipts iorp i iorp, vide Köpa, Skipta. i (mark etc.) ægha, vide Ægha. i gen, i mote; i mælli, vide Gen, Mot, Mælli. 2) till: in, ad. han flyddi etc. i noreghe, varænd, ængland, IV. 15:17; 16:1,9. boren i danmark, IV. 15: 13. kulla i mærki etc. vide Kalla. hos (pro os) iskipat, tilldelat oss: nobis tribuit. IV. 19: pr. 3) ibland: inter. iahrum mannam; L. J. 19: 1; IL. J. 45. flya i æt hane

(hins dræpna), I. Md. 5:4; II. Dr. 12. - Cfr. In, praep.

Ia, 1) interj. ja: omnino, certe (interj. affirmantis v. consentientis). Cfr. "Qvæþa. 2) ut subst. n. ja, bifall: consensus. utan arvans ia ok vilia, II. Add. 11: 12. ia (fit) til giva, ibid; IV. 19:5.

Iafliker, adj. (a iaf, dubium) tvifvelaktig, osäker: dubius. iaflik vitni ok ymislik, allitt. osäkra och skiljaktiga eller stridiga vitnesmål: testimonia dubia et diversa v. contraria. II. Add. 9:1; 11:9. Cfr. Uiafliker.

Jak, pron. jag: ego. 1. Md. 1: 2; VS. 4; G. 7; R. 5: pr, 1-5. etc. Scribitur iæk, I. p. 14; IV. 14: 17. iæc, I. VS. 4. Cfr. Min.

Iamgilder, adj. (a iamner) lika gild, för hvilken (t. ex. om han blir sårad) skall bötas lika mycket (som för en annan): pro quo (ex. c. si vulneretur), eadem (ac pro alio quodam) mulcta est pendenda. i. at farum, I. S. 3: pr.

Iamkyrnis mæn (iamp- v. iæmpkyrnis mæn), m. pl. gode män, valde till att skifta arf emellan arfvingar: arbitri, ad hereditatem inter heredes dividendam electi. II. Add. 11: pr, 1; III. 142. Stj., quem secutus est Ih., deducit h. v. a kora, eligere; nobis autem verisimilius videtur iamkyrni v. iamkerni significasse aequationem: jämkning, a iæmka, aequare.

Iamlangadagher, m. den dag då ett ar förlidit: dies quo exit annus. firi i., I. A. 9:1; II. A. 13. Cfr. Iamlangi, Dagher 3.

Iamlangi (iamlængi, iæmlangi, iamplangi; iamlægi, II. Fr. 13.), m. (egentl. lika längd: aequalis longitudo) 1) den tid eller dag på följande året efter. det något skett, då lika stor del af å- pari caussa pari mulcta fore conten-

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

ret förflutit, som på den dag hvarifrån tiden räknas; årsdag: illud tempus sequentis anni, postquam aliquid factum est, quo aeque magna pars anni praeteriit, ac illo die, a quo incipit spatium; dies anniversarius. til iamlanga, till samma tid följande året: ad idem tempus sequentis anni. I. S. 4:8; A. 12: pr; 14: pr; II. A. 15, 17; III. 97. firi i., III. 97. 2) ett års tid: annuum tempus, annus. prysvar a i., I. A. 4: 2; II. A. 6. pre i., IV. 15: 17. (en) nat ok i., natt (ett dygn) och år: dies et annus. I. B. 9; A. 9:1; II. K. 68; Fr. 13; A. 13, 18; Forn. 36; III. 45, 93. Cfr. Iamlangadagher.

lammarghir, pron. pl. lika månge: aeque multi. L A. 24: pr; J. 16: pr; M. 3. Scribitur æm marghir, II. J. 37. Cfr. Æmmangir.

Iammykit, adv. lika mycket: tantumdem. L. Md. 13: 1; A. 19; III. 63. Scribitur æmmykit, æmmikyt v. æmmikit, II. Dr. 7, 14, 27; A. 27.

Iamna (iampna, iæmpna), v. a. jämna, dela jämnt: aequare, aequis partibus dividere. II. Add. 11: pr, 1; III. 142.

Iamnarvi (iamnærvi, iampn arvæ), adj. pl. indecl. samarfva, lika berättigade till arf: coheredes, qui una consequuntur hereditatem. I. A. 3: pr; II. **A.** 3.

Iamnaper, m. likhet, lika vedergällning: aequalitas, talio; inde

Iamnaþar eþer (iamnæþer 🛛. iampnapæeper), m. en ed, hvarigenom den brottslige, då han erlade böter, försäkrade att han i lika fall skulle nöja sig med lika uprättelse af målseganden, som han nu gaf honom: iusiurandum, quo reus actori promisit, se in

55.

tum ac nunc ipse penderet, vel, secundum iuramenti formulam: æn iak gavi þær flika fak fum þu giver nu mær, þa vildi iak flikum rætti una (v. lita at þolikum ræt) fum nu föræ iak þær fram. I. VS. 4; II. VS. 12. H. v. a Stj. Locc. et Ih. male explicatur. Cfr. Skandinav. Litter. Selskabs Skrifter, 17:de Bind, Kiöbenh. 1820. p. 331. seq.

Iamner (iampner, iæmner, iæmpner; iamp, iam v. iæm, pro iampn v. iæmn, II. K. 72: 3, et nott. 54, 56. ibid.), adj. (egentl. slät: planus) 1) jämn, precis: integer, ubi nihil deest vel superat. i. pry ar, II. K. 72: 3. 2) lika stor: aequalis, eiusdem magnitudinis. III. 98, 135; V. 2. i. vita, d. ä. lika många vitnen: aequalis testium numerus. I. M. not. 1. coll. c. textu §. 3. 3) lika, enahanda: par, aequus. i. vita, I. J. 13: 3; 15: 1; IL J. 30, 36. Cfr. Kym.

Iamnſkylder (iamſkylder, iamn-, iam-, iampn-, iamp- v. iæmpſkilder), adj. jämnskyld, lika nära beslägtad: eodem cognationis gradu iunctus. I. Md. 1:5; A. 3: 1; II. A. 1. not. 21; 3; G. 18; Add. 11: 7, 16 (in pr.), 19; III. 136. - dir ſin i mællum, säges om sådana personer, som äro icke allenast jämnskylde med en viss tredje person, utan ock sins emellan beslägtade: inter se aeque cognati esse dicuntur ii, qui, cum alio quodam homine eodem cognationis gradu iuncti, quoque inter se sunt cognati. II. Add. 11:16,17,19. Cfr. Kollaſkipti.

Iamrift, adj. n. þa alt var iamrift nat ok dagher, I. R. 5:5. Stj., quem sequuntur Locc. et Ih., hæc intelligit de crepusculo, "quando," ut dicit Ih., "tempus aequaliter divisum est inter diem noctemque." Ver. autem credit hæc verba significare aequinoctium. Utra hærum interpretationum sit vera, eo difficilius est iudicatu, cum non constet utrum *iamrift* sit legendum, an æmrikt, ut habet II. R. 9. Illud, si rectum sit, nobis videtur posse deduci a *repa*, dividere, cum vi vocis significaret aequaliter divisum: lika deladt. Conferri merentur Anglo-Sax. æfen, æfnunge, æfentid, vesper, quasi aequatum tempus, quaeque e Bansonn Vocabulario Anglo-Sax. attulit Ih., æfenhrepfung, vesper, et æfenrima, crepusculum.

Iamt (iæmth), adv. jämnt, lika: aeque. i. *fkipta*, II. K. 72:5. i. gepom clærkom, IV. 14: 17. iampnare, comp. II. Add. 11: pr.

Iarn, n. järn: ferrum. III. 81.

Iarnblæfare, m. järnblåsare, masugnsegare: ustor ferrarius. III. 81.

Iarpa, Iarpeghandi, vide Iorpa, Iorpeghandi.

Iatta, v. a. (egentl. bejaka: affirmare, a ia) lofva: promittere. III. 97.

Ic, Igh, vide Eigh.

Igen, praep. et adv. vide Gen.

Ihald (yhald), n. (a halda 3), ihald fear, fæiær v. fiær, åverkan, som består deri, att man håller sin boskap med hund och herde i annans inhägnade gärde: usurpatio alieni prati consaepti, quae fit, si quis ibi pecora sua pascit. II. K. 63; Add. 4: 1; 10; IV. 21: 33. coll. c. I. FS. 6: 3; II. Forn. 27. Iki, Ikki, vide Ækki.

Ikurni, m. ekorn, ekorre: sciurus. III. 113.

Ilbragd (ilh braghd), n. illistigt påfund: malae artes. IV. 14:4.

Ilder (ylder), adj. ond: malus. II. Praef; Add. 7:21. *i. vili*, illvilja, ondska: malitia. II. R. 9.

Illa, v. a. (ab ilder) 1) tillvita, lägga till last: criminari, incusare. illa at manni at han etc. II. K. 3. 2) klandra, anställa klander: vindicare. i. iorp,

grip, etc. I. J. 2; **P**. 12: 1; 13, 19: 3; II. **P**. 42, 44, 46, 47, 57; J. 1, 2, 46; III. 141. *i. iorp at manni*, I. J. 2: 2. Ita quoque legendum est II. J. 3, ubi pro *at* perperam est scriptum *af*. — Cfr. *U ilter*.

Illan, f. klander: rei vindicatio. II. J. 46; III. 141.

In, preep. i: in. in vaszbo, L VK. in köpstab, III. 79. in prea stapi, III. 72,111.

In, adv. in: intro. Cfr. In ganga, Intaka etc. funætting in halda, vide Siunættinger. in köpa)(ut fælia, IV. 19: 1. fværia in til mans, d. ä. med ed öfverbevisa någon: iuramento alium convincere. II. R. 17.

Inföder, adj. infödd: indigena, in hoc regno (v. hac provincia) natus. IV. 16: 10.

In ganga (ingans pro ingangs, II, K. ind. 12.), v. n. ingå: introire. I. p. 5: 1; II. p. 30. varper in gangit, d. ä. om tjufven går in (i kyrkan): si fur intret (in aedem sacram). I. K. 7: 1; II. K. 12.

Ingastæpi, adv. ingenstädes: nusquam. IV. 1.

Ingin (engin, ængin, ængyn, enghin, engn), pron. 1) adj. ingen: nullus. I. K. 22; II. K. 71, 72: pr; III. 32, 70. etc. gen. m. eng/ins, ing/ins, I. A. 9: 1; 12: 2; II. A. 13, 16. eng/is, II. Add. 7: 20. einngxfins, ibid. not. 46. dat. ingum, engum, II. Fr. 11; Add. 7:19. acc. f. ænga, ingæ, I. Md. 5:pr; J. 13: 4. acc. pl. n. ingin, engin, II. Forn. 38; III. 50. ingin v. ingti (n.) perra, I. A. 23; II. A. 32. ingin pæn, vide pæn. 2) subst. m. ingen: nemo. I. Md. 5: 7; B. 7; J. 13: 4. etc. n. ingti (incti, incte, engti, eignti, æncti, ængtæ, inthe), intet: nihil. I. B. 9; II. K. 17, 39, 41, 53, 72: pr; 73: pr; A. 12; R. 28; Add. 2: 4; IIL 49, 78, 98, 115, 119; IV.

12; V. 3. agha ingti i (bo, fkoghi), ej ega del i: nullam partem dominii v. usus rei habere. II. A. 24; Forn. 8, 49; Add. 4:5. fvari ingu (engu) fori, II. Fr. 13; III. 116. pæt ær ingti, det är fåfängt, onyttigt: nihil est. IV. 19: 1.

Ingæld (ingæl), n. ingäld, inkomst: reditus, vectigal. V. 1.

Ingærpis (ingiærpis), adv. (a garper) inom gärdsgård eller hägnad: intra saepem. II. Forn. 21; U. 9. not. 77; 10. Cfr. Innangærpis.

In iorp, f. inegor, inhägnad jord: ager consaeptus,) (by ar mark. Cfr. En iorp.

Inlehfla, f. (a leha) hustrus kyrktagning då hon blifvit gift eller fått barn: novae nuptae vel puerperae introductio in ecclesiam. II. K. 53; III. 20. *i. æptir gift* v. giftu, nygift hustrus kyrktagning: novae nuptae introductio in ecclesiam. ibid. *i. æptir barn*, d. ä. efter barnsbörd: post puerperium. II. K. ind. 53; III. 20. *inlehftu lius*, ljus som brunno vid kyrktagningen: candelae, quae in illa solemnitate accendebantur. II. K. 53; III. 20.

In læggia, v. a. inlägga: deponere. fæ fit til gæt fu v. gömo in l., I. R. 13; II. R. 29. not. 6. inlagt (inlægt, II. A. ind. 29.) fæ, inlagsfä: res v. bona deposita. I. A. 20; II. A. 29.

Inlænder (i lender, I. R. 1. not. 7.), adj. (a land, v. lænda, advenire) den som inkommit eller blifvit emottagen i ett land, eller eger rättighet att der vistas: qui in provinciam quandam ingressus v. receptus est, vel ius habet ibi morandi. at han ær fva i. fum lagh perra (sc. öftgöta) figia, d. ä. att han der lagligen gjort sitt inträde som konung: eum regionem illam, ut regem, rite esse ingressum. I. R. 1: pr. Cfr. ÖGL. v. Inlænding. varpa i., få fred

eller rättighet att återkomma i landet (om den, som för begånget brott varit fredlös): in patriam v. provinciam restitui, ius redeundi accipere (de exsule). I. Br. 3; III. 68.

Inlændsker, adj. (a land) i. q. hærlænsker.) (utlændsker, III. 87.

Inna, v. a. 1) hinna, uphinna: assequi. II. U. 6. 2) hinna till slut, slutas: finiri. I. A. 24: 1; II. A. 34. 3) vinna, förvärfva: dominium rei assequi, adquirere. I. G. 2: pr; II. G. 2. 4) göra, verkställa: facere, efficere. at han inti alt a endagha etc. I. B. 1: 2. Cfr. Friber.

Inna, f. (Isl. inna, solvere) betalning, afgift, utskyld: pensio, tributum. *i. æller utgærd*, V. 2.

Innan (innæn, innen; innæ, II. K. 58. not. 28; IIL 68, 139.), praep. c. gen., dat. v. acc. 1) i (ställe, tid eller sak): in (loco, tempore, re, v. locum etc.) i. byar, II. J. 3; IIL 139. cfr. II. **p.** 57. not. 98. *i. fokna* (gen.), I. K. 15: 3. i. hæraps, I. p. 14; II. p. 49. i. ſinu v. aþru hæraþi, II. U. 6; Add. 6: 1. i þy hæraþe fum gærningin var gör i., II. Dr. 40, 41; Add. 11:14. i. lands, I. p. 12: pr; 18; II. O. 2: pr; **p**. 30, 44, 53. i. lands ok laghfagu, III. 112. i. rikis v. konongsrikis maper, vide Konongsriki, Riki. i. stæmmu mans, II. M. 1. i. pem fangilfum, III. 111. i. fkoghe, II. Forn. 7; Add. 4:5. fva mykit af trænu sum bin liggia i., II. U. 14. bæra bok ok stol i. sokn (acc.) etc. II. K. ind. 35. falla i. mans handaværki, II. R. 21. læggia horkono i. fiæng fina, II. K. 58. (fik pro fina, not. 28. ibid.). i. nio vikna fastu, II. K. 49. i. första endaghom, II. Forn. 42. fva mykit...fum han havir fangit i. iorpinni, pro rata parte agrorum, quam adquisivit. II. Forn. 36. i. hærra þiænift, 11. J. 46. i. eps v. lughum Standa,

II. Add. 2: pr, 1. taka [kogh i. hæraps ræfst, II. Forn. 7. i. hvarn rættin, II. Forn. 9. i. prea stapi, III. 56. skiptis ... i. ingigærþa bol etc. IV. 13. komber eig blodviti i., vide Koma. 2) inom: intra. i. garps, inom hägnad: intra saepem. I. J. 16: pr; II. J. 32; V. 1. i. garþ, I. J. 13: 4. i. garþsliþ, II. Add. 7: 4. i. foknamærkis, II. K. 50. i. takmarkana, III. 79. i. pre dagha, II. **p**. 58. i. manap af pæn dagh, III. 68. i. priggia vintra, I. J. 6: pr. i. pre vintir, II. J. 14. i. prim arum, I. Br. 2. i. (næstu) pry ar, II. Add. 11:1, 2, 7, 12. i. fæmta, sætta man v. mans, vide Maper. 3) innan, före: ante (tempus). i. pæn, attunda, prættiunda dagh, II. K. 49, 72: pr; Add. 7: 10; III. 68, 69. i. manapa dagh, vide Dagher. i. nat ok iamlanga, I. B. 9. i. första landspings, II. G. 12.

Innangærþis, adv. i. q. ingærþis. I. FS. 5: 3; III. 139.

Inni, adv. inne: intus. lik ligger i., d. ä. hemma: domi. I. K. 15: pr. hitta fit i. (i hus: in aedibus) undi las ok lykki, I. p. 5: 1. i kirkiu i., II. K. 23. i. i kirkiu, ibid. 23. i. mæp, vide Mæp. Cfr. Brænna, Taka.

Innismaper, m. (ab inni, domus) inhyses man, husman: inquilinus, tugurii incola. II. Forn. 46.

Innurlika, adv. innerligen, sorgfälligt: intime, diligenter. IV. 14: 17.

Inrikis, adv. inrikes: in (hoc) regno, II. Add. 11: 7.

Infamin, vide Enfamin.

Insighti, n. insegel, sigill: sigillum. I. Br. 6; IV. 19:5.

Intaka (taka in), v. a. 1) intaga andras kreatur som man finner på sina egor: aliena pecora in agro suo capere. I. J. 17:3; FS. 6:4; II. J. 41; Foru. 29, 30, 35; Add. 4:1; 10. 2) intaga jord, inhägna mark: solum saepire. L

436

J. 14, 17: pr; M. 5; II. J. ind. not. 4: xvi; cap. 33, 39, 40. not. 64; M. 5; III. 144. in t. tva loter af vatne, i. q. ftæmna, I. M. not. 1. 3) emottaga, upbara (om utskylder): capere, accipere (vectigalia). V. 3.

Intaka, f. intaga: ager recens consaeptus. -*u taka*, intaga jord: solum saepire. I. J. 13: 4; 14; II. J. 33. Cfr. verbum Intaka s.

Invid, n? husgeråd: supellex. I. Br. 2. not. 32. Ih. h. v. derivat a vider, quod notare dicit "lignum, materiam aedificiorum communiorem, et dein ipsas aedes."

Invistar hus (in vista hus), n. hus eller rum hvari menniskor bo eller vanligen vistas, och till hvilka ej blott räknas sängkammare, utan äfven visthus och sädesbod: aedificia v. cellae, in quibus habitant vel morari solent homines, et inter quas non solum cella dormitoria, verum etiam penaria et frumentaria numerantur.) uthus, I. p. 5: pr; II. p. 30. Cfr. Uthus, Utvistarhus. Ih. haec ita explicat: "meo iudicio invist dicitur, quum quis intra aream suam est, utvist dum exit, et extra suos lares est aut commoratur, et hinc invistarhus sunt illa aedificia, quae eadem area circumscribuntur, in qua degit dominus domus, dum reliqua, ut bovile et cetera, extra eandem collocari solent. Eiusdem census est hemvift, domicilium."

Iorp, iord (gen. iorpar, I. J. 1. etc. dat. iorpo v. iorpu, I. A. 18: pr; 21: pr. etc.), f. 1) jord: terra. i i. grava v. liggia, I. J. 10: pr. 2) jord, mark: ager.)(*fkogher*, II. J. 33. Cfr. Repa, Vitulos. 3) jord, fast egendom: bona immobilia. I. O. 4; A. 6: pr; 18: pr; 21: pr, 1, 2; G. 2: pr; J. 1, 2. etc. iorpar (iorp.1) bolker, I, II. J. rubr. i py hærape fum i. (den tvistiga jorden: ager litigiosus) ligger, II. Add. 2: 14. Cfr. Almænnings-, Arva-, Bubs-, En-, Frælfis-, In-, Kirkiu-, Köpo-, Opol-, Ærfþa iorþ, Köpa, Skipta.

Iorpa, v. a. jorda, begrafva: humare, sepelire. II. K. 22, 42; IV. 14:2; 15:11. Scribitur *iarpe*, III. 111.

Iorpa ran (iorpæ ræn), n. inkräktning af annans jord: occupatio alieni agri. III. 144.

Iorpa skipti, n. delning af egorna i en by emellan jordegarne: divisio agrorum pagi inter fundorum dominos. III. 140.

Iorpaværp, n. köpskilling för såld jord: pretium venditi fundi. I. J. 4: pr. (ubi værpi, ut videtur, pro værpit est scriptum); II. J. 9.

Iorpeghandi (iorpeighandi), adj. jordegande: qui proprium fundum habet. II. J. 1, 3, 33, 36.) (landboe, I. Br. 2. Cfr. Iorpeghandi, m.

Iorpeghandi (iarpeghændi, iardeghendi), m. jordegare: dominus fundi. I. K. 10: pr; J. 15:1; II. K. 17.)(landboe, II. Forfi. 51; U. 25; Add. 7:8. Cfr. Iorpeghandi, adj.

Iorpriki (iurpriki, iurdriki), n. jorden: orbis terrarum.) himiriki et hælviti, IV. 12. ingin -s maper, ingen menniska på jorden: nemo omnium hominum. ibid. iurpriktskærleker, kärlek till jordiska ting: rerum terrestrium amor. ibid.

Istabu man (istadhæ man, istabu man), m. den som stander i epe, edgardsman: qui in aliena caussa una cum aliis iusiurandum iudiciarium dat, sacramentalis.) (hovopsmaper, II. Add. 13: 2; III. 76. Cfr. Standa.

Istæd, istap (ystapæ), n. (a standa) stegbögel: stapia. I. CB.

Ivir (ivi, III. 93. yvir, II. Forn. 48.), praep. 1) öfver: super, ægha vægh, fara, gæra klöftrop, aka i. topt mans, etc. I. J. 12: pr, 1; 13: 2; FS. 4. konongs sværd ganger i. man, III. 93. læfa i. folke, I. K. 16. i. alla rikifins höfdingia, IV. 14:17. i. alla löte, ibid. mur i. hus, II. Praef. Cfr. pangbrækka. 2) utöfver: trans, ultra. i. ramærki. III. 117. i. præfkulla, IL J. 12. eig i. (vatn) a land, I. M. 4. i. nat ok iamlanga, II. Fr. 13. i. kyndilsmæsfu dagh, iula aptan, II. K. 37; III. 138. ganger pær i. (sc. i. nat ok iamlanga), I. B. 9. i. lagha böte, III. 133. 3) öfver, i: per. i. alt sit skiri, IL Add. 10; V. 3. i. alt rikit, IV. 19:2. 4) angående, om: de. i. kirkiunnar frælsi, kirkiuskulder, fkogha hug, eþ/öre, I. Br. pr; II. K. 61; Forn. 6; Add. 7: 25. doma i. annan, II. Forn. 48. kæra i. annan, vide Kæra. þær i., I. Br. pr; II. K. 61. *lvirlös*, adj. utan öfverplagg eller kappa: sine cucullo v. pallio. L P. 5:

rappa. sine cucuno v. panto. 1. p. 1; II. p. 30.

Iul, n. pl. jul: festum nativitatis Christi. femte dagher iula, II. Forn. 46. Cfr. Attundi, Tolfti.

Iula aptan, m. julafton: vigilia nativitatis Christi. II. K. 51; Forn. 51; III. 138.

Iuladagher, m. juldag: dies nativitatis Christi. I. Br. 4; II. K. 52, 54; III. 21.

Iulafriper, m. allmän fred under julhelgen, från julafton till tjugonde dagen: publica pax, a vigilia nativitatis Christi usque ad octavam epiphaniae. bryta i., II. K. 51.

Iula otta, f. julotta: tempus antelucanum diei nativitatis Christi. IV. 15: 11.

Iurpriki, vide Iorpriki.

Ipras, v. dep. angra: poenitere. II. J. 12.

Iæmlangi, Iæmpkyrnis mæn, Iæmpna etc. vide Iamlangi, Iamkyrnis mæn, Iamna etc. Iærtingni (iærtekne), n. järteoken: miraculum. IV. 15: 12, et not. 47. ibid.

Iæper, m. (Isl. iadar) kant, brädd: margo. Cfr. Garps iadher, Grasiæper.

K.

Kal, ? kål: brassica. III. 123.

Kalker (calker), m. kalk, bägare som brukas vid den H. Nattvardens utdelande: calix, quo in sacra coena utuntur. L. K. 5; II. K. 2, 8.

Kalla (kællær pro kallar, I. P. 10. *kallzæs* pro *kallas* v. *kallaþes,* II. Add. 13: 2.), v. a. 1) kalla, tillkalla otc.: vocare. a prest k., L. K. 1. a fina granna k., fina granna til k., vide Granni. *k. man til svara*, II. Forn. 48. not. 4. man rum k., vide Rum. Cfr. Akallan, Laghkallaper. 2) säga: dicere. k. bonda tænda (bondi tende scriptum est), d. ä. hafva uptändt ljusen: candelas accendisse. I. K. 8: 2. kallas annat eg ægha, L. J. 4:2. kallar hvar þerra fik eig ægha, k. han hava lönt bo, þæn ær han kallar hem giva, etc. L.Md. 14: 1; A. 17:1; 21:2; G. 7; B. 5:5; 7: pr; J. 7:1, 2; 15: pr; 19: pr; M. 3; p. 10, 12: pr. etc. kallar han fannan at væra, k. han bana væra, k. barn sit væ ra etc. I. Md. 3: 2; B. 9; A. 22, 25; P. 3: 1, 2; 17; FS. 2: 1; 5: 3. etc. Verbum væra interdum omittitur. k. eig frip brutin (sc. væra), k. han forfallalösan, k. bapi vapa, etc. I. K. 12:2; 14: 4; VS. 1: 1; P. 6: pr; IL J. 13. -Kallas, pro kalla sik, I. A. 4: pr; G.g. 7; J. 7:1; II. P. 42; J. 16. 3) kalla: appellare. k. annan bykkiuhvælp, frælgiva, hortutu, piuf, præl, I. R. 5: pr, 1, 5; **p.** 6:1; 16, 19:1; II. Add. 2:13. þæt kallar ∫varta∫lagh, dana arf, holmsköp, aflagha eþ, bræþa vitni, I. B. 5; A. 14: 1; J. 13: 4; IL K. 49; O. 1:4.

kallar et konongsten, IV. 15:5. pæt inventarium kallas, II. K. 73:3. af hanum æru lums lagh kallap, IV. 14:1. þγ var han -þer kringalli, IV. 14:4. han kallar sik apru namni æn han heter, IV. 19: 1. pu kallape mik uqvæpins or b, I. R. 5: pr, 2. 4) vädja, hänskjuta: appellare, provocare. k. sik undir högre domara, II. K. 70. mærki v. *Staber ær han kallar i,* det gränsmärke eller ställe, hvilket han åberopar såsom gränsskilnad: limes v. locus terminalis, ad quem provocat. I. J. 16: pr; II. J. 37. aprum innan garps k., beropa sig på en gränsskilnad, som skulle ligga inom den andres hägnad: provocare ad limitem intra alterius saepimentum situm. ibid. kallar til enka akers, om han beropar sig på, säger sig hafva fått: si provocet ad unicum agrum, i. e. si dicat se accepisse talem. I. A. 21:2; II. A. 30.

Kalver, m. kalf: vitulus. Vide Ala. Kamber (camber), m. takås, ryggås, prov. kam: fastigium aedificii. ligger k. hel, är kyrkekammen eller ryggåsen hel: si fastigium templi sit integrum. I. K. 6; II. K. 9.

Kanceler, m. canceller: cancellarius. IV. 19:5.

Kapa (capa), f. kappa, kapa: pallium. I. FB. 10: 1; II. U. 24.

Kaplan (kapellan, caplan), m. (egentl. kapellan: sacelli antistes), bifkups k., en prest som gjorde notarie tjenst hos biskopen, och följde med honom på hans ämbetsförrättningar: sacerdos qui a manu episcopi erat. II. K. 4. not. 57; 52. not. 47.

Kar, n. 1) kista eller skrin, eller i allmänhet något hvari saker inläggas och förvaras: arca v. cista, v. quodcumque vas ad res condendas aptum. *i luktu æller læstu kari ark æller kistu*, 1. p. 5:2; II. p. 33. 2) kärl: vas (fictile, argenteum, etc.). Cfr. Silfkar. Karl, m. 1) karl: vir. Vide Almannings-, Bo-, Stafkarl. 2) enskild man: privatus vir)(kononger. eig karl (de enskilde, d. ä. häradet: privati viri, in territorio, quibus una pars tripartitae mulctae cessit) ok eig kononger, allitt. II. Dr. 17. fva firi karle fum firi kononge, II. P. 58.

Karmaper (carman; rectius karlmaper), m. karl, man: vir.) (kona, allitt. I. VS. 2: pr; J. 3: pr; II. J. 4; Add. 13: 1.) (qvinman, L. Br. 2.

Kasna vargher, m. mordbrännare, en som upbränner andras hus: incendiarius, qui alienas aedes incendit. II. R. 3. Stj. deducit h. v., quam, repugnantibus omnibus manuscriptis codicibus, rasnavargher legendam putat, ab Anglo - Sax. ræ/n, domus (? secundum Benson, laquear, asser; Moeso-Got. rezn, domus); Ver. a "kaxn, fongus betulae adnascens, unde igniariam et fomes conficitur;" Ih. denique ab Isl. kafa, cumulare, h. v. vertens: "incendiarius, qui coacervatis per insidias lignis ad alterius aedium ostia, incendium suscitat, eoque omnes, qui intus sunt, comburit." At nobis non dubium videtur h. v. esse deducendam kafa, gen. pl. kasna, casa, vocabulo Romanis Goticaeque originis gentibus sine dubio communi; k. igitur vi vocis significat aedium destructorem. Cfr. Vargher.

Kasta, v. a. kasta: iacere, coniicere etc. k. up garþ, nedrifva gärdsgård: saepem deiicere. I. J. 13: pr; II. J. 27. k. æller skiuta æptir man, II. Add. 7: 2. han kastadi i lagh var margha urætti etc. IV. 14: 4.

Kafter, m. kast, stapel: strues; inde Kaftlaha, v. a. lägga i kast, stapla: struere, struem facere. II. J. 19. not. 61. Cfr. Lada.

Kastlæggia, v. a. i. q. kastlapa. II. J. 19; Forn. 10. Kilta, f. (Isl. kiolta) sköte: gremium, sinus vestis. fun fværkis (lege: fun hans fværkir) var boren i danmark i k., d. ä. blef buren till Danmark i skötet: in sinu portatus est in Daniam. IV. 15: 13. Cfr. Ih. Gloss. h. v. et Diss. vet. Catal. Regg. Sv. G. p. 91. seq.

Kippa, v. a. rycka: vellere, abripere. II. G. 5.

Kirkia, kyrkia (kiurkia, I.K. 17: pr; 20: pr; 22. etc. kyrky, kiurky, kirky, pro kyrkiu etc. I. K. 7: pr; p. 3: pr; II. K. ind. 24; IV. 16: 12.), f. 1) kyrka: aedes sacra. I. K. 1; VK. etc. standa utan k. (de excommunicato), IV. 4. 2) kyrka, församling: ecclesia. pæn dagher fum biups til fastu af kirkiu, II. K. 56. kirkiunna rætter, kyrkans rätt eller lag: ius ecclesiasticum. II. K. rubr. not. 1; cap. 70; III. 32. Sed rubrica: af kyrkiu ræt, I. K. 3, sine dubio est mendosa, ut not. 12. ibid. est observatum. kirkiu bolker, liber de iure ecclesiastico. I, II. K. rubr; IV. 21: 1. not. 1. ugilder sva firi k. sum firi kononge, allitt. d. ä. så att den som dödar honom, slipper både att fasta och böta, eller undergå penitens och borgerligt straff: ut, qui eum occidit, neque ecclesiasticae nec civili poenae sit obnoxius. I. P. 3: pr; II, Dr. 19; p. 24. — Cfr. Frælsi 3.

Kirkiubol, n. prestgård: praedium ad aedem sacram pertinens, usuique sacerdotis destinatum. I. K. 1; II. K. ind. 64; capp. 1, 36, 62, 66, 73: pr; III. 5. Huc quoque referendum est IV. 13, nisi forte kyrkubol illud, quod ibi occurrit, sit nomen proprium praedii cuiusdam.

Kirkiu bygning, f. kyrkbygning eller reparation: exstructio v. reparatio aedis sacrae. II. K. 67. Cfr. Bygning.

Kirkiu byr, m. kyrkeby: pagus in quo est aedes sacra. I. K. 20: 3; Br. 3; II. K. 45. Kirkiu drap, n. drap som begås i kyrka: homicidium in aede sacra patratum. II. K. 5. not. 58.

Kirkiudroten, m. kyrkvärd: curator v. oeconomus aedis sacrae. I. K. 10: pr. (cfr. tamen not. 32. ibid.); II. K. 65. et not. 23. ibid.; III. 92. Pro kirkiudrotnar perperam scribitur kyrkedrocnare, II. K. ind. 65. not. 72. kirkio domara, cap. 65. not. 86. kirkiodrotwar, ibid. not. 23.

Kirkiu dyr (v. dor), n. pl. kyrkdörn: ostium aedis sacrae. I. K. 1; II. K. 1, 69.

Kirkiufrißer, m. kyrkofred: securitas publica eorum, qui aedem sacram adeunt, ibi sunt, vel inde domum revertuntur. II. Add. 5: pr. coll. c. Add. 7: 13-15.

Kirkiugarþer (kiurkiugarþer, kirkiugarder, -gærþer, -gærder, -gaþer), m. 1) gärdsgård omkring kyrkegården: saepes circa aream templi. I. K. 13, 20: pr; J. 9: pr; III. 92. etc. 2) kyrkegård: area templi consaepta, coemeterium. I. K. 1, 5, 12: pr, 1; 21; Br. 3; II. K. 5; III. 93, 111; IV. 16: 1. etc. — Cfr. Garþer, Ryva.

Kirkiu iorp, f. kyrkans jord: praedium v. praedia aedis sacrae. II. K. 67.

Kirkiu landboe, m. landbo på kyrkans jord: colonus, qui colit fundum aedis sacrae. II. K. 6. not. 65. Observandum tamen est, cit. Cap. de colonis universe agere.

Kirkiunykil, m. kyrknyckel: clavis aedis sacrae. II. K. 65.

Kirkiupænningar, m. pl. kyrkans penningar: pecunia aedis sacrae. II. K. 65.

Kirkuf kuld, f. kyrkans skuld: debitum aedis sacrae. II. K. 61.

Kirkiu fokn, f. kyrksocken: paroecia. II. Add. 7: 21.

Kirkiuſtaper, m. ställe der en kyrka är bygd eller skall byggas: locus

ubl exstructa vel exstruenda est aedes sacra. IV. 16: 1.

Kirkiutiundi, m. kyrktionde: pars decimarum aedi sacrae cedens. H. v. occurrit quidem, at perperam, II. K. 65. not. 17.

Kirkiu vægher, m. kyrkväg: via ad aedem sacram ducens. I. Br. 3; II. Forn. 32; Add. 7: 13.

Kirkiuværiandi, m. (a væria) i. q. kirkiudroten. II. K. 65. Scribitur kyrkiu værgi, III. 92. not. 80.

Kirkmæssa (kirkiomæssa, kirmæssa, kyrmæssa; sed perperam kyndermessa, II. K. 52. not. 74.), f. kyrkmessa, högtid till firande af en kyrkas invigning: festum dedicationis templi; inde

Kirkmæssu dagher, m. den dag då kyrkmessan firas, eller på hvilken kyrkan blifvit invigd: dies, quo celebratur festum dedicationis templi. II. K. 50, 52, 54; III. 11, 18.

Kirkmæssu friher, m. allmän fred inom soknen på kyrkmessodagen: publica pax et securitas intra paroeciam die consecrationis templi. bryta k., IL K. 50; III. 11.

Kiurkia, vide *Kirkia*.

Kiursgæf, vide Lækirsgæf.

Kiænna, etc. vide in Kæ.

Kland, n? klander: rei vindicatio. Cfr. Laghakland.

Klanda, v. a. klandra (en annans besittning), tillegna sig: vindicare (rem). I. FS. 2:1; FB. 7: pr; II. U. 14; Add. 4:5. not. 29. klænder, praes. ind.. II. Forn. 3; U. ind. 28. Cfr. Laghklanda, Oklandader.

Klavi (clævi), m. klafve: numella qua praesaepi alligantur pecora. I. R. 12: pr; FB. 6: pr; IL R. 28; U. 13. Ne quis dubitet de vera h. v. significatione, afferre liceat MAGNI LAGAB. Gulap. L. C. 15. KaupB. "ef af ofmegri deyr, eda klafe kyrkir," i. e. "si (pecus) fame moriatur, vel numella stranguletur," quod verbis *fult ok klavi* exacte convenit.

Klerkdomber (clærkdomber), m. lärdom: doctrina. IV. 14: 17.

Klerker (klærker, clærker), m. klerk: clericus (cfr. gloss. Lat. h. v.). I. K. 2; H. K. 59; III. 105 (ubi h. v. variis modis est deformata); IV. 14: 17.)(lekman, I. Br. pr; II. K. 36; III. 5, 98; V. 2.

Klocka (kloccha, klokcha, clocca), f. klocka: campana. I. K. 5, 10; IV. 16: 12. etc.

Klockari (klocchæri), m. klockare: aedituus. I. K. 16: 2; II. K. 19.

Klokna hus (clocnæ v. kloncnæ hus), n. klocktorn: campanile. III. 52; IV. 14: 2. Cfr. Stapul.

Klokna opensdagher, m. onsdagen näst före påsk, så kallad deraf, att klockorna då bundos, för att ej gifva ljud under de följande dagarne före påsk: feria quarta post dominicam palmarum, v. dies Mercurii proxima ante pascha, sic dicta, quia campanae tunc ligabantur, ut sequentibus diebus ante pascha silerent. II. K. 51.

Klok/kaper, m. slughet: calliditas. II. Praef.

Klofter, n. kloster: coenobium. II. Add. 11:11; IV. 15:11. giva fik i k., I. A. 9: p**9**; II. A. 13.

Klyf, f. börda som en häst bär på ryggen, prov. klef v. klöf (unde klöfsadel): onus dorso equi impositum. II. **p.** 58 (ubi perperam scribitur klylf); III. 92. not. 80.

Klærkdomber, Klærker, vide Klerkdomber, Klerker.

Klævi, vide Klavi.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

56.

Klæpa, v. a. kläda: vestire. II. Add. 11: 10.

Klæþa löfa, f. brist på kläder: penuria vestimentorum. II. J. 5.

Klæpi (clæpi, klædi, klepe; klæther, II. Add. 3: 4. not. 99.), n. pl. kläder: vestimenta. L. G. 9: 1; P. 17, 19: 2, 3; II. G. 16; R. 14; P. 52, 56, 57; J. 6; Forn. 44; Add. 3: 4; 7: 12, 13; IV. 16: 12. Cfr. Hvardags-, Mæpalklæpi, Bapi.

Klöf, f. (Isl. *klauf*) klyfta: fauces (riparum vel rupium). IV. 10.

Klöftrop, n. (a klöf, ungula bifida, et troda, calcare) trampning af kreaturens klöfvar, väg som boskapen går: calcatus ungularum, actus pecoris. gæra k. ivir aker ok æng, I. J. 13: 2; II. J. 20. Scribitur klöftorp, II. J. ind. 20.

Kniver, m. knif: culter. I. O. 8. *fitia um k. ok kötfticki mæß manni*, allitt. d. ä. sitta till bords med en annan, äta af samma köttstycke och bruka samma knif: eum alio mensae accumbere, de eodem frusto carnis vesci eodemque cultro uti. ibid. Cfr. Enæggiaber.

Knæ, n. knä: genu. I. p. 5: 1; II. p. 30. havir kona v. husprea barn i knæ, d. ä. om hon har ett litet barn: si uxor puerum infantem habeat. I. Md. 1: 1; A. 12: 1; II. Dr. 2; A. 16. Kolbrænna, m. kolbrännare: carbo-

narius. IV. 15: 2.

Kolder (colder, coller, koller), m. 1) kull, barn af samma gifte: unius coniugii proles. I. A. 2: 1; 5, 6: pr; II. A. 2, 7, 8; III. 73. Cfr. Sam-, Sunderkolla. 2) slägtingar på fädernet eller mödernet 1 motsats sins emellan: cognati paterni vel materni, invicem oppositi. L. Md. 1: 5; II. Dr. 7; Add. 11: 18. arvi kollum fkiptu funder i tu, dela arf i två lika delar emellan fäderne och möderne slägtingarne: hereditatem duabus aequis partibus inter paternos et maternos cognatos dividere. I. A. 3: 1; II. A. 3. Cír. Kollaskipti.

Kolla/kipti, n. arfskifte, hvarigenom arf delas emellan slägtingar på fädernet och mödernet: hereditatis divisio inter paternos et maternos cognatos. arver ganger v. falder i k., II. Add. 11:16,18. hvat þæt ær hælder k. æller iamskylder fin i mællum, ehvad arfvet delas emellan slägtingar på fädernet (å ena) och mödernet (å andra sidan), eller emellan sådana som äfven sins emellan äro beslägtade: sive inter paternos et maternos cognatos dividatur hereditas, sive inter eos, qui quoque inter se consanguinitate sunt iuncti. II. Add. 11: 17. — Cfr. II. A. 3. et vv. Iamn(kylder, Kolder s.

Kolli (colli), m. kulle, grafhög: tumulus. IV. 14: 1, 2. Cfr. ind. nom. loge. v. Kindkulle.

Koma (coma; kuma, cumbær, kum, kummin, L VS. 1: pr; J. 20; FB. 4: 13 II. p. 58. etc.), 1) v. n. komma: venire. I. K. 1; 17:1; 21. etc. at k., tillkomma: advenire. I. J. 20. til k., idem L J. 3: pr; **p**. 12: pr. barn komber til, d. ä. födes: nascitur. II. Add. 12: pr. 2. iorþ...ær til komen, d. ä. förvärfvad: adquisitus. III. 112. æn dobfoker sva braplika kom til, inträffade: acci+ dit. II. Add. 13: 1. æn sva komber til, om sådan händelse inträffar: si res id ferat. II. •Dr. 11. a k., åkomma, ske: fieri. umfærþ, lagha leþsn, forbuþ, mætans orþ, lagha hæfþ komber a, L J. 2: pr; II. G. 2; p. 58; J. 1; M. 2; Add. 11:5, 7; III. 67; IV. 18:1, 5. laghakland, akoma komber a man, II. U. 28, 29; Add. 4:5; 7:16. Cfr. Akoma, Domber. blopviti, loter (ok lugha [kipti) komber i, II. Add. 7:13; 11:1; III. 142. komber eig blopviti innan, II. Add. 7: 3, 13. not.99. ∫kiælnaþer komber mania mællin, vide Skiælnaper. komber pæt i vapna skipte perra i mællin, II. Add. 7:17. komber eig ne, köpruvi viper, har ej rättighet att neka, att rifva köpet: non habet ius negandi v. emtionem rescindendi. I. R. 5: 3, 4; J. 2: pr; II. J. 1. cfr. Duler, Lagh. vip vitsorp komen, vide Vitsorp. — Cfr. Saman, Ut koma. 2) v. a. åstadkomma, bringa: efficere, perducere. lagh i skript koma, vide Lysa. han kom pær cristnu a ok lif sit at rættum döda, IV. 16: 1. han... kom sit biskupsdöme til rætta lydnu, ibid. 4. han kom tiunda af bondom biskupi, ibid. 13.

Kona (kuna, II. Add. 11:18.), f. 1) qvinna: femina. I. A. 6, 8: 2, 3; 15; G. 6: 3; R. 5: 5; II. O. 2: 5. etc.) maper, karmaper, vide has vv. X mö, ut infra ænkia) mö, II. Add. 8. taka k. mæp vald, vide Taka. egho fapghar v. bröhlungar tver ena k., d. ä. om de hafva beblandelse med samma qvinna: si rem habeant cum eadem femina. L. G. 8: pr; II. O. 3. Cfr. Enlöper, Frænd-, Hor-, Hus-, Leghokona, Ovormaghi. 2) hustru: uxor. L K. 15: pr; Md. 11; B. 4, 7; A. 4:1; 5, 24: pr; 25; G. 1, 2. etc. kallar fik fva fkylda k. (qvinna: femina) hava at finni k. (hustru: uxor) etc. I. G. 7. Cfr. Apalkona, Bibia 2, Mundgipt.

Kononger (cononger; gononger, L. P. 3: pr; 5: 1. konong pro konongs, III. 79. konox, konogge, konogh, pro konongs etc. I. K. 7: pr; R. rubr. not. 1; III. 93.), m. 1) konung: rex. I. K. 1; Md. 3: 3; S. 1; B. 1: 1; A. 14; G. 1; R. 1, 2, 3: 1; J. 5; II. J. 12; M. 8. etc. conongs (vel forte legendum cononga) bolker, berättelsen om de tre nordiska konungarnes sammanträde på Danaholmen: narratio de conventu trium regum septentrionalium. I. CB. rubr. Cfr. Epfore, Karl 2, Kirkía 2. 2) kunglig prins: princeps regins. koll k. ok byrisleph k., IV. 15: 15. Cfr. Ih. Gloss. h. v. et Diss. vet. Catal. Regg. Sv.G. p. 100. seq.

Konongsgarper, m. kungsgård (hversst konungens bryti eller länsman bodde): villa regia (ubi habitabat exactor regius). I. p. 3: 1; II. p. 27. Cfr. Bryti, Lænsmaper.

Konongsliker, adj. kunglig: regius. k. rætter, utskylder till kronan: veetigalia regia. IV. 19: 3.

Konongsriki (konongriki), n. konungarike: regnum. L. G. 1; II. Add. 11: 7; III. 111, innan konongsrikis maper, inom riket född man; vir in regno (Sveo-Gotico) natus, L. Md, 5; pr; S. 3; pr; II. Dr. 10.

Koppofunder (köpo v. cöpo funder), m. fynd af bisvärm: examinis apum inventio. L. FB. 7: pr, 2; II. U. 14. Origo prioris h. v. partis latet; Ih. credit tamen illam olim latiorem habuisse significationem, et omne insectorum genus denotasse.

Kor, m. chor, rummet närmast högaltaret i en kyrka: pars templi, arae principali proxima, IV. 16; 12,

Korn (corn), n. säd: seges, frumentum. I. FB. 2; Br. 2. not, 32; II. K. 36, 43, 52, 72: 1; 73: 1; **p**. 58; U. 7, 21; III. 1, 18, 126; IV. 19: 1; V. 1, Cfr. Spitals korn.

Kornhærbærghi, n. sädesbod; cella frumentaria. II. P. 30,

Kornfkiæmma, f, i. q, kornhærbærghi. L. p. 5: pr.

Kornfkyld, f. spannmålsskuld; debitum frumentarium, III. 140,

Kornt tiundi, m. tionde af säd; decimae frumenti. I. Br. 1 (ubi cod. A. perperam habet copitinda); III. 5.

Korporale, n. linneklädet, som lägges öfver kalken och patén: linteum, quo teguntur calx et patella, panem vinumquè sacro usui destinatum continentes (sic dictum quasi tegumentum corporis Christi, ut recte observat Stj.). II. K. 2.

Kosta, v. a. åtgå, erfordras till omkostnader (om penningar): ad impensas opus esse (de pecunia). pænningar sum kostadi ... kyrkin (nisi forte kyrkia sit legendum), IV. 16: 12.

Kofter (cofter), m. 1) kost, spis, föda: cibus. II. A. 4; Add. 6: pr, 2, 3; III. 89; IV. 19: 1. Speciatim de commeatu gengærþ dicto occurrit II. K. 22; J. ind. 12. vara a k. mans, II. K. 43. 2) bekostnad: impensa. af finum k., IV. 16: 12. 3) pl. sakgr, egodelar: res, utensilia. fææller k., I. R. 13; II. R. 29; p. 29. egn æller aldra (lege adra) k., IV. 14: 11. qvikir k., kreatur: res viventes, pecora. V. 1.

Kovi, m. (egentl. koja, rum: casa, conclave; Isl. kofi) kapell, afskiljdt chor eller sidobygnad i en kyrka: sacellum, podium templi. IV. 16: 12.

Kop pro quop, imperf. a quæpa, oftod vide.

Kraka (crakæ), v. a. upsätta en takresning eller annan dylik ställning, med påspikade krakar eller läkten; prov. kraka: substructionem tecti, vel aliud eiusmodi opus e iunctis trabibus asseribusque conficere. k. ok flaka kirkiu, upsätta takresning och lägga tak på kyrka: fastigium templi erigere scandulisque tegere. I. pl. Lund. vertit vv. k. ok flatæ (at legit Stj.): "palis circumcirca cingere atque munire," et lh. v. kraka: "palis humo defixis communire." Cfr. Flaka.

Krava, f. (a kræfia) kraf: exactio, petitio. at fyrstu -vom, I. FS. 2: 2. not. 2.

Kringer, m. krets: circus. kring um, adverbialiter, omkring: circum. I. J. 13: 2; II. J. 29. Cfr. Um kring. Inde cognomen kringalli, quod vide in ind. nom. homm.

Kriftin (oriftin), adj. 1) christen: christianus. I. K. 1; II. Praef; IV. 15: 1. etc. 2) döpt: baptizatus. III. 132. Kriftindomber (criftændomber), m. christendom: christianismus. IV. 15: 12. not. 47. fa k., d. ä. blifva döpt: per baptismum recipi in ecclesiam christianam. I. A. 4: pr; 12: 1; II. K. 28; A. 4, 16.

Kristna (cristna, crisna; crisma, II. K. 27. not. 96.), f. 1) christendom, christna läran: christiana religio. II. K. 1; IV. 14: 2; 16: 1, 2. *fa ær k. var* ok allir kristnir, sedan christendomen blef antagen och alla blesvo christne: postquam accepta est christiana fides, omnesque facti sunt christiani. I. K. 1. cristna bolker, i. q. kirkau bolker, III. 3. rubr. 2) dop: baptismus. *farva*, befas, fa -nu, I. K. 1, 14: pr, 1; II. K. 1, 27. 3) den tid som förflutit från christna lärans införande: recentius tempus, post acceptam christianam fidem. Cfr. Hefna.

Kristna (cristna), v. a. christna, döpa: baptizare. I. K. 14: pr; II. K. 1, 27.

Kroker, m. (egenti. krok, omväg: uncus, ambages) pl. försåt, list: fallacia, malae artes. IV. 14:4.

Krona, f. kronan, staten: (proprie corona), regnum, fiscus regius. Cfr. Gobs.

Kronika, f. kronika: chronica. IV. 15. 18. not. 73.

Kræfia (krævia), v. a. 1) tillsäga, upmana: indicere; admonere. II. Forn. 46. (per metathesin scribitur quæriæ, nøt. 79. ibid.). 2) begära, fordra: petere. bofkipti k., I. B. 7; A. 5; II. Fr. 11; A. -. fier væghær k., I. M. 5; II. M. 5. Cfr. Tækkiumaþer. 3) kräfva, fordra: appellare, exigere. I. R. 9: pr; II. K. 65; R. 20; U. 29; Add. 2:11;

4: 5; 7: 10; III. 84, 91; IV. 20: 1; V. 3. k. man fkuld, I. R. 7: pr. k. fkuld v. fkyldir (af manni), I. A. 18: 1; J. 6: 1; II. K. 65; R. 16. etc. openbara fkript k., de delicto, II. K. 72: pr. ut k., II. Add. 12: 1; V. 1.

Kvarsæta, etc. vide in Q.

Kuna, vide Kona.

Kunna, v. a. 1) veta, känna: scire, cognoscere. k. *fkæl mællum ræt ok uræt*, IV. 12. 2) kunna: posse. k. firigæra kono æller ko, I. R. 5:5. 3) framför ett annat verbum utmärker kan stundom en hypothes: alii verbo praepositum v. kan interdum indicat hypothesin; ex. c. kan han ok *fla han*, om det händer att han slår honom: si forte eum verberet. II. Forn. 44. kan man hitta etc. II. U. 29. nu kan pem *fkilia a*, nu kan *fva varpa*, etc. II. Add. 6: 2, 4; 7: 4, 5. Cfr. Kæra.

Kunugher, adj. (a kunna 1.) kunnig, kand: cognitus. IV. 14: 2.

Kuſka, v. a. nödga (med öfvertalande eller hotelser): cogere (exhortationibus v. minis). III. 76. coll. c. IV. 21:34. Stj., Ih. aliique crediderunt h. v. significare "blanditiis lactare, sermonis illecebris permovere."

Kyn, n. slägt: cognatio. *iæmn kyn*num, lika nära i slägt: eodem cognationis gradu iuncti. II. A. 1.

Kyndilsmæsfa (kyndil- v. kindilmesfa), f. (Isl. kyndill, Fenn. kyntilä, candela) kyndelsmessa, så kallad deraf, att kyrkljusen då invigdes för hela året: festum purificationis Mariae, sic dictum a consecratione candelarum tunc celebrata. III. 5; IV. 3. kyndilsmæsfu dagher, d. II Februarii. II. K. 37, 54; Add. 4: pr. Sed kyndermesfo perperam pro kyrkmesfo scriptum est II. K. 52. not. 74.

Kyrkia, vide Kirkia.

Kyt (rectius kip), n. kid, kidHng: haedus. III. 102.

Kæfti, n? gömställe: latebra. fællir i k., tjufven gömmer undan det stulna: fur rem sublatam in latebram abscondit. I. p. 5: pr. Ita Stj. quoque haec intellexisse videtur, dum h. v. vertit "cavea, caverna, latebra." Locc. ita vertit citata verba: "quae videntur ferre in latebram." Pro kæfti scriptum est kiæfli, II. p. 30; illud vero rectius esse, rythmica citt. verborum connectio cum antecedentibus: "vræker, fiæt æptir" testari videtur.

Kælda (kyælda), f. källa: fons. IV. 15: 1.

Kænna (kiænna; kannir pro kænnir, I. p. 14.), v. a. 1) känna, igenkänna: noscere, agnoscere. I. p. 8: 1; 9, 10, 13, 14; II. p. 10. Cfr. Rætkænna, Sankænna. 2) tillvita: obiicere. k. manni lagha fpiæl, IV. 15: 8. kænnis þæt hanum at han etc. II. Add. 7: 21. not. 51. 3) kænnas, v. dep. erkänna: agnoscere, fateri. k. fkuld, II. Add. 2: 10. k. viþer, a) igenkänna: recognoscere. I. p. 13; II. p. 46. b) erkänna: agnoscere, fateri. vir kænnums þær viþer, IV. 19: pr.

Kæpfir, kæffir (kiæpfir, kiæffir), m. (egentl. den som lefver tillsammans med frilla: concubinus) träl som hade huskona: servus contubernalem habens. a ækki k. i barnum, trälen har ingen del i, d. ä. ingen rätt till, eller magt öfver sina barn (hvilka tillhöra modrens egare): servus nullo paterno iure fruitur (nam liberi eius pertinent ad dominum matris suae). I. G. 4:3; II. G. 3.

Kæra (kiæra), v. a. kära, anställa åtal eller rättegång: agere, actionen instituere. II. Forn. 32; III. 112, 117. a (mal) k., III. 112, 117, 142, 144. k. a man, I. J. 9: 1; II. J. 21; U. 9. not. 82; 10, 12; III. 107. k. til mans, II. Forn. 30, 44; Add. 7: 29. k. ivir man, II. U. 9. » hvat han fik k. kan, hvad det är han påstår eller med sitt käromål åsyftar: quid actione sua petat *. postulet. IV. 12. Cfr. Akærande, Okærder.

Kæra, f. käromål, åtal: actio, petitio. at fyrfæ k., III. 82.

Kærleker (kiærlek, kiærllekær), m. kärlek: amor. IV. 12. Cfr. Iorbriki.

Kæromal (kiæro maal), n. rättegångsmil: caussa iudicialis. II. Add. 10.

Kölna, f. kölna, mälthus: aedicula, ubi maceratur et torretur hordeum, cerevisiae coquendae destinatum. IV. 8.

Köp, n. 1) köp och skifte: emtio venditio et permutatio. I. J. 1, 2: pr; 3: 3; D. 19: 1; II. D. 55; J. 1, 7.)(gæf, III. 67. Cfr. Tipa-, Torgh-, Væggiarköp. 2) pris: pretium. almænnilik(t) köp, IV. 19: 1. Cfr. Almænnings köp.

Köpa (chöpær pro köper, I. FB. 5. copt pro köpt, I. J. 7:1. kopt, göpt, kööp, II. Add. 11:11. kopte pro köpte, ibid.), v. a. förvärfva genom köp eller skifte: emtione vel permutatione adquirere. I. A. 6: pr; J. 2: 2; 3: pr. 2; 4: pr; 7: pr, 1. etc.) (*piggia*, II. Add. 11:11. k. (iorþ) mæþ löfom örom, I. J. 3: 4; 4: 2; II. J. 8, 11. k. firi löfa öra, II. Add. 11:11. k. iorpo sinni, L. J. 4:1; IL J. 10. k. iorp i iorp, I. J. 3: 2; IL J. ind. 10; cap. 7; Add. 11:11. af köpter, genom köp frånskiljd: emtione separatus. I. J. 7: pr; II. J. ind. 15. Cfr. Torgh köp, Vin. -Köpus vib, v. dep. afsluta köp (eller skifte) sins emellan: emtionem venditionem (vel permutationem) inter se contrahere. I. p. 12: 1, 2; II. p. 44, 45. köpas mæn iorþum viþer, d. ä. skifta jord: si praedia v. agros invicem permutent, II. J. 3, the second states and second Köpa vin, m. vin, som var närvarande vid köp: prozeneta, qui in emtione venditione aderat. II. P. ind. 55. Cfr. Vin.

Köpa vitni, n. vitnesbörd om lagligen förrättadt köp: iuratum testimonium de emtione venditione rite facta. bæra k., I. J. 2: 2; II. J. 3.

Köpe (köpæ), m. köpare: emtor. I. J. 2: pr; II. J. 1.

Köpe iorp, vide Köpo iorp.

Köpfærþ, f. resa i handelsärender: iter, negotiorum mercatoriorum caussa institutum. -*um fara*, I. A. 19; II. A. 27.

Köpfæft (cöpfaft), f. stadfästelse af jordaköp med föreskrifna formaliteter: solemnis emtionis venditionis de fundo contractae confirmatio. -um binda, sålunda befästa ett afslutet jordaköp: talem contractum solemni ritu confirmare. L. J. 2: pr; 3: 3; II. J. 1, 7. Cfr. Fæft 2.

Köpo funder, vide Koppofunder.

Köpo iorþ (köpe iorþ), f. genom köp förvärfvad jord: fundus v. ager emtione adquisitus. II. A. 26; R. 30; J. ind. 3, 11; cap. 46; III. 52, 108. Huc vero non pertinent verba köpe (praes. conj. a köpa) iorþ, II. A. ind. 23, 24, ut ex ipso textu illorum Capitum satis constat.

Köpruf, n. (a ryva) brytande eller upref af ett afslutet köp: factae emtionis venditionis rescissio. L. J. 2: pr; IL. J. 1.

Köpftuher, m. (a staher; egentl. handelsställe: locus mercatorius) stad: urbs. III. 79.

Köpunger, m. i. q. köpstaper. Vide ind. nom. locc. v. Faluköpunger.

Kötfticki, n. köttstycke: frustum carpis. Vide Kniver.

Kötfunnudagher (kiotfunnudagher), m. fastlags söndagen, så kallad (lika-

som Ital. carnevale) af den ersättning man då i förväg tog sig derför, att man under den stora fastan, som begyntes onsdagen derefter, ej fick äta kött: domineta carnis; ita appellabatur dom. Esto mihi (pariter ac Ital. carnevale) ab esu carnis, quo in mox sequenti quadragesima abstinendum erat. II. J. 46; IV. 3. Scribitur lapsu calami hörunnudagher, III. 145.

L.

Lada (laba), v. a. (Isl. hlada, Germ. laden) 1) lägga i hög: struere, in cumulum congerere. I. J. 20; II. J. 45. *l. tiunda*, afsätta tionden, lägga den i en särskild hög: decimas seponere. II. K. 36. Cfr. Aflada, Kaftlapa. 2) införa (säd) i lada: horreo condere (segetes). II. K. 73: 1; V. 1.

Lagh (lagh, I. A. 7; R. 1: pr. etc. lahum pro laghum, I. p. 4: pr.), n. pl. 1) lag: lex, ius. l. væsgöta, II. Praef. wæstragötlands L, IV. 14: pr. landsins 1., ibid. 17. væsgötsk l., II. K. rubr. humes 1., IV. 14: 1, 17. L ok laghbok, II. Praef; Add. 11:11. 1. ok rætter, I. D. 12: 2. ræt 1., I. B. 1: pr; IV. 14: 13. 1. göra ok fram föra, IV. 14: pr. I. tælia, fva ær i -um talt, vide Tælia. skipan niper 1. fæsta, vide Fæsta 1. pæn 1. mæb halda, vide Halda 1. jum 1.ær (rectius æru) v. varu, I. p. 18, 19: 1. fum 1. sighia, vide Sighia. væri 1. samu, II. Add. 9: 9; 11: 14. i laghum, i lagen, enligt lag: in legibus, secundum leges. IV. 6. i l. varum, I. K. 1; IV. 1, 2. i l. manna, II. p. 52. i enom 1. vara, II. U. 13. at laghum, enligt lag, lagligen: secundum leges, legitime. I. G. g. 4; II. G. 16; J. 7. at L varum, II. O 1: 4; J. 13. at gambhum 1., II. K. 52. Cfr. Fælla 9. mæp la-

ghum (fa, böta, væria, löfa, etc.), idem. I. A. 8: 3; R. 8: 1; D. 13, 15; FB. 3, 4: 1; II. G. 3; J. 12; Add. 10, 11: 3, 4, 7. etc. cfr. Rinna. mæß l. rættum, L. p. 5: 2; 16; IL p. 51. (IL p. 33. pro laghum habet lagha, ut rættum sit subst.) mæþ flikum v. famu laghum, II. p. 2; IV. 18: 4. laghum (löfa), idem, I. D. 12: 1. (nisi forte mæp addendum sit). Cfr. Bonda-, Lands-, Ulagh. 2) ed: iummentum. 1. ganga, I. J. 6:1; II. K. ind. 49; Add. 11:6; III. 39, 76. 1. firi ganga mæþ tolf manna eþe etc. II. R. 16. ganga 1. ok ep, II. Add. 13:1. 1. fa, framföra, vide Fa 4, Fram föra. innan - um standa, i. q. i epe standa (vide Eper), II. Add. 2:1. læggia (mal) til - a, II. p. 7; IV. 18:6. han komber eig -um viþ, han får ej fria sig med ed: ei non licet inramento se defendere. L. FB. 11:1; II. U. 27. not. 8. ræt göra ., . mæb -um, vide Rætter. Cfr. Fæ 9.

Lagha (læghæ), adj. indecl. (gen. a lagh) laga, laglig: legitimus. Vide Aflagha, Bot, Bup 4, Forbup 1, Forfal, Fæft 2, Hug, Lepfn, Loter, Rætter, Stæmna, Tak, Topt, Vingæf, Værn, Ölftæmna.

Lagha brut, n. lagbrott: delictum, legis violatio, III. 83, nisi lugha sit adj. Laghagengærþ, vide Gengærþ.

Laghakland (lagh klad), n. laga klander: legitima vindicatio. II, U. 28, 29; Add. 4: 5. Cfr. Laghklanda.

Laghaloter, m. laglig andel: legitima portio. II. R. 30. not. 20.

Laghaspiæl (læghæspiæl), n. lagarnes kränkning eller förspillande: legum corruptela vel violatio. II. Praef; IV. 14: 11; 15: 8.

Laghaftæmna, f. laga stämning: legitima citatio v. in ius vocatio. II. Add. 9: 1.

Laghat, Laghaper, vide Læggia.

Laghbiuha (lagh biuha, lagh by hæ, lægbiudæ), v. a. lagligen erbjuda eller hembjuda (jord åt arfvingen eller förre egaren till lösen): (fundum v. agrum heredi v. priori domino redimendum) legitime offerre. I. J. 3: pr, 4; II. J. 4, 8; Add. 11: 5, 7—11; III. 135. lag eig biuha pro eig lagbiuha, I. J. 3: 4.

Laghbok, f. lagbok: codex iuris. II. M. 8. not. 47; Add. 9: pr; 13: 1# 1. væsgöta, I. K. rubr; II. Praef. Cfr. Lagh.

Laghböta, v. a. lagligen böta: legitimam mulctam solvere. I. p. 5: 2.

Lagh döma, v. a. lagligen döma: legitime iudicare. *l. manni*, lagligen tilldöma: legitime adiudicare. I. J. 16: pr; II. J. 37; M. 3.

Lagher, vide Læggia.

Laghfangen, adj. lagligen förvärfvad: legitime adquisitus. II. Add. 11: pr, 2. æller (alias, i. e. nisi umfærd komber a, et bapin koma a en bulfter ok undir ena ble) ær hun (sc. iorp) eig 1., II. G. 2.

Laghfælder, adj. lagligen sakfäld eller dömd: legitime damnatus. II. Forn. 30. not. 89; Add. 11:11; 12:2.

Laghgilder, adj. gild, lagligen gällande: ratus. III. 68. laghilth pro laghgilt, III. 142.

Laghgipt, adj. f. lagligen gift: legitime nupta. l. kona, II. A. 11.

Laghkallaper (laghkalper), adj. lagligen kallad: legitime vocatus. *l. til fvara*, kallad till svars, stämd: ad respondendum, in ius vocatus. II. Forn. 48; III. 53.

Lagh klad, vide Laghakland.

Laghklanda, v. a. lagligen klandra, tillegna sig: vindicare. I. FB. 11:1; II. Add. 4: 5. not. 27. Cfr. Laghakland.

Laghlika, adv. lagligen: legitime, legi convenienter. I. Md. 11, 15: 2. not. 70; **P**. 9; Br. 2; II. K. 47. not. 71; 48; **P**. 1. etc.

Laghliker, adj. laglig: legitimus, iustus. II. K. 72: 2; IV, 14: 14; V. 1.

Lagh lyster, adj. lagligen kungjord: legitime publicatus. II. P. ind. 49.

Laghlös, adj. at - so, adv. olagligen: contra legem, lege non observata. I. **p.** 3: 2. Ita quoque, ni fallimur, legendum II. **p.** 28, ubi pro laghlöso scriptum est saklöso.

Laghntal, n. mål, rättegångssak: caussa forensis. III. 68.

Laghman, vide Laghmaper.

Laghmansdöme, n. lagmansämbete: iudicis provincialis officium v. potestas. II. Add. 1; IV. 14: 13, 15.

Laghmaßer (lagman), m. lagman: iudex provincialis, legifer. I. R. 1: pr; 3; II. A. 10; G. 12; R. 1,3; J. 5; Forn. 48; Add. 1, 2: 10, 11, 14; 9: pr; 12: 1; 13: 1; III. 57, 68, 75, 89, 144; IV. 14: 5, 17-19; 15: 10; 19: 5; 20: 4. laghmaz pro laghmanz, II. Forn. 43. galman pro lagman, I. P. 11. Cfr. Land, Namn.

Laghmæli (lægmæli, laghmale), n. lag, lagens stadgande: lex, iuris placitum. H. v. occurrit tantum in his formulis: at laghmæli, enligt lag, lagligen: legi convenienter. I. A. 7, 8: pr; 10; J. 7 2; 13: 2; 15: 1; 18; II. A. 11, 31 (ubi tamen praep. at est omissa); J. 17, 29, 36, 43. mæp -li, I. A. 22; J. 3: 2; 13: 2. mæp -lum, I. A. 8: 1; II. A. 11. æptir -lum, II. Add. 7: 26. not. 86.

Laghfuga (lagfægha), f. (a fighia) lagsaga, lagmans jurisdiction: iurisdictio iudicis provincialis, provincia. II. Praef; III. 68. land ok l., allitt. III. 112.

Laghfkipta, v. a. c. dat. lagligen dela; legitime dividere. L M. 5; II. M. 5; Add. 11: pr.

Lagh/tæmna, v. a. lagligen stämma: legitime in ius vocare. II. Add. o: pr. 1.

Laghtakin (lughktakin), adj. lagligen bestämd eller utsatt: legitime constitutus. I. G. 9: pr; II. G. 15.

Laghvaraþer (laghvarþer, lagværæþer), adj. lægligen tillsægd: legitime monitus. II. Forn. 45; III. 58.

Laghvunnin, adj. lagligen förvunnen, dömd: legitime convictus v. damnatus. II. K. 48. not. 86; Add. 5: 1. Lan, n. 1) lån: commodatum. at lane taka, emottaga till låns: commodato accipere. I. p. 10; II. p. 42. til tans taka, IV. 8. 2) den lånta saken: res commodata. I. R. 10; II. R. 25; p. 42. vip l. taka, I. R. 11: 1; II. R. 27. Ambae hae significationes connectuntur in locutione: taka lan at lane, II. R. ind. 25. 3) penningelån, försträckning: mutuum. taka l., II. K. 65.

Lana, læna, v. a. 1) utlåna: commodare. L. R. 11: 1. 2) låna (af annan): commodato accipere. II. Add. 7: 8, 3) försträcka: mutuo dare. II. K. 65.

Lanardroten (lönær droten, landroten), m. husbonde: herus. I. O. 7; II. Add. 5: pr.) (landboe, I. A. 24: 1; II. A. 34. Origo prioris partis h. v. est dubia. Cfr. Lands droten.

Land (lanb, I. R. 1: pr. lant, III. 56,), n. 1) land, jord: terra, solum. χ vatn, I. M. 4; II. M. 4. Cfr. Halfmarka-, Öres land. 2) landskap: provincia. I. Md. 5: 4; O. 4; p. 13; II. K. 72: 3; p. 47; III. 118; IV. 14: 11, 17; 15: 10; V. rubr.)(hæraþ, I. J. 16: 1; IL J. 38; U. 6. l. ok laghfaga, allitt. III. 112. firi l. ok laghman, i. q. a landsþingi, I. p. 11 (ubi galman pro lagman); II. p. 43. vart l., i. e. Vestrogotia, I. R. 1: pr; p. 12: 2; 13; IV. 14: 11.)(finvid ok halland, IV. 10.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

alt l., hela landet: tota (haec) provincia. II. Forn. 45; III. 58, 144. 'i -di v. - dino, I. A. 14: pr; II. Forn. 46. not. 38; Add. 6:3; IV. 19:1. hær i l., II. A. 17. i 1. pæs/u, I. G. 9:7. hit til -ds, IV. 16: 9. af 1. (fara, etc.), I. A. 12: pr, 1; G. 8: pr, 1. afyn v. tolf fkiælika mæn af -dino næmna, II. M. 3; Add. 2:14. lands afyn, vide Afyn. ut fvoren af - di, IV. 2. 1. flya, II. Dr. 11; III. 56, 83. 1. ryma, III. 68. firi gæra 1. ok löfum örum, allitt. förverka sin lösa (och fasta?) egendom jämte rättigheten att vistas i landet: ob commissum crimen amittere bona sua mobilia (et immobilia?), una cum iure morandi in provincia (v. regno). I. O. 2; II. O. 1: pr; R. 3. (coll. c. I. O. 4.). 1. væria, II. K. 4; Add. 9:1. - dum rapa (de rege), II. M. 8. bota vip 1. ok konong, I. p. 5:1, ubi land idem ac hærap significare videtur, nisi hærap sit legendum, ut habet II. p. 30. - Cfr. Fosterland, Innan, Norban, Sunnan, Utan, Hær-, In-, Utlæn/ker.

Landamæri, n. gränsort emellan landskap eller riken; locus in confinio provinciarum v. regnorum. I. CB. not. 1; II. P. 44, 45; IV. 10. not. 1, 50. *fva fum figs i -rum*, i. e. in capite de limitibus inter Sveciam et Daniam (I. CB.), IV. 15: 3. Si excipias II. P. 44, 45, ubi pro landæmæris forte legendum est landæmærkis, h. v. non nisi in pl. occurrit, et rectius forsan vertitur: gränsor: limites.

Landamærki, n. gränsmärke emellan landskap: limes, terminus inter provincias. I. P. 12: 1, 2. Cfr. Landamæri.

Landboe (lanboe), m. landbo, arrendator: colonus. I. K. 4; 20: 3; A. 18: pr; 24: pr; II. K. 6, 45, 72: 4; 73: 5; A. 33; IV. 8, 16: 12. Cfr. Almænnings

^{57.}

landboe, Bondi, Bryti, Husbonde, Iorpeghandi, Kirkiu landboe, Lanardrotin.

Landfæsta (lanfæsta), f. ett stycke land vid brädden af en ström, vid hvilket den till en qvarn hörande dammbygnaden fästes; eller rättigheten att vid en annans jord fästa en dylik hygnad: pars ripae fluminis, cui adfigitur agger molaris, seu ius alieno agro adfigendi eiusmodi opus. I. M. not. 1; §§. 4, 6; IL M. 4, 6.

Landi (pl. landa, lænder), m. landsman, från samma landskap: popularis, eiusdem provinciae incola. I. R. 2. not. 15; **p**. 13; II. R. 2; **p**. 47. allandæ pro allæ landæ, I. R. 2.

Landroten, vide Lanardroten.

Lands almænninger, vide Almænninger 2 c).

Landsdomari, m. konungens ämbetsman, som på konungens vägnar utöfvade högsta domare och verkställande magten inom landskapet: praetor, qui regis loco summam intra provinciam habuit iurisdictionem et magistratum. III. 105. coll. c. IV. 21:31. Cfr. Domari, Lands hærra, et gloss. Lat. v. Dominus terrae.

Lands droten (lanz droten), m. landsherre: dominus provinciae. Sic, at mendose, ni fallimur, pro landroten vel potius lanardroten habet cod. D. II. Add. 5: pr. not. 40. Cfr. Lanardroten.

Lands hærra, m. i. q. Landsdomari. II. K. 4; Forn. 43; III. 71. Cfr. Hærra 3, et gloss. Lat. v. Dominus terrae.

Landsiord, vocabulum corruptum, pro quo buziord est legendum, II. K. ind. not. 75.

Landfkap (lanzfkapp), n. i. q. land 2. IV. 15:6.

Landfkyld (land fkild), f. landskyld, afrad: vectigal e praediis. II. Forn. 51; IV. 20: 4. Landslagh, n. pl. landets (landskapets) allmänna lag: commune provinciae ius. dylia, fkipta æptir -um, II. Add. 7: 26; III. 100. böte æptir -um (neml. för dråp, sår etc: pro caede, vulnere etc.),)(þæt ær ugilt v. þer hava brutit eþföret, II. Add. 7:5. coll. c. 1, 4. ibid.

Landsvist (lansvist), f. rättighet att vistas i landet: ius morandi in provincia v. regno. I. O. 4.

Lands vægher, m. landsväg: via principalis, per provinciam ducens. II. Forn. 32.

Lands/ing, n. lagmansting, ting för hela landskapet (Vestergötland): iudicium provinciale, v. commune Vestrogotiae. II. K. 70; G. 12; Forn. 39, 48; Add. 2: 14; 9: pr, 3; 11: 6, 7; 12: 1; III. 32, 68, 120, 144; IV. 21: 42. Cfr. Gotar, Haerapsping, Land 2, Ping.

Langafreudugher, langafredagher, m. långfredag: dies mortis Christi, feria sexta ante pascha proxima. I. K. 17: 1; II. K. 40.

Langer (longer, V. 2.), adj. lång, långvarig: longus (loco v. tempore). II. J. 18; Add. 7: 13; V. 2. Superl. *længfter*, I. S. 4: 1; II. Add. 10. at *lænfto* (pro *længfto*), längst: longissime, non diutius (quam). II. A. 18. Cfr. Ændlanger.

Las (luas, luss), n. lås: sera. I. P. 5: pr; II. P. 30. Cfr. Lykil.

Lafs, las, n. lass: vehes, plaustrum onustum. I. FB. 8; II. Forn. 10, 11, 33; U. 20; Add. 3: 1; 4: 5; III. 92. not. 80. Scribitur læs, II. Forn. ind. 3; cap. 8, 9; U. ind. 20. fæx etc. lasfa æng, äng som gifver sex lass hö: pratum, quod sex plaustra foeno replet. I. J. 7: 3; II. K. 2; J. 19. Cfr. Akerlafs, Viper.

Lata (lueta, I. K. 15: pr; 20: 1. etc. letw, I. K. 3; B. 1: pr. imperf. lat v. lot, IV. 16: 6, 12.), v. a. 1) lemua,

öfverlemna: relinquere, tradere. han *Aæt nitan bo* etc. lemnade efter sig: moriens reliquit. IV. 16: 12. lækisgæf 7., I. VS. 3:1 (nisi pro lata legendum sit luka). ut l., II. Forn. 30. flæfta pe pænninga etc. læt han til, släpte till: suppeditabat. IV. 16: 12. Cfr. Up lata. a) släppa: dimittere. löfan l., vide Lös. 1. piuf til lösnar, vide Löfn. bort l., IV. 19:1. l. fæ i (aker æller æng), III. 117. I. (hæft, grip) i tiuper, vide Tiu-3) mista: perdere. lif (fit) l., þer. I. **p.** 3: pr; II. Praef; K. 11; Dr. 40, 41; A. 22; P. 7, 24, 58; Forn. 1; III. 72; IV. 15: 15; 18: 6. Cfr. Liflat. 4) v. aux. a) låta (ske, vara): sinere (ut sit, fiat). I. lik inni liggia, I. tiunda apter ftanda, I. K. 15: pr; 20: 1. b) låta (göra), föranstalta: curare (faciendum). 1. kirkiu vighia, vitni bæra, döma fik, endagha döma, fkuldir luka, I. K. 3; Md. 1: 2, 3; B. 1: pr; A. 4: 2. etc. han læt skriva korn, boa ödbönnen, göra kyrkiur, etc. IV. 16:12.

Lavarper (lavarpi), m. (Anglo-Sax. hlaford, unde Angl. lord) herre, husbonde: dominus, herus.)(præl æller ambut, I. R. 11: pr; II. R. 26.

Laurinzar dagher (fancta lafrinzfa v. laurencii dagher), m. Larsmessodagen: festum S. Laurentii, d. X Augusti. I. Br. 4; II. K. 52; III. 18.

Laba, v. a. vide Lada.

Lapa, f. lada: horreum. I. **p**. 5: pr; II. K. 2; **p**. 30.

Lapi, m. i. q. lapa. ökia l. fin mæp ftolo (lege ftolno) korne, II. **p.** 58.

Led, Leda, vide Lep, Lepa.

Legha, v. a. lega, hyra (annans ting eller arbete): conducere (res v. operas). I. R. 12: pr; II. R. 28; Add. 7: 8; III. 115, 151; V. 1. lekt v. legkt, pro legt v. leght, I. J. 19. not. 6; IV. 5. l. man, II. U. 28, 29. l. man til at dræpa etc. III. 109; IV. 9: 1. Legha (læga), f. 1) lega, hyra (af ting eller arbete): conductio rerum vel operarum. legho ganga, vel forte rectius a l. ganga, arbeta för lega hos andra: operas suas aliis locare. II. U. 29; IV. 20: 1. 2) hyra, lön: merces, qua conducuntur alienae operae. I. FB. 10: pr; 11:1; II. U. ind. not. 21; cap. 23, 26, 27; III. 57. taka v. giva l. til at dræpa man, II. O. 1:12; Add. 5: pr; III. 109; IV. 9: 1.

Legher, Leghersbot, etc. vide Lægher etc.

Leghodrænger (leghædrenger, legov. leoghæþrenger, logo- v. leogoþrænger), m. legodräng: mercenarius. II. Add. 4:5; III. 2, 147. Cfr. Bondi.

Legho fæ, n. legd boskap: pecora conducta. I. FB. 6: pr; II. R. 28; U. 13. Legho hion, n. pl. legohjon: servi (et servae) conductitii. II. Add. 13: 2.

Leghokona, f. legoqvinna: ancilla mercenaria. IV. 20: 1.

Leghomaþer (leghemadær, legho-, leghu-, lægho- v. lægoman), m. i. q. leghodrænger. II. U. 26; Add. 4: 5. not. 26; III. 76. l. æller drængher, abundanter, ut videtur, dicitur II. U. 28.)(bofaster maþer, III. 114.)(trogivin man, II. Add. 7: 31.)(præl, I. FS. 2: 2; II. Forn. 5.)(innismaþer, möllari etc. II. Forn. 46, 50. Cfr. Bondi.

Legho oxe, m. ett skymfnamn, som gafs åt den, som lät lega sig till att dräpa eller såra en annan: bos conductitius; ita appellatur is, qui ad alium interficiendum vel vulnerandum conducitur. III. tog.

Legho sven, m. i. q. leghodrænger. II. p. ind. 36, ubi tamen reposven legendum videtur.

Legman, vide Lekman.

Lekari, m. spelman, gycklare: fidicen, ludio. I. LR. lekara rætter, ibid. rubr. Leker, adj. lekman, den som ej är klerk: laicus.) (lærder, IV. 16: 16.

Lekman (lecman, legman), m. i. q. leker.) klerker, quod cfr.) prester, III. 91.

Leta (letta, læta), v. a. leta, eftersöka, undersöka: quaerere, scrutari, inquirere. I. p. 5: 1; II. p. 30. han letadi lums lagh, IV. 14: 17. þæt fannafta l., II. Add. 7: 25. by l., I. p. 5: pr; II. p. 30. at v. mæþ vitnum l., II. A. 10; G. 16.

Leta, vide Lata.

Leva, v. a. (Moeso-Got. lewian, tradere) lemna: relinquere. II. A. 20; IV. 16: 12. Pro liver legendum videtur leves, I. A. 16: pr.

Lever, m. brödkaka, lef: placenta panis. II. **p**. 14.

Lep (led), f. 1) väg, resa: via, iter. II. Forn. 1. Cfr. Framlepes. 2) sätt: modus. pæssa l., på detta sätt: hoc modo. I. Br. pr. hvaria l., på hvad sätt som hälst: quocumque modo. II. p. 34. Cfr. Samulep.

Leba (leda, lædæ), v. a. (sup. let, part. pass. leder, n. leet) 1) leda: ducere. I. R. 2; p. 3: pr, i; II. G. 5; R. 2; p. 24, 25; Add. 7:17. I. fiæt or by, uptacka (tjufvens) spår, hvilka föra ur byn: vestigia (furis) ex pago ducentia indagare. I. P. 5: pr; II. P. 30. 1. pinfftolet til fala, föra tjufgods, som blifvit såldt, och hos köparen klandras, till fångesmannen: rem furto sublatam, posteaque venditam, et demum a domino viudicatam, ad venditorem deducere. I. p. 8:1; 13; II. p. 30, 46, 47. 1. til landamærkis (v. landamæris), I. p. -12:2; IL P. 45. coll. c. I. P. 12:1; II. P. 44. Cfr. Inlepsla. 2) bevisa: probare. 1. (piuft a hand manni) til garps ok grindar, bevisa att en annan haft det stulna i sitt hus: probare alium rem fartivam in domo sua habuisse. I. p.

4: 1; 16; II. **p**. 29, 51. *l. (piufnap) a* man, idem. II. **p**. 1, 2, 5; Add. 7: 19. Cfr. Lep/n. 3) öfvertyga, öfverbevisa: convincere. varpa vitnum leder) takin mæp, II. Forn. 1, 9, 11.

Lepfn (lezn), f. bevisning (att någon haft tjufgods i sitt förvar): probatio (qua aliquis convincitur possedisse rem furtivam). ær i handum takit ur hufum draghit æller lagha l. a komin, II. P. 2 (ubi lezl scribitur), 58; IV. 18: 1, 5. Cfr. Lepa 2.

Lid, f. backe, sluttning, prov. li: locus declivis. Vide ind. nom. locc. vv. Almftars-, Gusu-, Hardæmarslidir.

Lid, Lidstolpi, vide Lib, Libstolpi. Lidugher (ledhugher), adj. ledig, fri: liber, immunis. IV. 19: 3; V. 2.

Lif, n. 1) kropp: corpus. barn ær föt af mohor livi, II. Add. 12: pr. 2) lif: vita.)(gobs, IV. 12.)(fial, IV. 19: 1. taka l. af manni, IV. 15: 16. Cfr. Lata 3, Mista.

Lifdaghar, m. pl. lifsdagar, lifstid: vivendi tempus. IV. 15:5. Cfr. Dagher 4.

Liflat, n. lifvets förlust: vitae amissio. II. Praef; **p**. 5 (ubi liflazt pro liflatz); IV. 6. Cfr. Lata 3.

Lifspund, n. lispund: viginti (?) pondo. IV. 16: 12.

Liggia, ligia (liegiæ, III. 28, 45. etc. liogiæ, III. 46, 93. legiæ, III. 75. likgir pro liggir, II. Fr. 13. imperf. la, I. M. 2. laæ, II. M. 2. imperf. conj. laghi, I. R. 9: 2; II. Add. 11: 17.), v. n. 1) ligga: iacere. fiuker L, I. K. 14: 2; A. 13: pr; II. K. 3. etc. lik liggir inni, I. K. 15: pr. fillir, kamber, præfkulli etc. liggia, I. K. 6; M. 2. l. hos kono, I. A. 8: 1; G. 5: 11; 8: pr. etc. Cfr. Mæb, Vib. l. ugilder, vide Ugilder. l. (ugilder) a værkum finum, i. q. L ugilder, I. Md. 6; II. Dr. 17; **p.** 25. l. opin, ope, vide Gap, Opin, öpe.

tiggiande fæ, vide Fæ 2. 2) ligga sjuk: decubare, aegrotare. I. VS. 3: pr; II. VS. 10. liggir .i (farum) længi, I. B. 9; II. Fr. 13. 3) ligga begrafven: se- · lin. pultus iacere. II. K. 23, 42; III. 93, 111; IV. 14: 1; 15: 4, 13. etc. 4) vara belägen: situs esse. I. K. 20: pr; **M. 6;** II. Dr. 31; Add. 2: 14. etc. 5) wistas, uppehålla sig: morari. l. (a v. i) fkoghum (ok ræna), I. Md. 10; II. Dr. 21. l. a (viþer stokhyrno), dröja, blifva qvar: remanere, commorari. II. Dr. ind. 4 (nisi forte a sit superfluum). 6) liggia til, tillhöra: pertinere. væghar, garpar etc. 1. til byar v. tompt, I. J. 12: 2; II. J. ind. 18; Forn. 32, 36. þæt -ger til þings manna vitna, II. Add. 11:9. l. til næmd, tillhöra nämnden att undersöka och ytra sig om: pertinere ad nemdae inquisitionem et decisionem. Vide Næmd, Fiærpungs-, Hærapsnæmd, Lukter. 7) liggia vip, bero på, vara förknippadt med: pendere ab, coniunctum esse cum (aliqua re). l. viþ tolf, furatighi marker, d. ä. så stora böter: duodecim etc. marcarum mulcta. I. Md. 1: 3; D. 5:1; II. Dr. 4; D. 30. (Germ. locutio: es liegt daran, es ist daran gelegen, similem habet significationem. Cfr. Niála-Saga, Gloss. v. liggia).

Lika, v. a. likna: comparare. II. Praef. Likami, m. lekamen, kropp: corpus. gußs 1., Christi lekamen, det till den H. Nattvarden invigda brödet: corpus Christi, panis consecratus. III. 133. ægha - mans lusta viþ konu, II. O. 3.

Likvægher (ligvægher), m. väg till kyrkan, anlagd för att derpå föra lik: via, qua ad aedem sacram vehebantur mortuorum corpora. I. J. 12: 1; II. J. 26.

Limber, m. lem: membrum. IV. 19:2. Lin, n. linne: linteum. porf vip lin ok lukkirsgæf, allitt. d. ä. om såret måste förbindas och af läkare skötas: si vulnus sit alligandum et a medico curandum. I. S. 1. Cfr. *Handlin, Hovoplin.*

Lindi, m. gördel: cingulum. II. K. 2. Linlika, adv. (a liner, len, lindrig: lenis) lindrigt: leniter. IV. 19: 1.

Lista, v. a. förse med list eller ram: limbo ornare. IV. 16:12. Ih. male confundit h. v. cum v. lita, tingere.

Lita, v. n. (- *at* c. dat.) nöjas: contentus esse. I. G. 9:5; II. VS. 12; G. 16; III. 84.

Litil, adj. liten: parvus. l. finger, lillfinger: digitus minimus. I. S. 4: 1. litla ftund, på en kort tid: brevi tempore. IV. 14: 5; 19: 1. mæþ litlo, II. Add. 7: 3, 13.

Liva, v. n. lefva: vivere. I. A. 13: pr; 18: pr; II. K. 73: 3; Add. 8, 11: 12; 12: 2; IV. 15: 12, 17, 18. etc. Cfr. *Leva*.

Livandi, adj. lefvande: vivus. I. A. 5; II. K. 1; A. 7, 28; Add. 8, 12: pr. fapirin l., medan fadren lefver: vivo patre. II: Add. 11: 14.

Liugha, v. n. ljuga: mentiri. fiarpungs næmd æn han ær luglun faker, om han är ljugen brottslig (falskeligen anklagad) d. ä. om målsegaren brustit i sin bevisning, ligger saken till fjerdings nämnden: si falso sit insimulatus, i. e. si actor defecerit in accusatione probanda, de re cognoscito nemda quadrantis territorii. I. B. 1: pr.

Liuri, m. (Isl. *lióri*) öpning eller fönster på taket, prov. ljur, lyr: foramen v. fenestra in tecto. I. O. 6; II. O. 2: 2.

Liuslika, adv. ljusligen, tydligt: dilucide, diserte. II. Add. 9: pr.

Liuta, v. a. få: accipere. liuter annar firi mylnu dorom, om en annan (än qvarnens egare) får den jorden, som är utanför qvarndörren (hvarigenom vägen till qvarnen blir stängd): si (agro diviso) alius (quam molinae dominus) accipiat solum ante portam molinae (quo aditus molinae interclu-. ditur). I. M. 5; II. M. 5.

Lip (lid, lyd), n. grind, prov. led: porta clathrata. I. J. 8; FB. 1, 3; II.
K. 63; J. 19, 20; U. 1, 8, 10; Add. 4:
1; 10; IV. 13; 21:33. Cfr. Garpslip.

Lipa, v. n. lida, förlida: praeterlabi (de tempore). Cfr. Utlipin.

Lip/tolpi, m. ledstolpe, grindstolpe: fulcrum portae clathratae. IV. 15:5.

Loker, m. ört, växt, (lök): herba. III. 123. til löf ok lok, allitt. I. J. 7:3; II. J. 19.

Lopt, n? luft: aër. I. Md. 12:2; II. Dr. 26.

Lota, löta, v. a. lotta: sortiri. I. J. 14; II. J. 33. l. ok laghfkipta, allitt. II. Add. 11: pr.

Loter (luter, löter; pl. löter, acc. lote, löte, lyti, lötte), m. 1) lika del, lott: pars aequalis. I. K. 17: pr; B. 7; A. 9: pr; CB; II. K. 2, 36; Fr. 11; O. •1: 13; Add. 7: 20, 24; IV. 13, 18: 10; 19:1, 2. tver löter, två tredjedelar: bes. I. A. 24: pr; 25; M. 4; Pl; II. A. 1; G. 18; J. 6; Add. 11: 16. Cfr. Tvalöte. prir, furir löter, I. pl; II. Add. 11:16. Attundi loter, en åttondedel: octava pars. I. pl. cfr. Attunger. Siextan örtogher i hvarn lot, i. q. i prea stapi, d. ä. till konungen, häradet och målseganden: regi, territorio et actori. I. R. 5: pr; II. R. 6. i pre löte, idem. II. Forn. 15. not. 45; 17. not. 57. -Cfr. Hovoploter. 2) del i allmänhet: pars (qualiscumque). I. Br. 1; II. K. 60, 72: 2; Add. 4: pr; III. 5, 28; IV. 14: 1. 3) andel: portio rata, ad aliquem pertinens, I. A. 4:2; 9:pr; 18:pr; 21:pr; G. 9: 2; Br. 2. not. 29; II. K. 36, 37, 39; A. 23; G. 3, 18; Þ. 9; J. 19; Add. 7: 20, 24; 11: 2, 3; III. 91, 136; IV. 18:

10. mans v. kono l., II. A. 3; III. 73. lagha 1., I. FB. 7: 2; II. Forn. ind. 13; U. 14; Add. 11: 16. cfr. Laghaloter. -Cfr. Bos-, Egho-, ping-, Ærfpa loter, Standa. 4) lott: sors. I.J. 14; II. J. 33; Add. 11: pr; III. 142. lagha l., II. Add. 11:1. 1. ok lagha fkipti, allitt. II. Add. 11: pr, 1, 2; III. 142. 5) sak: res. i allu löte, till alla delar, fullkomligen: ex omni parte. IV. 14: 13. ivir alla löte, öfver all ting, utomordentligen: eximie, mirum in modum. IV. 14:17. mæþ allum ærlikum lotum, d. ä. sätt eller medel: omnibus honestis modis. IV. 16: 17. at adrum (forte legendum nokrum) ræffinga þings lutum, i mål som förevarit vid räfsinga ting: in caussis in iudicio supremo iudicatis. II. Add. 5: 1.

Lottakari (lottækari), m. deltægare: particeps, socius. 1. piufnapar, I. P. 3: 2; II. P. 28.

Lova, v. a. tillåta: permittere. II. K. 2; IV. 19: 1. *l. manni þingsgangu*, L Md. 1: pr; II. Dr. 1. Cfr. Ulovandis.

Lughin, vide Liugha.

Luka, v. a. (part. pass. lukter) stänga, prov. locka: claudere. I. J. 9:1; II. J, 21. lukter æller læster, allitt. I. P. 5: 2; II. P. 33.

Luka (luca), v. a. (part. pass. lu-kin) 1) erlägga, utgifva: pendere. l. tiunda, böter, etc. I. K. 20: pr; A. 5, 18: 2; **p**. 14, 18; Br. 2; II. K. 44, 72: pr, 5; VS. 10; A. 7, 26; G. 2; **p**. 49, 53; U. ind. 25; III. 2. l. firi ior β , I. J. 3: 4; II. J. 8. up l., I. FB. 11: 1; II. U. 26, 27. ater l., II. J. 10. 2) betala: solvere. l. fkuld v. fkyldir, I. B. 7; A. 4: 2; 18: 1; J. 6: 1; II. K. 73: pr; Fr. 11; A. 6, 26; R. 16; J. 14. l. tilgæf, återlemna städjan: arrham reddere. I. A. 24: 1; II. A. 34.

Luktar ping (luctær ping), n. (ut videtur, a luka, lykta, sluta: finire)

det sista eller slutliga tinget, tingets sista sammanträde: ultimus iudicii consessus. II. Add. 9: 2.

Lukter (lucter), adj. stängd: clausus. Cfr. Luka. lukt hæraþsnæmd, tilläfventyrs: samlad, till öfverläggning innesluten häradsnämnd: considens territorii nemda. pæt skal slitas mæp 1. h., II. Add. 7: 27. pæt ligger til l. h., II. Add. 5: pr. pæt skal 1. h. vita, II. Add. 11:13. pæt [kal l. h. væria æller fælla, II. A. 14. væri sik mæp l. h., I. B. 9; A. 11; II. Fr. 13; IV. 9:1. cfr. III. 72. not. 21. *fællir hana l. h.*, I. **B.** 8; II. Fr. 12; A. 19. lukt fiærpungsnæmd, II. Add. 3: pr. Observandum est pro aldri, IV. 19:2, scriptum esse luctri, II. Add. 7: 27, quod, etsi, si numerum adsessorum nemdae respexeris, eodem redeat, fortuitum esse videtur, cum hic locus non e statuto R. MAGNI sit excerptus, sed e Jure Ostrogotico, quod loco I. hæraps næmdinne habet konongs ræfft. Cfr. not. 88. l. c. - Stj. et Locc. crediderunt h. v. idem esse ac lutter, merus, purus Ih. vertit: "luktr, decisio litis peremtoria vel probatio legalis," perperam credens, in locutione mæb luktri hærabs næmdinni, "posterius in genetivo casu positum esse." Quocumque modo vertendum sit hoc epitheton, id tamen certo constare videtur, nullam illud respicere specialem procedendi vel nemdam constituendi rationem.

Lund, f. 1) lynne: indoles. Cfr. Godlynder. 2) sätt: modus. pæssum lundum, II. Add. 11:16; V. 1. Cfr. Annur-, Ena-, Hulka-, Samulund.

Luster, m. lust, benägenhet, upsåt: pronus animus, voluntas.)(nöd, IV. 12.

Lufti, m. lusta: libido. Cfr. Likami. Luftin, vide Lyfta. Luter, vide Loter. Lykil, m. (a luka) nyckel: clavis. I. **p.** 5: 2. undir las ok lykki (pro lykli), allitt. I. **p**. 5: 1; IV. 18: 9. Cfr. Arkar lykil, Nykil.

Lyfa (lyufa), v. a. c. dat. 1) kungöra, tillkännagifva: publicare, indicare. I. Md. 15: 2. not. 70; P. 14, 18; II. G. 2; P. 48, 49, 53; Add. 6: 2; 7: 25. not. 69; III. 67; IV. 19: 1. *l. vighi*, farum, etc. I. Md. 1: pr; S. 1; B. 1: pr; R. 3: 2; J. 3: 3; FS. 6: 1; II. K. 69; Dr. 1; R. 3; J. 7; Forn. 25. l. ok næmna alla, nomina omnium palam edicere. II. Dr. 1. ly fas biltugher, III. 120. 2) stadga, påbjuda: sancire, statuere. II. Add. 7: 31. gop lagh l. ok i fkript koma, d. ä. stadga och låta skriftligen författa: bonas leges ferre, litterisque mandandas curare. II. Praef. mæþ ʃkript lyfir laghbok var, d. ä. uttryckligen föreskrifver: diserte praescribit v. statuit. II. Add. 13: 1. Cfr. Lagh lyster, Óghly fa.

Lysta, v. a. (*lista*; part. pass. *lustin*) slå: ferire, verberare. I. K. 12:1; S. 4:5; B. 4; II. K. 25; Fr. 6—8; Dr. 39.

Lyter, adj. lytt: deformatus. Cfr. Læster.

Læa, v. a. låna (ut): commodare. I. R. 10; II. R. 25, 27. utan hun fe læth, om ej jorden af egaren är uplåten åt någon annan att brukas, så att egaren kan vara i okunnighet om den inkräktning som af tredje man blifvit gjord: nisi fundus a domino alii utendus sit concessus, ut adeo dominus possit ignorare usurpationem a tertio quodam factam. III. 112. Lund. vertit: 'nisi aut commodati, aut precarii, aut precariae potius titulo concessus sit;" credit vero sensum esse eum, quod ipse commodatarius non poluerit usucapere. Ih. male vertit: "nisi terra inculta fuerit."

Lægger, m. lägg, ben: os. mötes æg ok l., om såret går in till benet: si ferrum usque ad os penetret. I. VS. 1; 2.

Læggia, lægia (leogiæ, III. 21, 46. lagiæ, laggær, laggi, pro lægiæ etc. I. G. 5: 1; R. 13; J. 4: pr. læx, legs, leegs, pro lægs, praes. pass. I. A. 16: pr; II. p. 7; J. ind. 9. laghat, sup. I. R. 13. lughper, part. pass. IV. 2. elc. lagaber, I. FS. 2: pr.), v. a. 1) lägga: ponere, collocare. i vaggu lagher, I. D. 17. a altara l., vide Altare. l. a-Frum for fit til gætflu, II. R. 29. cfr. In læggia. 1. hovoplote, II. Add. 11:pr. til [kiptis 1., I. A. 5; J. 4: 1. 1. væb, wiperlæghi, vide has vv. l. lön a, vide Lön. vægh v. gatu (af sc. topt) l., I. J. 12: pr; 13: 4; M. 5. l. til, addere. III. 22. læggias (dep. pro læggia sik) hos kono, concumbere cum femina. I. G. 6: pr. cfr. Vip. — Cfr. Bo, Fram-, Kastlæggia. 2) bestämma, förordna: statuere, constituere. dugh, fæstnapar v. manaþar stæmnu, stæmnudagh (til) L, vide Dagher 3, Fæstnapar stæmna, Stæmna, Stæmnudagher. 1. (mal) til lagha v. næmd, vide Lagh 2, Næmd. 1. harda ræfst viþer, IV. 19:4. 1. man frißlöfan, biltughan, vide has vv. Cfr. Utlægher. 1. man ugildan, I. Md. 11. l. almænnings giæld v. alagh, II. O. 1: 15; IV. 9: 2; 19: 4. l. fkogh i hæraps ræfst, I. FS. 2: pr. Cfr. Alæghin. 3) sticka, genomstinga: transfigere, punctim vulnerare. II. Add. 3: 5; III. 146. 1. gönom vaþva mans, I. VS. 1: 3. Cfr. Gönum lægher. — Incertum nobis videtur utrum huc, an ad verbum quoddam lagha, nobis incognitum, referenda sit locutio: lagher man annan up a fæt mal ok böt, III. 87, cuius tamen sensus non dubius videtur. Cfr. Sætta. Lægh, Læghæ etc. vide Lagh, Lagha etc.

Lægher (legher), n. (Isl. legord) lönt skalage: stuprum. I. G. 6: 2, 4; II. G. 8, 9, 11, 13, 18; Add. 12: pr, 2. Cfr. Lönpar lægher.

Lægher barn, n. oäkta barn, afladt i lönskaläge: spurius. II. Add. 12: pr. 1.

Lægher bot, læghers bot (læghære bot), f. böter för lönskaläge: mulcta stupri. II. G. 12; Add. 12: pr, 1. lægher böter v. böte, sing. m. occurrit If. Add. 12: pr, 2. Cfr. Bot.

Lægher/taþer (leghor/tather), m. 1) grafställe, begrafning: sepulcretum, sepultura. I. K. 15: pr, 1; 18; II. K. ind. 31; cap. 42. 2) afgift till presterskapet för grafställe och begrafning, prov. lägerstad: pecunia sacerdotibus pro sepultura data. I. K. 15: 2; 18; II. K. 23, 31-33.

Læghoman, vide Leghomaper.

Læghra, v. a. lägra: stuprare. II. G. 4; Add. 12: 2.

Læghri, adj. compar. lägre, ringue: inferior, minor. *fumar (fakir æru)* l., IV. 12.

Lækir, m. läkare: medicus; inde

Lækirsgæf, lækis giæf, f. läkarelön merces medico data. I. S. 1; VS. 3:1; II. VS. 10, 14. Huc sine dubio quoque referendum est I. VS. 5, ubi kiursgæf perperam est scriptum. Cfr. Lin.

Læn, n. län, förläning (af kunggård): feudum, ususfructus praedii regii privato cuidam concessus. II. O. 1: 15; Add. 1; IV. 9: 2; 19: 4. pæn fum lænit a)(lænsmaper, synes betyde den konungens ämbetsman, åt hvilken ett af Upsala ödes gods var förländt, och hvilken förestod det derunder lydande bo: praefectus regius v. vasallus, qui in quodam praediorum Upsaliensium habitabat, eique circumiacenti regioni praeerat. II. O. 1: 15. Cfr. Bo 4. Læna, vide Lana.

Lænder, adj. som innehar län: qui feudum habet. 1. maper, vasallus,)(bondi, I. J. 5; II. J. 13.

Længi, adv. länge: diu. I. K. 1; A. 13: pr; II. K. 71, 72: 3; Add. 11: 3; IV. 19:1. ligger i (farum) længi, allitt. I. B. 9; II. Fr. 13. længer (lengær), compar. I. K. 15: pr; VS. 3: pr; A. 12: pr; 18: pr; J. 6: pr; 13: 4; 16: pr; M. 2; II. K. 68. etc. lægger, III. 102,112.

Længræ, længra, adv. comp. (a langt) längre (i afseende på rum): longius. I. K. 18; II. K. 42.

Lænsmaper, lænsman, m. (egentl. länsinnehafvare: vasallus) 1) läns- ' man, konungens tjenstman, hvilken bodde på en kungsgård: exactor v. vectigaliarius regius, qui habitabat in praedio regio. II. O. 1:15; **D**. 58; Forn. 47; Add. 1; IV. 9:2; 19:4. Cfr. Bryti, Konongsgarper, Læn. 2) biskops länsman: exactor episcopi. II. K. 25. not. 79; cap. 71; III. 32. Cfr. Umbubsman.

Lænsprester, m. biskopens ombudsman, kontraktsprost: mandatarius episcopi, praepositus territorialis. II. K. 23; HI. 91. bifkups 1., L. K. 12: 1, 2; II. K. 25.

Lærder, adj. (egentl. lärd: doctus) klerk: clericus. *lærdir mæn*, I. A. 10; IV. 16: 17. Cfr. Leker, Boklærder.

Læsa, v. a. läsa: legere. l. ivir folke, om prest: de sacerdote, I. K. 16; II. K. 35.

Læsa, v. a. (a las) läsa, stänga: claudere. Vide Luka.

Læs/a, v. a. lassa: plaustro imponere (onus). I. FS. 2:1; II. Forn. 3.

Læsta, v. a. förderfva, stympa: frangere, mutilare. I. R. 9: 3; II. R. 24. 1. mal mans, I. S. 4:5. æn læft (part. pass.) ær, I. S. 4:8. Cfr. Læster, Fiorlæsting.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

Læstar bot, f. böter för stympning, lytesbot: mulcta mutilationis. I. S. 4:8.

Læster, m. stympning, lyte: mutilatio. I. S. 4: pr, 1, 2, 4-6, 8. mæta þræls *læftir*, värdera skadan som blifvit gjord genom trälens stympande: aestimare damnum servi mutilatione datum. I. VS. 3: 2; II. VS. 11. Cfr. Fæar-, Vapa-, Vilialæster.

Læster, adj. (part. pass. a læsta) stympad: mutilatus. 1. æller lyter, allitt. II. Fr. 15; III. 54.

Læta, vide Lata, Leta.

Lætlater, adj. lättlynt, vänlig: comis, facilis. IV. 16: 4. Ih. (Gloss. vv. flat et later) confundit h. v. cum v. litillater, modestus.

Læþer, vide Læa.

Lof, n. löf: frons, folium arboris. Cfr. Loker. Inde

Löfvirkinger, m. (a virka, fabricare) en som bygger (och bor i) löfbyddor; så kallas skogsröfvare: casarum frondearum structor (et habitator); ita appellatur praedo silvaticus. II. Dr. 21. Ita Bg. quoque explicat h. v. Cfr. Lösvittinger.

Lögh, f. lögning, simmande: lavatio, natatio. I. O. 6.

Lon, f. lön, ersättning: praemium, compensatio. IV. 15: 12. Cfr. Arvudis lön, Frölön.

Lön, f. döljande: occultatio. Læggia 1. a, dölja: occultare. II. A. 24; III. 116. Cfr. Lönp.

Löna, v. a. löna, vedergälla: remunerare. IV. 16: 12. gæf 1., vide Gæf.

Löna, v. a. dölja: occultare. II. A. 23. 1. ok bort v. undan ∫kiuta, I. A. 17:1 (ubi lön pro lönt scriptum est); II. K. 72: 1; A. 22. undan l., V. 3. Lönar droten, vide Lanardroten.

457

Digitized by GOOGLE

Lönder, adj. (part. pass. a löna) lönlig, fördold: occultus. IV. 12.

Lönleka, adv. lönligen: clam, occulte. III. 96.

Lönp, f. (a löna; Isl. leynd) döljande: occultatio. Cfr. Lön. Inde

Lönpar lægher, n. lönskaläge: concubitus clandestinus, stuprum. I. G. 6: 1.

Löpa, v. n. 1) löpa, springa: currere. I. Md. 12: pr; R. 11: pr; **p**. 16; FS. 5: 3; II. G. 17; IV. 16: 9. etc. *I.* or bandum, befria sig från sina band: vinculis se liberare. I. Md. 7; II. Dr. 18. *I. a hærfkip*, gå ombord eller fara på kaparefartyg: navi praedatoria proficisci. I. O. 10; II. O. 1: 10. *I. a* tompt, i fiendtlig afsigt intränga på en annans tomt: hostiliter invadere in alienam aream. II. O. 1: 14. 2) rinna: fluere. II. M. 4. *I. ivir* (egentl. rinna öfver), vara öfrig, till öfverlopps: redundare. II. J. 14.

Löpis eber, m. (a löpa) löpande, d. ä. förhastad ed; så kallas den ed, som gås af en part, hvilken ej har laga vitsord: iuramentum festinatum v. tumultuarium; ita appellatur iusiurandum iudiciale ab eo factum, cui ius iurandi non competit. II. Add. 13: 1. Conferri meretur vocabulum Isl. hleypi-dómar, förhastade omdömen, fördomar: praeiudicia.

Löpftighar, m. pl. en springandes vägar: tramites, quibus aliquis currit. taka præl a -um, fasttaga en träl som symt ifrån sin egare: servum fugitivum comprehendere. I. p. 18; II. p. 53.

Lös (löſs), adj. 1) lös: solutus, liber. varþer (griper) lös, I. FS. 6: 4; II. Forn. 29. varþer altara ften lös, I. K. 5; II. K. 8. löfan v. löft lata, lössläppa: liberare, vinculis exsolvere. I. P. 3: 2; 5: 1, 2; 13; II. Þ. 17, 28, 30, 33,

47, 58; IV. 18: 8. lös fara v. löpa, om vatten som ej är updämdt: de aqua libere profluenti, I. M. 4; II. M. 4. þa æru tver löter löfir v. þriþunger lös af bole, en eller två tredjedelar af gården äro fria från arrendet: bes vel triens prædii a contractu locationis conductionis liberatur. I. A. 24: pr; II. A. 33. elder varþer I., II. Forn. 34; Add. 3: 2; IV. 8. 2) rörlig: mobilis. Cfr. Lösörar, Pænninger, Öre. 3) i sammansättningar: den som är utan: in compositionibus: carens. Vide Forfalla-, Friþ-, Sak-, Vitne-, Vitulös etc.

Lofa (lofa, II. O. 1:13; Add. 11:7, 8,), v. a. (egentl. göra lös: solvere) 1) medelst bevisning af sin eganderätt återtaga sin egendom som blifvit bortstulen eller förlorad och sedan återfunnen i en annans förvar: rem suam, furto ablatam v. amissam, posteaque in alienis manibus inventam, dominium suum probando recipere. I. p. 8:1; 9, 10, 12:1, 2; 13-15; II. p. 53. 2) lösa med penningar: pecunia redimere; ex. c. a) lösa ett fäkreatur som af en annan blifvit intaget: pecus suum in alieno agro captum redimere. I. FS. 6: 1, 4; II. Forn. 25, 29, 30. b) igenlösa gifven eller tagen pant: pignus datum (væb) v. captum (nam) redimere. I. R. 7: 1; J. 6; II. J. 14. ater I., II. U. 6. Cfr. Skuld. c) lösa någon ur träldom: e servitute redimere. I. A. 22; II. A. 31. d) lösa från straff genom böters erläggande: mulcta solvenda a supplicio redimere. I. p. 5: 2; II. p. 21, 22, 33; Add. 7: 22. not. 54; III. 145; IV. 19:4. l. fik af skoghe, d. ä. från nödvändigheten att fly: redimere necessitatem fugiendi (in silvam). II. O. 1:13. I. brut sin, II. Add. 11:11. e) lösa, börda jord som (af on slägtinge) förytras eller blifvit

Digitized by Google

458

förytrad: fundum v. agrum (a cognato) alienandum v. alienatum redimere. II. Add. 11: 5-8. ater l., II. K. ind. 68; Add. 11: 7, 8. Cfr. Bubsior J. 3) betala: solvere. I. fkuld, II. R. 16. 4) afgöra: solvere, decidere. lands afyn fkal l, mælli perra, I. J. 16: pr; II. J. 37. - Pro lyfæ perperam scriptum est löfæ II. P. 48.

Lösgiurper, adj. med uplöst gördel: cingulo solutus. I. p. 5: 1; II. R. 9; p. 30.

Lösharaper, adj. med uplöst hår: solutis crinibus. I. R. 5:5; II. R. 9.

Löfka (löfker, II. K. 43. not. 39.), adj. indecl. 1) lös, rörlig: mobilis. 1. pænningar, vide Pænninger. 2) ledig, ogift: innuptus. 1. man, II. K. 43; III. 1. l. kona, I. Br. 5; II. G. 9; Add. 12: pr; III. 96. Cfr. Löfkalæghi. 3) kringstrykande: vagus, erroneus. 1. mæn, II. Dr. 40.

Lõ∫kalæghi, n. lönskaläge: stuprum. II. K. 57.

Löfn, f. 1ösen: redemtio, 1) hvarigenom en tjuf köpes fri från galgen: qua fur a patibulo liberatur. IV. 18: 5. gange aldrigh til 1. utan til liflats, allitt. II. D. 5. lata piuf til -nar, låta tjufven friköpa sig: pecuniam pro vita furis accipere. II. D. 7; III. 145. 2) hvarigenom såld jord inlöses af säljarens arfvinge: qua fundus venditus ab herede venditoris redimitur. II. Add. 11: 6. — Cfr. Löfa 2 d), e).

Lösvittinger, m. vettlös: mente captus. Verba: gærs maþer l., I. Md. 10, potius, secundum Locc., vertenda nobis viderentur: "si quis amentem se simulet," quam: "si quis adeo vecors fuerit," ut maluit Ih. (Gloss. v. göra). At vix dubium est, quin pro l. legendum sit löfvirkinger.

Lösörar (lösöræ, lösæræ), m. pl. lösören: bona mobilia.)(iorþ, II. K. 24. not. 73; A. 8; J. 46; Add. 11:11. Cfr. Öre.

Löt, f. betesmark: pascuum. I. FS. 1; II. Forn. 2. Cfr. Fælöt.

Löta, Löter, vide Lota, Loter.

Μ.

Magha, v. n. (prees. ma [mæ, L A. 17:1; R. 7: pr; J. 14, 18.], pl. moghu v. mughu; impf. matti v. mati; in inf. non occurrit) 1) kunna: posse. I. K. 1; Md. 14: 2; VS. 1: 1; 3: pr; A. 16: 2; G. 9: 5; J. 13: pr; II. K. 3; A. 16; Add. 7: 28; III. 74; IV. 15: 8. etc. 2) måga, vara berättigad (att göra): ius habere (aliquid faciendi). I. K. 20: 3; 22; A. 4: 2; 8:3; 10, 21; 1. etc. 3) (i synnerhet i nekande sats) skola, böra: (praesertim in positione negativa) debere, oportere. ma hvarghit etc., ingendera skall, är skyldig: neutri incumbat. II. A. 20. han ma eig, eig mughu per etc. I. Md. 5:4; VS. 2:1; A. 17: 1; R. 13; J. 5; II. A. 10. etc. han ma væl heta laghafpiæll, ransman etc. iuste appellatur etc. II. Praef. nu ær þe fughur domaren ma hindra, IV. 12, nisi pro domæren ma legendum sit domæræn mughu, i. e. quae iudici impedimento esse possunt. 4) må: v. aux. optativae significationis. at pætta matti hælder v. ena lund haldas, matti hava fulla fæstu, ut haec eo certius observentur etc. IV. 19: 1, 2, 5.

Maghandi (mogandhe, II. K. 72: 1. not. 93.), adj. (a magha) mogande, till mogen ålder kommen: adultus. II. Add. 11: 14. m. maper, I. **p**. 2: pr; II. R. 17; **p**. 19, 20.)(ovormaghi, I. B. 3: pr; II. K. 72: 1; Fr. ind. 4; Add. 11: 8; III. 112. til - da ar koma, II. Add. 11: 8. Magher, m. besvågrad person: affinis. IV. 15: 16.

. Makabro, Makavægher, vide Marka vægher.

Mal (maal, maall, mall; mælinu, dat. def. IV. 1.), n. 1) tal, målföre: sermo, loquela. I. S. 4: 5. Cfr. Giftar-, Hæraþsmannamal. 2) mål, (rättegångseller annan) sak: res, caussa (forensis vel non forensis). I. Md. 1: pr, 2; S. 1; G. 8: pr, 1; R. 9: pr; FB. 9: 1; IV. 15: 3, 7. etc. Cfr. Domber, Gærning 2, Banz-, Drapa-, Kæro-, Lagh-, Orbota-, Sara-, Syndamal, Sætta.

Mal, n. (egentl. viss tid: certum temporis momentum) mattimme, måltid: tempus cibi capiendi. IL. Add. 7: 21. vara *fkilder at um mal ok matu* v. mætti, allitt. II. Forn. 34; Add. 3: 2; V. 1. Cfr. Afka, Mals mater.

Malaruf, n. (a mali s, et ryva) brytande af legoaftal: contractae locationis conductionis (operarum) rescissio. II. Forn. 37; III. 49. coll. c. II. U. 27. Stj. ita vertit h. v. "sakbrott, der man uprifver en sak som afdömd är;" eumque secuti Locc. Ver. et Ih. ita: "rescissio seutentiae semel latae."

Muli, m. 1) galva, algilt: donum, pensio. Cfr. Fæstninga muli. 2) lega: locatio conductio. Cfr. Malaruf.

Mati, n. vide Mæli.

Malseghanda rætter, m. målseganderätt: ius actoris (v. portio mulctae ei cedens). III. 117. ægha -ten af manni, III. 124.

Malseghandi (malseghendi, -eighandi, -æghendi, -eganda, -heghendi), m. målsegande: actor. II. O. 1: 13; P. 4, 9, 10, 31, 58; Forn. 44, 46, 47; U. 6; Add. 7: 20, 24; III. 2. not. 10; 69, 72, 75, 79, 80, 86, 88, 91, 111, 120, 121, 133; IV. 9: 1; 18: 5, 10-12.

Mals mater, m. ett mål mat: cibi portio, ad hominem semel saturandum sufficiens. fulder m., II. p. 14. Mulsmaper, malsman, m. 1) målsman: tutor, curator.)(ovormaghi, kona, husfru, II. G. 18; Add. 11:8; III. 97, 106; IV. 18: 13; 21:85. 2) målsegande: actor. III. 68, nisi forte hoc loco malseghandi sit legendum.

Man, n? träl: servus. II. G. 2.

Man, m. vide Maper.

Manaper (manæder), m. månad: men sis. III. 68. - pa dagher, fræst, stæmna, vide Dagher 3 etc.

Manböter, f. pl. (sing. m. manböter v. -böte, cfr. Bot) mansbot, böter för dråp: mulcta homicidii. II. Add. 11: 4, 17–19. Cfr. Arvabot, Ættarbot.

Mandrap, n. dråp: homicidium. I. Md. rubr; 5: 1; II. Dr. 10. utan m. eit, d. ä. böter för dråp: mulcta homicidii. I. A. 18: 1; II. A. 26.

Mangir, pron. pl. månge: multi. I. Br. 2; II. Dr. 1; **p**. 39; J. 10; Forn. ind. not. 52; IV. 12; 19:5. Cfr. Æmmangir.

Manhet, f. manlighet, kraft: virtus, fortitudo. IV. 15:6. not. 24.

Manhælghi, n. 1) personlig fred och säkerhet: uniuscuiusque securitas publica. I. B. 1: pr. 2) brott emot denna fred: laesio huius securitatis. II. Add. 4: 2. coll. c. Fr. 1.

Manhæliæs bot (rectius, ut videtur, manhælghis bot), f. i. q. hælghis bot. II. Dr. 8.

Mannilika, adv. manligen: viriliter. IV. 16: 12.

Mantal, n. antal af menniskor: numerus hominum. oka v. fulla ep at mantuli, d. ä. antalet af de svärjande: augere v. complere numerum iurantium. IL. Add. 13: pr, 1. *fkipta æptir -li*, in capita dividere. II. A. 3; Add. 11:16; III. 73.

Mantul, m. mantel: pallium. II. G. 5. Marghir, pron. pl. månge: multi. I. Md. 1:1; A. 9:pr; FS. 1; II. A. 3; Foru. ind. 43; cap. 1; Add. 7: 20; 11: 1, 17;

III. 100; IV. 14: 4, 17, 19; 15: 12, 15; 16: 12. marhæ pro marghæ, I. J. 4: 1. Cfr. Jammarghir.

Mark, f. mark, skog, utmark: solum, silva, pascuum. I. Md. 14: 1, 2; R. 8: 1; J. 17: pr, 3; II. Dr. 29, 30; R. 18; J. 39, 42. aldra göta mark, I. Md. 14: 3; II. Dr. 31. Cir. Byar-, Fæ-, Ödmark.

Mark (mærk, I. Md. 3: 3; A. 22; G. 'I. marcher, mærchær, pl. I. K. 5, 7, 8: 1. etc.), f. 1) mark (vigt): marca librata. tolf marker, half m. guls, I. G. 1; II. G. 1; IV. 16:12. m. (sc. filfs) væghin (= ore guls), I. A. 22; II. A. 31. 2) mark (penningar), en summa, ursprungligen svarande emot en mark silfver: marca, summa pecuniae, primitus continens vel aequiparans argenti libram. I. K. 3, 5, 7. etc. m. pænninga, II. Add. 13: 2. prer m. i qvikom kostom, V. 1. prer m. hete prer ok æru tvar (fæxtan örtogher i hvarn pribiung v. lot), i. q. prænni sæxtan örtogher; dessa böter kallades 3 marker, men voro i sjelfva verket blott 2, emedan i hvar lott blott erlades 16 örtuger, eller tillsammans 48 örtuger, hvaraf 24 utgjorde en mark: mulcta trium marcarum appellabatur, duarum vero marcarum revera erat; cum enim quaevis portio huius mulctae trifariam dividendae, sedecim esset ortugarum, tota mulcta effecit quadraginta octo ortugas, quarum quaevis marca continebat viginti quatuor. I. Md. 1: 3; R. 5:6; II. Dr. 4; R. 6-9, 12, 14-18; **p**. 41, 43; J. 26, 41, 45; Forn. 2, 26; U. 18, 20, 22; Add. 2: 13. Cfr. Halfmark, Öre, Örtogh, Pænninger.

Mark, n. märke: signum, nota, character. III. 81. Cfr. Skot-, Takmark.

Marka bro, f. bro som hörer till en markavægher: pons, ad viam markavægher dictam pertinens.)(almanna bro, II. Forn. 32. not. 47. Cfr. Marka vægher.

Markar fkiæl, marka fkiæl, n. pl. rågång emellan två byars marker, prov. markaskäl: limites inter silvas et pascua duorum pagorum, I. J. 16: pr; II. J. 37.

Marka vægher, m. skogs- eller markväg, väg som förer till byns skog eller mark: via ad silvam v. pascuum pagi ducens.) (almænnings vægher, II. Forn. 32. not. 45. Pro marka væghær et marka bror textus l. c. habet makavæghær et makabroor; quae tamen diversitas tantum minus accurato scribendi modo, quo litt. r in fine syllabae haud raro omittitur, tribuenda videtur.

Martensmæsfa, f. Mårtensmessa: festum Martini, d. XI Novembris. V. 3. martens mæsfu dagher, I. G. 9: pr; II. G. 15; Forn. 41; V. 2.

Maskus dagher v. fredagher, vide Matskuts fredagher.

Mata, f. mat: cibus. II. Forn. 34. Cfr. Mal.

Mater, m. i. q. mata. Cfr. Mals mater.

Mathærbærghi, n. visthus, skafferi: cella penuaria. II. **p**. 30.

Matskamma, f. i. q. mathærbærghi. I. p. 5: pr.

Matskut, n. matskott, sammanskott af matvaror: collecta cibariorum; inde

Matskuts fredagher (maskuz fredagher), m. en fredag, på hvilken matvaror offrades, troligen åt de fattiga: dies quidam Veneris, quo collecta cibariorum in aede sacra pauperibus, ut videtur, offerebatur. II. K. ind. 41; cap. 41. not. 27. In textu cit. Cap. scribitur maskus dagher.

Maper, man, m. 1) menniska: homo. I. K. 22; R. 8: 1; IL Preef; IV. 12. varper m. i kirkiu dræpin, etc.. si quis etc. I. K. 3, 12. annar m., någon

annan: alius quidam. I. K. 10:4. fæmti m., en som är i femte led beslägtad: quinto consanguinitatis gradu conjunctus. II. Add. 8. innan, til etc. pri--bia, fiærþa, fæmta, fætta mans, I. Md. 1: 5; Br. 5; II. K. 52; Dr. 7; Add. 2: 12, 13; 8; III. 63. næstir mæn, vide Nærmer. lepa til pripia mans, i. e. fala, I. P. 13. vita mæn eig etc. vet man ej: si ignorent (homines). I. Md. 14:3. pa kalla man pan etc. tunc is dicitur etc. I. p. 3: 2. Cfr. Helagher, -Kar-, Qvinmaper. — Allir man, a) alda: omnes. I. Md. 1:2; Br. pr; II. K. 31, 36; Dr. 3; III. 5, 117; IV. 16:14. b) alla, som bo i häradet: omnes territorii incolae; i. q. hærap. I. Md. 5: -1; G. 3, 9: 3; R. 4; p. 16; FS. 5: 1; II. Dr. 10; G. 2; R. 5. aldramanna ping, vide Ping. almænninger aldra manna, i. q. bys almænninger. II. U. 10. coll. c. ind. capp. 2) man: vir.) kona, I. Md. 5: 2; B. 8; O. 6; J. 3: 1, 3; **D**. 17; FS. 6: pr; Br. 5; II. 0. 2: 9; A. 3; Add. 11: 16. etc.) barn, I. K. 14: pr, 1; J. 3: 3. varir mæn, våra landsmän, d. ä. Vestgötar: nostri populares, i. e. Vestrogoti. II. p. ind. 45; cap. 47. Cfr. Boklærder, Lærder. 3) tjensteman, tjenare: minister, servus. mæn fina fænda v. lata fara (de rege), L G. 1; R. 1; II. G. 1. allir varir (sc. konongs) mæn, IV. 19:3. bifkuper fkal mæn fina vifa etc. II. K. 2. Cfr. Trogivin. Sed man, II. G. 2, non huc pertinere videtur. Cfr. Man. - Scribitur in nomin. *maþer, maþær,* I. K. 3; S. 1; A. 5. etc. mapar, I. K. 10: 4; Md. 5: pr. madær, I. pl. mæper, II. Dr. ind. 14. mapr, II. Forn. ind. 20; cap. 24. mæþr, I. A. 8: pr. marder, I. K. 12: pr. man, I. K. 20:1; Md. 7, 12:2; 13: pr. etc. mæn, I. Br. 3; II. Dr. ind. 15; III. 57. defin. maprin pro mannin, ofr. Næmdarmaþer. gen. maz pro manz,

II. Forn. 43; Add. 4:5. not. 23; III. 93. man, acc. pl. pro mæn, II. J. 37. manin, mani, manum, pro mannin etc. I. B. 9; III. 6, 24; IV. 16: 12. mænni, mænnen, mænnæ, pro manni etc. II. J. 33; Add. 13: 2; III. 125, 137.

Men, conj. vide Mæn.

Men, n. fel: vitium. Inde

Meneper, m. mened: periurium. II. K. 49. at han for ... ren ok eig men (sc. ep), II. Add. 12: 1.

Mera (meræ), adv. mera: plus. L. K. 7: 1; 8: 1. etc. Scribitur mere, III. 100, 127. mæra, mæræ, mære, I. K. 10: 4; 15: pr; II. p. 58; III. 1, 28, 86. mærræ, II. A. 27. mer, IV. 14: 10. half mark m., mera än half mark: plus quam dimidia marca. II. p. 58; IV. 18: 5. Cfr. Mere. Superl. mæft, IV. 16: 12.

Mere (meri, meræ), adj. indecl. större: maior. I. J. 6: 1; II. J. 14; Forn. 22, 30; III. 98, 135; IV. 19: 3; V. 1, 2. eig py mera (adv.) at fkapi fe mere gör, I. K. 7: 1; 8: 1; FS. 5: 3; II. K. 12, 15; II. Forn. 22; IV. 8.

Metensmæn, vide Mættensmæn.

Midaptan (mithaptan), m. (medafton), klockan sex på aftonen: media vespera, hora sexta post meridiem. II. K. 52; IV. 21: 37. not. 61. Cfr. Aptan. Mider, adj. midt uti, medlersta delen af en sak: medius. *i mipri vatnras*, i. q. midftrömis. I. J. 17: 3; II. J. 42. Cfr. Aptan.

Midfasta, f. midfasta: media quadragesima, tempus circa dominicam Laetare. IV. 3.

Midströmis (miß strömis), adv. midt 1 strömmen: in medio flumine. I. J. 17: 3. not. 2.

Midfumar (mizfummar, mizumær), m. midsommar: media aestas, tempus solstitii aestivi. III. 102. -rs dagher, fe-

stum Iohannis Baptistae, d. XXIV Lunii. I. Br. 4; II. K. 52; III. 18.

Mikialsmæsfa, f. michaëlis: festum S. Michaëlis, d. XXIX Septembris. I. FB. 11: pr; II. U. 26. mikialsmæsfu dagher, II. K. 54, vel, ut quoque dicitur, fancta mikiæls dagher, I. Br. 4; II. K. 52. annar dagher mikialsmæsfu v. mikaelis, secundus dies huius festi duplicis, s. dies XXX Septembris. II. Forn. 46.

Mikil, Mikit, vide Mykil, Mykit.

Milder (mylder), adj. mild: mitis, clemens. IV. 14: 11, 19.

Min, pron. gen. (nomin. iak, q. cfr.), (mig): mei. II. p. 29. dat. mær, I. VS. 4; R. 8: pr; p. 8: 1; 17, 19: 1; FB. 9: pr. etc. mæær, I. p. 14. mæ, I. R. 9: pr. mik, II. VS. 12; R. 17. not. 37. acc. mik, I. R. 5: pr, 2.

Min, vide Minna.

Minna, v. a. pāminna, tillsäga: monere. II. K. 70; III. 32, 95.

Minna (mine, III. 6.), adv. mindre: minus. I. Br. 2. not. 32; VK. not. 13; II. K. 37, 39, 53, 63, 72: 5; Fr. 1, 2; **p**. 8, 13, 15, 23, 51, 58. etc. min æn pro minnæ æn, I. S. 5; B. 1: 1; 2: pr; **p**. 16. Sed pro minna forte legendum est manni I. VS. 3: 2. — Cfr. Halver.

Minni (minne), adj. mindre: minor. I. FS. 5: 3; II. Forn. 21; Add. 11:11; III. 79; V. 1, 2.

Mioder (myoder, myödher), m. mjöd: mulsum, hydromeli. l. K. 2; II. K. 4. not. 57.

Miok (myok), adv. (Isl. miök) mycket: multum. IV. 16: 10, 16.

Miolk (myolk), f. mjölk: lac. Cfr. Drikkia.

Missirma, v. a. c. dat. mishandla: violare. II. Dr. 41.

Mishalda, v. a. förorätta: iniuria adficere. II. Add. 11: 1. Mishægha, v. a. misvårda: negligøre, male curare. II. A. 6.

Miskum (misound), f. miskund, barmhertighet: misericordia, I. G. 8: 1; R. 3; pr; II. G. 15; R. 3. Inde

Miskunnar maper (miskunnæ maper), m. en man, som i något afseende beror af en annans barmhertighet: vir, cuius fortuna ab aliena misericordia pendet. han ær m. bonda etc. d. ä. det beror af jordegarens goda vilja, om han vill gifva bryten någon lön för hans tjenst: nullam mercedem, nisi a misericordia domini praedii, petere potest villicus. I. A. 17: pr; II. A. 22.

Mista (mysta), v. a. c. gen. v. acc. mista: perdere, amittere. pæn sins havir mist, I. P. 5: 1; 7: pr; II. P. 34. pa ær han misti hans, II. P. 18. m. hup ok öron, II. P. 13, 14, 33. m. lif sit, II. Add. 5: 2; III. 132. m. vitu v. vitsorp, I. J. 5; III. 112. etc. Cfr. Næmd.

Miper et compos. vide Mider etc. Miæta, vide Mæta.

Molka, v. a. mjölka: mulgere. I. G. 6: 3; FS. 3; II. G. 11; Forn. 15.

Mordari, m. mördare: homicida, qui occultam caedem perpetrat. III. 70. Cfr. Morp.

Morghongæf (morghengæf, morhongiæf), f. i. q. hindradagsgæf. II. G. 2 (ubi v. morghinn quoque legi potest morghum; forte enim hic, ut aliis quibusdam locis, m pro n est scriptum); Add. 11:11; III. 67.

Morp, n. mord: homicidium occultum. II. Add. 5: pr. coll. c. O. 1: 5. Cfr. Myrpa.

Mofi, m. mosse, kärr: palus. IV. 10. Cfr. ind. nom. locc. v. Dumnar-, Hiartursnæsmofi etc.

Mot, n. möte, sammankomst: occursus, conventus. til första mots, till dess han möter någon: donec aliquis ei ob-

viam venerit. II. Forn. 4. hava m. mæß manni, I. Md. 1: 3; II. Dr. 4. ægha friþ til m. ok til mæsfu, allitt. I. O. 6. Cfr. Pre/ta-, Hærramot. — Inde 1) a mot v. amot, ut praep. c. dat., emot: contra. I. Br. 5; II. Praef; Add. 2: 5, 14; 7: 18; III. 46, 77. 2) adverbialiter, a mote, emot: contra. I. K. 14:4; II. K. 29; III. 74. i mote, a) till mötes: obviam. i m. fara v. faras, I. A. 13: 1; II. A. 16. b) emot: contra. i m. standa, göra motstånd: resistere. II. Dr. 19. hær imot, III. 144. (ubi lectio est dubia). 3) mote (motæ), abiecta praep. a v. i, a) till mötes: obviam. I. R. 1: pr. b) emot: contra. II. Add. 2:11; 7:18. not. 20; III. 74. Scribitur mötæ, I. Md. 8. mot, IV. 12. moth, III. 48. Cfr. Gen.

Mots maper, m. en man som man möter: vir qui obviam alicui venit. lyfa firi fyrsta mots manni, d. ä. för den förste man som man möter: primo viro obviam venienti. I. p. 14; II. p. 48.

Mobghur, f. pl. mor och dotter: mater et filia. I. G. 8: pr.

Mopir (moper, moder), f. moder: mater. I. K. 1; A. 1. etc. Cfr. Drikkia, Fapur-, Gudmopir.

Mohorbroher, m. morbror: avunculus. I. A. 3: pr; II. A. 3.

Mopor fapir, m. morfader: avus maternus. I. A. 3: pr; G. 8: 1. etc.

Mohor moher, f. mormor: avia materna. I. A. 1; II. A. 1.

Mohor fyftir, f. moster: matertera. II. O. 3.

Mohærni, vide Möherni.

Munder, m. 1) i. q. hemfylgd 1. gifta dottur fina v. fa konu mæþ m. ok mæþ mæli, allitt. i. e. cum dote et solemnibus collocationis verbis. Ita quoque haec intellexit Ih., dubitationem tamen addens: "nisi forte hic mund pro ore accipiatur, ut per pleonasmum mund ok mæle coniungantur." Ad posteriorem hanc sententiam abiit Bg. I. A. 7, 8: 3; II. A. 10. Cfr. Mundgipt, Mæli. 2) en gåfva, hvilken konungen, då han gifte sig, skänkte sin brud: donum, a rege nuptias apparante sponsae suae datum. IL G. 1.

Mundgipt (mungjipt, mundgypft), adj. f. gift mæp mund ok mæp mæli, lagligen gift: legitime nupta. m. kona, I. A. 8; pr, 1.

Muner, m. 1) en sak af en viss storlek, värde etc.: res certi cuiusdam momenti, pretii etc. oris m., så mycket som är värdt ett öre: quantum unam oram valet. I. K. 15: 1; II. K. 32. 2) skilnad: differentia. fva at eig fe of mikin mun (rectius: of mikil muner) a, d. ä. att det ej alltför mycket öfverstiger det vanliga priset: ut vulgare rei pretium non nimis excedatur. II. Add. 6: 3.

Mungat (mungæt), n. öl och andra slags drycker: cerevisia, aliaque potus genera. Inde

Mungats tipir, f. pl. ett gille som hölls i hvar socken en viss tid på året, då soknens innevånare samlades för att, jämte iakttagande af vissa andliga ceremonier, gemensamt förpläga sig med öl och andra drycker, och hvarvid, ibland andra angelägenheter som då förehades, äfven tid till brölloppshållande utsattes, då sådant af någon begärdes: sacra convivalia; ita appellabatur convivium quotannis certo tempore celebratum, in quo cuiusque paroociae incolae, sacros quosdam ritus observantes, potandi gratia conveniebant, et tunc quoque, si quis id peteret, diem nuptiarum constituebant. I. G. 9: pr; II. G. 15. mungats tipa dagher vero perperam scriptum est pro brullöps dagher, I. G. 9:1. – Cír. OLAI

MAGNI historia gentt. Septentrional. L. XVL cap. XVI-XVIII.

Munhaf (munhaft); n. edsformulär, (egentl. ett bestämdt ytrande eller talesätt i allmänhet): formula iurisiurandi, (proprie, certa guaedam enuntiatio v. dicendi formula). I. Md. 1: 2; **II.** Add. 13: 1. et m. fkal ceptir tylft hværia væra, eden skall särskildt förestafvas hvar tylft: verba iuramenti singulis iurantium dodecadibus praeeuntor. I. Md. 1: 2; II. Dr. 3. Bg. vertit: "utrique dodecadi una eademque esto iurisiurandi formula." sværia mæp lagha m., II. Add. 12: 1.

Muta, f. 1) gåfva (af lös egendom): donum, donatio (rei mobilis). I. A. 18:2. iorp ma eig at mutu taka, d. ä. utan de formaliteter som tillhörde gåfva af jord (skötning): fundus ne, ut res mobilis, neglecto solemni ritu *sköt*ning dicto, dono accipitor. I. M. 8. 2) muta: largitio, qua iudex, aliave persona in publico munere constituta, corrumpitur. II. Add. 1.

Mykil (mykin, mikil), adj. 1) stor: magnus. I. O. 6; J. 18; FB. 10: pr; 11: 1; II. K. 60, 72: 2; III. 74; IV. 14:1, 17; 16:15; 19:1. etc. mykin maper for fik, vide Rap. Cfr. Of mikil. 2) mycken: multus. IV. 15: 15. not. 57. /va myklu, adverbial. så mycket: quanto, tanto. I. VS. 3: 2; II. VS. 11; IV. 10: 1.

Mykilhughaper, adj. storsinnad, högmodig: magnanimus, superbus. IV. 14: 12.

Mykit (mikit), adv. (n. a mykin) 1) mycket: multum. II. VS. 11; R. 26; Add. 6: 4; IV. 15: 18; 16: 10. fva m. (*fium*), tantum, quantum. I. Md. 5:5: II. K. 42; A. 3, 23; **D**. 58. etc. Cfr. lammykit. 2) ganska: valde, oppido. m. godviliaper, IV. 15: 18.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

Mylder, vide Milder.

Myllari, m. mjölnare: molendinarius. III. 147.

Mylna (myulna, mölna; mölla, I. J. 19: 1. not. 6. etc.), f. qvarn, prov. mölla: molina. I. Md. 15: pr; M. rubr, pr. 4-6; FB. 9:1; IL M. pr. 4-6; U. 21, 22. mölno balker, II. M. rubr.

Mylnodör, n. pl. qvarndörr: porta molinae. I. M. 5; II. M. 5. Cfr. Liuta.

Mylnohiul, n. qvarnhjul: rota molaris. I. Md. 15: pr; IL Dr. 32; Add. 11: 19.

Mylno reþe (myllu reþe), n. gvarnredskap: instrumenta molaria. I. A. 18: pr; II. A. 26.

Mylnustaper (möllostaper, II. M. 2. not. 12.), m. qvarnstälke, ställe der en q**varn kan anläggas eller blifvit anlagd:** locus, ubi exstructa est vel exstrui potest molina. I. M. 2, 3; II. M. 2, 3.

Myrpa (imperf. myrdi, sup. myrt), v. a. (a morp) mörda: occulte interficere. I. G. 8:1; R. 5:5; II. R. 9; III. 132; IV. 15: 11. Pro myrper v. mirper scribitur myper, II. G. 15; miper, II. O. 1:5; G. ind. 15. m. man for pænninga *[kyld*, d. ä. för att åtkomma hans penningar: alium clam interficere, ut pecunia sua possit spoliari. II. O. 1:5.

Mæ, vide Magha, Min.

Mæd, Mæder, vide Mæþ.

Mædfærþ, f. sätt att behandla (fara med) eller umgås med menniskor, seder: ratio alios tractandi, mores. IV. 14: 14.

Mæla, v. a. (a mal) 1) (egentl. tala), föra talan, tilltala: (proprie loqui), agere, iure experiri. m. a man, I. Md. 5:2; II. Dr. 11. m. vip man, I. K. 12t. pr; A. 8: 1; II. A. 11. m. til mans, I. K. 12: 1; II. p. 52. mæli v. male (an-

59.

465

nars) mæla, föra en annans talan, vara målsman: alius loco agere v. caussam dicere. I. A. 4: 2; P. 7: pr; IL A. 6; P. 35. Cfr. Æptir mæla. 2) säga: dicere. I. R. 9: 2; II. R. 23; P. 25. 3) lofva, utfästa: promittere, spondere. I. G. 6: 2; FB. 11: 1; II. G. 9; U. 25-27; III. 57.

Mali (malæ), n. tal: sermo; cfr. For-, Gen-, Tilmæli; speciatim 1) talan inför domstol: quod ab actore v. reo in iudicio dicitur. Cfr. Mæla, Æptir mæli. 2) det tal som af giftoman hölls vid qvinnas bortgiftande: formula, quam sponsor feminam nuptui collocans pronuntiavit; nisi forte mæli v. mælæ scriptum sit pro malæ, ut adeo vv. munder ok mali sint synonymae. Isl. mali, dos. Cfr. Munder 1.

Mælli, mællum (mællin, etc.), praep. c. gen. (dat. a mæhal) emellan: inter. tvar stuvur ok toptargarper i malli (sc. berra), I. A. 21:2. ganger (sc. pæs) i mælli, emellanåt: interdum. I. B. g. bya i maellin, II. J. 13. perra i -in, II. Add. 7: 17; 11: pr. fin i -in, sins emellan: inter se. I. J. 14, 16: pr; II. A. 3. etc. i mællum manna, I. O. 6. berra i -um, II. Add. 11:2. fin i-um, II. Praef; K. 61; A. 3; J. 33. etc. i bra - um, II. J. 37. bola, gulfa etc. mælli, I. K. 13; VS. 1: pr; J. 5, 11, 12: pr. etc. -li topt ok akra, I. J. g: 1. -li fin, I. Md. 14:1. mællin hiona, topta tvæggia, etc. I. G. 7; J. 9:1; II. Dr. 29. - in tompta ok akragær þes, II. J. 21. -in konongs ok biskops, II. J. ind. 13. bo, fyskina, hiona mællum, I. pl; Br. 5; II. G. 14. - um lekmanna ok klærka, I. Br. pr. stupar rum ær -um (sc. hus ok tiældru), I. J. 10: 1. mællir sverikis ok danmark, rikianna. etc. I. CB; pl. mællan ælvar ok tivipar, II. G. 12. Pro mællum perperam

scriptum est markum I. Md. 14:1. Cfr. Hand, Handamælli, Tiældra, Dæn.

Mæn (men), čonj. medan: dum. II. K. 73: 3. not. 52; A. 4, 16; Add. 5:1; 11: 12. Sic quoque pro met legendum videtur III. 74. — Cfr. Mæpan.

Mær, vide Min.

Mæra, mære, vide Mera.

Mæri, f. märr, sto: equa. I. R. 5: 3. Mærka, v. a. (a mark, signum) märka, utmärka: signare, designare. I. FB. 7: pr; II. U. 14; IV. 16: 1. (ubi mærhtti pro mærkti).

Mærki (merkæ), n. (egentl. märke i allmänhet: signum) råmärke: limes. I. J. 16: pr; II. J. 37. Cír. Landa-, Ra-, Soknamærki.

Mæsfa, f. 1) messa: missa. I. K. 12: 1; II. K. 47. *pigiande mæsfa*, tigande messa, så kallades nattvardsmessan och instiktelseorden, hvilka i Romersk-Catholska kyrkan med låg röst läsas eller sjungas: missa tacita, canon (cfr. gloss. Lat. h. v.). I. K. 14:2,3; II. K. 28. Cfr. Mot. 2) högtid: festum. Cfr. Apoftla-, Botulfs-, Hælghuna-, Kirk-, Kyndils-, Martens-, Mikials-, Pancrafz-, Siala-, Ælinarmæsfa.

Mæsfufat, n. pl. messkläder: vestimenta liturgica. I. K. 5, 7: pr; 9, 14: 3; II. K. 2, 8, 11, 15, 16, 28.

Mæsfuhakul, m. (Isl. hokull, Anglo-Sax. hæcile) messhake: palliam liturgicum. II. K. 2.

Mæssufierker, m. mess-skjorta: subucula liturgica. II. K. 2.

Mæta, v. a. (egentl: mäta: metiri) värdera: aestimare, taxare. I. G. 9:1 (ubi miætæ scribitur); II. G. 16; Add. 2:10; 11:6; V. 1. værþa ok m., II. J. 14. Cfr. Læfter.

Mætans mæn (mættens men), m. pl. mätismän, värderingsmän: aestimatores. II. Add. 2: 10.

Mætans or þ, n. värderingsmäns utlåtande, matismanna ord: arbitrium v. sententia aestimatorum. II. Add. 11:5.

Mætti, n. mätte, mättande: saturamen. II. Forn. 34. not. 69; Add. 3: 2; V. 1. Cfr. *Mul.*

- Marb (meb, mad, med; marber, II. **p.** 58. mæder, I. K. 14:4; IV. 19:3. map, I. Md. 3: 1; 11; S. 2; B. 1: pr. etc.), praep. c. dat. 1) med: cum. dræpa man m. knivi, I. O. 8. m. bön æller m. pænningum, IV. 19: 1. tapas m. ftyld æller m. rani, I. R. 13. m. barni digher, I. A. 4:1. æta, hava mot m. manni, I. Md. 1: 3. per m. (hanum) æru v. varo, IL Add. 7: 1, 2, 7. pem han var þa m., IV. 19:1. Cfr. Um. 2) jämte: una cum. torvu skæra m. bloþi, I. K. 21. stiæla, bæra þutsfak m. aprum, II. p. 11,21. boa i by m. aprum, I. J. 5; III. 117. annar..m. hanum, I. **p**. 5: 1; 13; II. **p**. 58. m. barni bana næmna, I. Md. 1:1. 3) hos: apud. hema m. fik, II. K. 36. liggia m. kono, II. G. ind. 10; cap. 11. piuft hittis m. husfru etc. II. p. ind. 33; Add. 2: 7. leghoman m. aprum, III. 114. i ro m. gudi, IV. 15: 12. inni m., idem. II. K. 39; A. 22; D. 10; IV. 18: 12. 4) jämnlikt, enligt: convenienter, secundum. m. laghum, gups rætti, laghmæli, vide Lagh, Rætter, Laghmæli. m. py at, i anseende dertill att, emedan: cum, quoniam. IV. 19: 1, 3.

Mæpal, n. det medlersta: medium; inde i mælli (pro mædli), vide Mælli. Cfr. Mæpalklæpi, et ind. nom. locc. v. Mædal upland.

Mæþalklæþi, n. pl. kläder som man vanligen brukar, och ej äro de dyrbaraste man eger: vestimenta ordínaria, non pretiosissima. I. Br. 2. not. 32.

Mapan (mædþen, mædhæn, mædæn), conj. 1) medan: dum. II. K. 73: 3; A. 6, 28; Add. 5: 1. not. 61; IV. 15:

9, 12, 17. e m., vide E. mædhæns pro mædhæn hans, IV. 15: 5. 2) då: cum. II. p. 58. not. 13; Add. 11: 1. Cír. Mæn.

Mæþærni, vide Möþerni.

Molna et compos. vide Mylna etc. Mota, v. a. c. dat. möta: obviam venire. m. manni, I. FS. 2: 1; II. Forn. 3. mötas, dep. sibi invicem obviam venire, concurrere. I. J. 17:3; II. J. 42. Cfr. Lægger.

Mötæ, adv. vide Mot.

Moperni (mopærni, modærni; mæpærni, I. A: 5, 8: 3; III. 52, 63, 73.), n. 1) möderne (slägt): maternum genus. Vide Fæperni. mopernis frænde, II. Add. 11: 14. 2) mödernearf: hereditas a matre relicta. I. A. 5, 8: 3; II. A. 7, 12; R. 30; J. 46; III. 52, 73, 83; IV. 2. Cfr. Ærfþa vita.

N.

Na, v. a. c. dat. 1) finna, träffa: invenire. I. A. 14: 2; II. Fr. 12; A. 19; U. 12. 2) få, åtkomma: potiri, assequi. utvæghum na, I. J. 13: pr. (ubi næ scribitur); II. J. 27. gita finu nait v. nat, I. Md. 8; II. Dr. 19.

Nad, f. 1) lugn, ro: quies. IV. 19:
2. 2) nåd: gratia. IV. 19: pr. Cfr. Gud.
3) nådegåfva: donum divinum. IV. 12. Nakki, m. nacke: cervix. Cfr. Hemkynni.

Nam, n. pant, som fordringsegare enskildt uttager hos gäldenären, till godtgörande af, eller säkerhet för sin fordran: pignus a creditore privata auctoritate ex bonis debitoris captum. I. R. 7:1; II. U. 6. Cfr. Næma, Akernam.

Nam fæ, n. en annans kreatur, som är antingen intaget på marken, eller för skuld pantadt: alienum pecus aut in agro, aut alias pignori captum. I. FB. 6: pr; II. U. 13. Cfr. Nam, Akernam.

Namn (nampn), n. 1) namn: nomen. II. K. 1; IV. 14: pr; 19: 1. til namns sigia, säga hvad namn barnet som döpes skall hafva: nomen infanti baptizando dicere. I. K. 1; II. K. 1. i n. faburs etc. ibid. 2) titel, värdighet: titulus, dignitas. laghmans n., IV. 14: 7. Cfr. Til namn, Nipinger.

Namni, vide Næmni.

Nar (naar), adv. när: quando. II. K. 2; Add. 10.

Nat, f. 1) natt: nox. I. K. 15: pr; A. 8: 1; II. K. 31; A. 11.)(dagher, vide Dagher 1. 2) dygn: dies civilis, dies cum nocte. I. K. 2; II. K. 4; p. 17; Forn. 51; U. 6. n. ok iamlangi, vide Iamlangi. nattar gengærþ, cfr. Gengærþ. fiu næter, I. p. 9. fiu natta gainal, I. J. 2: pr; II. J. 1. Cfr. Siunæter, Siunættinger. fiughurtan næter, II. Forn. 40; IV. 19:1. Cfr. Stæmna. niu nætta kalver etc. d. ä. nio dygn gammal: vitulus novem dies natus. III. 102. — Cfr. Foher, prenættinger.

Natorper (nathorper, nætorper, rectius natværper, ut scribitur I. Md. 1: 3.), m. nattvard, aftonmåltid: coena. Cfr. Daghurper.

Nattur, f. natur: natura. Cfr. Synda.

Natvaka, f. 1) nattvak, hvilket af presterskapet hölls öfver lik: vigiliae super mortuis, a sacerdotibus habitae. I. K. 15: pr; II. K. 42. 2) en afgift till presterskapet för dylikt nattvak: pecunia sacerdotibus pro eiusmodi vigiliis data. I. K. 15: 1; II. K. 31, 32. Natværper, vide Natorper.

Napelik, adj. ringa: levis. Aliter h. v. nobis non videtur posse explicari, II. Praef.

Ne (ney), interj. nej: neutiquam. qvæþa v. fighia ne viþ v. gen, säga nej till, neka: negare. I. K. 8: 2; A. 10; G. 9: 7; R. 7: pr; J. 15: pr; **p**. 6: pr; FB. 8; II. K. 15; G. 4, 16; R. 16; J. 34; U. 20; Add. 2: 10; 11: 12; III. 106. Cfr. Negvæpi. han kumber eig ne vip, i. q. han kumber eig dulum vip (vide Duler, Koma 1.). I. R. 5: 3, 4.

Neqvæpi (nekvapi), n. nekande: negatio. væria (fik) mæp - pum, i. q. dylia. I. R. 11: pr; II. R. 26.

Nikil, vide Nykil.

Nitan, num. nitton: undeviginti. IV. 16: 12.

Nitandi, num. nittonde: decimus nonus. IV. 14: 19.

Niu, num. nio: novem. I. K. 7: pr; 10: pr; Md. 1: 4. etc.

Niundi, num. nionde: nonus. I. J. 2: pr; II. J. 14; IV. 14: 9. etc.

Niuta (impf. nöt), v. a. c. gen. njuta: frui. I. A. 4: pr; LR; II. Praef. (ubi nyude pro niute); K. 73: 7. not. 6; A. 4; U. 29. not. 31; Add. 11: pr; IV. 15: 11. niuta at annars, åtnjuta något godt för en annans skull: alieni meriti fructum reportare. IV. 15: 8. Huc quoque referenda videtur locutio niuta parva fina, göra sitt tarf: naturae necessitati inservire, exonerare ventrem, I. O. 6; II. O. 2: 3; nöte enim v. nöter citt. locc. pro niuter videtur esse scriptum, non vero ab infin. nöta deducendum. — Cfr. Til namn.

Niþ, niþer (niþir, niþar), adv. ned: deorsum. n. falla, koma, I. K. 10: 1; Md. 12: 2; 15: 3; II. J. 19. etc. Scribitur perperam miþer, III. 137. n. fra, vide Fra. Cfr. Falla, Fælla 1, 3, Hugga.

Nipinger, m. niding, ärelös bof: homo infamis. bæra nipings namn utan lands, d. ä. försona sitt brott genom pelgrimsfärd till Rom: infamiam peregre (Romam) abeundo abluere. II. O. 2: pr. coll. c. G. 15.

Nipingsværk, n. nidingsverk, en ärelös menniskas gerning: scelus nefarium, parricidium. I. K. 3, 7: pr; 0; R. 1: 1; II. K. 5,11; O. 2; R. 1; Add. 3: pr; 7: 23.

Nokkadrumber, m. så kallas en ensam man eller qvinna, som ej betaler skatt, och ej vill antaga tjenst hos andra: sic appellatur solitarius vir v. femina, qui nec publica vectigalia pendit, nec conductas operas vult facere. II. U. 29; Add. 4: 5; IV. 20:1. Scribitur nocra dumbrær, II. U. 29. not. 16. Ver. et Locc. credunt h. v. significare mulierem pigram ad fusum somniantem, sic dictam ab uneis illis (nockar) in fuso, quibus deductum e penso filum apprehenditur; cui tamen explicationi id obstat, quod coli rotales saeculo demum XVI sunt inventae. Cfr. Nokka kona.

Nokka kona, f. sä kallas en ensam qvinna, som ej betaler skatt, och ej vill antaga tjenst hos andra: sic appellatur femina solitaria, quae nec vectigalia publica solvit, nec operam suam aliis vult locare. IV. 20: 1. Propria h. v. significatio latet. Sì vero conferatur Ius Scanicum et Selandicum, ubi quoque occurrit nockækonæ v. nokkæ frughæ, id tamen colligi potest, feminas solas habitantes hoc cognomine fuisse notatas. Neque enim h. v. in Iure Scan. denotat feminam proprio lare carentem, ut narrat 1b., nec, ut crediderunt Danici Iuris interpretes, respicit ius quoddam hereditarium. — Cfr. Nokkadrumber.

Nokor (noghor, V. 2. nakor, nagher, II. K. ind. 37, 38. nott. 40, 42. nokæ pro nokræ, III. 68.), pron. någon: aliquis. I. R. 9: 2; 11: pr; Br. 1, 4; II. Præf; K. ind. 24, 62, 64. etc. nokor v. nokot perra, I. Br. 2; II. Dr. 29; A. 32. nocorsmaz pro nokors manz, III. 93. hittir han nokot sit, d. ä. något som tillhör honom: rem aliquam ad se pertinentem. II. p. 34. nokor pæn v. pænni, vide pæn, pænni.

Nokra handa, pron. indecl. någos slags: cuiusdam generis. II. Praef. Cfr. Hand.

Norban, adv. nordan, norr ifrån: a septemtrione. *n. af lande*, från norra delen af landskapet: ex septemtrionali provinciae parte. I. R. 1: pr; II. R. 1.

Noræn (noren, norin), adj. (egentl. nordisk: septemtrionalis), norsk: norvegicus. I. Md. 5:3; S. 3:1; CB; II. Dr. 13.

Nu, adv. 1) nu: nunc. nu ær ranfak fund, nu ftander fak open, I. p. 6. 2) i början af en period utmärker nu ofta öfvergången till ett annat ämne: in principio periodi h. v. saepe indicat transitum ad novam materiam v. alium casum; ex. c. nu fkal bonde etc., nu æn hittir etc. I. p. 5:1,2. nu qvæper han ne vip, nu ær pæt böt, nu ær utviftar hus, etc. ibid. 6,7: pr; II. K. 2, 27, 73: pr, 2-7; p. 58; Add. 7: 2-20. etc.

Num, conj. (Isl. nema) 1) om icke: nisi. I. K. 12: pr; 15: pr; 18: pr; Md. 4. etc. Cfr. Sæka. æller num, idem. I. Md. 1: 3; II. Dr. 4; **p**. 39, 41. 2) utom: praeter. I. K. 22; A. 21: 2; J. 7: pr; II. A. 12, 30; J. 15. 3) än: quam. ikki mera num etc. II. A. 22.

Ny, n. ny, nymåne: novilunium. Çfr. Næþur.

Nya, v. a. förnya: renovare. ater n., IV. 19: 2.

Nykil (nikil), m. nyckel: clavis. II. K. 65; G. 11; P. 30 (ubi nicly pro nycli scribitur), 33; Add. 12: 2. Cfr. Arkar lykil, Kirkiunykil.

Nysmurper, adj. (a smyria) nyss smord: recens unctus v. litus. L. LR. Nyta, v. a. använda till sin nytta: in usum suum convertere. I. R. 9: pr; LR. not. 9; II. R. 20; quibus tamen locis v. nyti quoque ad infin. nytia referri potest. Hoc verbum non est confundendum cum vv. niuta et nota.

Nyter, adj. nyttig: utilis. Cfr. Hæfp, Unyter.

Nytia, v. a. i. q. nyta. II. K. 73:7; III. 114.

Næfder, vide Næmna.

Næma (næma, male, II. U. 6. not. 50. impf. nempde, part. pass. nempder, pro næmde, næmder), v. a. taga nam, panta hos gäldenär: pignus ex bonis debitoris privata auctoritate capere.)(mæþ þingi ut taka, I. Md. 3: 4; II. Dr. 8. n. man, I. R. 7: pr; II. U. 6. Cfr. Nam, Fornæmi.

Næmd (nempd), f. (a næmna 2, quod cfr.) nämnd, tolf män som utnämndes för att undersöka vissa tviste- eller brottmål: duodecim viri, qui nominabantur ad inquirendas certas caussas civiles vel criminales. II. K. 47; Add. 2: 5, 14; 7: 3, 9, 25, 26, 29; 12: 1; 13:1; III. 76. n. gæra, L. S. 2. n. fætia (mannum), I. p. 6: pr; IV. 19: 1. not. 31. n. firi fik fætia (de rege), I. R. 3: 1; II. R. 3. fuetia man (sc. litigantes) til n., IV. 19:1. læggia ef etc. til n., II. Add. 2:9; III. 46, 75. pæt ligger til n., II. Forn. 28; U. 10; Add. 10; III. 75. eper ligger til n., II. Add. 13:1. coll. c. 12:1. væri fik mæþ - dinni, II. U. 10. i n. ftanda, II. Add. 13: 1. n. ftander firi, II. Add. 2:0. n. ganger (firi), II. Add. 2: 14; III. 46, 49. n. varper gangen, II. Add. 2: 14. n. ganger ater, III. 76. mifti - dina, uteslutes ur nämnden: e nemda excluditor. III. 77. þæt liggi til siu manna af -dinni, d. ä. nämndens pluralitet; deciditor pluribus nemdae suffragiis. II. Forn. 31; Add. 2: 2-8; 4; III. 48, 74. lig-

gi a fiu mæn af n., III. 46. fiu mæn af n. agho fværia etc. II. p. 2; IV. 18: 1. væri fik mæp fiu m. af n., L G. 5: 1; II. Fr. 1; G. 6; Forn. 11, 34. not. 75; 35, 38; U. 29; III. 5, 41, 117. væri fik mæp tolf manna epe ok fiu m. af n. æptir, II. G. 12. coll. c. Add. 12: 1. bipi fik ok pem fiu m. af n. fva gup hullan etc. II. Add. 12: 1; IV. 18: 2. – Cfr. Fiærpungs-, Hærapsnæmd, Lukter.

Næmdarmaþer (næmdæ-, nempdæ-, nempder -, nempdimaper v. - man, næmpdoman; defin. nempdæmaprin pro -mannin, II. Forn. 42, 43, 47.), m. 1) nämndeman, en inom hvar grænd utnämnd man, som egde ett slags inseende öfver sitt *[kire*, och i vissa fall skulle undersöka der upkomna tvister och värja eller fälla den tilltalade: vir in quacumque vicinia (grænd) electus, qui viciniae suae quodam modo praeerat, cuiusque erat de certis quibusdam litibus ibi exortis cognoscere, reumque absolvere vel condemnare. III. 130; II. p. 34; Forn. 42, 43, 47; Add. 1; III. 57, 86; V. 3. n. ivir alt fit fkiri etc. II. Add. 10; V. 3. pwt fkal - nin vita, II. Fr. 1; V. 3. n. [kal væria æller fælla, II. K. 63; p. 2; Add. 10; IV. 18: 3. væria fik mæþ (fik ok finum næfta granna ok) finum -ni, I. Br. 1; II. K. 37, 56; III. 6, 24. 2) en af ledamöterna i næmd: unus ex iis viris, e quibus constabat nemda. III. 76, 77. væria fik map fiu - num (alias fiu mannum af næmdinni), I. Br. 1; II. Forn. 33, not. 61. 3) edgärdsman, en af de tolf män som svuro i en tylftared: sacramentalis, unus ex iis, qui iusiurandum duodenarium dabant. vitna mæþ tvænni tylftum -ns vitnum, I. Md. 11. vita mæþ tvænni tylftum -na, II. Dr. 22. vitu hava mæp etc. II. J. 38. væria map etc. I. J. 16:1. hærapshofpingi Skal væria han mæp etc. I. B. 6; II. Fr. 10.

Ncemna (nempna, namnæ), v.a. 1) nämna, namngifva: nominare. I. G. 2: pr; II. Dr. 1; G. 2; Add. 13: 1. bana, haldsbænd etc. n., I. Md. 1: 1; II. Dr. 1, 3. pæn fum næfder (pro næmder) ær, den som är kallad att göra dagsverke: is, cui de operis faciendis indictum est. III. 92. not. 80. 2) utnämna, förordna: designare, eligere. I. CB. pa skal laghmaper n. tolf etc. d. ä. förordna en nämnd: nemdam constituere. II. Add. 2: 14. 3) förordna, utsätta: constituere. ping (til) n., I. R. 1: pr; P. 6: pr; II. R. 1. Cir. ping 2. afyn (til) n., I. J. 16: pr; M. 3; II. J. 37; M. 3; III. 144. - Sed næmna, næfna, perperam pro næma, II. U. 6. not. 50,

Næmni (nempne, namni), n. namn, titel (t. ex. af bani, haldbani etc.): nomen, cognomentum (interfectoris etc.). n. giva, nämna (dråpare etc.): nominare (interfectorem etc.). II. Dr. 2. fva gaf iak þær n. til a þingi, I. Md. 1: 2; 3: pr, 1; S. 1; II. Dr. 3,8. n. bæra, II. Dr. 8.

Nær, adv. nära: prope. I. J. 10: 1; II. J. 22. superl. $n \alpha ft$, I. K. 20: 2; **P**. 5: pr. Cfr. $p \alpha r$.

Nærmer (nærme), adj. comp. närmare: propior. II. Add. 11:16. næfter, superl. I. A. 4: pr; G. 9: pr; P. 12:1; 14; Br. 3; II. K. 3. etc. næfti frændi, II. J. 7. næfta manna, i. q. næfta frænda, II. P. 11. coll. c. IV. 18:13. firi m. manni (ær hanum möte) ok i n. by, i. q. firi fyrfta motsmanni etc. I. P. 5: 1; II. P. 32.

Næs, n. näs: isthmus, promontorium. Cfr. ind. nom. locc. vv. Lof-, Mædals-, Strængianæs etc.

Næfar, f. pl. näsborrar, näsa: nares, nasus. I. S. 4: 2. Nætorper, vide Natorper.

Niefar (nufær), n? nedan, fullmåne: luna decrescens. bæfi ny ok n., d. ä. i en månads tid: menstruo spatio. I. P. 19: pr; II. P. 54.

Nod, f. nödvändighet: necessitas. IV.

Nödogher, adj. ovillig, som ej vill: invitus. II. K. 52.

Nödogt (nodhoght), adv. nödigt, ogärna: invite, gravate. IV. 16: 2.

Nögha, v. a. (a nöd) nödga: cogere. I. K. 20: 3; II. K. 45. not. 63 (ubi codd. K. et M. habent nödgha); Dr. 41. Cfr. Nöha.

Not, n. nöt, oxe eller ko: bos. III. 137; IV. 20:4. Cfr. Hors, Söper.

Nöta (imperf. nöte v. nötte), v. a. förtära: consumere. II. A. 4; P. 11; IV. 18: 13; V. 1. up n., IV. 19: 1. Cfr. Niuta, Unötter.

Nothus, n. fähus: bovile. I. p. 5: pr; II. K. 2 (ubi cod. K. habet notos); P. 30.

Nöti, n. sällskap: societas. Vide Farunöti, Öknöte.

Nöpa, v. a. i. q. nögha. II. K. 43, nisi illo loco nöpgha sit legendum.

0.

Oborghaper, adj. utan borgen, för hvilken borgen ej är stäld: non satisdatione firmatus. böter ofæstur ok -par, II. Add. 11: 19.

Odal, vide Opal.

Odder, m. udd: cuspis. o. ok æg, allitt. d. ä. spjut och svärd: cuspis hastae et acies ensis. I. Md. 1:2; 3: pr; II. Dr. 3.

Odmark, vide Ödmark.

Oefli, vide Ofæfli.

Of dyrt, adv. alltför dyrt: nimio pretio. o. fælia, IV. 19: 1.

Offer (offær), n. offer (till presterskapet): stips sacerdotibus oblata. I. K. 17: 1; II. K. 40. Cfr. Crusfufoter.

Offerdagher (offordagher), m. offerdag: dies, quo stips sacerdotibus offertur. II. K. ind. 54.

Of mikil, adj. alltför stor: 'nimius. II. Add. 6: 3.

Ofra, v. a. (a offer) offra (till presterskapet): stipem sacerdotibus offerre. II. K. 53, 54; III. 20 (ubi offe perperam pro ofre). o. ok a altara læggia, allitt. II. K. 54. not. 4; III. 21.

Ofræls, adj. skatte (jord): tributarius. Cfr. Fræls.

Offokn, f. (a fökia) för mycken lagsökning; så kallades det, om någon i samma sak (onödigtvis?) gjorde *fiunæt*ting mer än tre gånger: nimia petitio; ita appellabatur diei condictio in eadem caussa plus quam ter (temere?) repetita. III. 127. Cfr. ÖGL. v. offökia.

Oft, adv. ofta: saepe. IV. 19:1. Cfr. Opta.

Ofæssi (oessi, ofvæssi), n. (Isl. asl, kraft: vis) öfvermagt: vis maior, quam aliquis repellere nequit. I. R. 12:1 (ubi asæssi pro as ofæssi); FB. 6:1; II. R. 28; U. 13. as o. fino, as dem som äro mägtigare än han: ab iis, qui eo sunt potentiores.)(as viperlikum, II. Add. 9:1.

Ofæster, adj. ej utfäst eller losvad (om böter): non promissus (de mulcta, quam reus nondum spopondit se soluturum). II. Add. 11: 4, 17, 19. Cfr. Fæsta 5, Fæster 2, Oborghaper.

Oghormaghi, vide Ovormaghi.

Ogilder, Ogipter, vide Ugilder, Ugipter.

Ognar bot, f. (ab ogn, terror) idem, ut videtur, ac arvabot. III. 119. Ih. vertit: "mulcta, quae penditur ab homicida, ut timere vindictam consane guineorum desinat."

Ohemol, Oilter, vide Uhemol, Uilter.

Ok, oc, conj. 1) och: et. I. K. 1. etc. 2) ock, också: quoque. I. M. 1; II. Fr. 15; Dr. 31; Forn. 11. etc. ok ænsker, IV. 16: 9. æller ok, I. Md. 14: 1; II. Add. 7: 19; 11: 11; IV. 19: 1. sva ok, II. K. 52, 72: 3; A. 27; Add. 7: 26; 11: 19; III. 112; IV. 19: 1. 3.

Okar, vide Ukar.

Oklandader, uklandaþer, adj. oklandrad: non vindicatus, de quo non mota est lis. II. Add. 11: 1, ubi ok klandæt pro ok oklandæt est scriptum. Cfr. U ilter.

Okærder (o kyærder), adj. opåtald, hvarom ingen tvist blifvit väckt: de quo non mota est lis. II. Add. 11: 2. Olia, ola, v. a. smörja med olja, meddela yttersta smörjelsen: oleo ungere, suprema unctione impertire. I. K. 14: pr; 15: pr, 3; FB, 4: 1; II. K. 27, 30, 34; U. 11.

Oling (öleng, olneng), f. yttersta smörjelsen, ett af Catholikernes föregifna Sacramenter: suprema unctio, fictitium Catholicorum Sacramentum. I. K. 14: pr, 1; II. K. ind. 30; cap. 27, 28, 42.

Onder, adj. ond: malus. II. Praef; IV. 14:11. ondefter (öndefter), superl. II. p. 58. ont iarn, III. 81. Cfr. Drykker.

Onyter, vide Unyter.

Op, n. rop: clamor. o. ok akallan, allitt. II. Add. 7: 12.

Openbar (uppenbar), adj. uppenbar: manifestus. II. K. 58; R. 14; Add. 3: 4. Cfr. Skript.

Openbara (upenbara), v. a. uppenbara, tillkännagifva: patefacere, notum facere. II. Add. 7: 26; IV. 15: 12.

Openbarlika, adv. uppenbarligen: palam. 11. K. 48, 57; p. 30; III. 96.

Opin (open, dat. pl. opnom, ypnom, upnum), adj. öppen: apertus. I. K. 7: 1; II. K. 12. liggia o., säges om ogild gärdsgård: apertus iacere, dicitur de saepimento non rite exstructo. I. K. 13; II. K. 26; U. 5. fak ftander o., d. ä. återstår, är oafgjord: caussa est integra, nondum decisa. I. P. 6: 1. Cfr. Bref 3, Gap.

Opplöghia, vide Aplöghia.

Opfadrup (upfæ drup), n. (Isl. upfar-dropi) takdropp: stillicidium. I. J. 10:1; II. J. 22. Hodie in Vestrogotia dicitur öfsedropp, ab öfs (Isl. ups), takfot: suggrunda.

Opta, adv. ofta: saepe. IV. 12. not. 19, 32. compar. optari, I. Br. 2; II. K. 1, 6, 72: 4; p. 14; Add. 12: pr; IV. 12. not. 23. offtharen, II. K. 72: 5. not. 85. Cfr. Oft.

Or, 1) praep. ur: ex. I. K. 20:3; Md. 5: 4; 7; B. 4; A. 17: pr; 22; G. 9: 1; B. 9: 2; $\mathbf{p}$. 5: pr; IV. 10. etc. Scribitur *ur*, I. K. 14: 3; 21; VS. 1: pr; II. K. ind. 11; cap. 45. etc. v, I. VS. 1: 3; II. K. 28, 47. ör, I. O. 6. Cfr. Dragha, Oter. 2) adv. ut, bort: foras, abhinc. I. A. 4: 2; 9: 1.

Orbota mal (orbötæ mal), n. urbota mål: crimen quod mulcta piari nequit. I. O. pr; IL O. 1; Add. 5: pr.

Ordela, v. a. göra slut på en tvist: finem liti imponere. III. 32. o. fik, befria sig från en tvist, eller från kärandens påstående: lite v. actoris petitione se liberare. II. K. 70; Forn. 39.

Ore, Ores land, vide Öre, Öres land. Orka, v. a. orka, förmå: posse. o. (at) ærvoþa, böta, væria fik, etc. IL A. 21; p. 13, 14, 21; U. 21; IV. 9: 1.

Corp. Jur. Ant: Sv. G. Vol. I.

Orlof, n. tillåtelse, (orlof): venia, II. K. 73: 7. not. 89; III. 88, 125.

Ormylia (urmylia, örmylia), m. (a or, ex, et mold, humus) ett smädenamn, hvarmed den utmärktes, som olofligen ur jorden upgrof råmärken: effossor; ita appellabatur is, qui terminos illicite effodiebat. L J. 19:1; II. J. 45.

Orofta, f. strid, fältslag: pugna, proelium. orefto pro orofto, II. A. 16. oroftær pro oroftor, IV. 15: 15.

Orfaker, adj. saklös: insons. I. K. 22. Ortogh, vide Örtogh.

Orp, n. ord: verbum. IV. 12, 14: 14; 19: 1. Cfr. Firnar orp, Uquæpings orp. Orpa fkipti, n. ordväxling: altercatio. II. Add. 7: 30.

Orpiuva, adj. indecl. urtjufva: insons furti, a furti crimine liber. gæra fik o., I. P. 4: 1; 14; II. P. 29, 48. vin fkal o. gæra um al köp, I. P. 19: 1; II. P. 55. han vet han hvarti piuf. æller orpiuf (ordpyff, pro orpiuva), han vet ej antingen den anklagade är tjuf eller oskyldig: nescit, utrum accusatus sit fur, an furti insons. IV. 18: 2. Cfr. Værper.

Os, vide As.

Ofkapaper, adj. ej tillskuren (om tyg till kläder): non formatus (de materia vestimentorum nondum dissecta). I. p. 19:3.

Oskylder, vide Uskylder.

Ofpaker, adj. ofredlig: non pacificus, rixosus. II. Praef.

Oftyrliker, adj. ostyrig: effrenatus. II. Praef. not. 13.

Oter (otær), m. utter: lutra. pæn a o. ær or a taker v. drægher, allitt. F. FB. 7:1; II. U. 15.

Otta, f. otta: mane, tempus antelucanum. Cfr. Iula otta.

60.

Ovan, adv. 1) ofvanifrån: desuper. o. fara, d. ä. från de nordligare landskapen: e regionibus septemtrionalibus. I. R. 1: pr; II. R. 1. 2) derutöfver, utomdess: insuper. II. R. 17, 18; **p.** 18. a ovan, idem. I. R. 7: pr; 8: pr; FS. 5: 1; II. R. 17. not. 38; **p.** 30; Forn. 19, 29; U. 22. ovan a, I. FB. 9: 1; 11: 1; II. R. 16; U. 22. not. 79.

Ovormaghi, oghormaghi (a magha, et ovor, partic. negatoria, cfr. Ih. Gloss. v. öfver), m. 1) öfvermage, den som ej fyllt femton år: pupillus, impuber, qui nondum excessit quindecim annos. II. Add. 7: 29; L. B. 3; J. 3: 3; II. Fr. 4, 5, 14; O. 2: 14; J. 7; Add. 2: 1; 8, 13: 1; III. 48, 97; IV. 21:85. Cfr. Maghandi. 2) i vidsträcktare bemärkelse innefattar denna benämning äfven qvinnor af hvad ålder som hälst: latiori sensu h. v. quoque comprehendit feminas cuiuscumque aetatis. koma ær o., I. P. 5: 2; II. P. 33.

Oxabyrpi, vide Öxabyrp.

Oxi (ukfi, okfi; öxa, acc. I. R. 12: pr.), m. oxe: taurus castratus. I. R. 9: 1; 12; FS. 3; II. R. 21, 23, 24, 28; Forn. 2. not. 73; 15; V. 1. Cfr. Legho oxe.

Opal (odal), n. jord (hvartill man har •full eganderätt): fundus v. ager (pleno dominio ad aliquem pertinens). I. J. 17: 3; II. J. 42.

Opensdagher, m. onsdag: dies Mercurii (Odini). Cfr. Klukna opensdagher.

Opolfaster (opolfæster, opælfaster), m. en af de nio fastar eller gode män, som voro närvarande vid köp (och förpantning) af jord, och af hvilka den förnämste kallades styrifaster: unus e novem rogatis testibus (firmatoribus), qui in solemni fundi emtione venditione (v. pigneratione) aderant, quorumque princeps appellabatur styrifaster. L. J. 2: pr; II. J. 1, 14. Opolior^b (opolz iord), f. jord, hvartill man har full eganderätt: fundus, pleno dominii iure ad aliquem pertinens. II. Add. 11: 11; III. 139. arftakin o., II. Add. 11: 5, 9, 11.

Opolskipti (othalskipte), n. egoskiste (emellan grannar i by): divisio agrorum (ad vicinos in eodem pago pertinentium). valda o., hasva rättighet att påstå egodelning: habere ius petendi divisionem agrorum. I. J. 14; II. J. 33.

Opol vatn, n. vatten, som tillhör någons opoliorp: aqua (flumen v. lacus), ad fundum alicuius pertinens. II. Add. 11: 5, 9, 11.

Opolvatnværk, n. vattenverk, hvartill någon har full eganderätt: mola aliudve opus aquarium, quod pleno dominio ad aliquem pertinet. II. Add. 11: 5, 9, 11.

P.

Pancrafz mæsfa, f. Pancratii messa: festum Pancratii, d. XII Maii. I. Br. 3. Panninger, vide Pænninger.

Paska aptan (pascha aftan), m. påskafton: vigilia paschae. I. Br. 1.

Pafka dagher, m. påskdag: dies paschae. I. Br. 4; II. K. 51, 52, 54, 57, 65, 73: 6; III. 18, 90.

Pufkafriþer, m. allmän fred ifrån onsdagen före påsk, till påskdagen om aftonen: publica pax, a die Mercurii festum paschae proxime praecedente, ad vesperam diei paschae. II. K. 51.

Paska hælgh, paska hælgh, f. påskhelg: festum paschae. II. K. 49.

Paſka pænningar, m. pl. en afgift i penningar, som vid påsktiden gafs åt presterskapet: pecunia quotannis circa festum paschae sacerdotibus, data. II. K. 73: 7. Cfr. §. 6. ibid. Haec pen-

sio videtur esse eadem, quae alias dicitur tihakop v. huflgipt.

Paſkar, paſchar, m? pl. påsk: festum paschae. I. FB. 11: pr; II. K. 38, 57, 65; U. 26; III. 104. fiærþe dagher paſka, II. Forn. 46.

Pavi, m. páíve: papa. pavin i rom, I. G. 8: 1; H. G. 15.

· Pencost, s? pingst: festum pentecostes. IL Forn. 46. not. 51.

- Piker, ? käpp, staf; baculum, I. K. 15: 2; II. K. 33.

Pingizdagher (pinkyz-, pikis-, pingins-, piginsdagher), m. pingstdag: dies pentecostes. III. 18. - gha dagher, I. Br. 4; II. K. 52. fiærpe dagher - gha, II. Forn. 46.

Plikt, f? straff, (plikt): poena. IV, 12.

Presta arver, m. arf ester prest: hereditas a sacerdote relicta. II. K. 73: pr.

⁷ Preftabol, n. i. q. kirkiubol. II. K. ind. not. 73.

Presta mot (præsta möt), n. prestmöte: synodus. I. Br. 3.

Prestastæmna (prestastampna), f. i. q. presta mot. III. 91,

Prefter, m. 1) prest: sacerdos. I. Md. 5: 5; II. Dr. 14. æn p. ær, om den döde varit prest: si mortuus fuerit sacerdos. I. A. 14: pr, 1; II. A. 17. Cfr. Lænsprefter, Væria. 2) kyrkoherde: curatus. I. K. 1,5,7. etc.)(diakn etc. III. 105.

Provaftargift (provafta gift), f. en årlig afgift till domprosten: pensio annua, praeposito canonicorum debita. I. Br. 1; II. K. ind. 39; cap. 37. coll. c. 39.

Provaster (provester), m. domprost: praepositus canonicorum. II. K. 39; III. 6; IV. 19: 5.

Provastu bol, n. domprost-gård eller boställe: praedium usui praepositi canonicorum destinatum. IV. 16: 3. Prõva, v. a. 1) bevisa: probare. p. til mans at han etc. III. 78. 2) undersöka: inquirere, cognoscere. IV. 12, 20: 3.

Pænninga böter, f. pl. penningböter: mulcta pecuniaria. II. Praef; Add. 12: pr.

Pænninger, pæninger (pænnigh, panningum, pænniggum, panniggum, pro pænning, - gum, I. Br. 2; IV. 16: (2.), m. 1) pl. (lös) egendom: bona (mobilia). I. Br. 2; II. K. 72; 1, 4; A. 4, 6; **p.** 9, 58; III. 88, 97. fin, 99, 100; IV. 18: 9.) iorp, II. Add. 11: 11; III. 135. löfka -gar, I. Br. 2; II. K. 72: 1. not. 90. löfir - gar, IL K. 72: i. X iorp, II. K. 24; Add. 11: 2, 3, 12. arver, II. A. 30, cfr. Arver 1, Cfr. Bo-, Enpænningar, 2) penningar; pecunia. II. Praef; K. 53; III. 20, 97; IV. 16: 12; 19:1, af -gum, sc, pa∫ka pænningum, II. K. 73:6. cfr. h. v. alægna -gar, vide Alæghin. mark, örtogh -ga, vide Mark 2, Ortogh. Cfr. Erpænninger, Kirkiu-, Paska-, Skotpænningar, Myrpa. 3) ett mynt, hvaraf sexton gingo på en örtogh: monetae genus, numulus, quorum sedecim efficiebant unam ortugam. 11. Dr. 7; III. 63. - ar bla, vide Blar. fiurir, atta -ar, II. K. 39; III. 1. prætighi - ar, en afgift till presterskapet, som i visst fall erlades af den som emottog arf; pensio, quam in certo casu sacerdotibus debebat is, qui hereditatem adibat. II, K. 72:5; IV. 21: 108. fvænfkir - ar, i. e. tales, qui apud Suecos in usu erant, quorumque octo efficiebant unam ortugam, unusque aequabat duos Goticos numulos. II. K. 43. coll. c. nott. 40, 41. ibid. et III. 1.

Pænnings öl, n. drickande på krogen: compotatio cauponia. riþa til p., d ä. till krogen: ad cauponam. II. Add. 7: 15.

Qvar (kvær; pl. qvarri, III. 142.), adj. qvar: reses, quietus. Cfr. Sitia, Standa.

Qvarsæta, f. (a qvar sætia) qvarstad: sequestratio rei pendente lite exhibendae. Cfr. Qvarsætu tak.

Qvarfætu tak (qvarfatu tak), n. borgen, som gafs då någon i en annaus förvar hittade en sak som blifvit stulen eller rånad från honom, och tredje man ansvarade derför, att den, under den derpå följande rättegången, skulle vara tillstädes: sponsio, qua aliquis spondebat rem furto vel rapina sublatam, et a domino in aliena custodia inventam, sub lite esse exhibendam. I. P. 8: pr. (ubi v. tak, non expressa, subintelligitur); 9, 11; II. P. 39, 40, 42, 43, 52.

Qvefa, f. (Isl. qveifa; inde qvesrot: bryonia alba; q**vesved: solanum dulca**mara) bukref; här kanhända sjukdom i allmänhet: morbus colicus; hic forte quicumque morbus. I. R. 12:1; II. R. 28. Cfr. Niála-Saga, Gloss. v. kveifa. Qviggrind, qvipgrind, f. grind till en qvi, d. ä. fäfålla eller inhägnad plats, der kreaturen på marken om nätterna instängas: porta clathrata saepti, quo noctu includuntur pecora. I. R. 5:5; II. R. g. Ih. dubitat "annon a qviga, bucula, nomen hoc derivatum sit, vel a qvick, prout vivens quid vel animal denotat, cum addito rind, quod apud Islandos, teste Gudm. Andreae in Lex. Islandico p. 199. nec non Alemannos, bovem notat." At explicatio supra allata, quam Stj. dedit, ac Ver. alique secuti sunt, nobis verisimilior videtur; nisi forte legendum sit qvigindi, stut, qviga: iuvencus.

Qvika, v. n. röra sig, lefva: se movere, vivere. nokot pæt ær qvikandis ær, d. ä. något kreatur: pecus aliquod. I. FB. 3.

Qvikfæ, n. kreatur: pesora. I. Br. 1; II. G. 2.

Qvikker, adj. lefvande: vivus. I. S. 1. q. tiundi, i. q. qviktiundi. I. K. 17: 1; II. K. 40. Cfr. Koster 3.

Qviktiundi, m. qvicktionde: decimae pecorum. II. K. ind. 40; cap. 40. not. 20.

Qvindi, n. qvinnkön, qvinnor: sexus muliebris, feminae. II. K. 60; III. 28; IV. 19: 2.

Qvinmaper, qvinman, f. qvinna: femina. I. Br. 2; II. Add. 11: 19.

Qvinnafriper, m. qvinnofred: securitas publica feminarum. II. Add. 5: pr.

Qviper, m. mage, (qved): alvus, (uterus). hava (barn) i knæ ok (annat)

i q., allitt. I. A. 12: 1; II. A. 16. Qvipgrind, vide Qviggrind.

Qvædia, vide Qvæpia.

Qvælder, m. afton, qväll: vespera. I. K. 2; G. 9: pr; II. K. 4,51; G. r5; III. 92. not. 80. Cfr. Giftar qvælder.

Qvælia, v. a. klandra, väcka tvist om: litem de re movere, rem litigiosam reddere. I. J. 2: pr; II. J. 1.

Qvæmilika, adv. beqvämt, lämpligt: commode. IV. 14: 11.

Qvær, vide Qvar.

Qværn, f. qvarn: molina. I. G. 6: 3; II. G. 11; IV. 5.

Qværn, f. hustru: uxor. Cfr. Broperqværn, Sunaqværn.

Qværnahus, n. qvarnhus: aedificium molare. IV. 5.

Qværnavægher, m. qvarnväg: via ad molinam ducens. II. Forn. 32.

Qvæ/ti, n? (vel forte pl. a qvafter, m.) qvastar: scopae. II. Forn. 49; Add. 4: 5.

Qvæþa, v. a. (impf. kop pro qvop) säga: dicere. I. R. 5: pr, 2. q. ia viper, säga ja till, samtycka: adsentiri. I. A. 10; II. K. 65; IV. 9:1. Cfr. Ne, Neqvæpi, Uqvæpinger.

Qvæpia (qvædia), f. 1) helsning: salutatio. *fændir allum...gups q.* etc. I. Br. pr; IV. 19: pr. 2) samtycke: consensus. II. G. 15.

Ra, f. (egentl. stång: pertica) råmärke: limes. I. CB. not. 5.

Rad, Rada, vide Rap, Rapa.

Rafft, vide Ræfft. Ramærki, n. råmärke: limes. I. CB.

not. 5; III. 117; IV. 10. nott. 29, 50; 15: 3. not. 10. *Ran*, n. rån: rapina. I. R. 13; P. 5:

1; FB. 6: 1; II. R. 29; **p**. 32; U. 13; IV. 19: 1. Cfr. Bos-, Fæftninga-, Hand-, Iorparan, Takfætia.

Ranfak, ? ransakning efter tjufgods i andras hus: rei furto sublatae investigatio in aliena domo. I. P. 5: pr; 6; II. P. ind. 34; cap. 30; Add. 7: 19. Ranfaka, v. a. ransaka efter tjufgods i andras hus: res furto sublatas in aliena domo investigare. I. P. 5: pr; II. P. 30, 34.

Ranfakan, f. i. q. ranfak. II. p. 30, 34.

Ransman, m. rånsman: raptor. II. Praef.

Rantakin, adj. med rån borttagen: raptus, vi ablatus. I. P. 17; II. P. 52. Ras, f. lopp: cursus. Cfr. Vatnras. Rasleker (rectius rafkleker), m. raskhet, själskraft: alacritas, fortitudo. IV.

14:11. Rast, f. (egentl. hvila: quies) ett stycke väg, så långt som man i allmänhet går utan att behösva hvila: spa-

tium viae, quantum vulgo sine cessatione itur. IV. 16: 12.

Rap (rad), n. 1) råd: consilium. I. Br. pr, 6; II. K. 65; A. 6; J. 7; IV. 19:1, 3. vara i rapum mæp andrum, d. ä. i samråd: alio conscio v. consentiente agere. II. Add. 11:15. mykin maper for fik til aldra rapa ok rætra, d. ä. utmärkt rådig och rättvis i alla saker: in quasumque re consilii et iustitiae plenus. IV. 14:17. 2) föranstaltande: cura, procuratio. IV. 16:12. Cfr. Rapa 2, Hælrap.

Ruþa (rada; imperf. ræþ), v. a. 1) rāda, gifva rād: consilium dare, suadere. III. 136, ubi lapsu calami scriptum est crapæ. 2) skaffa, tillskynda: parare, maturare. r. fær kost, IV. 19: 1. r. (fæ) i hænder þiuvi, I. Þ. 4: pr, 2; II. p. 29. r. man hælrapum, med råd eller andra ord eller gerningar gifva anledning till dråp: consiliis aliisve dictis vel factis necem alicui maturare. Cfr. Hælrap, Rapsbani. 3) hafva om hand, förestå: in sua potestate tenere, pracesse. r. lyklum, etc. I. A. 4: 2; II. K. 65. not. 16; A. 6. r. firi bo, II. A. 15. 4) råda, vara rådande, regera: potestatem v. ius decidendi habere, regnare. II. K. 21; R. 3; III. 125; IV. 15: 9. giftarmalum r. v. firi giftarmalum r., vide Giftarmal 1. landam r., II. M. 8. 5) aga, slå: castigare, verberare. II. Fr. 14, 15; III. 54. Rapafak, f. (a rap 2.) mål eller anklagelse angående gifvet råd eller annan tillskyndelse till något brott: caussa v. accusatio contra eum, qui alieno crimini consiliis aliove modo caussam praebuit. r. draps, mål som angår rapsbænd: caussa, ubi de crimine rapsbænd dicto agitur. II. Add. 2: 12.

Rapsbani (rafzbani), m. den som genom råd eller andra ord eller gerningar ger anledning till dråp: qui

R.

consiliis, aliisve dictis vel factis necem alicui maturat. L. Md. 1: 1; 3: 2; IL. Dr. 3, 8. Cfr. Hælrap, Rapa 2, et BRING, Diss. de iudicio homicidii secundum iura Sviog. vetusta, §. 7.

Rapsbænd, f? radsbanes brottslighet; delaktighet i dråp genom hælrap: crimen illius homicidii socii, qui rapsbani dicitur. L. Md. 3: 3; II. Dr. 8.

*Reddughi (*rectius *rædhughi),* m. räddhåga, förskräckelse: terror. II. Praef.

Ren, f. ren, åkerren: margo agri, confinium. bryta up r. ok sten, d. ä. de i renen nedsatta råmärken: lapides terminales in confinio positos effodere. I. J. 19:1; II. J. 45. Ih. credit h. v. significare palum limitaneum.

Render, adj. omgifven med ren: finibus terminatus. æn hun (sc. fkipt) ær eig rend ok ftend, d. ä. skild från den närgräusande jorden genom ren och råmärken: si ager certis finibus lapidibusque in confinio positis non sit terminatus. I. J. 18; II. J. 43.

Rener, adj. ren: purus. r. eper, vide Meneper.

Repa, v. a. (a rep, funis) refva, mäta (jord) med rep: metiri (agros fune). r. iorp i attunga, genom mätning fördela jorden på åttingarne i byn: agros in partes primarias pagi describere. I. J. 14; II. J. 33.

Refa, v. a. 1) upresa: erigere. up r., I. Md. 15:3; II. Dr. 38. 2) drifva up (djur i jagt): excitare (feram e latibulo). fæn a ræf ær refer, allitt. I. FB. 7:1; II. U. 15.

Retlofa, vide Rætlofa.

Repa (rapæ), v. a. tillreda: parare. r. vætti, d. ä. tillkalla vitnen, hafva dem i beredskap (neml. då böterna kräfvas): testes advocare v. paratos habere (cum mulota expetitur). I. R. 9: pr; II. R. 20. coll. c. I. R. 7: pr; II. R. 16. franda firi finum garpe map repo væti, d. ä. med vitnen, hvilka (åtföljde af tylftared) skulle intyga att han intet var skyldig den som sökte honom: cum paratis testibus, qui (una cum iuramento duodenario) adsererent eum alteri nihil debere. II. Forn. 47. coll. c. I. R. 7: pr; II. R. 16. fæft, umfærp til r., vide Fæft 2, Umfærp. Vox biug reet quoque deducenda videtur a verbo repa, quasi segetes triturando praeparatae. Cfr. Biug reet.

Repe, n. redskap, prov. rede: instrumenta. Cfr. Mylno repe.

Reposven, m. fogde, hufvuddräng: dispensator. X bryti, IL p. 36.

Riffla (rivfla), f. i. q. riva. IL Forn. 15.

Rift, f. råmärke: limes. I. CB. Alii codices pro riftir habent riftir v. riftaftenar. Utrum rectius sit, nobis incognitum est.

Riki, n. rike: regnum. I. CB; II. Add. 7: 20; III. 111; IV. 14: 17; 15: 5, 16, 17; 19: pr, 1, 2. innan rikis maper, II. Dr. ind. 10. Cfr. Himi-, Iorp-, Konongsriki, In-, Utan-, Utrikis.

Rinna, rænna, v. n. 1) springa, prov. ränna: currere. II. Add. 7: 2. pu rant, currebas. I. R. 5: 1. riper i (garp) ok rinder v. rænder or, allitt. I. A. 17: pr; II. A. 22. 2) rinna: fluere. I. J. 17: 3; M. 7; II. J. 42. 3) gå (om väg): ducere (de via). I. J. 8, 12: pr; II. J. 20, 24. 4) up r., upskjuta (ur jorden, om säd och gräs): prodire e terra (de gramine segetibusque). fipan up ær runnit v. runnin, I. FS. 4; II. Forn. 16. Cfr. Uprunnin. 5) v. a. c. dat. undfly, undslippa: effugere. han giter eig piuffak mæp laghum rundit, etc. I. p. 5: 1; 16; II. p. 30, 51.

Risgarper, m. risgärdsgård: saepes cratiçia. I. FB. 9:1; II. U. 22. Rishoffe, m. så kallas barn, som blifvit afladt af en biltog fader, hvilken i hemlighet smugit sig in i landet till sin hustru: ita dicitur infans ab exsule uxorem furtim visitante procreatus. IV. 2. Origo h. v. latet. Stj. aliique eam deducunt a ris, sarmenta, et hæffa, quasi in silva procreatus.

Rift, Ristasten, vide Rift.

Riva, f. refsa, prov. rifva: rastellum, pecten. I. FS. 3; II. Foru. 15. not. 46. Ih. credit h. v. significare velum nauticum. Cfr. *Riffla*.

River (rivar), adj. (Isl. rifr) frikostig: largus. r. i ræfftum, allitt. d. ä. ej sparsam eller skonsam i straff: promtus in puniendo. IV. 15: 2.

Riv/la, vide Riffla.

Riuva, vide Ryva.

Riupa, v. a. (Isl. rióda, forte a raudr, ruber) besmörja med blod eller röd färg: sanguine v. rubore linire, cruentare. *pu röt* (forte addendum a) hanum od ok æg, iurandi formula, II. Dr. 3.

Ripa, v. n. rida: equitare. I. FS. 1; FB. 4: 1; II. A. 6; G. 1; R. 1; Add. 7: 1, 3, 5, 15, 19; III. 118; **U**. 15: 10. etc. Scribitur *rydha*, II. K. 28. not. 4. reet v. reft pro reft, equitabas. I. R. 5: 5; II. R. 9. Cfr. Rinka 1.

Roppa, f. svans: cauda. I. LR. Scribitur rumpa, IL R. 24.

Rota, v. a. rota, böka (om svin): rostro eruere terram (de suibus). I. FB. 2; II. U. 7.

Rotan (roten), f. rotande, bökande: soli versatio a suibus facta. I. FB. 2; II. U. 7.

Rotin, adj. rutten: putris. Cfr. Af roten, Uroten.

Rugher, m. råg: secale. II. K. 36, 73: 2; III. 1. ær rughi (dat.) fait v. fat, I. A. 24: pr; II. A. 33. Cfr. Vinterrugher. Rum, adv. ut, prov. rum: foras. rum kalla, utkalla: foras evocare. I. P. 5: pr; II. P. 30. Cfr. Rummi.

Rumer, adj. rymlig: spatiosus. en r. dagher, tillräckligt lång tid: satis spatiosum tempus. IV. 19: 1.

Rummi, adv. (a rum) ute, prov. romme: foris. falder klocka r. niper, d. ä. klocka som hänger ute i fria luften (i klockstapel) och ej inne i kyrkan (i torn): si campana, sub dio (non in templo) pendens, decidat. I. K. 10: 1; II. K. 18. coll. c. I. K. 10: pr; II. K. 17. Stj. ceterique interpretes crediderunt klocka rummi esse substantivum; in quo errore nos quoque fuisse, ex not. 20. ad II. K. ind. 18. apparet. At recte omnino cod. G. illo loco habet falder rumi; nec a vero aberrant codd. K. et L. qui pro rumi habent ute.

Runi, m. fargalt, prov. rone, orne: verres. I. Md. 15:4; II. Dr. 39.

Ryma, v. a. göra (rum) ledigt, fly ifrån: vacuum facere (locum), fugere. r. land, gå i landsflykt, blifva biltog: in exsilium abire. III. 68. ryma, absolute, idem. II. Add. 7: 23; III. 68, 69.

Ryva, riuva (imperf. ref), v. a. 1) rifva: scindere. II. Add. 7: 12. r. up kirkiugarp ok hus i fætia, d. ä. nedrifva stängslet och sätta hus i kyrkogården: diruere saepem circa coemeterium, ibique aedificia exstruere. III. 125. 2) återkalla, uphäfva: rescindere. r. (köp), I. J. 2: pr; II. J. 1. cfr. Köpruf. r. hovoplot, II. Add. 11: pr. Cfr. Fæft 1, Malaruf.

Ræddelika, adv. med räddhåga: timide. IV. 12. not. 53, ubi tamen alii codd. habent redeligen, candide, probe.

Ræffa, v. a. c. dat. atraffa: punire. IV. 14: 11.

Ræffing (ræpfing, ræfingh), f. straff: poena. hæmna - gar a þingi v. æptir rætta - gar, hämnas derför att man blifvit lagligen tilltalad och dömd till straff: ulcisci poenam sibi in iudicio irrogatam. L. O. 2; II. Add. 5: pr. Cfr. Ræfft 1.

Ræffinga þing, n. synes vara det ting, der landsdomaren i högsta instaus å konungens vägnar dömde: supremum, ut videtur, iudicium, a praetore regio, regis nomine habitum. II. Forn. 43; Add. 5: 1; 0: 2; III. 57.

Ræfst (rafst, ræpst), f. 1) straff: poens. II. Praef; IV. 19: 4. hæmnas rætta ræfsta, II. O. 1: 11; Add. 5: pr. not. 42. Cfr. Ræfsing, River. 2) förbud, fredlysning: interdictum. Cfr. Hærapsræfst. — E Iure Ostrogotico, unde excerptus est tractatus de criminibus violati iurisiurandi regii, II. Add. 7, nomen iudicii regii in Ostrogotia, konongs ræfst, scribae indiligentia irrepsit, II. Add. 7: 26. not. 79; 27. not. 88.

Rækna, v. a. göra räkenskap: rationes putare. II. K. 65.

Ræna, v. a. 1) råna, röfva (sak); rapere, praedari. I. Md. 10; R. 11: pr; **p**. 17; II. R. 26; **p**. ind. 32; cap. 52, 58; U. 6; III. 113; IV. 19: 1. fæ varber ... rænt æller brænt, II. A. 29, 2) röfva (person): spoliare. r. man, II. R. 12, 13. r. man handran v. handrani, I. R. 6; II. R. ind. 12; Add. 3: 3. r. man fæiar fins v. klæpa finna v. piufs fins, I. **p**. 5: 1; II. O. 1: 10; R. 14; **p**. 32; Add. 3: 4. r. man fæftninga mala, vide Fæftninga mali.

Rænna, vide Rinna.

Reepfing, Ræsingh, Ræpst, vide Ræssing, Ræsst.

Rat, adv. rätt: recte. tiældra ligger r., I. J. 19; pr. r. göra, IV. 12. at þer eig rættare vita, IL Add. 11: pr. Cfr. Urat. Rætkænna, v. 2. känna igen: agnoscere, noscitare. hvarghi þa rætkændi iak han fyr æn hær, iuramenti formula, I. p. 17. Cfr. Sankænna.

Rætlika, adv. rätteligen, lagligen: iuste, legitime. II. K. 70; Add. 12:1; III. 32, 86. Cfr. Urætlika.

Rætlöfa (rætlofu), f. orätt, laglöshet; under detta namn innefattades åtskilliga förbrytelser emot eganderätten: damnum iniuria datum. I. FS. 2: 1; FB. 9; II. Forn. 4; U. 22; III. 41. full r., II. Forn. 15, 16. Rubrica retlofæ (rectius rætlöfo, ut III. 37. rubr.) bolker saltem non ad ea est accommodata, quae continent tria priora Capita Libri ita inscripti. Cfr. not. 1. pag. 36; not. 36. p. 261.

Rætmæli, n. det som efter lag bör göras eller gifvas: quod iustum est, v. iure debetur. fyns hanum r., d. ä. om den, hvars få gjort skada, undandrager sig ansvaret, och nekar att utbetala böterna: si is, cuius pecus pauperiem fecit, nolit respondere ad postulatum actoris mulctamque pendere. I. R. 9: pr; II. R. 20. Stj. ceterique interpretes perperam vertunt: laga tillmäle: legitima accusatio v. actio.

Rætta, v. a. (part. pass. rætter) 1) visa till rätta, hänvisa (resande till härbärge): deducere, delegare (viatores ad hospitia). II. Add. 6: pr, 2, 3; IV. 19: 1. 2) dömat iudicare. IV. 12. not. 42.

Rættari, m. en man, hvars pligt det var att antingen sjelf emottaga resande, eller anvisa dem andra härbärgen: vir, cuius officium erat viatores aut ipse hospitio accipere aut ad alios hospites delegare. II. Add. 6: pr, 1, 2; IV. 19: 1. rættara balker, IL Add. 6. not. 69.

Rætter (rætar, I. LR. rubr. ræthar, IL K. rubr. not. 1. rat pro ræt, III:

80.), m. 1) rätt, lag: ius. 1. p. 12: 2; II. p. 45. fætia -tin, IV. 19: 1. bryta r., II. R. 1. gups r., Mosaiska och canoniska lagen: ius Mosaicum et canonicum. mæþ guþs r., I. A. 8:3; 10; G. 9:6. at g. r., I. G. 7; II. A. 12; G. 14, 16. kirkiunna r., vide Kirlekara r., I. LR. rubr. mæþ r. kia. æller bön, V. 2. 2) rätt, det som är rättvist eller lagligen bör göras: ius, quod iustum v. faciendum est. *fkiæl* mællum r. ok uræt, -tin fulkomna, IV. 12. r. hava, iustam caussam habere. II. Add. 9: pr. fökia fik ræt ut, III. 80. fa r. af manni, II. Add. 9: 1. r. göra (manni), t. ex. utbetala böter eller annat som man är skyldig: facere quod debetur, ex. c. mulctam etc. solvere. II. K. 22; R. 18; Forn. 39, 40, 46; Add. 12:1; III. 68, 80, 91; IV. 19: r. göra um tiunda, fækt, utlaghor, II. K. 38; V. 2. r. göra mæþ botum æller laghum, utbetala böterna eller fria sig med ed: mulctam solvere aut iuramento se defendere. II. G. 12. biper hæraþshöfþinga göra fik r., d. ä. skaffa honom rätt: efficere ut (actor) ius suum consequatur. III. 80. mæb lagha -tum, d. ä. medelst böters erläggande: mulctam solvendo. IL D. 33, nisi pro lagha legendum sit laghum. Cfr. Fram föra, Rap, Urætter. 3) rätt, rättighet (till det man har att fordra, i synnerhet böter): ius (quod alicui competit, praesertim de mulcta). allan sin r. up hava, II. K. 42. af allum konongslikum r., d. ä. skatt: ab omnibus tributis regi debitis. IV. 19:3. pa vildi iak flikum r. una v. lita at polikum r., d. ä. lika böter: pari mulcta contentus essem. I. VS. 4; II. VS. 12. ægha r. a (mal), d. ä. rätt att taga böter: habere ius capiendi mulctam. I. B.

5; II. Fr. 9; Dr. 17; III. 96, 146. bipi v. fa aldrigh (hælder) r., I. LR; II. U. 29; IV. 20: 2. konongs r., den delen af böter, som tillfaller konungen: portio muletae regi cedens. II. K. 62 --64, 66; R. 10; Add. 5: 2; 13: 2; III. 79, 105, 121, 132. hæraps r., II. K. 62, 64, 66; III. 79, 105. bapir - tir (sc. konongs ok hæraps), III. 79, 105. furar etc. marker i v. innan hvarn - tin (sc. konongi hærapi ok malseghanda), II. p. 8; Forn. 9. föke hvar fin r., II. Fr. 1. bifkups r., II. K. ind. 52. - Cfr. Malseghanda rætter, Bondi.

Rætter (ratter, II. A. 30.), adj. 1) rättvis: iustus. r. domari, domber, IV. 12. pæt ræt ær, ibid. r. lugh, mæh laghum - tum, vide Lagh 1. 2) rätt, verklig: iustus, verus. r. fkæptarvi, arvi, giftomaher, hærra, malsmaher, almofo maper, fvarandi, malseghandi, umbupsmaper, ældari, I. A. 21:1; II. K. 52, 73: pr; O. 1: pr; G. 18; **D**. 14; Add. g: pr; III. 69, 116; IV. 20: 2. r. kirkiu vægher, faftu-, ftæmnudagher, endaghi, *fkiæppa*, bismari, I. Br. 3; II. K. ind. 56; Forn. 45; Add. 12:1; III. 88. r. ræffing, lydna, framfagha, konungs ut f kyller, II. Add. 5: pr; IV. 16: 4; V. 1, 3. r. dödi, naturlig död: mors naturalis. IV. 16: 1. Cfr. Torghköp.

Rætvifi, f. rättvisa: iustitia. IV. 14: 14.

Ræver, m. räf: vulpes. Cfr. Refa, et ind. nom. homm. h. v.

Ræþa, vide Repa.

Ræþas, v. dep. rädas: timere. IV. 12. Ræþſl (ræzl), ? rädsla, fruktan: timor. IV. 12.

Rökta, v. a. ansa, laga om: curare. IV. 16: 12.

Rönas, v. dep. c. dat. göra sig känd (genom handlingar): notescere (factis). han röndes finu riki væl, han gjorde

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. 1.

6ı.

sitt rike godt: bene de regno suo meruit. IV. 15: 16. Locc. vertit: "expertae et bonae administrationis regni sui."

Röra, v. a. upröra, upväcka: movere, excitare. I. Br. pr.

Röt, vide Riupa.

Rota, v. a. röta: putrefacere. r. hus, d. ä. låta förfalla, förrutna: sinere domos putredine corruere. II. Forn. 38; III. 50.

Röva, v. a. röfva (gods): rapere. II. Praef; III. 72, 93.

Rövari, m. rånsman, röfvare: raptor, praedo. III. 70.

S.

Sa (fur, fur), pron. (Moeso-Got. fa, is, hic) 1) den: is. I. J. 2: pr; 3: 3; 7: pr, 1, 2; 9: pr; 12: 2; 14, 16: pr; 17: 2; 19: pr; M. 2; **P**. 7: pr; 10, 17, 19: pr; FS. 2: 2; FB. 7: pr. 2) denne: hic. I. **P**. 14. 3) han: ille. I. **P**. 5: 1; 6: pr. — Cfr. Su.

Sa (part. pass. fain v. faher), v. a. så: seminare. I. K. 20: pr, 1; A. 4: pr; J. 11. not. 42; FB. 2; II. K. 73: 2. etc. fa korn til iorp, II. K. 36. Cfr. Affædhum, Rugher.

Sa, vide Sca, Sva.

Sagher, vide Sighia, Unden fagher. Saghær, pro farghær, vide Sargha. Sak (dat. faku, I. B. 1: pr.), f. 1) sak, mål: caussa. I. Md. 3: 2; B. 1: pr; 9, p. 5: 1; 19: 1; II. Dr. 40, 41; Forn. 1; U. 6; Add. 2: 8; III. 46, 80, 96, 127; IV. 12. niu marka, fæxtan örtogha etc. fak, ett mål, hvari uio markers etc. böter ega rum: caussa, in qua novem marcarum etc. mulcta penditur. I. K. 7: pr; 13; R. 4: pr; 5: pr, 1 — 4; FS. 2: pr; FB. 1, 8. etc. bifkups f., mål, hvari böter tillfalla biskopen: caussa, in qua

mulcta cedit episcopo. II. K. 70; IIF. 32. fornæmis f., vide Fornæmi. giva manni f., tilltala, kära: actionem instituere contra aliquem. I. Md. 14: 3; VS. 4; B. 9; G. 5; R. 5: pr; 9: pr; **p**. 5: 1; 7: pr; 19: 1; FB. 9: pr; II. K. 58. etc. giva manni f. fore mal v. lægher, II. K. 37; Add. 12: pr. gifs f. til) varper fangin mæh, II. Add. 5: 2. giva ster stalver s., I. G. 7. giva döpum f., vide Döper. Cfr. Bana-, Hor-, Skrok-, piuffak. f. fokia, I. Md. 5:6; G. 3; II. Fr. 2; Dr. 15; G. 2, 18. cfr. Sakfoki. Jukum Jvara, Jak bæra, vide Svara, Bæra. böta f. fina, vide Böta. Chr. Opin, Rabafak, Sander. 2) böter: mulcta. II. K. 38. not. 99. ægha f. a v. af (muli), I. K. 12:2; Md. 3:3; 5: 7; S. 6: pr; G. 6: pr. etc. Cfr. Enfak. 3) *fakir*, pl. skull: caussa. fore fins vrangleks f., propter pravitatem suam. IV. 14: 4. Cfr. Fall r.

Saker, fieker (fakar; fagker, II. p. 32.), adj. saker, skyldig till straff: noxius. I. p. 8: pr; II. p. 39. her æru allir ena lund fakir, I. p. 4: pr; II. p. 29. ha ær han, v. nikn han fe f. at hrim markum v. hrænni fæxtan örtoglum, etc. d. ä. då, eller annars skall han böta tre marker etc: tunc, v. alias tribus marcis etc. mulctator. I. K. 14: 1; 16; G. 6: 1; 9: 3; J. 12: 1; 17: 2; 19: 1; p. 5: 1; 6: pr; 9; FS. 1, 2: pr. etc. Clr. Liugha, Orfaker.

Sakgivi, m. i. q. *fukfoki*. II. Add. 2:8.

Saklös (*fæklös*, II. Fr. 14; **p**. 27.), adj. 1) oskyldig: insons. II. O. 1:5; **p**. 9; IV. 18: 10; 19:1; 20:3. at - *fo*, II. O. 1: 15; IV. 9: 2. 2) fri för straff eller ansvar: a reatu v. poena immunis. I. **p**. 3: 1; FB. 10: pr; II. Fr. 14, 15; **p**. 14, 17, 58; J. 27; Forn. 29, 32, 39, 44, 47; U. 6, 23; Add. 7: 8; IV. 20: 3. etc. væri faklöft at pænninga botum,

48**2**

II. Add. 12: pr. at - fo, I. Md. 1: 3; p. 5: 1; FS. 2: 2, 3; II. K. 25, 52; Dr. 4, 40, 41; p. 14, 17, 27 (ubi praep. at est omissa), etc. cfr. Laghlös. væri þæt - ft firi ftæmnu, d. ä. han är fri från den påföljd stämningen annars skulle hafva, neml. att han konde dömas ohörd: liber esto ab eo effectu factae citationis, ut posset in contumaciam iudicari. II. Add. 9: 1. Cfr. Sokn.

Sakloft, adv. saklöst, utan ansvar eller straff: impune. II. Add. 5: 3. pem f., I. p. 5: 1.

Sakna, fækna, v. a. sakna: desiderare, rem amissam esse sentire. II. p. 39, 52, at perperam. Cfr. Sankænna.

Sakföki (fakfökæ, fakföki, fakfioki), m. målsegare: actor. I. Md. 3: 3; 5: 7; S. 6: pr. (ubi perperam fakfölæ scribitur); B. 1: 2; 2: pr; 7; G. 9: 3; R. 4; FS. 2: 1; Br. 1; II. K. 28, 37, 72: 1. not. 12; Fr. 11; Dr. 8, 16, 23; A. 31; G. 16; R. 4, 5, 18; Add. 7: 23; III. 46 (ubi perperam faclöckiæ pro fakfökiæ); IV. 19: 2.

Sakfökiandi (fakföchendi), m. i. q. fakföki. L K. 14:1; II. K. 72:1; III. 5. Sakfökiare, m. i. q. fakföki. IL K. 28.

not. 3; 37. nott. 86, 95.

Saköre, m. saköre, böter: pecunia mulctatitia. *faköres brut*, brott, hvarför bötes: delictum, quod mulcta piatur. V. (.

Sali, fæli, m. (a fælia) säljare: venditor. I. p. 8: 1; 12: pr, 1; 13; II. p. 39, 44, 46.

Samalep, Samalund, vide Samulep, Samulund.

Saman (*fæman*, *fæmæn*), adv. samman: una, coniunctim. I. P. 19:1; Br. 2; II. Praef; Fr. 14. etc. *til f.*, idem. V. 2. all v. alt f., I. Md. 8; II. K. 72: 2; Dr. 19; Add. 11: 18, 19. Cfr. Alz. handum f. taka, I. G. 2: pr; II. G. 2. f. ganga, I. J. 16: pr; II. J. 37. f. ko*ma*, sammanträda i äktenskap: matrimonio coniungi. I. A. 16: pr; 18: 1; J. 4: 3; IL A. 20, 26; J. 11. *f. ægha*, II. Forn. 12; III. 117. *f. fkipta*, II. Add. 11: 3. *bropir* etc. *f. foktir*, II. Dr. 7; III. 63.

Samfunder, m. 1) sammankomst, folksamling: conventus, coetus. I. Br. 3. 2) i. q. famvift. hava f. map manni, IL. Add. 7: 21. not. 51.

Sami, pron. samme: idem. I. K. 6; Br. 1; II. K. 72: pr, 4; Dr. 17. etc. *fli*ker f., likadan: similis, vide Sliker. pasfamæ pro pæs famæ, II. Add. 7: 29. not. 2.

Samkolla, adj. indecl. (a kolder 1) af samma kull, helslägt (om syskon): germanus, qui utrumque parentem cum alio habet communem. II. Add. 8. Cfr. Sunderkolla.

Samna, v. a. samla: colligere. IV. 16: 16.

Samvara, f. i. q. famvift. II. Praef. not. 5.

Samvigilfe, f. vigsel: matrimonii benedictio sacerdotalis. II. K. ind. 53.

Samvigfl, f. i. q. famvigilfe. II. K. ind. not. 63.

Samvist, f. sammanvaro, umgänge: commercium, conversatio. hava f. mæp manni, II. Dr. 4; Add. 7: 21. not. 51. friþlösa manna f., i. e. f. mæp friþlösum mannum, II. Forn. 28. Cfr. Samfunder 2, Samvara.

Samvistas, v. dep. umgås, vara tillsammans: commercium habere (cum aliquo). f. mæß manni, II. Dr. 4; Add. 7: 21; III. 120, 124.

Samvit, n. samvete: conscientia. II. Add. 13: 2.

Samuleh (fumælch, I. R. 9: 2.), adv. sammaledes, på samma sätt: eodem modo, pariter. II. K. 73: 7. not. 96; Dr. 7; A. 3; Forn. 48. not. 2; U. 26. not. 3; III. 76, 94. Samulund (famalund, I. J. 2: 2.), adv. sammalunda: eodem modo, pariter. I. Md. 1: 2; J. 2: 2; Br. 1. not. 19; II. K. 5, 73: 7; VS. 11; Dr. 3; A. 25; R. 30. not. 20; J. ind. 8; cap. 2, 3, 28; Forn. 16, 28, 48; U. 26; Add. 11: 16. Cfr. Lund 9.

Sander (fanper, fænder; neut. fat pro fant, II. Add. 7: 12. not. 95; 25. not. 64.), adj. 1) sann: verus. vita v. fkopa hvat pær ær fant um, II. Add. 2: 14; 7:12,25. þæt fannasta vitna, leta, II. Praef; Add. 7: 25. f. piufnaper, II. Add. 7: 19. fann afynar vitni, II. R. 12, 13. f. bani, I. Md. 1:2; II. Dr. 3. f. piuver, I. p. 3: pr, 1; 5: 1; II. p. 24, 25, 30. f. ældare, IV. 20: 3. J. forful, V. 3. Cfr. Saramaper, Siunættings gærf. 2) i synnerhet brukas detta ord om den som verkligen är uphofsman till, eller delaktig i något brott: speciatim h. v. significat verum criminis auctorem v. socium. f. at fak v. gærning v. þiuft, I. Md. 3: 2; S. 1; FS. 2: 1; II. K. 15; Dr. 8, 19; G. 5; p. 12; Forn. 3; U. 22; IV. 19: 1. pu ceft s. at sak perre, formula iuramenti, I. R. 5: pr; 8: pr; II. R. 17. iak ær eig f. at fak perre på giver mær, I. R. 9: pr; FB. 9: pr; II. R. 20. fvært at han vet han hvarte fannan æller ufannan, II. Þ. 2. gita man fannan giort at fak, d. ä. öfverbevisa om brottet: aliquem criminis convincere posse. II: p. 4; Add. 1. Cfr. Ufander.

Sanka, v. a. i. q. famna. IV. 16: 9. Sankænna (fænkiænna), v. a. i. q. rætkænna. hvarghi fankændi iak fyr æn hær, iuramenti formula, I. P. 8: 1; 14; II. P. 49. Huc quoque pertinent II. P. 39, 52, ubi pro fankændi perperam scriptum est faknædi v. fæknæße.

Sannind, f. samvete, öfvertygelse om det sanna och rätta: recta conscientia, veri bonique cognitio. II. Praef. Sannindaman, m. samvetsgrann, rättskaffens menniska: homo religiosus, veri bonique amans. II. Praef.

Sar (*fær*, *farr*), n. sår, egentligen af svårare beskaffenhet, gjordt med dödande vapen: gravius vulnus, ferro inflictum. I. S. 1, 3, 6; VS. 5; B. 9; O. 2; II. Fr. 13; Add. 5: 1; 7: 5, 6, 8; III. 84.)(blopvite et *fkena*, vide h. vv.)(*læfter*, I. S. 4: pr, 1-6. *full far*, hugga v. fargha fullum farum, II. O. 1: 12; Add. 7: 1, 19; IV. 9: 1. Cfr. Fulfæri, Vapa far.

Sar, adj. sårad: vulneratus. I. S. 5; II. K. ind. not. 24; cap. 52; Add. 7: 4. not. 26; III. 84. værber maber a manni far, I. S. 1, ubi Ih. credit far esse substantivum, et pro værber legendum væter (Gloss. v. veta). At eiusmodi emendatio nobis non videtur esse necessaria.

Sar, pron. vide Sa.

Sarabot, f. sårabot: mulcta vulnerationis. I. A. 18: 2; II. A. 26; Add. 7: 8.

Sara mal (færæ mal), n. mål som angår sår: caussa, ubi de vulneratione quaeritur. I. S. rubr; 2; III. 68.

Saramaper, m. den, som sårat en annan: is, qui alium vulneravit. *fan*der f., I. S. 2. Ita sine dubio quoque legendum est I. S. 1, ubi pro *faramapær* scriptum est *mapær*.

Sargha (færgha), v. a. sarga, såra: valnerare. I. K. 12: pr; S. 1; VS. 1: pr; 5; B. 9; LR; Br. 3; II. K. 22; VS. 14; Fr. 13; Dr. 40; Add. 3: 7; 7: 13, 15; III. 109, 146; IV. 19: 2. *f. fullum* farum, II. O. 1: 12; IV. 9: 1. pæn fargsape (lege farghupe) den som sårade: is qui vulneravit. III. 84. faghær pro farghær, II. O. 1: 12; D. 17. Cfr. Blopvite.

Sarp, vide Særda.

Satter, fater, adj. (a fætta) förlikt, ense: reconciliatus, concors. I. J. 20;

II. J. 45; III. 107. mæn fatta göra, II. VS. 12. hittas fattir ok fkilias ufattir, II. Add. 7: 7. Cfr. Afater.

Sax, Saxtan, vide Siax, Sæxtan.

Se, praes. conj. a vara, quod vide. Sea (feiæ, fe; impf. fa), v. a. 1) se: videre. I. Md. 11; VS. 1:1; G. 8:1; R. 5: 1-5; 8: pr; Br. pr; IV. 16: 12. etc. a fea, I. S. 4: 8; A. 4: pr; II. A. 4. cfr. Afyn. eß fea, säges om den part, hvars vederdeloman går ed: iuramentum videre, dicitur de eo, cuius adversarius dat iuramentum iudiciale. I. K. 12: 2; II. K. 25; J. 38; Add. 7: 16. 2) syna, besigtiga: inspicere. fkiæl fe, I. J. 16: pr. Sed II. J. 37. perperam scriptum est fiætiæ.

Seia, vide Sea.

Sial (fyal, fyæl), f. själ: animus. II. G. 18. fin; Add. 13: 2; IV. 15: 11, 12, 18; 16: 1, 2, 12, 17; 19: 1. Cfr. Bipia, Giva 2.

Siala dagher, m. själadag: dies animarum. förste f. æptir mikialsmæssu dagh, en helgdag i October månad: dies quidam festus in mense Octobre. II. K. 54. Cfr. Sialamæssu dagher.

Sialagift (fiælægift), f. själagåfva, testamente till kyrkor, kloster, m. m.: legatum ad pios usus datum. II. K. 60. not. 37; Add. 11:11.

Sialamæsfa, f. själamessa, messa för de döda, som hålles i Romersk-Catholska kyrkan: missa pro defunctis, in eeclesia Romano-Catholica habita. II. K. 55; III. 21.

Sialamæsfu dagher, m. f. æptir hælghunamæsfu dagh, alla själars dag: dies commemorationis animarum, d. II Novembris. II. K. 54. förfte f. æptir mikialsmæsfu, not. 6. ibid. cfr. Siala dagher.

Sialfræþi (fiælfræþi), n. i. q. enræbi. II. Forn. 23.

Sialffins, pron. indecl. (pro fialfs fins) sin egen: suus ipsius, proprius. IV. 14: 17; 19: 2. not. 69. (ubi scribitur fiæffins). Cfr. Sialver.

Sialf viliande (fiælf viliændis), adj. sjelf villig, af egen vilja: volens, proprio consilio. II. Add. 7: 16; III. 76.

Sialver, fiælver, pron. sjelf: ipse. I. K. 2, 10: 2; A. 10; G. 7. etc. fælft, pro fiælft, II. R. ind. 22. fiælt, pro fiælft, II. Add. 12: pr. hans fiælfs, hans egen: proprius eius. IV. 15: 16. fit fialfs, IV. 19: 2. firi fiælva (fem.) fina fynd, II. Add. 12: pr. Cfr. Sialffins.

Siang, fiæng, f. söng: lectus. I. Md. 11; A. 8: pr; II. K. 58; Dr. 22; A. 11. givi tva öra til f. hænnar (sc. huskono), II. G. 3.

Siax, num. sex: sex. I. K. 13, 14: 4; Md. 1: 5; VS. 2: 1; B. 2: 1. Scribitur fax, I. Md. 1: 4, 5; S. 4: 1. etc. fex, I. Md. 1: 4, 5; 2; G. 6: 1. etc. fiex, II. K. 3, 26, 29, 72: 5. fax, I. FS. 2: 1; 3; FB. 1, 8.

Siapurnx, vide Fiærpungs næmd.

Siffkaper, m. (egentl. skyldskap: cognatio; cfr. Gudfivi) svågerskap: affinitas.) frændfimi, I. G. 9:6.

Sigher, m. seger: victoria. IV. 15: 15, 17.

Sighia, ſæghia (ſygiæ, I. K. 1. ſikghiæ, II. J. 33. fiegiæ, III. 45.), v. a. säga: dicere. I. Md. 1: pr; A. 10, 11, 12: pr; 13:1; R. rubr. not. 1; CB. not. 1; pl. etc. *faghpi*, impf. II. R. 8; Add. 11: 12. Jaghi (forte lapsu calami), II. R. 6. fugher, part. pass. II. A. 4. Cfr. Stæmnudagher, Unden sagher. saghæt, n. part. puss. I. p. 4: 2. Suuct, pro fact v. fagt, II. K. 58; R. 21. not. 82; 23. not. 93. etc. faghder, kallad: dictus, appellatus. IV. 14:11. mæsfu fighia, I. K. 12:1; 14:2; II. K. 28. Jum v. pæt ær lagh (til) f., I. Md. 1:3; B. 1: 2; A. 7; G. 9: 7; R. 1: pr; 7: pr; 11: pr. etc. ping f., hänskjuta ett mål till tinget, sedan det blifvit på endagen förehafdt: caussam, die constituto, endaghi dicto, actam, ad iudicium relegare. I. J. 14; II. J. 29, 33. Cfr. Sægnarping. til (fæ) f., tillsäga, lofva: promittere. I. G. 2: pr; II. G. 2. ater f., säga återbud: prius dictum retractare. II. p. 41. Cfr. Namn, Ne, Fram-, Viperfighia.

Sik, vide Sin.

Silfkar, n. silfverkärl: vas argenteum. 1V. 16: 12.

Sill, vide Syll.

Silver (fylvær), n. silfver: argentum. I. J. 6:1; II. J. 14; IV. 16: 9, 12. Sin, n. gång: vicis. enu finni, en gång: semel. I. K. 4; IV. 14: to. eth fynnæ, II. K. 6. not. 68. fyrfta finni, IV. 16: 13. annut v. adru -ni, I. FS. 4; II. Forn. 16. pridia fin v. -ni, I. A. 6: pr; II. A. 8. prim v. fæx -num, ter, sexies. II. K. 70; O. 2:16; p. 14. Cfr. Ufini.

Sin, pron. rec. gen. sig: sui. I. FS. 2: 2. not. 2; II. K. 58; Add. 7: 15, 16; III. 116; IV. 19: 1. cfr. Mælli. dat. fær, I. K. 10: 2; 12: 2; Md. 1: 2, 3. etc. fer, II. G. ind. 2; cap. 16. fæ, I. J. 4: pr; P. 17; IV. 19: 1. not. 13. fik, I. Br. 1, 2; II. Dr. 20; III. 46. etc. Cfr. Dræpa, Vatter. fær, adverbialiter, för sig: separatim. f. hvete ok f. rugh etc. II. K. 36. acc. fik, I. K. 14: 4; 15: 3; Md. 1: 3; B. 1: 2. etc.

Sin, pron. poss. sin: suus. fins, genit. m. et n. I. Md. 8; p. 5:1; 7: pr. etc. visa til fins, bevisa att man är egare: probare rem suam esse. I. p. 12: pr. finna, f. I. A. 18: pr; II. p. 9. finnær, IV. 2, 16: 9. finni, dat. f. I. Md. 11; A. 8: pr; G. 5: 1; Br. 3. etc. finnæ, II. Praef. sed finæ, II. Add. 11: 15. mendosum videtur. fynæ, fynnæ, acc. f. pro fina, II. O. 3; p. 2; V. 2. sed fami, fini, male, II. O. 3; J. 28. a fino, d. ä. på den delen af gärdet, som tillhör kreaturets egare: in ea 2gri parte, quae ad dominum pecoris pertinet. II. U. 9.

Sin, conj. vide Sipan.

Sindrædagher, vide Hindradagher.

Sinslæstum, finlæstum, adv. särskildt: separatim. sværia f., II. p. 1, 11, 13, 58; Add. 11: pr, 13—15; IV. 18: 1, 2. taka f. skript firi hvart perra (sc. frændsima spial hor ok skriptabrot) ok böta f., d. ä. särskildt för hvartdera brottet: separatim pro singulis delictis. III. 94. Locc., cui adsentiunt Stj. et Ih., derivat h. v. a læster, lectio, ut sværia f. proprie esset vertendum: inrare "prout ipsi praelegitur iuramentum."

Sior, m. sjö: lacus, mare. Cfr. Almænnings fior, et ind. nom. locc. v. Biærghfior, Bokfior etc.

Sitia (jytær pro siter, I. A. 12:1; IL A. 4.), v. n. 1) sitta: sedere. f. firi adrum (a vægh), d. ä. sitta i försåt: insidiari. II. Add. 7:13,15,16. vide A-*[ka, Kniver.* 2) förblifva, vara (i samma ställning): remanere, esse (in eodem statu). hema f., II. A. ind. 27. ledugher f., V. 2. ugipter f., II. A. 6. fiter maper ok gærs nokkadrumber, II. U. 29. siter nokkadrumber ... vid eig ete. IV. 20: 1. fiti um pry ar, neml. utan att erlägga hufvudtionde: a decimis capitalibus pendendis immunis. L Br. 2. f. ... mæþ allum tinda, d. ä. utan att betala: nullas decimas pendere. II. K. ind. 37. qvar f., a) blifva qvar: remanere. I. Md. 1:3. Gr. Qvar*fæta.* b) försumma (det som skall göras): negligere (quod faciendum est). III. 92, 130. q. f. um tiunda, gengærþ, almænnings ören, skiutagærd, skyld, I. Br. 1; II. K. 37, 38; Forn. 40, 41; Add. 4: pr; IIL 5, 118, 138. q. f. map laghugingærd, almænnings öre, V. 2, 3. 3) vistas, bo: commorari, habitare. J.

innan foknar, i girklandi, I. K. 15: 3; A. 12: 2. græssæti siter i by mans, I. FB. 3. s. a annars iorp v. gopse, II. Forn. 38; V. 2. i bo s., vide Bo. a bole s., I. A. 4: pr; III. 98; V. 1. firi bo s., d. ä. förestå: praeesse, vide Bryti. quar s., om landbo: de colono. I. A. 24: 1.

Siu (Jyv, I. P. 9.), num. sju: septem. J. mæn (Jiumæn, III. 46.) af næmdinni, vide Næmd.

Siukdomber, m. sjukdom: morbus. II. K. 1.

Siulter, vide Sulter.

Siunattinger, vide Siunættinger.

Siundi (Jyundi, Jyndi), num. sjunde: septimus. IV. 14: 7. etc. f. dagher (sc. æptir utfarudagh), II. K. 55; III. 21. Siunga, v. a. sjunga: canere. mæssu f., II. K. 28. nott. 6, 7, 10. f. absolute, idem. II. K. 22, 25; III. 91.

Siunæter, f. pl. (pro *fu næter*) sju dygn: septem dies. II. J. 1; III. 117. *funatta dagher*, vide Dagher 3. Cfr. Siunætta tak.

Siunætta tak, n. borgen som gafs då någon i en annans förvar funnit en honom frånstulen sak, och löftesmannen ansvarade antingen, i händelse detta skett på landsvägen, derför att den klandrade saken skulle på sjunde dagen derefter framvisas hemma hos den, i hvars förvar den blifvit funnen (fiunætta tak til hus ok til hems, brötar tak), eller ock, om innehafvaren sade sig hafva lånt det klandrade, att detta på sjunde dagen skulle upvisas hos den som upgafs vara långifvare: sponsio, de re furtiva, a domino in aliena custodia inventa, septimo post die exhibenda, sive in domicilio possessoris, si in via publica inventa esset, sive, cum possessor se commodato eam accepisse diceret, in domicilio

commodatoris. II. p. 40, 42. Cfr. Brötar tak.

Siunættinger (Jyunattinger, Jynættinger, finættinger; fiunæ tinger, I. J. 13: pr.), m. (a *fiunæter*) egentl. en tid af sju dygn; utsättandet af sjunde dagen (efter tillsägelsen), då en sammankomst skulle hållas med den som man antingen ville tilltala för vissa brott, eller med hvilken man hade att göra i vissa civila angelägenheter; äfven sammankomsten som hölls på sjunde dagen: proprie, septem dierum spatium; condictio septimi diei, in certis quibusdam tam civilibus quam criminalibus caussis usitata, v. conventus illo die habitus. II. Add. 7:16. not. 11; 29. not. 1. gæra f. (manni, v. firi manni, v. firi garpi mans), utsätta sjunde dagen till sammankomst: septimum diem alicui condicere. I. B. 1: pr; A. 22; **R.** 8; J. 2: pr; 3: pr; 6: 1; 13: 2; 10: pr; **p**. 8: pr; 10, 12: pr; 13, 15, 17; II. A. 31; R. 16-18, 20; P. 39, 41, 44, 50, 52; J. 1, 4, 14, 33, 44; U. 22; Add. 7: 16; 11: 5. gæra -gs, I. R. 9: pr; J. 14. vifa f., idem. I. J. 2: pr; FB. 8; II. J. 1; U. 20. fokia map -gi, I. J. 13: pr; FB. 9: pr; II. Fr. 1; Forn. 12. Jökia pre - ga, III. 127. vara man viß f., d. ä. tillsäga tredje man derom: diem sibi condictum alii indicare. I. p. 17. ater sighia siri tvem (-gum) mæþ lagha forfallum, II. Þ. 41. cír. Sighia. fiu natta gamal skal s. vara, d. ä. på sjunde dygnet efter det tillsägelsen skett, skall sjupättingen hållas: septimo die post factam condictionem habetor conventus. I. J. 2: pr; II. J. 1. coll. c. I. B. 1: pr. halda f. (firi manni), infinna sig på utsatt dag hos den eller dem, med hvilka man vill hafva sammankomst: condicto die se sistere ei v. iis, cum quibus habendus est conventus. I. B. 1: pr; R. 8: 1; J.

2: pr; 6: 1; 14; **p**. 8: pr; II. R. 16, 18; **p**. 39, 41, 52; J. 1, 14, 33; Add. 7: 16. not. 11. *in halda f.*, idem. I. J. 13: 2; Add. 11: 5; III. 39. *a - gi*, på sjelfva sammankomsten: in conventu condicto. I. A. 22; R. 8: 1; II. A. 31; R. 18; J. 77; Add. 7: 29. not. 1. Cfr. Sunættings dagher, -gær**þ**; **prenættinger**.

Siunættings dagher, m. den dag, på hvilken sjunätting hålles: dies, quo habetar conventus *fiunættinger* dictus. I. J. 13: pr; II. J. 1, 27.

Siunættings gærþ, f. i. q. fiunættinger. fokia mæþ f., II. J. 27, 28. fanna f. halda, I. B. 1: pr.

Siutan, num. sjutton: septemdecim. I. VK.

Siutandi, num. sjuttonde: decimus septimus. IV. 14: 17; 15: 17; 16: 17.

Siuærings bater, m. båt, som ros med sju åror: navis septem remorum. I. FS. 3.

Sizskini, vide Syzskini.

Sipan (fiben, fypan, fidæn, fydæn), 1) adv. sedau: postea. I. K. 1, 13; Md. 3: pr; 6, 8, 14: pr, 1; A. 5, 8: 3; R. 8: pr; FS. 2: 2. etc. f. ... ær, postea quod, postquam. I. A. 16: pr; II. K. 73: pr; G. 7; P. 50; IV. 15: 15. 2) omissa partic. relat. ær, conj. sedan: postquam. I. G. 6: pr; J. 4: 3; FS. 4; II. K. 73: 2, 6. etc. Scribitur contracte fin, I. J. 2: pr; FB. 11: 1.

Sibari, adj. comp. sednare: posterior. varpa (at) vitnum f., hafva flere vitnen: plures testes habere.)(hava iæmmargh vitni, I. J. 16: pr; M. 3; II. J. 37. Hunc esse sensum citt. verborum, quantumvis ambiguorum, ex loco analogo, III. 86, concludi posse nobis videtur. Etsi igitur notissimum est adv. fiber (q. cfr.) significare minus, non adsentire possumus Ih., qui credit v. fibari notare inferiorem, et citata verba sic explicat: "si alter testibus inferior fuerit, h. e. si pauciores habuerit testes."

Siper (jydher), m. sed: mos. II. K. 53. not. 95; IV. 14: 14. Cfr. U/iper.

Siper, adv. mindre: minus. æn f., ännu mindre: multo minus. II. Add. Q: 1.

Siælagift, vide Sialagift.

Siæla vaþi, m. själavåda: animi periculum. II. Praef.

·Siælfræþi etc. vide Sialfræþi etc. Siælia, vide Sælia.

Siæng, vide Siang.

Siökiare, vide Soknare.

Skallavræt (fkalvræt), f. (a fkall, n. et vræka) skallgång: ferarum venatio publice instituta. II. Forn. 46.

Skam, f. 1) skada: detrimentum. II. G. 4. 2) skam: pudor, opprobrium. I. LR, ubi in accus. scribitur *fkama ok fkaþæ*, allitt., quod similitudini soni amborum illorum nominum tribuendum videtur.

Skamma, vide Skiæmma.

Skamt, adv. kort: breviter. f. pær æptir, paullo post. IV. 14: 10, ubi fkamp scribitur; cfr. not. 5. ibid.

Skanungs bor, m. pl. innevånarne af Skånings härad: territorii Skanung incolae. I. pl.

Skapa, v. a. bilda, tillskära (om kläder): formare. L. p. 19: 2. Cfr. Ofkapaper.

Skaparvi, m. laglig arfvinge: legitimus heres. rætter f., IL A. 30. Vulgaris h. v. derivatio, a fkap, membrum genitale, nobis dubia videtur. Cfr. Skæptarvi.

Skatter, m. skatt, utskyld: vectigal, tributum. Cfr. Skuld.

Skapa giæld, n. skade - ersättning: compensatio damni. II. p. 10. Cfr. Gialda 1.

Skapalös, adj. skadeslös: indemnis. III. 68.

Skapi (fkæpi, I. R. 11: pr; II. Add. 7: 13. not. 97. fkadi, IV. 18: 11.), m. skada: damnum. I. K. 7: 1, 3; 8: 1; R. 11: pr; p. 5: 1; FS. 5: 1 (ubi fcap pær pro fcapæ pær scriptum est; cfr. not. 52. pag. 269.), 2, 3; LR; II. R. 5, 15; p. ind. 10; cap. 21, 58; Forn. 9, 30; U. 21, 22; Add. 7: 1. etc. Cfr. Akerfkapi.

Skena, f. svårare sår eller annan **kro**ppsskada, med eller utan blodsutgjutelse, tillfogad med vapen som ej är dödande, t. ex. en stång: vulnus vel laesio gravior, instrumento non per se letali, ex. c. pertica, facta.)(far, III. 146, ubi tamen verba ok skeno sine dubio sunt delenda, nisi forte verba *fva firi — drap* respiciant ea, quae in principio cap. leguntur: Sarghar *ræt a;* v. *far* enim potest respondere verbis: Sarghar — ful fari, fkena autem verbis ben bryter.)(far et blopvite, vide Blopvite. fla fkeno, II. Add. 7:1. Cfr. Vaþa skena, et ÖGL. h. v. Skena, v. a. c. dat.? tillfoga fkena: instrumento non per se letali percutere. II. Add. 7: 3, ubi tamen h. v. delenda est (cfr. cap. 1. ibid.), nisi hoc loco significet vim quandam aedibus illatam. Anglo-Sax. *fcænan*, frangere. Skial, Skialliker, Skialnaper, vide

Skiæl etc. Skild, Skilder, vide Skuld, Skylder.

Skilia (fkyl, fcyld, fkylper, pro fkil etc. II. J. ind. 38; III. 63.), v. a. 1) skilja: separare. f. tiunda at, II. K. 36; III. 1. mopor viper bo f., matrem ab administratione bonorum removere. I. A. 4: 2. cfr. Hæl. Skilias, dep. åtskiljas: separari, discedere. mæn f., I. A. 13: 4; II. Add. 7: 7; V. 2. f. vip piuf, kono, etc. I. p. 3; 1; II. G. 14; III. 95. f. at, I. Br. 2; II. K. 52; G. 2; III. 67. fkildir at (at bo finu), I. A. 21:

1; III. 63. cfr. Atfkilder, Mal. fkilias at quoque significat litigare: tvista, II. J. ind. 11, nisi *skil a* ibi, ut in textu cap., sit legendum. 2) impers. c. acc. tvista, vara oense: litigare. fkil fopn, mæn, tva kirkiur etc. (um markar ſkial etc.), si (lis) separet paroeciae incolas, etc. i. e. si litigent. I. K. 11; R. 7: pr; J. 15: pr; 16: pr; II. K. 61; J. 35; III. 39,87. J. pem a, æn pem f. a, f. a hion tu, porp ok by, etc. I. K. 8: 2; 14: 4; A. 7; J. 4: 2; 5, 7: pr; 15:1; 16:1, 2; FB. 7: pr. etc. 3) stadga, förordna: statuere, ordinare. *böte* etc. (fva v. æptir þy) fum fkils, i. q. fum lagh fighia, II. K. 36; Add. 7:8, 25; 11:16. fum fyr var fkilt, II. Add. 7: 22. not. 53. pa fkal lands afyn f. mælli þerra, I. M. 3. f. firi fæft, gift, vide Fast 1, Gist 2. f. manni iorp til væ/ia, vide Væþ. utan... fva fe fore *fkilt*, d. ä. **a**ftaladt: nisi ita pactum sit. II. Add. 7: 10. cfr. Forfkæl. -**Pro** *[kialikæ (hanum tolf manna eb* pæs at ganga), II. p. 58, legendum nobis videtur *fkilia*. At contra pro *fkilder* sine dubio legendum est gilder, II. Add. 9: pr.

Skilnaper, vide Skiælnaper.

Skinnari, m. körsnär, garfvare: pellio, coriarius. IV. 13.

Skiolder, m. sköld: scutum. IV. 16: 16. *fculd* pro *fkiold*, I. O. 4. Cfr. *pangbrækka*.

Skip, n. skepp, fartyg: navis. I. A. 13: 3, 4; FS. 3; II. A. 16; Forn. 15; III. 115. Cfr. Hærfkip.

Skipa, v. a. ordna: ordinare. 1) förordna, stadga: statuere. I. Br. pr, 2, 4, 6. not. 63; II. Praef; K. 73: 1; D. 53; Add. 6: pr; IV. 19: 1, 2, 4, 5. 2) förordna, tillsätta: constituere, creare. *f.* gifla, rættara, etc. II. R. 1; Add. 6: 1;

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

62,

IV. 19: 1. 3) handhafva, förvalta: administrare. *f. epum*, II. Add. 13: 2. Cfr. *Staver.* 4) tilldela: tribuere, impertiri. IV. 19: pr. 5) fördela: disponere, partiri. I. K. 13; J. 14.

Skipan (*fkippæn*), f. förordnande, stadga: decretum, constitutio. II. Add. 6: 1; IV. 19: 1, 2, 5.

Skipilfi, f. i. q. fkipan. I. Br. 6.

Skipt, f. åkerskille, teg: agri portio. I. J. 7: pr, 1; 18; II. J. 15, 16, 43. Sed pro *fkiptir*, II. J. ind. 18, legendum est ut/kiptir. Cfr. Ut/kipt.

Skipta (fkypta, II. Add. 11: 3.), v. a. c. dat. 1) skifta, dela: dividere. I. K. 17: pr; Md. 1: 5; 14: 1; A. 18: pr; 21: pr, 3; II. K. 72: 1. etc. f. (arvi, fæ) viþ annan, I. A. 2:1; 9: pr; pl; II. A. 2. i tu v. pry f., dela i två, tre delar: in duas, tres partes dividere. I. B. 7; A. 3:1; pl; II. K. 36; Fr. 11; A. 3; p. 9; Add. 6: pr; 7: 24; IV. 18: 10. faman f., II. Add. 11:3. f. or (bo) barna lot, I. A. 4: 2. f. (arvi etc.) kollum, attungum, pridiungum, d. ä. emellan fäderne- och möderne-slägtingar etc. inter paternos et maternos cognatos etc. dividere. I. A. 3: 1; J. 8; pl. paghar ær v. fyr æn (sc. arvi) fkiptis, I. Br. 2. bo f., skifta bo: bona dividere, a) i allmänhet: generatim. L A. 4: pr; 18: pr; 21: 3; J. 4: 1; II. J. 10. b) då egendomen genom brott är förverkad: cum bona propter commissum crimen spoliantur. II. O. 1: 13; D. 9; Add. 7:6; IV. 18:10. cfr. Bofkipti. -Cfr. Arver 3, Lagh [kipta, En-, Ufkipter. 2) bortskifta, byta: permutando alienare, permutare. f. iorp, II. K. 67; J. 8. f. iorp i iorp, L. J. 3:4; II. Add. 11:11; III. 135. tver (sc. prestir) f. kirkium, II. K. 73:7. 3) förordna: eonstituere. gifla f., I. R. 1: pr. 4) handhafva: administrare. laghum f., II. Praef. — Cfr. Skripta.

Skipti (fkifti), n. 1) skifte, byte: permutatio. Cfr. Orba-, Vapnafkipti. 2) skifte, delning: partitio, divisio. I. A. 5, 21: pr; J. 4: 1; II. Add. 11: 2, 3. etc. lagha f., vide Loter 4. fokia til -is, II. Forn. 12. Cfr. Iorba-, Kolla-, Obol-, pribungs-, præfkipti. 3) andel, som erhållits genom skifte: portio, quae rei divisione alicui cessit. II. Add. 11: 1-3; IV. 18: 10. - Cfr. Bofkipti.

Skir, adj. skär, ren: purus. II. K. 22. Cfr. Uskir.

Skira, v. a. rena: purgare. III. 122, quem tamen locum nos non intelligere fatemur. Locc. ita vertit verba: *fkal fkira fiarpung nempd*, "purgatio sui fiet cum tetradis nemda." Cfr. Skiri.

Skiri, n. (Angl. shire) distrikt, område; brukas om den del af ett härad, hvaröfver en nämndeman hade inseende: praefectura; occurrit de ea territorii parte, cui praeerat nemdarius. II. Add. 10; V. 3. Diflicile est iudicare, an h. v. originem debeat praecedenti verbo *fkira*, cum illius significatio non certo constet.

Skirskuta, skærskuta (skyrskuta, skiærskota), v. a. framställa för närvarande eller tillkallade vitnen: appellatis testibus monstrare, vel præsentium memoriae antestando commendare. I. R. 5: pr, 2; 9: pr; II. Fr. 1; R. 6, 8, 20; Forn. 4; Add. 4: 2. *s. firi* manni v. grannum, I. p. 5: 1; 6: pr; II. p. 32, 34.

Skir/kuta vitni (fkyr/kutæ v. fkærfcutæ vittni), n. vitnes intygande derom, att en sak blifvit fkir/kutad: testimonium, quo probatur rem fuisse testibus monstratam. f. veta v. bæra, I. B. 1: pr; R. 5: pr.

Skirs7, ? (a Skira) rening: purificatio, lustratio, (reconciliatio). II. K. 5.

490

Skiulder, vide Skylder.

Skiut, n. häst (sämre, till skjutsning), prov. skut: equus (vilior, vectarius). III. 71; IV. 19: 4; V. 1. Cfr. Skiuta gærd.

Skiula, v. a. 1) skjuta, fösa: propellere, trudere. f. æller fkiuva, allitt. II. Add. 7: 3, 13. f. ut um dör, foras protrudere. II. G. 5. f. af handum fær, förskjuta: abigere, repudiare. I. A. 8: 3; II. A. 12. f. bort, undansticka, skaffa ur vägen: subducere. I. A. 17:1; II. A. 22. Cfr. Undan fkiuta. 2) skjuta (med spjut eller båge): telo vel arcu iaculari. I. Md. 12: 2; O. 6 (ubi fkytær pro fkiutær); II. O. 2: 2; Dr. 26; Add. 7: 2.

Skiuta gærd, f. hästars anskaffande till skjutsning: equorum vectariorum praestatio. III. 118. Cfr. Skiut.

Skiuva, v. a. c. dat. skuffa, prov. skjufva: pulsare, trudere. Cfr. Skiuta.

Skiæl (*fkial*), n. pl. (a *fkilia*) 1) skilnad: discrimen. IV. 12. 2) gränsmärke, råmärke: limes. I. J. 16: pr; II. **J.** 37; IV. 15: 3. Cfr. Markar (kiæl. 3) sing. urskiljning, förstånd: ratio. til *fkiæls komin*, d. ä. till moget förstånd: ad ingenii maturitatem provectus. II. Add. 11:14. 4) förhållande, sätt, vilkor: conditio, res. höra, pröva hans f., d. ä. huru det förhåller sig med honom: de conditione eius cognoscere. II. U. 29; IV. 20:3. map pem - lum, med det vilkor: ea conditione. IV. 19:1. map *aþrum - um*, med andra förord eller vilkor: aliis conditionibus. III. 110. map fiu v. flikum famu -um, i afseende på sju, eller samma omständigheter: septem v. earundem rerum ratione habita. IV. 12. et not. 30. ibid. tasse try f., dessa tre särskilda saker: haec tria. not. 34. ibid. Cfr. For/kæl.

Skiæla tak, n. borgen för en omtvistad sak, som synes hafva blifvit gifven då målet drogs under lagmannens pröfning: sponsio de re litigiosa, quae, ut videtur, dabatur cum caussa ad legiferum deferretur. *f. firi land ok laghman*, I. D. 11; II. D. 43. Legifer olim dicebatur *lagh fkilia*, i. e. de iure decidere, sententia vero eius *fkila*; qua in re h. v. origo nobis videtur quaerenda. Ih. sine dubio deducit h. v. a *fkiæl*, limes, cum eam sic perperam explicet: "quando quis res suas ad provinciae limites reperit, alterque spondet, se in iudicio publico caussam dicturum" (Gloss. v. tak).

Skialika, adv. lagligen: iuste. II. Forn. 1, 9. Cfr. Skilia, Ufkialika.

Skiæliker ([kialliker], adj. (a [kiæl 3.) förståndig, trovärdig: prudens, fide dignus, locuples. -kir mæn, 11. Add. 2: 14; III. 68; IV. 19: 1. - ki, absolute, II. p. 58. f. vitni, II. Add. 11:6. Quid significet h. v. II. U. 20; IV. 20: 3, difficile est dictu, cum significatio y. ældari non sit cognita. Id tamen vix est dubium *f. ældari* priori, idem esse ac fulkomen v. funder æ. posteriori loco. Stj. Locc. et Lund. vertunt: "qui rationis usu fruitur." Ih. contra credit h. v. cit. l. significare furiosum, quod multo minus verisimile nobis videtur. Cfr. not. 31. pag. 222. — Cfr. Uſkiæliker.

Skiwinaher, ſkilnaher (ſkialnaher), m. oenighet, strid: rixa. ſ. komber manna mællum, II. Add. 7: 9, 11, 13, 16. not. 10; 18; 11: 14; III. 87.

Skiæmd, f. i. q. *fkam* 2. Inde

Skiæmdar dödhi, m. skamlig, vanhederlig död: inhonesta mors. IV. 15: 10. Sic quoque Stj. et Locc. recte explicant h. v.; Lund. vero et Ih., v. *fkiæmdær* male deducentes a *fkamber*, brevis, vertunt: cita mors.

Skiæmma (fkæmma, fkamma), f. ksmmare, stuga: cella, cubiculum. II. K. 2. not. 15. Cfr. Korn-, Mat-, Symnfkiæmma.

Skicemma, v. a. (a *fkamber*, brevis) förkorta: breviorem facere. *f. fina lep*, förkorta sin väg, d. ä. komma fortare: accelerare iter. II. Forn. *1*.

Skiæpter, adj. (a *fkapt*, manubrium) försedd med skaft eller handtag: manubrio instructus. *f. vakn*, I. p. 13: 2; II. p. 56.

Skiæra, fkæra, v. a. skära: secare. I. K. 21; O. 6. etc. fkoren (fæb), II. K. 73: pr. fkoren klæpi, tillskurna kläder: materia vestimentorum dissecta. II. p. 56. Cfr. Ufkoren. bupkafla up f., IV. 19: 1. cfr. Bupkafli. ping up f., d. ä. sammankalla ting genom budkafles upskärande: iudicium circummissa tessera convocare. IV. 20: 3. vatn fkær fik ut ivir aker etc. II. M. 7; IV. 5. iorp ær ut fkoren, II. M. 7.

Skiærdagher, m. i. q. fkiærþorsdagher, non festum purificationis Mariae, ut crediderunt Locc. aliique. II. K. 52. Skiærþorsdagher (fkiærdorsdager), m. skärthorsdag: dies viridium, feria quinta festum paschatis proxime antecedens. I. Br. 3; II. K. 52. not. 87. Skogha brænna, f. skogseld: incen-

dium silvae. II. Forn. 33; Add. 3: 1. Skoghar hug (Jkoghæhugh), n. skogshygge: lignorum caesio in (aliena) silva. I. FS. 2: 2; II. Forn. 6.

Skogher, m. skog: silva. I. Md. 1: 3; 10; O. 5; A. 16:1; J. 13: 4; FS. 2: 2, 3; 5: pr; FB. 7: 2, 3; 8, 9: 1. etc. ægha vitu til fkogs, ega del i (byns) skog: particeps esse (communis pagi) silvae. I. J. 7: 3. not. 29; II. J. 19. æghi frib v. grib til fkogs, d. ä. till dess han hinner rymma till skogen: pace fruitor, ut possit fugere in silvam; vide Friper, Grib. 10fa fik af f., vide Löfa. — Nomina silvarum Vestrogotige enumerantur IV. 11: 1. — Cfr. Aldin-, Almænnings-, Byar-, Tymberfkogher, Hærapsræfft, et ind. nom. locc. vv. Artu-, Kulufkogher etc.

Skola, v. aux. skola: debere, nota futuri etc. *fkal*, praes. ind. I. K. I. etc. *fkulu*, pl. praes. I. K. I, 3. etc. *fkolu*, I. G. 4: pr. *fkuldi*, impf. I. Md. 1: 2; II. Add. 9: I. *fkuldæ*, II. Add. 8. *han fkuldi til kirkiu fara*, in eo esset ut etc. IV. 15: II. *at han fkuldi eig liva længer*, quod longior vita ei non esset concessa. ibid. 18. *þæn ær flika arvudis lon fkal up taka*, is qui accipiet etc. IV. 16: I.

Skot, n. (a *fkiuta*) 1) skott (med spjut eller pil): ictus teli. Cfr. Skotmark. 2) skatt, (sammanskott): tributum, (collecta). III. 2. Cfr. Mat*fkut*, Skotpænningar.

Skotkononger, m. (a *fkot* v. *fköt*, cfr. *Skota*) skötkonung, K. OLOFS tillnamn, hvilket han erhöll deraf, att han vid sin hyllning, såsom barn, bars i skötet: rex in sinu portatus; cognomen OLAV1, regis Sueciae, cui infanti ac in sinu portato sacramentum dicebant subditi. IV. 15: 1.

Skotmark, n. skottmärke, mål att skjuta på: meta iaculatoria. IV. 15:5.

Skotpænningar, m. pl. kronoskatter: vectigalia publica. III. 2; V. 2.

Skopa, vide Skupa.

Skript (fcrift), f. (a fkriva) 1) skrift: scriptura. Clr. Lyfa 2. 2) kyrkestraff: poena ecclesiastica, (poenitentia). openbar f., II. K. 72: pr. taka f., III. 94. taka openbarlika f., III. 96. ganga til -ta, II. Fr. 13.

Skripta, v. a. c. dat. (a *fkript s.*) belägga med kyrkestraff: poenam ecclesiasticam irrogare. *(mali) af landi* v. *landum f. ok til rom* etc. d. ä. ålägga den brottslige att gå till Rom: iubere eum, qui crimen commisit, Romam abire, ut peccato absolvatur. IL

492

O. 3; G. 15. Addendum videtur I. G. 8: pr, 1, ubi pro *fkriptæ* scriptum est *fkiptæ*.

Skriptabrut (fcriptæ brot), n. olydnad i undergående af kyrkestraff, eller nytt begående af samma brott, för hvilket man förut undergått kyrkestraff: inobedientia in subeunda poena ecclesiastica, vel iteratio eiusdem criminis, ob quod aliquis antea subiit poenam ecclesiasticam. I. G. 8: 2; II. K. 48, 52; III. 94, 96; IV. 21: 4, 27. not. 14; 28. not. 16.

Skriva, v. a. 1) skrifva: scribere. IV. 19:5. ftanda ut fkrivin, II. Add. 9: pr. flikt mal fkal alt til rom f., i. e. af lande fkripta mæb breve til pavans i rom, nisi pro fkriva legendum sit fkripta. II. G. 15. 2) måla: pingere. IV. 16: 12.

Skrokfak, f. (a *f kruk*) falsk beskyllning: falsa accusatio. varper f. givin faramal, d. ä. om målseganden brister i bevisningen: si actor nequeat probare accusationem vulnerationis. I. S. 2.

Skrokvitni, n. (a *fkruk*) falskt vitnesbörd: falsum testimonium. bæra f., IV. 4.

Skruk, n. osanning, dikt, (skrock): mendacium, commentum. II. A. 4. Cfr. Skrokfak, Skrokvitni.

Skruher (fcruder), m. skrud, (messekläder): vestis, ornatus (quem saeerdotes sacra celebrantes gerunt). I. K. 8: 1; IV. 16: 12.

Skræppa, f. skräppa, väska, påse: pera. I. K. 15: 2; II. K. 33.

Skuld, fkyld (kuld, I. J. 6: 1. fkildir, pl. pro fkyldir, I. B. 7.), f. 1) skuld: debitum. I. A. 21: 3; II. A. 30; Add. 2: 10. f. fram læggia, löfa, etc. II. R. 16. f. gialda, II. A. 8; R. 16; Add. 2:11; III. 73. ægha manni f. at gialda, I. R. 7: pr; II. R. 16; III. 39, 91,97. löfa nam mæp f., d. ä. med

skuldens betalande: debitum solvendo. I. R. 7:1. Cfr. Kirkiufkuld, Kræfia 3, Luka 2, Sökia, Ut/kyld. 2) skyldighet: officium, quod aliquem oportet facere. inga f. bæra þær til, ej vara skyldig eller förpligtad dertill; ad hoc faciendum non obligari. IV. 10:1. 3) landskyld, afrad: vectigal e praediis. I. J. 6: pr. not. 21; II. K. 17, 73: 5; Forn. ind. 51; III. 138. givi fva mykla f. etc. d. ä. ersättning till jordegaren för den upburna afkastningen af jorden: tantam dato perceptorum fructuum compensationem etc. III. 74. eig gæra skat æller s., allitt. hvarken betala skatt som jordegare, eller afrad som landbo: neque publicum nec privatum vectigal solvere. II. U. 20; IV. 20: 1. Cfr. Landfkyld. 4) (för..) skull: (alicuius rei) caussa, gratia. for pænninga, pranza, timans f., II. O. 1:5; J. ind. 6; IV. 12. firi giri, pryzfku, van*gömo ∫*., af girighet etc.: avaritià etc. II. Praef; K. 47; U. 6; III. 93; V. 3.

Skulder, vide Skiolder.

Skullugher, vide Skyldugher.

Skunkufals maper, m. en smädetitel, som gafs åt en frigifven träl: titulus derisorius, quo insigniebatur libertus. II. Dr. 7. Origo h. v. nobis est incognita.

Skupa, ſkopa, v. a. skåda, undersöka: examinare, exquirere. II. p. 58; Forn. 46; Add. 2: 14.

Skyfla, v. a. sköfla, säges om det boskifte som sker då någons egendom genom brott blifvit förverkad: deripere, expilare, dicitur de divisione bonorum propter commissum crimen facta. III. 83. coll. c. II. Add. 7:20; IV. 19: 2. Cfr. Bofkipti 9.

Skyld, vide Skuld.

Skylda, v. a. afkasta i arrende (om jord): vectigalia reddere (de agro). III. 74. Cfr. Skuld 3.

Skylder (*fkylper*, *fkilder*, *fkiulder*), adj. skyld, beslägtad: cognatus. I. G. 7. *f. manni*, I. A. 22; II. Dr. 8; III. 106. etc. *fkyldare*, närmare beslägtad: cognatione propior. II. K. 52; Add. 8. *fkyldafter*, närmast beslägtad: cognatione proximus. I. Md. 1:1, 4; 5: 2; A. 11, 12: 1; 14: pr. etc. æptir fapurbroper æller annan fin - dan, II. Add. 11: 19. *frændfim ukur* v. perra ær fva *f.* etc. I. G. 7, 9: 6; II. G. 14, 16. Cfr. Iamn-, Ufkylder.

Skylder, pro *fkilder*, vide Skilia.

Skyldugher, adj. skyldig, förpligtad: obligatus, qui aliquid facere debet. I. K. 15: 1, 3; II. K. 32. Scribitur *fkul*lughær, IV. 19: 1.

Skylla, v. a. beskylla: insimulare. II. K. 3. not. 41.

Skyrskuta, vide Skirskuta.

Skytta, m. i. q. *fkyttari*, quod vide. Skyttari, m. skytt: iaculator. IV. 15: 5. Scribitur *fkytta*, not. 19. ibid.

Skæppa, f. skäppa: modius. I. A. 24: pr; FB. 2; II. K. 39; A. 33; Forn. 45; U. 7; III. 58; IV. 16: 11, 12. tvar - pur, neml. säd: duo modii frumenti. I. K. 19. fiu, VIII fkæpna tiunde, II. K. 39. faluköpongs f., en skäppa korn eller hafre, som af hvar bonde skulle årligen lefvereras i Falköping, och hvilken synes hafva tillfallit Falköpings kyrka: modius hordei vel avenae, qui de quovis praedio quotannis pendi debuit in urbe Faluköponger, quique, ut videtur, templo illius urbis cessit. I. Br. 1; II. K. ind. 39. coll. c. IV. 21: 30. not. 23. Cfr. Falufkæppa.

Skæptarvi, m. i. q. *fkaparvi. rætter* f., I. A. 21:1.

Skærda, v. a. minska: minuere. fomi hans var - der, I. B. 1: pr.

Skærfkuta, vide Skirfkuta. Skapi, vide Skapi. Sköt, adv. snart: cito. II. Add. 7: 13, 16; IV. 12. *fum fkötaft*, med det snaraste: quam citissime. II. Fr. 13.

Sköta, v. a. (a *fköt*, sinus vestis) skänka (jord), öfverlemna eganderätten genom skötning: donare (agrum v. fundum), dominium ad alium transferre per symbolicam traditionem *fköt*ning dictam. II. J. 12; M. 8, not. 47; IV. 15: 1; 16: 3. Cfr. Skötning.

Skötning, f. 1) gåfva af jord, egentligen den dervid brukliga symboliska tradition, hvilken skedde på det sätt, att gifvaren kastade en jordtorfva i gåfvotagarens kappa: donatio rerum immobilium, quae olim fiebat per symbolicam traditionem, cum donator coniiceret glaebam in pallium donatarii.)(köp etc. I. J. 1; II. J. 1. 2) sjelfva jorden som på detta sätt gafs: ipse fundus v. ager ita donatus. II. K. 2; J. 12.

Sla (flær, flæghit, II. Add. 7: 16, 18.), v. a. slå: ferire, percutere. II. Fr. ind. 6-8; Forn. 44; U. 12. not. 96; Add. 3: 7; III. 56. fla æng, pratum caedere. I. J. 20; II. J. 45; U. 6. fla til blama, blops v. blopvite, vide Blami etc. fla, absol.)(fla fkeno, göra blopvite, hugga fullum farum, i. q. fla til blops, II. Add. 7: 1.)(hugga fulfæri, II. Add. 7: 18.)(hugga, vide Hugga 6. Cfr. Aflata, Svarta flagh, Uflæghin.

Stemer, adj. elak, grym: malus, saevus. Æmunder fleme, I. CB; IV. 15:3. Sliker, adj. 1) slik, sådan: talis. I. G. 8: 1; II. G. 15; P. 2, 27, 58; IV. 14: 17; 16: 1, 12; 19: 1. taki flikan malsman han vil, d. ä. hvilken: quemcumque. III. 106. flikum (cuicumque) han vil, II. Add, 11: 5. i flikum by, i den eller den byn: in tali, hoc vel illo pago. IV. 19: 1. 2) likadan: similis. I. VS. 2: 1; 4; FB. 2; II. VS. 12; P. 17;

U. 7. böte flika (sc. böter) for hvar perra, II. Add. 13: 2. f. fami, I. B. 2: 1; A. 21: pr; II. Fr. 3; A. 30; IV. 12, 19: 2. hætta við fliku famu, I. FB. 11: 2; II. U. 27; III. 88.

Slikt (*flit*), adv. (n. a *fliker*) 1) så mycket, lika mycket: tantum. *f. a* bol fum annat, *f. fkal kolder taka fum* kolder, etc. I. K. 13; Md. 1:5; VS. 2: pr; B. 3: pr; A. 2, 5, 8: 2; 18: 1; FS. 5: 3; Pl; II. K. 17, 26; Dr. 26; A. 2, 3. etc. *f. fkal vafa læft væra* etc. lika mycket skall derför bötas: simili mulcta luitor etc. I. S. 4: 8. *f. han vil*, quidquid voluerit. II. P. 27. 2) så, likaså: sic, pariter. *f. fum lagh fighia*, I. J. 2: 1; II. J. 2. *f. ær vita til fæs fkipaf*...*fum* etc. II. P. 53.

Slifker, adj. snål, prov. slisk, slisken: avarus. IV. 15:3.

Slit, vide Slikt.

Slita, v. a. sluta, afgöra: finire, decidere. II. Add. 7: 27. Incertum est, an h. v. eadem sit ac v. *flita*, sönderslita: terere, scindere, II. Add. 7: 12. Cfr. Ih. *Gloss.* h. v.

Slokifrilla, f. (ant. Dan. *flökæfrith*, nunc *flegfred*) frilla: concubina. Ih. deducit h. v. ab Isl. *flæki*, ancilla (secundum BH. femina pigra). Inde

Slokifrillu fon, m. oakta son: filius naturalis. I. A. 8: 2.

Slæ, vide Sla.

Stæppa, 1) v. n. slippa: elabi. undan f., IV. 19: 1. 2) v. a. c. dat. släppa: dimittere, liberare. f. pauvi, II. p. 31; III. 115, 116.

Slæpi, m. slade: traha. I. FS. 3; II. Forn. 15.

Smalæn/ker, adj. småländsk: in regionibus *fmaland* dictis, natus vel habitans. I. Md. 5: pr.

Smyria, v. a. smörja: ungere. I. LR. Cfr. Ny smurber.

Sniller, vide Sniæller.

Snilli, f. klokhet, skicklighet: prudentia, dexteritas. IV. 14: 11, 17.

Sniæller, adj. klok, vis: prudens. IV. 15: 16; 16: 11; 19:1. Scribitur *fniller*, IV. 19: 1. not. 12.

Sokia, vide Sokia.

Sokn (fökn, II. R. 20.), f. (a fökia) 1) socken: paroecia, (parochia). I. K. 14: 2; 15: 3; 16, 18; J. 9: pr. etc. Scribitur fopn, I. K. 10: pr; 11, 12: pr. fopcn, ibid. 10:1. *fcon*, II. K. 47. not. 83. ftæmma firi f., d. ä. inför de till gudstjenst församlade soknemännen: coram paroecianis ad sacra celebranda convenientibus. II. Add. 9: pr. Cfr. Byr 2, Kirkiu fokn. 2) lagsökning: actio, exactio iudicialis. I. R. 9: pr; IL R. 20; Forn. 46; Add. 7: 21. not. 51. lagha f., II. J. 23. böte ... ok væri faklös firi sokninne, d. ä. han skall böta godvilligt, utan utsökning, och derigenom undgå särskilda böter för en sådan utsökning: mulctam sponte solvendo, immunis esto a mulcta contumaciae vel exactionis. II. Forn. 39. not. 95. coll. c. Add. 5: 1. Cfr. Offokn.

Soknamæn, m. pl. soknemän, sokneboar: incolae paroeciae, (parochiani). II. K. 22, 25, 57, 65. nott. 3, 18; 67; Add. 9: 1; III. 125. Scribitur fopnær mæn, I. K. 12: 2.

Soknamærki, n. soknemärke, rämärke som utvisar soknens gräns: terminus paroeciae. bryta kirkmæsſu friþ innan -is, d. ä. inom soknen, der kyrkmessan firas: intra terminos paroeciae, ubi illad festum celebratur. II. K. 50.

Soknare, m. (a fokn) publik åklagare, fiskal: actor publicus. bifkups f., II. K. 58. Scribitur fiökiare, not. 29. ibid. Sola fæter, n. solnedgång: occasus solis. II. Forn. 30.

Somi, m. heder: honor. I. B. 1: pr. Sopn, Sopnar mæn, vide Sokn, Soknamæn.

Sot, f. sot, sjukdom: morbus. I. K. 1; II. K. 1.

Sottabyr, m. (a fot) i. q. falbyr. II. U. 12. not. 92.

Sotter, vide Sökia.

Soven, adj. sofvande: dormiens. I. O. 3; II. O. 2: 2.

Spaker, adj. fredsam, saktmodig: pacificus, mansuetus. rætvis ok f., II. Praef; IV. 14: 18. Cfr. Ofpaker.

Spaklika, adv. med klokhet: prudenter. IV. 14: 11.

Spakmænni, n. stilla, fredsamt folk: homines pacifici v. tranquilli. II. Add. 9: 1.

Spang, f. spång: ponticulus. II. Dr. 34. Sper, vide Spiær.

Spik, f. (egentl. spik: clavus) i. q. *Jpiær* (q. cfr.); vel forte n., späck, fett: lardum, adeps; etenim adipe veteres in curandis vulneribus forsitan usi sunt. porf vip f. ok spiær, I. S. 1. porf hvarti viþ f. æller spiær, I. VS. 4; II. VS. 12. Priorem h. v. explicationem, secundum quam vv. *fpik* et *fpiær* essent synonymae, dedit Stj. cui adsentit Ih. Bg. haud facile quidem adduçitur ad credendum duo vocabula eiusdem significationis ita esse coniuncta; at hoc nemini mirum videri potest, cui cognita est allitteratio. Ver. vertit v. *fpik* "unguentum;" Locc. vero (in Lex. Iur.) perperam "oleum."

Spilla, v. a. c. dat. förderfva, förstöra: perdere. I. M. pr, 1; II. M. pr, 1. æller ær mal hans fpilt, I. Md. 1: pr; S. 1. fpilter æller fprængder, allitt. I. p. 1; II. p. 18. fpilla fær við hors æller nöt, rem nefariam cum pecore habere. II. O. 3. Cfr. Lifpilier.

Spini, m. spene: mamma, uber. Cfr. Drikkia.

Spital, n. hospital: nosocomium. I. Br. 1; II. K. 36; III. 5,6. Spitals korn, n. en del af tionden, som tillföll hospitalet: pars decimarum, quae nosocomio cessit. II. K. 37. coll. c. 36.

Spiæl, n. (a spilla) kränkning, förstörande: violatio, corruptela. Cfr. Frændsima spiæl, Laghaspiæl, Uspiælder.

Spiær, Sper, ? egentl. spjut; här sonde, ett chirurgiskt instrument till undersökande af sårs djuphet: proprie lancea; hic specillum, instrumentum chirurgicum, quo exploratur vulnerum profunditas. Cfr. Spik.

Sprængia, v. a. spränga: rumpere. fprender pro fprengder, II. p. ind. 18. Cfr. Spilla, Ufprængder.

Spyria (*fpiria*), v. a. 1) söka, efterforska: quaerere, vestigare. IV. 14: 11, 17. up f., utforska, uptacka: explorare. I. K. 7: 3; II. K. 13. 2) spörja, fråga: interrogare. at f., I. R. 2; **p**. 6: pr; II. K. 23; R. 2.

Spækt, f. (a *fpaker*) saktmod: mansuetudo, lenitas. IV. 15: 13.

ł

T

Stadder, vide Stapia.

Stadliker, adj. ståndaktig, fast: constans, firmus. IV. 14: 13.

Stafkarl, m. (a *ftaver*) tiggare, (stackare; egentl. en som går med staf): mendicus (qui cum baculo incedit). I. K. 15: 2; II. K. 33; **p**. ind. 14.

Stakker, m. stack: strues, meta (foeni). II. K. 73: 4; IV. 21: 94.

Stallari, m. (a *staller*) stallmästare: magister stabuli. II. K. 3; IV. 14:5.

Staller, m. stall: equile.) nothus, II. p. 30.

Standa (ftanþa; ftandi, I. Md. 1: pr. impf. ftop. praes. ftar pro ftander, III. 48. ftænder, I. J. 13: pr.), v. n. 1) stå: stare. I. K. 6; Md. 1: pr, 2; M. 2; II. Forn. 47; III. 67, 117. etc. *i mote, möte, mot f.*, emotstå, göra motstånd: resistere. I. Md. 8; II. Dr. 10; IV. 12. apter, ater f., a) stå qvar: in loco ma-

nere. I. K. 20: 1. b) återstå: restare. superesse. V. 3. i epe, laghum, tylft, næmd f., vide Eper, Lagh 2, etc. cir. Istaba man. firi f., försvara: defendere. forfall, næmd skal f. f., II. Add. 2: o; o: 1; quibus addendum videtur: - de pa hanum firi ærfþa vitu etc. si pro witu legendum sit vita, II. Add. 11:3. til arfs f., hafva att vänta arf: habere spem obtinendae hereditatis. I. A. 16: 2; II. A. 21. arve stunder til mans, arf tillkommer någon: jus hereditarium alicui competit. III. 136. fum atalan ok akallan fyrft ftod a þingi, d. ä. var, innehöll: erat, continebat. II. Add. 9: pr. pæt (mal) [kal f. (qvart) til hærapsnæmdinne, i. q. liggia til etc. vide Hærapsnæmd. sak - der opin, vide Opin. Cfr. Gen, Hovob, Tak, Uti. 2) förblifva i samma skick eller tillstånd: in eodem statu manere. arver - der til iamlanga, I. A. 14: pr. læstir skulu til iamlunga f., I. S. 4:8. - der hun (væbfæt iorþ) þrea vinter etc. I. J. 6: pr. -der pæt pry ar ... okært, II. Add. 11:2. e huro længi skipti stander (lege Randit) haver, ibid. (. 3. 3) gälla, vare beståndande: valere, ratus esse. um tiunda - de fva fum etc. II. K. 73:7; III. 22. - di sum hun (asyn) gær, sum giort ær, II. J. 37; Add. 11:6, 9. - de pæn domber sva skilder (forte gilder), II. Add. 9: pr. qvar f., idem. II. Add. 2:11; III. 142. Cfr. Ater ganga. 4) inberäknas: referri (ad alicuius portionem etc.). - de (sc. mulcta) i pera (sc. tandboa) skyld, "quod deducetur de oorum pensione debita," ut recte vertit Locc. II. K. 17. pæt skal i hans lot f., I. A. 21: pr; II. U. 14; Add. 11: 12. — Cfr. Undirstanda.

Stanga, v. a. stånga: cornibus ferire. I. Md. 15:4; II. Dr. 39.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vet. I.

Stapul, m. klockstapel: strues trabum compactarum, in qua pendent campanae. I. K. 5.) (klokna hus, III. 92.

Starvi, m. (Anglo-Sax. steorfa, caedes, clades) pest, smittosam sjukdom: lues. I. FB. 6: 1; II. U. 13. Ita recte, nobis iudicibus, Ih. (Diss. vet. Catal. Reg. Sv. G. p. 142.) interpretatur h. v., cui sine dubio respondet v. qvefa, I. R. 12:1; II. R. 28. Varie h. v. scribitur (cfr. not. 6. pag. 64; not. 12. p. 217.), unde concludere licet eam perdiu fuisse obsoletam. Stj. legit starm, quod ipse et Locc. vertunt "mortalitas," Ver. "morbus letalis," Lund. "morbus insanabilis es mortifer," Ih. vero (Gloss. v. storm) "tempestas, qua deiecta arbor in pecudem incidit illamque occidit."

Stava, v. a. förestafva (ed): verba praeire (iuranti). II. Forn. 47.

Staver, m. 1) staf: scipio, pedum. I. FB. 10: 1; II. U. 24. Cfr. Stafkarl. 2) särskildt biskopsstaf: speciatim pedum episcopale. I. R. 2; II. R. 2. *f.* ok ftol, allitt. biskopsstaf och biskopsstol; dermed beteknas biskopsämbetet, och de dertill hörande egendomar och inkomster: pedum et sella episcopalis, pro munere episcopali, et bonis reditibusque ad illud pertinentibus. IV. 15: 1; 16: 3, 7, 9, 10, 16. *fkipa f. ok ftole*, förvalta biskopsämbetet: munere episcopali fungi. IV. 16: 16.

Staper (ftader), m. 1) ställe: locus. I. J. 16: pr; II. J. 37; U. 29; III. 122; IV. 12. hvar fin ftap, hvar på sitt ställe, eller för sig: quisque suo loco. II. Dr. 7; III. 63. nokrom ftap, någorstädes: alicubi. II. J. 1. hvarn ftap, hvar som hälst: ubicumque. I. G. 4: 1; II. A. 1; G. 3. i hvarn ftap, allestädes: ubique.

63,

IV. 14: 13. böta etc. i v. innan prea ftapi, åt tre håll, till treskiftes: mulctam pendere trifariam dividendam. II. G. 17; p. 13, 15, 22; Forn. 15-19, 24, 27; U. 6, 10, 16; III. 56, 72, 75, 111, 123, 131, 132; IV. 18: 6. Cfr. Annarftap, Bol-, Ennor-, Kirkiu-, Köp-, Lægher-, Mylnu-, Ping/taper, Ingaftæpi. 2) tillstånd: status, conditio. Cfr. Annöpogher.

Stapfaster, adj. stadfäst: confirmatus. II. Praef.

Stapva (*ftadva*), v. a. (a *ftapvi*) stadga, förordna: constituere, sancire. I. Br. 6. not. 63; II. K. 73: 4. not. 57; IV. 19: pr. Recentior forma *ftathga* v. *ftadga* occurrit II. Prace. not. 4; K. 73: 4, 7. not. 12.

Stupvi, m. (a *ftæpia*) 1) öfverenskommelse, aftal: pactum. I. FB. 11: 1; II. U. 26. *binda f.*, III. 85. 2) stadga, förordning: constitutio, mandatum. I. Br. rubr; IV. 19. not. 1.

Stefna, vide Stæmna.

Sten, m. 1) sten: lapis. IV. 16: 2. Stenen dighri, vide ind. nom. locc. Cfr. Altara ften, Tiældruften. 2) gränssten, råmärke: lapis terminalis. I. CB. Cfr. Ren.

Stender, adj. (a *ften 2*.) utmärkt med gränsstenar: lapidibus terminalibus limitatus. Cfr. *Render*.

Stiala, vide Stiæla.

Stiborp, n. stigbord, damlucka: emissarium. I. M. 2; II. M. 2.

Sticki, n. stycke: frustum. Vide Kötfticki.

Stigha, v. n. stiga, gå: gradi, ire. Vide *Foter*.

Stigher, m. stig, gångstig: semita. Vide Löpftighar.

Stikæmæz, stekomæz, ? (abant. Germ stekemesset) värja: gladius, quo punctim feritur. II. Forn. 50; III. 147. Ih. derivat h. v. a sticka, pungere; at nostrates antiquitus non dixerunt sticka, sed stinga.

Stild, vide Styld.

Stinga, v. a. stinga, sticka: pungere. II. Add. 7: 19. not. 31. f. ögha ut, L O. 6; R. 9: 3; II. O. 2: 10; R. 24. ftaf fin hos (fæ) f., d. ä. nedsticka den i dyn bredvid kreaturet: pedum in limo defigere iuxta pecus submersum. I. FB. 10: 1; II. U. 24.

Stinger, ftingi, m. synes vara antingen stynget, en för boskapen farlig insekt, eller, såsom Ih. menar, ormbett: aut oestrum, animalculum pecoribus perniciosum, aut, ut opinatur Ih., morsus serpentis. f. ok ftarvi, allitt. L. FB. 6: 1; II. U. 13. Stj. et Locc. vertunt "cornu petitio."

Stiornfaster, adj. (a stiorn, gubernaculum), (fartyg) med (påsatt eller fastbundet) styre: (navis) gubernaculo munita, v. cui alligatum est gubernaculum. skip f., I. FS. 3. Stj. ita explicat h. v. "kallas det som styrefast är;" Locc. vero "gubernaculo firmiter insistens." Cfr. Styrifaster.

Stiupbarn, ftypbarn, n. styfbarn: privignus vel privigna. I. A. 15; II. A. 19,

Stiæla, ftiala (impf. ftal, sup. ftolet), v. a. stjäla: furari. I. Md. 8; R. 11: pr; p. 2, 4: pr, 2; II. p. 2, 5. etc. Cfr. Stolin. ftiælas, dep. stjäla sig, smyga sig (in, bort, etc.): furtim aliquid facere (ex. c. accedere vel se subducere). I. A. 8:3; II. A. 12; IV. 2, 16:9.

Stokhyrna, f. hörn af ett hus, knut, der bjelkarne äro sammanfogade: angulus domus, ubi compactae sunt trabes. liggia a viþer f., d. ä. qvarblifva hemma: domi residere. II. Dr. ind. 4. Cfr. Hyrnustokker. — Non vero v. stokker denotat domum, ut in gloss. ad R. MAGNI LAGAB. Gulap.L. dicitur, nec ita h. v. explicavit P. VIDALIN ibi citatus.

Stokka, v. a. sätta i stock: cippo includere, pedes alicuius trunco infigere. II. P. 3, 4; Add. 7: 19.

Stokker, m. 1) stock: truncus. II. Add. 7: 17. Cfr. Bryt-, Hyrnustokker, Elgstokt. 2) bistock: alveare. I. FB. 7: pr; II. U. 14.

Stol, m. stol; särskildt biskopsstol: sella; speciatim sella episcopalis. Cfr. *Staver, Bifkups ftol.*

Stol, f. prestkappa: stola sacerdotalis. II. K. 2. Cfr. Bok.

Stolin, stulin, 1) part. pass. a stiæla; stulen: furto sublatus. I. K. 7: pr; A. 20; P. 8: 1. etc. stolo pro stolno, II. P. 58. Cfr. piussion of tolno, 2) adj. bestulen: furto rebus suis orbatus. I. P. 3: 1; 5: pr; II. K. ind. not. 13; P. ind. 31; cap. 26, 30, 58. S. stair sins, I. Md. 8; II. Dr. 19. stolir pro stolin, II. P. 25.

Storpahug, n. huggande och upstaplande af sex eller flera lass ved i en annans skog: lignorum, quibus sex vel plures vehos implentur, caesio et in struem acervatio, in aliena silva facta. II. Forn. 10; Add. 3:6. In Iure Scanico et Selandico dicitur vithstor vel, sine dubio scribarum errore, vith [cor. Quid significet prior h. v. pars, nobis est incognitum. Stj. et Locc. videntur eam derivasse a *ftor*, magnus; Ver. credens storp significare gramen, vertit "cum instar graminis succiditur silva;" Ib. denique vertit "ftord, penu, rerum quarumvis copia," et credit göra storpahug idem esse ac kastlæggia, quod aperte falsum est.

Stop, n. flock af hästar: grex equorum (Cfr. ÖGL. h. v.). Inde

Stophors, n. häst som går (ute i skogen) i flock med andra hästar: equus gregarius, v. gregatim cum aliis equis (in silva) errans. I. A. 16: 1; II. A. 20. Isl. *ftodhrofs*, secundum GUD-MUNDUM ANDREAE, est "equa ad pullos gignendos, sed non ad operas laborum saginata vel pasta in pascuis." Cfr. P. K. ANCHER, in notis ad Ius Iuticum, p. 323, 324, et Viga-Glums Saga, Havn. 1786. in ind. h. v.

Stra döa, v. n. (a *ftra*, stramentum) sotdö (på strå, d. ä. i sin säng): morbo decedere. IV. 15: 17, 18.

Stryka, v. a. stryka: fricare, palpare. *f. barn fit fra fær*, fördrifva sitt foster: abortum procurare. I. R. 5: 5. Cfr. *Hub/tryka*.

Stulin, vide Stolin.

Stulpi (ftolpi), m. stolpe: fulcrum. I. K. 6; M. 2; II. K. 9; M. 2. ftulpa rum, II. J. 22. Cfr. Lib/tolpi.

Stumber, m. egentl. stuf, det som återstår då något är stympadt; stubbe, den nedersta delen af en trädstam, som står qvar sedan trädet är nedhugget: proprie, pars residua rei truncatae; infima pars trunci, quae, caesa arbore, suo loco restat. til fums fara, neml. för att se hvar trädet är hugget: ad truncum reverti (ut appareat ubi arbor sit caesa). I. FS. 2: 1. Cfr. Stuver.

Stund, f. (kort) tid: (breve) temporis spatium. II. Dr. 17; IV. 14:5; 19:1.

Stunta, v. a. förkorta: abbreviare. II. Forn. 1. not. 68. Cfr. Skiæmma.

Stuva, f. stuga, boningshus: domicilium, aedes, in qua aliquis habitat. I. A. 21: 2; II. K. 2; A. 30. Cfr. Ölfuuva, Bafugha.

Stuver, m. i. q. ftumber. I. FS. 2: 2; II. Forn. 6. til ftufs fara, II. Forn. 3, 4.

Stup, f. stolpe, (stod): fulcrum. *ftu*par rum, I. J. 10: 1.

Stupi, f? hjelp, sammanskott: auxilium, symbola. Vide *Ættarftupi*.

Starld (*ftild*), f. 1) stöld: furtum. I. R. 13; IL R. 29; **p**. 16, 58. Cfr. Var-

pa. 2) saken, som blifvit bortstulen: res furto sublata. II. p. 31.

Stypbarn, vide Stiupbarn.

Stypdottir, f. styfdotter: privigna. IV. 21: 18.

Styra, v. a. c. dat. v. acc. styra: regere. IV. 15: 6, 8. not. 31; 10, 13. domber ftyris æptir vitnum, domen rättas efter, eller beror på vitnesmålen: sententia nititur prolatis testimoniis. II. Praef. fum han ftyrdi þær til, som dertill förmådde honom: qui eum ad istas actiones impulit. IV. 16: 12. Cfr. Oftyrliker.

Styrari, m. styresman: rector, moderator. lagha f., lagarnes handhafvare: legum administrator. IV. 14:11. Ih. credit pro laghæ legendum esse ulaghæ, et vertit "iniuriagum vindex." Cfr. not. 7. l. c.

Styrifaster, styrisfæster, m. ordföranden ibland de nio fastar, som voro närvarande vid köp (eller förpantning) af jord: princeps novem testium rogatorum, in solemni emtione venditione (vel pigneratione) fundi praesentium, cuius erat verba facere. I. J. 2: pr; II. J. 1, 14. In antiquis diplomatibus, Latine scriptis, quae vidit Br., styrifaster appellatur prolocutor. Cfr. Opolfaster.

Styrifaster, adj. i. q. stiornfaster. II. Forn. 15.

Styrkia, v. a. styrka, försvara: firmare, defendere. IV. 14:17; 19:5. not. 97.

Styva, v. a. (a *ftuver*) stympa: mutilare. *ftokka*, æller *f.*, allitt. II. p. 3. Hodieque *ftyf va* in quibusdam Sueciae provinciis significat: aures (pecoribus) abscidere. Cfr. II. p. 13, 14.

Stæmma, f. fördämning i vatnet (för fiske): moles (piscium capiendorum caussa) aquae opposita. fifkia i f., d. ä. i det fördämda vatnet: piscari in an qua mole praeclusa. I. M. 1; IL. M. 1.

Stæmna, v. a. fördämma: molibus obstruere (aquam). I. M. 4; II. M. 4.

Stæmna (stempna, stefna), v. a. 1) bestämma, utsätta: condicere, constituere. f. ping manni, II. Forn. 48; Add. 7:8. f. hem ping at manni, II. Add. 5:1. 2) stämma, kalla för rätta: citare, in ius vocare. II. Add. 7:16; 9. pæn stæmdi, den som stämde: is qui (alterum) in ius vocavit. II. Add. 9: pr. f. manni, ibid. §. 2. f. man til svar, II. Add. 9: pr, 2. f. man til pings, II. Forn. ind. 48. f. up a man, II. Add. 7: 26. Cfr. Laghstæmna.

Stæmna (stempna, stefna), f. en sammankomst, som är utsatt att hållas på en viss dag: conventus ad certum diem constitutus. I. CB; II. K. ind. not. 5; Add. 7: 16. lagha f., II. Add. 7: 29, ubi alius codex habet funættinger. *fiughurtan natta f.,* en sammankomst som utsattes att hållas om fjorton dagar: conventus ad diem decimum quartum condictus. f. n. f. gæra, utsälta en sådan sammankomst: eiusmodi conventum condicere. I. p. 12:1 (ubi pro fuighuirtan perperam scriptum est fiughurra); II. Þ. 44. manaþar stæmna, sammankomst, som skulle hållas efter en månads förlopp: conventus post menstruum tempus habendus. m. f. (manni) gæra v. til læggia, I. J. 3; pr; р. 12:2; II. р. 45; J. 4. a m. f., l. J. 3: pr; II. J. 4, 5; Add. 11:8. Cfr. Fæstnaþar-, Presta-, Þings-, Ölstæmna, Stæmnudagher, Unden fagher. 2) stämning: citatio, vocatio in ius. II. Add. 9: pr, 1. Cfr. Laghustamna.

Stæmnudagher (Jtempnudagher), m. bestämd dag, då en sammankomst skall hållas, eller något annat verkställas; äfven den bestämda tiden före stämnodagen: dies constitutus, quo conven-

tus est habendus, vel aliud quoddam faciendum; quoque spatium concessum, illum diem antecedens. II. Forn. 46; Add. 7:10. not. 82; III. 88; V. 3. lagha f., I. FB. 11: pr; II. Forn. 46; U. 26; Add. 11: 7. J. göra v. til læggia, utsätta sådan dag: eiusmodi diem constituere. II. K. 2; V. 2. halda f. at adrum, infinna sig på utsatt dag: stato die adesse. II. K. 3, 4. bryta f. vib annan, II. K. ind. 3, 4. fiug/urtan natta f., en sådan dag, som inträffade fjorton dagar efter det den blifvit utsatt: dies quatuordecim ante diebus constitutus. II. Forn. 40; V. 2. f. fiortannatta longer, sidan s. ær utliden, d. ä. tiden före stämnodagen: spatium concessum. V. 2. ær f. firi sagher, d. ä. är dag förut bestämd (sagd), då det skall undersökas om enkan är hafvande: si praestitutus sit dies, quo exploretur an gravida sit vidua. II. A. 4.

Stæmnufriþer (ftempnofriþer), m. allmän fred och säkerhet på lagligen utsatta sammankomster, samt på vägen dit och derifrån: pax v. securitas publica eorum, qui conventus condictos obeunt, vel inde domum revertuntur. II. Add. 5: pr. coll. c. Add. 7: 16.

Stærkia, v. a. stärka, gifva kraft: corroborare. IV. 19: 5.

Stæpia (n. part. pass. ftapit), v. a. (egentl. göra att något stadnar, qvarhålla: sistere, in loco retinere; a *staper*) råka på, träffa (t. ex. något som man genom stöld eller rån förlorat): offendere, invenire (ex. c. rem suam furto vel rapina sublatam). I. p. 9, 10, 14, 15, 17; FB. 5; II. p. 41, 49, 50, 52.

Stæpia (n. part. pass. *ftat*) v. a. 1) öfverenskomma: pacisci. II. K. 73: 7. 2) stadga, förordna: sancire, statuere. III. 22.

Su, pron. (Moeso-Got. *fo*, ea, haec) 1) den: ea. I. p. 6: 1. 2) hon: illa. I. A. 5. — Cfr. Sa.

Sva, adv. 1) så: sic, ita. I. K. 20: 2; Md. 1: 2, 5; 3: pr, 1. etc. f. fum, a) så som: sicut. I. K. 17: pr; G. 9: 7; J. 6: pr; p. 19: 1. etc. b) likasom: pariter ac. I. Md. 2; A. 18: pr; G. 9: 43 R. 9: 1; J. 13: 1; **p**. 3: pr; 19: 3; Br. 2; II. Dr. 7. etc. ok (., a) och likaså: et pariter. I. K. 15: pr; Md. 3: pr; 5: 1; S. 5; G. 3, 9:3; R. 9:1; II. K. 38, 42, 52, 55. etc. b) och äfven (om motsatta): et quoque (de oppositis), ex. c. luka o. f. taka, taka o. f. vræka, etc. I. A. 18: 2; 21: 3; R. 1: pr. c) och derefter: et deinde. I. J. 2: pr; 3: pr; II. K. 72: 3; IV. 10, 16: 2. — for f. værp *fum* etc. för samma pris: eodem pretio. II. Add. 11:6, 7. — Scribitur fvæ, I. J. 2: 1; II. VS. 14; R. 21. fo, III. 20, 21. fa, II. K. 32. not. 38. fvat pro fva at, I. K. 12: 2. — Cfr. Vat, Vatter. 2) så: tam. I. O. 6; A. 9: pr; 13: pr; 22. etc. Scribitur $\int a$, I. Md. 5: 5. fw vanför pro fiva vanför, III. 80.

Svar (fvær, III. 53.), n. svar, svaromål inför rätta: responsio (in iudicio). II. Add. 9: pr. til f. ftæmna, cfr. Stæmna. laghkallaþer til -ra, II. Forn. 48; III. 53. til -ra v. -rs koma, II. Forn. 48; Add. 9. Cfr. Anfvar.

Svara (fværæ, IV. 12.), v. a. c. dat. svara inför rätta, ansvara: in iudicio respondere, rationem reddere, culpam sustinere. II. **p**. 11, 17, 36; III. 89, 109; IV. 12. f. fak finni, II. Forn. 48. fakum f., svara i (en annans) saker, för (en annans) brott: in (alienis) caussis respondere. I. R. 11:1; II. Dr. 11; R. 27; III. 56. f. brutum mans, idem. V. 2. f. vandræpum firi, II. O. 1: 12, f. ingu firi, II. Fr. 13; III. 116. f. fllku v. fva mykit firi fum etc. II. **p**. 17; IV. 9: 1.

Svarandi (sværende), m. (part. a sværa) svarande: reus, is cui lis intenditur. IV. 12. rætter f., II. Add. 9: pr; Svarta flagh, n. ett hugg eller slag, som hvarken medför blånad eller blodvite: percussio, quae neque adfert livorem, nec sanguinis effusionem. I. B. 5; II. Fr. 9. Ih. dubitat utrum h. v. sit derivanda a *fvarter*, niger, an a *fvarder*, svål: cutis pilosa. Isl. *fvada*, *fvödu-får*, leve vulnusculum, cum h. v. nihil commune habere videtur. Cir. ÖGL. h. v.

Svat, vide Sva 1.

Subdiakn, m. subdiaconus. III. 105. Cfr. gloss. Lat. v. Subdiaconus.

Svear, m. pl. Svear, Svealands innevånare: Sveones, Sveciae septemtrionalis incolae. I. R. 1: pr; II. R. 1. fvea kononger ok göta, IV. 19: pr.

Sven, m. tjenare: minister. III. 89. f. æller frændi, II. A. 26; R. 30; J. 46; III. 69. ærkibifkupfins ok bifkupanna fvenar, IV. 19: 3. f. til vapn, väpnare: armiger,)(riddari, IV. 19: 1. Cfr. Hæsta-, Legho-, Reposven.

Sulter (fiulter, fylter), m. svält, hunger, prov. sylt: fames. I. FB. 6: pr; II. U. 13.

Sum, part. relat. som: qui, ubi, etc. pæn f., I. K. 7: 1; 11. etc. pær fum, I. VS. 1: pr, 3; J. 13: 2; II. A. 19. etc. pit fum, II. A. 26; U. 6. hinnugh fum, I. Md. 14: 2. pa fkal (sc. pæn) niper hugga fum ftæper, I. FB. 5. tiunda luka (sc. pær) fum bol ligger, I. K. 20: pr. iula otto (sc. pa) fum han fkuldi etc. IV. 15: 11. til hælgha porsdugh (sc. pa) fum fkotpæninga ægha göras, V. 2.

Sum, conj. som: ut, quam. I. K. 8: 1; 9, 10: 4; 15: 1; II. K. 36. etc. flikt ... fum, lika mycket som: tantum quantum. Cfr. Slikt. f. fkötaft, vide Sköt. f. dyraft giter han, II. Add. 6: 3; IV. 19: 1.

Sumar, fomar, m. sommar: aestas. Cfr. Midfumar, Vinter. Sumer, pron. någon, (prov. som), pl. somlige: aliquis, quidam. II. Forn. 38; Add. 11: 12; III. 50; IV. 12.

Sun (fon), m. son: filius. I. K. 15: pr; A. 1, 2. etc. gen. funar, funer, fonar, I. K. 1; J. 1; II. A. ind. 1; cap. 2. fons, II. K. 1. dat. funi, fyni, I. A. 21: pr; II. A. 30. pl. nom. fynir, fyni, I. A. 21: pr; II. Dr. 7; A. 3, 9. etc. Cfr. Apalkono-, Broborfon, etc.

Sunadottir, f. sondotter: neptis ex filio. I. A. 3: pr; II. A. 3.

Sunaqværn, f. sonhustru: nurus. II. O. 3.

Sunar arver, fyna arver, m. arf efter son: hereditas a filio relicta. I. A. 2: pr; II. A. ind. 1; cap. 2.

Sunarbörn, funa börn, n. pl. sonbarn: nepotes v. neptes ex filio. I. A. 1; II. A. 1.

Sunarfun, m. sonson: nepos ex filio. I. G. 8: 1.

Sund, n. 1) simning: ustatio. dræpa man a funde, II. O. 2: 4. 2) sund: fretum. Vide ind. nom. locc. vv. Hærbænk-, Stæmnu-, piudmaræfund.

Sunder (fynder), adv. sönder, i de-Sum, part. relat. som: qui, ubi, etc. ·lar: in partes. fkipta f. i tu, skifta i en f., I. K. 7: 1; 11. etc. pær fum, två delar: in duas partes dividere. L. VS. 1: pr, 3; J. 13: 2; II. A. 19. etc. A. 3: 1; II. A. 3.

Sunderkolla (fynderkolla), adj. indecl. (a kolder 1.) af olika kull, halfslägt (om syskon): qui alterutrum tantum parentem cum alio habet communem. II. Add. 8. Cfr. Samkolla.

Sundrisker, adj. söderländsk: e regionibus meridianis. I. B. 2: pr. Cfr. Supermaper.

Sunnan, adv. sunnan, från söder: a meridie. f. af lande, I. R. 1: pr; II. R. 1. Cfr. Norþan.

Sunnudagher, m. (Isl., Anglo-Sax. et Moeso-Got. *Junna*, Germ. sonne, sol) söndag: dies solis. I. G. 9: pr; II. K. 52. not. 78; III. 18. Scribitur *fin*-

no dagh, II. G. 15. fyndagher, II. K. 52. fundagher, föndagh, fondag, ibid. not. 78. fönedagher, II. K. ind. not. 79. — Cfr. Kötfunnudagher.

Supermaper, superman, m. söderländning: vir, e regionibus (v. partibus Europae) meridianis. I. Md. 5:6; S. 5; II. Fr. 2; Dr. 15.

Svæn/ker, adj. Svensk, (från Svealand): Svecus, (in parte Sveciae septemtrionali habitans vel usitatus). *f. man* æller *fmalæn/ker*, allitt. I. Md. 5: pr. *f. pænningar*, vide *Pænninger 3*.

Svæ, Svær, etc. vide Sva etc.

Sværia (fvariæ, I. Md. 3: pr; III. 74. impf. for, II. Add. 12: 1. sup. fvoret, I. K. 8: 2; III. 74.), v. a. svärja: iurare. I. Md. 1: 2; 3: pr, 1; S. 2. etc. mæþ svornum v. sornum eþe, I. K. 9; **R.** 4: pr; 8: pr; 9: pr; **p**. 1; FB. 9: 1; II. K. 72: 2; A. 4; R. 18; P. 10, 18; Forn. 8, 30; U. 22; Add. 11: 2,6; III. 137; IV. 5, 8, 18: 11. sværia mæþ enepe finum, I. FS. 5: 3; II. Forn. 21. f. mæþ um/taþumannum, II. Dr. 3. f. mæþ tolf manna epe, II. Forn. 22. f. m. t. m. e. ok tvem vitnum, II. p. 49; Add. 11:9. J. mæþ tolf mannum, I. R. 7: pr; p. 3: pr; II. VS. 10; R. 17; p. 24; **Add.** 2: 10. *f. m. t. m. ok tvæggia man*na vitnum, II. R. 16. f. m. t. m. ok asynar vitni, II. R. 20. S. mæþ tylftar epe, I. VS. 3:1; II. Forn. 22. f. m. t. e. ok tvæggia manna v. tvænni vitnum, I. p. 8: 1; 17; FB. 7: pr; II. U. 14. f. mæð tvænni tylftum, I. G. 7 (ubi tamen pro sværiæ scriptum est væriæ); II. G. 14. f. m. t. t. ok fiura manna forepe v. tvænni forepum, I. p. 7: pr; II. Þ. 35. hæraþshöfþingi skal s. enfamin firi hærapsnæmdinni, III. 122, ubi sværia idem ac stava v. hofpa epin nobis videtur significare. — Cfr. Af 3, In. Meneper, Sinslæstum, Ut svoren, pora, Epföre, Tvæföre.

Sværp, n. svärd: gladius. IV. 14:17; 15: 15, 17. pa *fkal konongs fvær ivi* han ganga, III. 93. Cfr. Dikur.

Sydher, vide Siper.

Sydri, adj. södre: meridialis, australis. IV. 16: 12.

Syknt, adj. n. (a *fokia*), (en sådan dag) då det är tillåtet att lagsöka en annan, söckent: (dies) profestus, cum iure agere licet. Scribitur *fynct*, III. 111.

Syll (fill; aut fylder ?), ? syll, fotträ: trabs infima in aedificio ligneo. I. K. 6, 7: 2; II. K. 9, 13.

Symnſkæmma, f. sofrum, sängkammare: cubiculum dormitorium. I. P. 5: pr.

Syna (finæ), v. a. syna, besigtiga: inspectare. I. S. 1 (ubi lata forte addendum est); II. Forn. 30. fynas, synas, visa sig: videri, apparere. II. R. 13; Add. 3: 3; 4: 2; 7: 12.

Syna arver, vide Sunar arver.

Synar vitni, n. 1) åsyna vitne: oculatus testis. mæþ f., i dess närvaro: praesente teste. I. R. 9: pr. 2) vitnesbörd af åsyna vitne: testimonium oculati testis. f. bæra, I. R. 8: pr. Cfr. Afynar vitni.

Synd, f. synd: peccatum. II. K. 72: pr; O. 2: pr; Add. 12: pr. Cfr. Hovopfynd, Synda mal.

Synda, v. a. synda (i synnerhet bedrifva otukt): peccare (speciatim stuprum facere). f. mæþ kono, I. Br. 5; II. K. 57. f. amot natturinni, I. Br. 5.

Synda mal, n. mål angående någon bedrifven synd: caussa, ubi de commisso peccato agitur. I. R. 5:6; II. R. 9.

Synder, Synderkolla, vide Sunder, Sunderkolla.

Syndi, vide Siundi.

Synia, v. a. (praes. fun v. fyn, imperf. fundi, part. pass. funder. fins pro fyns, I. p. 6: pr.) vägra: denegare. I. **G.** 9: 3; **R.** 9: pr; **p**. 5: pr; 6, 8: pr; 10,11; FS. 2:1; II. Dr. 40; G. 16; R. 20; **p**. 30, 34, 39, 42, 43, 52; Forn. 4; III. 95.

Syfa (aut fyfta? sup. fyft), v. a.
sysla, uträtta: fungi, efficere. IV. 19: 4.
Syftir (fyfter, fifter, fyftur), f. syster: soror. I. A. 1, 23; II. A. 32. etc.
pl. fyfter, fyftær, I. G. 8: pr; II. O.
3. Cir. Fupur-, Gudfyftir.

Syftor börn, n. pl. systerbarn: sororis liberi. L. A. 1; II. A. 1.

Syster dottir, f. systerdotter: sororis filia. II. O. 3.

Systursun, m. systerson: sororis filius. I. A. 3: pr; G. 8: 1.

Systra börn, n. pl. syslingar: sororum liberi. II. A. 3.

Syftra fynir, m. pl. systrars söner, manliga syslingar: sororum filii. II. Dr. 7; III. 63.

Syftrungi, comm. fyftrunger, m. fyftrunga (fyftlunga), f. sysling: matruelis. I. G. 8: pr, 1; Br. 5; II. O. 3; G. 15. Cfr. Tab. III. fyftrunga börn, II. Dr. 7.

Syzskini (fizskini), n. pl. syskon: fratres et sorores. I. Br. 5; II. Fr. 14; Add. 11: 14; III. 56, 134.

Sæ, vide Sin, Sva.

Sæd (futh), f. 1) säd: seges, frumentum. II. U. 25; III. 57; V. 1, 2. (*tiundi*, d. ä. prestgårdens gröda: segetes praedii sacerdotalis. II. K. 73: pr. (coll. c. §. 1.), 7. giær eig f., gifver ej tionde: non pendit decimas. IV. 20: 1. Cfr. Sæpi. 2) gröda: annona. eftir pridiu f., d. ä. efter tre år: post tres annos. I. Br. 2.

Sæghia, vide Sighia.

Sægnarþing, n. ett på endagen utsatt ting, der ett mål, som blifvit på endagen fullföljdt, skulle slutligen afgöras: iudicium, ad quod caussa, die constituto endaghi dicto, privatim inter actorem et reum acta, deferebatur, ut ibi ad finem perduceretur. I. Md. 1: 3; S. 1; B. 1: 1; A. 22; J. 13: 2; 14; II. Dr. 3, 4; A. 31; J. 29, 33. H. v. orta est a locutione *ping fighia* (cfr. *Sighia*), non vero a sententia pronuntianda, ut credidisse videntur Stj. et Locc.; multo minús a testibus audiendis, ut coniicit Ih., vel inde, quod actor reo caussam in hoc iudicio denuntiaret, ut perperam narrat Ver.

Sæka, v. a. (a faker) göra saker, skyldig att böta: sontem v. mulctae obnoxium reddere. num han fæki fik (at þrim markum etc.), I. R. 5: 6; J. 20 (ubi fækti scriptum est); P. 10, 11; FB. 3, 4: pr; 7: 3; II. R. 9; P. 42, 43 (ubi faki), 52; U. 9, 16. þa faker han fik at þrænni fæxtan örtughum, II. U. 6. þær til at han fæki fina granna, på det han må befordra dem till ansvar: ut vicinos suos (conveniat et) mulctae obnoxios reddat. III. 117.

Sæka, v. a. gifva, öfverlemna: dare, tradere. I. A. 21: 3; G. 9: 1, nisi utroque loco *fæliæ* sit legendum, ut nobis verisimile videtur.

Sæker, Sæklös, Sækna, vide Saker etc.

Sækt, f. böter: mulcta. II. K. 38; IV. 8; V. 3.

Sækta, v. a. lagsöka, anställa rättegång: actionem instituere. *fökia æller f.*, allitt. II. Add. 7: 16.

Sæli, vide Sali.

Sælia (fiæliæ, II. J. ind. 8; cap. 4, 6.), v. a. (fæl, faldi, fult) 1) öfverlemna: tradere. manni i hand f., I. R. 2, nisi fætiæ ibi sit legendum. fram f., I.E. A. 30. fækæ, ni fallimur, perperam pro fæliæ scriptum est I. A. 21: 3; G. 9: 1. – Cfr. Handfalder. 2) förytra (genom köp eller skifte): alienare (venditione vel permutatione). I. A. 21: pr; II. A. 30. f. viþ löfom ö-

504

Fom v. firi löfa öra, I. J. 3: 4; II. J. 8; Add. 11:11. 3) sälja: vendere. I. J. 2: pr; 3: pr, 3; 4: pr; 6: 1; **p**. 13, 19: pr, 2; II. K. 67; J. 4, 6; Add. 11: 6. etc. af fulder, frånsåld: venditione separatus. II. J. 15; Forn. 36. fran falder, idem. II. Forn. 36. not. 78; III. 45.

Sæman, vide Saman.

Sæmia, f. 1) samtycke, öfverenskommelse: consensus. II. Add. 11: 2; III. 117, 144. 2) sämja, enighet: concordia. II. Praef. Cfr. Frændfæmia.

Sæmia, 1) v. a. öfverenskomma, förlika sig: convenire, rem componere. fæmi (fik add. cod. K.) mæß grannomen, II. M. 2. 2) v. impers. c. dat. åsämja: convenire (inter homines). fæmber mannum a, f. a baßum, etc. I. J. 16: pr; p. 11; FB. 7: pr; II. J. 37; M. 3; Forn. 12: f. ßem eig (a), II. M. 3; Forn. 12; Add. 2: 10. ßæn bondom f. um, IL Add. 6: 1. Cfr. Ufæmia. - Sæmias, idem. fæms þem eig a, I. J. 16: pr; II. J. 37.

Sænder (fænþær), adv. i sänder, på en gång: simul, una. baþir, allir etc. fænder, I. A. 13: 2; II. A. 16; P. 6; Forn. 9; Add. 6: pr; III. 145.

Sænder, adj. vide Sander.

Sændi maþer, m. sändebud: nuntius. fændi mæn gæra, skicka sändebud: nuntios mittere. I. R. 1: pr. not. 4; II. R. 1. Cum vero cod. A. illo loco omittat verbum gæra, verisimile est fændi ibi scriptum esse pro fænde v. fændæ, mittere.

Sær, vide Sa, Sin.

Sær, Særæ mal, Særgha, vide Sar elc.

Særda (impf. *farþ*), v. a. (Isl. *fer*da, vide Niála Saga, cap. VIII; Anglo-Sax. *fcrþan*) lägra, bäfda: stuprare, rem

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

habere. Occurrit de flagitio naturae contrario, I. R. 5: 2.

Særker, m. skjorta: subucula. Cír. Mæsfufærker.

Særlik (rectius forsøn *færlika*), adv. särskildt: separatim. II. Add. 13: 1.

Særliker, adj. särskild: peculiaris. II, Add. 9: pr; III. 81.

Sæt, f. förlikning: litis compositio. fættum lyfa, I. R. 3: 2; II. R. 3. gör f., gjord förlikning: facta compositio, cfr. Griþ, Gruþ.

Sætia, v. a. 1) sätta: ponere. f. man i bif kups fiol, fangelfe, I. R. 2; III. 116. f. vipi qvist, ristir, stena (i iorp), I. J. 20; CB. hus nær tiældru f., I. J. 10: infighli fore bref f., I. Br. 6. f. İ. (umbub) i hand manni, vide Hand. pant f., II. K. 65. iorb at vabium f., vide Væþ, Væþsætter. At pro siætiæ, II. J. 37, legendum est sea. — Cfr. Taksætia. 2) förordna: constituere. s. man firi bo, 'förordna någon att förestå egendomen: aliquem bonis praeficere. I. A. 4: 2; 12: pr; II. A. 15. f. man til domara, IV. 12. pæn i hans (sc. hæraþshöfþinga) ftaþ ær futter, II. U. 29. f. ræt, stifta lag: ius constituere. IV. 19:1. f. næmd v. mæn til næmd, vide Næmd.

Sætta (fæta), v. a. förlika: componere. f. fak, II. Add. 7:18. f. ok böta, III. 84. hæmnas a, v. læggia? man up a fæt mal ok böt, hämnas sedan målet är förlikt och böterna betalda: caussa composita et mulcta soluta ulcisci. II. Add. 7:9; III. 87. fættas, dep. ingå förlikning: compositionem facere. I. p. 5:1; II. p. 30; Add. 7: 30; III. 84, 107. Cfr. Satter.

Sættargærþ, f. (a *fæt*) förliknings verkställande: compositionis factio. *pa* a han (sc. is, qui vulneratus est) iam-

64.

napar ep mæp f., då skall han emottaga jämnadsed och förlikning (hvilken tillvagabragtes genom böter, som den brottslige erlade): accipito iuramentum aequalitatis et compositionem (quae mulcta a reo solvenda efficeretur). I. VS. 4.

Šætti (fæti), num. sjette: sextus. I. Md. 1:5; CB; III. 63; IV. 12, 14:6. etc. half f., quinque cum dimidio. II. p. 3.

Sætunger, m. sjettedel: sextans. Inde Sætungsmæn, m. pl. män som hvar för sig ega en sjettedel af en viss sak: viri, quorum quisque sextantem cuiusdam rei habet. IV. 13.

Sævirdning, f. sidvördnad, förakt: despectus, contemtus. göra manni f., IV. 15: 10, ubi fævirdnigh scriptum est, at forte legendum fævirdingh. Isl. fvivirding.

Sæxtan (fextan, faxtan, fiextan), num. sexton: sedecim. I. VS. 3: pr; R. 5: 3; II. K. 36, 37. etc. Cfr. Örtogh. Sæxtanörtogher, f. pl. vide Örtogh. Sæþi, n. säd: seges. II. U. 25; III. 57. Cfr. Sæd.

Sökia (föchia, I. K. 20:3. fokiæ, I. R. 9: 2; J. 13: 1. etc. part. pass. fotter pro *fökter*, II. Forn. 47. not. 83; U. 22. foc pro foct v. fot, III. 63.), v. a. 1) gå till, besöka: adire. f. kirkiu, I. K. 20: 2. f. til kirkiu, I. K. 20: 3; II. K. 45. f. garp mans (i prangum), II. Add. 7: 1, 2, 8. f. man til hialpa, ibid. 2. f. fang ok fæar gang (til skogs), d. ä. gå till skogen för att hugga ved m. m. och beta kreatur: silvam adire v. frequentare, lignorum caedendorum pecorumque pascendorum caussa; vide Fang. Cfr. Hemfokn. 2) lagsöka, tilltala: convenire, appellare. f. haldbana, etc. I. Md. 3: pr; II. R. 15; Forn. 39, 46, 47; Add. 7: 26. f. man um fkoghar hug, I. FS. 2: 2. f. man til fkuld finnar, til ættarbot, iorþa skipti, etc. I. R. 7: pr;

II. Dr. 7; Add. 2: 10; III. 140. f. man til ugils, vide Ugilder. f. man mæb fin mannum, d. ä. i sju mäns närvaro: septem viris praesentibus. II. G. 125 Add. 12: 1. f. manni (nisi han pro hanum sit legendum) mæþ soknamannum, III. 92. not. 80. f. up a man, II. Add. 7: 26. Cfr. Saman. 3) anställa åtal åtala, utsöka: agere, exigere. II. K. 70; G. 18; U. 8, 22; III. 92.) væria, I. R. 9:1, 2; II. R. 21; Forn. 4. f. uqvæ*bins orb*, etc. I. R. 5: pr, 3. *fak f.*, vide Sak 1. f. æptir gengærd, V. 2. f. fin v. fik ræt, II. Fr. 1; III. 80. f. up garp, vide Up. til skiptis s., vide Skipti. Cfr. Hand, Siunættinger, Sækta, Ufokter, Ut fökia.

Sörgata, f. (prov. för v. förn, Isl. faur, sordes, stercus), en (af kreaturens träck) smutsad väg: via (pecorum merdis) inquinata. I. FS. 4; II. Forn. 16. Cum h. v. non possit esse contracta a föpagata, non derivanda est a föper, ut crediderunt Locc., Ver. et Ih., qui vertunt: via pecoris.

Söper, m. får, prov. sö: ovis. II. R. 17; **p**. 15; U. 8, 23. (ubi mox antecedentis v. *nöt* caussa, *föt* pro *föp* scriptum est).

T.

Ta (pl. tær), f. tå: digitus pedis. I. S. 4: 7.

Ta, ? väg, gata, prov. tå, tå: via, trames. Cfr. Forta.

Tagbænda, f. (a tag, vimen, et binda) ett slags båt, hvars delar voro sammanbundne med vidjor, utan att deri fanns spik eller något annat järn: cymba, non clavis aliisve ferreis vinculis, sed vimento tantum connexa. I. FS. 3. Cfr. Ih. Gloss. v. bonde.

Taghl, n. hår: pilus. Cfr. Halataghl.

Tak, n. borgen: fideiussio, sponsio, I. p. 8: pr; II. p. 39, 42, 52. lagha t., I. p. 11; II. p. 43. t. behas, I. p. 8: pr; 10; II. p. 39, 42. i t. ganga, I. p. 8: pr; 17; II. p. 39–42, 52. t. ær gangit, I. p. 9; II. p. 41. i takum ftanda, d. ä. i qvarstad, (taka händer): in sequestro esse depositus. II. A. 18. bipia man til taka, d. ä. att gå i borgen: rogare aliquem ut fideiubeat. I. p. 8: pr; II. p. 39. et not. 66. ibid. Cfr. Brötar-, Qvarfætu-, Skiæla-, Siunætta tak.

. Tak, n. företag, bemödande: conamen, res proposita. til aldra taka i ftrid, till allt hvad till strid hörer: ad omnia quae ad pugnam pertinent. IV. 14: 17.

Taka (tacher pro taker, I. K. 17: pr. takkær, I. A. 16: pr. tækær, tæki, I. A. 16: 2; III. 73. tiker, tiki, II. A. 11; G. 18; **D**. 34; III. 106. impf. tok, 2. pers. tokt, L J. 2: 1.), v. a. 1) taga: capere. I. K. 15: 1; 17: pr; B. 7; A. 2: 1; **pl.** etc.) böta, luka, I. Md. 1:5; VS. 2: pr; B. 3: pr; A. 4: 2; 18: 2. arf t., I. A. 2: pr; 6: pr; 8: 2; 9: 1. etc. cfr. Arver 2. taker fun (iorp sc. at arvi) æptir fabur, II. K. 7. þa taker mobormoher etc. (sc. arf), I. A. 1. i handum t., vide Hand. t. (akernam fra manni),) ælta, I. FS. 6: pr. t. (þræl) i æt mæþ fik, vide Æt. t. kono mæþ vald, våldtaga: feminam vi stuprare. II. O. 1: 7; Add. 7: 12. af daghum t., vide Dagher 4. t. tva (sc. mæn) af þæs hænde ær fel etc. I. J. 2: pr. man til draps t., vide Drap. t. man fore annars mans gærd, IV. 19:2, i. q. hæmnas a annan æn þæn ær gærþina görþe, 11. Add. 7:11. af pavanum bref t., dom t., skaffa sig: impetrare. I. G. 8: 1;- III. 74. pa (a) fa vald at taka (mylnuftap) etc. sätta sig i besittning af: occupare. I. M. 2. t. til sin, åtaga sig: suscipe-

re. IV. 19:1. Cfr. Burt, Har, Hus, Saman, Vip, Undan, In-, Up-, Uttak. 2) emottaga: accipere. I. K. 15:pr; Md. 1:4; S. 6:1; p. 5:1; II. K. 73:3; p. 58; IV. 16: 12. etc. takit hvarte fae*þerne æller möþerne,* neque paterna nec materna hereditate accepta. III. 83. Cfr. Arver 3, Fast 1, Lan, Legha, Muta, Utakin, Væþ. 3) antaga, bestämma: accipere, constituere. t. konong, bifkup, laghman, rættara, malsman, I. R. 1:pr; 2; II. R. ind. 3; Add. 6: 1; III. 106. t. fastudagha, lagh, II. K. 48; IV. 15; 6. dagh, manapa dagh, endagha (til) t., II. Add. 7: 25; 11: pr, 5-7; 12: 1; III. 68. cfr. Laghtakin, Undir taka. 4) gripa, fasttaga: deprehendere. I. Md. 8, 11; A. 15; P. 3, 5:1; 18. varpa takin vip v. mæp (styld etc.), I. p. 2: pr; IL R. 10; p. 58; Forn. , 9, 11, 44; III. 58,114,126. varpa inne takin mæp kono, II. K. 58. t. man i ſkoghi ſinum, viþ stuf, I. FS. 2: 2. 5) borttaga: auferre. I. R. 13; FS. 3, 5: pr; III. 126. ftiæla ok t., I. Þ. 4: pr. t. fæftikono mans, bortröfva: rapere. I. G. 3. 6) träffa, råka (om skott etc.): ferire, tangere (de ictu). II. Add. 7: 2. 7) begynna: incipere. t. at fyrnas, I. K. 6. t. dela, II. Add. 11: 16. not. 86. t. viper, idem. IV. 15: 15, nisi pro vaxæ ibi sit legendum varæ, ut credidit Ih. 8) takas, pass. finnas: inveniri, exsistere. taks eig fæ til, I. A. 5; II. A. 7. Taki, m. löftesman: fideiussor. I. P. 9, 17; II. P. 41, 52.

Takmark, n. gränsmärke: limes. innan - kana (gen. pl.), inom (stadens) gränsor: intra (urbis) limites. III. 79, Takfætia, v. a. emottaga, eller låta ställa borgen (för en sak, som man genom stöld eller rån förlorat, och sedermera i en annans förvar återfunnit): fideiussionem accipere (pro re sua, furto vel rapina sublata, et postea in aliena custodia inventa). I. P. 15, 17; II. P. 50, 52. t. grip fin, I. P. 12: pr; II. P. 44. t. i qvarfætu tak, II. P. 52. t. firi ran, d. ä. för en sak, som man genom rån förlorat: pro re rapina sublata. I. P. 9, 10; II. P. 41.

Tal, n. tal, antal: numerus. fyrra at tali, närmare i afseende på antalet af slägtleder: prior numero (graduum consanguinitatis). II. Add. 11:16. Cfr. Muntal.

Tala, v. n. 1) tala: loqui. II. A. 16. t. vip man, I. R. 5:6; II. R. 9. 2) föra talan (vid domstol): iure agere. t. til man, III. 89. t. a (ex. c. fkipti), atala: rem litigiosam reddere. II. Add. 11: 1, 2. Cfr. Atala, Atalan, Tiltala.

Tala, f. talan, åtal: actio, accusatio. talu veta v. gæra, L. Md. 3: pr; II. J. 29. Cfr. Atala.

Tapa (tappa), v. a. förlora, (tappa): perdere. I. R. 13; **p**. 13; II. R. 29; **p**. 46; IV. 14: 7.

Tea, v. a. te, visa: ostendere. IV. 15: 12.

Tegher, m. teg: portio agri v. prati ad aliquem vicinorum in pago pertinens. I. J. 13:3; II. J. 30.

Tez, vocabulum, sine dubio, corruptum ac superfluum. IL Add. 7: 16. not.

Tialdra, vide Tiældra.

Tid (thiidh), m. gång: vicis. en t., semel. II. K. 72:4. not. 73.

Tidare (thidare), adv. comp. oftare: saepius. IV. 12. not. 23.

Tiker, vide Taka.

Til, praep. c. gen. 1) till: ad. t. kirkiu, pings, iunabækar, I. K. 1; Md. 1: pr; R. 1: pr. etc. giva garp t. hindradags gæf, III. 100. hemfokn göres f. mans, II. Add. 7: 8. göra gærning t. mans, d. ä. emot: contra. II. Add. 7: 15. not. 5. fværia in t. mans, vide In. para gipter t. (kono), L. A. 8: 1. þær t., vide pær. t. pæs, donec, vide pæn t. vara, vara till, finnas: adesse, exsistere. I. Md. 1: 1; A. 4: 2; 14: 1; 23; G. 2: pr. etc. *fum brut æru t., fum* gengærþ virþis t., fum eghandans domber ær t., sum pæt ær vært t., etc. II. Praef; 111. 116; IV. 19: 4; V. 1. 2) ända till: usque ad. t. fætta mans, L. Md. 1:5. t. fæx marka, half mark, fæx lasfa, etc. II. K. 72: 5; A. 28; p. 5; Forn. 11; IV. 16: 12; V. 1. etc. t. fullar biuft, II. p. 6. t. örtugh korn, V. 3) conj. till dess: donec. t. enge Ι. fun dör, fæsta hans ær int., etc. I. A. 2: pr; 24:1; II. Add. 9:2; 11:14; III. 39, 80, 95. e til, vide E. — Cfr. Pær. Tügæf, f. 1) fästningagafva: arrha sponsalitia. I. G. 2: pr; II. G. 2. 2) städja: arrha conductitia. I. A. 24:1; **II.** A. 34.

Til mæli, n. tilltal: adloquium. ælta man af lagha -lum, drifva bort den som kommit för att i rättegångsmål lagligen tillsäga en eller göra något: vi repellere eum, qui in caussa iudiciali aliquid legitime indicturus vel acturus advenit,)(ælta af þing ftæmnu, II. Add. 7:16. not. 7. Cfr. ÖGL. h. v.

Til namn, n. titel, värdighet: titulus, dignitas. nöt fins gopa fapurs til nams, d. ä. konungavärdigheten: accepit (regiam) dignitatem, quam bonus eins pater habuerat. IV. 15: 13. Ih., qui forsan credidit til esse praepos., vertit: "titulum suum regium dignitatemque, bono suo patri acceptam retulit" (Diss. vet. Catal. Regg. Sv. G. p. 89.).

Til fighia, v. a. tillsäga: indicare, adloqui. II. K. 8.

Titula, v. a. kära: agere, petere. IV. 12.

Tiltalandi (tiltalendi), m. kärande: actor. IV. 12.

Timi, m. tid: tempus. II. Add. 6: 3; Y3: 2; IV. 12. timi ars, tid på året: anni tempus. V. 2. i ytarfta tima, i (barnets) sista stund: in extrema hora, sc. infantis; nam sequentia: mans æller kono, non ad v. tima sunt referenda, ut eredidit Bg., sed ad v. döpilfe. II. Add. 13: 1. hvarn v. hulkin tima, när som hälst: quocumque tempore. II. Forn. 46; III. 111. en tima, en gång: semel. II. K. 65; Dr. 7; Add. 12: pr. Cfr. Entima, Födflo timi, ping timi.

Tiu, num. tio: decem. I. K. 3; Br. 2; VK; II. K. 72: 4; J. 18.

Tiugh, n. tjog: icas. fæm t., centum. IV. 20: 4. Ih. confundit h. v. cum v. tigher, Isl. tugr, decas.

Tiughu (tyughu), num. tjugo: viginti. I. VS. 3: pr; A. 4: pr; VK; II. J. 18. etc. Scribitur *tyghu*, IV. 15: 15; 16: 12. *tiughi*, III. 72.

Tiunda, v. n. betala tionde: decimas dare. II. K. 36; 72: 1. Cfr. Hovoptiunda.

Tundi (tyiundi), num. tionde: decimus. IV. 14: 10; 15: 10; 16: 10.

Tiundi, (tyundi), m. tionde: decimae. I. K. 5, 15: pr; 17, 20: pr, 1; G. 8: 1; Br. 1; II. K. 36, 38, 39. etc. Scribitur tyendh, thiendh, tiendhæ, thighendhe, etc. II. K. ind. nott. 8, 10, 39, 41, 44; cap. 73: 7. not. 100. tinda, -dæ, -dæn, -danum, pro tiundu etc. I. Br. 1, 2; II. K. ind. 36, 37; cap. 6, 37. Cfr. Hovop-, Kirkuu-, Korn-, Qviktiundi, Qvikker.

Tiuper, n. tjuder: funis, quo pecus pascens intra certos fines retinetur. lata hæ/t v. grip i t., I. FS. 6: 2, 4; II. Forn. 26, 29.

Tiuperfæ, n. tjudradt kreatur: pecus in pastu fune ligatum, ne certum quoddam spatium excedat. I. FB. 4: pr; II. U. 9; III. 40. in titulo.

Tiuper hæfter, m. tjudrad häst: equus in pastu ligatus (cfr. *Tiuperfæ*). II. U. ind. 11. *Tiupra*, v. a. tjudra: pecus pascens fune ligare ne ultra certum spatium circumvagetur. II. U. ind. 9, 10; cap. 10.

Tipaköp (thipa köp, tydæ köp), n. (a tipir) en årlig afgift till presterskapet, af dem som ej betalte tionde: annua pensio, quam sacerdotibus debebant ii, qui decimas non pendebant. II. K. 43; III. 1, 2; IV. 21:65. Perperam scribitur tionda kiöp, II. K. 43. nott. 38, 48. Cfr. Paſka pænningar.

Tipir, f. pl. offentlig gudstjenst: sacra publica. t. veta, halla gudstjenst: celebrare sacra. I. K. 12: pr. Cfr. Mungats tipir.

Tiældra, tialdra (tyaldra), f. råmärke, prov. tjällra: limes. I. J. 10: 1; 19: pr; II. J. 22, 44. t. mællum, hela sträckan emellan två råmärken: toto agri v. silvae spatio inter duos limites. II. Forn. 11; U. 5; Add. 3: 6.

Tiældrubrut, n. råmärkens upgräfning: motio limitum. II. K. 63; Add. 4:1; 10; IV. 21: 33. not. 40. Cfr. *Ren*.

Tiældrubyrd (tyalrubyrd), f. i. q. tiældrubrut. II. K. 63. not. 71; IV. 21: 33.

Tiældru sten, m. gränssten: lapis terminalis. I. J. 10: pr; II. J. 22.

Tiæra, f. tjära: pix-liquida. Cfr. Torf. Toft, vide Topt.

Tolfti (tofte, IV. 16: 12.), num. tolfte: duodecimus. t. dagher, I. Br. 4; II. K. 51, 52; vel t. dagher iula, II. K. 49; IV. 3; trettondedagen: festum epiphaniae, d. VI Ianuarii, dies duodecimus (exclusive, v. decimus tertius inclusive) post diem nativitatis Christi.

Tompt, Tomptgarþer, vide Topt, Toptargarþer.

Topt, f. tomt: area. I. J. 2: pr; 7: 2, 3; 9; M. pr. lagha t., II. J. 18, 19; Forn. 13. Scribitur toft, I. J. 11, 12: pr, 1; 13: pr. topft, I. J. 11. top, I. J. 9: pr. tompt, II. O. 1: 14; J. 1; III. 45. etc. tomp, I. J. 9: pr. nott. 32, 34; M. not. 1; III. 45. tompnt, IV. 5. gurpar Eggia ater til t., d. ä. sedan hemmanets egor äro bortsålda, äro gardsgårdarne qvar, hvilka det åligger tomtens egare att underhålla: divenditis agris ad praedium pertinentibus, restant saepimenta cum area connexa, i. e. areae dominus obligatur ad illa struenda. II. Forn. 36; III. 45. Cfr. Holms tompt.

Toptargar'er (tomptæ-, tompt-, tompgarþer), m. gärdsgård omkring tomt: saepes circa aream. I. A. 21: 2; J. 0: pr; II. A. 30; J. ind. 21; cap. 21.

Torf, n? torf: caespes. döma til t. ok til tiæru, allitt. I. Md. 8; p. 3: pr; II. Dr. 10 (ubi thors pro torfs); D. 24. ett straff för tjufvar, som bestod deri, att brottslingens hufvud rakades, beströks med tjära och derpå beströddes med fjäder, hvarester han måste springa gatlopp emellan menniskor, som på honom kastade torf, stenar och dylikt: poena furum, quae in eo consistehat, quod fur, capite decalvato, pice liquida lito, plumisque adsperso, inter homines ab utroque latere ordinatos, currens, ab illis caespitibus, lapidibus aliisque eiusmodi rebus peteretur. Haec ex antiquo Iure Norvegico, ubi fur ita puniendus appellabatur torfs madr ok tioru madr (K. HAGEN HAGENSENS Frostep.L. part. 15. cap. 37; BiarkeyarR. cap. 62.), illustravit CALONIUS, Diss. de prisco in patria servorum iure, §. 35. not. — Ih. credit v. torf significare lapidationem, a tyrva, Anglo-Sax. torf*ian*, lapidare; at, etiamsi *torfian* quoque habeat latiorem iactandi significationem (vide MARESCHALLI observ. in vers. Evang. Anglo-Sax. p. 546.), v. tyrva tamen (Isl. caespite tegere, BH.) potius a torf deducenda nobis videtur.

Torgh, n. torg: forum. I. P. 19:3; II. Fr. 8; P. 57. Torghköp, n. köp, afslutet på torget: emtio in foro facta. köpa - pe rættu, I. p. 19:3; II. p. 57.

Torva, 1. torfva: caespes, gläeba. L. K. 21.

Tro, f. tro, trohet: fides. t. giva, lofva trohet: fidem promittere. II. O. 1: pr. Cfr. Trogivin.

Troa, v. a. tro, hafva förtroende för: credere, confidere. I. p. 5: 1. — II. p. 30. pro troa habet tro a.

Trogivin, adj. som lofvat någon trohet: qui fidem alicui promisit. t. man, II. Add. 7: 31. Cfr. Tro.

Trol, n. troll: monstrum magicum. I. R. 5: 5.

Troldomber, m. trolldom: ars magica. II. Add. 5: 2.

Troleker, adj. trogen: fidelis. I. R. 1: pr; II. R. 1.

Trolika, adv. troget: fideliter. I. R. 1: pr. not. 10.

Trolshamber, vide Hamber.

Trolf kaper, m. i. q. *troldomber*. I. **D**. 5: 2; II. **D**. 33.

Trygger, adj. 1) trogen: fidelis. IV. 15: 10. 2) trovärdig: fide dignus. I. S. 2; III. 84; IV. 10: 1. not. 32.

Træ, n. 1) träd: arbor. I. O. 5; II. O. 2:12; U. 14. Cfr. Fryct træ, Ættar træ. 2) stock, spira: tignus. I. Md. 12: 1; 15: 3; II. Dr. 25, 38.

Træagarþer, m. trädgård: hortus. treagar pro treagarþ, III. 123.

Træpa, v. a. plöja: arare: I. J. 17: 1; II. J. 40.

Træpi, n. egentl. plöjning; åkerjord: proprie aratio; ager. II. R. 19. not. 59. t. up taka, plöja up jord, som forut ej varit plöjd: novalem arare. I. J. 17: 1; II. J. 40.

Tröft, f. förtröstan: fiducia. mæþ guþs t., med förtröstan på Gud: Deo confidens. IV. 14: 15.

Tver, num. två: duo. I. B. 3: 1; A. 13: pr, 2, 3; 24: pr; G. 8: pr. etc. tvær, L. G. 8: pr; II. Fr. 5. fem. tvar, I. Md. 1: 3; A. 21: 2; G. 8: pr. tva, I. G. 8: pr. tver, II. O. 3. neut. tu, I. A. 16: pr; 21: 2; J. 4: 3. gen. tvæggia, I. Md. 8; G. 7; J. 2: 2; 9: 1. etc. tvægiæ, I. **D**. 9; II. K. 60. tvigiæ, II. A. 1, 35. tviogæ, III. 84. dat. tvem, I. Md. 14: 3; R. 8: pr; Br. 3. tvanni, I. Md. 1: 2; 14:1; G. 9:5. tvanni, I. Md. 11; G. 7; J. 2: 2; 13: 2. tvannum, I. G. 9: 7. acc. m. tva, I. K. 15: pr; Md. 8. tvæ, I. B. 3; G. 1. tve, IL VS. 14. f. tvar, I. K. 2; Md. 5: 6. n. tu, I. J. 4: 2. tvænni, II. J. 27. i tu skipta, vide Skipta. Cfr. Annattvæggia, Hvartvægia.

Tvæfalder, adj. tvefald: duplex. Cfr. Hor.

Tvægilda, v. a. ersätta dubbelt: duplum rependere. II. R. 17, nisi tvægildæ ater pro tvægildi ater giældæ errato sit scriptum.

Tvægilder, adj. för hvilken bötes dubbelt: ob quem duplex penditur mulcta. II. Add. 5: 1; III. 87.

Tvægildi, n. ersättning af dubla värdet: dupli compensatio. t. ater gialda, I. R. 8: pr. Cfr. Tvægilda.

Tvælöte, pro tvæ löte, m. pl. två tredjedelar: bes. II. R. 30. not. 20; M. 4. not. 32.

Tvæskylder, adj. skyldig att betala dubbelt: ad duplum solvendum obligatus. II. Forn. 51; III. 138.

Tvæföre, n. (a fværia) dubbel edgång: duplex iuratio. Inde

Tvæföres efer, m. ed, som af olika tylfter emot hvarannan gås i samma mål: iuramentum contrarium, a diversis dodecadibus in eadem caussa factum. III. 46. coll. c. II. Add. 2: 2.

Tvætylter, adj. (a tylft), (ed) som gås af två tylfter: (iuramentum) a duabus iurantium dodecadibus datum. II. Add. 7: 25. Scribitur tvætyltæper, not. 71. ibid.

Trghu, vide Tiughu.

Tylft (tylpt, tilft, tilpt, tölft, tylts tylfpt, I. J. 2: 2. typlt, I. FB. 6: pr.), f. 1) tolft, ett antal af tolf: dodecas half t. (bounda manna), I. J. 15:1 (cfn. not. gr. ibid.); II. J. 36. 2) i synnerhet ett antal af tolf män, som tillsammans svuro i den deraf så kallade tylftareden: speciatim numerus duodecim virorum, qui una iurabant in iuramento inde tylftar eper dicto. I. Md. 1: 2; II. Dr. 3. i t. ftanda, a) om de tolf edgärdsmännen: de duodecim iuratoribus. I. Md. 1: 2; II. Dr. 3. b) om vitnen: de testibus. I. R. 6; J. 2: 1; II. R. 12; J. 2. firi t. ganga (ok *sværia* etc.), framträda inför tylften (för att aflägga den ed, som tylften sedan skulle bekräfta): coram duodecim iuratoribus prodire (et iuramentum dare, a duodecim viris postea confirmaudum). I. Md. 1: 2; R. 8: pr; J. 2: 1, 2; 15: 1; II. Dr. 3; R. 18; J. 2, 3, 36. vitni i t. bæra, I. J. 2: 2; 15: 1; II. J. 36. vitni bæra firi t., II. J. 3. Cfr. Tylftar eper. t. a fæperni ok half t. a möherni, I. Md. 3: 2; II. Dr. 8; Add. 2: 12, 13. not. 60. cfr. atertan manna eper in v. Eper. tvænni -er, d. ä. dubbel tylftared, eller tjugofyra mäns ed: iuramentum duarum dodecadum v. viginti quatuor virorum. I. B. 1: pr; G. 7, 9: 6, 7; J. 7: pr; II. K. 52; Dr. 3; J. 15, 29; Add. 2: 2; 13; III. 48, 76. cfr. Næmdarmaper 3, Sværia, Vita, Vitna, Væria, Værna.

Tylftar eper, m. tolf mäns ed: iuramentum dodecadis v. duodecim virorum. I. K. 8: 2; 12: 2; Md. 1: 2; A. 17: pr; G. 5: pr; R. 7: 1; 13; FB. 6: pr; II. K. 15, 25; A. 22; G. 4; R. 29; Add. 9: 1. t. ok tvæggia manna v. tu vitni, I. G. 9: 5; P. 14, 19: (1,) 3; **FB.** 11: 1; **H. G.** 16; **D.** 39, 48, (52, 55,) 57; **U.** 26. Cfr. tolf manna eper in v. Eper; Dylia, Sværia, Tvætylter, Vita, Vitna, Væria, prætylter.

Tymber (timber), n. timmer: materiale, ligna aedibus contignandis apta. I. A. 18: pr; II. A. 26; Forn. 31; Add. 4: 3.

Tymber ſkogher, m. timmerskog: silva arborum aedificandi materiam praebentium. II. Forn. 33; Add. 3: 1.

Tyrva, v. a. (a torf) slå, prov. torfva (egentl. med torf eller stenar): ferire, icere (proprie caespitibus v. lapidibus). t. man til bana mæß stenum, IV. 16: 2.

Tyundi, vide Tiundi.

Twkkiu fæ, tækiu fæ, n. (a taka) kreatur (eller annan egendom) som man på en annans vägnar emottagit: pecus (aliave res) alieno nomine acceptum. I. FB. 6: pr; II. U. 13. Cfr. Tækkiumaþer.

Tækkiumaþer, m. (a taka) upbördsman, en som på en annans vägnar emottager något: qui aliquid alieno nomine accipit, (exactor). - mæn kræfia, begära att män må bli förordnade att emottaga böterna: viros poscere, qui mulctam accipiant. I. S. 1.

Tælia, v. a. (a tal) 1) räkna: numerare. II. G. 16; IV. 16:12. Cfr. Frændfimi, Up tælia. 2) förtälja, upläsa, säga: recitare, dicere. I. VS. 2:1. fva ær i lagluum talt, I. p. 4: pr; II. p. 29. lagh t., upläsa lagarne (för folket, såsom lagmännen plägade): ius dicere, leges recitare (ut solebant legiferi). IV. 14: 4, 10, 13. tald lugh ok takin, allitt. lagar, som (af lagmännen) voro uplästa och (af folket) antagna: leges a legiferis recitatae et a populo receptae. IV. 15: 6.

U, V.

U, vide Or.

Vafter, vide Væva.

Vagn, m. vagn: currus. Scribitur vaghin, II. p. 58. vang, I. FS. 3; IL Forn. 15.

Vagna, vide Væghna.

Vakn, n. vəpen: arma. I. Md. 12: pr; **p**. 19: 2; II. Add. 5: 1. not. 59. Cfr, Vapn.

Vakta, v. a. gifva akt på: observare, notare. v. at mannum, II. Forn, 46. not. 69.

Vald (gen. vælz, IV. 14:11.), n. 1) magt, välde, kraft: potestas, potentia. I. R. 2. not. 20 (cod. A. pro valds male habet valdær, a vælia, eligere, ut videtur); II. Praef; K. 48; R. 2; IV. 14: 7, 11, 14, 17; 19: pr, 2. fripar mans ægha v., I. G. 3; II. G. 2. hvarti mæþ vitu æller valdi minu, I. Þ. 7: pr; II. p. 35. fulkomen at valdi ok viti sinu, IV. 14:15. Cfr. Fulkomen. 2) vald: vis, violentia. II. Add. 7:19. not. 29. Cfr. Gæsta, Taka 1. 3) råltighet (att göra något): ius (aliquid faciendi). I. M. 2; P. 5: 1; II. P. 21, 30; M. 2; Forn. 12; IV. 18:5. pæt ær vald hans, I. Md. 1:1; A. 9:1; II. Dr. 1; A. 13; J. 7, 12. pæt ær vald (sc. hans), I. J. 3: pr. (II. J. 4. pro vald male habet vell, väl: bene). v. ok vitsord, allitt. II. Add. 11: pr. v. ok værn ok vitsord, ibid. S. 6.

Valda, v. a. c. dat. (impf. vulti v. vult; sup. vullit v. vuldit) 1) råda, hafva rätt att afgöra: potestatem v. ius decidendi habere. I. K. 11; R. 3: pr; II. K. 21. not. 50. (ubi in cod. M. scribitur volla). v. hælghumdome, säges, i oss obekant mening, om den, hvars vederpart skulle vid edgång vidröra helgons qvarlefvor: dicitur, sensu no-

bis incognito, de eo, cuius adversarius in iurando tangeret sanctorum reliquias. II. J. 15, 38. — Cfr. *Opolfkipti.* 2) vålla, vara skyldig (till brott): in caussa esse, auctor esse (criminis). I. P. 7: pr; 19:1; II. P. 35, 55; III. 104.

Valder, m. vall, mark: campus. Cfr. Grunvalder, Vighvalder, et ind. nom. locc. vv. Affævalder, Linkorna vallir. Valder, part. pass. a vælia, vide, Vald 1.

Valdföra (valföræ), v. a. 1) med våld föra (från ett ställe till ett annat): vi transportare (e loco in alium). II. Add. 7: 19; III. 111. 2) våldföra: violare. qvindi v., d. ä. våldtaga:* vi stuprare. IV. 19: 2.

Valdsværk (valzverk), n. 1) våldsgerning: violenta actio. mæp -kum, II. Dr. 41. mæp fullum -kum, II. R. 13; Add. 3: 3. ftanda gen mæp vapnum ok -kum, allitt. II. Add. 5: 1. 2) upsåtligt brott: delictum consulto commissum. mæp (fullum) -kum, d. ä. med upsåt: consulto. II. Forn. 9; U. 21, nisi his locis pro valzverkum legendum sit viliaverkum.

Valdugher, adj. väldig, mägtig: potens. IV. 12, 10: 1.

Valtra, v. n. valtra sig: volutari. II. U. 7. Cfr. Vælta.

Valtran, f. vältring: volutatio. I. FB. 2; II. U. 7.

Van, f. vån, osäker förmodan: incerta opinio. veta v. til arva mans, II. A. 18.

Vanda, v. a. bry sig om, prov. vanna: curare, laborare. IV. 19: 4.

Vandrapi, n. (a vander, difficilis, et rapa) fara: periculum. II. O. 1: 12; Forn. 50.

Vanför, adj. svag, som ej kan hjelpa sig sjelf, (vanför): debilis. III. 80.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

Vang, vide Vagn.

Vangöma, f. vårdslöshet: incuria. II. U. 6, 13. not. 5.

Vangömfla, f. i. q. vangöma. I. R. 12; FB. 6: pr; 10: 1; II. R. 28; U. 13, 24.

Vant, Vantræs, vide Vatn, Vatnras. Vapn, n. i. q. vakn. II. Dr. 23; p. 56; Add. 7: 7, 13; 11: 19. Cfr. Hærvapn, Sven, Valdsværk.

Vapnaskipti, n. vapenskifte: dimicatio, pugna. II. Add. 7: 17.

Var, f. vår: ver. III. 57, 87, 140. Cfr. Höft.

Var, pron. vår: noster. I. K. 1; R. 1: pr. etc. værs, gen. n. I. Br. pr, 6. varre, dat. f. II. Add. 9: pr.

Vara, væra (væriæ, perperam, I. P. 13.), v. n. vara: esse. I. Md. 1: 1, 2; 3: 2; 5: 5. etc. æm, praes. ind. 1. pers. I. P. 14. a/t, 2. p. I. R. 5: pr; 8: pr. er pro ær, I. K. 3, 6, 7: pr, 2; 10: 3, 4; II. O. 1: 6. etc. ar pro ær, I. A. 13: 2; J. 6: 1; FS. 2: pr; III. 67. aru pro æru, I. A. 21: 1; R. 5: 5; III. 98; V. 2. æræ, æra, II. Praef; K. 21, 60, 72: 5. ara, V. 1. vær pro var, impf. I. CB. vært, 2. pers. impf. I. Md. 3: 1. fe, praes. conj. I. K. 7: 1; 8: 1; 10: 4. etc. fi, idem, III. 1. — viþ v., vide Viþ. þæt ær fva at underftanda, etc. vide conj. At 4.

Vara (væra, I. K. 5.), v. a. tillsäga, underrätta (om något som skall göras): commonere, denuntiare (de co, quod faciendum est). man vip v., I. K. 5; p. 13; II. K. 2. not. 23; 8; p. 46, 52; J. 45. Cfr. Laghvaraper, Siunættinger.

Vara fru dagher, m. vårfrudag, någon af Jungfru Marias högtidsdagar: festum S. Mariae. I. Br. 4; II. K. 52; III. 18. v. þæn förfti um höften, d. ä. Marie himmelsfärds dag: dies assumtionis S. Mariae, d. XV Augusti. II. K. 54. Cfr. Vara fru föd/tu dagher.

Vara fru födflu dagher, m. Jungfru Marie födelsedag, Mormessa, (sednare vårfrudagen om hösten): dies nativitatis S. Mariae, d. VIII Septembris. I. Br. 3.

Vardveta, vide Varbveta.

Varfru, f. Jungfru Maria: S. Maria virgo. II. K. 15. not. 23. etc. at perperam, pro vattum. Cfr. Fru.

Varghagarper, m. varggård, en instängning till vargars fångande; saeptum, lupis capiendis accommodatum. II. Forn. 46. Cfr. S. NILSSON, Skandinavisk Fauna, 1. B. Lund 1820, p. 58.

Varghanæt, n. vargnät: rete, quod lupis tenditur. II. Forn. 46.

Vargher; m. 1) våldsverkare, förstörare: violator, latro: Cfr. Gorvargher, Kasna vargher. 2) varg: lupus. I. R. 12:1; FB. 6: pr; II. R. 28; U. 13. Cfc. Vinna 2. — Si, ut innuit BH., h. v. proprie significet intrepidum, audacem, $\dot{\alpha}$ -argr, ab argr, pavidus, verisimile est, eam primum ad lupos, deinde generatim ad violatores fuisse translatam.

Varia, vide Væria.

Varsker, adj. (a vara, videre) klok, upmärksam, prov. varsk: prudens, perspicax. IV. 14: 19; 16: 14.

Varþa (varda, værþa, værdha, værþe, varþee; vordhæ, II. K. 14. not. 8. etc.), v. a. c. dat. 1) vårda, sköta: custodire, curare. I. A. 12: pr; G. 6: 3; II. G. 11. 2) vårda sig, bry sig om: curare, pensi habere. I. Md. 1: 3. 3) ansvara för, prov. våla: praestare (periculum rei, damnum etc.) I. K. 7: 2; 8: pr; 10: 2; 20: pr; A. 9: 1; R. 12; J. 2: pr; P. 19: pr; FB. 6; II. K. 13, 14, 19; A. 13; R. 28; P. 54; J. 1; U. 13; Add. 11: 6; III. 115. botum v., i. q. böta, I. Md. 5: 2; II. Dr. 11; Add. 11: 4, 17. (*funætta*) taki firi v., i. q. i tak ganga, genom borgen ansvara för en sak: fideiussione pro re spondere. II. p. 42. varpæ pro væriæ, ni fallimur, scriptum est I. J. 2: pr.

Varpa (impf. varp, vard, III. 124; IV. 15: II. not. 44; 16:12; 19:1.), v. n. 1) varda, blifva: esse, fieri, ex. gr. varper maper dræpin, far, etc. si quis occisus, vulneratus etc. fuerit. I. K. 3, 12: pr; Md. 1: pr;: S. r. etc. værber al*tara sten lös,* si mensa altaris refixa fuerit. I. K. 5. værdi aldrigh inlænder, I. Br. 3. þæn ær firi styld ær vurpin, den som varit ute för stölden, d. ä. blifvit bestulen: is qui furto obnoxius est, v. res suas furto perdidit. I. p. 3: 1; II. p. 25. Juker vard aldrigh til godgærninga, IV. 16: 12. Scribitur in praes. varber, varbær, værber, værpær, værder, værdær, verper, verder, verdher; I. K. 1, 3, 5, 7: pr, 1; 12: pr; Md. 1: pr; S. 2; G. 5: r. etc. varpr, II. G. 6. vaper, II. G. 2; p. 50; Forn. 29. væper, II. R. ind. 19; p. 25; Add. 6:3. impf. pl. 3. p. vurbu, I. A. 18: 2) ske: fieri. værdær v. værdar 1. þæt ∫va etc., þæt værdær ok ∫va oft etc. IV. 19:1. nu kan fva v. etc. II. K. 73: 3. not. 49; Add. 6: 4.

Varþa, v. a. öfverlemna: tradere. Cfr. Anvarþa.

Varper, adj. vide Værper.

Varper, part. pass. a Væria, q. vide. Varpia, vide Værpia.

Varping, n. räfsinga-, fjerdings- och häradsting som höllos om våren: iudicium supremum, quadrantis et totius territorii, verno tempore celebrata. Cfr. Höftping.

Vurpnaper, m. (a varpa) vårdnad, familj: tutela, familia. I. R. 11: 1.

Varpveta, vardveta, v. a. c. dat. (a varper, custodia, cura, et veta) var-

da, underhålla, prov. vardvajta, vålveta: curare, tueri. I. K. 1; J. 13: pr; II. K. 1, 44; U. 6. Scribitur vorvetha, II. K. 1. not. 94.

Vasler, vide Væsler.

Vat, vatt, f. de tolf män tillsammentagne, som svuro i en tylftared: duodecim viri in iuramento tylftar eper dicto una iurantes. bipia fva fær gup holl ok v. finni, I. G. 9:5; R. 8: pr. Cfr. Vatter, Fylsvat.

· Vata, vide Afata.

Vatn (vant, II. J. 42.), n. 1) vatten: aqua. I. K. 1. 2) sjö eller ström: lacus v. flumen. I. R. 12: pr; J. 17: 3; M. 4, 7; FB. 6: pr; II. Add. 11: 6, 7; IV. 5. etc. Cfr. Almænnings-, Opolvatn, et ind. nom. locc. vv. Vandriuda-, Örsvatn.

Vatnras, f. vatnets lopp, strömfåra: cursus fluminis, alveus. I. J. 17: 3. Scribitur vant ræs, II. J. 42.

Vatnværk, n. vattenverk: mola, aliudve opus aquarium. II. Add. 11:6 (ubi vatnværß perperam scribitur), 7. Cfr. Opolvatnværk.

Vatter (vattum pro vattum, II. p. 52.), m. en af de tolf män som svuro i en tylftared: unus e duodecim viris in iuramento tylftar eper dicto una iurantibus. fva fe mær gup holl ok vattum minum, formula iuramenti, I. Md. 1:2; 3: pr; VS. 4; II. Dr. 3, 8. bipia fva fær g. h. ok v. finum, I. K. 12:2; Md. 1: 3; 3: 1; S. 1; G. 7, 9: 6, 7; R. 5: pr; J. 2: 1, 2; 7: pr; 15; p. 14, 17; II. K. 3, 15. etc. Cfr. Vat, Vætti.

Vaxa, v. n. växa: crescere. han tok viper v., hans välde begynte stadga sig: potestate crescere coepit. IV. 15: 15; cfr. not. 59. ibid. Scribitur in praes. vægzs, I. Br. 1. Cfr. Avaxter.

Vapa blod, n. blod, utgjutet genom våda: sanguis fortuito effusus. I. K. 21; II. K. 46.

Vapa bot (vapæ böt), f. vådabot: mulcta delicti involuntarii. I. VS. 2: 1.

Vapa brænna (vapæ branna), f. vådeld: incendium fortuitum. II. U. ind. 22.

Vapa eper (væpæ eper), m. vådaed: iuramentum de damno casu dato. IL VS. 13; Add. 5: 3.

Vapa hug, n. vådahugg: ictus fortnitus. I. B. 5; II. Fr. 9.

Vapalæster (væpælæster), m. stympning, gjord med våda: mutilatio casu facta. I. S. 4:8.

Vapa far (vapæ fær, væpæ far), n. sår, gjordt med våda: vulnus casu inflictum. I. VS. rubr; 1:4; 2: pr; 3: pr.

Vapa fkena, i. en med våda tillfogad fkena: vulnus v. laesio fortuita, instrumento non per se letali facta. L VS. 4; II. VS. 12.

Vapa værk, n. vådlig gerning: actio fortuita v. involuntaria. dræpa man mæp v., I. A. 11; II. A. 14; Add. 11: 13.

Vapi, m. 1) våda, fara: periculum. IV. 19: 1. Cfr. Siæla vapi. 2) våda, vådlig gerning: casus, actio involuntaria. I. VS. 1: pr, 1; 2: 1; II. U. 22; Add. 7: 14; 11: 13, 14.

Vapir, f. pl. kläder: vestimenta. Cfr. Brup vapir.

Vapvi, m. (Isl. vödvi) köttfull del af kroppen: torus, pars corporis carnosior. I. VS. 1:3.

Ubarper, adj. ej slagen: non verberatus. II. Forn. 30.

Ubipin, adj. oombedd: non rogatus. III. 68.

Ubrutliker, adj. obrottslig: insons. II. O. 1: 13; Add. 7: 24.

Uburghin, adj. obärgad (om gröda): non perceptus v. collectus (de fructu terrae). II. A. 20; J. 9.

Ubötter, adj. obött, för hvilken böter ej blifvit erlægdæ: non mulcta lutus v. redemtus. ær friþer mans u., om böterna, genom hvilka en fredlös

skulle återfå sin fred, (vid hans död) ännu icke äro erlagda: si (mortuo exsule,) mulcta pro pace v. iure in patriam redeundi nondum sit soluta. I. B. 7. Dubia tamen est tam lectio quam significatio h. v. Cfr. not. 13. l. c. — II. Fr. FI. habet *ut bötter*, quod nullum sensum praebere nobis videtur.

U dömder, adj. odömd: non'iudicatus. at - do, utan föregången dom: re non in iudicium vocata. III. 92.

Udöme, n. elakt esterdöme, prov. udöme: malum exemplum. IV. 14:11.

Veta (væitta, væta), v. a. 1) göra: facere. talu v., I. Md. 3: pr. vitni v., i. q. vitni bæra, I. B. 1: pr. v. manni hemfokn, I. Md. 9; II. Dr. 20. v. manni far, I. S. 6: 1; VS. 2: 1. Cfr. Atala, Forvift, Fæarföling, Tipir, Varpveta. 2) förläna, gifva (jord) till förläning: feudi nomine dare. II. M. 8.)(fköta, not. 47. ibid.

Veta, n. vide Vætta.

Vepe værk, n. (a vepa, venari) jagt: venatio. II. U. ind. 15.

Ufalder, adj. ej sakfäld: non condemnatus. at - du, I. R. 4: pr; II. O. 1:15; R. ind. 4. Cfr. not. 15. pag. 152. at - du mali, IV. 9: 2.

Ugilder, ogilder, adj. 1) ogild, ej gällande: irritus. II. J. 46; Add. 7: 26; 11:2; III. 141. 2) ogild, oduglig, ej i godt stånd (om gärdsgård, väg, etc.): non rite paratus v. exstructus etc. (de saepc, via, etc.). I. J. 11, 13: 1; 17: pr, 1; II. J. 23, 28, 39, 40; Forn. 32. liggia u., I. FB. 1; II. K. 8. not. 81; J. 21; Forn. 32; U. 1, 3, 6. Sed pro ugilt legendum est opit, II. U. ind. 4. 3) ogild, (gerning) för hvilken ej bötes: impunitus, (factum) pro quo nulla mulcta solvitur. I. LR; II. P. 17; Add. 5: 1; 7: 4, 6; III. 87; IV. 19: 4. 4) ogild, för hvilken ej bötes (om han blir dräpen): qui impune occidi pot-

est. II. Add. 7:4; IV. 9:1. doma (drapara v. piuf) u. firi arva ok æptimælanda, d. ä. att dråparen kan af den dräpnes arfvinge saklöst dräpas, eller att tjufven kan (af målseganden) dräpas, utan att hans arfvinge i sådant fall har någon talan: sententiam ferre (de homicida vel fure), secundum quam sive homicida ab occisi herede actionem instituente impune occidatur, sive fur (ab actore) occidi possit, nulla actione illius heredi competente. I. Md. 1: 3; 8; B. 8; p. 3: pr; II. Fr. 12; Dr. 4, 19; **p**. 24, 58. dömi v. læggi u. han (sc. eum, qui occisus est) a pingi, I. Md. 8-11; II. Dr. 10-22. /0kia man til ugils, d. ä. att han må blifva dömd ogild: actionem instituere contra aliquem, ut neci obnoxius iudicetur. I. S. 6: 1. liggia u., II. p. 58; III. 109. liggia u. i botum, II. Add. 11:17. liggia u. a værkum finum, II. Þ. 25. I samma mening brukas detta ord om klocka, för hvilken ej bötes om den blir sönderslagen, samt om fäkreatur som flöjer: eodem sensu occurrit h.v. de campana, ob quam, si rumpatur, nulla mulcta solvitur, et de pecore saepimenta transsiliente. I. K. 10: 3; R. o. 2; II. K. 19; R. 22.

Ugipter (ogipter), adj. ogift: innuptus. I. A. 21: pr; II. K. 72: 2; A. 6, 30; III. 56. u. ur v. af garpe, II. A. 28; Forr. 50; III. 83. cfr. Garper 3.

Ugiflat, adj. n. at ugifladu, utan att gislan blifvit gifven: non datis obsidibus. IV. 15: 10.

Uhemol (uhemul, ohemol), adj. som ej kan hemulas eller försvaras mot klander: cuius possessio v. alienatio defendi, vel evictio averti nequit. II. Add. 11: 3; III. 101, 150.

Uhemolt (uhemmolth), adv. oförsvarligen, olagligen: iniuste, nullo iure. IIL 80.

Uiafliker, adj. otvifvelaktig, säker: indubitatus. II. Add. 9: 1.

Vigh, n. 1) strid, oenighet: pugna, rixa. I. O. 6. 2) drap: caedes. v. vinna, allitt. pro dræpa, I. K. 12: pr. (ubi vihit pro vighit). vighi lyfa, I. Md. 1: pr; II. Dr. 1.

Vighia (via, II. K. 1.), v. a. 1) inyiga (saker till heligt bruk): consecrare (res sacro usui destinatas). v. kirkiu, I. K. 3; Br. 2, 3; II. K. 2, 6, 10, 72: 4; IV, 16: 12. fva fum kirkia ær til wighp, såsom det vid kyrkans invigning blifvit bestämdt (angående tionden): prout in consecratione aedis sacrae statutum est (de decimis). I. K. 17: pr; II. K. 36. han vighdi (kirkiu) til fæm pænninga bla etc. IV. 16:11. v. kirkiugarb, IV. 16: 1. v. krusfur, mæsfufat, kalka, etc. I. K. 5; II. K. 2, 8. font v. (in baptismo), I. K. 1; II. K. 1. Cfr. Uvighper. 2) inviga till biskop: episcopum consecrare. IV. 16: 2. 3) viga: nuptias conficientibus benedicere. v. hion, III. 104. vighias vip konu, III. 95. 4) förrätta en viss ceremoni vid begrafning: ritum quendam liturgicum in sepultura peragere. lik v., I. K. 18; II. K. 42.

Vighvalder, m. ställe der en strid hålles eller ett dråp sker: locus pugnae vel caedis. I. Md. 3: 1; S. 2; II. Dr. 1, 17.

Vigfl (vixl, vilx, vixls, vixl), f. 1) invigning: consecratio (rerum sacrarum). kirkiu v., I. K. 3, 6; Br. 2; H. K. 9. altara v., I. K. 5; H. K. 8. 2) biskopsinvigning: consecratio episcopi. I. R. 2; H. R. 2. 3) vigsel: benedictio nuptialis. III. 20. (ubi frxl scribitur). Cfr. Vig/la lius, Sanvigfl, Sanvigilfe.

Vigfla lius, n. pl. ljus som brunno under vigseln: candelae, quae in benedictione nuptiali accendebantur. II. K, 53; III. 20.

Vika, f. i. q. uka. II. K. 21; A. 4; IV. 19: 1. nio vikna fasta, II. K. 49. cfr. Fasta 3.

Vild, f. veld: favor (alterius partis). II. Praef.

Vilder (vilpir), adj. 1) vild: ferus. II. VS. 14; Dr. 39. 2) vilsefarande: errans. III. 82.

Vildi hors, n. vildhäst: equiferus. I. Br. 2. not. 32. Cfr. Stophors.

Vili, m. vilja: voluntas. II. K. 67; U. 22; Add. 6: 4. etc. mæß v.)(vapa, II. Add. 11: 13, 14. þæs v., i det upsåt: eo consilio. II. Add. 7: 1. fræmia fin v. (viß kono), II. Add. 7: 12. ægha v. hava fin v. (cum pecore), I. R. 5: 3; II. R. 8. Cfr. Godvili, Ilder, Vreßsvili.

Vilia, v. a. vilja: velle. impf. vildi, I. VS. 4; II. Add. 6: 2. etc. pl. vildu, II. Add. 7: 3. num han vili, nisi velit. I. K. 15: pr; 18. etc. *fass viliandis*, i det upsåt: eo consilio. II. Add. 7: 1. not. 4. Cfr. Sialfviliande.

Vilia brænna, f. mordbrand: incendium consulto factum. II. U. ind. 21.

Vilia laster, m. upsåtlig stympning: mutilatio consulto facta. I. S. 4:8.

Vilia værk, n. upsåtlig gerning: actio consulto patrata. mæp - kum, upsåtligen: consulto. II. O. 2:14; U. 22; Add. 11:13. Cfr. Valdsværk.

Uilter (oilter), adj. (ab illa) oklandrad: non vindicatus, de quo nulla lis est mota. II. Add. 11:1. at - tu, I. J. 2:1, 2: II. J. 2, 3. at - to ok uklandabo, allitt. III. 112.

Vin, m. r) vän: amicus. II. VS. 12. Cfr. Uvin. 2) mäklare, en af båda parterna tillkallad bonde, hvilken, jämte två vitnen, skulle vara närvarande vid köp af lösören äfvensom af allmänningsjord, för att sedan, i händelse det köp

ta godset klandrades, intyga att det blifvit köpt, och framskaffa säljaren: proxeneta, vir ab utraque parte advocatus, qui, una cum duobus testibus, in emtione venditione rerum mobilium et praediorum publicorum aderat, ut, si postea ageretur de re evincenda, testaretur eam esse emtam, litemque venditori denuntiaret. I. P. 12: pr, 1; 13, rg: 1; II. p. 44, 46, 55. lagha v., II. **p**. ind. 55. köpa (ok fielia) mæp v. ok vitni, I. P. 19:1, 2; II. P. 55, 56. almænnings ior þ... mæþ v. ok vitni vingæn (lege fingæn v. fangin), II. Add. 11:11. Dylik mäklare synes äfven hafva varit tillstädes då kreatur eller andra varor lemnades till skulds betalning: eiusmodi prozeneta quoque adfuisse videtur cum pecora aliaeque merces in solutum darentur. giæld guldit fæ mæþ v. ok vitni, II. Add. 2:6. — Cfr. Köpa vin.

Vinga, v. a. i egenskap af vin öfvervara köp etc.: proxenetae nomine in emtione venditione etc. adesse. v. præl ok ambut, I. p. 19: pr; II. p. 54. pænningar ... æru vingaper etc. III. 99. Cfr. II. Add. 11: 11. not. 50.

Vinghan, f. köp eller annan tradition som sker med vin och vitne: emtio venditio v. traditio, quae fit praesentibus proxeneta et testibus. IV. 21: 107.

Vingæf (vingiaf), f. (vängåfva), en skänk, som af fästeman vid trolofningen utlofvades och vid äktenskapets fullbordan gafs till qvinnans giftoman: (donum amico datum), donum, quod sponsus in sponsaliis pollicebatur, in nuptiis vero dabat sponsori. I. A. 18: 2; G. 2: pr; 4: pr, 2; 6: 2; II. Dr. 11; A. 26; G. 2, 3, 9; R. 30. not. 20; Add. 8, 11: 16. not. 64; III. 56, 67 (ubi perperam vingru scribitur), 129. lagha v., I. G. 2: pr. vingiæff, perperam pro wingan, IV. 21: 107. not. 80.

Vinna (impf. van; vitnder, perperam pro vinder, II. **p**. 41.), v. a. 1) göra, verkställa: facere, efficere. vigh v., dräpa: caedem facere. I. K. 12: pr. v. lagha værn, lagligen värja: legitime desendere. I. p. 10; II. p. 41. værk a (man) v., vide Værk. han van als til friþar mans etc. I. Md. s: 3; II. Dr. 3. cfr. Friper. 2) vinna, förvärfva: adquirere. v. figher, IV. 15: 15. not. 57. han van fveriki mæþ fværdi, ibid. 15, 17. han van först sinland til cristindom, ibid. 12. not. 47. þæn a vargh ær vinder, allitt. d. ä. som tager honom: qui eum capit. I. FB. 7: 1; IL. U. 15. 3) vinna, segra: vincere. v. delo, III. 74. -ni pæn ræt havir, II. Add. 9: pr. 4) bevisa, förvinna: probare, convincere. v. banaorp a hænder manni, II. Dr. 3. v. firi hemaföt, I. p. 12: pr; II. p. 44. v. mæþ tvænni trlftom, II. J. 29. -ni han mæp tolf mannum (i. e. tolf manna epe), III. 71, 111. -ni han sva sum ... skils, II. Add. 7:8. v. til (fins mæþ tolf manna eþe), d. ä. bevisa sin eganderätt: dominium suum probare. I. P. 18; IV. 18:12. v. *fik til,* bevisa sin slägtskap: cognationem probare. III. 106. Cfr. Forvunnin, Laghvunnin. 5) finnas, vara till: exsistere, adesse. e mæþan toft hans vinder, I. J. 13: pr. vinnas, idem. v. panningar at, 11. **p.** 58.

Vinord, vinorp, n. vins befattning vid köp etc.: officium proxenetae, vin dicti. bipia bonda til v., I. p. 19: pr; II. p. 54.

Vinter (vitter, vetter, væter), m. 1) vinter: hiems. bapi v. ok fomar, I. K. 13; IL K. 26; J. 21. 2) pl. år: anni. pre, tiu etc. v., I. K. 3; J. 6: pr; 13: 4; 16: pr; M. 2; II. K. 2, 72: 4; J.

14, 37; M. 2; III. 136; IV. 15: 4, 15, 17, 18.

Vinterrugher, m. vinterräg: secale hiemale v. autumno satum. II. K. 73: 2. Scribitur vinther ruff, ibid. not. 45.

Vir, pron. vi (två eller flera): nos (duo vel plures). I. Md. 1: 2; J. 2: 1. hos pro os, dat. IV. 19: pr. Hoc pronomine, de se loquentes, quoque utuntur rex et episcopus, L. Br. 1-3, 6; IV. 19. Cfr. Vit.

Virþa, vide Værþa.

Vifa, v. a. 1) visa: monstrare. v. (manni) ping, d. ä. kalla honom för rätta: alium in ius vocare. I. Md. 3: pr, 1, 2; B. 1: pr; G. 9: 5; R. 5: pr; J. 3: pr; 13: 2; 14, 19: pr; II. Dr. 8; A. 31; G. 16; J. 29, 33, 44. v. funætting, vide Sunættinger. 2) skicka: mittere. II. K. 2; p. 52; Add. 7: 8; III. 89. v. legoman i ef, III. 76.

Vis, adj. viss: certus. v. umbußsmaper, vist bub, II. Forn. 51. et not. 16. ibid. hans vist umbußs man, III. 74.

Vissa, f. visshet, säker underrättelse: certa notitia. III. 136.

Vist, f. (a vara, edere; cfr. Daghurber) mat: cibus. ganga a v. mans, gå till en annuns bord, i hans bröd: convictu alicuius uti. I. FB. 11:1; II. U, 26, 27. vræka man af v. sinni, I. FB. 11:2; II. U. 27.

Vist, f. (a vara, esse, vel potius ab obsol. visa [Moeso-Got. wisan, unde Germ. gewesen], unde hodieque habemus vistas, hemvist, etc.) vistander mansio, commoratio. Vide At-, For-, Lands-, Samvist, In-, Utvistarhus.

Vist, adv. visst: certo. sva vist, conj. så vida, så framt: siquidem. II. Add. 6: 2; IV. 19: 4.

Vit, n. 1) vett, kunskap: scientia, notitia. mæß finu v. minu viti, II. p. 11, 35; U. 12. Cfr. Samvit. 2) vett, förstånd: ratio, mens. Cfr. Fulkomen, Lösvittinger.

Vit, pron. pers. dual. vi (två): nos (duo). I. J. 2: 1; II. J. 2. Cfr. Vir. Vita (praes. vet, I. A. 13: 4; R. 8: 1. etc. væt, I. S. 1. impf. vifti, II. Add. 7: 21.), v. a. veta: scire. I. Br. pr; II. Add. 11: pr. v. mæn eig bana, I. Md. 14: 3. vet ingin arva hans, II. A. 18. han vet han hvarti fiuf æller orfiuf, IV. 18: 2. eig v. up tælia, II. Add. 7: 25.

Vita (ritæ, perperam, I. Md. 1:2. sup. vitæt, I. J. 7:3; 15:1. vitit, II. J. 36.), v. a. 1) bevisa: probare. v. mæþ um*ftabumannum*, I. Md. 1:3; B. 1: 2. *(til)* v. mæß frim mannum, I. p. 13; II. p. 47. v. mæf tolf manna efe, II. R. 16; Forn. 42; III. 57. v. m. t. m. e. ok tvem vitnum, III. 142. v. m. tolf mannum, V. 3. v. m. t. m. ok tvem vitnum, III. 107. v. (firi, æptir) m. tylftar epe, I. Md. 8; VS. 5; A. 17:1; 20, 22; R. 5: pr; J. 2: pr; IL K. 3; Dr. 195 A. 22, 20; R. 15; J. 1, 13. v. m. tylftar eþe ok tvæggia manna v. tvem vitnum, I. P. 12: pr; II. P. 44; Add. 9: 1. v. m. tylft a fæþerni ok halfri a möberni, I. Md. 3: 2; II. Dr. 8. v. (aptir) m. tvem v. tvænni tylftum, I. Md. 1:2; S. 1; A. 7; M. 2; II. A. 31; M. 2. v. m. t. t. ok tvem vitnum, II. J. 11; Add. 11: pr. cfr. Vitni 4. v. a hænder manni, L. Md. 1: 2; II. R. 18, 19. v. prael fughurra marka værdun, I. Md. 5: 7. v. frælsgiva til tvæggia lota (giptan), I. A. 25; II. A. 35. v. fik til fullbyar, I. J. 15: 1; II. J. 36. v. babum v. allum **bem** til egho v. egnar, I. J. 4: 2; 15: pr; II. J. 11. v. til fins, vide Sin. v. til arsfæstu, I. A. 18: pr. (nisi pro at vita legendum sit vitu). v. til half mark (at han gaf fva), I. VS. 5; II. VS. 14. alla (fkipt) bort v., d. a. genom sin bevisning fråntaga den andre

hela åkerskiftet: eiusmodi probationem instituere, qua alter totum agrum amitteret. I. J. 18; II. J. 43. far iki vitæt a han, I. J. 7:3. (cfr. not. 26. ibid.). 2) utlåta sig öfver, intyga (med ed; om nämndeman eller nämnd): affirmare, sententiam suam dicere (dato iureiurando; de nemdario v. nemda). pæt skal næmdin v. hvat hælder etc. II. Add. 7:9. cfr. Harapsnamd. pat fkal næmdamannin vita (mxþ eþe finum) hvat hælder etc. II. Fr. 1; V. 3. cfr. Næmdarmaþer 1. 3) tillvita, beskylla: accusare. v. manni (fak v. at han etc.), I. p. 7:1 (?); II. p. 4,58; Forn. 33, 38; U. 22; Add. 4:4. v. manni barn, II. Add. 12:1. vitis pæt nokor man, vita annan at han etc. I. Br. 1; II. R. 6; **p**. 37; III. 132. v. man firi piuf, d. ä. att han släppt tjufven lös: quod furem liberavit. II. D. 38, nisi *biuft* legendum sit, ut in ind. Capp.

Vita, f. vetskap: notitia, conscientia. Vide Vald 1.

Vita, f. 1) bevisning: probatio. I. **D.** 13; II. **D.** 53. Cfr. Eps-, Ærfpa vita, Iamner 2. 2) rättighet eller skyldighet att bevisa eller med ed fria sig: ius v. onus probandi vel iuramento se defendendi. I. J. 4: 2; 5, 7: pr, 1, 2; 15, 16: 1, 2; 18; **p**. Y2: pr; FB. 7: pr; 11: 1; LR; II. p. 44, 52; J. 11, 13, 15-17, 34, 35, 38, 43; U. 14, 26. prer æru piufs vitur) (vitulöfor, I. **p**. 4: 2; II. **p**. 29. bundin vip v., I. **p**. 7: pr; II. p. 35. 3) rättighet att behålla eller tillegna sig: ius tenendi v. sibi appropriandi. I. A. 21:2; J. 16:pr; II. A. 30; J. 37. ægha v. innan garþ *manni*, ega rätt att tillegna sig jord, som af en annan är inhägnad: habere ius sibi appropriandi agrum ab altero consaeptum. I. J. 13:4; II. J. 32. agha v. til utfkipta, I. J. 7: 3; IL J. 19, 31. 4) rättighet (i allmänhet): jus-

(generatim). II. A. 25; Add. 11: 7. Cfr. Jamner 3. 5) intyg: testimonium. pings manna v., II. Add. 9: pr.

Viter, adj. förståndig, klok: prudens, intelligens. II. Add. 6: 2.

Viti, n. (a verbo vita 3.) fel, brott (som tillvites någon), eller straff derför: culpa, peccatum (de quo aliquis accusatur), vel poena illius delicti. Cfr. Garþa viti, Hælviti.

Vitna, v. a. 1) bevisa: probare. v. til (sc. fin) map fornom epe, d. ä. bevisa sin eganderätt: probare rem suam esse. II. p. 10. v. firi hemaföt mæp tylftar che ok tvæggia manna v. tvem vitnum, l. p. 17; II. p. 52. v. (a hænder mænni bardagha) mæp tvænni tylf-. tom, I. Md. 11; B. 1: pr; J. 13: 2. v. up a man, II. Add. 7: 26. v. allum hem til egnar, II. J. 34. cfr. Egn. 2) vitna: testari, testimonium dicere. I. p. 3: pr; 19: 1; II. Praef; R. 17; p. 24, 55; Add. 7: 18; IV. 12, 20: 3. afyn - ar mæp manni, I. J. 16: pr; II. J. 37; M. 3.

Vitne lös, adj. som är utan vitnen (om tylftared): qui testibus caret (de iuramento duodenario). II. Add. 12:1.

Vitni (vittum, perperam pro vittnum, L FB. 7: pr.), n. 1) bevis: probatio. löfa v. fokn fræmia mæð lagha - num, L R. 9: pr; P. 10. gangs nokrum - num a (mal), II. Add. 7: 26. mæp - num bem at etc., med sådana bevis: tali probatione. I. p. 16; II. p. 51. 2) edgärdsmännens edliga utlåtande: sacramentalium (in iuramento duodenario iurantium) enuntiatio. vitna mæþ tvænni tylftum næmdarmans -num, I. Md. 11. 3) vitnesbörd, bevis genom vitnen: testimonium, probatio per testes: mæþ þerra (sc. manna) - num, II. Þ. 32. mæþ granna, tvæggia manna etc. -num v. - ni, d. ä. i deras närvaro: praesentibus vicinis etc. II. K. 60; Forn.

30; Add. 2: 11; III. 74, 84. tolf manna eber etc. ok tvæggia manna vitni. d. ä. två mäns vitnesbörd: iuratum duorum virorum testimonium; vide Eber, Sværia, Tylftur eber, Vita, Vitna, Væria. v. bæra (så val om parten sjelf, som om vitnen: tam de ipsis litigantibus, quam de testibus). I. Md. 1:2: S. 1; A. 22; R. 1: pr; 8: 1; 0: pr; J. 2: 1; 13: pr, 2; 15: 1; 16: pr; II. R. 12; Add. 2: pr; 9: 1; 11: 9; 13; III. 48. v. bæra quoque dicitur de lapide terminali, pedo pastoris, etc. I. J. 10: pr; FB. 10:1. mæb v. borno, I. J. 2:1. v. veta, I. B. 1: pr. Cfr. Afynar-, Köpa-, Skir/kuta-, Skrok-, Synarvitni, Hand. Iafliker, Styra, Tylft, Urætter, Pingsmæn, Pingsvitni. 4) vitne: testis. I. D. 17; II. Add. 11:6; IV. 12, 19:1; 20: 3. taka v., II. Add. 10. v. ok foreper, II. Add. 13: pr. eper gangs mæp - num, vide Eper. varpa - num sipari, etc. vide Sipari. full v., III. 67, 76. mæß -num æller brevum, II. A. 26; III. 67, 85, 110. mæb (tvænni, þæssi) - num, i vitnens närvaro: praesentibus testibus. I. D. 6: pr; FS. 2: 2. not. 2; II. **D**. 47 (nisi vitu ibi legendum sit); J. 45; Forn. 48; V. 2. mæp - num takin, I. Md. 11. vita, væria v. værna mæþ tvænni tylftum ok tvænni vitnum, sc. i tylft hvarri, vel i. q. tvænni fore*bum* (vide I. J. 2: 2; II. J. 3; Add. 11: 6.); cfr. Vita, Væria, Værna. - Cfr. Afynar vitni, Eper, Fælla 2, Leta, Leþa, Sværia, Tylftar eþer, Vin, Ærfpar vitni. 5) bevisningsrätt: ius probandi. I. p. 17, nisi pro vittni, ut nobis verisimile videtur, ibi legendum sit vitu. — Cfr. Bræþa vitni.

Vitnismaher, vitnis man, m. vitne: testis. I. p. 3: pr; II. Praef; p. 24. fulder v., I. R. 9: pr; II. R. 20; Add. 13: 1.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

Vitsorp (vizorp, visorp), n. 1) i. q. vita 2. IL p. 58; J. 37; Add. 10, 13: 1; III. 86. værn ok v., allitt. II. Add. 11: 9. iæmna mæp - pum, d. ä. med ed: dato iureiuraudo. II. Add. 11: 1. coll. c. pr. Cfr. Vald 3. 2) i. q. vita 3. vip v. konten, III. 112.

Vitter, vide Vinter.

Vittia, v. a. besöka, bese, prov. vitja: visere, inspicere. bo v., I. A. 4: 2; II. A. 6.

Vitulös, adj. 1) ovetande: insciens. vitulös eper, ed, hvarigenom nämndeman förklarar att han ej vet, om den anklagade är skyldig eller oskyldig: iuramentum ignorantiae, quo nemdarius asserit se nescire, utrum reus sit noxius an innoxius. IV. 18: 2. 2) som är utan vitsord: qui non habet ius probandi vel iuramento se defendendi. II. p. 2, 11, 58; IV. 18: 1. v. ior p, I. J. 18; II. J. 43.

Vitulofa, f. det tillstånd eller fall, då man ej har vitsord: status vel casus, ubi aliquis non habet ius probandi vel iuramento se defendendi. I. **p**. 4: 1; II. **p**. 29. (ubi vitulös pro vitulöfor).

Vitu orþ, n. i. q. vitsorþ 1. I. J. 16: pr. Viþ, viþer (vid, vider; viþr, I. A. 10; R. 13; **p**. 4: pr. viþar, I. **p**. 5: 1. vidd, IV. 16: 13.), praep. c. acc. et dat. 1) vid: iuxta, ad, in. v. garþs liþ, a/kubæk, II. Add. 7: 29; IV. 16: 13. binda man v. træ, etc., vide Binda. bræfter hun (sc. klocka) v., d. ä. dervid: in eo, tunc, sc. cum decidit. I. K. 10: 4. v. væra, vara närvarande: adesse. I. R. 7: pr; II. Add. 9: pr; 11: pr, 6; III. 67, 84, 107, 142; IV. 19: 5. v. umfærþ væra, I. J. 3: 3. utan v., vide Utan. qvæþa ia v. ne v., vide Ne, Qvæþa. komber eig köpruvi etc. v.,

ß6.

vide Koma. Cfr. Ganga, Hætta, Kænna 3, Liggia 7, porva. 2) med: cum. gæra (lönþar-) lægher, hava hialæghi v. kono, I. G. 6: 1; II. Add. 12: 2; IV. 1. liggia, læggias v. kono, I. A. 8: 3; G. 6: 2, 3. ægha barn v. kono, I. G. 6: 3; II. G. 18; Add. 12: pr. cfr. Gæta, Likami. ægha sin vilia v. ko etc. I. R. 5: 3. *Spilla fær v. hors*, II. 0.3. göra stapva, köpruf, ran v. man, I. FB. 11:1; II. J. 1; IV. 19:1. bryta ftæmnudagh v. annan, II. K. ind. 3, 4. han atti orostær v. sveriki, IV. 15:15. fættas v. man, I. Þ. 5:1. bæra til skiptis v. annan, I. A. 21: pr. taka halft etc. v. annan, I. pl. hava bo fit halft 💘. landboa, I. A. 18:`pr. taki sva hvart up v. annat etc. II. Add. 11: 16. Cfr. Delu, Köpa, Skilia, Skipta, Tala, Vægia. 3) emot: contra. harder v. leka ok lærda, IV. 16: 16. v. (liki, hufli, halsörum, lani, etc.) taka, emottaga: accipere, I. K. 18; A. 13: pr; 21:3; R. 11:1; 13; p. 4: pr. etc. cfr. Vipertaku biuver. — Cfr. Bryta 4, Mæla. 4) till, för, i förhållande till: ad, ratione (rei). bota v. konong, etc. vide Bota 3. fuker at markum prim etc. v. biskup, faksokandan, etc. I. K. 14:1; G. 6:1; 9:3. fæka fik v. man, I. FB. 4: pr. 1öfa (fik) v. konong, II. O. 1:13; Add. 7: 22. not. 54. vara friplös v. alt hærapet, II. Add. 9: 2. (cfr. tamen Friplös). man v. vara, vide Vura. scelia iorp v. löfom örom, I. J. 3:4.

Viper, m. 1) träd: arbor. Cfr. Aldinviper, Undirviper. 2) skog: silva. Vide ind. nom. locc. vv. Eds-, Giæhervider etc. 3) ved: ligna. lass vipar, I. FB. 8; H. U. 19.

Viperganga, viper v. vip ganga, v. a. c. dat. vidgå, erkänna, bekänna: fateri, confiteri. L. p. 5:1; FS. 6:1; IL K. 72: pr; Dr. 31; G. 14; R. 14; p. 30; Add. 3:4; 13:2. vipgangit barn, af fadern erkändt (oäkta) barn: filius v. filia (naturalis) a patre aguitus v. agnita. I. A. 23.

Viperliker, adj. jämnlik: aequalis, par. af - kum, af sina vederlikar: ab (hominibus) sibi aequalibus v. aeque potentibus. II. Add. 9: 1.

Viperlæghi, n. sammanskott af penningar eller annan egendom, till gemensamt ändamål: pecunia aliave bona in communem usum collata. læggia v., III. 85.

Vipersighia, v. a. c. dat. assäga sig: abdicare. II. K. 57.

Vipertaka, vip taka, v. a. c. dat. emottaga: accipere. v. hanum, II. J. 5. Cfr. Vib 3.

Vipertaku (vip taku) piuver, m. den som emottager tjufgods i förvar: receptor rerum furtivarum. I. P. 4: 2; II. P. 29.

Viß ganga, vide Vißerganga.

Vipin, vocabulum nobis incognitae significationis; forte corruptum. III. 139. Nobis quidem legendum videtur vitni. Locc. vertit: "spatium;" Lund. autem "campus frumentarius."

Vipi qvifter, m. videqvist: ramulus saligneus. I. J. 20; II. J. 45.

Viþskipli,? vidskepelse: artes superstitiosae. IL Add. 4: 5; 5: 2; IV. 21: 21. fara mæð - lum, II. R. 11. Scribitur vidhskipilse, IV. 21: 21. not. 93.

Uka, f. (Dan. uge) vecka, prov. uga: septimana. I. A. 4: pr; II. K. 49. not. 97; IV. 19:1, et not. 38. ibid. Cfr. Vika.

Ukar, okar, pron. poss. dual., fem. ukur, okur, vår (bägges): noster (amborum). I. G. 7; II. G. 14.

Uklandaper, vide Oklandader. Ukfi, vide Oxi.

Ulugh, n. pl. olaglighet: factom iuri contrarium v. irritum. II. Add. 7: 25, 26. uot. 81.

Utovandis (alavandifz, oloven pæs), adv. olofvandes: non data venid. I. J. 12:1; FS. 1, 2: pr; FB. 4: pr; II. J. 26; Forn. ind. not. 38; cap. 1, 2, 7, 13; U. 14; III. 71; IV. 6. *u. grannum*, utan grannarnes lof: sine venia vicinorum. I. FB. 5; II. U. 9, 12. Cfr. At in fine.

Um, praep. c. acc. 1) omkring: cireum. ganga um akra ok ængiar, I. J. 2: pr. tompt sum gært v. garber ær um, IL O. 1:14. kring um, idem, vide Kringer. vara um fabur mæb adrum, d. ä, hafva samma fader: eundem habere patrem. I. A. 2: 1; II. A. 2. *(itia* am knif ok kötsticki mæb adrum, vide Kniver. Cfr. Binda 1. 2) omkring, öfyer: per. um alt landit, alla lagh aghu, etc. II. Forn. 45; III. 58, 68, 118; IV. 15: 17; 16: 12; 19: 1. 3) förbi: praeter. up um klovena, IV. 10. ut um dör, foras. II. G. 5. 4) om, angående: de. mæn skil um iorp, etc. I. J. 15, 16: pr. um mylnostap, by mal, pa mis/æmiu, etc. I. M. 3; FB. 9:1; Br. per, 4; II. K. ind. 6, 7. etc. vitni um (derom: de ea re) bæra, I. S. 1. 5) i afseende på: ratione (rei). orsuker ær prester um bæt, I. K. 22. lidhogher om alla utskyller, V. 2. orpiuva gæra um köp, l. p. 19:1. ræt göra um tiunda, utlaghor, II. K. 38; V. 2. quar fitia um tiunda, etc., vide Sitia 9. Cfr. Mal. 6) om, på (tid): in (tempore). um dagh, vide Dagher 1. um hælgha porsdagh, præsta mot, botulfs mæssu, *miþfaftu*, etc. I. FB. 1; Br. 3, 4; IV. 3. etc, um hö/t, III. 18, 57, 87, 88. um pry ar, i tre ars tid: tres annos. I. Br. 2. um aret, quovis anno, vide Ar. um tva, fiughurtan næter, fæx ukur, IL K. 4; IV. 19:1. 7) um fik, för sig: separatim. III. 1.

Um, conj. om: si. II. K. ind. 1-5. etc.

Umbuh, n. updrag, (ombud): man₇ datum. u. manni i hand fætia, III. 68. hava u. mans, II. p. 17.

Umbupsman, m. ombud, ombudsman: mandatarius. II. Forn. 51; III. 74, 116. biskups u., i. q. (biskups) lænsmaper. II. K. 47; III. 96.

Um fram, praep. c. acc. framför: prae. IV. 15:5.

Umfærb, f. 1) (egentl. kringgående) en symbolisk tradition af såld, skänkt eller förpantad jord, hvilken skedde på det säit, att köparen och saljaren eller gifvaren etc. jämte en löftesman *(þæn ſum u. varþar.*) och alla jordegarne i byn, skulle ganga um akra ok ængiar ok sva apter a topt siban (vide L J. 2: pr; II. J. 1.): (proprie circumitus), symbolica fundi venditi, donati vel pignori dati traditio, quae ita facta est, ut emtor et venditor v. donator etc. una cum sponsore et praesentibus omnibus praediorum. in pago dominis, irent circum agros et prata, ac inde in aream redirent. L.J. 2: pr; 3: 3; IL G. 2; J. 1, -; III. 52, 67, 108. u. til repa, I. J. 6: pr. (ubl tamen pro *bera*s quoque legi potest gera). fæst ok u., vide Fæst 2. 2) sjelfva jorden som på detta sätt öfverlemnades: ipse fundus qui ita tradebatur. varþa v. qvælia u.)(værþ, ansvara för, eller väcka tvist om umfärdens bestånd, eller den genom umfärd öfverlemnade jorden: spondere pro, vel litem movere de traditione, v. de fundo tradito. L. J. 2: pr; II. J. 1.

Um kring, praep. c. acc. ombring: circum. I. J. 13:4; 17:1. etc. Cfr. Kringer.

Umstahumæn, m. pl. omkringstående, närvarande män: viri circumstantes v. praesentes. vita v. sværia mæß -mannum, d. 2. med de på endagen närvarande åhörare: cum auditoribus die constituto, endaghi dicto, praesentibus. I. Md. 1: 3; B. 1: 2; II. Dr. 3. Cfr. Hörængiar.

Una, v. n. vara nöjd, åtnöja sig: contentus esse. Cfr. Iamna par eper.

Undan (undæan, unþæn), 1) præep. c. dat. undan: a, seorsum a. vir takum u. þæssi gistning vara garþa etc. IV. 19: 1. cfr. Undan takin. 2) adv. undan, bort: e medio, abhinc. I. J. 20; II. J. 45. Cfr. Vægia.

Undan ganga, v. n. gå undan, ifrån: secedere, elabi. *þem ne saghþe ma þæt eig u. g.*, d. ä. de skola ej förlora sin andel: iis, qui denegarunt, non adimitor sua portio. II. Add. 11:12.

Undan f kiuta, v. a. undausticka, skaffa ur vägen: subducere. II. K. 72: 1.

Undan takin, adj. undantagen: exceptus, exemtus. II. Forn. 46; Add. 11:11.

Unden fugher, adj. undsagd, förbuden: cui interdictum est. han ær u. priggia kononga stæmpnum, d. ä. han är förvist ifrån de tre (nordiska) konungarikena: ad verbum: illi sunt interdicti trium regum conventus, i. e. tres reges convenerunt de aqua et igni illi interdicendo, v. in tribus regnis (borealibus, sc. Svecia, Norvegia et Dania) aqua et igni ei est interdictum. Hic nobis videtur esse sensus obscurae huius locutionis. II. O. 1: pr.

Underbunden, adj. förbunden till, underkastad: obligatus, obnoxius. V. 2. Undir (undi, unpir), praep. 1) under: sub. u. fyll, mylnohiul, hovop, I. K. 7:2; Md. 15:pr; FB. 10:1. cfr. Blea, Halda 1. u. las ok lykki v. nykli, I. P. 5:1; II. P. 30; IV. 18:9. 2) till: ad. dela fik u. landsping v. högre domara, vide Dela. fara af ofrælfe iorp ok u. frælfe, V. 2. fa affædhom u. frælft v. ofrælft bol, V. 3. hava landboa u. kirkiu, II. K. 73: 5. u. preftins bor**p**, vide Borp.

Undirstanda, v. a. (Angl. understand) förstå, prov. understå: intelligere. L. Br. 1, 2; II. A. 3.

Undir taka, v. a. beramma, utsätta: constituere. II. Add. 7: 25.

Undirviper, m. träd som ej bär frukt: erbor non fructifera. I. J. 7: 3; 13: 4; II. J. 19, 32; Forn. 8, 9.) (aldinviper, vide Aldinviper.) (ek aldinbær v. fum aldin bær, L. FS. 2: pr; FB. 8; II. U. 19. coll. c. 17. ibid. - pur) (aldin fkogher, II. Forn. 12.

Unger, adj. ung: iuvenis. I. VS. 4: pr; Br. 2; IV. 14:13. adalvarder, bærddikt ungi, den yngre: iunior. IV. 16: 6, 10, 16. comp. yngri, III. 56. superl. yng/ter, I. A. 5, 6: pr. ung/ter, III. 73. yn/ti pro yng/ti, II. A. 8.

· Uniter, vide Unyter.

Unna, v. a. 1) älska: amare. Vide Avund. 2) förskaffa, tillskynda (unna): comparare, conciliare. I. A. 15; II. A. 19.

Unningia lagh, unninga lagh, n. pl. hittelön, som tillföll den, som till egaren återskaffade en sak, som blifvit honom frånstulen, eller en träl som rymt: praemium, quod debebatur ei, qui offenderat dominoque restituerat rem furto sublatam vel servum fugitivum. I. p. 14 (ubi perperam unnitigiæ lagh), 18; II. p. 27, 48, 49, 53. Stj. derivat h. v. a vinna v. finna; Ih. ab "unna, dare" (potius concedere, largiri), "ut denotet donum vel praemium quod pro labore dandum lex iubet."

Unyter (onyter, uniter), adj. onyttig: inutilis. I. M. 5; II. M. 5; Add. 9: pr.

Unötter, adj. (a nöta) ej förtärd: non consumtus. I. A. 5; II. A. 7.

Up, adv. up: sursum. *fkiuta up a* lopt, I. Md. 12: 2; II. Dr. 26. kasta, taka up gars, I. J. 13: pr; II. J. 27. sökia up gars, d. ä. att den må blifva upkastad: actionem instituere de saepe destruenda. ibid. i v. a siall up, I. J. 12: pr; II. J. 25. up a, i. q. a, II. Forn. 41. not. 14. vitna, hæmnas etc. up a man, II. Add. 7: 26; IV. 9: 1. up a sæt mal ok böt, III. 87. up brinna, brænna, gialda, hava, luka, spyria, vide Brinna etc.

Up bæra, v. 2. upbära, emottaga: accipere. II. K. 73: pr, 5. not. 66; §. 7; III. 136; V. 2, 3. Scribitur oppæbæra, II. K. 42. not. 32.

Up doma, v. a. doma ogild: irritum iudicare. ep up d., II. Add. 2: 10, 11; 13: 1. næmd up d., II. Add. 2: 14.

Upenbar, vide Openbar.

Up lata, up læta, v. a. 1) uplåta, öpna: reserare, aperire. hus u., I. p. 5: pr, 1; II. p. 30, 34; Add. 5:1. las u., H. p. 30. 2) uplåta, öfverlemna (till bruk eller ego): cedere, tradere. II. K. 73: 7; Dr. 41.

Uppe haida, v. a. uppehålla, underhålla: sustinere, servare. hus u., II. K. s.

Uppi, adv. uppe: superne. u. hængia, uphängas (i galge): suspendi (in patibulo). I. P. 2.

Uprunnin, adj. (åker eller äng) der säden eller gräset begynt att skjuta up: (ager vel pratum) ubi prodire coepit seges vel gramen. I. FB. 2; II. Forn. ind. 16; U. 7. Cfr. Rinna 4.

Upfa drup, vide Opfadrup.

Up taka, v. a. 1) uptaga: capere, tollere. bo mans u., sätta sig i besittning af en annans egendom: bona alterius spoliare. I. R. 4: pr; II. R. 4. træpi u., vide Træpi. 2) upbära, emottaga: capere, accipere. I. G. 4: 1; II. K. 73: 5-7; Forn. 32, 40. not, 4; Add. 11: 16, 18, 19; 12: pr; III. 119; IV. 16: 13 V. 3.

Up tælia, v. a. upräkna: enumerare. II. Add. 7: 25; IV. 13, 19: 2, 5.

Uqvæþinger, m. något som är skamligt eller otillbörligt att säga: nefas dictu; inde

Uqvæpings orþ (ut recte II. R. 6; uqvæpins v. ukvapins orþ), n. oqvädinsord: nefarium convicium. L. R. 5: pr, 1, 5; II. R. 6, 7, 9. u. kono, I. R. 5: 5; II. R. 9. kalla man u., L. R. 5: pr, 2; II. R. 6, 8.

Ur, vide Or.

Vraka, vide Vræka.

Vranger, (n. vranct pro vrangt), adj. 1) vråug, sned, oriktigt stäld eller belägen etc.: obliquus, non iusto loco positus v. situs etc. II. J. 44. 2) vrång, orätt, falsk: pravus, falsus. I. B. 6; II. Praef; Fr. 10; III. 86 (ubi frangæ, male, pro vrangæ); IV. 12. not. 3.

Vrangleker, m. vrånghet, orättfärdighet: pravitas, perversitas. IV. 14:4.

Vrangvis, adj. vrångvis, elak: perversus (homo), malignus. II. Praef; IV. 14: 4, 5.

Vrankt (vranct, pro vrangt), adv. vrångt, snedt, i oriktig ställning: oblique etc. (cfr. Vranger 1.). I. J. 19: pr; II. J. 44.

Vrassvili, vide Vrepsvili.

Vreper, adj. vred: iratus. II. R. 15; Add. 7: 7. An huc pertineat v. vrepan, I. FB. 11: 2; II. U. 29, non liquet.

Vreþjamer, adj. i. q. vreper. II. Praef.

Vrepsvili (vrez vili, vræsvili, vrafsvili), m. vredes mod, fiendtligt sinne: iratus v. hostilis animus. mæp v., I. R. 5:6; III. 87. vara a vighvalle mæp v., I. Md. 3: 1; S. 2.

Uroten, oroten, adj. ej förrutnad: non putredine consumtus. I. M. 2; II. M. 2.

Vræka (vraha), v. a. 1) drifvat agere. I. FB. 5; II. U. 12. 2) bortdrifva: pellere, propellere. I. K. 22; FB. 11: 2; II. K. 47; Dr. 4; G. 17; U. 26, 27; III. 56. 3) förkasta, afsätta: reiicere, removere. I. R. 1: pr; IL R. 1. Aliter, at, nobis iudicibus, parum feli-, citer, hos locos explicat Ih., qui credit vræka ibi significare: renuntiare. - Cfr. Bort vrækilfi. 4) gå på skall: publicum venatum facere. IL Forn. 46. Cfr. Skallawæt. 5) bedrifva, göra: peragere, facere. ærændi sit v., L. G. 1; II. G. 1. 6) v. n. vräka: iactari. utan hænni vræki hunger til etc., d. ä. om ej hunger påkommer henne: nisi fames ei accidat. II. J. 5. Similem locutionem e Iure Sudermannico citat Ih. (Gloss. II. 2031.), qui credit vræka ibi significare impellere, cogere.

- Vrækia, v. a. (Isl. rekia) uptäcka, öpna: explicare etc. v. fiæt æptir (IsL. rekia fpor, BH.), följa någon på spåren: vestigia alicuius persequi. I. P. 5: pr; II. P. 30.

Vræsvili, vide Vrepsvili.

Uræt, oræt, adv. orätt: iniuste, perperam. per u. var giort, II. Add. 6: 4. tiældra ligger u., I. J. 19: pr. funætting in halda u., II. Add. 11:5.

Urætlika, adv. orätt, orättvist: iniuste, prave. II. Praef.

Urætter, m. orätt, det som är orättvist: iniuria, quod iniustum est. IV. 14: 4. Cfr. Rætter 9.

Urætter, adj. orätt: iniustus, falsus. u. vitni bæra, U. Praef. u. domber, IV. 12.

: Ufander, adi, ej sann (uphofsman till ett brott), oskyldig: non verus (criminis auctor), insons, Cfr. Sander a.

Ufatter, adj. oense: discors, inimicus. Cfr. Satter,

olycklig stund; infeliciter. IV. 15: 12. ditus, incorruptus. II. Forn. 3q.

Usuker, adj. ej sjuk: non aegrotas. IL K. 60; IIL 28.

Usiper, m. osed: pravus mos. IV. 14:7; 19:1.

U/kipt, vide Ut/kipt.

Ufkipter, adj. oskift, odelad: non divisus. IL Forn. 12. at -to, ibid. not. 26. af - tu, af oskift bo: ex bonis nondum divisis. II. p. 10; IV. 18: 11.

U[kir, adj. oskärad: pollutus. I. K. 21; II. K. 5, 46.

Uskiælika (uskiallicæ), adv. olagligen: iniuste, non legitime. II. K. 71; Add. 2: 14; III. 32; IV. 19: 1.

Uskiæliker, adj.) skiæliker, II. U. 29. Cfr. Skiæliker.

Uskoren, adj. 1) ej skuren (om säd): • non messus (de segete). IL K. 73: pr. 2) (åker) der säden ej är skuren; (ager) nondum messus. III. 117. 3) ej tillskuren (om kläder): non dissectus (de materia vestimentorum). u. klæpi, Ц. р. 5.7.

Uskylder, oskylder (uskilder, oskilder), adj. oskyld, obeslägtad: non cognatione conjunctus. II. A. 3, 30; Add. 11: 4, 16, 17; III. 106. u/kyldare, på fjermare håll beslägtad: remotiori cog-: nationis gradu iunctus. II. Add. 11319.

Uslas, v. dep. beklaga sig, sörja, prov. usla sig: miseriam suam plangere, vehementer dolere. IV. 15: 7.

Ustaghin, adj. (a stagen (om ang): nondum caesus (de prato). L. FS. 4; II. K. 73: 4; III. 117.

Usokter (usotter, usökter; usæktæpro uföktu, II. R. ind. 5.), adj. 1) ej lagförd: non conventus v. in ius vocatus. IL G. 18. at -tu, I. R. 4:1; II. R. 5. 2) ej utsökt: non in judicio exactus. II. U. 22.

Ufparlika, adv. ospardt: non parce. IV. 16: 12.

Ufini, adv. (a fin) olychligtvis, i en Ufpüter, adj. ej förder fvad: nen per-

Ufpiælder, adj. oskadd: illaesus. II. Forn. 30.

Usprængder, adj. ej sprängd: non ruptus. II. Forn. 30 (ubi usprænt pro u/prænct v. u/prængt).

Ujæmia, v. impers. c. dat. ej åsäm-.ja: non convenire (inter aliquos). ufæmber þem a, II. Þ. 58.

Ut, adv. ut: foras. ut til almænnings, I. J. 13: 4. iorp gange bit fum hun var ut af givin, II. A. 26. ut gialda, vide Gialda. (sc. gialdi) ut tindan, pænnin-·gana, I. Br. 1; III. 5, 88. hufa v. byggia ut a aker v. mark, d. a. ute: foris. I. J. 13: 3, 4; II. J. 30, 31, nisi ut ibi pro uti sit scriptum.

Utakin, adj. ouptagen, ej emottagen: non acceptus. II. K. 73: 5-7.

Utan, praep. c. gen. et acc. 1) ntanföre, utom: extra. u. garpslip, garp, kirkiugarp, bopar, kirkiu, I. Md. 14: pr; J. 13: 4; P. 19:3; II. Add. 7:4; III. 93; IV. 4. u. garps, II. J. 32; U. 8. cfr. Utangat ps. u. attungs, II. J. 3. u. hæraps, I. p. 14; II. p. 49; U. 6. u. lands, I. p. 18; II. O. 2: pr; p. 39, 53; U. 6; III. 112, 136. u. bif kupsdömet, III. 99. u. konongsriki v. -kis, I. G. 1; II. Add. 11: 7; III. 111. cfr. Utanrikis. u. lands æller bifkupsdömes maper, II. K. 72: 3. firi u., idem. I. K. 1; II. K. 1. u. viper, idem. u. v. ping, I. Md. 1: pr; II. Dr. 1. fa ior p u. v. (frælfis bol), III. 98. u. rættan stæmnudagh, ping, III. 88; IV. 19: 4. 2) förutan: praeter. I. Md. 5: 7; A. 17: pr; 18: 1; R. 2; p. 5: 2; Br. 1, 2; III. 116; IV. stius libri, sed occasionem ei dedit v. 3) utan: sine. I. FB. 7:2; II. K. mæmi. 56; III. 88; IV. 8. firi u., idem. L. R. 10; II. R. 25.

IL K. 31, 42, 53, 72: 4. etc. u. at (hun Dr. 75 Forn. 40; V. 1-3. haldis aptir), idem. IV. 19:1,

Utan, conj. utan, men: sed. u. kope fik koft, III. 89. u. bidia þæn valdugha domaran etc. IV. 12.

Utangarps, adv. utomgårds: extra saepem areae. I. FB. 3. Cfr. Utan 1.

Utanrikis, adv. utrikes: extra regnum. II. G. 1; Add. 9: 1; 11: 7, u. maper, utrikes född eller boende man: vir extra regnum (Sveo-Goticum) natus. vel habitans. II. Dr. 12.

Utarster, vide Ytarster.

Utbyamæn (ut biæmæn), m. pl. en annan bys eller andra byars innevånare: alius pagi v. aliorum pagorum incolae. III. 117.

Ut bötter, vide Ubötter.

Ut döma, v. a. döma till betalning: (debitum) solvendum iudicare. II. R. 16, 21. Utrum hanc an aliam significationem habeat h. v. I. S. 1, difficile est dictu. Cfr. not. 8. ibid.

Utfaru dagher, i. q. utfærþa dagher. ·II. K. 55.

Utfærþ, f. likbegängelse, jordafärd: exsequiae. Inde

Utfærpu dagher, m. begrafningsdag: dies exsequiarum. II. K. ind. 55; III. 11. Scribitur utferdo dagher, H. K. 55. not. 12.

Utgarper, m. gärdsgård omkring ikrar och ängar m. m.: saepes circa agros et prata etc. I. FB. 1; II. U. 1, 2. Cfr. Bolgasper. Titulus libri ut giærþæ bolker, II. U. rubr. vel rectius utgarþa balker, ibid. nott. 1, 28, non est accommodatus ad argumentum i-16: 3. etc. firi u., idem. I. Md. 2; Dr. - ut garper in principio cap. 1. Cfr. For-

> Utgæld (utgæl); n. pl. utskylder: tributa. V. 2.

Utan (uten), conj. om ej: nisi. I. K. 👘 Utgæra, v. a. utgifva, utbetala: pen-4; J. 9: 1; D. 5: 1; FS. 2: pr; Br. 2; dere, solvere: L. Br. 1; H. K. 72: 5;

Utgard, I, i, q. utgald, Y. 2,

Utgærþa sik, v. rec. göra utgarþar, gärdsgårdar omkring sina egor: circumsæpire agros suos. I. J. 13: pr; II. J. 27.

Ut gærpa bolker, vide Utgarper.

Uthus, n. uthus: aedificium, in quo non habitant vel morari solent homines. Cfr. Inviftar hus.

Uti, adv. 1) ute: foris. a löt, æng, etc. u., I. FS. 1; FB. 9: pr; II. K. 73: pr, 1; R. 14; Forn. 2; U. 21, 22; III. 126. Sed verba a uti, III. 128, superflua esse videnter. pæt u. ftander)(up ær takit, II. K. 73: 6. Cfr. Ut. 2) ute, förliden: finitus. pa v. til u. æru pre vikur etc. II. K. 21, 68; III. 136. fidan dager ær u., I. J. 6: pr. not. 21. Utkoma, v. n. utbetalas, utfalla: pendi, solvi. V. 2.

Ut komin, adj. (vel part. ab ut koma) utkommen, född, härstammande: exortus. af manni v. manna alf etc. u., II. A. 1; R. 30. not. 20; Add. 11:16.

Utlagha, f. i. q. utgæld. V. 2.

Utlaghder, vide Utlægher.

Utlipin, adj. förliden: finitus, praeterlapsus. II. K. 72: 3; V. 2. Cod. N. habet om lidhin, II. K. 72: 3. nott. 59, -64.

Utlægher, adj. (a læggia) i. q. biltugher (lagper), IV. 19: 1. Scribitur utlaghder, ibid. 2. Quod discrimen Ih. credit esse inter h. v. et v. biltugher, id nulla nititur veritate.

Utlænfker, adj. utom landskapet (Westergötland) född eller boende: extra provinciam (sc. Vestrogotiam) natus vel habitans. I. Md. 5: 4, 5; P. 12, 13; II. K. 72: 3; Dt. 14; P. 44; III. 87, 106, 114.

Ut rikis, adj. indecl. utrikes: extra regnum (Sveciae) natus vel habitans. H. Dr. 14. löfka mæn u. pro löfka u. mæn, II. Dr. 40.; coll., c. ind. capp.

Utfkipt, f. andel af intagor å bys utegor: portio agri in communi pagi silva vel pascuo consaepti (ad aliquem vicinorum pertinens). L J. 7:2; IL K. 2. not. 14; J. 17; IV. 13. cfr. Vita 3. Scribitur ufkipt, IL J. 17. not. 48; ufkipte, byfkipthe, pro utfkipta (gen. pl.), IL K. 2. et not. 14. ibid. Ver., quem sequitur Lund., vertit: "utjord: partes fundi circumiacentes, sed extra id solum quod limitatum et aedificiis occupatum est." Locc. vero: "partes fundorum in extraiacentibus possessionibus."

Utskyld (utskyll), f. i. q. utgæld. V. 2. konungs - ler, V. rubr, 1. lagha - ler, V. 1.

Ut svoren, ut soren, adj. v. part. pass. (a sværia) i. q. biltugher lagper, förklarad biltog, hvilket skedde med en ed af nämnden: exsul pronuntiatus, quod iureiurando nemdae fiebat. III. 120; IV. 2.

Ut fokia, v. a. utsöka: exigere. II. G. 12, 18; Add. 12: 1.

Ut taka, v. a. uttaga (böter etc.): capere, exigere (mulctam etc.). I. Md. 3: 4 (ubi pro ut scriptum est ok); S. 4: 8; IL Forn. 4. Cfr. Ping 2.

Utvistar hus, utvista hus, n. i. q. uthus. I. p. 7: pr; II. p. 35.

Utvægher, m. utväg, väg på hvilken man kan komma ut från ett ställe: via, qua e loco quodam exiri potest. Cfr. Na 2.

Uvighper, adj. oinvigd, ohelgad: non consecratus, pollutus. I. K. 3; ubi uvighz pro uvighp scriptum est.

Uvin, m. ovän: inimicus. IL Praef. (ubi winum pro uvinum); Add. 7: 2, 15:

Uvis, adj. ovis: insipiens. II. Praef. (ubi wisum pro uvisum).

Vullit, vulti, vide Valda. Vurpin, vide Varpa.

' Væggiar köp (vægiæ cöp), n. (a vægger, paries) väggköp; så kallas det, då bonde köper jord af sin hustru: emtio parietina v. intra parietes facta; sic appellatur ea emtio venditio, qua maritus ab uxore fundum emit. I. J. 3: 2; II. J. 7.

Vægha, v. a. väga: ponderare. mark væghin, vide Mark.

Væghandi, m. (a vægha, interficere) dråpare: interfector. I. Md. 1: pr, 1; II. Dr. 1.

Vægher (væghan pro væghinum, II. Add. 7: 16.), m. 1) väg: via. I. K. 1; J. 8, 12: pr; M. pr, 5; p. 3: 1, 2. etc. Cfr. Almænnings-, Græs-, Kirkiu-, Lands-, Lik-, Marka-, Qværna-, Ut-, Þingsvægher, Farin. 2) sätt: modus. margha vægha, på många sätt: multis modis. IV. 14: 17. 3) sida: latus, pars. Cfr. Annanvagh, Hinvægh, Væghna.

Væghfarandi, adj. resande: iter faciens. IL Add. 6: pr, 2, 3; IV. 15: 1.

Væghna, pl. defect. (proprie gen. pl. a vægher), 1) håll, sidor: partes. fughurra v., II. J. 20. bægia vagna lands, I. M. not. 1. 2) vägnar: (suo v. alius cuiusdam) nomine v. loco. a v. af bifkups v. hans v. fina v., II. K. 48; III. 68 (ubi væcnæ scribitur), 69.

Vægia, v. a. gifva skänker (mutor), för att vinna någons ynnest: largitione favorem captare. vægias undan við manni, gifva någon mutor för att undslippa (ansvar): largitione (reatum) effugere. III. 96. In Iure Iutico et Selandico occurrit væghfæl, largitio. Cfr. ÖGL. fr. v.

Vaitta, vide Veta.

Valta, v. n. i. q. valtra. I. FB. 2. Vara, v. n. vide Vara.

Væra, f. vistande: mansio, commoratio. II. Add. 10. Cfr. Samvara.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

Værdugher (n. værdhughut v. værduct), adj. värdig, värd: dignus. IV. 19:1, 3.

Væria (varia, I. J. 2: pr; FS. 6: 2. etc. værder, værper, værpe, vært, pro varder etc. I. Md. 14:3; II. p. 2; III. 6, 74.), v. a. 1) värja, försvara: defendere. land v., II. K. 4; Add. 9:1. Cfr. Kirkiuværiandi. 2) i synnerhet, försvara (sig eller en annan) inför rätta: speciatim, in iudicio defendere (se v. alium). v. æller fælla, vide Fælla 2. værias)(falla, II. Dr. 29. v. fik mæp neqvæhum, vide Neqvæhi.)(fokia, I. R. 9:1, 2; II. Forn. 4. v. fik mæp finum enep, IV. 19: 1. v. sik mæb siax *prestum*, i. e. sex sacerdotum iuramento. I. K. 14:4; II. K. 29. v. fik mæp tolf mannum, 1. R. 8: pr; 9: pr; FB. 8; 11. K. 57; R. 17, 20; U. 20; IV. 19: 1. v. f. m. tolf manna epe, II. K. 52; R. 8, 23, 24; Forn. 4, 11, 15, 28, 31, 33. v. (ſik v. forfal) m. t. m. e. ok tvæggia manna v. tvem vitnum, I. R. 6; II. R. 6, (12;) III. 39, 76. v. f. m. t. m. e. ok fiu mæn af næmdinni æptir, vide Næmd. v. (fik) m. tylftar epe, I. G. 6: 4; R. 9: 3; D. 13; FS. 6: pr, 2, 3; IL G. 11; Forn. 9, 18, 24, 26, 27; U. 21. v. (J.) m. t. e. ok tvæggia manna v. tvænni vitnum, I. Þ. 9; FB. 9: pr; 11. P. 41, 47; U. 22; IIL 84. v. J. m. fiughurtan mannum, II. p. 13; III. 123. n. f. m. atertan manna epe, II. Add. 2: 13. v. (fik) m. tvænni tylftum, I. Md. 14: 1, 3; J. 19: pr; P. 7: 1; II. Fr. 1; Dr. 29, 31; G. 14; P. 6; III. 74, 145; IV. 18: 1, 7, 13. cfr. Sværia. v. f. m. t. t. ok fiura manna forepe v. tvænni forepum, I. p. 6:1; II. **p**. 1, 2, 11, 58; IV. 18: 1, 2. cfr. I. **p**. 9. not. 22. v. (fik) m. t. t. ok tvænni vitnum, I. J. 2: pr; 15: pr; II. p. 37;

67.

J. 3, 34, 44; Add. 11:1, 6. cfr. Vitni 4. v. f. m. næmdinni, fiu mannum af næmdinni, fiærþungs næmdinni, hærapsnæmd, luktri hærapsnæmd, vide Næmd, Fiærþungs-, Hæraþsnæmd, Lukter. Cfr. Næmdarmaþer. v. firi manni, I. G. 9:6; II. G. 16. v. firi hemaföt, I. P. 10, 12: 1; II. P. 44, 47. v. iorp, fæperne fit, I. J. 2: pr, 1; II. Add. 7: 18; III. 74. næmd vær fore epjöre, II. Add. 7: 3, 26. næmd vær nokot mal, III. 76. e a væriandi vitu, I. LR. fipan far eig vart (han), d. ä. han kan ej bestrida trälens lösande: redemtioni servi obstare neguit. I. A. 22; II. A. 31. — Pro væræ perperam scriptum est væriæ, I. p. 13. Cfr. Varpa, Værþia.

Værk, n. 1) verk, gerning: actio. liggia (ugilder) a -kum finum, ligga ogild, om man blir dräpen å bar gerning: in flagranti crimine impune occidi. I. Md. 6; II. Dr. 17; P. 25. -kum mans varþa, I. A. 9:1; II. A. 13. værk a (man) vinna, d. ä. hämnas: ulcisci. I. S. 6:1. Cfr. An., Firnar., Niþings., Valds., Vaþa., Vepe., Viliaværk. 2) verk (bygnad etc.): opus. I. R. 9:1; M. 2; II. R. 21; M. 2. — Cfr. Handaværki, Fifki., Vatnværk.

Værknaper, m. arbete: opus. II. K. 52. Cfr. Þværa værknader.

Værn, f. (a væria) 1) värn, beskydd: praesidium. II. Praef. fin; IV. 14: 14. 2) den tilltalades försvar emot käromål eller anklagelse: defensio rei contra actorem. I. Br. 1; II. Praef; IV. 19: 1. v. ægha v. firi fik hava, hafva rättighet att värja sig: ius (iuramento) se defendendi habere. II. p. 2, 36. vinna lagha v., I. p. 10; II. p. 41. Cfr. Vald 3, Vitsorj.

Værna, v. a. i. q. væria 2. v. (iorþ) mað tvanni tylftum ok tvanni vitnum, I. J. 2: 2. clr. Vitni 4. Værpli, m. værpla, f. (ab Isl. værpa, constringere), band (bvarmed något ombindes): vinculum, ligamen (quo aliquid circumligatur). I. FB. 7:3; II. U. 16.

Værra, adv. varre: peius. Cfr. Fara 5.

Værras, v. dep. förvärras, komma i sämre belägenhet: in deteriorem statum redigi. IV. 15: 7. not. 27. Sensum v. u/las, quam textus l. c. habet, male intellexit iste interpres.

Værri, adj. comp. sämre: deterior, minoris pretii. I. K. 40: 4; VS. 3: 2; R. 8: pr; II. K. 20; R. 17; V. 1. fæiar v., sämre i egendom d. ä. i värde: pretio deterior. IL VS. 11; P. 18. – Værster, superl. värst, elakast: pessimus, improbissimus. IV. 16: 7.

Værsla, f. (a væria) omvårdnad: tutela. II. R. 27.

Værþ, n. köpskilling, (värde): pretium (quo aliquid emitur). I. J. 2:pr; 3: pr; II. J. ind. 9; cap. 1, 4; Add. 11: 6, 7, 11. Cfr. Iorpaværþ, Fulvirþi.

Værpa (virpa), v. a. värdera: aestimare. II. J. 14; III. 116.

Værþa, vide Varþa.

Værper (værder, verper, varper), adj. 1) värd (i penningar etc.): quod certo quodam pretio constat. I. K. 8: 1; 9, 10: 4; R. 9: 3. not. 37; II. p. 15, 16; Add. 6: 4; III. 101. etc. fiughurra marka, tvæggia öra v., I. Md. 5: 7; R. 8: pr. 2) värd: dignus. þy æm iak v. ær han v. ær han eig v. or piuva at vara, unningia Iagha, etc. formula iurisiurandi. I. p. 3: pr; 14; II. p. 24, 48, 49.

Værpia (varpia, verpiæ), v. a. idem, ni fallimur, verbum ac væria. II. J. 1, 2.

Værpörar (værphöræ), m. pl. varor och penningar: pecuniae et merces. IL Add. 11: 11. Ih. nimis arctam huic v.

tribuit significationem, ut antehac est observatum. Cfr. C. J. SCHLYTER, Diss. Tentamina ad illustrandam historiam Iuris Scandin., Fascic. 1. p. 20. not. 43.

Væfler, vafler, adj. fattig, usel: pauper. væflir mæn, I. K. 17: pr. (ubi haec coniuncte scribuntur); Br. 1.

Væstun, praep. vester om: versus occidentem (ab aliquo loco). IV. 10.

Væftgötar (væsgötar), m. pl. Vestgötar: Gotiae occidentalis incolae. II. G. 15; IV. 14: 13, 14, 17; 15: 5, 10. -ta lagh, IV. 14: 10. laghbok -ta, I. K. rubr; II. Praef. Cfr. Götar 2.

Væftgötsker (væst- v. væsgösker), adj. vestgötsk: vestrogoticus. I. Md. 5: pr; II. K. rubr; Dr. 10.

Væta, Væter, Væti, vide Veta, Vinter, Vætti.

Vætta (vætæ, vetæ), n? grand, en sak af minsta värde, prov. vätta, vitta: hilum, res minimi pretii. nokot v., IV. 19: 1. not. 15. iak a ok þu ikki v. *i*, jag eger (den omtvistade saken) och du har ej minsta del deri: res (litigiosa) mea, nec minima eius portiuncula tua est; formula iuramenti. I. J. 2: 1, 2; II. P. 39; J. 2, 3 (ubi vætti scribitur); U. 14.

Vætti (væti), m. egentl. vitne; en som i rättegångsmål svärjer, antingen som vitne eller i tylftared eller nämnd: proprie testis; qui iuramentum iudiciale dat, sive testis sit, sive nemdarius, sive unus e duodecim viris in iuramento tylftar eper dicto iurantibus. fværi hvar v. fins læftom, II. p. 1; Add. 11: 13-15.

Vætti (væti), n. vitnesbörd, bevisning genom vitnen: testimonium, probatio per testes. Cfr. Repa.

Væva, v. a. vefva, inveckla: involvere. pær var (han) i klæpum vafper ok i vaggu laghper, formula iuramenti. I. p. 17; II. p. 52. Væþ, n. pl. (in sing. occurrit I. J. 6: 1, ubi tamen fin pro fit, ni fallimur, legendum est), pant: pignus. II. J. ind. 14. (iorþ) at væþium fætia, pantsätta (jord): oppignerare (fundum). I. G. 1; II. G. 1. fkilia mænni iorþ til vaþia, lemna jord till pant: fundum pignori dare. I. J. 6: pr; II. J. 14. iorþ at væpium taka, ibid. v. læggia, gifva (lös) pant: rem (mobilem) pignori ponere. I. J. 6: 1; II. J. 14. v. löfa, ibid. vapium halda, qvarhålla panten: pignus detinere. ibid. Cfr. Forvæpia.

Væpa eper, -læster etc. vide Vapa eper etc.

Væþsætter, adj. pantsatt: oppigneratus. v. iorþ, II. J. ind. 14.

Y.

Ymisliker, ymsliker, adj. skiljaktig: diversus. Cfr. Iafliker.

Ymuman, m. tillafventyrs en man från trakten af Umeå, eller från Norrland i allmänhet: forsitan vir e regione Umaënsi, vel e quavis Norrlandiae parte. Sic h. v. explicat Bg. II. Dr. 15. alzmanni ok ymu, pro a. ok ymumanni, ibid.

Ypin, vide Opin.

Yrkia, v. a. arbeta: operari. y. (iorp), odla, plöja, prov. yrka: colere, arare. I. J. 11; II. J. 23. (iorp) up y., I. J. 12: 2; II. J. 26. Cfr. Ayrkia.

Yta, v. n. (ab ut) komma ut: exire. ytir hvarghin, d. ä. om man ej blir genomstungen, så att spetsen af svärdet går ut på andra sidan af den sårade delen: si (mucro) nullibi exeat (transfixa quadam corporis parke). I. VS. 1: 4. coll. c. §. 3. ibid.

Ytarster, adj. superl. ytterst, sist: extremus, ultimus. II. Add. 13:1; IV. 3. Scribitur utarster, II. A. 25. р.

pa (pæ, I. R. 8: pr; p. 5:1; Br. 1, 3. etc. da, I. CB; III. 32.), 1) adv. då: tunc. I. K. 1, 3, 5. etc. på ær, då när: cum. I. K. 1, 8: 2; A. 21: pr. etc. pa...til, at etc. i. q. par til etc. pa var han bötandi at, IV. 15: 7. þa fek han doma til, IV. 16: 13. 2) pa förekommer stundom utan betydelse: h. v. interdum fere otiosa occurrit. pa fkal bifkuper etc. I. K. 5. pa a hærah, I. B. 1: 1. hvarghi ha rætkændi iak, I. p. 17. pa fkal alt fkipta etc. II. A. 26. pa mærkti iak etc. II. U. 14. pa vilium, havum, givum vir, I. Br. 3. not. 53; IV. 19:1-3. æn þa rættarin vil etc., æn þa æn þer þrætta, þa æn nokor ær etc., på æn han böter eig etc. IV. 19:1. 3) conj. då, när: cum. I. A. 12: 1; R. 5: 5; H. K. 3, 73: 7.

pa, vide Piggia, Pæn.

paghar (pagher), 1) adv. dá: tunc. H. K. 3; p. 2; III. 136; IV. 15: 1. p. r, då när: tunc quando. I. Br. 2. 2) conj. då, när: quando, cum. I. K. 7: 3; G. 2: pr; 9: 2; J. 4: 1; 14; II. K. 13, 15, 21. not. 51; 72: 3, 5; O. 1:13; A. 12; G. 2, 16; D. 40; J. 3, 4, 10, 33; Add. 7: 1, 19, 22; 11: 5; 12: 2; IV. 18: 6. Scribitur papghær, III. 67. thoghor, 11. K. 72: 5. not. 86.

pan, pat, panni, etc. vide pan, Þænni.

pangbrækka (pengbrækka), f. skog: silva. bæra skiold ivir p., d. ä. infalla (egentl. genom skogen) i riket med väpnad hand: armata manu (per terminalem silvam) in regnum invadere. I. O. 4; II. O. 1:8; Add. 5: pr, ubi cod. G. pro -ku habet thængbrinku. H. v. orta est a poëtica circumlocutione, qua veteres appellarunt arbores v. silvas pang bræcku (non pangbrecku, ut refert Ih.) v. iordar, backens eller jordens tång: algam clivi v. terrae (vide vidar heite, in Edda Island. ed. a P. J. RESENIO, Havn. 1665.), quae duo vocabula, pang et bræcku, demum in unum sunt conflata. Non igitur h. v. denotat litus maris, ut crediderunt Stj., Locc. et Ver., nec pontem litoralem, ut in Lex. Iur. statuit Locc.

par, vide pu, pær, pæt. parf (pærf), f. tarf, behof: necessitas. IV. 19: pr, 1, 4. Cfr. Niuta.

parf, przes. a porva, quod vide.

papghær, papo, vide paghar, py. pe, pen, per etc. vide pan, par, Þæt.

Þengbrækka, vide Þangbrækka.

pengsbani (rectius pegnsbani, vide pægn), m. en fri mans dråpare: ingenui hominis interfector. II. Dr. 9. Cfr. L Md. 4. not. 36.

Þiana, Þianesta, vide Þiæna, Þiæni/ta.

Þiggia, v. a. (impf. þa, sup. þighat) emottaga till skänks, (tigga): dono accipere. köpt æller þighat, köpte æller pa, II. Add. 11:11.

Digia, v. n. tiga: tacere. III. 112. Inde Þigiande mæsfa, f. vide Mæsfa. Dikla, adv. ofta: saepe. IV. 12.

pin (n. pit), pron. din: tuus. I. Md. 1: 2; R. 5: 3, 4; 9: pr; J. 15: pr. etc.

ping, n. ting, sak: res. II. K. 11. not. 96; 61; III. 150. H. v. forsan eadem est ac proxime sequens.

ping (pigns pro pings, II. Add. 12: 1. pins, II. G. 12; Forn. ind. 48.), n. 1) ting: conventus iudicialis. L.Md. 1: pr, 2, 3. etc. lagha p., II. Add. 7: 29. aldragöta p., Westergötlands landsting: iudicium omnium (Vestro-) Gotorum. I. B. 1: pr; R. 1: pr; 3: 2; II. R. 1, 3. aldramanna p., idem. I. pl. p. næmna, vifa, fighia, buba, up fkiæra, halda, hava, vide Næmna 3, Vifa 1, Si-

ghia, Buha 2, Skiæra, Halda 2, Hava 2. firi pingi, inför tingsmenigheten: coram hominibus in iudicio congregatis. I. p. 14. Cfr. Fiærpungs-, Hæraps-, Höst-, Lands-, Luktar-, Ræfsinga-, Sægnar-, Varping. 2) personer som sammankallades för att uttaga böter m. m. som ej af den skyldige blifvit godvilligt erlagda: conventus hominum, mulctam vel tributa non ultro soluta exigendi caussa, publica auctoritate convocatorum. stæmna v. næmna hem þ. at manni, Il. Add. 5:1. næmni þ. hem til hans ok taki ut gengærþina, II. Forn. 40. mæþ þ. (man-) hælghis bot, gengærd, almænnings öre ut taka, L Md. 3: 4; IL Dr. 8; V. 2, 3. Cfr. Schlyter, Diss. p. 531. cit. p. 9, 10.

pinga, v. n. hâlla ting: conventum iudicialem celebrare. I. R. 3: 1 (ubi *pingi* pro *pingæ*, ni fallimur, scriptum est); II. R. 3; III. 89; IV. 19:4.

pinganga, vide Pings ganga.

Dingat, adv. dit: illuc. I. K. 20:2; Md. 14:3; R. 1: pr; II. Dr. 31; R. 1.

Dingfriher, m. tingsfred: pax v. securitas publica eorum, qui conventum iudicialem obeunt vel inde domum revertuntur. II. Add. 5: pr. coll. c. 7: 13-16.

ping loter, m. böter, som tillföllo hela landskapet, och, troligen på landstinget, fördeltes emellan häradena, och sedan på häradstingen emellan hvart härads innevånare: mulcta, quae universis Vestrogotiae incolis cessit, et, ut videtur, in iudicio provinciali inter territoria, ac in iudiciis territorialibus inter cuiusvis territorii incolas dividebator. I. Pl.

Dings domi, m. dom, gilven på tinget: sententia in conventu iudiciali lata. æptir -ma, I. J. 13: pr. i. q. fiban domber komber a hans mal af pinge, II. J. 27. Þings ganga (þinganga), f. frihet eller lejd (för dråpare) att komma till tinget: venia (interfectori concessa) iudicium secure obeundi. lova þ., I. Md. 1: pr; II. Dr. 1.

pingsmæn (pingmæn, I. J. 3: pr.), m. pl. män som äro eller varit närvarande på tinget (då ett mål der förevarit): viri in iudicio praesentes. I. Md. 1: pr; S. 1; J. 3: pr; II. Dr. 1; Add. 9: pr, 1; 11: 9. pingsmanna vitni (bæra), I. Md. 1: 2 (ubi hamna pro manna); 3: pr; S. 1; B. 1: pr; J. 14; II. Dr. 3, 8; J. 33; Add. 11: 9.

Pings stæmpna, pingstæmpna, f. sammankomst på tinget: conventus iudicialis. II. Add. 7: 16.

ping ftaper, m. tingsställe: locus, quo celebrantur iudicia. III. 128.

pings vitni, n. vitnesbörd af män, som på tinget äro eller varit närvarande: testimonium virorum in iudicio praesentium. I. J. 14; II. J. 33.

pings vægher, pingvægher, m. tingsväg: via ad locom iudicii ducens. II. Add. 7:13.

ping timi, m. den tid då ting hålles: tempus, quo celebratur iudicium. IV. 19: 4. not. 91.

pit, adv. dit: illuc. II. K. 45; A. 26; U. 6; Add. 7:8; V. 3.

pit, conj. vide pr.

Pit, n. a Pin, quod vide.

Diufnaper, m. tjufnad, stöld: furtum. I. G. 9:5; R. 11: pr; **D**. 3: 2; 7: pr; FS. 6: 1; II. G. 16; R. 26, 28; **D**. 28, 35; Forn. 25; IV. 18: 11. *fander p.*, II. Add. 7: 19. *fulder p.*, II. Add. 7: 19. not. 35; IV. 18: 3.

puiffak, piufs fak, f. mål angående, eller anklagelse för stöld: caussa v. accusatio furti. I. D. 16; H. D. 51; Add. 2: 7; III. 46. giva v. vita manni p., I. D. 1; II. D. 1, 4; IV. 18: 1. bæra p., vara anklagad för stöld: furti accusari. II. P. 11.

piufs boter (piuf boter), f. pl. tjufsboter: mulcta furti. III. 116. *fullar p.*, I. p. 1, 9. not. 22; II. p. 3, 6, 8, 16, 18, 58; Forn. 1; III. 145; IV. 6.

piufs eper, m. ed i tjufmål: iuramentum in caussa furti. II. Add. 5: 3. coll. c. III. 111.

piuffka, f. tjufvens brottslighet eller ansvar: furis noxa v. reatus. *dragha p. a fik*, ådraga sig mistanka för stöld: suspicionem furti v. reatum sibi contrahere. I. p. 6: pr; II. p. 34.

Diufftolin, adj. stulen: furto ablatus. II. **p**. ind. 39, 40. *Diufftolit*, n. absolute, det stulna: res furtiva. I. **p**. 8; II. **p**. 39.

piuft (p/ft, I. Md. 8.), f. 1) tjufnad, stöld: furtum. II. p. ind. 2, 33, 38; cap. 10, 17; III. 79. full p., II. Dr. 19; p. 3, 6, 17; III. 111, 145; V. 3. full p.)(hvin/ka, III. 116. coll. c. II. p. 3. 2) den stulna saken: res furto ablata. I. Md. 8; p. 3: pr, 1; II. Dr. 19; p. 24-26, 30, 31. kirkiunna p., II. K. 11. not. 96.

piur, m. tjur: taurus. I. Md. 15:4; II. Dr. 39.

piuvas, v. dep. (imperf. piuftis v. pyftis) göra sig till tjuf: furem se facere, furari. iak ftal eig fæ pit ok eig pyftis iak a v. at py, formula iuramenti, I. p. 4: 2; IL p. 29.

piuvaper, adj. bestulen: rebus suis furto orbatus. *piuvær pær*, mendose, sine dubio, scribitur, I. p. 3: 1.

Diuver, m. tjuf: fur. I. Md. 8; O. 2; A. 17:1; R. 12: pr; **D**. 3, 4. etc. *fulder p.*, den som gjort *full piuft:* qui plenum furtum commisit. I. **D**. 3: pr; II. **D**. 7, 24; III. 145; IV. 18: 8. *vita man firi piuf*, vide Vita 3. Scribitur *piwær*, I. Md. 8; II. Praef. *piuer*, L₁**D**. 3: pr. *pyf* pro *piuf*, II. **D**. ind. 7. — Piuva bolker, I. II. p. rubr. — Cfr. Gor-, Hvin/ku-, Vipertakupiuver, Orpiuva.

piæna, piana, v. a. 1) tjena: servire; *p. gudi,* IV. 16: 12; särdeles göra krigstjenst: speciatim militare. IV. 19: 3. Cfr. Örs. 2) *p. fik,* genom tjenst förvärfva, förtjena: sibi adquirere. IV. 12. fin. 3) förskaffa, bete, göra: praestare. IV. 14: 14.

piængn, vide pægn.

Diænifta (Pianefta, pianofta, piænift, piænæft), f. 1) tjenst, sårdeles krigstjenst: ministerium, speciatim militia. hærra p., II. R. 30; J. 46. 2) den heliga Nattvarden: sacra Coena. II. K. 65, 73: 6; III. 90, 95, 104.

piænistu maper (piænistæ v. piænosto man), m. tjenstman (i hof- eller krigstjenst): minister aulicus vel militaris, (ministerialis). II. Forn. 50; Add. 1; III. 77.

Þo (þö, II. Add. 7: 13. not. 97; IV. 12, 13. tha, II. K. g. not. go; 15. not. 14. etc. pr, vide infra), adv. dock, likväl: tamen. I. J. 6: pr. not. 21; P. 5:1; II. K. 1, 73: pr; O. 1: 14; Forn. 30. not. 23; Add. 7: 8; 9: 1; 11: 7, 14; 13: 1. po at, om ock: etiamsi. I. K. 6, 10:4; p. 5: pr; II. K. 20, 31; VS. 10; J. 21. æn þo at, idem. II. K. 9; VS. 14; Dr. 7, 14, 39; G. 7; P. 17, 30. etc. (II. Add. 11:7. pro æn scriptum est a). æn pö at, idem. II. Add. 7: 13. not. 97; 16. not. 7; 19. not. 30; IV. 12. an by at, II. Add. 7: 19. æn pot, IV. 12. not. 11. æn þyt, II. A. 16; IV. 12. þo hvaro, po at hvaro, pot hvaru, rectius py hvaro etc. vide py.

pola, v. a. tála: pati. I. LR; III. 112. p. fokn, blifva lagsökt: exactionem iudicialem pati. II. Forn. 46. p. bortvrækilfi, blifva afsatt: deiici (munere v. dignitate), IV. 14: 7. polande ær qvinmaper . . . manböter mifta, d. ä. hon

måste tåla sig dermed: femina patitor amissionem mulctae homicidii. II. Add. 11: 19.

polikin (poliker?), pron. dylik, sådan, prov. tocken: talis. II. VS. 12, 13; R. 21, 28: not. 99; **p**. 53; U. 22; III. 110. Cfr. E, pyliker.

pora, v. a. töras, våga: audere. II. G. 14; Add. 7: 16; III. 80. num han pore fværia v. vita, I. VS. 3: 1; 5; II. VS. 10, 14; Dr. 16. por han eig fværia, I. p. 8: 1; 13; FB. 11: 1; II. G. 4; p. 39, 47; U. 26. æn per pora vita, por han vita, etc. I. A. 25; J. 2: pr; 19: pr; II. A. 35; J. 1, 44. •

porp, n. enstaka gård, liten by, (torp): praediolum solitarium, pagus minor.)(byr, L J. 15: 1; IL J. 35. Secundum Eddam trium hominum coetus appellatur porp. — Cfr. ind. nom. locc. vv. Arnbiorna-, Hæggu-, Olafsporp.

porsdagher, m. thorsdag: dies lovis (Thori). Cfr. Hælgha-, Skiærþorsdagher.

porva, v. a. (praes. porf v. parf) s) behöfva, tarfva: egere, opus habere. I. K. 14: pr; II. K. 27; J. 6. vip p., idem. I. S. 1; VS. 4; II. K. 67, 72: pr. not. 78; VS. 12, 13; U. 29; IV. 19: 1. 2) eig p., ei behöfva eller vara nödsakad (att göra): non necesse habere (aliquid facere). II. K. 42.

Pra, v. a. (Isl. *prá*, contumacia, obstinatio), sätta sig emot, motsäga, (trotsa), prov. trå: adversari, contradicere. IV. 15: 3.

prang (prang), f. trångmål, nöd: angustiae, necessitas. II. K. 56; J. ind. 6; cap. 5; Add. 7: 1; III. 24.

Prenættinger, m. utsättandet af tredje dagen till sammankomst: condictio tertii diei, quo haberetur conventus. **J**. gæra, H. P. 47. Cfr. Sunættinger. Preskulli (prisculli, dræskulli), m. tröskel: limen. I. M. 2; II. G. 5; J. 12; M. 2.

Pridi, pripi, prypi, num. tredje: tertius. I. K. 2, 14: 2; 17: pr; II. K. 49, 65; G. 12. not. 27. etc. dridiu pro pridiu, I. Br. 2.

*pridiunger, pripiunger, m. en tre*djedel: triens. I. K. 13; B. 7; A. 5, 18: pr; 24: pr; G. 9: 2; M. 4; **p**l; II. K. 26; O. 1: 13; A. 1. etc. fæxtan örtogher i p. hvarn, i. q. i hvarn lot (vide Loter 1.), I. Md. 1: 3; R. 5: 2; II. U. 8. Scribitur dridiunger, I. **p**l. pripinger, thridhingh etc. II. K. 8. not. 81; Fr. 11; V. 1.

Priggia, Prim, vide Prir.

Priggia handa, pron. treggehanda, tre slags: triplex, triplicis generis. IV. 12. Cfr. Hand.

prir, num. tre: tres. I. VS. 3:1; p. 4: pr. pry, II. p. 29. f. prear, I. G. 2: pr; p. 4: 1. prer, I. K. 7: 1; Md. 1: 3. pre, II. Dr. 4; p. 29. n. pry, I. Md. 13: 1; p. 11; pl. pru, I. p. 5: pr. gen. priggia, I. K. 13; Md. 14: 1. prigiæ, I. B. 7. dat. prim, I. K. 5; J. 6: pr; Br. 2. prem, I. Md. 5: 7. prym, III. 137. acc. m. prea, I. VS. 5; J. 6: pr. pre, I. CB; pl. prer, I. K. 17: pr. f. *brear*, I. FS. 2: pr; 3. *brea*, I. FB. 8. præa, L. S. 4: 2. prer, I. K. 3, 5. pre, II. K. 52. etc. n. pry, I. B. 7; Br. 2. pri, II. Fr. 11; Forn. 8. i pry *skipta,* vide *Skipta. hete prer ok æru* tvar, vide Mark. Cfr. Prænni.

Priskulli, vide Preskulli.

Prisvar, Priter, vide Prysvar, Pry-

pribunger, vide pridiunger.

Prifiungs *fkipti*, n. skifte, hvarigenom något delas i tre delar, t. ex. då makars egendom delas så, att två tredjedelar tillfalla mannen och en tredjedel hustrun: partitio, qua aliquid trifariam dividitur, ex. c. cum bona coniugum ita dividuntur, ut bes cedat marito et triens uxori. I. G. 4: 1; II. G. 3.

pryska (pryzska, priska; rectius pryska), f. (a pryter), tredska, tredskhet: contumacia. II. Add. 5: 1. not. 58; V. 2. fin. fore p. skyld, as tredskhet: contumaciter. II. K. 47; U. 6; III. 93; V. 3.

Pryfvar, prifvar, adv. tre gånger: ter. I. A. 4: 2; II. A. 6; III. 32, 95. *Pryta*, v. n. tredskas: contumaciter agere. II. U. 4.

pryter (priter), m. tredska: contumacia. II. Add. 5: 1. bæra p. vip, i. q. pryta, I. R. 7: pr; II. R. 16, 17.

præl (præll, prel; pral, I. Md. 13: 1; B. 2: 1. *prell,* I. S. 6: 1. *dræl,* I. **p.** 2: 1. *dræll,* I. B. 11: pr.), m. träl: servus. I. Md. 5: 7; S. 6: pr; G. 4: 3; R. 11; II. Dr. 16, 27; G. 3; B. 27; **p.** 20, 22; Add. 2: 1, 13; 7: 29; 13: 1; III. 48. Cfr. Ambut, Bondi, Bryti, Fræls, Frælsgivi, Lavarper, Leghomaper, pægn, Ættaper.

Drængia (drængia), v. a. nödga, tvinga: cogere, compellere. II. Add. 7: 16. *þ. fik til at væra næmpdaman*, muneri nemdarii se obtrudere. III. 77.

prænni (præni), num. tre: tres. p. niu marker, I. R. 4; II. O. 3; R. 13 -15. etc. Cfr. Örtogh.

prænnifæxtanörtogher, vide Örtogh. *præfkipti*, n. treskifte: divisio in tres partes. *til -is*, IL Forn. 18. not. 59; 19. not. 63; 24. not. 83.

præta (prætta), v. n. träta: rixari, verbis concertare. IV. 19:1.

Prætighi, num. trettio: triginta. L VK; II. K. 72: 5. Scribitur *prætinghi*, IV. 21: 108.

prætiundi, num. trettionde: trigesimus. II. K. 55, 72: pr.

prættan, num. tretton: tredecim. I. Md. 5: pr; II. Dr. 10; D. 4; IV. 15: 4. *Prættandi*, num. trettonde: decimus tertius. I. K. 2; IL K. 4; IV. 15: 13; 16: 13. Male scribitur *prænttandi*, IV. 14: 13.

prætylter, adj. (a *tylft*), (ed) som gås af tre tylfter: (iuramentum) a tribus iurantium dodecadibus factum. IL Add. 7: 25. Scribitur *prætylftæper*, not. 71. ibid.

pu, pron. du: tu. I. R. 5: pr, 1-5. etc. cfr. Vætta. dat. *pær (per, par)*, I. G. 9: 5; R. 5: pr; 9: pr; FB. 11: 1; II. VS. 12. cfr. *Iamnapar eper, Næmni. pik*, II. Dr. 8; R. 20. not. 73; U. 26. not. 99. acc. *pik*, L. R. 5: 2; FB. 11: 1.

pumulfinger, m. tumme: pollex. I. S. 4: 1.

Pungi, m. tunga, pålaga: onus IV. 19:4.

Pusan, pusand, num. tusende: mille. I. Br. 6. not. 63; IV. 19:5.

Pværa værknader (thværæ vercnæder), m. IIL 18, i. q. ftor værknaper, II. K. 52, ut recte observat Ih. Quid autem significet prior h. v. pars, non constat. Ver., quem sequitur Locc., illam deducens a tvära, iterare agrum, vertit: "iterata agri aratio per transversum."

Dr (zr, I. A. 16: 2. po, vide infra), conj. (dat. n. a pæn) derför, fördenskull: propterea, eam ob caussam. L A. 7, 16: 2; G. 6: pr; 7, 9: 5; R. 8: 1; J. 13: 2; P. 5: 1; 17. etc. cfr. Værper. pr at, I. K. 15: pr; VS. 3: pr; D. 6: pr; 19:1; FS. 4. eig py mera (at) etc. I. p. 14; II. K. 43; A. 27; p. 23; III. 1. cfr. Mere. pit (pro pyt v. py at), L. K. 15: pr. py at hvaru, likväl: tamen. I. J. 18; II. J. 43. po at hvaro, togh at hvario, idem. II. K. 1. not. 7; Forn. 47. not. 89. pyt hvaru, IV. 16:12; 19: 1. pot hvaru, II. Forn. 47. py hvaru, idem. II. K. 1; P. 27; IV. 16: 12. po hvaro, IL Add. 6:3. papo hvare pro

536

pa po hvaro, tunc tamen, III. 97. en pyt hvaru at, om ock: etiamsi. IV. 19: 1.
py hælder, py at hælder, vide Hælder.
py, vide pæn, pæt.

py barn, n. (a *py*, servus v. serva) egentl. barn, födt af en trälinna: proprie filius v. filia ex ancilla procreatus v. procreata; i. q. *frillubarn*. II. K. 72: 2. not. 45.

Þydifker (þiþifker), adj. Tysk: Germanus. I. A. 14: 1; II. A. 17.

Pyft, vide Piuft.

Pykkia, v. impers. tyckas: videri. I. K. 20: 2; II. K. 45.

Pyliker (pilikin), pron. dylik: talis. I. R. 9:1; 12: pr; **p**. 12: 2; II. Dr. 40,

41; R. 28; **D.** 15, 45; Add. 11: 19. *Pyt*, contr. pro *po at* v. *py at*, vi-

de Po, Py.

Þæ, vide Þa.

pægn (piængn), m. fri menniska: homo liber. IV. 16: 7.)(præl, I. Md. 13: 1; II. Dr. 27 (ubi perperam scribitur aghu). mykin p., en ädel, frikostig man: vir liberalis. IV. 16: 15. Cfr. pengsbani.

pæn, pen, pron. dem. den: is. I. K. 8: pr; A. 23; FB. 7: 1. etc. scribitur pan, I. A. 21: pr; III. 90. f. pe, II. K. 68; III. 76, 98, 132. pr, II. A. 7; Add. 7: 25. not. 64. n. pæt, pet, I. K. 3, 7: pr; 13. pat, I. K. 7: pr; A. 17:1; III. 67. gen. m. et n. pæs, pes, pæss, I. K. 12: 1; S. 2; A. 4: pr; P. 19: pr, 3; 11. A. 20, 22. dat. m. pem, pæm, I. Md. 1: 1; A. 16: 2. f. perri, perre, perræ, I. R. 5: pr; 8: pr; II. G. 5. peræ, I. Md. 8. pærre, pærræ, I. A. 16:2; II. A. 21, nisi illis locis pa (acc.) legendum sit. pe, II. M. pr. not. 5. n. pr. I. Md. 1: pr; R. 3: pr; 5: pr, 2; Add. 2:5. pi, II. Add. 9: pr. acc. m. pan, pen, I. A. 13: 4; 21: pr. pan, I. A. 22.

f. pa, I. Md. 3: 2; Add. 2: 14. pa, I. R. 9: pr. pe, II. K. 72: pr; Add. 11: 11; III. 96. n. part, pet, I. K. 13, 17: 1; B. 5. pat, l. K. 22; Md. 1:3; III. 68. pl. nom. m. per, I. K. 11. per, I. A. 12: 1. pe, II. K. 7, 21; Dr. 40. pör, II. A. 16. pö, I. pl. not. 30; II. Forn. 12. pir, III. 2. pi, II. Add. 2: 14. not. 70. f. por, pro par, II. A. 8. n. py, I. p. 5: pr. pyy, l. Md. 1: 2. pe, I. J. 16:1; M. 2; III. 104. pön, II. Dr. 27; IV. 12. po, I. pl. not. 50. gen. m. berræ, II. J. 13; IV. 14: pr. dat. pem, I. K. 15: pr; **D**. 5: 1; II. K. 41; IV. 19: 1. acc. m. pa, I. K. 15: pr; p. 3: pr; II. Dr. 1. pe, II. K. 30, 72:1; IV. 15: 5; 16: 12. f. per, II. Fr. 8. n. py, I. A. 16: 1; FB. 9:1; IV. 15:6. pen, IV. 16:12. pe, II. G. 18. — pæt æru, sunt. I. VS. 1: 4; 3: 1; B. 1: 1; A. 21: 2; II. K. 60. pæs i (v. pæsfi) mællin v. mællum, dess emellan: interim. II. Forn. 46; III. 89. pæsfamæ, pro pæs samæ, II. Add. 7: 29. not. 2. til pæs, a) dertill: ad illud. II. p. 53. b) till dess: donec. I. K. 8:1; II. Dr. 40, 41; Add. 11:4, 17. cfr. Ær. i perri, adverbialiter, deri: in eo. I. B. 9; II. Fr. 13; Forn. 29. firi py, a) derför: eam ob rem, ideo. II. p. 2; IV. 15: 7. b) derför att, ty: propterea quod, nam. II. Forn. 16; IV. 12, 14; 2. firi py at, derför att: propterea quod. I. Md. 2; D. 5: 1, 2; 6: pr; FB. 4: 1; II. K. 72: 1; A. 6; **p**. 58. etc. mæp py at, vide Map 4. aptir by fum, vide Æptir. -Observationes quasdam ad grammaticam proprie pertinentes hic addere liceat. 1) Post hoc pronomen part. relat. ar v. fum haud raro omittitur; ex. c, pæn vighit van, den som begick dråpet: is qui alterum occidit. I. K. 12: pr. iord pa (eam quae) ær köpt,

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

68.

I. A. 6: pr. pan (ar) standi, is, qui in ius vocabat. II. Add. 9: pr. pæn falde, II. Add. 11:6. pæn farghape, III. 84. pa (eos qui) i perra gops æru, IV. 19:3. 2) pan additur post pron. nokor, ingin, etc. nokor pæn dagher, fastudagher, loter, II. K. 56; III. 5, 24. nokot þæt ær qvikandis ær, I. FB. 3. nokon þæn i hans garð etc. II. Add. 7:1. nokor þæn ær fander (ær), IV. 19:1. æn nokor ær þæn ær etc. ibid. ingin hæn ær læn havir, IV. 10:4. engfis pæs loter, II. Add. 7: 20. ingom pem vitnom, IV. 12. not. 9. hvart perra bæt ugift ær, II. K. 72: 2. annar pæn sum etc. II. Add. 7: 22. not. 53. annars pæs bup, IL Add. 7: 19. apru by man legher, III. 115. flæ/ta pe pænninga, IV. 16:12. flæstir þer sva taka, IV. 19:4. hvarti pæt (nisi perra pro pæt legendum sit), IV. 18: 2. 3) gen. n. *bæs* certis in casibus pro acc. *bæt* ponitur, ex. c. mæþ umstabu mannum vita pæs at han etc. I. B. 1: 2. (næmd gæra etc.) þæs at sværia, I. S. 2; P. 3: pr; 19:3. pæs ganga at sværia, II. p. 24. por eig pæs sværia, I. p. 8: 1. gær han þæs eig, II. M. 5. (Nomina in simili constructione in gen. posita Iuveniuntur, ex. c. bos at vittia, I. A. 4: 2. gripar at bepas, I. Md. 1: pr; G. 9: 1.). Nonnumquam pæs verti potest derom: de eo. bær iak þæs vitni, I. J. 2: 1. ep pæs at ganga, II. p. 58. -Cfr. Pæt.

Den, art. def. den: Graec. o, n, ro. pen yngsti kolder, L A. 6: pr. pæt nga, II. K. 10. pæs hælgha anda, II. K. 1. pem æspri fiskigarpi, I. M. 1. a pingi pr fyrsta, I. S. 1. a... ping pe næsto, III. 130. pen skyldasta, I. Md. 5: 2. pet dræpna (acc.), I. R. 9: pr. pe*ælstu (acc. f.), II. K. 30. pem skyldastu (dat. pl.), II. Add. 8.

pænni, pron. denne: hic. I. J. 13! pr; 15:1; **p**. 8:1. scribitur *panni*, L D. 17. f. bæs/i, I. J. 7: pr; 15: pr; 19: pr. n. pætta, I. S. rubr; B. rubr. pattæ, L LR. rubr. gen. n. pæs/æ, IV. 16:12. dat. m. pesfom, II. K. 37. not. 91. f. pæssi, I. p. 13; IV. 19:1. pesse, IL Forn. 1. n. pæsfu, I. G. 9: 7; R. 9: pr; J. 7: pr. acc. m. pænnæ, pennæ, L P. 14, 19: 1; FB. 7: pr. f. pæssæ, L J. 2: 1, 2; Br. pr, 1, 3, 6. n. pættæ, pettæ, I. A. 8:1; II. Dr. 8. pl. nom. m. pesfir, II. Forn. 46. pæsfi, II. Add. 2:95 III. 46. f. pæs/æ, IV. 19:1. n. pæs/i, I. K. 6; FB. 6. pas/i, I. R. 5:6. pesfen, II. Add. 11: 19. pessu (forte lapsu calami), II. O. 3. dat. m. pæmma, pemmæ, I. Br. 3; II. K. 54. not. 1; Forn. 46; IV. 16: 7. pænnæ, II. Forn. 46. not. 57. pæssum, II. K. 54; Forn. 46. not. 58. f. pessum, II. Add. 11: 16. n. pæmma, II. K. 72:4; Add. 3:1. pæsfum, I. Br. 3; II. Add. 3: 1. not. 87. pesfi, II. p. 47 (nisi pro vitnum ibi legendum sit vitu). acc. m. pes/æ, II. Forn. 32; Add. 2: 9. n. pessi, II. O. 1: 13; IV. 12. — pætta æru, hi ete. sunt. I. R. 5: 5; IV. 11. nott. 2, 35, 44, 61; V. 1. nokot pætta (mal), pro nokot af pæs/um (malum), II. K. 37; IV. 10:2. not. 82. at nokrom passon lot, II. K. 37. not. 91. a nokrom þæna dagh, II. K. 52. a nokrom pæs/um daghum, III. 18.

pær, per, (par, I. A. 21: 2; G. 6: pr; **p**. 19: pr; III. 63, 142. *por,* II. **p**. 54.), adv. der: ibi. I. K. 12: 2; VS. 1: pr, 3; A. 8: 1; 11; R. 3: 2. etc. *pær* æru, sunt. I. Md. 13: 1. *p. næ/ter,* I. **p**. 19: pr. *p. næ/t* (adv.), I. Md. 1: 4; 14: 3; S. 4: 1; II. Dr. 7, 31. *p. a,* a) deri, derpå: in eo. I. Md. 3: 3; 5: 7; G. 6: pr; II. J. 29. etc. b) deremot: contra id. III. 144. *p. af,* a) deraf: de

538

eo I. Md. 15: pr; R. 9: 1, 2; Br. 2. not. **32;** II. K. 72:1; R. 10; III. 76, 86, 99. etc. cfr. Af 1, Bondi. b) derifran: inde. II. Dr. 1. p. at, II. U. 6; IV. 18: 12. b. firi, I. J. 16: pr; II. K. 52; Forn. 4 5; Add. 7: 16, 18, 25; IV. 12. not. 42; 15:12; 18:5. p. gonum, I. FS. 5:1. p. i, IL Forn. 12; III. 100, 142; IV. 16: 12. p. ivir, vide Ivir 2, 4. p. mæb, II. **K.** 73:3; Forn. 1; IV. 12. *b. til,* a) dertill: ad illud. I. A. 21: 2; p. 12: pr; II. K. 58, 70; O. 1:8; Forn. 45. not. 35; IV. 12, 16: 12; 19: 1, 4, 5. b) till dess: donec. II. K. 15. not. 12; 38; G. 11; Forn. 48; Add. 7: 8, 22; IIL 68, 104. c) till den ändan: eum ad finem. I. Br. 6; II. Add. 7: 29; III. 117; IV. 12, 19:1, 5. p. viper, IV. 19: pr. p. um, II. Add. 2: 14; 7: 12, 25. p. aptir, II. K. 54; Add. 7: 21. not. 51; IV. 14:10. , pær, per, part. relat. som: qui. pæn þær hana a, þær minna havir, etc. II. G. 3; Forn. 13. not. 33; 25. not. 86. hin pær bröt, II. Forn. 20. not. 66; Add. 7: 2. not. 16. han pær intok, II. Forn. 29. not. 1. per ... pær allum pem etc. II. J. 34. domarin pær dom havir, IV. 12. pær pem far, IV. 19: 1. pær han kallar i, II. J. 37. pær havir husprea lykil til, I. p. 5: 2. pær han flyr til, II. Add. 7: 2. alt pær han far, II. Add. 5: 1. not. 65.

pær, vide pu, pæn, pæt. pærf, vide parf.

Pærfliker, adj. nyttig, tjenstaktig: utilis, commodus. IV. 16: 14.

pæt, pron. pers. n. (m. f. han, hun) det: illud. I. Md. 14: 3; A. 21: pr. dat. by, I. Md. 1: 1; G. 9: 5; **p**. 19: 3; FB. 6: pr. acc. pæt, I. K. 1; R. 8; II. K. 1. pl. nom. m. per, I. K. 3, 4. pær, I. K. 12: pr; Md. 13: pr. peer, II. O. 1: 6; **p**: 29, 30. peir, I. S. 5. pe, II. Praef; K. 52; A. 8. pör, II. Dr. 3; A. 12; **p**. 58; Add. 7: 10, 20. pö, II. Add. 7:

3, 10. pæ, III. 74. f. pær, I. A. 18:1; III. 98. per, I. A. 21: pr. par, II. Add. 11: 19. paur, II. Add. 7: 10. not. 80; 11: 4, 17, 19. pe, II. Add. 7: 10. n. per, I. K. o; II. Add. 5: pr. pen, peen, 11. Add. 7: 26; 11: 4, 17, 19. pon, 11. VS. 14; Dr. 39; A. 20; Forn. 32; IV. 12. bö, IL A. 21. gen. m. perra, I. K. 2; A. 13: 1, 2, 4. perre, IL Dr. 7, 29. perra, I. Md. 14: 1; A. 13: 3. n. perræ, II. Forn. 43; IV. 14: 13. pærræ, III. 57. dat. pem, I. J. 2: pr; II. Add. 11: 19; IV. 16: 12. acc. m. pem, pam, I. K. 14: 4; A. 4: 2. pa, II. p. 28 (uisi pæn, acc. sing. a pron. dem. pæn, legendum sit). f. et n. pem, L K. o; G. 5: 1. — Cfr. Pæn.

pæpan, adv. dädan, derifrån: illinc, inde. I. p. 3: 1; II. p. 27; Add. 7: 4. pö, pön, pör, vide pæn, pæt. pöma, pöpi, vide Döma, Döpi.

Æ.

Æ, vide A, E.

Ædli, n. natur, beskaffenhet: genus, indoles. ænfker, öftgötfker at ædlum, till börden Engelsman, Östgöte: genere Anglus, Ostrogotus. IV. 16:8, 17.

Æfla, v. a. 1) skaffa sig, förvärlva: comparare, adquirere. IV. 14: 11. 2) upbygga: exstruere. IV. 15: 11 (ubi ælfti pro æflti scriptum est).

Æffter, effter, adj. (ab æptir) efterst, sist: postremus, ultimus. I. A. 6:1; II. A. 8, 9.

Æg, f. ägg: acies. Cfr. Lægger, Odder, Enæggiaper.

Ægha, egha, agha (eighæ, I. p. 10. praes. 1. et 3. p. a, I. K. 7: 3; 12: 2; J. 2: 1, 2. etc. aer, III. 32. agher, II. Praef; K. 53. aghar, IL A. 12. ægher, II. K. 44, 52. 2. p. at, I. p. 7: pr; 13; II. Dr. 8. pl. æghu, aghu, egho; aghæ,

II. O. 3. pr. conj. aghe, II. A. 23, 24. impf. atti, I. A. 8: 1; R. 5: 3. ati, III. 6. aatte, II. K. 37. sup. at, I. R. 5: 5.), v. a. 1) ega: in dominio habere. I. K. 20: pr; Md. 15: pr, 1, 2; A. 16, 17: pr; 19, 24: pr; R. 9: pr, 2; J. 2: pr; 4: pr, 2; 5, 7: 2; 30; M. 1, 2; P. 10; FB. 7: 1. etc. ægha i (mark etc.), ega del i: particeps rei esse. I. Md. 14:1; FB. 3; II. p. 58; Forn. 12; IV. 7. cfr. Bo, Ingin, Kæpfir. æ. a fæmarku, d. ä. enskildt ega ett stycke jord: privatum agellum in communi pascuo habere. I. J. 15: pr; II. J. 34. æ. barn, d. ä. vara far dertill: pater infantis esse. I. A. 8:1; II. A. 11; Add. 12: pr. cfr. Vip s. æ. piuf, säges om den, hvars egendom blifvit bortstulen: dicitur de eo, cuius bona a fure sunt sublata. II. p. 27. per ær han (sc. frælsgiva) æghu, d. ä. de, hos hvilka han är ättledd, eller af hvilka han var frigifven: ii, in quorum familiam receptus est, vel a quibus manumissus erat. I. A. 25. per ær æghu pem (sc. stiupbarn), d. ä. deras slägtingar: cognati eorum. I. A. 15. — Cfr. Vætta. 2) hafva: habere. vitu æ., I. A. 21: 2; J. 4: 2; 5. etc. æ. oroftu, IV. 15:15. æ. fkuld at kræfin, æ. manni skuld at gialda, I. R. 7: pr; III. 91, 97. Cfr. Friper, Likami, Vili. 3) häfda, hafva beblandelse med: stuprare, rem habere cum aliqua v. aliquo. æ. moþor sina v. faþur sin, I. R. 5: 4, 5; II. R. 8, 9. egho fabghar tver ena konu, v. mopghur tva en man, etc. I. G. 8: pr; II. O. 3. 4) skola hafva, hafva att fordra eller taga: habere ius capiendi (ex. c. mulctam). pat (prer marker elc.) a bifkuper, (a) atvist a fakfoka örtogh, niu marker a kononger a mandrapi, etc. I. K. 13; Md. 3: 3; 5: 1; G. 2: 1; 8: 2; II. Fr. 1. patta agher bifkuper (sc. at botum), II. K. 52. a. fuk a y. af mali, yide Sak 2. a. bo-

ter a farum, I. S. 3: 1. æ. at botum örtogh etc. I. S. 5. æ. land/kyld, IV. 20:4. pa a prester pik ok skræppu, L K. 15: 2. hvat prester a at utfærþa dagh, II. K. ind. 55. pa a han iamnapar ep etc. I. VS. 4. æ. arf, iammykit af arvi, I. A. 7, 19. 5) skola, böra, vara berättigad (att göra): debere (facere), oportere, ius (faciendi) habere. æ. böta, luka, pinga etc. I.K. 7: 3; A. 18: 2; R. 3: 1; 8: 1; IL K. 54, 70; Dr. 8; R. 16; **D**. 2. æ. at gærþa, at löfa, at giælda, etc. I. K. 13; A. 22; R. 1: pr; 7: pr; P. 7: pr; FB. 3, 4; IL K. 30. etc. han haver minna giort an han atte, II. K. 37; III. 6. 6) vara skyldig (att gifva): debere (alicui aliquid). per eghu bif kupi prer marker, I. G. 8: 2. hvarte lius æller pænninga ægher bonde presti, II. K. 53; III. 20. 7) æghas, dep. slås, kämpa: luctari, pugnare. æ. viper, II. Add. 7: 4. Æi, æigh, vide Eigh.

Ækki, adv. icke: non. I. K. 21; **S**. 6: pr; G. 4: 3. Scribitur akki, I. Md. 3: 3. ecki, I. K. 7: 2. ekke, II. Dr. 1. eki, I. B. 5; II. K. 20. ikki, I. VS. 3: 1; A. 10; **P**. 8: 1. iki, I. K. 10: 4; A. 11, 17: pr. etc.

· Ældari, m. vox incognitae significationis. II. U. 29; IV. 20: 2, 3. Stj., quem secuti sunt ceteri interpretes, vertit: incendiarius: mordbrännare, ab elder, ignis, quod sine dubio falsum est, etsi Lund., qui in eiusmodi rebus nullam omnino meretur fidem, narrat codicem quendam manuscriptum post verbs: ær han skælliker þa nyute þæs, addere: "Tha skal han i bali brinnä fum bränt hafsver fori bondanum: ok aghi ä Bondin fyrft fullt fori sitt hawä." Haec forte a recentiori quodam istius codicis possessore, qui in eundem errorem ac Stj. incidit, e Codice Magnaeano vel Christophoriano in mar-

gine l. c. fuerunt adnotata. — Cfr. Skiæliker.

Ældri (ælþri), adj. comp. äldre: antiquior, natu maior. I. M. 1; II. M. 1. Scribitur perperam *edþre*, III. 56. Superl. *ælfter*, I. K. 15: pr; A. 5; II. Add. 8; III. 73.

Ælf, f. älf: fluvius. mællan æ. ok tivipar, mellan älfven (Götaälf) och skogen Tiveden, d. ä. öfver hela Westergötland: inter fluvium (hodie Götaälf dictum) et silvam Tiveden, i. e. per omnem Vestrogotiam. II. G. 12; Forn. 48; Add. 12: 1.

Ælfti, vide Æfla.

Ælgher, m. alg: alces. I. FB. 7:1; II. U. 15.

Ælgspiut, n. sjelfskott, utsatt till älgars dödande: hasta, ita posita, ut in praetereuntes alces ipsa se eiaculetur. I. Md. 15: 2. Cfr. Biorn spiut.

Ælg/tokt, vox, ni fallimur, scribae errato deformata, pro qua legatur ælgftokk, II. Dr. ind. 37; cap. 37. a ælgftokker, m. ett slags sjelfskott, hvarigenom älgar dödas; troligen det träd, hvarvid älgspjutet fästes: truncus, ita positus, ut occidat praetereuntes alces; illud, ni fallimur, lignum, in arci modum tensum, cui adfigitur hasta, ælgfpiut dicta. Cfr. S. NILSSON, Skandinavisk Fuuna, I. D. p. 282.

Ælinar mæsfa, f. Helenas (af Sköfde) messa: festum Helenae Schedviensis, d. XXXI Iulii. I. Br. 3.

Æller, conj. eller: vel. I. K. 12: 1; 14: 1. etc. Scribitur *ællær*, I. K. 12: pr; 13; Md. 1: pr. etc. *ellær*, I. G. 8: 1. *eller*, I. K. 4, 5. etc. *allær*, I. Md. 5: 6; 6, 15: 1; VS. 1: pr; G. 8: 1; II. Dr. L. etc. *allar*, I. O. 2. *ællar*, I. K. 12: 1; R. 5: 3. *hællær*, I. FS. 5: 2. *ællr*, II, R. 30; Forn. 45. *elder*, III. 117. *ellder*, III. 134, 144. *ælla*, II. K. 4, 6, 11. etc. allæ, I. Md. 5: 3. elle, III. 134. — æ. ok, vide Ok. æ. num, vide Num.

Æller (ællær, ællar, eller, ælla), adv. 1) eljest, annars: alias, alioquin. æ. ær mal hans fpilt, æ. fkal han friß fly, etc. I. Md. 1: pr; S. 1; J. 17: 2; II. K. 42; J. 41; Add. 11: 17; III. 68; IV. 19: 4. not. 92. 2) annorlunda: aliter. æn (sc. þer) eig vilia æ. (sc. fkipta). I. J. 14 (pro æ. perperam scriptum est allir, II. J. 33.). 3) för öfrigt: praeterea. allan (sc. tiunda) æ. bort flytia v. föra, I. K. 20: 1; II. K. 44.

Ællighis (ællighæs), adv. eljest, annars: alias. II. Add. 10; IV. 19:4.

Ællighær (ellighær), adv. för öfrigt: alioquin, praeterea. IV. 19: 2, 3.

Ællir, ællær, etc. pro allir etc. vide Alder.

Ælliupti (ælliufti, æliupti), num. elfte: undecimus. IV. 14:11; 15:11; 16:11.

Ællivu (ællivo, ælliuvu), num. elfva: undecim. I. S. 5; B. 1:1; VK; II. Fr. 1; IV. 16: 12.

Ælta, v. a. drifva, jaga: agere, pellere. I. R. 9: 2; D. 14 (ubi altir pro æltir); FS. 6: pr; II. R. 22, 23; D. 48; Forn. 24; U. 6; Add. 7: 16; III. 131. In locutione æ. akernam fra manni, h. v. non, ut crediderunt Lund. et 1h., aliam quam consuetam habet significationem.

Æm, vide Vara.

Æmmangir (pro iammangir), pron. pl. i. q. iammarghir. II. A. 33; J. 37. not. 52.

Æm marghir, Æmmykit, vide Iammarghir, Iammykit.

Æmni, n. ämne, förmögenhet: facultates. IV. 19:4.

Æmrikt, vide lamrift.

Æn, couj. om: si. I. K. 1, 2, 14: 2, 3; 19. etc. Scribitur *en*, I. K. 3, 10: pr, 1, 4; A. 5, 7; R. 2, 7: pr; J. 14, $_{15}$: pr; **p**. 10, 13; **U** A, 25, 27; III.

83; IV. 19: 1. etc. an, I. B. 1: pr; A. 15; J. 18. han, I. FB. 8. — an po at etc. vide Po.

En, conj. an: quam. L K. 14: pr; S. 5. etc. Scribitur *en*, I. K. 4, 10: 4; II. Dr. 23; **D**. 23, 30; Add. 5: pr; 7: 21; III. 79. *an*, I. **D**. 5: 1; 14; HI, 6. Cfr. *Fyr*.

Æn, conj. men: sed. I. K. 12: pr, 1; 15: pr; Md. 1': pr; S. 1; J. 9: 1; M. 4; **p**. 19: pr; CB; IL Praef; K. 39, 73: 4, 6, 7. etc. Scribitur *en*, I. **p**. 5: pr; 6: pr; II. K. 2; A. 20; Add. 7: 31; IV. 19: 1. æn for tva öra... fkal böta, II. **p**. 3, ubi scriba, ut videtur, credidit v. æn significare quam.

Æn, adv. 1) än, redan: iam. IV. 14:13. 2) ännu, hittills: adhuc. IV. 15:5. æn þa, II. Foru. 39. æn fiþan, II. Forn. 44. 3) dessutom, ytterligare: praeterea, ulterius. þa böte æn bifkupi etc. I. Br. 3. æn et ar, ibid. 6. not. 63. æn fylgþy þy fæm lifspund fylfs, IV. 16:12. Cfr. Siper.

Æn, vide En, Han.

Ænda, v. a. ända, sluta: finire. ænt, n. part. pass., IV. 12.

Ændaghi, vide Endaghi.

Ændlanger (ænlanger), adj. på längden, ändalångs: secundum. up at odnem - gum, längs up åt sjön Ånimen: secundum longum latus lacus Ånim. IV. 10.

Æng (ongh), f. äng: pratum. I. J. 20; FB. 9: pr; II. K. 73: 4. Cfr. Aker, Enka, Lafs, Sla. H. v. non est confundenda cum æng pro egn, quod vide.

Ængil, m. ängel: angelus. IV. 16:1. hænglum pro ænglum, IV. 15: 12.

Engin, vide Ingin.

Ænker, vide Ænsker.

Ænkia, f. enka: vidua. I. G. 6: pr; II. G. 7; Add. 8, 12: 2.

Ænnættinghæ, vide Annattvæggia.

Enfker, adj. Engelsk: Anglus. I. Md. 5: 6; S. 5; B. 2: pr; II. Dr. 15; A. 179 IV. 16: 8, 9. Scribitur *anfker*, I. A. 14: pr. *anker*, IL Fr. 2.

Ent, vide Enda.

Æntiggia, vide Annattvæggia.

Æptimælandi, vide Æptir mælandi.

Æptir (eptir, æftir, eftyr, æpti, æfti, aptir, aftir, afti; ættir, IV. 14: 13.), praep. c. acc. et dat. 1) ester (i tid): post (ratione temporis). a. fægnarbing, martensmæssu dagh, etc. I. A. 22; G. 9; pr; II, K. 54, 57; Forn. 40; III. 57. æ. gift, æ. þridiu fæd, vide Gift 3. Sæd. æ. þæt, derefter: postea. I. Br. 3. cfr. Ar. æ. at, sedan: postquam. III. 117. a. han döpan, mopor döpa, böter fæstar, etc. sedan han är död, etc.: illo mortuo, etc. I. A. 8: 1; II. K. 73: 4; Fr. 14; Add. 7:10; 11:12, 14. aerva, taka, hava (pænninga etc.) æ. fabur etc. I. Br. 2; II. K. 7, 72: pr, 1; 73: 3. liva æ. annan, I. A. i3: pr. dör fun a barn æ. sik, I. A. 21:2. æru æ. (se. han)... frænder, II. A. 3. hænnar arva æ. hænni, III. 67. hæn prester æ. (sc. han) komber, II. K. 73: pr, 1, 2, 4 -7. heta æ. annan, IV. 15:9. horængiar ganga æ. tvænni tylftum, I. B. 1: pr. Cfr. Munhaf. 2) efter, at (i rörelse till ett ställe): h. praep. designat locum, quo tendit motus quidam. fara æ. (piuvi, finu, etc.), I. Md. 8; p. 6: pr; 9, 10, 16; II. U. 6. vrækia fiæt æ. (sc. piuvi), vide Vrækia. kasta æller skiuta æ. man, II. Add. 7: 2. komber hin æ., L. P. 14. bryta hus æ. konu, II. G. 7; Add. 12: 2. Spyria a. manni, IV. 14: 11. 3) enligt: secundum, pro. domber styris æ. vitnum, II. Praef. æ. landslaghum, II. Add. 7: 5, 26; III. 100. æ. mantali, II. Add. 11: 16; III, 73. æ. ærfþa lot finum, IL Add: 11:10. æ. hans ordom, IV. 19:1. a. by fum etc. II. Praef; III. 116; V.

542

3. 4) adv. efteråt: postea. late döma fik i friþæ., I. B. 1: 1. fværiaæ., I. J. 14; FS. 5: 3; II. Add. 2: 14; 11: pr. vitaæ. mæþ tylftar eþe, I. Md. 8. eþ finæ., I. J. 6: 1. rættin haldisæ., IV. 19: 1. 5) qvar, återstående: residuus. þæt fumæ.ær, det som återstår: quod restat. I. B. 7; II. Fr. 11.

Æptir mæla (eftyr mæla), v. a. c. dat. föra talan efter en dräpen, anställa dråpsprocess: homicidii actionem instituere. I. Md. 1: pr; S. 1; II. Dr. 1. vet eig hvat hælder - lir qvikum æller döpum, I. S. 1.

Æptir mælandi (æpti-, epti-, v. æftimælændi), m. den som för talan i dråpmål: is qui homicidii actionem instituit. (friplös ok) ugilder firi arva ok æ., allitt. vide Ugilder 4.

Æptir mæli, n. talan eller process i dråpmål: actio homicidii. til æ. för, i stånd, vuxen till utförande af dråpsprocessen: par actioni homicidii instituendae. II. Dr. 2.

Ær (er, I. K. 5, 7:1; 8: pr; 15: pr. etc. ar, I. J. 10: pr; **p**. 10, 12: 1; 17.), part. relat. som: qui, cum, ubi, etc. pan, pæt, per, pæs etc. ær, is, eins etc. qui v. cuius v. cui etc. I. K. 5,8: pr; 12:1; Md. 1:1; 15:pr, 1, 2; B. 1: **2;** 9; A. 12:1; R. 3: 2; 9: pr; J. 2: pr; FB. 7: 1. etc. pa (eos v. eam) ær, I. **D.** 3: pr; II. Dr. 1,8. hin ær, vide Hin. faær, I. J. 7: 1, 2; 12: 2; 17: 2; 19: pr. etc. han ær, II. A. 14. pæssi ær, I. J. 15: pr. pa, paghar, sipan ær, vide pa etc. til pæs ær, till dess: donec. I. K. 7: 1; G. 6: 3; J. 20; II. K. 15; A. 18. pingat ær, I. K. 20: 2. hiona hvart ær (quod, acc.) olia skal, I. K. 15: pr. pry ölær...at, in quibus. I. Md. 13: 1. dotær ... ær, I. A. 2: 1. a hvat dögre ær, I. A. 12: 4. hion þin ær etc., quorum. I. P. 7: pr. - Nonnumquam omittitur illud pronomen v.

adverbium, quod respicit h. v.; ex. c. pa skal (hin) æftir fare ær etc. I. p. 10. bapi (pa) ær ny ær ok næpar, IL. p. 54. pem vip varo (pa) ær værp ut galts, II. Add. 11:6.

Ær, vide A, Ar, Vara.

Æra, f. ära, belöning: honor. IV. 19: 3. Cfr. Ih. Gloss. v. förära.

Ærchibif kuper, m. arkebiskop: archiepiscopus. II. K. 3; IV. 16: 2; 19: 3, 5.

Ærchidiakn, m. archidiaconus. IV. 19:5.

Ærffallin, Ærftakin, vide in *A. Ærfp*, f. (ab arver) arf: succession
ab intestato. II. K. 72: 2. not. 36; Add.
11: 4, 16, 17; 12: pr, 2. arffar v. ærfpa bolker, I. A. rubr; III. 34. in titulo.

Ærfþa iorþ (ærfþer v. arfþæ iorþ), f. arfjord: fundus v. ager hereditarius. II. A. 26; Add. 11: 11; III. 108.

Ærfpa loter, m. arflott, andel som man genom arfsrätt erhållit eller är berättigad till: portio, quae iure hereditario alicui competit. II. Add. 11:5, 7, 10.

Ærfpar vitni, n. vitne, som intygar att den omtvistade saken genom arf tillfallit innehafvaren: testis, qui adserit rem litigiosam hereditate venisse ad possessorem. I. J. 2: 1; II. J. 2.

Ærfþa vita, f. bevisning derom, att man genom arf erhållit en omtvistad sak: probatio, qua aliquis firmat se rem litigiosam hereditate accepisse. æ. fæpernis æller mopernis, i. e. de re paterna aut materna hereditate accepta. II. Add. 11: 3. Cfr. Standa 1.

Ærlika, adv. hederligt: honeste. IV. 16: 12.

Ærliker, adj. hederlig: honestus. IV. 14: 17; 16: 17; 19: 1, 5; V. rubr.

Ærva (erva, arfva; herft proærft, I. J. 7: 1.), v. a. ärfva: hereditate v. hereditatem accipere. II. R. 30. not. 20; Add. 11: 16, 17; III. 28. æ. fkipt, I. J. 7: 1. æ. manböter, II. Add. 11: 4, 17. æ. æptir faþur etc. I. Br. 2; II. K. 72: pr. not. 73; §. 1. nott. 88, 1; §. 5. æ. man, II. K. 72: 1; III. 99, 136. ærft faþur æller moþor, d. ä. sedan de ärft etc.: postquam hereditatem paternam vel maternam acceperunt. III. 134.

Ærver, Ærvi etc. vide *Arver* etc.

Ærvisöl, n. arföl, gästabud som af arfvingen anstäldes till den dödes minne: silicernium, compotatio ab herede in memoriam defuncti parata. I. Md. 13:1 (ubi æruitöl lapsu calami, ni fallimur, est scriptum); II. Dr. 27.

Ærvopa, vide Arvuda.

Ærændi, n. ärende: negotium. L G. 1; II. G. 1.

Æsta, v. a. c. gen. äska, begära: poscere, petere. gribar æ., I. Md. 14: pr.

Æt (ætt, æth), f. ätt, slägt: genus, cognati. I. Md. 1: 4, 5; 2, 5: 4; II. Dr. 6, 7, 12; Add. 11: 4, 17; III. 119. taka (præl) i æt mæp fik, i. q. ætlepa, II. A. 32; Add. 8, 12: 2.

Ætborin, adj. född i fri slägt, friboren: ingenuus. I. S. 6:1; VS. 4; G. 4: pr; 6: 3, 4; R. 5: 1; II. VS. 12; G. 3, 11 (ubi ætbörnna pro ætborna); R. 7. *Æthz vita*, vide *Eps vita*.

Ætleda, ætlepa, v. a. uptaga en frigifven träl i sin slägt: libertum v. libertam in familiam suam recipere. I. A. 23; R. 3: 2; II. A. 32 (ubi pro ætled v. ætleder legendum videtur pæn ær ætlede); R. 3. Cfr. Æt, Ætleder.

Ætleder (æt leper, ætlædder), adj. (part. pass. ab ætleda), frigifven och af någon friboren man uptagen i hans ält: manumissus, et ab ingenuo quodam viro in familiam receptus. I. Md. 2; A. 23.)(frælsgivi, i. e. libertus, qui, recentiori tempore, cum hoc institutum exolescere coepisset, non erat in ingenuam familiam receptus. II. Dr. 7. Cfr. BRING, Diss. de vet. Suec. et Goth. institutis, p. 50.

Ettarbot (ætar bot, æterbot), f. böter, som af dråpares slägtingar (eller, i fall dråparen var träl, af hans husbonde) erlades till den dräpnes: mulota, quam eognati homicidae (vel, si servus erat interfector, dominus eius) pendebant oceisi cognatis. I. Md. 1: 4, 5; 2, 4, 5: pr; II. Dr. 5-7, 9, 10; Add. 11: 4, 19; III. 63. Cfr. II. Add. 11: 17. not. 91.

Ættarstupi, f? sammanskott, som dråparen upbar af sina slägtingar till ättarbotens utgörande: symbola, quam a cognatis suis recipiebat interfector, dum solvenda erat mulcta ættarbot dicta. II. Dr. 7,10. Cfr. CALORIUS, Diss. de prisco in patria servorum iure, §. 32.

Ættar træ, n. stamträd, stamtafla: arbor vel tabula consanguinitatis. II. Add. 11:16.

Ættaper, adj. i. q. ætborin. I. G. 4: pr; II. G. 3. (ubi ætiæþæ perperam pro ættæþæ). æ. man)(þræl, I. Md. 4; II. Dr. 9.)(frælsgivi, II. R. ind. 7.)(ætleder, I. Md. 2. fræls æ. kona)(frælsgiva, II. Add. 12: 2.

Ættir, vide Æptir.

Ö. .

Odbön, m. vocabulum, cuius significatio nobis est incognita. IV. 16: 12. Locc. vertit verba: ö. hælgha, "supplicationum sanctuarium."

Ödmark (odmark), f. (ab öpe) ödemark: desertus campus. I. K. 20: 2; II. K. 45, ubi cod. G. habet utmark.

Ögha, n. (pl. öghun) öga: oculus. I. S. 4: 3; O. 6; R. 9: 3; II. O. 2: 10; R. 24.

. Oghlyfa, v. a. framvisa: exhibere, ante oculos ponere. II. p. 40.

Öka (ökia, II. p. 58.), v. a. öka, föröka: augere. II. K. 10; Add. 13: pr; IV. 13, 16: 9, 10. Cfr. Lapi.

Ökee, vocabulum, ut videtur, lapsu calami deformatum, II. Forn. 15, cuius loco aut ök/e legendum videtur, ut habet not. 40. ibid., aut ekiu, ut scriptum est I. FS. 3.

Öker, m. ök, ett par dragare: iugum, biga. II. Forn. ind. not. 4.

Öknöte, n. en af de två dragare, som höra till en ök: iumentum iugale. I. FS. 1, 2: 2; II. Forn. 2, 5.

·· Öl (öll), n. (egentl. öl: cerevisia) dryckeslag, gästabud: symposium, convivium. I. Md. 13: 1; G. 6: pr; II. Dr. 27; G. 7; Add. 12: 2. Cfr. Giftar-, Pænnings-, Ærvisöl.

- Ölbænker, m. bänk, på hvilken man sitter till bords: scamnum, in quo mensae adsident coenantes vel potantes. I. B. 4; O. 8; II. Fr. 6; O. 2: 1.

Öleng, vide Oling.

Ölfuwa, f. hus eller rum, hvaräst dryckeslag eller gästabud hålles: domus v. cubiculum, ubi habetur symposium v. convivium. I. Md. 13: pr; IL Dr. 24.

Ölftæmna (ölftempna), f. sammankomst för att dricka, gästabud; förekommer här om ett förgäfves tillagadt bröllopp eller giftaröl: conventus potatorius; occurrit de convivio nuptiali frustra parato. I. G. 9: 4; II. G. 16. lagha ö., ett sådant gästabud, hvartill tiden i laga ordning blifvit bestämd: eiusmodi convivium rite condictum. I. G. 9: 3. Ih. confundit h. v. cum v. mungats tipir; CALONIUS vero (Diss. de prisco in patria servorum iure, §. 21. not.) confundit tria illa convivia, quae l. c. commemorantur, cum istis, quorum mentio fit I. Md. 13: 1.

Ömblegher, adj. ömklig, prov. ömlig: miserabilis. IV. 15: 13. Quod FANT (Script. Rer. Suec.) de h. v. perperam disserit, neminem moveat.

Öre (ore, I. K. 13; Md. 3: 3; S. 4: 1; II. U. 2. etc. pl. orær, I. VS. 1: 4; 3: 1; R. 8: pr; II. VS. 10. örer, I. B. 2: 1. öræ, II. R. 17.), m. 1) en åttondedels mark (vigt): octava pars librae. ö. gulls, I. A. 22; II. A. 31. 2) öre, ett mynt, utgörande en attondedels mark: ora, moneta, de qua octo efficiebant unam marcam. I. K. 16; Md. 1: 4; 3: 2; II. K. 26, 35; Dr. 7. etc. tolföra pro tolf öra, II. K. 26. fva marghir örar, d. ä. så stor summa penningar: tanta pecuniae summa. I. J. 4: 1; II. J. 10. Cfr. Almannings öre, Ürtogh. 3) pl. örar, penningar och annan lös egendom: pecunia aliaque bona mobilia. fore fæ ok fulla öra, allitt. II. Add. 11:6. lofir örar, lösören: bona mobilia. I. O. 2, 4; A. 6: pr; J. 3: 4; 4: 2; II. O. 1: pr; R. 3; J. 8, 11, 46. not. 99; Add. 11:11; III. 52, 73, 108. Cfr. Halds-, Lös-, Værbörar, Saköre.

Öres land (oræfs land), n. ett stycke åkerjord, som antingen innehöll en viss rymd, eller var upskattadt till ett visst värde, efter någon måttstock som nu ej är känd; troligen så stort stycke jord, hvarpå ett visst mått (öre) säd kunde sås: ager certi cuiusdam spatii vel pretii, secundum mensuram nunc incognitam; forte ager, in quo certa seminis quantitas serebatur. I. J. 7: 3; II. J. 19. Cfr. Halfmarka land, Örtogh 2, et WEYLLE, Gloss. Jurid. Dan. Norv. v. ortug.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

bg.

Örlögh, n. örlig, krig: bellum. IV. 15: 15. not. 57.

Örnavingi, m. ett, troligen utländskt, mynt, i värde svarande mot aderton Götiska pænningar; utan tvifvel så kalladt i anledning af sin stämpel: ala aquilina; ita, sine dubio ab impressa nota, appellabatur extera quaedam, ut videtur, moneta, duodeviginti nummulis (pænningar) Goticis valens. II. Dr. 7; III. 63.

Örs, n. häst: equus. mæß örs ßiæna, göra krigstjenst till häst: equestrem militiam facere. IV. 19: 3. Cfr. Hors.

Örter, f. pl. pro yrter, ab urt, ört: herba, nisi legendum sit ærter, pisa. III. 123.

Örtogh, örtugh (ortogh, ortugh, I. K. 15: pr; II. R. 11. etc. artogh, III. 1, 5, 18, 20. pl. ortoghær, I. VS. 3: pr. örtoghor, I. K. 13; B. 2: pr; FS. 4, 5: pr, 1. örtöghr, I. Md. 1: 4. ortohær, örtuher, I. J. 13: pr; II. R. 12.), f. (II. K. 31.), 1) örtug, ett mynt, hvaraf 3 utgjorde ett öre, och 24 en mark: (solidus,) monets, de qua III efficiebant nnam oram, et XXIV unam marcam. I. Md. 1: 4; S. 5; VS. 3: pr; II. Dr. 7; **p.** 3, 4, 8; Add. 6: pr; III. 63; IV. 18: 6; 19:1. etc. ö. pænninga) (tvar Skæppur (korns), I. K. 19. attaörtoghum pro atta örtoghum, I. FB. 4: pr. fæxtanörtogher, I. R. 5: pr, 2. prænni fæxtanörtogher, I. R. 6, 7: pr; 8: pr; J. 12: 1; 17:2; 19:1. etc. prænnifæxtanörtogher, I. R. 5: 3, 4; J. 12: 2; 13: pr; FB.

3, 8, 9: 1. Cfr. Mark 2. 2) ö. fæd v. korn, ett örtugland, utan tvisvel trodjedelen af ett öresland: solum, quod sine dubio continebat trientem agri öresland dicti. V. 1.

Östgötar (ösgötær), m. pl. Östgötar: Gotiae orientalis incolae. I. R. 1: pr; II. R. 1.

Östgötsker (östgözkær), adj. Östgötsk: Ostrogoticus. IV. 16: 17.

Öxabyrp (öxæ byrpe, oxabyrpi), f. rättighet att bära yxa, d. ä. hugga i en skog: ius ferendae securis, i. e. caedendarum arborum in silva. ægha ö. til fkogs, I. J. 13:4; II. J. 32.

Öxi, m. yxa: securis. L. FS. 2: 2; IL. Forn. 5, 15. 201. 40; 44.

Öþa, v. a. föröda, förstöra: perdere, dilapidare. II. Forn. 12; IV. 16: 16. Cfr. Bolöf/la.

Öpe, adj. indecl. öde: desertus, incultus. *liggia* ö., I. M. 2; II. M. 2; Forn. ind. 31; cap. 31. not. 32.

Öþe bol (ödhebol), n. ödehemman: prædium desertum. II. Forn. 31; Add. 4: 3; IV. 21: 45.

Ößer, m. rikedom, egendom: divitiae, bona. upfala ö. v. ödhe, kungsgårdar, anslagne åt Konungens i Upsala underhåll, och använde till boställe för den öfver hvart bo förordnade kunglige ämbetsman: prædia regalia, usui Regis Upsaliensis dicata, in quibus habitabant præfecti regii. II. M. 8; V. 1. Cfr. Bo 4, Læn.

2. GLOSSARIUM,

CONTINENS VOCABULA MEDII AEVI LATINITATIS.

A.

Abinvicem, alter ab altero. IV. 21:1. Absentare se, abesse. IV. 21:30.

Ad, ad manus (habere), pro in manibus. IV. 21:85.

Adinvicem, invicem, coniunctim. IV. 21: 97, 103.

Adventus, tempus trium vel quatuor septimanarum, festum nativitatis Christi antecedens. II. K. 49. not. 94; IV. 21:5.

Alamannus, Almanicus, Germanus (þydifker). IV. 21: 103.

Aliomodo, pro alio modo. IV. 21:57. Amonitio, pro admonitio. IV. 21:68.

Annuntiationis (sc. dies), d. XXV Martii. III. 113.

Anona, frumentum. IV. 21: 1, 37, 91, 98, 100.

Ante, antequam. IV. 15: 15.

Anticus, pro antiquus. IV. 21:44. Apostolica sedes, vide Sedes.

Archuvus, strues, meta (soeni). IV. 21: 94. not. 4.

Ascensio, Assumtio, vide Dies.

Ascribere (pro adscribere), adsignare, tribuere. IV. 15: 1.

Assignare, definire. IV. 21: 36.

В.

Bannum, proclamatio (matrimonii in acde sacra). IV. 21:24. Baseus, basa, pro basis. IV, 21: 48, Benedicere, coniuges sacro ritu copulare (vighia). b. sponsos, coniuges, IV. 21: 24, 26, 74. b. nuptias, IV. 21: 116. benedici cum femina, IV. 21: 25.

Benedictio nubentium, sacer ritus, quo copulantur coniuges. IV. 21:69.

Beneficium, ecclesia curato cuidam demandata. IV. 21:97.

Benivolus, pro benevolus. IV. 15: 7. Biblia, f. codex sacrarum scripturarum. IV. 16: 12.

C.

Campanarium, turris, in qua pendent campanae; campanarii enim pro camppanum legendum videtur IV. 21: 81.

Campanarius, custos campanarum, aedituus. IV. 21: 52. Cfr. not. 13. p. 327.

Canon, "oratio, quae in missa unte consecrationem, et in ipsa consecratione divinae hostiae recitatur a sacerdote." IV. 21:61.

Canonicus, clericus, ecclesiae (cathedrali) deserviens, capitulique adsessor. IV. 21: 55.

Capitalis, pars, i. q. hovoploter. IV. 21: 56. C. decima, vide Decima.

Capitulum, collegium canonicorum ad ecclesiam (cathedralem). I. Br. pr, 6.

Captivare, capere, captivum facere. IV. 15: 18.

Captivatio, in captivitatem comprehensio. IV. 15: 18.

Cardinalis, consiliarius pontificis Romani; episcopus, presbyter vel diaconus primarius. IV. 17.

Carena (a quadragena), ieiunium XL dierum. IV. 17, 21: 124, 139.

Castuppa, pl. vocabulum incognitae significationis. IV. 21:87.

Cathedralis, vide Ecclesia.

Celebrare, absolute, missam agere. IV. 21: 54, 137.

Cena, Cenobium, vide Coena, Coenobium.

Centenaria, centum. quinque -ae, quingenti. I. VK. not. 27.

Chrisma (crisma), oleum consecratum. IV. 21:115.

Chrismale (crismale), vas, in quo chrisma asservatur. IV. 21:136.

Claustrum, i. q. coenobium. IV. 15:15.

Clericus, in gradu quodam ministerii ecclesiastici ordinatus. IV. 21: 36. not. 51; 41.) (laycus, cfr. Laycus.) (religiosus, IV. 21: 15. c. inferiorum ordinum, ibid. 31.

Clerus, ordo clericorum. IV. 21:99. Cliens, famulus, minister. IV. 21:8. Coena domini, feria quinta festum paschatis proxime antecedens (fkiærporsdagher), sic dicta a sacra coena illo die instituta. IV. 21:6.

Coenobium, communis monachorum vel monialium habitatio. IV. 15: 11.

Cognoscere, per Hebraismum, pro stuprare, rem habere. IV. 21: 17-19.

Colonia (collonia), 1) praedium colono locatum. IV. 21: 92. 2) praedium, generatim; "habitaculum rusticum cum sufficienti praedio ad alendum colonum vel familiam rusticam." IV. 21: 45. not. 88.

Commater, "mulier dicitur esse ei, cuius filium vel filiam de fonte baptismatis suscepit, vel e contra, mulier commater est illius, qui filium suum [sc. mulieris] aut filiam suam de fonte baptismatis suscepit." Priorem significationem h. v. habere videtur IV. 21: 19, ubi verba non exacte respondere videntur iis, quae dicuntur IIL 103. Cfr. Gudmopir, Gudfivi.

Commemoratio animarum, festum d. II Novembris celebratum (fialamæsfu dagher). III. 21.

Communicare, - catio, pro excommunicare, - catio, III. 66.

Communitas, populus. IV. 15: 10. not. g.

Computus, ratio. IV. 21:141.

Confirmare, confirmationem conferre. IV. 21: 112, 113, 115.

Confirmatio, sc. baptismi; sacramentum in ecclesia Romana receptum. IV. 21: 19, 112, 114, 115.

Convertere; e converso, contra, vice versa. II. Add. 2:714; III. 76.

Corpus Christi, panis ad sacram coenam consecratus. IV. 21: 62, 67, 73, 82, 83, 86, 118. recipere c. C., ibid. 30. perceptio corporis C., ibid. 26, 67. not. 91; 74.

Crisma, Crismale, vide Chrisma, Chrismale.

Cum, apud. IV. 13, 15: 17, 18. Cfr. Secum.

Curatus, sacerdos, cui ecclesiae cuinsdam cura est demandata. IV. 21: 13, 60, 76, 82. not. 42; 127, 140, 141.

Curia, praedium, villa, (garþer 3, 4). IV. 13, 21: 32, 84, 109, 111.

Cybus, pro cibus. IV. 21: 70.

Cymiterium, cimiterium, pro coemeterium. IV. 21: 8. not. 48; 9. not. 62; 11, 12, 54, 58, 78, 80.

D.

· Dacia, Dania. IV. 15: 3, 18.

1-

- Dacus, Danus. IV. 21: 103.

Decima, decimae (tiundi). IV. 21: 1, 2, 65, 98. d. capitalis, i. q. hovoptiundi. ibid. 99, 100, 102, 103, 109.

Decimare, decimas solvere. IV. 21: 1,66,99-101,103-107,110,111,126.

· Decolare, pro decollare. IV. 21: 79.

Dedicatio, consecratio (aedis sacrae). dies -onis (ecclesiae), i. q. kirkmæsfu dagher. III. 21; IV. 21: 7, 37, 70, Deferre, ferre. IV. 21: 2, 90.

Denarius, 1) i. q. pænninger 3. IV. 21: 65, 108, 109. 2) i. q. pænninger 2. IV. 21: 43, 82, 83, 93. Cfr. Marca, Ora. 3) i. q. pænninger 1, IV. 21: 101, 105.

Derelinquere, pro delinquere. IV. 21; 31. Cfr. not. 32. pag. 323.

Dies animarum, i. q. fialadagher. IV. 21: 70. d. a. proxima michaelis, III. 21; IV. 21: 70. dies lunae proxima post festum Michaëlis; nam ferias 2:am, 3:am et 4:am post dictum festum, saltem secundum calendarium Scarense, fuisse dies animarum, docet adnotatio ad illud calendarium in cod. O. fol. 153.

Dies (omnium) apostolorum, pl. i. q. (allir) apostoladaghar. IV. 21:37.

Dies ascensionis (pro adscensionis), i.q. hælgha þorsdagher. IV. 21:37.

Dies assumptionis (sc. Mariae), d. XV

Augusti. III. 21; IV. 21: 70.

Dies (omnes) beatae virginis, festa S. Mariae. IV. 21:37.

Dies circumcisionis, i. q. attundi dagher iula. IV. 21:37.

Dies dedicationis, epiphaniae, vide Dedicatio, Epiphania.

Dies ieiunanda, i. q. fastudagher. IV. 21:5, 38.

Dies Iohannis (baptistae), i. q. midfumarsdagher. IV. 21: 37. Cfr. Iohannis baptistae, Festum I. b.

Dies Laurentii, d. X Augusti. IV. 21:37.

Dies Matthiae, d. XXIV Februarii. IV. 21: 117.

Dies Michaelis, d. XXIX Septembris. III. 18, 21; IV. 21: 37, 70. Cfr. Festum Michaelis.

Dies nativitatis (domini), i. q. iuladagher. III. 18; IV. 21: 37, 70.

Dies omnium sanctorum, i. q. aldra hælghuna dagher. III. 18, 21; IV. 21: 37, 70.

Dies paschae, pentecostes, vide Pascha, Pentecoste.

Dies Petri, d. XXII Februarii. IV. 21: 117.

Dies purificationis, i. q. kyndilsmæsfu dagher. III. 21; IV. 21: 70. Diffinire, pro definire, decernere. IV.

21: 116. Dimidietas, dimidium. IV. 21: 77.

Dispensare, relaxare, indulgere. IV. 21: 124.

Domesticus, "hospitii dominus, qui hospitio excipit" (D. P. CARPENTIER, Supplem. ad Gloss. Cang.). IV. 21:63.

Dominica (sc. dies), i. q. funnudagher. IV. 21: 37, 133. d. quasi modo geniti, dominica prima post pascha, sic appellata a verbis, quae in introitu ad missam canebantur: quasi modo geniti infantes etc. IV. 21: 5.

Dominus terrae, i. q. lands hærra. IV. 21: 31, 42.

Dyaconus, pro diaconus, persona ecclesiastica, "cuius officium praesertim erat Evangelium legere ac recitare in sacris liturgiis." IV. 21: 31.

Dyocesanus, adj. pro dioecesanus, (episcopus) dioeceseos. Cfr. Praelatus.

Dyocesis, pro dioecesis, provincia, cui praeest episcopus. IV. 21: 103, 104, 138.

Dyonisii (sc. dies), d. IX Octobris. III. 113.

E. .

Ecclesia, 1) aedes sacra. III. 66; IV. 13, 21: 2-4, 7, 8. etc. e. cathedralis, episcopalis, sic dicta a cathedra episcopi. IV. 21: 55, 121, 139. e. parochialis, cui praeest parochus s. curatus. IV. 21: 55. e. falacopensis, IV. 21: 30. not. 23. 2) i. q. kirkia 2, ecclesia Christi, IV. 15: 1. e. Scarensis, i. e. dioecesis Scarensis. IV. 21: 1. not. 1.

Edy, pro haedi. IV. 21:75.

Elemosina, pro eleemosyna. IV. 17. Emenda, mulcta. IV. 21:2. not. 16;

73.

Emendare, mulctam solvere. IV. 21; 1, etc. passim.

Emunitas, pro immunitas. III. 66.

Epiphania (ephiphania), festum d. VI Ianuarii celebratum. dies - niae (domini), III. 18; IV. 21: 37. octava - niae, d. XIII Ianuarii. IV. 21: 5, 6.

Eskillus, crastinus - li, d. VII Octobris. IV. 21: 120.

Exactor, i. q. lænsmaþer. IV. 21: 88. e. episcopi, ibid. 29.

Excessus, delictum. IV. 21: 123.

Excommunicare, e communione ecelesiae excludere. III. 66; IV. 21: 78, 138. Cfr. Communicare.

Excommunicare, perperam pro exercere. IV. 21:60.

Excommunicatio, exclusio e communione ecclesiae (bann). IV. 21: 41, 79, 119. Cfr. Communicatio.

Excoriare, flagellare. IV. 21:88. Explicit, finitur. III. 151.

F.

Fabrica, exstructio. f. ecclesiae etc. IV. 21:81. Facere, faciet eum excoriari, eum excoriandum curabit. IV. 21:88. not. 62. Falcastrere, falce secare. IV. 21: 04.

Familiaris, homo ad familiam alieuius pertinens (hion). IV. 21: 32.

Feria, dies (bebdomadis). quarta f., dies Mercurii. IV. 21:6.

Festieus, festus. dies -vi, IV. 21:5, 37.

Festum beatae Birgittae, die VII Octobris celebratum. IV. 21: 120.

Festura duplex, "cum duo festa [immobilia] concurrunt eodem die, quo casu dignioris festum agitur, alterius sequenti" (?). IV. 21: 120.

Festum Iohannis baptistae, d. XXIV Iunii. IV. 21: 75. not. 13. Cfr. Iohannis baptistae, Dies I. b.

Festum Michaelis, d. XXIX Septema bris. IV. 21: 120. Cfr. Dies Michaelis.

Festum terrae, genus festorum, cuins rationem ignoramus. IV. 21: 120.

Filiastra, privigna. IV. 21: 18. not. 84; 115.

Flectare, pro flectere. IV. 21:115.

Fratres, monachi. f. mendicantes, i. e. ordinis Dominici et Francisci. IV. 21: 122.

Furare, pro furari. IV. 21: 48, 88. not. 61.

Furtus, pro furtum. IV. 21:5.

G.

Garcifer, famulus. IV. 15; 11.

Guerra, bellum, Gall. guerre. IV. 15; 15.

Habere, episcopi habent (i. q. aghu) iudicare, pro episcoporum est iudicare. IV. 21: 123.

Hereditare, hereditatem accipere. h. patrem etc. I. A. 1. not. 6; IV. 21:100. h. bona, IV. 21: 100, 109.

Herens, pro heres. IV. 21: 94. not. **9**5.

Hü, pro hi. IV. 15. in tit.; 21:110. Hostia, sic appellatur panis conseerandus vel consecratus. IV. 21: 128.

Hostium, pro ostium. IV. 21: 48.

Hummulus (a Suec. humle), lupulus. IV. 21: 1.26.

I.

Impetere, iure convenire (fökia). IV. 21: 29. not. 18.

⁻ Imponere, i. q. impetere. IV. 21: 29. Impotionare, veneno interficere, Gall. empoisonner. IV. 15: 9.

In, electus fuit in regem, pro e. f. rex. IV. 15: 18.

Infans, filius v. filia (barn 2.). IV. 21: 20, 40, 65, 108.

Infra, pro intra. i. annum, IV. 21: 47, 76. i. triduum etc., ibid. 88, 99, 100. i. sacros (an addendum ordines?), ibid. 136.

Integraliter, integre, plene. IV. 15:6. Intercedere, veniam precari (de episcopo). IV. 21: 11.

Interdicere, i. q. forbuha 2. IV. 21: 2-4, 25, 42, 68, 84, 85, 90.

Introducere, recipere in ecclesiae communionem. IV. 21: 124.

Intromittere se (de aliqua re), immiscere se (rei cuidam). IV. 21:125.

" Inventarium," descriptio rerum, quae post alicuius decessum in illius bonis reperiuntur," vel alii cuidam sunt tradenda. II. K. 73: 3; IV. 21: 95.

· Inungere, i. q. olia. IV. 21:61,62. not. 66.

Iohannis baptistae (sc. festum). IV. at: 75. Cfr. Festum I. b., Dies I. b.

Irrequisitus, non rogatus. IV. 15:10; 21: 55, 56.

Iuramentum regium, i. q. eþföre. infringere i. r., IV. 21: 32, 33.

Ius, i. q. rætter 3. i. regium, IV. 21: 18, 20, 21, 31-33, 72. i. provinciae, ibid. 31, 32.

L.

Laycus, laychus, pro laicus, popularis, e populo. IV. 21:99.) clericus, ibid. 33, 77.) sacerdos, ibid. 36, 49, 68, 115.

Legifer, i. q. laghmaber. IV. 21: **9**9•

Levare, accipere, (up taka 2.). IV. 21:89,92,93,96,97.

Libertates, privilegia. IV. 15:6,8. Lucratus, adquisitus. IV. 21: 76.

M.

Magnopolensis, e Mechlenburg. IV. 15: 18.

Marca, i. q. mark 2. IV. 6, 13, 21:3, 4, 7, 8. etc. m. denariorum, i. q. mark pænninga. IV. 21:8.

Matutinae, pl. sacra nocturna, hora tertia post mediam noctem celebrata. IV. 15: 11.

Medietas, dimidium. IV. 13, 21: 12, 56, 98.

Minorare, minuere. IV. 15:8.

Missa, sacer ritus, a formula: ite, missa est (sc. ecclesia), nomen sortitus. IV. 17, 21: 3. not. 24.

Modicum, modice. IV. 15: 7.

Monachus, coenobii habitator. IV. 15: 11.

Monusculum, pro munusculum. IV. 21: 19.

552

N.

Natale, festum natale. n. domini, festum nativitatis Christi. IV. 21:98. nox -lis domini, nox illud festum proxime antecedens. IV. 15:11.

Nativitas, sc. Christi, vide Dies nativitatis, Vigilia.

Nempda, i. q. næmd. IV. 21:34.

Nempdarius, 1) i. q. næmdarmaper 1. IV. 21: 2, 33, 38. 2) i. q. næmdarmaper 2. IV. 21: 2. -rii quartae partis provinciae, i. q. fiærpungs næmd. ibid. 40.

Nichil, pro nihil. IV. 21: 45, 90, 99, 100, 105, 108.

Nichilominus, pro nihilominus. IV. 21:54.

Noricus, Norvegus. IV. 21: 103.

Norvegia, i. q. noregher. IV. 15: 17, 18.

Nox, dies civilis (nat 2.). IV. 21: 75, 100, 115. Cfr. Procuratio.

0.

Octava (epiphaniae, etc.), dies octava post festum quoddam. Vide Epiphania, Purificatio.

Offerre, i. q. ofra. IV. 21:69,70, 139.

Officialis (episcopi), i. q. lænsprefter. IV. 21: 36, 55, 141.

Officium, sacer actus. IV. 21:135. o. pascule, ibid. 93.

Oppressio (opressio) infantium, sc. qua infans a matre dormiente in lecto suffocatur. IV. 21:99, 106.

Ora, i. q. öre 2. IV. 13, 21: 6, 8, 11 —13, 16, 23, 40, 60, 63. not. 70; 81. o. denariorum, idem. IV. 21: 8. not. 60. o. fuena, IV. 21: 8.

Ordeum, pro hordeum. IV. 21: 1. not. 3.

Orreum, pro horreum. IV. 21:91,94.

Osgotia, i. q. öftragötland. IV. 15: 9, 11.

Ostgotus, i. q. öftgötfker. IV. 21: 103.

P.

Papa, supremus ecclesiae Romano-Catholicae pontifex. IV. 17.

Parentela, gens, familia. IV. 15:9

Parochia, pro paroecia. IV. 21:3,8, 13,60,64,84,91.

Parochialis, vide Ecclesia.

Parochianus, paroeciae incola. IV. 13, 21: 3. nott. 23, 28; 8, 10, 12, 43, 45, 46, 53, 80, 82, 141.

Particeps, pl. pro participes. IV. 17. Pascha, pasca, festum resurrectionis Christi. IV. 21: 2, 14, 67, 68. not. 94; 82-86, 93. dies - ae, III. 21; IV. 21: 6, 26. not. 13; 30, 37, 39, 67, 70, 74, 82. Paschalis, ad festum paschatis perti-

nens. Vide Officium.

Pentecoste, quinquagesima (dies post pascha), festum adventus Spiritus sancti. dies -es, IV. 21: 37.

Placitum, 1) libitus, quod alicni placet. IV. 21:55. 2) i. q. ping 1. IV. 15:10; 21:42. p. generale, i. q. landsping. IV. 21:123.

Plaustrare, plaustro vehere. IV. 21: 37, 81.

Plaustratum, plaustri onus. IV. 21: 65.

- Plenarius, plenus. IV. 21:101.

Poenitentia, i. q. fkript 2. IV. 17, 21: 124. p. puplica, i. q. openbar fkript. IV. 21: 4, 29, 106.

Poenitere, subire poenitentiam. puplice p., IV. 21:99.

Pomerannia, Germ. Pommern. IV. 15: 18.

Possessor, dominus (rei). IV. 21: 78. Possidere, in dominio habere. IV. 21: 107.

Praebenda, ecclesia minor maiori ita adnexa, ut sacerdos huic deserviens, ex illa percipiat reditus. IV. 21: 121.

Praelatus, praesectus. p. dyocesanus, episcopus. IV. 21: 122.

Praemittere, praedicere, antea dicere. IV. 21: 116, 141.

Praepositus, i. q. provaster. IV. 21: 30.

Praesentare, certum quendam sacerdotem sibi petere (de paroeciae iucolis). IV. 21: 10.

Presbyter, prestbiter, 1) sacerdos (prefter 1.). IV. 21:61. not. 64; 125, 131. 2) curatus (prefter 2.). IV. 21: 31, 52-54,61,66. not. 88; 72, 82, 116.

Procurare, i. q. gengærþ giva. p. episcopum, IV. 21:89-91,94.

Procuratio, 1) i. q. gengærþ 1. IV. 21: 90. p. episcopi, ibid. 45. p. unius noctis, duarum noctium, ibid. 8, 9. 2) i. q. gengærþ 2. ibid. 77.

Protocutor, i. q. hæraþshöfþingi. IV. 21: 33. p. provinciae, idem. ibid. 34.

Provincia, 1) i. q. hæraþ. IV. 21: 1, 3, 5, 30, 43, 78, 102. not. 45; 123, 124. quarta pars -ciae, i. q. fiærþunger 2; vide Nempdarius. Cfr. Ius, Prolocutor. 2) regio, cui praeerat praepositus territorialis (i. q. hæraþ?). IV. 21: 141.

Puplice, pro publice, palam. IV. 21: 24, 29, 39. etc.

Puplicus, pro publicus. IV. 21: 4, 29, 106.

Purgare, i. q. væria 2. IV. 21:2, 33, 38, 40.

Purificatio, sc. S. Mariae, i. q. kyndilsmæsfa. IV. 21: 2. octava - tionis, ibid. 141. Cfr. Dies purificationis.

Putativus, filius p., i. e. naturalis; X legitimus, IV. 21:110.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

Q.

Quadragesima, ieiunium quadraginta dierum ante pascha. IV. 21: 38. Cfr. Fa/ta 3.

Quo ad, quod attinet ad. IV. 15:18.

R:

Reconciliatio (reconfiliatio), consecratio aedis sacrae crimine pollutae. IV. 21:9, 54.

Redimerint, pro redemerint. IV. 21: 47.

Registrare, in registrum (i. e. regestum) referre. IV. 21: 121.

Relicta, vidua. IV. 15: 18.

Religiosus, monachus. IV. 21: 15.

Repulsio, depulsio. IV. 21:3.

Residentia, mansio, domicilium. r. personalis, IV. 21: 109.

Residuum, i. q. fkriptabrut. IV. 21: 4, 27.

Rusticus, i. q. bondi 1. I. VK. not. 27; IV. 21:61, 106.) (mercenarius, IV. 21: 35.

S.

Saecularis, mundanus. s. iudicium, commune forum ()(ecclesiasticum). IV. 21: 131.

Sanguinis sententia, quid sit, nos ignoramus. IV. 21: 132.

Scarensis, vide Ecclesia.

Soitus, pro situs. IV. 21:64.

Secum, apud se. si sepultus esset s., i. e. in eius paroecia. IV. 21:58.

Sedes apostolica, i. e. papae, S. Petri Apostoli, ut fabulantur, successoris. visitare, adire s. a., IV. 21: 17, 18.

Septuagesima, dominica nona ante pascha (dies LXX:ma ante dominicam quasi modo geniti). IV. 21:5.

Serviens, minister. IV. 21:8.

Sibi, pro ei. IV. 21:141.

Siligo, secale (rugher). IV. 21:1. not. 3; 94.

Singulariter, singulatim. IV. 21:108. Siquidem, aeque, pariter. IV. 15: 9. Siquis, pro si quis. III. 66; IV. 21:

28, 29, 35, 38, 40. not. 65; 42, 84. Solidus, i. q. örtogh. II. K. 63. not. 76; IV. 6, 21: 1, 2, 5, 8, 21, 33, 37,

63, 65, 69, 71, 102.

Solutus, non matrimonio iunctus. IV. 21: 27. not. 14; 65.

Spiritualis, filia s., i. q. guddottir. IV. 21: 19. soror s., i. q. gudfyftir. ibid. caussa s., caussa ad ecclesiasticum forum pertinens. IV. 21: 41.

Stola, vestis sacerdotalis. II. K. 2. not. 20.

Subdyaconus, pro subdiaconus, persona ecclesiastica, cuius officium erat diacono in sacrificio catholico ministrare. IV. 21: 31.

Suecia, i. q. fveriki. IV. 15: tit., 1, 3, 7, 18.

Suecus, adj. et m. i. q. fvæn fker. IV. 15: 18. sueus, idem. IV. 21: 103. suevus, IV. 15: 18. suenus, IV. 21: 8, 103. not. 47.

Suppletio, expletio (plena solutio). IV. 21: 2.

Synodulia statuta, i. e. in synodo sancita. IV. 21: 134.

Т.

Talentum, i. q. mark 1. t. cerae, IV. 21:8.

Tupetum, "pannus sericus aut pretiosioris materiae, qui feretro insternitur, cum mortui cadaver humanum defertur" (CARPENTIER, Supplem. ad Glass. Cang.). IV. 21:8, ubi tamen h. v. videtur significare velum in consecratione templorum usitatum.

Tela, pannus. IV. 21:8.

Teneri, tenetur habere etc. pro habeto etc. IV. 13, 21: 8, 69, 70. teneri v. tenere debitum alicui, debere alicui. IV. 21: 14, 85. not. 49.

Terra, i. q. land 2. I. VK. not. 1; IV. 15: 6, 8. Cfr. Dominus terrae, Festum terrae.

Totaliter, in totum. IV. 21:94.

Transgressor, noxius, criminis auctor. IV. 15: 2.

Tribulatio, aerumna, difficultas. IV. 15: 15.

Truncus, arca eleemosynaria, ex trunco arboris cavato formata. IV. 21: 139. Cfr. Brytftokker.

U, **V**.

Vaermelandia, Suec. Wärmeland. I. VK. not. 27.

Vendicare, pro vindicare. IV. 15:1. Vestgotia, vesgocia, i. q. væftragötland. I. VK. nott. 1, 27; IV. 15: 4, 15; 21: 103.

Vestgotus, vesgotus, adj. et m. i. q. væftgötfker. IV. 15:5. leges-torum, ibid. 10. leges -tae, IV. 21: 18. not. 83.

Vigilia, dies profestus proximus ante festum, sic dictus a nocturnis officiis primitus in praecipuis festis celebratis. v. nativitatis (domini), i. q. iula aptan. IV. 21:6. v. ieiunanda, i. q. fafta ok forhælg p. ibid. 37.

Violens, pro violans. III. 66; IV. 21: 37. not. 53.

Unctio, uncio, i. q. oling. IV. 21: 58, 62.

Ungere, i. q. olia. IV. 21:62. Cfr. Inungere.

3. INDEX

NOMINUM PROPRIORUM LOCORUM.

A.

Afffævalder (axaval), fordom en skog, nu Axevallahed i Walle härad: olim silva, nunc campus in territorio Valle. IV. 11: 1.

Agga, ett ställe emellan sjöarne Örsjön och Näsöl i Nordals härad: locus inter lacus Örsjön et Näsöl in territorio Nordal. IV. 10.

Agnistudhir, pl. fordom en kyrkby, nu troligen byn Agnestad nära Falköping: pagus in Vestrogotia. IV. 16: 1, 12.

Alamar, skogen Almaren, en del af Kinneskogen vid Wettern, sydvest om Kinnekulle i Kinnefjerdings härad: silva in territorio Kinnefjerding. IV. 11:1.

Aldramanna brækka, Allmänna bräcka, en höjd vid gränsen af Kållereds socken i Askims härad och Fjäre härad i Halland: clivus in confinio territoriorum Askim et Fjäre. IV. 10.

Aldubiærgh (ollabærgh), Ålleberg i Wartofta härad: mons in territorio Vartofta. IV. 11:2.

Alir, allir, pl. troligen norra delen af Ale härad: territorium in Vestrogotia. I. pl; VK. Cfr. Alshærap.

Almftars (v. alnitars) lidir, pl. ett ställe nära sjön Näsöl i Dalskogs socken af Nordals härad: locus prope lacum Näsöl in territorio Nordal. IV. 10. Alna, Alsnön eller Adelsön i Mälaren: insula in lacu Mälaren. IV. 19:5.

Alshæraþ, troligen södra delen af Ale härad: territorium in Vestrogotia. I. Þl; VK. Cfr. Alir.

Alti (falti), tilläfventyrs sjön Anten i Kullings och Bjärke härad: lacus in Vestrogotia. IV. 11:3.

Alvastrar, pl. Alvastra kloster i Lysings härad af Östergötland: coenobium in Ostrogotia. IV. 15:11, 13, 16, 18.

Anæ frö, förmodligen Fröskogs socken i Tössbo härad: paroecia, ni falhmur, Fröskog in territorio Tössbo. IV. 10.

Anæ niz, ett ställe, troligen på gränsen af Mo och Westbo härad i Småland: locus in prisco confinio Vestrogotiae et Smalandiae. IV. 10.

Anætrana, ett ställe på forna vestra gränsen af Sundals härad: locus in priscis finibus territorii Sundal, versus occidentem. IV. 10.

Anæ ö, anni ö, ett ställe i Westbo härad i Småland, på forna gränsen af Westergötland och Finveden: locus in prisco confinio Vestrogotiae et Smalandiae. IV. 10.

Arnbiornaporp, ett ställe i Vidhems socken: locus in paroecia Vidhem. IV. 13. et not. 10. ibid.

Artuskogher (ortu-, arcuskogher), en skog i Westergötland: silva in Vestrogotia. IV. 11:1.

Afar (asferra), pl. ett af Upsala ödes gods, troligen beläget i Ås socken af Åse härad: unum e praediis Upsaliensibus. II. M. 8. et not. 47. ibid. Cfr. Asbo.

Asbo, det under kungsgården Afar lydande bo eller distrikt, bvilket innefattade Åse, Wiste, Skånings och Nordals härad: regio fiscali praedio Afar subiecta quatuorque territoria complexa. I. Pl.

Ashæraþ, Ås härad: territorium in Vestrogotia. I. pl; VK.

Aſkemshæraþ, Askims härad: territorium in Vestrogotia. I. VK.

Afkubækker, en bäck, troligen vid gården Askeberga i Wads socken af Wadsbo härad; eller möjligtvis Askebäcken, som faller i Örsjön, i Mölltørps socken af samma härad: rivus quidam in Vestrogotia. IV. 16: 13. Cfr. LINDskoc, Beskrifning om Skara Stift, IV. h. p. 71.

Aftubiærgh, afkabærgh, ett berg på gränsen af Marks härad och Halland. mons in confinio territorii Mark et Hallandiae. IV. ro.

Afuhæraß, Åse härad: territorium in Vestrogotia. I. pl; VK.

Afundi, sjön Asunden i Kinds och Redvägs härad: lacus in territoriis Kind et Redväg. IV. 11:3.

B.

Bullæbygd (bællabygd), Bållebygds harad: territorium in Vestrogotia. I. pi; VK.

Karknahærap, Barne härad: territorium in Vestrogotia. I. **p**l; VK.

Barn, ett ställe vid sjön Fegen på gränsen af Kinds härad och Westbo härad i Småland: locus in confinio territorii Kind et Smalandiae. IV. 10.

Bialbo, byn Bjälbo, fordom Folkungaslägtens gods, ej långt från Skenninge i Östergötland: pagus in Ostrogotia, quondam praedium ad Folkungorum familiam pertinens. IV. 14: 17.

Biarkahæraþ, Bjärke härad: territorium in Vestrogotia. L þl; VK.

Billingh, berget Billingen i Wadsbo, Kåkinds, Walle och Gudhems härad: mons in Vestrogotia. IV. 11; 2.

Biur, biuri ö, biuro, ett ställe på gränsen af Marks härad och Himle härad i Halland: locus in confinio territoriorum Mark et Himle. IV. 10.

Biæknæbro v. biætnæbro, en bro i Westergötland, tilläfventyrs Björnabro öfver ån Lidan, emellan Laske och Skånings härad: pons quidam in Vestrogotia. IV. 16: 12.

Biærghfior, tilläfventyrs Säfsjön (som ock kallas Elabäckssjön) på gränsen af Burseryds och Bosebo soknar i Westbo härad af Småland: lacus in confinio, ut videtur, paroeciarum Smalandicarum Burseryd et Bosebo. IV. 10.

Blekonger, Bleking: Blekingia. I. CB.

Bokfior, Bocksjön på gränsen af Kinds härad och Gunnarps socken i Halland: lacus in confinio territorii Kind et Hallandiae. IV. 10.

Bukæbækker, bökebekker, en bäck som rinner ur Bocksjön i sjön Fegen: rivus inter lacus Bocksjön et Fegen. IV. 10. Cfr. Bokfior.

Botn, bont, Boxsjön eller Bassjön på gränsen af Kinds härad och Gunnarps socken i Halland: lacus in confinio territorii Kind et paroeciae Hallandicae Gunnarp. IV. 10.

Brangiri, sjön Brengen på gränsen af Wartofta och Redvägs härad: lacus in confinio territoriorum Vartofta et Redväg. IV. 11:3.

Brimsæsten, brymsæsten, en gränsesten emellan Möre och Bleking, vid Bröms: lapis terminalis inter Smalandiam et Blekingiam. I. CB.

Brun, skogen Brun i Wings socken af Ås härad: silva in territorio Ås. IV. 11: 1.

Byrfuholt, skogen Bösshult i Sandhults socken af Wedens härad: silva in territorio Veden. IV. 11: 1.

Bærgsbol, en gård i Vidhems socken: prædium in paroecia Vidhem. IV. 13.

C.

Cakind, Carlabyr, etc. vide in K.

Ð.

Dal, Dalsland: Dalia. I. VK. not. 27; IV. 10.

Dalar, pl. byn Dala i Gudhems härad: pagus in territorio Gudhem. IV. 15: 16. not. 64.

Danabækker, Danabäck på gränsen af Kinds härad och Fagereds socken i Halland: rivus in confinio territorii Kind et paroeciae Hallandicae Fagered. I. CB; IV. 10.

Danaholmber, Danholmen, en liten ö i Danafjorden vid inloppet till Göteborg, belägen på den forna gränsen af Sverige, Norrige och Dannemark: insula, sita in maritimo aditu hodiernae urbis Gotoburgi, et in prisco confinio regnorum Sueciae, Norvegiae et Daniae. I. CB; IV. 10.

Danmark, Dannemark: Dania. I. P. 12: 2; CB; II. P. 45; IV. 15: 3, 13.

Dimar, pl. Dimbo socken i Wartofta harad: paroecia in territorio Vartofta. IV. 16: 12.

Diupudal, Djupedalen, en bäck på gränsen af Dalsland och Westergötland: rivus in confinio Daliae et Vestrogotiae. IV. 10.

Daupædal, ett ställe vid sjön Lygnern på gränsen af Westergötland och Halland: locus in confinio Vestrogotiae et Hallandiae. IV. 10.

Dumn, antingen byn Domnaryd vid gränsen af Tveta, Mo och Wartofta härad, eller Dumsbro på gränsen emellan Wartofta och Tveta härad nära Wettern: locus in confinio territoriorum Vartofta et Tveta. IV. 10.

Dumnærmofi, Dummemosse, på gränsen af Mo och Tveta härad i Småland: palus in confinio territoriorum Smalandicorum Mo et Tveta. IV. 10.

Dumnærqvild, ett ställe (troligen en källa) söder om Dummemosse: locus versus meridiem a palude Dumnærmofi. IV. 10.

Dværghærud, byn Dverred i Lindome socken af Fjäre härad i Halland: pagus in territorio Hallandico Fjäre. IV. 10.

E.

Edsvider, skogen Edsveden i Laske, Kullings och Gäsene harad: silva in territoriis Laske, Kulling et Gäsene. IV. 11: 1.

Ekebækker, en bäck i Westbo härad i Småland, på forna gränsen af Westergötland och Finveden: rivus in prisco confinio Vestrogotiae et Smalandiae. IV. 10.

Ekes hæraþ, Ekshärads samt troligen flera soknar, nu utgörande norra delen af Elfvedals härad i Wärmeland: territorium in Vermelandia. I. VK. not. 27.

Elvahæra^p, troligen de soknar som omgifva nedre delen af Klarelfven, neml. Carlstads Tingslag samt Öfre och Nedre Ulleruds soknar i Kils härad af Wärmeland: territorium in Vermelandia. I. VK. not. 27.

Erexbiærgh (errosberch), Eriksbergs by i Gäsene härad: pagus in territorio Gäsene. IV. 15: 15; 16: 12.

Ezvær, Edsvära socken i Skånings härad: paroecia in territorio Skåning. IV. 14:11.

F.

Faluköpunger (a fala, vide Nordfala), staden Falköping: urbs in Vestrogotia. I. Br. 1, 3; II. K. 39; III. 6. ecclesia falacopensis, IV. 21:30. not. 23. Finland, Finland: Fennonia. IV. 15:

12. not. 47; 19:5.

Finvid, Finveden eller Finheden, vestra delen af Småland, eller Sunnerbo, Westbo och Östbo härad: pars occidentalis Smalandiae, nunc in tria territoria divisa. IV. 10.

Fiærdrundæ land, vestra delen af Upland, ett af de tre så kallade folkland, hvaraf detta landskap fordom bestod: pars provinciae Uplandiae occidentalis. I. CB.

Flakbækker, Flagbäcken på gränsen af Kållereds socken i Askims härad och Lindome socken i Fjäre härad: rivus in confinio territoriorum Askim et Fjäre. IV. 10.

Flodnæhærap, Flundre härad: territorium in Vestrogotia. I. pl; VK.

Foran fæmgrena, ett feingrenigt furuträd, som tjenade till råmärke på gränsen af Dalsland och Westergötland: nobilis quaedam pinus quinque ramorum, in confinio Daliae et Vestrogotiae sita. IV. 10.

Fravædh, ett ställe, hvaräst en bro varit anlagd; tilläfventyrs Tråfva socken i Laske och Skånings härad: locus quidam, ubi pons exstructus fuit. IV. 16: 12. Specel appellat hunc pontem Findvada bro (Sv. Kyrkio hist., p. 277.).

Friggiæron, troligen Friggeråkers socken i Gudhems härad nära Falköping: paroecia in territorio Gudhem. IV. 16:1.

Frikuhæraþ, troligen Frykeruds med flera soknar i Kils och Grums härad, som stöta till sjön Nedre Fryken och Fryk- (eller Nors-) elfven i Wärmeland: territorium in Vermelandia. I. VK. not. 27.

Friskdal, troligen norra delen af Fryksdals härad i Wärmeland: territorium in Vermelandia. I. VK. not. 27.

Friski, Frisjön i Marks och Kinds härad: lacus in territoriis Mark et Kind. IV. 11: 3.

Frökinshæraþ, frokinshæraþ, Frökinds härad: territorium in Vestrogotia. I. pl; VK.

Fulabækker, en bäck på forna gränsen af Tössbo härad: rivus in priscis finibus territorii Tössbo. IV. 10.

Fygdis vik, en vik af sjön Fegen på gränsen af Westergötland, Halland och Finveden: sinus lacus Fegen, in confinio Vestrogotiae, Hallandiae et Smalandiae. IV. 10.

G.

Ganærör, ett ställe på gränsen af Marks härad och Wiske härad i Halland: locus in confinio territoriorum Mark et Viske. IV. 10.

Gasamosi, troligen Karleby mosse: palus ad pagum Karleby pertinens. IV. 15: 10. not. 39. Cfr. Karlapitt.

Geremæbiærgh, Gerums berg, södra delen af Hvarísberget, som gränsar till Gerums socken i Wartofta härad: mons in territorio Vartofta. IV. 11: 2.

Gilbiærgæhæraþ, Gillbergs härad i Wärmeland: territorium in Vermelandia. I. VK. not. 27.

558

3. Girkland — Hardæmars lidir.

Girkland, grekland, Grekland: Graecia. I. A. 12: 2; II. A. 16. Cfr. tamen J. HALLENBERG, Anmärkningar öfver 1:a D. af Lagerbrings Sv. R. Hist. 2. Afd. p. 201. seq.

Giælærvider, skogen Gälaveden i Ås och Kinds härad: silva in territoriis Ås et Kind. IV. 11: 1.

Giæsini, Gäsene härad: territorium in Vestrogotia. I. pl; VK; IV. 15:15.

Gnipi, Knipan, ett berg vid byn Knipered i Lindome socken af Fjäre härad i Halland: mons in paroecia Lindome et territorio Hallandico Fjäre. IV. 10.

Gradni, ett ställe ej långt ifrån sjön Ånimen i Tössbo härad: locus haud procul a lacu Ånimen in territorio Tössbo. IV. 10.

Granbröt, skogen Bröten i Amnehärads och Lyrestads soknar af Wadsbo härad: silva in territorio Vadsbo. IV. 11: 1.

Groland, pl. Grolanda socken i Frökinds och Wilske härad: paroecia in territoriis Frökind et Vilske. IV. 14:13.

Gromshærap, troligen Grums socken och Borgviks kapell i Grums härad af Wärmeland: territorium in Vermelandia. I. VK. not. 27.

Gryti, skogen Gryten i Skånings och Wilske härad: silva in territoriis Skåning et Vilske. IV. 11: 1.

Græni fal, ett ställe på gränsen af Mo och Östbo härad i Småland: locus in confinio territoriorum Smalandicorum Mo et Östbo. IV. 10.

Gudems bo, det under kungsgården Gudhem lydande distrikt, som innefattade Gudhems, Frökinds, Wilske, Ås och Marks härad: regio fiscali praedio Gudhem subiecta, ac quinque territoria complexa. I. pl.

Gudemshæraþ, Gudhems härad: territorium in Vestrogotia. I. pl; VK; II. M. 8. not. 47. Gudhem, byn Gudhem i Gudhems härad, fordom ett af Upsala ödes gods: unum e praediis Upsaliensibus, in territorio Gudhem situm. II. M. 8.

Gunnuræloter, Gunnurs andel, en gård i Vidhems socken: portio Gunnurae, praedium in paroecia Vidhem. IV. 13.

Gufulidir, kusu lipir, en skog, troligen vid Kusebacka i Skallsjö socken af Wätle härad: silva in Vestrogotia. IV. 11: 1.

Gyrem, troligen byn Gerum, i Wartofta eller i Skånings härad: pagus in Vestrogotia. IV. 16: 1.

Gæfülren, ett ställe emellan Dala och Kungslena i Wartofta eller Gudhems härad, men ej nuvarande byn Hvarf, såsom någre menat: locus fere in confinio territoriorum Vartofta et Gudhem. IV. 15: 16.

Gökem, Gökhems socken i Wilske härad: paroecia in territorio Vilske. IV. 14: 3.

Götalir, bostället Götala nära Skara: praedium publicum in territorio Skåning. IV. 16: 12.

Götland, Götaland: Gotia, Sueciae pars meridialis. IV. 16: 11.

H.

Haal, Halleberg i Wäne och Åse härad: mons in territoriis Väne et Åse. IV. 11: 2.

Haghas, en gård i Vidhems socken: praedium in paroecia Vidhem. IV. 13. not. 10 (ubi lectio est dubia).

Halland, Halland: Hallandia. I. CB; IV. 10.

Hallæbol, Hallegården i Wedums socken: praedium in paroecia Vedum. IV. 13.

Hardæmars lidir, pl. tilläfventyrs Härskogs- eller Ånimskogsbräckan, stora backar nära sjön Ånimen i Tössbo härad: locus haud procul a lacu Animen in territorio Tössbo. IV. 10.

Haslöfa, byn Hassellösa i Kinnefjerdings härad: pagus in territorio Kinnefjerding. IL M. 8. not. 47, ubi huflöfa mutandum est in haflöfa, ut re vera habet manuscriptus codex.

Hasmærholt, halmarholt, tilläfventyrs Hammarskogen i Björsäters, Lexbergs och Ullärfva soknar af Wadsbo härad: silva in territorio Vadsbo. IV. 11: 1.

Hattas, hatteras, skogen Hattäsen i Gullereds socken af Redvägs härad: silva in territorio Redväg. IV. 11:1.

Hiartæhovod, hiættæhovod, tilläfventyrs Hofveström, som faller ut i vestra ändan af Hjerterudssunden i Nordals härad: forte flumen, quod in lacum Hjerterudssunden in territorio Nordal effunditur. IV. 10.

Hiartursnæs mosi, en mosse på gränsen af Dalsland och Westergötland: palus in confinio Daliae et Vestrogotiae. IV. 10.

Hidinsbol, en gård i Vidhems socken: praedium in paroecia Vidhem. IV. 13.

Hildi, skogen Hillet i Barne och Laske härad: silva in territoriis Barne et Laske. IV. 11:1.

Hindos, Hindær os, ett ställe på gränsen af Mo och Tveta härad i Småland: locus in confinio territoriorum Smalandicorum Mo et Tveta. IV. 10.

Hiordsas, hiordas, ett ställe på gränsen af Mo och Östbo härad i Småland: locus in confinio territoriorum Smalandicorum Mo et Östbo. IV. 10.

Hiordshus, troligen det ställe, der nu staden Åmål är belägen, och hvaräst, enligt Hr A. LIGNELLS upgift, på en gammal charta skall vara anteknadt: "här finnas nogra jordhus;" hvilken antekning dock, likasom traditionen, att före stadens anläggande der ej funnits andra bygnader än jordkojor, synes hafva upkommit genom misförstånd af det gamla namnet *hiordshus:* locus, ut videtur, ubi nunc sita est urbs Åmål. IV. 10.

Hifing, ön Hisingen vid utloppet af Götaelf: insula in ostio fluvii Götaelf. L. VK.

Holæfio, ett af Upsala ödes gods, tilläfventyrs beläget i Hålanda socken af Ale härad: unum e praediis Upsaliensibus. II. M. 8.

Holæssio bo, det under kungsgården Holæssio lydande distrikt, hvilket innefattade Wäne, Flundre, Bjärke och norra delen af Ale härad: regio fiscali praedio Holæssio subiecta, triaque territoria et partem quarti continens. I. Pl.

Honbori, byn Hornborga i Wedums socken: pagus in paroecia Vedum. IV. 13.

Hofæbyr, hufabyr, byn Husby i Kinnefjerdings härad: pagus in territorio Kinnefjerding. IV. 15: 1.

Hvarboæbiærgh, hvarffbobærgh, Hvarfsberget i Wartofta härad: mons in territorio Vartofta. IV. 11:2.

Hviti sten, ett rämärke på gränsen af Sverige och Dannemark: lapis terminalis in confinio Sueciae et Daniae. I. CB.

Hundæbiærgh, Hunneberg i Wäne och Åse härad: mons in territoriis Väne et Åse. IV. 11:2.

Hværf, Hvarfs socken i Wartofta härad: paroecia in territorio Vartofta. IV. 16: 13.

Hædna, möjligtvis Hedan, en gård och ett berg i Dalskogs socken af Nordals härad, nära sjön Näsöl: locus prope lacum Nasöl in territorio Nordal. IV. 10.

Hægguþorp, säteriet Häggatorp i Wedums socken: praedium in paroecia Vedum. IV. 13.

Hælgiarsas, byn Elgerås i Wadsbo härad: pagus in territorio Vadsbo. IV. 15: 17.

Hælluvad, ett ställe på gränsen af Dalsland och Westergötland: locus in confinio Daliae et Vestrogotiae. IV. 10.

Hæra, tilläfventyrs Härja socken i Wartofta härad, eller Härene socken i Kullings härad, eller Häreneds (nu Sophia Magdalenas) socken i Kinnefjerdings härad: paroecia aut pagus in Vestrogotia. IV. 14: 10.

Hærbænk fund, ett sund på forna gränsen af Tössbo härad: fretum in priscis finibus territorii Tössbo. IV. 10.

Hæstubughi, ett ställe på gränsen af Marks härad och Halland: locus in confinio territorii Mark et Hallandiae. IV. 10.

Hökesas, skogen Hökensås i Wartofta härad: silva in territorio Vartofta. IV. 16:12.

Ingigærþæ bol, en gård i Vidhems socken: praedium in paroecia Vidhem. IV. 13.

Iulas, ull as, ett ställe på gränsen af Marks härad och Halland: locus in confinio territorii Mark et Hallandiae. IV. 10.

Iunabækker, Junabäck, som vid Jönköping faller ut i Wettern: rivus, qui in meridialem angulum lacus Vettern effunditur. I. R. 1: pr; II. R. 1.

Iursershærap, Jösse harad i Wärmeland: territorium in Vermelandia. I. VK. not. 27.

Iutland, Jutland: Iutlandia, peniñsula Danica. I. CB.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

K.

Kakind, cakin, Kåkinds härad: territorium in Vestrogotia. I. pl; VK.

Karlæpitt, vel, ut in textu Latino scribitur, carlabyr, byn Karleby i Wartofta härad nära Falköping, hvaräst ännu finnes en graf med namnet Ravare (Ragvalds) hög: pagus in territorio Vartofta. IV. 15: 10.

Karlsbol, en gård eller by i *Vidhems* socken; möjligtvis byn Karlaby i Wester-Bitterna socken: prædium

vel pagus in paroecia Vidhem. IV. 13. Kasfæbol et

Kazubol, gårdar eller byar i Vidhems socken: prædia vel pagi in paroecia Vidhem. IV. 13.

Kili, skogen Kiliamossen i Åse härad: silva in territorio Åse. IV. 11: 1.

Kind, Kinds bärad: territorium in Vestrogotia. I. Di; VK.

Kindabo (kyndabo), det under kungsgården Ökol lydande distrikt, som innefattade Kinne, Walle och Kåkinds bärad: regio fiscali praedio Ökol subiecta, quae tria territoria complectebatur. I. pl. not. 52.

Kindahæraþ, Kinne och Kinnefjerdings härad: territorium in Vestrogotia. I. Dl; VK.

Kindkulle, berget Kinnekulle i Kinne och Kinnefjerdings härad: mons in territoriis Kinne et Kinnefjerding. IV. 11:2.

Kinnæ sten, ett råmärke på gränsen af Sverige och Dannemark: lapis terminalis in confinio Sueciae et Daniae; I. CB.

Kiægla, skogen Käglan på gränsen emellan Nerike och Westmanland: silva in confinio Nericiae et Vestmanniae. I. P. 12: 2; II. P. 45.

71.

I.

Kleær most, en mosse på forna gränsen af Tössbo härad: palus in priscis finibus territorii Tössbo. IV. 10.

Klintærmosi, en mosse på forna gränsen af Westergötland och Fjäre härad i Halland: palus in prisco confinio Vestrogotiae et Hallandiae. IV. 10.

Klittæmoe, skogen Klyftamon på gränsen af Wadsbo och Kinne härad: silva in confinio territoriorum Vadsbo et Kinne. IV. 11: 1.

Klokkobiærgh, ett berg på gränsen af Marks härad och Halland: mons in confinio territorii Mark et Hallandiae. IV. 10.

Klyfiær, pl. ett ställe, troligen i Askims härad och socken, på forna gränsen af Westergötland och Halland: locus in prisco confinio Vestrogotiae et Hallandiae. IV. 10.

Kolundshæraþ, colænshæraþ, Kullings härad: territorium in Vestrogotia. I. Þl; VK.

Kolmarþ, skogen Kolmården på gränsen af Östergötland och Södermanland: silva in confinio Ostrogotiae et Sudermanniae. II. Þ. 45.

Konongævæd, troligen ett vad öfver Falkenbergsån på gränsen af Kinds härad samt Faurås och Årstad härad i Halland: vadum, ut videtur, in flumine Falkenbergensi, in confinio territoriorum Kind, Faurås et Årstad. IV. 10.

Konongs lidstolpi, så kallades en viss grindstolpe i Levene i Wiste härad: ita appellabatur fulerum quoddam portae clathratae in pago Levene. IV. 15:5.

Konongsten, ett af Konung STENKILS skottmärken, nu kalladt Skäktesten, vid, Kungskullen i Levene: lapis quidam in pago Levene, quo in iaculando metae loco usus est Rex STENKILLUS. IV. 15: 5.

Korsbol, en gård i Vidhems socken: praedium in paroecia Vidhem. IV. 13. Kullen, vide Ovalni.

Kulufkogher, Kuleskogen i Bjärke och Wäne härad: silva in territoriis Bjärke et Väne. IV. 11: 1.

Kyrkubol, en gård i Vidhems socken, tilläfventyrs Kyrketorp i Öster-Bitterna socken: praedium in paroecia Vidhem. IV. 13. Cfr. gloss. v. Kirkiubol.

L.

Langaskedde, Långesked, en del af skogen Stöpen i Wadsbo och Kåkinds härad: silva in territoriis Vadsbo et Kåkind. IV. 11:1.

Langer, sjön Lången i Wadsbo härad: lacus in territorio Vadsbo. IV. 11:3.

Laske härad: territorium in Vestrogotia. I. DI; VK.

Lenar, pl. Kungslena socken, by ochkungsgård i Wartofta härad: paroecia, pagus et praedium regium in territorio Vartofta. IV. 15: 16. not. 64.

Lenboabiærgh, lena bærgh, Kungslenaberget, norra delen af Hvarfsberget i Vartofta bärad: mons in territorio Vartofta. IV. 11:2.

Lida, an Lidan, som faller ut i Wenern vid Lidköping: fluvius, qui prope urbem Lidköping in lacum Venern effunditur. IV. 11:4.

Linkornæ vallir, Eckornavallen i Gudhems bärad: campus in territorio Gudhem. IV. 14:4.

Livini, fordom en kungsgård, nu byn Levene i Wiste bärad: olim praedium regium, nunc pagus in territorio Viste. IV. 15: 4, 5. Priori loco textus Latinus perperam habet humi.

Liungh, byn Ljung i Skånings härad: pagus in territorio Skåning. II. M. 8. not. 47.

Lodne, sjön Lönen i Redvägs härad: lacus in territorio Redväg. IV. 11: 3.

Lofnæs, ett ställe nära Wenern på Tössbo härads forna gräns, och troligen ej långt från Åmål: locus in priscis finibus territorii Tössbo, prope lacum Venern. IV. 10.

Lung bo, det under kungsgården Lungho lydande distrikt, hvilket innefattade Barne, Laske, Gäsene, Kullings, Wedens, Bållebygds, Wätle, Säfvedals, Askims, Hisings och södra delen af Ale härad: regio fiscali praedio Lungho subjecta, quae decem territoria partemque undecimi continuit. I. Pl.

Lungho, lungh, ett af Upsala ödes gods, nu troligen byn Long i Barne härad: praedium Upsaliense, in territorio Barne situm. II. M. 8.

Lygni, lyghnir, sjön Lygnern på gränsen af Marks härad och Halland: lacus in confinio territorii Mark et Hallandiae. IV. 10, 11:3.

Lygnisvider, skogen Lygnisvider vid sjön Lygnern i Marks härad: silva in territorio Mark. IV. 11:1.

Lyngas, en gård i Vidhems socken: praedium in paroecia Vidhem. IV. 13. not. 10 (ubi lectio est dubia).

· Lyniendi (tyniende), sjön Lunden eller Hornborgasjön i Walle och Gudhems härad: lacus in territoriis Valle et Gudhem. IV. 11:3.

Lærikiu skogher, Lärkeskogen i Barne, Bjärke och Kullings harad: silva in territoriis Barne, Bjärke et Kulling. IV. 11: 1.

Mal, ett ställe i Westbo härad af Småland, på forna gränsen af Westergötland och Finveden: locus in prisco confinio Vestrogotiae et Smalandiae. IV. 10.

Mark, Marks härad: territorium in Vestrogotia. I. pl; VK. Mefe, sjön Mäsern på gränsen af Marks härad och Himle härad i Halland: lacus in confinio territorii Mark et Hallandiae. IV. 10.

Mildu hed, Mildesmaden, en Skara domkyrka tillhörig gård, som förr varit domprostboställe: praedium, olim usui praepositi Scarensis, deinde templo cathedrali Scarensi adsignatum. IV. 16:3.

Miodyrtædal, ett ställe på gränsen af Kinds härad och Gunnarps socken i Halland: locus in confinio territorii Kind et Hallandiae. IV. 10.

Miors, mior, miör, sjön Mjören på gränsen af Wätle, Kullings och Ale härad: lacus in confinio territoriorum Vätle, Kulling et Ale. IV. 11: 3.

Miælki, malki, Mjelkesjön på gränsen af Marks härad och Himle härad i Halland: lacus in confinio territorii Mark et Hallandiae. IV. 10.

Mohæraþ, Mo härad i Jönköpings län: territorium in praefectura Iunecopensi. I. VK; IV. 20: 4.

Musren illa, et

Musren mio, ställen på gränsen af Dalsland och Westergötland eller Bohuslän: loci in confinio Daliae et Vestrogotiae aut praefecturae Bahusensis. IV. 10.

Myklæmofi, en mosse på forna vestra gränsen af Sundals härad: palus in priscis finibus territorii Sundal versus occidentem. IV. 10.

Myrsubiærgh, Mösseberg i Wilske och Gudhems härad: mons in territoriis Vilske et Gudhem. IV. 11:2.

Mædalbyr, Mällby socken i Bjärke eller i Kållands härad: paroecia in territorio Bjärke aut Kålland. IV. 14: 2.

Mædalsnæs, ett ställe på gränsen af Marks härad och Wiske härad i Halland: locus in confinio territoriorum Mark et Viske. IV. 10.

M.

Mædal upland, pl. Medelplana socken på Kinnekulle: paroecia in monte Kinnekulle. IV. 16: 12.

Mæghinsfior, Mejisjön i Bosebo socken och Westbo härad af Småland: lacus in territorio Smalandico Vestbo. IV. 10.

Möre, norra och södra Möre härad i södra delen af Calmare läu: pars meridialis praefecturae Calmariensis. L CB.

N.

Nizærqvild, Nissakälla på gränsen af Mo, Östbo och Tveta härad i Småland: fons fluminis Nissa, in confinio territoriorum Smalandicorum Mo, Östbo et Tveta. IV. 10.

Nordal, Nordals härad i Dalsland: territorium in Dalia. I. pl; VK. not. 27.

Nordfala (ut quidam volunt, a prov. fala, skoglös betesmark: planum pascuum), norra delen af den så kallade Falbygden, eller det skoglösa slättlandet emellan Mösse-, Ålle- och Hvarfsberget i Wartofta, Gudhems och Wilske härad: pars septemtrionalis planae regionis circa confinium territoriorum Vartofta, Gudhem et Vilske. IV. 11:1. Noregher, Norrige: Norvegia. L CB; II. p. 45; IV. 15: 17.

Norpmarkar, pl. Nordmarks härad i Wärmeland: territorium in Vermelandia. I. VK. not. 27.

No/s, an Nossan, som faller ut i viken Dettern i sydvestra hörnet af Wenern: fluvins, qui in meridialem angulum lacus Venern, Dettern dictum, effunditur. IV. 11: 4.

Nærikia, Nerike: Nericia. II. p. 44. Næshyl, sjön Näsöl på gränsen af Dalskogs, Gumnarsnäs och Skålleruds soknar i Nordals härad: lacus in territorio Nordal. IV. 10. Næshæraþ, Näs härad i Wärmeland, eller kanske blott södra delen deraf: territorium in Vermelandia. I. VK. not. 27.

0.

Odnem (ödhnem), sjön Ånimen i Tössbo härad: lacus in territorio Tössbo. IV. 10.

Odnemæ (ödhnema) fkögher, Animskog, fordom en skog, nu en socken i Tössbo härad: olim silva, nunc paroeeia in territorio Tössbo. IV. 10.

Offrud, ett ställe, hvaräst en bre blifvit anlagd: locus quidam, ubi pons exstructus fuit. IV, 16: 12.

Olafstorp, säteriet Ölstorp i Öster-Bitterna socken af Laske härad: praedium in paroecia Öster-Bitterna et territorio Laske. IV. 13.

Otafsærvæpridiunger, Olofs arfvingars tredjedel, så kallades åtskilliga gårdar i Vidhems socken: triens heredum Olai; hoc nomine comprehendebantur praedia quaedam in paroecia Vidhem. IV. 13.

Ormæskogher, Ormeskogen i Wadsbo härad: silva in territorio Vadsbe. IV. 11: 1.

Ofee, ett ställe, hvaräst en bro blifvit bygd: locus quidam, ubi pons exstructus fuit. IV. 16: 12. Hunc pontem hodie appellari Nybro dicit RHYZELIUS, Episcoposcopia Sviog. p. 168.

P.

Pikkæbol, en gård i Vidhæms socken: prædium in paroecia Vidhæm. IV. 13.

Putuholmber, pituholmber, en holme i Wenern på gränsen af Nordals och Tössbo härad: insula in lacu Venern et confinio territoriorum Nordal et Tössbo. IV. 10.

Q.

Qvalni, Kållands härad: territorium in Vestrogotia. I. pl; VK. Scribitur, forte errato, kullen, H. M. 8. not. 47.

R.

Rabækker, Råbäck, en bäck som faller i Falkenbergsån på gränsen af Kinds härad och Halland: rivus in confinio territorii Kind et Hallandiae. IV. 10.

Radkalver, sjön Råkalfven (nära Hålebosjön) på gränsen af Mo och Östbo härad i Småland: lacus in confinio territoriorum Smalandicorum Mo et Östbo. IV. 10.

Raftor, troligen Rassjön (som äfven kallas Hålebosjön), på gränsen af Mo och Östbo härad i Småland (ehuru denna sjö ligger norr om Råkalfven, hvilket synes strida mot namnens ordning i texten): lacus, ni fallimur, in confinio territoriorum Smalandicorum Mo et Östbo. IV. 10.

Redvægh, Redvägs härad: territorium in Vestrogotia. I. pl; VK.

Ridungsvider, tilläfventyrs Rydeskogen i Barne härad: silva in Vestrogotia. IV. 11: 1.

Rislingi, skogen Ruslingen i Ullärfva och Bäcks soknar af Wadsbo härad: silva in territorio Vadsbo. IV. 11: 1.

Risvider, skogen Risveden i Ale och Kullings härad: silva in territoriis Ale et Kulling. IV. r1: r.

Rodke, skogen Rålken i Wiste härad: silva in territorio Viste. IV. 11: 1.

Rom, staden Rom: urbs Roma. I. A. r: pr; G. 8: pr, 1; II. K. 52; O. 3; A. 15; G. 15.

Ro/en, Rösen, ett hemman nu tillhörande staden Åmål: praedium prope urbem Åmål. IV, 10. Rön, skogen Rön eller Rönneskog i Kinnarums socken af Marks härad; eller Röneskogen i Hofs socken af Gäsene härad: silva in territorio Mark aut Gäsene. IV. 11:1.

S.

Sampfior, en sjö i Westbo härad, på forna gränsen af Westergötland och Finveden: lacus in prisco confinio Vestrogotiae et Smalandiae. IV. 10.

Samfior, Saugsjön på gränsen af Kållereds socken i Askims härad och Fjäre härad i Halland: lacus in confinio territoriorum Askim et Fjäre. IV. 10.

Sandæholt, en skog, tilläfventyrs i Sandhults socken af Wedens härad: silva in Vestrogotia. IV. 11:1.

Saxfior, troligen sjön Asperun nära Mejisjön i Bosebo socken och Westbo härad af Småland: lacus in territorio Smalandico Vestbo. IV. 10.

Sialand, Seland: Selandia, insula Danica. I. CB.

Sighlistungem, tilläfventyrs Längums socken i Laske eller i Wiste härad: locus natalis legiferi Alli. IV. 14:4.

Simuas, ett ställe på forna gränsen af Westergötland och Fjäre härad i Halland: locus in priseo confinio Vestrogotiae et territorii Hallandici Fjäre. IV. 10.

Sivipæbol, en gård i Vidhems socken: praedium in paroecia Vidhem. IV. 13.

Skadur, tilläfventyrs sjön Skagerni på gränsen af Westergötland, Nerike och Wärmeland: lacus in Vestrogotia. IV. r1: 3.

Skalander, pl. ett af Upsala ödes gods, no byn Skalunda i Kållands bärad: unum e praediis Upsaliensibus, nunc pagus in territorio Kålland. II. M. & et not. 47. ibid. Skalandæ bo (fkalanbo), det under kungsgården Skalander lydande distrikt, som innefattade Kållands, Sundals och Wedbo (samt tilläfventyrs Walbo) härad: regio fiscali praedio Skalander subiecta, quae tria territoria complectebatur. I. pl. et not. 52. ibid.

Skani, Skane: Scania. I. CB.

Skanungs hæraþ, Skånings härad: territorium in Vestrogotia. I. pl; VK; II. M. 8. not. 47.

Skaptæmofi, en mosse på gränsen af Mo och Östbo härad i Småland: palus iu confinio territoriorum Smalandicorum Mo et Östbo. IV. 10.

Skarir, pl. staden Skara: urbs in Vestrogotia, capitalis dioeceseos Vestrogoticae. I. pl; Br. 3; II. K. 52; III. 19, 22; IV. 16: 3, 4, 6-8, 10-12. -ra bifkuper, I. Br. pr.

Skatusior, sjön Skategöl på gränsen af Kinds härad och Fagereds socken i Halland: lacus in confinio territorii Kind et paroeciae Hallandicae Fagered. IV. 10.

Skipvidhaholt, *fkipindæ-, fkipruþa*holt, skogen Skeppvidahult i Skepphults socken af Marks harad: silva in territorio Mark. IV. 11: 1.

Skiærffior, en sjö i Westbo härad, på forna gränsen af Westergötland och Finveden: lacus in prisco confinio Vestrogotiae et Smalandiae. IV. 10.

Skryutvi, ftrukni, ftrokne etc., sjön Stråken i Wartofta och Mo härad: lacus in territoriis Vartofta et Mo. IV. 11:3.

Skuabækker, en bäck: rivus; et

Skuafior, en sjö i Westbo härad, på forna gränsen af Westergötland och Finveden: lacus in prisco confinio Vestrogotiae et Smalandiae. IV. 10.

Skutruas, ett ställe på gränsen af Marks härad och Halland: locus in confinio territorii Mark et Hallandiae. IV. 10.

Sködve, staden Sköfde: urbs (Scedvia) in Vestrogotia. I. Br. 3.

Slotbohærap, tilläsventyrs Eds (Gustaf Adolfs) socken i Grums härad, samt Bro, och kanhända flera soknar i Näs härad af Wärmeland: territorium in Vermelandia. I. VK. not. 27.

Slætas, ett ställe på gränsen af Askims härad och Halland: locus in confinio territorii Askim et Hallandiae. IV. 10.

Smaland, pl. Småland, innefattande Finveden, Wärend, Möre, m. fl. små landskap: Smalandia (parvae regiones), communi hoc nomine comprehendebantur Finvid, Værænd, Möre, ceteraeque diversae regiones inter Ostrogotiam, Vestrogotiam, Hallandiam, Scaniam, Blekingiam et mare Balticum sitae. I. CB; II. p. 44.

Spadabon, fpadabotn, troligen byn Spadebo eller Spabo i Burseryds socken af Westbo härad i Småland: pagus in territorio Smalandico Vestbo. IV. 10.

Spadi, sjön Spaden på gränsen af Kinds härad och Westbo härad i Småland: lacus in confinio territorii Kind et Smalandiae. IV. 10.

Spekuos, ett ställe på gränsen af Marks härad och Himle härad i Halland: locus in confinio territoriorum Mark et Himle. IV. 10.

Speta, ett ställe på forna vestra gränsen af Sundals eller Nordals härad: locus in priscis finibus territorii Sundal aut Nordal versus occidentem. IV. 10.

Stanzbiærgh, Stångsberget emellan Levene och Baljered: mons prope pagum Levene. IV. 15:5.

Stenen dighri, en stor sten som tjente till råmärke på den forna gränsen af Tössbo härad: ingens lapis quodam

loco in priscis finibus territorii Tössho iacens, terminumque indicans. IV. 10.

Stipi, skogen Stöpen i Wadsbo och Kåkinds härad: silva in territoriis Vadsbo et Kåkind. IV. 11:1.

Strandvider, tilläfventyrs de så kallade Wikeskogar vid sjön Wiken i Wadsbo härad: silva in Vestrogotia. IV. 11: 1.

Stræka, straka, ett ställe på gränsen af Marks härad och Halland: locus in confinio territorii Mark et Hallandiae. IV. 10.

Strængiænæs, staden Strängnäs: urbs Strengnesia, metropolis dioeceseos Sudermannicae. IV. 19:5.

Stæmnu fund, ett sund i skärgården utanför Göteborg, på forna gränsen af Sverige och Dannemark: fretum quoddam inter insulas circa aditum urbis Gotoburgi sitas, in prisco confinio Sueciae et Daniae. IV. 10.

Sveæmar, skogen Sveamo i Wartofta härad: silva in territorio Vartofta. IV. 11: 1.

Sveriki, Sverige: Suecia. I. CB; IV. 15: 1, 3, 6-9, 13, 15, 17, 18.

Suntru as, ett ställe på gränsen af Sverige och Dannemark: locus in confinio Sueciae et Daniae. I. CB.

Sunzhæraþ, troligen södra delen af Fryksdals härad i Wärmeland, eller Sunne och Emterviks soknar: territorium in Vermelandia. I VK. not. 27.

Surtubærgh (fpyrtubiærgh), ett berg vid Wenern, på gränsen af Dalsland och Westergötland: mons in confinio Daliae et Vestrogotiae, prope lacum Venern. IV. 10.

Syndal, Sundals (och tilläfventyrs, då det heter alt f., äfven Walbo) härad i Dalsland: territorium in Dalia. I. pl. Synderfala, södra delen af Falbygden: meridialis pars regionis, hodie Falbygden dictae. IV. 11:1. Cfr. Nordfala.

Syndervider, en skog i Westergötland: silva in Vestrogotia. IV. 11: 1.

Sæfiusior, sivsiör, Säfsjön i Wedens och Gäsene härad: lacus in territoriis Veden et Gäsene. IV. 11:3.

Sæmundæ bol, en gård i Vidhems socken: praedium in paroecia Vidhem. IV. r3.

Sæmundæ loter, Sämunds andel, en gård i Vidhems socken: portio Saemundi, praedium in paroecia Vidhem. IV. 13.

Sænda, ett ställe i Westbo härad, på forna gränsen af Westergötland och. Finveden: locus in prisco confinio Vestrogotiae et Smalandiae. IV. 10.

Sævudal, fævudæl, Säfvedals härad: territorium in Vestrogotia. I. VK.

T.

This flashogher, Tisselskog, fordom en skog, nu en socken i Wedbo hårad: olim silva, nunc paroecia in territorio Vedbo. IV. 10.

Tida, an Tidan, som vid Mariestad faller ut i Wenern: fluvius, qui proper urbem Mariestad in lacum Venern effunditur. IV. 11:4.

Tidær, tiþir, en sjö i Westergölland: lacus in Vestrogotia. IV. 11: 3.

Tindæ land, Tiundaland, ett af de tre Folklanden i Upland: pars veteris Uplandiae. I. CB. Cfr. Fiærdrundæ land.

Tiviper, skogen Tiveden på gränsen af Westergötland och Nerike: silva in confinio Vestrogotiae et Nericiae. II. G. 12; Forn. 48; Add. 12:1; IV. 16:12.

Tiærnagli, tyærunægli, Tjärkilen, en gård nära Wenern, vid gränsen af Tössbo och Nordals härad: prædium prope lacum Venern, in confinio territoriorum Tössbo et Nordal. IV. 10.

Tolersior, toleressior, tilläsventyrs Harasjön nära Elabäckssjön i Bosebo socken och Westbo härad af Småland: lacus in territorio Smalandico Vestbo. IV. 10.

Tolker, sjön Tolken i Marks härad: lacus in territorio Mark. IV. 11:3.

Tranumosi, Tronemosse på gränsen af Sundals och Walbo härad i Dalsland: palus in confinio territoriorum Sundal et Valbo. IV. 10.

Tranuqvisiir, pl. troligen en bäck på forna vestra gränsen af Sundals härad: rivus, ut videtur, in priscis finibus territorii Sundal versus occidentem. IV. 10.

Tranuskogher, en skog i Westergötland: silva in Vestrogotia. IV. 11:1.

Trælgha, byærne Norr- och Sunn-Trälje i Kinnefjerdings härad: pagus in territorio Kinnefjerding. IV. 14: 7.

U, **V**.

Vadsbo, vafzbo, Wadsbo härad, det under kungsgården Vap lydande distrikt: territorium in Vestrogotia, praedio fiscali Vap subjectum. I. Pl; VK; II. M. 8. not. 47.

Valla hærap, Walle härad: territorium in Vestrogotia. I. Pl; VK; II. M. 8. not. 47.

Valsior, Waldsjön på gränsen af Mo och Westbo härad i Småland: lacus in confinio territoriorum Smalandicorum Mo et Vestbo. IV. 10.

Vandryudæ vatn, vandriþavatn, sjön Wandryvatten i Ale, Bjärke och Flundre härad: 1acus in territoriis Ale, Bjärke et Flundre. IV. 11:3.

Vangir, pl. Wånga socken i Skånings härad: paroecia in territorio Skåning. IV. 14: 1. Vargsnæs, ett ställe på forna gränsen af Tössbo härad: locus in priscis finibus territorii Tössbo. IV. 10.

Varnem, værnhem (contr. pro værnardshem, domus Bernhardi), Warnhem, fordom ett Bernhardinerkloster, nu en kyrkby, vanligen kallad Klostret, i Walle härad: olim coenobium, nunc pagus in territorio Valle. IV. 15: 15, 17; 16: 16.

Vartoptæ bo, det under kungsgården Vartoptær lydande distrikt, som innefattade Wartofta, Redvägs och Kinds bärad: regio fiscali praedio Vartoptær subiecta, triaque territoria complexa. I. pl.

Vartoptæ hærap, Wartofta härad: territorium in Vestrogotia. I. pl; VK.

Vartoptær, pl. säteriet Wartofta, fordom ett af Upsala ödes gods, i Wartofta härad och Åsaka socken: praedium Upsaliense, in territorio Vartofta. II. M. 8.

Vafzbo, vide Vadsbo.

Vata (v. Vatn), tilläsventyrs Örerydssjön på gränsen af Mo och Westbo härad i Småland: locus in prisco confinio Vestrogotiae et Smalandiæ. IV. 10.

Vap, fordom eit af Upsala ödes gods, nu byn Wad i Wadsbo härad: prædium Upsaliense in territorio Vadsbo. II. M. 8.

Vidhem, Wedums socken i Laske härad: paroecia in territorio Laske. IV. 13.

Vidundæhæraþ, viddunhæraþ, Wedens härad: territorium in Vestrogotia. I. pl; VK.

Vighn, byn Wing i Walle eller i Ås härad: pagus in territorio Valle aut Ås. IV. 16: 12.

Vilfkæ hærap, Wilske härad: territorium in Vestrogotia. I. pl; VK.

Viniæhæraþ, Wäne härad: territorium in Vestrogotia. I. pl; VK.

Virmilfkogher, Wärmskog, fordom en skog, nu en socken i Gillbergs härad af Wärmeland: olim silva, nanc paroecia in territorioVermelandico Gillberg. I. VK. not. 27.

Vifings ö, Wisingsö i Wettern: insula in lacu Vettern. IV. 15:13, 17, 18.

Visneem, Wisnums härad i Wärmeland: territorium in Vermelandia. I. VK. not. 27.

Vistahæraþ, Wiste härad: territorium in Vestrogotia. I. pl; VK; IV. 15:4.

Visulangi, sjön Weselangen i Marks härad och Halland: lacus in territorio Mark et Hallandia. IV. 10.

Vitries fiald, vitrics fiæl, ett berg på gränsen af Dalsland och Westergötland eller Bohuslän: mons in confinio Daliae et Vestrogotiae aut praefecturae Bahusensis. IV. 10.

Ullærvis bro, en bro öfver an Tidan vid Ullärfva i Wadsbo härad: pons haud procul ab urbe Mariestad. IV. 16: 12.

Ulþær ö, utan tvifvel Öfra och Nedra Ulleruds soknar i Kils härad af Wärmeland: duae ecclesiae in Vermelandia. I. VK. not. 27.

Unæbiærgh, ett berg på gränsen af Marks härad och Halland: mons in confinio territorii Mark et Hallandiae. IV. 10.

Upland, pl. höglandet på Kinnekulle, nu Öster-, Wester- och Medelplana soknar: edita regio, in monte Kinnekulle sita. IV. 14:8; 16:16. Cfr. Mædal upland.

Upfalir, pl. Upsala, Sveriges forna hufvudstad: urbs Uplandiae, olim capitalis regni Sveo-Gotici. I. CB; IV. 15: 12; 19: 5. upfala kononger, I. CB. upfala öper, vide gloss. v. öper.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

Vraksnæs, ett ställe på gränsen af Sunnerbo härad i Småland och Tönnersjö härad i Halland: locus in confinio territoriorum Sunnarbo et Tönnersjö. I. CB. Clr. Indicem limitum ex Libro Census R. VALDEMARI, infra in Addendis.

Vrighuhæfter, en skog i Westergötland: silva in Vestrogotia. IV. 11: 1.

Utland, pl. Wätle, Säfvedals och Askims härad samt ön Hisingen på södra sidan af Götaälfs utlopp: quatuor territoria in Vestrogotia, iuxta ostium fluminis Götaälf. I. Pl. coll. c. VK. Pars veteris Norvegiae, nunc præfecturae Gotoburgensis, dicto flumini ab occidentali latere confinis, sc. territoria Södre, Nordre, Fräkne et Torpe, hodieque comprehenduntur nomine Inland.

Væbohæraþ, Wedbo härad i Dalsland: territorium in Dalia. I. pl.

Væni, vænir, sjön Wenern: lacus inter Vestrogotiam, Daliam et Vermelandiam. IV. 10, 11: 3.

Værænd, södra delen af Småland emellan Finveden och Möre, eller Albo, Kinnevalds, Konga, Norrvidinge och Upvidinge härad: australis Smalandiae regio, inter *Finvid* et *Möre*, nunc in quinque territoria divisa. IV. 16: 1.

Væshæraþ, Wäse och Ölme härad i Wärmeland: territorium in Vermelandia. I. VK. not. 27.

Væstmanna land, Westmanland: Vestmannia. I. CB.

Væftragötland, Westergötland: Yestrogotia. I. CB; II. Forn. 46; IV. 14: pr; 15:10. Scribitur wfgöthalandh, II. K. 53. not. 95. væftergötland, II. M. 8. not. 47; IV. 10. not. 2; 11. nott. 2, 35, 44, 61; V. rubr., 1.

Vætlufiæl, skogen Wätlefjäll i Bergiums och Ångareds soknar af Wätle

72.

härad: silva in territorio Vätle. IV.

Vætluhærap, Wätle härad: territorium in Vestrogotia. I. VK.

Vætur, sjön Wettern: lacus inter Vestrogotiam, Smalandiam, Ostrogotiam et Nericiam. IV. 10, 11: 3.

Vætursvidher, troligen lilla Tiveden, eller någon annan vid Wettern belägen skog: silva in Vestrogotia, lacui Vettern confinis. IV. 16: 12.

Væxsior, væxyor, staden Wexiö i det forna Wärend: urbs Smalandiae. IV. 16: 1; 19: 5.

Ym/i, sjön Imsen i Wadsbo härad: lacus in territorio Vadsbo. IV. 11:3.

Yster, sjön Östen i Wadsbo härad: lacus in territorio Vadsbo. IV. 11: 3.

Þ.

piudmaræ fund, Hjerterudssunden i Nordals härad, eller deras utlopp i Wenern vid Köpmannebro: lacus v. fretum in paroecia Skållerud et territorio Nordal. IV. 10.

præhyrna (treffler, træflor), sjön Trehörningen i Wadsbo härad: lacus in territorio Vadsbo. IV. 11:3.

pusbohærap, Tössbo härad i Dals land: territorium in Dalia. I. VK. not. 27.

p.eg/luas, ett ställe på gränsen af Marks härad och Fjäre härad i Halland: locus in confinio territoriorum Mark et Fjare. IV. 10.

Æ.

Ællikær, en gård i Vidhems socken: praedium in paroecia Vidhem. IV. 13. *Ællæmyr*, en skog i Westergötland: silva in Vestrogotia. IV. 11: 1.

Ængland, England: Anglia. IV. 16: 1, 2, 9, 12.

Ennu os, ett ställe på forna gränsen af Westergötland och Fjäre härad i Halland: locus in prisco confinio Vestrogotiae et Hallandiae. IV. 10.

Æsfung, Essunga socken i Barne härad: paroecia in territorio Barne. IV. 14: 6.

Ö.

Odhers, en gård i Vidhems socken: praedium in paroecia Vidhem. IV. 13.

Ökol, ökell, fordom ett af Upsala ödes gods, nu en by nära Warnhems kloster i Walle härad: olim praedium Upsaliense, nunc pagus in territorio Valle. II. M. 8. Cfr. Kindabo.

Ökrer, sjön Ökern i Ås härad: lacus in territorio Ås. IV. 11:3.

Öra, Ör, nu prestgård, i Nordals härad: praedium in paroecia Ör et territorio Nordal. IV. 10.

Örnæbiærgh, hornabiærg, ett berg på gränsen af Marks härad och Fjäre härad i Halland: mons in confinio territoriorum Mark et Fjäre. IV. 10.

Örfior, 1) Örsjön i Wadsbo eller Öresjön i Wedens eller i Marks härad: lacus in Vestrogotia. IV. 11: 3. 2) Örsjön på gränsen af Kinds härad och Gunnarps socken i Halland: lacus in confinio territorii Kind et Hallandiae. IV. 10.

Örskogher, en skog, tilläsventyrs belägen vid Örsjön: silva in Vestrogotia. V. 11: 1.

Örs vatn, Örsjön i Nordals härad: lacus in territorio Nordal. IV. 10.

Öræbro, en bro i närheten af Upsala, tilläfventyrs öfver Örsundsån e-

Y.

mellan Hagunda och Lagunda härad: pons quidam haud procul ab Upsalis. IV. 15: 13, ubi praep. *i* forte mutanda est in *vip*. Cfr. IHRE, Diss. Vet. Catal. Regg. Svio-Got. p. 90.

Österfala, östra delen af Falbygden: pars orientalis regionis, nunc Falbygden dictae. IV. 11: 1. Cfr. Nordfala. Öftervider, en skog i Westergötland: silva in Vestrogotia. IV. 11: 1.

Öftfygdi, sjön Östfegen på gränsen af Kinds härad och Westbo härad i Småland: lacus in confinio territorii Kind et Smalandiae. IV. 10.

Öftragötland, Östergötland: Ostrogotia. I. R. 1: pr; CB; II. R. 1; P. 44; IV. 15: 9, 11.

4. INDEX

NOMINUM PROPRIORUM HOMINUM.

A.

Adalvarder gambli, A. ungi, två biskopar i Skara: duo episcopi Scarenses. IV. 16: 5, 6, 10.

Albertus magnopolensis, Albrecht af Mechlenburg, Konung i Sverige: Rex Sueciae. IV. 15: 18.

Alguter (karlssun et sitrygs sun), två lagmän i Westergötland: duo Vestrogotiae legiseri. IV. 14: 12, 15, 16. Cfr. Röriker.

Alli, lagman i Westergötland: legifer Vestrogotiae. IV. 14: 4. Cfr. Kringalli.

Allvius, vide Koll.

Andres, Andreas (And), domprost i Upsala: praepositus canonicorum Upsaliensium. IV. 19:5.

Anunder, 1) biskop i Strängnäs: episcopus Strengnesensis. IV. 19: 5. 2) A. haralds fun, riddare, lagman i Södermanland: eques, legifer Sudermanniae. ibid.

Arnften, en jordegare i Vidhems socken: incola paroeciae Vidhem. IV. 13.

Aftmuder (rectius aftmunder), biskop i Skara: episcopus Scarensis. IV. 16: 3.

Afzur, 1) lagman i Westergötland: legifer Vestrogotiae. IV. 14: 10. 2) biskop i Wexiö: episcopus Vexionensis. IV. 19: 5.

В.

Biorn kialki, lagman i Westergötland: legifer Vestrogotiae. IV. 14:2.

Botil, f. vide Bryniulver.

Botn, en af de tolf män, som satte gränsstenar emellan Sverige och Dannemærk: unus e duodecim viris, qui limites inter Sueciam et Daniam posuerunt. I. CB.

Brynudver, 1) biskop i Skara: episcopus Scarensis. I. Br. pr. 2) B. botillar fun, en af Konung Magni riddare och rådsherrar: eques et consiliarius Regis Magni. IV. 19: 5.

Byrghir, Birger, Konung i Sverige: Rex Succiae. II. Add. 7: 31; IV. 15: 18.

Byrghitta, en qvinna, troligen den i Skottland i 6:te århundradet lefvande S. Brigitta, efter hvilken en källa i Husby blifvit benämnd: femina quaedam, cuius nomine fons Husbyensis est insignitus. IV. 15: 1.

Byrisleph, Konung Sverker den äldres sonson och Carl Sverkerssons brorson: nepos Regis Sverkeri senioris, filiusque fratris Regis Caroli. IV. 15: 15. Cfr. S. LAGERBRING, Svea Rikes Historia, 2. D. p. 190, 191.

Bændikter, Benedictus, 1) två biskopar i Skara: duo episcopi Scarenses. IV. 16:12,16. 2) Konung Magni

broder, Hertig af Finland och biskop i Linköping: frater Regis Magni, Dux Finlandiae, episcopus Lincopensis. IV. 19:3,5. 3) Bengt Magnusson, Birger Jarls broder, lagman i Östergötland: frater Ducis Birgeri, legifer Ostrogotiae. IV. 19: 5. 4) Bengt Johansson Ängel, ärkedjäkn i Upsala: archidiaconus Upsaliensis. IV. 19: 5. 5) B. ionsfun, en af K. Magni riddare och rådsherrar: eques et consiliarius R. Magni. IV. 19: 5. 6) B. fkallafun, B. magnusfun, två jordegare i Vidhems socken: dua incolae paroeciae Vidhem. IV. 13.

Bæni, bænæ, en jordegare i Vidhems socken: incola paroeciae Vidhem. IV. 13.

Cakaidi (nisi takaidi legendum), en af de tolf män, som satte gränsstenar emellan Sverige och Dannemark: unus e duodecim viris, qui limites posuerunt inter Sueciam et Daniam. I. CB.

Cornuber, Konung Sverker den äldres fader: pater Regis Sverkeri senioris. IV. 15:11.

Crifter, krifter, Christus. I. K. 1; II. K. 1. Cfr. gloss. Lat. v. Corpus chrifti.

Cristina, Konung Erik den heliges gemål och Inge den yngres dotter (eller, enligt andras upgist, Inge den äldres dotterdotter): coniux S. Erici et filia R. Ingonis iunioris (aut, ut alii serunt, neptis ex filia R. Ingonis senioris). IV. 15: 12. not. h.

D.

Dan, en af de tolf män, som satte gränsstenar emellan Sverige och Dannemark: unus e duodecim viris, qui li-

mites posuerunt inter Sueciam et Daniam. I. CB.

Emunder, vide Æmunder.

Ereker, Lat. ericus, 1) Konung Erik den helige: Rex S. Ericus. IV. 15: 12, 15. not. i; 17. not. 0. 2) Konung Erik Knutsson, den förres sonson: Rex Ericus Canuti filius, nepos S. Erici. IV. 15: 17. 3) E. læspe, Konung Erik Eriksson: Rex Ericus balbus, pronepos S. Erici. IV. 15: 18. not. 73. 4) Hertig Erik, Konung Magni Birgerssons son och K. Birgers broder: Dux Ericus, filius Regis Magni Birgeri filii et frater R. Birgeri. IV. 15: 18. 5) Konung Erik, Magni Erikssons son: Rex Ericus, filius R. Magni Erici filii. IV. 15: 18. not. y. 6) Konung Erik, Hertig af Pomern: Rex Ericus, Dux Pomeraniae. IV. 15: 18.

F.

Folke, lagman i Westergötland: legifer Vestrogotiae. IV. 14: 19.

Folkongar, Lat. fulcones, pl. Folkunga slägten, Folke Filbyters afkomlingar: gens Folkungorum, a Folke Filbyter originem ducens. IV. 15: 16.

Gafi, Grimaldi et Grimitun, tre af de män, som satte gränsstenar emellan Sverige och Dannemark: tres ex illis viris, qui limites posuerunt inter Sueciam et Daniam. I. CB.

Gudvaster ræver, gutti ræver, jordegare i Vidhems socken: incolae paroeciae Vidhem. IV. 13.

С.

G.

Gymkil, en af de tolf män, som satte gränsstenar emellan Sverige och Dannemark: unus e duodecim viris, qui limites inter Sueciam et Daniam posuerunt. I. CB.

Goftaver, Gustaf, lagman i Westergötland: legifer Yestrogotiae. IV. 14:18.

H.

Hakun, Lat. haquinus. 1) H. rödhe, Håkan röde, Konung i Sverige: Rex Sueciae. IV. 15: 4. 2) K. Magni Erikssons son, Konung i Sverige och Norrige: Rex Sueciae et Norvegiae, filius Magni Regis. IV. 15: 18.

Halften, Konung i Sverige: Rex Sueciae. IV. 15: 7-9.

Haralder, vide Anunder, Karl.

Hulmger, Hunger, vide Ulvar.

Hunvider, vide Thorsten.

Hyrna, vide Ion.

Hærvarder, biskop i Skara: episcopus Scarensis. IV. 16:9.

I.

Iacuper, Jakob Israëlsson, ärkebiskop i Upsala: archiepiscopus Upsaliensis. IV. 19:5.

Ingi, två Konungar i Sverige: duo Reges Sueciae. IV. 15: 6, 7, 9, 12. not. h. — Cfr. Rangvalder.

Iohannis baptistae domus, den efter Johannes Döparen benämnda Johannis af Jerusalem Ordens kloster: coenobia ordinis S. Iohannis Hierosolymitani. IV. 17.

Ion, Lat. iohannes, 1) Konung i Sverige: Rex Sueciae. IV. 15:18, 2) I. hyrna, biskop i Skara: episcopus Scarensis. IV. 16:14. 3) domprost i Strängnäs: praepositus canonicorum Strengnesensium. IV. 19:5. 4) en jordegare i Vidhems socken: incola paroeciae Vidhem. IV. 13. — Cfr. Bændikter, Magnus.

Iærpulver, biskop i Skara: episcopus Scarensis. IV. 16: 13.

ĸ

Karl, karli, Lat. karolus, 1) Konung i Sverige: Rex Sueciae. IV. 15: 13, 15, 16. 2) lagman i Westergötland: legifer Vestrogotiae. IV. 14: 11. 3) K. haralds/un, en af K. Magni riddare och rådsherrar: eques et consiliarius R. Magni. IV. 19: 5. — Cfr. Ulwar.

Kialki, vide Biorn.

Kiætil, biskop i Åbo: episcopus Aboënsis. IV. 19:5.

Knaphöfdha, vide Rangvalder.

Knuter, Lat. kanutus, 1) Konung i Sverige: Rex Sueciae. IV. 15: 15. 2) K. mathiosfun, Riks-Drotset, lagman i Nerike: Drotsetus Regni, legifer Nericiae. IV. 19: 5.

Koll, Byrislefsbroder: frater Byrislevi. IV. 15: 15. In textu Lat. ibid. appellatur Allvius.

Kringalli (a kringer, circulus, et alli, n. pr.), ett öknamn som gafs lagman Alli, för att utmärka hans illslughet: cognomen legiferi Alli, quo astutia eius designata est. IV. 14: 4.

L.

Laurentius dyakn, en jordegare i Vidhems socken: incola paroeciae Vidhem. IV. 13. Idem hic forsan fuit ac ille Laurentius, qui excerpta et adnotationes e iure Vestrogotico per Lydekinum scribendas curavit. III. 151. in fine.

Lumber, lagman i Westergötland: legifer Vestrogotiae. IV. 14: 1. lums lagh, ibid. 1, 17.

Lydekinus, troligen en munk, som skrifvit de i III:e afdelningen af detta verk tryckta excerpter och antekningar: monachus, ut nobis verisimile videtur, qui scripsit excerpta et adnotationes, in sectione III huius operis editas. III. 151. in fine.

Magnus, 1) tre Konungar i Sverige: tres Reges Sueciae. I. Br. pr; IV. 15: 13, 18; 19: pr. 2) M. minni/kiold, en Folkunge, lagman Äskils (samt Birger Jarls och lagmannen i Östergötland Bengts) fader: vir e gente Folkungica. IV. 14: 17. 3) M. ionsfun, en af Konung Magni riddare och rådsherrar: eques et consiliarius Regis Magni. IV. 19:5. 4) M. [kinnari, en jordegare i Vidhems socken: incola paroeciae Vidhem. IV. 13. — Cfr. Bændikter.

Margareta, Drottning i Sverige, Norrige och Dannemark: Regina Sueciae, Norvegiae et Daniae. IV. 15: 18.

Maria, jungfru Maria: S. Maria virgo. var fru sancta m., II. Add. 13: 2. mariu kyrkia i (karum, I. pl; IV. 16:6,10-12.

Mathias, 1) Aposteln Matthias: S. Matthias Apostolus. IV. 21:117. 2) rådsherren Matts Thyrnersson: consiliarius regius. Vide Knuter.

Minniskiold, vide Magnus.

Naghli, lagman i Westergötland: legifer Vestrogotiae. IV. 14: 14.

Nicholaus (pro nicolaus), en biskop i Lycien i 4:de århundradet: episcopus Lyciae saeculo IV. fancta - fa kyrkia i *f*karum, IV. 16: 12.

Nænnir, en af de tolf män, som satte gränsstenar emellan Sverige och rare i Westergötland: primus christi-

Dannemark: unus e duodecim viris, qui limites posuerunt inter Sueciam et Daniam. I. CB.

೧.

Olaver (kotkononger, Olof Skötkonung, Konung i Sverige: Rex Sueciae. IV. 15: 1, 5. not. c.

Ρ.

Philippus (philipus), Konung i Sverige: Rex Sueciae. IV. 15:8, 9.

Pulli, en jordegare i Vidhems socken: incola paroeciae Vidhem. IV. 13.

Pætær, Lat. petrus, 1) Aposteln Petrus: S. Petrus Apostolus. IV. 21." 117. sancta -rs kyrkia i skarum, IV. 16: 12. 2) Peter Elofsson, biskop i Westeras, Konung Magni canceller: episcopus Arosiensis, cancellarius Regis Magni. IV. 19:5.

Rangvalder (ranvalder), Lat. ragvaldus, 1) R. knaphöfdha, Konung i Sverige: Rex Sueciae. IV. 15: 10, et not. f. ibid. 2) R. ræver et R. ingafun, Konung Magni riddare och rådsherrar: equites et consiliarii Regis Magni. IV. 19:5. — Cfr. I. CB. not. 8.

Rikulver et Rodolvarder, biskopar i Skara: episcopi Scarenses. IV. 16: 7, 8.

Ræver (räf: vulpes), vide Gudvaster, Gutti, Rangvalder, Þorer.

Röriker algutsfun, en af Konung Magni riddare och rådsherrar: eques et consiliarius Regis Magni. IV. 19:5.

'Sighfrider, den förste christne lä-

1

M.

N.

R.

anae fidei in Vestrogotia conditor. IV. 15: 1; 16: 1.

Sitrugger, lagman i Westergötland:

legifer Vestrogotiae. IV. 14: 13, 15. Skalli, vide Bændikter.

Stenar et Stenfinder, biskopar i Skara: episcopi Scarenses. IV. 16: 4, 17.

Stænkil, Konung i Sverige: Rex Sueciae. IV. 15: 5.

Störbiorn, storbiorn, biskop i Skara: episcopus Scarensis. IV. 16: 10.

Svantæpulker, lagman i Östergötland: legifer Ostrogotiae. IV. 19:5.

Sven tiugus kiæg, Konung i Dannemark: Rex Daniae. I. CB.

Sværkir (Jvarkir), två Konungar i Sverige: duo Reges Sueciae. IV. 15:11, 13, 16–18.

Т.

Thorsten, 1) en af de tolf män, som satte gränsstenar emellan Sverige och Dannemark: unus e duodecim viris, qui limites posuerunt inter Sueciam et Daniam. I. CB. 2) Th. hunvidsfun, en af Konung Magniriddare och rådsherrar: eques et consiliarius Regis Magni. IV. 19:5.

Toki, Tolle et Toti, tre af de män, som satte gränsstenar emellan Sverige och Dannemark: tres ex illis viris, qui limites posuerunt inter Sueciam et Daniam. I. CB.

Tubbi ftallari, lagman i Westergötland: legifer Vestrogotiae. IV. 14:5.

U, V.

Valdemarus, 1) Konung i Sverige: Rex Sueciae. IV. 15:18. 2) Hertig Waldemar, Konung Magni son och Birgers broder: Dux Valdemarus, filius Regis Magni et frater Birgeri. ibid.

Ulvar, 1) två lagmän i Westergötland: duo Vestrogotiae legiferi. IV. 14: 7, 9. 2) U. karlsfun, U. hulmgers (hungers) fun, Konung Magni riddare och rådsherrar: equites et consiliarii Regis Magni. IV. 19: 5.

Unni, den andre christne läraren i Westergötland; secundus christianae fidei conditor in Vestrogotia. IV. 16: 2.

Værnarder, Bernhard, biskop i Skara: episcopus Scarensis. IV. 16: 15.

Þ.

porer ræver et **p**yrnir, lagmän i Westergötland: legiferi Vestrogotiae. IV. 14:3,8.

Æ.

Æmunder, emunder; Æ. kolbrænna, Æ. ∫lema, två Konungar i Sverige: duo Reges Sueciae. I. CB; IV. 15: 2, 3.

Æſkil, Birger Jarls broder, lagman i Westergötland: frater Ducis Birgeri, legifer Vestrogotiae. IV. 14: 17.

Ö,

Ödgrimber, biskop i Skara: episcopus Scarensis. IV. 16: 11.

Önder (forte pro emunder, vide O. RABENII Diss. de ant. VestroG. legiferis, p. 28. seq.), två lagmän i Westergötland: duo legiferi Vestrogotiae, IV. 14: 6, 13.

I. TABŪLA,

quae indicat locos editionis Stiernhielmianae, huic editioni respondentes.

Asterisco * notantur loci, qui in editione Stiernhielmiana non inveniuntur.

1. — Stj. KyrkB. 1: pr. 1, 2. 7. — Stj. MandrB. 15. 2. — . 4: pr. 8. 8. 9. — . 4. 3. — . 9: 5. 9. — . 4. 4. — . 9: 6. 10. — 5. 5. — . 6: pr. 1. 11. — . 6. 6. — . 6: pr. 1. 11. — . 6. 6. — . 6: pr. 1. 11. — . 6. 6. — . 6: pr. 1. 11. — . 6. 6. … . . . . 7. … . <t< th=""><th>rkiu B.</th><th>I. Af Mandrapi:</th></t<>	rkiu B.	I. Af Mandrapi:
2.		
3. . . 9:5. 9. . 4. 4. . 9:6. 10. . 5. 5. . . . 9:7. . 6. 6. . . . 10. . 5. 5. . . . . . 5. 5. . . . . 6. . . . . 7. . . . . 7. . <t< td=""><td></td><td>8. •</td></t<>		8. •
4. .		9 4.
6. $6: 2.$ $12.$ $16: pr, 2, t.$ $7.$ $7: pr, 1, 2.$ $13.$ $7: pr, t.$ $8.$ $7: 3-5.$ $14.$ $11, 12: pr; 13, 12: t$ $9.$ $7: 6.$ $15.$ $17.$ $10: pr.$ $8: pr.$ $1.$ $17.$ $9.$ $7: 6.$ $15.$ $17.$ $10: pr.$ $8: pr.$ $1.$ $17.$ $10: pr.$ $8: pr.$ $1.$ $17.$ $9.$ $7: 6.$ $15.$ $17.$ $10: pr.$ $8: 3.$ $1.$ $9: 3.$ $11.$ $9: 4.$ $9: 4.$ $9: 4.$ $11.$ $9: 4.$ $9: 4.$ $1.$ $11.$ $9: 4.$ $9: 4.$ $1.$ $11.$ $9: 4.$ $9: 4.$ $1.$ $1.$ $11.$ $9: 4.$ $1.$ $1.$ $1.$ $11.$ $9: 4.$ $1.$ $1.$ $1.$		•
7. 7: pr, 1, 2. 13. 7: pr, 1. 8. 7: $3-5$. 14. 11,12: pr; 13, 12: 1 9. 7: 6. 15. 17. 10: pr. 8: pr. I. Af Særæ malum B. 8: 3. Stj. Sar. m. Vil. 1. 8: 1, 2. 2: pr. 6: pr. 11. 12. 12.	— Ő: pr, 1.	
8. .	···· . 6: 2.	_ •
9. . 7:6. $15.'$. 17. 10: pr. . 8: pr. I. Af Særæ malum B. . . 8: 3. I. Stj. Sar. m. Vil. I. . . 8: 1, 2. 3. . . . . . 8: 1, 2. 3.		<i>,</i> .
10: pr. . 8: pr. I. Af Særæ malum B. -1 . . 8: 3. 1. Stj. Sar. m. Vil. 1. -2 . . . . . . -3 , 4. . . . . . . 11. . . . . 12.		
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$		15. — 17.
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$		I. Af Særæ malum B.
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	· ·	1. — Stj. Sar. m. Vil. 1.
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$		
12. — , 9:4, pr, 1. 5. — , 6:1.	-	
		4 . — , ; 4.
		-
14 13: 2-4. 0 0: 2; 5.		
15. — i 13: pr; 12: pr, I. Af Vapæ farum.		I. Af Vaþæ farum.
5, 6; 13: 1. 1. — Stj. Sar. m. Vad. 1: pr, 1-3		1. — Stj. Sar. m. Vad. 1: pr, 1-3.
16. — : · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	<u> </u>	
17. — . 14: pr, 10. 3. — 3.		
18. — . , 12: 4. 4. — , 4.		
19. — , 15: pr. 5. — . 5.		
20. – , 14:9; 11:2. I. Bardaghæ B.		v
21. — · · 9:2. 1. — Štj. BardB. 1: pr, 1-3.		1. — Stj. BardB. 1: pr, 1—3.
22 10. pr. 2 2: pr, 1.	•	2. — 2: pr, 1.
I. Af Mandrapi. 3. — , 2:2—4.	Mandrapi.	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
1. — Stj. MandrB. 1. 4. — . 3: pr, 1.	- Stj. MandrB. 1.	
2 2. 5 1:4.		
3 3. 6 Sar. m. Vil. 2: 1.		
4. —		
		_
	L, 3, 2; 14: I.	
6. — 8. I. Orbotæ mal — Stj. ArdB. 1.	—	2. Orootæ mat - Sij. ArdB. 1.

Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

577

73.

I. Arfþær B.	I. Retlefæ B.
1. — Stj. ArfB. 1: pr.	8. — Stj. RätlB. 5: pr, 1-3.
2. — 1: 7; 2: 4.	9. — 6, 7.
3. — 1:1; 2:5.	10. — 8: pr.
4. — . 6. 7: Ur. 2. 1. 2.	11. — 13.
5. — 2: pr, 1.	12. — 8: 1, 4.
6. <u> </u>	13. — . JordB. 11: pr.
7. — 8: pr. 8. — 8: 3, 4, 1, 2.	I. Iordþær B.
	1. — Stj. JordB. 1: pr.
9. — 10: pr, 1. 10. — 10: 2.	2. — 2, 4: pr, 1, 2.
11. — 11: pr.	3. — 6, 7: pr, 1, 2.
12 12.	4. — 8.
13. — 13.	5. — 9: 8, 6, 7.
14. — 14: 1, 2, pr.	6. — ro.
15. —	7. — 9: pr, 1—5. 8. — . BygdB. 1: pr; 3: pr; 1: pr.
16. — 15: 1, 2, pr.	
17. — 16.	9. — 1: pr, 1.
1 ⁸ . — 17, 18: 1, 2.	10. — · · 2: pr, 1.
19. — 1:8.	11. — · · 4: pr.
20. — . JordB. 11: 1.	12 3: 1-4.
21. — . ArfB. 19, 18: pr.	13. — 4: 2, 1, 3; 5: pr, 1—3.
22. — 20.	14. <u>-</u> . 5: 4-6.
23. — 21.	15. — 6: pr, 1, 2.
24. — 22: pr, 1. 25. — 22: 2.	16. — · · 6: 3—6.
	17 6:6; 7, 2:2.
I. Giptar B.	18. — 8.
1. — Stj. GiptB. 1.	19. – 2:3,4.
2. — . 2: pr, 1; 4. fin.	20. — . RätlB. 2: pr.
3. — 4.	I. Huru myulnu fkal gæræ — Stj.
4· — · · 2: 4—6.	BygdB. 10: pr, 10, 1-7.
5. — 5: pr, 1.	
6. — 6.	I. piuvæ B.
7. — 7: pr, 1. 8. — 7: 3, 4; 8: pr, 1.	1. — Stj. ThiuwB. 16: pr.
	2. — 2:5,6.
	3. — 3, 4: pr, 1, 2.
I. Retlofæ B.	4. — 1: pr, 1, 2.
1. — Stj. KonB. 1.	5. — 6: pr, 1—5; 5, 9:
2 2.	pr, 1, 2.
3. — . ThingB. 1: pr, 1.	6 6: 6 - 8.
4. — . RätlB. 1. 5. — 10.	7. — 9: 3, 4. 8. —
A	-
6. —	9. —
7. — . 12.	10. — 11:2.

57**8**

1. piuvæ B.	11. Praefatio °
11. — Stj. ThiuwB. 10.	II. Kirkyu B.
12. — 12.	
13. — 13, 14.	1. — Stj. KyrkB. 1: 1—3.
14. — 15.	2. . . . .
15. — 17.	3. — 3: pr, 1, 2.
16. — 18: pr.	4. — 3: 3; 4: pr.
17. — 18: 1.	5. — · · 9:5.
18. — 18:2.	6, 7. <u> </u>
19. — 18: 2. fin; 22.	8 , 9. • 10. — . 6: 3.
I. Fornæmix fakir.	
Cut Earn B st nu	11. — 7: pr.
	-
2 2: pr, 1, 10, 11, 0, 9; 4.	· · ·
3	14. * 15. — 7: 5.
5 m	16. °
4. — . RätlB. 2: 1. 5. — . FornB. 6: pr; 5: pr; 6: 1,	17. — 8: pr. cod. rec.
2; 8: pr, 2.	18. — 8: 3.
6 5: 1, 2; 10: 2; 11:	19. — · · 8: 1.
1; 10:4.	20. [*]
I. Fornamix B.	21. — 11: pr.
1. — Stj. BygdB. 9: pr, 1.	22. — 9: 4. cod. rec.
2. — . FornB. 8: 3.	23. — 12: 2.
3 9.	24. — 12:3.
4. <u> </u>	25. — 9: pr. cod. rec.
5. — . RätlB. 9.	26. — 5: pr, 1, 2.
6. — 8: 2, 3.	27. *
7. — . FornB. 13: pr. 1; BygdB.	2 8. — . 1 3: 3.
13: 4; FornB.	29. — 13: 4.
13:3,4.	30. — 13: pr.
8 3: pr, 1, 3, 4, 6.	31. — 12: pr.
9. — . RätlB. 3: pr, 1.	.32. *
10. — 8:5,6.	33. — 12:6.
11 FornB. 12: pr, 1-3.	34. — 13: 1,
I. Lecara rætar — Stj. BardB. 7.	35. °
	36 14: pr, 1-3.
I. Conongs B Stj. Wästgölha Råmär-	$3_7.$ —
ken, p. 98.	38. — 14:5. fin.
I. Horo ping lot fkal fkiptæ — Stj.	39. — 14:6, 7. 40. *
ThingB. 19.	41. — 14: 10.
I. Bifcups Bryniofs Stapve — Stj. p.	42 12: 4. cod. rec.
<u>92, 93.</u>	43. — 15: 1; 14; 8.
	44. — · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
I. Weftgöta Kyrkior *	4m

II. Retlofte B. II. Kirkyu B. **I**—19. © 45, 46. ** 20. — Stj. RätlB. 6. - Stj. KyrkB. 16:1. 47. 21. ^Q 16: 2. **4**8. 7: 1. 22. 17: pr. 49. 23. * 17:1. 50. 7: 3. 24. -51. 17:2. 25—30. ° 52. 19: pr, 1—3, 5-7. II. piufva B. 53. 20: pr. 1-57. ° 54. 20: I. 58, e cod. D. vide not. 99. ibid. - Stj. 55. -----12:1. ThiuwB. 1:3; 4:3-5. 56. 21. II. Iorþæ B. 23:1. 57. I-II. ° 58. 23: 3. 12. — Stj. JordB. 3. 59. 18: pr. 13-17. * 60. 22: pr. ð BygdB. 1: 2. 18. 61. · 18:1. -----JordB. 9: 4, 5. 19. 62. 18:2. 20-22. **63.** 27. -----. 23. BygdB. 4: pr. 18:2. 64. _ ٠ 24-30. ¢ 65. 24: pr, 1; 25, 24: 5: **ı**. 31. pr. 5: 2. 32. 18:3. 66. • 33-35. . 67. 26: pr. 36. 6: 2. 26: 1. 68. 37-44. 23: pr. 69. 2: 4. RätlB. 2: pr. 45. 16:3,4. 70. JordB. 12: pr, 1. 46. 16:5. 71. 28. II. Mölno B. 72. pr. ° 73. 29. - Stj. BygdB. 10:10. ٥. 1. II. Af Vapæ farum B. * 10: 2. 2. • '11. Friþ B. ° 10: 3. cod. rec. 3. II. Orbotæ mal * 4-·6. II. Dræpare B. ° 10:8. 7: 8. Add. KonB. p. 86. II. Arva B. 1-22...* II. Fornæmis B. 23, 24. — Stj. Add. ArfB. 16. p. 86. - Stj. FornB. 1: pr. cod. rec. 1. 2, 3. 25-35. ° ¢ 4. 2: 11. II. Giptæ B. 5. ° 1-11. ° 2: 9, 11. fin. 12. — Stj. ThingB. 13. 6. 7. 13-18. 9

Digitized by GOOGLE

II. Fornæmis B.	II. Ut giærþæ B.					
8. — Stj. FornB. 2: 2.	7. *					
9. — 2:3.	8. — Stj. FornB. 9.					
10. — 2: 4.	9. — 10: pr.					
11	10. — 10: 1.					
12. —	11. — 10: 3.					
13. — 2: 7.	12. — . RätlB. 9.					
14. °	13. °					
15. — 1: 1. cod. rec.	14. — FornB. 13: pr, 2, 3.					
16. — . RätlB. 2: 2.	15-17. *					
17. — . FornB. 6: pr.	18. — : 3: 1.					
18. — 5: pr.	19. °					
19 . *	20. — 3:6.					
20. — 1 6: 2.	21 RätlB. 3: 1. cod. rec.					
21. *	22. 9					
22. — 8: 1.	· 23. — · · 8:5.					
23. — 11: pr.	24. — . ¹ . 8:6.					
24-28. °	25. — . FornB. 12: 7.					
29. — i i 10: 4, 5.	26. °					
30. —	27. — 12: 2.					
31. — BygdB. 11: pr.	28. — 12:6.					
32. — 3: 5, 6.	29. — 12:8; BardB. 6,					
33. — . RätlB. 4: pr, 1.	II. Additamenta.					
34. — 4: 2.						
35. — . FornB. 11:6.	I. ⁹					
36. — : BygdB. 11: 1.	2: pr. *					
37. — . ThingB. 9: 10.	— 1. — Stj. ThingB. 9: 1.					
38. — . BygdB. 12: pr.	-2.					
39. —						
40. — . KyrkB. 4: 1.	<u>-4-8</u> <u>9:5-9</u> .					
41, 42. — 4: 2.	- <u>9</u> <u>9</u> : <u>9</u> , <u>1</u> 2.					
43. — . ThingB. 3: pr, 3, 2.	-10, 11.					
44. — FornB. 3: 2.	— 12, 13. °					
45. — . ThingB. 16.	-148: pr.					
46. — BygdB. 13: pr, 1, 2.						
47· — · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	4. <u> </u>					
48. — . ThingB. 4: 1, pr.	11: pr, 1—15. •					
49. — . FornB. 3:5.	- 16 ArfB. 1:5, 2-5.					
50. — BardB. 5.	not. 64. ibid. $-$. 1:6.					
51. — . JordB. 15.	- 17-19. *					
II. Ut giærþæ B. 1—3. °	12, 13. *					
4, 5. — Stj. BygdB. 9: 2.	III.					
6	1-38. •					
• 9.5-0.	1					

III	7.				III.					-
39.		St	. ThingB.	14:4.			Stj.	GiptB.	7: 2.	
	— 45.	¢							. 23: 2.	
46 .	-		•	9:4,9.	9 6.		•		18:5;	GiptB. 7: 2.
47.				ç. i ç	v				fin.	· · · · · · · · · · ·
48.		•	•	9: pr, 1, 3.	· 97·		•	AJd. 1		12. p. 85;
49-	-53.	¢ .			•				K	yrkB. 24: 2.
- 54.	—.	•	BardB.	4.	98.	••••••		JordB.	16.	J
55.	0			•					28: pr	•
56.		•	Add. A	rfB. 5. p. 86;				GiptB.		
		•		GiptB. 5: 2.				KyrkB		
57-	-62.	¢		- ,					14:.11	•
	-	•	ThingB.	15: pr, 1—3.	103.		•	•	23:4.	
64-	-66.	¢						GiptB.		
67.		•	JordB.	1: 1, 2; GiptB.		—	•	Add. I	KyrkB.	18. p. 86.
				2:3.	106.		•	Add. (	Gipt B . 1	ь р. 86 .
68.		•		11: pr, 2; 5.	107.		•	Sar. m.	. Vil. 3	: 1.
69.		•	•		10Å.					
70.		•		11:3.	109.		•	• *	8	: pr.
71.		•	ThiuwB		110.		•	JordB.	12:2.	
. 72.		•	•		111.		•	ThingE	B. 17: 1- 13.	3.
		•	ArfB. 2:		I I 3.		•	JørdB.	13.	
74∙				rdB. 5. p. 86.	1 1 3.		•	Thiuw]	B. 20: 1,	, 2; BygdB.
73.		•	ThingB.	6: pr.					J 3:	5.
76.	,	•	•	7: pr, 1; 6: 1; 9:				FornB.		
				11, 2, 11; 7: 2.	115.		• •	Add. Rä	tlB.8.p.	. 87; Thiuw-
77.		•	, . mi	2, 8: pr.						B. 2:7. fin.
78.	-	•	ThiuwB.		116.		•	Add. K	yrkB. 3	3. p. 85.
<u>7</u> 9·		•		19: 1.	117.		•	FornB.	· 1: 7—	-11.
80.		•	ThingB.		118.					
, ^{81.}		•		IB. Um Järn-				ThingB	6. 15:4.	
0.	¢ .			bläsare, p. 87.	120.		•	•	17: pr	•
83.			A.JD 2		121.					
84.		•	ArdB. 3.		122.		• ′	ArdB.	4.	
04. 85.	。	٠	Sar. m.	Vil., 3: pr.				ThiuwH		
86.			ThingB.	8					. 17:4.	
87.	_	•	Sar. m.	Vil 5 0	125.		•	KyrkB.	5 : 	
8 8.	_	•	FornB. r		120.			FornB.	7.	
89.		•		il. 8: 1; Thing-	127.		•	AQQ. 1 Ti.:	hing B.	4. p. 87.
<i>2</i> 9.		•	Juli III Y	B. 18.	120.	 ¢	•	Tungp	. 5:4.	
90.		•	KyrkB. 1		129. 130.		-		2. 1	
90. 91.		•		18:4.	131.			A.,.fB 5		
92.		•		rkB. 2. p. 85.	132.			ArfB. 5 GintB		
93. 93.		•	KyrkB.		132. 133.		•		8. cod.	rec.
20.	``	•		. ••	100,		• ·	KyrkB.	9: 5.	

Digitized by Google

III. IV. 134. — Stj. ArfB. 5: pr. 5. Stj. BygdB. 10:9. 1 35. — JordB. 7:3. • 6. Add. FornB. 1. p. 87. **136.** — ArfB. 3. 7. · 2. p. 87. 137. ---RätlB. 5: 4. 8. BygdB. 10. p. 86. 138. ° 9. * 139, 140. JordB. 5. -. p. 98,99. 10. 141. — 4:3. 11. p. 98. 142. — ArfB. 4. 12. p. 87, 88. . 143.,° 13. ° 144. — FornB. 2: 13, 14. 14. p. 96, 97. 145. — ThiuwB. 2: 1, 3, 4, 7. • 15. p. 93-95. 146. — BardB. 3: 2; MandrB. 16. p. 95, 96. • 7: 2. 17. * 147. -5. 18:1,2. — . ThiuwB. 7. 148, 149. 2: pr, 1, 2. JordB. 1:3. 150. ---- 7, 8. * 151. * -9-13. -**8.** (p. 88-92. 19. — IV. 20: 1-3. Stj. ArfB. 8:5. 1. ThingB. 1: 2. 2. • 9. 21. ^ģ 3, JordB. 14. KyrkB. 19:4. V. *

II. TABULA,

quae indicat locos huius editionis, Stiernhielmianae editioni respondentes.

Stj. Kyrkiu B. Stj. Kyrkiu B. I. KB. 1; II. KB. 1. I. 6: pr, 1, 2. — I. KB. 5, 6. II. KB. 2. 2. -3. -II. KB. 10. 3. 3, 4. I. KB. 7: pr; II. KB. 11. 7: pr. — 1. KB. 2; II. KB. 4. 4: pr. — — I. — . 7:1. II. FornB. 40. — I. - 2. ---7: 2; II. KB. 13. ٠ - 2. ---41, 42. • — 3, 4. — 8: pr, 1. • . 5: pr, 1, 2. - II. KB. 26; I. KB. 13. **—** 5. **—** 8: 2; II. KB. 15. - 3. III. 125. -6. - · **g**`.

58**3**

Stj. Kyrkiu B. Stj. Kyrkiu B. II. KB. 59. 18:pr.— I. KB. 10: pr. 8: pr. — 61. -- I. ----cod.rec.-II. KB. 17. • 19; I. KB. 10: 3. 62, 64. - 2. -• • — I. — 66. I. KB. 10:4. - 2: ---. . 10:1; II. KB. 18. III. 91. - 4. -. 96. 9: pr. — . 12:1. 19: pr, 1-3. - II. KB. 52. _____ cod.rec. ___ II. KB. 25. IV. 4. . I. KB. 12:2. — I. — ' II. KB. 52. --- 5---7. • . 21. --- 2. ----53, 54. • **!**• III. 133. 20. 56. 21. I. KB. 12: pr. **6o**. -cod.rec. - II. KB. 22. 22: pr. -. III. 101. I. KB. 3; II. KB. 5. --- I. ---II. KB. 69. 23:pr.— . . 4; . . 6, 7. 57. • — I. — III. <u>9</u>3. 10. III. 95. I. KB. 11; II. KB. 21. --- 2. ----11:pr. — <u>-3.</u> -II. KB. 58. III. 90. III. 103. I. KB. 20: 2, 3. - 2. -24: pr, 1. — II. KB. 65. . . 15: pr; II. KB. 31. 1 2: pr. — - 2. --III. 97. II. KB. 55. — I. — II. KB. 65. 25. ____ . . 23, 24. . . 67,68. **26**. -----I. KB. 18. -4. -**63.** 27. • -II. KB. 42. — cod. rec. · III. 99; II. KB. 72: pr. 28: pr. — I. KB. 15: 1. II. KB. 72. II. KB. 33. <u>-6.</u> -I. KB. 15: pr; II. KB. 30. • 73. 29. • 13:pr. — . 34. . 15:3; ٠ • Stj. Konongs B. — I. — . 14: pr. - 2. -• I. RB. 1. 1. . 14:1-3; II. KB. 28. . . 2. 2. . 14:4; . 29. • . Stj. Giptar B. . 16. • . 17: pr; II. KB. 36. I. GB. 1. 1. -----14: pr. — 2: pr. • • 2: pr, I. — II. KB. 36. III. 100. --- 2. ---37 - 39· -- 4---7. . 67. **43**. - 8. --<u>- 4</u>-6. <u>-</u> I. GB. 4. 44; I. KB. 20: pr, 1. -9. -3: pr, 1-7. - . . 9. I. KB. 17:1; II. KB. 41. - 10. ---III. 104. III. 102. ---- I I. ----ा. GB. 3, 2: 1. 4. — I. KB. 19. 15:pr.— . . 5. 5: pr, 1. — **II.** KB. 43. ---- I. ----III. 56. --- 2. --I. KB. 22. 16: pr. — I. GB. 6. 6. — II. KB. 47, 48. - 1, 2. -7: pr, 1. — • • 7. **— 3—**5. -70,71. III. 94, 96. fin. --- 2. ---49--51. 17.

584

Stj. Giptar B. Stj. Jordär B. I. GB. 8: pr. 7:3,4. — I. JB. 1. 1; pr. — 8: pr, 1. — . . 8: 1, 2. III. 67. - 1, 2. --cod.rec. - III. 132. 150. • I. JB. 2: pr. 2. Stj. Arffda B. 3. II. JB. 12. I. АВ. 1. 1: pr. — 4: pr, 1, 2. — I. JB. 2: 1, 2. 3: pr. ---- I. ----• . III. 141. II. Add. 11:16. 5. . 130, 140. • • not. 64. I. JB. 3: pr, 1. 6. I. AB. 2: pr. - 7. --7: pr, 1, 2. ---- 8. . 19. • - 3. ---III. 135. 2: pr, 1-3.-. 5,6. -. I. JB. 4. 8. . . 2:1. 9: pr, 1-3. - . . 7: pr, 1, 2. III. 73; I. AB. 3: r. **—** 5. . . 7:3; II. JE. 19. 3. ุ 136. • 5. 142. 4. • 10. • 6. 134. 5: pr. -• 11: pr. — I. RB. 13. 131. ---- I. ---I. AB. 20. 6. I. AB. 4: pr, 1. 12: pr, 1. -- II. JB. 46. 4: 2. 7. III. 110. - 2. --8: pr. -13. • 112. **8:3.** — I, 2. IV. 3. 14. - 3, 4. -8: pr, 1, 2. 15. II. FornB. 51. -----IV. 1. --- 5. ----16. III. 98. 9. 2. Stj. Bygda B. I. AB. 9, 10. 10. `I. JB. 8,9: pr. II. 1: pr. — 11:pr. — 15. . . 9: 1. --- I. --- I. ----II. JB. 18. 12. - 2. 12. I. JB. 10. 13. 13. è 2: pr, I. ---14: pr. — 14:2. - 2. 17:3. • • . 14: pr, 1. --- I, 2. --• 19: pr. - 4. 19:1; H. JB. 45. 15: pr. — 16: 2. • 3: pr. — 8. — I, 2. — 16: pr, 1, 2. • 16. 17. - 1-4. 12. II. FornB. 32. 17. 18: pr. **—** 5, 6. — I. JB. 11; II. JB. 23. 18: pr. — 21: 3. 4: pr. — ۰. . 13: 1, pr, 2. **— 1**—3. · — I, 2. -18:1,2. • 21: pr, 1, 2. 5: pr. — 13:3. 19. . . II. JB. 31. — I, — 2Q. 22. I. JB. 13: 4; II. JB. 32. 23. --- 2. --21. • 13:14. 24. • 92: pr, 1. ---- 4-6. -• 14. 25. • - 2. --6: pr, 1. -• • 15: pr, 1. 74. Corp. Jur. Ant. Sv. G. Vol. I.

Digitized by GOOGLE

Stj. Bygda B. Stj. Fornämix B. I. FS. 1. I. JB. 15:1; II. JB. 36. 1: pr. — 6: 2. — -cod. rec. - II. FornB. 1. 16: pr, 1. • • ---- I. ----I. FS. 3. <u>-6.</u> <u>-</u> . . 16:2; 17: pr. -cod. rec. - II. FornB. 15. 7. . 17:1,2. 2: pr, 1. — I. FS. 2: pr. 8. 18. I. FB. 1. 9: pr, 1. — I. FS. 2:2. -2-6. — II. UB. 4—6. II. FornB. 6; I. FS. 2: 2. --- 9. --10: pr, 1. — I. M. pr, 3. I. FS. 2:1. . . 2; II. MB. 2. I. FS. 2:1; II. FornB. 4, - 11. ---<u>- 3.</u> <u>-</u> . 3. .. 6. fin. --- cod. rec. --- II. MB. 3. --- 1 2. ---, III. 114. -4-7. - I. M. '4-8. - 13, 14. -- . 144. I. FB. 8. 3: pr. — IV. 5. . . 8; II. UB. 18. ---- I. ----I. M. 1; II. MB. 1. - 10. -II. FornB. 44. 11: pr. — II. FornB. 31. I. FB. 8. 36. • . II. FornB. 49. 38, 39. 12. -----• I. FB. 8; II. UB. 20. 13: pr, 1—3. — . 46, 47. 4. I. FS. 2:3. ____ ·I. FB. 7:1. 5: pr. — II. FornB. 18; I. FS. 5: pr. III. 113. --- 5. -I: FS. 6: pr, 1. — I, 2. — Stj. Rätlofä B. 6: pr. — . . 5: pr; II. FornB. 17. I. RB. 4. 1. . . 5:1. I. JB. 20; II. JB. 45. • . 5:2; II. FornB. 20. 2: pr. — - 2. -----I. FS. 4. III. 126. 7. II. FornB. 16. 8: pr. — I. FS. 5: 3. 3: pr, 1. — I. FB. g. II. FornB. 22. --- cod. rec. --- II. UB. 21. I. FS. 5: 3. 4. — II. FornB. 33, 34. I. FB. 2. 5: pr, 1-3. - I. RB. 8. . . '3; II. UB. S. 9. _____ -4. -II. UB. 9; I. FB. 4: pr. III. 137. 10: pr. — 6. I. RB. 9: pr; II. RB. 20. --- t. ---. . 10. I. FS. 6: 2. 7. · . 9: 1-3; . . 22, 24. - 2. -8: pr. — 10. I. FB. 4:1; II. UB. 11. - I. '-- 4. -12: pr. L FS. 6:4; II. FornB. 29. . . — 2, 3. — I. FB. 6. II. FornB. 29. I. RB. 12:1. 11: pr. — 23. - 5. -I. FS. 6: 3. I. FB. 10: pr; II. UB. 23. - I. -<u>-6.</u> <u>-</u> . 10:1; - 2-5. - II. FornB. 30. 24. II. UB. 12; I. FB. 5. • 9. 35. • I. RB. 5. 10. - 7-11. - III. 117. . 6. 12: pr, 1. — I. FB. 11: pr, 1. II. • 12. • • 11:1; II. UB. 27. 7. --- 2. ---13. IL. · · II:2.

586

Stj. Fornämix B. Stj. Mandrapä B. III. 88. 12:4,5. — I. I. Md. I. -6. – II. UB. 28. 2. 2. <u> - 7.</u> – 25. . 3. 3. <u>- 8.</u> <u>-</u> 4. 29. 9 I. FB. 7: pr; II. UB. 14. 13: pr. — 5. 10. • • 7: pr. --- I. --6. II. II. UB. 14. 7: pr, 1. ---13. I. FB. 7: 2; IL UB. 14. - 2. III. 146. - 4. -. *▶* 7:3. **8.** , I. Md. 6. Stj. Bardaga B. 9: pr. — 5: pr,`1. ·\* · 1: pr, 1-3. - I. BB. 1. 5: 3, 4, 6, 5. . 10: pr. -. 5: 2. — 4. — 5. I. BB. 8. — I. 2: pr, 1. — 2. I. Md. 14: pr. 11. <u>- 2-4.</u> -3. 12: pr. -3: pr, 1. — **`. .** • 14:1. 4. — I. III. 146. - 2. -14:3. • • 13. 4. . 54. . 14: 2. 14: pr. — 5. II. FornB. 50; III. . 147. 4. 6. II. U.B. 29. 5: 7. ٠ 15. L LR 7. 7. **16.** 12: pr, 2, 1. Stj. Sarämala B. medh Willia. 17. 15. I. I. SB. 1. Stj. Ardär B. • • 2. 2: pr. — I. Orb. I. I. BB. 6. -----— I. — I. BB. 7. 2. 3: pr. — III. 84. 3. III. 83. — I. — • 107. 4. - 2. I. BB. 9. . . I22. Stj. Thiuwä B. 4. I. SB. 4.. 5. 1: pr, 1, 2. — I. pB. 4. . 6: 1. ٠ II. **P**B. 58. 6: pr. — . 3. IV. 18: 3, 4. — I. 2: pr. — . 5. --- 2. --. 6: pr. - 1. • • 5; III. 145. III. 87. --- 2. --6. — 3, 4. — 8: pr. — III. 145. 109. ٠ — 5, 6. — I. **p**B. 2. — I. 89. III.⁻145, 115. 9. - 7. -87. . 3. I. **PB.** 3: pr. Stj. Sarämala B. medh Wudhä. 4: pr, 1, 2. — . . 3: ī, 2. 1: pr, 1-3. - I. VS. 1. -3-5. - II. pB. 58. <u>-4.</u> <u>-</u> • 5. ____ • • 2: pr. I. pB. 5; 1. fin. 2. 6: pr, 1-5. -. 5: pr, 1. 2: 1; 2. 3. 3. - 6-8. -6. 4. 4. 7: 8. IV. 18: 1, 2. 5. 5. · 9-13. Digitized by Google

Stj. Thiuwa B. Stj. Thingmala B. 9: pr, 1, 2. — I. PB. 5: 2. III. 69. 11:1. — 3, 4. — 7. - 2. **68.** • 10. 11. - 3. . 70. 8-10. II. 80. I 2. 12. 12. é. II. GB. 12. 13. 13. 13, 14. ---II. Add. 2: 10, 11. 14: pr, 1-3. 15. 14. III. 30. **—** 4. 16: pr. – I. 15: pr, 1-3. 63. III. 71. III. 119. **—** 4. 17. I. ÞB. 15. II. FornB. 45. 16. 18. . 16—18, 19: pr. III. 120. 17: pr. — III. 78, 79. 19. III. 20: pr. — . 72. 124. - 1, 2. -. 113. 89. 18. · 123. 21. I. pl. 19. 22. I. pb. 19. Additiones s. Fragmenta. Stj. Thingmala B. III. 92. KyrkB. 2. I. RB. 3. 1: pr, 1. -3. 116. . IV: 20:4. 12. ---97. . III. 77. 2. 105. 18. — ٠ II. FornB. 43. 3: pr. – II. MB. 8. KonB. III. 128. ---- I. ----III. 106. GiptB. r. ---- 2, 3. --II. FornB. 43. III. 56. ArfB. 5. III. 130. - 4. -II. AB. 23, 24. II. -FornB. 48. 4. JordB. 5. -III. 74. ____ III. 68. 5. IV. 8. BygdB. 10. -6: pr. -• 75. III. 115. RätlB. 8. --- I. --76. - Um Järnbläsare - III. 81. · 76. 7. IV. 6. FornB. 1. H. Add. 2:14. 8: pr. — 2. -- IV. 7. III. 8G. III. 127. ThingB. 4. 🛛 — -48. 9: pr. ---. . 48; U. Add. 2:1. Hwadh En rätter Domara etc. — IV. 12. K. Magni Ladulås Bref etc. - IV. 19. - 2. • 76. . 48; **II.** Add. 2:2. Biskop Bryniulaus Bref etc. - I. Br. 46. Om Christne Konungar i Swerike – IV. 15. -5-9.II. Add. 2:4-7. Biscupär — IV. 16. 111. 46; II. Add. 2:8, g. -9 — förstä Laghmän i Wästergötlandh - 10. --H. FornB. 37. - 1V. 14 III. 76. - Allmänningz Skoghar etc. — IV. 11. ____12. ____ 11. Add. 2: 9. - gamble Wästgötha Råmärken elc. 10. 4. III. 68. — I. CB; IV. 10. 11: pr. —

588

- Pag. 4. lin. 18. lege: "II. KkB. 5; O. 2: 3; IV." etc.
- p. 5. l. 18. lege: "II. KkB. 11-13; O. 2:6; IV." etc.
- p. 6. l. 22. pro: "IV. 21: 9, 11, 54." lege: "IV. 21: 11, 54."
- p. 7. not. 40. þer in textu pro þer ær scriptum est. Cfr. Praef. pag. VII.
- **P.** 11. ad Md. 1: 3. v. a (daghurpi) adnota: "a pro at scriptum esse videtur." Cfr. Praef. p. VII.
- p. 13. not. 40. adde: "Rec. man. in marg. adnot. af hænna penningum eig; quae verba, textui adnexa, hunc praebent sensum: han fkal botum varpæ af hænna penningum. eig frid flyia."
- p. 15. not. 58. l. 2. pro höfpi lege hofpi.
- p. 17. ad SB. 3: pr. adnota: "mapær pro mapær ær est scriptum." Cfr. Praef. p. VII.
- p. 21. not. 7. l. 3. pro "cnm" lege "cum."
- p. 25. ad AB. 4: 2. adnota: "barnæ mæli pro barnæ a mæli scriptum est." Cfr. Pruef. p. VII.
- p. 27. ad AB. 9: pr. vv. han fkal finæ, adnota: "In marg. rec. man. est adnot.: allum þem (?) han hauer ærft komber han ut fidan haui þen arf fidan falder."
- p. 29. not. 48. adde: "arff forte sequentis f caussa pro arff scriptum est." Cfr. Praef. p. VII.
- p. 32. not. 72. adde: "arwnüm (pro arvunum) quoque legi potest."
- p. 33. not. 2. pro: "a in æ" lege: "primum æ in a."
- p. 35. ad GB. 9: 1. v. mungalf tipæ daghi adnota: "lege brullöps daghi." Cfr. II. GB. 16.

- p. 45. not. 27. Cod. A. om. v. ok praecedentis v. lok caussa. Cfr. Praef. p. VII.
- p. 46. not. 34. l. 4. ad v. annan adnota: "pro a annan:" Cfr. Praef. p. VII.
- p. 56. ad p.B. 8: 1. v. a (pridiæ falæ) adnota: "a pro at scriptum esse videtur." Cfr. Praef. p. VII.
- p. 62. not. 5. fcap pær pro scapæ pær est scriptum. Cfr. Praef. p. VII.
- p. 72. l. 20. lege: "II. K. 50, 52, 22; III. 11; IV. 21: 7, 11."
- p. 78. not. 20. verba: "Lege rumi falder" et "Male" delenda sunt. Cfr. Gloss. v. Rummi.
- p. 98. l. 15. lege: "L = I. Bryn. 3; III." etc.
- p. 106. dele not. 59.
- p. 118. ad II. O. 1: 13. vv. huffru æ adnota: "huffruæ quoque legi potest. Forsan huffru æ pro huffruæ æ scriptum est." Cfr. not. 6. ad S. 14. ibid. p. 119. l. 25. lege:

"§. 3 = I. KkB. 3; Orb. §. 6.

- Ad S. 6. ibid. adnota: "S. 6 = I. KkB. 7: pr."
- p. 142. not. 79. lege: "Pro tompgarper per." Cfr. Praef. p. XX.
- p. 144. ad II. GB. 2. v. morghinn giæf adnota: "morghum (lapsu calami pro morghun) giæf quoque legi potest."
- p. 150. ad II. RB. ind. 8. v. fæ adnota: "forte legendum far."
- p. 153. ad II. RB. 10. v. firi adnota: "adde: gifs hænni fak firi. Cfr. 11. Add. 5: 2."
- p. 163. l. 24. pro: "IV. 18: 8, 6." lege: "IV. 18: 6."

- p. 171. not. 66. l. 3. pro "gen. a taki" lege "gen. pl. a tak." Cfr. Gloss. v. Bibia.
- p. 174. ad II. pB. 51. v. i (hand) adnota: "a legendum videtur."
- p. 185. not. 65. adde: "Forte legendum: af þy niþer ær fallit."
- p. 191. not. 76. l. 1. post alla supple v. bort, quae in quibusdam exemplaribus aut mutilata est, aut prorsus disparuit.
- p. 194. not. 47. l. 14. pro hullöfa lege haflöfa.
- p. 205. l. 10. pro "æller ⁴³)" lege "(⁴³ æller."
- p. 223. l. 19. pro: "2: pr. $\S$. 1, 2 = III. 48." lege: "2: pr, §. 1 = III. 48. $\S$. 2 = III. 46, 48."
- p. 225. not. 84. adde: "Cfr. not. 26. pag. 12."
- p. 237. not. 59. lege: "B. Altero" etc.
- p. 241. ad II. Add. 9: 1. v. giter (forfall) adnota: "viter forsan legendum."
- p. 245. ad II, Add. 11: 9. v. twem. (XII. mannum) adnota: "pem sine dubio legendum."
- p. 247. ad II. Add. 11: 14. v. fkilnæpær (perræ) adnota: "kom addendum videtur." Ibid. ad S. 15. v. finæ adnota: "Rectius finni."
- p. 259. not. 28. adde: "Scriba forte in eo fuit ut scriberet stat. Quod si ita sit, æ non est legendum."
- p. 262. ad III. 48. v. fculu (met withnum) adnota: "fum forte legendum. Cfr. II. Add. 2: pr; 13: 1." Ibid. ad v. moth adnota: "um addendum videtur."
- · Ibid. 1. 21. lege: "II. Add. 2: 2-5," etc.
  - p. 265. l. 11. pro "videlicet" lege "vt." In cod. D. vv. vt, sicut, eodem modo quo hic (vide Tub. IV), sc. litt. t supra v posita, nonnullis locis (IV. 21: 83, 103. cfr. not. 53. pag. 339.) scriptae sunt.

- p. 266. not. 4. adde: "Quaedam hic videntur esse omissa. Cfr. 1. GB. 2: pr." p. 268. ad III. 75. v. .VI. adnota: ".III.
  - forte legendum. Cfr. III. 46. fin; II. Add. 2: 9."
- p. 269. not. 52. Cfr. etiam not. 5. pag. 62.
- p. 273. ad III. 97. vv. papo hware, adnoto: "pro pa po hwaro. Cfr. not. 71. pug. 210."
- p. 281. not. 77. Cfr. Gloss. v. Skeua.
- p. 287. ad IV. 10. Cum situs locorum in hoc indice limitum Vestrogotiae aliquatenus illustretur ex ilio indice locorum in confinio Vestrogotiae et Hallandiae, qui in Libro Census R. VALDEMARI legitur, hunc, ex ipso manuscripto codice, in Regia Bibliotheca Stockholmiensi adservato, editum, exhibere haud videtur alienum. Hic liber, quem primum in publicam lucem, una cum notis I. Lar-GEBEKII, a. 1790 emisit P. F. SUHN, denuo editus est inter Scriptores Rer. Dan. Tom. VII. p. 507. seq. cum titulo: Liber Census Daniae tempore Regum Valdemari II. et Christophori I. confectus. Autographum in membranis scriptum est saec. XIII, in 4:0 minori, continetque 54 folia in tegmine membranaceo. Antiquiorem editionem videre nobis non contigit; recentior vero haud parum exacta est, attamen vitiorum non vacua; ex. c. litt. a et o, quoties in manuscripto codice virgula quadam ornantur, hic male leguntur æ et ö. Index limitum, de quo hic sermo est, in manuscripto codice legitur fol. 30, in cit. collectione Script. Rer. Dan. p. 535, ac ita sonat:

¶ Landæmærkæ byrius i ftænfnæfundæ. i fiæræ. ³) i klæuæras. i klyuær.

¹⁾ Territorium Hallandicum Fjäre.

i hæftas, knap. i tu tiærn. i wambaften i gnipu. i enfyokalf. i dyupædal. i. rafna. i muglæbæc. i waghafrythwath. i thæghflæ as. i klockæbyargh. ¶ Vvifkærdal. ²) i gaghnæ rör. i miethælnæs. i ormæ. i ekfio os. i öfræ. i biærnædal. i fkutærbughæ. i fkut fio. ¶ Hænöflæ. ³) i öræmufæ. i thæchflæbæc. i thæchflæ fyo. i myolbæc. i myol fyo. i burö. i fpæc fyo. i fpæc fyo. i fpec fyo. i fpæc a. i ælmtæbiærgh. i fkam a.

T Farthufæhæræth. ⁴) i byæ fyo. i höftö. i almarnæftikæ. i hællefyo. i ef fyo. i hunfhyll. i höcfyo os. i höft fyo. i dana eke. ⁵) i dana fyo. i dana bæc. i. fcata os. i fcata fyo. i fcatæ bec. i dyurædal. i wranæbæc. i hælghæas. i botn. i örfyo. i mullögh. i örfyo botn. i rakiældæ. i rabæc. i kunnungæwath.

¶ Aræstathæræth. ⁶) i myodkiældæ. i myod yrtædal. i thrangæ dal. i örmæ musæ. i sugthæsas. i stor bæc. i kalf. i efyuos. i porf syo. i boghsyo ut at boghsyobec. i bogh as. i syghthi. i barnsbæc. i barna. i höghæsso. i undærn as. i eghælsbæc. i holk. i hornæbiærgh. i selleas.

¶ Halmstathæræth. ⁷) i saxæwich. i felleforf. i marthæ fyo. i marthækiældæ. i wadna. i withibæc.

¶ Thundröfhæræth. ⁸) i fendæ os. i utrugf næs. i utrugf kiældæ. högfio li-

- 2) Territorium Vifte.
- 3) Territ. Himle.
- 4) Territ. Faurås.
- 5) Quercus quaedam, sita in paroccia Hallandica Fagered, haud procul a rivo Danabäck, et nomine Danaek insignita, in antiquis tabulis geographicis invenitur.
- 6) Territ. Arstad.
- 7) Territ. Halmstad.
- 8) Territ. Tönnersjö.

thi. i högfyo rör. i holmftene. i alguthæ os. i frithekalf. i wracfnæs. i fuldubogha. i hildæfbæc. i hunfbiargh. haraften. i enwalda fors.

¶ Höxhæræth. ⁹) i wlffæbæcf rör. i biörnæ fyo. i fwinæ ör. i ulff bæc. i fit iunk.

- р. 296. ad IV. 14: 13. v. byrö adnota: "Pro byröi. Sic apogr. Rugmannı. Cfr. not. 50. pag. 8."
- p. 322. not. 16. dele v. "Male." Cfr. III. 94.
- p. 334. ad IV. 21:82. vv. denarios Ecclefie. adnota: "Ecclefie denarios. scriptum est; at verborum ordinem esse invertendum, solitis signis est indicatum."
- p. 356. v. Altara ften, l. 1. pro "f." lege "m."
- p. 375. v. Burt, adde: "brut, II. R. ind. 26."
- p. 384. l. 6. pro: "Effti, vide Æffti" lege: "Effter, vide Æffter."
- Ibid. v. Egn, l. 5. post v. "solum" adde comma, quod in quibusdam exemplaribus non apparet.
- p. 413. v. Gulf, I. 3. seq. lege: "äfven mellangärdet och de andra delar som omgifva bukhåligheten; således gulfa mælli, i buken eller veka lifvet: pavimentum, paries, vel alius generis dissaeptum; quoque diaphragma aliique parietes, qui circumcludunt cavitatem abdominis; inde" etc.
- p. 427. v. Huflgipt, adde: "Cfr. Pafka pænningar."
- p. 442. v. Klöftrop, l. 1. pro "n." pone "?"
- p. 462. verba "Metensmæn, vide Mættensmæn" delenda sunt.
- 9) Territ. Hök.

p. 485. v. Siala dagher, I. 3, 4. pro: "en helgdag — Octobre" leze: "nästa måndagen efter Michaëlis: dies Lunae proxima post festum Michaëlis." Cfr. Gloss. Lat. v. Dies animarum.
p. 524. v. Unden fagher. Verba: han ær u. etc. ita forsan rectius explicantur: han är förvist ifrån de tre (nordiska) konungarnes sammankomster, d. ä. får ej vara tillstädes då de råkas (om han ock skulle vara ta-

gen i tjenst eller beskydd af någon af dem): ei non licet adesse ubi conveniunt tres reges (septemtrionales, etsi aliquis eorum exsulem in ministerium vel tutelam receperit).

- Praef. p. XXXV. l. 15. in textu Latino inter 48 et 51 adde 50.
- p. LIV. l. 22. pro "communicatam" (in quibusdam exemplaribus) lege "communicatum."

Cod.A. (Bibl. Reg. Stockholm.B.53) fol.10. way bay la string bit bard. funt. allar ok algiptut. fin bana Af. bote for 1000 mg ban the a Retir & tra . up falter upar far & bane AF. boti firi of . 11 ban up refti Stangar piun hug b gar runi buar bundar far af barra bote fi nu a arter Tamanni ler ba bartu et af fara ma Gral farum ly fa a bugi. hm bolkar ... by Frence bar eut Irvar halde antie mælie quiki attar popom.ok a adru bingi.an. A. bridia ayrin maile allai ar mal yans Gult ba Aral han far fi na fa thulu & ing fina'n vitter ver baka an ber at Sakel not 17. pag 7. hat the not. 22. pag. 11. The not. 26. pag. 27. hugen felt not ? pag 34. ARTEN not 6. pag 64. retur not 5. pag 67. B, B, Bro. bar, dur. gur. -a, -s, -i, -in, -um. On fr, in der, hur. por to, to, to har, hir puer a, & bec, ma, and en, en, bec g, t gra, tra. p ne, X run. Z zur. m, 13 mep, rap. with with for for B. 16 por J. 40. bote fir fing hat, lie, 13 harren , harrenti. . . k., k., k. komunguer, - gi ·n. ·n. ·m. mark , -ka, -kar - hum. norther

•

Cod.B. (Bill. Reg. Stockholm. B. 58.) fol.71.

bolker. FEDI. Vm lagha Armpnu dagha, exert. vin feitur leghoman oc gar a vit hans HEVM. Vm makr Blender leghoman firi adum THE, VIL nockednumb oc elderer, t garper allu akulu oc lip gald verrer 123 vm helgher pois dagh-ligger lip valt. part ar lar our lak, U, Ohe fir enker grap a ve gar pum, M. Fire volger pr. atter ornughr an valler lugger; un, Lugger gap alt aret opit, vote fir at ta octuativan witter ar a, or villig gaarba, v, In her har hur Pper par par fr is y, W, F rum , V, Viskuper, It, kononger, -gs, -gi, -gin . & maper .mr. mark, -ker: -ku, -kum

Tab.II.

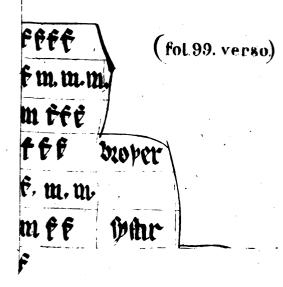

ł

.

Tab. III.

Tabula Consanguinitatis in cod. B.

Digitized by Google

/

r •

Cod.C. (Bill. Reg. Stockholm. B.5.9) Fol. 62.

Folio recto.

Nort man techers bor ve achre pa (kal et hærstæpunch farst eller ta prugh oc sar endagya hem late döma ar sökra han m. ey. man pah (dk 4 end be på veri hin tik us. en. eb oc og. man af nempoine ätur eller böre tagta böre gå han og ræ gwarte up lagga eller borom undu probe tanzprugh þa scal tagman han fredsten leogia mellin attvor enop e ti han ræ gör g. voð bornusha tal fær i donpe tagta værte pæ år tib garpar or broær thalf tær attave aplene traknibers at nam fær al retti mal scal nämden an jær falla eller vorritt falle av til m. evj. sot taket be vær falle tær attave aplene traknibers at nam fær al retti mal scal nämden an jær falla eller vorritt falle av til m. evj. sot taket b. vær falz til minna take hær vær tigs ænæps es talno g al rettes? A værmunicanus po mære ve mendern erte z ettran ve or a menond son a un oms erte tærape m trig i æ ten girett alg and tarilogt qui ano m ertas violane ten på i æ ten

Folio verso.

rapiur violent of bond was vlurpar zyh lacristin in aurrite no the cu

S. n. & son geoger gi ner. m. per, peus son my, met find, men & vide not 66. p. 2205). St grange & fra. & guar & eri & pre. & per & & & pre. Stor-giver bullen bijeuni. 5. lifeuner, pe pei & h half (dimidius). 4., T. hav. ho howed trunde. he, har herapi. Heretiger, hard housed trunde. here herepi. Heretiger, heretiger, pe gu hor. hy. h. hurkin. makest. mathey heredi - de. mir, mir mark, marker. mirs marker/marcas). Y. Y. waper, men or Sty gifter, giftern

Cod.D. Bill. Reg. Stockholm. B.59. 101.49.

Fia autor amin. q. Opristne Romingar i Swerike.

Plawar shochondage vor vor first - kononge our arthin Tharn. obenhi - han war separt - i- his len para wit Golden arthin Thar. hour his files - af alstfrith bir cup - oe han shoete fister or alten bin all takes ochole P. Innar kononsen War. I mundær colbrannar ocher pi colbrannar ar war vivar i vær. I mundær colbrannar ocher pi colbrannar ar war vivar i vær. I mundær ar barning huo manner I - prishi War. I munder slomar. hi ar bar tilkan - oc eigh sodpar ar pra i bir mak han vold træmlar och an grædhe skiel mærthen etterske or sammarks o va sum sister - i lansomari - I - fister - voar ha un voste han viar forsar . i - lifterni - viltar sour - bar on borner.

War han war not 2 pag. 295. Jou Turfigest not 3 pag 308. 16 war & yra p par, pur: hope kopp ar: men upp ara. pre pre pro pro tro. 19, 60 dun, kum If hum. hi We hur wur of pur lo p bor, pur & de, de 9, 0 ad. B. S. lifeuner. 8. halff (dimidius). havast, havasli harashöfpinger que . K. K. Konongar-ge to

Digitized by Google

ł

Cod.G. (Bill. Reg. Nockholm B.6.)fol. 5. verso.

preile for an han thur ar

Jua mue uill liona i kirkpu, ortin hamn bre mark oc praitinum fin laotostath oc fpoic ev laufprattat It that kirkpu orts hafin kirkian. oc prait that hanomonts, huat bat ar halter with alla lose paninga. A arth math drapin i kirkpugarte alla i hir haar

Cod. Bibl. Acad. Upsal. Nº18. fol. 74. verso.

før Goria hannig vitte utte af or hito or gosto landte vortrædetandt for aver lagtinka or væren homisjo vittertte or ingod i værtrædetande / op skade/att ge mar hvorinn gor komisjo en fak sulgtja drap dana = avff or egnidtigt aff allom fakde bronto/haggagin = mar indon verkværine or viggerne (Lagtagingeneti torson hidom vithværine or viggerne (Lagta

Cod.N. (Bill. Gymn. Lincop) fol. 1.verso.

Dagg til förfta la thingt Gil gan kalla fik til gøggra Domara gafæri ther til mandoga Dagg gafæri Ganeij tha ozoget fik tha ma bytor forlindga læ Ugfin After alla lenfina ma for bin Dga Wtay bytop & Breff forlin Offa gan Forlind gan ofkehlika wan

--

`

٠

--

•

Cod.O. (Bill Toud Upsul Catal Benz. 1 :36.) fol.92.

Branna generalia Sta hilusballi so e quolite die anone de decima et qui mon pepanie decima abanona pra 2 repornet Ze papa 2 dec pe ul non paparne quosfiszong abonne (ver filugo it of pe oz dew op pe et anent op pe opd en daber pe dering polisos pundue sofi file ofinite fre qui cus cos De aportade anit Devide ad ettam an omfraris fo ipedeto fint hop gor por le tid mine planies ut eme Daby por wood actoristing it for roe que ipe ding fuit quant point Ibid. fol. 99. Sus dies up and Bycotil 7 th Dies Prote marging m se place roit (ng faciat mplaces gfines wig te no pope has vapios parfaces no prinipa ro poira optop He for the Ban 2 fifth the go 20700 plille relation 7 fefor mogant 2 In t Barge Bleg and gaber to ma gyaran z To p Bondare mare Cod. L. (Bill. Reg. Stockholm B.3.5) fol 6. verso 22 fizzero ate format flanda ftulp 9 a proces gealty Spine tyza ory pertgabandy famb Geol org alter Gaffin Prizfzio wiggel toga ate go botges any tello and and gette

Ero Etan org ez puezz tog min en tojeta

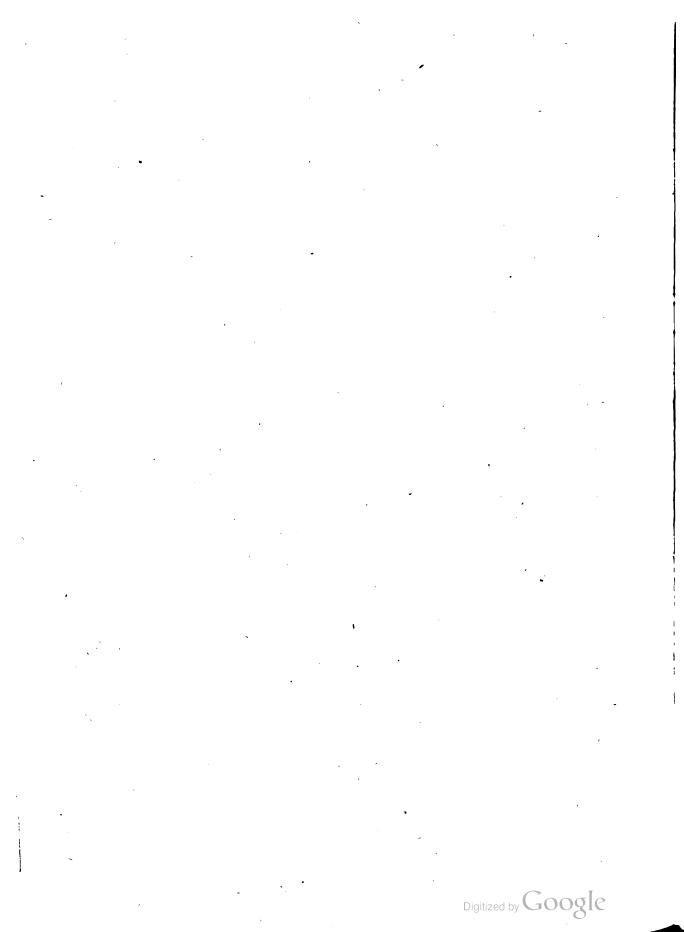
no parefuar org pa gradga org ma tomogga Daroge que fangen 1 fiker elle duer Aags meter

Azogo finztrio bintan oce mellofate tolen to

are mongo mezte i top as no mich rate for

togaa fall ferro wiggias

11

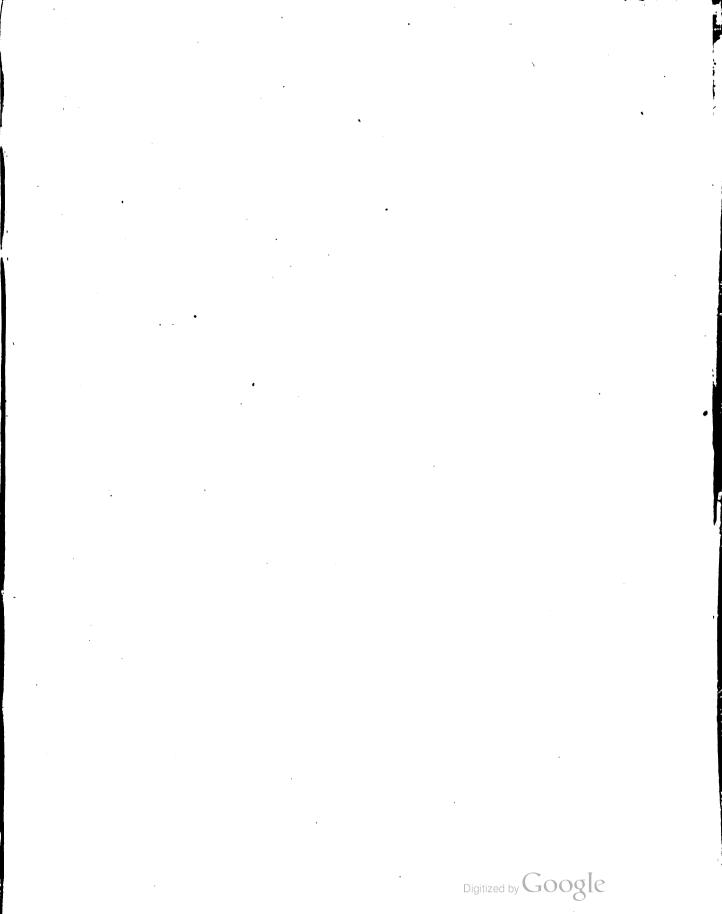
Cod.K. (Bill. lead. I poal. Nº 20) fol. 2. verso.

yo on profo 2 tasting Baro Ar Britona & aan. (1 1 or ther Barn Vores al Montere or Better birgmen pa plat parter a mother suspection a guil mother at fa & fato . pa plat Barn al Bir Bou Boona & a Barn Falla. Ban Bal a Bink Fal Bringsona for Stan Role Goa men on fittion (Bal font Bibligs a proppe Bar Barn Sopa. a one fact a onemocher a Baloa. of al normon progo Ango Bal B Enitha. Gun Bause metter as mot mother that sanoucia. Byon Nor AA Bast. a ma of al Dir Byn Boma pa Baal Cod.M (Bill. Bergshammarens) fol. 2. verso. hor Big balferory a) effer himalay at h te maletalla 2 by cope Bables they byrops by ho vi wha arff loving prop er fort : lagon wars / orte war/ war Se banty or Q.So tiga, of fatt, iga fat be beras / of a ping Calla / ga osp) tiga, of Erector to barn pea En pason mon pal ga v ~~(C~~m

•

?

•

·

.

•

·

•

.

.

. . . . .

.

.

1

N3 Bdc

Ę

